A DICTIONARY

OF HIGH AND COLLOQUIAL

MALAYALAM AND ENGLISH

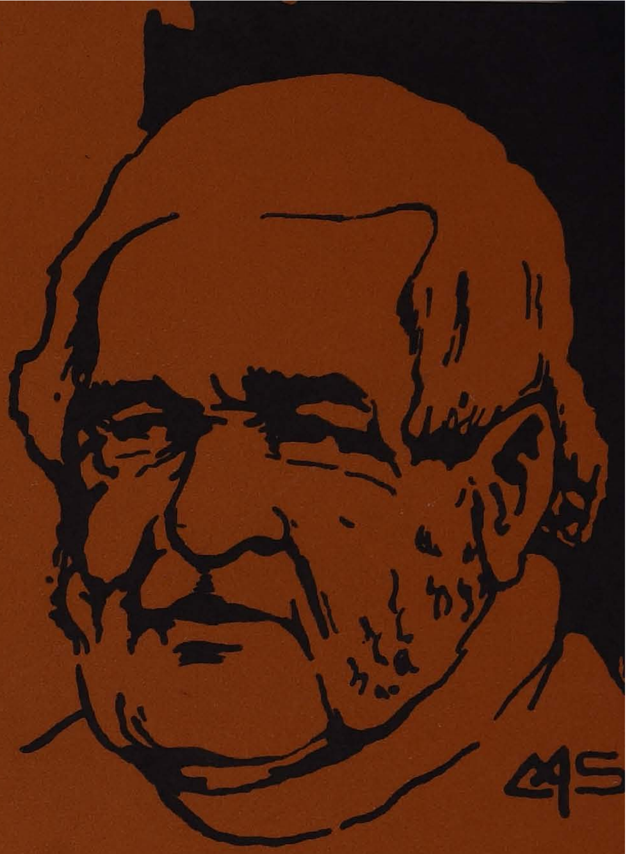
AMS

B. BAILEY

PRICE Rs. 45

INDEX

മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു

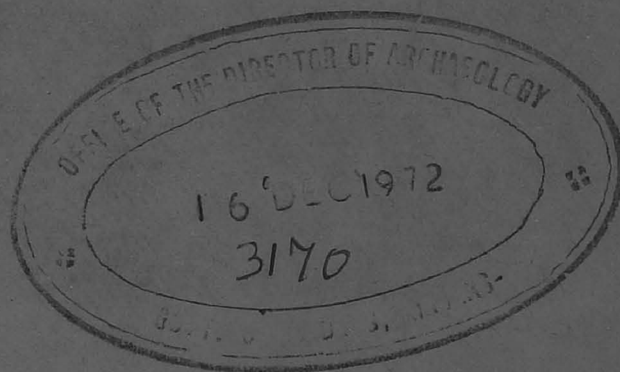

ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി

ബഞ്ചമിൻ ബെയ്ലിയുടെ

മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു

Gurunadhan Publication No. 12

(Malayalam & English)
DICTIONARY
BY. REV. BENCHEMIN BAILEY.
First Published 1846
Reprinted with the additions (Appendix A & B) at
GURUNADHAN PRESS, KOTTAYAM. 2.
Price Rs. 45. 00
Publishers
GURUNADHAN PRINTING & PUBLICATIONS,
Kottayam- 2.

ബെയ്‌ലിമന്ദിരത്തിന്റെ ഒരു ദൃശ്യം. ബെയ്‌ലിതന്നെ
പണികഴിപ്പിച്ച ഈ ഭവനത്തിലിരുന്നാണ് അദ്ദേഹം നിഘണ്ടു നിർമ്മിച്ചതു്.

AD 1811-ൽ ബോംബേ കൂറിയർപ്രസ്സിലടിച്ചതും ബയ്ലിയുടെ നിത്യോപയോഗത്തിലിരുന്നതുമായ മലയാളം ബൈബിളിലെ രണ്ടു പേജുകളുടെ ഫോട്ടോ കോപ്പി.

The
New Testament
of
Our Lord and Saviour
Jesus Christ,
Translated into the
Malayalam.

Part 1.
Containing the Four Gospels

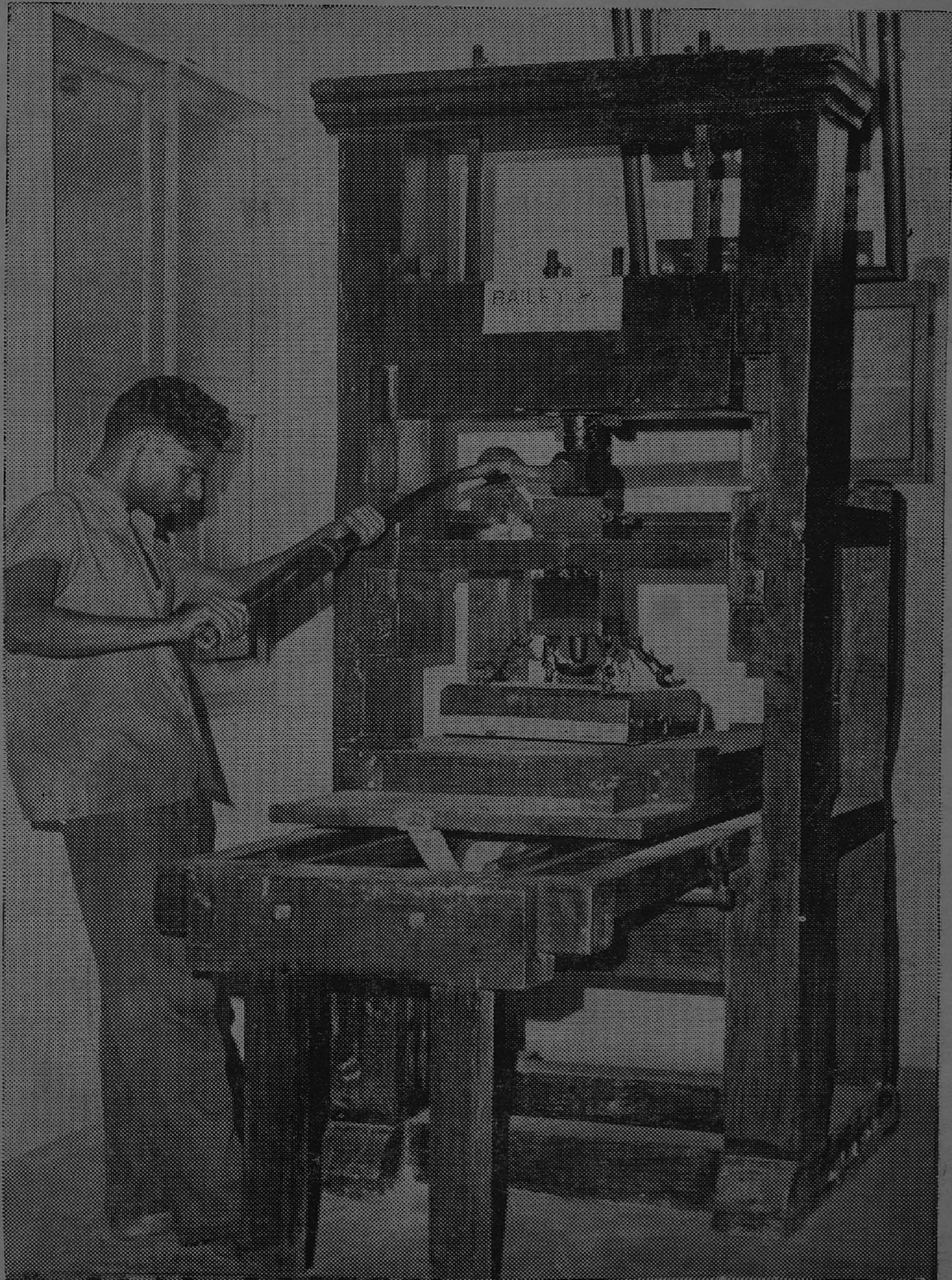
Bombay
Printed at the Cour...

ബെയ്‌ലിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് കൈയ്യക്ഷരം.

തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മലയാളം ബൈബിളിലെ ആദ്യപേജുകൾ (Title Pages) നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ബെയ്‌ലി സ്വന്തം കൈയ്യക്ഷരത്തിൽ അവ എഴുതിച്ചേർത്തതാണ്.

മലയാളം കൈയ്യക്ഷരത്തിന് മറുവശം കാണുക.

ബയ്‌ലിയുടെ മലയാളം കൈയ്യക്ഷരം

ബെയ്‌ലി നിർമ്മിച്ച തടിപ്രസ്സ്.

ചില ഗുരുനാഥൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

പുരാണനിഘണ്ടു
(പുരാണിക് എൻസൈക്ലോപീഡിയാ)
ലഘുപുരാണനിഘണ്ടു
രാമചരിതം
രുക്മിണീസ്വയംവരം
സുന്ദരകാണ്ഡം (മൂലപദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ)
മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു ,ബെയ്‌ലി)

S. 12 B 12 2/70 Cr. 1/4 2- 3000 CW 10.9

ബെയ്ലി

ഇതുവരെ ശ്രദ്ധിക്കാപ്പെടാതിരുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസം

അന്വേഷിച്ചാൽ കണ്ടെത്തുമെന്ന പ്രമാണമുണ്ട്. പക്ഷെ, ആരും അന്വേഷിച്ചില്ല. അവൻ നിശ്ശബ്ദനായി വന്നു; മൂന്നുവ്യാഴവട്ടക്കാലം മലയാളഭാഷയെ നിശ്ശബ്ദനായി സേവിച്ചു. ആരുടെയും പ്രശംസയ്ക്കു കാത്തുനില്ക്കാതെ അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി സ്വന്തനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി— ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദമുദ്രകൾ തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു ചരിത്രത്തിന്റെ സഞ്ചി നിറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കരുക്കൾ ശേഖരിക്കുന്ന നമ്മെ നിശ്ശബ്ദനായി നോക്കി മന്ദഹസിക്കുകയാണ്—ആ മഹാനായ ബെയ്ലി.

ഇന്നു നിലവിലുള്ള കേരളസാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരുവൻ ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലിയെ കണ്ടെത്തിയെന്നു വരികയില്ല. കാരണം ഇതഃപര്യന്തം രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത് അപ്പോസ്വാങ്ങി അണിയറയിലേക്കു വലിഞ്ഞ ഭീമകായന്മാരായ സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാരാരും ബെയ്ലിയെ ശരിയായിക്കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു സാഹിത്യകാരനു് സിഗററു കത്തിക്കാൻ തീപ്പെട്ടി കൊടുത്തവന്റെ സ്ഥാനമേ അവർ ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. അവർ ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലിയെപ്പററി പരമാവധി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ആകെത്തുക ഒരു വാക്യത്തിലൊതുക്കിയാൽ ബെഞ്ചമിൻബെയ്ലി എന്ന സായിപ്പ് രണ്ടുമൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിയെന്നു മാത്രമാണ്. ഒന്ന്, ഒരു മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു; രണ്ടാമത്തേത് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം നിഘണ്ടു; പിന്നെ ബൈബിളിലെ ഏതാണ്ടല്പത്തിന്റെ തർജ്ജമയോ മററോ— അങ്ങനെ വിലയിരുത്തി ആ സാഹിത്യാചാര്യനെ അവസാനിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, അവിടെ നാരായം കുത്തി അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടവനല്ല ഈ ആചാര്യൻ!

കേരളക്കരയിലെ രണ്ടുകോടിജനങ്ങൾ ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന മലയാളലിപിയുടെ ജനയിതാവ് ബെഞ്ചമിൻബെയ്ലിയായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു മലയാളസാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനം ഏതാണ്ടൊന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പ് മലയാളലിപി ആരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്നല്ല ഇതിന് അർത്ഥം. ബെയ്ലിക്കുമുമ്പ്, ഗോവായിലും കൊച്ചിയിലും, കൊടുങ്ങല്ലൂരും, അമ്പഴക്കാട്ടും, ബോംബെയിലും അച്ചുകൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവിടെ എല്ലാം മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അന്നെല്ലാം മലയാളഭാഷയിലെ അക്ഷരങ്ങൾ പ്രായേണ ചതുരവടിവിലാണ് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. (ബോംബെയിൽ കൂറിയർപ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച ബൈബിളിന്റെ ഒരു ഭാഗം ബ്ലോക്കുചെയ്തു നോക്കുക) ഈ ചതുരവടിവിൽ ഇന്ന് കേരളത്തിലാരും മലയാളലിപി കൈകാര്യംചെയ്യുന്നില്ല. ബെയ്ലിയാകട്ടെ, ഉരുണ്ടവടിവിൽ അക്ഷരങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തി പുതിയ അച്ചുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും പ്രസ്തുത അച്ചുകളിൽ വാർത്ത അക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അച്ചടി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുണ്ടായ അച്ചടിശാലക്കാരെല്ലാം ബെയ്ലിയുടെ അക്ഷരങ്ങളെ പിൻതുടരുകയാണുചെയ്തതു്.

ഗദ്യഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ ചിഹ്നനങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമുണ്ട്. മലയാളികൾ ബെയ്ലിക്കു് മുൻപുവരെ ചിഹ്നനങ്ങൾക്കു് വലിയ പ്രധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ നാരായം നാട്ടിനിറുത്തിയതുപോലുള്ള പൂർണ്ണവിരാമങ്ങൾ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. അർദ്ധവിരാമം, കോമാ, ഉദ്ധരണി മുതലായ ചിഹ്നങ്ങൾ ആരുംതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. 1846-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ബെയ്ലീ നിഘണ്ടുവിൽ, ഇംഗ്ലീഷ്‌രീതി അനുസരിച്ച് എ[illegible] ചിഹ്നങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തുടന്നാണ് മലയാളഗദ്യത്തിൽ ചിഹ്നനങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. 1852-ൽ റവ: ജോർജ്ജുമാത്തൻ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണത്തിൽ ചിഹ്നനങ്ങളെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആധുനികരീതിയിലുള്ള മലയാളഗദ്യം രൂപംകൊണ്ടതും

ഏകദേശം ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ആധുനികഗദ്യത്തിന് രൂപംകൊടുത്തവരിലും ബെയ്‌ലിക്ക് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ''ക്രിസ്തുവർഷം 19–ാംനൂററാണ്ടുവരെ മലയാളത്തിൽ സുസമ്മതവും സുസ്ഥിരവുമായ ഒരു ഗദ്യരീതി സംജാതമായിരുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. താമ്രശാസനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അതിപ്രാചീന കൃതികൾ അന്നത്തെ നാടോടിഭാഷയായ തമിഴിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. കൗടലീയം ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം മുതലായ കൃതികൾ, തമിഴിന്റെ ആധിപത്യത്തെ അന്നും സമ്മതിച്ചുപോന്നു. ദൂതവാക്യം, സുന്ദരകാണ്ഡം, ഉത്തരരാമായണം മുതലായ ഗദ്യകൃതികളുടെ കാലത്ത് സംസ്കൃതത്തിന്റെ അധികാരം കുറെയേറെ തലപൊക്കിത്തുടങ്ങിയതായിക്കാണുന്നു. കാലഭേദത്തെക്കാൾ ദേശഭേദവും ഈ മാററത്തിനു പ്രേരകമായിത്തീർന്നിരിക്കാം. സംസ്കൃതമയങ്ങളായ നെടുനെടുങ്കൻ വാചകങ്ങളാണ് അവയിൽ പലതിലും കാണുന്നത്. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അനുവാദങ്ങളിലും കാണുന്ന രീതിയും മിക്കവാറും ഇതുതന്നെ. ഗ്രന്ഥവരികളിലും കരാർകരണങ്ങളിലും വിളംബരങ്ങളിലും മററും കാണുന്നരീതി ആരേയും വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന ഒന്നത്രെ. വായന അവസാനിച്ചാൽ മാത്രമേ, വായനക്കാരനു ശ്വാസം നേരെവിടാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഇത്തരത്തിൽ തുടക്കംമുതൽ ഒടുക്കംവരെ ഒററ വാചകമായിപ്പറയുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അവയിൽ പലതിലുമുള്ളത്. മിഷ്യനറിമാരുടെ കൃതികൾ മേല്പറഞ്ഞവയിൽനിന്നും അല്പം ഭിന്നമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. സംസ്കൃതപദബാഹുല്യവും ദീർഘസമാസങ്ങളും നിരന്വയമായ രീതിയും അവരുടെ കൃതികളിൽ കുറവായിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഭാഷയാണ് അവർ കൈക്കൊണ്ടതു''' *

ബെയ്‌ലിയുടെ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ്നിഘണ്ടു, ഒരു നിഘണ്ടു എന്ന നിലയിൽമാത്രം വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ല. അതു ഭാഷാഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. അതിനു ചരിത്രപരമായും ഭാഷാസംബന്ധമായും ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ബെയ്‌ലീനിഘണ്ടുവിലെ ഭാഷാപരമായ പഴമകൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു.

1 വരയ്ക്കുന്നു, കനയ്ക്കുന്നു, നനയ്ക്കുന്നു മുതലായ കൃതികളിലെ 'യ'ാഗമം ബെയ്‌ലിയുടെ ഭാഷയിൽ കാണുന്നില്ല. ക്രിയയുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ 'യ'കാരത്തിന്റെ ചുവയുണ്ടാക്കുന്നതിന് ബെയ്‌ലി ക്രിയാധാതുവിനെ എകരാന്തമാക്കി എഴുതിവന്നു.

ഉദാ:–	പുതിയരൂപം		ബെയ്‌ലി
	നനയ്ക്കുന്നു	—	നനെക്കുന്നു
	വരയ്ക്കുന്നു	—	വരെക്കുന്നു
	ചവയ്ക്കുന്നു	—	ചവെക്കുന്നു
	വയ്ക്കുന്നു	—	വെക്കുന്നു

2 വർണ്ണവികാരസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ചില തമിഴ്പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ എകാരം കൂട്ടലുണ്ടായതായി കേരളപാണിനീയം പീഠികയിൽ കാണുന്നു. അങ്ങനെയാണല്ലോ തമിഴിലെ പരുമാററം മലയാളത്തിൽ പെരുമാററമായതു്. എന്നാൽ, ബെയ്‌ലി തമിഴ് രീതി അനുസരിച്ച് 'പരുമാററം' എന്നുതന്നെയാണ് നിഘണ്ടുവിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

3) സമാസത്തിൽ ഉത്തരപദാദിയിലെ ദൃഢവർണ്ണം ഇരട്ടിക്കണമെന്നു ബെയ്‌ലിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ലായിരുന്നു. ഇരട്ടിച്ചതും ഇരട്ടിക്കാത്തതുമായ രൂപങ്ങൾ ബെയ്‌ലിയിലുണ്ട്.

ഉദാ:– കോഴിപ്പക്ഷി
മച്ചിപ്പശു
പുത്തരിചുണ്ട
കൊററകുട

---

* ഭാഷാഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രം

4) ഔ എന്ന സ്വരാക്ഷരത്തിനു് അനാവശ്യമായ ഒരു പുള്ളികൂടെ ബെയ്ലി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.
ഉദാ:– സൌഖ്യം, ദൌത്യം

5) ബെയ്ലി സംവൃതോകാരം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല.

പുതിയരൂപം		ബെയ്ലി
ഉദാ:– കാട്ടു്	—	കാട
വരവു്	—	വരവ

6) മീത്തലിനു പകരം ബെയ്ലി അക്ഷരത്തിന്റെ മുകളിൽ ` എന്ന ഒരു ചിഹ്നം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നു.

ഉദാ:– ദിവൌകസ് ദിവ്യചക്ഷുസ്

7 പദാന്ത്യത്തിലെ 'എ'കാരവും അദ്ദേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു.

പുതിയരൂപം		ബെയ്ലി
ഉദാ:– കൂടെക്കൂടെ	—	കൂടക്കൂട.

8) കാരം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'കിൽ' പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു.

ഉദാ:- പോകകിൽ പാർക്കുന്നതുകൊള്ളാം. (പോകുന്നതിനേക്കാരം പാർക്കുന്നതു കൊള്ളാം എന്നർത്ഥം)

9) ഏ, ഓ എന്നീ രണ്ടു ലിപിരൂപങ്ങരം ബെയ്ലീ നിഘണ്ടുവിലില്ല. അവയ്ക്കു പകരം എ, ഒ എന്ന ഹ്രസ്വരൂപങ്ങരംതന്നെയാണു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

പുതിയരൂപം		ബെയ്ലി
ഉദാ:– പോക്കു്	—	പൊക്ക
ഏലം	—	എലം.

10) പല മലയാള പദങ്ങളും ഇന്നത്തേതിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണു് ബെയ്ലി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.

പുതിയ രൂപം		ബെയിലി
കൈനിറയെ	—	കൈനിറ
മുക്കുവൻ	—	മുക്കവൻ
ഗോതമ്പു്	—	കോതമ്പു്
കൃമി	—	ക്രിമി
ഗഡു	—	കെട്ട
തരിശുനിലം	—	തരിശനിലം
പോക്കുവരവു്	—	പൊക്കവരത്ത
കൈച്ഛേദം	—	കൈച്ഛേതം
കൈതമൂർഖൻ	—	കൈതമൂക്ക്വൻ
ഗൂഢാർത്ഥഭാഷിതം	—	കൂടാർത്ഥഭാഷിതം
ക്രിസ്ത്യാനി	—	ക്രിസ്തിയാനി
ഛർദ്ദി	—	ഛർദി
അഥവാ	—	അധവാ
നെയ്കടി	—	നെയിക്കടി
എതിർക്കുക	—	എതൃക്കുക
പൂശപ്പെട്ടതു്	—	പൂചപ്പെട്ടതു്

ഇസ്ക്കുലി	—	ഇട്ടലി
ഉച്ഛിഷ്ടം	—	ഉഛരിഷ്ടം
പ്രവത്തിക്കുന്ന	—	പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.
പിട	—	പെട
ശ്ലോകം	—	ശ്ലോഗം
വേലിയേററം	—	വേലിയെററം

11) കമ്മണിപ്രയോഗം അദ്ദേഹം അലക്ഷ്യമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതായിക്കാണുന്നു. ഉദാ:— ഭയദ്രുതൻ എന്ന പദത്തിന് ബെയ്ലിയിൽ അത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു പേടിച്ചോടപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ്. അതുപോലെ മറെറാരുസ്ഥലത്തു് ഇളകപ്പെട്ട എന്നും പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു.

12) ബെയ്ലീ നിഘണ്ടുവിലെ അത്ഥവിവരണത്തിൽ അപൂവ്വമായ തമിഴ് പ്രഭാവം കാണാം.

പുതിയരൂപം			ബെയ്ലി
ഉദാ:—	മുഴം	—	മുളം
	ഇടങ്ങഴി	—	ഇടങ്കഴി
	വിഷം	—	വിഴം
(പഞ്ജരം എന്ന പദത്തിൻെറ അത്ഥം)	പക്ഷിയെ വളത്തുന്ന കൂട	—	പക്ഷിവളക്കുംകൂട
	നാളികേരം	—	നാരികേളം
(പതിംവരാ എന്ന പദത്തിൻെറ അത്ഥം)			
	ഭത്താവിനെ വരിക്കുന്നവ൦	—	ഭത്താവിനെ വരിപ്പവ൦
	പരുന്തു്	—	പരിന്ന
(രാങ്കവം എന്ന പദത്തിൻെറ അത്ഥം)			
	മാൻരോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം	—	മാൻമയിർ പടം
	വേട്ടയാടുന്ന	—	വേട്ടകോലുന്ന

13) വാമാംനി എന്ന ഒരു പദവും അതിന് woman, സ്ത്രീ എന്ന വിശദീകരണവും കാണുന്നു. ഈ പദം അമരകോശത്തിൽപോലും കാണുന്നില്ല.

14) ഇക്കാലത്തു് കാണാത്ത പലകൂട്ടക്ഷരങ്ങളും ബെയ്ലി അച്ചടിച്ചിരുന്നു.

ഉദാ:—	ബെയ്ലി
ഴ്ക	ഴ്ക
ശ്ന	ശ്ന
ഗ്ധ	ഗ്ധ
ഭ്ര	ഭ്ര
ത്ക	ത്ക
ത്പ	ത്പ
ച്ല	ച്ല
ഴ്കു	ഴ്കു

15) 'ര്' കാരത്തിന് 'I' എന്ന ചിഹ്നം ബെയ്ലി കൊടുത്തു കാണുന്നു.

നേർകാററു് — നെക്റററ

ബെയ്ലീ നിഘണ്ടുവിൽക്കാണുന്ന ഭാഷാപരമായ പഴമകളെപ്പററിയാണ് ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഒരു പഴയഗ്രന്ഥം പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാഷാപരമായ പഴമകൾക്കു ഭംഗം വരാതെകാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരനോട് ചെയ്യുന്ന നീതി. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ ബെയ്ലിയുടെ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവിലെ പഴമകൾ പലതും മാററിയാണ് പ്രകാശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടായ സാഹചര്യത്തെപ്പററിയും രണ്ടുവാക്കു പറയാതെ നിവ്വാഹമില്ല.

ഒരു മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവിന്റെ ഉപയോഗം വരുന്നത് ഏറിയകൂറും സാമാന്യജനങ്ങൾക്കാണ്. ഗവേഷണ കുതുകികളും ഭാഷാപണ്ഡിതരുമായ ഒരു ന്യൂനവിഭാഗക്കാർക്കുവേണ്ടി ഈ നിഘണ്ടു യാതൊരു പരിഷ്കാരവും ചെയ്യാതെ പഴയരൂപത്തിൽത്തന്നെ അച്ചടിച്ചാൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഇതിലെ മിക്ക മലയാളപദങ്ങളും പിടികിട്ടിയെന്നു വരികയില്ല. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ആധുനികരൂപം		ബെയ്‌ലീരൂപം
ഓടിപ്പോകുക	—	ഒടിപ്പൊകുക
സൂത്രവേല	—	സൂത്രവെല
അതിവേദന	—	അതിവെദന
നീലവേപ്പ്	—	നീലവെപ്പ
കിഴക്കോട്ട്	—	കിഴക്കൊട്ട
കാശ്ശ്	—	കാശ
കൂടെക്കൂടെ	—	കുടക്കൂട
കൂട്ടുകെട്ട്	—	കൂട്ടക്കെട്ട
തോൽ	—	തൊൽ
കെട്ട്ചോര	—	കെട്ടചൊര
കാട്ടുകച്ചോലം	—	കാട്ടുകച്ചൊലം
പോക്കുവരവ്	—	പൊക്കുവരത്ത
പിടക്കോഴി	—	പിടക്കൊഴി
താറ്	—	താറ
ചൂത്	—	ചൂത
ഓട്ടം	—	ഒട്ടം
വളരെ	—	വളര
തേള്	—	തെള
നേർകാററ്	—	നെർകാററ
തോട്	—	തൊട
ചാല്	—	ചാല
ഓമ്മ	—	ഒമ്മ
കോണ്	—	കൊണ
ഓവ്	—	ഒവ
പോത്	—	പൊത
കിഴക്കായ	—	കിഴെക്കായ
കനക്കുന്നു	—	കനെക്കുന്നു
കാൽപെരുമാററം	—	കാൽപരുമാററം
മച്ചിപ്പശു	—	മച്ചിപശു
കൊലപാതകം	—	കുലപാതകം
സൗഖ്യം	—	സൌഖ്യം

ഇങ്ങനെ അർത്ഥഗ്രഹണത്തിനു് ക്ലേശമുണ്ടാക്കുന്നതും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ നിത്യോപയോഗത്തിനു് വിലങ്ങുതടിയായി നില്ക്കുന്നതുമായ നിരവധി പദങ്ങൾ ബെയ്‌ലിയിലുണ്ട്. അവയിൽ ഏറിയപങ്കും ഏ, ഓ എന്നീ ദീർഘസ്വരങ്ങളുടെയും സംവൃതോകാരത്തിന്റെയും അഭാവംകൊണ്ടുമാത്രം വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങൾ ദീർഘസ്വരമോ സംവൃതോകാരമോ ചേർത്തു പുതുതാക്കുകയോ മററു അത്യാവശ്യ മാററം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുവെന്നതാണ് ഞങ്ങൾ ഈ നിഘണ്ടുവിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒന്നാമത്തെ വ്യതിയാനം.

രണ്ടാമതു ഞങ്ങൾ ചെയ്തതു് നാമപദങ്ങളുടെ സംബന്ധികാ വിഭക്തിരൂപം മാററിയെന്നുള്ളതാണ്. ബെയ്‌ലി എല്ലാ നാമപദങ്ങളുടേയുംകൂടെ അതാതിന്റെ സംബന്ധികാരൂപംകൂടി ചേർത്തിരുന്നു.

ഉദാ:— ചന്ദ്രൻ, ൻെറ — S· the moon
ചന്ദ്രനാഗം, ത്തിൻെറ. — S· A black Serpant
ചന്ദ്രബാല, യുടെ — S· Large cardamom ഏലം
ചന്ദ്രബിംബം, ത്തിൻെറ — S· the moon's disk

ഇങ്ങനെയാണ് ബെയ്‌ലിയുടെ പോക്കു്. മലയാളം പഠിക്കേണ്ട സായിപ്പന്മാക്ക് നാമത്തിൽ വിഭക്തിപ്രത്യേയം ചേക്കുമ്പോൾ വരുന്ന രൂപഭേദം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ബെയ്‌ലി ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതു്. സംബന്ധികാവിഭക്തിയായിരിക്കണം സായിപ്പന്മാരെ ഏററവും ഉപദ്രവിച്ചതു്. അതിനെ കൈയിലെടുത്തു കൊടുത്താൽ ശേഷമുള്ളവ താനേ വന്നുകയറിക്കൊള്ളുമെന്ന തത്വം ബെയ്‌ലി ഗ്രഹിച്ചു. മലയാളികൾക്കതിൻെറ ആവശ്യമില്ല. മാത്രവുമല്ല വേലിചാടിപ്പശുക്കളുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു കമ്പുകെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടു് വിടുന്നതുപോലെ സകല നാമങ്ങൾക്കുംമുമ്പിൽ ഒരു സംബന്ധികാവിഭക്തിരൂപംകൂടി വച്ചുകെട്ടിയിരിക്കുന്നതു് മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ഥഗ്രഹണത്തിനു തടസ്സമാണ്. അതിനാൽ നാമപദങ്ങളുടെ വലത്തുഭാഗത്തു് കുശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സംബന്ധികാരൂപങ്ങളെ എടുത്തുകളഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്ത രണ്ടാമത്തെ മാററം. സംബന്ധികാരൂപം മാററിയതിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തമെന്നവണ്ണം, മലയാളം പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാക്കുവേണ്ടി മിക്ക അന്തങ്ങളിലുമുള്ള നാമപദങ്ങളുടെ എല്ലാ വിഭക്തിയിലുമുള്ള മാററങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു സിദ്ധരൂപാവലി ഒടുവിൽ കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ടു്.

മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടുമാററങ്ങൾ മാത്രമേ പ്രധാനമായി ഞങ്ങൾ ബെയ്‌ലീ നിഘണ്ടുവിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളു. ആ മാററങ്ങൾ ദോഷത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ഗുണമേ സാമാന്യഉപഭോക്താക്കൾക്കു ചെയ്യുകയുള്ളുവെന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. സാമാന്യരായ ഉപഭോക്താക്കൾ എന്നുപറഞ്ഞതു ബോധപൂൎവ്വമാണ്. കാരണം, അസാമാന്യരായ ചില ഉപഭോക്താക്കളുണ്ടു്. പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരും ഗവേഷകന്മാരുമായ ഉപഭോക്താക്കളെയാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. അവക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ, 1846–ൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട അസൽബെയ്‌ലി നിഘണ്ടുവിൽനിന്നു നാലു പേജുകൾ ബ്ലോക്കു ചെയ്തതു് ഇവിടെ ചേക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും ബെയ്‌ലിനിഘണ്ടുവിൻെറ തനിരൂപം എന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ.

[അടുത്ത പേജുമുതൽ നാലുപേജുകൾ 1846–ൽ സി. എം. എസ്. പ്രസ്സിൽ അടിച്ച ബെയ്‌ലി നിഘണ്ടുവിൽനിന്നുള്ള ഫോട്ടോ ബ്ലോക്കാണ്.]

ഒരു വിദേശ മിഷ്യനറിയായ ബെയ്‌ലി കേരളത്തിൽവന്ന് അനേകവർഷംകൊണ്ടു രചിച്ച ഈ നിഘണ്ടുവിന് കേവലം ഒരു നിഘണ്ടുവിന്റെ വില കല്പിച്ചാൽ പോര. മലയാളികളിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന അവരുടെ ഭാവങ്ങൾ ഒപ്പിയെടുത്ത് കേരളീയമായ ആചാരവിശേഷങ്ങളിലും സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലും മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിയാണ് ഈ നിഘണ്ടു രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. നടവെടി, ചങ്ങാടം, ചൗളം, ധൂർവഹൻ, പോയിൻപോയിൻ, മോർക്കഞ്ഞി, മേലടി, വിദ്രാവം, കണ്ണുപൊത്തിക്കളി, പടനവാഴുന്ന മുതലായ പദങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥ വിവരണങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. 'കാടു വാ വാ വീടു പോ പോ' എന്നകാലം വരും' എന്നിപ്രകാരമുള്ള പഴമൊഴികൾ പ്രാചീനകേരളീയരുടെ ചതുരാശ്രമനിഷ്ഠയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ മലയാളം പദത്തെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തിരിക്കുമ്പോൾ സായിപ്പിന്റെ തൂലികയിലേക്ക് എത്തിപ്പിടിക്കുന്ന സുന്ദരമായ ഇംഗ്ലീഷ്പദങ്ങൾ സഹൃദയനെ കോരിത്തരിപ്പിക്കും. ഇത്ര സ്ഫുടവും സംഗൃഹീതവുമായ വിധത്തിൽ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്നതിന് ഒരു സഹൃദയനുമാത്രമെ കഴിയുകയുള്ളു. ഒന്നുരണ്ടുദാഹരണങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു.

നടവെടി — firing a royal salute

കോണകം — A truss or cloth worn over

ഇത്ര നിസ്സാരമായ പദങ്ങൾപോലും തപ്പിപ്പെറുക്കി പരമാവധി സമഗ്രമായ രീതിയിൽ മലയാളഭാഷയിലെ ആദ്യത്തെ നിഘണ്ടു നിർമ്മിച്ച് മലയാളഗദ്യശാഖക്കു തറക്കല്ലിട്ട ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി എന്നാളും സ്മരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബലമായ കരങ്ങളിൽനിന്നും ഭയഭക്തി ബഹുമാനങ്ങളോടെ ദുർബ്ബലമായ കരങ്ങളിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഈ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പ് സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളായി നിന്ന് യഥാവസരം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കിസഹായിച്ച കോട്ടയം സി.എം.എസ്സ്. പ്രസ്സ് ഭാരവാഹികളോടും വിശിഷ്യാ പ്രസ്സ്മാനേജരായ ജോൺസാറിനോടും, പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സഹൃദയലോകത്തോടും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ അവസരം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വെട്ടം മാണി

വിഭക്ത്യന്തരൂപങ്ങൾ

1	അകാരാന്തം	അനുസ്വാരാന്തം
	തല	ലോകം
	തലയെ	ലോകത്തെ
	തലയോടു്	ലോകത്തോടു്
	തലയ്ക്കു്	ലോകത്തിനു്
	തലയാൽ	ലോകത്താൽ
	തലയുടെ	ലോകത്തിന്റെ
	തലയിൽ	ലോകത്തിൽ

2	ഇകാരാന്തം	ൻ–അന്തം
	കട്ടി	അവൻ
	കട്ടിയെ	അവനെ
	കട്ടിയോടു്	അവനോടു്
	കട്ടിക്കു്	അവനു്
	കട്ടിയാൽ	അവനാൽ
	കട്ടിയുടെ	അവന്റെ
	കട്ടിയിൽ	അവനിൽ

3	ഉകാരാന്തം	ൽ–അന്തം
	മനു	ചിതൽ
	മനുവിനെ	ചിതലിനെ
	മനുവിനോടു്	ചിതലിനോടു്
	മനുവിനു്	ചിതലിനു്
	മനുവിനാൽ	ചിതലിനാൽ
	മനുവിന്റെ	ചിതലിന്റെ
	മനുവിൽ	ചിതലിൽ

4	സംവൃതോകാരാന്തം	ർ–അന്തം
	കടവു്	അവർ
	കടവിനെ	അവരെ
	കടവിനോടു്	അവരോടു്
	കടവിനു്	അവർക്കു്
	കടവിനാൽ	അവരാൽ
	കടവിന്റെ	അവരുടെ
	കടവിൽ	അവരിൽ

വൃത്തിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A sloven, one who is negligent of personal cleanliness, a dirty fellow.

വൃത്ത്യർത്ഥം. *adj.* Preferable, elegible.

വൃത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. darkness. ഇരിട്ട. 3. a demon slain by INDRA. അസുരൻ.

വൃത്രഹാ, വിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃത്രാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃഥാ. *ind.* 1. Vain, useless, fruitless. 2. wrong, incorrect. 3. in vain. 4. freely.

വൃഥാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Unprofitable donation, gift to encomiasts, harlots, wrestlers, money lost at play, &c.

വൃഥാലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Vain or unprofitable discourse or talk. പാഴ്വാക്ക.

വൃഥാവൽ. *ind.* In vain, to no purpose, unprofitably.

വൃഥാവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Vain or unprofitable language. ഉപകാരമില്ലാത്ത വാക്ക.

വൃദ്ധ, യുടെ. *s.* An old woman, either one past child bearing, or one with grey hair.

വൃദ്ധത, യുടെ. *s.* Old age. വാൎദ്ധക്യം.

വൃദ്ധത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Old age. വാൎദ്ധക്യം.

വൃദ്ധദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb, *Convolvulus argenteus.* മറിക്കുന്നി.

വൃദ്ധനാഭൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is pot-bellied. corpulent. കുടവയറൻ. 2. one who has a large or projecting navel. പൊക്കിൾന്തടിച്ചവൻ.

വൃദ്ധനാഭി, യുടെ. *s.* 1. A pot-belly; corpulency. 2. a large projecting navel. 3. one who is pot-bellied, corpulent.

വൃദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man, one past seventy, an elder. 2. a wise or learned man. പണ്ഡിതൻ. 3. a saint, a sage.

വൃദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Benzoin, *Styrax benzoin.* സാമ്പ്രാണി. *adj.* 1. Old, aged, ancient. 2. full-grown, large, expanded to the proper size. 3. wise, learned. 4. increased, augmented. 5. heaped, accumulated.

വൃദ്ധശ്രവസ, സ്സിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃദ്ധസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധസംഘം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of old men, a council or meeting of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Increase, augmentation in general, as in bulk, consequence, wealth, &c. വൎദ്ധനം. 2. the third of the three conditions or objects of regal power, extension of power or revenue, or any indication of progression. 3. use, ascending, mounting. കരെററം. 4. prosperity, success. ശുഭം. 5. one of the eight principal drugs or medicinal roots, described as mild and cooling, sweet and bitter, &c. as a remedy for phlegm, leprosy and worms. അഷ്ടമരുന്നുകളിൽ ഒന്ന. 6. the eleventh of the astronomical *yógas.* ൨൭ യൊഗങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാമത്തെത. 7. a particular period or division of time. 8. the increase of the digits of the sun or moon 9. enlargement of the scrotum. 10. interest, usury; especially returning the principal with a proportionate increment, as in the case of seed-corn lent. മുതൽപലിശ. 11. happiness, pleasure. സുഖം. 12. wealth, property. സമ്പത്ത. 13. cutting off, abscission. ഛെദനം. 14. (In law,) forfeiture, deduction.

വൃദ്ധിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has an enlarged scrotum.

വൃദ്ധിജീവിക, യുടെ. *s.* The profession of usury. പലിശെക്ക കൊടുക്കുക.

വൃദ്ധിമൽ. *adj.* 1. Wealthy, or prosperous. 2. increasing.

വൃദ്ധിമാൻ, ന്റെ. *s.* A wealthy or prosperous man.

വൃദ്ധിവീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Enlargement of the scrotum.

വൃദ്ധൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* An old bull. മുതുകാള.

വൃദ്ധ്യാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A usurer. പലിശെക്കകൊടുക്കുന്നവൻ.

വന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The footstalk of a leaf or fruit. ഞെട്ടപ്പ. 2. the nipple. മുലക്കണ്ണ. 3. the stand of a water jar. തിരിക.

വൃന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A heap, a multitude, a quantity. കൂട്ടം. 2. a company, an association. സംഘം.

വൃന്ദാരകതമം, &c. *adj.* 1. Very beautiful or charming. എററവും സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. very excellent or elevated, very reputable or venerable. എററവും മുഖ്യമായുള്ള.

വൃന്ദാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deity, an immortal. ദെവൻ. 2. a chief, the head or leader of a crowd or herd, &c. തലവൻ.

വൃന്ദാരകം. *adj.* 1. Handsome, agreeable, pleasing. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. best, excellent, chief. പ്രധാനമായുള്ള. 3. reputable, respectable, eminent. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാരകാരാതി, യുടെ. *s.* An *Asur* or enemy of the gods.

വൃന്ദാരം, &c. *adj.* 1. Beautiful, handsome, pleasing. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. eminent, reputable. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* The abode or residence of the gods.

വൃന്ദിഷ്ഠം, &c. *adj.* 1. Very beautiful or charming. എററവുംസൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. very excellent or elevated, very reputable or venerable. എററവുംമുഖ്യമായുള്ള.

വൃശ്ചികദംഷ്ട്രം, &c. *adj.* Stung by a scorpion. തെളം കുത്തിയ.

വൃശ്ചികമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of November.

വൃശ്ചികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A scorpion. തെളം. 2. a sign in the Zodiac, *Scorpio.* 3. a crab. ഞണ്ട. 4. the name of the month November, when the sun is in *Scorpio.* 5. a sort of beetle found in cow-dung. 6. a thorny shrub, *Vangueria spinosa.*

വൃശ്ചീവം, ത്തിന്റെ. *s.* The spreading hog-weed, *Boerhavia diffusa.* തഴതാമ.

വൃഷ, യുടെ. *s.* 1. A plant, the rat-eared plant. *Salvinia cucullata.* എലിച്ചെവിയൻ. 2. cowhage, *Carpopogon* or *dolichos pruriens.* നായ്ക്കുരണ.

വൃഷകെതു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a cat. പൂച്ച.

വൃഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The testicles or scrotum.

വൃഷണെപസു, വിന്റെ. *s.* The treasure of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ ഭണ്ഡാരം.

വൃഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of deer. ഒരുവക മാൻ.

വൃഷദംശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A cat. പൂച്ച.

വൃഷദശ്വൻ, ന്റെ. *s.* Wind, or air. വായു.

വൃഷദാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture of curds and *Ghee* used in offerings to the gods. തൈരും നെയ്യും കൂടിയ ഹൊമദ്രവ്യം.

വൃഷധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. GENÉSA. ഗണെശൻ.

വൃഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. An excellent or pre-eminent person. ശ്രെഷ്ഠൻ. 2. a name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 3. a man of a lecherous disposition, one of the four descriptions into which men are divided in erotick works. 4. a name of VISHNU. വിഷ്ണു. 5. a name of CÁMA. 6. an enemy, an adversary. ശത്രു. 7. a strong athletic man.

വൃഷഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bull. കാള. 2. a drug. ഇടവകം, also *Rishabha.* 3. (in composition) pre-eminent, excellent. 4. a sign in the Zodiac, *Taurus.* ഇടവം രാശി.

വൃഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bull. കാള. 2. the sign in the Zodiac, *Taurus.* ഇടവം രാശി. 3. virtue, moral merit. സുകൃതം. 4. virtue personified as a bull or the bull of SIVA. 5. a rat. എലി. 6. a drug. ഇടവകം. 7. a plant, *Justicia ganderussa.*

വൃഷലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. a *Súdra* or man of the servile tribe. 3. the sovereign *Chandragupta.* 4. a sinner, a reprobate, a wicked or unrighteous man. പാപി.

വൃഷലി, യുടെ. *s.* 1. A girl who before marriage arrives at the age of puberty. 2. a woman of a low caste, a *Súdra* female.

വൃഷവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, whose vehicle is a bull. ശിവൻ.

വൃഷസ്യന്തി, യുടെ. *s.* 1. A lascivious woman. മൈഥുനെച്ഛയുള്ളവൾ. 2. a cow in heat.

വൃഷാ, വിന്റെ. *s.* 1. INDRA, as god of the firmament. ഇന്ദ്രൻ. 2. CARNA, the hero. കൎണ്ണൻ. 3. a strong or athletic man. ശക്തൻ.

വൃഷാകപായി, യുടെ. *s.* 1. LECSHMI the goddess of riches. ലക്ഷ്മി. 2. GAURI. ഗൌരി. 3. SACHI, the wife of INDRA. 4. SWÁHÁ, the wife of *Agni*, god of fire.

വൃഷാകപി, യുടെ. *s.* 1. CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു. 2. SIVA. ശിവൻ. 3. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 4. *Agni* or fire. അഗ്നി.

വൃഷി, യുടെ. *s.* The seat of the religious student or one used by ascetics formed of *Cusa* grass. കുശംകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

വൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Rain. മഴ. 2. a red goat. ചുവന്ന ആട.

വൃഷ്ടിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The dry season, drought. ഉണക്ക.

വൃഷ്യം. *adj.* Strong, powerful, provocative, strengthening, (food or medicine.) ബലകരം.

വൃസി, യുടെ. *s.* A seat made of *Cusa* grass. കുശപ്പുല്ലുകൊണ്ട ചമച്ച ആസനം.

വൃഹതി, യുടെ. *s.* 1. The Indian night-shade, *Solanum Indicum.* ചുണ്ട. 2. a small kind of egg plant. *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന. 3. a large lute. വീണ. 4. a form of metre, the stanza in which consists of thirty-six syllables. ശ്ലൊകം. 5. a mantle, a wrapper. ഉത്തരീയം.

വൃഹതിക, യുടെ *s.* 1. An upper garment, a mantle, a wrapper. ഉത്തരീയം. 2. a small sort of egg plant. ചെറുവഴുതിന.

വൃഹൽ. *adj.* Great, large. വലിയ.

വൃക്ഷച്ഛായ, യുടെ. *s.* The shade of a single tree. മരത്തിന്റെ നിഴൽ.

വൃക്ഷച്ഛായം, ത്തിന്റെ. *s.* The shade of many trees or a grove.

വൃക്ഷഭെദി, യുടെ. *s.* 1. A carpenter's chissel, or adze. 2. a hatchet. മഴു.

വൃക്ഷമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root or bottom of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട.

വൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree in general.

വൃക്ഷരുഹ, യുടെ. *s.* A parasite plant. ഇത്തിൾകണ്ണി.

പൊറുക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പൊറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To recover from sickness. 2. to stay, to wait. 3. to dwell. *v. a.* 1. To suffer, to endure, to sustain. 2. to tolerate a thing, to endure, to have patience. 3. to forgive, to indulge.

പൊറുതി, യുടെ. *s.* 1. Patience, endurance, sufferance, forbearing. 2. dwelling, abiding. 3. forgiveness, pardon, leave. 4. means of subsistence. 5. recovery from sickness. പൊറുതികെടുക്കുന്നു, To destroy another's means of subsistence, to oppress, to dispossess a person of his property, &c. പൊറുതികെടുന്നു, A family to be destroyed.

പൊറുതികെട, ിന്റെ. *s.* 1. Destruction of a family. 2. oppression of the inhabitants by persons in authority. 3. teasing, wearying, harassing. 4. destitution of means of subsistence.

പൊറുതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പൊറുതിമുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Destitution of means of subsistence. 2. oppression of the inhabitants.

പൊറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Cure, recovery. 2. patience, sufferance. 3. protection, toleration. 4. comfortableness.

പൊറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cure, to heal. 2. to protect, to tolerate.

പൊററ, യുടെ. *s.* 1. Scab, incrustation formed over sores. 2. a bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted. 3. the exposed roots of a cocoa-nut tree. പൊററകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പൊററൻ, ന്റെ. *s.* Scab, incrustation formed over a sore. പൊററൻകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പൊ, With the ൊ long.

പോക, The imperative of പോകുന്നു, used also as a negative defective verb, Cannot, unable.

പോകായ്ക, യുടെ. *s.* Impossibility, inability.

പോകുംചാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Excuse. 2. way, means, remedy: also പോകുംവഴി.

പോകുടി, യുടെ. *s.* The abandoning a family residence. ചാകുടി, A family to be become extinct by death.

പോകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To go; to go off, or away; to proceed. 2. to enter. 3. to pass. 4. to know. 5. to run out. 6. to decrease. 7. to be lost or disappear. 8. to die. 9. to prepare. 10. to do, to undertake, to interfere in. The present and perfect tenses of this verb may be affixed, as auxiliaries to any verb, to give it *a future signification*, as ഞാൻ എഴുതുവാൻ പോകുന്നു, I am going to write. കൊണ്ടുപോകുന്നു, *v. a.* To carry away, or off. പോയ, Relative past participle, Gone, lost, past, dead. പോയ ആഴ്ച, Last week. പോയാണ്ട, Last year. പോയ്പൊയി, It is gone, it is lost, it is past. പോയിവരട്ടെ, May I go and return; a polite way of asking leave to go. പോയിവരാം, You may go and return; a polite way of dismissal. പോയിൻപോയിൻ വെക്കുന്നു, To shout together as in procession of a *rajah*, or great person.

പോകെ, A participial form from പോകുന്നു; Having deducted, deducting.

പോക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Going, moving, departure, exit, 2. conduct. 3. condition. 4. a shift, a subterfuge, an evasion, excuse. 5. means of subsistance. 6. property, wealth. 7. means, expedient. 8. way, an opening. 9. consideration. 10. course of events, destiny. 11. help, aid. 12. ability. 13. destruction, loss. 14. end. 15. relaxation of the bowels, diarrhœa. 16. death. 17. expenditure, expense.

പോക്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* Humility, submission.

പോക്കണംകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A foolish person, a fool. 2. a shameless person, a disgraceful or dishonourable person.

പോക്കണംകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Folly, foolishness. 2. disgrace, dishonour. 3. shamelessness.

പോക്കൻ, ന്റെ. *s.* A wanderer. കാക്കൻപോക്കൻ, A worthless person.

പോക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Putting away. 2. removing, taking away. 3. dismissing. 4. reducing. 5. passing away or spending time. *part.* In, with, by, to.

പോക്കാൻ, ന്റെ. *s.* A wild or jungle tom-cat.

പോക്കിരി, യുടെ. *s.* A blackguard, a vagabond.

പോക്കകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A poor helpless person. 2. one who is friendless. 3. one without means of subsistance.

പോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To put away, to cause to go out or away. 2. to remove, to abolish. 3. to reduce. 4. to pass away time. 5. to repair, to mend.

പോക്കമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be stopped up, as a way or path. 2. to be reduced to great straits. 3. to be without excuse. 4. to be without aid or protection, &c.

പോക്കവരവ, പോക്കവരത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Going and coming, passing to and fro. 2. interchange of correspondence, intercourse. 3. income and expenditure.

പോക്കുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പോഗണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. One deformed, having a redundant or defective member. ജനനത്തിൽ തന്നെ അംഗഹീനൻ. 2. a boy from 5 to 16 years of age.

അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽപതിനാറവയസ്സുവരെയുമുള്ള ബാലൻ.

പൊട,ിന്റെ. *s.* 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree. 3. a blow, a stroke, beating.

പൊട, യുടെ. *s.* 1. A woman having a beard. താടിയുള്ള സ്ത്രീ. 2. a stork.

പൊടഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reed, *Arundo tibialis*, (Rox.) വെഴം. 2. a sort of grass, *Saccharum spontaneum.*

പൊടാ; Go, sirrah; this term is sometimes used familiarly by a superior, and in great familiarity among equals.

പൊടി; Go, hussy; a term sometimes of familiar and domestic usage. *s.* A stork.

പൊടുന്നു,.ടി, or ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To strike, to give a blow.

പൊട്ടു, യുടെ. *s.* A kind of grass or rushes growing in rice corn fields.

പൊണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A palankeen bearer.

പൊണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The skin or film of a plantain tree. 2. a vessel made of such skin. 3. the skin of the kernels of some fruits.

പൊത,ിന്റെ. *s.* 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree.

പൊതകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The young of any animal. 2. a child. ശിശു. 3. a young elephant of ten years old ആനക്കുട്ടി. 4. a vessel, a boat. കപ്പൽ. 5. the site of a house or dwelling.

പൊതവണിൿ, ക്കിന്റെ. *s.* A voyaging merchant. കപ്പലിൽ കച്ചവടക്കാരൻ.

പൊതവാഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rower, a boatman, a steersman. തൊണ്ണിക്കാരൻ. 2. one of the crew that keeps watch at the mast head. കപ്പലാൾ.

പൊതാധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Small fry, a shoal of young fish. പാപ്പ്.

പൊതിക, യുടെ. *s.* 1. A potherb, *Basella rubra* and *lucida*. 2. a beam resting on pillars.

പൊത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A male buffalo. 2. the name of a red bird, the *Chacora*, commonly called the snake bird.

പൊത്തിൻകൊമ്പ,ിന്റെ. *s.* Buffalo's horn.

പൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The snout of a hog. പന്നിയുടെ മൊന്ത. 2. the share of a plough. കൊഴു.

പൊത്രി, യുടെ. *s.* A hog. പന്നി.

പൊന്നവൻ, ന്റെ. *s.* One who is capable, competent.

പൊം. A future form of പൊകുന്നു, meaning ablility. knowledge.

പൊംവഴി, യുടെ. *s.* 1. Excuse. 2. an expedient, means. പൊംവഴി നൊക്കുന്നു, To look for an excuse. പൊംവഴി പറയുന്നു, To make an excuse.

പൊരാ. *ind.* 1. Insufficient, not enough, deficient, it is not sufficient. 2. unbecoming, degrading, disgraceful.

പൊരാട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To fight, to combat, to wrestle. 2. to quarrel, to contend.

പൊരാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Combat, wrestling, battle, war. 2. quarrel, dispute, contention.

പൊരാത്ത. *adj.* 1. Insufficient, wanting. 2. improper, unbecoming.

പൊരായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Insufficiency, deficiency, incompetency. 2. disgracefulness. 3. vileness. പൊരായ്മ വരുത്തുന്നു, To disgrace, to depress, to despise.

പൊരാളി, യുടെ. *s.* A champion, a brave warrior.

പൊരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To fight, to combat. 2. to dispute, to contend.

പൊരിമ, യുടെ. *s.* Strength, power, ability.

പൊരുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A combatant, a wrestler. 2. a clever, skilful person. 3. a skilful chess-player.

പൊരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To go, to come, to accompany.

പൊരും. *ind.* 1. Sufficient, enough, abundance. 2. able, adequate, or equal to. 3. prohibition, no, not.

പൊർ, രിന്റെ. *s.* 1. War, battle, fight, combat. 2. a quarrel, dispute, contention. 3. enmity. പൊർകരുതുന്നു, To prepare for war.

പൊക്ക,ിന്റെ. *s.* A domestic pig.

പൊക്കതക,ിന്റെ. *s.* A double door.

പൊക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of battle.

പൊക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The leg from the knee to the ankle.

പൊക്കുവിളി, യുടെ. *s.* A challenge to fight, defiance. പൊക്കുവിളിക്കുന്നു, To challenge, to defy, to brave, to call to a contest.

പൊമ്മല, യുടെ. *s.* A young woman's breast.

പൊലും. *part.* 1. Even, so much as. 2. news, so said. 3. possibly.

പൊലെ. *postpos. & adv.* As, like, so as, like as, even as, as soon as.

പൊൽ. *ind.* A particle of aptote, signifying, 1. News, (so said, so reported.) 2. likelihood, (probably, possibly.)

പൊഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man who nourishes another. 2. a preserver, a cherisher.

പൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nourishment, maintenance. 2. preserving, cherishing. 3. increasing.

പൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To nourish, che-

ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി

(ജീവചരിത്രം)

'ഞാനാണിപ്പോൾ ചർച്ച്മിഷൻ സമിതിയിലെ ഏററവും പഴയ മിഷനറി. 1816-ലാണ് ആദ്യം ഞാൻ ഇവിടെ വന്നത്. വിശുദ്ധശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ദീർഘ കാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് ഇന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, എൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നുവെന്നോർത്ത് ഞാൻ വിവശനായിപ്പോകുന്നു'.

ബഞ്ചമിൻ ബയ്‌ലിയുടെ ഒരു അനുസ്മരണത്തിൽ നിന്നാണീഭാഗം. കേരളക്കരയിൽ ആദ്യമായി ഒരു അച്ചടിയന്ത്രം സ്ഥാപിക്കുക, വിശുദ്ധബൈബിൾ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുക, ബൃഹത്തായ ഓരോ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവും ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളനിഘണ്ടുവും നിർമ്മിക്കുക, ഇവയെല്ലാം അച്ചടിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നീ മഹൽക്കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ച ആ മഹാപുരുഷൻെറ വ്യക്തിത്വം ഈ വരികളിൽ നിഴലിക്കുന്നു. ഏ. ഡി. 1842 കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഇതെഴുതിയത്. ഒരു നൂററാണ്ടിനും ഏറെ മുൻപ്. അന്ന് ലേഖനവൃത്തിക്ക് ഓലയും നാരായവും തന്നെയായിരുന്നു മുൻപന്തിയിൽ. ബൈബിളിലെ പ്രതിപാദ്യം എന്തെന്ന് മലയാളംമാത്രം അറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് വായിച്ചറിയാൻ മാർഗ്ഗവുമില്ലായിരുന്നു. നിഘണ്ടു, വ്യാകരണം തുടങ്ങിയ പ്രമാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവിധം എന്തെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇവയ്ക്കെല്ലാം തുടക്കം കുറിച്ച, മലയാളഅച്ചടിയുടെയും ആധുനിക ഗദ്യത്തിൻെറയും ആ കുലകൂടസ്ഥന് എന്തൊരു വിനയം! എന്തൊരു സമർപ്പണമനോഭാവം! മിഷനറിമാർക്ക് പൊതുവായുള്ള ഈ വിനയാധിക്യം നിമിത്തമാണ് ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി രചിച്ച കൃതികളെപ്പററിയോ സാധിച്ച സൽപ്രവൃത്തികളെപ്പററിയോ, വേണ്ടത്ര അറിയാതെപോയത്; ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പരിപൂർണ്ണ ജീവചരിത്രമെഴുതാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നതും.

ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യോക്ഷയറിൽ ഡ്യൂസ്ബറി എന്നസ്ഥലത്ത് ഏ. ഡി. 1791-ൽ ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാപിതാക്കളെപ്പററിയൊ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററിയൊ വ്യക്തമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ലഭ്യമല്ല. എങ്കിലും 26-ാംമത്തെവയസ്സിൽ, നല്ല നിലയിലുള്ള ഒരു വൈദിക കാളജിൻെറ പ്രിൻസിപ്പൽ ആകുവാൻ തക്ക പാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തുവച്ചുതന്നെ സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. വൈദികാഭ്യസനം സി. എം. എസ് ൻെറ ആദ്യത്തെ സെക്രട്ടറിയായ തോമ്മസ്സ്കോട്ടിൻെറ കീഴിലാണ് നടന്നത്. വേർതൻ ഹാർകോട്ടു് ആർച്ചുബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന് വൈദികസ്ഥാനം നൽകി.

കേരളത്തിലെ മിഷനറി

വാസ്കോഡിഗാമാ എന്ന പോർട്ടുഗീസ് കപ്പിത്താൻ 1498-ൽ കോഴിക്കോട്ടു വന്നിറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പാശ്ചാത്യദേശത്തുനിന്ന് ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാർ കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും 19-ാംനൂററാണ്ടിൻെറ ആരംഭംമുതലാണ് ബ്രിട്ടനിൽനിന്നും മിഷനറിമാർ കേരളത്തിൽ വന്നു തുടങ്ങിയത്. കോട്ടയം കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ടു് പ്രവർത്തിച്ച ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചർച്ച്മിഷൻ സൊസൈററിയിലെ ആദ്യകാലപ്രവർത്തകരിൽ ഒരാളാണ് ബഞ്ചമിൻ ബയ്‌ലി. കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീനാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഒന്നാമത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധി (റസിഡണ്ടു്)യായി 1800-ൽ കേണൽമെക്കാളെ നിയമിതനായി. ഒരു തികഞ്ഞ ക്രിസ്തുമത ഭക്തനും ചർച്ചു മിഷൻ സഭയോടു് പല വിധത്തിൽ ബന്ധമുള്ളവനുമായ അദ്ദേഹത്തിന് കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ താല്പര്യമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പരിശ്രമഫലമായി മദ്രാസിൽനിന്നു Dr. R. H. കേർ (Kerr) എന്ന മിഷനറിയും

പിന്നീട് ബംഗാളിൽ നിന്ന് Dr. ബ്യൂക്കാനൻ എന്നയാളും കേരളത്തിൽ ചില സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് മടങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. മെക്കാളെയ്ക്കു ശേഷം റസിഡണ്ടായി വന്ന കേണൽ മൺട്രോക്ക് രണ്ടു രാജസന്നിധികളിലും നല്ല സ്വാധീനശക്തിയും സുവിശേഷപ്രചരണത്തിൽ താല്പര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് സി. എം. എസിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മദ്രാസിലെ കറസ്പോണ്ടിങ് കമ്മററിക്ക്, കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സി. എം. എസിൻെറയും അഭിവൃദ്ധിക്കു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള മിഷനറിമാരെ അയച്ചുതരണമെന്ന് മൺട്രോ എഴുതി. അതിൻെറ ഫലമായി 1816-മെയ് മാസത്തിൽ, ആദ്യത്തെ ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിയായി റവ: തോമ്മസ് നോർട്ടൺ ആലപ്പുഴയിൽ വന്നിറങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് ബഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി ഭാര്യാസമേതനായി 1816-മെയ് 4-ാം തീയതി ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു കപ്പൽകയറി. നാലുമാസത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം സെപ്തംബർ 9-ാംതീയതി മദ്രാസിലും നവമ്പർ 19-ാംതീയതി ആലപ്പുഴയിലും എത്തിച്ചേർന്നു. അടുത്തമാർച്ചു വരെ നോർട്ടനുമൊത്തു് ഇവിടെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ബെയ്‌ലീദമ്പതികൾക്ക് ഒരു കുട്ടി ജനിച്ചു. 1817 മാർച്ചിൽ അദ്ദേഹം കുടുംബസമേതം കോട്ടയത്തു വന്ന് പഴയ സിമ്മിനാരിയിൽ താമസം തുടങ്ങി. പിൽക്കാലത്തു്, ചർച്ച് മിഷ്യൻ സഭയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിന് പൊതുവെയും, കനത്ത സംഭാവന നൽകിയ ജോസഫ്ഫെൻ, ഹെൻട്രി ബേക്കർ എന്ന രണ്ടു മിഷനറിമാർകൂടി 1817-ൽ തന്നെ കോട്ടയത്തു് വന്ന് ബെയിലിയുമൊത്തു് പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചു.

ചർച്ചു മിഷൻ സൊസൈററി കോട്ടയത്തു് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച 1816-ൽ തന്നെ, കേണൽ മൺട്രോയുടെ സ്വാധീനശക്തിയാൽ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനി വൈദികരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രധാനമായി കരുതികൊണ്ട്, കോട്ടയത്തു് ഒരു വൈദിക സെമ്മിനാരി അഥവാ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിൻെറ ഒന്നാമത്തെ 'മിഷനറിപ്രിൻസിപ്പൽ' ആയിട്ടാണ്' ബഞ്ചമിനച്ചൻ (അങ്ങനെയായിരുന്നു അവർ ബയ്‌ലിയെ വിളിച്ചിരുന്നതു്) നിയമിതനായതു്. 18 മാസത്തെ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിക്കുശേഷം, ഈ ജോലി ജോസഫ് ഫെന്നിനെ ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട്, ബൈബിൾ വിവർത്തനം, അച്ചടിതുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹം തൽസ്ഥാനത്തുനിന്ന് വിരമിച്ചു.

മതപ്രചരണമാണ്, സ്വാഭാവികമായി എല്ലാമിഷനറിമാരുടെയും ലക്ഷ്യം. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മതപരമായ ജീവിതം വിപുലമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ കരുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുക എന്ന പൊതുലക്ഷ്യത്തെ മുൻപിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ മൂന്ന് മിഷനറിമാരും തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ വിഭജിച്ചു. ജോസഫ്ഫെൻ വൈദിക കോളജിൻെറയും ബേക്കർ ഇടവകവഴിയായി നടത്തപ്പെടുന്ന വിവിധസ്കൂളുകളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം ഏറെറടുത്തപ്പോൾ മതപ്രചരണത്തിന് ആവശ്യമുള്ള സാഹിത്യം, തർജ്ജമ, പ്രസ്സ് എന്നിവയുടെ ചുമതല ബയ്‌ലിയിലർപ്പിതമായി. തുടർന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രധാനമായി പ്രസ്സിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു പള്ളി പണിയിക്കുക, (ഇപ്പോഴത്തെ C. M. S. ഭദ്രാസനപ്പള്ളി) പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുക, പ്രഭാഷണം ചെയ്യുക, കീഴിലുള്ള കത്തനാരന്മാർക്ക് വിവിധ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുക, തുടങ്ങിയ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സദാ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. പള്ളികളിൽ ബയ്‌ലിയുടെ മലയാള പ്രഭാഷണ വേളകളിൽ ആളുകൾ സ്ഥലദൗർല്ലഭ്യത്താൽ വാതിലുകളിലും ജനാലകളിലും തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഭാഷാസേവനം

ബയ്‌ലി മലയാളഭാഷയ്ക്കു ചെയ്ത മഹനീയ സേവനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ വേദപുസ്തകതർജ്ജമ, C. M. S. പ്രസ്സ്സ്ഥാപനം, നിഘണ്ടുനിർമ്മാണം എന്നിവയാണ്. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൻെറ വികസനത്തിനും പുരോഗതിക്കും വളരെയധികം സഹായിച്ച ഘടകങ്ങളാണിവ.

1 ആദ്യത്തെ സംപൂർണ്ണ മലയാളബൈബിൾ

ഭാഷകൾ പഠിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യവും ഉത്സാഹവും ബയ്‌ലിക്കുണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിൽവന്ന് ഏറെത്താമസിയാതെ മലയാളം, സംസ്കൃതം, സുറിയാനി മുതലായഭാഷകൾ അദ്ദേഹം പഠിച്ചു.

കേവലം രണ്ടു് വർഷംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മലയാളം നല്ലവണ്ണം വശമാക്കിയെന്നു് ആരാധനാക്രമ (Prayer Book) ത്തിൻെറ സ്വന്തം പരിഭാഷവായിച്ചുകൊണ്ടു് 1818 സെപ്തംബർ 20-ാം തീയതി പള്ളി ശുശ്രൂഷയിൽ (The first Malayalam service in Kottayam) ഏർപ്പെട്ടുവെന്നു കാണിക്കുന്ന രേഖയിൽ നിന്നു് വ്യക്തമാകുന്നു. സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിനു് ബദ്ധശ്രദ്ധനായി കേരളത്തിൽ വന്നു്, മലയാളം പഠിച്ച ബയ്‌ലിയുടെ ശ്രദ്ധ വേദപുസ്തക പരിഭാഷയിലേക്കു് തിരിഞ്ഞു. ആ കാലഘട്ടംവരെ കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതു് ലത്തീനിലും, സുറിയാനിയിലുമുള്ള വേദപുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു. അവശ്യം അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തു പ്രചരിച്ചിരുന്നു. അന്നു് മലയാള ഭാഷയിലൊരു വേദപുസ്തകമുണ്ടെന്നു പറയാൻ ബുക്കാനൻെറ പരിശ്രമഫലമായി 1811-ൽ ബോംബയിലെ കൂറിയർ പ്രസ്സിലടിച്ച ഒരു ഭാഗികതർജ്ജമ മാത്രമായിരുന്നു. (ഇതിലെ പേജുകളുടെ ചിത്രം അന്യത്ര) സുറിയാനിപ്പദങ്ങൾ ധാരാളം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടും തമിഴ്പദങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉപയോഗിച്ചും പദാനുപദമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ''പുതിയ നിയമ'' ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമെ അതിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഈ ഗ്രന്ഥം തീരെ അപര്യാപ്തമെന്നു കണ്ടു് ബയ്‌ലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബൈബിളിൻെറ ഒരു സംപൂർണ്ണ വിവർത്തനത്തിനുള്ള യത്നം ആരംഭിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നായിരുന്നു വിവർത്തനം. മോശഇവർഫാത്തി, വൈദ്യനാഥയ്യർ, ചാത്തുമേനവൻ മുതലായ അനേകം പണ്ഡിതന്മാരുടെ സഹായം ബയ്‌ലിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ 30 ബ്രാഹ്മണ പണ്ഡിതർ, ബയ്‌ലീബംഗ്ലാവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണുന്നു. ചാത്തുമേനവൻ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഒരു മലബാറുകാരനായ മലയാളം മുൻഷിയാണു്. കൊച്ചീക്കാരനും യഹൂദനുമായ മോശ ഇവർ ഫാത്തി വേദപുസ്തകത്തിൻെറ മൂലഭാഷയായ ഹീബ്രുവിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളായിരുന്നു. വൈദ്യനാഥയ്യർ ഒരു സംസ്കൃതപണ്ഡിതനും. അനേകം വർഷം വേണ്ടിവന്നു ഈ പരിഭാഷപൂർത്തിയാക്കുവാൻ. 'ഇതിലെ ഭാഷസംസ്കൃതത്തോടടുത്തു നില്ക്കുന്നു; തമിഴ്പദങ്ങൾ കുറവാണു്. പദങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സംസ്കൃതത്തെയെന്നവണ്ണം വാചകരചനയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിനെയാണു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ ഇംഗ്ലീഷ് അനുകരണമാണു് പിന്നീടു മലയാള ഗദ്യത്തിനു് ഒരു പുതിയ ജീവൻകൊടുത്തതു്. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപണ്ഡിതൻെറ മേൽനോട്ടത്തിലും സംസ്കൃതപരിജ്ഞാനമുള്ള മലയാളികളുടെ സഹകരണത്തിലും നടന്ന ഈ തർജ്ജമ ഗദ്യവിഷയത്തിൽ ഒരു പുതിയ വഴികാട്ടിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതപ്പെടാനില്ലതന്നെ.'

2 കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ മലയാളം പ്രസ്സ്

വേദപുസ്തകപരിഭാഷ മറെറാരു സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നത്തിലേക്കു് ബയ്‌ലിയുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുവിട്ടു. അച്ചടി: മലയാളക്കരയിൽതന്നെ ബൈബിൾ അടിക്കണം; പക്ഷെ, മലയാളത്തിൽ അച്ചടിക്കാവുന്ന ഒരു മുദ്രണാലയവും ഇവിടെ ഇല്ല, വിവരം, കേണൽമൺട്രോവഴി മദ്രാസ്സിലെ കറസ്പോണ്ടിംഗ് കമ്മററിയെ അറിയിച്ചു. ഒരു പ്രസ്സും ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരവും അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു് അവർ ഏററു. അഞ്ചുവർഷം കാത്തിരുന്നു് ക്ഷമകെട്ട ബയ്‌ലി അവസാനം സ്വന്തം അഭിപ്രായപ്രകാരം മരംകൊണ്ടു് ഒരു പ്രസ്സ് നിർമ്മിച്ചു. വളരെക്കാലം ഉപയോഗിച്ച ഈ പ്രസ്സ് ഇപ്പോഴും കോട്ടയത്തെ C. M·S· പ്രസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഈ പ്രസ്സിൻെറ ചിത്രം അന്യത്ര കാണാം.) പ്രസ്സ് മാത്രമെ ആയുള്ളു. അച്ചടിക്കാനാവശ്യമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ (ടൈപ്പ്; അച്ചുകൾ) വേണം. വീണ്ടും ഒരു വർഷം കടന്നുപോയി. ഒടുവിൽ മദ്രാസ്സിൽ നിന്നു് അവയും വന്നുചേർന്നു. എന്നാൽ മലയാളം അക്ഷരങ്ങളുടെ ആകൃതി വളരെ വികൃതമായിരുന്നതിനാൽ അവ പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. ആ പരിശ്രമശാലി സ്വന്തമായി അച്ചുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി അടുത്ത ശ്രമം. അതിനെപ്പററി ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ''ഇവിടെ അച്ചടിക്കണമെന്ന അത്യാകാംക്ഷയാൽ ബയ്‌ലി സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ടു് മലയാളാക്ഷരമാതൃകകൾ ഉണ്ടാക്കി. അച്ചുകൾ വാർക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമൊ, യന്ത്രമൊ അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. താണയിനം ഒരു സൈക്ലോപ്പീഡിയായും അച്ചടിയെപ്പററിയുള്ള ഒരു ചെറുപുസ്തകവും മാത്രമായിരുന്നു ആശ്രയം. ഇവയുടെയും ഒരു ആശാരിയുടെയും രണ്ടു കൊല്ലന്മാരുടെയും സഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മലയാളാക്ഷരങ്ങൾ വാർത്തെടുത്തു.'' പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു്, റസിഡണ്ടു സായിപ്പു് പറഞ്ഞതു്, ''ഇവ വളരെ ഭംഗിയുള്ളതും കുററമററതുമാണു്. അങ്ങയുടെ തീക്ഷ്ണതയേയും പരിശ്രമശീലത്തേയും അങ്ങേയററം അഭിനന്ദിക്കുന്നു'' എന്നാണു്.

അച്ചടിയന്ത്രവും അക്ഷരങ്ങളും ആയെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾ അവസാനിച്ചില്ല. അച്ചടിക്കാൻ ആള വേണമല്ലോ! ബയ്‌ലിക്ക് അനാഥനായ ഒരു വളർത്തുപുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പുത്രനെ ബയ്‌ലിതന്നെ അച്ചടിപരിശീലിപ്പിച്ച് ആ കുറവും പരിഹരിച്ചു. 7 രൂപയായിരുന്നു ഈ പ്രിൻററുടെ ശമ്പളം.

ഇങ്ങനെ A.D. 1821ൽ കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മലയാള മുദ്രണാലയമായ C.M.S. പ്രസ്സ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. 1829-ൽ പുതിയ നിയമം അച്ചടിച്ചുതീർന്നു; 1842-ൽ സംപൂർണ്ണബൈബിളും.

3 മലയാളത്തിൽ അകാരാദിക്രമത്തിൽ ഉണ്ടായ ആദ്യത്തെ നിഘണ്ടു.

ഭാഷാസേവനപരമായിട്ടുള്ള ബയ്‌ലിയുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മലയാളം- ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവാകുന്നു. 1826 ൽ വേദപുസ്തകതർജ്ജിമ കഴിഞ്ഞയുടനെ ഇതിൻെറ നിർമ്മാണമാരംഭിച്ചു. ഇരുപതുവർഷത്തെപ്രയത്നഫലമായി 1846 ൽ ഇതു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം "ഇതു് ഇത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ" ഗ്രന്ഥമാണെന്നു ബയ്‌ലി തന്നെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിഘണ്ടു അച്ചടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ ഭരണാധികാരിയും പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനും വിദ്വൽപരിപോഷകനുമായ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവു് പ്രസ്സ് സന്ദർശിക്കുകയും അച്ചടിച്ച താളുകൾ കണ്ടു് സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്സിൻെറയും നിഘണ്ടുവിൻെറയും സുഗമപുരോഗതിക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊടുത്തതായും കാണുന്നു. ചരിതാർത്ഥനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവു്, സമർപ്പണത്തിൽ കൂടിയും മുഖവുരയിൽകൂടിയും ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

A Dictionary of high and colloquial Malayalam and English എന്നാണല്ലോ ഈ നിഘണ്ടുവിൻെറ പേരു്. ഇതിലെ High and colloquial എന്നതിനു് ഒരു വിശദീകരണം ഇന്നു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ താമസിച്ചു് ഭാഷാവിഷയകമായി പ്രവർത്തിച്ച മിഷനറിമാരെല്ലാവരും, രണ്ടു് ഭാഷാരീതികൾ ഇവിടെ നിലവിലിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബ്രാഹ്മണരുടെ സംസ്കൃതബഹുലമായ ഉച്ചഭാഷയും സാമാന്യജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന നീചഭാഷയും. ഉച്ചഭാഷ ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിലും നീചഭാഷ ആദ്യം തമിഴക്ഷരങ്ങളിലും പിന്നീടു്ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിൽനിന്നു് രൂപംകൊണ്ട മലയാളാക്ഷരങ്ങളിലും എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ലീലാതിലകകാരനും (A. D. 14-ാംശതകം) കേരളത്തിൽ രണ്ടു ഭാഷാരീതികൾ അന്നു് നടപ്പിലിരുന്നതായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അപകൃഷ്ടമെന്നും ഉൽകൃഷ്ടമെന്നും. ഇങ്ങനെ കേരളത്തിൽ അക്ഷരാഭ്യാസമുള്ളവരുടേയും ഇല്ലാത്തവരുടെയുമായിട്ടു് രണ്ടു ഭാഷ നിലവിലിരുന്നോ എന്നതു് മറെറാരു പ്രശ്നമാണു്. ഏതായാലും ഉച്ചവും നീചവുമായ (High and colloquial) ഭാഷകൾ ഉള്ളതിൽ രണ്ടിനും കൂടിയുള്ള നിഘണ്ടുവാണു് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥമെന്നത്രെ ഈ നാമനിർദ്ദേശം കൊണ്ടു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ബയിലിയുടെ മറെറാരു കനത്ത സംഭാവനയാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം നിഘണ്ടു. (A concise Dictionary of English and Malayalam.) ഇത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണമായിരുന്നു അതു്. ജോൺസൺ, വാൾക്കർ എന്നീ ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുകാരന്മാർ അർത്ഥമായിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾക്കെല്ലാം ഏററവും യോജിച്ച മലയാള അർത്ഥം ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 1848-ലായിരുന്നു ഇതിൻെറ പ്രസിദ്ധീകരണം: രണ്ടാമതൊരു പതിപ്പുകൂടി ഇതിനുണ്ടായെന്നു് അറിയുന്നു.

മററു കൃതികൾ:- (1) പള്ളിയുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പററി ഒരു സംവാദം. (2) ഡോക്ടർ വാട്ട്സിൻെറ ഒന്നും രണ്ടും ചോദ്യോത്തരപുസ്തകങ്ങൾ. (3) മറേസായിപ്പിൻെറ വ്യാകരണസംഗ്രഹം. (4) രണ്ടു് ആട്ടിൻകുട്ടികൾ. (5) രാമമോഹന റോയിയുടെ ഉപനിഷദ്വ്യാഖ്യാനം. (6) മിസ്സ് ഷെർവുഡ്ഡിൻെറ ഭാരതീയതീർത്ഥാടകൻ ഇവയും മുൻപറഞ്ഞവകൂടാതെ ബയ്‌ലി മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ചില പ്രത്യേകതകൾ

കൈനീട്ടിയാൽ വേദപുസ്തകവും നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം പ്രിൻറിംഗ് പ്രസ്സുകളും തുരുതുരെ നിഘണ്ടുക്കളും ഉള്ള ഇക്കാലത്തു് ബയ്‌ലി ചെയ്തുവച്ച കാര്യങ്ങൾ അത്ര വലുതായി തോന്നുകയില്ല.

എന്നാൽ ഇന്നേക്ക് ഒരു നൂററൻപതുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള—ബയ്ലി ഈ മണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയ—കാലഘട്ടം ഒന്നോർത്തുനോക്കുക. അന്നിവിടെ രാജവാഴ്ചയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ റാണി ഗൗരീഭായി സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മ, ഉത്രം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ എന്നിവരുടെ കാലത്താണ് ബയ്ലി ഇവിടെ താമസിച്ചതു്. സാമൂഹ്യാസമത്വം വൻതോതിൽ വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഒരു ജനതതി, സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു ഗദ്യസരണിയൊ, പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വായിക്കത്തക്കവണ്ണം കുറഞ്ഞവിലക്കു കൊടുക്കത്തക്ക അച്ചടിയന്ത്രമൊ, പുസ്തകങ്ങളും മററും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന വ്യവസായമൊ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കൃതികൾ വായിക്കാൻ വേണ്ട അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളൊ ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ 'ശൂന്യതയിൽ വന്നു നിന്നുകൊണ്ടാണ്', തന്റെ മുപ്പത്തിനാലുവർഷത്തെ ആത്മാർപ്പണം കൊണ്ടു് ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാൻ ബയ്ലിക്കു കഴിഞ്ഞതു്.

സുവിശേഷപ്രചരണത്തിന് കോട്ടയത്തെത്തിയ അതിബുദ്ധിമാനായ ബയ്ലിയ്ക്കു് നാടിന്റെ ഡിമിടിപ്പു് മനസ്സിലാക്കാൻ. അതിവേഗം കഴിഞ്ഞു. തന്റെ വാസസ്ഥാനം ഭദ്രമായിട്ടു് വേണമല്ലോ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ. ആദ്യം പഴയ സ്ിമിനാരിയിൽ വാസമാക്കിയ അദ്ദേഹം, ഏറെ താമസിയാതെ അവിടെനിന്നു മാറി ഒരു ഭവനം നിർമ്മിച്ചു. ബയ്ലീബംഗ്ലാവു് എന്നാണ് ഇന്നു് അതു് അറിയപ്പെടുന്നതു് (ചിത്രം അന്യത്ര). ബയ്ലിക്കു് വിളക്കുവയ്പിന് കരം ഒഴിവായിക്കിട്ടിയതും തന്റെ പേരിൽ പതിപ്പിച്ചെടുത്തതും നായന്മാരോടു് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതുമായ ഭൂമിയിലാണ് ഈ ബംഗ്ലാവു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അന്നു് ഇതിനു് അഞ്ഞൂറു രൂപാ ചിലവായി (അക്കാലത്തു് ഒരു ആടിനു് 2 രൂപയും ഒരു കാളയ്ക്കു് 10 രൂപയും, ഒരു നാട്ടുകാരന്റെ ഒരു മാസത്തെ ചെലവിനുള്ള അരിക്കു് ഒരു രൂപയും മതിയായിരുന്നുവെന്നു് ബുക്കാനൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.) ഈ ബയ്ലിബംഗ്ലാവിൽ 1817_ൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. ഈ തുടക്കത്തിന്റെ വികസിതരൂപമാണ്, കേരളത്തിലെന്നല്ല ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെതന്നെ, ആദ്യത്തെ വിദ്യാമന്ദിരങ്ങളെന്നു പറയാവുന്ന ഇന്നത്തെ C·M·S· ഹൈസ്കൂളും അതിന്റെ വികസിതരൂപമായ കാളേജും. പ്രസ്തുത വിദ്യാലയശേഖരങ്ങളിൽ ഗ്രാമർസ്കൂൾ എന്ന പേരിൽ ഒരു ഭാഗം ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു.

ലളിതമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേതു്. ദീനാനുകമ്പ ഒരു പ്രത്യേകതതന്നെയായിരുന്നു. വിശ്രമമില്ലാതെ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് തലവേദന കൂടെക്കൂടെ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹ്രസ്വകായനും, വൃത്തമുഖനും ദൃഢഗാത്രനുമായ അദ്ദേഹം മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി ഒരു ഓലക്കുടയും പിടിച്ചു് നടക്കുന്നതായ ഒരു ചിത്രമാണ് പഴമക്കാരിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. കൃത്യനിഷ്ഠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായിരുന്നു. തന്റെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദീർഘകാലസേവനത്തിനിടയിൽ ഒരു ഫർലോയും ഒരു വിശ്രമാവധിയും മാത്രമെ അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്നുള്ളവെന്നു് കണക്കുകളിൽ കാണുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികമണ്ഡലത്തിൽ മായാത്ത വ്യക്തിമുദ്രപതിപ്പിച്ച ബയ്ലി, 1850ൽ കുടുംബസമേതം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി. അവിടെ ചെന്നശേഷവും സ്വന്തനാട്ടിലുള്ള ഒരു പള്ളിയുടെ വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. 1871 ഏപ്രിൽ 30_ാം തീയതി തന്റെ എൺപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ആ കർമ്മയോഗി ദിവംഗതനായി. *

P. N. R. Nair

* Fellow workers with God (Eira Dalton) മലയാളസാഹിത്യവും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉള്ളൂരിന്റെ സാഹിത്യചരിത്രം, C.M·S· പ്രസ്സിലെ ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ. എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചെഴുതിയതു്.

BAILEY

1846

A DICTIONARY

of High & Colloquial

Malayalam & English

Dedicated by Permission

To His

Highness The Raja of Travancore

By the Rev. B. Bailey

of the

Church Missionary Society

Cottayam:

Printed at the Church Mission Press.

1846

A DICTIONARY

of High & Colloquial

Malayalam & English

Dedicated by Permission

To His

Highness The Raja of Travancore

By the Rev. B. Bailey

of the

Church Missionary Society

Cottayam:

Printed at the Church Mission Press.

1846

To

His Highness

The Raja of Travancore.

Sir,

I beg to acknowledge my grateful obligation to your Highness not only for permitting me to dedicate the following work to you, and thus to present it to the public under the auspices of so great a name, but also for the very liberal aid you have so kindly afforded me and the deepest interest you have taken in the work. It exhibits another instance of your Highness's readiness to encourage and patronise general education and the promotion of literature among your subjects.

The great difficulty and labour attending such an undertaking, and the attention which I have been necessarily obliged to pay to my other important duties have contributed to retard the publication of the work much longer than I anticipated

That the life of your Highness may be long spared, and that you may be permitted to witness the beneficial results of the efforts now made to promote good and sound education in this country, based on the best principles, is the sincere wish of,

Your Highness's
Most obliged.
Humble Servant
B. Bailey.

Cottayam:
July 1846.

PREFACE

In giving the following work to the public the Author might enter into an elaborate discussion on the subject by way of preface, but he considers it wholly unnecessary to do this at present. He will therefore confine himself to such brief remarks as he deems requisite, and such as may prove useful to the reader.

With reference to the work now submitted to the public the Author would, in the first instance, remark that it is the first of the kind ever published, and he flatters himself that it will prove of service to those who are desirous of obtaining a tolerably competent knowledge of the Malayalam Language. To the native student also who is anxious to acquire a knowledge of the English Language it will not be without its use.

A work of this kind has long been a great desideratum, and from want of such a work a European on first arriving in this country labours under very great disadvantages in acquiring a knowledge of the language. This the Author can state from experience. Very soon after his arrival in the country, upwards of twentynine years ago, he commenced collecting materials in order to supply this desideratum at some future period, should it please God to spare his life, which he has mercifully done. From that time he continued gradually to accumulate matter, and it was his intention to have committed it to the press at a much earlier period, but the attention which he has been imperatively called to pay to the more important and sacred duties of his ministerial office prevented his carrying his wishes into effect. Having at length completed the printing of the whole of the Sacred scriptures in Malayalam, including a second edition of the New Testament and another important work or two, he was able, during the last few years, to devote more time to the following work and to put it to the Press. He has bestowed great attention and labour upon it. Being the first work of the kind ever published it cannot be expected to be entirely free from defect, but it is hoped no very material errors will be found in it. Some typographical errors have occured in carrying it through the press, the principal of which will be noticed at the end of the work. There are some omissions the consequence of mere over sight at the time, a few of which have been supplied.

The meanings attached to the purely Malayalam words will be found generally correct and more meanings might have been added to very many words. The High Malayalam terms are chiefly derived from the Sanscrit, and great pains has been taken to give the renderings in most common use. It will be found that nearly, if not the whole of the words which occur in the Amaresam or Amara Cosa are given in this work to many of which other meanings are attached than those generally given by commentators on the Amaresam. Many other words of Sanscrit origin occur.

A number of Botanical terms have also been introduced, which will prove of use, and for which the Author is in a great measure indebted to Ainslie's Materia Indica and one or two other works. He desires to express his obligations to Dr. Wilson, whose Sanscrit

Dictionary he has found of special assistance in the composition of this work. Dr. Rottler's Tamul and English Dictionary has also been consulted, with Campbell's Teloogoo and English Dictionary.

To most of the words derived from the Sanscrit, not in common use, Malayalam renderings are given in addition to the English. This plan was not adopted in the commencement and the first thirtytwo pages are printed without them. It was then considered that the work would be rendered much more valuable by the introduction of those renderings. There are also meanings of common acceptation given to words of Sanscrit origin in general use. To these meanings Malayalam terms have also been added. No pains have been spared to render the work as comprehensive and useful at possible.

The genitive case has generally been given in addition to the nominative, with the exception of a few instances, in which it has been inadvertently omitted. The perfect tense and infinitive mood of verbs, have been given as well as the present tense. This may prove of considerable advantage to the early student.

The object of the Author in the publication of this work has been to render the means of acquiring a knowledge of the Malayalam Language more easy to Europeans and others than it has hither to been, and he trusts it will be found that he has, to a great extent at least, succeeded. There still remains another desideratum to which the attention of the Author has been drawn, viz an English and Malayalam Dictionary to accompany the present work. He has prepared sufficient materials to commence printing such a work, and should his life be spared, he hopes to publish it, provided he meets with sufficient encouragement to do so. A small vocabulary too is much required.

The Author desires to record his very grateful acknowledgements to General Cullen, Resident of Travancore and Cochin for the deep and special interest he has taken in the work, for so warmly patronising and recommending it to the Government of Fort St. George, and for so cheerfully aiding him in carrying it through the Press and procuring subscribers to it.

Cottayam,
July 1846.

The Author.

Abbreviated terms used in this Dictionary.

adj.	denotes	adjective
adj. part.	,,	adjective participle
adj. pron.	,,	adjective pronoun.
adv.	,,	adverb.
fem.	,,	feminine.
H. B	,,	Hortus Bengalensis.
in comp.	,,	in composition.
ind.	,,	indeclinable.
interj.	,,	interjection
inter-pron.	,,	interrogative pronoun.
inter-pron neut.	,,	interrogative pronoun neuter.
Kaen	,,	Kaening.
Lin	,,	Linnaerus.
mas	,,	masculine.
masc & fem	,,	Musculine & Feminine.
neu.	,,	neuter.
part.	,,	participle or particle
per. pron.	,,	personal pronoun
plu.	,,	plural.
post pos.	,,	post position.
pron.	,,	pronoun.
pron neu.	,,	Pronoun neuter.
Rox.	,,	Roxburg.
S	,,	Substantic.
Tam.	,,	Tamul.
v.	,,	verb.
v. a.	,,	verb active.
v. a. & n.	,,	verb active & neuter.
v. n.	,,	verb neuter.
v. c.	,,	verb casual.
v. defect.	,,	verb defective.
v. p.	,,	verb passive.
voc.	,,	vocative.
willd	,,	willdenos.

N. B. When, & C. is added to a Sanscrit adjective ending in o, it denotes that it is given in its neuter form but that it admits of the masculine and feminine forms; and that in these masculine and feminine forms, it may be used as a substantive, a ശ്രേഷ്ഠം pre-eminent; masculine. ശ്രേഷ്ഠൻ, a pre-eminent person; feminine ശ്രേഷ്ഠ, a pre-eminent woman Many nouns are likewise used as adjective, as will be observed by the student, which, when thus used, admit also of the masculine and feminine forms.

A DICTIONARY, OF HIGH AND COLLOQUIAL MALAYALAM AND ENGLISH

അ

അ. The first letter in Malayalam Alphabet, and inherent short vowel. It is frequently used before words beginning with a consonant for the long ആ; (the indectinable adjective pronoun 'that;') and when this is the case, the following consonant is doubled; thus ആ കാലം is some times written അക്കാലം. that time, &c. As a Sanscrit particle, it implies prevation, prohibition and diminution. Prefixed to nouns of Sanscrit derivation beginning with a consonant, it implies negation; thus ശക്തൻ a strong man; അശക്തൻ a weak man; ശുചം cleanness, അശുചം uncleanness; before words derived from the same language beginning with a vowel, it is used in the same sense, but the അ is changed to അന, as അ and അന്തം (end) form അനന്തം; endless, eternal; ആദി beginning; അനാദി with out beginning &c.

അ. A name of Vishnu.

അംശ. s. A share, a part, a portion.

അംശം. s. A part, a portion, a share.

അംശകം. s. 1. A day. 2. a fourth part of a day, or passage of one planet into another.

അംശവടി. s. Crosier or pastoral staff.

അംശിക്കുന്നു, ച്ചു, ച്ചാൻ. v. a. To separate, to divide, to portion.

അംശു. s. 1. A ray of light, a sun beam. 2. light, splendour, effulgence. 3. dress, decoration, 4. small, minute.

അംശുകം. s. 1. Cloth, clothes. 2. fine cloth. 3. an uppergarment. 4. white cloth.

അംശുമതി. s. A plant, Hedysarumgangeticum. adj: 1. splendid. effulgent. 2. pointed, acuminated.

അംശുമൽഫലം. s. A banana, or plantain "Musa sapientum."

അംശുമാൻ. s. The Sun.

അംശുമാലി. s. The Sun.

അംസം. s. The shoulder blade; the scapula.

അംസകൂട. The hump or protuberance between the shoulders of the Indian ox.

അംസളൻ. s. A strong stout or robust person.

അംസളം; &c. adj. Strong, stout, robust, lusty.

അംഹതി. s. 1. A gift, or donation.
2. Sickness, disease.

അംഹസ്പതി. s. The Sun.

അംഹസ്. s. Sin.

അകക്കടൽ. s. A gulf, a bay.

അകക്കരള്. s. 1. The understanding 2. the mind.

അകക്കാമ്പ്. s. The understanding, the

intellect, the heart.

അകക്കാമ്പ്°. s. The understanding, the intellect, the mind.

അകചം. s. The name of Cetu, the dragon's tail or descending node.

അകതളിർ. s. The heart, the mind.

അകതാർ. s. The mind, the heart.

അകത്തു°. Post position, In, within,

അകത്താകം. s. The inside.

അകത്തഴി. Providing food or victuals.

അകത്തഴിക്കാരൻ. A caterer, a provider a purveyor.

അകത്തഴിനടത്തുന്നു. ത്തി, വാൻ. v. a. to Cater, to provide food &c.

അകത്തി. s. The name of a tree, the leaves of which are some times used as pot herbs.

അകത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To separate, to part· 2. to part away, to remove. 3. to open, to distend.

അകത്തെപ്പുറം. s. The inside of anything; the innerpart.

അകത്തെഭാഗം. s. The inside of anything, the inner part.

അകത്തെ. adj: inner. internal.

അകത്തോട്ടു°. adv. Inward, inwards, within.

അകനിന്ദ. s. inward contempt, scorn.

അകപ്പ. s. A tune.

അകപ്പാടു°. s. Entering, falling into. seizure.

അകപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. to seize. to take, to catch. 2. to enclose, to cause to be ensnared; to entangle one in perplexities, &c.

അകപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. to be seized or taken. 2. to be caught or ensnared; to be found.

അകപ്പൊരുൾ. s. 1. Household property. 2. real meaning.

അകം. s. 1. Sorrow; grief; pain. 2. Sin. 3. without head·

അകം. s. 1. Inside; Inward; anything within. 2. the mind.

അകങ്കാൽ. s. The sole or innerpart of the foot.

അകങ്കൈ. s. palm of the hand.

അകമ്പനം. s. Stability, firmness.

അകമ്പടി. s. Life or body guard.

അകമ്പടികൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To guard, to attend on a King. or Chief officer.

അകന്മഷം. s. Cleanness, purity, destitute of impurity.

അകമല. s. A valley, or plot of ground between or surrounded by hills.

അകമലർ. s. The heart.

അകരണി. s. Failure, disappointment.

അകരം, &c. adj. 1. Maimed, handless, 2. privileged, exempt from tax or duty. 3. the house of a Pattar or a Brahmin.

അകരാ. s. Emblic myrobalan, 'Phyllanthus Emblica.'

അകക്കശം. adj. Soft, not hard.

അകർദ്ദമം. s. (a region or soil) destitute of water, clay, sand, &c.

അകർമ്മകം. s. a simple sentence in grammar.

അകർമ്മകരൻ. s. An independent man.

അകർമ്മകക്രിയ. s· An intransitive verb.

അകലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. to separate, to put away or asunder. 2. to make distant, to cause reservedness.

അകലം. s. 1. Breadth, width. 2. distance, remoteness. 3. reserve.

അകലമാക്കുന്നു. 1. to widen, to make broad. 2. to put at a distance.

അകലമുള്ള. adj. 1. Broad, wide. 2. distant, remote.

അകലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1· To separate, to give way· 2. to go away or to a distance to retire, to depart.

അകലെ. adv· Far off, at a distance.

അകല്കം. &c. adj. clear, clean.

അകല്കനം. adj. Humble, not proud.

അകല്ച. s. 1. Separation, putting away, removal. 2. distance. 3. distant behaviour, reserve.

അകല്യാണം. s. Inelegancy, inauspiciousness.

അകല്യാണി. s. Inelegant language.

അകവശം. s. The inside.

അകവില. s. The price of grain according to regulation. അകവില കറയുന്നു, The price of grain to lower. അകവിലയേറുന്നു. The price of grain to rise or increase.

അകശ്ശീല. s. A lining or wadding.

അകസ്മാൽ. ind. 1. Immediately, instantly, 2. Suddenly, by accident.

അകളങ്കം, &c. adj. Spotless, undefiled, clear, clean, innocent.

അകററൽ. s. 1. The act of putting away, or removing. 2. the act of extending.

അകററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. to put away. to remove. to extend, to open.

അകററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to put away, or remove. 2. to cause to widen, or extend.

അകാമ്യം, &c. adj. Undesirable, not to be wished, not pleasing, disgusting.

അകായിൽ. adv. Inward; inside a house. അകായിലുള്ളവർ. plu. A Brahmanee woman.

അകാരം. s. (from s. അ, and s. കാരം, a termination added to all the simple letters.) The name of the first letter in the Malayalam Alphabet.

അകാരണം. s. 1. Any thing without cause, or any thing unreasonable. 2. an accident.

അകാരാദി. s. A dictionary, i. e. beginning with the letter അ, &c., from അകാരം and ആദി, beginning.

അകാരുണ്യം. s. Unmercifulness; inclemency; cruelty, severity; want of tenderness.

അകാൎയ്യം. s. 1. Any thing unreasonable. 2. a trifle, a fruitless or unprofitable act.

അകാൎയ്യമായി. adv. Unprofitably.

അകാലം. s. Improper or unseasonable time.

അകാലമരണം; അകാലമൃത്യു, Untimely or premature death. അകാലമഴ, Unseasonable or untimely rain.

അകാലം. adj. 1. Unseasonable, untimely, or out of season. 2. momentary, instantaneous.

അകിഞ്ചനൻ. s. One in extreme poverty, very poor, or indigent; avaricious.

അകിഞ്ചനത. s. അകിഞ്ചനത്വം. s. 1. Extreme poverty. 2. voluntary poverty.

അകിട്. s. The udder of cattle.

അകിച്ച. s. Bellowing; roaring.

അകിൽ. s. A fragrant wood, aloe wood, or agallochum, aquilaria agallochum.

അകിൽ. s. See the above.

അകിറുന്നു, റി, വാൻ. To bellow, to roar; to make a violent outcry.

അകീൎത്തി. s. Infamy, disgrace.

അകുടിലത. s. 1. Straightness. 2. void of fraud or deceit.

അകുടിലം, &c. adj. 1. Straight, not crooked. 2. undeceitful.

അകൂപാരം. s. The sea; the ocean.

അകൃതം, &c. adj. Undone, unperformed.

അകൃത്യം. s. Iniquity, wickedness. അകൃത്യം ചെയ്യുന്നു, To commit wickedness.

അകൃത്യത. s. See the above.

അകൃശം, &c. adj. Fat, corpulent, bulky.

അകൃഷ്ണകൎമ്മം. s. Innocence.

അകൃഷ്ണകൎമ്മാവ്. s. One who is innocent.

അകൌതുകം, &c. adj. Unpleasant, displeasing.

അകൌശലം. s. Unskilfulness; inexpertness.

അകൌശലം, &c. adj. Unskilful; inexpert, inexperienced.

അക്കക്കെട്ട്. s. A symbolical mode of speaking or writing.

അക്കനം. s. 1. A letter. 2. respect.

അക്കം. s. A numerical figure, sign or mark. അക്കം കൂട്ടുന്നു, To add up figures. അക്കം ഗുണിക്കുന്നു, to multiply figures.

അക്കമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To number, to count. 2. to mark.

അക്കരം. s. The thrush or Aphthæ.

അക്കരെ. s. The other or opposite side (of a river.)

അക്കാപ്പടം. s. A kind of talisman.

അക്കിക്കറുവ. s. The name of a pungent herb.

അക്കിത്തിരി. s. A title given to a Namboori brahman. 2. a sacrificer who drinks at the ceremony the juice of the acid asclepias.

അക്രമം. s. 1. Iniquity, wickedness, crime. 2. irregularity, want of order or arrangement. 3. confusion.

അക്രമിക്കുന്നു. v. a. 1. To commit wickedness, to transgress. 2. to act disorderly, or unjustly.

അക്രമി. s. A disorderly, wicked, or iniquitous person.

അക്രൂരൻ. s. One who is mild, soft, gentle.

അക്രൂരം. s. Softness, gentleness.

അക്രേയം. s. Any thing not saleable, the state of not being saleable.

അക്രോധം. s. Dispassionateness, freedom from anger, or restraint of anger.

അഖണ്ഡം, &c. adj. 1. Whole, entire, without interstice. 2. undivided. 3. indivisible.

അഖണ്ഡത. s. Immensity, infinity, inseparability.

അഖണ്ഡിതം, &c. adj. Whole, entire, without interstice. 2. undivided.

അഖണ്ഡ്യം, &c. adj. Indivisible, inseparable.

അഖണ്ഡ്യത. s. Indivisibility.

അഖാതം. s. A natural pond or lake.

അഖിലം, &c. adj. All, whole, entire.

അഖിലത. s. All, the whole; every thing, universality.

അഖിലാണ്ഡം. s. The universe; the whole world.

അഖിലേശൻ. s. The omnipotent Being, Lord of all.

അഗജം. s. The production of mountains, trees.

അഗണിതം, &c. adj. Innumerable, incalculable.

അഗണ്യം, &c. adj. Incalculable, not to be calculated, computed, or reckoned.

അഗണ്യത. s. Incalculableness, any thing not to be computed.

അഗതി. s. 1. Poverty, indigence. 2. distress. 3. adversity. 4. a poor person, one without friends.

അഗതിത്വം. s. 1. Poverty, indigence. 2. distress.

അഗതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. അഗതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, v. a. To reduce to great distress or poverty: to throw one into distress or indigent circumstances.

അഗതിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. അഗതിയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To become poor or indigent; to suffer distress; to fall into adverse circumstances.

അഗദം. s. A medicine, a drug, a medicament.

അഗദംകാരൻ. s. A physician, a doctor.

അഗം. s. 1. A mountain. 2. a tree. 3. the sun. 4. a snake.

അഗമം. s. 1. A tree. 2. a mountain.

അഗമ്യം, &c. adj. 1. Inaccessible- 2. impassible. 3. impenetrable.

അഗരു. s. A red kind of Sandal wood, Agallochum.

അഗസ്ത്യൻ. s. The name of a saint, celebrated in Hindu mythology.

അഗാധം. s. 1. Depth, abyss. 2. a hole, a chasm. 3. abstruseness.

അഗാധം, &c. adj. 1. Very deep, unfathomable, bottomless. 2. abstruse. അഗാധജലം, Very deep water.

അഗാധത. s. Depth, deepness.

അഗാധഹൃദയം. s. Depth of mind or heart, penetration.

അഗാരം. s. A house, a habitation; a place of residence.

അഗിരം. s. 1. Fire. 2. The sun.

അഗീൎണ്ണം. s. What cannot be swallowed.

അഗുണം. s. Any thing destitute of good.

അഗുപ്തം. s. Not hidden, open, manifest.

അഗുരു. s. A fragrant wood, aloe wood, or agallochum.

അഗോചരത്വം. s. Incomprehensibility, inconceivableness.

അഗോചരം, &c, adj. Incomprehensible, inconceivable, imperceptible; superior to human understanding.

അഗോപിതം, &c. adj. Not concealed, not protected.

അഗോപനീയം, &c. adj. Inconcealable.

അഗൌകസ്സ. s. 1. A bird. 2. a lion. 3. a monkey. 4. a tiger.

അഗൌരം. s. 1. Impurity. 2. what is not white, or clear. 3. mildness.

അഗൌരവം, &c. adj. Disreputable, base.

അഗ്നി. 1. Fire. 2. the element or god of fire. 3. a medicinal plant, "Plumbago zeylanica," or "Plumbago rosea," the former bears a white, the latter a scarlet flower. 4. the marking nut plant, "semecarpus anacardium."

അഗ്നികണം. s. A spark of fire.

അഗ്നികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. The fire to kindle.

അഗ്നികാൎയ്യം. s. Exciting the sacrificial fire with oblations of liquid butter.

അഗ്നികുണ്ഡം. s. A furnace.

അഗ്നികൃത്ത്. s. A worshipper of fire, one who has placed or consecrated a sacrificial fire.

അഗ്നികേതനം. s. A place where the sacrificial fire is kept.

അഗ്നികോണം. s. The south-east point, over which the god of fire is supposed to preside.

അഗ്നിഗൎഭം. s. 1. Crystal. 2. a plant.

അഗ്നിചയനം. s. Placing and consecrating a sacrificial fire.

അഗ്നിചിൽ. s. One who has placed or consecrated a sacrificial fire; a worshipper of fire.

അഗ്നിചിത്ത്. s. See the above.

അഗ്നിചിത്യ. s. Placing and consecrating a sacrificial fire.

അഗ്നിജ്വാല. s. 1. A flame of fire. 2. a plant bearing red blossoms used by dyers, "Lythrum fructicosum and Grislea tomentosa."

അഗ്നിത്രയം. s. Three kinds of sacrificial fire.

അഗ്നിപ്രവെശം. s. A woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband, &c. The act of throwing oneself into the fire, performing a suttee. അഗ്നിപ്രവെശം ചെയ്യുന്നു. To perform self-immolation.

അഗ്നിബലം. s. Digestion.

അഗ്നിബാധ. s. Destruction by fire, conflagration.

അഗ്നിബീജം. s. Gold.

അഗ്നിഭയം. s. Fear or dread of fire.

അഗ്നിഭൂ. s. 1. A name of SCANDA, the Hindu deity of war. 2. a brahman.

അഗ്നിഭുവ്. s. See the above.

അഗ്നിമണി. s. Crystal, a brilliant gem.

അഗ്നിമണ്ഡലം. s. The element of fire.

അഗ്നിമഥനം. s. The art of producing fire by friction of two pieces of wood.

അഗ്നിമന്ഥം. s. A plant, 'Premna spinosa and longifolia', so called because fire is produced by friction of two pieces of wood

അഗ്നിമാൻ. s. One who carries fire in his hand.

അഗ്നിമാന്ദ്യം. s. Indigestion; a morbid weakness of the stomach.

അഗ്നിമുഖി. s. 1. A tree, the markingnut 'Semecarpus anacardium.' 2. a medicinal plant, 'Plumbago rosea.'

അഗ്നിമൂല. s. The south-east point, over which the god of fire is supposed to preside.

അഗ്നിലിംഗം. s. Smoke.

അഗ്നിവല്ലഭം. s. Resin.

അഗ്നിവാസരം. s. Tuesday.

അഗ്നിവാഹം. s. Smoke.

അഗ്നിവീൎയ്യം. s. Gold. from അഗ്നി, and വീൎയ്യം. the power of fire.

അഗ്നിശിഖ. s. 1. Saffron, 'Crocus sativus.' 2. a potherb. 3. the name of a plant, the descending, and ascending roots of which are said to be deadly poisonous, one acting as an emetic and the other as a purgative poison. 4. A blaze, a flame.

അഗ്നിഷ്ടോമം. s. A particular sacrifice; a burnt offering.

അഗ്നിസ്ഫുലിംഗം. s. A spark.

അഗ്നിഹൊത്രം. s. Maintenance of a perpetual or sacred fire.

അഗ്നിഹൊത്രി. s. One who maintains a perpetual or sacred fire.

അഗ്നീധ്രൻ. s. An officiating priest, whose duty it is to attend the fire.

അഗ്ന്യുല്പാതം. s. A fiery meteor, a falling star, a comet.

അഗ്രകരം. s. The palm of the hand.

അഗ്രഗണ്യൻ. s. The first, chief, principal.

അഗ്രഗണ്യം, &c. adj. Estimable; conspicuous; commanding.

അഗ്രജൻ. s. 1. An elder brother, the first born. 2. a brahman.

അഗ്രജന്മാവ്. s. 1. A man of the sacerdotal or brahmanical tribe. 2. an elder brother.

അഗ്രണി, & c. adj. First, principal.

അഗ്രതഃ adv. 1. In front, before. 2. before, in rank, &c.

അഗ്രതസ്സരൻ. s. 1. A leader; a chief. 2. a commander of an army or party.

അഗ്രഭാഗം. s. The upper part.

അഗ്രഭൊജനം. s. The first or chief meal or course.

അഗ്രഭൊജി. s. One who sits down and eats first.

അഗ്രം, s. 1. The front, fore part. 2. peak, top, summit, upper part. 3. end, point.

അഗ്രം, &c. adj. 1. First, prior. 2. chief principal, excellent, eminent.

അഗ്രമാംസം. s. The heart.

അഗ്രയാനം. s. 1. Advancing before an army for the purpose of defiance. 2. military ardour or daring.

അഗ്രയായി. s. A leader.

അഗ്രശാല. s. A victualling house.

അഗ്രശാലപ്പറ. s. A measure of quantity, a large parrah.

അഗ്രസരൻ. s. A leader; one who precedes or goes before.

അഗ്രഹൻ. s. An anchorite, a man who has retired from the world.

അഗ്രഹാരം. s. A village, street, or house inhabited by brahmans only.

അഗ്രാശനം. s. Eating first, the first meal.

അഗ്രാശി. s. One who sits and eats first.

അഗ്രാശിനി. s. A woman who sits and eats first.

അഗ്രാസനം. s. A chief seat.

അഗ്രാഹ്യം. &c. adj. Not receivable, not to be thought of, unintellegible.

അഗ്രിമ. s. The name of a fruit, "Armona reticulata", see ലവനി.

അഗ്രിമം, &c. adj. 1. First, prior. 2. chief, principal, excellent, best.

അഗ്രിയൻ. s. An elder brother.

അഗ്രിയം, &c. adj. chief, principal.

അഗ്രെ. adv. Before, in front.

അഗ്രെദിധിഷു. s. A man of either of the first three classes, whose wife has been before married, and has borne him children.

അഗ്രെയം. s. A pestle.

അഗ്രെസരൻ. s. A leader; a chief: a commander of an army or party.

അഗ്രെസരണം. s. Attendance.

അഗ്ര്യകുലം. s. A chief, or high family.

അഗ്ര്യജന്മാവു°. s. A brahman.

അഗ്ര്യൻ. s. An elder brother.

അഗ്ര്യപൂജ. s. A chief or first sacrifice.

അഗ്ര്യം, &c. adj. Chief, principal.

അഘം. s. 1. Sin. 2. passion. 3. pain. അഘം ചെയ്യുന്നു To sin, to commit sin. അഘനാശം. Destruction of sin.

അഘമർഷണം. s. An expiatory prayer; reciting mentally a particular passage from the Vedas, while a little water in the palm of the hand, is held to the nose; this forms a part of the daily ceremonies of the Brahmans.

അഘമോചനം. s. 1. Forgiveness of sin. 2. removal of pain.

അഘാരി. s. One who expiates or takes away sin.

അഘൃണ. s. Cruelty.

അഘോരം, &c. adj. Horrible, frightful, dreadful, formidable, terrible. അഘോരജ്വരം, A hot fever.

അഘോരമൂൎത്തി. s. A name of Siva.

അഘോരി. s. 1.A name of Siva .2. a medicinal plant.

അഘൌഘം. s. A multitude of sins.

അങ്കക്കളരി. s. A place of exercise (for combatants.)

അങ്കക്കാരൻ. s. A combatant, a wrestler.

അങ്കച്ചാവടി. s. A place for military exercise.

അങ്കണം. s. A court or yard.

അങ്കണം. s. The space between two beams, or pillars.

അങ്കപടി. s. A stirrup.

അങ്കപാലിക. s. An embrace, embracing.

അങ്കം. s. 1. A mark, a sign, a spot. 2. the flank or part above the thigh. 3. a numerical figure. 4. a species of dramatic entertainment. 5. an act or scene of a play. 6. a chapter or section. 7. vicinity, proximity.

അങ്കം. s. War, battle, contest, combat. അങ്കംകുറിക്കുന്നു. To fix a place, or time for combat or battle.

അങ്കംപിടിത്തം. s. Combat, contest, wrestling.

അങ്കംപിടിക്കുന്നു. To contend, to wrestle.

അങ്കംപൊരുതുന്നു, To fight, to engage in a combat.

അങ്കപ്പോരി. s. Fighting, battle.

അങ്കലാപ്പു°. s. Sorrow, grief, lamentation.

അങ്കവാൽ. s. The long tail of a cock.

അങ്കി. s. A long gown, worn by Moormen and others in high situations under Government.

അങ്കിതം, &c. adj. 1. Marked; numbered; paged; 2. spotted, stained.

അങ്കുരം. s. 1. A germ, a shoot, a sprout, a bud.

അങ്കുരിക്കുന്നു, ച്ചു,ച്ചാൻ,v. n. To shoot, to sprout.

അങ്കുരിതം. adj. Sprouted.

അങ്കുരോല്പത്തി. s. The putting forth of a germ, sprout, &c.

അങ്കുശം. s. The hook used to drive or guide an elephant.

അങ്കോഠം. s. A plant, a tree 'Alangium hexapetalum.'

അങ്കോലം. s. A plant. See the above.

അങ്കോലിക. s. An embrace, embracing.

അങ്ക്യം. s. A small oblong drum.

അംഗ. 1. A vocative particle. 2. again, further.

അംഗച്ഛെദനം. s. The amputation of a limb.

അംഗജൻ. s. 1. A son. 2. (the god of) love, desire.

അംഗജാരി. s. A name of Siva.

അംഗദൻ. s. The son of Bali, the brother of the king of the southern race represented in the Ramayanum as monkeys.

അംഗദം. s. A bracelet worn upon the upper arm, peculiar to kings.

അംഗന. s. 1. A woman, i. e. of elegant figure. 2. the female elephant of the north.

അംഗനാമണി. s. A beautiful woman.

അംഗഭംഗം. s. (A wound, the loss of a limb) maim, lameness.

അംഗഭംഗി. s. Beauty.

അംഗഭു s. Cupid.

അംഗരാകം. s. A short jacket or vest: such as is worn by Hindus connected with Europeans.

അംഗണം. s. Acourt or yard.

അംഗം. s. 1. The body. 2. a limb or member of the body. 3. a part or branch. 4. a condition,rank,or state. 5. the name of a country. വേദാംഗം. A division of Hindu learning, connected with the Vedas. രാജാംഗം, Regal state.

അംഗമൎദ്ദകൻ. s. A bather.

അംഗമൎദ്ദനം. s. Bathing and anointing the body.

അംഗരക്ഷ. s. A garment, coat of mail.

അംഗരക്ഷണം. s. Armor, coat of mail, an iron netting worn upon the body.

അംഗരക്ഷണി. s. See the above.

അംഗരാഗം. s. 1. A cosmetick. 2. perfuming or rubbing the body with unguents of Sandal wood, &c.

അംഗവസ്ത്രം. s. A man's upper garment, generally thrown over the shoulder, or respectfully tied round the waist.

അംഗവികൃതി. s. Apoplexy, syncope.

അംഗവിക്ഷേപം. s. Gesture, gesticulation.

അംഗവൈകല്യം. s. Maim, lameness.

അംഗവൈകാൎയ്യം. s. Apoplexy, syncope.

അംഗവൈകൃത്യം. s. Action, hint, sign, token.

അംഗവൈരൂപ്യം. s. Deformity.

അംഗസത്വം. s. Bodily purity, strength, vigour.

അംഗസംസ്കാരം. s. Embellishment of the person, dressing, cleansing, and perfuming it.

അംഗഹാനി. s. Loss of a member.

അംഗഹാരം. s. Gesture, gesticulation.

അംഗഹീനത. s. Maim, lameness.

അംഗഹീനൻ. s. One who is maimed, or lame, a cripple.

അംഗാരം. s. 1. A live coal. 2. charcoal.

അംഗാരകൻ. s. The planet Mars.

അംഗാരകമണി. s. 1. Coral. 2. a live coal

അംഗാരധാനിക. s. A small portable fire place, a stove, any vessel in which fire is placed.

അംഗാരനേത്രൻ. s. 1. One who has red eyes. 2. Siva.

അംഗാരവട്ടക. s. A small portable fire place.

അംഗാരവല്ലരി. 1. s. Aspecies of Bonduc, or Bonducella. 2. another plant.

അംഗാരവല്ലി. s. See the above.

അംഗാരശകടി. s. A stove, a small portable fire place.

അംഗിരസ്സ്. s. ANGIRASA, the name of a Rishi, or saint.

അംഗീകരണം. s. 1. Reception. 2. admission, approval.

അംഗീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To receive; to accept a proposal; to consent, to acquiesce. 2. to admit. 3. to approve.

അംഗീകാരം. s. 1. Reception, acceptance, consent; the acceptance of a proposal. 2. admission, approval, assent to a promise.

അംഗീകാൎയ്യം, &c. adj. 1. Acceptable. 2. admittable.

അംഗീകൃതം, &c. adj. 1. Accepted, admitted. 2. agreed, promised.

അംഗുലം. s. 1. A finger; a toe. 2. the thumb or great toe. 3. an inch.

അംഗുലി. s. A finger or toe.

അംഗുലിത്രാണം. s. A piece of leather or iron, often in the form of a broad ring placed on the fingers of the right hand, to prevent them being cut by the bow-string in discharging an arrow.

അംഗുലിമാനം. s. A measure with the fingers or arms, such as a span, a cubit, &c.

അംഗുലിമുദ്ര. s. A ring with a seal on it, or seal ring.

അംഗുലിമോടനം. s. Cracking, or snapping the finger joints.

അംഗുലി. s. A finger, a toe.

അംഗുലീയം. s. A finger ring.

അംഗുലീയകം. s. A finger ring.

അംഗുഷ്ഠം. s. The thumb, the great toe.

അംഘ്രി. s. 1. A foot. 2. the root of a tree.

അംഘ്രിനാമകം. s. The root of a tree.

അംഘ്രിപൎണ്ണി. s. A plant.

അംഘ്രികവല്ലിക. s. A plant, Hemionite cordifolia.

അംഘ്രിസ്കന്ധം. s. The ancle.

അങ്ങ്. pron. 1. You (honorific) 2. there.

അങ്ങത്തെ. pron. 1. Your's (honorific) 2. there.

അങ്ങാടി. s. A market place, bazar, a shop.

അങ്ങാടിക്കാരൻ. s. A shop-keeper, a bazarman; one who lives in the bazar.

അങ്ങാടിച്ചരക്ക്. s. Merchandise, wares, any goods to be bought or sold in the bazar.

അങ്ങാടിമരുന്നു. s. Spices, drugs.

അങ്ങാടിവാണിഭം. s. Merchandise, wares, any articles to be bought or sold.

അങ്ങിനെ. adv. 1. Thus, in that manner. 2. so, in such a manner; in that way. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, If so; if such be the case.

അങ്ങിനെതന്നെ. adv. Even so, just so.

അങ്ങിനത്തെ. adj. Such, alluding to something written or said before; of that kind.

അങ്ങിനെയുള്ള. adj. See the preceding.

അങ്ങുന്നു. pron. You (honorific,) answering to the word Sir, in English.

അങ്ങെ. pron. Your (honorific).

അങ്ങേക്കു. pron. To you (honorific).

അങ്ങേക്കുററു. s. 1. The next house, the opposite house, the neighbourhood. 2. the opposite party.

അങ്ങേതു. adj. Other, next.

അങ്ങേപ്പുറം. s. The other, or opposite side, or part.

അങ്ങേഭാഗം. s. The other or opposite side.

അങ്ങോട്ടു. adv. Thither, to that place. അങ്ങോട്ടും, ഇങ്ങോട്ടും. Hither and thither, to and fro.

അങ്ങോട്ടേക്കു. adv. Thitherward, towards that place.

അങ്ങോൻ, അങ്ങോരു. pron. He.

അചഞ്ചലം. s. Firmness, stability, steadiness. Adj. Immovable, unshaken, firm, steady, stable.

അചപല. s. Steadiness, certainty. അചപലം, &c. adj. Steady, stable, not fickle.

അചരം. adj. Inanimate, insensible. ചരാചരങ്ങൾ. Animate and inanimate things.

അചല. s. The earth.

അചലം. s. A mountain. Adj. Fixed, immoveable.

അചാഞ്ചല്യം. s. Immoveableness, immoveability, stability, firmness.

അചാതുൎയ്യം. s. Want of eloquence, ineloquence.

അചാപല്യം. s. Steadiness, stability, destitute of fickleness.

അചിന്ത്യം, &c. adj. Incomprehensible; beyond inquiry; surpassing imagination.

അചിരം, &c. adj. Temporary, lasting only for a short time.

അചിരദ്യുതി. s. Lightning.

അചിരരോചിസ്സു. s. Lightning.

അചിരാൽ. ind. Without delay.

അചിരാഭ. Lightning.

അചേതനൻ. s. One who is stupid, insensible, or slothful; a blockhead.

അചേതനം, &c. adj. Inanimate, stupid, insensible, inactive, indolent.

അചൈതന്യം. s. Stupidity, insensibility; inactivity; indolence.

അച്ചു. 1) s. A vowel.

അച്ചു. 2) s. 1. An axle-tree. 2. a weaver's reed or stay.

അച്ചു 3) s. 1. A printing type, a printing press. 2. a mould; a form; a pattern. 3. a snail.

അച്ചടക്കം. s. Awe, reverence.

അച്ചടി. s. 1. Printing. 2. a print. അച്ചടി അക്ഷരം, A printing type.

അച്ചടിക്കാരൻ. s. A printer, a coiner.

അച്ചടിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To print, to stamp, to coin.

അച്ചടിപ്പു. s. Printing, stamping.

അച്ചടിപ്പുര. s. A printing office.

അച്ചടിപ്പുസ്തകം. s. A printed book.

അച്ചടിയന്ത്രം. s. A printing machine, or press.

അച്ചടിഓല. s. A stamp olla.

അച്ചടിശ്ശീല. s. Chintz; printed cloth.

അച്ചട്ടു. ind. Certainty.

അച്ചം. s. Fear; awe.

അച്ചാരം. s. An earnest; earnest money; money given to make a bargain firm. അച്ചാരം കൊടുക്കുന്നു, To pay the earnest money.

അച്ചി. s. A Naiyar woman.

അച്ചി. s. ACHEEN, a town and kingdom on the coast of SUMATRA അച്ചിക്കുതിര, An Acheen poney.

അച്ചിക്കുറുപ്പു. s. The superintendent of the female servants in a palace.

അച്ചിങ്ങ. s. Pod of beans.

അച്ചിമട്ടം. s. An Acheen poney.

അച്ചിരി. s. The smile of one that is ashamed, or bashful. അച്ചിരിപൂണുന്നു. To smile.

അച്ചുകുത്തു. s. Type-cutting; stamping, a stamp.

അച്ചുകുത്തുകാരൻ, A type cutter; one who stamps.

അച്ചുകുത്തുന്നു. To cut types; to stamp any thing.

അച്ചുവാക്കുന്നു. To cast types. അച്ചുവാൎപ്പു. Casting-types.

അച്ചോ. interj. Ah, oh!

അച്യുതൻ. s. A name of VISHNU.

അച്യുതാഗ്രജൻ. s. A name of BALARAMA, the elder brother of CRISTNA.

അച്ഛൻ. s. 1. Father. 2. an uncle.

അച്ചൻ. s. One who is holy, venerable, respectable.

അച്ഛം, &c. adj. Pure; clean; clear, transparent, limpid; real. അച്ഛജലം. Pure water.

അച്ഛഭല്ലം. s. A bear.

അച്ഛിദ്രം, &c. adj. Destitute of holes, without defect or flaw.

അച്ഛിന്നം, &c. adj. 1. Uncut, undivided. 2. unchangeable.

അജൻ. s. 1. A name of BRAHMA 2. the Indian Cupid. 3. SIVA. 4. VISHNU. 5. the son of Raghu. 6. a he goat. 7. God.

അജ. s. A ewe, or she goat.

അജഗരം. s. A large serpent; the Boa constrictor.

അജഗൎത്തം. s. A water snake.

അജഗവം. s. The bow of SIVA.

അജന്യം. s. An inauspicious omen; an omen, or portend; any natural phenomenon, as an earth-quake, &c., so considered.

അജപാലൻ. s. A shepherd, a goat-herd.

അജപാലകൻ. s. A shepherd, a goat-herd.

അജപാലിക. s. A shepherdess or wife of a shepherd.

അജപാലിനി. s. See the preceding.

അജം. s. 1. A goat. 2. a sign in the zodiac, Aries.

അജമേധം. s. The sacrifice of a sheep or goat.

അജമേധയാഗം. s. See the preceding.

അജമോജം. s. See the following.

അജമോദ. s. Common carroway, "Carum Carni."

അജയ്യം, &c. adj. Invincible, impregnable, unconquerable.

അജലംബനം. s. Antimony.

അജശൃംഗി. s. A plant, described as a milky and thorny plant; with a fruit of a crooked figure, resembling a ram's horn, and used as a medicine for the eyes. The woodia tree.

അജസ്രം. ind. Eternally, continually.

അജഹാ. s. Cowhage, "Dolichos Pruriens." നായ്ക്കുരണ.

അജക്ഷീരം. s. Goat's milk.

അജാഗരണം. s. Unwariness, unwatchfulness.

അജാഗരം. s. A plant, "Eclipta or Verbesina prostrata."

അജാഗ്രത. s. Unwariness, negligence, carelessness, want of caution; inattention.

അജാജി. s. Cumin seed, 'Cuminum Cyminum.'

അജാജീവൻ. s. A goat-herd; a dealer in sheep.

അജാതം, &c. adj. Unborn.

അജാതശത്രു. s. 1. A person without enemies: an innocent man. 2. a name of Dharmaputren.

അജിതൻ. s. One who is unconquerable, God.

അജിതം, &c. adj. Unconquered.

അജിനം. s. A hide, generally that of an antelope, used by religious persons, as a seat, bed, &c.

അജിനപത്രാ. s. A bat.

അജിനയോനി. s. An antelope, or deer.

അജിരം. s. 1. A court or yard; an open square, forming the centre of native houses. 2. air, wind. 3. the body. 4. an object of sense.

അജിഹ്മം, &c. adj. Straight, not crooked.

അജിഹ്മഗം. s. An arrow.

അജീൎണ്ണം. s. Indigestion, flatulency.

അജീൎണ്ണത. s. Indigestion, flatulency.

അജീൎണ്ണതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be indigested.

അജീൎണ്ണമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be indigested.

അജീവൻ. s. 1. Death. 2. non-existence.

അജീവനി. s. Non-existence; used as an imprecation.

അജേയം, &c. adj. Impregnable, invincible.

അജൈത്രൻ. s. One who is invincible, or unconquerable.

അജ്ജുക. s. A courtizan, (in theatrical language.)

അജ്ഝട. s. A plant, 'Flacourtia cataphracta.' also "Phylanthus Niruri," Annual Indian Phyllarthus. കിഴകാനെല്ലി.

അജ്ഞൻ. s. An ignorant, or illiterate person, an idiot.

അജ്ഞാതം, &c. adj. Unknown, uncertain, obscure.

അജ്ഞാതവാസം. s. The act of living incognito.

അജ്ഞാനം. s. 1. Ignorance, spiritual ignorance, want of knowledge. 2. want or ignorance of religion. 3. paganism, heathenism.

അജ്ഞാനി. s. An ignorant or illiterate person. 2. a pagan. 3. one who is stupid.

അഞ്ചു°. adj. The numeral, Five.

അഞ്ചബാണൻ. s. The Hindu Cupid

അഞ്ചൽ. s. A post, a tapaul, public conveyance. അഞ്ചലോടുന്നു. To run post. അഞ്ചലോട്ടം. Running post.

അഞ്ചൽവേഗം. s. Post-haste.

അഞ്ചൽക്കാരൻ. s. A postman, a courier.

അഞ്ചൽകുതിര. s. A post horse.

അഞ്ചൽകൂലി. s. Postage, money paid for the conveyance of letters; &c.

അഞ്ചൽചാവടി, s. A relay or post at different stages.

അഞ്ചൽപിള്ള. s. A post offiiee clerk.

അഞ്ചൽപുര. s. A post office, a post-house.

അഞ്ചൽവടി. s. A postman's staff.

അഞ്ചൽ വിചാരം. s The charge of public conveyance of letters, the superintendance of the post.

അഞ്ചൽവിചാരിപ്പുകാരൻ. s. A postmaster, or postmaster general.

അഞ്ചാം. adj. Fifth. അഞ്ചാംതിയതി. The fifth day of a month, the fifth instant. അഞ്ചാനാൾ. The fifth day. അഞ്ചാമൻ. The fifth person.

അഞ്ചാംപനി. s. The measles.

അഞ്ചാംപുര. s. A house where brahman women suspected of adultery are kept till the investigation is concluded.

അഞ്ചാമതു. adv. Fifth, or fifthly.

അഞ്ചിതം, &c. adf. 1. Reverenced, revered. worshipped. 2. adored, feared. 3. trembling.

അഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. n. 1. To fear, to be afraid, 2. to reverence, to worship.

അഞ്ചേ. adj. Eive only.

അഞ്ജനൻ; s. The elephant of the west.

അഞ്ജനം. s. 1. Ointment for the eyes, or collyrium, such as lamp black, antimony, &c., used by women in the east as applications to the eye lashes, to blacken them. 2. ink. 3. conjuration, divination. അഞ്ജനം എഴുതുന്നു. To apply collyrium to the eyes. അഞ്ജനം നോക്കുന്നു. To conjure, to divine.

അഞ്ജനകേശി. s. 1. A woman with black hair. 2. a vegetable perfume.

അഞ്ജനക്കല്ലു. s. Antimony.

അഞ്ജനക്കാരൻ. s. A conjurer, who being applied to to discover thieves, or any thing concealed, places അഞ്ജനം in the palm of his hand or in a plate, or applies it to his eyes, and by this means the figure of the thief, and the whole transaction are supposed to be represented to himself alone.

അഞ്ജനാകേശി. s. A vegetable perfume.

അഞ്ജന. s. The mother of Hanuman.

അഞ്ജനാവതി. s. The female elephant of the north east.

അഞ്ജനിക. s. A species of lizard.

അഞ്ജലി. s. A cavity formed by putting the palms of both hands together, so as to contain water or any thing. അഞ്ജലികൂപ്പുന്നു. To form the above cavity.

അഞ്ജലിബന്ധം. s. Holding the hands together as above.

അഞ്ജസാ. adv. 1. Soon, instantly. 2. truly, justly.

അഞ്ഞാഴി. s. Five nyaries, or 1 1/4 measures

അഞ്ഞൂറു. adj. Five hundred.

അട. s. 1. A kind of thin cake. 2. a lump of tamarinds. 3. incubation.

അടകല്ലു. s. 1. A stone used for baking cakes. 2. a stone anvil used by blacksmiths. 3. a stone used to stop water.

അടകൊ(മൊ)തിയൻ. s. A plant.

അടക്കം. s. 1. Modesty. 2. politeness, civility. 3. submission, humility, subordination; subjection. 4. repression, restraint, self-control, continence, reservedness, quietness, concealment. 5. abatement, relief. 6. interment, burial. 7. secret.

അടക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to reduce; subdue; cover; conceal; inter, &c.

അടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. 1. To press down. 2. to humble, to subdue, to keep under, to control. 3. to reduce, to depress, to repress 4. to suppress, to withhold, to conceal. 5. to allay, to abate, to appease. 6. to inter; to enclose.

അടങ്കൽ. s. 1. All that is contained within an enclosure, &c. 2. an estimate: a valuation; an appraisement. അടങ്കൽകാണുന്നു. To (make an) estimate, to form an appraisement.

അടങ്ങാത്ത. A negative adjective participle. 1. Unreduced; unrestrained. 2. unhumbled, unsubdued. 3. unpressed down; undepressed. 4. unruly; ungovernable. 5. disobedient.

അടങ്ങായ്മ. s. Insubordination, disobedience. 2. ungovernableness; unruliness.

അടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be pressed down, to be contained. 2. to be humbled,

subdued, reduced, repressed, restrained, refrained, depressed, suppressed. 3. to be allayed, abated, appeased, 3. to submit, to be submissive. ശ്വാസം അടങ്ങുന്നു. To die.

അടച്ചുവാറി. s. A vessel into which water is strained from the rice after boiling.

അടച്ചൂറി. s. A cover of a vessel, or pot used as a strainer.

അടനം. s. Moving, going, walking, approaching.

അടനി. s. The notched extremity of a bow.

അടന്ത. s. Beating time in music.

അടമ്പു°. s. A plant, called also Cadamba.

അടപ്പൻ. s. 1. A beetle-nut pouch. 2. a stopper; a cork: any thing used to stop up with. അടപ്പുക്കാരൻ. The person who carries his master's beetle-nut pouch.

അടപ്രഥമൻ. s. Condiment made of milk, rice, flour, and sugar.

അടമഴ. s. Continual rain.

അടമാങ്ങാ. s. Dried and preserved mangoes.

അടമാനം. s, 1. Any thing used to stop up with. 2. a pledge, a security. അടമാനം വെക്കുന്നു. To give in pledge, to mortgage.

അടയാളം. s. 1. A sign, a mark. 2. a token by which any thing is known. 3. any symbol used as a signature by those who cannot write their names. അടയാളമിടുന്നു. To make a sign, to mark, to stamp cloth.

അടർ. s. War.

അടരു°. s. A splinter, a fragment of any thing broken with violence.

അടരുന്നു,ൎന്നു,വാൻ. v. n. To split, to burst asunder, to crack, to be divided or parted.

അടരൂഷം. s. A tree, the Malabar nut tree, Justica adhatoda and ganderussa. ആടലോടകം.

അടൎക്കുന്നു,ൎത്തു,വാൻ. v. a. To split off; to cleave, to divide; to part.

അടർച്ച. s. Splitting, cracking, parting asunder, separating.

അടൎത്തുന്നു,ൎത്തി,വാൻ. v. a. To split, to cleave, to divide.

അടർപ്പു°. s. A splinter.

അടൎപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To cause to split, or cleave.

അടൽ. s. War, fight.

അടൽക്കളം. s. A field of battle.

അടലോട്ടു. s. A tree, Justicia bivalvis, two valved justicia. ആടലോടകം.

അടവു°. s. 1. Manner, custom, order. 2. dexterity. 3. obataining, receiving. 4. casting up. അടവു° കാട്ടുന്നു. To shew one's dexterity. അടവുകൂട്ടുന്നു. To sum, cast up, or check an account.

അടവി. s. A forest, a wilderness; a grove; അടവീതലം. s. A forest.

അടാട്യ. s. Walking or wandering about as a devotee, or a mendicant.

അടാംപിടി. adv. In order, orderly, successively, methodically.

അടി. s. A blow, a stroke, a stripe.

അടി. s. 1. A foot-step. 2. a foot. 3. the mark or measure of a foot. 4. the foot or bottom of any thing. അടിയിൽ പടിയുന്നു. To fall to the bottom; to subside; to settle.

അടിക്കടി. adv. Step by step; frequently; often; repeatedly; again and again. s. Blow for blow.

അടിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To beat; to strike; to hit; to flog. അടികൊള്ളുന്നു. To receive blows, to be or get beaten. അടിച്ചുകൊള്ളുന്നു To beat ones-self.

അടിച്ചിൽ. s. 1. Beating; striking. 2. a trap.

അടിതിരി. A title given to a Namboori brahman, who is next in rank to the അക്കിത്തിരി.

അടിതോൽ. s. A term used by the lower class of people for a cloth.

അടിത്തട്ടു°. s. 1. The bottom ceiling. 2. the bottom of a carriage.

അടിത്തളിർ. The fo t.

അടിത്താർ. s. The foot.

അടിപ്പു°. s. The act of beating, striking. 2. any thing beaten, as, metal, (not cast.)

അടിപ്പടവു°. s. 1. The foundation or ground work of any building. 2. the bottom step.

അടിപ്പാടു°. s. 1. Footsteps on the road. 2. bottom part.

അടിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to beat, to get one beaten. 2. to get metal beaten.

അടിമ. s. 1. Slavery; bondage; servitude 2. a bondman, a slave.

അടിമപ്പണി. s. The work or duty of a slave or servant.

അടിമപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To enslave, to reduce to bondage or slavery; to make captive.

അടിമപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To be or become enslaved; to be made captive.

അടിമയാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. To be in bondage, or captivity.

അടിമയാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To enslave, to reduce to bondage, or captivity.

അടിമയാവന. s. Immunity granted to slaves by their masters, such as, lands, gardens, &c.
അടിമലർ. s. The foot.
അടിമരം. 1. The trunk of a tree. 2. under wood.
അടിമവേല. s. The work or duty of a slave, servitude.
അടിമസ്ഥാനം. s. A state of slavery or bondage.
അടിമുണ്ട്. s. An under cloth or garment.
അടിമുറുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To undergird.
അടിയൻ. s. A slave, a servant, a term generally used by inferiors when addressing superiors instead of the first personal pronoun, as, your humble servant.
അടിയന്തരം. s. Urgency, urgent business; exigency; pressing difficulty, a necessity. 2. a ceremony.
അടിയളവ്. s. Measuring the shadow in the sun to ascertain the hour or time of day.
അടിയാത്തി. s. 1. A female slave. 2. a maid servant.
അടിയാൻ. s. 1. A slave, a bondman. 2. a servant.
അടിയായ്മ. s. Slavery, bondage, servitude.
അടിയാൾ. s. A female slave; a female servant.
അടിയിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To begin, to commence.
അടിയിരുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. n. 1. To walk. 2. to go. 3. to come. This phrase is used only when speaking of great men.
അടിയില. s. A vessel, or plantain leaf in which the Rajah eats rice.
അടിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. To drift (as a vessel, timber, &c.,) on shore.
അടിവയറ്. s. The abdomen, lower part of the belly.
അടിവഴുക്കൽ. s. The act of slipping, sliding: a false step, a slip.
അടിവഴുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. n. To slip, to slide.
അടിവഴുതൽ. s. Slipping, sliding; a false step; a slip.
അടിവഴുതുന്നു,തി,വാൻ. v. n. To slip, to slide,
അടിവാരം. s. The bottom or foot of a mountain, tree, &c.
അടിവെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To walk slowly.
അടിസ്ഥലം. The fountain head.
അടിസ്ഥാനം. s. 1. A foundation, groundwork; base, basis. 2. support, countenance, അടിസ്ഥാനമിടുന്നു. To lay a foundation, &c.
അടുക്ക്. s. 1. Row, range, pile, layer, partitions in rows. 2. a thread, or twist of yarn, &c.

അടുക്കടുക്കായി. adv. In rows.
അടുക്കൽ. postpos. Near, to, with.
അടുക്കള. s. A cook room.
അടുക്കളക്കാരൻ. s. A cook.
അടുക്കളക്കുരികിൽ. s. A house sparrow.
അടുക്കളപ്പുര. s. A cook house, or kitchen.
അടുക്കളപ്രവൃത്തി. s. Cookery, cooking.
അടുക്കളവെപ്പ്. s. See the above.
അടുക്കളവേല. s. Idem.
അടുക്കിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to put in rows, or arrange.
അടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. To approach, to draw near to a place.
അടുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To put in rows; to range; to pile up.
അടുക്കവാര്. s. A right due to the proprietor of ground by the purchasers, or mortgager.
അടുത്ത്. adj. 1. Near, next, proximate. 2. becoming, belonging to; related to. അടുത്തനാൾ, The next day; tomorrow.
അടുപ്പ്. s. A fire place, hearth.
അടുപ്പം. s. 1. Nearness, closeness. 2. affiance of blood or affection. 3. intimacy; familiarity.
അടുപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to approach, to bring to, or near the shore. 2. to put close.
അടയ്ക്കാ. s. The beetle-nut.
അടയ്ക്കാക്കത്തി. s. The scissors used for cutting beetle-nut.
അടയ്ക്കാമണിയൻ. s. A plant. Indian Sphæranthus.
അടക്കാമരം. s. The beetle-nut tree. 'Areca fausel, or Catechu'
അടയ്ക്കാവാണിയൻ. s. A dealer in beetlenut.
അടയ്ക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. &. n. 1. To shut; to shut up; to lock up. 2. to block up. 3. to stop; to impede; to blockade. 4. to obstruct. 5. to secure; to close; to make impervious. 6. to interfere. 7. to enclose, to confine, to fence in. 8. to pay down as debt or tax to government by instalments. v. n. To be obstructed or impeded: to breath with difficulty.
അടച്ചിൽ. s. Stoppage, obstruction; the act of shutting, stopping up, blocking up, &c.
അടപ്പ്. s. 1. A stopper, a cover. 2. obstacle, impediment, opposition. 3. obstruction; difficulty.
അടപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to stop up, or throw impediments in the way.

അടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To get, to obtain. 2. to resort to. 3. to go or get into. 4. to be enclosed or shut up. 5. to be shut or closed in, to be blocked up. 6. to be in the way. 7. to be paid or discharged.

അടവു. s. The state of being stopped.

അട്ട i. A leech.

അട്ടക്കരി. s. Soot, grime.

അട്ടം. s. 1. An upstair house. 2. the upper part of a house. 3. an airy room on the top of the house. 4. a place made over the hearth to put any thing for the purpose of being dried. 5. a cavity formed by putting the palms of both hands together by way of reverence.

അട്ടഹാസം. s. 1. A shouting. 2. the defiance or shouting previous to battle. 3. violent laughter.

അട്ടഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To shout; to laugh out loud.

അട്ടാലം. s. 1. A palace; an upper roomed house. 2. a house built over the fort-gate; an upstair house; 3. a battlement.

അട്ടാലിക. s. See the preceding.

അട്ടി. s. A row, range, pile, layer. അട്ടികെട്ടുന്നു. To put in rows, to pile up.

അട്ടിപ്പെറു. s. Freehold property.

അട്ടിപ്പെറോല. s. Title deeds of freehold property.

അട്ടിപ്പെറോലക്കരണം. s. See the preceding.

അണ. s. 1. A dam or annicut to shut up, confine, or shut out water. 2. the side of the face, particularly that part where the double teeth grow. 3. branch of plantains.

അണകൻ. s. An inferior or low person: a despicable, mean, vile, or worthless person.

അണക്കടപ്പല്ലു. s. A grinder, or double tooth.

അണച്ചിൽ. s. 1. Approach, the act of drawing near; access. 2. embracing.

അണപ്പല്ലു. s. A grinder, or double tooth.

അണയത്തു. adv. Near, at hand.

അണയം. s. Nearness.

അണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. To approach, to draw near.

അണലി. s. A viper; an adder.

അണവു. s. 1. Approach; the act of drawing near. 2. embracing, fostering.

അണവിനം. s. A field which bears panic.

അണവ്യം. s. A field where panic grows.

അണാ. s. An ana, the sixteenth part of a Rupee.

അണി. s. A file of soldiers, a row. അണി നില്ക്കുന്നു. To stand in files or rows. അണി പകുക്കുന്നു. To place soldiers in files. അണി പഴക്കുന്നു. To exercise (soldiers,) to train up. അണിയിടുന്നു. To rank (soldiers,) to put in order or rows, to array.

അണി. s. 1. A pin or bolt at the extremity of the pole of a carriage; the pin of the axle. 2. a limit, a boundary. 3. the edge or point of a sharp weapon.

അണിച്ചിൽ. s. 1. Clothing. 2. decoration.

അണിമാ. s. One of the eight supernatural faculties, the power of assuming an invisible form.

അണിയം. s. The fore part of a ship.

അണിയറ. s. A dressing room. a masking room.

അണിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dress; to cloth, to adorn, to decorate, to embellish.

അണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To adorn, to decorate, to wear.

അണിവിരൽ. s. The ring finger.

അണീയസ്സു. adj. Very small.

അണീയാൻ. s. One who is very small, or diminutive.

അണു. s. 1. An atom; any thing extremely small. 2. a sort of grain, Panicum miliaccum. Adj. small, minute.

അണുകം, &c. adj. 1. Small, minute. 2. skilful, clever. s. a small kind of rice.

അണുമാ. s. An atom; a very small thing.

അണുമാത്രം. adj. So much in quantity as an atom.

അണയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. & a. To breathe strongly, to pant. 2. to sharpen (knives, &c.) 3. to embrace.

അണപ്പു. s. 1. Panting. 2. sharpening.

അണ്ടർ. s. plu. The gods.

അണ്ടർകോൻ. s. A name of Indra.

അണ്ടി. s. 1. The stone of fruit. 2. a nut. 3. a kernel.

അണ്ഡം. s. 1. An egg. 2. the globe. 3. the testicle or scrotum.

അണ്ഡകം. s. 1. A testicle. 2. an egg.

അണ്ഡകടാഹം. s. The globe.

അണ്ഡകോശം. s. The scrotum, the testicles.

അണ്ഡകോഷം. s. 1. The scrotum, the testicles. 2. the globe.

അണ്ഡജം. s. An oviparous animal.

അണ്ണൻ. s. An elder brother.

അണ്ണാക്കു. s. The soft palate, or uvula of the mouth.

അണ്ണാക്കണ്ണൻ. s. A small squirrel.

അണ്ണാൻ. s. A small squirrel.

അതു. pron. It, that. അതുമുതൽ. Since that, from that. അതേവരെ until then, as far as that. അതുകൂടാതെ besides that, except that.

അതടം. s. A precipice.

അതന്ത്രൻ. s. 1. One who is unrestrained, uncontrolled, self-willed. 2. independant, free. 3. God.

അതലം. s. Hell: the region which is supposed to be below the earth.

അതലസ്പർശം. adj. Very deep; bottomless.

അതസി. s. The lin plant; common flax. "Linum usitatissimum."

അതാ. interj. Lo! behold! look there! there it is.

അതി. A Sanscrit particle which prefixed to words derived from that language, denotes, over, excess; very much; beyond, exceeding; surpassing; &c. it implies generally excess, or pre-eminence.

അതിക്രമം. s. 1. Transgressing, transgression. 2. the violation of a law or command. 3. offence, crime; fault. 4. a groundless or illegal demand. 5. assault, attack; advance of an army in front of an enemy.

അതിക്രമക്കാരൻ. s. 1. A transgressor; 2. a violator of any law, an offender. 3. an assaulter; an assailant.

അതിക്രമി. s. See the preceding.

അതിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To pass over, or go beyond. 2. to transgress; to infringe. 3. to violate any law or command. 4. to surpass, to excel. 5. to attack, to assault.

അതിഗന്ധം. s. Fragrance, sweetness of smell. adj. fragrant, odorous.

അതിഗന്ധ. s. A fragrant grass, lemon grass. "Andropogon schoenanthus."

അതിഗർജ്ജനം. s. Pride, arrogance, haughtiness.

അതിഗർജ്ജിതം, &c. adj. Proud, arrogant.

അതിചര. s. A plant, "Hibiscus mutabilis. കണ്ടതാമര.

അതിഛത്രകം. s. A Mushroom.

അതിഛത്രം. s. A Mushroom.

അതിഛത്ര. s. 1. Anise, anise-seed, ശതകുപ്പ. 2. a plant.

അതിജവൻ. s. One who marches fast.

അതിജവം. s. Marching fast or fleet.

അതിഥി. s. 1. A guest, one who is entertained at the house of another; a person entitled to the rites of hospitality. 2. a proper name, the son of Cusa.

അതിഥിപൂജ. s. Entertaining of guests. അതിഥിപൂജ ചെയ്യുന്നു. to entertain guests.

അതിഥിപൂജനം. s. Hospitality.

അതിഥിസല്ക്കാരം. s. Hospitality.

അതിഥേയം. s. Victuals prepared for guests.

അതിദുഷ്ടൻ. s. Worst, most wicked or wretched, basest.

അതിൻവണ്ണം. adv. According to, in like manner, as.

അതിനിർഹാരി. adj. Very odoriferous.

അതിപന്ഥാ. s. A good road.

അതിപന്ഥാവു. s. A good road.

അതിപ്രസംഗം. s. 1. Unnecessary talk. 2. talkativeness, loquacity.

അതിപാതം. s. 1. Neglect of duty. 2. transgression; deviation from laws or customs. 3. opposition, contrariety.

അതിബലം, &c. adj. Strong, powerful.

അതിബലാ. s. A plant, "Sida cordifolia, & rhombifolia." കാട്ടുകുറുന്തോട്ടി.

അതിഭക്ഷണം. s. Gluttony.

അതിഭക്ഷകൻ. s. A glutton.

അതിഭാഷണം. s. Talkativeness, loquacity.

അതിഭുക്തി. s. Gluttony.

അതിഭോക്താവു. s. A glutton.

അതിഭോഷൻ s. A great fool.

അതിമധുരം. s. 1. Licorice. 2. a root of sweet taste. adj. Very delicious or delicate; affording delight; grateful to the sense or mind.

അതിമര്യാദം. adj. Much, excessive, unlimited.

അതിമാത്രം, adj. Immoderate; exceeding; excessive.

അതിമാനുഷൻ. s. A superhuman being.

അതിമായികൻ. s. One free from deceit: God.

അതിമുക്തം. s. A kind of creeper, the "Goertnera racemosa or Banisteria bengalensis." കുരുക്കുത്തിമുല്ല.

അതിമുക്തകം. s. 1. A tree, "Dalbergia oujeiniensis." 2. mountain ebony. തൊടുകാര.

അതിമൂർഖം. s. Fury; rage.

അതിമൂർഖൻ. s. A furious, enraged or wrathful person.

അതിരു. s. 1. A boundary, limit, border. 2. extremity. അതിരിടുന്നു. To mark or fix a boundary.

അതിരഥൻ. s. A hero mounted in a car, who effectually combats the enemy, even after his driver is wounded or killed.

അതിരസം. s. 1. A sweet cake made from a mixture of rice-flour, sugar, &c. 2. sweet-

ness. adj. Sweet, delicious; affording delight: grateful to the sense or mind.

അതിരികതം adj. Exceeding; excessive, &c.

അതിരിച്യമാനം. s. Surpassing, excess.

അതിരേകം. adj. Much, excessive.

അതിരോഗം. s. Consumption, "Phthisis pulmonalis."

അതിലൂടെ. Through that. A form of the ablative case in frequent use; from അത്.

അതിവാദം. s. Opprobrious or unfriendly speech.

അതിവാസന. s. 1. Fragrance. 2. quickness of apprehension.

അതിവിടയം. s. See the following.

അതിവിഷ. s. A tree used in medicine; the bark is also used in dyeing; it is of three kinds; white, red, and black, Atis or betula.

അതിവൃഷ്ടി. s. Excess of rain.

അതിവേഗം. s. Swiftness, velocity.

അതിവേദന. s. Excessive pain, agony, torment.

അതിവേലം. adj. or adv. Unlimited; much; excessive.

അതിവ്യഥ. s. Excessive pain, agony.

അതിവ്യാപ്തി. s. 1. Any thing universally common. 2. an artful person.

അതിശക്തി. s. Prowess, heroic valour, bravery.

അതിശക്തിത. s. Heroic valour, prowess, heroism.

അതിശക്തിഭാക. s. A hero, a valiant man.

അതിശയം. s. 1. A wonder, surprise. 2. astonishment. 3. a miracle. 4. an exploit.

അതിശയം, &c. adj. 1. Wonderful, astonishing, marvellous, extraordinary. 2. excellent. 3. uncommon, excessive.

അതിശയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To wonder, to be astonished, surprised.

അതിശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be surprised. 2. to surpass, to excel.

അതിശീഘ്രം. s. Swiftness, velocity. adj. Swift, quick.

അതിശീതം. adj. Very cold.

അതിശൂരൻ. s. A hero, a valiant or brave man.

അതിശോഭനം, &c. adj. 1. Excellent. 2. chief. principal.

അതിശൌൎയ്യം. s. Heroic valour, prowess.

അതിസന്ധാനം. s. Facing an enemy.

അതിസൎജ്ജനം. s. 1. Liberality, giving. 2. a gift, donation.

അതിസാരകി. adj. Dysenteric, afflicted with dysentery.

അതിസാരം. s. Dysentery or diarrhoea. adj. or very important.

അതീതം, &c. adj. Past, gone.

അതീതനൌകൻ. s. One who has landed from a boat.

അതീതദ്യു, അതീതാന്നി. ind. Yesterday.

അതീന്ദ്രിയം. adj. Imperceptible; unattainable by the senses.

അതീവ. ind. Much, very much, much ineed.

അതീസാരം. s. Diarrhoea, dysentery.

അതുലം. s. A plant that has an oily seed, "sesamum orientale." adj. Unparalleled; unprecedented, unequalled.

അതുലിതം, &c. adj Unparalleled, unequalled, unprecedented.

അതിൎത്തി. s. 1. A boundary, limit. 2. extremity.

അതിൎത്തിത്തല. A boundary, limit.

അതെ. adv. Yes; yea.

അതെന്തെന്നാൽ. adv. Namely; for.

അത്തം. s. The thirteenth lunar asterism designated by a hand and containing five stars, one of which is 'r or δ' Corvi. (yeta or gama)

അത്തൽ. s. Grief, sorrow, regret, concern, affliction; awe.

അത്തൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To grieve, to vex, to afflict.

അത്തൽപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To grieve, to be sorrowful, to regret.

അത്താണി. s. A resting place, a porter's rest.

അത്താഴം. s. Supper.

അത്താഴഊട്ട്. s. Supper.

അത്തി, അത്തിവൃക്ഷം, s. The glomerous fig tree.

അത്തികാ. s. (In theatrical language,) an elder sister.

അത്തിതൊലി. s. The bark of the red-wooded fig tree.

അത്തിത്തിപ്പലി. s. A plant bearing a seed which resembles pepper, "Pothos officinalis."

അത്തിയാൽ. s. The red-wooded fig tree Ficus racemosa.

അത്തിപ്പഴം. s. A ripe fig.

അത്ഭുതം. s. Wonder; surprise; astonishment; marvel. adj. wonderful; surprising; excellent.

അത്ഭുതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To wonder; to marvel; to be astonished, surprised.

അത്ഭുതവിക്രമൻ. s. One who possesses wonderful power; God.

അത്ഭുതാംഗൻ. s. A beautiful man.

അത്ഭുതാംഗി. s. A beautiful woman.

അത്യഗാധം. adj. Very deep, bottomless.

അത്യന്തം. adj. Excessive; extreme. adv. very, exceedingly.

അത്യന്തകോപനൻ. s. One who is very passionate.

അത്യന്തഗാമി. s. One who walks much, or quickly.

അത്യന്തശുദ്ധൻ. s. One who is very pure.

അത്യന്തി. s. A self-willed person.

അത്യന്തികൻ. s. A great walker, an active man.

അത്യന്തീനൻ. s. One who moves much and actively.

അത്യയം. s. 1. Death. 2. distress. 3. transgression. 4. vice, fault, guilt. 5. punishment.

അത്യർത്ഥം. &c. adj. or adv. Excessive, much.

അത്യല്പം. &c. adj. Very small, minute.

അത്യാകാരം. s. 1. Blame, censure, contempt. 2. disgrace.

അത്യാഗ്രഹം. s. Covetousness; inordinate desire; eagerness of gain.

അത്യാഗ്രഹി. s. A covetous man.

അത്യാപത്ത്. s. Grievous calamity, disaster, great danger, peril, jeopardy.

അത്യാപത്തി. s. See the preceding.

അത്യായതം. adj. Extensive, very long.

അത്യാവശ്യം. s. Urgent necessity

അത്യാശ. s. Covetousness; inordinate desire: avariciousness; greediness.

അത്യാസക്തി. s. Earnestness.

അത്യാസന്നം, &c. adj. Very near.

അത്യാഹിതം. s. 1. Great dread. 2. desperate, or daring action.

അത്യുച്ചം. adj. Very high, very loud.

അത്യുത്തമം, &c. adj. Peerless, most excellent, chief.

അത്യുന്നതം. &c. adj. Very high, most high, highest.

അത്ര. ind. In this place, here, herein.

അത്ര. An indeclinable adjective and substantive pronoun. 1. So, so many, such, thus. 2. that. അത്രത്തോളം. so far, thus far. അത്ര നേരം, so long. അത്ര ആള്, so many persons. Sometimes അത്രെ, is put at the end of a sentence when it signifies, but, only. അത്രമാത്രം. Such a quantity, so much. അത്രെയുള്ളു. That is all. അത്രെയുള്ളൊ? Is that all?

അത്രയും. adv. Completely, altogether, wholly.

അത്രയുമല്ല. adv. Moreover, besides.

അത്രി s. 1. The name of one of the 7 'Rishis' or saints. 2. one of the principal stars in 'Ursa major.'

അത്രെടം. adv. Sofar, thus far.

അഥ. ind. An auspicious and inceptive particle; it serves tointroduce a remark, a question, an affirmative & c., and corresponds to, 1. after. 2. and. 3. now (inceptive or premising.) 4. what (interrogatively.) 5. all, (comprehensively.) 6. therefore, thus, further, moreover, &c. It also implies doubt, or command, and is frequently redundant.

അഥർവണം. s. The fourth Veda.

അഥവാ ind. Or, if not, otherwise.

അഥൊ. ind. The same as അഥ.

അദനം. s. Food.

അദന്തൻ. s. One who is toothless.

അദഭ്രം. adj. 1. Many, consisting of a great number. 2. much, large in quantity.

അദർശൻ. s. One who has not been seen, unseen, invisible.

അദർശം. s. Disappearance.

അദർശനം. Disappearance, invisibility.

അദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat.

അദിതി. s. 1. 'Aditee' the wife of 'Casyapa, and mother of the gods. 2. the seventh asterism.

അദിതിനന്ദനന്മാർ. plu. Gods.

അദൂരം. &c. adj. Near, not distant.

അദൂരവൎത്തി. adj. Near, not distant.

അദൃക്. m. Blind.

അദൃശ്യൻ. s. One who is invisible, God.

അദൃശ്യം. &c. adj. Invisible.

അദൃഷ്ടം. s. 1. Casual or unseen danger (as from conflagration, inundation, &c. 2. fortune, luck. 3. misfortune. adj. 1. unseen; unforeseen. 2. fortunate

അദൃഷ്ടി. s. A look of displeasure.

അദൃഷ്ടിക. s. An angry or displeased look.

അദ്ദേഹം. s. He, that individual (honorific,) from അ that and ദേഹം person.

അദ്ധ. ind. Truly, verily.

അദ്മരൻ. s. A glutton.

അദ്യ. ind. To-day; now.

അദ്യാപി. ind. Even now.

അദ്യൈവ. ind. Just now, immediately.

അദ്രി. s. 1. A mountain. 2. a tree. 3. the sun.

അദ്രിജം. s. Red chalk.

അദ്രിരാജൻ. s. The Himalaya mountains; the snowy mountains in the north of India.

അദ്രിശൃംഗം. s. The peak of a mountain;

അദ്രീശ്വരൻ. s. A king, the king of mountians; see the preceding.

അദ്വയം, &c. adj. One.

അദ്വയൻ. s. The one God.

അദ്വയവാദി. s. A Buddha; one who acknowledges but one pervading deity; an unitarian

അദ്വൈതം. s. The Vedanta shastram.

അധമൻ. s. An inferior, low, or vile person.

അധമം. &c. adj. 1. Inferior; low; base. 2. vile, despicable.

അധമത്വം. s. Inferiority; vileness; baseness; lowness.

അധമഭൃതകൻ. s. A porter, or bearer of burthens.

അധമൎണ്ണൻ. s. A debtor.

അധരം. s. 1. A lip, especially the under lip. 2. that which is below or underneath. adj. 1. Low, inferior, below. 2. low, vile.

അധരിണം, &c. adj. Reproached, censured.

അധൎമ്മം. s. 1. In justice. 2. unrighteousness. 3. uncharitableness, want of charity. 4. ill behaviour, contrary to the Sruti and Smriti, or moral and written institutes.

അധൎമ്മി. s. One who is unjust, unrighteous, uncharitable, or who acts contrary to religious or legal institutes.

അധൎമ്മിഷ്ഠൻ. s. See the preceding.

അഥവാ. adv. Otherwise. s. A widow.

അധസ്ഥലം. s. A place below or underneath.

അധസ്താൽ. ind. Down, downwards, below, underneath.

അധാൎമ്മികം, &c. adj. Unjust, unrighteous.

അധി. A Sanscrit particle which signifies, over, above, upon, &c., and when prefixed to words derived from that language, expresses excess or superiority, in rank, place, degree, or quality.

അധികം, &c. adj. Much; more; excessive; extra; superior; great.

അധികത. s. Excess, (superiority, greatness,) superfluity, exuberance.

അധികത്വം. s. See the preceding.

അധികപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be added; to surpass.

അധികരണം. s. 1. That which contains or comprehends any thing. 2. a term in grammar signifying comprehension or location; the locative case.

അധികരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To surpass or excel in learning, or anything.

അധികൎദ്ധി. s. One who is prosperous, everyway happy.

അധികാംഗം. s. The girdle over the coat of mail, worn as a kind of scarf.

അധികാരം. s. 1. The ruling power or government. 2. power, authority. 3. employment, office. 4. a right to property. **അധികാരം കൊടുക്കുന്നു.** To intrust with power, to authorize; to empower. **അധികാരം ചെയ്യുന്നു.** To exercise power or authority.

അധികാരി. s. 1. A governor. 2. a person invested with authority or power; a public officer. 3. the rightful owner of a thing.

അധികൃതൻ. s. 1. A superintendent in general. 2. an inspector of receipts and disbursements, an auditor of public accompts.

അധിക്രമം. s. Ascendancy, superiority.

അധിഗമനം. s. Ascendancy, superiority.

അധിത്യക. s. 1. Land upon a mountain. 2. table land.

അധിപൻ. s. 1. A sovereign, a ruler; a lord 2. an owner; or master. 3. an officer.

അധിഭു. s. 1. A sovereign; a supreme ruler, a lord. 2. an owner or master.

അധിരഥൻ. s. A conqueror.

അധിരൂഢം. adj. Ascended, ascending.

അധിരോഹണം. s. Ascension, ascending, ascent.

അധിരോഹിണി. s. 1. A ladder. 2. a pair of steps.

അധിവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To dwell, to abide, to reside, to rest.

അധിവാസം. s. 1. A house; an abode. 2. a place of rest. 3. decorating the person with perfumes, &c.

അധിവാസനം. s. Perfuming or scenting the person, &c. with perfumes, fragrant wreaths, &c.

അധിവിന്ന. s. A woman whose husband has married a second wife: a superceded wife.

അധിശ്രയണി. s. A furnace, a fire place or hearth.

അധിഷ്ഠാതൻ. s. A person of dignity.

അധിഷ്ഠാത്രി. s. A woman of dignity.

അധിഷ്ഠാനം. s. 1. Abiding, resting. 2. a town. 3. that which contains, comprehends or holds any thing. 4. dignity. അധിഷ്ഠാനദെവത. the deity presiding over anything; as അധിഷ്ഠാനദെവത. the deity presiding over anything; as വിദ്യാധിഷ്ഠാനദെവത. the deity presiding over learning, according to Hindu mythology.

അധിഷ്ഠിതം. adj. Contained, comprehended.

അധിക്ഷിപ്തം. adj. 1. Censured, reviled, detracted from. 2. sent, despatched.

അധിക്ഷെപം. s. 1. Censure; abuse: reproach; blame. 2. sending, despatching.

അധിക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To censure to abuse, to reproach. 2. to send, to despatch.

അധീതൻ. s. A scholar who has finished his studies.

അധീതി. s. Study, perusal.

അധീനൻ. s. 1. One who is subject to, dependant on another. 2. docile.

അധീനത. s. 1. Possession, charge. 2. power. 3. dependance.

അധീനം. s. 1. Possession, charge. 2. power adj. 1. subject to, dependant on. 2. docile.

അധീരൻ. s. A coward; one who is confused, perplexed, or unsteady.

അധീശൻ. s. 1. A ruler; a master, a lord. 2. a king.

അധീശിത. s. Reigning paramount.

അധീശ്വരൻ. s. An emperor, a king paramount over all the neighbouring princes.

അധുനാ. ind. Now, at present.

അധൃഷ്ടം. &c. adj. Ashamed, modest.

അധൃഷ്യ. s. The name of a river.

അധൃഷ്യൻ. s. 1. One who is proud, or vain. 2. fierce.

അധൈൎയ്യം. s. 1. Cowardice; unsteadiness; 2. discouragement.

അധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To discourage; to deter. 2. to frighten from any attempt.

അധൈൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be or become discouraged; to be cowardly; to be cowardly; to be unsteady.

അധൊഗതി. s. Descent, progress downward.

അധൊഘണ്ട. s. A plant, 'Acheranthes aspera'

അധൊജിഹ്വിക. s. The uvula, or soft palate.

അധൊംശുകം. s. A lower garment.

അധൊഭാഗം. s. A place below.

അധൊഭുവനം. s. Hell; the subterraneous world; or infernal regions.

അധൊമൎമ്മം. s. The anus.

അധൊമുഖം, &c. adj. Headlong, down looked, looking downwards.

അധൊമുഖി. s. One who is dejected, or downcast.

അധൊലൊകം. s. The subterraneous world; hell.

അധൊവായു. s. Wind from behind; one of the five vital airs.

അധൊക്ഷജൻ. s. A name of VISHNU.

അധഃ. ind. Down, below.

അധഃപതനം. s. A downfall; precipitancy.

അധ്യണ്ഡം. s. Cowhage; "Carpopogon pruriens".

അധ്യയനം. s. Reading; study. This word is generally applied to the study of the 'Vedas'. or of the arts and sciences in Sanscrit. അധ്യയനം ചെയ്യുന്നു. To read or study the Vedas or sacred books.

അധ്യവസായം. s. Perseverance; constancy in progress; intent and determined application effort.

അധ്യക്ഷൻ. s. 1. An overseer; a superintendent. 2. One who has the chief power; chief; a grandee.

അധ്യക്ഷം, &c. adj. 1. Visible, perceptibe, present to the senses. 2. superintending, presiding over.

അധ്യക്ഷ്യം. s. Superintendence.

അധ്യക്ഷത. s. Superintendence, pre-eminence.

അധ്യാത്മം, &c. adj. Spiritual.

അധ്യാത്മജ്ഞാനം. s. Spiritual knowledge.

അധ്യാപകൻ. s. An instructor, a scribe; a teacher of the Vedas or sacred books.

അധ്യാപനം. s. Instruction, teaching the sacred books. അധ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. To instruct in or teach the sacred books.

അധ്യായം. s. 1. A chapter; a section or division of a book. 2. a lecture.

അധ്യായി. s. A student, a pupil.

അധ്യാരൂഢം. &c. adj. 1. Mounted on, riding upon. 2. exceeding, very much.

അധ്യാരൊപം. s. Imputation.

---

* The sceond letter of this, and the following words to which ്യ and ്യ are annexed is generally written ധ്യ in the Malayalam. The Sanscrit mode of spelling is adopted here.

അധ്യാരോഹം. s. Ascension.

അധ്യാഹരണം. s. Supplying an ellipsis.

അധ്യാഹാരം. s. 1. Argument, reasoning. 2. a word not expressed but understood. 3. adding a word, or words to complete a sentence; supplying an ellipsis.

അധ്യൂഢ. s. A superceded wife, one whose husband has married others.

അധ്യേഷണ. s. 1. Request; solicitation. 2. asking, begging.

അധ്രുവം. adj. Uncertain, unascertained.

അധ്വ. s. A road; a way; a route.

അധ്വഗൻ. s. A traveller.

അധ്വനീനൻ. s. A traveller.

അധ്വന്യൻ. s. A traveller.

അധ്വരം. s. A sacrifice, or solemn ceremony, performed by brahmans.

അധ്വരഥം. s. A travelling carriage or cart.

അധ്വര്യു. s. A person versed in the "Yajur Veda."

അധ്വസ്തം, &c. adj. Imperishable, immortal.

അധ്വാനം. s. 1. Labour; industry; trouble; pains; toil. 2. effort, exertion, exercise. അധ്വാനം ചെയ്യുന്നു; To labour.

അധ്വാനപ്പെടുന്നു. v. n. To labour, to work; to use effort; to be pressed.

അനക്കം. s. 1. Motion, moving. 2. shaking, stir. 3. commotion, agitation.

അനക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To move; to shake. 2. to stir up, to agitate. 3. to warm; to excite.

അനഗാരൻ. s. A saint, an anchorite.

അനഘം, &c. adj. 1. Sinless, pure, innocent. 2. clean, clear.

അനംഗൻ. s. A name of CAMA, the Hindu god of love.

അനംഗം. s. Heaven; œther or the atmosphere.

അനംഗാരി. s. A name of SIVA.

അനങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To move, to stir. 2. to shake, to tremble. 3. to be agitated.

അനച്ഛം, &c. adj. Turbid, muddy.

അനഞ്ജനം. s. The atmosphere, the sky, the œther.

അനഡ്വാൻ. s. A bull or ox.

അനതീതം. adj. 1. Unpassed. 2. not gone.

അനത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To heat; to make hot; to warm.

അനധ്യക്ഷം, &c. adj. Imperceptible, unperceived; absent.

അനധ്യക്ഷൻ. s. One who is absent, or not perceived.

അനന്തൻ. s. 1. The infinite or eternal Being. 2. a name of VISHNU or CRISHNA. 3. the chief of the Nagas or serpent race, that inhabit the infernal regions; the couch and constant attendant of VISHNU.

അനന്തം. s. 1. The sky, the atmosphere, the air.

അനന്തം, &c. adj. Endless; eternal; infinite.

അനന്തരം. s. 1. Extreme propinquity. 2. immediate succession. adj. 1. Next, immediately following. 2. next of kin or in succession. Used also as a connecting particle, when it means, next, after, and.

അനന്തരവൻ. s. A successor; one who is next of kin or in succession.

അനന്തരപ്പാട്. s. A successor; co-relative to a predecessor.

അനന്തരസ്ഥാനം. s. Succession; power or right of coming to the inheritance.

അനന്തശയനം. s. The name of a city on the Malabar coast. Trivandrum.

അനന്ത. s. 1. The earth. 2. a synonyme of several plants, as "Hedysarum alhagi." 3. a name of PARVATI, the wife of SIVA.

അനന്യജൻ. s. A name of CAMA or love.

അനന്യബന്ധു. adj. Having no other, or but one friend or protector.

അനന്യബുദ്ധി. s. Close attention, having the mind fixed on one object.

അനന്യവൃത്തി. adj. Closely attentive, having the mind fixed on one object.

അനന്യശാസനം. adj. Subject to only one rule or power.

അനന്യോപായം. adj. What is to be accomplished by only one means.

അനപത്യത്വം. s. Being without offspring, either male or female.

അനപരാദ്ധ്യൻ. A chief, or principal person.

അനപായം. adj. Immortal; imperishable.

അനപേക്ഷം. adj. Not necessary, not wished or desired.

അനപ്ല. s. Heat, warmth.

അനയം. s. 1. Misfortune. 2. calamity. 3. vice, transgression.

അനൎഗ്ഗളം, &c. adj. 1. Without opposition; self-willed, unrestrained. 2. fluent; voluble.

അനൎത്ഥം. s. Calamity; distress; adversity; danger.

അനൎത്ഥകം. s. Unmeaning, or nonsensical discourse, &c. adj. Useless; to no purpose; nonsensical.

അനൽ. s. 1. Heat, warmth. 2. fire.

അനലൻ. s. 1. Fire, a name of AGNI. 2. bile. 3. a plant, "Plumbago zeylanica" and rosea. 4. Grey bonduc, "Cœsalpina bonducella".

അനലംകൃതം. adj. Simple, unadorned.

അനല്പ. s. Heat, warmth.

അനല്പം, &c. adj. Great, many, not a few.

അനവധാനം. s. Inadvertance, mistake.

അനവധാനത. s. Mistake; inadvertence.

അനവധി. adj. Infinite, immense, very much, very many.

അനവമം, &c. adj. Good, superior.

അനവരതം. adj. or adv. Eternal, continual; always, eternally, continually.

അനവസ്കരം, &c. adj. Clean, pure.

അനവസ്ഥിതൻ. s. One who is unstable, unsteady, fickle.

അനവസ്ഥിതി. s. Unsteadiness, instability.

അനവാപ്തം. adj. 1. Not obtained, not received. 2. not in existence.

അനശനം. s. Fasting, a fast; abstinence from food.

അനശ്വരം, &c. adj. Eternal, constant.

അനസ്സ്. s. 1. A cart. 2. any thing that is the means of existence.

അനഹംകാരത്വം. s. Content, moderation, absence of care or vanity.

അനഹംകൃതി. s. See the preceding.

അനക്ഷരം. s. 1. Blamable or obscene discourse; what is unfit to be uttered. 2. abuse.

അനാകരി. adj. Ugly; deformed.

അനാകുലം, &c. adj. Unperplexed; consistent; clear.

അനാകൃഷ്ടം, &c. adj. Unattracted, undrawn. 2. unsubdued.

അനാഗതം, &c. adj. Not returned; not received; not arrived. s. the future.

അനാഗതാൎത്തവ. s. A young girl, one not arrived at puberty.

അനാചാരം. s. 1. Incivility; rusticity. 2. uncleanness. 3. irreligion. 4. any thing contrary to religious custom, or to established morals.

അനാജ്ഞപ്തം. adj. Not commanded.

അനാതുരൻ. s. One who is neither sick, nor sorrowful.

അനാഥ. s. 1. A poor helpless woman. 2. a widow.

അനാഥനാഥൻ. s. The protector of the helpless, God.

അനാഥം, &c. adj. Without protector, or proprietor; helpless.

അനാദരം. s. Disrespect; disregard; inattention, incivility.

അനാദി. adj. Without beginning; eternal.

അനാദിതരിശ്. s. Land that has been a long time lying waste.

അനാദിബന്ധം. s. Perpetual illusion.

അനാദൃതം, &c. adj. Disrespected; despised.

അനാദ്യൻ. s. One who is without beginning; the eternal Being.

അനാദ്യം, &c. adj. Without beginning, eternal.

അനാദ്യവിദ്യ. s. Illusion, deceit, trick, fraud.

അനാധാരൻ. s. 1. A poor helpless person. 2. one who is not dependant on another for support; self-dependant; God.

അനാമകൻ; or അനാമധേയൻ. s. 1. An anonymous person; one who has no name. 2. a man of no consequence.

അനാമകം. s. Piles, or hœmorrhoids, the complaint.

അനാമയം. s. Health; salubrity; welfare.

അനാമിക. s. The fourth or ring finger.

അനായാസം., &c. adj. Without trouble, without difficulty; easy.

അനായാസകൃതം., &c. adj. Prepared suddenly, extemporaneously; prepared without trouble, simply decocted (Medicine or drugs.)

അനാരതം, &c. adj. Eternal, continual, frequent. adv. Eternally.

അനാൎയ്യതിക്തം. s. A medicinal plant, a kind of gentian, "Gentiana cherayta," വെപ്പ്.

അനാവിലം, &c. adj. Clear, clean, pure.

അനാലസ്യം. s. Activity, alertness. adj. Active, alert, unweary; unfatigued.

അനാവിലൻ. s. The planet VENUS or its regent.

അനാവൃത. s. An unmarried woman.

അനാവൃഷ്ടി. s. A failure of rain; a drought.

അനാശ്രയം, &c. adj. Destitute of support, or protection.

അനാഹതം. s. 1. A new and unbleached colth. 2. the heart, a vital part.

അനിത്യം, &c. adj. Temporal; not eternal; transitory, temporary.

അനിത്യത. s. Temporariness.

അനിന്ദിതം, &c. adj. 1. Pious, virtuous. 2. destitute of reproach.

അനിമിഷം. s. 1. A fish, (from അ a privative, and നിമിഷം a 'twinkling'.)

അനിമെഷം. s. 1. A fish. 2. a deity, a demon.

അനിരുദ്ധൻ. s. The son of the god of love, and husband of 'Usha'.

അനിർദ്ദെശ്യൻ. s. The incomprehensible; one of the names of the Supreme Being.

അനിലൻ. s. 1. The wind or air; considered also as a deity.

അനിലൊദ്ധൂതം, &c. adj. Shaken by the wind.

അനിവാൎയ്യം, &c. adj. Irresistible; superior to opposition; unobstructed.

അനിശം. adv. Eternal; eternally, always; constantly. adj. Eternal, constant.

അനിഷ്ടം. s. Unpleasantness; disagreeableness, displeasure. adj. Disagreeable; unpleasant; hated; injurious; unacceptable.

അനിഴം. s. The 17th Nacshatra, or lunar mansion, designated by a row of oblations; (Stars in Libra.)

അനീകം. s. 1. An army, a force. 2. war; battle.

അനീകസ്ഥൻ. s. 1. An armed or royal guard; a sentinel. 2. a combatant, a warrior.

അനീകിനി. s. 1. An army, forces. 2. an army consisting of 2,187 elephants, 2,187 chariots, 6,561 cavalry, and 10,935 infantry.

അനീതി. s. Injustice.

അനീശ്വരൻ. s. An atheist; one that denies the existence of a God.

അനീശ്വരവാദി. s. One that denies the existence of a God.

അനു. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and denotes 1. After. 2. like. 3. under. 4. along. 5. with. 6. in part of. 7. severally, every, each. 8. near to. 9. in regard to. 10. to, out to. 11. orderly, methodically.

അനുകഥനം. s. Speaking together with, speaking after; repeating after another.

അനുകം, &c. adj. Lustful, lewd, libidinous.

അനുകമ്പ. s. Tenderness, compassion; clemency, mercy; kindness, favour.

അനുകമ്പനം. s. Tenderness, compassion; kindness, favour.

അനുകമ്പിതം, &c. adj. Compassionated treated with tenderness.

അനുകമ്പ്യൻ. s. One who is compassionate, tender, merciful.

അനുകരണം. s. 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുകരിക്കുന്നു.ച്ചു,പ്പാൻ v. a. To imitate; to follow.

അനുകല്പം. adj. Secondary, or succedaneous injunction.

അനുകർഷം. s. 1. The bottom of a carriage. 2. invoking.

അനുകർഷണം. s. Invoking, summoning by incantations.

അനുകാമി. s. 1. One who goes as he lists. 2. one who acts as he pleases.

അനുകാരം. s. 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുകാരി. adj. Like, resembling.

അനുകൂലത. s. 1. Good will, concord, amity. 2. consent. 3. favour, indulgence. 4. aid. 5. protection. 6. success.

അനുകൂലപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻs v. a. 1. To reconcile others. 2. to ingratiate oneself.

അനുകൂലപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To conduce, to contribute, to have good success; to be reconciled; to consent; to favour.

അനുകൂലം, &c. adj. Favourable, agreeable, salubrious. ഈ ദെശം എനിക്കു അനുകൂലമാകുന്നു. This country is salubrious to me. കാറ്റു അനുകൂലമാകുന്നു. The wind is favourable. അനുകൂലം ചെയ്യുന്നു, To assist, to favour, to espouse one's cause.

അനുകൂലശത്രു. s. A false friend; a concealed enemy.

അനുകൂലശത്രുത്വം. s. False friendship, concealed enmity.

അനുക്രമം. s. Order, method, a mode.

അനുക്രൊശം. s. Tenderness; compassion; clemency; mercy.

അനുഗം. s. Following, accompanying.

അനുഗതം, &c. adj. Followed.

അനുഗതി. s. The act of following.

അനുഗമം. s. following accompanying.

അനുഗമനം. s. 1. Following, going with. 2. a woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband.

അനുഗമിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To follow, to accompany, to go along with, to attend.

അനുഗമ്യം, &c. adj. What may be followed.

അനുഗാനം. s. Singing together.

അനുഗാമി. s. A companion, a follower; an attendant.

അനുഗാമിനൻ. s. 1. A companion. 2. a master.

അനുഗുണം, &c. adj. Suitable; consistent; conformable.

അനുഗൃഹീതൻ. s. One who is favoured, blessed.

അനുഗ്രഹണം. s.See the following.

അനുഗ്രഹം. s. 1. Blessing, conferring benefits, favour, regard. 2. kindness; benignity. 3. indulgence.

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. p. To be blessed, favoured, &c.

അനുഗ്രഹിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To bless; to confer beneffits; to grant a favour. 2. to shew kindness, to favour.

അനുചരൻ. s. 1. A companion; a follower; an attendant. 2. a servant, അനുചരി. A female companion.

അനുചരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To accompany, to go along with, to follow, to attend.

അനുചാരകൻ. s. A companion; a follower, an attendant.

അനുചാരണം. s. Accompanying; attendance.

അനുചാരി. s. 1. A companion, a follower, an atlendant. 2. a servant.

അനുചിതം, &c. adj. Improper, unfit, unsuitable.

അനുചിന്തനം. s. 1. Consultation. 2. reconsideration.

അനുച്ചാകരൻ. s. 1. One who repeats after another. 2. a respondent.

അനുജൻ. s. A younger brother.

അനുജത്തി. s. A younger sister.

അനുജന്മം, &c. adj. Born with.

അനുജന്മാവു°. s. A younger brother.

അനുജാ. s. A younger sister.

അനുജാതൻ, s. A younger brother.

അനുജീവി s. 1. A servant. 2. a companion.

അനുജ്ഞ. s. 1. Permission. leave, liberty. 2. order, or command. അനുജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. To order, to command. അനുജ്ഞ കൊടുക്കുന്നു. To give leave, to allow.

അനുജ്ഞാതം, &c. adj. Permitted; ordered; commanded.

അനുതപിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To repent; to feel regret, or remorse.

അനുതർഷം. s. 1. Thirst. 2. wish, desire. 3. a drinking vessel.

അനുതർഷണം. s. 1. A vessel from which spirituous liquors are drunk. 2. a distribution of liquor.

അനുതാപം. s. Repentance remorse; distress in consequence of some thing done.

അനുതാപപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To repent; to feel remorse.

അനുത്തമം, &c. adj. Most excellent, chief, best, peerless.

അനുത്തരം, &c. adj. 1. Silent, unable to answer. 2. chief, principal. 3. best, excellent. 4. fixed, firm. 5. south, southern.

അനുദിനം. adv. Daily.

അനുദ്യമം, &c. adj. Inert, destitute of exertion; sluggish.

അനുനന്ദിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To commend, to praise, to eulogize.

അനുനയം, s. 1. Pacification, condolence, 2. comfort, consolation. 3. courtesy, salutation, 4. apology. അനുനയപ്പെടുത്തുന്നു. Toconsole, to comfort, tocondole. അനുനയം ചെയ്യുന്നു. To apologize.

അനുപദം. ind. Following; repeatedly.

അനുപദി. s. 1. A searcher, an enquirer. 2. a boot; a buskin.

അനുപദീന. s. A boot, a buskin.

അനുപപത്തി. s. 1. Want of suceess. 2. an excuse, a pretext. 3. inconvenience. അനുപപത്തി ചെയ്യുന്നു. To make excuses or pretexts.

അനുപമ. s. The female elephant of the south east point.

അനുപമം, &c. adj. Incomparable; unparalleled, unrivalled.

അനുപസ്ഥിതി. s. 1. Unsteadiness, fickleness. 2. incontinence.

അനുപാനം. s. Any liquid used as a vehicle in medieinc to disguise its appearance or

taste. അനുപാനം ചെയ്യുന്നു. To mix medicine in any liquid.

അനുപ്ലവൻ. s. A follower, or companion.

അനുബന്ധം. s. 1. Connexion, union, affiance affinity. 2. in grammar an affix or augment. 3. an indicatory letter not sounded. 4. binding, confining. 5. a child, or pupil who imitates an example set by the parent, or preceptor.

അനുബന്ധിതം. s. See the preceding.

അനുബിംബം. s. The reflection of light as in a mirror or water.

അനുബിംബിക്കുന്നു, v.n. To throw back, or reflect light as a mirror or water.

അനുബോധം. s. 1. Reviving the scent of a faded perfume. 2. replacing perfumes removed by bathing, &c.

അനുഭവം. s. 1. Enjoyment. 2. suffering. 3. experience; knowledge acquired by practice. 4. experiment. 5. frequent trial. 6. carnal connexion. 7. a grant of land from the crown, which pays a small annual acknowledgement. സുഖാനുഭവം. The enjoyment of happiness. ദുഃഖാനുഭവം. the suffering affliction, pain, grief, &c. നരകാനുഭവം. The suffering the torments of hell.

അനുഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.a. 1. To enjoy. 2. to suffer. 3. to experience; to know by practice. 4. to copulate.

അനുഭാവം. s. 1. Indication of passion by word or gesture, a hint. 2. dignity, authority. 3. firm opinion. 4. certainty, ascertainment.

അനുഭാവന. s. Indication of any sentiment or passion.

അനുഭൂതി. s. See അനുഭവം.

അനുഭോക്താവ്. s. An enjoyer, a possessor.

അനുഭോഗം. s. 1. Enjoyment. 2. copulation.

അനുഭോഗി s. An enjoyer.

അനുഭോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.a. 1. To enjoy. 2. to copulate.

അനുമതം. s. 1. Consent. 2. approbation.

അനുമതി s. 1. Consent. 2. permission. 3. approbation. 4. order. 5. the fifteenth day of the moon's age when she rises a little less than the full.

അനുമതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To agree, to consent, to approve.

അനുമരണം. s. Dying with, accompanying in death; the voluntary death of a Hindu widow.

അനുമാനം. s. 1. Inference (in logic;) drawing a conclusion from given premises. 2. doubt, conjecture, surmise. 3. suspicion. 4. hesitation.

അനുമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To infer. 2. to doubt. 3. to hesitate. 4. to suspect.

അനുമിതം. adj. 1. Inferred. 2. conjectured.

അനുമേയം. adj. Inferable, deducible.

അനുമോദം. s. Joy, plasure.

അനുമോദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rejoice.

അനുയാത്ര. s. Accompanying one for a short way on journey, out of civility. അനുയാത്ര ചെയ്യുന്നു, To accompany one for a short way on a journey.

അനുയാനം. s. Accompanying, going along with. അനുയാനം ചെയ്യുന്നു, To accompany, to go along with.

അനുയായി. s. A companion, a fellow-traveller.

അനുയോഗം. s. A question, an interrogation.

അനുയോജനം. s. A question.

അനുയോജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be adapted to, to suit.

അനുയോജിപ്പിക്കുന്നു, v. a. To adapt, to suit.

അനുയോജ്യത. s. Adaptation, suitableness.

അനുരക്തം. &c. adj. Beloved, attached.

അനുരതി s. Love, passion; one of the 8 sentiments expressed by the Drama.

അനുരാഗം. s. Love; passion; affection; regard; attachment; tenderness.

അനുരാധ. s. The 17th Nacshatra, or lunar mansion, designated by a row of oblations.

അനുരൂപം. s. Likeness, resemblance. adj. 1. Resembling, like. 2. suitable, fit.

അനുരോധം. s. The accomplishing of a desired object for another person; obligingness; service. 2. following.

അനുലപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To repeat the same words over and over again.

അനുലാപം. s. Tantology; repetition.

അനുലേപനം. s. The Rubbing the body with ground sandal wood.

അനുലേപം. s. The rubbing the body with ground sandal wood.

അനുലോമം. s. 1. Gradation, regular progress from one degree to another; regular advance step by step. 2. order.

അനുല്പത്തി, or അനുത്പത്തി. s. Birth, production.

അനുവദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To suffer; to permit; to consent; to agree; to approve.

അനുവർത്തകൻ. s. One who follows, pursues. 2. one who obliges or serves another.

അനുവർത്തനം. s. 1. The act of following: conformity. 2. obliging or serving another.

അനുവർത്തി. s. A follower, an adherent, obliger.

അനുവർത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To follow; to conform to; to observe; to adhere to.

അനുവാകം. 1. A chapter in the Vedas. 2. a compilation from the Rick or Yajur Vedas.

അനുവാദം. s. 1. Permission, consent, assent, approval. 2. abuse, reviling. അനുവാദച്ചീട്ട്. A written agreement.

അനുവാദി. s. One who permits, allows, &c. 2. a reviler.

അനുവാസം. s. Affection, attachment.

അനുവാസനം. s. Affection, attachment. 2. perfuming the clothes. 3. perfuming, scenting in general.

അനുവാസരം. ind. Daily.

അനുവിദ്ധം. &c. adj. United, joined, mixed.

അനുവൃത്തി. s. 1. Complaisance, obliging or serving another. 2. the act of following. 3. conformity.

അനുവേലം. adv. Always, continually.

അനുശയം. s. 1. Repentance. 2. ancient enmity.

അനുശാസനം. s. Gentle reproof; mild advice.

അനുശാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reprove gently or mildly.

അനുശോകം. 1. Sorrow. 2. sympathy.

അനുശോചനം. s. Sorrow, affliction.

അനുഷക്തി. s. Love; affection; attachment.

അനുഷംഗം. s. 1. Tenderness, compassion. 2. connected with; attached to.

അനുഷ്ഠാനം. s. 1. Observance, performance. 2. conduct. 3. the act of making.

അനുഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To observe. 2. to perform. 3. to make.

അനുഷ്ഠിതം. &c. adj. Observed; performed; made.

അനുസന്ധാനം. s. Mixture, conjunction; meeting together.

അനുസന്ധിക്കുന്നു. v. a. To mix; to join together. v. n. To meet, to come together.

അനുസരണക്കേട്. s. Disobedience.

അനുസരം. s. See the following.

അനുസരണം. s. 1. Obedience, submission, observance, the act of following or observing. 3. attachment, assiduity, servility to the great.

അനുസരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To obey, to submit to. 2. to follow, to adhere to. 3. to observe, to imitate. 4. to wait on, or pay court to any great personage.

അനുസാരി. s. 1. One who is obedient, submissive, attached to. 2. a follower, an adherent.

അനുസ്വാരം. s. The nasal character (ം) or 'anaswara.'

അനുഹാരം. s. 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുക്ഷണം. ind. Frequently; often; again and again.

അനൂകം. s. 1. A former state of existence. 2. race, family. 3. disposition, temperament.

അനൂചാനൻ s. A man of the greatest learning; one who is versed in the Vedas and six Vedangas.

അനൂനം. adj. 1. Entire, whole. 2. perfect, without defect.

അനൂനകം. adj. 1. Whole, entire. 2. perfect.

അനൂപം. s. 1. A buffalo. 2. a country or spot abounding in swamps. adj. Watery, wet, swampy.

അനൂരു. s. The charioteer of the sun, the dawn.

അനൂരുകൻ. s. The charioteer of the sun.

അനൃജു. adj. 1. Wicked, perverse, crooked. 2. false, deceitful.

അനൃണൻ. s. One who is free from debt.

അനൃതം. s. 1. A falsehood, a lie. 2. agriculture. adj. False. അനൃതവചനം. A falsehood, a lie.

അനേകം. &c. adj. (from അ privative and ഏകം one) many, several.

അനേകധാ. ind. Many ways.

അനേകപം. s. An elephant, because it drinks with both its mouth and trunk.

അനേഡമൂകൻ. s. 1. A person who is both deaf and dumb. 2. one who is wicked, fraudulent.

അനേഹ. s. Time.

അനോകഹം. s. A tree.

അന്തകൻ. s. 1. The god Yama, the killer and

judge of departed souls, according to Hindu mythology. 2. murderer.

അന്തകാന്തകൻ. s. A name of SIVA.

അന്തകരിപു. s. See the preceding.

അന്തകാരി. s. A name of SIVA.

അന്തണൻ. s. A brahman.

അന്തം. s. 1. End, consummation. 2. death, destruction. 3. a boundary, a limit, term. adj. Final, ultimate.

അന്തരം. s. 1. The middle space; interval. 2. difference. 3. rank. 4. period, term. 5. clothing, covering. 6. sake, behalf. 7. a hole, or rent. 8. own, self. 9. without, except. 10. without, outside. 11. opportune time. 12. midst, the midst. 13. the supreme soul.

അന്തരംഗം. s. 1. The heart. 2. the mind; "figuratively" secrecy, privacy.

അന്തരാ. ind. 1. Without, except. 2. in the middle, among, amongst. 3. near at hand.

അന്തരായം. s. An obstacle, impediment.

അന്തരാത്മാ. s. The interior soul; the heart.

അന്തരാളം. s. The middle space; interval; included space.

അന്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To intervene. 2. to differ. 3. to die.

അന്തരീക്ഷം. s. The atmosphere; the sky.

അന്തരീപം. s. An island.

അന്തരീയം. s. A lower garment.

അന്തരേ. ind. Amidst, among, between.

അന്തരേണ. ind. 1. Except, without. 2. amidst, between.

അന്തർഗതം. adj. 1. Forgotten. 2. included; intermediate. 3. internal.

അന്തർഗൃഹം. s. 1. A private apartment. 2. a private affair.

അന്തർജ്ജനം. s. A brahmanee woman.

അന്തർജ്ജലം. s. The middle of the water, or sea.

അന്തർജ്ജലചരം. s. A fish, or any marine, aquatic, or amphibious animal.

അന്തർദ്ധ. s. See the following.

അന്തർദ്ധാനം. s. 1. Disappearance, vanishing. 2. concealment, covering.

അന്തർദ്ധാനമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To disappear, to vanish.

അന്തർദ്ധാര. s. Heavy rain, a hard shower.

അന്തർദ്ധി. s. Any thing which hides or covers from sight; a covering; concealment.

അന്തർദ്വാരം. s. An inner or private door within the house.

അന്തർബലം. s. Courage.

അന്തർഭയം. s. Fear; awe.

അന്തർഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be included. 2. to intervene.

അന്തർഭാഗം. s. The inside.

അന്തർഭൂതം, &c. adj. Included.

അന്തർമ്മദം. s. Haughtiness, arrogance.

അന്തർമ്മദ്ധ്യം. s. The space between the sky and the surface of the earth; the atmosphere, the air.

അന്തർമ്മനസ്സ്. adj. Sad, perplexed.

അന്തർമ്മോദം. s. Joy; pleasure.

അന്തര്യാമം. The last watch.

അന്തര്യാമി. s. The soul.

അന്തർവ്വിലാപി. s. One who is sorrowful.

അന്തർവ്വത്നി. adj. A pregnant woman.

അന്തർവ്വമി. s. Indigestion, flatulence.

അന്തർവ്വംശികൻ. s. Superintendant of the women's appartment.

അന്തർവ്വാണി. s. A learned person; one skilled in sacred arts and sciences.

അന്തർവ്വാരി. s. An island.

അന്തർവ്വിഗാഹനം. s. Entrance, entering.

അന്തർഹാസം. s. Self-satisfaction, conceit.

അന്തസ്ഥ. s. A name given in grammar to the letters യ, ര, ല, and വ.

അന്തസ്താപം. s. Inward sorrow, sympathy.

അന്തസ്ഥിതൻ. s. 1. The soul. 2. an attendant within.

അന്തസ്സാരം. s. The understanding; the mind.

അന്താവസായി. s. 1. A person of the lowest cast, or order in society. 2. a barber.

അന്തി. s. 1. Evening. 2. end, conclusion. 3. an elder sister, (in theatrical language.)

അന്തികതമം. adj. Very near.

അന്തിക. s. 1. Nearness, proximity, vicinity. 2. a fire place. 3. an elder sister (in theatrical language.)

അന്തികാശ്രയം. s. Contiguous support (as that given by a tree to a creeper, &c.)

അന്തികെ. adv. Near, proximate.

അന്തികം, s. Proximity, vicinity. adj. Proximate, near, contiguous.

അന്തിമം, &c. adj. 1. Ultimate, fiinal. 2. very near.

അന്തിമലരി. A flowerplant. "Polyanthes Tuberosa".

അന്തെവസായി. s. A person of the lowest cast or order in society, a 'Paraya'.

അന്തെവാസി. s. A pupil, a scholar, one who is under the care of a tutor.

അന്തൊളം. s. A palankeen, a monjeel, a kind of litter.

അന്തഃകരണം. s. The heart. 2. the mind; the understanding. 'figuratively, favour, regard.

അന്തഃപുരം. s. 1. A seraglio; the queen's apartments. 2. a palace.

അന്തഃപുരചാരി. s. A male attendant in the queen's apartments.

അന്തഃപുരചാരിണി. s. A female attendant in the qneen's apartments.

അന്ത്യകാലം. s. 1. Death. 2. the end,

അന്ത്യജൻ. s. 1. A Sudra, or man of the fourth tribe. 2. a person of the lowest caste or order in society, a "Paraya"

അന്ത്യഭം. s. The last of the "Nacshatras" or lunar asterism, containing thirty two stars, figured by a tabor, രെവതി.

അന്ത്യം, &c. adj. 1. Last; final; ultimate; concluding. 2. inferior, low. s. The 12th sign in the zodiac Pisces.

അന്ത്യയാമം. s. The fourth watch of the night.

അന്ത്യരാത്രി. s. The last night.

അന്ത്യരാശി. s. 1. The 12th. sign in the zodiac 'Pisces'. 2· one who is wholly reduced in circumstances.

അന്ത്രം. s. An entrail.

അന്ദുകം. s. 1. A chain for an elephant's foot. 2. a ring or ornament worn round the ankle. 3. a chain, a fetter.

അന്ദൊളം. s. A palankeen, a litter, a monjeel.

അന്ദൊളിതം, &c. adj. Agitated; swung.

അന്ധകരിപു s. A name of SIVA.

അന്ധകാരം. s. Darkness, obscurity. 2. blindness. 3. ignorance.

അന്ധകാരപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be or become darkened.

അന്ധകൂപം. s. A blind well.

അന്ധചിത്തം. s. Intellectual blindness; ignorance, stupidity.

അന്ധത. s. 1. Blindness, (confusion.) 2. ignorance.

അന്ധതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To blind, to make blind. 2. to keep in ignorance.

അന്ധതമസം. s. Great darkness.

അന്ധതമസ്സ°. s. Great darkness.

അന്ധതാമിസ്രം. s. Blackness of darkness; hell.

അന്ധതിമിരം. s. Great darkness.

അന്ധൻ. s. A blind person, one who is ignorant

അന്ധബുദ്ധി. s. Stupidity, dulness.

അന്ധം. s. 1. Darkness. 2. water.

അന്ധം, &c. adj. Blind.

അന്ധസ്സ°. Boiled rice, food.

അന്ധാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To forget; to neglect; to wander in mind.

അന്ധാളിത്വം. s. Forgetfulness; negligence, loss of memory; wandering; a confused state of mind approaching to madness.

അന്ധാളിപ്പ°. s. See the preceding

അന്ധു. s. A well.

അന്ന. adv. Then, at that time.

അന്നക്കൊടി. s. A standard, ensign, or flag, with the form of a swan on it. അന്നക്കൊടി നാട്ടുന്നു, To fix a standard.

അന്നഗന്ധി. s. Dysentry, diarrhœa.

അന്നദാതാവ°. s. One who gives rice or food in charity; a master.

അന്നദാനം. s. Giving rice or food in charity. അന്നദാനം ചെയ്യുന്നു. To give rice or food.

അന്നന്ന°. adv. Then, at that time; daily; often,

അന്നപാനാദി. s. Meat, drink, clothing, &c.

അന്നപൂൎണ്ണ. s. The wife of the god VISWESWARA at Casee or Banares.

അന്നപ്രാശനം. s. The ceremony of giving solid food to a child for the first time, generally per-formed in the sixth month of it's age.

അന്നബലം. s, Strength arising from a sufficiency of food.

അന്നഭെദി. s. Copperas.

അന്നം. s. A swan.

അന്നം. s. Boiled rice; food. അന്നം കൊടുക്കുന്നു. To give rice or food. അന്നവസ്ത്രം. Food

and rainment. അന്നപാനം. Meat and drink.

അന്നം കെട്ടുന്നു. To tie up provender or provisions for a journey.

അന്നം. adj. Eaten.

അന്നമയം. s. 1. The stomach. 2. rejection of food.

അന്നരസം. adj. The flavour of boiled rice or food.

അന്നസത്രം. s. A victualling house.

അന്നിനൻ. s. An eater.

അന്നേരം. adv. That time, then.

അൻപട്ടൻ. s. A barber.

അൻപു. s. 1. Love; affection; kindness. അൻപോടെ. Lovingly, affectionately, with kindness.

അൻപതു. adj. Fifty.

അൻപൻ. s. One who is affectionate, kind.

അൻപുന്നു, പി, വാൻ. v. n. To love.

അന്യചിന്ത. s. Foreign or a different mind.

അന്യജാതി. s. 1. Another class, caste or kind. 2. a stranger.

അന്യജാതിക്കാരൻ, s. A man of another class or tribe; a stranger.

അന്യതരം. adj. 1. Other, different. 2. either of two.

അന്യതരേദ്യുസ. ind. Either of two days.

അന്യത്ര. ind. 1. Elsewhere in anothere place. 2. exeept unless.

അന്യഥാ. adv. Otherwise, on the contrary.

അന്യഥാത്വം. s. Difference; contrariety; a different manner. അന്യഥാത്വം വരുത്തുന്നു. To cause a difference. അന്യഥാത്വംവരുന്നു. To differ; to be contrary.

അന്യദത്തം. What is given by another.

അന്യദേശം. s. A foreign or strange country.

അന്യൻ. s. Another; a stranger; a foreigner.

അന്യഭാവം. s. A different mind.

അന്വം, &c. adj. Foreign, other, different. s. family, race, lineage. അന്വം നിന്നു പോകുന്നു. To be without descent. അന്വം മുടിയുന്നു. The family to become extinct.

അന്യരൂപ. s. Shame, or disgrace caused by another.

അന്യവംശം. s. Another or different family.

അന്യവാദി. s. Speaking inconsistently; (in law) prevaricating; a prevaricator.

അന്യശാഖകൻ. s An apostate.

അന്യസംഗമം. s. Adultery.

അന്യായക്കാരൻ. s. 1. One who is unjust unreasonable. 2. a plaintiff.

അന്യായപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To complain, to enter a law-suit.

അന്യായം. s. 1. Injustice; inqiuity; wrong. 2 unreasonableness. 3. a complaint. adj. Unjust, unreasonable. അന്യായം ചെയ്യുന്നു. To act injustly. അന്യായം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. To lodge a complaint against another.

അന്യാശ്രയം. s. Foreign support.

അന്യാക്ഷേപം. s. Ridicule, mockery.

അന്യൂനത. s. Perfection, completeness.

അന്യൂനം. adj. Entire, complete, perfect.

അന്യൂനാനന്ദം. s. Complete or perfect bliss, or happiness.

അന്യതരം. adj, Other, different.

അന്യേദ്യു. ind. Another day.

അന്യോന്യക്കെട്ടു. s. Communion' a strong mutual affection.

അന്യോന്യദൃഷ്ടി. s. A mutual or familiar. look.

അന്യോന്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To reconcile, to conciliate.

അന്യോന്യപ്പെടുന്നു. v. n. To be mutually attached.

അന്യോന്യം. adj. 1. Mutual. 2. reciprocal In familiar use it often expresses mutual affection. അന്യോന്യസ്നേഹം. Mutual friendship.

അന്യോന്യവീക്ഷണം. s. 1. A mutual or familiar look.

അന്യോന്യഭാവം. s. Mutual intention, or purpose.

അന്യോന്യാശ്രയം. s. Mutual support or dependance; mutual confidence.

അന്വകു. ind. Together with accompanying.

അന്വവായം. s. Race, lineage.

അന്വയം. s. 1. Race, lineage. family. 2 in grammar, construction, interpretation. സമാനാധികരണാന്വയം. Concord, agreement.

വ്യധികരണാന്വയം. Government.

അന്വയിപ്പിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To construe, to interpret.

അന്വൎത്ഥം. s. 1. Original signification. 2. the

posture of an archer when about to discharge an arrow.

അന്വവായം. Race; lineage; family; descent.

അന്വഹം. ind. Daily.

അന്വക്ഷം. adj. Following.

അന്വാധി, s. A bail, or deposit to be delivered to a third person.

അന്വാസനം. s. 1. Regret, affliction, grief. 2. a place where work is done. a manufactory, a house of industry.

അന്വാഹാൎയ്യം. s. The monthly obsequies performed during the first year after the death of a parent.

അന്വിതം, &c. adj. Attended, accompained, joined.

അന്വിഷ്ടം. &c. adj. Searched, inquired into, sought.

അന്വീക്ഷണം. s. Research.

അന്വെഷണം. s. Search, inquiry.

അന്വെഷണം. s. Search, inquiry in general; research; investigation of duty by reasoning; pursuit.

അന്വെഷ്ടാവ്. s. An inquirer, a searcher; an investigator.

അന്വെഷിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. p. 1. To be sought, searched, &c.

അന്വെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. I. To search; to inquire into; to seek; 2. to attend to.

അന്വെഷിതം, &c. adj. Searched, sought, inquired into.

അപ. A Sanscrit particle, which, prefixed to words derived from that language, denotes, 1. Inferiority (below, worse.) 2. privation (from.) 3. separation (away from.) 4. contrariety (against.) 5. difference (from) 6. dishonesty. 7. exultation.

അപ്. s. Water.

അപകടം. s. 1. Danger; peril. 2. mischief evil. 3. disorder, confusion. adj. 1. Dangerous, perilous. 2. mischievous.

അപകാരശീ. s. Reproach and menace.

അപകാരം. s. 1. Malice, hatred. 2. the doing any mischief, injury or harm to another. It is opposed to ഉപകാരം. Beneficenee. അപകാരം ചെയ്യുന്നു. To do mischief or harm to another.

അപകാരി. s. A disobliging or mischievous person.

അപകാൎയ്യം. s. Irregularity; want of order.

അപകീൎത്തി. s. 1. Infamy; dishonour; injury to one's reputation. 2. an evil report. 3. a bad character or reputation.

അപകീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To bring infamy on oneself or on another to injure another's reputation.

അപകീൎത്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To fall into disgrace or infamy; to be ill spoken of.

അപക്രമം. s. 1. Retreat, flight. 2. disorder.

അപക്രയം. s. Price.

അപക്രിയ. s. 1. Hatred, malice. 2. mischief.

അപക്രൊശം. s. 1. Reviling, abusing. 2. asking, begging.

അപക്വം, &c. adj. 1. Unripe, raw; immature, green. 2. undigested.

അപഖ്യാതി. s. Infamy; dishonour; jnjury.

അപഗണിതം, &c, adj. 1. Disregarded, despised. 2. not be numbered.

അപഗ. s. A river.

അപഘനം. s. A limb or member of the body. 2. the body.

അപചയം. s. 1. Loss, diminution. 2. degradation. 3. the act of plucking fruits, flowers, or leaves.

അപചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To behave uncivilly,

അപചായിതം, &c. adj. Reverenced, revered, saluted, honored.

അപചാരം. s. Impoliteness; incivility; insult; an affront.

അപചിതം. adj. 1. Worshipped, revered. 2. diminished, expended. 3. plucked.

അപചിതി. s. 1. Destruction, decrease, loss. 2. expense. 3. worship.

അപജയം. s. Defeat; rout; loss in battle; want of success. അപജയപ്പെടുത്തുന്നു. To defeat, to rout, അപജയപ്പെടുന്നു. To be defeated, to be routed.

അപടാന്തരം. adj. Adjoining, contiguous.

അപടു. adj. 1. Sick, diseased. 2. awkward.

അപതൊക. s. A woman confined of a stillborn child.

അപത്നീകൻ. s. A widower.

അപത്യം. s. Offspring, either male or female.

അപത്രപ. s. Modesty; bashfulness.

അപത്രവിഷ്ണു. adj. Bashful, modest.

അപഥം. s. 1. The absence of a road. 2. error.

അപഥ്യം. s. A deviation from prescribed regimen. adj. disagreeable, unpleasant.

അപദാനം. s. Exertion. 2 power, strength. 3. approved oceupation. 4. work well done.

അപദാരണം. s. 1. Adorning, clothing.

അപദിശം. s. 1. The intermediate points between the cardinal ones, as S. E; N. W. &c. 2. half a point of the compass.

അപദേശം. s. 1. Purpose. 2. aim. 3. pretext, pretence. 4. mask, d sguise by dress, &c. 5. place, quarter. 6. butt or mark. 7. cause.

അപദേശിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To pretend; to contrive; to disguise.

അപദ്യം. s. The absence of a road.

അപധ്വസ്തൻ. s. One who is reviled, cursed. 2. abandoned.

അപനയം. 1. Defect. 2. loss, evil, harm.

അപനിന്ദ. s. 1. An unjust reproach or censure.

2. defamation; calumny; detraction.

അപന്ഥാ. s. A bad road.

അപഭ്രംശം. s. 1. Ungrammatical language. 2. a stumble, or trip in walking.

അപമതം. adj. Disregarded, despised.

അപമൎദ്ദനം. s. Devastation, inflicting pain, or punishment.

അപമൎയ്യാദ. s. Disrespect; incivility.

അപമാനം. s. See അവമാനം. Disrespect, dishonour, disgrace.

അപമിത്യകം. s. Debt; that which is obtained on loan upon a pledge.

അപമൂൎദ്ധകളെബരം. s. A body without head, the trunk.

അപമൃത്യു. s. Untimely or violent death.

അപയാനം. s. Retreat, flight; departure.

അപരക്രിയകൾ. s. 'Plu' Funeral rites.

അപരൻ. s. Another, the other.

അപരത്വം. s. Contrariety.

അപരപക്ഷം. s. The decrease or wane of the moon.

അപരം. s. 1. The hind leg or hind quarter of an elephant. 2. the back part. adj. 1. Other. 2. opposite, contrary. 3. latter.

അപരമന്ത്രം. s. The formula used at funeral rites.

അപരസ്പരം. adj. Continued, uninterrupted. adv. Continually, (applied to action)

അപര. s. The womb.

അപരാജിതൻ. s. 1. A name of SIVA; also of VISHNU. 2. the regent of the the north east point. അപരാജിതം. adj. Unconquered.

അപരാത്രി. s. The end of the night, the last watch.

അപരാദ്ധപൃഷൽകൻ. s. An archer or arrow always missing the butt.

അപരാധം. s. An offence, a transgression, a fault. 2. a fine. 3. punishment. അപരാധം ചെയ്യുന്നു. To commit a fault. അപരാധക്ഷമ. Pardoning a fault.

അപരാധി. s. An offender, a transgressor, a guilty person.

അപരാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To offend, to transgress.

അപരാൎദ്ധം. s. The second part.

അപരാഹ്നം. s. The afternoon

അപരിഗ്രഹം. s. Restraint: continence.

അപരിചിതം, &c. adj. Inexperienced, unpractised.

അപരിച്ഛേദ്യൻ. s. The infinite, incomprehensible Being.

അപരിമിതം. adj. Immoderate, immense, infinite, innumerable, abundant.

അപരൂപം, &c. adj. Scarce; unfrequent; uncommon, rare; unusual.

അപരേദ്യു. ind. Another day, the day after to-morrow.

അപരോധം. s. 1. Appointment to a situation, generally held for life. 2. election to a high situation.

അപരോധിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To appoint as above: to elect.

അപൎണ്ണ. s. A name of PARVATHI the wife of SIVA.

അപലപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To deny; to conceal knowledge.

അപലാപം. s. 1. A denial. 2. an argument held in support of some falsehood. 3. concealment of knowledge. 4. affection.

അപവൎഗ്ഗം. s. 1. Final beautitude: the delivery of the soul from the body, and its exemption from further transmigration; eternat bliss. 2. abandoning, quitting.

അപവൎജ്ജനം. s. Gift, or donation. 2. final emancipation or beautitude.

അപവാദം. s. A false accusation; anunjnst censure or reproach. 2. blame, infamy, detraction. അപവാദം പറയുന്നു. To speak ill of one; to reproach or censure unjustly; to blame.

അപവാദഗിര. s. Reproachful language; abuse.

അപവാദി. s. A false accuser, a calumniator, a slanderer.

അപവാരണം. s. 1. Covering, concealment. 2. disappearance.

അപവിത്രം, &c. adj. Impure; unclean.

അപശകുനം. s. An evil omen or augury; a bad sign.

അപശദൻ. s. A low or mean person.

അപശബ്ദം. s. An ungrammatical word or expression.

അപഷ്ഠം. adj. 1. Contrary, opposite. 2. left, (not right.)

അപഷ്ഠുരം, &c. adj. Opposite, contrary.

അപസദൻ. s. A low person.

അപസപ്പൻ. s. A secret emissary or agent; a spy.

അപസവ്യം. s. 1. The placing the sacerdotal thread on the right shoulder, and letting it fall on the left side. 2. a religious circumambulation, with the right hand towards the object circumambulated. 3. the motion of a star contrary to the order of the sign in the zodiac. 4. the Arbic or any language written from right to left. adj. 1. Opposite, contrary. 2. right (not left).

അപസ്കരം. s. 1. Any part of a carriage. 2. the anus. 3. fœces.

അപസ്നാതം, &c. adj. Bathed, or bathing after mourning, or upon the death of a relative or connexion.

അപസ്നാനം. s. Funeral bathing, upon the death of a relative, after mourning. പുലകുളി.

അപസ്മാരം. s. A confused state of mind. 2. any violent passion, approaching to madness. 3. epilepsy, falling sickness.

അപസ്വരം. s. 1. A hoarse voice. 2. a base or false tone. 3. an unleasant tone, or discordant sound.

അപഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To take away by violence, to extort. 2. usurp; to plunder; to rob; to pillage. 3. to ravish. 4. to bereave.

അപഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To ridicule, to deride, to laugh at, to mock; to scorn.

അപഹാരം. s. 1. Depredation; robbery; plunder; extortion. 2. loss.

അപഹാരി. s. A plunderer; an usurper; a robber; one who takes away by force, an extortioner; a defrauder.

അപഹാസം. s. 1. Ridicule; derision; mockery; scorn. 2. silly or causeless laugh.

അപഹാസി. s. A derider, a mocker; a scorner.

അപഹാസ്യം. s. See അപഹാസം.

അപഹൃതം. s. 1. Spoil; plunder. 2. concealment, disguise.

അപഹ്നവം. s. 1. Denial, or concealment of knowledge. 2. affection.

അപക്ഷേപണം. s. Falling down, casting down.

അപാകം. adj. 1. Unripe, raw; immature, green. 2. intemperate.

അപാംഗകം. s. A plant, 'Achyranthes aspera.' See അപാമാർഗ്ഗം.

അപാംഗം. s. 1. The outer corner of the eye. 2. a sectarial mark on the forehead. adj. Maimed, crippled.

അപാംഗദർശനം. s. A side glance, a leer, a wink.

അപാംഗദേശം. s. The outer corner of the eye.

അപാടവം. s. 1. Awkwardness, inelegance. 2. sickness, disease.

അപാത്രത. s. Unworthiness, unfitness.

അപാത്രം, &c. adj. Unworthy, unfit; inadequate; undeserving. അപാത്രവ്യയം. Extravagant or improper expense.

അപാദാനം. s. 1. Removal. 2. ablation, the sense of the fifth or ablative case.

അപാനദ്വാരം. s. The anus.

അപാനൻ. s. One of the five vital airs; wind from behind.

അപാനം. s. 1. The anus; the fundament. 2. wind from behind.

അപാനവായു. s. One of the five vital airs.

അപാമാർഗ്ഗം. s. A medicinal plant, the rough Achyranthes, 'Achyranthes aspera.' വലിയ കടലാടി.

അപാമ്പതി. s. The sea, or ocean.

അപായക്കാരൻ. s. A murderer.

അപായം. s. 1. Calamity. 2. death. 3. danger, peril. 4. a scrape. അപായംവരുത്തുന്നു. 1. to murder. 2. to bring into danger, or peril. അപായംവരുന്നു. To be in danger, or peril.

അപാരം. adj. 1. Impassable. 2. excessive; unbounded, infinite; immense. s. The opposite bank of a river.

അപാർത്ഥം. s. A false signification, misinterpretation.

അപാവൎത്തനം. s. Rolling on the ground.

അപാവൃതം, &c. adj. 1. Self-willed; unrestrained. 2. covered, concealed.

അപാസനം. s. Killing, slaughter.

അപാസ്തം, &c. adj. 1. Killed, slain. 2. rejected.

അപി. ind. A Sanscrit particle corresponding to even, though, yet, assuredly; &c., and implies; 1. Interrogation. 2. earnest interrogation, or enquiry. 3. doubt. 4. possibility. 5. reproof, &c. 6. conjunction. 7. it is often, an expletive.

അപിഗീൎണ്ണം, &c. adj. Praised.

അപിച. ind. Moreover, not only that; although.

അപിതു. ind. If, if indeed.

അപിധാനം. s. 1. A covering, a screen. 2. concealment; disappearance.

അപിനദ്ധം, &c. adj. Clothed, accoutred.

അപുത്രത്വം. s. The state of being childless.

അപൂപം. s. A cake of flour; a kind of bread made from flour.

അപൂൎവ്വം, &c. adj. Not before seen or existing; new; uncommon, rare, unusual, unfrequent; seldom, scarce. s. 1. Advantage, excellence.

അപൂൎവ്വദൎശനം. s. A strange, or unusual sight, or appearance.

അപേതം. ind. Separately.

അപേയം. adj. Not drinkable, not to be drunk.

അപേക്ഷണീയം, &c. adj. Desirable, to be wished.

അപേക്ഷ. s. 1. Desire, wish; want. 2. entreaty, request. 3. expectation, hope. 4. coveting. 5. aid.

അപേക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To desire, to wish. 2. to request; to entreat. 3. to hope, to expect. 4. to covet.

അപേക്ഷിതം, &c. adj. Desired; wished; coveted.

അപേക്ഷ്യം, &c. adj. Desirable, to be wished.

അപോദിക. s. A potherb, "Basella rubia or lucida."

അപോഹം. s. 1. The ascertainment of any thing, one of the eight exercises of the reasoning faculty. 2. a false charge; blame; a lie, a falsehood.

അപോഹനം. s. See the preceding.

അപൌരുഷം. s. Unmanliness.

അപ്പ്. s. Water.

അപ്പക്കാരൻ. s. A baker.

അപ്പക്കാരിക. s. A vessel used for baking bread.

അപ്പക്കാരോൽ. s. See the preceding.

അപ്പതി. s. A name of VARUNA, the Indian Neptune.

അപ്പൻ. s. 1. A father. 2. sometimes used as a respectable term of address to men.

അപ്പപ്പുര. s. A bake-house.

അപ്പം. s. Bread; food.

അപ്പപ്പോൾ. adv. Now and then.

അപ്പാ. interj. Ah! oh!

അപ്പി. s. The urethra.

അപ്പിത്തം. s. Fire.

അപ്പുറം. s. The other or opposite side; beyond.

അപ്പുറത്തു്. adv. On the other side, beyond, opposite.

അപ്പൂപ്പൻ. s. A grandfather.

അപ്പോൾ. adv. Then, at that time. When this word is added to a participle it means 'when,' but not used interrogatively; as അവൻ പോയപ്പോൾ. When he went.

അപ്രകാണ്ഡം. s. A young branch, or shoot.

അപ്രകാരം. adv. So, thus: in that manner.

അപ്രകാശം. adj. 1. Secret, private. 2. dark, obscure. 3. abstruse. s. 1. Obscurity, darkness. 2. abstruseness. 3. secret or private communication

അപ്രകാശത്വം. s. See the following.

അപ്രകാശനം. s. Darkness, obscurity. See അപ്രകാശം.

അപ്രകൃഷ്ടം, &c. adj. Not eminent, low, mean.

അപ്രഗത്ഭം, &c. adj. 1. Ashamed, modest. 2. diffident. 3. not iminent, not illustrious. 4. obscure, dark.

അപ്രഗുണം, &c. adj. Confused, perplexed.

അപ്രതാപം. s. 1. Want of dignity, or majesty. 2. humility; void of ostentation.

അപ്രതിപത്തി. s. Infamy, dishonour.

അപ്രതിബന്ധം, &c. adj. Destitute of, or free from obstruction or impediment.

അപ്രതിഭം, &c. adj. 1. Ashamed, modest. 2. obscure, dark.

അപ്രതിമം, &c. adj. Incomparable; unparalleled; unrivalled.

അപ്രതിഷ്ഠ. s. 1. Infamy; dishonour. 2. a bad reputation, or character.

അതീതം, &c. adj. Infamous, not celebrated, not renowned.

അപ്രത്യക്ഷം; &c. adj. Imperceptible; absent.

അപ്രധാനം, &c. adj. Subordinate; secondary.

അപ്രമാണം. s. Perjury; falsehood. adj. Of no consequence; not to be regarded; not to be trusted.

അപ്രമുക്തം, &c. adj. 1. Unreleased, not liberated, unloosed, not let go. 2. undischarged, as a weapon.

അപ്രമേയം, &c. adj. Unmeasurable; incomprehensible; inconceivable; indescribable; beyond human understanding.

അപ്രയത്നം, adj. Easy, not difficult, without effort.

അപ്രയാസം, adj. Facile, easy, not difficult.

അപ്രയോഗം. adj. Useless, inapplicable.

അപ്രയോജകം, &c. adj. Useless; unprofitable; unfit; serving no purpose, disadvantageous, without any end or object.

അപ്രയോജനം. s. Unprofitableness, uselessness. adj. Useless, unprofitable.

അപ്രവക്തവ്യം. adj. Unfit or improper to be spoken or uttered.

അപ്രശസ്തം, &c. adj. 1. Unimportant, insignificant. 2. unacceptable.

അപ്രസന്നം, &c. adj. 1. Turbid, muddy. 2. displeased.

അപ്രസാദം. s. 1. Sadness, sorrow, heaviness. 2. gloominess. 3. displeasure.

അപ്രസിദ്ധം, &c. adj. Not famous; secret; unknown.

അപ്രഹതം. s. Uncultivated or waste ground.

അപ്രാമുഖ്യം. adj. Secondary, subordinate.

അപ്രാപണം, &c. adj. 1. Unobtained, unreceived, unprocured, not obtained. 2. unfixed, unplaced.

അപ്രാമാണ്യം, &c. adj. Not to be believed, not to be trusted; not to be regarded.

അപ്രാശ്യൻ. s. 1. A person who is not worthy of sitting with others to eat.

അപ്രിയം, &c. adj. Hated, disliked, disagreeable, odious. s. Hatred, dislike.

അപ്രിയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To displease, to offend.

അപ്രിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be displeased; to be dissatisfied; to be offended.

അപ്രിയവാദി. s. A man who speaks what is displeasing, offensive, &c.

അപ്രിയവാദിനി. Fem. of the preceding.

അപ്രീണനം. s. Dissatisfaction, dissatisfying.

അപ്രീതി. s. Disaffection, disregard, dislike, hatred.

അപ്സരസ്സുകൾ. s. plu. The courtesans of "Swerga" or paradise, the "Apsaras."

അഫലം, &c. adj. 1. Unfruitful, barren. 2. 2. vain; unproductive.

അഫല. s. The aloe plant, "Aloe perfoliata."

അബദ്ധക്കാരൻ. s. A liar; a fool.

അബദ്ധഭാഷണം. s. 1. An unmeaning or nonsensical expression. 2. speaking foolishly.

അബദ്ധഭാഷി. s. A liar; one who speaks foolishly.

അബദ്ധം. s. 1. A lie, a nonsensical expression. 2. nonsense. 3. a mistake. 4. folly,

അബദ്ധമുഖം, &c. adj. Foulmouthed, scurrilous.

അബദ്ധവാക്ക. s. A lie, nonsensical or unmeaning discourse.

അബല. s. A woman, a female.

അബലം. s. A plant. "Tapia cratœva. നീർമാതളം.

അബാധം, adj. Unrestrained, unobstructed.

അബാധിതം, &c. adj. Unrestrained, unobstructed.

അബോധവേള. s. The time at which, if one studies, it is believed no instruction can be obtained: midnight.

അബ്ജൻ. s. 1. The moon. 2. the physician of the gods, said to have been produced at the churning of the ocean: also called "Dhanwantree."

അബ്ജം. s. 1. A lotus. 2. a couch. 3. a kind of tree, "Eugenia acutangula."

അബ്ജയോനി. s. A name of BRAHMA; so called because he is said to have sprung from a lotus at the creation.

അബ്ജാരി. s. The moon.

അബ്ജസംഭവൻ. s. A name of BRAHMA.

അബ്ദം. 1. A cloud. 2. a year. 3. a number. 4. a fragrant grass, "Cyperus Rotundus".

അബ്ധി. s. The sea; the ocean.

അബ്ധികഫം. s. 1. Cuttle fish bone. 2. the foam of the sea.

അബ്ധിജ. s. 1. The goddess of wealth, so called, because supposed to be produced at the churning of the ocean. 2. wine.

അബ്ധിജം. s. 1. Sea-salt. 2. any thing produced from the sea.

അബ്ധിജാതൻ. s. A son of ASWINI.

അബ്ധിനവനീതം. s. 1. The moon. 2. nectar; ambrosia.

അബ്ധിപല്ലവം. s. Coral.

അബ്ധിഭവം. adj. Produced from the sea.

അബ്രഹ്മണ്യം. s. 1. Sacred, not be killed. 2. a request to spare the life of any person.

അഭയ. s. Yellow myrobalan, "Terminalia citrina, കടുക്ക.

അഭയം. s. 1. Fearlessness, intrepidity, undauntedness, courage. 2. a promise of shelter or protection. 3. the root of a fragrant grass, 'Andropogon muricatum'. **അഭയഹസ്തം കൊടുക്കുന്നു.** To give the hand to another in promise of protection. **അഭയംചെയ്യുന്നു.** To protect, to spare. **അഭയംപുകുന്നു.** To take refuge. **അഭയംപ്രാപിക്കുന്നു.** To take refuge under the protection of another.

അഭാഗ്യം. s. Misfortune; misery; poverty, unhappiness; misery.

അഭാവം. s. 1. Non-existence; nonentity; a chimera; annihilation. 2. death. adj. Negative.

അഭാഷണം. s. Silence.

അഭി. A Sanscrit preposition or particle, which prefixed to words derived from that language; denotes, 1. Similarity (so, thus). 2. presence, (before). 3. separation, (severally). 4. wish, desire. 5. conjunction, particularizing, (to, with respect to). 6. the means, or cause (by). 7. after. 8. below. 9. always, every where. 10. against. 11. near.

അഭികൻ. s. A lewd person, lustful, libidinous.

അഭികം, &c. adj. Lewd, lustful, amorous.

അഭിക്രമം. s. 1. A gallant attack. 2. mounting, ascending.

അഭിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To attack in a gallant manner.

അഭിഖ്യ s. 1. Brightness; radiance. ശോഭ. 2. glory, fame. 3. a name or appellation. പേർ.

അഭിഖ്യാനം. s. 1. An appellation. പേർ. 2. calling, addressing.

അഭിഗമനം. s. Meeting, welcoming.

അഭിഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To meet, to welcome.

അഭിഗമ്യൻ. s One who may be approached, or is accessible. അടുക്കൽ ചെല്ലാകുന്നവൻ.

അഭിഗീൎണ്ണം, &c. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത്.

അഭിഗ്രസ്തം, &c. adj. Swallowed. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത്.

അഭിഗ്രഹം. s. 1. Attack, onset. 2. challenge, going to fight. നേരിടുക.

അഭിഗ്രഹണം. s. Robbing, seizing any thing in presence of the owner. അപഹാരം. 2. attack. അഭിക്രമം.

അഭിഘാതി. s. An enemy, a murderer. ശത്രു, ഘാതകൻ.

അഭിഘാരം. s. The putting a little clarified butter upon rice or other food, before it is eaten, to purify it.

അഭിചരൻ. s. A servant. ഭൃത്യൻ, പിൻചെല്ലുന്നവൻ.

അഭിചാരം. s. Sorcery; an incantation or magical ceremony, to procure the death of an enemy.

അഭിജനം. s. 1. Family, race. വംശം. 2. native place. 3. fame.

അഭിജാതൻ. s. 1. Noble, well born. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ. 2. wise; learned. നിപുണൻ.

അഭിജിത്. s. 1. The space of time occupied by the last quarter of the twenty first lunar mansion and the fifteenth part of the twenty second, amounting to nineteen Hindu hour's 2. the space of forty eight English minutes, viz. the twenty four immediately preceding mid-day and the twenty four immediately following it. 3. mid-day. 4. the zenith.

അഭിജ്ഞൻ. s. A skilful or clever person. നിപുണൻ.

അഭിജ്ഞാനം. s. 1. A mark, a spot, a stain. കറ. 2. skilfulness, skill, cleverness. നിപുണത.

അഭിതഃ. ind. 1. Near. 2. on both sides. 3. quickly.

അഭിധ. s. A name; an appellation; a title. പേർ.

അഭിധാനം. s. A name; an appellation; a title. പേർ.

അഭിധേയം. s. See the preceding.

അഭിധ്യ. s. 1. Coveting another's property. പരദ്രവ്യാഗ്രഹം.

അഭിനന്ദനം. s. Joy, pleasure, delight.

അഭിനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rejoice, to be glad. സന്തോഷിക്കുന്നു.

അഭിനയം. s. 1. The indication of sentiment or passion, by looks or outward gestures. 2. the motions of the hands or eyes, used by dancers, to express the sentiments contained in the verses which they sing. നാട്യം ആടുക. അഭിനയിക്കുന്നു. To motion with the hands in singing.

അഭിനവം, &c. adj. New, fresh. പുതിയതു്.

അഭിനവപയസ്സ്. s. Fresh water, new milk.

അഭിനവോത്ഭിത്തു്. s. A germe, a new bud. അങ്കുരം.

അഭിനിർമ്മുക്തൻ. s. A man asleep at sun-set. ആദിത്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങുന്നവൻ.

അഭിനിര്യാണം. s. March of an assailant, or march in general.

അഭിനിവേശം. s. 1. Zeal; devotedness; intentness; application, determination to effect a purpose, or obtain an object. ശുഷ്കാന്തി. 2. gallant attack. ആക്രമിപ്പാൻ ചെല്ലുക. 3. insight, knowledge. 4. tenacity.

അഭിനിവേശനം. s. See the preceding.

അഭിനിവേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be zealous, devoted; to have the mind intent on the attainment of an object; to be intent upon. ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുന്നു.

അഭിനീതം, &c. adj. 1. Fit, proper. 2 ഉചിതം. 2. highly finished, or ornamented. 3. patient.

അഭിനുതം, &c. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു്.

അഭിപന്നം, &c. adj. 1. Guilty. കുറ്റമുള്ള 2. unfortunate, calamitous. 3. subdued. കീഴാക്കപ്പെട്ടതു്.

അഭിപ്രായം. s. 1. Opinion; sentiment; idea; notion; thought. 2. design, intention. 3. meaning, signification.

അഭിപ്രേതം. s. See the preceding.

അഭിഭവം. s. 1. Insult, disgrace, dishonour. നിന്ദ. 2. defeat, subjugation.

അഭിഭൂതം, &c. adj. Defeated, subdued, humbled. കീഴാക്കപ്പെട്ടതു്, അപമാനിക്കപ്പെട്ടതു്.

അഭിഭൂതി. s. Disrespect, insult, dishonour. നിന്ദ.

അഭിമതം. s. 1. Consent; approbation. സമ്മതം. 2. wish; choice. ഇഷ്ടം.

അഭിമതം, &c. adj. 1. Approved; agreeable. 2. desired.

അഭിമന്ത്രണം. s. 1. Calling to, addressing, inviting. 2. conjuring with certain forms; enchantment. 3. consecration. മന്ത്രം.

അഭിമന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To call, to address, to invite. 2. to conjure, to enchant. 3. to sanctify with ('mantras') certain formulas.

അഭിമന്ത്രിതം, &c. adj. 1. Called, invited. 2. conjured. 3. sanctified with certain formulas; consecrated; blessed.

അഭിമരം. s. 1. War, battle. യുദ്ധം. 2. killing, slaughter. കൊല.

അഭിമാതൃൻ. An enemy. ശത്രു.

അഭിമാനം. s. 1. Pride, haughtiness. 2. affection, regard. 3. esteem, honour. 4. protection.

അഭിമാനി. s. A friend; a protector; a benefactor.

അഭിമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. I. To regard with kindneess, to favour. 2. to esteem, to honour. 3. to protect.

അഭിമുഖം. s. 1. The front; any thing opposite to the face. 2. face to face. 3. abatement. adj. Present.

അഭിമുഖമായി. adv. Face to face. അഭിമുഖമായിപറയുന്നു. To speak face to face.

അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ച്ചുപ്പാൻ. v. n. To advance in front. മുമ്പെ ചെല്ലുന്നു.

അഭിമോദം. s. Joy, pleasure, delight.

അഭിയുക്തം, &c. s. 1. Surrounded by an enemy, &c. 2. diligent, intent. 3. involved in any thing. ഏർപ്പെട്ടതു്.

അഭിയോഗം. s. 1. Attack, onset. 2. challenging to fight. നേരിടുക. 3. energetic effort; exertion, perseverance.

അഭിരാമം, &c. adj. Delightful; beautiful; charming; pleasant. സൌന്ദര്യമുള്ള.

അഭിരുചി. s. 1. Wish, desire. 2. good taste.

അഭിലഷിതം, &c. adj. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു്.

അഭിലാപം. s. Sound. ശബ്ദം.

അഭിലാവം. s. Reaping; cutting. ഛേദനം.

അഭിലാഷം. s. 1. Wish, desire; inclination; propensity. 2. pleasure. ഇച്ഛ.

അഭിലാഷുകൻ. s. A covetous person, one who is greedy. അത്യാഗ്രഹി.

അഭിവന്ദനം. s. 1. Obeisance, prostration. 2. homage paid by prostration on the ground. വന്ദനം.

അഭിവന്ദിക്കുന്നു. v. a. 1. To prostrate or make obeisance. 2. to pay homage by prostration.

അഭിവന്ദിതം. &c. adj. Reverenced, adored. വന്ദിതം.

അഭിവന്ദ്യം, &c. adj, Adorable, venerable; to be reverenced. വന്ദിക്കേണ്ടുന്നത്.

അഭിവാഞ്ഛ. s. Desire, longing for.

അഭിവാഞ്ഛിതം, &c. adj. Desired, longed for.

അഭിവാദകൻ. s. One who is civil, polite. വന്ദനശീലൻ.

അഭിവാദനം. s. 1. Prostration or obeisance. 2. homage paid by prostration on the ground, and grasping the feet. വന്ദനം.

അഭിവാദം. s. Opprobrious, or unfriendly speech. അനിഷ്ടവാക്ക്.

അഭിവാദ്യം. s. 1. Obeisance, prostration. 2. homage. വന്ദനം.

അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. v. a. 1. To prostrate or make obeisance. 2. to pay homage to.

അഭിവൃദ്ധി. s. 1. Increase of wealth or prosperity; exaltation to some new honour or rank. 2. improvement, amendment.

അഭിവൃദ്ധിയാകുന്നു,യി,വാൻ, v. n. 1. To increase; to advance, to prosper. 2. to improve.

അഭിവൃദ്ധിയാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To increase; to advance, to promote.

അഭിവ്യാപ്തം, &c. adj. Pervaded. വ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്.

അഭിവ്യാപ്തി. s. Co-extending, pervading, omnipresence. സൎവ്വവ്യാപി.

അഭിശംസനം. s. A false accusation. അപവാദം.

അഭിശസ്തം, &c. adj. Falsely accused, calumniated. അപവാദപ്പെട്ടത്.

അഭിശസ്തി. s. 1. Asking, begging. നിൎബ്ബന്ധയാചന. 2. calumny; false accusation. അപവാദം.

അഭിശാപം. s. A false accusation.

അഭിഷംഗം. s. 1. Imprecation, a curse. ശാപം. 2. insult, reproach. 3. false accusation. അപവാദം. 4. fury. ക്രോധം.

അഭിഷവം. s. 1. Religious bathing, ablution. സ്നാനം. 2. distillation 3. spirit distilled from the juice of the acid 'asclepias'. ശൎക്കരയിൽ നിന്നുണ്ടായ മദ്യം.

അഭിഷിക്തം, &c. adj. Anointed, bathed.

അഭിഷേകം. s. 1. Unction; anointing; bathing. 2. an installation, coronation, no inauguration by means of unction or bathing. 3. baptizing പട്ടാഭിഷേകം. A coronation. പട്ടാഭിഷേകം. A coronation, a consecration. അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. 1. To anoint (a king;) to consecrate. 2. to baptize.

അഭിഷേചനം. s. 1. Unction; anointing; bathing, See അഭിഷേകം,

അഭിഷേണനം. s. March to repel an enemy. സൈന്യത്തോടുകൂടെ നേരിടുക.

അഭിഷ്ടുതം, &c.adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത്.

അഭിസന്താപം. s. 1. War, battle. യുദ്ധം. 2. pain, torture. വ്യസനം.

അഭിസന്ധാനം. s. 1. Pain, torture. 2. mixing, joining; intimate union or combination. ചേൎച്ച.

അഭിസംപാതം. s. War, battle. യുദ്ധം.

അഭിസരൻ. s. A companion, a follower.

അഭിസാരിക. s. A lewd woman, a woman who makes or keeps an assignation. കാമചാരിണി,

അഭിഹതം, &c. adj. 1. Humbled, subdued, broken-down (as by sickness, &c.) അടക്കപ്പെട്ടത് 2. killed.

അഭിഹനനം. s. 1. Breaking, 2. killing.

അഭിഹാരം. s. 1. Robbing. seizing any thing in the owner's presence. അപഹാരം. 2. a brisk attack. തടവ്. 3. taking up arms.

അഭിഹിതം. adj. Spoken, said. ചൊല്ലപ്പെട്ടത്.

അഭീകൻ. s. A lewd person, lustful, libidinous. കാമശീലൻ.

അഭീതൻ. s. One who is fearless, bold, daring, undaunted. ഭയമില്ലാത്തവൻ.

അഭീതി. s. Fearlessness, undauntedness, courage. ഭയമില്ലായ്മ.

അഭീപ്സിതം, &c. adj. Beloved, desired. വാഞ്ഛിക്കപ്പെട്ടത്.

അഭീരു. adj. Fearless, undaunted. ഭയമില്ലാത്ത s. A plant, "Asparagus racemosus" ശതാവരി.

അഭീരുപത്രി. s. A plant, see the preceding.

അഭീശു. s. 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a rein.

അഭീഷംഗം. s. Curse, imprecation. ശാപം.

അഭീഷ്ടം, &c. adj Much beloved, desired; agreeable, pleasing. ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള.

അഭീഷ്ടം s. 1. Wish, desire. 2. inclination. അവന്റെ അഭീഷ്ടം സാധിച്ചു. His wish is accomplished.

അഭീക്ഷ്ണം, &c. adj. 1. Repeated, frequent. 2. continual; perpetual. ഇടവിടാതെ. ind. 1. Repeatedly, again and again, കൂടെക്കൂടെ 2. constantly, perpetually.

അഭേദം. s. 1. Indifference, neutrality. 2. unchangeableness. ഭേദമില്ലായ്മ.

അഭേദ്യം, &c. adj. 1. Inpenetrable; inaccessible. കടന്നുകൂടാത്തതു. 2. inseparable; unchangeable.

അഭോജനം. s. Abstinence from food.

അഭോജ്യം. adj. Not to be eaten. ഭക്ഷിക്കത്തകാത്തതു.

അഭൌമം, &c. adj. Not earthly. ഭൂസംബന്ധമില്ലാത്തതു.

അഭ്യഗ്രം. adj. Near, proximate. സമീപം.

അഭ്യംഗം. s. The act of anointing with oil; rubbing the body w th unctuous substances previous to bathing. എണ്ണ തേപ്പു.

അഭ്യംഗസ്നാനം. s. Bath ng after having anointed the body with oil, or other unctuous substances. എണ്ണ തേച്ചുകുളി.

അഭ്യന്തരം. s. A space included between two bodies or points; ah included space; an inerval. ഇട. 2. delay. 3. a false excuse.

അഭ്യനുജ്ഞ. s. 1. Leave, permission. 2. command; injunction; sanction. കല്പന.

അഭ്യമിതം, &c. adj. Sick, diseased. വ്യാധിതം.

അഭ്യമിത്ര്യൻ. s. A sold er who faces the enemy val.antly. നിർഭയമായി നേരിടുന്നവൻ.

അഭ്യമിത്രീണൻ. s. See the preceding.

അഭ്യമിത്രീയൻ. s. See the preceding.

അഭ്യർച്ചനം. s. Salutation, worship. വന്ദനം, പൂജ.

അഭ്യർച്ചിതം. &c. adj. Saluted, worshipped. വന്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

അഭ്യർണ്ണം. &c. adj. Near proximate. സമീപം.

അഭ്യർത്ഥിതം. &c. adj. Asked, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടതു.

അഭ്യവകർഷണം. s. Extraction, drawing out. പറിച്ചെടുത്തു കളയുക,

അഭ്യവസ്കന്ദനം. s. An assault on a fortified place; a seige; fac ng an enemy. നിരോധം.

അഭ്യവഹാരം. s. Food, nourishment. ആഹാരം.

അഭ്യവഹൃതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു.

അഭ്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, To practice; to accustom oneself to anything, to exercise, to use. 2. to learn, to study.

അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To teach, to instruct; to educate. 2. to bring up; to train; to exercise; to discipline.

അഭ്യസൂയം. s. Anger. adj. Angry, vexed. കോപം.

അഭ്യസൂയ. s. Detraction, see അസൂയ.

അഭ്യസ്തം. adj. 1. Practised, exercised trained. 2. learned; studied; read. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടതു.

അഭ്യാഗതൻ. s. A guest. വിരുന്നുകാരൻ.

അഭ്യാഗമം. s. 1. Meeting. എതിരേല്പ. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. rising, rising up.

അഭ്യാഗാരികൻ. s. One who is diligent in supporting a fam ly. കുഡുംബരക്ഷിതാവു.

അഭ്യാദാനം. s. Beginning; commencement. ആരംഭം.

അഭ്യാന്തൻ. s. One who is sick, diseased. രോഗി.

അഭ്യാമർദ്ദം. s. War, battle. യുദ്ധം.

അഭ്യാശം. adj. Near, proximate. സമീപം.

അഭ്യാസം. s. 1. practice usage; custom. 2. exercise, training; study. adj. Near, proximate. അക്ഷരാഭ്യാസം. The study of letter; the acquirement of the first principles of learning.

അഭ്യാസശാല. s. A hall for exercise, or study.

അഭ്യാസാദനം. s. 1. Striking so as to disable an enemy. 2. facing an enemy. നേരിടുക.

അഭ്യാസി. s. A practitioner; a student.

അഭ്യാസിനൻ. s. See the preceding.

അഭ്യുത്ഥാനം. s. A saluation, used to a stranger or great personage, by rising and making him sit beside oneself. സല്ക്കരിപ്പാൻ എഴുനേല്ക്കുക.

അഭ്യുത്ഥിതം, &c. adj. Saluted as under the preceding word.

അഭ്യുദയം. s. 1. Prosperity; happiness; increase of fortune. ശുഭവൃദ്ധി.

അഭ്യുദിതൻ. s. A man asleep at sun-rise. ഉദിക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങുന്നവൻ.

അഭ്യുദ്യതം, &c. adj. Active, persevering, labour ng diligently and incessantly. ഉത്സാഹമുള്ള.

അഭ്യുദ്ധാരണം. s. 1. Redemption. 2. raising, evating, lifting up. ഉദ്ധാരണം.

അഭ്യുപഗമം. s. 1. A promise, an agreement. പ്രതിജ്ഞ. 2. approaching, drawing near to.

അഭ്യുപപത്തി. s. Conferring a benefit, favour. protection. അനുഗ്രഹം.

അഭ്യുപാഗമം. s. See അഭ്യുപഗമം.

അഭ്യുപായം. s. A promise, an agreement. പ്രതിജ്ഞ.

അഭ്യുപേതം. adj. Promised, contracted, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടതു.

അഭ്യൂഷം. s. 1. Grain, &c. half dressed, slightly scorched or parched so as to be eaten

from the hand. 2. sweet bread. മധുരമുള്ള അപ്പം.

അഭ്രകം. s. Talc, a mineral substance. കാക്കപൊന്നു.

അഭ്രപുഷ്പം. s. 1. A. kind of tree or cane. ആറുവഞ്ചി. 2. water. വെള്ളം.

അഭ്രം. s. 1. The sky; the atmosphere. ആകാശം. 2. a cloud. മേഘം.

അഭ്രമാതംഗം. s. The elephant of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ ഗജം.

അഭ്രമു. s. The female elephant of the east.

അഭ്രമുവല്ലഭൻ. s. The male elephant of the east. ഇന്ദ്രന്റെ ഗജം.

അഭ്രിയം. adj. Belonging to or produced from clouds. മേഘത്തിൽ ജനിച്ചതു.

അഭ്രി s. 1. A wooden scraper for cleansing a boat. 2. a stake to which a boat is tied. തോണി കെട്ടുന്ന കാറ്റി.

അഭ്രേഷം. s. Fitness; propriety. യോഗ്യത.

അമട്ടു. s. Threatening, threat, menace; reprimand.

അമട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To threaten, to menace, to reprimand.

അമണ്ഡം. s. The Castor oil tree. ആവണക്കു.

അമത്രം. s. A vessel, or cup; a utensil. പാത്രം.

അമംഗല. s. 1. A widow. വിധവ. 2. the Castor oil plant. ആവണക്കു.

അമർ. s. War. battle, fight. അമർ ചെയ്യുന്നു. To fight, to war.

അമര. s. A kind of bean. അമരക്കാ.

അമരകോൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

അമരത്തല. s. The stern of a vessel.

അമരൻ. s. An immortal; a god or deity.

അമരന്മാർ. plu. The gods. ദേവകൾ.

അമരപതി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

അമരപുരി. s. The city of INDRA.

അമരം. s. 1. The name of a Sanscrit dictionary. 2. a certain distemper in the eyes of children.

അമരം. &c. adj. Immortal.

അമരം. s. 1. The stern of a vessel. 2. the hind part of an elephant. ആനയുടെ പിൻഭാഗം.

അമരാദ്രി. s. Mount Sumera; or Meru.

അമരാരി. s. An asur or demon. ദൈത്യൻ.

അമരാവതി. s. The capital of INDRA. ഇന്ദ്രനഗരം.

അമരി. s. 1. Indigo, "Indigo-fera anil.." 2. woad. 3. a goddess.

അമരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To become quiet, calm, tranquil or settled. 2. to be pressed, to subside, to settle or sink down.

അമരേന്ദ്രൻ. s. A name of INDRA.

അമരൗഘം. s. A multitude of deities.

അമർക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v.a. 1. To quiet, to calm, to appease, to mitigate. 2. to press down; to depress. 3. to suppress, to put down. 4. to oppress, to subdue.

അമർച്ച. s. 1. Quietness, tranquillity. 2. equanimity, presense of mind.

അമർച്ചയില്ലാത്ത. adj. Headstrong; violent, ungovernable unrestrained.

അമർത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. See അമർക്കുന്നു.

അമർത്ത്യത്വം. s. 1. Immortality. 2. divinity, godhead. മരണമില്ലായ്മ.

അമർത്ത്യൻ. s. An immortal, a deity. ദേവൻ.

അമർത്ത്യവൈരി. s. An enemy to the deities.

അമർപ്പു. s. See അമർച്ച.

അമര്യാദ. s. Disrespect; incivility; dishonour; rudeness. adj. without bounds; contrary to custom.

അമർഷണൻ. s. One who is passionate, wrathful. കോപി.

അമർഷണം. s. See the following. കോപം.

അമർഷം. s. Passion; anger; rage; wrath.

അമലൻ. s. One who is pure, clean; innocent.

അമല. s. 1. Emblic myrobalan, 'Phyllanthus emblica.' കിഴകാനെല്ലി. 2. the goddess LACSHMI, SARASWATHI, PARWATHI.

അമലം, &c. adj. Pure; clear; limpid; white. s. Talc.

അമളി. s. A tumult, a stir, an uproar. 2. commotion. 3. agitation.

അമളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be troubled, to be agitated.

അമളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To trouble, to vex, to oppress.

അമാ. ind. 1. With, together with. കൂടെ. 2. near s. 1. The change of the moon. 2. the new moon. 3. the day of the new moon. കറുത്തവാവു.

അമാത്യത്വം. s. Ministry, office, counsellorship. മന്ത്രിത്വം.

അമാത്യൻ. s. A minister; a counsellor; a courtier. മന്ത്രി.

അമാനനം. s. Disrespect; abuse. നിന്ദ.

അമാനം. s. A deposit, a pledge. അമാനംവെക്കുന്നു. To pledge; to deposit.

അമാനുഷം, &c. adj. Supernatural; beyond the power of man. s. A miracle.

അമാന്തക്കാരൻ. s. A disorderly person.

അമാന്തം. s. 1. Confusion; disorder; tumult. 2. confusedness. 3. falsehood.

അമാന്തമാകുന്നു, യി, വാൻ. v.n. 1. To be in confusion, disorder. 2. to be confused or perplexed.

അമാന്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To put in confusion, disorder. 2. to perplex.

അമാംസൻ. s. One who is very feeble or thin; a mere skeleton. നന്നാ മെലിഞ്ഞവൻ.

അമാർഗ്ഗക്കാരൻ. s. An irreligious person; one who is dissipated, impious.

അമാർഗ്ഗം. s. Irreligion; impiety; dissipation; heresy.

അമാർഗ്ഗസ്ഥൻ. s. One who is destitute of religion.

അമാവാസ്യ. s. The day of the new moon.

അമിക്കയറ്. s. The tie of the yoke of a plough.

അമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To fasten the tie of the yoke.

അമിതം. adj. Immoderate boundless; exorbitant; superfluous; immense; innumerable. വളരെ.

അമിത്രം. s. Enmity. ശത്രുത.

അമിത്രാന്തകൻ. s. A conqueror. ജയിക്കുന്നവൻ.

അമിഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To sink a thing. 2. to fix, to set.

അമിത്തു്. s. Eating. അമിത്തു് കഴിക്കുന്നു. To eat; a respectful term used in reference to the Calicut Rajahs taking food.

അമുക്കൽ. s. 1. The act of pressing, pressing down. 2. squeezing; compression.

അമുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To press; to press down; 2. to squeeze; to pinch

അമുക്കുരം. s. A plant. 'Physalis flexuosa,' the flexuous branched winter cherry.

അമുത്ര. ind. In the next life. പരലോകത്തിൽ.

അമൂർത്തം, &c. adj. Unsubstantial, immaterial. അശരീരി.

അമൂല്യം. &c. adj. Invaluable. വിലമതിച്ചുകൂടാത്തതു്.

അമൃണാളം. s. The root of a fragrant grass used in India for taties or screens against the hot winds, and for visaries or fans, commonly called 'Cus-cus, Andropagon muricatum. രാമച്ചം.

അമൃത. s. Nectar, or ambrosia.

അമൃതകിരണൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

അമൃതചെയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. v.a. To eat; a respectful term used in reference to kings or great man taking food.

അമൃതം. s. 1. The imaginary food of the gods; Nectar; ambrosia. 2. water. 3. clarified butter, ghee. 4. final emancipation of the soul, eternal felicity according to Hindu philosophy. 5 gold. 6. milk. 7. a sweetmeat. adj. Immortal, imperishable.

അമൃതമഥനം. s. 1; Churning. 2. a tale.

അമൃതരി. s. Rice for kings and great men.

അമൃതാംശു. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

അമൃതാ. s. 1. Emblic myrobalan, 'Phyllanthus emblica.' കിഴുകാനെല്ലി; കടുക്കാ.

അമൃതാന്ധസ്സുകൾ. s. plu. Deities, or gods.

അമൃതാശനന്മാർ. plu. Deities. ദേവകൾ.

അമൃതേത്തു്. s. Eating; used in reference to to kings, brahmans and great men.

അമേധ്യം. s. 1. 'Fœces, excrement. 2. uncleanness. adj. Unclean. അശുദ്ധം.

അമേയൻ. s. The infinite being; God. അളവറ്റവൻ.

അമോഘം. adj. 1. Productive, fruitful; effetual; infallible; unerring. ഫലമുള്ളതു്. 2. precious, rare. 3. abundant.

അമോഘ. s. 1. Trumpet flower. 'Bignonia suave-olens.' 2. a plant of which the seed is used as a vermifuge, 'Erycibe paniculata.' പാതിരി; വിഴാൽ.

അമ്പു്. s. An arrow; a dart. അമ്പെയ്യുന്നു. To shoot or discharge an arrow.

അമ്പുകോൽ. s. The shaft of an arrow.

അമ്പുകൂട്. s. A quiver. അമ്പുതൂവൽ. The feather of an arrow.

അമ്പരക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be perplexed, confused, embarassed.

അമ്പരപ്പു്. s. Perplexity, embarrassment, confusion.

അമ്പലം. s. A temple, a pagoda.

അമ്പലവാസി. s. A servant in a temple.

അമ്പഴം. s. Hog plum, 'Spondias mangifera.'

അമ്പാ. s. A quiver.

അമ്പാരം. s. A heap; a magazine. അമ്പാരംകൂട്ടുന്നു. To heap up grain.

അമ്പാരി. s. A 'Howdah,' the seat or tower placed on an elephant's back, which accommodates several persons. അമ്പാരി വെക്കുന്നു. To place the Howdah on the elephant.

അമ്പിട്ടൻ. s. A barber.

അമ്പിളി. s. The moon.

അമ്പിളിക്കല. s. A digit, or one-sixteenth part; of the moon's orb.

അമ്പിളിത്തെല്ലു. s. See the preceding.

അമ്പിളിയമ്മാമൻ. s. The moon.

അമ്പൊ. interj. Denoting, wonder, surprize, joy.

അംബകം. s. 1. An eye. കണ്ണ. 2. an arrow.

അംബരം. s. The sky or atmosphere. ആകാശം. 2. cloth, apparel. വസ്ത്രം.

അംബരചാരി. s. Any thing that passes through the stmosphere. as birds, &c.

അംബരമാർഗ്ഗം. s. The sky. ആകാശം.

അംബരാന്തം. s. 1. The end of a cloth. 2. an end of the sky.

അംബരീക്ഷൻ. s. The name of one of the 16 ancient kings.

അംബരീഷം. s. A frying pan. അപ്പകാരിക.

അംബഷ്ഠ. s. 1. A sort of jasmin, 'Jasminum amiculatum. 2. a plant, 'Cissampelos hexandra.' 3. wood sorrel, 'Oxalis monadelpha' പാടവള്ളി.

അംബഷ്ഠൻ. s. 1. A man sprung from a Brahman and a Vaisya women. 2. a physician or man of the medical caste. 3. a barber. 4. an elephant keeper.

അംബാ. s 1. A mother. അമ്മ. 2. the same (in the atrical language.) 3. a name of PARVATHI.

അംബിക. s. 1. A mother. അമ്മ. 2. a name of PARVATHI.

അംബു. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a drug, a perfume, commonly 'Bala.' ഇരുവേലി.

അംബുകം. s. A plant; white swallow-wort വെള്ളരിക്ക.

അംബുകണം. s. A particle of water.

അംബുജം. s. 1. A lotus, 'Nymphœa nelumbo.' താമര. 2. an aquatic plant, 'Eugenia acutangula.'

അംബുജാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

അംബുജാക്ഷി. s. The wife of VISHNU.

അംബുദം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. a fragrant grass, 'Cyperus Rotundus. മുത്തങ്ങാ.

അംബുധി. s. The sea, the ocen. സമുദ്രം.

അംബുപാനം. s. Drinking water.

അംബുപ്രസാദനം. s. The clearing-nut, 'Strychnos. potatorum. തേറാമ്പരൽ.

അംബുപ്രഷണൻ, s. The regent of the waters, the H ndn Neptune, വരുണൻ.

അംബുഭൃത്തം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. the ocean, കടൽ.

അംബുമർക്കടം. s. A porpoise. കടല്പന്നി.

അംബുരാശി. s. The sea, the ocean. സമുദ്രം,

അംബുവാഹം. s. A cloud. മേഘം.

അംബുവേതസം. s. A kind of cane, or reed growing in the water. ആറുവഞ്ചി.

അംബുസരണം. s. A strong current. വലിയ ഒഴുക്ക.

അംബൂകൃതം, adj Sputtered (speech, discourse.) വായിൽ തെറിക്കുമാറു പറക.

അംഭസാദ്രമം. s. A whirlpool; an eddy: a vortex. നീർച്ചുഴി.

അംഭസ്സ. s. Water. വെള്ളം.

അംഭാരവം. s. The lowing of oxen.

അംഭോജം. s. A lotus, 'Nelumbium speciosum, or nymphœa nelumbo." താമര.

അംഭോദം. s. A cloud. മേഘം.

അംഭോധി. s. The sea. സമുദ്രം.

അംഭോനിധി. s. The sea. സമുദ്രം.

അംഭോരുഹം. s. A lotus. താമര.

അംഭോരാശി. s. The sea. സമുദ്രം.

അമ്മ. s. 1. A mother; a matron. 2. a respectable term of address to women in general, (the wife excepted,) and as such is added to proper names, as മറിയ അമ്മ. 3. the small pox.

അമ്മയം. adj. Watery, formed from or consisting of water, (as foam, &c.)

അമ്മരം. s. Abuse, bad language. അമ്മരം പറയുന്നു. v, a. To abuse, to revile.

അമ്മയാർ. s. The wife of a Pattar brahman.

അമ്മാണി, ഉമ്മാണി. adv. A little, a morsel.

അമ്മാത്ത, s. The family house of the wife of a brahman.

അമ്മാത്തമുത്തശ്ശൻ. s. A maternal grandfather; a term used among brahmans.

അമ്മാത്തമുത്തശ്ശി. s A maternal grandmother.

അമ്മാനം. s. A play, tossing or throwing up balls or fruit.

അമ്മാനക്കാ. s. A ball, or round fruit used for tossing up.

അമ്മാനം. s. See അമ്മാന. അമ്മാനമാടുന്നു, To toss up, to throw up.

അമ്മാനാട്ടക്കാരൻ. s. One who practices the above play.

അമ്മാനാട്ടം. s. The act of tossing up.

അമ്മാമൻ. s. A maternal uncle.

അമ്മായി. s. A mother-in-law, or wife's mother, aunt.

അമ്മാവൻ. s. A maternal uncle.

അമ്മാവി. s. The wife of a maternal uncle.

അമ്മി. s. A grinding stone, a stone used to grind or bruise things upon.

അമ്മിക്കല്ല്. s. A grinding stone.

അമ്മിക്കുഴവി. s. A small stone used to grind with.

അമ്മിഞ്ഞി. s. The breast or teat.

അമ്മിണി. s. A mother. interj. denoting pain.

അമ്മിപ്പിള്ള. s. A small stone used to grind with.

അമ്മു. (voc). A mother. interj. denoting, pain.

അമ്മൂമ്മ. s. 1. A maternal grandmother. 2. an old matron.

അമ്മെ. interj. Denoting lamentation, pain, fear or surprize, ah; alas! because on such occasions the natives of India invoke their dearest female relations.

അമ്ലകം. s. 1. A tree, "Artocarpus Lacucha". 2. sorrel. പുളി.

അമ്ലം. s. 1. The fruit of the tamarind tree. പുളി. 2. sourness, acidity. പുളിരസം. 3. wood sorrel.

അമ്ലലോണിക. s. Wood sorrel, "Oxalis nonadelpha". പുളിയാരൽ.

അമ്ലവേതസം. s. A kind of dock, or sorrel, 'Rumex vesicarius. പുളിയാരൽ.

അമ്ലാനം. s. Globe amaranth, "Gomphrena globosa. വാടാംകുറിഞ്ഞി.

അമ്ലിക. s. 1. The fruit of the tamarind tree, പുളി. 2. the tamarind tree. 3. wood-sorrel. 4. a sour taste in the mouth, acidity of stomach.

അയ. s. A cloth line. അയകെട്ടുന്നു. To tie up a cloth line.

അയക്കോൽ. s. A rod used as a cloth line.

അയയ്ക്കുന്നു. v. a. 1. To send, to send away, to delegate, to depute. 2. to forward; to dispatch. 3. to slacken, to loosen, to relax.

അയച്ചിൽ. s. 1. The act of sending, dismissal. 2. relaxation.

അയനചലനം. s. The alternate journeying of the sun towards the tropics.

അയനം. s. 1. Half the solar year, the sun's alternate journeys towards the tropics. 2. a tropic, a road, a path. ഉത്തരായണം. s. The sun's journey to the north, or the half of the year in which the sun is north of the equator. ദക്ഷിണായനം. s. The sun's course to the south, or the half of the year in which the sun is south of the equator.

അയനസംക്രമം. s. The turning of the sun from either the tropic of Cancer or the tropic of Capricorn after reaching either.

അയനിയുണ്ണുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. To eat, used only in reference to a bridegroom eating first before marriage.

അയനിയൂണ്. s. A feast before marriage.

അയപ്പ്. s. 1. Sending, dismissing, dismissal. 2. slackening, loosing; relaxing.

അയം. s. 1. Good fortune. 2. a tax. 3. he, this person.

അയമോദകം. s. Common carroway, 'Carum Carni. Seed of Bishopsweed.

അയയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be slack, to be or become slackened, relaxed. 2. to be remitted, to be relieved, to abate.

അയർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To forget, to omit. 2. to chew the cud. 3. to speak in a wandering manner; to swoon.

അയർത്തി. s. 1. Forgetfulness. 2. swoon, fainting.

അയർപ്പ്. s. Forgetfulness; negligence; remissness; inattention; inadvertence.

അയയോർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To chew the cud. 2. to ruminate.

അയൽ. adj. Near, proximate.

അയൽക്കാരൻ. s. A neighbour.

അയൽപക്കം. s. Neighbourhood.

അയൽപക്കക്കാരൻ. s. A neighbour.

അയവു. s. 1. Slackness, looseness. 2. relaxation. 3. remission. 4. abatement. 5. a washerman.

അയവിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To chew the cud. 2. to ruminate.

അയശസ്കരം. adj. Dishonourable; disreputable. നിന്ദ്യം.

അയശസ്സ്. s. 1. Disreputation, disgrace, dishonour. 2. loss of reputation, ignominy. ദുഷ്കീൎത്തി.

അയസ്കാന്തം. s. A precious stone; the load stone, or magnet. because it attracts iron. കാന്തകല്ല്.

അയസ്സ്. s. Iron. ഇരുമ്പ്.

അയി. interj. Oh! Ah! &c.

അയിരു. Iron ore, iron stone.

അയിരുരുക്ക്. s. Smelting of iron.

അയുക്തം, &c. adj. Improper; unfit; unworthy.

അയുക്തി. s. Impropriety; unfitness; unsuitableness. അനുചിതം.

അയുഗശരൻ. s. A name of CAMA. കാമൻ.

അയുതം. s. Ten thousand.

അയെ. interj. Oh! Ah!

അയൊഗ്യത. s. 1. Unworthiness, unfitness, inadequacy. 2. impropriety.

അയൊഗ്യൻ. s. One who is unworthy, undeserving.

അയൊഗ്യം, &c. adj. 1. Unworth; unfit; undeserving. 2. inadequate.

അയൊഗ്രം. s. A pestle, tipped with iron, and used for cleaning grain, &c. ഉലക്ക.

അയൊഘനം. s. A mace or club, armed with iron.

അയൊജ്യത. s. Disagreement, disunion. ചെൎച്ചകെട്.

അയൊനിജം, &c. adj. Born in some supernatural manner.

അയൊധ്യം. adj. Not to be warred against, impregnable. അയൊധ്യ. The capital of 'Rama, Ayodhya," the modern Oude.

അയൊമയം. adj. 1. Hard not easy to be pierced or broken. 2. difficult; abstruse. കടുപ്പം.

അയഃപിണ്ഡം. An iron ball. ഇരുമ്പുണ്ട.

അയ്യം. s. 1. Alms. 2. begging, asking. 3. crying out.

അയ്യം, &c. adj. Bad, good for nothing.

അയ്യംവിളി. s. 1. An alarm. singing out in pulling timber, &c.

അയ്യംവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To alarm, to give an alarm. 2. to sing out.

അയ്യയ്യെ. interj. Denoting, mockery, shame, &c.

അയ്യയ്യൊ. interj. Denoting sorrow, lamentation, pity, or pain; crying out.

അയ്യായിരം. s. Five thousand.

അയ്യൊ. interj. Oh! ah! alas! an interjection denoting, sorrow, lamentation, pity, or pain, wonder, astonishment.

അര. s. 1. The waist, the loins. half; a moiety.

അരകല്ല്. s. A grindstone.

അരക്ക് s. 1. Sealing-wax, simply so called. 2. gum-lac, lac. 3. red colour. the milky gum of the green Jack fruit.

അരക്കച്ച. s. A girdle, a zone.

അരക്കൻ. s. 1. A giant. 2. a miser. 3. any animal of a red colour.

അരക്കാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To cover any thing with sealing-wax.

അരക്കാണി. s. A fraction, $\frac{1}{100}$

അരക്കാൽ. s. A fraction, one eighth, $\frac{1}{8}$.

അരക്കിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To fasten any thing with sealingwax, (as a knife blade in the handle, &c.)

അരക്കതിരി. s. A stick of sealingwax.

അരക്കപതം. adj. Of the consistency of sealingwax.

അരക്കുപ്പായം. s. 1. Short drawers, not reaching to the knees. 2. a jacket, or short coat.

അരക്കഴൽ. s. A small box made of silver, copper, &c., fastened to the chain generally worn round the waist, and used as a purse.

അരകതം. s. A medicinal root, the greater Galangal. See അരത്ത.

അരഘട്ട്. s. A machine for raising water from a well. തുലാം, ഏത്തം.

അരങ്ങ്. s. 1. A public assembly, or congregation. 2. a theatre, a play house, a stage. 3. a dancing room. 4. a fencing school. 5. a field of battle.

അരങ്ങഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To disgrace, to expose to public infamy, (as a woman who has been guilty of shameful conduct.)

അരങ്ങഴിച്ചിൽ. s. Public disgrace, infamy.

അരങ്ങഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To disgrace oneself, to expose oneself to public shame, or infamy.

അരങ്ങഴിവ്. s. Infamy, public reproach.

അരങ്ങിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To begin; to commence.

അരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. To remove the husk from seed by rubbing.

അരങ്ങേറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. To exhibit publicly a new specimen of art, or a new work either on literature, or science, and subject it to criticism.

അരങ്ങേറ്റം. s. The public exhibition of a new art, or work on science, &c.

അരചു്. s. 1. Royalty; character or office of a king; state of a king. 2. custom.

അരചൻ. s. 1. A king, a prince. 2. a master.

അരചുവാഴ്ച. s. Reign, sovereignty.

അരച്ചട്ട. s. A jacket, a short coat.

അരച്ചല്ലടം. s. Short drawers, not reaching to the knees.

അരച്ചിറ്റിക. s. A small ornament made of iron, and tied round the waist of infants.

അരഞ്ഞാൺ. s. A chain of silver or gold worn round the waist.

അരണ. s. A green kind of lizard.

അരണി. s. A piece of wood used for lighting fire by attrition. 2. the plant of which the wood is used for this purpose, 'premna spinosa, &c.

അരണ്യം. s. A forest; a wilderness. കാടു്.

അരണ്യമക്ഷിക. s. The gadfly. കാട്ടീച്ച.

അരണ്യശ്വാ. s. A wolf. ചെന്നായ്.

അരണ്യാനി. s. A great forest. കൊടുങ്കാടു്.

അരതി. s. 1. Anger, passion. 2. displeasure.

അരത്ത. s. A medicinal root, the greater Galangal, 'Alpinia Galangala'.

അരത്തം. s. A mixture of chunam and saffron, which has the appearance of blood, and is used as an offering by the lower class of heathens.

അരത്താലി. s. An ornament made of silver or gold, and tied round the waist of little children.

അരത്നി. s. A cubit: a measure from the elbow to the tip of the little finger. മുഴം.

അരദേശി, പരദേശി. s. (A cant word,) A traveller, a pilgrim: a mendicant; a foreigner.

അരപ്പൊടി. s. Filings, file dust.

അരപ്പു്. s. The act of grinding or powdering; pulverization.

അരം. s. 1. A file. 2. sharpness, (as the teeth of a file, &c.)

അരം. s. 1. The spoke, or radius of a wheel. adj. Quick, swift, speedy. adv. Quickly. വേഗം.

അരമ. s. A fraction. $\frac{1}{40}$.

അരമണി. s. Little bells worn round the waist by children.

അരമന. s. 1. A palace; a royal court. 2. the king's tribunal; a court of justice.

അരയന്നം. s. A swan.

അരയൻ. s. A man of title among the fishermen tribe.

അരയാൽ. s. A banian tree, the holy fig-tree, or Poplar leaved fig-tree, 'Ficus religiosa.

അരരം. s. 1. A door. 2. the gate of a house. വാതിൽ. 3. a covering.

അരവു്. s. The act of grinding, powdering, pulverization.

അരവം. s. A sound; a noise; a great sound.

അരവാശി. s. 1. A half. 2. half as much more.

അരവിന്ദം. s. A lotus. 'Nymphœa nelumbo. താമര.

അരവിന്ദാക്ഷൻ. s. A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

അരവിന്ദാക്ഷി. s. 1. A name of the wife of Vishnu. ലക്ഷ്മി. 2. a beautiful woman. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ.

അരളം. s. Poison. വിഷം.

അരളി. s. A plant, the willow.

അരള. s. A plant, 'Bignonia Indica. പലകപയ്യാനി.

ഛരളുന്നു,ണ്ടു,വാൻ. v. n. To be afraid, to be in dread; to be terrified.

അരൾച്ച. s. Fear, dread; terror.

അരാജകം. s. 1. A kingdom or state without proper government; interregnum. 2. anarchy.

അരാതി. s. A foe, an enemy. ശത്രു.

അരാളം. adj. Crooked; curved; bent. വളഞ്ഞതു്. s. Resin. ചെഞ്ചല്യം.

അരി. s. 1. An enemy, a foe. ശത്രു. 2. the missile weapon of Vishnu. 3. a wheel. ചക്രായുധം.

അരി. s. 1. Rice before being boiled. 2. seed.

അരികത്തു്. 'post-pos'. Near, by.

അരികിൽ. 'post-pos'. Near, by.

അരികമണി. s. Small beads put between others that are larger.

അരികവഴി. s. A way close by; a path.

അരികെ. 'post-pos'. Near, by.

അരിക്കൻ. s. The sun.

അരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To strain, to filter. 2. to cleanse rice from dust and stones, or precious metals from sand, &c, by washing in water. 3. to sift sand in the street with the view of picking out any thing lost or valuable. 4. to gnaw, as insects, especially the white ants. 5. to move, as insects.

അരിക്കൊട്ട. s. A rice basket.

അരിച്ചിൽ. s. 1. Straining, sifting, filtering. 2. reaping. 3. moving, as small insects.

അരിതാരം. s. Sulphuret of arsenic, or yellow orpiment.

അരിത്രം. s. A rudder. ചുക്കാൻ.

അരിന്തപൻ. s. A conqueror, ജയിക്കുന്നവൻ.

അരിന്ദമൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a subduer of enemies. ശത്രുക്കളെ അടക്കുന്നവൻ.

അരിന്ദമം, &c. adj. 1 Conquering, victorious

അരിപ്പ്. s. 1. A cloth used as a sieve for straining any thing. 2. the webbed husk on a cocoa-nut tree which grows round to the stem ef the leaves.

അരിപ്പക്കാരൻ s. A sifter; one who sifts the sand in the street, or the dust of the goldsmith's shop.

അരിപ്പുണ്ണ്. s. The healing granulation of a sore. അരിപ്പുണ്ണുവരുന്നു. To encrust; to heat; as a sore.

അരിപ്പവല. s. A kind of fishing net.

അരിപ്പൊടി. s. Rice flour.

അരിമ. adj. 1. Dear, choice. 2. excellent. 3. rare, scarce. 4. uncommon.

അരിമാവ്. s. Rice flour.

അരിമേദം. s. The fetid mimosa tree. വെള്ളത്ത കരിങ്ങാലി.

അരിമ്പ്. s. A flower bud. 2. an ornament made on any thing.

അരിമ്പാറ. s. A wart; a small protuberance on the flesh.

അരിമ്പുമണി. s. Flower buds made of gold.

അരിമ്പൊരുൾ. s. The mystical or real meaning of any thing.

അരിമ്മണി. s. An emerald. മരതകം.

അരിയാറ്. s. Six kinds of spices.

അരിയിട്ടുവാഴ്ച. s. A ceremony of throwing rice, &c, on the head of a king at the time of coronation: the coronation of a king.

അരിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To reap corn, to cut grass, &c, to cut off; to cut in small piece

അരിവട്ടി. s. A basket used to wash rice in.

അരിവാൾ. s. A sickle; a reaping hook; a scythe.

അരിവെപ്പുകാരൻ. s. A cook.

അരിശം. s. Anger, passion, rage.

അരിഷ്കൃതൻ. s. One who is adorned. അലങ്കൃതൻ.

അരിഷ്ടത. s. 1. Misery, wretchedness misfortune. 2. happiness. See അരിഷ്ടം.

അരിഷ്ടതാതി. adj. Auspicious, making fortunate or happy. ശുഭം.

അരിഷ്ടദുഷ്ടധീ. adj. Apprehensive of death, alarmed at its approach. മരണപ്രമാദം.

അരിഷ്ടൻ. s. 1. A miserable or wretched person. 2. the name of an Asur.

അരിഷ്ടം. s. 1. Misery; wretchedness; mis. fortune. 2. happiness. 3. a sign of public calamity. 4. spirituous liquor. 5. garlick. 6. a crow. 7. the soap-berry tree, 'Sapindus saponaria', &c. ഉറിഞ്ചി. 8. the nimb tree 'Melia azadaracta. വേപ്പ്. 9. a woman's appartment, the lying-in chamber. In common use this word has in general the first meaning. adj. Miserable, wretched, &c.

അരിഷ്ടിക്കുന്നു,ച്ചു, പ്പാൻ. v.n. To be miserable, wretched, unhappy, &c.

അരുക്ക്. s. One who is not sick. അരോഗി.

അരുചി. s. 1. Disrelish, distate, dislike. 2. tastelessness, incipidity. adj. Tasteless, incipid.

അരുജൻ. s. One who is in health. അരോഗി.

അരുണൻ. s. 1. A name of the sun. 2. also of the charioteer of the sun, or the dawn. 3. the colour of dawn, dark red, or the mixture of red and black. 4. tawny (the colour.)

അരുണം, &c. adj. 1. Of a dark red colour. 2. of the colour of the dawn. ചുവപ്പ്.

അരുണ. s. A plant, "Petula" അതിവിടയം.

അരുണാവരജൻ. s. 1. A name of "Garuda" 2. the king of birds; a large vultur or eagle. ഗരുഡൻ.

അരുണിമ. s. 1. Tawny (the colour.) 2. dark red. 3. the redness of sun-set. ചുവപ്പ്.

അരുണോദയം. s. The dawn, day-spring,

അരുത. A negative defective verb, signifying 'must not'.

അരുതാത്ത. A negative adjective participle,

meaning, 'ought not'. ചെയ്യരുതാത്തകാൎയ്യം, A thing which you ought uot to do.

അരുതായ്മ. s. Weakness, inability.

അരുന്തുദം. adj. Sharp, corrosive. പീഡാകരം,

അരുന്ധതി. s. The wife of VASISHTA, one of the seven Rishis.

അരുവയർ. s. plu. Women.

അരുവലർ. s. plu. Enemies.

അരുവി. s. A water-fall; a cascade or torrent; the precipitous descent of water from mountains.

അരുവിയാറു. s. A river rfomed form water-falls at the foot of a mountain.

അരുഷ്കരം. s. 1, The marking nwt tree, "Semecarpius anacardium." 2. the nut, ചേരു.

അരുസ്സ്. s. A sore, a wound. പുണ്ണ്.

അരുളപ്പാട്. s. An order, orcommand, (hon orific.)

അരുളുന്നു. ളി, വാൻ. v. a. 1. To order; to grant. 2, to deign; to vouchsafe.

അരുൾ. s. Order, command, grant, favour.

അരുളിചെയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. v. a. 1. To order, to command, to speak, (honorifir.) 2. to grant, to favour.

അരൂപം, &c. adj. 1. Formless; destitute of form or shape; ugly. 2. dear scarce, uncommon.

അരൂപി. s. 1. An invisible being, a spirit. a ghost. 2. God.

അരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To grind, to pulverize, to powder, 2. to rub.

അരോകം, &c. adj. Obscured, dimmed, darkened. പ്രകാശമില്ലാത്തതു.

അരേണകം. s. A sort of perfume and medicine eommonly ഹരേണുക.

അരോചകം. s. 1. Dislike of or aversion to food; nausea, loathing, distaste. 2. tastelessness; disgust. അരുചി. അരോചകപ്പെടുന്നു. To be disgusted with food; to loathe.

അൎക്കജൻ. s. One of the sons of SURYA and ASWANI. അന്തകൻ.

അൎക്കൻ. s. 1. The sun. 2. crystal lens. സൂൎയ്യകാന്തക്കല്ലു. 3. swallow-wort. എരിക്കു.

അൎക്കപത്രം. s. A kind of birthwort, "Aristolochia Indica" എരിക്കു.

അൎക്കപൎണ്ണം. s. Swallow-wort, "Asclepias gigantea." എരിക്കു.

അൎക്കബന്ധു. s. A name of BUDDHA, the founder of the BUDDHA sect of Hindus. ബുദ്ധൻ.

അൎക്കം. s. Swallow-wort, "Asclepias gigantea. എരിക്കു.

അൎക്കരശ്മി. A sun beam.

അൎക്കരാഗം. s. A erystal lens. സൂൎയ്യകാന്തക്കല്ലു

അൎക്കവംശം. s. A race of kings. രാജവംശം.

അൎക്കവാരം, അൎക്കവാസരം. s. Sunday. ഞായറാഴ്ച

അൎക്കാന്വയം s. A race of kings. രാജവംശം.

അൎക്കാരി. s. A proper name.

അൎക്കാഹ്വം. s. See അൎക്കം.

അൎഗ്ഗളം. s. 1. A wooden bolt or bar for fastening a door. സാക്ഷാ. 2. impediment. തടവു.

അൎഘ്യ, s. A cow of a good breed. നല്ല ജാതി പശു.

അൎഘം. s. 1. Price, cost. 2. cheapness. വില. 3. reverence, adoration; mode of worship. വന്ദനം.

അൎഘ്യപാദ്യം. Water for washing the face and feet, brougtht in separate vessels, as a respectful oblation.

അൎഘ്യം. s. A respectful oblation to gods or venerable men of rice, durba grass, flowers, &c., with water' and of water only in a small vessel. ആചമിപ്പാനുള്ള വെള്ളം. അൎഘ്യം കൊടുക്കുന്നു. To present the oblation here mentioned.

അൎച്ചകൻ. s. A worshipper, an adorer. വന്ദകൻ.

അൎച്ചനം. s. Worship, adoration; veneration. വന്ദനം. പൂജ.

അൎച്ചാ. s. 1. Worship. വന്ദനം. 2. an image. പ്രതിശരീരം.

അൎച്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. s. v. a. To Worship; to adore; to honour, to treat with respect. വന്ദിക്കുന്നു.

അൎച്ചിതം, &c. adj. Worshipped, adored; respected, saluted. വന്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

അൎച്ചിഷ്കണം. Sparks of fire. തീപൊരി.

അൎച്ചിസ്സ്. s. 1. A flame, a blaze, ജ്വാല. 2. a ray of light. രശ്മി. 3. lustre, refulgence. ശോഭ.

അൎജ്ജകം. s. Basil, the white sort, "Ocimum gratissimum or album." നല്ല തുത്താവു.

അൎജ്ജനം. s. Gain, acquisition. ലാഭം.

അൎജ്ജുനക്കൊടി. s. A plant.

അൎജ്ജുനം. s. 1. White (the colour:) whiteness. 2. a tree, "Terminalia alata glabra. പല്ല മരുതു്. adj. White.

അൎജ്ജുനൻ. s. 1. ARJUNA, the third son of PANDU, and freind of CRISHNA. 2. the name of a king supposed to have 1000 arms. See കാൎത്തവീൎയ്യൻ.

അൎജ്ജുനി. s. A cow of a good breed. നല്ല ജാതി പശു. 2. the son of Arjnua. അൎജ്ജുനപുത്രൻ.

അൎണ്ണവം s, The sea, or ocean. സമുദ്രം.

അൎണ്ണസ്സ്. s. Water. വെള്ളം.

അൎണ്ണോജം. s. A lotus. താമര.

അൎണ്ണോജോത്ഭവൻ. s. A name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവു്.

അൎണ്ണോരുഹം. s. A lotus. താമര.

അൎണ്ണോരുഹാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

അൎത്തനം. s. Censure, blame. ആക്ഷേപം.

അൎത്ഥന. s. Asking, begging. യാചന.

അൎത്ഥനിൎദ്ദേശം. s. 1. Interpretation. പൊരുൾതിരിപ്പു്.

അൎത്ഥപതി. s. CUVERA, the Hindu Plutus. കുബെരൻ. 2. a king. മഹാരാജാവു്.

അൎത്ഥപലിശ. s. Interest on money given on mortgage of land.

അൎത്ഥപ്രയോഗം. s. The profession of usury.

അൎത്ഥം. s. 1. Meaning, signification; design, intention. 2. money, wealth, substance; prosperity. 3. value of landed property. 4. the cause, reason. 5. material substance, or object of sense. അൎത്ഥമാകുന്നു. To signify, to mean. രണ്ടൎത്ഥമുണ്ടാകുന്നു. To have two significations. ജ്ഞാനാൎത്ഥം. The mystical or spiritual meaning.

അൎത്ഥലോലുപൻ. s. A covetous man, one who is avaricious. ദ്രവ്യാഗ്രഹക്കാരൻ.

അൎത്ഥവത്തു്, &c. adj. 1. Significant. 2. rich. അൎത്ഥമുള്ളതു്.

അൎത്ഥവാൻ. s. A rich man. ദ്രവ്യസ്ഥൻ.

അൎത്ഥവിചാരം. s. 1. Interpret ng. 2. co-vetousness.

അൎത്ഥവിജ്ഞാനം. s. One of the six exercises of the understanding, the comprehension of meaning.

അൎത്ഥശാസ്ത്രം. s. The science of Ethics;

അൎത്ഥാഗമം. s. Receipt, or collection of pro-perty. ദ്രവ്യലാഭം.

അൎത്ഥാഗ്രഹം. s. Covetousness, avariciousness.

അൎത്ഥാഗ്രഹി. s. A covetous person.

അൎത്ഥാതുരൻ. s. A covetous man. ദ്രവ്യാഗ്രഹി.

അൎത്ഥാന്തരം. s. A different meaning. മറ്റൊരൎത്ഥം.

അൎത്ഥാൎത്ഥി, s. 1. A covetous man. 2. one who is anxious only for money. ദ്രവ്യാഗ്രഹി.

അൎത്ഥി. s. 1. A beggar, one whose subsistence depends on another. യാചകൻ. 2. an opulent or rich man. 3. a servant. 4. a follower, a companion.

അൎത്ഥിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To beg; to ask; to entreat.

അൎത്ഥിതം, &c. adj. Asked, requested, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടതു്.

അൎത്ഥ്യം, &c. adj. 1. Intelligent, wise. അൎത്ഥയുക്തം. 2. wealthy. 3. right, proper. s. Red chalk. കന്മതം.

അൎദ്ദനം. s. Killing, injuring. കൊല.

അൎദ്ദന. s. Asking, begging. യാചന.

അൎദ്ദനൻ. s. A slayer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ.

അൎദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To ask, to beg. യാചിക്കുന്നു. 2. to kill or hurt. കൊല്ലുന്നു.

അൎദ്ദിതം, &c, adj. 1, Asked, requested, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. killed, injured. കൊല്ലപ്പെട്ടതു്. s. A disease, "Hemiplegia," Paralysis of the muscles on one side of the face and neck.

അൎദ്ധഗ്രാസം. s. Half a meal. തികയാത്ത ഭക്ഷണം.

അൎദ്ധചന്ദ്ര. s. A plant, "vulgarly Teori," the black kind. നാൽക്കോൽപ്പക്കൊന്ന.

അൎദ്ധചന്ദ്രൻ. s. A crescent, or half moon.

അൎദ്ധചന്ദ്രബാണം. s. An arrow with a cresc-ent head.

അൎദ്ധചന്ദ്രാകാരം. adj. Shaped like a crescent.

അൎദ്ധനാരീശ്വരൻ. s. Siva, in his form of half man, half woman. ശിവൻ.

അൎദ്ധനാവം. s. A boat's half മുറിതോണി.

അൎദ്ധം. s. 1. Half. 2. a moiety; part.

അൎദ്ധരഥൻ. s. A warrior who is not able to oppose even an archer. യുദ്ധത്തിൽ ധൈൎയ്യമില്ലാത്തവൻ.

അൎദ്ധരാത്രം. s. Midnight.

അൎദ്ധരാത്രി. s. Midnight.

അൎദ്ധൎച്ചം. s. Half of a verse of the Vedas.

അർദ്ധവൃദ്ധാ. s. A widow of above 50 years of age. വിധവ.

അർദ്ധഹാരം. s. A necklace of 64 strings. 64 മുത്തുകോർത്ത മാല.

അർദ്ധക്ഷൌരം. s. Half shaving.

അർദ്ധാർദ്ധം. s. A quarter. കാൽ.

അർദ്ധാസനം. s. 1. Welcoming, receiving kindly or with respect, and causing to sit on, the same seat.

അർദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To divide or cut in halves.

അർദ്ധോദയം. s. A festival.

അർദ്ധോരുകം. s. A petticoat. പട്ടട.

അർപ്പണം. s. An offering.

അർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dedicate, offer, or present any thing to the deity; to give, bestow, or dedicate to any great personage.

അർപ്പിതം. adj. Offered, presented, bestowed.

അർബ്ബുദം. s. 1. Ophthalmia. 2. a hundred millions. 3. a cancer; an indolent swelling.

അർഭകൻ. s. A male child; an infant; a young person. പൈതൽ. 2. a fool, an idiot. മൂഢൻ.

അർഭകം. s. A child, an infant. ശിശു.

അർമ്മം. s. A disease of the eyes. കണ്ണിലെ ഒരു വ്യാധി.

അൎയ്യൻ. s. I. A. master. ശ്രേഷ്ഠൻ. 2. a Vaisya or man of the third Hidu tribe. വൈശ്യൻ.

അൎയ്യമാവു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

അൎയ്യാണി. s. A woman of the Vaisya tribe. വൈശ്യസ്ത്രീ.

അൎവ്വം. s. A horse. കുതിര. adj. Inferior, low, vile. ഹീനം.

അർവാക. ind. 1. Former, prior in time. പണ്ടു. 2. behind in place. സ്ഥലത്തിൽ പിമ്പു.

അർശസൻ. s. One afflicted with hœmorrhoids.

അർശസ്സ. s. Hœmorrhoids, piles.

അർശോഘ്നം. s. An esculent root. Arum campanulation. ചേന.

അർഹണ. s. Worship, adoration; respect. പൂജ.

അർഹത. s. Worthiness, fitness, propriety. യോഗ്യത.

അർഹൻ. s. One who is worthy, deserving. യോഗ്യൻ.

അർഹചർണ്ണൻ. s. A spy; an emissary, a secret agent. ഒറ്റുകാരൻ.

അർഹം. &c. adj. Worthy, fit, proper; becoming. യോഗ്യം.

അർഹിതം, &c. adj. Reverenced, honoured, saluted. പൂജിക്കപ്പെട്ടതു.

അല. s. A wave of the sea, &c, the surf.

അലക. s. A lath. 2. the blade of a knife. sword, &c.

അലകടൽ. s. The sea.

അലക്കു. s. 1. Wash, the act of washing clothes, fulling. 2. beating.

അലക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To get washed, fullered. 2. to cause to beat.

അലക്കുകാരൻ. s. A washer, a fuller.

അലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To wash clothes, to bleach, to whiten. 2. to beat.

അലക്തം. s. 1. Lac, the red animal dye so called. 2. a sort of sealingwax. അരക്കു.

അലങ്കരണം. s. Ornament, decoration.

അലങ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To adorn; to ornament; to beautify; to decorate; to embellish; to invest with.

അലങ്കരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to adorn, &c.

അലങ്കരിഷ്ണു, &c. adj. 1. Fond of ornament, or dress. അലങ്കാരപ്രിയൻ. 2. ornamented.

അലങ്കർത്താ. s. One who is fond of ornament or dress: a beau. അലങ്കരിഷ്ണു.

അലങ്കർമ്മീണൻ. s. One who is competent to an act. സമൎത്ഥൻ.

അലങ്കാരം. s. 1. Ornament, adorning, clothing. 2. beauty, emebllishment; decoration. 3. a rhetorical figure. അലങ്കാരം ചെയ്യുന്നു. To adorn or ornament oneself. adv. അലങ്കാരമായി. Beautifully. അലങ്കാരമായി പറയുന്നു. To speak elegantly.

അലങ്കാരശാസ്ത്രം. s. The science of Rhetoric.

അലങ്കാരസുവർണ്ണം. s. Gold used for jewels.

അലങ്കൃതൻ. s. One who is adorned, ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

അലങ്കൃതം, &c. adj. Ornamented; adorned; beautified; embellished.

അലങ്കൃതി. s. 1. Ornament, adorning. 2. beauty; embellishment;decoration. അലങ്കാരം.

അലങ്ക്രിയ. s. Ornamenting, adorning.

അലങ്കോയിക. s. Lemongrass, ജോനകപ്പുല്ലു.

അലങ്കോലം. s. 1. Confusion; disorder. 2. slovenliness, 3. it is used metophorically, as a business which instead of succeeding grows worse.

അലച്ചിൽ. s. 1. Weariness, fatigue, trouble. 2. shaking, fluctuation, ebbing.

അലജ്ജ. s. Shamelessness, immodesty; impudence; want of shame.

അലഞ്ജരം. s. A large earthen jar or vessel. മങ്ങലി.

അലട്ട്. s. 1. Importunity: teasing; tiresomeness. 2. vexation; annoyance.

അലട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To importue; to trouble; to weary. 2. to vex, to tease, to annoy.

അലപ്പാ. s. 1. Difficulty. 2. wearisomeness, molestation, annoyance, vexation.

അലബ്ധം, &c. adj. Unobtained; not gained; not acquired. ലഭിക്കാത്തത്.

അലബ്ധി. s. Unattainableness.

അലഭ്യം. adj. Unattainable, not to be gained or obtained. ലഭിപ്പാൻ കഴിയാത്തത്.

അലം. ind. 1. Enough, abundance. മതി. 2. ornament. ആഭരണം. 3. able, adequate or equal to ശക്തി. 4. prohibition, no, not. ഇല്ല.

അലമ്പൽ. s. 1. Affliction or inquietude of mind; shagrin; vexation. 2. confusion.

അലമ്പലാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be in confusion, to be troubled.

അലമ്പലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To put in confusion, to disorder. 2. to disturb, to vex, to trouble.

അലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. To be confused; to be disturbed in mind, to be vexed.

അലംബുദ്ധി. s. Satisfaction, contentment. തൃപ്തി.

അലംഭാവം. s. See the preceding.

അലയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fatigue, to weary, to tire, to tease, to trouble to molest. 2. to shake; to cause to fluctuate.

അലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be fatigued, to be tired, to grow weary, to be exhausted by labour. 2. to be violently agitated, shaken. 3. to waver, to wave as the waves of the sea, to fluctuate. 4. to float.

അലരി. s. A plant; the Indian willow: there are two kinds one bearing a red and the other a white flower.

അലർച്ച. s. 1. Roaring, vociferation, crying or weeping aloud. 2. uproar, outcry. 3. bellowing.

അലസത. s. 1. Inactivity, laziness, idleness. carelessness; inattention. 2. fatigue, lassitude, മടി. Separation. ഇടച്ചിൽ.

അലസം, &c. adj. Inactive; lazy; idle; indolent; negligent. മടി.

അലസൽ. s. 1. Fatigue, lassitude. 2. disquietude, disturbance. 3. disappointment, defeat. 4. miscarriage. 5. separation.

അലസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fatigue, 2. to disturb. 3. to disappinnt, to defeat. 4, to fail. 5. to separate.

അലസുന്നു, സി, വാൻ. v. n. To miscarry; to fail: to separate. ഗർഭം അലസുന്നു. To miscarry.

അലക്ഷ്മി. s. 1. Misfortune, misery. നിർഭാഗ്യം. 2. filthiness. വൃത്തികേട്. 3. an infernal spirit.

അലക്ഷ്മികം, &c. adj. 1. unfortunate, miserable. നിർഭാഗ്യം. 2. filthy. വൃത്തികെട്ടത്.

അലക്ഷണം. &c. adj. Unseemly, indecent, uncomely.

അലക്ഷ്യം. s. Disregard, negligence, contempt. adj. Worthless, trifling, trivial.

അലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. To slight, to disregard, to neglect, to despise.

അലറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To roar, to cry or weep aloud; to bellow, to vociferate.

അലാതം. s. 1. A fire-brand whether burning or extinguished. 2. charcoal. തീക്കൊള്ളി.

അലാബു. s. A long gourd, "Cucurbita lagenaris." ചുര.

അലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To melt, to dissolve. 2. to cool.

അലിച്ചിൽ. s. 1. The state of being dissolved, or melted. 2. decay. 3 coldness, chilliness.

അലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be dissolved, to be melted, to decay. 2. to be cold or chilly. 3. to be compassionate, to pity.

അലിവ്. s. Compassion, tenderness, pity.

അലുക്ക്. s. A fringe.

അലുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. To be weary, to be tired, to be fatigued.

അലുപ്യം. adj. 1, Not to be destroyed. നശിക്കപ്പെടാത്തത്. 2. not to be taken away. അപഹരിക്കപ്പെടാത്തത്.

അലുവാ. s. An Arabian sweet-meat.

അലയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To beat the breast from grief. 2. to beat against any thing as

waves against the shore, cr rocks, &c., to splash.

അലേഖം. s. A blank book of palmira or cadjan leaves.

അലേപകൻ. s. A name of God, who is all pervading. ദൈവം.

അലൌകികക്കാരൻ. s. One who is disrespectful, or uncivil.

അലൌകികം. s. 1. Disrespect, incivility. 2. displeasure. adj. Disrespectful, uncivil. അലൌകികംകാട്ടുന്നു. To shew disrespect or incivility.

അല്പത. s. 1. Smallness, littleness. 2. meanness, inferiority.

അല്പതനു. adj. Small, short,thin, pigmy. കൃശൻ.

അല്പൻ. s. An inferior, a low or mean person.

അല്പപ്രജ്ഞൻ. s. A person of mean understanding; a simpleton. ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവൻ.

അല്പബുദ്ധി. s. A mean understanding.

അല്പമാരിഷം. s. A kind of amaranth, 'Amaranthus polygamus.' ചെറുചീര.

അല്പം. &c. adj, 1. Little, small, thin. 2. mean, trifling, slight. s. The name of a plant. അല്പകാൎയ്യം, A trifting matter. അല്പാചമനം. The common and polite term for making water, because a little water is sipped, as a purification afterwards. മൂത്രശൌചം.

അല്പരസക്കാരൻ. s. A person who is soon pleased and soon angry.

അല്പരസം. s. 1. Transcient pleasure. 2. transcient anger.

അല്പവൃത്തി. s. Littleness in quantity, quality, or importance; petty.

അല്പസന്തുഷ്ടി. s. Transcient pleasure or satisfaction.

അല്പസരസ്സ്. s. A basin, or small pond, one which is shallow or dry in the hot season. ചിറകുഴി.

അല്പസാരൻ. s. 1. One who is weak. ശക്തിഹീനൻ. 2. a simpleton, a silly mortal.

അല്പസാരജ്ഞൻ. s. A person of mean understanding, a simpleton. ബുദ്ധികുറഞ്ഞവൻ.

അല്പാ s. 1. A small insect. 2. an eye fly. കുവിച്ച.

അല്പായുസ്സ്. s. A goat; any thing that is short lived.

അല്പാൎത്ഥവാചി. s. Trifling talk. അൎത്ഥം കുറഞ്ഞ വാക്ക്.

അല്പാശമി. s. The name of a tree which has small leaves. 'Mimosa suma.' ശമി. ചെറുവന്നി.

അല്പിഷ്ഠം, &c. adj. Least, smallest, very small. നന്നാ കുറഞ്ഞത്.

അല്പീയസ്സ്. adj. Very small. അല്പിഷ്ഠം.

അല്പേതരം. adj. Much, many, great, വളരെ.

അല്ല്. s. Night.

അല്ല. The negative particle, No, not; nay; not only so, but more. അല്ലയോ. Is it not?

അല്ല. s. Mother. അമ്മ.

അല്ലൽ. s. 1. Sorrow; grief, sadnesss. 2 fear, terror; dread, diffidence.

അല്ലൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി,വാൻ. v.a. To grieve, to make sad,

അല്ലൽപ്പെടുന്നു. v. n. 1. To be sorrowful, to be sad, to grieve. 2. to fear, to be afraid; to be diffident.

അല്ലാതെ. 'post-pos.' But; besides; except.

അല്ലി,അല്ലല്ലി. ind. An interrogative, how, what, &c.., a particle of doubt or interrogation.

അല്ലി. s. 1. The anther or stamen of flowers. 2. a water lily growing in ponds, tank, &c.

അല്ലിത്താർ. s. The flower of the preceding plant.

അല്ലിത്താർബാണൻ. s. A name of CAMA.

അല്ലെങ്കിൽ. adv. If not, unless, or.

അല്ലെന്നുവരികിൽ. adv. Unless, if not, if it be not.

അല്ലോ. A particle in common use, and placed at the end of sentences; denoting a matter of fact, or undisputed proposition.

അവ. A sancrit particle, which prefixed to words derived from that language, corresponds with; From, down from, away from, below, &c., and denotes, 1. Inferiority. 2. diminution. 3. diffusion. 4. support, resting. 5. commanding. 6. knowledge. 7. disrespect. 8. separation. 9 privation. 10. priority.

അവ. pron. pl. n. They.

അവകടം. s. 1. Mischief, evil. 2. danger. 3. disorder; confusion.

അവകരം. s. Dust or sweeping. അടിക്കാട്ട.

അവകലിതം, &c; adj. Bad, wicked. ചീത്ത.

അവകാശക്കാരി. s. An heiress.

അവകാശക്കാരൻ.s. An heir;a rightful owner.

അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To

entitle to; to possess; to inherit; to claim as a right.

അവകാശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be or become entitled to.

അവകാശം. s. Inheritance, right, title. 2. privilege, claim. 3. prerogative. 4. power. 5. intermediate space; intermission. 6. leisure, opportunity.

അവകാശി. s. An heir, a rightful owner.

അവകീൎണ്ണം, &c. adj. 1. Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടതു. 2. separated, cast out. ഭ്രഷ്ടായതു.

അവകീൎണ്ണി. s. A violator of a vow or engagement, to be chaste, abstemious, &c. ബ്രഹ്മചാരിഭ്രഷ്ടൻ.

അവകീൎത്തി. s. See അപകീൎത്തി.

അവകൃഷ്ടൻ. s. One who is expelled, cast or turned out, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

അവകേശി. adj. Barren, unfruitful. അഫലം.

അവക്രമം. s. 1. Retreat; flight. പിന്മാറുക. 2. 2. disorder.

അവക്രയം. s. Price. ക്രയം.

അവഗണിതം, &c. adj. Disrespected, disregarded, despised. അവമാനിക്കപ്പെട്ടതു.

അവഗതം, &c. adj. Understood; known; acquainted with.

അവഗതി. s. Knowledge in general. അറിവു
അവഗമം. s. Knowledge. അറിവു.

അവഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To know, to understand, to comprehend. അറിയുന്നു.

അവഗാഹനം. s. Immersion, bathing.

അവഗാഹനംചെയ്യുന്നു. To dive into the meaning; to comprehend a matter fully; to commit to memory. മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അവഗാഹം. s. Immersion, bathing. സ്നാനം.

അവഗീതം, &c. adj. 1. Detested, reproached. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു. 2. wicked, wile. s. Reproach, blame. നിന്ദ.

അവഗുണം. s. 1. A pernicious quality; a bad disposition; 2. a defect; a vice.

അവഗ്രഹം. s. 1. A.l. drought. കാലദോഷം. 2. obstacle, impediment. വിരോധം. 3. the forehead of an elephant.

അവഗ്രാഹം. s. 1. A drought. 2. the forehead of an elephant. 3. a term of imprecation or curse. 4. obstacle, impediment. See the preceding.

അവചൂൎണ്ണിതം. adj. Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടതു.

അവച്ഛിന്നം. s. (In logic) affected by. Effect. ഫലം.

അവച്ഛേദകം. s. (In logic) that which affects any thing. cause. കാരണം.

അവജ്ഞ. s. Disrespect; disregard; contempt. അവമാനം.

അവജ്ഞാതം &c. adj. Despised; disregarded; contemned. അവമാനിക്കപ്പെട്ടതു.

അവടം. s. A pit or chasm; a hole in the ground; a well. പോതു.

അവടീടൻ. s. A man who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവടു. s. 1. The back of the neck. പിടലി. 2. a hole in the ground. പോതു. 3. a well. 4. the name of a tree. വൃക്ഷം.

അവതംസം. s. 1. A crest. ശിരോരത്നം. 2. an ear-ring. കുണ്ഡലം.

അവതമസം. s. Obscurity, slight darkness. മങ്ങൽ.

അവതരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be incarnated, to descend.

അവതാരം. s. 1. An incarnation of the deity; especially of VISHNU, of which the Hindus reckon 10 forms, viz. 1. The fish. 2. the tortoise. 3. the boar. 4. the man-lion. 5. the dwarf. 6. Parasurama. 7. SriRama. 8. Krishna. 9. Buddha, and 10. Calci. 2. a birth or nativity. ജനനം. 3. a metamorphosis. 4. the act of descending. ഇറക്കം. 5. the bank of a tank, pond, sea, &c. ചിറ. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം. The incarnation of christ as man.

അവതാരമൂൎത്തി. s. Incarnation as man.

അവതാരിക. s. An introduction or preface. ആരംഭം.

അവതാളം. s. 1. A mistake or error in music. 2. a lie. 3. a mistake. 4. folly. അവതാളം പിണയുന്നു. To make a mistake, to commit an error; to be deceived. അവതാളം പിണക്കുന്നു. 1. To cause to err or commit a mistake. 2. to deceive.

അവതീൎണ്ണം, &c. adj. Incarnate. അവതരിക്കപ്പെട്ടതു.

അവതോക. s. A cow miscarrying from accident. ഇടകിടാവിട്ട പശു.

അവദംശം. s. Eating a relish, or what excites thirst. രുചികരം.

അവദാതം. s. White, (the colour.) വെളുപ്പു. adj. White; clean. വെള്ള.

അവദാനം s. 1. Approved occupation. ഇഷ്ട

മുള്ള പ്രവൃത്തി. 2. an unsuccessful...

അവദാരണം. s. A spade, a hoe; a crowbar. പാര.

അവദാഹം. s. The root of a fragrant grass. "Andropagon muricatum". രാമച്ചം.

അവദീൎണ്ണം, &c. adj. Melted; separated. ഉതകപ്പെട്ടതു, പിളക്കപ്പെട്ടതു.

അവദ്യം. s. See. അബദ്ധം. അവദ്ധം പിണയുന്നു. To err; to make a mistake.

അവദ്യൻ. A sinner; a mean, low, servile, or inferior person. പാപി; ഹീനൻ.

അവദ്യം. s. Sin, vice. പാപം.

അവധാനം. s. An agreement, an engagement. പ്രതിജ്ഞ.

അവധാരണം. s. 1. A resolution; determination. 2. certainty. നിശ്ചയം.

അവധി. s. 1. A term, period; a fixed time. 2. engagement; agreement. 3. a limit, border, boundary, extremity. 4. end. 5. respite. അവധി വെക്കുന്നു. To fix a time, or term to make an agreement. 3. to confine withinbounds. അവധി ചോദിക്കുന്നു. To beg a respite.

അവധൂതൻ. s. A naked mendicant. വസ്ത്യാഗി.

അവധൂതം, &c. adj. Thrown; cast. എറിയപ്പെട്ടതു.

അവധൃതം. &c. adj. Known from being heard. കേട്ടറിയപ്പെട്ടതു.

അവധ്യൻ. s. 1. One who is not deserving of execution. കൊല്ലപ്പെടെണ്ടാത്തവൻ. 2. one who cannot be killed; invulnerable.

അവധ്യോക്തി. s. 1. Sacred, not to be killed. 2. a request to spare the life of any person. ബ്രാഹ്മണന്റെ മുറവിളി.

അവധ്വംസം. s. 1 Censure, blame. അപവാദം. 2. abandoning, quitting. ത്യാഗം. 3. pounding, grinding. അരപ്പു.

അവധ്വസ്തം. adj. Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടതു.

അവനതം, &c. adj Bending down, stooping, bowed, curved. വളഞ്ഞതു, കുനിഞ്ഞതു.

അവനതാനതം, &c. adj. Down, headlong. കിഴുക്കാമ്പാടുള്ള.

അവനം. s. 1. Gratification satisfaction. സന്തോഷണം, 2. satiety. തൃപ്തി. 3. preservation. രക്ഷ.

അവനാടൻ. s. One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവനായം. s. Causing to descend. കിഴുക്കാമ്പാടു തള്ളുക.

അവനി. s. The earth. ഭൂമി.

അവനിപതി. s. A king, a sovereign. രാജാവു.

അവനീശൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവു

അവന്തിസോമം. s. Sour gruel, prepared from the fermentation of rice water. കാടി.

അവന്ധ്യം. s. A tree that flowers and bears fruit. പൂത്തു കായിക്കുന്ന വൃക്ഷം.

അവന്ധ്യാ. s. See the preceding.

അവപഥ്യം. s. Transgression of prescribed regimen. See അപഥ്യം.

അവഭൃഥം. s. A supplementary sacrifice made to atone for any defects in a principal and preceding one. യാഗസമാപ്തി.

അവഭൃഥസ്നാനം. s. An ablution made after the conclusion of a sacrifice. യാഗം കഴിഞ്ഞുകുളി.

അവഭ്രടൻ. s. One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവമതം, &c. adj. Despised; disregarded; spurned. അനിഷ്ടം.

അവമതി. s. 1. Aversion, dislike. അരുചി. 2. disrespect, contempt. അവമാനം.

അവമൻ. s. An inferior, a low or vile person. ഹീനൻ.

അവമന്തവ്യം; &c. adj. Disrespectful, dishonourable. നിന്ദ്യം.

അവമൎദ്ദം. s. Devastation; inflicting pain or punishment on an enemy by laying his country waste; &c. പീഡനം.

അവമൎയ്യാദ. s. Disrespect; incivility.

അവമാനന. s. Disrespect; insult. നിന്ദ.

അവമാനം. s. Disrespect; dishonour; disgrace; indignity; insult; affront

അവമാനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be disgraced, dishonoured, or insulted: or to suffer disgrace, &c

അവമാനി. s. A dishonourable person.

അവമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, or അവമാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To despise, to disregard; to dishonour; to disgrace; to insult.

അവമാനിതം; &c. adj. Despised; disregarded; dishonoured. അവമാനിക്കപ്പെട്ടതു.

അവയവം. s. A member or limb of the body.

അവയവി. s. The body.

അവയോഗം. s. A bad sign; an evil omen; an unfortunate event.

അവരജൻ. s. A younger brother. അനുജൻ.

അവരജാ. s. A younger sister. അനുജത്തി.

അവരതി. s. 1. Stopping, ceasing. നിൎത്തു. 2. destruction. നാശം.

അവരം, &c. adj. Posterior, hinder, last പി ന്വറം. s. The hinder thigh of an elephant. ആനയുടെ പിൻകാൽ.

അവരവൎണ്ണൻ. s. A sudra or man of the fourth tribe. ശൂദ്രൻ.

അവരി. s. Indigo, "Indigo-fera anil.

അവരിണൻ. s. One who is despised, disregarded, spurned. നിന്ദ്യൻ.

അവരോധനം. s. A seraglio, the inner or queen's apartment. രാജസ്ത്രീയുടെ ഗൃഹം.

അവരോധം. s. 1. A hindrance; an obstruction വിരോധം. 2. the seraglio of a palace, the queen's apartment. രാജസ്ത്രീ രാജസ്ത്രീയുടെ ഗൃഹം.

അവരോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hinder, to obstruct.

അവരോഹം. s. 1. Mounting, ascending. കരേറ്റം. 2. descent: ഇറക്കം: passing from or over. 3. any creeping plant. 4. a fibrous root issuing from the branches of certain trees, and hanging down from them, takes fresh root into the earth, as those of the 'Indian' fig-tree.

അവൎണ്ണം. s. 1. Censure, blame. വെറുപ്പ. 2. the name given to അ and ആ. adj. 1. Colourless. 2. bad, low, destitute of good qualities.

അവലഗ്നം. s. The waist. അര.

അവലംബനം s. That on which any person or thing depends; an asylum; refuge; support, protection. ആശ്രയം.

അവലംബം. s. See the preceding.

അവലംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To depend on any person or thing; to take hold of any thing. 2. to embrace (as an opinion)

അവലക്ഷണം. s. An evil omen or augury; a bad sign. adj. 1. Unbecoming, unseeming, indecent, improper. 2. ugly. 3. dirty. 4. unfortunate, ill fated.

അവലക്ഷം. s. Whiteness. adj. White.

അവലാപം. s. 1. A denial. നിഷേധവാക്ക. 2. an argument held in support of some false-hood. ഭോഷ്കാക്ക. 3. concealment of knowledge. മറച്ചുപറക.

അവലിപ്തത. s. Pride, arrogance. ഡംഭം.

അവലീലം. s. Facility, ease. എളുപ്പം.

അവലേപം. s. 1. Pride. ഡംഭം. 2. smearing, anointing. തേപ്പ. 3. ornament.

അവലോകനം. s. The act of looking; surveying, sight, seeing. കാഴ്ച.

അവലോജ, അവല്ഗുജ. s. A medicinal plant, "Serratula anthelmintica". കാൎപൊകിൽ അരി.

അവശകുനം. s. An evil omen, an augury: a bad sign.

അവശത. s. 1. Ungovernableness, untameableness. സ്വാധീനമില്ലായ്മ. 2. weakness, inability. ക്ഷീണത.

അവശൻ. s. 1. One who is ungovernable. സ്വാധീനമില്ലാത്തവൻ. 2. one who is out of his own control from joy, ecstacy, sorrow, &c. പരവശൻ. 3. one who is weak, impotent.

അവശിഷ്ടം. &c. adj. Left; remaining. ശേഷിക്കപ്പെട്ടത.

അവശീകൃതം &c. adj. Untractable, ungovernable. വശീകരിക്കപ്പെടാത്തത, സ്വാധീനപ്പെടാത്തത.

അവശ്യം. adj. 1. Absolute, or indispensibly necessary.

അടിയന്തരം. 2. certain, infallible. നിശ്ചയം. adv. Certainly, without fail.

അവശ്യായം. s. Frost. മഞ്ഞ.

അവസഥം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

അവസരക്കേട. s. 1. Inconvenience, unseasonableness, want of opportunity or occasion.

അവസരം. s. 1. An occasion; opportunity. 2. urgency. 3. hurry. 4. necessity.

അവസാദം. s. Lassitude, weariness, want of energy or spirit, especially as proceeding from doubtful or unsuccessful love. ആലസ്യം

അവസാനം. s. 1. The end or decline of any thing. 2. the end of an action; conclusion, termination, cessation. 3. boundary, limit. 4. death. 5. in grammar; The disjunction of letters, the end of a word. അവസാനകാലം. The time of death, the end of ones life, death.

അവസാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To end, to decline. 2. to terminate, to cease. v. a. To finish, to conclude, to fulfil, to complete.

അവസായം. s. End, conclusion. 2. termination, completion. അവസാനം. 3. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം.

അവസിതൻ. s. One who is reduced in circumstances. നിൎദ്ധനൻ.

അവസിതം, &c, adj. 1. Finished, completed. നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. known, understood. അറിയപ്പെട്ടതു°. 3. stored (as grain, &c.) സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു°. 4. gone.

അവസ്കരം. s. Fœces. ordure. മലം. 2. a privity, a part to be concealed. രഹസ്യസ്ഥലം.

അവസ്ഥ. s. 1. A state or condition. 2. any particular stage of life; as infancy, youth, age, &c. 3. calamity, distress. ബാല്യാവസ്ഥ, childhood. മരണാവസ്ഥ, the agony of death. അവസ്ഥപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To be in distress. സഹിച്ചുകൂടാതെ അവസ്ഥപ്പെടുന്നു. To experience insupportable calamity.

അവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To reduce to misery, to plunge another into difficulties.

അവസ്ഥാത്രയം. s. Three states, viz. watchfulness, dreaming; sound sleeping.

അവസ്ഥാന്തരം. s. 1. Another state or condition. മറ്റൊരവസ്ഥ. 2. intervening time.

അവസ്ഥാനം. s. Situation, station, abode, place or period of abiding or staying. സ്ഥിതി.

അവസ്ഥിതം, &c. adj. Occupying place or period, abiding, residing, remaining firm or fixed, &c. സ്ഥിരപ്പെട്ടതു°.

അവസ്ഥിതി. s. Abode, station, situation, staying. ഇരിപ്പു°.

അവസ്നസ. An artery. പെരിഞരമ്പു°.

അവഹാരം. s. 1. A shark. 2. a crocodile or any marine monster. നക്രം.

അവഹിതം, &c. adj. Known, celebrated. അറിയപ്പെട്ടതു°.

അവഹിത്ഥം. s. Dissimulation. വ്യാപ്തി.

അവഹേളനം. s. Disrespect, disregard; neglect. നിന്ദ.

അവൾ. s. pro. fem The personal Pronoun, She.

അവാക. adj. 1. Dumb. 2. downlooked, headlong. അധോമുഖം. 3. south, southern. തെക്കേദിക്കു°.

അവാക്കു°. s. Obscene or improper language.

അവാക്കണ്ണൻ. s. One who is deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

അവാക്പുഷ്പി. s. A kind of anise, or dill seed. 'Anethum sova' (Rox) or 'Anethum graveolens. ശതകുപ്പ.

അവാഗ്രം &c. adj. Stooping, bending, bowed. കുനിഞ്ഞതു°.

അവാങ്മുഖം. &c. adj. Downlooked; headlong. തല കുനിഞ്ഞതു°.

അവാചി, adj. 1. South, southern. തെക്കു°. 2. downlooked, headlong. s. The southern point.

അവാച്യം, &c. adj. Unfit to be spoken; obscene. പറയരുതാത്തതു°. s. Blamable discourse.

അവാന്തരം. s. An invasion or incursion. ആക്രമണം. adj. Intervening. ഇട.

അവാരം. s. The near bank of a river. വരമ്പു°.

അവി. s. 1. A mountain പർവതം. 2. a sheep. ആടു°. 2. the sun. സൂര്യൻ. 4. a woman in her menses. രജസ്വല.

അവികലം. adj. Inseparable, compact. തിങ്ങിയതു°.

അവികല്പം, &c. adj. Unchangeable; immovable. വികല്പമില്ലാത്തതു°.

അവിക്കയറു°. s. The tie of a yoke, that which fastens the ox to the yoke, or the latter to the plough.

അവിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To simmer. 2. to fasten the yoke to the plough.

അവിഖ്യാതി. s. 1. A false accusation; an unjust censure or reproach. 2. blame; infamy. അപവാദം. 3. detraction.

അവിഗ്നം. s. A fruit tree, commonly 'Caronda, Carissa Carodas' ക്ലാക്കാവൃക്ഷം.

അവിഘ്നം. adj. Unobstructed, destitute of obstacle, safe. തടവില്ലാത്തതു°.

അവിച്ഛിന്നം. &c. adj. Inseparable, compact, united, joined. വേർപാടില്ലാത്തതു°. s. Junction, union.

അവിജ്ഞാനം. s. Ignorance, illiterateness. അജ്ഞാനം.

അവിജ്ഞേയം, &c. adj. Incomprehensible, what is not to be or may not be known or understood. അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു°.

അവിടത്തെ. adj. There, of that place, also used as an honorific, your.

അവിടം. s. That place.

അവിടെ. adv. There, in that place.

അവിടേക്കു°. adv. Thither, to that place.

അവിട്ടം. s. The 23rd. lunar asterism.

അവിതം, &c. adj. Preserved, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

അവിദ്യ. s. 1. Ignorance, illiterateness, want of knowledge. അജ്ഞാനം. 2. pride, haughtiness. അഹങ്കാരം.

അവിഝകർണ്ണി. s. A plant, 'Cissampelos hexandra. പാട.

അവിധ. s. Apology, excuse. അവിധപറയുന്നു To apologize, to excuse oneself.

അവിധി. s. Calamity; distress; trouble. adj. Illegal.

അവിധൃതം. adj. Unheld, uncontained; let go. ധരിക്കപ്പെടാത്തതു,; വിടപ്പെട്ടതു

അവിനദ്ധൻ. s. One who is armed; mailed, accoutred. പടച്ചട്ട ഇട്ടവൻ.

അവിനയം. s. Pride. വണക്കമില്ലായ്മ.

അവിനാശി. s. Incorruption. നാശമില്ലായ്മ.

അവിനീതൻ. s. One who acts ill or improperly, or misbehaves. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.

അവിപത്തി. s. Safety, void of danger. ആപത്തില്ലായ്മ. 2. a medicine.

അവിമുക്തം. s. A name of 'Banares', also called, കാശി.

അവിയൽ. s. The name of a curry made of salt, pepper, cocoa-nut milk, tamarinds, &c,

അവിക്കുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. To shrink, to grow less, to contract.

അവിരതം, &c. adj. Incessant; continual; eternal, forever. നിത്യം.

അവില്. s. Rice bruised and dried; flattened grain.

അവിലംഘിതം. adj. Crossed, passed over. കടക്കപ്പെട്ടതു.

അവിവേകം. s. 1. Inconsiderateness; imprudence; indiscretion. 2. ignorance.

അവിവേകി. s. An indiscrete; imprudent, or inconsiderate person. വിവേകമില്ലാത്തവൻ.

അവിശ്വാസം. s. 1. Unbelief. 2. infidelity. 3. distrust. 4. jealousy. 5. diffidence.

അവിശ്വാസി. s. An unbeliever; an infidel

അവിശേഷം. s. Equality.

അവിസ്പഷ്ടം. s. Indistinct speech. കൊഞ്ഞവാക്ക.

അവിളംബം, &c. adj. Quick, expeditious, swift. വേഗം.

അവിളംബിതം, &c. adj. Quick, expeditious, swift. വേഗം.

അവീചി. s. Hell. നരകം.

അവീര. s. A woman who has neither husband nor child. ഭർത്താവും പുത്രരുമില്ലാത്തവൾ.

അവൃദ്ധ. s. A middle aged woman. നരയ്ക്കാത്തവൾ.

അവേദ്യം, &c. adj. Not to be known, or ascertained. അറിയപ്പെട്ടുവാൻ കഴിയാത്തതു.

അവേദ്യം. s. A calf. കിടാവു.

അവെല്ലജം. s. Black pepper. നല്ലമുളക.

അവേക്ഷ. s. 1. Attention, observation, സൂക്ഷണം. 2. agreement, engagement. പ്രതിജ്ഞ.

അവ്യക്തത. s. 1. Mysteriousness, invisibility. 2. indistinctness, inarticulateness. 3. ignorance. സ്പഷ്ടമില്ലായ്മ.

അവ്യക്തം, &c. adj. 1. Mysterious, invisible. 2. unintelligible; indistinct; inarticulate. 3. ignorant. സ്പഷ്ടമില്ലാത്തതു.

അവ്യക്തരാഗം. s. Dark-red, the colour of the dawn. കറുത്ത ചുവപ്പ.

അവ്യക്തരൂപി. s. The invisible being; God. കാണപ്പെടാത്തവൻ, ദൈവം.

അവ്യക്തവചനം. s. Indistinct speech. കൊഞ്ഞവാക്ക.

അവ്യണ്ഡ. s. Cowhage, 'Dolichos pruriens. നായ്ക്കരണ.

അവ്യഥ. s. 1. Yellow myrobalan. കടുക്ക. 'Myrobalans citrina'. 2. freedom from pain. 3. a plant, 'Hibiscus mutabilis. ഒരിലത്താമര.

അവ്യയം. s. In grammar; an indeclinable word, a particle; an adverb. adj. permanent, lasting. നിത്യം. 2. economical, parsimonious. ചിലവില്ലാത്തതു.

അവ്യയപദം. s. An indeclinable word.

അവ്യവസായി. s. One who is negligent or remiss in practice. ജാഗ്രതയില്ലാത്തവൻ.

അവ്യവസിതം, &c. adj. Uncertain. നിശ്ചയമില്ലാത്തതു.

അവ്യവഹിതം. adj. Adjoining, contiguous. ഇടയിൽ മറ്റൊന്നില്ലാത്തതു.

അവ്യാജം. s. Unfeignedness; sincerity, truth. adj. Unfeigned; sincere.

അവ്യാപ്തം. s. A particular mark, quality, or attribute. ഒന്നിനു പ്രത്യേകമുള്ള ലക്ഷണം.

അവ്യാപ്തി. s. See the preceding.

അവ്യാഹതം, &c. adj. Unrestrained, unobstructed; unimpeded. തടവില്ലാത്തതു; വിരോധമില്ലാത്തതു.

അവ്യാഹിതം, &c. adj. Not placed. വെക്കപ്പെടാത്തതു.

അവ്യാഹൃതം. s. Silence. മൌനം.

അശക്തൻ. s. One who is weak, feeble, or sick.

അശക്തം, &c. adj. 1. Weak, feeble. 2. sick, infirm.

അശക്തി. s. Want of ability; weakness; feebleness; incapacity; impotency.

അശക്യം, &c. adj. Impossible; impracticable; improper. കഴിയാത്തതു്. necessity.

അശങ്കം. adj. Doubtlessness, fearlessness.

അശട്ട്. s. 1. Carelessness, remissness. 2. fear, apprehension. 3. doubt, uncertainty. 4. filthiness; dirtiness.

അശനം. s. Food; victuals. ഭക്ഷണം.

അശനായ. s. Hunger. വിശപ്പ്.

അശനായിതൻ. s. One who is hungry. വിശപ്പുള്ളവൻ.

അശനി. s. A thunderbolt; the weapon of "Indra" ഇടിത്തീ.

അശനേഛൎത്തു. s. A glutton, one who eats voraciously. അതിഭക്ഷകൻ.

അശനൈസ. ind. Soon, quick. വേഗം.

അശരീരി. adj. Incorporeal, immaterial. ശരീരമില്ലാത്തതു്.

അശരീരിവാക്ക്. s. The voice of an invisible being.

അശാന്തൻ.. One who is impatient; passionate, eager, ardent. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.

അശാന്തം. s. Impatience; vehemence of temper; passion; rage; eagerness, ക്ഷമയില്ലായ്മ.

അശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

അശിതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

അശിരൻ. s. 1. A name of the sun. സൂൎയ്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

അശിവം. s. adj. Inauspicious, unlucky. അശുഭം

അശിശ്വി. s. A Woman who has no child. പുത്രനില്ലാത്തവൾ.

അശിക്ഷിതൻ. s. One who is uneducated, untrained, not disciplined. അഭ്യസിക്കപ്പെടാത്തവൻ.

അശീതം, &c. adj. Hot; warm; not cold. ചൂടുള്ളതു്.

അശീതി. adj. Eighty. എണ്പതു്.

അശു. adj. Very small, very little.

അശുചി. s, Uncleanness; impurity; polution. adj. Unclean; impure. അശുദ്ധി.

അശുദ്ധം, &c. adj. Unclean, impure, unholy, polluted. s. Human excrement.

അശുദ്ധമാകുന്നു. v. n. To be polluted, impure, unclean.

അശുദ്ധമാക്കുന്നു. v. a. To pollute, to defile.

അശുദ്ധി. s. Uncleanness, impurity, pollution, defilement.

അശുഭം. s. Inauspiciousness. adj. Inauspicious, bad.

അശുഭകൎമ്മം. An inauspicious action.

അശേഷം. adj, All, entire, whole,

അശോകം. s. The "Asoca tree," a shrub "Jonesia Asoca".

അശോക. s. 1. A medicinal plant, See കടുകരോഹിണി. 2. red chalk. കന്മതം.

അശോഭനം. adj. Dark, obscure, not clear. പ്രകാശമില്ലാത്തതു്.

അശൌചം. s, Uncleanness, pollution. അശുദ്ധി.

അശ്മകം. s. Red chalk. കന്മതം.

അശ്മഗൎഭം. s. An emerald. മരതകം,

അശ്മജം. s. Red chalk. കന്മതം.

അശ്മദാരണം. s. An axe or crow for breaking stones. കല്ലുളി, മഴു.

അശ്മന്തം. s. A fire place, a furnace. അടുപ്പു്.

അശ്മപുഷ്പം. s. The plant that yields benzoin, "Styrax benzoin.

അശ്മം. s. A stone, കല്ലു്; a pock, പാറ; a mountain. മല.

അശ്മദുഘാ. s. Red chalk. കന്മതം.

അശ്മരി. v. Strangury. മൂത്രകൃഛ്രം.

അശ്മസാരം. s. Iron. ഇരിമ്പു്.

അശ്മാവു്. s. A stone, or rock. കല്ലു്.

അശ്രതം. s. A tear. കണ്ണുനീർ.

അശ്രദ്ധ. s. Negligence, neglect, carelessness.

അശ്രദ്ധം, &c. adj, Negligence, careless, heedless.

അശ്രം. s. A tear. കണ്ണുനീർ.

അശ്രമം, &c. adj. Easy, light, not difficult. എളുപ്പമുള്ളതു്.

അശ്രാന്തം, &c. adj. 1. Eternal. നിത്യം. 2. not wearied or fatigued. അനാലസ്യം. adv. Continually,

അശ്രാന്തിമാൻ. s God, the eternal being. എന്നും ക്ഷീണമില്ലാത്തവൻ.

അശ്രാവ്യം, &c. adj. അശ്രാവ്യം. adj. Not fit to be heard, unharmonious. കേൾക്കരുതാത്തതു്;

അശ്രി. s. 1. The edge of a sword, &c. a blade. കത്തിത്തിൻ തല. 2. an angle or corner. കോൺ.

അശ്രീകരക്കാരൻ. s. A prodigal, one who is extravagant. മുടിയൻ.

അശ്രീകരം. s. 1. Wastefulness, prodigality, extravagance. ദുൎവ്യയം. 2. filthiness, വൃത്തികേട്.

അശ്രു. s. A tear. കണ്ണുനീർ.

അശ്രുകണം. s. A single tear. കണ്ണുനീർതുള്ളി.

അശ്രുജലം. s. A tear. അശ്രു.

അശ്രുതം, &c. adj. Unheard, unknown. കേട്ടിട്ടില്ലാത്തത്.

അശ്ലീലം. s. Rustic language. അസഭ്യസൂചകവാക്ക്.

അശ്വകൎണ്ണകം. s. A timber tree, commonly termed the "Sal Shorea Robusta. മുളമ്പ. മരുത്.

അശ്വഗന്ധ. s. A plant, "Physalis flexuosa. അമുക്കുരം.

അശ്വതി. s. The first of the 27 lunar mansions.

അശ്വത്ഥം. s. The holy fig tree. "Ficus religiosa. അരയാൽ.

അശ്വപാലൻ. s. A groom, a horse keeper. കുതിരക്കാരൻ.

അശ്വം. s. A horse, കുതിര.

അശ്വമേധം. s. The sacrifice of a horse.

അശ്വമേധയാഗം. s. See the preceding.

അശ്വയുക്ക. s. The first of the 27 lunar mansions, the head of 'Aries.' അശ്വതി.

അശ്വയുജം. s. The month 'Aswin,' (September, October.) കന്നി, തുലാം.

അശ്വരത്നം. s. A horse of a good breed. നല്ല ജാതിക്കുതിര.

അശ്വലക്ഷണം. s. The quality of a horse കുതിരയുടെ ലക്ഷണം.

അശ്വവാഹനം. s. Riding on horse back.

അശ്വവൈദ്യൻ. s. A farrier.

അശ്വശാല. s. A stable. കുതിരപ്പുര.

അശ്വശിക്ഷ. s. The act of breaking horses the 'Manege.' കുതിരെ ശീലിപ്പിക്ക.

അശ്വസാദി. s. A trooper, a horse man. കുതിരച്ചേവകൻ.

അശ്വാ. s. A mare. പെൺ കുതിര.

അശ്വാരൂഢൻ. s. A trooper, a norseman. കുതിരച്ചേവകൻ.

അശ്വാരോഹണം. s. Riding, or carried on a horse.

അശ്വാരോഹൻ. s. A trooper, a horseman. കുതിരച്ചേവകൻ.

അശ്വി. s. See അശ്വിനി.

അശ്വികൾ. s. plu. The twin sons of Aswini. ദേവവൈദ്യന്മാർ.

അശ്വിനി. s. The first of the 27 lunar mansions.

അശ്വതി. s. 'Nacshatras', or constellations, in the moon's path.

അശ്വിനീസുതന്മാർ. s. plu. The 'Aswins' or nymphs in Hindu mythology. Asterisms personified. അശ്വികൾ.

അശ്വീയം. s. A number of horses. കുതിരക്കൂട്ടം adj Belonging to a horse. കുതിരെ സംബന്ധിച്ചത്.

അഷ്ട. adj. Eight. എട്ട.

അഷ്ടകം; adj. Eight. എട്ട്. അഷ്ടകഷ്ടങ്ങൾ. The eight difficulties; or miseries of human life.

അഷ്ടകോണം. adj. Octangular എട്ടുകോണുള്ളത്

അഷ്ടഗന്ധം. s. A class of eight principal perfumes.

അഷ്ടഗ്രാസി. s. One who eats eight mouths full of victuals; an ascetic. എട്ടുരുളമാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ, സന്യാസി.

അഷ്ടചൂൎണ്ണം. s. A medicinal powder cumposed of eight different spices and drugs, viz. dried ginger, long pepper, black pepper, carroway, (artificial salt,) 'Induppa, cummin seed, assafœtida.

അഷ്ടധാ. ind. Eight different ways. എട്ടുപ്രകാരം

അഷ്ടപദി. s. A song, or hymn. സങ്കീൎത്തനം.

അഷ്ടപാദം. s. A spider. എട്ടുകാലി.

അഷ്ടമം. adj. The eighth· എട്ടാമത്തെ.

അഷ്ടമി. s. The eight lunar day from the new or full moon.

അഷ്ടമിരോഹിണി. s. A festival. ഒരു വിശേഷദിവസം.

അഷ്ടരാഗം. s. The eight principal passions, 1. കാമം; lust. 2. ക്രോധം; hatred. 3. ലോഭം; avarice, covetousness. 4. മോഹം; voluptuousness. 5. മദം; presumptuousness 6 മത്സരം; jealousy. ഡംഭം.; pride. 8. അസൂയ; envy.

അഷ്ടശൈലം. s. The eight principal mountains

അഷ്ടാംഗം. The eight prineipal members of the body.

അഷ്ടാംഗഹൃദയം. s. A medical book. വൈദ്യശാസ്ത്രം;

അഷ്ടാദശപുരാണം. s. The eighteen 'Puranas'-

അഷ്ടാദശം. adj. Eighteen; eighteenth. പതിനെട്ട്.

അഷ്ടാപദം. s. 1. A kind of checkered cloth or board for drafts. dice, &c. ചതുരംഗം. 2. gold. പൊന്ന്. 3. a mountain sheep supposed to be eight feet long. വരയാട്: മലയാട്.

അഷ്ടാശി. adj. Eighty. എണ്പത്.

അഷ്ടാശീതി. adj. Eighty eight. എണ്പതെട്ട്.

അഷ്ടി. s. Food, victuals. അന്നം അഷ്ടി കഴിക്കുന്നു. To take food. to eat.

അഷ്ടൈശ്വൎയ്യം, s. The eight supernatural faculties, such as assuming an imperceptible form, &c. അണിമാദി.

അഷ്ടൌ. adj. Eight. എട്ട്.

അഷ്ഠീവൽ, s. The knee. മുഴങ്കാൽ.

അസകൃൽ. ind. Again and again, often repeatedly പിന്നെയും പിന്നെയും; കൂടെക്കൂടെ.

അസക്തൻ, s. One who is unattached to, or wanting in affection. 2. negligent, inattentive.

അസക്തി s. 1. Disunion, disjunction, want of attachment, or affection. 2. negligence, inattention. അജാഗ്രത.

അസതീ s. An unchaste woman; an adulteress വ്യഭിചാരിണി

അസതീസുതൻ. s. A bastard.

അസത്ത്. adj. Bad, wicked. ചീത്ത.

അസത്യക്കാരൻ, s. A liar.

അസത്യം, s. An untruth; a falsehood; a lie.

അസത്യവാദി, A liar.

അസത്വം. s. Badness, ഗുണമില്ലായ്മ.

അസനം, s. A tree, "Terminalia alata tomentosa" വേങ്ങ

അസന്തുഷ്ടി, s. Dissatisfaction, discontent

അസന്ദിഗ്ദ്ധം, &c. adj. Undoubted, indubitable; indisputable, unquestionable. സന്ദേഹമില്ലാത്തത്.

അസന്ദിഷ്ടം. adj. 1. Untold, uncommunicated. അറിയിക്കപ്പെടാത്തത്. 2. unpromised, unengaged.

അസഭ്യം, &c. adj. Obscene; bad mean; vulgar unworthy of admission into an assembly. അസഭ്യം പറയുന്നു. To use bad or foul language.

അസഭ്യവാക്ക്, Obscene language.

അസമീക്ഷ്യകാരി, s. One who acts inconsiderately. അവിവേകി.

അസംഖ്യം, &c adj. Innumerable; exceedingly numerous, numberless, without number countless. എണ്ണമില്ലാത്തത്.

അസംഗതി, s. 1. suddenness. 2. an accident. 3. any thing without cause, or anything unreasonable.

അസംഗതിയായി. adv. 1. Suddenly, without a wherefore, in an unexpected manner. 2. unreasonably.

അസംഗൻ, s. One who is void of passion or desire, indifferent,

അസംപ്രേക്ഷണം, s. Inconsiderateness. അവിവേകം

അസംബന്ധം, &c. adj. Unconnected, unmeaning (discourse,&c.)

അസംബാധം. adj. Uncontracted, passible. തിക്കില്ലാത്തത്.

അസംഭവം. adj. Not produced, not born. ഉണ്ടാകാത്തത്.

അസംഭാവ്യം, &c. adj. Not to be respected, or regarded. അപ്രമാണ്യം.

അസംഭിന്നം. adj 1. Unshaken, unagitated. 2. undivided, unbroken. 3. unchanged. ഭിന്നമില്ലാത്തത്.

അസംഭൂതം adj. What has not been produced, what has not happened. ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്.

അസമ്മതം, &c. adj. Dissentient, differing from.

അസംശയം. adj. Undoubted, indubitable. നിശ്ചയം.

അസംസ്കൃതം, &c.adj. 1. Not artificially produced. ഉണ്ടാക്കപ്പെടാത്തത്. 2. undecorated, unornamented, അലങ്കരിക്കപ്പെടാത്തത്. 3. uncleansed, unpurified. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്തത്.

അസഹനം. s. 1. Enmity. ശത്രുത. 2. insupportableness. അസഹ്യത.

അസഹായം, s. Helplessness, destitute of aid or support. adj. Helpless. destitute of aid.

അസഹിഷ്ണുത, s. Envy; malice, malignity. അസൂയ.

അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി,വാൻ v. a, 1. To weary, to trouble to annoy; to vex; 2. to disgust; to disquiet.

അസഹ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു വാൻ. v. n. 1. To be disgusted, to be wearied, to be troubled, annoyed, vexed. 2. abhor.

അസഹ്യം, &c. adj. Insupportable; wearisome; troublesome; vexatious; odious; disgusting; unpalatable.

അസാകല്യം. adj. Some, certain. ഏതാനം.

അസാദ്ധ്യം. adj. Impossible; impracticable. അസാദ്ധ്യരോഗം. An incurable disease.

അസാധകം. adj. See the preceding.

അസാധാരണം,&c. adj 1. Uncommon; unusual. അപൂർവ്വം. 2. unlike, dissimilar. സമമല്ലാത്തത്.

അസാധു. adj.1. Incorrect, improper. അയുക്തം. 2. useless, of no avail. അപ്രയോജനം.

അസാമാന്യം, &c. adj. 1. Uncommon; unusual; rare. 2. unlike. 3. excellent; exceeding. അധികം.

അസാരൻ. s. A mean person, a trifler. അല്പൻ.

അസാരം, &c. adj. Little; mean; worthless; sapless, dry. s. A trifle; a little.

അസാരസ്യം. adj. Unpleasant: unpalatable. നീരസം.

അസി. s. A sword, a scymitar. വാൾ.

അസിക്നി. s. A girl attending upon the women's appartments, a young female servant. ദാസി.

അസിതൻ. s. A name of the planet 'Saturn.' ശനി.

അസിതം. s. Black (the colour.) കറുപ്പ്. adj. 1. Black. കറുത്ത. 2. dark blue.

അസിതഛത്രം. s. A sort of dill or fennel. ശതകുപ്പ.

അസിധരൻ. s. A swordsman. See. അസിഹേതി.

അസിധാര. s. The edge of a sword. വാളിന്റെ വായ്ത്തല.

അസിധാവകൻ. s. An armourer, a polisher, a sword or tool cleaner. കടച്ചില്ക്കാരൻ.

അസിധേനുക. s. A knife, a whittle. ചുരിക.

അസിപത്രം. s. 1. sugar cane. കരിമ്പ്. 2. a certain hell, paved with swords. നരകഭേദം.

അസിപത്രവനം. s. See the preceding.

അസിപുത്രി. s. A knife, a whittle. ചുരിക.

അസിലത. s. A good or excellent sword. നല്ലവാൾ.

അസിഹേതി. s. A swordsman, a soldier armed with a sword. വാൾ ധരിച്ചവൻ.

അസു. s. Any of the five vital breaths, or airs of the body. പ്രാണൻ.

അസുഖം. s. Uneasiness, restlessness. 2. sorrow, pain, affliction.

അസുധാരണം. s. Life, existence. ജീവനം.

അസുനാശം. s. Death. മരണം.

അസുപ്തം. adj. Watchful, wakeful, restless. ഉറക്കമില്ലായ്ക.

അസുരഗണം. s. A multitude of demons. അസുരക്കൂട്ടം.

അസുരൻ. s. 1. An Asur or demon. 2. a giant.

അസുര. s. 1. Night. 2. a zodiacal sign.

അസുരി. s. 1. Black mustard, 'Sinapis ramosa'. കടുക്. 2. the wife of an asur.

അസൂയ. s. Envy; jealousy; impatience at another's prosperity or success; malice; malignity; hatred; detraction.

അസൂയക്കാരൻ. s. One who is envious, jealous, malignant, &c.

അസൂയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To make envious; to provoke to jealousy.

അസൂയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be envious, to be jealous; to be impatient at another's success.

അസൂക്ഷണം. s. Disregard; disrespect. contempt. നിന്ദ.

അസൃക്ക്. s. Blood. രക്തം.

അസൃക്കര. s. The juice or essence of the body, lymph, serum, &c. രസധാതു.

അസൃക്പൻ. s. A 'Racshasa,' or giant. രാക്ഷസൻ.

അസൃഗ്ധര. s. The skin. തൊലി.

അസോഢം. adj. Insupportable, vexatious. സഹിച്ചുകൂടാത്തത്.

അസൗഖ്യം. s. 1. Restlessness: unquietness; uneasiness. 2. affliction; sorrow; pain.

അസൗമനസ്യൻ. s. One who has a bad or croaking voice. ക്രൂരശബ്ദൻ.

അസൗമ്യാക്ഷം. s. A fierce look.

അസ്ഖലിതം, &c. adj. Undeviating, unwavering, steady, not slipping. ഇടർച്ചയില്ലാത്തത്.

അസ്തുകം. s. Beatitude, eternal felicity. മോക്ഷാനന്ദം.

അസ്തം, അസ്തമനപർവ്വതം. s. 1. The western mountain, behind which the sun is supposed to set. 2. destruction. നാശം adj. Thrown, cast sent, dispatched disappeared. അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്, നീക്കപ്പെട്ടത്.

അസ്തമനം. s. 1. Sunset. 2. disappearance, setting, vanishing. 3. death.

അസ്തമയം. s. See the preceding.

അസ്തമാനം s. See the preceding.

അസ്തമിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. n. 1. The sun to set. 2. to end, to disappear. 3. to die.

അസ്തശങ്കം. ind. Doubtless, fearless. അസംശയം.

അസ്തി. ind. Now being, existent, present. ഉള്ള,

അസ്തിവാരം. The foundation of an edifice, or building.

അസ്തു. ind. Be it so, let it be; implying assent; also reluctance, and pain.

അസ്തുവാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be reduced to nothing; to be impoverished.

അസ്തേയം. adj. Not stolen, or taken away. മോഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തത്.

അസ്തോകം. adj. many, much. വളരെ.

അസ്ത്രജീവി. s. A soldier, a warrior; an archer.

അസ്ത്രജ്ഞൻ. s. One skilled in archery, or war.

അസ്ത്രം. s. An arrow, a missile weapon. അസ്ത്രപ്രയോഗം. The shooting of arrows. അസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. To shoot an arrow.

അസ്ത്രമാർജ്ജൻ. s. An armourer, a sword or tool polisher or cleaner. കടച്ചിൽക്കൊല്ലൻ.

അസ്ത്രശാല. s. Armoury, or arsenal.

അസ്ത്രാഭ്യാസം. s. Exercise of arms.

അസ്ത്രി. s. 1. One skilled in archery. ആയുധാഭ്യാസി. 2. a gender not feminine. സ്ത്രീലിംഗമല്ലാത്തത്.

അസ്ഥി. s. A bone. അസ്ഥിപാത്രം, An urn. അസ്ഥിജ്വരം, An internal fever.

അസ്ഥികൂടം. s. a skeleton.

അസ്ഥിഭൂഷണൻ. s. Siva.

അസ്ഥിരത. s. Inconstancy; unsteadiness; want of steady adherence; changeableness; mutability of temper or affection, fickleness.

അസ്ഥിരം, &c. adj. 1. Inconstant, unsteady, trembling, shaken. 2. uncertain, unascertained. 3. fickle, changeable, mutable.

അസ്ഥിസ്രാവം. s. Gonorrhœa, considered as an urinary complaint.

അസ്പഷ്ടം. adj. Indistinct, obscure. പ്രകാശമില്ലാത്തത്.

അസ്പുടവാക്ക്. s. Lisping, speaking indistinctly. കൊഞ്ഞവാക്ക്.

അസ്പൃശി. s. A sort of prickly nightshade. Solanum Jacquini. കണ്ടകാരി ചുണ്ട.

അസ്മാദി. s. Our tribe, our class.

അസ്മാദിക്കാരൻ. s. One of our tribe or class.

അസ്രപൻ. s. A Racshasa. രാക്ഷസൻ.

അസ്രപാ. s. A leech. അട്ട.

അസ്രം. s. 1. Blood. രക്തം. 2. a tear. കണ്ണുനീർ. 3. a corner. കോൺ. 4. hair. രോമം.

അസ്രു. s. A tear. കണ്ണുനീർ.

ആസ്യാ. s. Sitting. ഇരിപ്പ്.

അസ്വച്ഛന്ദൻ. s. 1. One who is docile. 2. dependant on or subject to another. പരാധീനൻ.

അസ്വപ്നന്മാർ. s. plu. The gods or deities. ദേവകൾ.

അസ്വരൻ. s. One who has a bad or croaking voice. See അസൌമ്യസ്വരൻ.

അസ്വാതന്ത്ര്യം. &c. adj. Dependant on or subject to another, docile, humble. പരാധീനം.

അസ്വാധ്യായൻ. s. One who has not read the Vedas. വേദം പഠിക്കാത്തവൻ.

അസ്വാധീനത. s. 1. Dependency, subjection to another. 2. docility, humility. സ്വാധീനമില്ലായ്മ.

അസ്വാധീനം, &c. adj. Dependant on or subject to.

അസ്വാസ്ഥ്യം, &c. adj. unhealthy, sickly, weak. സൌഖ്യമില്ലാത്ത.

അഹം. A Sanscrit. per. pron. 1. ഞാൻ.

അഹമഹമിക. s. 1. Great self-conceit, egotism. 2. military vaunting. 3. emulation; rivalry; desire of superiority; boasting. ഞാൻ മുമ്പൻ എന്നുള്ള ഭാവം.

അഹങ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be proud, arrogant, haughty, or presumptuous.

അഹങ്കാരം. s. Pride, arrogance, haughtiness, self-conceit, egotism.

അഹങ്കാരശീലൻ. s. One who is proud, vain, or arrogant.

അഹങ്കാരി. s. A proud, vain, haughty, arrogant, or self-conceited person.

അഹങ്കൃതി. s. Pride; arrogance, haughtiness, self-conceit.

അഹന്ത. s. Selfishness. അഹങ്കാരം.

അഹംപൂർവം. adj. Conceited, vaunting, emulating.

അഹംപൂർവിക. s. 1. Emulative onset, the running forward of soldiers with emulation. 2. conceit, vaunting.

അഹംബുദ്ധി. s. Egotism, self-conceit, അഹമ്മതി.

അഹംഭാവം. s. Self-conceit, egotism, vanity, arrogancy.

അഹംഭാവി. s. One who is self-conceited, vain, proud, insolent, haughty.

അഹമ്മതി. s. Self-conceit, self-love; spiritual Ignorance.

അഹംയു. adj. Proud; vain; arrogant. അഹംഭാവി.

അഹരഹഃ ind. Daily. ദിവസം തോറും.

അഹർഗ്ഗണം. s. A month. മാസം.

അഹർപ്പതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

അഹർമ്മുഖം. s. Morning, dawn. ഉഷസ്സ്.

അഹർനിശം. Day and night. പകലും രാവും.

അഹസ്സ്. s. Day. പകൽ.

അഹസ്കരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

അഹസ്പതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

അഹഹ. ind. A particle or interjection, as ah! aha! &c. implying. 1. Surprise. 2. fatigue. 3. pain. 4. pleasure 5. calling.

അഹാന്തം. s. Evening. വൈകുന്നേരം.

അഹാൎയ്യം. s. A mountain. പർവതം. adj. Not to be stolen, or taken away. അപഹരിക്കപ്പെടരുതാത്തതു്.

അഹി. s. A snake; a serpent. സൎപ്പം.

അഹിതൻ. s. An enemy. ശത്രു.

അഹിതം. adj. Unfriendly, unfit, improper.

അഹിതുണ്ഡികൻ. s. A snke-catcher or exhibitor.

അഹിപതി. s. The king of serpents.

അഹിഭയം s. Mistrust, or apprehension of treason; fear of latent danger from one's own party; so called, because it is like the fear of a lurking snake. സ്വജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭയം.

അഹിഭുക്ക്. s. 1. Garuda the king of birds and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ. 2.a 2. Peacok മയിൽ.

അഹിഭൂഷണൻ. s. SIVA. ശിവൻ.

അഹിംസ. s. Not killing any thing.

അഹിംസ്യൻ. s. One who is not to be executed. കൊല്ലപ്പെടേണ്ടാത്തവൻ.

അഹേതു. s. 1. Any thing without cause; or any thing unreasonable. 2. accident.

അഹേതുകം. s. See the preceding.

അഹേരു. s. A plant, Asparagus racemosus. See ശതാവരി.

അഹോ ind. A particle and interjection of. 1. Reproach, (fie.) 2. compassion. 3. regret, (Ah! oh!) 4. calling, (Ho! Hola!) 5. praise, flattery, approbation 6. fatigue, weariness, 7. surprize, (Ah!) 8. doubt, deliberation, (either, or) 9. contempt, sneering. 10. an expletive.

അഹോബലം. s. The name of a certain holy place.

അഹോരാത്രം. s. An entire day and night, including the space of twenty four hours, or 30 muhurtas, or narikas.

അഹ്നാന്തം. s. Evening. വൈകുന്നേരം.

അഹ്നായ. ind. Soon, instantly. വേഗം.

അള. s. A hole, a burrow. പൊത്തു്.

അളകം. s. A curl, a ringlet. കുനിര.

അളക. s. Alaca, the city or captial of Cuvera, the god of wealth.

അളകാപുരി. s. See the preceding.

അളക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To measure, to mete.

അളപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to measure, to get measured.

അളക്കം. s. 1. White swallow wort. വെള്ളെരിക്ക. 2. a mad-dog. പേപ്പട്ടി.

അളവു്. s. 1. A measure, the quantity of capacity, or extension. 2. measurement.

അളവററതു്. adj. Immeasurable, immense; infinite.

അളവററവൻ. s. The infinite Being, or God.

അളവില്ലാത്ത. adj. Immeasurable, immense, infinite, unlimited.

അളവില്ലായ്മ. s. Immensity, infinity.

അളവുകാരൻ. s. A measurer, one who measures; a gauger.

അളവുകോൽ. s. A measuring rod, a measure.

അളവുവാശി. s. 1. Difference of measurement. 2. overplus of difficiency in re-measuring any thing.

അളവേ. adv. All, whole, entire.

അളി. s. 1. A large black bee or beetle. വണ്ടു്. 2. a scorpion. തേളു്. 3. spirituous liquor. മധു. 4. a sign in the zodiac, Scorpio. വൃശ്ചികരാശി.

അളികണ്ണൻ. s. One who has black or bad eyes.

അളികം. s. The forehead. നെററി.

അളികളഭം. s. A young beetle or bee. ചെറുവണ്ടു്.

അളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To spoil; to waste; to over-boil.

അളിച്ചിൽ. s. 1. Mellowness, ripeness. 2. the state of being over-ripe. 3. corruption, decay.

അളിന്ദം. A terrace in front of a house. പുറംതിണ്ണ.

അളിപ്പു്. s. Mellowness. See അളിച്ചിൽ.

അളിയൻ. s. A brother-in-law, a wife's brother.

അളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To grow mellow, to become over ripes; to become bad; to spoil to become as pap; to be over-boiled, to decay; to corrupt.

അളീകം. s. 1. Falsehood; untruth; want of veracity. അസത്യം. 2. any thing displeasing. അപ്രിയം. 3. the forehead. നെററി.

അളുക്കു്. s. A small box made of ivory or horn.

അള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. a. To claw, to scratch.

അക്ഷകീലം. s. The pin of an axle-tree. അച്ചിന്റെ ആണി.

അക്ഷക്രിയ. s. Playing with dice; play, gambling. ചൂതാട്ടം.

അക്ഷണം. adv. Immediately, suddenly.

അക്ഷതം. s. 1. Fried grain. ഉണക്കൽ അരി. 2. a few grains of rice mixed with saffron, put on the forehead of an image when it is adored, or given to a brahman when he is invited to any auspicious ceremony. They are also given by brahmans, with benedictions, to any one who performs a religious ceremoney. 3. fried grain for oblations. 4. the red mark worn by Hindus on the forehead.

അക്ഷദർശകൻ. s. A judge. ന്യായാധിപതി.

അക്ഷദൃക്. s. 1. A judge. ന്യായാധിപതി. 2. a gamester. ചൂതാളി.

അക്ഷദേവി. s. A gamester; ചൂതാളി.

അക്ഷധൂൎത്തൻ. s. A gamester; a gambler; a cheat. കള്ള ചൂതാളി.

അക്ഷധൂൎത്തിലം. s. A bull, an ox. കാള.

അക്ഷമ. s. 1. Impatience; vehemence of temper, eagerness; envy. ക്ഷമയില്ലായ്മ.

അക്ഷമണി. s. A rosary. മാല.

അക്ഷമാല. s. A rosary, a string of beads, especially of the seeds of the Elœocarpus.

അക്ഷം. s. 1. A die. ചൂതു്. 2. an eye. കണ്ണു്. 3. an axle-tree. അച്ചുതണ്ടു്. 4. a law-suit. 5. a kind of seed used for rosaries. 6. a tree. താന്നി. 7. a weight of 37 1/2 fanams. 37 1/2 പണത്തൂക്കം.

അക്ഷയം, &c. adj. Imperishable, not liable to decay; durable; permanent; inexhaustible. അക്ഷയപാത്രം. A cup for alms; lit. the inexhaustible vessel.

അക്ഷരചണൻ. s. A scribe, a writer. നല്ല എഴുത്തുകാരൻ.

അക്ഷരചുഞ്ചു. s. A scribe. നല്ല എഴുത്തുകാരൻ.

അക്ഷരപരിജ്ഞാനം. s. (Learning;) the knowwledge of letters.

അക്ഷരപരിജ്ഞാനി. s. A learned man, a man of letters.

അക്ഷരം. s. 1. A letter of the alphabet. 2. bliss, exemption from migration. adj. imperishable. അക്ഷരവിദ്യ. Learning. അക്ഷരവിഴ്ച. Orthographical errors. അക്ഷരാഭ്യാസം. Beginning to learn the first principles of a language.

അക്ഷരസംസ്ഥാനം. s. Scripture, writing. എഴുത്തു്.

അക്ഷവതി. s. Gaming, playing with dice. ചൂതു്.

അക്ഷാഗ്രകീലകം. s. The pin of the axle of a carriage, or one at the extremity of the pole. അച്ചുതണ്ടിന്റെ ആണി.

അക്ഷാന്തി. s. Impatience; vehemence of temper, heat of passion; eagerness; envy. ക്ഷമയില്ലായ്മ.

അക്ഷാന്തിമാൻ. s. One who is impatient; vehement, hot, hasty; eager; ardently desirous; envious. ക്ഷമയില്ലാത്തവൻ, അസൂയയുള്ളവൻ.

അക്ഷി. s. An eye. കണ്ണു്.

അക്ഷികൎണ്ണം. s. A snake. പാമ്പു്.

അക്ഷികൂടകം. s. The eye-ball.

അക്ഷിഗതം. adj. Hateful, detestable. വെറുപ്പുള്ളതു്.

അക്ഷിഗോചരം. s. What is comprehended by the eye; eye-shot. കണ്ണുകൊണ്ടു് കാണാവുന്നതു്.

അക്ഷിലോമം. s. The eyelash. കണ്ണിന്റെ പീലി.

അക്ഷിവിലാസം. s. A beautiful eye.

അക്ഷീണത. s. Destitute of weakness; unweariedness; indefatigableness; strength.

അക്ഷീണം, &c. adj. Unwearied, indefatigable, not tired.

അക്ഷിബം. s. 1. Sea-salt. കടലുപ്പ. 2. a plant, 'Guilandina, or Hyperanthera morunga. മുരിങ്ങ.

അക്ഷോടം. s. 1. A tree, (described as a Pilu; growing on the hills.) 2. the walnut. 3. an oily nut. 'Croton moluccanum, or aleurites triloba. മലഉക. എന്ന വൃക്ഷം

അക്ഷോഭ്യം. adj. Not to be troubled, or agitated. ഇളകപ്പെടാത്തത്.

അക്ഷൌഹിണി. s. A complete army consisting of 21,870 elephants, 21,870 chariots, 65,610 horses, and 109,350 infantry. വലിയ സൈന്യം.

അഴക്. s. Beauty, comeliness, loveliness; handsomeness.

അഴകൻ. s. A beautiful or fair man.

അഴകി s. A beautiful or fair woman.

അഴൽ. s. 1. Sorrow. 2. heat. 3. irruption on the skin,

അഴലിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To grieve. 2. to heat; to excite, to put into a fever.

അഴലുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. n. 1. To sorrow, to grieve. 2. to be hot, to burn, as from inflammation, &c.

അഴല്ച. s. Inflammation; burning heat; fever heat.

അഴചിരങ്ങ്. s. A kind of itch.

അഴി. s. 1. A trellis, trellis work; a lattice, a railing. 2. a harbour or sea-port, an opening, into the sea.

അഴിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To loose, to untie. 2. to destroy, to undo. 3. to blot out, to obliterate. 4. to lavish, to squander, to spend. 5. to dispose of, to sell.

അഴിച്ചിൽ. s. 1. Ruin, destruction, waste. 2. profuse expenditure, lavishness. 3. demand, or good market, for good, &c. 4. subversion.

അഴിച്ചിലുള്ളവൻ. s. One who passes as great man by living at a great expense.

അഴിഞ്ഞിൽ. s. A tree. 'Alangium hexapetalum'; it produces oil. See അങ്കോലം.

അഴിനില. s. 1. Destruction, ruin. 2 impediment, obstruction.

അഴിപ്പുര. s. A place of confinement: a prison.

അഴിമതി. s. Waste, damage. 2. looseness. 3. irregularity. 4. lewdness; unchastity.

അഴിമതിക്കാരൻ. s. 1. A spend-thrift; a prodigal. 2. a profligate, one who is wanton.

അഴിമതിയാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To spoil to damage, to waste. 2. to squander. 3. to destroy by subverting.

അഴിമുഖം. s. 1. sea-port; an opening into the sea, or place where the sea and river meet. 2. sea weed.

അഴിയം. s. 1. A garden, a compound. 2. the site of a habitation.

അഴിയായ്മ. s. Incorruption: freedom from decay or degeneration.

അഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. 1. To become loose. 2. to be destroyed, to perish, to decay to be transcient; to pass away. 3. to be expended.

അഴിവ്. s. 1. Ruin, decay, destruction. 2. expenditure.

അഴുകൽ. s. Putrefaction, rottenness, decay.

അഴുകുന്നു,കി,വാൻ. v. n. To rot, to putrefy, to be putrefied.

അഴുക്ക്. s. Filthiness, dirtiness, foulness; filth, dirt. nastiness. 2. corruption, pollution.

അഴുക്കാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. 1. To become or be dirty, filthy or foul. 2. to be polluted, corrupted.

അഴുക്കാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To dirty, to make foul. 2. to pollute,

അറ. s. 1. A small room in a house; a closet. 2. a division in a drawer; a partition in a box. 3. a treasury, or place to keep articles in.

അറക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. 1. To cut, to saw. 2. to reap. അറുത്തുകൊല്ലുന്നു. To butcher, to kill

അറപ്പ്. s. 1. The act of cutting, sawing. 2. reaping.

അറപ്പുകാരൻ. s. A cutter; a sawyer; a reaper,

അറപ്പുര. s. 1. A granary, or treasury. 2. a chamber or closet.

അറപ്പുവാൾ. s. A saw; a sickle.

അറം. s. Ruin, destruction.

അറയിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to beat hard.

അറയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To beat hard, to thrash; to wash clothes by beating hard.

അറവാതിൽ. s. The door of a closet or private room.

അറവി. s. Arabia അറവിക്കാരൻ. An Arabian.

അറിമുഖം. s. Acquaintance.

അറിയിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To make known, to communicate; to acquaint: to inform. 2. to explain, to teach. 3. to reveal, to expose, to declare. അറിയാതെ ചെയ്യുന്നു. To do unknowingly,, or to commit a fault. unintentionally.

അറിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To know, to understand ,to comprehend 2. to be acquainted with 3. to possess a previousknowledge of.

അറിവു°. s. 1. Knowledge, understanding. 2. acquaintance with. 3. information.

അറിയിപ്പു°. s. 1. Revelation, declaration. 2. information.

അറിയിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c, To cause to make known, or acquaint.

അറിവില്ലായ്മ. s. Ignorance.

അറിവുകാരൻ. s. One who is skilful or knowing.

അറുക്കുന്നു,ത്തു.പ്പാൻ. v. a. To cut; to cut off. to cut in pieces. 2. to kill. 3. to saw timber;

അറുന്നു,റു,വാൻ. v. n. To be cut or broken, to be cut asunder; to end.

അറുനൂറു°. adj. Six hundred.

അറുപതു°. adj. Numeral, sixty.

അറുപ്പു°. s. The act of cutting, sawing; reaping.

അറുപ്പുകാരൻ. s. A cutter, a sawyer; a reaper.

അറുപ്പുവാൾ. s. A saw; a sickle.

അറെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To abominate; to detest; to abhor.

അറെപ്പു°. Abomination; detestation; hatred.

അറ്റം. s. The end of any thing; the end. conclusion; extremity. അറ്റം പററിക്കുന്നു, To bring to an end. അറ്റം പററുന്നു. To arrive, or reach at the end; to abutt; to border upon.

അഃ; interj. Ah! denoting, surprize.

ആ

ആ. 1. The second letter of the Malayalam alphabet corresponding to 'A' long. The medial form of ആ, is ാ. 2. the indeclinable demonstrative pronoun that; as ആ മനുഷ്യൻ, That man. This letter is also a Sanscrit particle perfixed to words, and denotes; 1. Diminution, (a little.) 2. limit inceptive, (from, from thence, or that time.) 3. limit conclusive, (until, unto, as far as.) Prefixed to Sanscrit verbs it extends or reverses their meaning.

ആ. 1. A particle of reminiscence, (Ah! Oh!) 2. a particle of compassion, (ah! alas!) This particle remains unaltered in orthography, even before vowels.

ആം. ind. A particle of assent, yes, verily.

ആക. adj. 1. Bad. 2. total or aggregate. This word is used chiefly in accounts. ആകക്കൂടി. Altogether, wholly, totally, completely. ആകെത്തുക. The whole amount, the sum total.

ആകണ്ഠം. adv. As far as or up to the neck. കഴുത്തോളം.

ആകനിഷ്ഠം. adv. To the little finger. ചെറുവിരൽ വരെ.

ആകല്പാടെ. adv. Wholly; altogether.

ആകമാനം. adj. 1. All, entire. 2. common, general.

ആകമ്പനം. s. Shaking trembling. ഇളക്കം. ആകമ്പനം ചെയ്യുന്നു. To shake; to tremble.

ആകമ്പിതം, &c. adj. Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടതു°.

ആകമ്പിതമുഖം. s. Shaking the head expressive of approbation, or disapprobation.

ആകയാൽ. adv. Therefore.

ആകരം. s. 1. A mine. രത്നാദികൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം. 2. foundation or ground for an assertion. 3. an authority for the meaning or use of a word. 4. a multitude.

ആകരണം. s. Attracting, bringing; enticing. വലിക്കുക.

ആകർണ്ണനം. s. Hearing, listening, attending to. ശ്രവണം. ആകർണ്ണനം ചെയ്യുന്നു. To hear; to listen, to attend to.

ആകർണ്ണം. adv. As far as the ear. ചെവിയിലോളം.

ആകർഷകം. s. A magnet, or load stone. കാന്തകല്ല്.

ആകർഷണം. s. Attraction, allurement, enticement; drawing. വലിക്കുക.

ആകർഷം. s. 1. Attraction. വലിക്ക. 2. playing with dice. ചൂതുകളി. 3. dice or die. ചൂതു്.

ആകർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To draw, to allure, to attract, to entice, to pull.

ആകല്പം. s. 1. Ornament, decoration, embellishment. 2. dress. അലങ്കാരം. 3. increasing, adding to, improving വർദ്ധന. adv. To the destruction of the world. ലോകനാശത്തോളം.

ആകവെ. adv. All, entirely.

ആകഷം. s. A touchstone. ഉരകല്ല്.

ആകസ്മികം. adj. Sudden. adv. Suddenly. പെട്ടന്നു.

ആകാത. adj. See the next word.

ആകാത്ത. adj. A negative adjective participle, (from ആകുന്നു.) Bad, ill, corrupt; vicious, hurtful; unwholesome; pernicious.

ആകാംക്ഷ. s. Wish, desire. ആഗ്രഹം.

ആകാംക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആകാംക്ഷിതം, &c. adj. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആകായ്മ. s. Wickedness, badness, viciousness, perniciousness.

ആകാരം. s. Food.

ആകാരം. s 1. The name of the letter ആ. 2. form, shape, figure, mien. 3. hint, sign, token. 4. what is internal. 5. a mine. മനുഷ്യാകാരം. The human form.

ആകാരഗുപ്തി. s. 1. Dissimulation. 2. concealment, suppressing all sign or indication of the feelings. വഞ്ചന.

ആകാരണ. s. The act of calling, a call or summons. വിളി.

ആകാരാന്തം. s. Words ending with a Dergham 'ാ.'

ആകാശഗംഗ s. 1. The milky way. 2. The river Ganges; supposed to have first come from heaven.

ആകാശഗമനം. s. Passing through the air.

ആകാശഗരുഡൻ. s. A creeping or air winding plant, the root of which resembles the head of a brahmane kite.

ആകാശചാരി. s. Any thing that passes through the air or atmosphere, as birds, &c.

ആകാശമണ്ഡലം. s. The sky, the heavens, the firmament.

ആകാശമാൎഗ്ഗം. s. The way of the atmosphere.

ആകാശം. s. 1. The fifth element, the atmosphere or sky, the æther. 2. the heavens, the firmament.

ആകാശവാണി. s. A voice from heaven.

ആകാശവഴുതിന. A plant. "Hibiscus longifolius".

ആകാശവിസ്തീൎണ്ണം. s. The firmament.

ആകാശവീഥി. s. The atmosphere; the firmament

ആകീൎണ്ണൻ. s. 1. An out-cast, a vagabond. 2. one who is dashed to pieces.

ആകീൎണ്ണം, &c. adj. 1. Crowded, confused. നാനാ വസ്തു കൂടിയതു്. 2. impervious.

ആകുഞ്ചിതം, &c. adj. Bent, crooked, curled. വളയപ്പെട്ടതു്.

ആകുന്നു, യി; വാൻ. v. n. To be, to become; to prove or turn out; to succeed; to come to the conclusion; to be or become ready; to be good or fit for any thing. ആകുന്നവണ്ണം. ആകുംവണ്ണം. As much as possible. ആകുന്നേടത്തോളം. As much as possible, as much as one is able, or lies in one's power, to the best of one's power.

ആകുലത. s. 1. Trouble, grief. 2. perplexity, distress, anxiety. 3. confusion. 4. dispersion.

ആകുലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To vex, trouble, to perplex, to distress; to confound.

ആകുലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To grieve to be troubled, perplexed, distressed, to be anxious.

ആകുലം. s. 1. Sorrow, regret, trouble. 2 perplexity, distress, anxiety. adj. 1. Troubled, distressed. 2. perplexed, confounded. 3. dispersed. ചിതറപ്പെട്ടതു്.

ആകുലി. s. The name of a plant used as medicine.

ആകൂതം. s. Intention, design, meaning. അഭിപ്രായം.

ആകൃതി. s. 1. Form, shape, figure, mien. 2. body. ശരീരം. 3. model.

ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To

make an effigy or form of any person or thing. 2. to form, to model.

ആകൃഷ്ടം, &c. adj. Drawn, attracted. ആകർഷിക്കപ്പെട്ടത്.

ആകൊകെരം. s. A sign in the Zodiac, 'Capricorn. മകരം രാശി.

ആക്കം. s. Profit, gain; increase.

ആക്കുന്നു. ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make. 2. to place, to put, to appoint. 3. to employ. 4. to infuse into. 5. to pour into. 6. to ascribe, to attribute. ആക്കിവെയ്ക്കുന്നു. To put; to place; to appoint; to employ.

ആക്രന്ദനം. s, 1. Crying, crying out. 2. calling. 3. weeping, lamentation. വിലാപം. ആക്രന്ദനം ചെയ്യുന്നു. To cry aloud, to weep; to lament.

ആക്രന്ദം. s. Crying, weeping, lamentation. വിലാപം.

ആക്രന്ദിതം. adj. Bewailed, lamented. വിലാപിക്കപ്പെട്ടത്.

ആക്രമണം. s. Usurpation; encroachment.

ആക്രമം. s. 1. Usurpation; encroachment. 2. assault, violence; wrong. 3. ascending, surpassing, surmounting.

ആക്രമി. s. 1. An usurper; an encroacher. 2. an assailant.

ആക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To usurp; to seize, to encroach upon. 2. to violate. 3. to assault, to assail. 4. to ascend, to surpass.

ആക്രാന്തം. adj. 1. Seized, usurped. 2. surmounted, surpassed. ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്.

ആക്രീഡം. s. 1. A royal garden. ഉദ്യാനം. 2. sport, pastime. ഉല്ലാസം.

ആക്രോശനം. s. 1. A curse, imprecation. ശാപം. 2. anger dissatisfaction. കോപം.

ആക്രോശം. s. A curse or imprecation. ശാപം. 2. anger, dissatisfaction. 3. malice. 4. abuse, censuring. 5. an oath. 6. crying out. നിലവിളി.

ആക്രോശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To curse; to be angry or displeased with, to entertain malice against another. 2. to abuse, to censure. 3. to call or cry out.

ആഖണ്ഡനം. s. Breaking, destroying. ഒടിക്കുക.

ആഖണ്ഡലൻ. s. One of the names of 'Indra'. ഇന്ദ്രൻ.

ആഖനികം. s. 1. A rat. എലി. 2. a hog. പന്നി.

ആഖനികൻ. s. A thief, a burglar. കള്ളൻ.

ആഖു. s. A rat, a mouse. എലി.

ആഖുഭുക്. s. A cat. പൂച്ച.

ആഖേടം. s. The chase, hunting. നായാട്ട്.

ആഖ്യ. s A name or appellation. പേർ.

ആഖ്യാതം. adj. 1. spoken, said. 2. rehearsed. ചൊല്ലപ്പെട്ടത്.

ആഖ്യാനം. s. Speech, talk, language. വാക്ക്, ചൊൽ.

ആഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To speak, to say; to rehearse. പറയുന്നു, ചൊല്ലുന്നു.

ആഖ്യായിക. s A tale, a true or probable story. കഥ.

ആഗതം, &c. adj. Obtained, come. ആഗതമാകുന്നു.

To be obtained; to come into one's passession. ലഭിക്കപ്പെട്ടത്.

ആഗതി. s. 1. Coming. വരവ്. 2. gain; profit. ലാഭം.

ആഗന്തു. s. 1. A guest വിരുന്നുകാരൻ. 2. coming, arriving. വരവ്. adj. Incidental, adventitious.

ആഗന്തുകം. adj. Incidental, adventitious (as pleasure, pain, &c.) derivative. താനെവന്നത്.

ആഗം. s. or ആഗസ്സ്. s. Sin, offence, transgression, a fault. പാപം, കുറ്റം.

ആഗമനം. s. 1. Coming, approaching, arriving; arrival. വരവ്. 2. accession. അടുത്തുചെല്ലുക.

ആഗമം. s. 1. Coming, arriving, approaching 2. a shastra, or work on sacred science and of divine origin. വേദം. 3, the ceremonies prescribed in the shastras. 4. a grammatical augment, 2 syllable or letter inserted in any part of a radical word. 5. a legal title, a voucher or written testimony. 6. origin. ഉത്ഭവം.

ആഗാമി. adv, Present, present tense വൎത്തമാനം,

ആഗാമികം. adj. Futre, (not yet come.) ആഗാമികക്രിയ. The future tense. വരുവാനുള്ളത്.

ആഗാരം. s. A house. ഭവനം.

ആഗു. s. An agreement. പ്രതിജ്ഞ.

ആഗോഷ്ഠം, adv. As far as a cow house. പശുക്കൂട്ടിലോളം.

ആഗ്നീധ്രം. s. The place where a sarcificial fire is kindled. ഹോമകുണ്ഡം.

ആഗ്നേയദിക്ക്. s. The south-east point, of which 'Agni' is considered the regent.

ആഗ്നേയാസ്ത്രം. s. A weapon of fire.

ആഗ്നേയം. adj. Belonging or relating to 'Agni' or fire.

ആഗ്നേയം. s. 1. The 3rd lunar asterism. കാൎത്തികാ. 2. one of the 18 'Puranas'. പതിനെട്ടു പുരാണത്തിൽ ഒന്നു.

ആഗ്രയണം. s. Eating new corn for the first time. പുത്തരി.

ആഗ്രഹം. s. Desire, wish,

ആഗ്രഹായണി. s. The name of a constellation. consisting of 3 atars, one of which is Orionis, figured by an antelope's head; hence also മൃഗശിരസ്സ. മകയിരം.

ആഗ്രഹായണികം. s. The month December. ധനു.

ആഗ്രഹി. s. One who is desirous, covetous, aspiring.

ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v, a. 1. To desire, to wish, to aspire after.

ആഗ്രഹിതം, &c. adj. Wished, desired, coveted.

ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to desire, to allure, &c.

ആഘട്ടനം. s. 1. A butt, a blow given by horned cattle. കുത്തു. 2. a stroke given in fencing. അടി. 3. a beating or striking against any thing.

ആഘാതം. adj. 1. Beating, hitting. 2. slauhtered, killed, injured s. A slaughter house, a place for killing animals or victims. വധസ്ഥലം.

ആഘൂൎണ്ണിതം. adj. Rolling, turning, as the eyes from rage. തുറിച്ചു മിഴിക്കപ്പെട്ടതു.

ആഘോഷം. s. 1. Making a loud noise. 2. a procession of splendour and ostentation; pomp, parade.

ആഘോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make a loud noise. 2. to go in procession; to parade.

ആഘ്രാണം. s. 1. Smell; scent. മണം. 2. nose. മൂക്കു, 3. satisfaction satiety. This word is often used to express parental fondness; parents being in the habit of smelling a child's head instead of kissing the infant.

ആഘ്രാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To smell, to inhale.

ആഘ്രാതം. adj. 1. Smelled; scented. മണക്കപ്പെട്ടതു. 2. surmounted, surpassed, satiated.

ആങ. ind. The letter ആ, meaning, Until.

ആങ്കിടാവു. s. 1. A male child, a boy. 2. the male young of animals.

ആങ്കുട്ടി. s. See the preceding.

ആങ്കുതിര. s. A horse. a stallion.

ആംഗികം. s. Any movement or emotion of the body: as a gesture, a beck, a nod, a posture, &c. ആംഗികം കാട്ടുന്നു. To beckon, to make a sign.

ആംഗിരസൻ. s. The planet JUPITER or VRIHASPATI, in Hindu mythology, preceptor of the gods and son of ANGIRASA. വ്യാഴം.

ആംഗ്യം. s. A nod, a beck, a gesture,

ആങ്ങള. s. A brother, (a term used by a sister in addressing, or speaking of, her brother.

ആചണ്ഡാലം. People of all elasses. from the brahman down to the Chandalas or Pariahs.

ആചന്ദ്രതാരകം. adv. During the existence of the moon and stars; as long as the world exists.

ആചന്ദ്രാൎക്കം. adv. During the existence of the sun and moon; as long as the world exists.

ആചമനം. s. Rincing the mouth, sipping water before riligious ceremonies, meals, &c. from the palm of the hand, and spitting it out again.

ആചമനീയം. s. Water fit for rincing the mouth.

ആചമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sip water, to rince the mouth.

ആചരണം. s. Habitual practice; observance; performance; the act of celebrating, ആചാരം.

ആചരിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To practise. to perform, observe, or do habitually. 2. to put in practiee the precepts of religion. 3. to celebrate a religious festival.

ആചരിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. p. To be practised, &c.

ആചാൻ. s. A teacher, a school master.

ആചാമം. s. Sipping water, rincing the mouth. 2. the scum of boiled rice. വാൎത്തകഞ്ഞി.

ആചാൎയ്യം. s. The office of a schoolmaster or teacher.

ആചാൎയ്യസ്ഥാനം. s. The office of a schoolmaster or teacher.

ആചാരക്കാരൻ. s. A civil or polite person.

ആചാരഭേദം. s. Difference of practice, customs, habits, usages, &c., in different countries.

ആചാരം. s. 1. An established rule of conduct. an ordinance, an institute, a precept. 2. the rules of moral conduct among a people or nation. 3.the practice, customs, habits, usages or laws of a country, or of any particular class of men. 4. a religious institute or observance. 5. politeness, civility. ആചാരം ചെയ്യുന്നു, To show respect or politeness; to salute.

ആചാരമായി. adv. Respectfully, politely, courteously.

ആചാര്യത. s. Priesthood the office of a priest.

ആചാര്യത്വം. s. See the preceding,

ആചാര്യൻ. s. A spiritual guide or preceptor; a priest; a teacher or instructor in the Vedas.

ആചാര്യ. s. A spiritual preceptress.

ആചാര്യാണി. s. 1. A spiritual preceptress. 2. the wife of a spiritual preceptor. ആചാര്യന്റെ ഭാര്യ.

ആചിതം. s. 1. A weight of ten B'haras. (a B'hara is 20 Tulams). 2. a cart load. 3. dissimulation. adj. 1. Heaped, accumulated; extended. 2, covered. 3. strung. കോക്കപ്പെട്ടതു.

ആചിനം. adj. Weighing or containing ten B'haras.

ആചുംബനം. s. A kiss, kissing.

ആച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. v, a. To stretch out or extend, as the hand for the purpose of striking, &c.

ആച്ഛാദനം. s. 1. Cloth, clothes. 2. a cloak, a mantle, an upper garment. 3. a covering, a screen. 4. hindrance.

ആച്ഛാദനി. s. Cloth, clothes. 2. a covering.

ആച്ഛാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cover; to screen. 2, to conceal,

ആച്ഛുരിതകം, or ആച്ഛുരിതം, s A satirical laugh; a horse laugh. പുഞ്ചിരി.

ആച്ഛോടനം. s. Hunting; the chase. നായാട്ടു.

ആജകം. s. A flock of goats.

ആജന്മം. adv. During the whole life.

ആജം. s. 1. Oiled butter. 2. a flock of sheep.

ആജാനുബാഹു. s. A person whose hands reach to his knees. A person of this description is considered not only handsome, but destined to be a hero.

ആജാനേയം. s. A horse of a good breed.

ആജി. s. 1. War. battle, fight. യുദ്ധം. 2. level ground, സമഭൂമി.

ആജിശൂരൻ. s. A hero. യോദ്ധാവു.

ആജീവനാന്തം, adv. The term of one's life, from birth to death.

ആജീവം. s. Livelihood, profession.

ആജു. s. 1. Working without wages. 2. great torment,

ആജ്ഞ. s. I. An order, a command, edict' mandate. 2. permission. 3. punishment. 4. custody.

ആജ്ഞാപകൻ. s. One who orders, commands; permits; punishes.

ആജ്ഞാപനം. s. 1. An order or command. 2. permission, leave. 3. a warrant. 4. punishment. 5. custody.

ആജ്ഞാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To order, to command. 2. to permit, to allow.

ആജ്ഞാപിതം, &c. adj. Ordered, commanded, 2. permitted. 3. punished.

ആജ്ഞാശക്തി. s. The power or force of an order, command, &c.

ആജ്യം. s. Ghee or clarified butter.

ആജ്യാഹുതി. s. A burnt offering.

ആഞ്ചുന്നു. To spring foward.

ആഞ്ഞിലി. s. A timber tree. 'Angili'.

ആട. s. Cloth, a garment.

ആടു. s. A sheep, a goat. ആടുകരയുന്നു. To bleat. ആട്ടിറച്ചി. Mutton.

ആടലോടകം. s. A tree, 'Justicia; adhenatoda ganderussa' or 'Justicia bivalvis.' ആടരൂഷം.

ആടൽ. s. 1. Trembling, shaking. 2. perplexity, distraction of mind, agitation. 3. gesticulation. 4. moving backwards, and forwards rocking 5. swinging.

ആടൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To shake. 2. to perplex, to distract.

ആടൽപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To shake, to tremble, to be perplexed, to be agitated.

ആടൽചേറു. s. Deep mud.

ആടരൂഷം. s. See ആടലോടകം.

ആടി. s. A Sarali, a bird so called, 'Turdus ginginianus, a king fisher.' നാകമണപ്പാവ.

ആടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.c. To cause to play, &c.

ആടുതൊടാപ്പാല. s. A plant described as a milky or thorny plant, with a fruit of a crooked figure resembling a ram's horn, and used as a medicine for the eyes; the Woodia tree.

ആടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To play, to dance. 2. to perform, to hunt. v. n. to shake, to totter, to reel, to wag; to swing, to rock; move backward and forward.

ആടോപം. s. 1. Pride, pomp. അഹങ്കാരം. 2. fury. കോപം.

ആട്ട്. s. 1. Menace, driving away. 2. pressing oil, &c.

ആട്ടക്കന്നി. s. A cow which brings forth a a calf every year.

ആട്ടക്കാരൻ. s. 1. A male dancer, an actor. 2. a gambler.

ആട്ടക്കോപ്പ്. s. Theatrical garments, state clothes.

ആട്ടം. s. 1. A dance. 2. a play. 3. a game.

ആട്ടകം. s. A bitter gourd. പിച്ചട്ടി.

ആട്ടപ്പിറന്നാൾ. s. A birth-day.

ആട്ടവിശേഷം. s. A yearly festival.

ആട്ടിക്കളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To banish, to expel. to drive out.

ആട്ടിടയൻ. s. A shepherd, a goatherd.

ആട്ടിൻകുട്ടി. s. A lamb, a kid.

ആട്ടിൻകൂട്ടം. s. A flock; a herd.

ആട്ടിൻപെട്ടി. s. A sheep-fold.

ആട്ടുകട്ടിൽ. s. 1 A swinging cot a cradle. ആട്ടുകട്ടിൽ ആടുന്നു. To rock a cradle, to put a swing in motion.

ആട്ടുകല്ല്. s. A mill, composed of a stone hollowed out, a little like a mortar, and a pestle worked in it.

ആട്ടുകാരൻ. s. 1. A shepherd; one who takes care of sheep. 2. one who presses out the juice of sugarcane or oil.

ആട്ടുകൊററൻ. s. A ram, the male of sheep.

ആട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To press oil, &c. 2. to shake, to agitate, to rock. 3. to abuse, to reproach, to menace. 4. to banish, to expel.

ആഡംബരം. s. 1. Pride, pomp, parade, shew. വേഷകോലാഹലം. 2. a charge sounded by musical instruments. വാദ്യശബ്ദം. 3. a drum sounded in battle. 4. the roaring of elephants. ആനയലർച്ച. 5. commencement, beginning.

ആഢകം. s. A measure of capacity (containing nearly 7 lbs. 11 oz. Avoirdupois) a 'mercal.' നാലിടങ്ങഴി.

ആഢകികം. s. (A field) sown with an A'd'haca or 'mercal' of seed. നാലിടങ്ങഴി വിതയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം. 2. holding or containing the same.

ആഢകി. s. 1. A kind of pulse: doll, pigeon pea; 'Citysus cajan. തുവര. 2. a fragrant earth.

ആഢ്യൻ. s. 1. An opulent or wealthy person. സമ്പത്തുള്ളവൻ. 2 a lord, a master. യജമാനൻ, ജാതിശ്രേഷ്ഠൻ.

ആൺ. s. The male of rational or irrational creatures.

ആണ. s. 1. An oath. 2. an adjuration. 3. a protestation 4. a citation on the part or in the name of government or of any great person, to arrest any one or oblige one to come to justice or make his appearance.

ആണയിടുന്നു. 1. To swear, to conjure, to take oath. 2. to adjure. 3. to protest. 4. to cite, to arrest. ആണയിടുവിക്കുന്നു. To put on oath, to cause to swear to. രാജാവിനെ കൊണ്ട് ആണയിടുന്നു. To swear by the king.

ആണത്വം. s. Manliness, bravery.

ആണി. s. A nail; a pin; a peg; a bolt; the pin of the axle of a cart. ആണിതറയ്ക്കുന്നു. To fasten with a nail, ആണിയടിക്കുന്നു. 1. To fasten or rivet with nails. 2. to make nails.

ആണിക്കൂട്ടം. s. A number of pins of different qualities of gold used for examining other gold with.

ആണിപ്പൊന്ന്. s. Good gold.

ആൺകിടാവ്. s. A male child, a boy; a male offspring.

ആൺകുഞ്ഞ്. s. A male child, a boy.

ആൺകുട്ടി. s. A male child, a boy.

ആൺകുതിര. s. A horse, a stallion.

ആണ്ട്. s. A year. ആണ്ടറുതി. The end of a year.

ആണ്ടാൽ. s. The young shoot of a bamboo.

ആണ്ടി. s. A mendicant, or religious beggar.

ആതങ്കപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To frighten, to put in fear. 2. to grieve, to vex.

ആതങ്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To fear, to be apprehensive. 2. to grieve, to be anxious.

ആതങ്കം. s. 1. Fear, apprehension. ഭയം. 2. sickness, disease, pain വ്യാധി. 3. grievance, anxiety. ദുഃഖം.

ആതഞ്ചനം. s. 1. The act of turning fresh milk, by casting butter milk. into it. ഉറവീഴ്ക. 2. calcining, adding a powder or flux to metals in fusion. 3. speed, velocity. വേഗം. 4. increase. വർദ്ധന.

ആതതം. adj. Extended, large. വിസ്താരമുള്ളതു. വലിയതു.

ആതതായി. s. A felon, a thief, a murderer, an incendiary, &c. അപഹാരി. കൊലപാതകൻ.

ആതപത്രം. s. A large umbrella (of silk or leaves, used in the east as a parasol.) കുട.

ആതപം. s. Sun-shine, heat വെയിൽ.

ആതപവാരണം. s. A large Indian parasol വലിയകുട.

ആതരം. s. Freight, fare. കടത്തുകൂലി.

ആതാപി. s. A kite. മലങ്കരികിൽ.

ആതാമ്രം. adj. Pink, of a light red colour. കുറെ ചുവന്ന.

ആതായി. s. A kite.

ആതി. s. A bird. പക്ഷി. See ആടി.

ആതിഥേയം, &c adj. 1. Proper for a guest. 2. hospitable, attentive to a guest. അതിഥിസല്ക്കാരത്തിന്നടുത്തതു.

ആതിഥ്യം. s. Hospitality, food given to a guest. അതിഥിസല്ക്കാരം adj. Proper for a guest hospitable.

ആതിര. s. The name of the 6th asterism

ആതുരത. s. 1. Sickness, disease. 2. affliction. രോഗം. ദുഃഖം.

ആതുരം, &c. adj. Sick, diseased. രോഗമുള്ള.

ആതുരൻ. s. 1. One who is sick or afflicted with disease. രോഗി. 2. devoted to, strongly inclined to.

ആതോദ്യം. s. Four kinds of musical instruments. നാലുവക വാദ്യം.

ആത്ത. s. The custard apple tree, 'Annona squamosa.' ആത്തക്കാ. Custard apple.

ആത്തഗന്ധം, &c. adj. Humbled, degraded പരിഭവം.

ആത്തഗൎവ്വം, &c. adj. See the preceding.

ആത്തമോദം. s. Cheerfullness, delight, gaiety, merriment. സന്തോഷം.

ആത്മകൎമ്മം s. An Independant work, one's own business. സ്വകൎമ്മം.

ആത്മഗുപ്ത. s. A plant; cowhage, 'Carpopogon pruriens. നായ്ക്കുരുണ.

ആത്മഗുപ്തി. s. Self humiliation. അടക്കം.

ആത്മഘാതകൻ. s. A suicide, a self-murderer. തന്നെത്താൻ കൊന്നവൻ.

ആത്മഘോഷം. s. 1. A crow. കാക്ക. 2. a cock പൂവൻകോഴി.

ആത്മജൻ. s. A son. പുത്രൻ.

ആത്മജ. s. A daughter. പുത്രി.

ആത്മജ്ഞൻ. s. One who possesses a knowledge of the deity. ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

ആത്മജ്ഞാനം. s. A knowledge of the deity, spiritual knowledge. ദൈവജ്ഞാനം.

ആത്മതത്വം. s. Self, the abstract individual. ആത്മപരമാൎത്ഥം.

ആത്മപ്രശംസ. s. Boasting, ostentation. ആത്മപ്രശംസ പറയുന്നു. To talk ostentatiously, to boast. തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തുക.

ആത്മബോധം. s. Knowledge of the deity, spiritual or divine knowledge. ആത്മജ്ഞാനം.

ആത്മഭൂവു. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു. 2. of CAMADEVA. കാമൻ. 3. of VISHNU. വിഷ്ണു. 4. of SIVA. ശിവൻ.

ആത്മംഭരി. adj. Selfishly voracious, feeding greedily while the family or dependants are in want. തന്നെത്താൻ പോററുന്നവൻ.

ആത്മലക്ഷണം. s. The quality of the soul; an attribute of the deity. ആത്മസ്വരൂപം.

ആത്മവാൻ. s. One who is wise, virtuous; prudent; courageous. ബുദ്ധിമാൻ. ധീരൻ.

ആത്മവിചാരം. s. Spirituality. See ആത്മജ്ഞാനം.

ആത്മവിത്തു. s. A student, one who wishes to know God. ആത്മജ്ഞാനി.

ആത്മഹത്യ. s. Suicide, self-murder. തന്നെത്താൻ കൊല്ലുക.

ആത്മസ്വരൂപം. s. See ആത്മലക്ഷണം.

ആത്മാ. s. See ആത്മാവു,

ആത്മാൎത്ഥം. adj. Intimate, friendly, one's own for the sake of the soul, for one's own sake.

ആത്മാവു. s. 1. The soul. 2. Brahma, the supreme deity and soul of the universe. 3, the understanding, the intellect. 4. the mind or faculty of reason. 5. life, spirit, the vivifying soul, in opposition to the sentient one. 6. self, the abstract individual. 7. the body.

ആത്മീയം, &c. adj. Belonging to one's own party, related, of kin. തനിക്കുള്ളതു

ആത്മോപദേശം. s. Spiritual instruction. ജ്ഞാനോപദേശം.

ആത്രേയൻ. s. 1. The name of Muni or saint, the son of ATRI. അത്രിപുത്രൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ആത്രെയി. s. A woman during her menses. ഋതുമതി.

ആഥൎവണം. s. A collection of prayers, &c., delivered by Atherwa, a sage. നാലാം വെദം.

ആദരം. s. 1. Consolation, comfort. 2. a kind reception, favourable treatment. 3. aid, assistance, protection. 4. regard, respect, veneration. 5. a prop, support.

ആദരവ്. s. 1. Aid, protection, help, patronage, refuge. 2. sustenance. 3. consolation, comfort. 4. a kind reception, favourable treatment.

ആദരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To assist, protect, defend, patronize or receive kindly. 2. to comfort, console or caress. 3. to regard, to respect. 4. to prop, to support.

ആദൎശം. s. A mirror or looking glass. കണ്ണാടി.

ആദാനം. s. Taking, receipt, acceptance. ആദാനം ചെയ്യുന്നു. To take, to receive to accept.

ആദായപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To grow rich, to gain; to have advantage; to be advanced in interest or happiness.

ആദായപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To gain, to obtain as profit.

ആദായം. s. Gain, profit, income, lucre. ആദായവും, നഷ്ടവും. Profit and loss.

ആദി. s. The beginning, the commencement, the origin. 2 in compos. other, et cetera. adj. First, prior. ആദിമുതൽ. From the beginning. ആദിയന്തമില്ലാത്തവൻ. The eternal God.

ആദികാരണം. s. A primary or an original cause.

ആദികാലം. s. The first time.

ആദിതെയന്മാർ. s. plu. The deities or gods. ദെവകൾ.

ആദിത്യൻ. s. 1 The sun. 2 a deity of a particular class. the Adityas are said to be 12 in number, to be forms of Surya, or the sun, and to represent him as distinct in each month of the year.

ആദിത്യബിംബം. s. The disk, or face of the sun.

ആദിത്യമണ്ഡലം. s. 1. See the preceding, 2. the sun's orbit.

ആദിഭൂതൻ. s. The first, first in existence; God. ദൈവം.

ആദിമം. &c. adj. First, prior. ആദ്യം.

ആദീനവം. s. Distress, pain, uneasiness. ക്ലെശം.

ആദ്ധഃ. ind. Evidently. സ്പഷ്ടം.

ആദൃതം. &c. adj. 1. Respected, honored. ആദരിക്കപ്പെട്ടതു. 2. respectful. ആദരിക്കുന്നതു.

ആദെശം. s. 1. An order, a command. കല്പന. 2. in grammar, substitution, permutation.

ആദെഷ്ടാവ. s. 1. One who commands. കല്പിക്കുന്നവൻ. 2. an employer of priests. യാഗം ചെയ്യിക്കുന്നവൻ.

ആദ്യൻ. s. 1. The first person. മുമ്പൻ. 2. God. ദൈവം.

ആദ്യന്തം. s. The beginning and the end. adj. From the beginning to the end; from first to last.

ആദ്യന്തമില്ലാത്തവൻ. s. One who has no beginning or end, the eternal Being.

ആദ്യന്തഹീനൻ. s. One who has no beginning or end, the eternal God.

ആദ്യം. &c. adj. First, initital, primary. ആദ്യവസാനം. The beginning and end.

ആദ്യൂനൻ. s. One who through voracity forgets the conquering of enemies. ബുഭുക്ഷകൊണ്ടു ശത്രുജയംമറന്നവൻ.

ആധാനം. s, 1. A ceremony performed with consecrated fire. 2. the placing or holding. 3. a pledge, a deposit. 4. a ceremony performed previous to conception.

ആധാരം. s. 1. A base, a pedestal, that upon which any thing rests. 2. a prop; support: aid; protection. 3. a receptacle, location. 4. basis, foundation. 5. a document; a bond, or deed.
ആധാരിക.

ആധി. s; 1. Anxiety, care. 2. mental agony or pain; distress of mind. 3. calamity. 4. a pledge or pawn.

ആധിക്യം, adj. Excellent, pre-eminent. അധികമുള്ള.

ആധിദൈവികം. s. 1. Providential affliction. 2. sorrow or grief arising from providential visitations, ദൈവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതു.

ആധിപത്യം. s. 1. Authority, power. 2. government. അധികാരം.

ആധിഭൌതികം. s, Sorrow or grief arising from accidental, casual or sudden losses. ഭവിഷ്യദ്ദുഃഖം.

ആധീനത. s. 1. Own property, possession, estate, right of possession. 2. power.

ആധീനം. s. Property, possession, estate; inheritance. 2. government. 3. power.

ആധുനികം, &c. adj. Present. പ്രത്യക്ഷം.

ആധൂതം, &c. adj. Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത്.

ആധേയം. adj. Deposited, placed; supported. വെക്കപ്പെട്ടത.

ആധോരണൻ. s. An elephant driver or keeper. ആനക്കാരൻ,

ആധൌതം, &c. adj. Cleansed, cleaned. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടത്, കഴുകപ്പെട്ടത്.

ആധ്മാതം. s. Flatulence, borborygmi, swelling of the abdomen with noise. കാററിനാൽ നിറക്കപ്പെട്ടത്.

ആധ്മാനം. s. The swelling of the abdomen with noise.

ആധ്യാത്മികം. s. Sorrow or grief arising from bodily affliction; bodily suffering. സ്വദേഹത്തെ ദുഃഖം.

ആധ്യാനം. s. Remembering, pensive or sorrowful recollection, dwelling or meditating upon, &c. നിരൂപണം.

ആന. s. An elephant.

ആനകദുന്ദുഭി. s. A name of VASUDEVA the father of CRISHNA.

ആനകം. s. 1. A large military drum beaten at one end. 2. a tabor or small drum. പടഹം.

ആനക്കാരൻ. s. An elephant keeper or driver.

ആനക്കുറുന്തോട്ടി, s. A creeping plant, 'Hedysarum lagopodioides.'

ആനക്കുഴി. s. A pit made to catch elephants.

ആനക്കൊട്ടിൽ. s, An elelphant house.

ആനക്കൊമ്പ്. s. Ivory; an elephant's tusk.

ആനക്കോപ്പ്. s. Elephant's trappings.

ആനച്ചുണ്ട. s. A prickly shrub.

ആനച്ചുവടി. s. A plant, the prickly leaved elephant's foot, "Elephantopus scaber".

ആനച്ചൊറി. s. Cutaneous eruption, herpes, scab.

ആനച്ചൊറിയണം. The large nettle, "Urtica heterophylla.

ആനച്ചൊറിയൻ. s. One who is diseased with scab.

ആനതം, &c. adj. Bent, bending, stooping; humbled. വളഞ്ഞത്, കുനിഞ്ഞത്, താന്നത്.

ആനത്തോട്ടി. s. The hook used to drive an elephant with.

ആനദ്ധം. s. A drum in general. മിഴാവുമുതലായുള്ളവാദ്യം.

ആനനം. s. The face or mouth. മുഖം.

ആനന്ദഥു. s. Happiness, joy. ആനന്ദം.

ആനന്ദനം. s. 1. Civility, courtesy, the treatment of a friend or guest at meeting or parting. വിരുന്നുകാരൻ വരുമ്പോഴുള്ള ആചാരം. 2. making happy.

ആനന്ദം. s. Happiness; joy; gladness. ആനന്ദബാഷ്പം. Tears of joy.

ആനന്ദഭൈരവി, s. A tune. ഒരു രാഗം.

ആനന്ദവിവശത. s. An ecstacy; a trance.

ആനന്ദി. s. Happiness, pleasure.

ആനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rejoice; to be glad; to exult, to triumph.

ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To make glad, to gladden;

ആനപ്പന്തി. s. An elephant shed.

ആനപ്പരുവ. s. A parasite plant.

ആനപ്പാവ്. s. The breaking in or training an elephant to work.

ആനപ്പാവാൻ. s. An elephant-keeper.

ആനപ്പിണ്ടി. s. Elephant's dung.

ആനമനം. s. A bent, bend, flexure, a curve, bow; adoration. വഴക്കം.

ആനമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To bend, to bow down,

ആനമുള്ള്. s. A plant.

ആനമ്രം. adj. Crooked, curved, bent, bowed. വളഞ്ഞത്.

ആനയനം. s. Bringing, leading, guiding. കൊണ്ടുവരിക.

ആനയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bring, to lead, to guide.

ആനർത്തം. s. 1. The country on the north of the Malabar coast. ഒരു രാജ്യം. 2. a stage, a theatre. അരംഗം. 3. war. യുദ്ധം.

ആനവതി, ind. As much as or till ninety. തൊണ്ണൂറോളം.

ആനവള്ളി. s. 1. A plant. 2. a stick used to beat elephants with.

ആനവാൽ. s. An officer or superintendant of a pagoda.

ആനാകം. adv. As far as heaven. ആകാശത്തിങ്കലോളം.

ആനായൻ. s. A cow-herd, a shepherd.

ആനായം. s. A net. വല.

ആനായ്യം. s. Consecrated fire, placed on the south side.

ആനാവ്യ്. s. A female calf.

ആനാഹം. s. 1. Length, especially of cloth. നീളം. 2. epistasis, suppression of urine, or constipation. ബന്ധനം.

ആനീതം. adj. Brought; lead. കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതു്.

ആനുകൂല്യം. s. Good will, concord, favour. അനുകൂലം.

ആനുപൂൎവ്വി. s. Order, method. ക്രമം.

ആനുലോമ്യം. s. See ആനുകൂല്യം.

ആനൃശംസ്യം. s. Sin. പാപം.

ആന്ത. s. A chamelion.

ആന്തം. s. A spike, fixed to fruit trees to prevent persons from stealing the fruit. ആന്തം വെയ്ക്കുന്നു. To fix spikes on fruit trees to prevent their being robbed.

ആന്തരം. adj. Secret, private inward, internal. രഹസ്യമുള്ളതു്. s. 1. Secret. 2. knowledge. 3. importance.

ആന്തൎയ്യം. s. 1. The mind. 2. opinion.

ആന്ത്രക്കഴപ്പു്. s. See ആന്ത്രനോവു്.

ആന്ത്രക്കൊളുത്തു്. s. Catching pain arising from flatulency of the bowels.

ആന്ത്രനോവു്. s. Pain arising from flatulency.

ആന്ത്രം. s. The bowels, entrails, or intestines.

ആന്ത്രവായു. s. A disease arising from flatulency.

ആന്ത്രവീക്കം. s. The swelling of the testicle.

ആന്ത്രവൃദ്ധി. s. See the preceding.

ആന്ദോളിക. s. A litter, or monjeel. ആന്തോളം.

ആന്ദോളിതം, &c. adj. Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടതു്.

ആന്ധസികൻ. s. A cook, a confectioner; a victualler. അടുക്കളക്കാരൻ.

ആന്യം. s. Hire paid to carpenters.

ആന്യം. adj. Belonging to another, not one's own. മറെറാരുത്തന്നുള്ളതു്.

ആന്വീക്ഷികി. s. Logical philosophy, metaphysics. തൎക്കവിദ്യ.

ആപക്യം. s. Half baked grain, &c., eaten from the hand; sweet bread. അതിരസമുള്ള അപ്പം.

ആപഗാ. s. A river, a stream. ഗംഗാ.

ആപണം. s. 1. A market. 2. a shop. കച്ചവടസ്ഥലം. 3. merchandise. കച്ചവടം.

ആപണികൻ. s. A dealer, a merchant. അങ്ങാടിക്കാരൻ.

ആപതിതം, &c. adj. Fallen, descended, alighted. വീണതു്.

ആപത്തു്. s. 1. Peril; danger. 2. calamity, misfortune; distress; adversity.

ആപത്തി. s. 1. Misfortune, calamity. 2. peril, danger. ആപത്തു്.

ആപൽ. s. 1. Calamity, misfortune. 2. distress, adversity. 3. peril. ആപത്തു്. ആപൽകാലം. A time of calamity, or distress.

ആപൽകരം. adj. Calamitous, causing misery, distress. ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നതു്.

ആപൽപ്രാപ്തൻ. s. Unfortunate, unhappy, afflicted. ആപത്തിൽ അകപ്പെട്ടവൻ,

ആപദു്. s. See ആപത്തു്.

ആപന്നം., &c. adj. Unfortunate, unhappy, afflicted. ആപൽപ്രാപ്തം.

ആപന്നസത്വാ. s. A pregnant woman. ഗൎഭിണി.

ആപമിത്യകം. s. Property, &c. obtained by barter. പകരം കിട്ടുന്ന സാധനം.

ആപാതം. s. 1 Throwing down, causing to descend. 2. falling, descending. പതനം.

ആപാതുകൻ. s. A worshipper. വന്ദിക്കുന്നവൻ.

ആപാദം. adj. To the feet. പാദത്തോളം.

ആപാദചൂഡം. adv. From head to foot. പാദത്തിങ്കൽ നിന്നു് തലയോളം.

ആപാദമസ്തകം. adv. From head to foot.

ആപാനം. s. 1. A place for drinking in society. പാനസ്ഥലം. 2. a public drinking vessel. വട്ടകം. 3. drinking.

ആപാലി. s. A louse; a flea. പേൻ, ചെള്ളു്.

ആപീഡം. s. A chaplet or garland tied on the crown of the head. ശിരാലങ്കാരം.

ആപീതം, &c. adj. Drunk. പാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.

ആപീനം. s. An udder. അകിടു്.

ആപൂപം. s. Bread. അപ്പം.

ആപൂപികൻ. s. 1. A baker. 2. a confectioner. അപ്പക്കാരൻ.

ആപൂപികം. s. A multitude of cakes. അപ്പക്കൂട്ടം.

ആപൃഛനം. s. 1. Asking or taking leave യാത്രചോദിക്ക. 2. conversation, speaking to or with. സംഭാഷണം.

ആപോക്ലിമം. s. The 3rd, 6th, 9th, and 12th signs in the Zodiac. 3, 6, 9, 12-ാം രാശി.

ആപ്തൻ. s. A confident; a dear friend. സ്നേഹിതൻ.

ആപ്തം, &c. adj. 1. Obtained, gained. ലഭിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. intimate, dear, confidential, trusted, attached. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആപ്തസ്നേഹം. s. Intimate friendship.

ആപ്തി. s. 1. Gain, acquisition, profit. ലാഭം. 2. binding, joining. വേഷ്ടനം.

ആപ്തോക്തി. s. 1. An augment or affix (in grammar.) 2. a word of received acceptation and established by usage only. 3. friendly advice. ഗുണദോഷവാക്കു്.

ആപ്പു്. s. A wedge. ആപ്പടിക്കുന്നു. To wedge. ആപ്പിടുന്നു. To fasten with wedges.

ആപ്യ. adj. Watery, consisting of water; as froth, &c., ജലത്തിൽ ഭവിച്ചതു്.

ആപ്യായനം. s. 1. Refreshment, satiety. തൃപ്തി. 2. increasing. വർദ്ധന.

ആപ്യായിതം, &c. adj. Refreshed, satisfied. തൃപ്തിപ്പെട്ടതു്.

ആപ്രപദം. adv. Reaching (from the shoulders) to the feet. പുറവടിയോളം.

ആപ്രപദീനം. s. A dress reaching from the shoulders to the feet. നിലയങ്കി.

ആപ്ലവനം. s. Bathing, immersion. കുളി.

ആപ്ലവം. s. Bathing, immersion. സ്നാനം, മുക്കുക.

ആപ്ലവവ്രതി. s. An initiated householder, one who has passed through the first order, that of 'Brahmachari' and is admitted into the second. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമി.

ആപ്ലാവം. s. Bathing, immersion. കുളി.

ആപ്ലുതൻ. s. An initiated householder. ഗൃഹസ്ഥൻ. adj. Bathed.

ആഫലോദയം. adv. To success. ഫലോദയത്തിങ്കലോളം.

ആബദ്ധതൂണൻ. s. One who is armed with a quiver. അമ്പുറയിട്ടവൻ.

ആബദ്ധം. s. The tie of a yoke, that which fastens the ox to the yoke, or the latter to the plough. അമിക്കയറു്. adj. tied or bound firmly. കെട്ടപ്പെട്ടതു്.

ആബന്ധനം. s. 1. Binding, tying or confining firmly. ബന്ധനം. 2. affection.

ആബാലവൃദ്ധം. adv. From youth to old age.

ആബ്ദികം. adj. Yearly, annually. ആണ്ടുതോറുമുള്ള.

ആഭ. s. Beauty splendour, brightness. ശോഭ.

ആഭരണം. s. Ornament, decoration, as jewels, &c.

ആഭാഷണം. s. Conversation, addressing, speaking to. സംസാരം.

ആഭാസത്വം. s. 1. Corruption, depravity, worthlessness. 2. indignity or affront. 3. disorder, irregularity

ആഭാസൻ. s. One who is depraved, corrupt; base, vile, &c.

ആഭാസം, &c. adj. 1. Corrupt, depraved, worthless. 2. irregular, disorderly; trifling. നിന്ദ്യം.

ആഭാസ്വരന്മാർ. s. plu. Demigods. ദേവകളിൽ ഒരു വക.

ആഭിചാരക്കാരൻ. s. An enchanter, a charmer; a magician; a sorcerer.

ആഭിചാരം. s. Enchantment; charm; sorcery ആഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. To bewitch, to enchant, to charm.

ആഭിമുഖ്യത. s. Pre-eminence, excellency, dignity, greatness. ശ്രേഷ്ഠത.

ആഭിമുഖ്യം, &c. adj. Pre-eminent, excellent, dignified, noble, great. ശ്രേഷ്ഠം, നേരിടുക.

ആഭീരൻ. s. An herdsman. ഇടയൻ.

ആഭീരവല്ലി. s. A village of herdsmen. ഇടയന്മാരുടെ കുടി.

ആഭീരി. s. A woman of the herdsman tribe. ഇടച്ചി.

ആഭീലം, s. Bodily pain. അതിവേദന. adj. 1. Formidable; fearful, terrible. ഭയങ്കരം. 2. suffering pain.

ആഭൂതപ്ലവം. s. Possession of evil spirits, transmigration. പിശാചുക്കളാലുള്ള ബാധ.

ആഭോഗം. s. 1. Completion, fulness. പൂർണ്ണത. 2. effort, pains 3. the expanded hood of the Cobra capella.

ആഭോഗാനന്ദം. s. Perfect or complete happiness. പൂർണ്ണാനന്ദം.

ആമ. s. A tortoise. a turtle.

ആമകുംഭം. s. An unbaked or unburnt earthen vessel. പച്ചക്കുടം.

ആമഗന്ധി. s. A bad and cadaverous smell, like that of raw meat or a burning corpse. അജീർണ്ണമലഗന്ധം.

ആമണ്ഡം. s. The castor oil plant. ആവണക്ക്.

ആമനസ്യം. s. 1. The pains of child birth. പ്രസവവേദന. 2. pain. അതിവേദന.

ആമന്ത്രണം. s. 1. Calling, or calling to. വിളി. 2. invitation, inviting. ക്ഷണനം.

ആമന്ത്രാണം. s. A festival, entertainment. ഊട്ട്.

ആമന്ത്രിതം, &c. adj. 1. Called. വിളിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. invited. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആമം. s. 1. Sickness, disease. 2. 'Mucus'. bad secretion of the bowels; affection of the bowels. അജീൎണ്ണം. adj Raw, green, unbaked, undressed. പച്ച.

ആമം. s. Stocks, wooden fetters.

ആമയം. s. 1. Sickness, disease. രോഗം. 2. sorrow. ദുഃഖം.

ആമയാവി. s. One who is sick; or sorrowful, രോഗി, ദുഃഖിതൻ.

ആമലകം. s. Emblic myrobalan. 'Phyllanthus emblica'. നെല്ലി.

ആമലകി. s. Emblic myrobalan. നെല്ലിക്ക.

ആമസ്സഞ്ചി. s. A bag used for beetel-nut, tobacco, &c. made in the form of a tortoise.

ആമാത്യൻ. s. A counsellor, a minister, an advise. മന്ത്രി, ദൂതൻ.

ആമാശയം. s. The umbelical region, or part of the belly about the navel. 2. the stomach.

ആമിഷം. s. 1. Flesh, meat. മാംസം. 2. enjoyment. 3. a bribe. ഉപഹാരം. 4. food, ഭോജ്യവസ്തു.

ആമിഷാശി, adj. Carnivorous, eating flesh or fish. മാംസഭക്ഷകൻ.

ആമിഷി. s. A drug. മാഞ്ചി.

ആമിക്ഷ. s. The curd of two milk whey. കാച്ചിയ പാലിൽ തയിർ കൂട്ടിയ വസ്തു.

ആമുക്തം, &c adj. 1. Clothed, accountred. ചമയപ്പെട്ടതു്. 2. used.

ആമുഗ്ദ്ധം, &c. adj. Beautiful, pleasing. മോഹനം.

ആമൂലനം. s. Eradication; destruction; excision, നിൎമ്മൂലം.

ആമോചനം. s. 1. Liberation, freedom. 2. forgiveness. മോചനം.

ആമോദം. s. 1. Fragrancy, a diffusive perfume. സുഗന്ധം. 2. cheerfulness, pleasure, gladness, joy, gaiety. സന്തോഷം.

ആമോദി. s. A perfume for the mouth, made up in the form of a pill or bolus of camphor, &c. മുഖസംസ്കാരത്തിനുള്ള വാസന.

ആമ്രോളക. s. A kind of pepper, 'Piper malameris'.

ആമ്നായമൂൎത്തി. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ആമ്നായം. s. 1. 'Veda', or the vedas in general. വേദം. 2. received doctrine. traditional or right.

ആമ്പന. s. The palmyra tree or fan palm. 'Borassus flabelli formis masci'.

ആമ്പൽ. s. A kind of water lily growing in ponds or tanks.

ആമ്രഫലം. s. The mango fruit. മാങ്ങ.

ആമ്രം. s. The mango tree, 'Mangifera Indica. മാവു്.

ആമ്രാതകം. s. The hog-plumb 'Spondias mangifera. ആമ്പഴം.

ആമ്രേഡിതം. s. The repetition of a sound or word, tantology, രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യമോ പ്രകാരത്തിലോ പറയുക.

ആമ്ലം. s. 1. Sourness, acidity. പുളി. 2. the tamarind tree or fruit. പുളി.

ആമ്ലിക. s. 1. The tamarind tree. പുളി. 2. rourness. പുളിപ്പ്.

ആയക്കെട്ട്. s. The register of assessed land, &c.

ആയതനം. s. 1. An altar, a shed for sacrifice. 2. a house. 3. a temple. ദേവാലയം.

ആയതം. s. Length. adj. Long. ദീൎഘം.

ആയതി. s. 1. Future time. ഉത്തരകാലം. 2. majesty, dignity. പ്രതാപം. 3. length.

ആയത്തം, &c. adj. Dependant, docile, tractable, അധീനം. s. Readiness, preparation. ആയത്തപ്പെടുന്നു. To be prepared.

ആയത്തത. s. Docility, tractableness, humility.

ആയൻ. s. A shepherd; a cow-herd.

ആയനി ഉണ്ണുന്നു. See അയനി ഉണ്ണുന്നു.

ആയനിഊണ്. See അയനി ഊണ്.

ആയം. s. 1. Receipt, gain, profit. 2. slackness, remissness, relaxation. 3. space.

ആയൎകോൻ. s. The chief of the tribes who tend cattle.

ആയവണ്ണം. To the utmost of one's power, as much as possible.

ആയസം. s. Iron. ഇരിമ്പു്.

ആയാതം. adj Happened, come to pass, occurred. വന്നതു്.

ആയാമം. s. Length. നീളം.

ആയാസം. s. 1. Fatigue, faintness. തളൎച്ച. 2. sorrow, trouble. പ്രയാസം. 3. displeasure.

ആയിനി. s. The angeli tree.

ആയിരക്കണ്ണി. s. A dangerous ulcer.

ആയിരം. adj. A thousand.

ആയില്യം. s. The 9th lunar asterism.

ആയുധക്കാരൻ. s. An armed man; a soldier.

ആയുധപാണി. s. A soldier; an armed man.

ആയുധം. s. 1. A weapon in general, an instrument, a tool. 2. armour.

ആയുധവിദ്യ. s. The science of arms.

ആയുധശാല. s. An arsenal or armory.

ആയുധാഭ്യാസം. s. Military exercise.

ആയുധകൻ. s. A soldier by profession, living by arms. ആയുധക്കാരൻ.

ആയുധീയൻ. s. See the preceding.

ആയുന്നു. v. a. 1. To select, to gather, to glean, to cut. 2. to scatter here and there. 3. to spring forward.

ആയുൎദ്ദായം. s. The foretelling the length of a person's life by astrological calculation. ജീവനകാലം.

ആയുൎബലം. s. Age: duration of life. ആയുസ്സ്.

ആയുൎഭാവം. s. The eighth of the twelve signs in the zodiac calculated from any one in which a person is born. അഷ്ടമരാശി.

ആയുഷ്കരം. adj. Conducive to long life. ആയുസ്സ് വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്.

ആയുഷ്കൎമ്മം. s. 1. A superstitious ceremony performed for procuring longlife. 2. shaving.

ആയുഷ്മതി. adj. Long lived. ചിരഞ്ജീവി.

ആയുഷ്മാൻ. s. 1. Long lived. ആയുസ്മതി. 2. one of the 27 Yogas, or divisions of the ecliptic.

ആയുസ്സ്. s. Age; duration of life.

ആയുക്ഷീണം. s. The decay of life. ആയുൎബലം കുറവ്.

ആയോധനം. s. 1. War, battle. slaughter. യുദ്ധം.

ആര്. s. 'inter. pron. Who, used for both singular and plural ആരുമില്ല. No one. ആരൊരുത്തനെങ്കിലും. Whosoever.

ആര. s. A shoe maker's awl or knife. തോലുളി.

ആരകൂടം. s. Brass. പിച്ചള.

ആരഗ്വധം. s. A plant, 'Cassia fistula. കൊന്ന.

ആരഘട്ടം. s. A well. കിണറ്.

ആരണൻ. s. A Brahman.

ആരണി. s. An eddy. നീൎച്ചുഴിവ്,

ആരതി. s. Stopping, ceasing. നിൎത്ത്.

ആരൻ. s. The planet Mars. ചൊവ്വ.

ആരനാളകം. s. Sour gruel made from the fermentation of boiled rice. കാടി.

ആരനാളം. s. See the preceding,

ആരൻപുളി. s. A kind of tamarind tree.

ആരഭടി. s. A branch of the dramatic art the machinery of the drama, the representation of magical incantations, &c.

ആരഭ. s. A tune. ഒരുവക രാഗം.

ആരംഭം. s. 1. A beginning, the commencement. 2. preparation. 3. introduction; prologue, &c. 4. effort.

ആരംഭിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. & n. To begin, to commence. 2. to prepare.

ആരവം. s. Sound, noise. ശബ്ദഘോഷം.

ആരവാരം. s. 1. A retinue, a train. 2. a clamarous multitude. ആരവം.

ആരാധനം. s. 1. Worship, adoration, service. പൂജ. 2. acquirement, attainment. ലബ്ധി. 3. accomplishment. തോഷണം.

ആരാൽ. ind. 1. Near. 2. distant, far from.

ആരാധിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ, v. a. To worship, to adore, to serve.

ആരാധിതൻ. s. One who is worshippid, venerated. ആരാധിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ആരാനും. adj. pron. Some one.

ആരാമം. s. A grove; a garden. പൂങ്കാവ്.

ആരായുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To inquire, to seek; or search for.

ആരാവം. s. Sound, noise. ശബ്ദം.

ആരാളികൻ. s. A cook. അടുക്കളക്കാരൻ.

ആരിഷം. s. Vedas composed by the Rishis. ഋഷികൾ ഉണ്ടാക്കിയ വേദം.

ആരൂഢൻ. s. One who has ascended. കരേറിയവൻ.

ആരൂഢമോദം. s. Exceeding joy. മഹാസന്തോഷം.

ആരൂഢം. s. 1. The upper beam of a house. മോന്തായം. 2. ascended. കരേറിയത്.

ആരെവതം. s. A plant. 'Cassia fistula'. കൊന്ന

ആരോഗ്യം. s. 1. Health. 2. recovery to health.

adj. Salutary, salubrious.

ആരോൻ. s. A neel.

ആരോപകൻ. s. A false accuser. ചുമത്തുന്നവൻ.

ആരോപണം. s. 1. An accusation 2. a false charge. 3. an imputation. ചുമത്തുക, ഏല്പിക്ക

ആരോപം. s. See the preceding,

ആരോപിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To accuse falsely. 2. to impute.

ആരോമൽ. s. A darling, a favourite. A word of endearment.

ആരോഹണം. s. 1. Ascending, rising; ascension, ascent. കരേറ്റം. 2. the rising or growing of any new shoots. 3. a ladder, a staircase. 4. a gallows. കഴുമരം. ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു. 1. To ascend, to rise, to mount up. 2. to grow up.

ആരോഹം. s. 1. Length. 2, height. 3. ascent, rising. കരേറ്റം. 4. mounting, riding. 5. a but-tock. 6. a woman's waist. സ്ത്രീകളുടെ അര. 7. the rising or growing of trees. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഉയരം.

ആൎക്കുന്നു,ൎത്തു,പ്പാൻ v. a. To shout, to acclaim; to cry out in triumph or exultation. to cry aloud.

ആൎജ്ജനം. s. Acquistion, gain, accumulation. സമ്പാദ്യം.

ആൎജ്ജവം s. 1. Straightness. നേരെ. 2. submission. വണക്കം.

ആൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To acquire, to procúre, to get, to amass, to accumulate.

ആൎജ്ജിതം. & c. adj. Acquired, gained. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതു°.

ആൎത്തഗള, s. A plant. the blue barleria 'Barleria cœrulea. നീലച്ചെറുകുറിഞ്ഞി.

ആൎത്തനാദം. s. The cry of one in affliction കരച്ചിൽ.

ആൎത്തൻ. s. One who is afflicted, pained. ദുഃഖിതൻ.

ആൎത്തപരായണൻ. s. A protector or succourer of the afflicted. ദുഃഖിതന്മാരിൽ കൃപയുള്ളവൻ.

ആൎത്തവം. s. 1. The menstrual discharge. ഋതു 2. a flower. പുഷ്പം.

ആൎത്തി. s. 1. Pain; affliction. ദുഃഖം. 2. the end of a bow. വില്കഴുന്നു°.

ആൎത്വിജം. s. A company of domestic chaplains or priests. ഋത്വിക്കുകളുടെ കൂട്ടം

ആൎദ്ര. s. The 6th 'Nacshatra' or lunar mansion. ആതിര

ആൎദ്രകം. s. Undried or green ginger, 'Amomum Zingiber. ഇഞ്ചി.

ആൎദ്രത s. 1. Dampness, moisture. നനവു°. 2. compassion, pity. അലിവു°.

ആൎദ്രപക്വം. s. Ripe fruit. പാകംവന്ന പഴം.

ആൎദ്രബുദ്ധി. s. Mercy, favour, compassion, commiseration.

ആൎദ്രഭക്ഷ്യം. s. Ripe fruit, adj. Mellow, ripe, soft.

ആൎദ്രഭാവം. s. Compassion; commiseration.

ആൎദ്ര. &c. adj. 1. Wet, damp, moist. നനഞ്ഞതു°. 2. compassionate, pitiful. അലിവുള്ള. 3. mellow, ripe. പാകംവന്നതു°.

ആൎദ്രാലുബ്ധകം. s. The dragon's tail, or descending node. ആൎദ്രയുടെ തെക്കു കാണുന്ന നക്ഷത്രം.

ആൎപ്പു°. s. Shouting, acclamation, crying aloud. ആൎപ്പിടുന്നു. To shout or give a shout, to cry aloud.

ആൎപ്പുവിളി. s. A shout, a great noise. acclamation, a loud cry. ആൎപ്പുവിളിക്കുന്നു. To shout, to acclaim, to halloo, to cry aloud.

ആൎഭടി. s. See. ആരഭടി.

ആൎയ്യകൻ. s. A grandfather. മുത്തച്ഛൻ.

ആൎയ്യകം. s. A vessel, &c., used in sacrifices made to the manes.

ആൎയ്യൻ. s. 1. One of a good family. 2. an elder brother. ജ്യേഷ്ഠൻ. 3. a respectable or venerable man ശ്രേഷ്ഠൻ. 4. a master, an owner. 5. a spiritual preceptor. ഗുരു.

ആൎയ്യപുത്രൻ. s. 1. A husband (in theatrical language.) 2. the son of a spiritual preceptor. ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ.

ആൎയ്യം, &c. adj. 1. Respectable, venerable. ശ്രേഷ്ഠം. 2. of a good family.

ആൎയ്യാ. s. 1. A name of PARWATI. പാൎവതി. 2. a respectable female. ശ്രേഷ്ഠാ. 3. a kind of metre.

ആൎയ്യാണി. s. A respectable female. ശ്രേഷ്ഠാ.

ആൎയ്യാവൎത്തം. s. The holy land, the country extending from the eastern to the western sea, and bounded, on the north and scuth, by the 'Himalaya and Vindhya mountains. ദേശവിശേഷം.

ആൎഷഭ്യം. s. A steer fit to be let loose. ഉടഞ്ഞുമാറായ കാള.

ആൎഷം. s. 1. A form of marriage, in which the father of the bride recieves from that of the bridegroom one or two pair of kine.

2. Vedas composed by the Rishis. ഋഷിപ്രോക്തം.

ആർഹതൻ. s. A Jaina, a follower of the doctrines of a Jaina, or Arhat.

ആല്. s. A banian tree, a holy fig tree, 'Ficus religiosa;

ആല. s. 1. A workshop. 2. a shed for the press used for expressing the juice of sugar-cane, &c.

ആലങ്കാരികൻ. s. A rhetorician.

ആലം. s. Yellow orpiment. അരിതാരം. adj. Large, extensive, diffusive. വിസ്താരമുള്ള.

ആലംബനം. s. Support, protection; refuge; that on which any person or thing depends. ആശ്രയം.

ആലംബം. s. See the preceding.

ആലംബിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To depend on another, to place reliance on another, to take refuge with. ആശ്രയിക്കുന്നു.

ആലംബിതം, &c. adj. Supported, protected' ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആലംഭം. s. Slaughter, killing. വധം.

ആലയം. s. 1. A house, abode or edifice. 2. a temple. 3. a place of refuge.

ആലവട്ടം. s. A kind of fan made of peacock's feathers.

ആലവാലം. s. 1. A basin for water round the root of a tree. തടം. 2. a garden bed.

ആലശീല. s. Trouble. disquietude, uneasiness.

ആലസം, &c. adj. Idle. slothful, lazy. മടിയുള്ള,

ആലസ്യം. s. 1. Sloth, idleness, laziness' inactivity. procrastination. മടി. 2. weariness, faintness. ക്ഷീണം. adj. 1. Idle. slothful. lazy, apathetic. 2. weary, faint. ആലസ്യപ്പെടുന്നു. 1. To weary, to be faint. 2. to be slothful, inacttve, &c.

ആലാപം. s. Conversation; discourse, speaking to, addressing. സംഭാഷണം.

ആലാപിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ v. n. To speak to, to address, to converse. സംസാരിക്കുന്നു.

ആലാവർത്തം. s. A kind of fan made of cloth, or of peacock's feathers.

ആലാസ്യം. s. A crocodile. മുതല.

ആലിംഗനം. s An embrace, embracing. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. To embrace.

ആലിംഗി. s. See ആലിംഗ്യം.

ആലിംഗ്യം. s. A small drum, shaped like a barley corn, and carried on the breast. തഴകികൊട്ടുന്നവാദ്യം.

ആലിപ്പഴം. s. Hail.

ആലീഢം. s. An attitude of shooting, the right knee advanced, and the left leg retracted. എയ്ത്തുകാരന്റെ നില. adj. Licked. നക്കപ്പെട്ടതു്.

ആലുഃ. s. A small water jar, a pitcher. കരകം.

ആലേഖനം. s. Writing. painting. എഴുത്തു്.

ആലേഖ്യം. s. Painting. ചിത്രമെഴുത്തു്.

ആലേപനം. s. Anointing the body, &c., with perfumes. പൂശുക.

ആലോകനം. s. 1. Sight, seeng looking. കാഴ്ച, നോട്ടം. 2. light. 3. flattery. ആലോകനം ചെയ്യുന്നു. To see, to look.

ആലോകം. s. 1. Sight, seeing, looking, look. നോട്ടം. 2. light. പ്രകാശം. 3. flattery, panegyric. പ്രശംസ.

ആലോചന. s. 1. Deliberation, consideration, reflection, consultation. 2. counsel, advice. 3. view, intention. 4. looking at or examining any thing. ആലോചനചെയ്യുന്നു. To deliberate, to consult, to examine.

ആലോചനകൎത്താവു്. s. A Member of Council.

ആലോചനക്കാരൻ. s. A counsellor, adviser.

ആലോചിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To consider, to consult, to deliberate, to reflect to view.

ആലോലം, &c. adj. Fickle, unsteady. സ്ഥിരമില്ലാത്തതു്.

ആൽത്തറ. s. A place built round the root of a banian tree.

ആവണക്കു. s. The castor oil tree. 'Palma christi, or Ricinus communis'.

ആവണക്കെണ്ണ. s. Castor oil.

ആവത. adj. part. Possble. ആവതല്ലാത്ത, ആവതില്ലാത്ത. Impossibile, impracticable, not to be done.

ആവതില്ലായ്മ. s. Impossibility, impracticability; that which cannot be done.

ആവതുള്ള. adj. Possible.

ആവനാഴിക. s. A quiver. ആമ്പം.

ആവപനം. s. Any vessel. പാത്രം.

ആവരണം. s. 1. A screen, as hield. മറവു്, തടവു്. 2. a place enelosed round a house, or garden. ആവരണം ചെയ്യുന്നു. 1. To screen, to shiled. 2. to surround, to encompass.

ആവജ്ജിതം. adj. Given, granted. ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

ആവൎത്തനം, s. Doing again, beginning again, repetition. പിന്നെയും ചെയ്ക.

ആവൎത്തം, s. 1. whirlpool. 2. hair naturally curled. 3. deliberation, reflection. 4. revolving turning round. ചുഴിവു.

ആവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To do again, to begin again; to repeat; to try again. പിന്നെയും ചെയ്യുന്നു. 2. to reflect, to revolve.

ആവലാധി. s. 1. A complaint, a petition 2. accusation, an action. 3. oppression, trouble, lamentation. ആവലാധി പറയുന്നു. To complain. ആവലാധി ചെയ്യുന്നു. To make a complaint, to bring an accusation.

ആവലാധിക്കാരൻ. s. A complainant, a plaintiff.

ആവലി. s. 1. A row, a range, a line. രേഖ. 2. a multitude. കൂട്ടം.

ആവൽ. s. A flying fox, a large bat.

ആവശ്യക്കാരൻ. s. One who is in want, or need of any thing.

ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To want, to need, to require or be in want of.

ആവശ്യം. s. 1. Necessity, need, want. 2. lack, deficiency, poverty. 3. cogency, compulsion. adj. Necessary, needful, indispensible, requisite.

ആവസഥം. s. A house, a dwelling. ഭവനം.

ആവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To dwell, to reside, to rest.

ആവസിതം. adj. Stored, (as grain, &c.) പൊലി.

ആവാപകം. s. A bracelet of gold, &c. കൈവള.

ആവാപം. s. 1. A basin for water round the root of a tree. തടം. 2. sowing seed. വിത.

ആവാര. s. A plant or shrub.

ആവാരി. s. A shop, a stall. പീടിക.

ആവാലം. s. A basin for water round the foot of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ തടം.

ആവാസം. s. 1. A house. ഭവനം. 2. abode, habitation. പാൎപ്പ.

ആവാസശാല. s. Lines for soldiers. പടക്കുടി.

ആവാഹനം. s. 1. The invocation of the deity, or of evil spirits, by mystical words,

ആവാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To invoke the deity or evil spirits by mystical words.

ആവി. s. 1. Vapour, exhalation from the earth. 2. steam. 3. the heat of the breath. 4. a tree. ആവിപുറപ്പെടുന്നു. Steam to arise; vapour to exhale.

ആവികം. s. A blanket, woollen cloth. കമ്പിളി.

ആവിക്കലം. s. A steamer.

ആവിഗ്നം. s. A small fruit tree, vulgarly Carinda. "Carissa carondas." ക്ലാക്ക.

ആവിൽ. s. Grey bonduc, 'Cæsalpina bonducella.'

ആവിദ്ധം, &c. adj. 1. Crooked. വളഞ്ഞത്. 2. cast, thrown, sent. ഇടപ്പെട്ടത്.

ആവിധം. s. 1. An awl, a kind of gimblet worked by a string. തുറപ്പൻ. 2. a drum stick. കൊട്ടുന്ന കോൽ.

ആവിൎഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be born, to be produced. ജനിക്കുന്നു. 2. to shine. പ്രകാശിക്കുന്നു.

ആവിൎഭാവം. s. 1. Birth, production. ജനനം. 2. light. പ്രകാശം.

ആവിൎഭൂതം, &c. adj. 1. Born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടത്. 2. lighted. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടത്.

ആവിൎമ്മോദം. s. Sudden joy. പെട്ടെന്നുള്ള സന്തോഷം.

ആവിലം, &c. adj. Foul, turbid. കലങ്ങിയത്.

ആവിസ്സ്. ind. Manifest, evidently. സ്പഷ്ടം.

ആവീരം. s. A kind of medicinal drug. ഒരു വക പച്ചമരുന്ന്.

ആവു; interj. 1. An exclamation of pleasure. 2. of weariness. 3. of sorrow, pain, &c.

ആവു. A defective verb, implying ability to a certain extent; can only; can, must.

ആവുകൻ. s. In theatrical language, A father. അച്ഛൻ.

ആവുത്തൻ. s. In theatrical language, A brother-in-law. അളിയൻ.

ആവൃ. interj. Denoting pain, weariness, dread, &c. See ആവു.

ആവൃതം. adj. Enclosed, surrounded (by a fence, wall, &c. വേലി കൊണ്ടോ മതിൽ കൊണ്ടോ) ചുറ്റപ്പെട്ടത്, മറെക്കപ്പെട്ടത്.

ആവൃതി. s. An enclosure, a wall, a fence, a screen. വേലി, കയ്യാല.

ആവൃത്ത്. s. Order, method. ക്രമം.

ആവൃത്തി. s. In comp. 'A time'. when added to any numeral; as two times, twice; a hundred times, &c. പ്രാവശ്യം.

ആവെഗം. s. 1. Haste; hurry. തിട്ക്കം. 2. anger. കോപം.

ആവെഗി. s. A potherb, 'Convolvulus argenteus" കന്നി.

ആവെദനം. s. Acute pain from disease. അതിവെദന.

ആവെശക്കാരൻ. s. One afflicted with demoniac frenzy.

ആവെശനം. s. 1. A manufactory, a workshop, &c. പണിപുര.-2. entrance. പ്രവെശം. 3. possession by evil spirits.

ആവെശം. s. 1. Inspiration by the deity. 2. possession by evil spirits. 3. fury; demoniac frenzy. ആവെശപ്പെടുന്നു. To be inspired by the deity; to be possessed by any evil spirit.

ആവെശികൻ. s. A guest, a visitor. അതിഥി.

ആവെശികം, &c. adj. Own, peculiar, unparticipated. സ്വന്തമുള്ളത്, പ്രത്യെകമുള്ളത്.

ആവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To enter; to possess. പ്രവെശിക്കുന്നു.

ആവെഷ്ടകം. s. A wall, hedge, fence, or enclosure. വെലി, കയ്യാല.

ആവെഷ്ടനം. s. 1. Fencing, enclosing. വെലികെട്ട്. 2. a turban. തലപ്പാവ്. ആവെഷ്ടനം ചെയ്യുന്നു. To enclose, to hedge, to fence in.

ആവൊ. A particle of negation; Do not know.

ആവൊലി. s. Pamphlet, 'Stromateus Pam.'

ആവൊളം. As much as possible, as far as one is able, to the utmost of one's power.

ആശ. s. 1. Desire, or wish of any kind. 2. hope, expectation. 3. love, attachment. 4. length. 5. a quarter, a region. ദിക്ക്.

ആശങ്ക. s. Fear, apprehension, ഭയം. ആശങ്കപ്പെടുന്നു. To be fearful, or apprehensive. ഭയപ്പെടുന്നു.

ആശങ്കിതം, &c. adj. Feared, apprehended. ഭയപ്പെട്ടത്.

ആശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To allure, to encourage, to give hopes.

ആശപ്പെടുന്നു; ട്ടു, വാൻ. v. n. To desire, to covet; to long for, to wish. 2. to hope. 3. to love, to fall in love.

ആശംസ. s. Wish, desire. ഇച്ശ.

ആശംസനം. s. Wish, desire. ഇച്ശ.

ആശംസിതാവ്. s. Wishing blessings. ആഗ്രഹശീലൻ.

ആശംസു. s. Wishing blessings. ആഗ്രഹശീലൻ.

ആശയം. s. 1. Meaning, intention. 2. mind മനസ്സ്. 3. an asylum, an abode or retreat. 4. the stomach or seat of the stomach. ഇരിപ്പിടം.

ആശരൻ. s. An imp, a goblin. രാക്ഷസൻ.

ആശാൻ. s. A teacher, or schoolmaster.

ആശാപാശം. s. 1. Confidence, trust, expectation, hope. 2. the bond of love.

ആശാബന്ധം. s. 1. Confidence, trust, expectation, hope. 2. the bond of love. 3. a spider's web.

ആശാഭംഗം. s. Breach of confidence or of trust.

ആശാരി. s. A carpenter.

ആശാരിച്ചി. s. A woman of the carpenter class.

ആശാളി. s. Garden cress.

ആശി. s. 1. Wishing or bestowing a blessing അനുഗ്രഹം. 2. a serpent's fang. വിഷപ്പല്ല്. 3. a kind of venom. ഒരു വക വിഷം.

ആശിതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

ആശിതംഗവീനം. s. A place formerly grazed by cattle. പശുക്കൾ മെഞ്ഞ സ്ഥലം.

ആശിരം. s. 1. Fire അഗ്നി. 2. a goblin or imp പിശാച്, ഭൂതം.

ആശീർവചനം. s. A blessing or benediction; bestowing or wishing a blessing on others. അനുഗ്രഹവാക്ക്.

ആശീർവദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bless; to bestow a blessing; to give a benediction.

ആശീർവാദം. s. A blessing or benediction. അനുഗ്രഹം.

ആശീർവിഷം. s. A snake. സർപ്പം.

ആശീസ്സ്. s. 1. A blessing, benediction. അനുഗ്രഹം. 2. a serpent's fang. വിഷപ്പല്ല്.

ആശു. s. Rice ripening in the rainy season. ചെന്നെല്ല്. adv. Quick, quickly. വെഗം.

ആശുഗൻ. s. 1. The wind. കാററ്. 2. an arrow. അമ്പ്. 3. one who walks quick. വെഗം നടക്കുന്നവൻ.

ആശുഗം. s. An arrow. അസ്ത്രം. adj. Going, or moving quickly, swift, fleet. വെഗം നടക്കുന്നത്.

ആശുശുക്ഷണി. s. Fire. അഗ്നി.

ആശൊത്തരം. s. Hope, expectation. അധിഭെക്ഷ.

ആശൌചം. s. Mourning on the death of a relative, or of imaginary pollution, proceed-

ing from the birth of a child, during which the Hindus consider themselves impure. പുല, അശുദ്ധി.

ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To wonder, to be astonished, to be surprised.

ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു. v. a. To astonish to surprise

ആശ്ചൎയ്യം. s. 1. Wonder, astonishment. 2. surprize. 3. admiration. adj. Wonderful, astonishing, surprizing, admirable.

ആശ്രമധൎമ്മം. s. The observance or duty of the four orders under. ആശ്രമം.

ആശ്രമപദം. s. See the following.

ആശ്രമം. s. 1, A religious order of which there are four kinds referable to the different periods of life, viz. 1st. that of the student, or Brahmachari. 2nd. that of the householder or Grihast'ha. 3rd. that of the anchorite or Vanaprast'ha, and 4th. that of the beggar or Bhicshu. 2. a college or school. 3. the abode, cell, hermitage or retreat of an anchorite or sage. 4. a wood or thicket.

ആശ്രമി. s. 1. A student. 2. a householder. 3. an anchorite. 4. a begger or ascetic.

ആശ്രയഭൂതൻ. s. A protector, supporter defender. രക്ഷിതാവു്.

ആശ്രയം. s. 1. Dependance, reliance, trust. 2. protection, countenance, support. 3. an asylum, refuge, retreat, or place of safety. 4 a means of defence, having recourse to protection or sanctuary. 5. cheating, fraud, circumvention. 6. proximity, vicinity.

ആശ്രയാശൻ. s. 1. A name of fire. അഗ്നി. 2. a forfeiter of an asylum; one who by misconduct, &c., looses a good appointment.

ആശ്രയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To trust in, depend or rely on another. 2. to be dependent. upon or place reliance on another. 3. to take refuge with or have recourse to another. 4. to seek or court one's favour or portection.

ആശ്രവൻ. s. A dependant, one who lives in subjection. അധീനൻ.

ആശ്രവം. s 1. A promise, an engagement. പ്രതിജ്ഞ. 2. distress, fatigue. ആലസ്യം. 3. subjection. അധീനത.

ആശ്രിതപരായണൻ. s. One who takes care of his dependants.

ആശ്രിതം. &c. adj. Dependent on or courting the favour of the great. ആശ്രയിക്കുന്നതു്.

ആശ്രിതരക്ഷണം. s. Protection of dependants.

ആശ്രിതവത്സലൻ. s. One who loves his dependants.

ആശ്രുതം. adj. Promised. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.

ആശ്ലിഷ്ടം, &c. adj. Embraced. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.

ആശ്ലേഷം. s. Embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ആശ്ലേഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To embrace, to clasp, to grasp.

ആശ്വത്ഥം. s. The fruit of the holy fig tree. അരയാലിന്റെ കുരു.

ആശ്വം. s. A number of horses. കുതിരക്കൂട്ടം.

ആശ്വയുജം. s. The month aswin. (September-October.) കന്നിതുലാം.

ആശ്വലായനൻ. s. One of a sect among the brahmans. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു മതക്കാരൻ.

ആശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be comforted, to be consoled, to be relieved, to be eased, to rest, to cease.

ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ. s. A comforter.

ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To comfort, to console. 2. to strengthen, to enliven to invigorate, to relieve.

ആശ്വസ്തൻ. s. One who is comforted, consoled, eased, relieved, at rest, &c. ആശ്വസിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ആശ്വാസപ്രദൻ. s. A comforter, one who administers consolation in trouble, affliction, &c. ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ആശ്വാസം. s. 1. Consolation, comfort. 2. relief, ease, rest. 3. cessation, completion. 4. a chapter or section. ആശ്വാസം വരുത്തുന്നു. To relieve.

ആശ്വാസ്യം, &c. adj. Comfortable, consoling. ആശ്വാസകരം.

ആശ്വിനം. s. The month aswin (September-October.) See ആശ്വയുജം.

ആശ്വിനേയന്മാർ. s. plu. The two twin sons of Aswini by Surya, and physicians of Swerga.

ആശ്വീനം. s. A day's journey for a horse. ഒരു കുതിര ഒരു ദിവസം ഓടുന്ന വഴി.

ആഷാഢം. s. The name of a month, (June-July.) 2. a staff of the wood of the Palasa carried by an ascetic in the month Ashad'ha. 3. the 20th lunar mansion. പൂരാടം.

ആഷാഢി. s. 1. The day of the full moon in the month Ashad'ha. 2. a 'Bramachari,' one who carries sacrificial fire in his hand. ചമത കയ്യിലുള്ളവൻ.

ആസകലം. adj. All, entire, whole.

ആസ, or ആഃ. Ind. An interjection, ah! oh! &c., implying. 1. Reflection. 2. anger. 3. menace. കോപം. 4. pain. 5. affliction. വ്യസനം.

ആസക്തൻ. s. One who is ardently attached or devoted to one object, active, diligent, xealous. ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവൻ.

ആസക്തം, &c. adj. Diligent, active, zealous, addicted to; intent upon, ardently devoted to one object. ശുഷ്കാന്തിയുള്ള.

ആസക്തി. s. Ardent attachment to one object or pursuit: diligence, zeal, inclination, application. ശുഷ്കാന്തി.

ആസംഗം, adj. &c. 1. Eternal. നിത്യം. 2. diligent. താല്പൎയ്യമുള്ള.

ആസംഗിനി. s. A whirlwind. ചുഴലിക്കാറ്റ്.

ആസത്തി. s. I. Intimate union, meeting, junction. സംയോഗം. 2. gain, profit, acquirement. ലാഭം. 3. nearness. സമീപം.

ആസനം. s. 1. Any thing to sit upon; a seat, stool, &c. ഇരിപ്പാനുള്ള വസ്തു. 2. the anus. പൃഷ്ഠഭാഗം. 3. maintaining a post against an enemy. ആറുനയത്തിൽ ഒന്ന്. 4. the withers of an elephant, the part where the rider sits. ആനയുടെ കഴുത്ത്.

ആസന. s. Stay, abiding, setting. ഇരിപ്പ്.

ആസന്ദി. s. A small couch or oblong chair, having the seat made of basket work. സന്യാസികളുടെ ആസനം.

ആസന്നത. s. 1. Nearness, proximity. സമീപത്ത്. 2. preparation, readiness.

ആസന്നബന്ധം. s. Sitting. ഇരിപ്പ്.

ആസന്നം, &c. adj. 1. Near, proximate. അടുത്ത്. ആസന്നഭൂമി. Land near at hand. ആസന്നമൃത്യു. Near death. 2. ready, prepared.

ആസന്നവൎത്തി. s. One who is near. സമീപസ്ഥൻ.

ആസമന്താൽ. ind. On all sides, around. എല്ലാടവും.

ആസവം. s. Rum, a spirit distilled from sugar or molasses. മദ്യം.

ആസാദിതം, &c. adj. 1. Obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത്. 2. hidden. മറക്കപ്പെട്ടത്. 3. weary. ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ടത്.

ആസാരം. s. 1. A hard shower. പെരുമഴ. 2. surrounding an enemy. ശത്രുവിനെ വളയുക.

ആസിക്തം. adj. Watered. നനയ്ക്കപ്പെട്ടത്.

ആസീനൻ. s. One who is sitting, seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ആസീനം, &c. adj. Sitting, seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടത്.

ആസുരം. s. 1. A form of marriage, in which the bridegroom gives to the bride, her father and paternal kinsmen, as much as he can afford. 2. a powerful scent. കടുപ്പം.

ആസുരി. s. 1. Blank mustard. കരിങ്കടുക്. 2. a division of medicine, surgery, curing by cutting with instruments, applying the actual cautery, &c. കടുപ്പമുള്ള ശസ്ത്രപ്രയോഗം.

ആസേചനകം, ആസേചനം, &c. adj. Beloved, charming, desired. കണ്ടാൽ തൃപ്തിവരാത്തത്.

ആസേദിവാൻ. s. 1. One who has obtained, or entered. 2. one who is sitting. ഇരിക്കുന്നവൻ.

ആസേദുഷി. s. 1. A female who has entered or who is sitting. ഇരിക്കുന്നവൾ.

ആസ്കന്ദനം s. 1. Abuse, reproach. ആക്ഷേപം. 2. war, battle. യുദ്ധം.

ആസ്കന്ദിതം. s. The walk of a horse. കുതിരയുടെ ഗതിഭേദം.

ആസ്ഖലിതം, &c. adj. Stumbled, fallen. ഇടറിവീഴപ്പെട്ടത്.

ആസ്തരണം s. An elephant's housings; a painted cloth or blanket worn on his back. ആനക്കോപ്പ് 2. a mat, a carpet. വിരിപ്പ്.

ആസ്താംതാവൽ. ind. Let it be so. അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ.

ആസ്തി. s. Property, effects, wealth, capital, riches, estate. സമ്പത്ത്.

ആസ്തികൻ. s. A beliver. one who aknowledges the existence of the deity, in opposition to നാസ്തികൻ. An atheist. ദൈവവിശ്വാസമുള്ളവൻ.

ആസ്തിക്യം. s. Belief in the existence of the deity. ഒരു ദൈവം ഉണ്ട് എന്നുള്ള വിശ്വാസം.

ആസ്തൃതം. adj. Spread. വിവരിക്കപ്പെട്ടത്.

ആസ്ഥാ. s. 1. An assembly. രാജസഭ. 2. prop, stay place or means of abiding. ആധാരം. 3. effort, pains, care. പ്രയത്നം. 4. regard, consideration, fondness. ആദരവ്.

ആസ്ഥാനദേശം. s. A place of assembly. സഭകൂടുന്ന സ്ഥലം.

ആസ്ഥാനമണ്ഡപം. s. A place of assembly. See the following.

ആസ്ഥാനം. s. 1. A hall of audience. 2. a court of justice. 3. the assembled court of a prince. രാജസഭ. 4. an assembly. 5. pains, care.

ആസ്ഥാനി. s. See the preceding.

ആസ്ഥിതം, &c. adj. Seated, sitting. ഇരിക്കപ്പെട്ടത്.

ആസ്പദം. s. 1. A place; a room. 2. a situation. പ്രധാനമായുള്ള ഇരിപ്പിടം. 3. authority, ground, basis. 4. business, affair, 5. support.

ആസ്പന്ദനം. s. Shaking, trembling. ഇളക്കം.

ആസ്ഫാലനം. s. The flapping motion of an elephant's ears, &c. ആന ചെവി ആട്ടുക 2. patting with the hand. കൈകൊണ്ട് തട്ടുക.

ആസ്ഫാലിതം. adj. 1. Flapped. 2. patted.

ആസ്ഫുരിതം. adj. Glittering, bright. ശോഭിതം.

ആസ്ഫോടനം. s. 1. Blowing, expanding. വിടർച്ച, പിളർപ്പ്. 2. contracting, closing.

ആസ്ഫോടനി. s. A gimlet, or auger. വമ്മ. (തമർസൂചി) 2. scissors or shears. കത്രിക.

ആസ്ഫോട. s. A flower, blitoria ternalea. വിഷ്ണുക്രാന്തി. 2. swallow wort. വെള്ളെരിക്ക്. 3. a wild variety of jasmin, the narrow leaved jasmin, 'Jasminum angustifolium.' കാട്ടുവിച്ചകം, മുല്ല.

ആസ്യം. s. The face or mouth. മുഖം, വായ്.

ആസ്യലാംഗലം. s. A hog, a boar, പന്നി.

ആസ്യലോമ. s. 1. A bear. കരടി. 2. the beard. മീശ.

ആസ്യാ. s. stay, abiding, rest. ഇരിപ്പ്.

ആസ്യാസവം. s. Spittle, saliva. ഉമിനീർ.

ആസ്രം. s. 1. Blood. രക്തം. 2. a tear. കണ്ണനീർ.

ആസ്രവം. s. Distress, pain, affliction. സങ്കടം.

ആസ്രാവം. s. Issuing, running, flowing. ഒഴുക്ക്.

ആസ്വദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To taste, to try by the mouth, to try the relish of any thing, to eat. ചവെക്കുന്നു.

ആസ്വാദനം. s. The act of tasting, taste. ചവപ്പ്.

ആസ്വാദിതം. adj. Tasted. ചവെക്കപ്പെട്ടത്.

ആഹതം. s. Assertion of an impossibility. കഴിയാത്തതു പറയുക. adj 1. Multiplied പെരുക്കിയത്. 2. beaten. hurt. അടിക്കപ്പെട്ടത്. 3. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത്.

ആഹതി. s. Murder, hurting, beating. വധം. അടി.

ആഹനനം. s. See the preceding.

ആഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To kill, to hurt.

ആഹന്ത. interj. Denoting, woe! alas! കഷ്ടം.

ആഹരണം. s. Taking, seizing, bringing, conveying. അപഹാരം.

ആഹരം. s. Breath inspired, inspiration. ധൈര്യം.

ആഹരി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ആഹരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To take, to bring, to convey. അപഹരിക്കുന്നു.

ആഹവം. s. War, battle, carnage. യുദ്ധം.

ആഹവനീയം. s. One of the consecrated fires, taken from the householder's perpetual fire, and prepared for receiving oblation. അഗ്നിഹോത്രം.

ആഹാ. interj. Aha! ha! denoting wonder, sorrow, gladness.

ആഹാരം. s. 1. Food, meat, nourishment. 2. taking, conveying.

ആഹാര്യം, &c. adj. Adventitious, accessary, incidental. എടുക്കപ്പെടേണ്ടുന്നത്.

ആഹാവം. s. A trough near a well, for watering cattle. കൽത്തൊട്ടി.

ആഹികജ്വരം. s. An intermittent fever. ഇടവിട്ടുള്ളപനി.

ആഹിതം, &c. adj. Placed, deposited. വെക്കപ്പെട്ടത്.

ആഹിതലക്ഷണൻ. s. One noted for good qualities. ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രസിദ്ധൻ.

ആഹിതാഗ്നി. s. A brahman who has preserved a sacred fire, kept alive perpetually in a family, &c. അഗ്നിഹോത്രി.

ആഹിതുണ്ഡികൻ. s. A snake catcher, a juggler. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.

ആഹുതം. adj. Offered in oblation with fire. ഹോമിക്കപ്പെട്ടത്.

ആഹുതി. s. Offering oblations with fire. ഹോമം.

ആഹൂതം, &c. adj. Called. വിളിക്കപ്പെട്ടത്.

ആഹൃതം. &c. adj. Taken, conveyed. എടുക്കപ്പെട്ടത്.

ആഹേയം. adj. Belonging or relating to a snake. പാമ്പിനോടു ചേരുന്നത്.

ആഹേളനം. s. Disrespect, disregard; neglect. നിന്ദ.

ആഹോ. ind. 1. An interjection of doubt. 2. of asking. വികല്പാൎത്ഥം.

ആഹോപുരുഷിക. s. Boasting, vaunting, military vaunting. അഹംഭാവം.

ആഹോസ്വിൽ. ind. See ആഹോ.

ആഹ്നികം. s. Constant occupation, daily work. ദിവസവൃത്തി.

ആഹ്നികക്രിയ. s. Religious duties performed in the day-time. പകലത്തെ കൎമ്മം.

ആഹ്ലാദനീയം. adj. Causing delight, gaiety; cheering. gladdening, encouraging. സന്തോഷകരം.

ആഹ്ലാദം. s. Delight; cheerfulness; gaiety, merriness. സന്തോഷം. ആനന്ദം.

ആഹ്ലാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be glad; to be gay, cheerful, merry. ആനന്ദിക്കുന്നു.

ആഹ്ലാദിതം, &c. adj. Gladdened, cheered; merry. ആനന്ദിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആഹ്വയം. s. A name, or appellation. പേർ.

ആഹ്വാ. s. A name, or appellation. പേർ.

ആഹ്വാനം. s. Calling; a call or summons. വിളി. ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നു. To call, to summons. വിളിക്കുന്നു.

ആള്. s. 1. A person, an individual, a man. 2. a human being, one that is capable of acting for himself. 3. a servant, a labourer, a messenger. 4. a slave. ആളാകുന്നു. 1. To be able, or capable. 2. to be brought up. ആളാക്കുന്നു. 1. To place or appoint a person. 2. to bring up.

ആളന്തരം. s. Death.

ആളാനം. s. The post to which an elephant is tied. ആനയെ കെട്ടുന്നതറി.

ആളായ്മ. 1. Manliness. 2. capacity, capability.

ആളി. s. 1. A row, range, or line. രേഖ. 2. a ridge, bank or mound of earth, crossing ditches, or dividing fields വരമ്പു്. 3. a woman's female friend തോഴി

ആളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. To rule, to govern; to manage.

ആളോടി. s. A battlement of a fort.

ആൾ. s. A person, an individual; a man.

ആൾക്കൂലി. s. The wages of a labourer.

ആൾപാട്ടം s The hire or rent of a slave let out to another.

ആക്ഷാരണ. s. 1. Imputation or accusation of adultery. 2. abuse by such imputation. അപവാദം.

ആക്ഷാരിതം, &c. adj. 1. Calumniated, falsely accused. 2. accused of adultery or fornication. 3. falsely accused of such crimes in particular. അപവാദിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആക്ഷിപ്തം,&c. adj. Abused, blamed, censured, reproached. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതു്.

ആക്ഷേപണം. s. See the following word.

ആക്ഷേപം. s. 1. Abuse, reviling. 2. blame, censure, reproach നിന്ദ. 3. criticism. 4. objection. 5. a question. ആക്ഷേപസമാധാനം. Question and answer. 6. a figure in rhetoric.

ആക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To abuse, to revile. 2. to blame, to censure, to reproach, to reprove. 3. to criticise; to object; to question.

ആഴക്ക്. s. The eighth part of a measure (or 'Nari.')

ആഴം. s. 1. Depth, deepness profundity. 2. a deep place; abyss; a gulph. ആഴംനോക്കുന്നു. To sound the depth of a place, or of a matter.

ആഴാതി. s. A class of persons in attendance at Pagodas.

ആഴാന്തൽ. s. A plant, 'Bignonia' Indica.' പലകപയ്യാനി.

ആഴി. s. 1. The sea. 2. a large pile of fagots. 3. a funeral pile.

ആഴിമാതാവു്. s. A name of the goddess 'Lecshmi'

ആഴിവൎണ്ണൻ. s. A name of VISHNU.

ആഴുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To sink under water, to sink.

ആഴെ. ind. 1. deeply, to a great depth. 2. with great study or sagacity.

ആഴ്ച. s. 1. A day of the week. 2. a week.

ആഴ്ചതോറും. adv. Daily.

ആഴ്ചമുറ. s. Daily duty.

ആഴ്ചവട്ടം. s. A week.

ആഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. v. a. To sink.

ആറു്. s. A river. adj. The numeral six. 6.

ആറാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bathe, to bathe an idol.

ആറാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To bathe, to wash.

ആറാട്ടു്. s. 1. Bathing, ablution. 2. a public procession, and pompous ablution of an idol at the end of great festival days at pagodas.

ആറാമത്തെ. adj. Sixth.

ആറാം. adj. Sixth. ആറാംപക്കം. The Sixth day. ആറാമതു്. Sixthly.

ആറാംവാരി. s. The side near the ribs.

ആറായിരം. adj. Six thousand.

ആറാറു്. adj. 1. Six-times six. 2. six each.

ആറിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cool, to make cold. 2. to appease, to allay, to calm.

ആറുകാലു്. s. A spreading shrub, 'Eclipta' or verbesina prostrata, or verbesina scandens. കയ്യൊന്നി.

ആറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To grow cool. 2. to heal up. 3. to be appeased, allayed, calmed mollified. 4. to dry, to be dried up, quenched, or exitnguished.

ആറുമുഖൻ. s. A name of Carticeya.

ആറെ. ind. Through the river. ആറ്റരികെ. The river side. or by the river.

ആറൽ. s. 1. Cooling (the act.) 2. appeasing, allaying, alleviation, mitigation, calming. 3. comfort, consolation.

ആറ്റുകടവു്. s. A landing or bathing place on the river side.

ആറ്റുകാൽ. s. A channel made from the river.

ആറ്റുദർഭ. s. A species of grass or Darbha, which grows on the river side, and is used in many religious observances, hence called sacrificial grass, poa cynosuroides. കശ.

ആറ്റുന്നു,റ്റി,വാൻ. v. a. 1. To cool. 2. to appease, to allay, to calm, to pacify, to soften, to mollify, to comfort. 3. to dry the hair after bathing.

ആറ്റുമണൽ. s. River sand.

ആറ്റുമീൻ, s. River fish.

ആറ്റുവഞ്ഞി. s. A kind of cane or reed which grows by the river side.

ആറ്റുവട്ട. s. 1. The name of a plant. 2. the river side.

ആറ്റുവഴി. s. The way of the river.

ആറ്റുവെപ്പു്. s. New land obtained by the accumulation of wreck, or earth in a river.

ഇ

ഇ. The third vowel in the Malayalam alphabet; corresponding to I short, and pronounced as that letter in, 'him', &c. It is often prefixed to words beginning with consonants, instead of the long vowel ഈ, (the indeclinable adjective pronoun 'This') in which case the following consonant is doubled: thus ഈ കല്ലു് is often written ഇക്കല്ലു്. 'This stone'. ഈ കാലം is often written ഇക്കാലം. 'This time'. ഇക്കൊല്ലം. This year, for ഈ കൊല്ലം.

ഇകൽ. s. War.

ഇകാരം. s. The name of the vowel ഇ.

ഇക്കണക്കെ, ഇക്കണക്കു്. adv. Like this, thus.

ഇക്കിളിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To draw in the stomach.

ഇക്കിൾ. s. Hiccough, hiccup.

ഇംഗണം. s. A fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങു്.

ഇംഗം. s. 1. A hint, sign, or indication of sentiment by gesture, &c. അഭിപ്രായചാലനം. 2. any thing moveable or locomotive.

ഇംഗാലം. s. Charcoal. കരി.

ഇംഗിതജ്ഞൻ. s. One who knows or understands by hints, signs or gestures. അഭിപ്രായത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ഇംഗിതം. s. 1. A hint, sign, or gesture. 2. motion. 3. inquiry. research. അഭിമതം.

ഇംഗുദി. s. The name of a plant, commonly Jiyaputa or Ingud. ഓടൽ.

ഇങ്ങു്. adv. Here, on his side; also, you; used as an honorific.

ഇങ്ങിനെ. adv. Thus, in this manner; so, in a manner such as this.

ഇങ്ങുന്നു്. adv. Hence; also you (honorific)

ഇങ്ങെ. adv. Here, on this side: also you (honorific.)

ഇങ്ങെതു്. adj. 1. The next, what is at hand or nearest. 2. (honorifically) your's.

ഇങ്ങോട്ടു്. adv. Hither, towards this, this way. ഇങ്ങോട്ടും അങ്ങോട്ടും. Hither and thither, to and fro.

ഇങ്ങോൻ, Honorifically, this person, or the one on this side.

ഇങ്ങോരു. Honorifically you.

ഇഛ്ശ. s. 1. Wish, desire. 2. will, pleasure. 3. love. 4. hope. സ്വെച്ശപ്രകാരം. According to one's own pleasure, at liberty.

ഇഛ്ശാനുകൂലം. adj. Wnat is. agreeable to one's wish.

ഇഛ്ശാനുരൂപം. adj. Agreeable to one' wish.

ഇഛ്ശാപത്ഥ്യം. s. A medical regimen in which a sick person is allowed to eat any thing he may wish for.

ഇഛ്ശാവതി, s. A woman desirous of any thing, wealth, clothes, &c, കാമുകാ.

ഇഛ്ശാവാൻ. s. A wisher, a desirer. ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഇഛ്ശിക്കുന്നു,ച്ശു,പ്പാൻ. v. a. 1. To wish, to desire, to will 2. to love.

ഇഛ്ശിതം, &c. adj. Wished, desired. ഇഛ്ശിക്കപ്പെട്ടതു.

ഇജ്ജലം. s. An aquatic plant. Barringlonia acutangula. നിൎക്കടമ്പു.

ഇജ്യാ. s. 1. A gift, a donation. ദാനം. 2. sacrificing. യാഗം. 3. worship, reverence. വന്ദനം.

ഇജ്യാശീലൻ. s. A frequent sacrificer. യാഗം ചെയ്ക ശീലമായുള്ളവൻ.

ഇഞ്ച. s. The name of a shrub the bark of which is used in bathing. Acacia Intsia.

ഇഞ്ചി. s. 1. Undried or green ginger. Amonum Zingiber. 2. anger.

ഇഞ്ചിത്തയിരു. s. A mixture of green ginger, salt, &c. with tire (curd.)

ഇഞ്ചിപ്പച്ചടി. s. A seasoning made of green ginger.

ഇട. s. 1. Place, space. 2. medium, interval. 3. distance. 4. time. 5 cause, ground. 6. opportunity, occasion 7. means 8. weight. ഇടകൊടുക്കുന്നു. To give an opportunity. ഇടകൂടുന്നു. To happen, to fall out by accident. ഇടകെട്ടുന്നു, ഇടപിടിക്കുന്നു. To add any thing to make up the weight of an article.

ഇടകലരുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. n. To be mixed together.

ഇടകലൎച്ച. s. Mixing together.

ഇടക്കരച്ചിൽ. s. Narrowness, straitness,

ഇടക്കടി. s. See the following.

ഇടക്കുടിയാൻ s. An under-tenant.

ഇടക്കെട്ടു. s. 1. A girdle. 2. an enclosed passage.

ഇടക്കൊഴവൻ. s. An under-tenant.

ഇടക്കോഴ. s. A gift, or bribe. കൈക്കൂലി.

ഇടക്കേടു. s. 1. Contrariety: opposition, contrariness. 2. harm, injury. 3. inconsistency. ഇടക്കേടകാട്ടുന്നു. To oppose; to thwart; to contradict.

ഇടകൈ. s. The left hand.

ഇടകൈക്കാരൻ. s. One who is left-handed.

ഇടങ്ങഴി. s. A measure of quantity.

ഇടച്ചരുകു. s. A small bit of gold, &c. put between beads, &c. on a wreath to prevent the beads touching each other.

ഇടചേരുന്നു,ൎന്നു,വാൻ. v. n. To be joined, united, to be agreed.

ഇടചേൎക്കുന്നു,ൎത്തു,പ്പാൻ. v. a. 1. To join, to unite 2. to reconcile.

ഇടചേൎച്ച. s. 1. Union, agreement. 2. unity.

ഇടച്ചി. s. The wife of a shepherd.

ഇടച്ചിൽ s. 1. Quarrel, dispute. 2. disunion, separation. 3. beating or knocking together.

ഇടതുക്കുന്നു,ൎത്തു,വാൻ. v. a. To fill up, to make even.

ഇടതുൎമ്മ. s. Filling up, making even.

ഇടത്തു. adj. Left, not right.

ഇടത്തട്ടു. s. Steaslth, theft.

ഇടത്തരം. adj. Middling, moderate.

ഇടത്തുകാൽ. s. The left leg.

ഇടത്തുകൈ. s. The left hand.

ഇടത്തുപുറം. s. The left side.

ഇടത്തുഭാഗം. s. The left side.

ഇടത്തൂടു. s. 1. Opposition. 2. contrariety. 3. heresy. adv. To the left.

ഇടത്തൂടകാരൻ. s. An heretic.

ഇടത്തെ. adj. Left. left side.

ഇടനാഴി. s. A passage between two rooms.

ഇടനിര. A partition, or middle wall.

ഇടനേരം. s. The afternoon or space of time from mid-day to evening.

ഇടനെഞ്ചു. s. The heart. ഇടനെഞ്ചു പൊട്ടുന്നു. The heart to break. ഇടനെഞ്ചു വിറെക്കുന്നു. The heart beats or trembles.

ഇടപഴകുന്നു,കി,വാൻ. v. n. To be acquainted with, to have experience.

ഇടപഴക്കം. s. Experience, acquaintance.

ഇടപാട്. s. 1. Business, affair. 2. a dispute 3. a quarrel. 4. the being involved in any affair.

ഇടപാട്കാരൻ. s. 1. A quarreller, disputer. 2. a dealer. 3. one who is involved in any affair.

ഇടപെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. 1. To deal. 2. to be involved in any affair.

ഇടപൊക്കം. s. Acquaintance, experience.

ഇടപ്പക്കം. s. 1. A place where the king's attendants eat. 1. the food of the same persons.

ഇടപ്രഭു. s. A lord, a petty prince.

ഇടമിടർ. s. Difficulty of speaking, arising either from joy or grief.

ഇടം. s. 1. Place, space, spot, room. 2. a palace, or mansion of a petty prince.

ഇടമ്പൽ. s. 1. Opposition, contrariety. 2. haughtiness, contempt. 3. disobedience, dissension.

ഇടമ്പിരി. s, The name of a medicinal tree, said to be one of the eight principal medicaments.

ഇടമ്പുന്നു. മ്പി, വാൻ.v. a. 1. To resist, to oppose, or beopposed to; to be contrary. 2: to contemn.

ഇടംവലം. adv. Right and left.

ഇടയൻ. s. A shepherd.

ഇടയാട്ടം. s. Doubt.

ഇടയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to fall out. to cause to quarrel, to separate, to disunite.

ഇടയിടെ.. adv. Repeatedly, frequently.

ഇടയിൽ. post pos. Among, in, between.

ഇടയിളക്കം. s. Doubt.

ഇടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To fall out with one another, to dispute, to quarrel. 2. to touch, to press. 3. to hit or dash against.

ഇടയുമ്മരം. s, An inner door-way.

ഇടർ. s. 1. A stumble, a trip in walking. 2. a blunder, a failure, 3. trouble, sorrow.

ഇടരുന്നു, രി, വാൻ. v. n. 1. To stumble, to trip in walking. 2. to slip, to err. 3. to hesitate, to doubt.

ഇടർച്ച. s. 1. A stumbling-block, cause of stumbling. 2. hesitation;

ഇടർപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be offended 2. to be sorrowful, or afflicted.

ഇടവക. s. 1. A parish, a congregation. 2. a petty principality, chiefly included in a larger state.

ഇടവകക്കാരൻ. s. 1. A parishoner; a member of a congregation. 2. a petty prince.

ഇടവകം. s. The name of a medicine. See ഇടമ്പിരി.

ഇടവം. s. 1. The name of a month (May-Jnne.(2. one of the signs in the Zodiac, 'Taurus'

ഇടവഴി. s. A by-way, a path.

ഇടവിടാതെ. A negative verbal participle. It commonly means without ceasing, without interruption, &c, and is used adverbially to denote, incessantly, continually, always, frequently.

ഇടവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To discontinue, to stop, to cease. 1. to be interrupted. 3. to be separated

ഇടസാരി. s. See ഇടച്ചുരുക.

ഇടറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To stumble, to trip in walking. 2. to slip, to err, to blunder.

ഇടി. s. 1. Thunder. 2. beating, a blow, a buffet. 3. a bruise, a contusion.

ഇടികല്ല്. s. A stone pestle used for beating betel.

ഇടികഴൽ. s, A small mortar to pound betel in.

ഇടിക്കുന്നു; ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To demolish; to raze, to destroy. 2. to break down, 3. to crush, to debase. 4. to bruise, to bray, or beat in a mortar. 5. to beat with the fist or any thing. ഇടിച്ചുകളയുന്നു. To demolish. to destroy. ഇടിച്ചുപിഴിയുന്നു. To wring, to squeeze or press out, after having bruised,

ഇടിച്ചക്ക. s. Unripe jack fruit.

ഇടിച്ചിൽ. s. 1. Demolition, destruction. 2. dejection, lowness of spirits; melancholy. 3. beating. 4. debasing.

ഇടിഞ്ഞിൽ. s. A small earthen lamp.

ഇടിത്തീ. s; Lightning, a flash of lightning, fire attending a thunderbolt.

ഇടിനികരം. adj. Like lightning. ഇടിയോടു തുല്യം.

ഇടിപൊടി, s. Reduction to dust or powder.

ഇടിപൊടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. To reduce to powder or ashes.

ഇടിമിന്നൽ. s. Lightning (the flash.) ഇടിമിന്നുന്നു. The lightning to flash

ഇടിമുഴക്കം. s. Thunder, a thunder-clap. ഇടിമുഴങ്ങുന്നു. To thunder.

ഇടിയൻ, കടിയൻ. s. 1. The name of a certain class of people. 2. a small mortar to pound betel in.

ഇടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To fall to pieces; to be broken down, to be demolished; to be split or craked. 2. to be cast down; to be dejected. 3. to be degraded, or debased. 4. to be lowered, or decreased.

ഇടിയുരൽ. s. A mortar used for husking rice, &c.

ഇടിവു്. s. 1. Dejection, despondency, lowness of spirits. 2. break, breach; demolition. 3. degradation. ഇടിവാകുന്നു. 1. To be dejected, to be low in spirits. 2. to be broken, demolished. 3. to be degraded. ഇടിവാക്കുന്നു. To break down, to demolish. 2. to cause to be dejected, to degrade.

ഇടിവാൾ. s. Lightning, the flash.

ഇടിവെട്ടു്. s. A clap of thunder, explosion of thunder. ഇടിവെട്ടുന്നു. The thunder to clap or strike, the thunder.

ഇടുക്കു്. s. 1. Narrowness, straitness, a strait place or passage. 2. the claws of a lobster.

ഇടുകുഴി. s. A trap door-way.

ഇടുക്കം. s. Straitness, narrowness, closeness. 2. strait; difficulty: distress; narrowness.

ഇടുക്കുകോൽ. s. 1. A pair of small pincers, used to pinch the fingers of offenders.

ഇടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To straiten, to make narrow. 2. to confine, to contract. 3. to make tight. 4. to distress, to perplex. 5. to pinch, to press, squeeze or crush, between two substances, to insert with difficulty.

ഇടുക്കുവഴി. s, A strait or narrow way, or lane.

ഇടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n, 1. To be united or joined with, 2. to be straitened. 3, to be contracted. 4. to be tightened, to be compacted. 5. to be pinched, to be squeezed, crushed, or smashed.

ഇടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To put;to place;to cast; to throw. 2. to give.

ഇടുപടി. s, A gate-way, or turn-style.

ഇടുപലക. A trap door.

ഇടുപൊടുന്നനെ adj. Suddenly, quickly.

ഇടുപ്പു്. s. A hip.

ഇടക്ക. s. A small tabour, or drum.

ഇടക്കക്കാരൻ. s. A tabourer.

ഇട്ടലി. s. White bread made of the flour of a kind of lintel and rice.

ഇട്ടി. s. A young unmarried female among the brahmans.

ഇട്ടിക. s. A brick.

ഇട്ടുകെട്ടു്. s. Laying up in store. ഇട്ടുകെട്ടുന്നു. To lay up in store.

ഇടംചാരം. s. A bull or steer fit to be allowed to go to at liberty. തിരുവരത്തിൽ ക്രൂരാൻ.

ഇഡ. s. 1. The wife of Budha and daughter of Icshwacu. 2. the earth. ഭൂമി. 3. a cow. പശു. 4. a word. വാക്കു്. 5. a tubular vessel, a vein. നാഡി.

ഇഡംഡലി, See ഇട്ടലി.

ഇണ. s. 1. A pair, a couple, a brace. 2. a mate.

ഇണക്കം. s. 1. Ageerment, conjunction, adaptation, suitableness. 2. reconciliation, friendship, union. 3. tameness, submission. adj. 1. Agreeable, friendly. 2. tame, not wild; domestic.

ഇണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To reconcile, to persuade, to make friends. 2. to unite! to adapt, to join together. 3. to tame, to subdue.

ഇണങ്ങു്. s. Relationship; friendship; of the same race or family.

ഇണങ്ങത്തി. s. A kinswoman.

ഇണങ്ങൻ. s. A kinsman; a connexion; a man of the same class.

ഇണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be reconciled, to be united, to be friendly. 2. to obey, to submit to. 3. to be tamed or become tame; to be sociable; to agree. 4. to be adapted.

ഇണങ്ങുമൎയ്യാദ. The custom or tradition of a family or tribe.

ഇണച്ചുകെട്ടു്. s. Combination, union, association, league; conjunction. ഇണച്ചുകെട്ടുന്നു. 1. To combine, to join together. 2. to link in union. 3. to unite, to agree, to couple together.

ഇണക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To join, or tie together in contigiuty. 2. to couple, to combine. 3. to associate; to unite in concord, to reconcile. 4. to unite in league. 5. to copulate.

ഇണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To join well, to agree well, to suit together, to be apt to meet, to be urited, to be attached to, to be joined. 3. to be on intimate terms of friendship.

ഇണ്ടൽ. s. Sorrow, regret. ഇണ്ടൽപ്പെടുന്നു. ot be sorrowful, to sorrow.

ഇതു്. pron. 1. It. 2. this, this thing, the proximate of അതു്, ഇതു്, വരെ. Hitherto, to this time.

ഇതം. adj. Manageable, practicable.

ഇതരൻ. s. Another, a stranger. അന്യൻ. 2. 2. one who is low, vile, നീചൻ, കുത്സിതൻ.

ഇതരം, &c. adj. 1. Other; different. അന്യം. 2. low, vile. നീചം.

ഇതരാ. s; Another woman.

ഇതരെതരം. adj. Mutual, one with another. തമ്മിൽ തമ്മിൽ.

ഇതരദ്യുഃ ind. Another or different day. മററു ദിവസം.

ഇതവിത. adj. Pleasing, agreeable.

ഇതാ. interj. Lo! behold! Look here; here it is.

ഇതി. ind, A particle implying. 1. Cause (thus) therefore. 2. manifestation, (lo! behold!). 3. something additional (etcetera). 4. so, thus, even, in this manner. 5. conclusion (finis). 6. reference, (so says, this is, &c). 7. order, arrangement specifiic or distinctive, and. 8. identity (of this or similar form). 9. a grammatical copulative indicating a preceding sound or sense to be again intended.

ഇതികഥ. s. Unmeaning, or nonsensical discourse. സാരമില്ലാത്ത വാക്കു്.

ഇതിൻവണ്ണം. adj. So, thus, according to this.

ഇതിഹ. ind. Traditional instruction, advice &c. mutually imparted പുരാവൃത്തം.

ഇതിഹാസം. s. 1. History; traditional accounts of former events; ancient legends. പുരാണം.

ഇതഃ. ind. 1. From this place, hence. ഇവിടെ നിന്നു്. 2. on this account. ഇതുഹെതുവായിട്ടു്. 3. here. ഇവിടെ.

ഇത്തരം. adj. Such, such like.

ഇത്തി. s. A banian tree, 'Ficus hitidə' and 'Ficus Benjamina',

ഇത്തിക്കണ്ണി. s. A parasitical plant.

ഇത്തിരി. adj. A very little.

ഇത്തിൾ. s. 1. A parasitical plant. 2. an oyster.

ഇത്തിൾകടം. s. See the preceding.

ഇത്തുട്ടു്. ind. This year.

ഇത്ഥം. ind. Thus, in this manner.

ഇത്ഥസി. s. A sign in the Zodiac 'Pisces'.

ഇത്യാദി. ind. And so forth, &c, etcetera.

ഇത്ര. An indeclinable adjective or substantive pronoun. 1. So, so many, so much, such. 2. this, as much as this, such as this. It is the proximate of അത്ര. ഇത്രെയുള്ളു, This is all. Used with a negative, (as ഇത്രയല്ല,) it denotes that quantity, number, or quality is inexpressible.

ഇത്രത്തോളം. adv. 1. As far as this. until this time. 2. just before this time.

ഇത്രപ്പോഴം. adv. Until this time.

ഇത്രമാത്രം. adv. So much, so little. ഇത്രമാത്രമെയുള്ളു. Only so much.

ഇത്വരി. s. An unchaste woman. വ്യഭിചാരിണി.

ഇദം. A Sanscrit pronoun. 1. This. ഇതു്. 2. thus, ഇപ്രകാരം.

ഇദാനീം. ind. Now, at present. ഇപ്പോൾ.

ഇദ്ധം. s. 1. Sunshine. വെയിൽ. 2. heat. ചൂടു്. 3. light, പ്രകാശം. adj. Clean; clear; bright; splendid.

ഇധ്മം. s. Small sticks for fuel വിറകു്.

ഇനൻ. s. 1. The sun. സൂൎയ്യൻ. 2. a master, a lord. പ്രഭു. 3. the name of a king. ഒരു രാജാവിന്റെ പെർ.

ഇനി. adv. 1. Yet, still, after, again. 2. more.

ഇനിമെലാൽ, ഇനിമെലിൽ, ഇനിമെൽ. adv. Hereafter, henceforth, in future.

ഇനിയ. adj. First, prior.

ഇനിയവൻ. s. The first man, the first person.

ഇനിയും. adv. Yet; still; again.

ഇന്തുപ്പു്. s. Sea salt.

ഇന്ദിന്ദിരം. s. A large bee. വണ്ടു്.

ഇന്ദിര. s. A name of LACSHMI, wife of VISHNU and goddess of prosperity. ലക്ഷ്മി.

ഇന്ദിരാപതി. A name of VISHNU.

ഇന്ദീവരം. s. The blue lotus, 'Nymphœa cœrulea. കരിങ്കുവളം.

ഇന്ദീവരാക്ഷൻ. s. A title of VISHNU.

ഇന്ദീവരി. s. A plant, the linear leaved Asparagus. 'Asparagus racemosus. ശതാവരി.

ഇന്ദു. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഇന്ദുകല. s. A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ചന്ദ്രന്റെ ഒരു ഭാഗം.

ഇന്ദുകാന്തം. s. A kind of crystal lens.

ഇന്ദുചൂഡൻ. s. 1. SIVA. ശിവൻ. 2. GENAPATI. ഗണപതി.

ഇന്ദുജാ. s. The 'Narmada,' or commonly 'Nerbudda in the Deccan. നൎമ്മദ.

ഇന്ദുബിംബം. s. The disk of the moon.

ഇന്ദുഭം. s. The 4th asterism, or lunar mansion. രോഹിണി.

ഇന്ദുമണ്ഡലം. s. The disk or orbit of the moon.

ഇന്ദുമൌലി. s. 1. SHIVA. ശിവൻ. 2. KALI. കാളി. 3. GENAPATI. ഗണപതി.

ഇന്ദുവാരം. s. Monday, the day of the moon. തിങ്കളാഴ്ച.

ഇന്ദുശകലം. s. A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ഇന്ദുകല.

ഇന്ദുശേഖരൻ. s. SHIVA. ശിവൻ. 2. GENAPATI. ഗണപതി.

ഇന്ദ്രഗോപം. s. A kind of lady bird; a fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങ്.

ഇന്ദ്രദിക്ക s. The east country. കിഴക്കെ ദിക്ക്.

ഇന്ദ്രചാപം. s. The rainbow. മേഘവില്ല്.

ഇന്ദ്രജാലം. s. 1. Deception, cheating, juggling. 2. enchantment.

ഇന്ദ്രജാലികൻ. s. A juggler, a conjuror. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.

ഇന്ദ്രദൈവം. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്.

ഇന്ദ്രദ്രു, s. A tree, 'Pentaptera arjuna' or 'Termenalia alata glabra' (Rox) പുല്ലമരുത്.

ഇന്ദ്രധനസ്സ്. s. The rainbow or Iris. മേഘവില്ല്.

ഇന്ദ്രനീലകം. s. The sapphire.

ഇന്ദ്രനീലം. s. The sapphire.

ഇന്ദ്രൻ. s. 'Indra,' the deity said to preside over 'Swerga,' or the Hindu paradise; and over the secondary divinities. He is also considered as regent of the east quarter, and more particularly the deity of the atmosphere, corresponding in many respects with the 'Grecian Jove.'

ഇന്ദ്രഭം. s. The 18th 'Nacshatra or asterism. തൃക്കേട്ട.

ഇന്ദ്രഭോഗകൃമി. s. An insect.

ഇന്ദ്രയവം. s. A medicinal seed, seed of Conessi or oval-leaved Rosebay. "Echites antidysenterica or Nerium antidysentericum." It is used medicinally in cases of diarrhœa, dysentery, &c. കടകപ്പാലയരി.

ഇന്ദ്രലുപ്തകം. s. Morbid baldness, falling of the hair occasioned by disease. കഷണ്ടി.

ഇന്ദ്രവാരുണി. s. Colocynth, a wild bitter gourd 'Cucumis colocynthis കമ്മട്ടിക്കാ.

ഇന്ദ്രസുരസം. s. A shrub, the leaves of which are used in discutient applications. "Vitex negundo.' കരുനൊച്ചി.

ഇന്ദ്രാഗ്നി. s. A certain demigod.

ഇന്ദ്രാണിക. s. A plant, 'Vitex negundo.' See ഇന്ദ്രസുരസം. കരുനൊച്ചി.

ഇന്ദ്രാണി. s. 1. The wife of Indra. ഇന്ദ്രഭാൎയ്യ. 2. a plant, 'Vitex neguudo.' See ഇന്ദ്രസുരസം.

ഇന്ദ്രായുധം. s. The rainbow. മേഘവില്ല്.

ഇന്ദ്രാരി. s. A giant. രാക്ഷസൻ: an Asur or demon.

ഇന്ദ്രാവരജൻ. s. A name of VISHNU.

ഇന്ദ്രിയഗ്രാമം. s. The five senses. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം. s. The mortification or subduing of the passions.

ഇന്ദ്രിയം. s. 1. Any of the five senses. 2. any of the passions. 3. semen virile or the seminal fluid.

ഇന്ദ്രിയവിഷയം. s. An object of sense, as, appearance, sound, smell, &c.

ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം. s. A voluntary discharge of semen.

ഇന്ദ്രിയാൎത്ഥം. s. An object of sense, as sound, smell, &c. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അറിയുന്നത്.

ഇന്ധനം. s. Small sticks for fuel. വിറക്.

ഇന്ന്. adv. To-day, this day.

ഇന്നാ. adv. A particle signifying, take, there it is.

ഇന്നത്. adj. What, such.

ഇന്നത്തെ. adj. Belonging to the present day.

ഇന്നലെ. adv. Yesterday.

ഇന്നവൻ. Such (a man.)

ഇന്നവൾ. Such (a woman.)

ഇന്നാക്കം. s. Sorrow, trouble, affliction.

ഇന്നാൾ. adv. 1. This day. 2. the other day.

ഇന്നാര്. plu. Such (persons)

ഇന്നിശാ. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ഇന്നെ. adv. To-day, even to-day.

ഇന്നെടം. adv. 1. To-day. 2. such a place.

ഇൻപം. adj. Agreeable, delicious; delightful. s. Pleasure, joy, delight.

ഇൻപപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To please, to delight.

ഇൻപപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be pleased to be delighted.

ഇമ്പകകൾ. s. plu. Stars in the head of Orion. മകയിരത്തിനു മീതെ വട്ടമായി നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ.

ഇപ്പാർ. s. This world.

ഇപ്പിപ്പട്ടിൽ s. A pearl oyster.

ഇപ്പുറം. s. This side.

ഇപ്പോൾ. adv. Now: at this time; soon. ഇപ്പോഴത്തെ ജനങ്ങൾ. The people of these days. അവൻ ഇപ്പോൾ വന്നു. He is just come.

ഇപ്പോഴും. adv. And now; even now.

ഇപ്പോഴെ. adv. Now, just now.

ഇപ്രകാരം. adv. So, thus, as.

ഇപ്രദേശം. s. This country, this place.

ഇഭനിമീലിക. s. Smartness, shrewdness, wittiness; expertness. കൌശലം.

ഇഭം. s. An elephant. ആന.

ഇഭാ. s. A female elephant. പിടിയാന.

ഇട്ട. s. See the following.
ഇഭ്യം. s. 1. Riches. 2. corpulency. adj. Rich. wealthy, opulent. ധനമുള്ള, പുഷ്ടിയുള്ള.

ഇമ. s. Eyelash.

ഇഭ്യൻ. s. A rich, wealth, or opulent man, ധനവാൻ. 2. a robust person. പുഷ്ടിയുള്ളവൻ.

ഇമയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. The eyes to twinkle, or open and shut by turns.

ഇമക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. & n. To twinkle, to open and shut the eyes by turns.

ഇമ്മി. s. A fraction. $\frac{1}{2150400}$

ഇയത്താ. adv. So much, thus much. ഇത്രമാത്രം.

ഇയം. pron. She, this woman, this.

ഇയലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To be possible. 2. to succeed.

ഇര. s. 1. A prey; bait, or meat of any kind set to allure animals to catch fish, &c. 2. food ഇര ഇടുന്നു. To bait, or cast a bait. ഇരപിടിക്കുന്നു. To seize the prey. ഇരയാകുന്നു. To become a prey, to be devoured. ഇരയാക്കുന്നു. To make a prey, to devour.

ഇര. s. 1. Speech. വാക്ക്. 2. ardent spirits. മദ്യം. 3. earth. ഭൂമി. 4. water. വെള്ളം.

ഇരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To ask alms, to beg.

ഇരച്ചിൽ. s. A noise, sound.

ഇരട്ട. adj. Double, two of a sort, two-fold, two in number.

ഇരട്ടപ്പേര്. s. A double name.

ഇരട്ടസഞ്ചി s. A wallet.

ഇരട്ടി. adj. Double two-fold, two of a sort twice as much.

ഇരട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To double; to fold; to enlarge any quantity by the addition of the same quantity. v. n. To double, to increase, to double the quantity.

ഇരട്ടിപ്പ്. s. Double, twice the qantity or number, superflux.

ഇരട്ടിപ്പടി. s. A double portion, double wages.

ഇരട്ടിപ്പണി. s. Double work, doing the work of two persons.

ഇരട്ടിമധുരം. s. Licorice, a root of a sweet taste.

ഇരണം. s, 1. A desert. വനം. 2. a salt or barren (soil.) ഉവർനിലം.

ഇരണി. s. A desert. വനം.

ഇരണ്ട. s. A teal or kind of wild duck.

ഇരണ്ടപ്പക്ഷി. s. See the preceding.

ഇരണ്ടം. s. Elephant's dung.

ഇരപ്പ. s. Asking alms; begging. ഇരപ്പപിടിക്കുന്നു. To be reduced to beggary.

ഇരപ്പൻ. s. A beggar; a mendicant.

ഇരപ്പാളി. s. A beggar. a poor man.

ഇരപ്പാളിത്വം. s. Mendicity, the life of a beggar; poverty.

ഇരമ്മദം. s. A flash of lightning; the fire attending the fall of a thunderbolt. ഇടിത്തീ.

ഇരവതി. s. The 27th asterism, or lunar mansion.

ഇരവുപകൽ. ind. Day and night.

ഇരാചരം. s. Hail. ആലിപ്പഴം.

ഇരിക്കക്കട്ടിൽ. s. A couch, a sofa.

ഇരിക്കാൽമുടവൻ. s. Lame, crippled, halt; one who is lame in both legs, or has lost both legs.

ഇരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be; to exist; to be alive. 2. to reside; to remain. 3. to sit; to sit down.

ഇരിച്ചിൽ. s. 1. Plucking fruit. 2. plucking or breaking off branches from trees.

ഇരിണം. s. 1. A desert, an inhospitable region. നിർജ്ജനദേശം. 2. salt or barren soil. ഉവർനിലം.

ഇരിന്നൽ. s. Charcoal.

ഇരിപ്പ. s. A wild olive-tree, 'Bassia latifolia.' ഇരിപ്പക്കാ. Its fruit. ഇരിപ്പയെണ്ണ. The oil there of.

ഇരിപ്പ്. s. 1. Posture, state, condition, life. 2. a sitting posture. 3. residence. 4. remainder, balance; relics. ഇരിപ്പുതിട്ടം നോക്കുന്നു. To ascertain the true amount of what property, &c. remains.

ഇരിപ്പിടം. s. 1. Habitation, dwelling, residency. 2. lodging, apartment; abode. 3. a seat.

ഇരിപ്പുമുതൽ. s. Remaining property; balance remaining.

ഇരിമ്പ്. s. Iron. ഇരിമ്പു തകിട്. An iron plate. ഇരിമ്പു വളയം. An iron ring. ഇരിമ്പട്ടപ്പ്. An iron cover or stopper. ഇരിമ്പാണി. An iron nail. ഇരിമ്പാല. A blacksmith's shop. ഇരിമ്പിൻ കിട്ടം. The dross, or rust of iron. ഇരുമ്പുതൊടൽ. An iron chain. ഇരുമ്പുപണി. Working in iron, or iron work. ഇരിമ്പൂത്ത്. Blowing the bellows.

ഇരുമ്പുലക്ക. s. An iron pestle.

ഇരിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To pluck fruit 2. to pull or twist branches from trees.

ഇരിള്. s. Darkness.

ഇരിവിള്ള്. s A red kind of timber tree. 'Dalbergia sisu.

ഇരു. adj. 1. Two. 2. both. ഇരുപേർ. Two persons; both.

ഇരുകര. s. Both shores, both sides.

ഇരുകൂറ്. s. Two or both parties, two parts, two or double shares.

ഇരുചാൽ. s. Ploughing twice.

ഇരുട്ട്. s. Darkness, blackness adj. Dark, black.

ഇരുതലമൂരി. s. A species of snake, having the head and tail alike.

ഇരുത്ത്. s. See the following.

ഇരുത്തം. s. 1. Sitting, dwelling, posture. 2. settling, sinking down.

ഇരുത്തി. s. A medicinal plant. see ഋദ്ധി.

ഇരുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. 1. To cause or make to sit down. 2. to set or place upon. 3. v. n. to sink or settle down as a heavy burden, &c. does. 4. to walk, applied to persons of rank. 5. to aim at. ആനയിരുത്തുന്നു. To present with an elephant.

ഇരുനൂറ്. adj. Two hundred.

ഇരുപങ്കു. s. Two shares, a double share.

ഇരുപത്. adj. Twenty.

ഇരുപതിനായിരം. adj. Twenty thousand.

ഇരുപാട്. s. Both sides, or parts.

ഇരുപാട്ടുകാർ. s. plu. Both parties.

ഇരുപുറം. s. Both sides.

ഇരുമ. s. A fraction. $\frac{1}{10}$.

ഇരുമണി. s. Gleaning, the thing gleaned. ഇരുമണി പെറുക്കുന്നു. To glean.

ഇരുമുടി. s. A double load or burden. one to rest on the head and the other on the shoulders.

ഇരുമുന. s. 1. A double edge, double point. 2. double-tongue.

ഇരുമുന നാരായം. s. A stile to write with pointed at both ends.

ഇരുമുനവാൾ. s. A two-edged sword.

ഇരുവാൽ ചാത്തൻ. s. A kind of partridge.

ഇരുവേലി. s. The name of a sweet scented grass, the root of which is used as medicine, a drug, a perfume.

ഇരുളുന്നു,ണ്ടു,വാൻ. v. n. To become or grow dark; to begin to lose light.

ഇരുൾ. s. 1. Darkness. 2. blackness (colour.)

ഇരുൾമയക്കം. s. Dusk, tendency to darkness. adj. Dusky, obscure, gloomy.

ഇരെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a, To make a noise, to bustle, to bluster.

ഇരെപ്പ്. s. A noise, bustle, blustering noise.

ഇല. s. A leaf of a tree or plant, &c. in general; a leaf of a book.

ഇലക്കള്ളി. s. The milk-hedge plant or 'Indian tree purge. Euphorbia tirucalli and Nerifolia.

ഇലക്കറി. s. Curry made of green vegetables.

ഇലക്കുടി, ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ. A hut of leaves and grass, a hermitage.

ഇലച്ചുന. s. A signet ring.

ഇലച്ചിൽ. s. A small branch, a sprig

ഇലഞ്ഞി, s. The name of a tree, the timber of which is of a red colour,

ഇലത്താളം. s. A kind of cymbal.

ഇലന്ത. s. The name of a plant, the blunt leaved Buckthorn, "Zizyphus Jujuba."

ഇലവു°. s. A cotton tree, producing coarse cotton.

ഇലവംഗത്തോൽ. s. Cinnamon bark

ഇലവംഗം. s. The cinnamon tree, 'Cassia lignea.'

ഇലവാണിച്ചി. s, fem. A green grocer, or a woman who sells vegetables.

ഇലവാണിയൻ. s. A green grocer.

ഇലി. s. A certain account in astronomy.

ഇല്ല. s. Negative particle, No, not.

ഇല്ലം. s. A house, an abode; the house of a Namburi.

ഇല്ലല്ലി. Is it not?

ഇല്ലാക്കരി. s. Soot, grime.

ഇല്ലാച്ചൊല്ല°. s. Aspersion; blame; a positive denial.

ഇല്ലാതെ. 'postpos.' Except, besides, but.

ഇല്ലാതാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To annihilate, to reduce to nothing; to destroy; to annul.

ഇല്ലായ്മ. s. 1. Nothing; nought; nothingness; nihility; 2. non-existence, negation of being, nonentity. 3. want. ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. See the preceding.

ഇല്ലി. s. A bamboo. ഇല്ലിക്കൂട്ടം. A cluster of bamboos growing together. ഇല്ലിക്കോൽ. A bamboo shoot.

ഇല്വലകൾ. s. plu. The stars in Orion's head. ഇന്വകകൾ.

ഇവ. pron. neu. plu. These, they.

ഇവണ്ണം. adv. So, thus, in this manner.

ഇവൻ. pron. He, this man. It is the proximate of അവൻ.

ഇവർ. pron. plu. These, these persons, (masc. and fem.)

ഇവൾ. pron. She, this woman. It is the proximate of അവൾ.

ഇവററ. pron. neu. plu. These.

ഇവാറു°. adv. So thus.

ഇവിടത്തെ. adj. Belonging to this place, here

ഇവിടം. adv. Here, this side.

ഇവിടെ. adv. Here, in this place.

ഇവിടെക്കു°. adv. Hither, to this place.

ഇവിടെ നിന്നു°. adv. Hence, from this place.

ഇഷം. s. The month Aswin (September October.) ആശ്വിനം.

ഇഷീക, s. An elephant's eye ball.

ഇഷീകം. s. 1. A painter's brush. തൂലിക. 2. a blade of grass. പുല്ക്കൊടി. 3. a reed or pen. 'Saccharum spontaneum'

ഇഷു. s. An arrow. അമ്പു°.

ഇഷുധി. s. A quiver, അമ്പറ.

ഇഷ്ടിക. s. A brick.

ഇഷ്ടകാപഥം, s. The root of a fragrant grass. Andropogon muricatum. രാമച്ചം.

ഇഷ്ടക്കേടു°. s. 1. Displeasure. 2. discontent, adj. Displeasing, disagreeable.

ഇഷ്ടഗന്ധം. s. Fragrancy, fragrance, any fragrance, any fragrant substance. adj. Fragrant. സുഗന്ധയുക്തം.

ഇഷ്ടഗന്ധ. s. A plant. 'Hedysarum gangeticum. വെൺമുതക്കു° - പാൽമുതക്കു°.

ഇഷ്ടൻ. s. One who is beloved; agreeable; acceptable; a favorite, a friend.

ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To please; to gratify.

ഇഷ്ടം. s. 1. Wish, desire. 2. will, pleasure. 3. love, fondness. 4. an act of sacrifice, an offering, &c. adj. 1. Beloved, cherished; fond of. 2. desired wished. 3. agreeable. ഇഷ്ടജനം. Agreeable people.

ഇഷ്ടമാകുന്നു. യി,വാൻ v. n. To be agreeable, pleasant, acceptable; beloved.

ഇഷ്ടമാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To do as one pleases.

ഇഷ്ടലാഭം. s. Effect, interest, gain.

ഇഷ്ടവാക്കു°. s. Agreeable conversation, good advice.

ഇഷ്ടവാൻ. s. One who is beloved; agreeable; acceptable: a favourite. ഇഷ്ടമുള്ളവൻ.

ഇഷ്ടാപൂൎത്തം. s. A sacrifice, any act of charitable munificence, as digging a well, planting a tree, &c. for the public benefit. യാഗം.

ഇഷ്ടാപൂൎത്തി. s. See the preceding.

ഇഷ്ടാൎത്ഥം. ind. Diligently, zealously.

ഇഷ്ടാൎത്ഥോദ്യുക്തൻ. s. One who is zealously active, diligent for a desired object. തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിനു° ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

ഇഷ്ടി. s. 1. Wish, desire; inclination. ഇഛ. 2. a sacrifice. യാഗം.

ഇഷ്വാസം. s. A bow. വില്ലു°.

ഇഹ. ind. Here.

ഇഹം. s. The present world; our present state

or existence, in opposition to പരം, the future state. ഇഹലോകം. This world.

ഇള. s. 1. a cow. പശു. 2. the earth. ഭൂമി. 3, speech. ശബ്ദം. 4. the wife of BUDDHA and daughter of ICSHWACU.

ഇളകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To shake, to move, 2. to be agitated. 3. to fluctuate, to waver, to be undetermined, to be irresolute. ഇളകുംമുതൽ. Fluctuating or uncertain property. ഇളകാത്ത മുതൽ. Stable property.

ഇളക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. p. To be shaken, &c.

ഇളക്കം. s. 1. Shaking, trembling. 2. motion, movement. 3. fluctuation, uncertainty, undetermination. 4. perturbation.

ഇളക്കുതാലി. s. A necklace. മാല.

ഇളക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To shake, to move; to agitate. 2. to put in motion; to stir, to rouse.

ഇളങ്കൂറുവാഴ്ച. s. The anointing of a youngprince.

ഇളതരം. adj. 1. Young, tender, weak. 2. low.

ഇളതാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be tender, young, weak, slender, not full grown. 2. to be soft.

ഇളന്തിണ്ണ. s. A narrow 'pial.'

ഇളനീലം. s. Blue (colour.)

ഇളന്നീർ. s. The water in an unripe cocoanut.

ഇളപ്പം. s. 1. Abasement, depression; 2. lowness, vileness, badness. 3. softness. adj. 1. Low, vile, bad, despised. 2. soft. ഇളപ്പമാകുന്നു. To be low, to be depressed. 2. to be soft.

ഇളപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To reduce ;to abase, to depress, to bring low, to cast down.

ഇളപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be or become abased, to become depressed, to be cast down, to be brought low.

ഇളമ. adj. 1. Young. 2. secondary.

ഇളമനസ്സ്. s. Fickleness, unsteadiness.

ഇളമപ്പട്ടം. s. Tee rank of a young prince.

ഇളമസ്ഥാനം. s. See the preceding.

ഇളമുറ. s. The second order in rank or dignity.

ഇളം. adj. Young, tender, weak, delicate, slender, not full grown.

ഇളംപ്രായം. s. Tender age; youth.

ഇളംബുദ്ധി. s. Unsteadiness, fickleness, weakness of intellect.

ഇളയ. adj. See the following.

ഇളയത്. adj. 1. Tender, young, weak, slender. 2. soft. s. An inferior class or brahmans.

ഇളയപ്പൻ. s. A paternal uncle, a father's younger brother.

ഇളയമ്മ. s. A maternal aunt, a mother's younger sister.

ഇളയവൻ. s. The younger in age; a young person.

ഇളവു്. s. 1. A holyday; leave; permission. 2. remission, forgiveness.

ഇളവൻ. s. 1. A kind of pumpkin gourd. 2. a young fruit.

ഇളവൻകായ്. s. 1. Young or unripe fruit. 2. a kind of pumpkin.

ഇളാവർത്തം. s. The name of a country; ELAVARTAM. ഒരു ദേശത്തിന്റെ പേർ.

ഇളാവൃതം. s. One of the nine "Varshas" or divisions of the known world, comprehending the highest and most centrical part of the old continent. നവവർഷത്തിൽ ഒന്നു.

ഇളാവൃതവർഷം. s. See the preceding.

ഇളി. s. A cudgel, or stick shaped like a sword, or a short sword. പൊന്തിവടി, ചെറുവാൾ.

ഇളി. s. 1. A grin. 2. neighing. 3. the waistloins.

ഇളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grind, or show the teeth. 2. to neigh. 3. to be confounded, to blush. ഇളിച്ചുകാട്ടുന്നു. To grin; to show the teeth.

ഇളിപ്പ്. s. 1. Grinning. 2. neighing.

ഇളിഭ്രൻ. s. A fool. ഭോഷൻ.

ഇളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To blush, to be confounded.

ഇളുക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To forgive, to pardon; to remit. 2. to rest.

ഇക്ഷു. s. The sugar-cane, "Saccharum officinarum." കരിമ്പു്.

ഇക്ഷുഖണ്ഡം. s. A piece of sugar-cane. കരിമ്പിൻ കണ്ടം.

ഇക്ഷുഗന്ധ. s. 1. A kind of reed, "Saccharum spontaneum." 2. "Barleria longifolia". 3. "Convolvulus paniculatus." ആറുദർഭ, വയൽച്ചുള്ളി, ഞെരിഞ്ഞിൽ, പാൽമുതക്കു്.

ഇക്ഷുദണ്ഡം. s. A stick of sugar-cane. കരിമ്പിൻതണ്ടു്.

ഇക്ഷുരം. s. 1. Sugar-cane. കരിമ്പു്. 2. "Barleria

longifolia" or "Tribulus lanuginosus." വയൽച്ചുള്ളി.

ഇക്ഷുരസം. s. 1. The juice of sugar-cane. കരിമ്പിൻനീർ. 2. molasses, raw or unrefined sugar.

ഇക്ഷുദ്രം. s. The juice of sugar-cane. കരിമ്പിൻനീർ.

ഇക്ഷ്വാകു. s. 1. The first monarch in the "Suryavans," or line of the sun, commencing with the second "Yug" or age of the Hindus. 2. a bitter gourd. പേച്ചുര.

ഇഴ. s. Yarn, a single thread. ഇഴയിടുന്നു, To darn, to mend clothes.

ഇഴച്ചിൽ. s. 1. The creeping or motion of reptiles, &c. 2. drawing, pulling along, dragging.

ഇഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To creep or move, as reptiles.

ഇഴിക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. a. To bring down, to debase.

ഇഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v.n. 1. To descend, to come down. 2. to be debased.

ഇഴുകൽ. s. 1. Rubbing, smoothing. 2. sticking. 3, soldering.

ഇഴുകുന്നു, കി, വാൻ. s. 1. To rub, to smooth. 2. to solder, to cement.

ഇഴുക്കം. s. 1. Rubbing. 2. smoothness; polish.

ഇഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To plaster, to smooth, to polish. 2. to cement, to solder.

ഇഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To draw. 2. to drag.

ഇഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To draw, to drag along to pull. 2. to make thread.

ഇറ. s. 1. The eaves of a house. ഇറവെള്ളം. eaves drops. ഇറപാർക്കുന്നു. To listen under windows. 2. a certain tenure of land, fee-hold.

ഇറകു. s. A wing, a feather.

ഇറക്കം. s. 1. Descent; declivity. 2. descending. 3. decline, waste. 4. ebb.

ഇറക്കാരാണ്മ. s. Lands and tenements held by a small acknowledgement of superiority to a higher lord; fee-hold.

ഇറക്കാരാണ്മയോല. s. Title deeds of land, &c. held on the foregoing tenure.

ഇറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, v. a. To cause to descend, come down, or out of, to let down, to put down a burden, &c. 2. to disembark, land people, &c. to land, or unlade goods, &c. 3. to swallow. 4. to expel poison.

ഇറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. 1. To descend, to alight, to go or come down. 2. to disembark, to alight from a horse. 3. to get out of any conveyance. 4. to be swallowed. 5. to be expelled as poison.

ഇറച്ചി. s. Flesh; meat. മാട്ടിറച്ചി, Beef. ആട്ടിറച്ചി, Mutton. പന്നിയിറച്ചി, Pork.

ഇറപ്പുറം. s. The eaves of a house.

ഇറമ്പു. s. 1. The eaves of a house. 2. the brow or edge of a high place.

ഇറയം. s. A high seat, or sitting place, built along the outside of a house; a "pial," or open veranda.

ഇറയിലി, s. 1. A free gift, generosity. 2. ground or gardens granted from the crown for the performance of certain duties.

ഇറവരി. s. Royal revenue, tax, poll, impost, assessment.

ഇറവാരം, s. 1. The eaves of a house. 2. an open veranda.

ഇറാൻ. adv. Sir, a term of respect used before kings and great men.

ഇറുക്കു. s. 1. The claws of a crab or lobster. 2. tightness.

ഇറുക്കം. s. See the preceding.

ഇറുക്കുകാൽ. s. A lobster, a crab.

ഇറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To tie tight. 2. to catch fast hold of. 3. to bite, to pinch.

ഇറുങ്ങു. s. A kind ef maize. ചോളം.

ഇറുമ്പു. s. An ant, a pismire.

ഇറുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. a. 1. To gnash the teeth. 2. to shiver, as with cold, or fear.

ഇററു. s. A drop, dripping.

ഇററിററു. adj. In drops.

ഇററുന്നു, ററു, വാൻ. v. n. 1. To drop. ഇററുവീഴുന്നു. 2. To fall in drops; to fall down.

ഈ

ഈ. 1. The fourth letter in the Malayalim Alphabet corresponding to I long, and having the sound of ee in feel, &c. 2. the indeclinable demonstrative pronoun 'This:' as ഈ മനുഷ്യൻ. This man.

ഈകാരം. s. The name of the letter ഈ.

ഈക്കിൽ. s. The long fibre taken from the centre of the leaves of the cocoa-nut tree.

ഈങ്ങ. s. See ഇഞ്ച.

ഈച്ച. s. A fly in general.

ഈച്ചക്കോൽ. s. A fly driver, any thing used to drive flies away.

ഈഞ്ച. s. See ഇഞ്ച.

ഈട്. s. 1. Age. 2. time of life. 3. pawn, mortgage. 4. an equivalent in weight or value. 5. weight, strength, pride. 6. durability. 7. a bank. adj. 1. Equal. heavy, weighty. durable ഈടുനില്ക്കുന്നു. 1. To be durable' to last for a long time. 2. to stand equivalent. 3. to stand as a security. ഈടുകോരുന്നു. To throw up or make a bank. ഈടുകൊടുക്കുന്നു. 1. To pawn, to mortgage. 2. to give an equivalent, to compensate. 4. to strengthen.

ഈടുമാട്. s. A hedge, or bank.

ഈടുമുട്ട്. s. Stoppage, opposition, resistance.

ഈടേറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. 1. To be durable, to last, to last for a long time. 2. to be strong.

ഈടേറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. To make firm or strong. 2. to throw up or make a bank.

ഈട്ടം. s. Collection, accumulation. ഈട്ടം കൂട്ടുന്നു. To collect together; to accumulate.

ഈട്ടി. s. 1. A lance, a spear; a pike. 2. black wood.

ഈട്ടിക്കാരൻ. i. A lancer, a spearman.

ഈഡ. s. Praise, commendation. സ്തുതി.

ഈഡിതം, &c. adj. Praised, commended, applauded. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു.

ഈണക്കം, s. A singing or humming noise, as of insects, &c.

ഈണം. s. 1. Order, regularity. 2. a singing noise.

ഈതി. s. 1. Calamity of season, as drought, excessive rain, rats, foregin invasion, &c. 2. travelling in foreign countries, sojourning.

ഈതിബാധ. s. See the preceding.

ഈത്തപ്പഴം. s. The date fruit.

ഈത്താ. s. Spittle, saliva. ഈത്താ ഒഴുകുന്നു, ഈത്താ ഒലിക്കുന്നു. The saliva to run out of the mouth.

ഈനാംചാത്തി. s. An evil spirit.

ഈനാംപേച്ചി. s. See the preceding.

ഈന്തു. s. 1. A species of date palm. 2. date fruit. 3. the gum olibanum tree, 'Boswellia thuriferia.'

ഈന്തപ്പന. s. A kind of date or palm tree.

ഈപ്സാ. s. Will, desire, volition. മനസ്സ.

ഈപ്സിതം, &c. adj. Willed. desired. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ടതു.

ഈയക്കട്ടി. s. A pig of lead.

ഈയക്കോൽ. s. A lead pencil.

ഈയം. s. A general name for lead, or tin. കാരീയം. Black lead. വെള്ളീയം. Tin.

ഈയിടെ. adj. Now, lately, at the present time.

ഈര്. s. A nit, the egg of a louse.

ഈര. s. The webbed covering at the stem of the cocoa-nut tree leaves.

ഈരഞ്ചു. adj. Twice five or ten.

ഈരണം. s. Speech. വാക്കു.

ഈരണ്ടു. adj. Two each by twos.

ഈരൽ. s. The entrails; liver, lungs, &c.

ഈരം. s. The urinary passage of animals.

ഈരപ്പാട്. s. See the preceding.

ഈരവെങ്കായം. s. Small red onions.

ഈരാൾ. adj. Of the depth of two persons.

ഈരാറു. adj. Twice six, or twelve.

ഈരിണം. adj. 1. Desert. 2. saline, and barren (soil).

ഈരിതം. adj. 1. Despatched, sent. പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ടതു. 2. said, told. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

ഈരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To cut. 2. to saw. 3. to split.

ഈരുള്ളി. s. An onion.

ഈരെട്ടു. adj. Twice eight, or sixteen.

ഈരേഴു. Twice seven, or fourteen.

ഈരൊമ്പതു॰. Twice nine, or eighteen.

ഈർക്കൊല്ലി. s. A small tooth comb to comb the hair with.

ഈർക്കിൽ. s. A broomstick, or small stick of which brooms are made, generally the thick fibre of cocoa-nut tree leaves.

ഈർക്കിൽകരയൻ, s. Narrow striped cloth.

ഈർച്ച. s. 1. Sawing. 2. cutting.

ഈർച്ചക്കാരൻ. s. A sawyer.

ഈർച്ചവാൾ. s. A saw.

ഈൎമ്മം. s. A sore, a wound. വ്രണം.

ഈൎയ്യ s. Wandering about as a religious mendicant. തീൎത്ഥയാത്ര.

ഈൎഷ. s. Envy, malice, spite; impatience at another's success. അസൂയ.

ഈൎഷ്യ. s. Envy, impatience at another's success or happiness, malice, spite, indignation.

ഈൎഷ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. u. a. To envy, to feel impatient at another's prosperity.

ഈവണ്ണം. adv. Thus, so, in this manner.

ഈശൻ. s. 1. A lord, or master. 2. SIVA

ഈശാനൻ. ESHA, a name of SIVA, who is also considered the guardian of the north east point.

ഈശാനമൂല. s. The north east point.

ഈശിത. s. See ഈശിത്വം. A lord, a master an owner or proprietor.

ഈശിത്വം. s. Superiority, supremacy, one of the attributes of the Deity.

ഈശ്വര. s. The eleventh year of the Hindu cycle of sixty. അറുപതു സംവത്സരത്തിൽ പതിനൊന്നാമത്തേതു॰.

ഈശ്വരത്വം. s. 1. Godhead. 2. supremacy, superiority.

ഈശ്വരൻ. s. 1. God, the supreme being. 2. a lord, a master. 3. SIVA

ഈശ്വരമൂലി. s. A medicinal plant capsule of the great fruited Screw-tree, or Hazel-leaved Helecteres. 'Helicteres Isora.' (Lin.) Gensing?

ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം.. s. The divine presence.

ഈശ്വരസേവ. s. The service of God, divine service.

ഈശ്വരാധീനം. s. Divine dependance.

ഈശ്വരാനുഗ്രഹം. s. The divine blessing or favour.

ഈശ്വരി. s. 1. PARWATHI. 2. Indian birthwort. അണലിവേഗം.

ഈശ്വരേച്ഛ. s. The divine will, the will of God.

ഈഷൽ. adj. Little, small, slight, അല്പം: in general, doubt, സംശയം: fear, or shame, ശങ്ക. ഈഷൽ. പാണ്ഡു. A little white. ഈഷൽഭേദം. A little difference.

ഈഷ. s. The shaft of a plough. കരിവിക്കോൽ.

ഈഷിക. s. 1. A reed for writing. തൂലികപ്പൽ. 2. a painter's brush. 3. an elephant's eye-ball. ആനയുടെ പുരികത്തിൻ താഴത്തേടം.

ഈഹ. s. 1. Wish, desire, inclination. ഇച്ഛ. 2. effort, exertion.

ഈഹാമൃഗം. s. 1. A wolf. ചെന്നായ॰. 2. division of the drama.

ഈഹിതം, &c. adj. Wished, desired. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ടതു॰.

ഈള. s. 1. Phlegm. കഫം. 2. water in the mouth. വാനീർ. 3. praise. സ്തുതി.

ഈളിതം, &c. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു॰.

ഈളി. s. A weapon, a cudgel, a short sword, or a stick shaped like a sword. ചെറുവാൾ.

ഈക്ഷണം. s. 1. Sight, seeing, looking. കാഴ്ച. 2. an eye. കണ്ണു.

ഈക്ഷണിക. s. A female fortune-teller. ലക്ഷണംചൊല്ലുന്നവൾ.

ഈക്ഷിതം, &c. adj. Seen, beheld. കാണപ്പെട്ടതു॰.

ഈഴം. s. Ceylon.

ഈഴച്ചേമ്പു॰. s. A kind of large yam.

ഈഴപ്പനമ്പു॰. A species of Malacca cane used for walking sticks.

ഈഴത്തി. s. The wife of a Chogon (toddy-man) or a woman of the Chogon tribe.

ഈഴവാത്തി. s. A Chogon barber.

ഈഴവൻ. s. A Chogon, or toddy-drawer.

ഈറ. s. Anger.

ഈറൻ. adj. Moist, wet, cold.

ഈറം. s. Wetness, humidity, dampness, moisture. ഈറംപകരുന്നു; Dampness to remove. ഈറംമാറുന്നു; To remove a wet cloth after bathing. ഈറം മാറുന്നു; To remove dampness.

ഈറമ്പന. s. The Palm tree, or marshy date tree. 'Caryota urens.'

ഈറക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. n. To be angry.

ഈററു॰. s. The act of bringing forth, or bearing young, child-birth, delivery.

ഈററ. s. A kind of large reed.

ഈററക്കുഴൽ. s. A kind of reed.

ഈററപ്പുര. s. A nursery or lying-in room.

ഈററപ്പുല. s. Uncleanness after child-birth.

ഈററം. s. The womb of animals.

ഈററില്ലം. s. A nursery, or lying-in chamber.

ഈററുനോവു°. s. The pains, or travail, of childbirth, parturition.

ഈററുപട്ടി. s. A bitch which has pups.

ഈററുപാമ്പു°. s. A snake that has got eggs.

ഈററുപുര. s. The lying-in chamber.

ഈററുപുലി. s. A tiger with which got young ones.

ഈറെറടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. To be in labour.

ഉ

ഉ. The fifth letter in the Malayalam Alphabet, or the third short vowel in the alphabet corresponding to the letter U, and pronounced as that letter is in the word 'full'.

ഉക. s. A tree, commonly 'Pilu, Careya arborea, Salvadora Persica,' &c.

ഉകാരം. s. The name of the letter ഉ.

ഉക്കഴുത്തു°. s. An ornament worn on the neck by women,

ഉക്കാ. s. (Hind) A hooka.

ഉക്കെട്ടു°. s. See ഉക്കഴുത്തു°.

ഉക്തം. adj. Spoken, said. പറയപ്പെട്ടതു°.

ഉക്തി. s. 1. Speech. 2, speaking. 3. a word, an expression. വാക്കു°.

ഉക്രാണം. s. Crying aloud from anger.

ഉക°ഥം. s The second or 'Sama Veda' സാമവേദം.

ഉഖ. s. 1. An earthen pot or saucepan, &c. കലം. 2. a ray of the sun.

ഉഖ്യം. adj. Boiled or dressed in a pot, (as flesh, &c.) കലത്തിൽ വെന്തതു°.

ഉഗ്ര. s. Orris root. വയമ്പു°.

ഉഗ്രഗന്ധം s. 1. Common carraway, 'Carum carni' &c. അയമോദകം. 2. Orris root. വയമ്പു°.

ഉഗ്രത. s. 1. Violence, passionateness. 2. anger, wrath. 3. fierceness

ഉഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To enrage, to provoke, to enfuriate, to make fierce.

ഉഗ്രത്വം. s. See ഉഗ്രത.

ഉഗ്രതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be angry, fierec, furious, violent;

ഉഗ്രൻ. s. 1. A name of SIVA ശിവൻ. 2. a man of a mixed tribe from a 'Cshetriya' father, and 'Sudra' mother. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനുണ്ടായ പുത്രൻ. The employment of this tribe is to kill animals that live in holes.

ഉഗ്രം. s. Anger, wrath. adj. 1. Angry, wrathful, fierce, furious, violent. 2. cruel. 3. terrific.

ഉഗ്രാണക്കാരൻ. 1. One who has charge of the family provisions, a steward; a butler. 2. a storekeeper. 3. a treasurer.

ഉഗ്രാണം. s 1. A storehouse. കലവറ. 2. a treasure. 3. a pantry.

ഉങ്കു°. s. Strength, power. ഉങ്കുകാട്ടുന്നു. 1. To shew one's strength, 2. to endeavour.

ഉങ്കൻ. s. strong or powerfull man.

ഉങ്കുണം. s. A louse; a flea. പേൻ, ചെള്ളു°.

ഉങ്ങു°. s. A tree.

ഉചിതം. adj. 1. Fit, proper, suitable, 2. convenient. 3. agreeable. s. A gratuity, a present,

ഉച്ച. s. Noon; mid-day. ഉച്ചയാകുന്നു. To be noon, or mid-day.

ഉച്ചട. s. 1. A species of grass, a cyperus. വെരും കോരപ്പുല്ലു°. 2. a creeper. കതവിവള്ളി.

ഉച്ചണ്ഡം, &c. adj. Quick, expeditious. വേഗം.

ഉച്ചം. s. The zenith; the meridian; the vertical point in the sky. adj. 1. Vertical. 2. tall, high, loud. ഉച്ചത്തിൽ. adv. 1. Loudly. 2. vertically.

ഉച്ചയം. s. The knot of the string or cloth, which fastens the lower garments round the loins, tied in front. കണക്കുത്തു°.

ഉച്ചരണം. s. 1. Pronunciation, utterance. വാക്ക്. 2. recitation of prayers.

ഉച്ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To pronounce, to utter, to articulate. 2. to recite. 3. to say.

ഉച്ചരിതം, &c. adj. 1. Uttered, pronounced. 2. recited.

ഉച്ചസ്ഥൻ. s. The planet that stands in the zenith.

ഉച്ചാടനം. s. 1. Depopulation. 2. the act of expelling, or driving out. ആട്ടിക്കളയുക.

ഉച്ചാടനംചെയ്യുന്നു. To depopulate, to drive out, to expel evil spirits; to exercise.

ഉച്ചാരകം. s. See the following.

ഉച്ചാരണം. s. pronunciation, utterance. വാക്ക്.

ഉച്ചാരം. s. 1. Fœces, excrement. വിഷ്ഠ. 2. pronunciation, utterance. വാക്ക്.

ഉച്ചാരൽ. s. A festival which take place on January 28th.

ഉച്ചാവചം. adj. Various diverse, multiform. പലവിധം. ന്യൂനാതിരേകം.

ഉച്ചി. s. The crown or top of the head. ഉച്ചിയുറക്കുന്നു. To pour oil on the head of little children.

ഉച്ചൈർഘുഷ്ടം. s. Clamour, making a loud noise. ഉയരച്ചൊൽക.

ഉച്ചൈശ്രവസ്സ്. s. The horse of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കുതിര.

ഉച്ചൈസ്തരം. adj. High, loud. ഏറാറവും, ഉറക്കെ

ഉച്ചൈസ. ind. High, loud, great, much, &c. ഉറക്കെ, വളരെ.

ഉഛിഷ്ടഭോജനം. s. Eating the leaving or what is left of the table.

ഉഛിഷ്ടം. s. Crumbs, fragments or leavings of victuals. ഭക്ഷിച്ച ശേഷിപ്പ്.

ഉഛീർഷകം, s. A pillow. തലയിണ.

ഉഛൃംഖലം. adj. Unrestrained, perverse, self-willed. അടക്കമില്ലാത്തതു.

ഉഛ്രായം. s. 1. Height, elevation of a tree, mountain, &c. ഉയരം. 2. the highest point of prosperity, riches, or power.

ഉഛ്രായം. s. See the preceding.

ഉഛ്രിതം, &c. adj. 1. High, elevated. ഉയരപ്പെട്ടതു. 2. born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടതു. 3. prosperous, increasing, advancing. വളരപ്പെട്ടതു. 4. left, abandonded. ത്യജിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉഛ്ലിഷ്ടം. s. A fond embrace. മുറുകത്തഴുകുക.

ഉഛ്വസനം. s. Breathing, sighing. ശ്വാസം.

ഉഛ്വാസിതം. adj. Blown, expanded. ശ്വസിക്കപ്പെട്ടതു, വിടരപ്പെട്ടതു.

ഉഛ്വാസം. s. 1. Breath, breathing. ശ്വാസം. 2. a sigh, 3. hope, expectation.

ഉജ്ജാസനം. s. Killing, slaughter. വധം.

ഉജ്ജയനി. s. 'Onjein', a city in Malawa, formerly the capital of VICRAMARCA, and latterly of the Mahratta chief SCINDIA.

ഉജ്ജൃംഭണം. s. Blowing, expanding. വിരിച്ചിൽ.

ഉജ്ജൃംഭിതം. adj. Blown, expanded. വിരിയപ്പെട്ടതു.

ഉജ്ജ്വലനം. s. Lustre, splendour; brightness: radiance. ശോഭ.

ഉജ്ജ്വലം. s. Love, passion. ശൃംഗാരം. adj, 1. Splendid, bright; luminous, radiant. 2. clear, clean.

ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To shine; to glitter, to be splendid. ശോഭിക്കുന്നു.

ഉജ്ജ്വലിതം. adj. Bright, splendid, luminous. radiant. ശോഭിതം.

ഉജ്ഝിതം, &c. adj. Left, abandoned. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉഞ്ഛവൃത്തി. s. Living on gathering or gleanings of corn or grains. ഇരിമണികൊണ്ടുള്ള ജീവനം.

ഉഞ്ഛശിലം. s. Gleaning corn or grious ഇരിമണി പെറുക്കുക.

ഉട. s. 1. The testicle of oxen. 2. short drawers. 3. dressing. 4. breaking (the act). 5. castration.

ഉടക്ക്. s. 1. Catch, seizure. 2. stoppage, obstruction, impediment. 3. contention, dispute. 3. the latching of a bow.

ഉടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. y. a. 1. To catch hold of, to seize. v. to contend with, to wrestle with. 3. to impede, to obstruct. 4. to bend a bow.

ഉടക്കുളി, s. A harpoon; a bearbed dart.

ഉടജം. s. 1. A house. 2. a hermitage, or hut made of leaves, the residence of hermits. ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ.

ഉടഞാണ്. s. A gold or silver chain worn round the loins over the cloth.

ഉടഞ്ചാവ്. s. Dying with, accompanying death, the voluntary death of a Hindu widow.

ഉടൻ. adv. Immediately; soon.

ഉടനടി. adv. Immediately, instantly.

ഉടനീളം. s. Length, width.

ഉടനടൻ. adv. Frequently.

ഉടനടനെ. adv. Frequently.

ഉടന്തടി. s. A woman's burning hersely, on the same funeral pile with the dead body of her husband. ഉടന്തടിയേറുന്നു. To ascend the fnneral pile.

ഉടപ്പക്കാരൻ. s. A relative, a kinsman.

ഉടപ്പം. s. Relation, relationship; kin.

ഉടപ്പിറന്നവൻ. s. A brother.

ഉടപ്പിറന്നവൾ. s. A sister.

ഉടപ്പിറപ്പ്. s. A brother, a sister.

ഉടപ്പിറവി. s. 1. Brotherhood, sisterhood. 2, that with which any one is born. ജനിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളതു്.

ഉടമ s. (Tam). 1. Wages. 2. payment. 3. jewels.

ഉടമ്പടി. s. (Tam). 1. A contract. 2. an agreement; a covenant. 3. a bargain, a compact. ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു. To make a contract, agreement' covenant, or bargain.

ഉടമ്പടിക്കാരൻ. s. A contractor.

ഉടമ്പറ. s. A closet,

ഉടമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To enter into a contract or agreement.

ഉടയക്കാരൻ. s. An owner; a proprietor! a master.

ഉടയതു്. s. Proprietor, master.

ഉടയതമ്പുരാൻ. s. God.

ഉടയവൻ. s. An ownea, a proprietor; a master.

ഉടയവൾ. s. A proprietress, an owner.

ഉടയാട. s. (A term of respect), A dress, clothes.

ഉടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To break, to go to pieces. 2. to be broken.

ഉടൽ. s. The body, the trunk.

ഉടൽക്കൂറു്. s. The constitution of the body.

ഉടൽക്കെട്ടു്. s. See the preceding.

ഉടവു്. s. 1. A fracture, a break. 2. a breach, a rupture.

ഉടവാൾ. s. A royal sword.

ഉടുക്കു്. s. 1. A tabour, a tabret. 2. a button.

ഉടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു വാൻ. v. p. To be clothed, dressed, &c.

ഉടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To wear, to clothe. 2. to dress; or put on, as clothes, &c.

ഉടുതുണി. s. Clothes, clothing, raiment.

ഉടുപുടവ. s. A dress, a vesture.

ഉടുപ്പു്. s. Clothes; dress, garments; vesture, clothing.

ഉടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dress (another) to clothe; to attire.

ഉടുപ്പുപെട്ടി. s. A clothes-box, a wardrobe.

ഉടുമ്പു്. s. An iguana. "Sacerta Iguana" (Lin.)

ഉടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To break in pieces, to break. 2. to castrate, to geld

ഉഡു. s. 1. A lunar mansion, or constellation in the moon's path. 2. a star. നക്ഷത്രം. 3. water. വെള്ളം.

ഉഡുപതി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഉഡുപഥം. s. The firmament. നക്ഷത്രമണ്ഡലം.

ഉഡുപൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഉഡുപം. s. 1. A raft or float. പൊങ്ങുതടി. 2. a flat boat.

ഉഡുപാ. s. A star. നക്ഷത്രം.

ഉഡ്ഡാമരം. adj. Excellent, respectable, of rank, or consequence. വിശേഷമായുള്ളതു്.

ഉഡ്ഡീനം. s. 1. Flying as a bird. 2. soaring, flying up. ഊർദ്ധ്വഗമനം.

ഉണക്ക. s. Dryness, drought adj. Dry, dried.

ഉണക്കം. s. Dryness.

ഉണക്കലരി. s. Rice of paddy that has not been boiled.

ഉണക്കൽ. s. Drying.

ഉണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put to dry, to air.

ഉണങ്ങലരി. s. Rice. See ഉണക്കലരി.

ഉണങ്ങൽ. s. Drying.

ഉണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To become dry, to dry.

ഉണരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To awake out of sleep. 2. to feel, to perceive.

ഉണർച്ച. s. 1. Feeling, sensation. 2. liveliness, activity, watchfulness.

ഉണർത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to awake one out of sleep. 2. to inform.

ഉണർത്തുന്നു. ത്തി, പ്പാൻ. v. a. 1. To awake one out of sleep, to arouse. 2. to make known, to inform.

ഉണർവ്വു് s. 1. Sensation, feeling. 2. liveliness.

ഉണിൽ,നണിൽ.s. 1. A species of itch. 2. scurf.

ഉണ്ടു°. v. defec. 1. To be, to exist. 2. to reside, to remain. This verb governing the dative case, signifies to have or to possess.

ഉണ്ട. s. 1. A round earthen ball. 2. a pellet, a bullet. 3. a pill. 4. a round cake, like a ball. 5. coagulum, mass formed by concretion, a clot. 6. diving. ഉണ്ട കെട്ടുന്നു. 1. To coagulate, to concrete. 2. to spoil by being collected in lumps.

ഉണ്ടക്കൊൽ. s. 1. A ram-rod. 2. a gun-shot wound.

ഉണ്ടപ്പാച്ചിൽ. s. The distance a ball flies.

ഉണ്ടപ്പായൽ. s. An aquatic plant. 'Vallisneria octandra.

ഉണ്ടപ്പെട്ടി. s. A cartrage or pellet box.

ഉണ്ടവല. s. A small fishing net,

ഉണ്ടവില്ലു°. s. A pellet-bow.

ഉണ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To arise; to spring up. 2. to be, to exist.

ഉണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make, to create, to form; to cause to be or exist, to produce.

ഉണ്ടിക. s. 1. A bill of exchange, a cheque, a draft. 2. a stamp. 3. a passport. ഉണ്ടികകുത്തുന്നു. To stamp cloth, &c. on which duty has been paid.

ഉണ്ടികക്കലശം. s. A treasury box in which duty or custom-money is deposited; a money-box; an alms-box.

ഉണ്ടികപ്പണം. s. Money or treasure received at custom houses, &c. money deposited as alms in the treasury of a place of worship.

ഉണ്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. n. To coagulate, to concrete, to become clotted.

ഉണ്ണാക്കു°. s. The uvula of the mouth; the soft palate. അണ്ണാക്കു°.

ഉണ്ണി. s. 1. A little child, a darling, or beloved child. 2. a male child amongst the Brahmans. 3. a class of persons. 4. a small tick or louse of cattle.

ഉണ്ണിത്തണ്ടു°. s. The soft white part of the stalk of a plantain tree, which is frequently made into curry.

ഉണ്ണിമാങ്ങാ. s. A small or young mango.

ഉണ്ണിയപ്പം. s. Small cakes or fritters.

ഉണ്ണുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. 1. To eat rice. 2. to suck milk.

ഉത. ind. A particle of, 1. doubt. (what!) 2. of interrogation, (what, how?) 3. of connection, (also, and.) 4. of deliberation, (either, or.) 5. it is also an expletive.

ഉത. s. 1. A kick, a blow with the foot; or a buffet with the hand, 2. the rebounding of a gun.

ഉതകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To serve, to be of use, to serve in time, to help.

ഉതവ. ind. See ഉത.

ഉതം. adj. Woven, sewn. നെയ്യപ്പെട്ടതു°.

ഉതളം. s. The name of a tree, the fruit of which is poisonous. "Cerbera odallam or Cerbera manghas.

ഉതളി. s. 1. A leathern vessel. 2. the bladder.

ഉതളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be inflated or puffed up with wind.

ഉതാൽ. s. Shaking off.

ഉതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To shake off.

ഉതാഹോ. ind. A particle implying, 1. Deliberation, (either or.) 2. asking, (how, what?)

ഉതി. s. A tree.

ഉതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To hiss, as a snake.

ഉതിപ്പു°. s. Hissing.

ഉതിരു°. s. Falling off, dropping off.

ഉതിരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. n. 1. To fall or drop off, to drop down.

ഉതിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. v. a. To cause to fall off or down, to shake off.

ഉതിൎച്ച. s. Fall, falling or dropping off.

ഉതിൎത്തുന്നു, ൎത്തു, വാൻ. v. a. To cause to fall or drop off or down, to shake off.

ഉതിൎപ്പു°. s. 1. Falling or dropping off. 2. shaking off.

ഉതിൎമണി. s. Grain, &c. that have dropped or fallen off.

ഉതിൎമ്മ. s. Falling off, dropping off.

ഉതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To kick, to strike with the foot. 2. to spring back, to rebound.

ഉതെപ്പു°. s. Kicking.

ഉൽകം. s. Regretting. ആധി.

ഉൽകടം. s. Woody cassia, or its bark. ഇലവങ്കം. 2. intoxication, pride. മദ്യപാനം, മദം. adj. 1. Much, abundant, excessive. 2. drunk, intoxicated, furious, mad.

ഉൽകണ്ഠ. s. Regretting, missing any thing or person. ആധി.

ഉൽകൻ. s. One who regrets.

ഉൽകരം. s. A heap of grain, &c. ധാന്യത്തി ന്റെ കുമ്പാരം.

ഉൽകഷം. s. Excellence. ശ്രെഷ്ഠം. adj. much, excessive.

ഉൽകഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To excel.

ഉൽകലിക. s. Regretting, missing any thing or person. ആധി.

ഉൽകാരം. s. 1. Winnowing corn. പതിരു പിടിക്ക. 2. piling it up. കനിക്ക.

ഉൽകീൎണ്ണനം. s. Sattering, sowing. വിതറുക, വിതയ്ക്കുക.

ഉൽകൃഷ്ടം, &c. adj. Excellent. great. ഉൽകഷം

ഉൽകോചം. s. A bribe. കൈക്കൂലി.

ഉൽക്രമം. s. 1. Irregularity, want of order or method. ക്രമക്കേട്. 2. ascending.

ഉൽക്രോശം. s. 1. An osprey or sea eagle. ഞൊറപ്പക്ഷി. 2. implacable hatred, confirmed enmity. വൈരം. 3. lamentation. വിലാപം.

ഉൽഖാതം, &c. adj. 1. Eradicated pulled up by the roots. വെരോടെ പറിക്കപ്പെട്ടതു. 2. dug up. കിളയ്ക്കപ്പെട്ടതു.

ഉത്തപ്തം. s. Dried flesh. ഉണങ്ങിയ ഇറച്ചി. adj. Burnt, seared. ചുട്ടു പഴുത്തതു.

ഉത്തം, &c. adj. Wet moistened. നനഞ്ഞതു.

ഉത്തമൻ. s. An excellent good, or virtuous man.

ഉത്തമപുരുഷൻ. s. 1. A honest, good, or virtuous man. 2. a title of VISHNU. 3. in grammar the first person.

ഉത്തമം, &c. adj. Superior, excellent, best, virtuous. 2. chief, principal, first.

ഉത്തമൎണ്ണൻ. s. A creditor. കടം കൊടുത്തവൻ.

ഉത്തമാ. s. An excellent woman; one who is handsome, healthy, affectionate, virtuous

ഉത്തമാംഗം. The head. തല.

ഉത്തംസം. s. 1. An ear-ring. കൎണ്ണാലങ്കാരം. 2. a head ornament, a crest. ശിരോലങ്കാരം.

ഉത്തരകാൎയ്യം. s. Funeral rites, or obsequies. ശെഷക്രിയ.

ഉത്തരക്രിയകൾ. s. plu. Funeral rites, or obsequies. ശെഷക്രിയകൾ.

ഉത്തരണം. s. Crossing, passing over. കടക്കുക, ഉത്തരണം ചെയ്യുന്നു. To cross or pass over. കടക്കുക
കടക്കുന്നു.

ഉത്തരപദം. s. The 2nd metre of a verse. പിന്നത്തെ പദം.

ഉത്തരപ്രത്യുത്തരം. s. 1. A rejoinder, a reply to an answer. 2. a reply, an answer.

ഉത്തരഫല്ഗുനി. s. The 12th lunar mansion. ഉത്രം.

ഉത്തരം. s. An answer or, reply, a defence, rejoinder. 2. a letter. 3. an order, or command. 4. the north. 5. a beam which supports the lower part of a roof. ഉത്തരം പറയുന്നു. To answer, to reply.

ഉത്തരം, &c. adj. 1. Superior, high, lofty. മെലെതു. 2. northern. വടക്കെതു. 3. best, excellent. ശ്രെഷ്ഠം. 4. subsequent, posterior. പിന്നത്തെ.

ഉത്തരംഗം. s. A wooden arch, surrounding the door frame.

ഉത്തരവു. s. (Tam.) 1. Answer, or reply. 2. an order, or command. 3. permission, leave ഉത്തരവു കൊടുക്കുന്നു. 1. To give leave, to permit. 2. to direct. 3. to order or command ഉത്തരവു വാങ്ങുന്നു. To obtain an order, to take leave.

ഉത്തരവാദം. s. 1. Responsibility. 2. security. surety.

ഉത്തരവാദി. s. 1, A respondent a defendant. 2. a security, a surety.

ഉത്തരസഭ. s. A superior court, മെൽസഭ.

ഉത്തരസാക്ഷി. s. A defendant's witness.

ഉത്തരാ. s. 1. North. വടക്കു. 2. the 12th lunar mansion. ഉത്രം. 3. the 21st lunar mansion. ഉത്രാടം. 4. the 26th lunar mansion. ഉത്രട്ടാതി.

ഉത്തരദിക്കു. s. The north. വടക്കെ ദിക്കു.

ഉത്തരഭാദ്ര. s. The 26th lunar mansion. ഉത്രട്ടാതി.

ഉത്തരാഭാസം. s. An indirect, or prevaricating reply (in law.) സാരമല്ലാത്ത ഉത്തരം.

ഉത്തരായണം. s. 1. The period of the year during which the sun is north of the equator. 2. the sun's progress to the north of the equator.

ഉത്തരാൎദ്ധം. s. The second or subscquent part. രണ്ടാമത്തെ പാതി.

ഉത്തരാഷാഢ. s. The 21st lunar mansion. ഉത്രാടം.

ഉത്തരാസംഗം. s. An upper or outer garment, മെല്പുടവ.

ഉത്തരീയം. s. An upper or outer garment. മെല്പുടവ.

ഉത്തരെദ്യുസ. ind. A subsequent day following to-morrow. മെലെ ദിവസം.

ഉത്തരോത്തരം. ind. At any future time. പിന്നെ ഒരു സമയത്തു, മേലുമേൽ.

ഉത്താനം, &c. adj. 1. Shallow. ആഴമില്ലാത്തതു. 2. sleeping supinely, or with the face upwards. മലൎന്നതു.

ഉത്താനശയൻ, s. 1. A male infant. ബാലകൻ. 2. one who sleeps with his face upwards. മലൎന്നുകിടക്കുന്നവൻ.

ഉത്താനശയാ. s. A female infant. ബാലികാ.

ഉത്താനശായി. s. See ഉത്താനശയൻ.

ഉത്താലം, &c. adj. 1. Swift, speedy. വേഗം. 2. best, excellent. ശ്രേഷ്ഠം. 3. difficult, arduous. 4. formidable. ഭയങ്കരം.

ഉത്തീൎണ്ണം, &c. adj. Crossed, passed over. കടക്കപ്പെട്ടതു.

ഉത്തുംഗം, &c. adj. High, lofty, tall. ഉന്നതം.

ഉത്ഥാനം. s. 1. Manly exertion; manhood, effort, exertion. പൌരുഷം. 2. rising or getting up, resurrection. എഴുനീല്പ. 3. an army. സേന. 4. a book. ശാസ്ത്രം. ഉത്ഥാനം ചെയ്യുന്നു. 1. To rise or get up. 2. to use effort, or exertion.

ഉത്ഥാപനം. s. Raising up. എഴുനീല്പിക്കുക.

ഉത്ഥിതം, &c. adj. 1. Born, produced. 2. endeavouring, striving. 3. increasing, advancing, rising, jumping up.

ഉൽപതനം. s. 1. Birth, production. 2. rising, ascending, soaring. മേല്പോട്ടുള്ള ചാട്ടം.

ഉല്പതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rise or jump up.

ഉല്പതിതാവു. s. One who jumps up, rises, or goes upwards. മേല്പോട്ടു ചാടുന്നവൻ.

ഉല്പതിഷ്ണു. s. See the preceding.

ഉല്പത്തി. s. 1. Birth, production, creation, origin. 2. land, paddy fields or gardens.

ഉല്പന്നം, &c. adj. 1. Born, produced. 2. obtained.

ഉല്പലം. s. 1. A blue lotus, "Nymphœa cerulœa. കരിങ്കുവളം. 2. a water lily in general.

ഉല്പലശാരിബാ s. A plant, the root of which is used for 'Sarsaparilla. Echites frutescens,' or Periploca Indica (Lin.) പാൽവള്ളി.

ഉല്പലാക്ഷി. s, A woman with blue eyes.

ഉല്പാടനം. s. A split. പിളൎപ്പു.

ഉൽപാടിതം, &c. adj Eradicated; rooted up; pulled up by the roots. വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉല്പാതം. s. A natural prodigy, or phenomenon; as, an earthquake, a comet, &c.

ഉല്പാദകം, &c. adj. Creating, producing; productive. ജനിപ്പിക്കുക.

ഉല്പാദനം. s. Birth, production. ജനനം.

ഉല്പാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be conceived, to be born. 2. to rise. 3. to spring from a source.

ഉല്പാലി. s. Wealth, riches. ധനം.

ഉല്പാസം. s. Satirical speech.

ഉൽപ്രേക്ഷ. s. 1. Indifference, carelessness. 2. comparison, illustration. 3. an extravagant hyperbole.

ഉൽഫുല്ലം. adj. Expanded or blown, as a flower. വിടൎന്നതു.

ഉത്രട്ടാതി. s. The 26th asterism or lunar mansion.

ഉത്രം. s. The 12th asterism or lunar mansion.

ഉത്രാടം. s. The asterism or lunar mansion.

ഉത്സം. s. A fountain, a spring arising from a mountain. അരുവിയാറു.

ഉത്സംഗം. s. The haunch, or part above the hip. മടി.

ഉത്സൎഗ്ഗം. s. 1. Abandoning, quitting. 2. resigning, retiring from. ത്യാഗം. 3. giving, donation.ദാനം.

ഉത്സൎജ്ജനം. s. 1. A gift, a donation; the act of giving. ദാനം. 2. quitting, abandoning. ത്യാഗം.

ഉത്സൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To quit, to abandon dismiss, to eject, to cast out. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, അയക്കുന്നു, തള്ളിക്കളയുന്നു.

ഉത്സവം. s. 1. A festival, or public rejoicing, as on the celebration of a religious ceremony at a temple; a jubilee. 2. elevation, height, pride. മദം. 3. impatience. കോപം. 4. formation of a wish. ഇഛ.

ഉത്സാദനം. s. Cleansing the person with perfumes, &c. സുഗന്ധം പൂശുക.

ഉത്സാദിതം, &c. adj. Cleansed, purified with oils, perfumes, &c.

ഉത്സാരകൻ. s. 1. A door keeper, a porter. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ. 2. a guard, a guardian. കാവൽക്കാരൻ.

ഉത്സാഹം. s. 1. Endeavour, effort, attempt, perseverance, strenuous and continued exertion. 2. encouragement. 3 happiness, joy, triumph.

ഉത്സാഹവൎദ്ധനം. s. Heroism. ശൌൎയ്യം.

ഉത്സാഹി. s. One who is zealous, active, diligent, persevering.

ഉത്സാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To endeavour, to use effort; to persevere. 2. to triumph, to rejoice.

ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To encourage, to rouse, to excite, to instigate, to prompt.

ഉത്സുകൻ. s. One who is zealously active, making exertions to obtain a gratifying object. തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിനു ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

ഉത്സുകം, &c. adj. Zealously active, making exertions to obtain a desired object.

ഉത്സുരം. s. Evening, twilight. വൈകുന്നേരം.

ഉത്സൃഷ്ടം, &c. adj. Abandoned, left. ത്യക്തം.

ഉത്സേകം. s. Haughtiness, pride. മദം.

ഉത്സേധം. s. 1. Height, elevation. ഉയർച്ച. 2. the body. ശരീരം. 3. slaughter, killing. വധം.

ഉദ, or ഉൽ. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and implying, 1. Superiority in degree. 2. in place, (over, above, &c,) 3. pride. 4. publicity. 5. power. 6. separation; disjunction. 7. emancipation. 8. binding, &c. 9. helplessness, weakness.

ഉദക്. ind. 1. Northern, upward, വടക്ക്. 2. subsequent. പിന്നെ.

ഉദകക്രിയ. s. Funeral rites or obsequies. മരിച്ചവനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ദശാഹബലി.

ഉദകം. s. Water. ജലം.

ഉദക്യ. s. A woman in her courses. രജസ്വല.

ഉദഗയനം. s. The sun's progress north of the equator. See ഉത്തരായണം.

ഉദഗ്രം, &c. adj. 1. High, tall, great. ഉൽകൃഷ്ടം. 2. uppermost. ഉന്നതം.

ഉദജം. s. 1. Driving cattle. പശുവടിക്ക. 2. a lotus. താമരപ്പൂ.

ഉദഞ്ചനം. s. A lid, a cover. അടപ്പ്, മൂടി.

ഉദഞ്ചിതം, &c. adj. Thrown up, tossed. മേല്പട്ടു ഇടപ്പെട്ടത്. s. Jumping up. ചാട്ടം.

ഉദധി. s. The sea or ocean. സമുദ്രം.

ഉദന്തകം. s. News, tidings, intelligence. വർത്തമാനം.

ഉദന്തം. s. 1. A message. വർത്തമാനം. 2. tidings, intelligence. ചരിത്രം.

ഉദന്തിക. s. Satisfaction,, satiety. തൃപ്തി.

ഉദന്യ. s. Thirst. ദാഹം.

ഉദന്വാൻ. s. The ocean or sea. സമുദ്രം.

ഉദപാനം. s. A well. കിണറു്.

ഉദയകാലം. s. Time of the sun's rise, sun-rise. 2. morning. day-spring.

ഉദയപർവ്വതം. s. The eastern mountain beyond which the sun is supposed to rise.

ഉദയം. s. 1. The rising of the sun or of any other heavenly body. 2. the morning. 3. the eastern mountain behind which the sun is supposed to rise. 4. rising, ascending. 5. birth, origin. 6. light, splendour. 7. prosperity, good fortune.

ഉദയരാഗം. s. A song sung at sun-rise.

ഉദരഗ്രന്ഥി. s. The spleen, (the disease; a chronic affection of this organ being not uncommon in "India" ഉദരരോഗഭേദം.

ഉദരത്രാണം. s. A cuirass, armour covering the front. കവചം.

ഉദരപിശാചൻ, s, A glutton, voracious, one who devours every thing, flesh, fish &c. ബഹുഭക്ഷകൻ.

ഉദരപൂരണം. s, A full belly, having a belly full. വയർ നിറക്കുക.

ഉദരപൂർത്തി. s. A full belly.

ഉദരപോഷണം. s. See the preceding.

ഉദരംഭരി. s. One who is selfishly voracious, gluttonous. തന്റെ വയറു് പോററുന്നവൻ.

ഉദരരോഗം. s. Dysentry, diarrhoea &c.

ഉദരവ്യാധി. s. See the preceding.

ഉദരാമയം. s. Dysentry, diarrhœa, &c. വയററിലെ വ്യാധി.

ഉദരാവർത്തം. s. The navel. നാഭി.

ഉദരിലം. &c. adj, Fat, corpulent. തടിച്ചതു്.

ഉദർക്കം. s. 1. Future or remote consequence. വരും ഫലം. 2. future time. വരും കാലം.

ഉദവസിതം. s. A house. ഭവനം.

ഉദശ്വിത്തം. s. Butter-milk with an equal proportion of water. പാതി നീർ കൂട്ടിയ മോറ്.

ഉദാത്തൻ. s. 1. A donor, one who is generous, liberal. ഔദാര്യമുള്ളവൻ. 2. great, illustrious. ശ്രേഷ്ഠൻ. 3. dear, beloved ഇഷ്ടൻ.

ഉദാത്തം. s. 1 The acute accent; a high or sharp tone. സ്വരഭേദം. 2. a gift, donation. ദാനം.

ഉദാനൻ. s. One of the five vital airs, that which (is believed to be essential to life and which is under-stood) rises from the throat and passes into the head.

ഉദാരത. s. Generosity, liberality, munificence. ഔദാര്യം. 2. greatness, excellency. ശ്രേഷ്ഠത.

ഉദാരൻ. s. One who is generous, liberal, munificent. ഔദാൎയ്യമുള്ളവൻ. 2. great, excellent. ശ്രേഷ്ഠൻ. 3. gentle. ഇഷ്ടാനുസാരി.

ഉദാരം &c. adj. 1. Liberal, munificent, bountiful. 2. excellent, great. 3. gentle.

ഉദാരശീലൻ. s. One who is generous, liberal, bountiful, munificent. ഔദാൎയ്യൻ.

ഉദാസീനത. s. 1. Negligence, inattention, carelessness. 2. Idleness. 3. neutrality.

ഉദാസീനൻ. s. A stranger. 2. a common acquaintance, a person neither a friend nor a foe. 3. one who is careless, idle.

ഉദാസ്ഥിതൻ. s. A spy, an emissary. ഒറ്റുകാരൻ.

ഉദാഹരണം. s. An instance, illustration, or example, of any rule or precept. 2. a quotation. 3. an apposite argument, one of five modes of logical reasoning. ഉദാഹരിക്കുന്നു, ഉദാഹരണം ചെയ്യുന്നു. 1. To illustrate, or give examples 1. to quote a rule as an authority for an example, or an example in illustration of a rule.

ഉദാഹാരം. s. See the preceding for examples there given. Commencement of a work, a preface. വാക്യാരംഭം.

ഉദാഹൃതം. adj. Illustrated. ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To rise, as applied to the heavenly bodies. 2. to arise, to ascend. 3. to be born, to spring.

ഉദിതം, &c. adj. 1. Said, spoken. പറയപ്പെട്ടതു. 2. tied, bound. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു. 3. risen, ascended. ഉദിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദിപ്പു. s. Rising, rise, ascending.

ഉദിചി. s. The north. വടക്കു.

ഉദിചീനം, &c. adj. Northern. വടക്കുള്ളതു.

ഉദിച്യം. s. The northern region. ശരാവതി നദിയുടെ വടക്കപടിഞ്ഞാറുള്ള ഭൂമി. 2. a perfume. ഇരുവേലി.

ഉദീരണം. s. Speaking, saying. സംസാരം. ഉദീരണം ചെയ്യുന്നു. To speak, to pronounce.

ഉദീരിതം, &c. adj. Spoken, said. ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദീൎണ്ണം, &c. adj. 1. Generous. ഔദാൎയ്യമുള്ളതു. 2. great, excellent. ശ്രേഷ്ഠം.

ഉദുംബരവല്ലി. s. A plant. നാഗദന്തി. See ദന്തിക.

ഉദുംബരം, s. 1. The glomerous fig tree. "Ficus glomerata" അത്തി. 2. copper. ചെമ്പു. 3. a threshold. ഉമ്മരം.

ഉദൂഖലം. s. A wooden mortar used for cleaning rice. ഉരൽ.

ഉദൂഢം, &c. adj. 1. Coarse, gross, heavy. പരുപരുപ്പുള്ളതു. 2. married. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടതു.

ഉദൂഢരാഗം. s. 1. The bass sound. ഒരു രാഗം. 2. affection. അതിസ്നേഹം.

ഉദ്ഗതജാനു. s. One who has long legs. കാൽ നീളമുള്ളവൻ.

ഉദ്ഗതം, &c. adj. 1. Vomited, cast up. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ടതു. 2. risen, ascended. ഉയൎത്തപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ഗമനീയം s. A pair of bleached cloths. വസ്ത്രവും, ഉത്തരീയവും.

ഉദ്ഗളിതം, &c. adj. Falling, fallen. പതിതം.

ഉദ്ഗാഢം. &c. adj. Much, excessive. ഏറവും.

ഉദ്ഗാതാവു. s. A reciter of the prayers, &c. of the 'Sama veda'. സാമവേദജ്ഞൻ.

ഉദ്ഗാനം. s. Reciting prayers, &c.

ഉദ്ഗാരം. s. 1. Belching, eructation. ഏമ്പക്കം. 2. vomitting. ഛൎദ്ദി.

ഉദ്ഗിരണം. s. Swallowing. വിഴുങ്ങുക.

ഉദ്ഗീതം, &c. adj. Recited, repeated, chanted. പാടപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ഗീഥ. s. 1. A portion of the 'Sama veda. 2. designation of the triliteral name of God. സാമനീതിഭേദം.

ഉദ്ഗീൎണ്ണം. s. Swallowed. വിഴുങ്ങിയതു.

ഉദ്ഗൂൎണ്ണം, &c. adj. Raised, lifted. held up. ഉയൎത്തപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ഗൃഹീതം, &c. adj. 1. Excellent, exalted. ഉയൎത്തപ്പെട്ടതു. 2. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു. 3. seized. പിടിക്കപ്പെട്ടതു. 4. deposited, delivered. വെക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ഗ്രാഹം. s. 1. Taking up, lifting up. മെല്പോട്ടെടുക്കുക. 2. replying to an argument.

ഉദ്ഘനം. s. 1. A carpenter's work-bench. a plank in which he works. ചെത്തുന്നതിനു താഴെ വെക്കുന്നതു.

ഉദ്ഘം. s. Excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠം.

ഉദ്ഘസം. s. Flesh. ഇറച്ചി.

ഉദ്ഘാടനം. s. The rope and bucket of a well, a leathern bucket used for drawing water. വെള്ളം കോരുവാനുള്ളതു. 2. an op-

ener, the instrument or means of opening, a key, &c. തുറക്കുന്ന യന്ത്രം.

ഉദ്ഘാടിതജ്ഞം, &c. adj. Wise, intelligent· ബുദ്ധിയുള്ള.

ഉദ്ഘാടിതം, &c. adj. 1. Done with effort, exerted. പ്രയത്നകൃതം. 2. opened. തുറക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ഘാതം. s. A beginning; a thing begun. ആരംഭം.

ഉദ്ദണ്ഡത. s. 1. Violence, fierceness. 2. insolence. 3. tyranny. ക്രൂരത.

ഉദ്ദണ്ഡൻ. s. 1. One who is violent, fieree, 2. insolent. 3. a tyrant. ക്രൂരൻ.

ഉദ്ദന്തുരം, &c. adj. 1; High, tall. ഉയൎന്നതു. 2. terrific, formidable. ഭയങ്കരമുള്ളതു. 3. large toothed.

ഉദ്ദംശം. s. A bug. മൂട്ട.

ഉദ്ദാനം. s. Binding, confinement. ബന്ധനം.

ഉദ്ദാമം, &c. adj. 1. Set free, unbound. വിടപ്പെട്ടതു. 2. unconstrained. അടക്കപ്പെടാത്തതു.

ഉദ്ദായം. s. Insurrection.

ഉദ്ദാലം. s. 1. A plant, 'Cordia myxa or latifolia.' നറുവരി വൃക്ഷം.

ഉദ്ദിതം. &c. adj. Bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ദീപകം. s. A large black ant. ചുട്ടുറുമ്പു.

ഉദ്ദീപനം. s. 1. Exciting, inflamed, excited.

ഉദ്ദീപ്തം. &c. adj. 1. Illuminated. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടതു, 2. inflamep, excited.

ഉദ്ദേശം. s. 1. View, intention, object, aim· അഭിപ്രായം. 2. determination, resolution· നിശ്ചയം. 3. guess, conjecture. സംശയം. 3. guess, conjecture. സംശയം.

ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To aim at to have in view. 2. to determine, to resolve. 3. to fix the mind upon a particular object. 4. to destine or intend for another.

ഉദ്ദ്രവം. s. Flight, retreat. ഓട്ടം.

ഉദ്ദ്രാവം. s. Flight, retreat. ഓട്ടം.

ഉദ്ധതൻ. s. One who is proud, arrogant. ഗൎവിഷ്ഠൻ.

ഉദ്ധതം, &c. adj. Rude, arrogent, ill-behaved ഗൎവ്വമുള്ള.

ഉദ്ധരണം. s. 1. Food vomited. 2. raising any thing up as water from a well. മേല്പട്ടെടുക്ക. 3. cradicating a tree, &c. 4. final emancipation.

ഉദ്ധരണി. s. A ladle, a spoon. തവി.

ഉദ്ധരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ.v. a. 1. To raise or lift up. 2. to rescue, to deliver. 3. to preserve, to protect. 4. to support; to uphold. 5. to re-establish; to renew; to restore, to found.

ഉദ്ധൎഷം. s. A religious fsetival. ഉത്സവം.

ഉദ്ധവം. s. A festival, a holiday. ഉത്സവം.

ഉദ്ധാനം. s. 1. A fire place; a furance. അടുപ്പു. 2. raising, lifting up. 2. vomited.

ഉദ്ധാരകൻ. s. 1. A deliverer, one who protect preserves; supports, upholds, &c. രക്ഷിതാവു.

ഉദ്ധാരണം. s. 1. Raising, or lifting up. 2. rescue, deliverance. 3. preservation; protection; support. രക്ഷ. 4. final emancipation. ഉദ്ധാരണംചെയ്യുന്നു. 1. To raise or lift up. 2. to rescue, to deliver. 3. to preserve; to protect. 4. to re-establish; to renew; to restore; to found.

ഉദ്ധാരം. s. 1. Debt especially a debt not bearing interest. കടം. 2. raising or lifting up. 3. rescue, deliverance. രക്ഷ.

ഉദ്ധുതം, &c. adj. Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ധൂതം, &c. adj. Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ധൂനനം. s. Shaking. ഇളക്കം.

ഉദ്ധൂമം. s. Smoke. പുക.

ഉദ്ധൂളനം. s. 1. Anointing or rubbing the body with perfumes. പൂശുക. 2. blowing up, as dust. ധൂളിപ്പിക്ക.

ഉദ്ധൂളിതം, &c. adj. Anointed, rubbed with perfumes. പൂശപ്പെട്ടതു. 2. blown up, as dust.

ഉദ്ധൃതം, &c. adj. 1. Raised, drawn up, as water out of a well, &c. 2. delivered 3. extracted. 4. selected, taken from or out of. എടുക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ധൃഷ്ടം, &c, adj. 1. Raised, drawn up. 2. extracted. ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉദ്ബണം. adj. Apparent, evident. സ്ഥൂലം. s. Excess, increase. വൎദ്ധന.

ഉദ്ബം s. The womb, the embryo. മറുപിള്ള

ഉദ്ഭടം. adj. Excellent, exalted, magnanimous. ശ്രേഷ്ഠം, പ്രകാശിതം.

ഉത്ഭവം. s. 1. Birth, production. ജനനം. 2. rise.

ഉത്ഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be born, to be produced. ജനിക്കുന്നു. 2. to rise.

ഉത്ഭിജ്ജം. adj. Sprouting, germinating, as a vegetable, &c. s. A sprout. മുള.

ഉദ°ഭിൽ or ഉദ°ഭിദം. adj. Sprouting, germinating. മുളെക്കുന്നവ.

ഉദ°ഭൂതം, &c. adj. Born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടതു°.

ഉദ°ഭ്രമം. s. Regret. കണ്ണിതം, മെല്പൊട്ടുചാട്ടക.

ഉദ്യതനം. s. 1. Raising or holding up. ഉയൎത്തുക. 2. effort, exertion, preseverance. 3. readiness. ഉത്സാഹം

ഉദ്യതം. &c. adj. 1. Raised, held up. ഉയൎത്തപ്പെട്ടതു°. 2. active, persevering, labouring diligently.

ഉദ്യമനം. s. See the following.

ഉദ്യമം. s. 1. Exertion, strenuous and continued effort. 2. perseverance. 3. readiness. ഉത്സാഹം.

ഉദ്യാനം. s. 1. A royal garden. പൂങ്കാവു°. 2. going forth, exit. പുറപ്പാടു°. 3. purpose, motive. പ്രയോജനം.

ഉദ്യാപനം. s. 1. The performance of any supposed meritorious act of devotion, or of any penance, austerity, or privation. 2. the ceremony which takes place at the conclusion of the same. പൂജാവസാനം.

ഉദ്യുക്തം, &c. adj. 1. Zealously active, labouring for some desired end. 2. prepared. ഉത്സാഹമുള്ള.

ഉദ്യോഗം. s. 1. Exertion, effort, endeavour, zeal. 2. employment, occupation, calling, service, trade. 3. anoffice or situation. ഉദ്യോഗത്തിലാക്കുന്നു. To employ in a situation. ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുന്നു. To exercise an office. ഉദ്യോഗം കൊടുപ്പിക്കുന്നു. To procure for another a situation or an employment.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. s. A person holding a situaition, an officer.

ഉദ്യോഗി. s. One who is zealously active, labouring for some desired end. ഉത്സാഹമുള്ളവൻ.

ഉദ്യോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To endeavour, to use effort, to persevere strenuously, to be zealously active.

ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To excite, to stir up, to instigate.

ഉദ്യോതം. s. 1. Light, lustre. പ്രകാശം. 2. brightness. വെയിൽ.

ഉദ്യോതമാനം, &c. adj. Bright, light. പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നതു°.

ഉദ്രം. s. An otter. കഴനായു°.

ഉദ്രവം. s. Running, as water. ഒഴുകുക, ഒഴുക്കുക

ഉദ്രാവം. s. See the preceding.

ഉദ്രികതം. s. 1. A district, a division, a 'Pergunna.' 2. witness, proof. adj. Distinct; evident; much.

ഉദ്രിതം. adj. Tied, bound. കെട്ടപ്പെട്ടതു°.

ഉദ്രേകം. adj. Abundant, plentiful. അനവധി.

ഉദ്വാപനം. s. Sowing. വിത.

ഉദ്വൎത്തനം. s. Cleaning with perfumes. മെയ്യിടിക്ക. 2. going up, rising, ascending. 3. sprinkling with perfumes.

ഉദ്വൎത്തം &c. adj. Abundant, plentiful. s. Abundance, plenty. അനവധി.

ഉദ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To kill, to slay. കൊല്ലുന്നു. 2. to remove. അയക്കുന്നു.

ഉദ്വസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to kill. കൊല്ലിക്കുന്നു. 2. to cause to remove.

ഉദ്വഹനം. s. 1 Carrying. എടുക്കുക. 2. marriage. വേളി.

ഉദ്വാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To marry വിവാഹംചെയ്യുന്നു. 2. to take. എടുക്കുന്നു.

ഉദ്വാന്തൻ. s. 1. An elephant out of rut. മദമടങ്ങിയ ആന. 2. One who vomits. ഛൎദ്ദിക്കുന്നവൻ.

ഉദ്വാന്തം, &c. adj. Vomited. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ടതു°.

ഉദ്വാസനം. s. 1. Killing, slaughter. കുല. 2. removing. അയക്കുക.

ഉദ്വാഹനം. s. Anxiety, anxious regret. കണ്ണിതം.

ഉദ്വാഹം. s. Marriage. വിവാഹം.

ഉദ്വാഹികം, &c. adj. Relating to marriage, matrimonial.

ഉദ്വാഹിതം, &c. adj. Raised, drawn up, eradicated. ഉദ്വാഹിതമുഖം. Looking up.

ഉദ്വിഗ്നം, &c adj. 1. Very weak or faint. നന്നാ ക്ഷീണിച്ചതു°. 2. bent. വളഞ്ഞതു°.

ഉദ°വൃത്തം, &c. adj. 1. Vomited. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. raised, elevated. ഉയൎത്തപ്പെട്ടതു°. 3. unrestrained, ill behaved. അടക്കമില്ലാത്തതു°.

ഉദ്വേഗം s. 1. Anxiety, agitation, fear; consternation; uneasiness. ശങ്ക. 2. the fruit of the 'Areca Catchu,' the betel nut. അടയ്ക്ക. 3. running, going swiftly. 4. ascending, mounting, going up or upwards. 5. jumping up. മെല്പൊട്ടുള്ള ചാട്ടം.

ഉദ്വേഗൻ. s, One going swiftly, a runner a courier, &c. വേഗം ഓടുന്നവൻ.

ഉന്തു°. s. 1. A push. 2. projection. 3. sediment. ഉന്തു കലങ്ങുന്നു. To be muddy.

ഉന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to push, or thrust.

ഉന്തുന്നു,ന്തി,വാൻ. v. a. To push, to thrust.

ഉന്ദുരു. s. A rat. എലി.

ഉന്നക്കാരൻ. s. A man of good aim, a good marksman.

ഉന്നതം, &c. adj. High; lofty, tall. അത്യുന്നതൻ. 1. The most high God 2. most excellent.

ഉന്നതാനതം, &c. adj. Uneven, undulated, wavy. ഉയൎന്നും താണുമുള്ളതു.

ഉന്നതി. s. 1. Increase, advancement, prosperity. വൎദ്ധന. 2. rising, ascending. 3. height. ഉയരം.

ഉന്നം. s. 1. A mark, a butt. 2. a mark. ഉന്നം നോക്കുന്നു. To aim at a mark.

ഉന്നമനം. s. Obeisance, a bow, reverence. നമസ്കാരം.

ഉന്നമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reverence; to bow; to bow or bend down. നമസ്കരിക്കുന്നു, വളയുന്നു.

ഉന്നമിതം, &c. adj. 1. Bent, bowed. വളയപ്പെട്ടതു, കുനിയപ്പെട്ടതു. 2. reverenced. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉന്നമ്രം. s. A bent, bow, obeisance. വളവു, കുനിവു.

ഉന്നയനം. s. Deliberation, discussion, reasoning, logic. വിചാരം, ഊഹം.

ഉന്നേയം. s. Raising, elevating, hoisting. ഉയൎത്തുക.

ഉന്നാമം. s. See ഉന്നമനം.

ഉന്നായം. s. See ഉന്നയം.

ഉന്നായ്യം, &c. adj What may be raised, or elevated. ഉയൎത്തുവാനുള്ളതു.

ഉന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To determine, to resolve. 2. to doubt.

ഉന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. a. 1. To aim at, to have in view. 2. To fix the mind upon a particular object, to be desirous of accomplishing a particular object.

ഉന്നയം. s. 1. Aim, view. 3. determination, resolution. ഊഹ്യം.

ഉന്മഗ്നം, &c. adj. Sunk, immersed, overwhelmed. മുഴുകപ്പെട്ടതു.

ഉന്മജ്ജനം. s. Immersion; the state of being overwhelmed or lost in any respect. മുഴുകുക.

ഉന്മത്തൻ. s. 1. One who is mad, insane. ഭ്രാന്തൻ. 2. intoxicated.

ഉന്മത്തം, &c. adj. Insane, frantic, mad. 2. intoxicated, drunk. s. The thorn apple. 'Datura metel and fastuosa.'

ഉന്മഥം. s. 1. A trap, a snare. കണി. 2. killing, slaughter. വധം.

ഉന്മഥിതം, &c. adj. Killed, slain. കൊല്ലപ്പെട്ടതു.

ഉന്മദം. s. Madness, furiousness, fury, extravagance. ഭ്രാന്തു. 2. intoxication. മദം.

ഉന്മദിഷ്ണു. s. One who is mad, insane. ഭ്രാന്തൻ.

ഉന്മനസ്സ. s. 1. Regretting, missing, sorrowing for a lost or departed friend. 2. exertion, strenuous effrt.

ഉന്മാഥം. s. 1. A trap or snare. കണി. 2. killing, slaughter. കുല.

ഉന്മാദം s. Insanity, madness, extravagance. ഭ്രാന്തു.

ഉന്മാദവാൻ. s. One who is mad, insane; wild, extravagant. ഭ്രാന്തൻ.

ഉന്മിലനം. s. Winking, twinkling of the eye. കണ്ണിമെക്കുക, വിടരുക.

ഉന്മിലിതം &c. adj. Expanded, blown as a flower. മിഴിക്കപ്പെട്ടതു, വിടരപ്പെട്ടതു.

ഉന്മുകം s. A fire-brand. തീക്കൊള്ളി.

ഉന്മുക്തം, &c. adj. 1. Deserted forsken. മോചിക്കപ്പെട്ടതു. ത്യജിക്കപ്പെട്ടതു. 2. drawn. ഊരപ്പെട്ടതു.

ഉന്മുഖം, &c. adj. Looking upwards attentively. ഉയൎത്തപ്പെട്ട മുഖം.

ഉന്മൂലനം. s. 1 .Eradication, the act of pulling up by the roots, destruction. മൂലഛേദനം, നാശം, ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നു. 1. To eradicate, to pull up by the roots. 2. to destroy completely, to make an end of.

ഉന്മൂലിതം. &c. adj. Eradicated, pulled up by the roots. വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉന്മേദസ്സ. s. Fatness, corpulency. പുഷ്ടി.

ഉന്മേഷം. s. 1. Winking, twinkling of the eye lids opening the eyes (expanded.) മിഴിക്കുക. 2. cheerfulness, gladness, delight. പ്രസാദം. 3. zeal; vigilance. ജാഗ്രത.

ഉന്മേഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cheer, to gladden, to raise (the spirits.)

ഉപ. A Sanscrit particle prefixed to verbs in that language, and implying; 1. Excess (over, above, &c.) 2. vicinity or assemblage, (near, by the side of, with, together with.) 3. inferiority (less, secondary, &c.) 4. likeness, resemblance. 5. disease, extinction. 6. ornament. 7. command. 8. reproof. 9. astonishing. 10. giving. 11. killing 12. diffusion. 13. wish, desire. 14. effort, exertion, &c.

ഉപകണ്ഠം. s. Contiguity. സമീപം. adj. Near, proximate.

ഉപകഥ. s. Additional intelligence, or news.

ഉപകരണം. s. 1. Implements, materials, means, as 'Tools' of a trade, the furniture of a house, utensils, &c, 2. the insignia of royalty or state.

ഉപകരി. s. A portion, a share, a part

ഉപകരികാരൻ. s. A sharer, a partner.

ഉപകരിക്കുന്നു,ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To benefit, to confer a benefit; to assist, to serve, to be of use to; to profit; to be profitable.

ഉപകരിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To benefit, to profit.

ഉപകാൎയ്യ. s. A king's household or palace, a caravansera. രാജഭവനം.

ഉപകാരകം. &c. adj. Beneficial, serviceable, useful, beneficent.

ഉപകാരം. s. 1, Benefit. beneficence; favour, kindness. 2. aid, assistance, help. 3. protection. 4. a present a complementary gift. ഉപകാരംചെയ്യുന്നു. To assist; to aid; to benefit; to confer a benefit; to contribute to a charity.

ഉപകാരി. s. 1. A benefactor; a protector, one who is beneficent, kind, disposed to charity and to afford assistance.

ഉപകാരിക. s. 1. A benefactress, protectress. a, governess. 2, a palace, a caravansera. രാജഭവനം.

ഉപകുഞ്ചിക. s. 1. Small cardamoms. ചിറ്റേലം. 2. a sort of fennel flower. 'Nigella Indica. 3. black cumin seed. കരിഞ്ചീരകം.

ഉപകൎവ്വാണൻ. s. A student, or first of the four religious orders, among the brahmans.

ഉപകുല്യ. s. Long pepper, 'Piper longum, തിപ്പലി.

ഉപകൂപജലാശയം. s. A trough near a well for watering cattle. ആവണിക്കല്ല്.

ഉപക്രമം. s. 1. Beginning or commencement in general. 2. deliberate commencement or undertaking; providing means and anticipating consequences. 3. a stratagem. ആരംഭം.

ഉപക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To begin, to commence.

ഉപക്രോശം. s. Censure; blame; reproach. നിന്ദ.

ഉപഗതം, &c. adj. 1. Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2. approached.

ഉപഗമനം. s. 1. Approach, approximation. സമീപം. 2. access. സമീപപ്രാപ്തി. 3. promise. പ്രതിജ്ഞ.

ഉപഗമം. s. 1. Approach, approximation. 2. promise. agreement.

ഉപഗമിക്കുന്നു,ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To approach.

ഉപഗമ്യം. &c. Adj. Accessible, approachable. സമീപപ്രാപ്യം.

ഉപഗീതം. s. 1. A song. പാട്ട്. 2. praise. സ്തുതി.

ഉപഗൂഢം, &c. adj. 1. Embraced. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2. hidden. ഒളിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപഗൂഹനം. s. An embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ഉപഗ്രഹൻ. s. A prisoner, a man or animal in confinement. ബദ്ധൻ.

ഉപഗ്രഹം. s. 1. Favour, encouragement. കൃപ, ധൈൎയ്യം. 2. assistance. സഹായം.

ഉപഗ്രാമം. s. The suburbs of a city or town.

ഉപഗ്രാഹ്യം. s. 1. A present or offering to a king or great man. സമ്മാനം. 2. a bribe, a 'Nuzur. കോഴ.

ഉപഘ്നം. s. Contiguous support. അടുത്താശ്രയം.

ഉപചയം. s. 1. Quantity, heap. കൂമ്പാരം. 2. elevation. ഉയൎച്ച.

ഉപചരണം. s. See. ഉപചാരം.

ഉപചരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ, v. a. 1. To respect, to show respect to do honour. 2. to be obliging. kind or polite. 3. to serve, to be of service, to assist.

ഉപചരിതം, &c. adj. Served, adored, obliged respected, honoured. ഉപചരിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപചൎയ്യ. s, Practice of medicine. ചികിത്സാ.

ഉപചാരക്കാരൻ. s. A civil person, one who is polite, kind; obliging.

ഉപചാരം. s. 1. Civility; politeness; urbanity; honour. 2. obliging conduct; kindness; service. 3. salutation. 4. practice, profession, usage. ഉപചാരം ചെയ്യുന്നു. 1. To show respect. to honour. 2. to serve, to assist. 3. to be obliging, kind or polite.

ഉപചാരി. s. A civil, a polite person.

ഉപചിതം, &c. adj. 1. Increasing, thriving. വൎദ്ധിതം. 2. anointed with perfumes. ചന്ദനാദിചൎച്ചിതം.

ഉപചിതി. s. Increase, increasing. thriving

ഉപചിത്ര. s. A plant. 'Silvinia cucullata' വൎദ്ധനം, (Rox.) എലിച്ചെവിയൻ.

ഉപജാതം, &c. adj. 1. Burnt ദഹിക്കപ്പെട്ടതു. 2. collected, assembled. കൂട്ടപ്പെട്ടതു. 3. born with. കൂടെജനിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉപജാപം. s. Disunion, separation. വിഭാഗം.

ഉപജിഹ്വാ. s. 1. The uvula or soft palate. ചെറുനാക്ക. 2. a species of insect.

ഉപജീവനം. s. Livelihood, maintenance; subsistance; sustenance, support; means of subsistence. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു. To support life, to aquire subsistence.

ഉപജീവിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To live upon, to subsist.

ഉപജീവിതം, &c. adj. Supported, maintained.

ഉപജീവി. s. 1. One who supports himself by industry. 2. a subject. പ്രജ.

ഉപജൂഷം. ind. See ഉപജോഷം.

ഉപജൃംഭണം. s. Increase. വർദ്ധനം.

ഉപജോഷം. ind An expression indicative of joy. സന്തോഷവചനം.

ഉപജ്ഞ. s. Untaught knowledge. അഭ്യസിക്കാത്തജ്ഞാനം.

ഉപജ്ഞാതം, &c. adj. Known അറിയപ്പെട്ടതു.

ഉപതപ്താ. s. Morbid heat. മന്ദൊഷ്ണം, ദുഃഖിതൻ.

ഉപതാപം. s. 1. Disease. വ്യാധി. 2. haste, hurry. ഉഴറ്റ. 3. heat, heatedness ഉഷ്ണം. 4. pain. വ്യസനം,

ഉപത്യക. s. Land near the foot of a hill or mountain. പൎവ്വതത്തോടടുത്തഭൂമി.

ഉപത്യം. s. 1. Transgression. 2. assault. അതിക്രമം,

ഉപദംശം, s. relish or some thing to promote drinking. കറി.

ഉപദർശകൻ. s. A doorkeeper. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ഉപദ. s A present or offering to a king or superior, &c., a bribe, a 'Nuzur. കാഴ്ചദ്രവ്യം.

ഉപദാനകം. s. A present; see the preceding.

ഉപദിഷ്ടം, &c. adj. Advised, instructed, taught. ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതു.

ഉപദേവത. s, A demi-god.

ഉപദേശം. s. 1. Teaching; instruction; advise. 2. doctrine. ജ്ഞാനോപദേശം. Divine doctrine.

ഉപദേശവാക്ക. s. Advice, instruction.

ഉപദേശി. s. 1. A teacher, an instructor. 2. a catechist.

ഉപദേശിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To instruct, to teach. 2. to advice, to inculcate, to inform, to catechise, with the dative of the person.

ഉപദേഷ്ടാവു. s. An instructor; a teacher; an adviser.

ഉപദ്രവക്കാരൻ. s. 1. A molester, a persecutor. 2. one who is molested, persecuted, &c.

ഉപദ്രവം. s. 1. Hurt injury. 2. annoyance, trouble, molestation, persecution. 3. grief. affliction. 4. suffering, sickness. adj. Hurtful, noxious.

ഉപദ്രവപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To suffer affliction, persecution, injury. &c.

ഉപദ്രവപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. See. ഉപദ്രവിക്കുന്നു

ഉപദ്രവി. s. A molester, a persecutor, oppressor.

ഉപദ്രവിക്കുന്നു ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To injure, to hurt. 2. to persecute, to annoy; to molest. 3. to afflict, to grieve.

ഉപധ. s. 1. Trial or test of honesty, &c. of four kinds, of loyalty, disinterestedness continence, and courage. ധൎമ്മാദികളെ കൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷ. 2. a penultimate letter.

ഉപധാനം. s. 1. A pillow. തലയിണ. 2. kindness, affection. പ്രേമം.

ഉപധാരണം. s. Carrying, bearing. വഹിക്കുക.

ഉപധി. s. 1. Fraud. circumvention. വ്യാജം. 2. fear, terror. ഭയം.

ഉപധ്വനി. s. Echo, the return of any sound. മാറൊലി. ഉപധ്വനിക്കുന്നു. To echo, to resound.

ഉപനഗരം. s. The suburbs of a city or town.

ഉപനതം, &c adj. Approached, approximate. നന്നാ അടുത്തതു.

ഉപനയനം. s. 1. The ceremony of investing any youth of the three first classes, with the sacred thread or cord worn by them over the left shoulder across the body and passing under the right arm. The youths should be invested respectively from 8 to 16, from 11 to 22, and from 12 to 24, years of age. പൂണുനൂലിടുക. 2. spectacles. കണ്ണട.

ഉപനയം. s. See the preceding, 1st meaning.

ഉപനയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To perform the above ceremony. പൂണുനൂലിടുന്നു.

ഉപനാഹം. s. The tie of a lute, the lower part of the tail piece where the wires are fixed. വീണയുടെ കമ്പി കെട്ടുന്ന സ്ഥലം.

ഉപനിധി. s. 1. A hoard of concealed treasure. 2. a deposit or pledge, generally such as is sealed up an committed to the care of a creditor, friend, &c. നിക്ഷേപം.

ഉപനിഷത്ത്. s. 1. The theological, and the "Vedanta" or argumentative part of the 'Vedas,' either detached from or comprised in the principal work. വേദസാരം. 2. virtue, moral merit.

ഉപനിഷ്കരം. s. 1. A street. 2. a principal or royal road. രാജഭവനത്തിലേക്ക പോകും വഴി.

ഉപനീതൻ. s. A person invested with the characteristic string. പൂണുലിടപ്പെട്ടവൻ.

ഉപനീതി. s. See ഉപനയനം.

ഉപനതം, &c. adj. Reverenced, adored, praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപനേതാവ്. s. A person who invests with the sacred thread. പൂണുലിടുവിക്കുന്നവൻ.

ഉപനേത്രം. s. A pair of spectacles. കണ്ണട.

ഉപന്യസ്തം, &c. adj. Introduced, begun. തുടങ്ങിയത്.

ഉപന്യാസം. s. An exordium or introduction. വാക്കിന്റെ ആരംഭം.

ഉപപതി. s. A paramour, a gallant. ജാരൻ.

ഉപപത്തനം, vel ഉപപട്ടണം. s. The suburbs of a city, or town. ഉപനഗരം.

ഉപപത്തി. s. 1. Obtaining, accomplishment. സിദ്ധി 2. aid, assistance, help. 3. conveni ence, propriety. യുക്തം. 4. great knowledge

ഉപപദം. s. 1. A secondary noun in a sentence in conjunction, or apposition. സമാസപദം. 2. small, diminutive. ചെറിയ പദം.

ഉപപന്നം, &c. adj. 1. Obtained. പ്രാപിക്കപ്പെട്ടത്. 2. convenient. യോഗ്യം, ചേൎച്ചയുള്ളത്.

ഉപപാതകം. s. A heinous crime, criminality; as killing a cow; selling a daughter; atheism, &c. പാപം.

ഉപപാപം. s. A heinous crime. മഹാപാപം.

ഉപപുരം. s. The suburbs of a city or town. ഉപനഗരം.

ഉപപുഷ്പിക. s. Yawning, gaping. കോട്ടുവാ.

ഉപപ്രദാനം. s. A bribe, a present. കൈക്കൂലി, സമ്മാനം.

ഉപപ്ലവം. s. 1. 'Rahu,' the moon's ascending node. 2. an eclipse. ഗ്രഹണം. 3. a portent or natural phenomenon so considered. 4. a general public calamity. നാശം. 5. an assault, an affray. കലഹം, ആക്രമം.

ഉപബൎഹം. s. A pillow. തലയിണ.

ഉപഭൃത്ത്. s. A cup made of the wood of the Banian tree and used in sacrifices. യാഗത്തിന് അരയാൽ കൊണ്ടുള്ള പാത്രം.

ഉപഭോഗം. s. 1. Pleasure, satisfaction. 2. enjoyment. സുഖാനുഭവം.

ഉപമ. s. 2. Resemblance, likeness. 2. comparison. സാദൃശ്യം. 3. a simile, a parable. 4. dexterity, artfulness, skilfulness.

ഉപമം, &c. adj. Like, similar, resembling.

ഉപമൎദ്ദം. s. Reproach, abuse. ശകാരം.

ഉപമലം. s. Inward wickedness, corruption of mind. മനോദുഷ്ടത.

ഉപമാതാവ്. s. A wet nurse. വളൎക്കുന്നവൾ.

ഉപമാനം. s. See ഉപമ.

ഉപമാലങ്കാരം. s. Analogy; comparison, illustration. ഉപമയോടുകൂടിയ വാക്യം.

ഉപമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v. a. To liken; to compare.

ഉപമിതം, &c. adj. Resembled, compared. ഉപമിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപമിതി s. 1. Resemblance, comparison, a likeness, a picture, an image, &c. 2. analogy, induciion. ഉപമാനം.

ഉപമേതം. s. The 'Sal' a timber tree, 'Shorea robusta'.

ഉപമേയം. adj. Comparable, worthy to be oompared. ഉപമിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കത്.

ഉപയന്താവ്. s. A husband, a master. ഭൎത്താവ്. യജമാനൻ.

ഉപയമനം. ss Marriage. വിവാഹം.

ഉപയമം. s. Marriage. വിവാഹം.

ഉപയാതം. s. Sickness, disease. രോഗം.

ഉപയാനം. s. Accompanying; following, അനുഗമനം.

ഉപയാമം. s. Marriage. വിവാഹം.

ഉപയുക്തം, &c. adj. 1. Convenient. 2. serviceable. ഉപയുക്തമാകുന്നു. To be convenient or serviceable. s. A portion or part. ഓഹരി.

ഉപയുക്തി, s. 1. Convenience. 2. serviceableness.

ഉപയോഗം, s. 1. Utility; use. 2, advantage. 3. serviceableness, assistance. പ്രയോജനം. adj. 1. Useful. 2. advantageous, 3. serviceable.

ഉപയോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To be useful, to be of service to another. പ്രയോജനമാകുന്നു.

ഉപയോജ്യം, &c. adj. 1. Convenient. 2. serviceable, advantageous.

ഉപരക്തം, &c. adj. 1. Afflicted with pain or calamity. വ്യസനപ്പെട്ടത്. 2. eclipsed (sun or moon). ഗ്രസിക്കപ്പെട്ട, (ആദിത്യനോ ചന്ദ്രനോ). 3. 'Rahu', or ascending node. ഗ്രഹണം.

ഉപരതി. s. I. Great or exquisite pleasure മഹാ സന്തോഷം. 2. stopping, ceasing. നിൎത്ത്.

ഉപരക്ഷണം. s. A guard, an outpost. കാവൽ സ്ഥലം.

ഉപരാഗം. s. 1. An eclipse of the sun or moon ഗ്രഹണം. 2. Rahu or the ascending node. 3. calamity, affliction. അനൎത്ഥം. 4. misbehaviour, ill conduct. ദുൎന്നടപ്പ്.

ഉപരാമം. s. Stopping, ceasing. നിൎത്ത്.

ഉപരി, adv. Upon; above; over; excessive. മേൽ, ഉയരെ.

ഉപരിലേഖനം. s. An inscription, a uperscription. മേലെഴുത്ത്.

ഉപരോധം. s. Siege. തടങ്ങൽ.

ഉപരോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To besiege. തടുക്കുന്നു.

ഉപലബ്ധം, &c. adj. 1. Understood, known. അറിയപ്പെട്ടത്. 2. gained, acquired. ലഭിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപലബ്ധാൎത്ഥ. s. A tale, a true or probable story. കഥ.

ഉപലബ്ധി. s. 1. Mind, understanding. ബുദ്ധി. 2. knowledge, especially religious. ജ്ഞാനം. 3. gain; acquisition. ലാഭം.

ഉപലം. s. 1. A stone or rock, കല്ല്, പാറ. 2. a precious stone, or jewel. രത്നകല്ല്. 3. refined sugar. ശക്കരവിശേഷം

ഉപലംഭം. s. Apprehension, conception, comprehension otherwise than from memory. ബോധം, ഗ്രഹിക്ക.

ഉപലക്ഷണം. s. A Synecdoche of a part for the whole, or of a quality for that in which it resides. സംക്ഷേപണം.

ഉപലാ. s. 1. A stone. കല്ല്. 2. refined or candied sugar. കൽകണ്ടം.

ഉപലാളനം. s, Fondling, caressing. വാത്സല്യിക്കുക.

ഉപലാളിതം, &c. adj. Caressed. വാത്സല്യിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപലിംഗം. s. A portent, a natural phœnomenon considered as announcing evil. ശകുനം.

ഉപലീഢം adj. Licked. നക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപലുപ്തം. adj. 1. Destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. 2. reduced. കുറക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപലേപനം. s. smearing, plaistering with cow dung, &c. പൂശുക.

ഉപവനം. s. 1. A garden; a grove. 2. a park. പൂങ്കാവ്.

ഉപവൎത്തനം. s. 1. A country inhabited or not. 2. a division; a district or 'Pergunah' ഊര്

ഉപവൎഹം. s. A pillow. തലയിണ.

ഉപവസ്ഥം. s. A village. ഗ്രാമം.

ഉപവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To fast, to abstain from food. നോമ്പു നോക്കുന്നു.

ഉപവസ്തം s. A fast; fasting; abstaining from food. ഉപാവാസം.

ഉപവസ്ത്രം. s. An upper or outer garment. ഉത്തരീയം.

ഉപവാസം s. Fasting, a fast, abstinence from food. ഉപോഷണം.

ഉപവാസി. s. One who abstains from food, a faster.

ഉപവാഹ്യം. s. A royal elephant. രാജാവിന്റെ ആന.

ഉപവിഷ. s, 1. A plant, 'Atis'. (Betula?) അതിവിടയം. 2. factitious poison.

ഉപവിഷ്ടം, &c. adj. 1. Seated; sitting. ഇരിക്കപ്പെട്ടത്. 2. arrived, entered. പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപവീതം. s. The thread or cord worn by the three first classes of Hindus, over the left shoulder and under the right. വലത്തുടെ ഇട്ട പൂണുനൂൽ,

ഉപവേശനം. s. Sitting, posture. ഇരിപ്പ്.

ഉപവേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To sit; to be seated. ഇരിക്കുന്നു.

ഉപവേഷ്ടനം. s. A sash. ഇടക്കെട്ട്.

ഉപവേഷ്ടിതം. adj. Worn as a sash. ഇടകെട്ടപ്പെട്ടത്.

ഉപശമനം. s. 1. Tranquillity, calmness. 2. patience 3. alleviation, abatement. ശാന്തത.

ഉപശമം. s, See the preceding.

ഉപശമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be calmed or pacified. 2. to be alleviated, abated, or assuaged.

ഉപശമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To calm, tc pacify. 2. to alleviate. ശമിപ്പിക്കുന്നു.

ഉപശല്യം. s. 1. A space near a village. ഗ്രാമത്തോടു ചേൎന്നസ്ഥലം. 2. torment, pain. വേദന.

ഉപശാഖ. s. A small branch. ചെറിയ കൊമ്പ്.

ഉപശാന്തി. s. 1. Calmness, tranquillity, patience. 2, alleviation, abatement. 3. means, method. 4. atonement; a remedy. ഉപശാന്തി വരുത്തുന്നു, 1. To calm, to pacify, to alleviate, to abate, to assuage. 2. to make an atonement.

ഉപശാപം. s. Cursing, a curse, പ്രാക്ക്.

ഉപശായം. s. Watching and sleeping alternately. ക്രമത്താലുള്ള ഉറക്കം.

ഉപശുദ്ധി. s. Holiness, purity. ശുദ്ധി;

ഉപശോഭിതം, &c. adj, Splendid, radiant. ശോഭിതം.

ഉപശ്രുതം. adj. Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

ഉപശ്രുതി. s. 1. Judicial astrology, aspect of the stars, fortune telling, &c. 2. a good or bad omen, as gathered by two persons in consultation together from incidentally over-hearing what is said by a thirdperson. വരുംഫലം പറയുക. 3. a Purana. പുരാണം.

ഉപസക്തി. s. 1. Meeting, union. യോജ്യത. 2. Service. 3. gift, donation. ദാനം.

ഉപസംഖ്യാനം. s. Counting, calculation. ഗണനം.

ഉപസംഗ്രഹം. s. Obeisance, respectful address, civility; respectful salutation. വണക്കം.

ഉപസംഗ്രാഹ്യം, &c. adj. Respectable, venerable. വണങ്ങേണ്ടുന്നത്.

ഉപസദനം. s. A neighbourhood, a neighbouring abode. അയൽപക്കം.

ഉപസന്ധാനം. s. Joining, uniting. ചേർച്ച.

ഉപസമ്പന്നം. s. A victim. adj. 1. Dressed' cooked. ചമച്ചത്. 2. immolated, sacrificed. (as a victim, &c.) യാഗത്തിനുകൊല്ലപ്പെട്ടത്. 3. dead, deceased.

ഉപസമ്പാതം. s. Great fall, or descent. പതനം.

ഉപസംവ്യാനം. s. A lower garment. കീഴുള്ള വസ്ത്രം.

ഉപസംഹാരം. s. 1. Recalling an enchanted weapon, so as to prevent its taking effect. 2. end, conclusion. അവസാനം.

ഉപസംഹിതം. adj. Joined, united, agreed യോജ്യതപ്പെട്ടത്, ചേൎക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപസംഹൃതം. adj. Finished, concluded. അവസാനിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപസരം. s. The first pregnancy, or impregnation of a cow, &c. മൃഗങ്ങളുടെ ജനനം.

ഉപസൎഗ്ഗം. s. 1. A particle perfixed to roots, &c. in the Sanscrit language; a perfix. പ്രപരാമ്പവേത്യാദി. 2. disease, possession by an evil spirit. ബാധ.

ഉപസൎജ്ജനം. adj. Secondary, subordinate. അപ്രധാനം.

ഉപസൎയ്യ. s. A cow, (fit for the bull.) ചനപിടിക്കമാറായ പശു.

ഉപസൂതിക. s. A mid-wife. വയറാട്ടി.

ഉപസൂരണം. s. A bulbous or tuberous root. കിഴങ്ങ്.

ഉപസൂൎയ്യകം. s. The disk of the sun or moon. പരിവേഷം.

ഉപസൃഷ്ടം. s. Coition, copulation. adj. Joined, attached, connected to or with, attended by or accompained with. ചേൎക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപസൃഷ്ടി. s. See the preceding.

ഉപസ്കരം. s. A condiment, a spice or seasoning, mustard, pepper, &c. കഴമ്പായി ചമച്ച സാധനം.

ഉപസ്തരണം. s. Melted butter. വെണ്ണ ഉരുക്കിയ നെയ്യ്.

ഉപസ്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To distribute melted butter. നെയ്യ് വിളമ്പുന്നു.

ഉപസ്ഥം. s. The male or female organs of generation. ഗുഹ്യേന്ദ്രിയം.

ഉപസ്ഥനിഗ്രഹം. s. 1. Continence. 2. chastity. അടക്കം.

ഉപസ്ഥാനം. s. 1. A ceremony performed by the Brahmins at noon. ബ്രാഹ്മണൎക്ക് ഉച്ചയ്ക്കുള്ള കൎമ്മം. 2 worship. വന്ദനം. ഉപസ്ഥാനംചെയ്യുന്നു. To perform this ceremony.

ഉപസ്ഥാപനം. s. Impressing or fixing on the mind by frequent admonition. മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുക.

ഉപസ്ഥിതി. s. Memory, recollection. ഓൎമ്മ. ധാരണം.

ഉപസ്പൎശനം. s. 1. Touching, contact. കൂട്ടിതൊടുക. 2. bathing, ablution. കുളി. 3. rincing the mouth, sipping water and ejecting it. ആചമനം.

ഉപസ്പൎശം. s. See the preceding.

ഉപസ്മരണം. s. Remembrance, recollection. ഓൎമ്മ.

ഉപസ്മൃതി. s. See the preceding.

ഉപസ്വനം. s. Echo. മാറൊലി.

ഉപസ്വരം. s. Echo.

ഉപഹസിതം. s. Laughter, laughing. ചിരി.

ഉപഹാരം. s. A complimentary gift, a present to superiors. കാഴ്ചദ്രവ്യം.

ഉപഹൃതം. s. Spoil, plunder. adj. Extorted, plundered, spoiled. അപഹൃതം,

ഉപഹ്വരം. adj. 1. Solitary, private. നിൎജ്ജനദേശം. 2. near. സമീപം. s. A car, a carriage. വണ്ടി.

ഉപക്ഷമിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To forgive; to pardon. 2. to exercise patience.

ഉപാംശു. adj. Solitary, private. നിൎജ്ജനദേശം.

ഉപാകരണം. s. 1. Studying the 'Vedas' after initiation. 2. immolation, sacrifice of an aniamal. ബലിക്കായുള്ള വധം.

ഉപാകൎമ്മം. s. Holy study; reading the 'Vedas' after initiation. 2. immolation. ബലിക്കായുള്ളവധം.

ഉപാകൃതം. s. A victim, slain or to be slain. ബലി, ബലിക്കായുള്ളവധം.

ഉപാഖ്യാതം. adj. Related, narrated.

ഉപാഖ്യാനം. s. 1. Appendix. 2. history, narration, relation. ചരിത്രം.

ഉപാഗമം, ഉപാഗമനം. s. 1. Approach, access. അടുത്തുവരവു്. 2. promise, agreement. പ്രതിജ്ഞ.

ഉപാംഗം, s. 1. The sectarial mark made with sandal, &c. on the forehead of Hindus. 2. an appendage. അംഗത്തോടു ചേൎന്നതു്.

ഉപാത്തം. adj. Obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉപാത്യയം. s. 1. Neglect. or disobedience of any ordinance or custom. 2. disorder, or disorderly behaviour. ക്രമക്കേടു്

ഉപാദാനം. s, 1. Abstraction, restraining the organs of sense or perception. ഗ്രഹിക്കുക. 2. cause, motive. 3. commonly a handful of raw rice, given in charity: begging. ഭിക്ഷ.

ഉപാധി. s. 1. Virtuous reflection. ധൎമ്മചിന്ത. 2. deception, disguise. മായ. (In the 'Vedanta' this is especially applied to certain natural forms or properties, considered as disguises of the spirit.) 3. a person diligent and attentive for the support of a family. കുടുംബഭരണംചെയ്യുന്നവൻ. 4. commonly, pain, trouble, affliction, sickness. ആധി. 5. prevention.

ഉപാധീനം. s. Independence, unrestraint, freedom. സ്വാധീനം.

ഉപാധ്യായൻ. s. 1. A spiritual preceptor. വാധ്യാൻ. 2. an instructor, a scribe, a teacher. ഗുരു.

ഉപാധ്യായം. s. Spiritual instruction.

പാധ്യായ. s. A preceptress, a governess.

ഉപാധ്യായി (or യാനി) s. The wife of a teacher. ഉപാധ്യായന്റെ ഭാൎയ്യ.

ഉപാനൽ. s. A shoe. ചെരിപ്പു്.

ഉപാനഹം. s. A shoe. ചെരിപ്പു്,

ഉപാന്തം. adj. Near, proximate. സമീപമുള്ള.

ഉപാന്തികം. adj. Near, proximate. സമീപം.

ഉപാന്ത്യം. s. Nearness. സമീപത്തു്.

ഉപായക്കാരൻ. s. 1. A contriver; a plotter; a schemer; an inventor; a projector; a designer. 2. an artful, crafty or cunning person. ഉപായി.

ഉപായനം. s. A present, a complimentary gift to superiors, &c. കാഴ്ചദ്രവ്യം.

ഉപായം. s. 1. An expedient, artifice, contrivance, stratagem, scheme, a project. 2. a plot, a plan. 3. subtlety, cunning. 4. a method, or means. 5. a remedy. 6. a means of success against an enemy: four are usually enumerated, viz. 'Conciliation; presents or gifts; creating dissension; chatisement. സാമാദി. ഉപായം ചെയ്യുന്നു. 1. To contrive, to scheme; to plan; to use means. 2. to form a plot. ഉപായതന്ത്രം. Device, craftiness, subtlety.

ഉപായി. s. 1. A contriver, a schemer; a plotter, a projector. 2. an artful or cunning person.

ഉപായേന. adv. Artfully, craftily.

ഉപാലംഭം. s. Abuse, reviling. നിന്ദവാക്കു്.

ഉപാലീഢം. adj. Licked. നക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉപാവൎത്തനം. s. Rolling on the ground, (as a horse.) കുതിരപോലെ നിലത്തു് ഉരുളുക.

ഉപാവൃത്തം. s. 1. Rolling on the ground. നിലത്തു് ഉരുൾച്ച. 2. cessation, ceasing, refraining.

ഉപാശ്രമം. s. A small building at the gate of an hermitage. ആശ്രമത്തിന്റെ പടിപ്പുര.

ഉപാസനം. s. 1. Service. ശുശ്രൂഷ. 2. worship. ഭജനം. 3. archery. അസ്ത്രവിദ്യ.

ഉപാസന. s. 1. Service. സേവ. 2. worship. ഭജനം.

ഉപാസംഗം. s. A quiver. ആവനാഴിക.

ഉപാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To serve, to worship. സേവിക്കുന്നു, ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.

ഉപാസിതം, &c, adj. Served, honored, worshipped. സേവിക്കപ്പെട്ടതു്, വന്ദിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉപാസീനം. s. Sitting, posture. ഇരിപ്പ്.

ഉപാസ്ഥം, &c. adj. Seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടത്, ഉപാസിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപാസ്തരണം. s. A coverlet. മേൽവിരിപ്പ്.

ഉപാസ്തി. s. 1. Service. സേവ. 2. worship. വന്ദനം.

ഉപാഹിതം. s. A fiery meteor, a comet, &c. ധൂമകേതു. adj. Joined, annexed. കൂട്ടപ്പെട്ടത്.

ഉപാഹൃതം; &c. adj. Taken, attacked, seized caught. പിടിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപോതം. adj. Joined, annexed. കൂട്ടപ്പെട്ടത്.

ഉപേന്ദ്രൻ. s. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.

ഉപേക്ഷണീയൻ. s. One who is to be disregarded, contemned or abandoned. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവൻ.

ഉപേക്ഷ. s. 1. Contempt; disregard. 2. neglect, negligence. 3. inactivity, indolence, idleness. 4. abandoning, forsaking. 5. indifference. 5. indulgence, eonnivance at, or disregard of faults.

ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To disregard, to contemn. 2. to neglect. 3. to reject; to abandon; to forsake; to desert. 4. to be indifferent. 5. to connive at.

ഉപേക്ഷിതം, &c. adj. 1. Disregarded, contemned. 2. adandoned, rejected, forsaken. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

ഉപേക്ഷ്യം. adj. 1. What is to be disregarded, contemned. 2. abandoned, forsaken. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത്.

ഉപോഢ. s. A married woman. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ,

ഉപോഢം, &c. adj. 1. Married. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2. near, proximate. അടുത്തത്.

ഉപോതി. s. A potherb, 'Basella rubra,' or 'lucida.'

ഉപോതിക. s. See the preceding.

ഉപോദ്ഘാതം. s. An example, an apposite argument or illustration. ഉദാഹരണം. 2. beginning, a thing begun. ആരംഭം.

ഉപോഷണം. s. A fast, fasting, abstinence from food. ഉപവാസം.

ഉപോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. n. To fast, to abstain from food. ഉപവസിക്കുന്നു.

ഉപോഷിതം. adj. Fasted. ഉപവസിതം.

ഉപ്തകൃതം. adj. Ploughed after sowing. വിതച്ചുടിച്ച നിലം.

ഉപ്തകൃഷ്ടം. adj. See the preceding.

ഉപ്തം. s. 1. Sowing. വിതെക്കുക. 2. a sown field. വിതെക്കപ്പെട്ട നിലം.

ഉപ്പ്. s. 1. Salt in general. 2. common kitchen salt. 3. saltness.

ഉപ്പൻ. s. A bird, the snake bird.

ഉപ്പളം, s. A salt-marsh; the soil which is cultivated to produce common salt.

ഉപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To salt, to season with salt.

ഉപ്പിപ്പ്. s. Saltness.

ഉപ്പിലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To put in salt, to pickle in salt.

ഉപ്പിലിട്ടത്. adj. Salted, pickled.

ഉപ്പില്ലാപ്പത്ഥ്യം, s. A regimen in which salt is not to be used.

ഉപ്പിറച്ചി. s. Salt meat.

ഉപ്പുകടൽ. s. The common salt sea.

ഉപ്പുകറി. s. Well salted curry.

ഉപ്പുകറ്റി. s. A measure used for salt.

ഉപ്പുതന്ത. s. A saltcat, a lump of salt.

ഉപ്പുതെളി. s. A plant, used for clearing or purifying salt. 'Ruellia ringens.' (Lin.)

ഉപ്പുദ്രാവകം. s. Muriatic acid.

ഉപ്പുനിലം. s. Salt ground, soil impregnated with saline particles; earth on which salt is manufactured, ground fit for the cultivation of salt. On the coast, salt is 'cultivated' not 'manufactured.' Brackish water, communicating with the sea, or back-water is introduced upon a peculiar salt soil, previously prepared and after evaporation by the sun, the salt remains crystallized on the surface.

ഉപ്പുപടന്ന. s. A salt-marsh; a salt-pan, the field where salt is made; or soil which is cultivated to produce common salt.

ഉപ്പുപണ്ടകശാല. s. A salt warehouse.

ഉപ്പുമത്തി. s. Salt fish.

ഉപ്പുമാങ്ങാ. s. Mangoes preserved or pickled in salt.

ഉപ്പുമീൻ. s. Salt fish.

ഉപ്പുവിളച്ചിൽ. s. The crystallization of salt

ഉപ്പുവിളയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause salt to crystallize, to manufacture salt.

ഉപ്പുവിളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. Salt to crystallize.

ഉപ്പുവെള്ളം. s. Salt-water, brackish water.

ഉപ്പുസമുദ്രം. s. The common salt sea.

ഉപ്പൂററി. s. The heel.

ഉപ്പേരി. s. The name of a curry.

ഉഭയം. adj. Two, both, രണ്ടു. s. 1. Interest on money given in mortgage. പലിശ. 2. land. നിലം. 3. fruit, or produce of trees. മരഫലങ്ങൾ.

ഉഭയതഃ. ind. On both sides; in both places. രണ്ടു പ്രകാരം, രണ്ടു ദിക്കു.

ഉഭയത്ര. adv. On both sides; in both places. രണ്ടു ദിക്കു.

ഉഭയദ്യുസ. ind. Both days, the day past and to come. രണ്ടു ദിവസം.

ഉഭയരാശി. s. A name given to four signs in the zodiac. June, മിഥുനം. September, കന്നി. December, ധനു. March, മീനം.

ഉഭയസമ്മതം. s. 1. A contract. 2. an agreement or covenant (between two parties). 3. a bargain, a compact. അന്യോന്യസമ്മതം.

ഉമ. s. 1. A name of PARWATI, the wife of SIVA. പാൎവ്വതി. 2. the linseed plant. അതസി.

ഉമാപതി. s. A name of SIVA, the husband of PARWATI. ശിവൻ.

ഉമി. s. The husk of paddy, rice, or other grain; chaff; bran. ഉമി പേററുന്നു. To winnow paddy after it is beaten.

ഉമിക്കരി. s. The burnt husks of paddy used for cleaning the teeth.

ഉമിത്തീ. s. Fire or conflagration of chaff, or of the husk of corn.

ഉമിനീരു. s. Spittle, saliva.

ഉമിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v n. 1. To spit, to spit out. 2. to swallow the saliva.

ഉമിഴുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. See the preceding.

ഉമ്മ. s. 1. A kiss, kissing, 2. a Mahometan woman.

ഉമ്മച്ചി. s. A Mahometan woman.

ഉമ്മത്തു. s. See the following.

ഉമ്മത്ത. s. The thorn apple, "Datura alba or metel."

ഉമ്മവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To kiss.

ഉമ്മരപ്പടി. s. The threshold of a door.

ഉമ്മരപ്പൂങ്കാവു.. s. A flower garden before the door.

ഉമ്മരം. s. The door away.

ഉമ്മിണി. ind. A little, a small bit.

ഉമ്യം. s. Land on which linseed is grown. അതസി വിളയുന്ന സ്ഥലം

ഉം. "A particle corresponding with the copulative conjunction" and. It is affixed to words which it connects, and is repeated at the end of each word to be connected as. ആകാശവും, ഭൂമിയും, വെള്ളവും, അഗ്നിയും, കാററും പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ആകുന്നു. The æther or sky, the earth, the water. the fire and the wind are the five elements. ഉം is sometimes elegantly affixed to the last word in a sentence. Other examples of the use of this particle might be given.

ഉം. ind. An interjection; 1. Of anger. 2. interrogation. 3. promise or assent. 4. of cordiality, or pacification,

ഉമ്പർ. s. plu, The gods. ദേവകൾ.

ഉമ്പർകോൻ. v. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഉയര. adv. High, on high, above.

ഉയരം. s Height, loftiness, tallness, adj. High, lofty, tall.

ഉയരവെ. adv. On high; above, upwards.

ഉയരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To grow high, to rise up; to advance. 2. to be raised or lifted up. 3. to grow great, excellent or eminent.

ഉയരെ. adv. Above, up, on high.

ഉയൎച്ച. s. Height, elevation.

ഉയൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To raise, to lift up; to elevate. 2. to raise higher; to heighten. 3. to exalt, to elevate, to increase.

ഉയിർ. s. 1. Life; vitality, animation. 2. breath.

ഉയിൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To revive, to get life again, to be re-animated.

ഉയിൎത്തെഴുനെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To rise from the dead.

ഉയിൎത്തെഴുനെല്പു. s. Resurrection; rising again.

ഉയിൎപ്പു. s. Resurrection; raising to life again.

ഉയിൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To quicken, to revive, to re-animate; to raise to life; to vivify.

ഉര. s. 1. The act of rubbing or moving one dody upon another; rubbing, friction 2. a word, an expression, a sentence.

ഉരകല്ലു. s. A touch-stone.

ഉരക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be strong; to be or become firm. 2. to be violent, to be boisterous. 3. to threaten, to frighten.

ഉരഗം. s. A snake; a serpent. പാമ്പു

ഉരച്ഛദം. s. Armour, mail. പടച്ചട്ട, കവചം.

ഉരണം. s. 1. A ram. ആട്ടുകൊററൻ. 2. a cloud. മേഘം.

ഉരണാഖ്യം. s. The broad leaved Cassia, Cassia Alata. (Lin,) തകര.

ഉരണാക്ഷം. s. The broad leaved Cassia, 'Cassia Alata. (Lin.) തകര.

ഉരപ്പൻ. s. A curry-comb.

ഉരഭ്രം. s. A ram. ആട്ടുകൊററൻ, ചുവന്ന ആട്. ഉരമരുന്ന്. s. A medicine generally given to children.

ഉരം. s. 1. Strength; firmness. 2. the breast, the bosom. ഉരം വീഴുന്നു. To get a particular disease by rolling on the ground, applied only to children under twelve months old.

ഉരമ്പൽ. s. 1. A great noise; roaring. 2. grumbling.

ഉരമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. To make a great noise; to roar; to grumble (as a dog.)

ഉരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To rub, to be rubbed. 2. to be reduced to powder. 3. to be wasted or worn away by rubbing. 4. to rub against. 5. to wear by friction.

ഉരരീ. ind. A particle implying; 1. Assent. അംഗീകാരം. 2. expansion. വിസ്താരം. (it chiefly occurs in composition.)

ഉരരീകൃതം. adj. 1. promised, agreed, approved. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടതു്, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. spread expanded. വിടൎക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉരൽ. s. A wooden mortar used for cleaning rice or in which any thing is beaten with a pestle.

ഉരൽപ്പുര. s. A small room in which paddy, &c. is beaten.

ഉരവു്. s. 1. Rubbing, friction. 2. rubbing, trying metal by a touch-stone.

ഉരശ്ശരം. s. Armour, mail. കവചം.

ഉരസൽ. s. 1. Friction. 2. contention.

ഉരസിലൻ. s. One who is broad chested, or who has a full or broad breast. നെഞ്ഞുററമുള്ളവൻ.

ഉരസുന്നു. സി, വാൻ. v. a. 1. To rub. 2. to contend.

ഉരസ്ത്രാണം. s. Mail, the breast plate or cuirass. കവചം.

ഉരസ്വാൻ. s. One who is broad chested, full breasted, strong. നെഞ്ഞുററമുള്ളവൻ.

ഉരസ്സു്. s. The breast, the bosom; the belly. മാൎവിടം.

ഉരസ്സരം s. A snake, or serpent. പാമ്പു്.

ഉരസ്സൂത്രിക. s. A pearl necklace. മുത്തുകൊണ്ടുള്ള മാല.

ഉരി. i. An eighth part of a measure.

ഉരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To flay, or strip, to strip off the skin, to skin. 2. to pull off, to strip off covering.

ഉരിച്ചിൽ. s. 1. The act of flaying or stripping of the skin. 2. stripping.

ഉരിപ്പു്. s. See the preceding.

ഉരിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To speak, to talk, to utter, to make a noise.

ഉരിയാട്ടം. s. Speaking, talking, speech.

ഉരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To be pulled off, stripped or skinned.

ഉരിവു്. s. Stripping off, flaying.

ഉരീ. ind. A particle, implying (especially in composition,) 1, Promise, assent, അംഗീകാരം. 2. expansion. വിസ്താരം.

ഉരീകൃതം. adj. 1. Promised. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. 2. expanded, spread. വിടൎക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉരു. adj Great, large. വലിയ.

ഉരു 1. Form, figure. 2. head or denomination of animals, as head of oxen, &c. 3. a piece, quantity, number. 4. a vessel or ship. 5. pieces, parts, articles. 6. repeating frequently.

ഉരുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To melt to dissolve, to be or become melted. 2. to be dissolved, to become liquid, or liquified. 3. to be softened to pity, or compassion, to grow tender, mild, or gentle. 4. to waste away. 5. to be subdued by affliction.

ഉരുക്കു്. s. 1. Steel. 2. any metal or other substance in a state of fusion.

ഉരുക്കം. s. 1. The act of melting or dissolving. 2. distress, anguish,

ഉരുക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To repeat often, order to learn by heart. 2. to perform or do often.

ഉരുക്കാരൻ. s. A sailor.

ഉരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To melt, to smelt. 2. to dissolve, to make liquid or liquify. 3. to soften. 4. to distress.

ഉരുക്കുനെയ്യു്. s. Melted or liquified butter.

ഉരുക്കുപൊന്നു്. s. Gold bullion.

ഉരുക്കുമണി. s. A bead made of gold.

ഉരുക്കുമണിക്കാതില. s. An ear-ring made of small particles of gold (cast.)

ഉരുക്കുവെള്ളി. s. Silver bullion.

ഉരുട. adj. Round, sphericeal, circular. s. A trick, deceit.

ഉരുടൻ. s. A deceiver, a cheat, a tricker.

ഉരുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To make round, to make spherical, or circular. 2. to roll, to push down. 3. to deceive, to trick.

ഉരുണ്ട. adj. Round globular, circular,

ഉരുണ്ടുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To roll. 2. to fall, or roll down. 3. to grow spherical, or circular.

ഉരുതമം. adj. Very great, ഏററവും വലിയതു°.

ഉരുതരം. adj. Very great. ഏററവും വലിയതു°.

ഉരുത്തരം. s. Articles or materials of which any thing is made.

ഉരുത്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To form, to shape. 2. to separate, to distinguish.

ഉരുത്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be formed or shaped. 2. to be distinguished, separated.

ഉരുത്തിരിവു°. s. 1. Forming, shaping. 2. distinguishing, separating.

ഉരുപ്പടി. s. Pieces, parts articles.

ഉരുമ്മൽ. s. 1. Rubbing, polishing. 2. polishing with a plane. 3. grazing against.

ഉരുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. a, 1. To rub or graze against. 2. to polish. 3. to grate.

ഉരുവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To form, to shape.

ഉരുവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To repeat, to rehearse a lesson repeatedly in order to learn it by heart.

ഉരുവൃകം. s. The castor-oil tree, 'Palma christi, or Ricinus communis.' ആവണക്ക.

ഉരുവോട്ടം. s. The sailing of a vessel.

ഉരുസൽ. s. 1. Decrease, down-fall. 2. failure of success. 3. a tumble.

ഉരുസുന്നു, സി, വാൻ. v. n. 1. To glide down, to fall down. 2. to tumble. 3. to grow less, to decrease. 4. to fail of success.

ഉരുള. s. 1. A ball, a roll. 2. the thing rolled. 3. a morsel, a mouth full of rice.

ഉരുളൻ. adj. Round, circular.

ഉരുളി. s, A caldron.

ഉരുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To roll; to move any thing by volutation.

ഉരുളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To roll, to revolve, to wheel, to bowl along, to trundle. ഉരുണ്ടു പോകുന്നു. 1. To go round, as a ball. 2. to roll.

ഉരുൾ. s. A wheel.

ഉരുൾച്ച. s. 1. Rolling (the act,) the state of being rolled, rotation, whirling. 2. roundness.

ഉരുൾതടി. s. A log of timber.

ഉരുൾവണ്ടി. s. 1. A wheel. 2. a bandy, or wheeled conveyance.

ഉരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub, to move one body upon another. 2. to try, to assay metal by rubbing it upon a touch-stone. 3. to polish. 4. to rub to powder, to grate. 5. to pulverize 'medicines or colours.' 6. to speak.

ഉരെപ്പു°. s. 1. Rubbing (the act.) moving one body upon another, 2. trying metal by touch stone. 3. polishing. 4. friction. 5. grating, pulverizing. 6. speech.

ഉരോജം. s. The female breast. മുല.

ഉരഃസ്സൂത്രിക. s. A pearl necklace. മുത്തുകൊണ്ടുള്ള മാല.

ഉർവ്വര. s. 1. Fertile soil, yielding every kind of crop സമസ്ത സസ്യമുള്ള ഭൂമി. 2. land in general. ഭൂമി.

ഉർവ്വശി. s. A name of one of the courtezans of the gods.

ഉർവ്വാരു. s. A kind of cucumber. 'Cucumis utilatissmus. വെള്ളരി.

ഉർവ്വി. s. The earth. ഭൂമി.

ഉർവ്വിതലം. s. The earth. ഭൂമി.

ഉർവ്വിധരം. s. A mountain. പർവ്വതം.

ഉർവ്വിപതി. s. A king, a sovereign. രാജാവു°.

ഉർവ്വിരുഹം, s. A tree in general. വൃക്ഷം.

ഉല. s. A furnace in a forge, or fire place.

ഉലകം. s. The world. ലോകം.

ഉലക്കുടിൽ. s. A smith's tongs.

ഉലച്ചിൽ. s. 1. Shaking, moving, shake, shock. 2. agitation. 3. looseness. 4. decrease, reduction. 5. the state of being reduced in circumstances.

ഉലപം. s. A creeping plant; a spreading creeper. വള്ളി.

ഉലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be shaken, to be agitated, to shake, to move. 2. to be or become loose, or slack. 3. to become soft, pliable. or flexible 4. to be reduced.

ഉലരുന്നു,ൻ,വാൻ. v. n. 1. To become, or grow dry to dry as wood, &c. 2. to drop off

ഉലക്കുന്നു, ത്തു,വാൻ. v. a. 1. To dry, to air, to make or put to dry by exposing to the heat of the sun.

ഉലച്ച. s. The act of drying, dryness.

ഉലത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To dry, to air, to make dry by exposing to the heat of the sun.

ഉലപ്പ°. s. 1. The act of drying. 2. dryness.

ഉലവ°. s. See ഉലപ്പ°.

ഉലുവ. s. Fenugreek. 'Trigonella Fœnum Græcum.

ഉലൂകൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഉലൂകം. s. 1. An owl. മൂങ്ങാ. 2. the root of an elephant's tail. ആനയുടെ വാലുടത്തിന്റെ താഴത്തടം.

ഉലൂഖലം. s. A wooden mortar used for cleaning rice, or in which any thing is beaten with a pestle. ഉരൽ.

ഉലൂപി. s. A porpoise, or fish resembling it കൊഴമീൻ.

ഉലക്ക. A pestle. or pounder, used for beating or cleaning rice.

ഉലക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To shake, to move; to agitate. 2. to soften, to make pliable, or flexible. 3. to reduce.

ഉലപ്പ°. s. 1. The act of shaking, agitation 2. looseness. 3. softening. 4. reduction.

ഉല്ക. s. 1. A firebrand. തീക്കൊള്ളി. 2. a fiery meteor. കൊള്ളിമീൻ 3. a live-coal, charcoal. എരിന്നിൽ.

ഉല്ലംഘനം. s. 1. Transgression, the act of deviating or passing over. അതിക്രമം. 2. disgrace. 3. contempt. ഉല്ലംഘിക്കുന്നു. ഉല്ലംഘനംചെയ്യുന്നു.1. To transgress, to pass over, to deviate. 2. disgrace. 3. to despise.

ഉല്ലംഘിതം. apj. Transgressed. passed over. അതിക്രമിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. disgraced.

ഉല്ലലം. adj. Hairy. രോമമുള്ള.

ഉല്ലസിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. 1. To be gay, pleased, delighted, amused, diverted. 2. to rejoice.

ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To amuse, to divert, to please, to delight.

ഉല്ലസിതം. adj. 1. Pleased, delighted, amused, diverted. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. blown, expanded, (as a flower, &c.) വികസിതം.

ഉല്ലാഘം, &c. adj. Recovery from sickness, convalescnt. രോഗംമാറിയതു°.

ഉല്ലാപൻ. s. One who is recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ചവൻ.

ഉല്ലാപം. s. The prattling of children. കൊഞ്ചിപ്പറക. 2. change of voice in grief &c. കണ്ഠരോധസ്വരം.

ഉല്ലായം. s. A screen. മറ.

ഉല്ലാസപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To amuse, to divert, to please, to entertain. സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.

ഉല്ലാസപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To rejoice, to be gay, pleased, delighted, diverted, to enjoy amusement or recreation. സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഉല്ലാസം. s. 1. Joy, happiness, pleasure, delight, amusement, divertion, gaiety, recreation. സന്തോഷം 2. a chapter, a section of a book. കാണ്ഡം.

ഉല്ലേഖനം. s. 1. Writing. എഴുത്തു°. 2. digging. കിള.

ഉല്ലോചം. s. An awning, a canopy. മേലുട്ടി,

ഉല്ലോലം. s. A surge, a large wave or billow. വലിയ തിരമാല.

ഉൽക്ഷിപ്തം. s. The thorn apple. 'Datura metel and fastuosa. ഉമ്മം. adj. Thrown upwards. മേല്പോട്ടു° എറിയപ്പെട്ടതു°. Raised up. യത്നപ്പെട്ടതു°.

ഉൽക്ഷേപണം. s. 1.Throwing upwards, tossing. മേല്പോട്ടു° എറിക. 2. a fan or kind of basket used for cleaning corn, &c. മുറം.

ഉവക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To love.

ഉവപ്പ° s. Love.

ഉവരു°. s. Brackishness, a salt taste.

ഉവർനിലം. s. A brackish or steril soil.

ഉവർമണ്ണ°. s. Soil impregnated with saline particles.

ഉവർവെള്ളം. s. Brackish, or salt water.

ഉവ്വ°. adv. Yes, yea, a term of affirmation; the affirmative particle opposed to ഇല്ല. No

ഉശനസ്സ°. s. A name of 'Sucra or the planet 'Venus'. ശുക്രൻ.

ഉശിരം. s. The root of a fragrant grass. 'Andropogon muricatum: cuss-cuss. രാമച്ചം.

ഉഷ. s. 1. Dawn, day-break. 2. a proper name, the wife of 'Anirudd'ha'. അനിരുദ്ധന്റെ ഭാൎയ്യ.

ഉഷണ s. Long pepper. 'Piper longum.' തിപ്പലി.

ഉഷണം. s. Black pepper. 'piper nigrum. മുളകു°.

ഉഷർബുധൻ. s. Fire. അഗ്നി.

ഉഷസ്സ്. s. The dawn; morning.

ഉഷാപതി. s. A name of 'Anirudd'ha, son of Camadeva. അനിരുദ്ധൻ.

ഉഷിതം. adj. 1. Stale, burnt. ചുട്ടതു. 2. quick, expeditious. വേഗം. 3. fixed, remaining. സ്ഥിരം.

ഉഷെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n, To dawn.

ഉഷഃകാലം. s. The morning, (time of) dawn, day-break.

ഉഷ്ട്രം. s. A camel. ഒട്ടകം.

ഉഷ്ണകം, &c. adj. 1. Hot, warm, 2. dexterous. clever, ardent.

ഉഷ്ണകിരണൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഉഷ്ണപുണ്ണ്. s. The venereal disease.

ഉഷ്ണം. s, 1. Heat, warmth, sun-shine. 2. fervour, ardour. adj. 1. Hot, warm. 2. fervent, dexterous, clever. ഉഷ്ണഭൂമി. A hot country. ഉഷ്ണകാലം. The hot season, hot weather.

ഉഷ്ണരശ്മി. s. The sun. സൂൎയ്യൻ.

ഉഷ്ണവാരണം. s. An umbrella or parasol, a 'Ch'hattrah. കുട.

ഉഷ്ണാംശു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഉഷ്ണാഗമം. s. The hot season, summer, consisting of two months. വേനൽകാലം.

ഉഷ്ണിക. s. Rice gruel, with ginger in it. ചുക്കുകഞ്ഞി.

ഉഷ്ണിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To be hot, to perspire.

ഉഷ്ണീഷം. s. 1. A turban. തലപ്പാവു. 2. a diadem. കിരീടം.

ഉഷ്ണോദകം. s. Hot or warm water. ചുടുവെള്ളം.

ഉഷ്ണേതരം. adj. Cold, cool. തണുത്തതു.

ഉഷ്ണോപഗമം. s. The hot season, summer. വേനൽ കാലം.

ഉസ്രം. s. 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a bull. കാള.

ഉസ്രാ. s. A cow of a good breed. നല്ലജാതി പശു.

ഉളവു. s. 1. Birth, production. 2. rise. ഉത്ഭവം.

ഉളവാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. 1. To be, to be born or produced. 2. to rise. ഉണ്ടാകുന്നു.

ഉളവാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To produce, to make. ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഉളി. s. 1. A chisel. 2. a harpoon, a barb.

ഉളുക്കു. s. 1. Dislocation, the state of being displaced. 2. a joint put out. 3. a sprain. 4. impediment.

ഉളുക്കിഴെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To set a dislocated joint., chiefly by a superstitions of incantations.

ഉളുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. n. 1. To be dislocated, put out of joint. 2. to be sprained.

ഉള്ളു. s. 1. The inside. 2. the heart, the mind.

ഉള്ള. A participle which means being, having: affixed to nouns it forms them into adjectives as സന്തോഷമുള്ള. Joyful : from സന്തോഷം, Joy. It is also used as a connecting particle. It sometimes means "to be, to exist, to be contained in, to belong to, &c". ഉള്ളവൻ. He who is or exists. ഭവനത്തിലുള്ളവസ്തുക്കൾ. The articles which are in the house. എനിക്കുള്ള കാൎയ്യം. My own affair, or an affair which belongs to or concerns me.

ഉള്ളകം. s. 1. An inner room. 2. the mind, or inward part.

ഉള്ളതു. adj. 1. That which is or exists, all that there is. 2. what is really the fact, truth. 3. property.

ഉള്ളം. s. 1. The mind; 2. the heart.

ഉള്ളങ്കാൽ. s. The sole of the foot.

ഉള്ളങ്കൈ. s. The palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈകുഴി. The hollow of the hand.

ഉള്ളവണ്ണം. adv. Really, actually, truly, indeed: as any thing really is.

ഉള്ളഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To compassionate, to pity.

ഉള്ളഴിവു. s. Gompassion, pity.

ഉള്ളറ. s. 1. A closet, an inner or private room. 2. a division in a box.

ഉള്ളറിവു. s. 1. Inward knowledge, persuasion, or perception. 2. secret knowledge.

ഉള്ളാടൻ. s. A hunter, one of a certain class of people who generally live in the forests.

ഉള്ളി. s. An onion or garlick. ഉള്ളിത്തൈലം. The essence of onions.

ഉള്ളുണൎച്ച. Intelligence, understanding, sensibility.

ഉള്ളുരി. s. The soft or inner skin of any thing.

ഉള്ളേടം. s. The place where any thing really is ഉള്ളടത്തോളം. So long as any thing exists.

ഉള്ളോന്നു. s. See ഉള്ളതു.

ഉൾ. A particle prefixed to words and means, In, within, into.

ഉൾക്കടൽ. s. A bay.

ഉൾകനം. s. Courage, fortitude.

ഉൾകപടം. s. Secret fraud, deception, dissimulation.

ഉൾകമലം. s. The heart, the mind, the understanding.

ഉൾകരുത്തു°. s. 1. Courage, fortitude 2. thought, sentiment.

ഉൾകാമ്പു°. s. The mind, the intellect.

ഉൾക്കാഴ്ച. s. Insight; deep view; introspection knowledge of the interior parts.

ഉൾകരുന്നു°. s. The mind, the intellect.

ഉൾകേടു°. s. 1. Internal disease; inward, or internal decay. 2. an evil heart, wickedness of the heart.

ഉൾകോപം. s. Resentment. 2. a secret grudge

ഉൾകോഴ. s. A bribe.

ഉൾചട്ട. s. A waistcoat.

ഉൾചേൎച്ച. s. Union or agreement of mind or sentiment.

ഉൾതളിർ. s. The intellect, the understanding

ഉൾതാപം. s. Inward grief, sorrow.

ഉൾതിരക്കു°. s. 1. Envy, animosity. 2. anger, passion.

ഉൾപൂവു°. s, The intellcct, the understanding, the mind.

ഉൾപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To cause one to enter. 2. to involve one in any thing 3. to cause one to meddle. 4. to entangle, to enclose.

ഉൾപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be partaker of, to be subject to, or involved in any thing 2. to enter, to go in, to be inside. 3. to meddle with any business, to take part with any one. 4. to consent, to agree with one.

ഉൾപേടി. s. Fear, alarm; timidity.

ഉൾപോരു°. s. 1. Envy, animosity. 2. passion, anger.

ഉൾപ്രേമം. s. Love; affection.

ഉൾബോധം. s. Persuasion, conviction.

ഉൾഭയം. s. Fear, alarm; timidity.

ഉൾവെട്ടു°. s. 1. The inner cut of timber. 2. gain secretly or raudulently kept back in exchange of money· &c.

ഉക്ഷാ. s. An ox or bull. കാള.

ഉക്ഷിതം. adj. 1. Cleansed, washed. കഴുകപ്പെട്ടതു°. 2. sprinkled, wet, തളിക്കപ്പെട്ടതു°.

ഉഴകലം. s, 1. Retinue, train. 2. insignia of royalty.

ഉഴക്കു°, s. The sixteenth part of a measure

ഉഴങ്ങു°. s. A small box, made of a small cocoanut shell, or the shell of other fruit.

ഉഴപ്പു°. s. Haste, hurry,

ഉഴപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. a. To hasten, to make haste to be in a hurry; to hurry along.

ഉഴം. s. Land on the hills sometimes cultivated; high land fit for cultivation.

ഉഴമാൻ. s. A porcine deer,

ഉഴല. s. A circular flaw sometimes found in timber.

ഉഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To grow weary; to be fatigued. 2. to labour hard' 3. to wander about, to rove, to ramble.

ഉഴൽ. s. See the following.

ഉഴൽച്ച. s. 1. Weariness; fatigue. 2. wandering, rambling, roving about.

ഉഴൽച്ചക്കാരൻ. s. Awanderer, a vagabond.

ഉഴവു°. s, 1. Ploughing, 2. tillage, agriculture.

ഉഴവുകാള. s. An ox accustomed to the yoke.

ഉഴവാകുന്നു, യി, വാൻ, v. a. To be ploughed.

ഉഴവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To plough, to prepare land for sowing.

ഉഴവാതിൽ. s. A gate.

ഉഴവാതിൽപ്പടി. s. A gate.

ഉഴവുകാരൻ. s. A ploughman, a cultivator.

ഉഴവുചാൽ. s, A furrow, ploughing.

ഉഴവൊരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To finish ploughing.

ഉഴറൽ. s. Haste, speed, hurry.

ഉഴറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To hasten, to make haste; to bc in a hurry, to move in great haste, to hurry along.

ഉഴററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To hasten; to urge on; to push forward.

ഉഴറോടെ. adv. Hastily, in a hurry.

ഉഴി. s. A fibrous root which, issuing from the branches of certain trees, and hanging down from them, takes fresh root, as those of the Banian tree, &c.

ഉഴിച്ചിൽ. s. The act of stroking or rubbing,

embrocation. 2. a certain superstitious ceremony.

ഉഴിഞ്ഞ. s. The smooth-leaved heart-pea 'Cardiopermum Halicacabum' (Lin).

ഉഴിഞ്ഞാൽ. s. A swing. ഉഴിഞ്ഞാൽക്കട്ടിൽ. A swinging cot.

ഉഴിഞ്ഞാലാട്ടം. s. Swinging; shaking to and fro.

ഉഴിഞ്ഞാലാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To swing, to shake to and fro.

ഉഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To devote, to dedicate, to appropriate.

ഉഴിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to plough. 2. to cause to rub or stroke. 3. to cause to perform a certain superstitious ceremony.

ഉഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub, to stroke. 2. to perform a certain superstitious ceremony.

ഉഴിവു്, s. See ഉഴിച്ചിൽ.

ഉഴുകുന്നു, തു, വാൻ. v. a. To plough, to break up the ground with a plough,

ഉഴുന്നു്. s. A kind of lentil or pulse. മാഷം.

ഉഴുന്നട. s. A small cake or biscuit made of the preceding.

ഉഴക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To labour, to be industrious. 2. to lie down on the ground and roll. 3. to run along like a snake.

ഉഴപ്പു്. s. 1. Labour, industry, exertion. 2. rolling on the ground.

ഉറ. s. 1. A sheath. 2. curd of sour milk. 3. sour milk used for curdling. 4. power, sharpness, acrimony, keenness, pungency. 5. a pillow case, an outward covering of a mattrass. 6. a bag in which food is given to horses. 7. a measure of quantity consisting of 20 parrahs.

ഉറകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. r. To curdle, to congeal (as milk).

ഉറകൂട്ടുന്നു. ട്ടി, വാൻ. v. a. To curdle milk, to cause it to coagulate.

ഉറക്കമിളക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To watch, to be awake; to refrain from sleep, to be vigilant.

ഉറക്കം. s. Sleep, repose, rest, slumber. ഉറക്കം തൂക്കുന്നു. To be drowsy, to be sleepy. to be disposed to sleep.

ഉറക്കറ. s, A sleeping room; a bed-room.

ഉറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To cause to sleep, to put to sleep.

ഉറക്കുന്നു, ന്നു, റാൻ. v. n. To spring, or ooze out as water from a spring.

ഉറക്കെ, ഉറക്കവെ. adv. 1. Loudly, aloud. 2. firmly. ഉറക്കെ കെട്ടുന്നു, To tie tight.

ഉറക്കൊഴിവു്. s. 1. Watchfulness, vigilance, diligent observation. 2. inability to sleep.

ഉറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To sleep, to rest, to repose. 2. to be inattentive; not vigilant.

ഉറച്ചിൽ. s. 1. Congelation. 2. trembling from anger, or possession by an evil spirit, &c.

ഉറതൈരു്, s. Curdled milk, before being churned.

ഉറയുന്നു, ഞ്ഞു. വാൻ. v. n. To tremble from anger, &c.

ഉറപ്പു്. s. 1. Strength, firmness, fortitude, stability, steadfastness. 2. sharpness, keenness, acrimony, pungency. 3. severity.

ഉറപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be fixed, to be firm, to be established.

ഉറപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. c, 1. To fiix, to establish. 2. to confirm, to strengthen, to encourage.

ഉറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. See the preceding.

ഉറപ്പുഴ. s, A moth.

ഉറവ. s. A fountian, a natural spring of water.

ഉറവക്കണ്ണു്. s. The orifice of a spring.

ഉറവൻ. s. A weevil.

ഉറി. s. 1. A coarse net work made of rope in which pots and other vessels are suspended from the beams of the house, or from the stick thrown across the shoulder, by which theyor burdens are carried. 2. a running knot. 3. a noose.

ഉറിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. c. 1. To sip, to sup up. 2. to suck the juice from fruit, &c. 4. to suck the finger, as a child.

ഉറിയപ്പം. s. A kind of cake or biscuit.

ഉറിവല. s. A kind of small fiishing net.

ഉറുക്കു്. s. An ornament worn by men on the upper part of the arm.

ഉറുതി, s. Beauty, elegance, neatess.

ഉറുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To look fierce. 2. to scratch, or irritate as a rough woollen garment. 3. to lead.

ഉറപ്പു്. s. The part of the body including the breast, shoulders and arms.

ഉറപ്പു്. A. large bag, a sack.

ഉറുപ്പടക്കം. s, Seizing round the shoulder, and arms. ഉറുപ്പടക്കം പിടിക്കുന്നു. To seize round the shoulders, &c.

ഉറുപ്പിക, s. A rupee, a silver coin, about the value of two shillings English money,

ഉറുമാൽ. s. 1. A cloth used to tie round the head. 2. a handkerchief.

ഉറുമാപുലി. s. A poisonous insects a trantula.

ഉറുമി. s. The name of a town or city in the north of India.

ഉറയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be fixed, to be determined, to become settled or stable. 2. to resolve, to decide, to fix. 4. to congeal, to become stiff 4. to pour a little, or gently.

ഉറ്റ. adj. 1. Close, near, intimate. 2. ready.

ഉറ്റത. adj. 1. That which is close, near ,&c. 2. ready.

ഉറ്റബന്ധു, s. 1. near kinsman. 2. a familiar friend. അടുത്ത ബന്ധു.

ഉറ്റവൻ. s. 1. One who is near, intimate. 2. ready.

ഊ

ഊ. The sixth letter in the Malayalam alphabet. or the third long vowel in the alphabet corresponding to U long and pronounced as that letter is in the word 'rule'.

ഊകാരം. s. The name of the vowel ഊ.

ഊക്ക്. s. Strength, power. ശക്തി.

ഊക്കൻ. s. A strong person. ശക്തൻ.

ഊക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To perform a ceremony of the Brahmans by pouring water.

ഊക്കുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To show strength, to use force.

ഊക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. u. 1. To perform a rite of the Brahmans. 2. to pour water, to sprinkle with water, &c.

ഊട. s. 1. A weavers's woof or weft. 2. acquaintance, knowledge. 3. secret, importance. 4. the truth, certainty.

ഊടറിവു s. 1. Acquaintance. 2. knowing the real truth of a thing.

ഊടാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To be loose. lax, flaccid, flabby. 2. to move as the waves of the sea.

ഊടാട്ടം. s. Looseness, laxity, flaccidity.

ഊടാണി. s. A nunfixed, or loose nail: a nail so fixed as to be easily taken out.

ഊടുപാട്. s. Acquaintance, knowledge, practise.

ഊടുപോക്ക് s. See the preceding.

ഊടുവഴി. s. A path.

ഊടെ. 'postpos' Through, under.

ഊട്ട്. s. Giving rice or food.

ഊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To cause to eat, to feed, to give rice.

ഊട്ടുപുര s. An eating room, a dining room.

ഊഢഗർവ്വം. s. Great wrath, indignation. മഹാഗർവ്വം.

ഊഢകങ്കടം. adj. Armed, mailed. പടച്ചട്ട ധരിച്ചത്.

ഊഢമോദം. s. Great or excessive joy. മഹാസന്തോഷം.

ഊഢം adj. Married; വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2. carried as a load or burthen. വഹിക്കപ്പെട്ടത്. 3. much, excessive. അധികം.

ഊഢരാഗം. s. Great or much love. മഹാസ്നേഹം.

ഊഢ. s. 1. A bride. a married woman. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. 2. a woman twice married. രണ്ടുടെ വേട്ടവൾ.

ഊണ്. s. 1. The act of eating rice, dining. 2. food. 3. boiled rice.

ഊണരി. s. Unboiled rice given for food.

ഊണുകാരൻ. s. 1. A guest, one who eats. 2. a great eater, a glutton.

ഊണി. s. See the preceding, last meaning.

ഊതം. adj. Woven; sewed. നെയ്യപ്പെട്ടത്. s. The warp. പാകിയ നൂൽ.

ഊതി. s. 1. Preserving, protecting. പരിപാലനം. .s ewing, weaving. നെയ്ത്ത്. 3. distilling. ദ്രാവണം. 4. speed. വേഗം.

ഊതിക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To purge or purify by fire.

ഊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v c. To cause to blow: See the following word.

ഊതുന്നു, തി, വാൻ. v. a 1. To blow. 2. to blow fire with the breath, or with bellows; to excite fire by blowing. 3. to blow out a light. 4. to blow or sound any wind instrument.

ഊത്ത്. s. The act of blowing.

ഊത്ത. s. 1. A season of fishing. ഊത്തപിടിക്കുന്നു To fish in that season. 2. decay, rottenness, state of being spoiled.

ഊത്തവയറൻ. s. One who has a large or pot belly.

ഊത്തുകുഴൽ. s. 1. A pipe. 2. a tube used by silversmiths, &c. to blow the fire with.

ഊധസ്സ്. s. An udder. അകിട്.

ഊധസ്യം. s. Milk. പാൽ.

ഊനച്ചൊട്. s. Displeasingness, offensive language. ഊനച്ചൊട പറയുന്നു To talk offensively, or displeasingly.

ഊനത s. 1. Defect: main; lameness. 2. blemish, spot, flaw. 3. injury, hurt.

ഊനതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. maim, to blemish. 2. to injure, to hurt. 3. to destory.

ഊനതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be defective, to be maimed.

ഊനം, &c. adj. 1. Less; defective, minus. 2. maimed.

ഊനമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be defective, to be maimed.

ഊനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. See ഊനതപ്പെടുത്തുന്നു.

ഊനമാനം. s. 1. A blemish, a spot. 2. a defect.

ഊനാതിരേകം. adv. More or less. ഏറക്കുറവ്.

ഊനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To shoot, to spring, to arise. 2. to appear.

ഊന്ന്. s. 1. support, a prop. 2. a mark 3. strength. 4. resting on. 5. pushing a boat with a pole or oar. ഊന്നുകൊടുക്കുന്നു. To support, to prop up.

ഊന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause a boat to be pushed along or rowed with a pole.

ഊന്നുകാരൻ. s. One who pushes or rows a boat, a boatman.

ഊന്നുകാൽ. s. 1. A pole or post for support. 2. a stake or post fixed in the ground or backwater by fishermen.

ഊന്നുകുറ്റി. s. See the preceding.

ഊന്നുകോൽ. s. A walking stick, a staff.

ഊന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. a. 1. To fix firmly, to place steadily. 2. to lean, rest, or recline upon. 3. to push along (as a boat with a pole or oar.) 4. to mark off in accounts, &c. 5. to take root.

ഊന്നുവടി. s. A walking stick, a staff.

ഊൻ. s. 1. The gums. 2. the roots of the finger and toe nails. 3. an incrustation formed over a sore; proud flesh.

ഊൻകുത്ത്. s. Toothache, pain in the gums. ഊൻകുത്തുന്നു. The tooth to ache.

ഊപ്പ. s. A kind of very small fish.

ഊപ്പത്തരി. s. A very small thing.

ഊപ്പിടി. s. Threatening language.

ഊമ. s. A dumb person.

ഊമൻ. s. 1. A dumb person. 2. an owl.

ഊമമലർ. s. Parched rice or barley.

ഊമരികാരം. s. 'The salsola Indica, or ashes of a burnt sea plant bearing a yellow flower.

ഊര്. s. A village, a town.

ഊര. s. The back or hinder part of the thigh.

ഊരവ്യൻ. s. A man of the third tribe, the 'Vaisya;' a merchant or husbandman. വൈശ്യൻ.

ഊരഴി. s. Loose rails, slip rails so fixed as to be easily taken out.

ഊരാണി. s. An unfixed or loose nail: a nail so fixed as to be easily taken out.

ഊരാണ്മ. s. The proprietorship of a temple or place of worship.

ഊരാണ്മക്കാരൻ. s. A proprietor of a temple.

ഊരാളൻ. s. See the preceding.

ഊരാളി. s. 1. A Sudra of a low class. 2. a certain class of people who inhabit the forests.

ഊരി. ind. A particle of; 1. Consent സമ്മതം. 2. of expansion. വിസ്താരം.

ഊരീകൃതം. adj. 1. Promised. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2. expanded. വിസ്താരമാക്കപ്പെട്ടത്.

ഊരു. s. The thigh. തുട.

ഊരുകാണ്ഡം. s. The thigh. തുട.

ഊരുജൻ. s. A 'Vaisya,' or man of the third tribe. വൈശ്യൻ.

ഊരുദണ്ഡം. s. The thigh. തുട.

ഊരുന്നു, രി, വാൻ. v. a. 1. To draw off, to pull or pluck off. 2. to unsheath to draw or draw out. 3. to creep, as caterpillars. 4. to eat, as caterpillars 5. to unclothe, pull off, strip, flay. 6. to make a paddy field even for sowing.

ഊരുപർവ്വം. s. The knee. മുഴങ്കാൽ.

ഊരുവുകം. s. 1. The castor oil tree. 'Palma christi or Ricinus communis' ആവണക്ക്

ഊക്കരികിൽ. s. A sparrow.

ഊൎച്ച. s. 1. A wooden instrument used to make paddy fields even for sowing. ഉൗൎച്ചപിടിക്കുന്നു. To even or make even. 2. a descent, or declivity,

ഊൎച്ചാംവഴി. s. A narrow path through the jungle, &c.

ഊൎജ്ജകൻ. s. One who is strong, powerful. ശക്തിമാൻ.

ഊൎജ്ജം. s. 1. The month Vrischica or Cartica (October-November.) കാൎത്തിക മാസം. 2. bodily strength, power. ശക്തി. 3. effort, exertion, perseverance. പ്രയത്നം.

ഊൎജ്ജസ്വലൻ. s. One who is strong, powerful, valliant, brave. ശക്തിമാൻ.

ഊൎജ്ജസ്വി. s. One who is very strong, or powerful. ബലവാൻ.

ഊൎജ്ജാതിശയാന്വിതൻ. s, See the preceding.

ഊൎജ്ജിതം, &c. adj. 1. Strengthened, confirmed. 2. stable. സ്ഥിരപ്പെട്ടത്.

ഊൎണ്ണനാഭം. s. A spider ചിലന്തി.

ഊൎണ്ണം. s. 1. Wool, felt, &c. ആട്ടിൻ രോമം.

ഊൎണ്ണ. s. 1. Wool, felt, &c. the hair of sheep deers camels, &c. ആട് മുതലായവയുടെ രോമം 2. a circle of hair between the eye-brows, considered as a token of greatness. പുരികക്കൂട്ടിലെ ചുഴിവ്.

ഊൎണ്ണായു. s. 1. A woollen blanket. കമ്പിളി. 2. a ram. ചുവന്ന ആട്. 3. a spider. ചിലന്തി.

ഊൎദ്ധ്വകം s. A kind of drum. ഉയരത്തിൽ വെച്ചു കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.

ഊൎദ്ധ്വഗതി. s 1. Ascension, ascending. കരേറം. 2. advance, increase. വൎദ്ധനം.

ഊൎദ്ധ്വഗമനം. s. See ഊൎദ്ധ്വഗതി.

ഊൎദ്ധ്വജാനു. s. One who is thick kneed, long shanked. കാൽ നീണ്ടവൻ.

ഊൎദ്ധ്വജ്ഞു. s. See the preceding.

ഊൎദ്ധ്വദേഹികം. s. Funeral rites. ശേഷക്രിയ.

ഊൎദ്ധ്വപുണ്ഡ്രം. s. A perpendicular line on the forehead made with sandal, &c. a sectarial mark. തൊടുകുറി.

ഊൎദ്ധ്വപ്രാപ്തി. s 1. Ascension. സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം 2. demise, death. മരണം. 3. advance. വൎദ്ധന.

ഊൎദ്ധ്വബാഹു s. One who holds up the arms. കൈ ഉയൎത്തിയവൻ.

ഊൎദ്ധ്വഭാഗം. s. s. The top; the upper part. മുകൾപ്രദേശം, മേൽഭാഗം.

ഊൎദ്ധ്വമാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. To be above, on high, &c. ഉയരമാകുന്നു. 2. to be bereaved or deprived of: ഇല്ലാതാകുന്നു.

ഊൎദ്ധ്വമുഖി. adj. Supine, having the face upwards. മേല്പോട്ട് മുഖമായുള്ളത്.

ഊൎദ്ധ്വം. adv. Above, on high, upward. മേൽ. മേലെ. adj. 1. Above, superior, upper. 2. high. ഉയരം. 3. last. ഒടുക്കം. ഊൎദ്ധ്വം വലിക്കുന്നു. To draw the last breath, to breathe the last. അവസാന വായു വലിക്കുന്നു.

ഊൎദ്ധ്വരോമം. s. Hairs which are inclined or stand upwards. മേല്പോട്ട് എഴുന്നിരിക്കുന്ന രോമം.

ഊൎദ്ധ്വലോകപ്രാപ്തി. s. Ascension to heaven or reception into heaven. സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തി.

ഊൎദ്ധ്വലോകം. s. Heaven; paradise; the world above. സ്വൎഗ്ഗം, മേൽലോകം.

ഊൎദ്ധ്വവായു. s. The last breath of a dying person.

ഊൎദ്ധ്വശ്വാസം. s See the preceding.

ഊൎപ്പന്നി. s. A tame, or domestic pig.

ഊൎപ്പം. s. A plant or shrub.

ഊൎപ്രദക്ഷിണം. s. Perambulation of a town.

ഊൎമ്മി. s. 1. A wave തിര. 2. a current, the flowing of water, ഒഴുക്ക്. 3. a plait or fold in a garment, &c. ഞൊറിവ്.

ഊൎമ്മിക. s. 1. A finger-ring. മോതിരം. 2. a plait or fold in a garment. ഞൊറിവ്. 3. a wave. തിര.

ഊൎമ്മിമത്ത്. adj. 1. Crooked. വളഞ്ഞത്. 2. wavy, billowy. തിരമാലയുള്ളത്.

ഊശൻ. s. 1. A fool, a simpleton. 2. one who has a short beard.

ഊശാന്താടി. s. A short or small beard.

ഊഷകം. s. Dawn, day-break. ഉഷസ്സ്.

ഉഷണം. s. Black pepper. 'Piper nigrum.' നല്ലമുളക. 2. dry ginger. ചുക്ക. 3. long pepper. തിപ്പലി.

ഉഷണാ. s. Long pepper. 'Piper longum.' തിപ്പലി.

ഉഷം. s. Soil impregnated with saline particles. ഉവർനിലം.

ഉഷരം. s. Ground of a salt soil. ഉഷരഭൂമി. Ground possessing a saline or salt soil. ഉവർനിലം.

ഉഷവാൻ. s. A spot consisting of saline soil. ഉവർനിലം.

ഉഷ്മാവു. s. 1. Heat. 2. closness. ചൂട. 3. sunshine. വെയിൽ.

ഉഷ്മകം. adj. Hot, warm. ചൂടുള്ള.

ഉഷ്മത. s. 1. Heat. ചൂട. 2. zeal, fervency, ardency.

ഉഷ്മളൻ. s. 1. One who is hot, warm. 2. zealous, ardent. ഉഷ്ണമുള്ളവൻ.

ഉഷ്മാഗമം. s. 1. Heat. ചൂട. 2. sunshine. വെയിൽ. 3. the hot season. വേനൽക്കാലം.

ഉഷ്മാവു. s. 1. Heat; ചൂട. 2. flame; ജ്വാല.

ഉഹനി. s. A broom. ചൂൽ.

ഉഹനീയം. adj. Conjecturable, possible to be guessed. ഉഹിപ്പാൻ തക്കള്.

ഉഹം. s. 1. Thought, reasoning. 2. guess, conjecture.

ഉഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To think, to imagine; to reason; to apprehend, to infer. 2. to guess, to conjecture.

ഉഹിതം. adj Guessed, conjectured; imagined. ഉഹിക്കപ്പെട്ടത.

ഉഹ്യമാനം. adj. Guessing, conjecturing.

ഉഹ്യം. adj. Conjecturable, possible to be guessed. ഉഹനീയം.

ഉള. s. 1. A creeping plant. 2. rottenness.

ഉളൻ. s. A jackhall.

ഉഴം. s. 1. Time, term, duty. ഉഴം കഴിക്കുന്നു. To perform duty, or turns. ഉഴംമാറുന്നു. To change turns, to change guard.

ഉഴി. s. Earth. ഭൂമി.

ഉഴിമണ്ഡലം. s. The earth, or terrestrial globe. ഭൂമി.

ഉഴിയക്കാരൻ. s. 1. A servant. 2. a minister.

ഉഴിയം. s. Service, servitude; compelled service. 2. ministry.

ഉഴിയവേല. s. Compelled service.

ഉറ. s. Sediment, what settles to the bottom of a vessel after straining, &c.

ഉറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To soften or curry leather, &c.

ഉറയൂിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. See the preceding.

ഉറൽ. s. 1. Sediment. 2. dampness. 3 springing or oozing of water from its cource.

ഉറാമ്പുലി. s. A tarantula a poisonous insect.

ഉറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To settle or sink to the bottom, to subside 2. to run, to sink into or penetrate as ink into paper. 3. to become damp. 4. to spring or ooze out as water from its cource.

ഉററു. s. 1. Sediment. 2. filtering, straining. 3. pouring in or out. 4. distilling. 5. dirt, filth ഉററു കളയുന്നു. To remove dirt, sediment, &c.

ഉററക്കാരൻ. s. A strong or powerful man. ബലവാൻ. 2. a boaster.

ഉററപ്പെട്ടവൻ. s. A strong or powerful man. ബലമുള്ളവൻ.

ഉററം. s. 1. Strength, power. 2. superiortty, greatness. 3. boasting, pride. ഉററംപറയുന്നു. 1. To boast. 2. to flatter. 3. to threaten.

ഉററവാക്ക. s. 1. Boasting. 2. threatening language. 3. flattery.

ഉററവെള്ളം. s. 1. Fresh conjee water. 2. water in which rice has been washed, and allowed to ferment.

ഉററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. To pour out, to empty out. 2. to strain, to filter. 3. to distil.

ഋ. The seventh letter or fourth short vowel in the Malayalam alphabet; and corresponds in sound with 'Ru' in 'Rush.'

ഋകാരം. s. The name of the vowel. ഋ.

ഋക്ക. s. The 'Rik Veda,' one of the four principal religious book of the Hindus.'

ഋക്ഥം. i. Wealth, possession, property. ധനം.

ഋഗ്വേദം. s. The 'Rik Vedam.'

ഋഗ്വേദി. s. One who follows the Rik Vedam.

ഋചീകം. s. A frying pan. അടവാക്കുന്നകലം.

ഋജു. adj. 1. Straight. ചൊവ്വുള്ളത്. 2. true. സത്യമുള്ളത്.

ഋജുത. s. 1. Straightness. ചൊവ്വ്. 2. truth. സത്യം.

ഋജുലംബി. s. A wreath worn on the shoulders. തോൾമാല

ഋണപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To get in debt.

ഋണം. s. Debt. കടം. ഋണം വാങ്ങുന്നു. To contract debt, to borrow. ഋണംതീൎക്കുന്നു. To pay debt.

ഋണമുക്തി. s. Discharge of a debt. കടംവീട്ടുക.

ഋണമോചനം. s. See the preceding.

ഋണവാൻ. s. A debtor. കടംവാങ്ങിയവൻ.

ഋണാനുബന്ധം. adj. Indebted. കടംപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഋതം. s. 1. Truth. സത്യം. 2. gleaning. ഇരിമണിപെറുക്കുക. adj. True. സത്യം.

ഋതി. s. 1. Prosperity, felicity. ഭാഗ്യം. 2. a road, a way. വഴി. 3. going, motion. ഗമനം.

ഋതീയ. s. Censure, reproach. ആക്ഷേപം.

ഋതു. s. 1. A season, (the sixth part of a year;) the Hindu year is divided into 5 seasons comprising two months each. 2. the menstrual evacuation. രജസ്സ്. 3. a month. മാസം.

ഋതുകാലം. s. 1. The time of menstruation. 2. a season.

ഋതുപ്രാപ്തം. adj. Fruitful, fertile, &c. productive in due season.

ഋതുമതി. s. A woman in her courses. രജസ്വല.

ഋതെ. ind. Besides, except. കൂടാതെ, ഒഴികെ.

ഋത്വിക്. s. An officiating or family priest, a domestic chaplain.

ഋദ്ധം. s. Stored grain. പൊലി. adj. Prosperous, thriving, rising. വൎദ്ധനം.

ഋദ്ധി. s. 1. Prosperity. plenty, abundance, possession, property. വൎദ്ധന. 2. a medicinal plant; also, സിദ്ധി.

ഋഭുക്കൾ. s. plu. Deities, gods. ദേവകൾ.

ഋഭുക്ഷാവ്. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഋഭുക്ഷി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഋശ്യകേതു. s. The Indian 'Cupid.' അനിരുദ്ധൻ.

ഋശ്യപ്രോക്ത. s. 1. A plant, the root of which is used as medicine, 'Asparagus racemusus.' ശതാവരി. 2. cowhage. 'Carpopagon Pruriens.' നായ്കുരണ.

ഋശ്യം. s. The white footed atnelope. മരമാൻ.

ഋഷഭം. s. 1. A bull. കാള. 2. a sign in the zodiac, 'Taurus' ഇടവരാശി. 3. tee second of the seven notes in the Hindu gamut, in abbreviation. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേത്.

ഋഷി. s. 1. A 'Veda' or scripture composition. 2. a 'Rishi' or holy sage. There are several orders of these saints, as the 'Maharishi, Devarishi, Rajarishi,'' &c. The word ഋഷി itself is especially applied to seven ancient sages begining with VASISHATA, who hold in mythology an exalted and mysterious rank, and who form in astronomy the asterism of the great bear: the Rishi of a 'Mantra' or mystic prayer in the 'Vedas' in the saint by whom it is supposed to have been remembered or recited. 3. a saint or sage in general.

ഋഷിപത്നി. s. The wife of a 'Rishi'.

ഋഷിപ്രോക്തം. s. A book recited by the Rishis'. ഋഷികളാൽ പറയപ്പെട്ടത്.

ഋഷിവാടം. s. The residence of the Rishis.

ഋഷ്ടി. s. A sword. വാൾ.

ഋഷ്യപ്രോക്ത. s. 1. Cowhage, Carpopogon 'Pruriens. നായ്കുരണ. 2. Asparagus racemosus. ശതാവരി.

ഋക്ഷഗന്ധ. s A kind of potherb. 'Convolvulus augenteus, മറിക്കുന്നി.

ഋക്ഷഗന്ധിക. s. A kind of potherb. 'Convolvulus panniculatus, the pale sort. വെണ്മ. തക്കാ.

ഋക്ഷം. s. 1. A star, a constellation. നക്ഷത്രം. 2. a bear. കരടി. 3. a plant, 'Bignonia Indica. പലകപ്പയ്യാനി.

ഋക്ഷരം. s. A shower,, a stream. ഒഴുക്ക്.

ഋക്ഷേശൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഌ. The ninth letter or fifth short vowel in the Malayalim alphabet, having the power of 'Lu' in the word lunar.

എ

എ. The 11th letter or sixth short vowel of the Malayalim alphabet, corresponding to the letter 'E' as pronounced in most languages, and is pronounced short or long according to usage. When used as a short vowel it is pronounced like 'e' in 'end' and when used as a long vowel, like 'e' in 'they'. When connected with consonants, or used as a medial letter, it is represented by (െ) wich is called 'pulli' പുള്ളി. This letter is seldom used in Sanscrit as a short vowel, generally as a long one. Words beginning with എ as a short vowel are here first given, then those beginning with it as a long vowel.

എകിറ°. s. 1. A wing. 2. a tooth, a fang.

എക്കച്ചക്കം. s. A quarrel, dispute, contention.

എക്കൽ. s. 1. Soil, &c. cast on shore by the current in a river. 2. standing on tiptoe to reach anything. 3. the act of contracting the belly.

എക്കിട്ട°. s. Hiccough. എക്കിട്ടെടുക്കുന്നു, To Hiccough, or hiccup.

എക്കിൾ. s. 1. Hiccough. 2. the stomach. എക്കിളിക്കുന്നു. To hiccough. എക്കിളിൽ വെച്ചു. He put it in the waist.

എക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To contract the stomach. 2. to stand on tiptoe to reach any thing.

എങ്കിൽ. part. If, suppose that, in case.

എങ്കിലും. part. But, although; nevertheless; even if; either, or.

എങ്ങു°. adv. Where? in what place?

എങ്ങാണ്ടു°. adv. Some where, any where.

എങ്ങാനം. abv. See the preceding.

എങ്ങിനത്തെ. adj. Of what sort? what kind?

എങ്ങിനെ. adv. How? in what way? It is the interrogative of അങ്ങിനെ and ഇങ്ങിനെ.

എങ്ങിനെയും. adv. However, at all events.

എങ്ങിനെയുള്ള. adj. Of what kind or sort?

എങ്ങിനെ എങ്കിലും. However, whosoever it be, nevertheless.

എങ്ങിനെ തന്നെ എങ്കിലും. adv. However, however it be, nevertheless.

എങ്ങു°. adv. Where? in what place. where is it?

എങ്ങുനിന്നു°. adv. Whence? from whence?

എങ്ങും. adv. Every where, any where.

എങ്ങുമില്ല. adv. No where.

എങ്ങോട്ടു°. adv. Whither? to what place?

എങ്ങോൻ. adj. Where is he?

എച്ചം. s. Dung of flies, insects, &c.

എച്ചിലാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be made unclean. See എച്ചിൽ.

എച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make unclean. See the following.

എച്ചിൽ. s. 1. Spittle. 2. any thing that has become unclean or impure by touching the mouth. 3. the refuse, crumbs, or remains of victuals either on a plate, or on or under the table after a meal. The natives of India consider any thing that comes out of the mouth; any thing that touches the inside it, or anything touched by that which has been inside of it, as exceedingly impure; and to this kind of impurity they apply the term എച്ചിൽ. The right hand with which alone they eat, is എച്ചിൽ., until washed after eating; because the fingers are generally put inside the mouth in eating. What remains of the food touched by that hand, as well as the leaves which serve as plates are also, എച്ചിൽ. എച്ചിലെടുക്കുന്നു. To carry away the remains of victuals.

എച്ചിൽ കുപ്പ. s. A place where that part of the victuals which remains on a plate or leaf out of which one has been eating, as well as the leaves, &c. are heaped together.

എച്ചിൽക്കുഴി. s. A sink into which the above are thrown.

എച്ചിൽനക്കി. s. One who eats the remains of victuals.

എച്ചിൽപുണ്ണ°. s. An eruption on infants.

എടാ. ind. Interjection of addressing or calling to male inferiors, or equals (oh, hey.)

എടി. ind Interjection of addressing or calling to female inferiors, or equals (oh, hey.)

എടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To take, to receive. 2. to accept. 3. to raise: to lift up.

4. to seize what is not given; to take away. 5. to assume, to take upon. 6. to snatch to seize. 7. to bear, to carry, &c. 8. to buy, to purchase. 9. to separate. 10. to work, to do. 11. to catch in the hand, to seize. 12. to copy. 13. to admit, to allow. 14. to vomit. 15. to rise up. 16. to collect as revenue.

എടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be taken, &c.

എടുപ്പു്. s. 1. The act of taking or receiving. 2. raising, up lifting. മുതലെടുപ്പു്. Revenue, produce.

എടോ. ind. An interjection of calling to male inferiors, or equals. (Oh, hey.)

എട്ടു്. adj. Numeral, Eight. 8.

എട്ടാം. adj. Eighth.

എട്ടാമതു്. adj. Eighth.

എട്ടാമത്തെ. adj. Eigth.

എട്ടാമൻ. adj. Pron. The eighth person.

എട്ടാലൊന്നു്. s. An eighth. $\frac{1}{8}$

എട്ടാശ. s. Four corners and four sides of a a square.

എട്ടിലൊന്നു്. An eighth. $\frac{1}{8}$.

എട്ടെട്ടു്. adj. 1. Eight times eight, or sixty four; 2. eight each.

എണ്ണ. s. 1. Oil in general. 2. the oil of the 'Seamum orientale.

എണ്ണഞ്ചു്. adj. Eight times five, or forty.

എണ്ണച്ചട്ടി. s. A frying pan.

എണ്ണച്ചായൽ. adj. Of a pale colour.

എണ്ണത്തഴകി. s. A plaister for a purpose of anointing a sick or wounded person.

എണ്ണപ്പായിൽ. s. A water plant, 'Rotala verticillaris. (Rheed.)

എണ്ണപ്പെട്ടവൻ. s. One who is esteemed, honoured, regarded, respected.

എണ്ണവണ്ണം. part. Particular account; the particulars of any thing.

എണ്ണം. s. 1. Number, account. 2. the act of counting. 3. esteen, regard. എണ്ണം നോക്കുന്നു. To number, to count.

എണ്ണാങ്കു്. adj. Eight times four; or thirty two.

എണ്ണാങ്കൊടി. s. A leguminous creeping plant.

എണ്ണായിരം. adj. Eight thousand.

എണ്ണാഴി. s. Eight 'naris' or two measures.

എണ്ണാറു്. adj. Eight times six, or forty eight.

എണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to count, or to get counted.

എണ്ണുന്നു, ണ്ണി, വാൻ. v. a. 1. To count, to number, to reckon. 2. to esteem, to regard. 3. to think, to imagine.

എണ്ണൂറു്. adj. Eight hundred.

എണ്ണേഴു്. adj. Eight times seven, or fifty six.

എണ്ണൊന്നു്. adj. Eight times one, or eight.

എണ്ണൊമ്പതു്. adj. Eight times nine, or seventy two.

എൺ. adj. Eight; this word is never used alone, only in connexion, as in the preceding and following words.

എൺകോൺ. adj. Octangular.

എൺപതു്. adj. Eighty.

എൺപതിനായിരം. adj. Eighty thousand.

എണ്മണി. s. A grain of sesamum seed.

എണ്മർ. s. plu. Eight persons.

എണ്മൂന്നു്. adj. Eight times three, or twenty four.

എത. s. Boundary, limit.

എതിരു്. s. 1. Opposition. 2. opposite side. 3. similitude, a parable. 4. a copy. 5. the front, that which is over against or opposite. adj. 1. Opposing, opposite, adverse, contrary. 2. before.

എതിരാളി, s. 1. An adversary, an opponent or rival, an antagonist. 2. one of the other party, an opposer.

എതിരിട. s. A copy.

എതിരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To attack, to oppose; to meet in battle. 2. resist, to contradict, to counteract. 3. to be against.

എതിരെ. adv. 1. Opposite, against. 2. before.

എതിരേല്ക്കുന്നു, റ്റു, പ്പാൻ. s. v. a. 1. To meet, to advance to meet out of politeness or respect. 2. to advance in battle.

എതിരേല്പു്. s. Meeting, advancing to meet, as in the preceding.

എതിർ. See എതിരു്.

എതിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To attack, to oppose, to meet in battle. 2. to resist, to contradict.

എതിർകോൽ. s. 1. A stick which lies in the way of the feet, and over which there is a danger of falling, 2. a spike.

എതിർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To oppose, to resist, to contradict.

എതിർപ്പ°. s. 1. Attack, opposition 2. resistance, contradiction.

എതിർവീട°. s, A house which is opposite another.

എത്തം. s. Reach, the act of reaching.

എത്തൽ. s. Reach, the act of reaching.

എത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to reach, to deliver, to carry. 2. to finish, to consume, to expend.

എത്തിനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. To peep; to stand on the tiptoe to look over any thing, as a wall, &c.

എത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reach or spring forward and take.

എത്തിവലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To reach or spring forward.

എത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To reach, to come, to arrive. 2. to arrive at. 3. to be finished, or done; to be exhausted. 4. to reach at. 5. to be within reach, to accomplish.

എത്തുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To find, 2. to seize.

എത്ര. An adjective or substantive pronoun, not declinable, except in some cases. It is the interrogative of അത്ര and ഇത്ര. How? how much? how many? what? It may be used in any interrogation respecting time, number, weight, or quantity. എത്രപേർ. How many persons? എത്രകാലം. How long a time? how long? എത്ര തൂക്കം. What weigh? എത്ര നീളം. What length? It should be observed however that എത്ര may he used in two senses, quite opposite to each other. as, ഇവൻ എത്ര ബുദ്ധിമാൻ. lit. "This man, how wise;" if pronounced interrogatively, means, "Do you consider this fellow a wise man?" implying that he is quite the reverse; but if pronounced as an exclamation, without any interrogation, it signifies, "what a wise man this is!" അവൻ എത്ര ഞാൻ എത്ര. lit. "What is he? what am I?" There is a vast difference between him and me. എത്ര, prefixed to the past tenses of verbs assumes a universal sense, and denotes what'soever,' how much'soever,' how manysoever, as, അവനോട എത്ര പറഞ്ഞാലും അവൻ കേൾക്കയില്ല. "Whatsoever, or how muchsoever" you tell him, he will not attend. The relation of എത്ര and അത്ര is shown in the following example; എത്ര പഠിച്ചാൽ അത്ര അധികം ബുദ്ധിമാനാകും. The 'more' you study, 'so much' the wiser you will become. എത്രക്ക°, For how much? എത്രത്തോളം. How far? എത്ര വരെ, To what amount? meaning only so much. ആ കാൎയ്യത്തിന ഞാൻ എത്ര മാത്രം who or what am I that I should be appointed to that business?

എത്രയും. adj. Very much.

എനം. s. 1. A class, a tribe. 2. a kind. 3. an article.

എന്ത°. An interrogative adjective pronoun, What? what is it?

എന്തുകൊണ്ട°. part. Therefore.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ. part. Because, for.

എന്തുതന്നെ എങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും. part. Whatever, whatsoever, however.

എന്തിന°. part. Why, wherefore?

എന്തിനായി, എന്തിനായിട്ട°. part. Why? For what purpose?

എന്തിനായിക്കൊണ്ട°. part. For what?

എന്ത°. part. What? why?

എന്തെന്നാൽ. part. For; because; namely, as follows.

എന്തൊന്ന°. part. What? why sort?

എന്തൊരു, part. What? what sort?

എന്തൊരുത്തൻ. part. What a man? who is he?

എന്ന°. part 1 That, a connecting particle used at the close of a sentence to show that the subject referred to is contained in the preceding sentence. 2. so. 3. interrogatively, what day? when?

എന്നത°. adj. That.

എന്നതുകൊണ്ട°. part. Therefore, wherefore, whereupon, on account of which, by which, by that.

എന്നതിനാൽ. part. Thereby, by which, where upon.

എന്നതിന്റെശേഷം. part. After that, thereafter, thereupon.

എന്നപോലെ. part. As, like.

എന്നവാറെ. part. Then, after that.

എന്നാകിൽ. part. If, in case.

എന്നാണ°. adv. A term of a swearing by one's self, imprecation.

എന്നാലൊ. part. But.

എന്നാൽ. part. Whereby; but, nevertheless.

എന്നാലും. part. But, notwithstanding.

എന്നാറെ. part. After that, then, in consequence of that; whereupon,

എന്നിങ്ങനെ. part. So, thus.

എന്നിട്ട്. part. Then, still, after that.

എന്നിട്ടും. part. But, still, although, nevertheless, after that.

എന്നിയെ. part. Except, save, beside.

എന്നിരിക്കെ. part. In this case, then.

എന്നി. part. Except, without, save.

എന്നിവണ്ണം. part, Likewise, so, thus.

എന്നുതൊട്ട്. part. From what time?

എന്നുമെ. adv. Always; continually, for ever.

എന്നും. adv. 1. For ever, always; perpetually. 2. also, and.

എന്നുവെച്ച്. part. Thinking so, supposing.

എന്നെ. interjec. An exclamation 1. Of sorrow, pain. 2. of pelasure. 3. of surprize.

എന്നെന്നേക്കും. adv. For ever and ever, everlastingly.

എന്നെല്ലാം. adv. All that.

എന്നേക്കും. adv. For ever, always.

എമ്പെരുമാൻ. s. An attendant upon an idol, a low Brahman subsisting by attendance upon an image, and upon the offerings made to it.

എമ്പ്രാൻ. s. 1. A Canarese Brahman, 2. a Colattanade or Tellichery Brahman.

എപ്പൊഴുതും. adv. Always, continually; frequently.

എപ്പേരും. adj. All, whole, entire.

എപ്പേർപ്പെട്ടതും. adj. The whole, all.

എപ്പോൾ. adv. When? at what time? It is the interrogative of അപ്പോൾ and ഇപ്പോൾ, and admits like them of inflection.

എപ്പോളും, എപ്പോഴും. adv. Fven when, and when; always.

എപ്പോഴെങ്കിലും. adv. Whenever, at any time.

എപ്പോഴത്തേക്ക്. adv. To what time.

എമ്മാൻ. adv. So that.

എയിത്ത്. s The act of shooting arrows, archery.

എയിത്തുകാരൻ. s. An archer, a shooter.

എയ്യൻ. s. 1. A kind of hedge hog. 2. a porcupine.

എയ്യൻപന്നി. s. See the preceding.

എയ്യുന്നു, യ്തു, യ്‌വാൻ. v. a. To shoot, to throw, to cast (an arrow.)

എരവ്. s. A thing lent, or borrowed for temporary use. Also ഇരവ്.

എരി. s. 1. Heat. 2. pungency, acridness.

എരികനൽ. s. A burning coal, a live-coal.

എരിക്ക്. s. Swallow-wort, "Asclepias gigantea, (Lin.)

എരിക്കിഴങ്ങ്. s. Green or undried ginger. "Amomum Zingiber."

എരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To burn, to kindle a fire. 2. to be hot, or pungent.

എരിച്ചിൽ. s. 1. Burning, heat. 2. inflamation. 3. pungency, keenness.

എരിതി. s. A burning fire; a conflagration.

എരിപൊരിസഞ്ചാരം. s. Vehement heat, burning.

എരിപ്പ്. s. 1. Act of burning. 2. pungency, keenness.

എരിമക്കള്ളി s. A medicinal sort of moon plant, "Ericyne Panniculata."

എരിമത്താളി. s. See എരിമക്കള്ളി.

എരിമപ്പാവൽ. s. A kind of potherb.

എരിമരം. A sort of pine which gives light in the night. "P. longifolia."

എരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To burn, to consume. 2. to be inflamed. 3. to be pungent, keen, &c.

എരിവ്. s. 1. Burning, heat. 2. pungency; a pungent taste and flavor.

എരിശ്ശേരി. s. A particular kind of curry.

എരുത്. s 1. An ox, a bullock, a steer. 2. a bull.

എരുതേ. adv. In the morning.

എരുത്തിൽ. s. A bullock house or shed.

എരുത്തുകാരൻ. s. 1. A bullock-driver. 2. a proprietor of bullocks.

എരുപുളി. s. A principal curry.

എരുമ. s. A femal buffalo.

എലി. s. A rat.

എലിക്കെണി. s. A rat-trap.

എലിച്ചെവി. s, A plant, the rat-eared plant, 'Salvivia cucullata. Evolvulus emarginatus. (Lin.)

എലിത്തടി. s. A medicinal plant. 'Pothos pertusa.

എലിനാഴി. s. A rat-trap.

എലിപ്പാതാളം. s. A rat-hole.

എലിപ്പാഷാണം. s. Ratsbane, a kind of arsenic.

എലിപ്പനം. s. A rat-hole.

എലിമട. s. See the preceding.

എലിമഞ്ച. s. A rat trap.

എലിമുള്ള്. s. The rat thorn plant, 'Spinifex Squemosus.'

എലിവഞ്ചിക. s. A rat-trap.

എല്ക. s. A boundary; a limit. എല്കനിശ്ചയിക്കുന്നു. To fix the boundary. എല്കകടക്കുന്നു. To transgress the boundry.

എല്കക്കല്ല് s. A boundary-stone.

എല്ല് s. A bone.

എല്ല. s. A boundary; a limit.

എല്ലത്തല. s. See the preceding.

എല്ലാടവും. adv. Every where.

എല്ലാടത്തും. adv. Every where.

എല്ലാനാളും. adv. All days, every day.

എല്ലാനെരവും. adv. at all times.

എല്ലാം. adj. (neut.) 1. All. 2, the whole.

എല്ലായ്പോഴും. adv. Always; continually; frequently.

എല്ലാരും, എല്ലാവരും. adj. (masc. and fem) All.

എവിടത്തോൻ. Where is he?

എവിടത്തു. adv. Where? of what place?

എവിടത്തുകാരൻ. s. What country man?

എവിടെ. adv. Where? in what place? It is the interrogative of അവിടെ and ഇവിടെ

എവിടെനിന്ന്. adv. Whence? from what place?

എവിടെക്ക്. adv. Whither? to what place?

എവിടെയും. adv. 'No where.

എളി s. The hip and loins.

എളിമ. s. 1. Lowliness, humility, humiliation. 2. modesty. 3. poverty, meanness.

എളിമക്കാരൻ. s. A humble person. a poor man, low, not proud. modest.

എളിമപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ v. a. 1. To humble, to make humble, to make submissive. 2. to subdue.

എളിമപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. 1. To be humbled. to be submissive. 2. to be subdued.

എളിയതു് adj. Poor, mean, low.

എളിയവൻ. s. A poor person; a mean person.

എളുതു് adj. Facile; easy, possible,

എളുതാകുന്നു ,യി,വാൻ. v. n. To be easy. facile, possible.

എളുതാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To make easy.

എളുപ്പം. s, Easiness. ease, facility. adj. Easy, facile. എളുപ്പമായി. adv. Easily. എളുപ്പത്തിൽ adv. Easily, without difficulty, readily.

എള്ള്. s. Indian rape seed, 'Sesamun Orientale. (Lin.)

എഴ. s. 1. A trellis or trellis work. 2. a plat of straw, grass, &c. in matting.

എഴു. s. 1. Produce. 2. height.

എഴുക. s. The side beam of cots. or other frame work, &c. ഇഴുക.

എഴുകാൽ. Seven quarters, or one and three quarters.

എഴുതിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to write. 2. to teach.

എഴുതുന്നു,തി,വാൻ. v. a. 1. To write. 2. to learn. 3. to paint, to draw. 4. to anoint the eyes.

എഴുത്ത്. s. 1. Writing, literature. 2. a writing, a writ. 3. a letter. 4. painting.

എഴുത്തച്ഛൻ. s. A schoolmaster, a writing master.

എഴുത്തൻ. adj. Painted, a box, rod, &c.

എഴുത്താണി. s. An iron pen with which the natives write on Palmira leaves.

എഴുത്താശാൻ. s. A schoolmaster, a writing-master.

എഴുത്തുകാരൻ s. A scrible, a writer.

എഴുത്തു പള്ളി. s. A school.

എഴുത്തോല. s. A Palmira leaf to write on.

എഴുനാല്. adj. Seven times four. or twenty eight.

എഴുനിലമാടം. s. A house of seven stories.

എഴുനെല്കുന്നു,റ്റു,ല്പാൻ. v. n. To rise, or get up.

എഴുനെല്പ്. s. 1. Rising, getting up. 2. resurrection.

എഴുതീ. s. A forest fire, or conflagration.

എഴുന്നുനില്ക്കുന്നു,ന്നു,ല്പാൻ. v. n. To stand up, as a splinter, &c.

എഴുന്നുപോകുന്നു,യി,നാൻ. v. n. To rise up.

എഴുന്നള്ളത്തു്. s. A procession, (honorific,) used when speaking of the procession, or route of a king or a great personage.

എഴുന്നള്ളുന്നു,ളി,വാൻ. v. n. To proceed, march or go, (honorific.)

എഴുമ്പുല്ലു്. s. Large grass.

എഴുമൂന്നു്. adj. Seven times three, or twenty one.

എഴുവർ. plu. Seven persons.

എറികണ്ണൻ. s. One who frowns.

എറിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To remove the bark from trees, to reduce timber by cutting away the outside. 2. to shine as the sun.

എറിച്ചിൽ. s. The act of removing bark, &c, from trees, or reducing the thickness of timber.

എറിപ്പു്. See എറിച്ചിൽ.

എറിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To cast, to throw. to fling, to stone എറിഞ്ഞുകളയുന്നു. To throw or cast away.

എറു്. s. 1. Striking, beating, a heavy blow. 2. bleaching, or washing by beating the cloths on a stone.

എററിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to strike, or beat hard.

എറുന്നു,ററി,വാൻ. v. n. 1. To strike or beat hard; to give a heavy blow. 2. to bleach, to wash by beating on a stone.

ഏ. The letter ഏ used as a long vowel initial.

ഏ ind. An interjection of, 1 Remembering, (ha) 2. censure or contempt. 3. compassion (ha!) 4. addressing (eh, hey.) 5. calling (hey, ho.) The connected form of ഏ. (േ) when added to the last word alone, denotes emphasis, as അവനേ. That very person.

ഏകകം, &c. adj. Alone, solitary. താനെ.

ഏകഗുരു. s. A pupil of the same preceptor, a spiritual brother. ഒരുവൻതന്നെ.

ഏകചക്രം. s. The name of a city. ഒരുനഗരത്തിന്റെ പേർ.

ഏകചരം. s. A Rhinoceros. ഒരുവക കാട്ടുമൃഗം.

ഏകതമം. adj. One of many. പലതിൽ ഒന്നു്.

ഏകതരം. adj. 1. Either, one of two. അതു് എങ്കിലും, ഇതു് എങ്കിലും. 2. other, different. വേറെ.

ഏകതാനൻ. s. One who is closely attentive, having the mind fixed on one particular object. ഒരുകാൎയ്യത്തിൽതന്നെ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്നവൻ.

ഏകതാളം. s. Harmony, unison, the accurate adjustment of instrumental musics, singing, and dancing.

ഏകത്വം. s. 1. Unity, oneness. 2. solitude, loneliness.

ഏകദന്തൻ. s. A name of Ganesa. ഗണപതി. He is represented as having the head of an elephant, with only one tooth or tusk, the other having, it is aid, been sbroken in a scuffle by 'Carticeya' or according to another legend by 'Parasurama.'

ഏകദാ. ind. At once. at the same time. ഒരിക്കൽ, ഒരു സമയത്തു്.

ഏകദേശം. adv. About, for the most part. അസമ്പൂൎണ്ണം,

ഏകധുരൻ. s. A bullock for special burden, fit for only one kind of labour. ഒരുവേല എടുക്കുന്ന കാള.

ഏകധുരാവഹൻ. s. See the preceding.

ഏകധുരീണൻ. s. A bullock of special burden. ഒരു വേലഎടുക്കുന്നകാള.

ഏകനായകൻ. s. 1. A lord, a king, a monarch. 2. a chief, a leader. ഒരുത്തൻതന്നെ പ്രമാണി.

ഏകനായകം. s. A medicinal plant.

ഏകനിഷ്ഠൻ. s. One who closely attentive, having the mind fixed on one only object. See ഏകതാനൻ.

ഏകൻ. s, 1. One, a single person. 2. alone. 3. the only God.

ഏകപദം. adv. Then, at that time. അപ്പോൾ.

ഏകപദി. s. A road, a path, a way. ഒരുചെറിയവഴി.

ഏകപക്ഷം, &c. adj, An associate; a firm ally or partizan. പക്ഷംഒന്നായിരിക്കുന്നതു°.

ഏകപാത്തു°. s. 1. A name of SIVA. 2. one footed. ഒരുകാലുള്ളവൻ.

ഏകപിംഗൻ. s. A name of CUBERA. വൈശ്രവണൻ.

ഏകപുത്രൻ. s. An only son.

ഏകം. adj. 1. One. 2. alone, single. 3. solitary. 4. other, different. 5. joined, combined. 6. chief, pre-eminent.

ഏകമനസ്സ°. adj. Of one mind, unanimous.

ഏകമനസ്സായിരിക്കുന്നു. To be unanimous, or of one accord.

ഏകമായിട്ട°. adv. 1. As one. 2. in a body. 3. altogether, all at once. 4. combinedly. 5. compactly. 6. singly, alone.

ഏകമായിരിക്കുന്നു. To be combined, united, joined.

ഏകയഷ്ടിക. s. A single string of beads, pearls, &c. ഒരു ചുറ്റുള്ള മാല.

ഏകരീതി. Uniformity; conformity to one rule.

ഏകൽ. s. 1. Utterance. 2. command, order. 3. reproof, threat. 4. promise.

ഏകവചനം. s. In grammar, the singular number.

ഏകലം. &c. adj. Alone, solitary. ഏകകം.

ഏകവിംശതി. adj. Twenty one. ഇരുപത്തൊന്നു°.

ഏകശാസനം. adj. Subject to only one rule or power.

ഏകസപ്തതി. adj. Seventy one. എഴുപത്തൊന്നു°

ഏകസർഗ്ഗൻ. s. One who is closely attentive, having the mind intent upon only one object. ഒരു കാര്യത്തിൽതന്നെ ബുദ്ധി പ്രവേശിച്ചവൻ.

ഏകഹായനി. s. A heifer one year old. ഒരു വയസ്സ ചെന്ന പശു.

ഏകാ. s. One woman.

ഏകാകി. adj. Alone, solitary. ഏകൻ.

ഏകാകിത്വം. s. 1. Solitude, solitariness. 2. secret.

ഏകാഗാരികൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ

ഏകാഗ്രചിത്തൻ. s. One whose mind is fixed upon one thing alone. See ഏകസർഗ്ഗൻ.

ഏകാഗ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To fix the mind upon one single object.

ഏകാഗ്രം, &c. adj. 1. Closely attentive, intent. 2. undisturbed, unperplexed.

ഏകാഗ്ര്യം, &c. adj. Closely attentive: See the preceding.

ഏകാജനനി. adj. Of one mother. ഒരു അമ്മയായിരിക്കുന്നതു°.

ഏകാദശം. adj. Eleven, eleventh. പതിനൊന്നു°.

ഏകാദശി. s. The eleventh day of either the dark or light fortnight of the lunar month.

ഏകാന്തം. s. 1. Solitude. ഏകത്വം. 2. secrecy. രഹസ്യസ്ഥലം adj. Solitary. താനെ. 2. much, excessive. അധികം.

ഏകാബ്ദാ. s. A heifer one year old. ഒരു വയസ്സ ചെന്ന പശു.

ഏകായനഗതൻ. s. One who is closely attentive, or whose mind is intent upon one object. See ഏകസർഗ്ഗൻ.

ഏകായനം, &c. adj. Closely attentive, intent. See the preceding.

ഏകാരം. s. The name of the vowel ഏ.

ഏകാർത്ഥം. adj. Synonimous. ഒരു അർത്ഥമായുള്ളതു°.

ഏകാവലി, s. A single string of beads, flowers, &c. ഒരു ചുറ്റുള്ള മാല.

ഏകാശ്രയം, &c. adj. Having only one support.

ഏകാഷ്ഠീലം. s. A plant, white swallow wort. 'Æschynomene grandiflora.' The flowers of this plant are said to be sacred to SIVA. വെള്ളെരിക്ക°.

ഏകാഷ്ഠീലാ. s. A medicinal plant. 'Cissampelos Hexandra.' പാട.

ഏകീകരണം, s. Uniting, joining together. ഒന്നാക്കുക.

ഏകീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make one, to unite, to join together, to combine. ഒന്നാക്കുന്നു.

ഏകീകൃതം, &c. adj. United, joined, combined.

ഏകീയൻ. s. A companion, partizan, associate. കൂട്ടുകാരൻ.

ഏകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. 1. To utter. 2. to command. 3. to reprove; to threaten. 4. to promise.

ഏകൈകം, &c. adj. Each. ഓരോന്നു°.

ഏകോനവിംശതി. adj. Nineteen. പത്തൊമ്പതു°.

ഏകഃ. ind. Other. മറ്റൊന്നു.

ഏക്കം. s. 1. Hard breathing. 2. sighing; panting for breath.

ഏക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To tie, to join together; to piece. 2. to deceive. ഏച്ചുകെട്ടു. A knot or tie. ഏച്ചുകെട്ടുന്നു. To knot together, to piece.

ഏങ്ങൽ. s. See ഏക്കം.

ഏങ്ങുന്നു, ങ്ങി വാൻ. v. n. 1. To breathe with difficulty. 2. to sigh.

ഏടു. s. 1. A Palmira leaf either written on or prepared for writing on. 2. a blank book of palmira leaves.

ഏടാകൂടം. s. 1. Jeopardy hazard. 2. contradiction. 3. opposition. 4. impediment, stumbling-block. 5. trouble, difficulty. 6. folly. 7. harm, injury. 8. mistake.

ഏട്ട. s. A sort of sheat fish.

ഏട്ടുകമ്പു. s. The wooden boards used as backs for a Palmira leaf book.

ഏട്ടുപടി. s. See the preceding.

ഏഡകം. s. A ram. ആട്ടുകൊററൻ.

ഏഡഗജം. s. A medicinal plant, used for the cure of ring worms, 'Cassia tora' തകര.

ഏഡൻ. s. One who is deaf. ചെകിടൻ.

ഏഡമൂകൻ. s. Deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

ഏഡൂകം. s. 1. A wall or buuilding constructed of rubbish. അകമെ അലകു വെച്ച ചുമരു. 2. a wall enclosing bones, a tomb, &c. കൽപ്പുര.

ഏണം. s. A kind of deer or antelope. ഒരു വക മാൻ.

ഏണാങ്കചൂഡൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഏണാങ്കൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഏണാങ്കബിംബം. s. The disc of the moon. ചന്ദ്രമണ്ഡലം.

ഏണി. s. A bamboo used as a ladder, a ladder.

ഏണി. s. A hind. മാൻപെട.

ഏതു. inter. pro. neut. Interrogative, what? which? It is the interrogative of അതു and ഇതു.

ഏതനം. s. Expiration, breathing out, discharging air from the lungs. നശിക്ക, ശ്വസിക്ക.

ഏതം. adj. Of a variegated colour. പല നിറമുള്ളതു.

ഏതർഹി. ind. Now, at this time. ഇപ്പോൾ.

ഏതാണ്ടു. s. 1. Something 2. what year?

ഏതാനം. adv. Some, somewhat.

ഏതുമില്ല. adv. Nothing.

ഏതെങ്കിലും. adv. However; whatsoever; something.

ഏതെന്തു. adj. What, which?

ഏതൊരുത്തൻ. adj. pron. Any one, whosoever.

ഏത്തക്കായു. s. A large kind of plantain.

ഏത്തമിടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. v. n. To pay a fine in schools or suffer punishment.

ഏത്തം. s. 1. A machine on the principle of the lever, for drawing up water. ഏത്തക്കൊട്ട. A vessel in which water is thus drawn. 2. a fine by children, or a small punishment inflicted on them, for mis-behaviour at school.

ഏത്തവാഴ. s. A kind of plantain tree

ഏത്താക്കൾ. plu. Singers. praisers.

ഏത്താപ്പു. s. A cloth worn by women over their breasts.

ഏധസ്സു. s. Fuel, as wood, grass, &c. വിറകു.

ഏധാ. s. 1. Sun-rise ഉദയം. 2. increase. വർദ്ധന.

ഏധിതം. adj 1. Increased, grown. 2. improved. വർദ്ധിക്കപ്പെട്ടതു

ഏനപ്പാത്തി. s. A part of a distil.

ഏനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To prepare, to make ready.

ഏനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To prepare, to make ready.

ഏനസ്സു. s. 1. Sin. 2. a fault, or offence. പാപം.

ഏനം. s. 1. Opportunity. 2. preparation. readiness. 3. beauty; elegance, neatness. adj, 1. Fit. 2. beautiful, handsome. ഏനമാകുന്നു. 1. To be ready. 2. to be fit, proper. 3. to be beautiful handsome, elegant, neat.

ഏനി. s. A variegated color. നാനാവർണ്ണം.

ഏന്തൽ. s. 1. Lameness. 2. the act of taking up in the arms. 3. rising, as water in the river after rain.

ഏന്തുകാൽ. s. A lame leg.

ഏന്തുന്നു ന്തി, വാൻ. v. n. 1. To walk lame. 2. to take up in the arms. 3. to rise as water in the river, to fill.

ഏമ്പക്കം. s Belching, eructation. ഏമ്പക്കമിടുന്നു, To belch, to eruct.

ഏമ്പലം s. Belching, eructation.

ഏമ്പൽ. s. See the preceding.

ഏപ്പ്. s. 1. A joint of a limb. 2. joining; juncture, in timber or any thing pieced together.

ഏഭ്യൻ. s. A fool. ഭോഷൻ.

ഏമാളി. s. A beggar, one reduced to beggary; one good for nothing.

ഏരു. s. A pair, a yoke of oxen.

ഏരകപ്പുല്ല്. s. A sharp grass which grows on the sea shore.

ഏരണ്ഡം. s The castor oil plant. 'Palma christi or ricinus communis. ആവണക്ക്.

ഏരി. s. 1. A fence of stakes to support banking work, a stake. ഏരിനാട്ടുന്നു. To construct such a fence, to put down or fix stakes. 2. the gums. ഏരികുത്തുന്നു. The gums to ache. 3. a row of earth thrown up for the purpose of planting any thing. ഏരി എടുക്കുന്നു. To make such a row.

ഏരിക്കാൽ. s. A stake, post.

ഏർക്കരു. s. Implements for ploughing or for agriculture.

ഏൎമ്മ s. A yoke of oxen yoked for the first time. ഏൎമ്മ പൂട്ടുന്നു. To plough with a yoke of oxen for the first time.

ഏലക്കായ്. s Cardamom pods containing the seed.

ഏലത്തരി. s. Cardamoms. 'Elettaria Cardamomum.

ഏലപ്പൊട്ടിൽ. s. Cardamom pods in which the seed is contained.

ഏലമല. s. Hills on which cardamoms grow.

ഏലം. s. Cardamoms.

ഏലം, or ലേലം. s. Auction, outcry, public sale. ഏലമിടുന്നു, or ലേലമിടുന്നു. To sell by auction; to put up for sale by public auction.

ഏലംവിളി, or ലേലംവിളി. s. 1. Bidding at an auction. or public sale. 2. public outcry.

ഏലവിലൻ. s. A title of 'Cubera.' കുബേരൻ.

ഏലസ്സ്. s. An ornament of silver or gold worn on the loins and arms.

ഏലാ. s. 1. The cardamom plant. 2. small cardamoms, the seed of the 'Eletteria Cardamum.' ഏലം.

ഏലാ. s. A kind of cry, used by boatmen, or by coolies, &c. to encourage their labour. ഏലായിടുന്നു. To cry out when pulling up timber, &c. as above.

ഏലാപൎണ്ണി. s. A medicinal plant, 'Mimosa octandra.' ചിറ്റരത്ത.

ഏലാവാലുകം. s. A granular substance apparently vegetable, of a reddish colour, and used as a drug and as a perfume.

ഏല്ക്കുന്നു,റ്റു,ല്പാൻ. v. a. To receive, to take or receive in charge. 2. to own, to cenfess, to acknowledge, to admit. 3. to take effect, as a gun shot, or an arrow. 4. to consent, to agree, or comply with 5. to suffer or endure affliction, &c. 6. to suffer punishment. ഏറ്റു കൊള്ളുന്നു. 1. to take charge of any thing. 2. to acknowledge. 3. to consent, or comply. 4 to accept. 5. to engage to do any thing. ഏറ്റുപറയുന്നു. To acknowledge, to admit, to confess, to own.

ഏൽപ്പ്. s. 1. Reception, receiving in charge, &c. as under the preceding word.

ഏല്പാട്, or ഏൎപ്പാട്. s. 1. Preparation. 2. responsibility. 3. interference. 4. the state of being involved in any thing.

ഏല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To deliver or give in chargo to another: to put in to another's hands. 2. to deliver, or surrender up, to resign. 3. to make over to another, to assign. 4. to consign. 5. to impose a penalty, &c. 6. to lay or put upon.

ഏല്പെടുത്തുന്നു, or ഏൎപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To unite or involve one in any affair. 2. to draw in or entangle. 3. to cause one to interfere, or meddle. 4. to make responsible.

ഏല്പെടുന്നു, or ഏൎപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be involved in any affair. 2. to interfere. 3. to become responsible. 4. to prepare, to be ready.

ഏവ. ind. As, like.

ഏവു്. s. The act of shooting an arrow.

ഏവൻ. Inter. pron. mas. Who, what (man)? It is the interrogative of അവൻ, and ഇവൻ.

ഏവം. ind. A particle implying, 1. Likeness, (as, so, like.) 2. assent, (yes, verily.) 3. sameness of manner, (thus, in this way.) 4. certainty, (indeed, assuredly, even so.) 5. command, (so, thus; &c.)

ഏവരും. plu. All.

ഏവൾ. Inter. pron. fem. Who, what (woman)? It is the interrogative of അവൾ and ഇവൾ.

ഏവുകാരൻ. s. An archer.

ഏശൽ. s. 1. Touching. 2. uniting. 3. success.

ഏശുന്നു, ശി, വാൻ. v. n. 1. To touch, to hit, to pierce. 2. to unite or join in. 3. to succeed, to effect.

ഏശ്ശുപെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. See the preceding.

ഏഷണി. s. A tale-bearing; backbiting. ഏഷണികൂട്ടുന്നു. To tell tales, to backbite. ഏഷണിപറയുന്നു. To tell tales; to backbite, to calumniate.

ഏഷണിക. s. A goldsmith's balance. നാരായക്കോൽ.

ഏഷണിക്കാരൻ. s. A tale-bearer, a backbiter, an informer, a calumniator.

ഏളകജം. s. Broad leaved cassia, 'Cassia alata.' (Lin.) തകര.

ഏളകം. s. A red ram. ചുവന്ന ആട്ടുകൊററൻ.

ഏളം, &c. adj. Deaf. ചെവികേൾക്കാത്ത.

ഏളിതം. s. 1. Contempt, disrespect, disregard. 2. mocking. പരിഹാസം. ഏളിതം പറയുന്നു. To speak contemptuously, to mock.

ഏഴ്. adj. The numeral seven. 7.

ഏഴകൊഴ.s. 1. A complimentary gift. 2. a bribe.

ഏഴാമതു്. adj. Seventh.

ഏഴാമത്തെ. adj. Seventh.

ഏഴാമൻ. s. A seventh person.

ഏഴാമുത്തി. s. A kind of play.

ഏഴാമെടം. s. 1. A seventh sign in the zodiac, calculated from any particular one. 2. a wife.

ഏഴാം. adj. Seventh.

ഏഴായിരം. adj. Seven thousand.

ഏഴിലമ്പാല. s. The name of a tree, 'Echites Scholaris'.

ഏഴുപത്തു്. adj. Seventy.

ഏഴേഴ്. adj. 1. Seven each. 2. seven times seven or forty nine.

ഏഴൊമ്പതു്. adj. Seven times nine, or sixty three.

ഏറു്. s. A throw; a cast; the act of casting or throwing.

ഏറക്കുറവു്. s. 1. Difference, change. 2. more or less. 3. an assault. ഏറക്കുറവു് ചെയ്യുന്നു. To assault.

ഏറടവു്. s. Casting up accounts.

ഏറിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. To cast up, to add up.

ഏറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon, to get into any conveyance. 3. to rise, to rise (in price or value,) to be augmented; or accumulated. വിഷം ഏറുന്നു. Poison to rise.

ഏറുമാടം. s. A hut built on the tops of trees.

ഏറെ. adv. Much, more, exceeding.

ഏററിറക്കം. s. Ascent and descent; hill and dale.

ഏററം. adv. Much, more.

ഏററം. s. 1. Ascent, rising. 2. increase. 3. rise of water, or flow of the tide, flood-tide. 4. any thing put for plants or creepers to ascend. 5. oppression, cruelty. ഏററം ചെയ്യുന്നു. To oppress.

ഏററക്കുറച്ചിൽ. s. 1. Unevenness, inequality. 2. average, mean proportion. 3. difference, more or less.

ഏററവും. adv. Much, more, exceeding.

ഏററാളി. s. An apponent, an antagonist, a rival.

ഏററിവെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To raise or lift upon, to place upon. 2. to increase, to advance.

ഏററിറക്കം. s. 1. Ascent and descent. 2. ebb and flow of the tide.

ഏററുന്നു,ററി,വാൻ. v. a. 1. To cause to arise, &c. 2. to raise, to augment, increase, &c. 3. to export. 4. to carry, to bear.

ഏററുപാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To sing with or after.

ഏററുവാണിഭക്കാരൻ. s. A petty merchant, or one who sells for another.

ഏററുവാണിഭം. s. Petty merchandise or selling for another.

ഐ

ഐ. The 12th vowel of the Malayalam alphabet or more properly a diphthong corresponding in sound to 'Ei' in eighth.

ഐ. ind. An interjcetion of, 1. Remembering, (aye. ha.) 2. calling. 3. summoning, (hola, ho, hey.)

ഐകമത്യം. s. Union, fellowship; agreement in sentiment.

ഐകാഗാരികൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

ഐകാഗ്ര്യം, &c. adj. Closely attentive; intent.

ഐകമത്യം. s. Unity, union, fellowship.

ഐകമത്യപ്രാപ്തി. s. Union, combination. ഐകമത്യംപ്രാപിക്കുന്നു To unite, to combine.

ഐക്യം. s. Union, fellowship.

ഐംഗുദം. s. The fruit of the tree called 'Ingu da.' ഓടക്കുരു.

ഐണം. s, 1. A herd of male antelopes. കലക്കൂട്ടം. adj. Belonging to a male antelope. കലയെസംബന്ധിച്ചതു°.

ഐണേയം. s. A herd of does or female antelopes. മാൻകൂട്ടം. adj. Appertaining to a doe or female antelope. മാനിനെ സംബന്ധിച്ചതു°.

ഐതിഹ്യം. s. Traditional instruction. പഴഞ്ചൊൽ.

ഐന്ദ്രജാലികൻ. s. A juggler. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.

ഐന്ദ്രം. adj. Belonging of INDRA. ഇന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ചതു°.

ഐന്ദ്രലുപ്തം. s. Morbid baldness. കഷണ്ടി.

ഐന്ദ്രലുപ്തികൻ. s. One afflicted with falling off of the hair, or morbid baldness. കഷണ്ടിത്തലയൻ.

ഐന്ദ്രിയകം. adj. Perceptible, perceived, present. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടു° അറിയാവുന്നതു°.

ഐരു°. s. Iron-stone powder. ഐരുരുന്നു. To reduce or melt iron-stone powder into iron.

ഐരാവണം. s. INDRA's elphant, regent of the eastern point. ഇന്ദ്രഗജം.

ഐരാവതം. s. 1. INDIRA's elephant. 2. the same considered as the elephant or regent of the eastern point. 3. an orange. 4. a tree. നിലഞാവൽ.

ഐരാവതി. s. Lightning. മിന്നൽ.

ഐല. s. The name of a fish.

ഐലേയം. s. A perfume. See ഏലാവാലുകം.

ഐശം. adj. Lordly, kingly. ഈശനെ സംബന്ധിച്ചതു°.

ഐശാനം. adj. Belonging to SIVA. 2. appertaining to the north east quarter. ഈശാനസംബന്ധം.

ഐശ്വരം. adj. God-like, divine.

ഐശ്വര്യം. s. 1. Riches, 2. prosperity. In the Sanscrit language it denotes superhuman power; the divine attributes of omnipotence, omnipresence, invisibility, &c.

ഐശ്വര്യവാൻ. s. A rich man.

ഐഷണിക. s. A goldsmith's balance. തുലാസ°.

ഐഷമസ°. ind. The present year. ഈ ആണ്ടു°.

ഐഹികം. adj. Worldly, appertaining to this world. ഇഹലോകത്തിനടുത്തതു°.

ഐഹികാനന്ദം. s. Worldly joy. ഇഹലോകത്തിനടുത്ത സന്തോഷം.

ഐളിവിളി. s. A name of 'Cubera', the god of riches. കുബേരൻ.

ഐക്ഷവം. adj. Appertaining to sugar cane. കരിമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചതു°.

ഒ

ഒ. The thirteenth letter in the Malayalam alphabet, corresponding in sound to O, and is pronounced short or long according to usage. When used as a short vowel it is pronounced like O in Odd; and when used as a long vowel like O in Ode. Words beginning with ഒ as a short vowel are here first given. then those beginning with it as a long vowel.

ഒ. ind. 1. A vocative particle, (oh). 2. an interjection of calling, (oh, hola). 3. of reminiscence, (ho, ah). 4. of compassionating, (oh, ah).

ഒകാരം. s. The name of the short vowel ഒ.

ഒക്ക°. s. The hip and loins.

ഒക്ക. adj. All, whole.

ഒക്കക്കൂടെ. adv. Altogether, all.

ഒക്കെതക്ക. adj. Altogether.

ഒക്കപ്പാടെ. adv. Altogether, all.

ഒക്കവെ. adj. All, whole.

ഒക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To agree, to consent, to tally. 2. to be or become right, to be correct. 3. to be like, to be equal. 4. to succeed, 5. to happen, to come to pass.

ഒക്കെ. adj. All.

ഒക്കെയും. adj. All, whole,

ഒച്ച. s. Noise, voice, sound.

ഒച്ചപ്പാട്. s. Sound, noice.

ഒച്ചപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To make a noise, to sound. 2. to publish.

ഒച്ചപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To be sounded, published.

ഒച്ചയടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. The voice to become base or hoarse, from taking cold, speaking much, &c.

ഒച്ചയടപ്പ്. s. Hoarseness of voise.

ഒച്ചയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To make a great noise.

ഒടി, s. 1. A piece of paddy land. 2. a break, breaking. 3. sorcery, 4. the groin.

ഒടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To break, to divide. 2. to break off from. 3. use sorcery or witchcraft, with intent to kill.

ഒടിക്കുരു. s. A sweliing in the groin.

ഒടിക്കുഴി. s. The draught of a privy.

ഒടിച്ചിൽ. s. The act of breaking, splitting.

ഒടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to break. 2. to cause to use sorcery.

ഒടിമാടം. s. A hut.

ഒടിയൻ. s. A sorcerer.

ഒടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To break or be broken, to part in two. 2. to split, to break off from.

ഒടിവ്. s. A break, breaking, the state of being broken or split.

ഒടുക്. s. 1. The groin. 2, a swelling on the groin. 3. the name of a timber tree.

ഒടുക്കത്തെ. adv, Finally, at last, at length, in the end.

ഒടുക്കം. adj. Last. final.

ഒടുക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to finish or end. 2. to cause to consume, 3. to collect or cause to pay taxes, rent, &c.

ഒടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make an end, to finish. 2. to consume. 3. to pay taxes, &c.

ഒടുങ്ങൽ. s. 1. End, conclusion. 2. consumption, 3. death by small pox.

ഒടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be ended, or finished. 2. to be consumed. 3. to die of small pox.

ഒട്ട്. adj. 1, A little, part. 2. much, long.

ഒട്ടകം s. A camel, ഒട്ടകരോമം. Camel's hair.

ഒട്ടം. s. 1. A button made of wood, iron, &c. to fasten any thing. 2. a piece of wood fixed in two planks to hold them together. 3. a bet, a stake at play, a wager. ഒട്ടം കെട്ടുന്നു. To stake at play.

ഒട്ടൽ. s. 1. A kind of reed or small bamboo. 2. sticking, pasting.

ഒട്ടലാമ്പൽ. s. A species of lotus. 'Damasonium Indicum. (Rheed).

ഒട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To paste, to stiek, to cause to adhere.

ഒട്ടിയൻ, ഒട്ടൻ. s. A tank-digger.

ഒട്ടുക്ക്. adv. Altogether, all, whole.

ഒട്ടുകോൽ. s. A stick covered with the milk or gum of the banyan tree, and used as bird lime to catch birds.

ഒട്ടുഞൊണ്. s. A cutaneous eruption on the loins or waist.

ഒട്ടുത്തുക. s. The total sum, or sum total.

ഒട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ, v. n. To join, to stick, to adhere.

ഒട്ടും. adv. ഒട്ടുമില്ല. Nothing at all, none whatever.

ഒട്ടേടം. adv. A little way, part of the way,

ഒട്ടേറെ. adv. Much, more.

ഒട്ടൊട്ട്. adv. A little, somewhat, partly.

ഒട്ടൊഴിയാതെ. adj. All, whole.

ഒതുക്ക്. s. Stone steps, stairs.

ഒതുക്കം. s. 1. Modesty, humility. 2. subjection. 3. state of being settled, settledness, settlement. 4. tightness, closeness, compactness. 5. seizure extortion. 6. secret. 7. hiding, concealment. 8. pr vacy, retirement. 9. oppression I0. beating down, or making even. 11. restraining, keeping in or under. 12. compressing. 13. state of being reduced in body. 14. abridgment, abstract. 15. placing things together in one place, adjusting. 16. the state of being enclosed, or contained. 17. narrowness, straitness. adj. 1. Modest, humble. 2. subject. 3. settled. 4. tight, compact. 5. concealed. 6 retired. 7. oppressed. 8. restrained, compressed. 9. reduced. 10. straitened, &c.

ഒതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To subdue, to make subject. 2. to settle, to tighten. 3. to straiten, to compress. 4. to extort, seize. 5. to restrain, to keep in. 6. to hide, to conceal. 7. to compress. 8. to beat down or

make even. 9. to reduce. 10. to oppress, to vex. 11. to abridge. 12. to adjust, to put in order. 13. to cram in.

ഒതുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be humble. 2. to be obedient, submissive. 3. to be settled. 4. to be compact 5. to be seized. 6. to be hid, to be concealed. 7. to hide one self, to retire. 8. to be beaten down. 9. to be restrained. 10. to be compressed. 11. to be reduced, to abate, to grow less, to grow lean. 12. to be oppressed. 13. to be straitened. 14. to be abridged. 15. to be contained, to be enclosed. 16. to recede, to retire, to give way, to go out of one's way. 17. to enter into a corner or place for shelter. 18. to refrain.

ഒത്ത. adj. 1. Agreeable, pleasing. 2. suitable, right.

ഒത്തപോലെ. part. Agreeably, consistently, according to one's wish, according to, as.

ഒത്തവണ്ണം. part. See the preceding.

ഒത്തുനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To examine, to compare with, to look over again. ഒത്തുവരുന്നു. To come together, to come right.

ഒത്തുന്നു. ത്തി, വാൻ. v. n. To leap, to jump, to skip.

ഒത്തൊരുമ. s. Union, fellowship.

ഒന്നു. adj Numeral. 1. One, single. 2. either, or. When ഉം is affixed and joined with a negative it signifies nothing; as ഒന്നുമില്ല. There is nothing.

ഒന്നാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. lit. To be one, to be united, to be joined, to be combined.

ഒന്നാകെ. adv. Altogether.

ഒന്നാക്കുന്നു, ക്കി. വാൻ, v. a. lit. To make one, to unite, to join together, to combine, to mix.

ഒന്നാമതു. adj. First.

ഒന്നാമത്തെ. adj. First.

ഒന്നാമൻ. s. The first man.

ഒന്നാം. adj. First.

ഒന്നാന്തരം. adj. The first sort.

ഒന്നിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be collcted together. 2. to be united, to be joined together. 3. to be reconciled, agreed.

ഒന്നിച്ചു. adv. Unanimously, conjointly, together.

ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To assemble or meet together. 2. to be joined together. 3. to be mixed, to be united.

ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To assemble together, to collect or gather together. 2. to join together. 3. to mix.

ഒന്നേ. adj. Only one. ഒന്നേയുള്ളു. There is only one.

ഒമ്പതു. adj. Numeral nine. 9.

ഒമ്പതാം. adj. Ninth,

ഒമ്പതാമതു. adj. Ninth.

ഒമ്പതാമത്തെ. adj. Ninth.

ഒമ്പതിനായിരം. adj. Nine thousand.

ഒമ്പതിതു. adj. Nine each by nines.

ഒമ്പതു. Only nine. ഒമ്പതേയുള്ളു. There is only nine.

ഒപ്പു. s. Signature, sign, subscription.

ഒപ്പമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be made level or even. 2. to be or become equal.

ഒപ്പമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To level, to even. 2. to equalize. 3. to smooth.

ഒപ്പമിടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. v. a. To smooth, to make even, to make equal, to place equally.

ഒപ്പം. adj, Equal, level, even. s. Equality, evenness, smoothness. ഒപ്പം എത്തുന്നു. To overtake.

ഒപ്പൽ. s Sponging, taking up water, &c. with a sponge, or cloth.

ഒപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make right, to make equal, to equalize. 2. to prove, to demonstrate 3. to accomplish. 4. to adjust, to putright. 5. to suceed, to obtain.

ഒപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To sign, to put the signature to a letter or other document.

ഒപ്പുകാണം. s. Fee given on execution and signature of documents on the sale or mortgage of land, &c.

ഒപ്പുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To sign, to put the signature to a letter, or other document.

ഒപ്പനിരപ്പു. s. Levelness, evenness, smoothness, equality.

ഒപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. a. To sponge, to wipe up.

ഒപ്പൊപ്പം. adj. Equal, alike, even.

ഒരിക്കലും, ഒരിക്കൽപ്പോലും. The connecting particle ഉം being affixed to ഒരിക്കൽ, and joined with a negative it means, 'never' as. ഒരിക്കലും ചെയ്കയില്ല. I will never do it.

ഒരിക്കൽ. adv. Once, at once.

ഒരിക്കാൽ. adv. Once, at once.

ഒരിട. adv. Once, at one time.

ഒരു. adj. Numeral. 1. One. 2. Single. This word, in Malayalim expresses the indefinite articles 'A' and 'an'.

ഒരുകൈ. adj. 1. Unanimous, united, familiar 2. a handful.

ഒരുക്കം. s. Preparation, readiness.

ഒരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To prepare, to make ready.

ഒരുക്കമാനം. s. Articles, materials.

ഒരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be ready, to be prepared. 2. to yield, to submit.

ഒരുച്ചെന്നികുത്തു°. s. Head ache, or pain in the head on one of the temples.

ഒരുച്ചെവിയൻ. s. A medicinal plant.

ഒരുത്തൻ. adj. pron. (masc.) One man; or a person. When ഉം is affixed, and joined with a negative it signifies; no one; ഒരുത്തനമില്ല. There is no one.

ഒരുത്തി. adj. pron. (fem.) One woman; a female.

ഒരുനാളം. adv. This word requires a negative when it means 'never;' as അവൻ ഒരുനാളം നശിക്കയില്ല. He shall never perish. ഒരുനാളമില്ല. Not at any time.

ഒരുനില. adj. Unanimous, united, agreed, familiar.

ഒരുപാട°. adv. 1. Once, at once. 2. of one party. 3. much.

ഒരുമ. s. Unity, oneness, concord, fellowship. 2. a fraction, $\frac{1}{20}$.

ഒരുമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To unite; to reconcile.

ഒരുമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To join together, to be united, to be reconciled, to agree.

ഒരുമാവു°. s. A fraction, $\frac{1}{20}$.

ഒരുമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To join together, to come together, to be reconciled. to be agreed, to be aunited. 2. to mix together.

ഒരുമിച്ചു°. adv. Together, conjointly, unanimously.

ഒരുമ്പാട°. s. 1. Union, unity. 2. concord, agreement. 3. uniformity. 4. preparation, readiness. 5. confederacy.

ഒരുമ്പാടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To unite, to join. 2. to prepare.

ഒരുമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To come together, to be united. 2. to attempt. 3. to be ready. 4. to agree, to consent. 5. to be involved in any affair.

ഒരുവൻ. adj. pron. One, one person.

ഒരുവർ. adj. pron. One, one person (honorific.)

ഒരുവേരൻ. s. A plant, or medicine.

ഒരുഴം. adv. One time, one turn, once.

ഒരെടത്തു°. adv. At a place, somewhere.

ഒരെടത്തും. adv. The ഉം affixed to ഒരെടത്തു° requires a negative, as ഒരെടത്തുമില്ല. No where, in no place.

ഒരെടം. adv. One place; somewhere.

ഒരെടവും. adv. The ഉം being affixed to ഒരെടം requires a negative, as ഒരെടവുമില്ല. No where.

ഒലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To flow, to run, to issue.

ഒലിപ്പു°. s. Flowing, issuing.

ഒലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. c. To cause to flow. രക്തം ഒലിപ്പിക്കുന്നു. To bleed.

ഒലിവു°. s. Flowing, issuing.

ഒല്ല. A negative defective verb, signifying, must not.

ഒല്ലാത്ത. A negative adjective participle meaning. "ought not" ഒല്ലാത്ത കാര്യം. A thing which ought not to be done, an evil or bad thing.

ഒല്ലായ്മ. s. 1. Evil,, badness, wickedness. 2. inability.

ഒല്ലാ. part. A particle meaning, not. cannot.

ഒളി. s. 1. A light, splendor. 2. a hiding place. 3. concealment. ഒളികെട്ടുന്നു. To make a hiding place for sportsmen.

ഒളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To hide oneself, to be hidden. 2. to be concealed. ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു. To conceal any thing, to suppress. ഒളിച്ചു പോകുന്നു. To flee, to escape. ഒളിച്ചു° നടക്കുന്നു. To live in concealment.

ഒളിപ്പു°. s. Concealment.

ഒളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hide, to conceal.

ഒളിപ്പിടം. s. A hiding place, a shelter.

ഒളിമ. s. Light, splendor, brightness.

ഒളിമരം. s. A tree which gives light at night.

ഒളിമറ. s. A hiding-place, a place of concealment.

ഒളിമിന്നൽ. s. Lustre, brightness, shining.

ഒളിയമ്പ്. s. An arrow shot from a secret place.

ഒളിവ്. s. Light, brightness, brilliancy.

ഒഴികഴിവ്. s. 1. An excuse. 2. means, expedient. 3. completion. 4. removal.

ഒഴികെ. part. Besides, but, except.

ഒഴിക്കത്തക്ക. adj. Exceptionable.

ഒഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give up. 2. to pour out. 3. to abdicate, to resign. 4. to finish, to complete, to effect, to succeed. 5. to remove, to put away, to free, to clear. 6. to abandon, to desert, to forsake. 7. to empty, to evacuate, to void as urine. 8. to avoid, to escape. 9. to dispossess. 10 to return.

ഒഴിച്ചിൽ. s. 1. Excuse. 2. means, expedient. 3. completion, finish 4. evacuation, voidance. 5. relaxation, losseness, diarrhœa. 6. separation. 7. removal. 8. liberty, freedom. 9. vacancy. 10. disengagement.

ഒഴിച്ചിലാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To separate. 2. means to be found. 3. to be accompli hed, finished. 4 to be at leisure or liberty.

ഒഴിച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. 1. To seperate, to remove. 2. to find means. 3. to finish, to accomplish.

ഒഴിച്ചുകളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ, v. a. 1. To pour out, to empty. 2. to abandon, to vacate.

ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To cease. 2. to go off, to depart. 3. to turn aside, to avoid. 4. to be finished.

ഒഴിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to pour out. 2. to remove, to put away. 3. to evacuate. 4. to deliver up, to abandon. 5. to set at liberty; to cause to vacate. 6. to cause to clear, set free. 7. to dispossess.

ഒഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To cease. 2. to leave off. 3. to go off. 4. to give up, to resign. 5. to be at liberty, or free, to be disengaged. 6 to run as water. 7. to discharge. 8. to be relaxed.

ഒഴിവ്. s. 1. Cessation. 2 excuse. 3. means, expedient. 4. deliverance. 5. liberty, freedom. 6. vacancy. 7. relaxation, looseness. 8. leisure, disengagement.

ഒഴിവാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. See ഒഴിച്ചിലാകുന്നു.

ഒഴിവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. See ഒഴിച്ചിലാക്കുന്നു.

ഒഴിവില്ലായ്ക. s. See the following.

ഒഴിവില്ലായ്മ. s. 1. Want of relief, confinement, constupation 2. want of liberty. 3. the state of not being vacant, &c.

ഒഴിവുകേട്. s. See the preceding.

ഒഴുക്. s. 1. An account of lands and gardens in which the boundaries are given. 2. the side of a wall.

ഒഴുകൽ. s. 1. Flowing, running of water or any other fluid. 2 any thing adrift in the river.

ഒഴുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. To flow, to run down, to issue. ഒഴുകിപോകുന്നു. To get adrift; to run off, or down.

ഒഴുക്ക്. s. A current, running of water, a stream, a torrent; a flood.

ഒഴുക്കൻ. adj. Smooth, plain, not carved or worked.

ഒഴുക്കം. s. 1. A current, running of water. 2. neatness. 3. regularity, order.

ഒഴുക്കുനീര്. s. Running water.

ഒഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To pour, to cause to flow.

ഒഴുവാരം. s. A side room.

ഒറ്റ് s. Private or secret information, discovery.

ഒറ്റ. s. 1. One, single. ഒറ്റക്കണ്ണൻ. A one eyed person. ഒറ്റക്കൊമ്പൻ. One horned. 2. a boar.

ഒറ്റകായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To bear fruit for the first time.

ഒറ്റൻ. s. A spy; a secret emissary; disguised agent.

ഒറ്ററിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To spy out, to search narrowly. ഒറ്റുനോക്കുന്നു. See the preceding.

ഒറ്റപ്പണം. s. 1. One fanam. 2. a fee paid to belong to a certain company of merchants, &c.

ഒറ്റൽ. s. 1. Fishing. 2. a fishing basket.

ഒറ്റാൽ. s. 1. A fishing basket, used by fisher man to catch fish. 2. a wicker basket.

ഒറ്റി. s. A certian tenure of lands and gardens.

ഒറ്റിതെട്ടം. s. See the preceding.

ഒറ്റിയാൻ. s. 1. A boar. 2. a large elephant, the leader of a wild herd, also one that goes separate from the herd.

ഒറ്റുകാണം. s. Hire or present given to a betrayer, or spy.

ഒറ്റുകാരൻ. s. 1. A spy, a secret emissary, disguised agent, &c. 2. a fisherman.

ഒറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To betray, to give secret information. ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു. To give private information of. 2. to fish.

ഓ

ഓ. The letter ഓ used as a long vowel initial, corresponding to the English long 'O' in 'Ode.' The "ാ" (or dergham) is sometimes added to distinguish it from the short ഒ. 1. The connected form of this vowel (ൊ-ാ) affixed to the last word of a sentence or to a single word alone, denotes 'ignorance' or 'doubt;' as അവനൊ നീയൊ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. I know not whether it be he or you. 2. When it is added to the conditional form of a verb it represents the English phrases 'but if,' on 'the contrary;' as മഴപെയ്യാഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കദോഷംവരും; മഴപെയ്താലൊ, ഗുണമായിത്തീരും. If it donot rain harm will happen to the cultivation, 'but if' it rain it will succeed. 3 It denotes Interrogation, as ഇവനൊ. Is it this person? 4. It sometimes implies Negation, as ഞാനൊ ചെയ്തു°. Did I do it? No.

ഓ. An interjection of, 1. Surprize, wonder, admiration. 2. of indifference.

ഓകം. s. 1. A sluice or floodgate. 2. a drain or water course. 3. the awn, or beard of of some kind of paddy, and of barley.

ഓകൻ. adj. Bearded (paddy.)

ഓകസ്സ°. s. 1. An abode; a house. ഭവനം. 2. an asylum or place of refuge.

ഓകാരം. s. The name of the vowel ഓ.

ഓക്കാനം. s. A retching to vomit; nausea; qualm; squeamishness.

ഓക്കാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To retch, to feel an inclination to vomit; to be squeamish.

ഓഘം. s. 1. A flock or multitude. കൂട്ടം. 2. a flood, stream or torrent. ഒഴുക്ക°. 3. quick time in music. താളഭേദം. 4. tradition. പാരമ്പൎയ്യ ഉപദേശം.

ഓങ്കാരം. s. 1. Permission, consent. അനുവാദം. 2. the mysterious name of the deity, expressed by the three Sanscrit characters forming the syllable, 'Om' പ്രണവം.

ഓങ്ങൽ. s. Lifting up, as the hand, to strike.

ഓങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To raise or lift up the hand to strike. 2. to purpose to intend.

ഓജരാശി. s. A single sign in the Zodiac.

ഓജസ്സ°. s. 1. Light, splendor, brilliancy, metallic lustre. പ്രകാശം. 2. strength. 3. bravery. ബലം.

ഓടക്കുഴൽ. s. A pipe made of the ഓടൽ or large reed and used by goldsmiths to blow their fire. ഓടയൂതുന്നു. To melt, to fuse, as goldsmiths do gold, &c.

ഓട, ഓടെ. post-pos. With, along with; the sign of the 'social' ablative.

ഓട°. s. 1. A tile, a potsherd. 2. a shell. 3. bell metal. 4. a skull. ഓടിടുന്നു. To tile, to cover with tiles. ഓടമേച്ചിൽ. Tiling, the covering of a roof with tiles. ഓട മേയുന്നു. To cover with tiles, to tile.

ഓടൽ. s. 1. A kind of large reed. 2. a plant commonly called 'Ingudi.'

ഓടം. s. A boat, a wherry.

ഓടൽ. s. 1. A plant from the fruit of which oil is extracted. 2. a reed of small bamboo.

ഓടാമ്പൽ. s. A bolt, a bar.

ഓടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To drive, to cause or make to run. 2. to chase, to drive away. 3. to steer a 'vessel,' to drive a 'carriage,' &c.

ഓടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To run 2. to rush out. 3. to sail, as a vessel. 4. to slide. 5. to understand.

ഓട്ട. s. 1. A small hole. 2. a crack, a leak. 3. dulness of comprehension.

ഓട്ടക്കഴയൻ. s. One who is dull of apprehension.

ഓട്ടക്കൈ. adj. 1. Empty-handed. 2. squandering.

ഓട്ടൻതുള്ളൽ. s. A kind of dance.

ഓട്ടപ്പം. s. A pan-cake.

ഓട്ടം. s. 1. The act of running. 2. course. 3. flight. 4. sailing of a vessel.

ഓട്ടാളൻ. s. A messenger, a spy; a runner.

ഓട്ടുകലം. s. A frying pan; a pot made of bell metal.

ഓട്ടുപാത്രം. s. A vessel made of bell metal.

ഓട്ടുമെനി. s. 1. Bell metal. 2. old metal, or vessels made of bell metal and sold as old metal.

ഓട്ടുവള. s. A bracelet made of bell metal.

ഓണപ്പൂ. s. A flower, 'Impatiens fasciculata.'

ഓണം. s. 1. The twenty second or twenty third asterism or lunar mansion, 2 a festival called 'Onam' which is observed through out Malabar every year.

ഓണാട്ട°. s. The country about Mavelicarre.

ഓതം. s. 1. Dampness, of the floor of houses in the rainy season; moisture; 2. a rupture. hernia.

ഓതിക്കോൻ. s. A Brahminical teacher, an instructor, a tutor; or priest.

ഓതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To instruct in religion, to teach.

ഓതിരം. s. 1. A play at summerset. 2. a blow on the head. ഓതിരംമറിയുന്നു. To turn or play a summerset.

ഓതു. s. A cat. പൂച്ച.

ഓതുന്നു,തി,വാൻ. v. a. 1. To whisper. 2. to read, to recite, to rehearse. 3. to chant prayers. 4. to learn. ഓതി ഉടക്കുന്നു, To break a cocoanut after pronouncing certain prayers. ഓതി ഒഴക്കുന്നു, To pour holy water. ഓതിതളിക്കുന്നു, To sprinkle with holy water. എണ്ണ ഓതികൊടുക്കുന്നു, To give consecrated oil to women in labour. ഓതി ഇറക്കുന്നു, To expel poison.

ഓത്തു°. s. 1. A system of religious doctrine of the Brahmans. 2. whispering. 3. speaking; reading, reciting, rehearsing. 4. chanting. 5. learning. ഓത്തുചൊല്ലുന്നു. To study the above system of religion.

ഓത്തൻ. s. A learned student, a student. തൃശ്ശിവപേരൂർ തിരുനാവാ. The two principal Brahminical Colleges in Malabar. At each place there is a വാദ്ധ്യാൻ നമ്പൂതിരി, and the students at those places are stiled. ഓത്തന്മാർ.

ഓദനം. s. Boiled rice. ചോറു°.

ഓന്തു°. s. The chamelion. 2 the animal commonly termed the blood-sucker: 'lacerta cristata.'

ഓപ്പമിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. To smooth, to polish.

ഓപ്പം.s. 1. Smoothing, polishing. 2. smoothness.

ഓമ. s. The base or capital of a pillar.

ഓമന. adj. Darling, dear.

ഓമം. s. Bishopsweed, or common carroway. 'Sison Ammi.' (Lin.)

ഓമൽ. s. 1. Dearness, fondness. 2. pleasure. 3. beauty, neatness.

ഓരു°. s. Saltness.

ഓര. S The name of a tree growing in marshy places.

ഓരം. s. 1. Side, edge, margin, 2. brim, hem. extremity.

ഓരാണ്ടു°. s. One year.

ഓരായിരം. adj. One thousand.

ഓരി. s. 1. A jackal. ഓരിക്കുന്നു. To howl as a jackal. 2. a part, portion.

ഓരില. s. The name of a plant.

ഓരിലത്താമര. s. A medicinal root, or plant; the suffruticose Violet. 'Viola suffruticosa.' (Lin.)

ഓരിലമുതക്കു°. s. A species of convolvulus. 'Convolvulus palmata.' (Rheed.)

ഓരോ. adj. One, each.

ഓരോന്നു°. adj. pron. Each one, each.

ഓരോരുത്തൻ. adj. pron. Each, every one.

ഓരോരോ. adj. Each, every.

ഓൎക്കുന്നു,ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To recollect, to remember, to bear in mind. 2. to ponder, to consider, to meditate.

ഓൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. See ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. To remind, to admonish.

ഓൎമ്മ. s. 1. Recollection, remembrance. 2. memory. 3. meditation, pondering, considering. 4. a hint, the act of mentioning slightly, intimation. 5. caution, circumspection, vigilance, precaution.

ഓൎമ്മകേടു° 1. Forgetfulness. 2. carelessness, negligence, neglect, inattention.

ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. 1. To bring to mind by a slight mention, to hint; to remind one of any thing. 2. to warn, to admonish, to forewarn; to caution.

ഓൎമ്മപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be careful, to be cautious, to be aware of.

ഓല. s. 1. The leaf of a cocoanut-tree or any kind of palm. 2. leaves for writing on, 3. leaves of sugarcane, green paddy, &c. 4. leaves for covering a house. 5. a kind of ear-ring made of a leaf, gold, or silver.

ഓലപ്പണം. s. Money paid for a stamp 'olla.'

ഓലപ്പുര. s. A house covered with 'ollas,' or leaves.

ഓലപ്പെട്ടി. s. A box in which Title deeds, &c. written on 'ollas' are kept.

ഓലമടൽ. s. A branch of a cocoanut or palmira tree.

ഓലി. s. 1. A pond. 2 a temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river or rivulet. ഓലികുഴിക്കുന്നു. To dig a pond, &c.

ഒലുന്നു, ലി, വാൻ. v. n. 1. To flow, to run as water. 2. to ooze out.

ഓലോല. adv. In drops.

ഓലോലൻ. s. A curry in which only salt is used.

ഓശ. s, A sound, a noise.

ഓശപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To sound, to make a noise.

ഓശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To sound, or be sounded.

ഓഷണം. s. Pungency, pungent taste or flavour. എരിവു.

ഓഷം. s. Burning, combustion. ദഹനം.

ഓഷധി. s. 1. An annual plant or herb, one that dies after becoming ripe. 2. a medicine. 3. an asterism.

ഓഷധി. s. See the preceding.

ഓഷധീശൻ. s. An epithet of the moon. ചന്ദ്രൻ.

ഓഷ്ഠം. s. A lip, especially the upper one. അധരം

ഓഹരി. s. A share, part, portion. ഓഹരി വെക്കുന്നു. To share, to portion out.

ഓഹരിക്കാരൻ. s. A partaker, sharer, a partner.

ഓഹോ. interj. denoting, 1. Permission, O! O! 2. surprize. 3. indifference. 4. fear. 5. pain, pity.

ഓളം. s. 1. A wave. ഓളം വെട്ടുന്നു. Waves to strike against a boat or vessel. 2. joy, pleasure. ഓളം കളിക്കുന്നു. To live in pleasure. 3. pride, haughtiness. ഓളപാത്തി. The hollow or bed between the waves.

ഓളം. part. Until, unto, as far as, as much as, as great as. This particle is generally added to the end of words, as, അവൻ വരുവോളം. Until he comes. സമുദ്രത്തിങ്കലോളം. As far as the sea. പൎവ്വതത്തോളം ഉയരം. High as a mountain. പഠിച്ചെടത്തോളം മറന്നു. He has forgotten as much as, or all, he had learnt.

ഓളാങ്കക്കാരൻ. s. One who does not mind his business, one who lives in pleasure, a voluptuous man.

ഓളാങ്കം. s. 1. Living in pleasure, voluptuousness. 2. pride, haughtiness.

ഓളി. s. 1. Howling, as a dog. ഓളിയിടുന്നു. To howl. 2. a term of respect, answering to, Sir.

ഔ

ഔ. The fourteenth letter, and last vowel of the Malayalam alphabet. It is the dipthong 'Au' or 'Ou' having the sound of 'Ou' in 'Out.'

ഔകാരം. s. The name of the vowel ഔ.

ഔചിത്യം. s. 1. Propriety; aptness; fitness. 2. context. 3. circumstances of time or place.

ഔത്താനപാദി. s. In astronomy, the polar star' or the north pole itself; a name of DHRUWA' who in mythology is said to be the son of 'Uttanapada, and grandson of the first Manu. ധ്രുവൻ.

ഔത്സുക്യം. s. 1. Anxiety, perturbation, regret. പരിഭ്രമം. 2. zeal. ശുഷ്കാന്തി.

ഔദനികൻ. s. A confectioner, a cook. ചോറുവെക്കുന്നവൻ.

ഔദരികൻ. s. Selfishly voracious. തന്നെത്താൻ പോററുന്നവൻ.

ഔദാൎയ്യം. s. Munificence, liberality, generosity.

ഔദുംബരം. s. 1. The red wooded fig tree, 'Ficus Racemosa. അത്തി. 2. copper. ചെമ്പു. adj. 1. Belonging or appertaining to the red wooded fig tree, as leaves, fruit, &c. 2. belonging to or made of copper.

ഔദ്ധത്യം. s. Pride, arrogance, rudeness. ഡംഭം.

ഔന്നത്യം. s. 1. Height, elevation. ഉയരം. 2. greatness, excellency. മഹത്വം.

ഔപഗവകം. s. A multitude of the descendants of 'Upagu'.

ഔപനിധികം s. A deposit, the thing pledged or deposited adj. Relating to a deposit.

ഔപമ്യം. s. Resemblance, similitude. ഉപമാനം.

ഔപയികം. adj. Right, fit, proper. ഉചിതം.

ഔപവസ്തം. s. A fast, fasting. ഉപവാസം.

ഔപവസ്ത്രം. s. An upper garment. ഉത്തരീയം.

ഔപാസനം. s. 1. Service. 2. worship. ഉപാസന.

ഔമീനം. s. Land where linseed is cultivated. ചണം വിളയുന്നെടം.

ഔരഗം. s. The constellation 'Aslesha'. ആയില്യം.

ഔരഭ്രകം. s. A flock of sheep. ആട്ടിൻകൂട്ടം.

ഔരസൻ. s. A legitimate child, i. e. by a wife of the same tribe. സ്വന്തപുത്രൻ.

ഔരസ്യൻ or ഉരസ്യൻ. s. See the preceding.

ഔർദ്ധ്വദെഹികം, adj. Obsequies of a deceased person, whatever is given or performed in remembrance of a wealthy person deceased. പിതൃക്രിയ.

ഔൎവ്വം. s. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ഔൎവ്വാഗ്നി. s. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ഔശീരം. s. 1. The tail of an animal used as a fan, the 'Chowri'. ചാമരം. 2. a stick, or according to some the stick which serves as a handle to the preceding. ചാമരദണ്ഡം. 3. a bed. മെത്ത. 4. a seat, a chair or stool. ആസനം. 5. the root of a fragrant grass, 'Andropogon muricatum. രാമച്ചം.

ഔഷണം s. Pungency, pungent taste or flavor. എരിവു°.

ഔഷധം. s. A medicament, a drug, any herb, mineral; &c. used in medicine.

ഔഷധി. s. See the preceding.

ഔഷ്ട്രകം. s. A herd of camels. ഒട്ടകക്കൂട്ടം.

ഔഷ്ണ്യം. s. Heat, warmth. ഉഷ്ണത.

ഔക്ഷകം. s. Aherd of oxen. കാളക്കൂട്ടം.

ക

ക. The first consonant of the Malayalim alphabet, and the first of the guttural letters: it corresponds to K or C in 'Can'.

കകാരം. s. The name of the letter ക.

കകുദ°. s. The hump on the shoulders of an Indian bull. കാളയുടെ പുഞ്ഞുകുറ്റി.

കകുദ്മതി. s. The hip and loins. കുകു°.

കകുദ്മാൻ. s An ox, a bullock. കാള.

കകുദം. s. 1. The hump on the shoulders of an Indian bull. കാളയുടെ പുഞ്ഞകുറ്റി. 2. an ensign or symbol of royalty, as the white parasol, &c. രാജചിഹ്നം. adj. Chief, preeminent. ശ്രേഷ്ഠം.

കകുപ്പ°. s. Space, region or quarter: as east, west, &c. ദിക്ക°.

കകുഭം. s. 1. A space, region or quarter; as east, west, &c. ദിക്ക°. 2. A tree. നീർമരുതു°. 'Pentaptera Arjuna'. (Rox.) 3. a part of a lute, the belly, a wooden vessel covered with leather placed under its neck to make the sound deeper, or a crooked piece of wood at the end of the lute. വീണയുടെ ചുര. 4. a sparrow. ചെറുകരികിൽ.

കക്ക°. s. 1. Vomiting. 2. a plant bearing a large seed. 3. the gizzard of fowls.

കക്കട. s. A kind of dagger.

കക്കരി. s. A kind of cucumber vine. 'Cucumis muricatus (Willd.)

കക്കരിക്കാ. s. A kind of cucumber.

കക്കാ. s. Shells, cockle, &c.

കക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to vomit. 2. to make another regorge, or give back.

കക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To vomit. 2. to regorge, to throw back.

കക്കുന്നു, ട്ടു, പ്പാൻ. v. a. To steal to pilfer.

കക്കോലകം. s. A perfume, a plant bearing a berry, the inner part of which is a waxy and aromatic substance.

കക്ഖടം. adj. Hard, solid.

കങ്കടകം or കങ്കടം. s. 1. Armour; mail. 2 a cuirass. പടച്ചട്ട.

കങ്കണം. s. 1 A bracelet or an ornament for the wrist. വള. 2. a string or ribband tied round the waist. അരഞ്ഞാണം. 3. an ornament or trinket. ആഭരണം. 4. a drop of water. വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി.

കങ്കണി. s. A small bell or tinkling ornament.

കങ്കതം. s. A comb, or instrument for cleaning the hair. ചീപ്പ°

കങ്കതിക. s. A comb, for cleaning the hair. ചീപ്പ°.

കങ്കൻ. s. 1. 'Yama' or death. യമൻ. 2. a disguised brahman. 3. a title of "Yudishtir" from his assuming the disguise of a brahman. യുധിഷ്ഠിരൻ.

കങ്കപത്രം. s. 1. An arrow. അമ്പ°. 2. a feather. തൂവൽ.

കങ്കം. s. A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

കങ്കരം. adj. Bad, vile, sinful. ചീത്ത s Butter milk mixed with water. വെള്ളം കൂട്ടിയ മോര°.

കങ്കാളൻ. s. A proper name, a title of SIVA. ശിവൻ.

കങ്കാളി. s. A proper name, a title of CALI കാളി.

കങ്കാളകൂടം. s. A skeleton. അസ്ഥികൂടം.

കങ്കാളം. s. 1. A skeleton. അസ്ഥികൂടം. 2 a large dish, a charger. താളം.

കങ്കേളി s. A tree, 'Jonesia asoca. (Rox.) അശോകം.

കംഖം. s. Enjoyment; fruition. അനുഭവം.

കംഗു. s. A kind of pannick seed. 'Panicum Italicum. തിന.

കങ്ങൽ. s. A burn, the state of being scorched or singed by fire.

കങ്ങാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To dispute, to quarrel.

കങ്ങാണിപ്പ°. s. A dispute, quarrel, noise, or disturbance.

കങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be scorched or singed by fire, to be burnt.

കചപക്ഷം. s. Much or ornamented hair. നല്ല തലമുടി.

കചഭരം. s. The hair. തലമുടി.

കചഭാരം. s. The hair. തലമുടി.

കചം. s. 1. The hair തലമുടി. 2. the tuft or band of hair worn by females upon the crown of the head. കൊണ്ട.

കച്ച s. 1. The end or hem of a lower garment, or cloth, gathered up behind and tucked into the waistband. 2. broad tape. 3. unbleached cloth. 4. a belt, a girdle.

കച്ചകെട്ട°. s. The art or science of fencing, or of using weapons, or of dancing. കച്ചകെട്ടിക്കുന്നു. To teach the use of weapons, &c. കച്ചകെട്ടുന്നു. To practice the use of weapons, &c.

കച്ചക്കണക്ക° s. 1. An account or bill of sale of cloth, &c. 2. bill given to the purchaser of cloth.

കച്ചത്തരം. s. Coarse cloth.

കച്ചപ്പുറം. s. A zone or girdle made of gold, silver, and precious stones.

കച്ചരം. adj. 1. Foul, dirty, unclean. അഴുക്കുള്ള°. 2. soiled, spoiled by dirt. ചെളിപറ്റിയത°. 3. vile, wicked, bad. ചീത്ത, ദോഷമുള്ള°.

കച്ചവടക്കാരൻ. s. A merchant, a trader; a cloth-merchant.

കച്ചവടപ്പീടിക. s. A merchant's shop.

കച്ചവടം. s. Merchandise, traffic in cloth, commerce, trade. കച്ചവടം ചെയ്യുന്നു. To trade, to traffic.

കച്ചവടഃവിചാരിപ്പ°. s. The superintendance of commerce, a commercial department,

കച്ചവടഃ വിചാരിപ്പുകാരൻ. s. A commercial agent.

കച്ചവടസ്ഥലം. s. A place of merchandise, a market place.

കച്ചി. s. Straw, stubble.

കച്ചിക്കഴൽ. s. An ornament worn on the neck by women, and children,

കച്ചിൽ. ind. A particle implying wish or desire, (may it be so;) also introducing a kind inquiry. (I hope that it is so, &c.)

കച്ചേരി. s. A cutchery, or public office for the transaction of business.

കച്ചേലം. adj. Handsome, beautiful, pleasant.

കച്ചോലം. s. A medicinal root of a sweet smell. "Kœmpferia Galanga".

കച്ഛപം. s. 1. A turtle, or tortoise. ആമ. 2. one of the nine "Nidhis" or treasures of "Cubera," the god of riches. നവനിധികളിൽ ഒന്ന°.

കച്ഛപി. s. 1. A female tortoise, also a small one. ആമപ്പെട. 2. a sort of lute. ഒരുവക വീണ. 3. the lute of "Sariswati" the goddess of learning. സരസ്വതിയുടെ വീണ.

കച്ഛം. s, 1. A tree, the timber of which is used for making furniture, &c. commonly Toon, "Cedrala Toona" (Rox.) 2. another tree, the Poplar leaved Hibiscus, or Portia tree, "Hibiscus Populneus." (Lin.) പൂവരശ°. 3. the hem of a garment tucked into the waistband. adj. Contiguous to water, land, &c., watery.

കച്ഛുര. s. 1. A plant (a species of Hedysarum.) കൊടിത്തൂവ.

കച്ഛുരം; &c. adj. 1 Scabby, itchy. ചിരങ്ങുള്ള. 2. unchaste, libidinous. കാമമുള്ള.

കച്ഛു. s. Scab or itch. ചിരങ്ങ°.

കച്ഛുരകം. s. Zedoary zerumbet, "Curcuma zerumbet." (Rox.)

കച്ചൂരം. s. A medicinal root. ചെറുകച്ചോലം.

കജ്ജളം. s. 1. Lamp-black, used as a collyrium and applied to the eye-lashes or eyelids; both as an ornament, and as a medicine. മഷി. 2. a cloud. മേഘം.

കജ്വലം. s. Lamp-black, especially considered as an application to the eyes. See the preceding.

കജ്വലധ്വജം. s. A lamp. വിളക്ക്.

കഞ്ചന. adj. One, some, any. s. Opium. കറുപ്പ്.

കഞ്ചാവ്. s. 1. The name of an intoxicating plant. "Cannabis sutiva." (Willd.) 2. any thing intoxicating.

കഞ്ചിൽ. ind. A or any, some,

കഞ്ചുകാലു്. s. A serpent, a snake. പാമ്പ്.

കഞ്ചുകം. s. 1. A sort of short bodice, or tight jacket, worn by Hindu females. സ്ത്രീകൾ ഇടുന്ന ചട്ട. 2. a serpent's skin. പാമ്പിന്റെ പടം. 3. armour; mail. പടച്ചട്ട. 4. cloth, clothes. കുപ്പായം. 5. a kind of drawers, or short breeches.

കഞ്ചുകി. s. 1. An attendant on the women's apartment. 2. one who is clothed. കുപ്പായമിട്ടവൻ. 3. a snake. പാമ്പ്.

കഞ്ചുലിക. s. A bodice, or jacket. ചട്ട.

കഞ്ജകം. s. 1. A kind of bird, the "Mayana," or "Meina." മൈന. 2. holy basil, "Ocimum sanctum." തുളസി.

കഞ്ജം. s. 1. Nectar. അമൃതം. 2. a lotus. താമരപ്പൂ.

കഞ്ഞി, s. 1. "Conje," boiled rice with the water. 2. starch. കഞ്ഞികുടി. Drinking or taking "conje." കഞ്ഞിക്കൊട്ടിൽ. A place where "Conje" is given to the poor. കഞ്ഞിപ്പശ. A kind of glue made from rice "conje," starch. കഞ്ഞിപിഴിയുന്നു, കഞ്ഞിയിടുന്നു. To starch. കഞ്ഞിവെള്ളം. The water without the boiled rice.

കഞ്ഞുണ്ണി. s. A medicinal plant, a spreading shrub, "Eclipta or verbesina prostrata."

കട. s. 1. A shop. 2. the root of a tree.

കടകം s, 1. A bracelet of gold വള. 2. the side of a hill or mountain പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗം. 3. table land. മുകൾപ്പരപ്പ്. 4. the town or province of Cuttack. നഗരം, രാജ്യം. 5. a water pot. കടം. beating, striking below the waist, i. e. on the thighs, &c. a lower direction in fencing. കടകമടിക്കുന്നു. To strike below the waist.

കടകെട്ടവൻ. s. A worthless fellow, vile, wicked.

കടകോൽ. s. A churning stick.

കടക്കണ്ണ്. s. The outer corner of the eye.

കടക്കാരൻ. s. 1. A debtor. 2. a creditor. 3. a shopman.

കടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To go, to pass or go over, to jump over. 2. to go or pass through. 3. to enter into. 4. to transgress, to break. 5. to surpass, to excel. 6. to overflow.

കടക്കോടി s. A class of people who live on the sea shore; the fishermen tribe.

കടഖാദകൻ. s. An eater, one who eats voraciously. അതിഭക്ഷകൻ.

കടങ്കടേരി. s. Turmeric. മഞ്ഞൾ.

കടങ്കാരൻ. s. See കടക്കാരൻ.

കടച്ചിനാര്. s. The fibres of the leaves of the pine-apple plant.

കടച്ചില്ക്കാരൻ. s. 1. A turner. 2. a polisher, a sword or tool polisher.

കടച്ചില്ക്കൊല്ലൻ. s. A turner. See the preceding.

കടച്ചിൽചാണ. s. A grinding stone.

കടച്ചില്പണി. s. A turner's work, polishing.

കടച്ചിൽ. s. 1. The act of turning, turning. 2. burning pain, pain from a bite. 3. churning.

കടതല. s. Head and tail; beginning and end.

കടത്തി. s. 1. Transporting, conveying over. 2. accompanying of travellers through a forest, or dangerous place. 3. the act of passing through. 4. the act of removing, or transferring.

കടത്തൽ. s. See the preceding.

കടത്തിയൂട്ട്. s. An entertainment given at a separate place from the house of the person who gives the entertainment.

കടത്തുകടവ്. s. A place where passengers embark, or disembark, a landing place.

കടത്തുകാരൻ. s. A ferryman, one who keeps a ferry; one who for hire transports goods and passengers over the water.

കടത്തുകൂലി. s. Hire or fair for conveyance.

കടത്തുതോണി, s. A ferry or passage boat, a ferry.

കടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To ferry, to transport or convey over the water. 2. to cause to pass through, to put through. 3. to

cause to enter, to introduce. 4. to transfer, to remove.

കടൻപുല്ല്. s. A plant, "Scleria Lithospermia." (Willd.)

കടപ്പ്. s. Harsh language, asperity, vehemency (of language.) abuse.

കടപ്പിലാവു്. s. The citric-leaved Morinda. "Morinda citrifolia" (Willd.)

കടപ്പവാക്ക്. s. 1. Harsh or bad language. 2. insulting language, abuse.

കടഭി. s. A plant, the smooth leaved heart pea, "Cardiospermum Halicacabum" പാലു ഴവം.

കടമാൻ. s. 1. A bison. 2. an elk.

കടം. s. 1. A mat. പായ്. 2. a twist of straw or grass. 3. the temples of the head of an elephant ആനയുടെ കവിൾ. 4. the hip. 5. the hollow above the hip and loins, also the hip and loins. അര.

കടം. s. 1. Debt. 2. obligation. കടം വാങ്ങുന്നു, കടം കൊള്ളുന്നു. To borrow. കടം കൊടുക്കുന്നു. To lend. കടംപെടുന്നു. To fall into debt, to be indebted or obliged. കടം വീട്ടുന്നു. To liquidate one's debts.

കടമ്പു്. s. The name of a tree. "Eugenia racemosa." (Lin.) Also നീർകടമ്പു്.

കടമ്പ. s. A stile.

കടംബര. s. A medicinal plant. "Nauclea Cadamba." (Lin.) നീർകടമ്പു്.

കടംഭര. s. A plant, "Pœderia Fetidea." പ്രസാരിണി.

കടംവായ്പ. s. Borrowing, taking on credit.

കടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To turn, to polish. 2. to work with the lathe. 3. to pain, as a bite. 4. to churn, to make butter.

കടൽ. s. The sea, ocean.

കടല. s. The Bengal gram plant.

കടലക്കാ. s. Bengal gram.

കടലാടി. s. A plant, the rough Achyranthes, "Achyranthes aspera".

കടലാന. s. A sea elephant.

കടലാമ. s. A sea-tortoise or turtle.

കടലാവണക്ക്. s. A species of wild castor tree, chiefly used for fences. The angular-leaved Physic nut. "Jatropa Curcas." (Lin.)

കടലാസ്സ്. s. Paper. 2. a letter.

കടലിവേഗം. s. Indian Birthwood, "Aristolochia Indica."

കടലുപ്പു്. s. Sea salt.

കടലോരം. s. The sea-shore.

കടല്പുറ. s. The sea-shore, the sea coast.

കടല്പൊക്ക. s. A sea-bird.

കടല്പ്പൊററു്. s. The sea breeze, wind blowing from the sea.

കടല്കുതിര. s. The sea horse, the waltron or walrus, a fish.

കടൽക്കുരി. s. A sea fish, a sort of sheath fish. 'Silurus pelorius.

കടല്പോലാ. s. A sea fish.

കടല്ക്കോള്. s. A storm at sea, a hurricane.

കടൽചരക്ക്. s. Goods imported by sea.

കടൽചിറാവു്. s. A large shark, a sea shark.

കടൽചുങ്കം. s. Sea customs.

കടൽത്തിര. s. A wave of the sea.

കടൽത്തുറ s. A sea port.

കടൽത്തെങ്ങ്. s. A sea cocoanut tree, generally growing on the maldive islands.

കടൽത്തേങ്ങ. s. A sea cocoanut.

കടൽനാക്ക്. s. Pounce. See the following.

കടൽനുര. s. 'Lit: the froth of the sea. 1. The cuttle fish bone. 2. sea-shell eaten with age.

കടല്പന്നി. s. A sea-hog, the porpoise.

കടല്പാമ്പ്. s. A sea-serpent.

കടല്പായൽ. s. Sponge, sea-weed.

കടല്പുറം. s. The sea-side, sea beach.

കടൽവഞ്ചി. s. A sea boat.

കടൽവണ്ണൻ. s. A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കടൽവഴി. s. The way of the sea. കടൽവഴിയായി. By way of the sea, by sea.

കടവു്. s. 1. A beach; a landing-place. 2. opportunity, occasion. കടവിരിക്കുന്നു. To ease ones self to go to stool. കടവിറങ്ങുന്നു. To wash after going to stool.

കടവുവഞ്ചി. s. A ferry-boat.

കടവയറു്. s. The lower part of the belly.

കടവാ. s. The outer corner of the mouth.

കടവുകുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To bring down timbers to the water's edge.

കടാരൻ. s. A man libidinous, lustful, desirous. കാമുകൻ.

കടാഹം. s. 1. A large vessel. മിടാവു്. 2. a copper boiler. കിടാരം. 3. a shallow vessel

for frying or roasting grain. 4. a turtle's shell. ആമയുടെ ഓട്ട്.

കടാക്ഷം. s. 1. A glance or side look, a leer. 2. favour, regard compassion, kindness. 3. protction. It is used chiefly in its second meaning.

കടാക്ഷിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To favour, to regard, to compassionate.

കടി. s. 1. bite. 2. the act of biting, seizure by the teeth. 3. a trick, a cheat.

കടി. s. 1. The hip or buttock. 2. the hollow above the hip or the loins; also the hip and loins. അരപ്രദേശം. 3. an elephant's cheek; ആനയുടെ കവിൾ.

കടിക. s. A peg or bit of wood tied to the end of a well-rope to prevent the rope slipping from the bucket

കടികോൽ. s. A stick given to an animal to bite.

കടിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To bite, to chew. 2. to give pain. 3 to cut, to wound. 4. to make the mouth smart, or burn. 5 to cheat, to trick.

കടിച്ചി. s. A woman of a certain class.

കടിഞ്ഞാൺ. s. A bridle, a bit.

കടിഞ്ഞൂൽ. s. The firstborn, either of man or animals.

കടിതടം. s. The hollow above the hip or loins, also the hip and loins.

കടിതരുണം. s. A joint or artery in that part of the human body where the spine and the loins unite. അരയിലെ ഒരുമൎമ്മം.

കടിപ്പ്. s. Act of biting.

കടിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v c. To cause or make to bite.

കടിപ്രദേശം. s. The loins; the hip and loins

കടിപ്രോഥം. s. The buttocks, the posteriors.

കടിയൻ. s. A man of certain class.

കടിയവൻ. s. 1 One who is cruel, hard-hearted, unfeeling, harsh severe. 2. inflexible, rigid, untractable.

കടിയാണം. s. See കടിഞ്ഞാൺ.

കടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To choose. to separate the good from the bad. 2 clear the thorns from bamboos.

കടില്ലകം. s A species of balsam apple, 'Momordica charantia. പാവൽ.

കടിവായ്. s. The mark or place of a bite

കടിവാളം. s. A bridle, a bit. കടിവാളവാറ്. The reins of a bridle.

കടിസൂത്രം. s. 1. The small string tied round a Hindu's waist, whence is suspended the bit of cloth which covers the privities. 2. a female zone, or waistband. അരഞ്ഞാൺ.

കടീ. s. 1. The hip, the back. കൗക്. 2. See. കടിസൂത്രം.

കടിതലം. s. A sabre, a crooked sword വാൾ.

കടിരകം. s. The posteriors.

കടിരം. s. The cavity of the loins; or the iliac regions.

കടു. s.1. 1. Pungency, or a pungent taste. കരിവ്. 2. the name of a medicinal plant. കടുകരോഹണി. 3. an improper action, an act which ought not to be done ദുഷ്കൎമ്മം. 4. fierceness. 5. dispute, contention. adj. 1. Pungent, 2. envious. 3. fierce, impetuous, hot. 4. fragrant. 5. bad-scented, ill-smelling. 6 displeasing, disagreeable. അസഹ്യം.

കടുക. s. Mustard 'Sinapis Chinensis.' (Lin.)

കടുകരോഹണി. s. See കടുരോഹണി. A medicinal plant used as a sedative and laxative, Black Hellebore. 'Helleborus niger.

കടുകലാബു. s. A bitter gourd. പെച്ചുര.

കടുകി. s. A medicinal plant. See കടുരോഹിണി.

കടുകീടകം. s. A gnat, a mosquito. കൊതുക്.

കടുക്കൻ. s. An ear-ring.

കടുക്കനെ. adv. In haste, hastily.

കടുക്കന്ന. adv. Hastily.

കടുക്കാ. s. 'Caduca,' Yellow myrobalan or ink nut. Chebulic myrobolan, 'Terminalia Chebula. (Willd.)

കടുക്കാച്ചായം. s. The juice or die of the preceding.

കടുക്കുന്നു,ത്തു,വാൻ. v. n. 1. To grow hard. 2. to be harsh, to be angry. 3. to increase; to grow worse, as sickness, &c. കടുത്തുപറയുന്നു. To speak harshly or angrily.

കടുതുംബി. s. A bitter gourd. പെച്ചുര.

കടുത്രയം. s. A compound of three pungent substances, as black pepper. long, pepper, and dry ginger. മുളക്, തിപ്പലി, ചുക്ക്.

കടുത്തില. s. A dagger.

കടുന്തുടി. s. A kind of play thing.

കടുന്തുക്കം. s. A precipice, a steep place.

കട്ടന്നൽ. s. 1. A hornet. 2. a wasp. കട്ടന്നൽ കൂട്. A hornet's or wasp's nest.

കട്ടപ്പക്കാരൻ. s. 1. One who is cruel, hard-hearted unfeeling harsh, severe. 2. inflexible, rigid, untractable.

കട്ടപ്പട്ടൻ. s. A low tribe of Nairs.

കട്ടപ്പം. s. 1. Hardness, solidity, solidness. 2. brittleness. 3. pungent taste. 4. cruelty, hard-heartedness, harshness. 5. obduracy 6. unkindness. 7. difficulty. 8, inflexibility. 9. increase. 10. prowess, bravery. adj 1. Hard, solid. 2. pungent. 3. cruel, hard-hearted, unfeeling, oppressive, rigorous. 4. obdurate. inflexible. 5. difficult. 6. brittle. കട്ടപ്പംകാട്ടുക. To act in a cruel or unfeeling manner., to treat harshly, severely. കട്ടപ്പം കൂട്ടുക. To be angry. കട്ടപ്പമാക്കുക. To make hard, to harden.

കട്ടഫലം. s. The fruit of the prickly Crateva, 'Crateva Marmelos. കൂവളത്തിൻ കാ.

കട്ടമാൻ, s. A deer.

കട്ടമീൻ. s. The name of a fish.

കട്ടംഭര. s. A medicinal plant. കട്ടരോഹിണി. See the following.

കട്ടരോഹിണി. s. A medicinal plant, used as a sedative, Black Hellebore, 'Helleborus niger'

കട്ടവരപ്പ്. s. Scenting, perfuming.

കട്ടവാ. s. A royal tiger.

കട്ടവാക്ക്. s. Obscene language.

കട്ട. s. Sediment dregs. lees. കട്ടകളയുക. To remove the sediment, &c.

കട്ട. s. 1. A clod, a lump of earth. 2. concretion, coagulation, the body formed by coagulation mass. 3. a bit of gold put on jewels for ornament. 4. a lump or pig of iron or other metal. 5. the seed of the bamboo. കട്ടകെട്ടുക. 1. To coagulate, to form into a mass. 2. to congeal, to become hard. കട്ടപിടിക്കുക. To form into a mass, as flour, &c. when damp. കട്ടകുത്തുക To dig lumps of earth or stiff mud, &c out of the water. കട്ടകൊത്തുക. To cut out sods, or turf കട്ടയിടുന്നു. 1. To dam, to embank. 2. to flower and seed. as the bamboo.

കട്ടക്കാര. s. A thorny plant.

കട്ടക്കിടാവ്. s. A babe, a new borne infant

കട്ടക്കരികിൽ. s. A kind of small bird.

കട്ടങ്ങം. s. A tie on the neck of oxen, &c

കട്ടപ്പാര. s. An insrument or kind of wooden, pointed, spade used by husbandmen in digging large clods when the earth is wet.

കട്ടാരം. s. A kind of dagger.

കട്ടാരി. s. A kind of dagger. 2. a wooden vessl.

കട്ടി. s. A weight. 2. an ingot, or bar metal. 3. firmness, strength 4. solidity, heaviness. 5. a clod or a lump of earth. 6. a mass

കട്ടിൽ. s. A cot, a bed, a couch.

കട്ടിൽസ്ഥാനം. s Property given by a Nair to his wife and children. കട്ടിൽസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നു. To give such property.

കട്ടിള, s. A door frame.

കട്ടിളക്കാൽ, s. A side-post of a door.

കട്ടുമുള്ള്. s. The heel of a cock.

കട്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To concrete, to coagulate, to form into a mass. 2. to flower and seed as a bamboo.

കട്ടെപ്പ് . s. 1. Forming into a mass, coagulation 2. seeding as bamboo..

കട്ടോടം. s .A vessel used in time of childbirth.

കട്ടോടം ചാത്തൻ. s. A bird. a kind of cuckoo 'Cuculus melano leucus.,

കട്ഫലം. s. A small tree, the bark and seeds of which are used in medicine, and as aromatics; the fruit also is eaten; the common name is 'Cayaphal' കമ്പിൽ.

കടു. s. The back. പൃഷ്ഠഭാഗം.

കടുാംഗം. s. The back part.

കടുാവ്. s. A kind of painted or chequered cloth.

കടുംഗം. s. The name of a tree, 'Bignonia Indica. പലകപ്പയ്യാനി.

കടുരം. s. Sauce, condiment. പാകം ചെയ്ത ചാറ്.

കടുി. adj. Pungent, hot. എരിവുള്ളത്.

കഠിഞ്ജരം. s. A plant worshipped by the Hindus", commonly Tulasi. "Ocimum sanctum or sacred basil. കന്തകം, തുളസി.

കഠിനകോഷ്ഠം. s. Obstinacy of the bowels.

കഠിനം, &c. adj. 1. Hard, solid, firm 2. difficult. 3. severe, cruel, inflexible, rigid, untractable. ക്രൂരം.

കഠിനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To harden, &c.

കഠോരം. s. 1. Hardness, solidity 2. cruelty, severity. 3. frightfulness. 4. difficulty. adj.

1. Hard, solid. 2. difficult. 3. frightful, horrible. കഠിനം. 4. complete, full, full grown.

കഡങ്കരം. s. Straw, chaff. പതിരു്.

കഡംബരം. s. The stalk of a potherb. ഇല ക്കറിയുടെ കഴമ്പു്.

കഡാരം. s. Tawny (the colour). adj. Tawny, of a tawny colour. കരാൽ നിറം.

കണക്കു്. s. Account, calculation, computation; arithmetic. adj. 1. Proper, fit. 2. successful. കണക്കിടപ്പെടുന്നു, To be charged to one's account, to be imputed. കണക്കുകൂട്ടുന്നു. To reckon, to add up, to calculate, to compute. കണക്ക ബോധിപ്പിക്കുന്നു. To give account of, to give account. കണക്ക പറയുന്നു. To give account. കണക്ക തീൎക്കുന്നു. To settle an account.

കണക്കധികാരം. s. Arithmetic.

കണക്കൻ. s. A arithmetician, an accountant. 2. a class of slaves.

കണക്കപ്പിള്ള. s. An accountant.

കണക്കാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be fit proper. 2. to succeed.

കണക്കിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a To impute, to reckon കണക്ക ചുമത്തുന്നു. To lay to one's charge.

കണക്കിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To bring about, to achieve. 2. to adapt.

കണക്കുത്തു്. s. The end of the cloth passed round the loins tucked in so as to hold the whole together; on being loosened the lower members are exposed.

കണക്കുസാരം s. See കണക്കധികാരം.

കണങ്കാൽ. s. The ancle.

കണങ്കൈ. s, The wrist

കണജീരകം. s. Small cummin seed. ചെറു ജീരകം.

കണപ്പു്. s. A right angle.

കണപ്പുമട്ടം. s. A square.

കണം. s. A small particle, or atom. 2. smallness, minuteness. അല്പം, തുള്ളി. 3. an eye of corn. ധാന്യത്തിന്റെ കണ്ണു്. 4. the spark of a gem. രത്നശോഭ.

കണമ്പു്. s. A name of a fish.

കണയം. s, A spear. കുന്തം.

കണലാഭം. s. A whirlpool, eddy. നീൎച്ചുഴി.

കണവൻ. s. A husband.

കണവില്ലു്. s. A bow.

കണവീരം. s. See കരവീരം.

കണ. s. 1. Long pepper. തിപ്പലി. 2. cummin seed, ജീരകം. 3. an arrow. അമ്പു്. 4. a disease, the thrush, aphtha. 5. a small branch of the bamboo. 6. the cylindrical piece of wood used for pressing out the juice of the sugar cane, or of oil at the oil mill. 7. the hilt or handle of a sword.

കണാമൂലം. s. The root of long pepper. തിപ്പലിവേരു്.

കണി. s. 1. A snare, a gin. 2. a vision, a spectre. 3. the first thing seen on awaking in the morning of the day of the equinox. കണികാട്ടുന്നു. To show any thing to another first on that day. കണികാണുന്നു. To see a vision or any particular thing early in the morning of the day of the equinox.

കണിക. s. 1 An atom, a small particle. 2. a plant; 'Premna spinosa' മുഞ്ഞ. 3. a small measure, as a barley corn, &c. പരിമാണവിശേഷം.

കണികം. adj. Small, minute. ചെറിയ.

കണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To lay a snare. കണിവെക്കുന്നു. To lay a snare.

കണിയട്ട. s. A species of leech.

കണിയാട്ടി. s. The wife of an astrologer.

കണിയാൻ. s. 1. An astrologer, an enchanter. 2. a man of a certain class.

കണിയാരകുറുപ്പു്. s. A low tribe of astrologers and actors.

കണിയാരം, s. 1. A bamboo. 2. the branch of a bamboo.

കണിശൻ s. See കണിയാൻ

കണിശം. s. An ear, or spike of corn. കതിരു്.

കണീകം. adj. Small, diminutive. ചെറുതായ.

കണിയസ. adj. Very small. ഏറ്റവും ചെറുതായ.

കൺകുരു. s. A boil or sty on the eye-lid.

കൺകുഴി. s. The socket of the eye.

കൺകുഴിയൻ. s. A kind of small pox.

കഞ്ഞെട്ടു്. s. 1. Juggling; legerdemain, sleight of hand tricks; imposture, deception, 2. blind-folding, blindman's buff.

കഞ്ഞെട്ടുവിദ്യ s. Juggling, legerdemain: hood winking; sleight of hand tricks.

കഞ്ഞൊച്ചുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. n. 1. To dazzle. 2. to grow dim, to see obscurely.

കണ്ടകൻ. s. 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a wicked or cruel person. ക്രൂരൻ. 3. one who is hated, detested, abhored. നിന്ദ്യൻ.

കണ്ടകം. s. 1. A thorn. മുള്ള്. 2. a forest. കാട്. 3. hatred, detestation. ശത്രുത. 4. severity. ക്രൂരത 5. horripilation or the erection of the hair upon the body. രോമാഞ്ചം. 6. the jack or bread fruit tree. ചക്ക. 7. a fish bone. മീനിന്റെ മുള്ള്. 8. the point of a pin or needle. സൂച്യഗ്രം.

കണ്ടകാരിക s. A sort of prickly night-shade, 'Solanum Jacquini'. ചുണ്ട.

കണ്ടകാശനം. s. A camel. ഒട്ടകം.

കണ്ടകിഫലം. s. The jack or bread fruit tree, 'Artocarpus integrifolia. ചക്ക. പ്ലാവ്

കണ്ടം. s. 1. A piece of paddy land. 2. a piece, bit, a slice.

കണ്ടശർക്കര. s. Sugarcandy.

കണ്ടശാല്മലി. s. A species of 'Samil' or silk cotton tree. 'Bombax heptaphyllum' മുള്ളിലവ.

കണ്ടികം. s. 1. A fish. മീൻ. 2. a tree. 'Mimosa catechu.

കണ്ടങ്കാര. s. The thorny Webera, 'Webera Tetrandra'.

കണ്ടങ്കി. s. A woman's chequered cloth.

കണ്ടൽ s. The name of a tree growing on the side of the back-water.

കണ്ടാലം. interj. Lo, look, see, expressing astonishment.

കണ്ടി. s. 1. A Candy or weight of 500 lb = 28 Tulams. 2. a candv of timber, consisting of a square cole of timber, or about 2 ft 4 in. square English.

കണ്ടിക്കാർകുഴൽ. s. Black and long hair.

കണ്ടിക്കാർകൂന്തൽ. s. See the preceding.

കണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cut, to cut in pieces, to divide, to make an incision. കണ്ടിച്ചുകളയുന്നു. To cut off, to cut away.

കണ്ടിവാർകുഴലി. s. A handsome woman.

കണ്ടിവെണ്ണ. s. A sort of fennel, 'Anethum sowa.

കണ്ടുകാഴ്ച. s. A present, a complimentary gift.

കണ്ടുകൃഷി. s. Government agriculture.

കണ്ടുകെട്ട്. s. Confiscation, sequestration. കണ്ടുകെട്ടുന്നു. 1. To tie up. 2. to confiscate, to sequester.

കണ്ടുപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To speak to a person, to address one, to accost.

കണ്ടെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. 1. To survey, to measure and estimate land. 2. to take a particular account of articles, &c. 3. to copy either a writing, painting, &c.

കണ്ടെഴുത്ത്. s. Survey, measuring and estimating land, mensuration.

കണ്ടേടം. adv. Every-where.

കണ്ഠകാണ്ഡം. s. The neck. കഴുത്ത്.

കണ്ഠദേശം. s. The neck, the throat.

കണ്ഠധ്വനി. s. A guttural sound. മുക്കാം.

കണ്ഠനീഡകം. s. A kite. പരുന്ത്.

കണ്ഠഭൂഷ s. A collar or short necklace. കഴുത്തിലെ ആഭരണം.

കണ്ഠമാല. s. 1. A name of 'Siva'. 2. the scrofula in the neck.

കണ്ഠം. s. 1. The throat. കഴുത്ത്. 2. sound, especially guttural sound.

കണ്ഠരോഗം. s. A sore throat, or disease in the neck.

കണ്ഠസൂത്രം. s. The string by which the consecrated piece of gold is suspended round the neck of a married Hindu woman. This piece of gold, among the Hindus, is similar to the marriage ring among Christians. It is also used among native christians, and the bit of gold is called 'tali'. താലി.

കണ്ഠാരം. s. A tune. ഒരു രാഗം.

കണ്ഠാഭരണം. s. A jewel worn on the throat. കണ്ഠഭൂഷണം.

കണ്ഠീരവം. s. A lion. സിംഹം.

കണ്ഡം. s. Itch, itching. ചിരങ്ങ്.

കണ്ഡനം s. Thrashing, separating the haff from the grain. ധാന്യം അടിക്കുക.

കണ്ഡു. s. The itch, itching. ചൊറി.

കണ്ഡുകരി. s. Cowhage, 'Carpopogon pruriens.' നായ്ക്കുരണ.

കണ്ഡുതി. s. Itching, the itch. ചൊറി.

കണ്ഡുയനം. s. The itch, itching. ചൊറി.

കണ്ഡുര s. Cowhage, 'Carpopogon or dolichos pruriens.' നായ്ക്കുരണ.

കണ്ഡോയം. s. A caterpillar. കമ്പിളിപ്പുഴു.

കണ്ഡോലകം. s. A safe, a store room. പത്തായം.

കണ്ഡോലം. s. 1. A large basket. 2. a safe, any place in which provisions are kept. കൂട, കൊട്ട, കണ്ടു്.

കണ്ഡാലവീണ. s, A vulgar lute. കിന്നരം

കണ്ണ്. s. 1. The eye, the organ of vision. 2. the bud of a plant. 3. the mesh of a net. 4. the joint or knot in a cane or in the stalk of any reed or plant. 5. a source or spring of water. 6. the nipples of the breast. 7. the holes of a sieve. 8. the stars in a peacock's tail. 9. the head of a boil. 10. the hole of a furnace in which the bellows is fixed. 11. greatness.

കണ്ണട. s. Spectacles.

കണ്ണടപ്പുള്ളി. s. A row of white hairs over the eye of a bullock considered a particular quality.

കണ്ണടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To shut the eyes, to close the eyes. 2. to wink.

കണ്ണൻ. s. 1. One who has eyes. 2. a title of VISHNU. 3. one who sees every thing. 4. a large fish, the mullet.

കണ്ണൻവാഴ. A kind of plantain.

കണ്ണൻപഴം. s. A kind of plantain fruit.

കണ്ണാടി. s. 1. A mirror, a looking-glass. 2. spectacles.

കണ്ണാടിക്കൂട്. s. A spectacle case, a looking-glass case.

കണ്ണാടിത്തടം. s. 1. The hip and loins, or the hip only. 2. the hip bone, the os iliam.

കണ്ണാടിത്തിണ്ണ. s. The steps or out work of a verandah.

കണ്ണാടിവാതിൽ. s. A glass door.

കണ്ണാറ്. s. A stork.

കണ്ണി. s. 1. A ring or link of a chain. 2. the meshes of a net. 3. the name of a fish. 4. life. 5. a saltmarsh, a salt-pan. 6. a shoot of the betel or pepper vines.

കണ്ണികഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To die.

കണ്ണികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To shoot or branch out, as the betel, and pepper vines.

കണ്ണിണ. s. Both eyes, a couple of eyes.

കണ്ണിമ. s. 1. Winking, twinkling of the eye. 2. the eye-lid. 3. the eye-lashes.

കണ്ണിമയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To twinkle, to wink with the eye.

കണ്ണിമാങ്ങാ. s. A young or green mango not full grown.

കണ്ണിവെററില. s. Young or tender betel leaves which grow on the branches.

കണ്ണീർ. s. A tear, tears.

കണ്ണുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To beckon or make signs with the eyes. കണ്ണുകാട്ടി വിളിക്കുന്നു. To call by motioning with the eye.

കണ്ണുചികിത്സ. s. The profession of an oculist.

കണ്ണുചിമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. n. 1. To shut or close the eyes. 2. to die.

കണ്ണുതുറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To open the eyes; to awake.

കണ്ണുതുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To stare, to look with fixed eyes.

കണ്ണൂർ. s. Cannanoor.

കണ്ണുനീർ. s. A tear, tears. കണ്ണുനീർ ഒഴുകുന്നു. Tears to flow, to weep. കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കുന്നു, or ഒലിപ്പിക്കുന്നു. To shed tears, to weep.

കണ്ണുരുട്ട്. s. 1. The rolling of the eye. കണ്ണുരുട്ടുന്നു. To turn or roll the eyes.

കണ്ണുവൈദ്യൻ. s. An oculist, one who professes to cure distempers of the eyes.

കണ്ണുക്കം. s. Visiting the relation of a deceased person. കണ്ണുക്കം കാണുന്നു. To visit the relations of a deceased person.

കണ്ണെഴുത്ത്. s. Anointing the eyes with any collyrium.

കണ്ണേറ്. s. An evil look.

കണ്ണോട്ടം. s. A glance, gaze.

കൺപീള. s. Rheum of the eye.

കൺപോള. s. An eyelid.

കണ്മട്ടം. s. Certainty.

കണ്മണി. s. The apple of the eye, the pupil of the eye, the eye-ball.

കണ്മയക്കം. s. 1. Drowsiness, sleepiness. 2. hood-winking.

കണ്മയങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be drowsy, sleepy.

കണ്മയററം. s. 1. Winking or making signs with the eyes. 2. fascination.

കണ്മായം. s. 1. Juggling, legerdemain. 2. imposture, ocular deception, fascination. കണ്മായം കാട്ടുന്നു. To juggle.

കണ്മിഴി. s. The apple of the eye. the eye-ball. കണ്മിഴിക്കുന്നു. To open the eyes.

കണ്മുന. s. The outer corner of the eye.

കണ്മുനത്തെല്ല്. s. 1. The outer corner of the eye. 2. a favorable look.

കതക്. s. A door.

കതകം, s. The clearing nut plant, 'Strichnos

potatorum'. (Willd.) തേററാമ്പരൽ. A seed of this plant being rubbed on the inside of water jars occasions a precipitation of the earthy particles diffused through the water.

കതമഃ. ind. Who? which? ആരു°.

കതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. (Tam.) To cry from fear or sorrow, to vociferate.

കതി. ind. How much, how many, which? എത്ര, ഏതു°.

കതിചിൽ. ind. Little, some. കറെ, ചില.

കതിന. s. A gun, or species of small cannon.

കതിനവെടി. s. The firing of the above gun.

കതിപയം. adj. Little, some, how many. കുറെ, ചില, എത്ര.

കതിരു°. s. 1. An ear, or spike of corn. 2. a ray, or beam of the sun. 3. a spindle.

കതിരവൻ. s. The sun.

കതിരാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To ear, to shoot into ears.

കതിരുക്കു°. s. Strong ears of corn.

കതിരോൻ. s. The sun, the radiant sun.

കതിർ. s. An ear of corn.

കതിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To ear, to shoot into ears.

കതിർക്കുല. s. See കതിർ.

കതിർപ്പ°. s. 1. Cutting open, as meat for the purpose of salting, without separating it. 2. a branch of the flower of the cocoa-nut tree.

കതിമ്മ. s. A ray, or beam of light.

കത്തനാരു°. s. A minister, a Syrian or Syro-Roman Priest.

കത്തു°. s. 1. A letter. 2. authority, power, order.

കത്തൽ. s. 1. Burning, heat. 2. pungency.

കത്തി. s. 1. A knife. 2. a razor. 3. the pcd of gram. 4. painting of the face.

കത്തിക്കാരൻ. s. A toddy drawer.

കത്തിക്കൂട°. s. The case hung to the side of a toddy-drawer, containing his knife and other implements.

കത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To burn, to kindle; to set on fire; to light a lamp.

കത്തിതേക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sharpen knives, &c.

കത്തിപ്പണം. s. Tax on toddy drawing.

കത്തിയമ്പു°. s. A 'double edged' sword.

കത്തിയെഴുത്താണി. s. A knife with an iron pen to write with.

കത്തിരി. s. Scissors, shears.

കത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To burn, to kindle, to take fire. 2. to be pungent. 3. to unite as the broken bone of a limb.

കത്തുവാൾ. s. A large knife.

കത്തൃണം. s. A fragrant grass. സുഗന്ധമുള്ള പുല്ലു°.

കത്ഥനം. s. 1. A word. വാക്കു°. 2. flattery, coaxing. മുഖസ്തുതി. 3. boasting. ഊററവാക്കു° 4. mention.

കത്രിക. s Scissors, shears.

കത്രികപ്പൂട്ടു°. s. Tying two bamboos or sticks in the form of a pair of scissors.

കത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To shear, or cut with scissors, to clip off.

കഥ. s. 1. A story, tale, or fable. 2. a narrative, or relation. 3. a chronicle or history.

കഥകൻ. s. 1. A relator, a narrator, one who recites a story. 2. a speaker of a prologue. ചൊല്ലുന്നവൻ.

കഥകളി. s. A play, a drama, a dance.

കഥംകഥികത. s. A question, asking, inquiry. ചോദ്യം.

കഥംകഥികൻ. s. 1. One who asks or questions, an interrogator. ചോദിക്കുന്നവൻ,

കഥഞ്ചിൽ. ind. 1. With difficulty. പ്രയാസത്തോടെ. 2. sometimes. ചിലപ്പോൾ.

കഥനകൻ. s A name of a camel.

കഥനം. s Saying, narrating, relating. പാക,

കഥം. ind. 1. A particle of interrogation. how? what? 2. also implying mode, how, in what manner? 3. a particle of amazement or surprise. 4. of pleasure. 5. of abuse. 6. of interrogation, implying doubt. എങ്ങിനെ.

കഥാപ്രസക്തൻ. s. One who is fond of hearing tales, stories, &c. കഥയിങ്കൽ താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

കഥാപ്രസംഗം. s. 1. Talkativeness, talking much. തുമ്പില്ലാത്ത സംസാരം. 2. half-wittedness, foolishness. 3. conjuring, dealing in antedotes, &c.

കഥാപ്രാണൻ. s. An actor; the speaker of a prologue, the introducer of a drama. ആട്ടക്കാരൻ.

കഥാരസം. I. A delight in tales, stories, &c. 2. a pleasing story.

കഥാവിശേഷം. s. A particular or excellent history, or story.

കഥാസാരം. s. 1. The purport, meaning or chief part of a history or story. 2. a pleasing story.

കഥികൻ. s. A story teller by profession, a narrator, a relator of ancient tales. ചൊല്ലുന്നവൻ.

കഥിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To speak, to tell, to relate. to narrate. പറയുന്നു.

കഥിതം. adj. Spoken, related, narrated. പറയപ്പെട്ടതു.

കദകം. s. A rain cloud. കാർമേഘം.

കദധ്വാ. s. A bad road. ചീത്തവഴി.

കദനം. s. 1. Sin. പാപം. 2. destroying, killing. ഹിംസ. 3. war, battle. യുദ്ധം.

കദം. s. A cloud. മേഘം.

കദംബകം. s. 1. A multitude. കൂട്ടം. 2. mustard. കടുക. See the following.

കദംബം. s. 1. A tree, commonly "Cadamba, Nauclea Cadamba." നീർകടമ്പു. 2. the mustard seed plant, "Sinapis Dichotoma." കടുക. 3. a multitude, an assemblage, a collection. കൂട്ടം. 4. an arrow. അമ്പു. 5. a cloud. മേഘം.

കദരം. s. A white sort of Mimosa. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി.

കദൎയ്യം. &c. adj. Avaricious, miserly. ലുബ്ധ.

കദളി. s. 1. The name of a superior kind of plantain, "Musa Sapientum." വാഴ. 2. a kind of deer. ഒരുവക മാൻ. 3. a flag, a banner. കൊടി.

കദളിപ്പഴം. s. The plantain fruit.

കദളിവാഴ. s. The plantain or banana tree.

കദാ. ind. When, at what time? എപ്പോൾ.

കദാചന. ind. Sometime or other. ചിലപ്പോൾ.

കദാചിൽ. ind. Sometimes, at sometime or other, once. ചിലപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ.

കദുഷ്ണം. s Warmth, gentle heat. കുറഞ്ഞചൂടു. adj. Warm.

കദ്രു. s. Tawny, (the colour.) മഞ്ഞൾനിറം.

കദ്രൂ. s. The wife of Casyapa and mother of the serpent race, inhabiting the regions below the earth. സൎപ്പങ്ങളുടെ മാതാവു.

കദ്വദൻ. s. 1. One who speaks ill, inaccurately, indistinctly, &c. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നവൻ. 2. one who is vile, base, contemptible. നിന്ദ്യൻ.

കദ്വദം, &c. adj. 1. Speaking ill, inaccurately, indistinctly. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നതു. 2. vile, base, contemptible. നിന്ദ്യം.

കനകക്കല്ലൂരി. s. A kind of small pox.

കനകദണ്ഡം. s. The royal parasol. രാജച്ഛത്രം.

കനകപരീക്ഷ. s. The art of trying gold.

കനകപലം. s. A "pallam," a weight of gold and silver, equal to 16 "mashas" or about 280 grains troy. ഒരു പലം സ്വൎണ്ണം.

കനകപ്പല്ലക്കു. s. A palankeen overlaid with gold.

കനകപ്പൊടി. s. Gold dust.

കനകം. s. 1. Gold. 2. the name of a tree which bears red flowers, "Butea frondosa". See പ്ലാശ. 3. the thorn apple. 'Datura metel' ഉമ്മത്ത. 4. mountain ebony, 'Bauhinia variegata.' 5 a shrub yielding a yellow fragrant flower, 'Michelia champaca.' കനകാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. 'Lit:' to bathe with gold To pour over another's head gold coin, in approbation of learning, &c.

കനകമാല. s. A gold neck-lace.

കനകവാഴ. s. A potherb.

കനകാധ്യക്ഷൻ. s. The treasurer or superintendant of gold. പൊന്നിന്നധിപൻ.

കനകാലുക. s. A gold jar or vase. പൊൻകിണ്ടി.

കനകാഹ്വയം. s. Stramonium, or thorn apple. 'Datura fastuosa.' (Willd.) ഉമ്മത്തം.

കനക്ക, കനക്കവെ. part. Much, many.

കനക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ v. n. 1 To get stout; to become thick. 2. to become heavy. 3. to increase.

കനക്കുറവു. s. 1. Lightness. 2. thinness. 3. deficiency in weight or thickness. 4. loss of honour, disgrace.

കനക്കേടു. s. See the preceding.

കനം. s. 1. Weight, heaviness, gravity. 2. thickness; stoutness, 3. hardness, 4. solidity, substance; matter. 5. consistence, spissitude, grossness. 6. importance, consequence, moment. 7. honour. 8. increase, auspiciousness. adj. 1. Weighty, heavy, ponderous. 2. hard, firm. 3. solid, material. 4. important, momentous. 5. thick, dense, gross. 6, deep. 7. thick, denoting comparative bulk; stout. 8. honourable. 9. prosperous, auspicious.

കനൽ. s. 1. Live-coals. 2. a medicinal plant,

Ceylon leadwort, "Plumbago zeylanica." കൊടുവേലി. 3. the planet Mars. 4. the 3rd asterism. കാർത്തിക.

കനി. s. Fruit.

കനിച്ചിൽ. s. 1. Oozing out. 2. liquifaction.

കനിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. 1. To pity. to compassionate. 2. to ooze or run through 3. to become liquid, to be dissolved.

കനിവു°. s. Pity, compassion, benevolence. കനിവുണ്ടാകുന്നു. To pity, to spare, to have compassion. on.

കനിഷ്ഠൻ. s. A younger brother. അനുജൻ.

കനിഷ്ഠ, &c. adj. 1. small, little. ചെറിയ. 2. younger. 3. inferior, low.

കനിഷ്ഠാ. s. 1. The little finger. ചെറുവിരൽ. 2. a younger sister. അനുജത്തി.

കനിഷ്ഠിക. s. 1. The pupil of the eye. കണ്മണി. 2. the little finger. ചെറുവിരൽ.

കനി. s. A girl, a maiden. കന്യക.

കനീനിക. s. 1. The pupil of the eye. കണ്മണി. 2. the little finger. ചെറുവിരൽ.

കനീയസി. A younger sister. അനുജത്തി.

കനീയസ്സ°. adj. 1. Very young, youngest. 2. very small, least. അത്യല്പം. 3. younger born, a younger brother or sister. അതിയുവാവു°.

കനീയാൻ. s. 1. A younger brother. അനുജൻ. 2. a yonng man, or one of virile age. യുവാവു°.

കനെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1, To become rancid. or strong scented. 2. to spoil, to have a bad taste from being old or mouldy. 3. to burn as charcoal.

കനെപ്പു°. s. 1. Rancidity, rancidness. 2. a strong scent, a bad taste from being old. 3. pride.

കന്ഥ. s. 1. A rag, a patched cloth or garment, a quilt or rags. മുട്ടുതുണി. 2. a wall. ഭിത്തി, 3. a toe nail. കാൽനഖം.

കന്ദം. s. 1. A bulbous or tuberous root of any kind. സാമാന്യം കിഴങ്ങ°. 2. one of an esculent sort, 'Arum campanulatum.' ചേന.

കന്ദരം. s. An artificial or natural cave. ഗുഹ.

കന്ദരാളം. s. 1. A plant, 'Hibiscus populneoides.' പൂവരുത്തു°. 2. a species of fig tree, 'Ficus Venosa.' കല്ലാൽ. 3. a tree, the mountain 'Pilu.' മലഉക.

കന്ദർപ്പൻ. s. A name of 'Cama' the god of love, the Cupid of Hindu mythology. കാമദേവൻ.

കന്ദലം. s. 1. Strife, contention. 2. war, battle. കലഹം. 3. a mouthful. കബളം. 4. a germ, a new shoot or sprig. അങ്കുരം.

കന്ദലികസുമം. s, A mushroom. കൂൻ. (കൂൺ)

കന്ദളിതം. adj. Germinated, sprouted. അങ്കുരിക്കപ്പെട്ടതു°.

കന്ദളി. s. A species of deer. ഒരുവക മാൻ.

കന്ദായം. s. The space of four months. നാലു മാസത്തിന്റെ ഇട.

കന്ദാരം. s. 1. The fibrous root growing from the branches of the banian and other trees of that species. വിട്ടുവേരു°. 2. the root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങു°.

കന്ദു. s. A boiler, a saucepan, or other cooking utensil of iron. നൈക്കലം.

കന്ദുകം. s. 1. A ball of wood or pith for playing with. പന്തു°. 2. a stand lamp. നിലവിളക്ക°.

കന്ദുളം. s. A large or pig rat, bandicoot. പെരുച്ചാഴി.

കന്ധര. s. The neck. കഴുത്തു°.

കന്ധരം. s. The neck. കഴുത്തു°. 2. a cloud മേഘം.

കന്നു°. s. A general name for buffaloes. oxen, and cows. കന്നടിക്കുന്നു, To tend or feed cattle. കന്നടിപ്പു°. Tending cattle.

കന്നക്കുഴൽ. s. A Canarese gun.

കന്നക്കോൽ. s. An instrument with which a thief commits burglary in north Malabar.

കന്നടം. s. 1. The Canarese language. 2. the province of Canara.

കന്നടിക്കാരൻ. s. A cow-herd.

കന്നടിയൻ. s. An inhabitant of the Canarese or "Carnataca" country.

കന്നട്ട. s. A leech.

കന്നട്ടം. s. A place made for the purpose of drying cocoa-nuts, or "copra."

കന്നൻ. s. A low, mean, vile or barbarous person, a barbarian.

കന്നപ്പൂവു°. s. An ornament for the ear.

കന്നമൊടി. s. Barbarity; incivility.

കന്നമൊടിക്കാരൻ. s. A barbarian, an uncivilized person.

കന്നം. s. The cheek, jaw.

കന്നവാക്കു°. s. Barbarous language, barbarism.

കന്നാൻ. s. A brazier.

കന്നാത്തി. s. The wife of a brazier.

കന്നാരം. s. A medicine.

കന്നി. s. 1. The name of a month (August-September.) 2. the sign of the Zodiac, (Virgo.) 3. a girl, a maiden.

കന്നികായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bear fruit for the first time.

കന്നിക്കുറ്. s. The 13th constellation of the Hindus.

കന്നിപ്പേറ്. s. A first calf

കന്നിമാസം. s. The month of September.

കന്നിരാശി. s. The sign 'Virgo' in the 'Zodiac.'

കന്നുകാലി. s. Cattle.

കന്നുകാലിപ്പിള്ളേർ. s. plu. Boys who tend cattle.

കന്മദം. s. Bitumen.

കന്മാടം. s. A building composed entirely of stone.

കന്യ. s. 1. A virgin, a girl nine years of age. 2. a sign of the Zodiac, Virgo'. a name of 'Durga.' 4. the Socotrine Aloe, 'Aloes perfoliata.

കന്യക. s. 1. A young girl. 2. a virgin, a maiden.

കന്യകാജാതൻ. s. The son of an unmarried woman. കന്യകാപുത്രൻ.

കന്യാകുമാരി. s. Cape Comorin, the southern extremity of the Indian peninsula.

കന്യാകുബ്ജം. s. 1. Kinnoje, an ancient city of great note in the north of Hindoostan. 2. Cape Comorin.

കന്യാദാനം. s. The act of giving a daughter in marriage without receiving the customary gift.

കന്യാപ്പെണ്ണ്. s. A young girl, a virgin, a maiden.

കന്യാവ്രതം. s. Virginity.

കന്യാസ്ത്രീ. s. A young woman, a virgin, a maiden.

കപടക്കാരൻ. s. A cunning person; a cheat, a defrauder; a deceiver.

കപടം. s. 1. Fraud, deceit, cheating, falsehood. 2. hypocrisy, dissimulation, artful concealment of one's intentions. 3. circumvention. 4. cunning, artifice. 5. a feint or trick കപടം പറയുന്നു. To speak false-hood, to deceive.

കപടവാക്ക്. s. Deceitful language.

കപടസൂത്രം. s. A trap; stratagem.

കപടസ്ഥൻ. s. A deceitful man, a cheat, a cunning person.

കപടി. s. A deceitful man or woman.

കപർദ്ദം. s. The braided hair of SIVA. ശിവന്റെ ജട.

കപർദ്ദി. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കപാടം. A door. വാതിൽ.

കപാലഭൃൽ. s. A name of MAHADEVA. മഹാദേവൻ.

കപാലം. s. 1. The skull, or cranium. തലയോട്. 2. a cocoa-nut shell. ചിരട്ട.

കപാലാസ്ഥി. s. The skull.

കപാലി. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കപി. s. An ape or monkey. കുരങ്ങ്,

കപിക. s. A bridle. കടിഞ്ഞാൺ.

കപികച്ഛു. s. Cowhage, 'Dolichos Pruriens, നായ്ക്കുരണ.

കപിഞ്ജലം. s. A bird, the francoline partridge.

കപിത്ഥം. s. The elephant or wood apple tree. "Feronia Elephantium." വിളാമരം.

കപിലൻ. s. 1. The name of a saint, the founder of the "Sanchya" system of philosophy. 2. a title of 'Agni' the deity of fire.

കപിലം. s. 1. Tawny, (the colour.) 2. one of the eighteen treatises on Hindu History and Mythology. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. adj. Tawny.

കപില. s. 1. The female elephant of the south-east. അഗ്നിഗജത്തിൻ ഭാൎയ്യ. 2. a red kind of timber tree. "Dalbergia sisu." ഇരുമുള്ള്. 3. a sort of perfume. അരേണുകം. 4. a fabulous cow, celebrated in the Puranas.

കപിലോഹം. s. Brass. പിച്ചള.

കപിവല്ലി. s. A plant bearing a fruit resembling pepper. അത്തിത്തിപ്പലി.

കപിശം. s. 1. Brown (the colour.) a componnd of black and yellow. തവിട്ടുനിറം. 2. incense, styrax, or common benzoin. സാമ്പ്രാണി. 3. spirituous liquor, a kind of rum. മദ്യം.

കപിശീൎഷകം. s. Vermilion, the red sulphuret of mercury. ചായില്യം.

കപീതനം. s. 1. A tree bearing an acid fruit; the hog plumb. 'Spondias mangifera.'

അമ്പഴം. 2. another tree. Hibiscus populneoides. പൂവരശ്, കല്ലാൽ. 3. a species of mimosa, 'Mimosa Sirisha. (Rox.) നെന്മേനിവാക.

കപോണി. s. The elbow. കൈമുട്ട്.

കപോതകം. s. A small beam put over the lower beam in the roof of a building.

കപോതപാലിക. s. A pigeon-house; a dove-cote: an aviary, പ്രാക്കൂട്.

കപോതം. s. A pigeon or dove. മാടപ്രാവ്.

കപോതാംഘ്രി. s. 1. A vegetable perfume. 2. a plant the stem of which is red like coral. പവിഴക്കൊടി.

കപോതാരി. s. A hawk, a falcon. പെരുമ്പരുന്ത്.

കപൊതി. s. A female pigeon. പെടപ്രാവ്.

കപൊതിക. s. A female pigeon. പെടപ്രാവ്.

കപോലം. s. The cheek. കവിൾ.

കപ്പ. s. Eating as dogs do.

കപ്പക്കിഴങ്ങ്. s. Sweet potatoes. "Convolvulus Balatas."

കപ്പം. s. Tribute, payment in acknowledgement of subjection. കപ്പം കെട്ടുന്നു. To give or pay tribute in acknowledgement of subjection. കപ്പം കൊടുക്കുന്നു. To pay, tribute; to be tributary.

കപ്പലണ്ടി. s. The nut of the Cashew tree.

കപ്പലുള്ളവൻ. s. A ship owner, a shipmaster.

കപ്പലോട്ടം, s. The sailing of a ship. കപ്പലോടിക്കുന്നു. To sail a ship.

കപ്പൽ. s. A ship, a vessel. കപ്പൽ വെക്കുന്നു. To build a ship.

കപ്പലൂരൻ. s. 1. A sailor, a mariner. 2. a ship owner, a shipmaster.

കപ്പൽചക്ക s. The pine apple.' Bromelia ananas.'s (Lin.)

കപ്പൽചരക്ക്. s. Freight, goods conveyed by ship.

കപ്പൽചാൽ. s. 1. A port, road-stead. 2. a channel.

കപ്പൽഛേതം. s. Ship-wreck.

കപ്പല്പായ്. s. The sail of a ship.

കപ്പല്മാങ്ങ. s. The fruit of the Cashew tree.

കപ്പല്മാവ്. s. The Cashew nut tree. 'Anacardium.

കപ്പല്മുളക്. s. Chillie or cayanne pepper. "Capsicum frutescens. (Lin.)

കപ്പളം. s. The pappai tree. കപ്പളങ്ങ. The fruit, 'Carica papaya.

കപ്പി. s. A block, a pulley.

കപ്പിത്താൻ. s. A captain, a commander.

കപ്പിയാര്. s. A sexton.

കപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. n. To eat as dogs do.

കഫകാലം s. A season when persons are most afflicted with phlegm.

കഫകൂർച്ചികം. s. Saliva, spittle. ഉമ്മിനീർ.

കഫണി. s. The elbow. മുഴങ്കയ്യ്.

കഫം. s. 1. Phlegm, one of the three humors of the body. 2. watery froth or foam in general. കഫം കളയുന്നു. To expel phlegm കഫം കെട്ടുന്നു. To be troubled with phlegm, or phlegm to accumulate.

കഫി. s. A phlegmatic person. കഫരോഗി.

കഫേലു. s. A phlegmatic person. കഫരോഗി.

കഫോണി. s. The elbow. മുഴങ്കയ്യ്.

കബന്ധനൃത്തം. s. The jumping or action of a headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം തുള്ളുക.

കബന്ധൻ. s. 1. The name of a giant. ഒരു രാക്ഷസൻ. 2. a name of 'Rahu' രാഹു.

കബന്ധം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a headless trunk, especially retaining the power of action. തലയില്ലാത്ത ശവം. 3. a fiction, fabrication.

കബരി. s. 1. The knot into which the native females of India tie their hair on the top of their head, a braid, or fillet of hair. കൊണ്ട. 2. a medicinal plant, 'Nayarwenna'. നായർവെണ്ണ. 3. the tree producing assafœtida. പെരുങ്കായവൃക്ഷം.

കബളക്കാരൻ. s. A deceiver, a cheat.

കബളം. s. 1. A mouthful, a morsel. ഉരുള. 2. a physic-ball for horses. 3. deceit, fraud, cheating.

കബളാത്ഥകം. s. A mouthful. ഉരുള.

കബളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To deceive, to delude, to cheat. 2. to swallow, to devour to gulp.

കബളിതം. adj. 1. Swallowed, devoured. 2. made into balls.

കബളീകൃതം. adj. Made eatable. made into food. ഭക്ഷിക്കത്തക്കതായിട്ട് ആക്കപ്പെട്ടത്

കമഠം. s. A turtle, a tortoise. ആമ.

കമഠി. s. A female tortoise, a small one. ആമപ്പെട.

കമണ്ഡലു. s. An earthen, wooden or metal water pot, used by Hindu ascetics or religious students. കിണ്ടി.

കമനം. &c adj 1. Lustful, desirous, libidinous കാമശീലം. 2. beautiful, desirable, pleasing. ഭംഗിയുള്ള.

കമനൻ. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°. 2. CAMA or love. കാമൻ. 3. a lecher. കാമശീലൻ.

കമനി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

കമനീയം. adj. Pleasing, beautiful, desirable, elegant, graceful. ഭംഗിയുള്ള.

കമനീയാംഗൻ. s. A beautiful, elegant, or handsome man. സുന്ദരൻ

കമനീയാംഗി. s. A beautiful, elegant, or handsome woman. സുന്ദരി.

കമരം. adj. Desirous, lustful. ആഗ്രഹമുള്ള.

കമക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. To have an astringent flavor or taste.

കമർപ്പു°. s. An astringent flavor or taste.

കമലബന്ധു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

കമലഭുവു°. s. A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

കമലം. s. 1. The lotus, 'Nymphœa nelumbo.' താമര. 2. water, വെള്ളം, 3. a species of antelope. മാൻ.

കമലയോനി. s. A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

കമലസംഭവൻ. s. See the above.

കമല. s. 1. A name of 'Lacshmi, the goddess of prosperity. ലക്ഷ്മി. 2. an excellent woman.

കമലാഗ്നി. s. A slow fire.

കമലാപതി. s. A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലാസനൻ. s. A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

കമലാക്ഷൻ. s. A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലിനി. s. 1. A tank or place abounding with lotuses. താമരപ്പൊയ്ക. 2. a number of lotus flowers.

കമലേക്ഷണൻ. s. A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലോത്തരം. r. Safflower. 'Carthamus tinctorius. കുസുംഭപു.

കമലോത്ഭവൻ. s. A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

കമിതാ. s. 1. A husband. ഭത്താവു°. 2. a lustfull person, a lecher. കാമശീലൻ.

കമിതാവു°. s. 1. One who is lustful, desirous, cupidinous. കാമശീലൻ. 2. a husband. ഭത്താവു°.

കമുകു°. s. The areca or betel nut tree. 'Areca fausel or catechu.'

കം. s. 1. The head. തല. 2. water. വെള്ളം. 3. pleasure, happiness. സുഖം.

കമ്പി. s. 1. A rod or stick. 2. the knot or joint of a bamboo. 3. a branch of a tree.

കമ്പു°. s. 1. The wooden boards used as backs for a palmira leaf book. കമ്പു കൂട്ടുന്നു. To finish reading a book.

കമ്പക്കളി. s. Rope dancing.

കമ്പക്കാർ. s. plu. Rope dancers or tumblers.

കമ്പക്കാൽ. s. A high pole on which fireworks are exhibited.

കമ്പക്കൂത്തു°. s. Rope dancing.

കമ്പക്കൂത്താടി. s. A rope dancer.

കമ്പനം. s. 1. A trembling, quivering, shaking a tremulous motion. ഇളക്കം, വിറയൽ. 2. swelling of the abdomen. adj. Trembling, shaking, unsteady.

കമ്പബാണം. s. A rocket fastened to a pole.

കമ്പംകെട്ടു°. s. 1. The act of making or constructing fireworks. 2. wrestling. 3. the jumping of a dog. കമ്പം കെട്ടി കേറുന്നു. To jump upon the person as a dog either through pleasure or rage.

കമ്പം. s. 1. A shock; tremor. 2. a trembling; shaking; agitation. ഭൂകമ്പം. An earthquake. സഭാകമ്പം. Timidity in haranging, bashfulness in speaking in public. 3. a pole used by rope dancers, and tumblers. 4. the stand or stem of a lamp, or candlestick. 5. a post.

കമ്പവെടി. s. Fireworks exhibited on a high pole.

കമ്പാവു°. s. 1. A large thick rope. 2. a couple of bamboos or poles tied together at one end and used for the purpose of raising up timber, &c.

കമ്പി. s. 1. Wire. 2. the wires of a 'Piano or Vena.' 3. a bar of iron, &c. കമ്പികളിക്കുന്നു, കമ്പിപിണയുന്നു. 1. To be deceived, to be ensnared, to be entrapped. 2. to be befooled, or infatuated. കമ്പിവലിക്കുന്നു, 2. To draw wire. 2. to abscond. കമ്പി പിണങ്ങുന്നു. The wires of a Piano or 'Vena' to get out of tune. കമ്പിപിണെയ്ക്കുന്നു. 1. To plat wire, to wire, of fasten with wire. 2. to decieve, to fool, to infatuate.

കമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To tremble, to shake, to be agitaed, to have a tremulous motion. 2. to swell, to be inflated with wind. 3. to remain on hand from want of sale.

കമ്പിതം. s. A trembling, tremor. adj. Trembling, shaken, shaking.

കമ്പിത്തായം. s. 1. A die. 2. playing at dice. chess, or drafts.

കമ്പിപ്പാല. s. A medicinal plant.

കമ്പിയച്ച്. s. A plate with holes in it, used for drawing wire.

കമ്പിളി. s. 2. A blanket. 2. a hair cloth. രത്ന കമ്പിളി. A carpet.

കമ്പിളിക്കെട്ട്. s. A traveller's bundle.

കമ്പിളിപ്പുഴു. s. 1. An insect, or moth. 2. a kind of caterpillar.

കമ്പിളിമാറാപ്പ്. s. A traveller's bundle.

കമ്പിളിയാട്. s. A fleecy sheep.

കമ്പോളം. s. A strect, a market place, a bazar.

കമ്പ്രം. adj. Shaking, trembling. ഇളക്കം.

കംബളം. s. A blanket, often termed 'Cambly' by Europeans in India. An Indian blanket is generally of a dark colour. കമ്പിളി.

കംബി. s. 1. A metal ladle or spoon. തവി. 2. a shoot, a branch or joint of a bamboo. മുളയുടെകമ്പ്.

കംബു s. 1. A conch, or shell. ശംഖ്. 2. a bracelet, a ring. ശംഖുവള. 3. a circle.

കംബുഗ്രീവ. s. A neck marked with three lines like a shell, and considered to be indicative of exalted fortune. വലിത്രയമുള്ള കഴുത്ത്.

കംബൂ. s. A bracelet. കൈവള.

കമ്മട്ടി. s. 1. The name of a tree which grows on the side of the back water. 2. the angular leaved physic nut. കടലാവണക്ക്.

കമ്മട്ടിവള്ളി. s. A plant, 'Echites costata.' (Willd.)

കമ്മാട്ടി. s. The wife of an artizan.

കമ്മാളൻ. s. A person of the Cammala caste, an artizan.

കമ്മാളർ. s. plu. Artificers: they are generally divided into five different tribes of artificers, viz. the goldsmiths, the braziers, carpenters, blacksmiths and stone cutters or masons.

കമ്മിട്ടക്കാരൻ. s. A coiner.

കമ്മിട്ടപ്പുര. s. A mint, a place where money is coined.

കമ്മിട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ. s. A mint-master, one who superintends the coinage of money.

കമ്മിട്ടം. s. Coining money, coinage, the art of practice of coining.

കമ്മിട്ടംഅടി. s. Coinage. കമ്മിട്ടം അടിക്കുന്നു; To coin; to mint, to stamp money.

കമ്രൻ. s. One who is lustful, cupidinous. കാമശീലൻ.

കമ്രം, &c. adj. 1. Desirous, cupidinous. മദനാത്തിയുള്ള. 2. red. 3. beautiful, handsome. ഭംഗിയുള്ള.

കംശം. s. A goblet, a drinking vessel. പാനപാത്രം.

കംസക്കാരൻ. s. A brazier. കന്നാൻ.

കംസൻ. s. A proper name, CAMSA, the uncle and enemy of CRISHNA by whom he is said to have been slain.

കംസം. s. 1. A goblet, a drinking vessel. ഓട്ടുപാത്രം. 2. bell metal; also white copper. ഓട്.

കംസാരാതി. s. CRISHNA or VISHNU, who slew CAMSA his uncle and enemy. കൃഷ്ണൻ.

കംസാസ്ഥി. s. Tutanag, white copper any alloy of zinc and copper. വെള്ളോട്.

കഃ 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 2. of VISHNU. വിഷ്ണു. 3. of CAMADEVA. കാമദേവൻ. 4. of fire. അഗ്നി. 5. of air or wind. കാററ്. 6. a title of YAMA. യമൻ. 7. the sun. സൂൎയ്യൻ. 8. the soul ആത്മാവ്. 9. a clever or dexterous man. സമൎത്ഥൻ 10. a king, a prince. പ്രഭു. 11. a knot or joint. സന്ധി. 12. a peacock. മയിൽ. 13. the mind. മനസ്സ്. 14. the body. ദേഹം. 15. time. കാലം 16 wealth, property. സമ്പത്ത്. 17. sound. ശബ്ദം. 18. light, splendour. പ്രകാശം. 19. who. ആര്.

കയം. s. A deep place where there is much water, great depth.

കയമ്പം. s. 1. Contention. 2. a quarrel or dispute.

കയയ്ക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To quarrel, or dispute.

കയക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be or become angry, to quarrel with.

കയർപ്പ്. s. The state of being angry, getting angry; anger.

കയൽ. s. A kind of fish.

കയറ്. s. Rope, cord, line.

കയറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon; to get into any conveyance. 3. to increase, to advance.

കയറാം. s. 1, Ascension, mounting, climbing. 2. embarkation. 3. increase, advance.

കയററിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To lift up, to raise up, to put upon.

കയറുകട്ടിൽ. s. A bedstead strung with rope, or cord.

കയറുകൊടി. s. A betel plant, trained on rope.

കയറുന്നു.ററി,വാൻ. v. a. 1. To cause to ascend, mount or climb. 2. to embark, to export. 3. increase.

കയറുവാണം. s. A rocket exhibited on a rope, and made to move backwards and forwards.

കയ്യിടി. s. The handle of any instrument.

കയ്യകലം. s. Distance.

കയ്യടക്കം. s. 1. What is in hand, as riches' possession. &c. 2. sleight of hand tricks.

കയ്യടി. s. Beating the hand, striking hands, or striking a bargain. 2. beating the hands of children at school, as a punishment, ferulling. 3. boxing.

കയ്യടിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To strike a bargain, to make an agreement or promise by striking hands, to strike hands, to give security for another. 2. to beat the hand. 3. to box.

കയ്യടിപ്പു. s. The act of striking a bargain, a handstroke for security.

കയ്യൻ, s. 1. One who is incapable of doing any work entirely or properly, one who is good for nothing. 2. one of a low class.

കയ്യയക്കുന്നു.ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To loosen the hand. 2. to leave go, to let go, to forsake.

കയ്യലക്. s. 1. handle 2. a drumstick.

കയ്യക്ഷരം. s. 1. The hand-writing of any person. 2. manuscript.

കയ്യാക്കം. s. 1. Strength of hands. 2. the length of the arm.

കയ്യാങ്കളി. s. A kind of play, boxing.

കയ്യാണ്ടവർ. s. plu. A title given to Nairs by Chagons, meaning, master, protector.

കയ്യാമം. s. Wooden fetters for the hands; hand- cuff.

കയ്യായം. s. 1. The length of the arm. 2. dexterity of hand.

കയ്യാറു്. s. A channel, a brook, a canal, a water course.

കയ്യാല. s. 1. A mud wall or fence. 2. a place where corn is collected together previous to threshing, a threshing floor.

കയ്യാലപ്പുര. s. 1. covering or thatch over a wall. 2. a threshing floor.

കയ്യാളിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To distribute, to deliver.

കയ്യാൾ. s. A servant, an assistant.

കയ്യിണ. s. Both hands.

കയ്യിരി s. 1. A pole suspended to the beam of a machine for drawing water to the lower end of which the bucket is fastend. 2. the railing of a staircase, made either of wood or stone.

കയ്യിരിപ്പ്. s. 1. Treasure in hand. 2. balance in hand.

കയ്യില്. s. A spoon, a ladle.

കയ്യിൽ. s. ladle, a spoon.

കയ്യുപ്പ്. s. Salt used at the time of eating.

കയ്യൂക്ക്. s Strength of hands, dexterity, or ability. കയ്യൂക്ക് കാട്ടുന്നു. To show or display dexterity, abiliiy.

കയ്യൂററം. s. Strength of hands, dexterity, power, ability.

കയ്യെടുക്കുന്നു,ത്തു,വാൻ. v. a. To lift up the hand, to worship.

കയ്യെണ്ണ്യം. s. The trailing Eclipta, 'Eclipta prostrata'.

കയ്യെഴുത്തു്. s. 1. Hand-writing. 2. signature.

കയ്യേല്ക്കുന്നു,റു,ല്പാൻ. v. a. 1. To receive, to accept 2. to undertake, or take in hand. 3. to agree. to consent. 4. to own, to admit.

കയ്യേററം. s. An assanlt, attack, violence, bodily injury. കയ്യേററംചെയ്യുന്നു. To assault. to attack, to inflict bodily injury.

കയ്യൊന്നു്യം. s. See കയ്യെണ്ണ്യം.

കയ്യൊപ്പ്. s. A signature.

കയ്യൊഴിച്ചിൽ. s. 1. Leisure, disengagement. 2. to giving up, abandoning, relinquishing.

കയ്യൊഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To be at leisure. 2. to give over, to abandon. 3. to be expanded.

കയ്യൊഴിവു്. s. 1. Leisure, disengagement. 2. givingover, abandoning.

കയ്യൊങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ. v. a. To lift up the hand in order to cut, strike or beat.

കയ്യൊന്നി. s. A medicinal plant, a spreading shrub, 'Verbesina prostrato.'

കര. s. 1. Land. 2. sea-shore. 3. the bank or side of a river, tank, &c. 4. a small village or hamlet. 5. the coloured border or end of a cloth. 6. a tree. See ഉതി.

കരകക്കിണ്ടി. s. An earthen drinking vessel or pot with a spout attached.

കരകങ്കണം. s. A bracelet or ornament worn round the wrist. കൈവള.

കരകമലം. s. The hollow or palm of the hand ഉള്ളകൈ.

കരകം. s. A small pot or pitcher, കിണ്ടി. 2. hail. ആലിപ്പഴം. 3. the skull. തലമണ്ട. 4. a pomegranate. താളിമാതളം. 5. an aquatic plant.

കരക s Hail. ആലിപ്പഴം.

കരകൗശലക്കാരൻ. s. A handicrafts-man, a manufacturer, a dexterous, man

കരകൌശലം. s. A Handicraft, skill in handicraft, dexterity.

കരക്കാഞ്ഞിരം. s. Creyat. 'Justicia Paniculata. കിരിയാത്തു്.

കരക്കാർ. s. plu. The principal inhabitants of a village or neighbourhood.

കരക്കാററു്. s. Land-wind, a long shore-wind

കരക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. 1. To dry away, to lose moisture. 2. melt, to dissolve, to liquify to waste. കരന്നുപോകുന്നു. 1. To waste away, to liquify, to dissolve. 2. to evaporate.

കരഗ്രഹണം. s. Taking hold of the hand, marriage. വിവാഹം.

കരഗ്രഹം. s. Marriage. വിവാഹം.

കരഗ്രാഹി. s. 1. One who receives tax 2. one who takes hold of the hand, or one who marries.

കരച്ചിൽ. s. Weeping, crying; wailing, lamentation.

കരച്ചീര. s. The creeping Purslane, 'Portulaca quadrifida.

കരച്ചുങ്കം. s. Land customs, or duty on goods carried over-land, transit duty.

കരച്ചുള്ളി. s. The emetic nut. 'Gardenia dumitorum. (Willd)

കരജം. s. 1. The name of a plant, commonly, 'Caranj Galedupa arborea, (Rox.) പുങ്ങു്. 2. the woodv Dalbergia. 'Dalbergia Arborea. (Willd.) ആവി. 3. a finger nail കൈനഖം, 4. a perfume. പുലിച്ചുവടു്.

കരഞണ്ടു്. s. A land crab.

കരഞ്ജകം. s. The name of a plant, 'Caranj Guledupa arborea. പുങ്ങു്.

കരടു്. s. A mote, a small particle of matter.

കരടകൻ. s. 1. A proper name, a fox. കുറുക്കൻ. 2. a crow. കാക്ക.

കരടം. s. 1. A crow. കാക്ക. 2. an elephant's cheek. ആനയുടെ കവിൾതടം.

കരടി. s. A bear.

കരടിക്കരങ്ങു്. s. A bear.

കരണത്രാണം. s. The head. തല.

കരണൻ. s. A man of a mixed class, the son of a 'Sudra' woman by a 'Vaisya,' the occupation of this class, is writing accounts, &c. a writer, a scribe. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ വൈശ്യന്നുണ്ടായ പുത്രൻ.

കരണപ്പിഴ. s. A fine levied for executing documents, or title deeds on an unstamped 'Olla,' or paper. or contrary to the regulations of government.

കരണം, s. 1. An instrument or means of action. കാരണം. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 3. the body. ശരീരം. 4. cause, motive. ഹേതു. 5 act, action. പ്രവൃത്തി.. 6. business, occupation, as trade, &c. സ്ഥാനം, തൊഴിൽ. 7. a field. നിലം. 8. a document, or title deed, a bond. 9. tumbling, leaping heels over head, gambol. 10. the root of the ear. കരണം ചെയ്യുന്നു. To execute title deeds.

കരണംമറിച്ചിൽ. s. Turning heels over head, gambol, the tumbling tricks of a rope-dancer. കരണംമറിയുന്നു. To turn heels over head, to play at gambols.

കരണീയം. adj. That which is to be done. ചെയ്യ്വാനുള്ളതു്.

കരണ്ടകം. s. A small box or pouch used by the natives of India in which a little fine 'Chunam' is kept to be rubbed on the betel-leaf before it is chewed.

കരണ്ടി. s. A spoon, a table spoon.

കരണ്ഡകം. s. A sort of duck. ഇരണ്ടപക്ഷി.

കരണ്ഡം. s. A basket or covered box of bamboo wicker work or wood. പെട്ടകം.

കരതലം. s The hand, the inside of the hand. ഉള്ളംകൈ.

കരതളിർ. s. See the preceding.

കരതാർ. The hand. ഉള്ളംകൈ.

കരതോയാ. s. The 'Caratoya' river, a river in the north of Bengal. നൎമ്മദാനദി.

കരദീപിക. s. A brass lamp. ചങ്ങലവിളക്കു്,

കരപത്രം. s. A saw. ഈൎച്ചവാൾ.

കരപല്ലവം. s. The palm of the hand. ഉള്ളംകൈ.

കരപാലം. s. A sword, a sabre. വാൾ.

കരപാലിക. s. A short club, or wooden sword, a cudgel. പൊന്തി, വടി.

കരപ്പൻ. s. 1. An eruption or scurf on the heads, and parts of the bodies of children, and sometimes on adults. There are several species of this disease. അഗ്നികരപ്പൻ.

erysipelas. ഉമിക്കരപ്പൻ. A kind of scurf spreading over the whole body of children. ചെങ്കരപ്പൻ. A kind of reddish scurf on children. കൊള്ളികരപ്പൻ. An eruption on children resembling scars caused by burning. 2. a cockroach.

കരപ്പൊാക്ക. s. A kind of coloured stone or glass.

കരഭം. s. 1. The metacarpus, the hand from the wrist to the root of the fingers. കയ്യുടെ പത്തി. 2. a young camel, or any young animal. ഒട്ടകക്കിടാവു°.

കരഭൂഷണം. s. A bracelet, an ornament worn round the wrist. കൈവള.

കരമരി. s. A prisoner, a captive. ബദ്ധൻ.

കരമൎദ്ദകം. s. A small tree bearing an acid fruit, commonly 'Caronda, or Carinda, (Carissa Carondas') പെരിങ്കളാവ. (പെരുങ്കിളാവു°)

കരമൎദ്ദനം. s. Embrocation with the hand. കൈകൊണ്ടതിരുമ്മുക.

കരമാല. s. Smoke. പുക.

കരമുക്തം. s. A msssile weapon thrown by the hand, a dart, a javelin. വേൽ.

കരമൊഴിവു°. s. Freedom from tax, granted by the crown.

കരം. s. 1. The hand. കൈ. 2. royal revenue, tax, toll, assessment, &c. രാജഭോഗം. 3. a ray of light. രശ്മി. കരം പതിക്കുന്നു. To assess, to levy taxes.

കരംബം. s. Flour or meal, mixed with curds. തൈർകൂട്ടിയ മാവു°, ദോശ.

കരംബിതം. adj. Intermingled, mixed, inlaid. കൂട്ടിക്കലൎന്നതു°.

കരംഭം. s. Cake, flour, or meal mixed with curds. ദോശ.

കരയൻ. s. Striped cloth.

കരയാമ്പു. s. Cloves, 'Eugenia Caryophyllata' (Lin).

കരയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To make, or cause to cry.

കരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To cry, to weep aloud; to weep; to lament.

കരയേറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. & a. 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon, to get into any conveyance. 3. to increase, to advance.

കരയേറ്റം. s 1 Ascent, ascension, mounting, climbing, embarkation. 3. rise, increase.

കരയേറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To cause to ascend, mount, or climb. 2, to cause to embark. 3. to cause to increase, to advance. 4. to place upon.

കരയോരം. s. A bank, the water's edge.

കരരുഹം. s. A finger nail. കൈനഖം.

കരവല്ലഭം. s. Conversation by making signs with the fingers. കൈകൊണ്ടുള്ള സംസാരം

കരവഴി. s. Journey by land. കരവഴിക്കു°. by land.

കരവാളം. s. A scymitar, or sabre, a sword. വാൾ.

കരവാളിക. s. A short club, or wooden sword, a cudgel. പൊന്തി, ചെറുവാൾ.

കരവീരകം. s. 1. A sword. വാൾ. 2. a poison, poisonous root of the Oleander. വിഷം.

കരവീരം. s. A fragrant plant. 'Oleander or 'Nerium Odotum'. കണവീരം.

കരശാഖ. s. A finger. വിരൽ.

കരശീകരം. s. Water expelled by an elephant's trunk. തുമ്പിക്കൈയിലെ വെള്ളം.

കരസാരസം. s. The hand. കൈ.

കരസ്ഥമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To obtain. 2. to procure by fraud or stealth. 3. to extort, to usurp. കൈക്കലാക്കുന്നു.

കരസ്ഥം. adj. What is in the hand. കയ്യിലിരിക്കുന്നതു°.

കരസ്ഥാനം. s. The office, dignity, privilege of the 'Caracars' or principal inhabitants of a place.

കരസ്ഥിതം. adj. What is in or on hand. കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതു°.

കരഹാടക. s. 1. The name of a tree. 'Vangueria spinosa. മലങ്കാര, 2. the fibrous root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങു°.

കരഹാടം. s. 1. The fibrous root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങു°. 2. the name of a tree, 'Vangueria spinosa'. മലങ്കാര.

കരൾ. s. The liver, one of the entrails.

കരളുന്നു, ണ്ടു; വാൻ. v. a. 1. To gnaw, to bite, to nibble. 2. to mumble, to utter imperfectly. കരണ്ടു മുറിക്കുന്നു. To gnaw and bite off, as rats, &c.

കരൾച്ച. s. 1. Gnawing, nibbling. 2. mumbling, uttering inarticulately.

കരാർ s. (Hin) Agreement, engagement. കരാർ ചെയ്യുന്നു. To engage, to agree. കരാർ നാമം. A written agreement or engagement.

കരാളകം. s. A black-stone, black marble. കരിങ്കല്ലു°, കൃഷ്ണശില.

കരാളം &c. adj. 1. Great, large, വലിയ. 2. high, lofty. ഉയൎന്ന. 3. terrible, formidable.

ഭയങ്കരം. 4. having projecting teeth. കോന്ത്രം പല്ലായുള്ള.

കരാളി. s. One of the seven tongues of 'Agni or fire. അഗ്നിനാളങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

കരി. s. 1. An elephant. ആന. 2. charcoal, coal, any thing burnt black. 3. long grass growing in paddy fields. 4. waste or uncultivated land. 5. a plough. 6. black (the colour). കരിതെളിയിക്കുന്നു. To clear waste land for cultivation.

കരികലാഞ്ചി. s. A bird.

കരികൊലപ്പുര. s. The Travancore Rajah's treasury.

കരികോലം. s. The treasure of the Rajah of Travancore.

കരിക്ക്. s. 1. An unripe cocoa-nut. 2. the soft shell of an unripe cocoa-nut. 3. Shadow.

കരിക്കട്ട. s. Charcoal, cinders.

കരിക്കൽ. s. Twilight, dusk. കരിക്കലൊകുന്നു. To be dusk.

കരിക്കാടി. s. 1. Food. 2. eating, (honorific). കരിക്കാടി കഴിക്കുന്നു. To take food, to eat, (honorific).

കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To char, to burn black, to scorch. 2. to burn, to burn up.

കരിക്കെന്നു. adv. In a hurry, hastily.

കരിഗർജ്ജിതം. s. The roaring of elephants. ആനയലർച്ച.

കരിങ്കടുകു. s. Black mustard.

കരിങ്കണ്ണു. s. 1. Gutta serena, total blindness from affection of the optic nerve. 2. an evil eye.

കരിങ്കണ്ണൻ. s. 1. One who is totally blind from affection of the optic nerve. 2. one who has an evil eye.

കരിങ്കദളി. s. A kind of plantain tree, or plantain.

കരിങ്കന്നു. s. A black buffalo.

കരിങ്കര. s. The name of a forest tree. ഉതി.

കരിങ്കല്പണി. s. Granite stone work.

കരിങ്കല്പണിക്കാരൻ. s. A granite stone mason.

കരിങ്കല്ലു. s. 1. Granite. 2. black-stone.

കരിങ്കള്ളൻ. s. A great thief.

കരിങ്കാളൻ. s. A kind of curry.

കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ. s. A demon, or evil spirit.

കരിങ്കുന്നി. s. A small shrub, a species of **'Abrus precatorius'** bearing a black seed.

കരിങ്കുരങ്ങു. s. A black monkey.

കരിങ്കുരികിൽ. s. A wag-tail.

കരിങ്കുറിഞ്ഞി. s. A medicinal plant. 'Justina Ecbolium, or Barleria cristata.

കരിങ്കുരുത്തോട്ടി. s. A plant.

കരിങ്കുറുവ. s. A sort of black paddy.

കരിങ്കുരാൻ. s. A bird, called the king of the crows. തമ്പുരാട്ടി.

കരിങ്കുവളം. s. The blue lotus or water lily, 'Nymphoea coerula'.

കരിങ്കോഴി. s. A black fowl, the flesh of which is also black.

കരിങ്ങാലി. s. 1. A tree (that yields the) 'Mimosa catechu. 2. the root of a bamboo.

കരിങ്ങോട്ട. s. A tree, from the fruit of which oil is taken.

കരിഞ്ചക്കര. s. A kind of coarse sugar or 'jacara' made from the toddy of the cocoa-unt tree.

കരിഞ്ചണ്ടി. s. An aquatic plant.

കരിഞ്ചപ്പട്ട. s. The small pox, the confluent or worst kind.

കരിഞ്ചർമ്മം. s. An elephant's skin. ആനത്തോൽ,

കരിഞ്ചീരകം. s 1. A plant, 'Celosia cristata.' 2. black cumin seed, or fennel flower, 'Nigella sativa'. (Lin.)

കരിഞ്ചെള്ളു. s. A species of grub, or weevil.

കരിഞ്ചേമ്പു. s. A kind of yam, the stem of the plant being of a dark colour.

കരിഞ്ചേര. s. A black species of the snake called chera.

കരിഞ്ചേരട്ട. s. A large species of wall leech.

കരിണി. s. A female elephant. പിടിയാന.

കരിദാരകം. s A lion. സിംഹം,

കരിനാക്കൻ. s. One who has an evil tongue.

കരിനൊച്ചി. s. The three leaved chaste tree, 'Vitex Trifolia'. (Lin)

കരിന്തകര. A timber tree, the walleted Pterocarpus, 'Pterocarpus Marsupium'. (Rox.)

കരിന്തകാളി. s. 1. An esculent vegetable' commonly Gurcamai, Solanum Indicum', 2. a tree, black ebony. 'Diospyros Ebenum.

കരിന്താളി. s. See the preceding.

കരിന്തുമ്പ. s. Malabar cat mint, 'Nepeta Malabarica, or Madagascariensis.

കരിന്തുളസി. s. A spceies of basil, the black sort.

കരിന്തേൾ. s. The large black scorpion.

കരിപാട്ടം. s. The rent of lands.

കരിപ്പിപ്പലി. s. A plant bearing a pungent fruit, 'Elephant-pepper, considered by native writers as a large species of that spice. അത്തിതിർപ്പലി.

കരിപോതകം. s. A young elephant, one under nine years old. ആനക്കിടാവു°.

കരിപ്പാലി s. A black kind of paddy which is sown in May and ripens in July.

കരിപ്പെട്ടി. s. A spceies of coarse sugar made from the palmira tree.

കരിമരം. s. A timber tree, commonly termed the 'Sal Shorea Robusta'

കരിമരുതു°. s. The name of a tree; see the preceding.

കരിമരുന്നു°. s. Black powder, 'commonly' gunpowder.

കരിമാനം. s. The blue or azure sky.

കരിമാൻ. s. The black antelope.

കരിമീൻ s. A kind of fish, the sole or carp.

കരിമുഖൻ. s. A name of 'Genapati.'

കരിമുണ്ടകൻ. s. A kind of paddy sown in September and ripening in January.

കരിമുള്ളു°. s. The rough part of the out side of jack fruit.

കരിമ്പു°. s. The sugar-cane, 'Saccharum officinarum. (Lin.) There are several kinds, the blue; നീലക്കരിമ്പു°. The white; വെള്ളക്കരിമ്പു°. The striped. നാമക്കരിമ്പു°. Another sort, ഈഴക്കരിമ്പു°.

കരിമ്പടം. s. An Indian blanket, made of coarse black wool.

കരിമ്പൻ. s. Grey (the color.) കരിമ്പനടിക്കുന്നു. To become mildewed, as cloth.

കരിമ്പന. s. A palmira tree, 'Borassus flabeliformis masc'

കരിമ്പയറു°, s. A kind of black peas.

കരിമ്പാട്ടം. s. The act of expressing juice from the sugar-cane. കരിമ്പാട്ടുന്നു. To express juice from the sugar-cane.

കരിമ്പാറ. s. A black rock.

കരിമ്പായൽ. s. An aquatic plant.

കരിമ്പിത്തം. s. A disease in which black bile is vomited.

കരിമ്പിൻനീർ. s. The juice of the sugar-cane.

കരിമ്പുമാലി. s. Ground on which sugar-cane is planted, (especially the bank of a river.)

കരിമ്പുലി. s. A black tiger.

കരിമ്പോത്തു. s. A buffalo.

കരിമ്പൂച്ച. s. A black cat.

കരിമ്പോള. s. A medicinal plant, 'Caladum ovatum'

കരിയം. s. The part of a plough on which the share is fixed.

കരിയാത്തൻ. s. A deity.

കരിയില. s. A dry leaf, as fallen from the tree.

കരിയിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put a mortgagee in possession of corn fields previously mortgaged that he (the mortgagee) may cultivate them.

കരിയിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To enter on land previously mortgaged.

കരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be scorched, to be burnt; to be singed as applied to the hair, or leather, and the body, if burnt black. 2. to grow or turn black. 3. to be dried up, to dry. 4. to heal as a sore.

കരിവു°. s. 1. Scorching, burning, singing. 2. drought. 3. the healing of a wound or sore.

കരിവഴല. s. A large kind of black snake.

കരിവാകമീൻ. s. The name of a fish.

കരിവിലാന്തി. s. A substitute for Sarsaparilla, 'Smilax aspera.'

കരിവിവള്ളി. s. A creeping plant. 'Bryonia umbellata.'

കരിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To deliver over to a mortgagee land previously mortgaged.

കരിവെട്ടി. s. A plant.

കരിവേലകം. s. A species of oak.

കരിവേഴ. s. A kind of paddy sown in April and reaped in September.

കരിശാബകം. s. A young elephant under five years old; according to some also until ten years. ആനക്കിടാവു°.

കരിരം. s. 1. The name of a tree. അകത്തി. 2. the shoot of a bamboo. മുളയുടെ കൂമ്പു°. 3. a water jar കടം. 4. a thorny plant common in dry deserts. കുവളം.

കരിഷം. s. Dry cow-dung. വരട്ടുചാണകം,

കരു, or കരുവു്. s. 1. A form, a mould. കരു പിടിക്കുന്നു. To make a form or mould. 2. the fœtus. കരുവുറെക്കുന്നു. To conceive. കരുവഴിവു്. Abortion. 3. a weapon in general. 4. a die, a chess man. 5. the yoke of an egg. മഞ്ഞക്കരു. 6. the white of an egg. വെള്ളക്കരു. 7. the human form. 8. the heart. 9. impregnation.

കരുകരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be harsh, sharp, rough, as sand. 2. to have a sharp pain in the eye. 3. to irritate.

കരുകരുപ്പു്. s. 1. A sharp pain in the eye, as from sand. 2. irritation. 3. roughness, sharpness.

കരുക്കു്. s. 1. The teeth of a saw, file or sickle. 2. the sharp thorn on the stem of a palmira leaf. 3. a shadow.

കരുക്കൽ. s. 1. Twilight. 2. pain in the joints.

കരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To be dusk. 2. to pain, to ache as a joint.

കരുണ. s. 1. Mercy, pity, compassion, clemency. tenderness, the feeling, or sentiment. 2. favour, any good, or blessing. കരുണയുണ്ടാകുന്നു, കരുണ ചെയ്യുന്നു 1. To have compassion, mercy, &c. 2. to favour, to spare.

കരുണാകടാക്ഷം. s. Compassionateness; commiseration.

കരുണാകരൻ s. 1. A benefactor, one who is compassionate, merciful, clement, one who is the source of tenderness, blessing, &c. i e. God. 2. a name of VISHNU.

കരുണാപരൻ. s. One who is compassionate, tender.

കരുണാരസം. s. Compassionateness.

കരുണാലയൻ. s. See കരുണാകരൻ.

കരുതൽ. s. 1 Regard, respect. 2. attention, care, consideration. 3. estimation. 4. providing for.

കരുതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. 1. To regard, to respect, to attend to. 2. to be aware, to take care. 3. to think, to conceive. 4. to esteem. കരുതിയിരിക്കുന്നു. 1 To intend, to purpose. 2. to take care or provide for. കരുതിക്കൊള്ളുന്നു. To meditate, to deliberate, to consider attentively.

കരുത്തു്. s. 1. Strength, power. 2. courage, vigour. 3. solidity, firmness.

കരുത്തൻ. s. A strong man.

കരുനൊച്ചി. s. A shrub, the three-leaved chaste tree, the leaves of which are used in discutient applications. 'Vitex negundo' and tripolia.

കരുമണൽ. s. Black sand, harsh sand.

കരുമന. s. 1. Assault, wickedness. 2. peril, danger. 3. misfortune, calamity. 4. destruction.

കരുമാലി. s. See the preceding.

കരുമിഴി. s. The pupil of the eye.

കരുമുകിൽ. s. A black or rain cloud.

കരുമുതക്കു്. s The black panicled bind-weed, 'Convolvulus Paniculatus. (Lin).

കരും, adj. Black, dark colored.

കരുവാൻ. s. A blacksmith.

കരുവാത്തി. s. The wife of a blacksmith.

കരുവാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow black, to be scorched, to be burnt.

കരുവാളിപ്പു്. s. Growing black, scorching.

കരുവി s. 1. A razor, a knife. 2. an instrument used by goldsmiths, engravers, &c. 3. a surgical instrument. 4. an instrument, tool, weapon in general. 5. a plough. 6. a creeping plant.

കരുവേപ്പു്. s. See കറിവേപ്പു്.

കരുവേലം. or കരുവേലകം. s. A tree. 'Acacia Arabica. (Willd.) കരുവേലപട്ട. The bark of this tree.

കരേടു. s. The Numidian crane, a teal.

കരേണു. s. A male or female elephant. ആന.

കരേറുന്നു, റി, വാൻ v. n. & a. 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark. 3. to ride upon. to get into any conveyence. 4. to increase, to augment, to improve.

കരേററം. s. 1. Ascension, mounting. 2. embarkation. 3. increase, progress, improvement, augmentation.

കരേററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To cause to ascend. to raise. 2. to export, to cause to embark. 3. to increase, to augment,

കരോടി. s. The bones of the head, the skull. തലയോടു്.

കരോട്ടു്. adv. Upwards, above, to a higher place.

കരോട്ടേക്കു്. adv. Upwards.

കൎക്കടകം or കൎക്കടം. s. 1. A crab. ഞെണ്ടു്. 2. a sign in the Zodiac, 'Cancer' 3. the name of a month, (June - July).

കക്കടി. s. A kind of cucumber, 'Cucumis utilatissimus.' വെള്ളരി.

കക്കന്ധു. s. The Jujube tree, the blunt leaved buckthorn. 'Zizyphus jujuba. (Lin). ഇലന്ത. Also പെരുന്തുടരി.

കക്കം. s 1. A mirror, കണ്ണാടി. 2. a white horse. വെള്ളക്കുതിര. 3. a water pot. കുടം.

കക്കരം s. 1. A stone, limestone. കല്ലു. 2. a mirror. കണ്ണാടി.

കക്കരാട്ടു. s A glance, a side look. വേഗത്തിൽ ചെല്ലുന്ന നോട്ടം.

കക്കരാലം s. 1. A curl a ringlet. 2. the ring of a bridle-bit. കടിഞ്ഞാണത്തിന്റെ വളയം.

കക്കരാക്ഷൻ. s. A wagtail. വാലാടിപക്ഷി.

കക്കരി. s. 1. A small water jar. കുടം. 2. a kind of cucumber. വെള്ളരി.

കക്കരേട്ടു. s. The Numidian crane, a teal.

കക്കശൻ. s. One who is violent, cruel, unfeeling, unmerciful, harsh, unkind. കടുപ്പക്കാരൻ.

കക്കശം. &c. adj. 1. Violent. 2. hard. 3. cruel 4. unfeeling, unmerciful. 5. harsh, unkind. 6. miserly. കടുപ്പമുള്ള, കരുകരിപ്പുള്ള. s. 1. Harshness, violence, difficulty. കടുപ്പം; കരുകരുപ്പു. 2. a tree. കമ്പിപ്പാല.

കക്കാരു. s. A pumpkin gourd, 'Cucurbita pepo. കുമ്പളം.

കക്കാരുകം. s. A plant. Convolvulus paniculatus.

കക്കി. s. 1. A crab. 2. a sign in the Zodiac, 'Cancer.' 3. the name of a month (June-July).

കക്കോടകൻ. s. A cruel man. 2. one of the principal 'Nagas' or serpents of 'Patala'.

കർച്ചൂരം. s. Zerumbet Zedoary, 'Curcuma Zerumbet'. (Rox.) കച്ചോലം.

കണ്ണജളുക. s. A large wall leech, an insect with many feet, and of a reddish colour, 'Julus.' തേരട്ട.

കണ്ണദപ്പണം. s. An ear-ring, an ornament for the ears. കുണ്ഡലം.

കണ്ണധാരൻ. s. A pilot, a helmsman. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

കണ്ണൻ. s. A proper name, CARNA a prince, sovereign of 'Angadesa' elder brother by the mother's side to the PANDU princes being the son of SURYA by CUNTI; before her marriage to PANDU.

കണ്ണപത്രം. s. An ear ornament. കാതിലോല.

കണ്ണഭൂഷണം. s. An ornament for the ear; an ear-ring, &c. കുണ്ഡലം.

കണ്ണം. s. 1. The ear. ചെവി. 2. a rudder. ചുക്കാൻ.

കണ്ണമലം. s. The excretion or wax of the ear. ചെവിപ്പീ.

കണ്ണമൂലം. s. The root of the ear. ചെവിക്കുററി.

കണ്ണമോടി. s. A name of the goddess 'Durga'. പാൎവ്വതി.

കണ്ണവേധം. s. Perforating or boring the ear. കാതുകുത്തുക.

കണ്ണവേഷ്ടകം. s. An ear-ring. കുണ്ഡലം.

കണ്ണവേഷ്ടനം. s. An ear-ring. കുണ്ഡലം.

കണ്ണശൂല. s. 1. Ear ache. 2. unbearable language, or noice, &c.

കണ്ണശൂലം. s. See the preceding.

കണ്ണാടകൻ. s. A Canarese or native of Canara.

കണ്ണാടദേശം. s. The province of 'Canara'.

കണ്ണാടപ്പരിഷ. s. Canarese brahmans.

കണ്ണാമൃതം. s. Pleasing to the ear.

കണ്ണാലങ്കാരം. s. An ornament for the ear.

കണ്ണാവതംസം. s. An ear-ring. കുണ്ഡലം.

കർണ്ണിക. s. 1. An ear-ring or ornament of the ear. കുണ്ഡലം. 2. the pericarp of a lotus. പൂവിന്റെ അകവിതൾ. 3. the tip of an elephant's trunk. തുമ്പിക്കയ്യുടെ പുഷ്കരം.

കർണ്ണികാരം. s. The Indian Pavetta. പാവട്ട.

കർണ്ണീരഥം. s. A covered ear or litter for the conveyance of women, &c. borne on men's shoulders. സ്ത്രീകൾ കരേറുന്ന രഥം.

കർണ്ണേജപൻ. s. An informer, a tale-bearer, a slanderer ഏഷണിക്കാരൻ.

കത്തരി. s. Scissors, or shears. കത്രിക.

കത്തവ്യത. 1. Dominion, sovereign authority. 2. right of possession or use, without being accountable.

കത്തവ്യം. s. 1. Dominion, sovereign authority. അധികാരം. 2. duty, obligation. adj. What is to be done.

കത്താവു. 1. A Lord. 2. a master. 3. an agent a doer; a maker. 4. the supreme God. 5. an author. 6. an heir, owner or possessor. 7. in grammar, the nominative case or the agent of the action denoted by the verb. ചെയ്യുന്നവൻ.

കർത്തൃത്വം. s. Lordship, dominion, authority, right of superiority, supremacy.

കർത്തൃകത്താവു. Lord of lords.

കർത്തൃദ്രോഹം. s. Rebellion. സ്വാമിദ്രോഹം. opposition to lawful authority; high treason.

കർത്തൃഭൂതൻ. s. 1. An author. 2. a Lord, a chief, a principal, one who is supreme. കാൎയ്യത്തിന്റെ പ്രമാണി.

കൎത്തരി. s. Scissors, or shears. കത്തരി.

കർദ്ദമം. s. Mud, mire, clay. ചെളി.

കർദ്ദാരി. s. Cardamoms. ഏലത്തരി.

കർപ്പടധാരി. s, A religious mendicant, a 'Fakir', a beggar in patched or ragged clothes. പഴന്തുണിയുടുത്തവൻ.

കർപ്പടം. s. Old and tattered clothes or garments. പഴന്തുണി.

കർപ്പരം. s. 1. The skull, the carnium. തലമണ്ട. 2. a collyrium extracted from 'Amomum anthorhiza (Rox.) പാൽതുത്തം.

കർപ്പരാശം. s. Sand, gravel, a sandy soil. ചരൽ, മണൽ.

കർപ്പരാളം. s. A tree described as a 'Pilu' growing on the hills. മലഉക – മരം

കർപ്പരി. s. A collyrium extracted from Amomum 'anothorhiza' (Rox.) പാൽതുത്തം.

കർപ്പാസം. s. Cotton. 'Gossypium' പരിത്തി.

കർപ്പാസി. s. The cotton tree. 'Gossypium Herbacium.' പരിത്തിമരം.

കർപ്പൂരപ്പച്ച. s. A plant, a species of basil.

കർപ്പൂരതുളസി. s. A species of holy basil.

കർപ്പൂരം. s. Camphor. രസകർപ്പൂരം. Calomel.

കർപ്പൂരവള്ളി. s. Thick leaved lavender, 'Lavendula Carnosa. (Lin.)

കർപ്പൂരവൃക്ഷം. s. The camphor tree. 'Laurus Camphora'.

കർപ്പൂരശിലാജിത്ത°. s. Foliated granular Gypsum.

കർബ്ബുരൻ. s. A demon, an imp. രാക്ഷസൻ.

കർബ്ബുരം. s. 1. Gold. പൊൻ. 2. a variegated colour. നാനാനിറം. adj. Variegated, of a spotted or variegated colour. നാനാനിറമുള്ള.

കർബ്ബുരം. s. A species of curcuma, 'Curcuma reclinata. (Rox.)

കർമ്മകരൻ. s. 1. A hired labourer. കൂലിക്കാരൻ. 2. a servant of any kind (as a pupil &c,) not a slave. 3. an agent, any one who does work or business.

കർമ്മകർമ്മാവു°. s. 1. The agent of an action. 2. the master of the ceremonies, a ruler. 3. a minister,

കർമ്മകാണ്ഡം. s. A portion of the 'Veda', treating of ceremonies.

കർമ്മകാരൻ. s. A worker, one who does any business but not for hire or wages. വെറുതെ വേലചെയ്യുന്നവൻ. 2. a blacksmith. കൊല്ലൻ.

കർമ്മകി. s. A maid, a female servant. ദാസി.

കർമ്മകിലകൻ. s. A washerman. വെളുത്തേടൻ.

കർമ്മകുശലൻ. s. One who is competent to an act, or who finishes work carefully.

കർമ്മഠം, &c. adj, Finishing carefully. കർമ്മസാമർത്ഥ്യമുള്ള.

കർമ്മണി. s. See കർമ്മകരൻ.

കർമ്മണ്യ. s. Hire, wages, pay. കൂലി.

കർമ്മണ്യഭുക°. adj. Working for hire. കൂലിക്കാരൻ.

കർമ്മദോഷം. s. 1. Unapproved occupation. 2. pain, &c. considered as the consequence of human actions.

കർമ്മന്ദി. s. The beggar, the religious mendicant, the member of the fourth order. യാചകൻ, സന്യാസി.

കർമ്മപാപം. s. Actual sin.

കർമ്മഫലം s. 1. Pain, pleasure, &c. considered as the consequence or fruit of human actions. 2. the name of a fruit.

കർമ്മബന്ധം. s. Destiny, doom, condition in future time.

കർമ്മഭൂ. s. Tilled or cultivated ground. കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ട നിലം.

കർമ്മഭൃൽ. s. A workman, a labourer. വേലക്കാരൻ.

കർമ്മം. s. 1. An act, a deed or action in general. 2. a lot or destiny. 3. moral duty; the religoius obligations, observances or ceremonies, imposed by peculiarities of tribe, occupation, &c. 4. funeral rites. 5. in grammar, the subject of the action denoted by the verb.

കർമ്മവശം. s. 1. Workmanship. 2. ability, assiduousness. 3. skill in performing religious ceremonies.

കർമ്മവിപാകം. s. The name of a book treating on diseases as arising from certain causes.

കർമ്മവിരോധം. s. 1. Suspension of religious duties from external causes, such as oppression, &c. 2. suspension from performing the same by a superior.

കൎമ്മവിഘ്നം. s. Suspension of religious duties.

കൎമ്മവൃത്തം. s. Power, prowess. പരാക്രമം.

കൎമ്മവൈകല്യം. s. Suspension of religious or moral duties. കൎമ്മവിഘ്നം.

കൎമ്മശാല. s. A work-shop, a factory. പണിപ്പുര.

കൎമ്മശീലൻ. s. 1. One who is assiduous, laborious. 2. one who perseveres in his duties without looking forward to their reward. 3. one who is skilled in the performance of religious exercises and ceremonies.

കൎമ്മശീലം, &c. adj. Assiduous, laborious.

കൎമ്മശുദ്ധി. s. Approved occupation.

കൎമ്മശൂരൻ. s. 1. One who finishes work carefully. 2. a skilful and able man. കൎമ്മകുശലൻ.

കൎമ്മശേഷം. s. Unfinished work.

കൎമ്മസചിവൻ. s. A minister, a subordinate one employed upon active duties, as a judge, a deputy, &c. കൂടിവ്യാപരിക്കുന്ന ഭൃത്യൻ.

കൎമ്മസന്യാസികൻ. s. An ascetic, a devotee who has withdrawn from the world. സന്യാസി.

കൎമ്മസാക്ഷി. s. The sun, because he beholds all deeds. ആദിത്യൻ.

കൎമ്മസിദ്ധി. s. Accomplishment or completion of any work or duty.

കൎമ്മസുദൃഢൻ. s. One who is active, persevering, assiduous in his duties. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

കൎമ്മക്ഷമൻ. s. One who is competent to an act വ്യാപാര ശക്തൻ.

കൎമ്മാന്തരം. s. Funeral rites, the end of a funeral ceremony ശേഷക്രിയ.

കൎമ്മാധിപൻ. s. 1. A master or conductor of ceremonies. 2. the regent of the 10th Rasi.

കൎമ്മാരൻ. s. A brazier; people of this employment from one of the mixed classes. കന്നാൻ.

കൎമ്മാരം s. A bamboo. മുള.

കൎമ്മാൎഹൻ. s. A fit or proper person for any duty. കൎമ്മത്തിന്നു യോഗ്യൻ.

കൎമ്മി. s. 1. A workman, a doer, a performer 2. one who maintains a sacred fire. അഗ്നിഹോത്രി.

കൎമ്മിഷ്ഠൻ. s. One who is assiduous, laborious, and persevering in his duties. കൎമ്മശീലൻ.

കൎമ്മേന്ദ്രിയം. s. An organ of action; of which five are rekoned. viz. the hand, the foot, the larynx, or organ of the voice, the organ of generation, and that of fœculent excretion. വാക്ക, പാണി, പാദം, പായു, ഉപസ്ഥം.

കൎമ്മ്യം. s. Fact. പ്രവൃത്തി.

കൎവ്വടം. s. The capital of a district, (of two or four hundred villages.) in a pleasant site and of handsome construction, a market town. പ്രധാന നഗരം.

കൎവ്വം. s. Love, desire. സ്നേഹം, ആഗ്രഹം.

കൎവ്വുരൻ. s. A demon or imp. പിശാച്.

കൎശനക്കാരൻ. s. One who is violent, cruel, unfeeling, unmerciful, harsh, unkind.

കൎശനം. adj. 1. Violent, hard. 2. cruel unfeeling, unmerciful. 3. harsh, unkind, miserly. 4. leanness. മെലിച്ചിൽ.

കൎശം. s. Leanness. മെലിച്ചിൽ.

കൎശിതം. adj. Lean, slender. മെലിഞ്ഞതു.

കൎശിതാംഗൻ. s. One who is weak, slender of body. മെലിഞ്ഞവൻ.

കൎഷകൻ. s. A cultivator of the soil, one who lives by tillage. കൃഷിക്കാരൻ..

കൎഷണം. s. 1. Ploughing cultivating the ground. ഉഴവു. 2. drawing, pulling enticing. വലി.

കൎഷത. s. 1. Rubbing on a touch-stone. ഉരം. 2. ploughing. ഉഴവു.

കൎഷപണം. s. A gold mohur. തങ്കരൂപാ.

കൎഷഫലം. s. Belleric myrobalan. Terminalia bellerica. താന്നിക്കാ.

കൎഷം. s. 1. A touch-stone. ഉരകല്ലു. 2. ploughing. ഉഴവു. 3. a weight of gold or silver, a 'Carsha' equal to 16 'Mashas. മുക്കഴഞ്ചു.

കൎഷിക്കുന്നു,ച്ചു പ്പാൻ v. a. 1. To rub. ഉരയ്ക്കുന്നു. 2. to draw, to entice. വലിക്കുന്നു. 3. to plough. ഉഴുന്നു.

കൎഷിതം adj. 1, Rubbed. ഉരയ്ക്കപ്പെട്ടതു. 2. ploughed. ഉഴപ്പെട്ടതു. 3. drawn. വലിക്കപ്പെട്ടതു.

കൎഷു. s. 1. A fire of dried cow-dung. ചാണക വരളിത്തീ. 2. agriculture, cultivating, cultivation. കൃഷി. 3. a river. നദി.

കല. s. 1. A stag, a hart. 2. a wart. a mole; a scar.

കല. s. 1. A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ചന്ദ്രന്റെ പതിനാറിൽ ഒന്നു. 2. a division of time, equal to 30 'Cashi'has or about 8 seconds. 30 കാഷ്ഠകൂടിയ കാലം. 3. the phases of the moon. 4, a mechanical art or profession. ശില്പപണി. 5. a part or

portion. അംശം. 6. literature, arts or science, of which the Hindus specify. 64 വിദ്യകൾ.

കലക്കം, s. 1. The turbidness of water. 2. perplexity, confusion, perturbation. 3. a quarrel or dispute.

കലക്കൽ. s. The act of stirring up, agitation.

കലക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To stir up, to put in agitation, &c 2. to mix, to unite. 3. to make turbid, as water.
4. to embarrass, to put in confusion to perplex, to trouble, to disturb, &c. കലക്കപ്പെടുന്നു. v. p.

കലങ്കരം. s. A whirlpool en edey. നീർച്ചുഴി.

കലക്കൊമ്പു. s. Harts horn. an antler.

കലടം. s. The thatch of a house. വീടുമെയുന്നവയ്ക്കോൽ.

കലങ്ങൽ. s. 1. The turbidness of water, or any liquid. 2. confusion.

കലങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ, v. n. 1. To be stirred up, to be in agitation. 2. to be turbid. as water. 3. to be in confusion, disorder, to disquiet, or trouble. 4. to be embarrassed or disconcerted.

കലതി. s. A ceremony performed on the fourth day after marriage among the Sudras.

കലതൂലിക. s. A courtezan, a harlot. വെശ്യാസ്ത്രീ.

കലത്തപ്പം. s. A pan-cake.

കലനം. s. 1. A spot, a stain. കറ. 2. an offence, fault, defect. കുററം.

കലന്തിക. s. Wisdom in general, understanding, knowledge, intelligence. ജ്ഞാനം, അറിവു.

കലവിങ്കം. s. A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ,

കലപ്പ. s, A plough.

കലപ്പട്ടു" s. A coarse net work made of rope in which earthen vessels are carried. ഉറി.

കലം. s, 1. A pot, a large jar. 2. a measure.

കലമ്പൽ. s. 1. An uproar. 2. strife, quarrel 3. abuse. 4. reproof, rebuke. കലമ്പൽകൂടുന്നു. 1. To quarrel. 2. to contend. 3. to rebuke; to reprove.

കലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To strive, to contend. 2. to quarrel. 3. to abuse. 4. to reprove, to upbraid, to rebuke, to scold.

കലയം. s. A tree; also ഉതി.

കലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To mix or be mixed to bo united.

കലൎച്ച. s. Mixture, mingling.
ലൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. v. a. To mix, to mingle,

കലൎപ്പു. s. 1. A mixture. 2. union കലൎപ്പുചെൎക്കുന്നു. To adulterate.

കലലം. s. The womb, the uterus, according to some the embryo, or foetus. ഉൽപാദനഗൎഭം.

കലവറ. s, 1. A store-house. 2. a pantry, 3. a treasury. 4. stewardship.

കലവറക്കാരൻ. s. 1. One who has the charge of family provisions; a steward; a butler. 2. a store-keeper. 3. a treasurer of the household.

കലവറവിചാരിപ്പു. s. Stewardship, the office of a butler, a store-keeper, or treasurer.

കലവറസ്ഥാനം. s. See the preceding.

കലശക്കുടം. s A water-pot used in temples.
കലശക്കിണ്ടി. s. A large water-pot with a spout attached to it.

കലശപ്പാനി. s. A pot, a pitcher.

കലശമാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To pour out water from a pot for the purpose of removing any imaginary pollution, to purify.

കലശം s. A water pot, a pitcher. കുടം. 2. a censer, 3. purification. 4. consecration. ശുദ്ധികരണം. അഭിഷേകം. 5. a tree, 'Odina wodier. ഉതി.

കലശംകഴിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To pour out water at a ceremony for removing an imaginary pollution, to purify, to consecrate.

കലശലാകുന്നു, യി. വാൻ. v. n. 1. To be in an uproar or tumult 2. to be in confusion 3. to increase, to be very high, to be excessive. 4. to be severe, to be violent.

കലശലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To cause an uproar. 2. to confuse, to confound. 3. to increase.

കലശൽ. s. A tumult, a quarrel, uproar. 2. reproof, rebuke, scolding. 3. excessiveness, violence, severity. 4. confusion.

കലശൽകൂടുന്നു, ടി. വാൻ. v. a. 1. To quarrel. to make a tumult. 2. to reprove. to rebuke. 3. to scold, to reprove. 4. to be angry with

കലശാബ്ധി. s. The milky ocean. സമുദ്രം,

കലശാബ്ധിജ. s. LACSHMI the wife of VISHNU, because she is said to have been produced from the milky ocean. ലക്ഷ്മി

കലശി. s. A plant. ഓരില.

കലശോദധി. s. The sea. സമുദ്രം.

കലഹക്കാരൻ. s. A riotous, turbulent, or seditious man, a rebel.

കലഹക്കാരി. s. A riotous woman; an angry woman, a scold.

കലഹപ്രിയൻ. s. 'Narada' നാരദൻ. 2. one who is fond of disputes.

കലഹം. s. 1. A riot, uproar, disturbance, trouble. 2. strife, dissension, dispute, quarrel. 3. a tumult, revolt, insurrection. 4. war, combat, battle. 5. violencc without murderous weapons, abuse, beating, kicking &c.

കലഹം പിറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. See കലഹിക്കുന്നു.

കലഹാന്തരിത. s. An angry wife, a scold. കോപിനി.

കലഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To strive, to contend. 2. to make a disturbance, to disturb.

കലഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause strife, dissenion; &c.

കലഹി. s. See കലഹക്കാരൻ.

കലാചിക. s. 1. A vessel. പാത്രം. 2 the fore arm, the arm below the elbow. കൈത്തണ്ടു°.

കലാദൻ. s. A goldsmith. തട്ടാൻ.

കലാദിക. s. Artifice, or art in general. സാമാന്യകൌശലപ്പണി.

കലാധരൻ, s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കലാനിധി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ,

കലാപതി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

കലാപം. s. 1. An ornament in general. ആഭരണം. 2. zone, a string of bells worn by women round the wrist. അരമണി. 3. peacock's tail. മയിൽപീലി 4. assemblage, multitude. സമൂഹം. 5. a quiver. ആവനാഴി. 6. the moon. ചന്ദ്രൻ. 7 uproar, clamour, trouble, disturbance. കലഹം.

uproar, clamour, trouble, disturbance. കലഹം.

കലാപി. s. 1. A peacock. മയിൽ. 2. the Indian cuckoo. കുയിൽ.

കലാംബികം. s. A loan, credit, given on credit. കൊടുത്ത കടം.

കലായനൻ. s. A tumbler; dancer, but especially one who dances, or walks on a sharp edge, as the edge of a sword, &c. ദണ്ഡിപ്പുകാരൻ.

കലായം. s. 1. Peas, or according to some a particular kind of pulse or vetches. പയർ. 2. black (the color.) കറുപ്പുനിറം. 3. a small tree. കായാവു°.

കലാൽ. adj. Of or belonging to Arrack. This is a revenue term, sometimes used as a substantive, to denote the arrack farm itself.

കലാവികം. s. A cock. പൂവൻകോഴി.

കലാവികലം. s. A sparrow. ഊർക്കുരികിൽ.

കലാശം. s. End, conclusion. അവസാനം.

കലാശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To conclude, to end,

കലാഹീനം. adj. Pertaining to the 15th day of the moon's age on which she rises one digit less than full. അനുമതി.

കലി. s. 1. The fourth age of the world according te the Hindus; the iron age or that of vice: the commencement of the 'Cali-yug' or age is placed about 3000 years anterior to the Christian era; the number of its years are said to be 432,000, at the expiration of which the world is to be destroyed 2. war, battle. 3. strife, dissension. 4. an evil spirit, a demon. കലികയറുന്നു. to be possessed by an evil spirit.

കലികൻ. s. A curlew. നീർക്കോഴി.

കലിക. s. An unblown flower, a flower bud. പൂവിന്റെ മൊട്ടു°.

കലികാലം. s. The time of the 'Cali-yug.'

കലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To have a distelish, or distaste. 2. to be rancid, 3. to be sharp, or poignant. 4 to become corroded, as copper or brass.

കലിംഗം. s. 1. A medicinal seed, that of the 'Echites antidysenterica.' കുടകപ്പാലയരി. 2. a sparrow. ഊർക്കുരികിൽ. 3. the name of a country; it stretches northwards along the coast, from the 'Godaveri' towards the Ganges. It takes its name from the second of the three lingums, bounding the Teloogoo country, situated at Calysair ghaut on the Godaveri. കലിംഗരാജ്യം.

കലിംഗാ. s. The seed of the 'Coraiya, Echites antidysenterica.' കുടകപ്പാലയരി.

കലിഞ്ജം s. 1. A mat. പായ. 2. a screen of grass, a 'taty,' &c.

കലിതം. adj. 1. Gained, acquired. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. known, understood. അറിയപ്പെട്ടതു°. 3. numbered, reckoned. എണ്ണപ്പെട്ടതു°. 4. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു°. 5. uniled. കൂടപ്പെട്ടതു°. 6. separated, divided. വേർപെട്ടതു°.

കലിദ്രുമം. s. Belleric myrobalan, 'Terminalia Bellerica.' താന്നി.

കലിധർമ്മം. s. Wickedness of any kind, deceit.

കലിപണം. s. A gally fanam, or seventh part of a Rupee.

കലിപുരുഷൻ. s. An evil spirit. a demon.

കലിപ്പ. s. 1. Poignancy, asperity. 2. disrelish, distaste.

കലിപ്രിയൻ. s. A monkey. an ape. കുരങ്ങ്.

കലിമലം. s. Evil done by the evil spirit 'cali.'

കലിമാരകം. s. Grey bonduc, 'Cœsalpinia or Guilandina bonducella.' ആവിൽ.

കലിയൻ. s. A gally fanam. 2. a high wave.

കലിയുഗം. s. The 'Cali-yug,' or fourth age of the world, according to the Hindus; the iron age or that of vice; the present age. See കലി.

കലിലം. adj. Impervious, impenetrable. പ്രവേശിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളത്.

കലുഷത. s. See the following.

കലുഷം. s. 1. Sin, evil. പാപം. 2. turbidness. കലക്കം. adj. Turbid, foul, muddy.

കലുഷിതം. adj. Agitated, disturbed, muddy. കലങ്ങപ്പെട്ടത്.

കല്കണ്ടം. s. Sugar candy.

കല്കം. s. 1. Sin. 2. fraud. 3. dregs, sediment, deposit of oil, &c. 4 dirt. filth 5. odure, fœces. 6. a compound medicine.

കല്കി. s. A name of VISHNU in his future or tenth 'avatar' or incarnation. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമവതാരം.

കല്കം. s. A turkey.

കല്ലൊടി. s. A kind of potherb.

കല്ചുണ്ണാമ്പ്. s. Lime made of lime-stone.

കല്ചുവർ. s. A stone wall.

കൽത്തച്ചൻ. s. A mason.

കൽത്തളം. s. A stone pavement. കൽത്തളം ചെയ്യുന്നു. To pave.

കൽത്താമര. s. A kind of lotus growing on the hills. കരത്താമര, ഓരിലത്താമര.

കൽത്തൊട്ടി. s. A stone trough.

കല്പകൻ. s. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

കല്പകം. s. A fabulous tree of INDRA's heaven. ദേവതരുക്കളിൽ ഒന്ന്.

കല്പകവാടിക. s. INDRA's flower garden. ഇന്ദ്രന്റെ പൂങ്കാവ്.

കല്പകവൃക്ഷം. s. See കല്പവൃക്ഷം.

കല്പകാലം. s. The time of the deluge, or destruction of the world according to the Hinds. പ്രളയം.

കല്പടവ്. s. 1. A pavement. 2. a flight of stone steps

കല്പട. s. A flight of stone steps.

കല്പണി. s. Masonry, stone-work.

കല്പണിക്കാരൻ. s. A mason, a bricklayer.

കല്പന. s. 1. Command. order, an edict, a mandate direction, bidding. 2. instruction. prescription. 3 invention, fabrication. 4, caparisoning or decorating an elephant. ആനയുടെ അലങ്കാരം

കല്പം. s. One of the trees of INDRA's paradise. ഇന്ദ്ര വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 2. a day and night of BRAHMA, a period of 420,000,000 years of mortals, measuring the duration of the world and as many the interval of its annihilation. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരുദിവസം. 3. the destruction of the world. ലോകനാശം. 4. a 'Shastra' or sacred work, one of the 6 'Vendangas', and comprehending the description of religious rites. 6 വേദാംഗങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 5. a sacred precept, practice prescribed by the 'Vedas' for effecting certain consequences. 6. a panacea, which is said to prolong life to a very great age, even to immortality. കല്പം സേവിക്കുന്നു. To eat this panacea.

കല്പലക. s. A salte to write on.

കല്പവല്ലി. s. A creeping plant in INDRA's flower garden.

കല്പവാടിക. s. See കല്പകവാടിക.

കല്പവൃക്ഷം. s. One of the fabulous trees of 'INDRA's heaven; a tree which is said to bear whatever may be desired.

കല്പക്ഷയം s. The destruction of the world. ലോകനാശം.

കല്പാന്തം. s. The destruction of the world, the end of 'Calpa', or four ages of its existence. ലോകനാശം.

കല്പാന്തവഹ്നി. s. Destruction of the world by fire. പ്രളയാഗ്നി.

കല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To command, to order, to direct. to bid. 2. to prescribe, to instruct. 3. to fabricate to invent, to contrive. 4. to produce, to form, to make. 5. to institute, to establish.

കല്പിതം. s. An elephant armed or caparisoned for war. യുദ്ധത്തിനുകോപ്പിട്ട ആന. 2. made, arranged, artificially produced or

constructed. നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടതു. 3. instituted, appointed. കല്പിക്കപ്പെട്ടതു.

കൽപ്പൂഴി. s. Dust of stones, gravel.

കൽമദം. s. Bitumen.

കൽമഷം. s. 1. Sin. പാപം. 2. dirt, foulness; uncleanness. മലിനത. 3. the matter of a sore. adj. Dirty, foul, unclean.

കൽമാഷം. s. 1. A variegated colour 2. a mixture of black and white നാനാവൎണ്ണം. adj. of a mixed or variegated colour. നാനാവൎണ്ണമുള്ളതു.

കല്യത. s. 1. Power, strength. ശക്തി. പരാക്രമം. 2. skilfulness, dexterity. സാമൎത്ഥ്യം.

കല്യൻ. s. 1. A powerful man. ശക്തൻ. 2. a clever or skilful person. സമൎത്ഥൻ.

കല്യബ്ദം. s. The era of 'Cali Yug.' കലിവൎഷം.

കല്യം. s. a. The dawn or break of day. ഉഷസ്സു. 2. yesterday. ഇന്നലെ. 3. to-morrow. നാളെ. adj. 1. Ready, prepared, armed. സന്നദ്ധം. 2. healthy, recovered from sickness. രോഗമില്ലാത്തതു. 3. clever, dexterous. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കല്യവൎത്തം. s. Breakfast. പ്രാതൽ.

കല്യ. s. 1. Auspicious speech or discourse. നല്ലവാക്കു. 2. emblic myrobalan. കടുക്കാ. 3. spirituous liquor. മദ്യം.

കല്യാണക്കാരൻ. s. 1. A marriage or nuptial guest. 2 the master of a marriage feast. 3. the bridegroom.

കല്യാണഘോഷം. s. A marriage or nuptial pomp, &c.

കല്യാണച്ചെറുക്കൻ. s. A bridegroom.

കല്യാണപ്പെണ്ണു. s. A bride.

കല്യാണം. s. 1. Happiness, prosperity, good fortune. 2. marriage, wedding. adj. Happy, well, right.

കല്യാണരൂപൻ. s. A handsome man.

കല്യാണരൂപി. s. A handsome or beautiful woman.

കല്യാണശീലൻ. s. A good natured or wel disposed man.

കല്യാണാംഗൻ. s A beautiful or handsome man.

കല്യാണാംഗി. s. A beautiful woman.

കല്യാണി. s 1. A good natured woman. 2. a tune. ഒരു രാഗം.

കല്യാപാലൻ. s. A distiller. മദ്യം കാച്ചുന്നവൻ.

കല്ലു. s. 1. A stone. 2. a precious stone. കല്ലെറിയുന്നു. To throw a stone. കല്ലേർ. A stone's throw. കല്ലേർദൂരം. As far as a stone's throw.

കല്ലു. s. Glass beads.

കല്ലടപ്പു. s. The gravel (disease,) or retention of urine by gravel.

കല്ലൻ. s. 1. A granite-stone cutter. 2. a hard hearted man.

കല്ലന്മുള. s. A kind of bamboo.

കല്ലള. s. 1. A cavern a cave. 2. a small hole in a vessel.

കല്ലറ. s. 1. A sepulchre, a tomb. 2. a cavern, or cave hewn out in a rock.

കല്ലാൽ. s. A banian tree.

കല്ലാശാരി. s. A mason, a bricklayer.

കല്ലിടാന്തി. s. A cavern, a cave. ഗുഹ.

കല്ലിടുക്കു. s. A space between two stones or rocks.

കല്ലിരിമ്പു. s. Pig iron.

കല്ലുപ്പു. s. Salt in lumps.

കല്ലുവളപ്പൻ. s. A shrub, 'Buchnera Asiatica.'

കല്ലുമട. s. A stone quarry.

കല്ലുളി. s. A stone cutter's chisel.

കല്ലുൎവഞ്ചി. s. A reed growing on the river side.

കല്ലയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow or become hard, as a swelling.

കല്ലട്ടമുട്ടി. s. A species of river fish.

കല്ലിപ്പു. s. Growing hard.

കല്ലേർ. s. A stone's cast or throw,

കല്ലൊട്ടി. s. A species of fish found in rivers near mountains.

കല്ലോലം. s. 1. A surge, a billow, a great wave of the sea. വലിയ തിരമാല. 2. joy, happiness, pleasure. സന്തോഷം, ആനന്ദം.

കൽഹാരം. s. 1. The while esculent and fragrant water lily, 'Nymphoea lotus. ചെങ്ങഴിനീൎപ്പൂ. 2. a red water lily.

കവ s. 1. A forked branch. 2. space between the legs.

കവകം. s. 1. A mouthful. കബളം. 2. a fungus, a mushroom. കൂൺ.

കവകാലൻ. s. One who is bandy-legged.

കവകാൽ. s. A bandy-leg.

കവചം. s. 1. Armour, mail. പടച്ചട്ട. 2. dress.

കവചി. s. One who is clothed with a coat of mail. പടച്ചട്ട ധരിച്ചവൻ.

കവട. s. A species of grass or tares.

കവടി. s, 1. A small shell used as a coin a 'Cowrie. 2. jumping play of children. കവടി പാട്ടുന്നു, or കവടി പായുന്നു. To play, to jump about in play.

കവട്ടപ്പുല്ലു. s. A fragrant grass.

കവണി. s. A thin kind of cloth, muslin.

കവരകി. s. A prisoner, a captive. ബദ്ധൻ.

കവരപ്പുല്ലു. s. A species of grass.

കവരം. s. 1. Sourness, acidity. പുളിപ്പു. 2. saltness. ഉപ്പിപ്പു (ഉപ്പുരസം). 3. a forked branch. 4. a place cut in the centre of the end of a piece of wood, a bifurcated branch.

കവരി. s. 1. The leaf of the assafoetida plant. 'Hingupatri.' 2. a braid or fillet of hair. പിന്നിയതല മുടി. 3. a plant, 'Mimosa octondra. നായർ വെണ്ണ.

കവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To plunder, to rob. 2. to carry off.

കവർച്ച. s. Spoil, plunder. plundering, robbery. കവർച്ച ചെയ്യുന്നു. To spoil to plunder.

കവർ. s. A bad smell of the body.

കവർനാററം. s. A bad smell of the body.

കവല. s. 1. A place where two roads meet. 2. concern. 3. affliction, sorrow. 4. anxiety, perplexity, care.

കവളം. s. 1. A mouthful. 2. balls of medicine or food given to elephants.

കവളപ്പാറ. s. The name of a petty state.

കവളി. s. See കവരം. 3rd meaning.

കവറ. s. A certain tribe in north Malabar, who make and sell bamboo mats, baskets, &c.

കവറ. s. See the following.

കവറുകണ്ണു. s. A die. കവറുകണ്ണു കളിക്കുന്നു. To play at dice.

കവാടം. s. A door. വാതിൽ.

കവാത്തു. s. Military exercise.

കവി. s. 1. A poet. 2. a wise or learned man. വിദ്വാൻ. 3. 'Sucra', the regent of the planet 'Venus'. ശുക്രൻ.

കവിക. s. The bit of a bridle. കടിഞ്ഞാണം.

കവിച്ചിൽ s. 1. Overflowing, running over. 2. inundation. 3. excess, surpassing, exceeding, excelling.

കവിഞ്ചി. s. A whip.

കവിണ. s. A sling. കവിണ കൊണ്ടു എറിയുന്നു. To sling.

കവിണക്കാരൻ. s. A slinger.

കവിത. s. 1. A poem, a stanza. 2. a tale. 3. a fiction. കവിത പറയുന്നു. To say what is not true, to fabricate.

കവിതക്കെട്ടു. s. 1. Making verses, poetical composition. 2, fabrication. കവിത കെട്ടുന്നു. To make verses, to compose poetry.

കവിതക്കാരൻ. s. A poet.

കവിത്വം. s. 1. A poem, poetry. 2. a tone of voice used in beating time to music.

കവിയൻ. s. 1. A case, a pillow case. 2. a wrapper, a packcloth, a cover.

കവിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To cover over, to wrap up. 2. to cover with leaves yams and other vegetables after being planted.

കവിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To overflow, to run over. 2. to exceed, to surpass, to pass, to to excel.

കവിൾ. s. A cheek.

കവിൾക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. v. a. To gargle the mouth.

കവിൾത്തടം. s. The cheek or side of the face.

കവിൾവാപ്പു. s. A disease on the cheek.

കവിഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To be overturned, as a vessel. 2. to have the face downwards. കവിണ്ണു കിടക്കുന്നു. To lie with the face downwards. 3. to be upset.

കവിഴ്ച s. 1. Having the face, &c. downwards. 2. overthrow, the state of being upside down. 3. subversion; ruin.

കവിഴത്തു. s. The projecting stones on the top of a wall.

കവിഴ്ത്തൽ. s. The act of turning upside down, upsetting, overturning. 2. overthrowing, subverting.

കവിഴ്ത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To turn upside down, to upset, to overturn, to overthrow 2. to bow down.

കവുങ്ങു or കമുകു. s. The betel nut tree. 'Areca Catechu.'

കവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To stand with the legs far from each other, to stride.

കവയ്പു. s. Standing with the legs far from each other; stride; spread-legs.

കവേരകന്യ s. The river 'Caveri.' കാവേരി.

കവേരം. s. The name of a mountain from whence the river 'Caveri' takes its rise.

കവോഷ്ണം. s. Temperate heat, a slight warmth: കാഞ്ഞ ചൂടു്. adj. Temperate, slightly warm, tepid.

കവ്യം. s. An oblation, or offering to deceased ancestors. പിത്രന്നം.

കശ. s. 1. A quarrel. 2. a coat of mail. 3. a whip. ചമ്മട്ടി, കശ കൂടുന്നു. To quarrel.

കശകശ. s. The capsules of the poppy plant. Papaver Somniferum. (Lin.)

കശക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To be crumbled, squeezed, bruised in the hand.

കശാർഹൻ. s. One who deserves a whipping. ചമ്മട്ടികൊണ്ടു് അടിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

കശിപു. s. 1. Food. അന്നം. 2. clothing. വസ്ത്രം.

കശുമാങ്ങ. s. The fruit of the Cashew-nut tree.

കശുമാവു്. s. The Cashew-nut tree. 'Anacardium.

കശേരുക. s. 1. The back bone, the spine. തണ്ടെല്ലു്.

കശേരുകം. s. 1. The back-bone. 2. a kind of grass, 'Scirpus kysoor. കഴിമുത്തങ്ങ, നീർക്കിഴങ്ങു്.

കശ്ചന. ind. Somebody, some one. ആരാണ്ടു്, ഒന്നു്.

കശ്ചിൽ. ind. A certain person, somebody. ഒരുത്തൻ.

കശ്മലൻ. s. 1. A wicked or sinful person, a filthy person. ദുഷ്ടൻ, വൃത്തിഹീനൻ. 2. one who is stupid, or has faitned. മോഹിച്ചവൻ.

കശ്മലം. s. 1. Fainting, syncope, stupor. മോഹം. 2. sin, wickedness. ദുഷ്ടത. adj. Foul, dirty. മുഷിഞ്ഞ.

കശ്മീരജന്മാവു്. s. Saffron. കുങ്കുമപ്പൂ.

കശ്മീർ. s. The name of a country, 'Cashmire.' കശ്മീരരാജ്യം.

കശ്യം. s. 1. Spirituous liquor. മദ്യം. 2. a horse's-flank. കുതിരയുടെ നടുവു്.

കഷണം. s. A piece, a bit, a part.

കഷണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v. a. 1. To cut in pieces. 2. to labour, to toil hard, to endure fatigue.

കഷം. s. 1. The touch-stone. ഉരകല്ലു്. 2. a grind-stone, lathe. ചാണ.

കഷായക്കഞ്ഞി. s. Gruel in which a decoction of medicine is infused.

കഷായക്കല്ലു്. s. Red stone used in dyeing. കാവി.

കഷായം. s. 1. An astringent taste or flavor. ചവർപ്പു്. 2. a decoction, infusion, extract. കഷായം വയ്ക്കുന്നു. To prepare a decoction. 3. exudation from a tree, &c. വൃക്ഷാദികളുടെ പശ. 4. brown (the colour.) composed of red and yellow.

കഷി. adj. Injurious, mischievous. അനൎത്ഥമുള്ള.

കഷ്ടകൎമ്മം. s. An evil deed,

കഷ്ടകാരകം. s. The world. ലോകം.

കഷ്ടകാലം. s. 1. Misfortune. adverse fortune 2. an unfortunate time, a troublesome time.

കഷ്ടചേഷ്ടിതം. s. An evil deed,

കഷ്ടത. s. 1. Bodily pain, uneasiness, or suffering. 2. affliction. grief, trouble. 3. labour, fatigue. 4. hardship, difficulty. 5. calamity, vexation, misery, sorrow. 6. danger.

കഷ്ടപ്പാടു്. s. See കഷ്ടം.

കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To afflict, to grieve, to trouble. 2. to inflict bodily pain.

കഷ്ടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be afflicted, to suffer; to suffer pain. 2. to labour, to endure fatigue, to toil hard.

കഷ്ടവാക്കു്. s. Vexatious language.

കഷ്ടം. interj. Alas, ah! expressive of horror. കഷ്ടം വയ്ക്കുന്നു. To lay the fore finger upon the nose, in expression of suprise, sorrow, &c.

കഷ്ടം. s. 1. Bodily pain or suffering. 2. labour, fatigue. 3. hardship, difficulty. 4. trouble. affliction, calamity, vexation. sorrow. 5. danger. adj. 1. Painful. 2. laborious. 3. hard, difficult. 4. afflicting, vexatious. 5. dangerous.

കഷ്ടാനുഭവം. s. Suffering bodily pain, &c.

കഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be scanty, to be sparing; to be limited, to be straitened, to be parsimonious.

കഷ്ടിച്ചു്. adv. Scantily, scarcely.

കഷ്ടിപിഷ്ടി. adv. Scantily, sparingly.

കഷ്ടിപ്പു്. s. 1. Scantiness, sparingness. 2. parsimony.

കഷ്യം. s. A piece, a bit, a slice.

കസം. s. A touch-stone. ഉരകല്ലു്.

കസവു് s. Gold or silver thread.

കസവുകര. s. A stripe or border in cloth made of silver or gold thread.

കസവുകറ്റി. s. A mark or stripe in the end of cloth of gold or silver thread.

കസ്തൂരിക. s. Musk.

കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ. s. The turmeric coloured 'Zedoary, Caacuma Zedoaria. (Rox.)

കസ്തൂരിമൃഗം s. A musk cat, a civetcat.

കസ്തൂരി s. Musk, the animal perfume so called

കഹ്വം. s. A crane. കൊക്ക്.

കള. s. Tares, weed. കളപറിക്കുന്നു. To weed, to pluck. tares.

കളകണ്ഠം. s. A bird, the Indian Cuckoo. കുയിൽ.

കളകം. s. A kind of ebony, 'Diosperos tomentosa' (Rox.) കാക്കപ്പനച്ചി.

കളകളം. s. 1. A confused noise, the murmuring or buzz of a crowd. മുഴക്കം. 2. the humming noise of bees. 3. the chirping of birds. 4. tinkling noise of ornaments.

കളങ്കം. s. 1. A spot. stain or blemish കറ. 2. a sign, token-mark. അടയാളം. 3. fault. കുറ്റം. 4. black. കറുപ്പ്. 5. deceit. ചതിവ്.

കളങ്കി s. 1. One that is stained faulty, deceitful. കപടൻ. 2. the moon, from its being spotted. ചന്ദ്രൻ.

കളഞ്ജം. s. An animal struck with a poisoned weapon. അമ്പുകൊണ്ട മൃഗം.

കളത്രം. s. 1. A wife. ഭാര്യ. 2. the hip and loins. കടിപ്രദേശം.

കളധൌതം. s. 1. Silver. വെള്ളി. 2. gold. സ്വൎണ്ണം 3. a low and pleasing tone. മധുരധ്വനി. adj. White.

കളധ്വനി. s. 1. The turtle dove. പ്രാവ്. 2. the 'Cocila or Indian cuckoo. കുയിൽ. 3. a sweet tone, or sound. മധുരധ്വനി.

കളവിങ്കം. s. A kind of small sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

കളപ്പറ. s. A measure used to measure grain on the thershing floor.

കളപ്പാട്. s. A barn.

കളപ്പിച്ച. s. Alms given from the threshing floor

കളപ്പുര s. A barn.

കളഭക്കൂട്ട്. s. A mixture of perfumes, perfumed or odoriferous ointment.

കളഭം. s. 1. A young elephant ആനക്കിടാവ്. 2. an ointment of perfume, scented ointment. സുഗന്ധക്കൂട്ട്.

കളമം. s. A kind of white rice. വെളുത്ത ചമ്പാൻ.

കളമാറുന്നു,റി,വാൻ. v. a. To plough on the third day after sowing.

കളമാറ്റം. s. Ploughing on the third day after sowing.

കളമൊഴി. s. 1. A pleasing or affable woman. 2. pleasing language, or manners.

കളം. s. 1. A low, but pleasing soft tone. &c. മധുരധ്വനി. 2. a place. 3. a threshing floor; an area or spot of ground in the open fields on which grain is trodden out of the ear. 4. a field of battle. 5. describing with various colours of powder the image of any deity when sacrifice is offered to it. കളമെഴുതുന്നു. To draw a description of any deity during the offering of sacrifice to it. കളമെഴുത്ത്. Description as above.

കളമ്പൊലി. s. Dismissing reapers, &c. after the harvest is over.

കളംബകൻ. s. One who can neither speak nor hear, deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

കളംബം. s. 1. An arrow. അമ്പ്. 2. the stalk of a potherb. ഇലക്കറിയുടെ കഴമ്പ്.

കളംബി. s. A kind of potherb. വശളച്ചീര.

കളയിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to throw away. 2. to cause to lose.

കളയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To cast out, to throw away to remove, to put off. 2. to lose. 3. to kill, to destroy. 4. to spend time. 5. to abolish, to abrogate, to make an end of. 6. to cut off, to pare away. This word is frequently used as a verb of emphasis added to other verbs, asആട്ടിക്കളയുന്നു. To drive away. മൂടിക്കളയുന്നു. To cover up. തള്ളിക്കളയുന്നു. To push or drive away. വെട്ടിക്കളയുന്നു. To cut off. കൊടുത്തുകളയുന്നു. To give away.

കളരവം. s. 1. A sweet sound. മധുരധ്വനി. 2. a pigeon, a dove. പ്രാവ്. 3. the Indian cuckoo. കുയിൽ.

കളരി. s. A fencing-school or place in which the use of weapons, &c. is taught. There are said to be one hundred and eight places or Calaris where fencing, &c. are taught.

കളരിക്കാരൻ s. A fencing-master, or one who teaches the use of weapons.

കളരിപ്പരദേവത. s. The deity said to preside over a fencing school. കന്നിമൂല.

കളരിസ്ഥാനം. s. The office of a fencingmaster.

കളവു°. s. 1. Theft. 2. falsehood, a lie. കളവുകാട്ടുന്നു. To be idle, to be lazy. കളവു ചെയ്യുന്നു. To be steal, to pilfer. കളവുപറയുന്നു. To tell lies.

കളവാണി s. 1. A woman who speaks pleasing language. 2. pleasant language.

കളഹംസം. s. 1. A fabulous swan, of a delightful note. കാരണ്ണം. 2. a drake, a teal. 3. a gander.

കളാക്കാ. s. The carinda fruit. ,Carissa Carandas'.

കളാചിക. s. A vessel used for betel leaf, &c. വെററിലത്തട്ടം.

കളാദൻ. s. A goldsmith. തട്ടാൻ

കളായം. s. 1, The name of a shrub. 'Memecylon tinctorium'. കായാവു°. 2. peas, a kind of pulse. കരിന്തുവര.

കളാവു°. s. The carinda shrub, 'Carissa'

കളി. s. 1. Play, dancing, acting, comedy; game; amusement, sport, joy, merriment, jollity. 2. a thick paste made by reducing the water in which betel-nuts have been boiled and afterwards rubbed on the boiled betel-nut, a thick pap made of different kinds of eatables. കളി കിണ്ടുന്നു. To stir the pap. കളികൊല്ലുന്നു. To play.

കളിക്കാരൻ. s. A player, an actor, a dancer, a comedian. 2. an idler,

കളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To play, to sport, to frolic, 2. to gáme.

കളിക്കൊട്ടിൽ. s. A temporary booth erected for any kind of play.

കളിക്കൊട്ടു° s. Beating music at the time of play.

കളിക്കോപ്പു°. s. 1. Toys, play things. 2. stage dresses, &c. used by comedians.

കളിച്ചിൽ. s. A line tied across running water, to which are suspended bits of the white part of a plantain stalk for the purpose of enticing fish.

കളിത്തട്ടു°. s. A stage.

കളിന്ദം. s. The name of a mountain from whence the river 'Jumna' takes its rise. ഒരുപൎവ്വതം.

കളിന്ദനന്ദിനി s. The river' Jumna or Yamuna,' because its source is in the mountain Balinda. കാളിന്ദി.

കളിപ്പന്തൽ. s. A pandal erected for players.

കളിപ്പാക്കു°. s. See കളിയടയ്ക്കാ.

കളിപ്പാവ. s. A puppet, a doll.

കളിമണ്ണു°. s. Clay. loam potter's clay.

കളിമ്പു°. s. The corrision of metal vessels, such as brass, copper. &c. verdigris

കളിമ്പം. s. See കളി.

കളിയടയ്ക്കാ. s. Betel nuts cut in pieces, boiled and dried: these are considered superior to the nut in its natural state.

കളിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To play, to sport, to be merry.

കളിയാട്ടു°. s. An offering made to 'Cali'

കളിയാട്ടം. s. Play, sport, merriment.

കളിയായി പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To speak in jest, to jest.

കളിവട്ടം. s. play, sport, amusement.

കളിവള്ളം. s. A boat used for play.

കളിവാക്കു°. s. A jest, a joke.

കളുക്കു°. s. 1. Dislocation. 2. a sprain

കളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To be put of joint. 2. to be sprained.

കളേബരം. s. 1. The body. ശരീരം. 2. a corpse. ശവം.

കൾക്കുടിയൻ. s. A drunkard.

കൾക്കുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To steal, to pilfer.

കൾഫലം. s. The name of a tree, the bark and seeds of which are used in medicine and as aromatics; the fruit is also eaten, the common name is 'Cayaphal'. കമ്പിൾ

കള്ളു°. s. Toddy, the liquid extracted from the cocoa-nut, palmyra or date tree. കള്ളപ്പം. A kind of bread made with toddy.

കള്ള. adj. False, counterfeit; forged.

കള്ളക്കപ്പൽ. s. A pirate vessel.

കള്ളക്കമ്മിട്ടം. s. Counterfeit coinage.

കള്ളക്കയ്യൊപ്പു°. s. A false or forged signature.

കള്ളക്കരണം. s. False or forged title deeds.

കള്ളക്കുറി, s, A forged note.

കള്ളക്കുററി. s. A false measure.

കള്ളക്കോൽ. s. A false scale or balance.

കള്ളച്ചക്രം. s. A bad or counterfeit 'chuckram'

കള്ളച്ചരക്കു°. s. Smuggled goods.

കള്ളച്ചൂതു°. s. A false die.

കള്ളജ്ഞാനം. s. False philosophy.

കള്ളത്തരം. s. Deceit, deception, falsehood.

കള്ളത്താക്കോൽ. s. A false key; a pick-lock.

കള്ളത്താപ്പ്. s. A false measure.

കള്ളത്താലി. s. A string and 'Tali' tied by a Moorman, goldsmith, &c. on the neck of a female relative to prevent her being married without his consent. കള്ളത്താലികെട്ടുന്നു. To tie the same.

കള്ളത്തി. s. A thievish woman.

കള്ളദീൎഘദൎശി. s. A false prophet.

കള്ളനാണിഭം. s. A counterfeit or base coin.

കള്ളന്തിരിവ്. s. Discovery of fraud, deceit, &c കള്ളന്തിരിക്കുന്നു. To discover fraud, &c.

കള്ളത്ത്രാണം. s. 1. Artifice, fraud, trick, dissimulation, hypocrisy. 2. slothfulness, idleness, indolence. കള്ളത്ത്രാണം കാട്ടുന്നു. To be guilty of dissimulation, to be indolent, or fraudulent in any way.

കള്ളൻ. s. 1. A thief; a rogue, a cheat; a base fellow. 2. a liar. 3. an idle or lazy fellow. 4. the latch of a lock.

കള്ളപ്പണം. s. Base, or counterfeit money.

കള്ളപ്പണി. s. Fictitious work.

കള്ളപ്പൂട്ട്. s. A secret lock.

കള്ളപ്പൊരുൾ. s. Deceit, deception, fraud.

കള്ളമാൎഗ്ഗം. s. 1. A false religion. 2. a sally-port.

കള്ളം. s. 1. Untruth, falsehood, a lie. 2 theft. കള്ളം പറയുന്നു. To tell lies.

കള്ളയറ. s. A secret drawer, a secret room.

കള്ളവാക്ക്. s. Untruth, falsehood, a lie.

കള്ളസ്സത്യം. s, 1. Untruth, falsehood. 2. a false oath, perjury.

കള്ളസ്സാക്ഷി. s. False witness.

കള്ളാടി. s. A tribe of slaves.

കള്ളി. s. 1. A thievish woman. 2. the milk hedge plant. 'Euphorbia Tirucalli'. 3. the space between the ribs of a boat. 4. a garden bed. 5. The squares of a chess board; the square spaces ruled on paperfor accounts. &c. 6. the wife of a Parayen or of a slave,

കള്ളിമുള്ളൻ. s. 1. A kind of hedgehog, 2. the worst kind of small pox.

കള്ളുകട. s. A toddy shop.

കള്ളുകുടി. s. Drinking, tippling. കള്ളുകുടിക്കുന്നു. To drink, to tipple.

കള്ളുകുടിയൻ. s. A drunkard.

കള്ളുവാണിഭം. s. The sale of toddy.

കള്ളൊപ്പ്. s. A forged signature.

കക്ഷി. s. 1. One party as opposed to another. 2. peril, danger. 3 objection or reply in argument. കക്ഷിപിണയുന്നു. To fall into peril. കക്ഷിപിണയ്ക്കുന്നു. To endanger.

കക്ഷം. s. 1. The armpit. ബാഹുമൂലം. 2. a spreading creeper, a climbing plant. വള്ളി. 3. grass, പുല്ല്. 4. the side or flank. കശ്യം. 5. a wall. ചുവര്. 6. sin. പാപം 7. a wood, a forest. കാട്. 8. a forest of dead trees, a dry wood. 9. dry grass. ഉണക്കപ്പുല്ല്. 10. land contiguous to water. ആററുതാഴ്വര.

കക്ഷ്യ. s. 1. The girth of an elephant, of rope or leather. ആനയുടെ കച്ചക്കയറ്. 2. a woman's girdle or zone. ഉടഞ്ഞാണം. 3. the enclosure of an edifice, that is, either the wall, &c. so enclosing, or the court or chamber constituting the enclosure. ഇടമുററം. 4. a part of a car. 5. objection or reply in argument. വിരോധം. 6. an upper garment. ഉത്തരീയം.

കഴ. s. A pole or bamboo for carrrying burdens between two or more persons.

കഴകക്കാരൻ. s. 1. A servant of a Hindu temple. 2. a republican.

കഴകക്കൊട്ടിൽ. s. A public office, a place where public business is transacted.

കഴകപ്രവൃത്തി. s. 1. A mean service at a Hindu temple. 2. power, authority.

കഴകം. s. 1. A mean service at a Hindu temple. 2. authority, power. 3. a republican form of government. 4. increase. കഴകം ഏല്ക്കുന്നു. To accept a mean employment or service at a Pagoda. കഴകം കൊടുക്കുന്നു. To give or employ in the preceding service. കഴകം തെക്കുന്നു. To perform the same.

കഴകത്താകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To succeed, to prosper.

കഴഞ്ച്. s. A certain weight of which there are four in Malabar, viz. one of twelve fanams (weight); one of ten fanams, one of thirteen fanams, and one of twenty one fanams.

കഴഞ്ചി. s. The grey bonduc tree, 'Guilandina Bonducella.' (Lin.)

കഴഞ്ചിക്കുരു s. The grey bonduc nut.

കഴഞ്ചുകോൽ, or കഴഞ്ചിക്കോൽ. s. A balance, scales.

കഴഞ്ചുപടി. s. 1. A weight. 2. a small balance.

കഴനി. s. 1. A field. 2. a timber tree.

കഴമ. s. A kind of white rice.

കഴമ്പ്. s. 1. The pulp and juice of fruit. 2. the stalk or stem of vegetables. 3. importance.

കഴനെററി. s. A long or bold forehead.

കഴല്. s. 1. The hollow above the thigh. 2. the groin. 3. a swelling in the groin.

കഴലക്കൊള്ളുത്ത്. s. A swelling or pain in the groin.

കഴലപ്പനി. s. Fever arising from a swelling in the groin.

കഴലപ്പാട്. s. The groin.

കഴലിണ. s. The feet.

കഴലുന്നു,ന്നു,വാൻ v. n. 1 To slip off, as the wheel of a carriage, the handle of a knife, &c. 2. to become undone, to get loose.

കഴൽ. s. 1. A foot. 2. the sliding door of a cow-house. 3. a piece of sugar-cane. 4. a pole or bamboo for carrying burdens between two or more persons.

കഴറ്. s. A rope.

കഴററുന്നു, ററി, വാൻ v. a. To slip off, to put off, to take off.

കഴററുപാരം. s An instrument used to make any thing slip.

കഴാ. s. 1. An opening in the bank of a field, &c for water to pass from one field to another. 2. a breach or gap in a fence, and mud-wall.

കഴി. s. 1. Dirty water. 2. the sediment or refuse of salt. 3. a knot of thread or silk wound and folded, a hank. 4. the handle or staff of a hoe or axe. 5. the pin of a yoke. 6. a piece of wood put over the joining of planks or boards on the under part of a ceiling.

കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To perform, to offer, to do. 2. to divide, as in Arithmetic. 3. to finish, to end. 4. to eat. 5. to spend, as time. 6. to support life, 7. to kill. 8. to reject, to throw aside, to remove, to purge. 9. to abolish, to abrogate, to make an end of. 10. cut off.

കഴിച്ചിൽ s. Livelihood, means of living. See കഴിപ്പ്. കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. To live. കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നു. To support life sparingly.

കഴിഞ്ഞ. parti. Past over, gone by കഴിഞ്ഞയാണ്ട്. The past or last year. കഴിഞ്ഞകാൎയ്യം. A thing done.

കഴിനാ. s. An otter.

കഴിപ്പ്. s. 1. That which is thrown away or rejected, a thing cast away. 2. a few leaves of a blank 'olla' book tied together for the purpose of writing on. 3. division. adj. Rejected, damaged, spoiled.

കഴിപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To become useless, to be spoiled, to be rejected.

കഴിമുത്തങ്ങാ. s. A kind of fragrant grass, 'Cyperus rotundus.'

കഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. 1. To be over, to be concluded or ended. 2. to pass away as time, to be spent. 3. to be able, to be competent. 4. to die. 5. to become undone to become loose.

കഴിവ്. s. 1. Ability, possibility. 2. means. remedy, way of escape. 3. the act of rejecting, rejection. 4. damage. കഴിവുണ്ടാക്കുന്നു. 1. To provide means of escape, to provide a remedy. 2. to afford an opportunity.

കഴു. s. A stake with a sharp point for empaling malefactors.

കഴുക്. s. An eagle.

കഴുകൻ. s. An eagle.

കഴുകൽ. s. Washing, cleansing.

കഴുകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. 1. To wash, to lave. 2. to cleanse. കഴുകിക്കുന്നു. To cause to wash, or cleanse. കഴുകിക്കളയുന്നു. To wash off.

കഴുക്കളം. s. A place where malefactors are empaled.

കഴുക്കോൽ. s. A rafter of a roof. 2. an oar or long pole.

കഴുക്കോലുകാരൻ. s. The person who propels a vessel with the long oar, a boatman.

കഴുങ്ങ്. s. A betel-nut tree. See കവുങ്ങ്.

കഴുത. s. An ass. കഴുതക്കുട്ടി, or കഴുതക്കിടാവ്. A young ass. കഴുത ആൺകുട്ടി. A young ass, the colt of an ass.

കഴുതാക്കോൽ. s. A key which has become fast in the lock. കഴുതാക്കോൽ കെറുന്നു. The key to become fast in the lock.

കഴുത്ത്. s. 1. The neck, the neck of a vessel. 2. the ends of a creeping plant.

കഴുത്തില. s. An ornament for the neck.

കഴുനാ. s. An otter.

കഴുന്ന്. s. 1. An arrow. 2. the notched extremity of a bow.

കഴുവൻ. s. An eagle.

കഴുവിരൽ. s. The middle finger.

കഴുവെറി. s. One who deserves to be empaled, an ill name.

കഴുവെറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To be empaled.

കഴുവേററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To put to death by empaling or spitting on a stake fixed upright. 2. to abuse by calling ill names.

കഴയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To ache, to pain.

കഴപ്പ°. s. Ache, pain.

കറ. s. 1. As spot, a stain blot. 2. the juice or sap of trees. 3. filth, dirt. 4. blood. 5. badness. കറ കളയുന്നു. To remove a stain.

കറക്കണ്ഠൻ. s. A title of SIVA.

കറക്കണ്ഠം. s. The black marks on the head and neck of the Cobra capel.

കറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To milk, to draw milk from the teat. 2. to give milk, as a cow.

കറങ്ങൽ. s. Giddiness in the head, whirling, turning round,

കറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To turn round; to whirl about, to be giddy in the head.

കറപററുന്നു, ററി, വാൻ. v. n. To be stained withanything.

കറപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To become spotted, stained,

കറപിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To remove or take out stains.

കറപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be stained.

കറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To give milk. 2. to cause to milk.

കറവ. s. 1. Milking. 2. giving milk. കറവ വററുന്നു, To cease giving milk, or milk to dry away.

കറവാർച്ച. s. 1. The issuing of sap from trees. 2. issue of blood.

കറവാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. Sap of trees to issue out by which the tree dries or dies away. 2. to run or issue out, as sap from branches cut off, or as blood.

കറവുകാണം, or **കറവക്കാണം**. s. Interest of milch cows pawned to another for the purpose of taking the milk.

കറാടി. s. A class of Brahmans.

കറി, s. Curry.

കറിക്കത്തി. s. A kitchen knife.

കറിക്കായ°. s. Plantains to make Curry with, young or green plantains,

കറിക്കാൽ. s. A small table with three legs.

കറിക്കൊടി. s. A kind of potherb.

കറിക്കൊഴപ്പ°. s. A kind of potherb, 'Achylanthus triandra.'

കറിക്കോപ്പ°. s. Vegetables, and other ingredients used in making curry.

കറിച്ചട്ടി. s. A vessel to fry curry in.

കറിച്ചുണ്ട. s. A kind of prickly nightshade, 'Solanum Jacquini.'

കറിമുഞ്ഞ. s. A plant, 'Premna spinosa and longifolia'

കറിയുപ്പ°. s. Kitchen or common salt.

കറിവേപ്പ°. s. A trec the aromatic leaves of which are used in making curries, 'Comunum Malabricum.'

കറിവേപ്പില. s. The leaves of the preceding tree.

കറുക. s. Linear bent grass, 'Agrostis Linearis.'

കറുകെ. adj. Very black, or dark. adv. Fiercely, intensely.

കറുക്കനെ. adj. Very black or dark.

കറുക്കൻവെള്ളി. s. An inferior kind of silver.

കറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v.n. To grow or turn black.

കറുത്ത. adj. Black, dark.

കറുത്ത അമൽപൊരി. s. The name of a shrub.

കറുത്തചാര. s. A kind of paddy sown on wet land.

കറുത്തതിന. s. A kind of Pannick, 'Panicum miliaceum.

കറുത്തീയം. s. Blaek lead, common lead.

കറുത്തുപ്പ°. s. Black or dirty salt, country-salt.

കറുന്നനെ. adj. Black, dark.

കറുപ്പ°. s. 1. Opium. 2. black(colour;)blackness.

കറുപ്പൻ. s. 1. See കറുമ്പൻ. 2. a demon, imp.

കറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make black, to black, to blacken.

കറുപ്പുറുമാൽ. s. A piece of black cloth to cover the head with, a dark coloured head cloth.

കറുമുറെ. adv. Fiercely, violently.

കറുമ്പൻ. s. 1. A black man, one who is very dark or has a dark complexion. 2. any black male animal.

കറുമ്പി. s. 1. A black woman, a woman who is very dark, or has a dark complexion. 2. a black female animal.

കറുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. a. To eat, as cows, &c. with the low teeth.

കറുവാ. s. 1. The cinnamon tree. 'Laurus cinnamomum.' (Lin.) 'Laurus Malabaricum.' (Ainsl.) 2. cassia.

കറുവാമൈത്തലം. s. Cinnamon oil.

കറുവാത്തൊലി. s. Cinnamon.

കറുവാപ്പട്ട. s. Cinnamon bark.

കററ. s. 1. A sheaf of corn. 2. a bundle of grass, or straw. കററെ കട്ടുന്നു. To bind sheaves.

കററൻപുലി. s. A small leopard.

കററക്കളം. s. A floor or spot of ground where sheaves are placed after reaping.

കററടവു°. s. Treachery, deceit.

കററരി. s. Rice not sufficiently boiled.

കററവാർകുഴലി. s. A woman with long hair, a beautiful woman.

കററവാർകുഴൽ, കററക്കുഴൽ. s. A handful of hair, long hair.

കററാണി. s. 1. A piece of wood fastened in the bottom of a mortar. 2. a wedge.

കററാർവാഴ. s See കറുവാഴ.

കറുകിടാവു°. s. A calf.

കറുകൂലി. s. 1. The hire of ploughing. 2. hire or remuneration given to a person bringing up calves.

കറുനട. s. Deceit, treachery.

കറുവാണിഭം. s. Dealing or trading in young bullocks.

കറുവാഴ. s. The sea-side or small aloe. 'Aloe perfoliata or littoralis.

കറുവിദ്യ. s. 1. Deceit, treachery. 2. learning.

കാ. A syllabic letter.

കാകചിഞ്ചി. s. The shrub which yields the red and black berry, used in India as Jeweller's weights; 'Arbus precatorius.' കന്നി.

കാകണ്ടം. s. See കവടി.

കാകതിന്ദുകം. s. A kind of Ebony, 'Diosperos tomentosa.' (Rox.) കാക്കപനിച്ചം.

കാകനാസിക. s. A plant, 'Leea hirta.' (Rox.) മേന്തോന്നി.

കാകൻ. s. A crow. കാക്ക.

കാകനി. s. 1. A quarter of any weight or measure. നാലിൽ ഒന്നു°. 2. a small red seed used as a weight. മഞ്ചാടി. 3 a 'cowri' or small shell used as a coin. കവടി.

കാകപണ്ണി. s. A plant according to some a kind of wild bean. കാട്ടുപയറു°.

കാകപക്ഷം. s. The side locks of the head of hair: three or five on each side left when the head is first shaved, and which may be allowed to remain, especially in persons of the military class. ക്ഷത്രിയബാലകൻെറ കുടുമ.

കാകപീലുകം. s. A kind of Ebony. See കാകതിന്ദുകം.

കാകഭീരു. s. An owl മൂങ്ങ.

കാകമാചി. s. An esculent vegetable, commonly 'Gurcamai Solanum Indicum.' കരിന്തകാളി.

കാകമുൽഗ. s. A plant, commonly Mugani, according to some a kind of wild bean കാട്ടുപയറു°.

കാകം. s. An assemblage or multitude of crows. കാക്കക്കൂട്ടം.

കാകരുകം. s. 1. Fraud, deceit. വഞ്ചന. an owl. മൂങ്ങ. adj. 1. Naked നഗ്നമായുള്ള. 2. timid, fearful. ഭയമുള്ള. 3. poor, indigent. അഗതി.

കാകളി. s. A low and sweet tone, as chirping, &c. നേൎത്ത സ്വരം.

കാകാംഗി. s. A plant. 'Leea æquata' മേന്തോന്നി.

കാകാരി. s. An owl. മൂങ്ങ.

കാകാലൻ. s. A raven. കാവതിക്കാക്ക.

കാകി. s. 1. A medicinal plant. തുവര. 2. a female crow. പെടക്കാക്ക.

കാകു. s. Change of voice in fear, grief, &c. ഭയം കൊണ്ടെങ്കിലും, സങ്കടം കൊണ്ടെങ്കിലും ഉള്ള ശബ്ദം.

കാകുൽസ്ഥൻ. s. 1. The name of a soveregin, also 'Paranjaya.' 2. a name of 'Rama.'

കാകുദം. s. 1. The palate. അണ്ണാക്ക°. 2. the inside of the cheek. കവിട°.

കാകുളകം. s. See കുബേരകം.

കാകേന്ദു. s. A species of Ebony, 'Diosperos tomentosa. കാക്കപ്പനിച്ചം.

കാകോദരം. s. A snake or serpent. സൎപ്പം.

കാകോദുംബരിക. s. The opposite leaved fig tree. 'Ficus oppositi-folils. പേഴത്തി.

കാകോളം. s. 1. A poisonous substance of a black colour, or the colour of a raven, probably prepared from the Cacoli, a drug. വിഷഭേദം 2. a raven. കാവതിക്കാക്ക.

കാകോളി. s. The name of a vegatable substance used in medicine, described as sweet and cooling, allaying fever, removing phlegm, &c.

കാക്ക. s. A crow.

കാക്കക്കണ്ണു°. s. Squinting.

കാക്കക്കണ്ണൻ. s. One who squints.

കാക്കക്കാരത്തി. s. The wife of the following.

കാക്കക്കുറവൻ. s. 1. A person of a certain low class. 2. a crow catcher and eater 3. a thief.

കാക്കജംബു or **കാകജംബു.** s. The clove tree leaved Calyptranthes. 'Caryophylli-folia. (Wild.)

കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി. s. A bird called the king of the crows.

കാക്കത്തുടലി. s. Prickly Scopolia. 'Scopolia aculeata. (Smith.)

കാക്കത്തൊണ്ടി. s. A creeping plant. ഒരുവക വള്ളി.

കാക്കപ്പനിച്ചം. s. A species of Ebony, 'Diosl peros tomentosa.

കാക്കപ്പൂ. s. A plant, the smooth Torenia 'Torenia Asiatica.' (Lin.)

കാക്കപ്പൊന്ന്. s. Talc. അഭ്രം.

കാക്കമുല്ല. s. The Prickly fruited Pedalium 'Pedalium Murex.' (Lin.)

കാക്കവള. s. A glass bracelet.

കാക്കവള്ളി. s. A creeping plant.

കാക്കാത്തി. s. A woman of a certain class.

കാക്കാലൻ. s. A man of a certain class.

കാക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To keep, to observe. 2. to preserve, to protect. 3. to watch, to guard, to take care of. 4. to watch or tend cattle. 5. to wait in expectation or attendance.

കാകി. s. A kind of blue cloth.

കാചകുപ്പി. s. A glass vessel used in chemistry for the process of sublimation, aludel, a retort, an alembic.

കാചനം. s. 1. An enclosure. വളപ്പ്. 2. a string or tape which ties a parcel or bundle of papers, &c. ഭാണ്ഡക്കയറ്.

കാചഭാജനം. s. A vessel of glass or crystal, a cup, a goblet. സ്ഫടികപാത്രം.

കാചം. s. 1. Glass. കുപ്പികല്ല്. 2. a loop, a rope net-work used to carry any burden with. ഉറി. 3. crystal. വെള്ളക്കല്ല്. 4. a disease of the eyes, affection of the optic nerve or gutta serena. കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വ്യാധി.

കാചസ്ഥാലി. s. The trumpet flower, 'Bignonia suave-olens. പാതിരി മരം.

കചാവ്. See കായാവ്,

കാചിതം. adj. Suspended by a string or in a loop. ഉറിയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടത്.

കാചിൽ. ind. A certain woman. ഒരുത്തി.

കാച്ച്. s. 1. A printed stripe in a cloth. 2. boiling, heating. 3. beating, flogging, a blow. 4. colour, dye.

കാച്ചാങ്കണ്ണ്. s. A sore on the legs below the knee.

കാച്ചി. s. Green paddy.

കാച്ചിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To distil.

കാച്ചിക്കാ. s. A kind of yams, growing on the stem of the large yam.

കാച്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to boil or heat. 2. to cause to cauterize or brand. 3. to cause to beat. 4. to get dyed.

കാച്ചിക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To beat gently any part of the body when cold with a bag of hot sand, &c.

കാച്ചിക്കൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To heat and beat iron, &c.

കാച്ചിൽ. s. 1. A kind of yam. 'Dioscorea alata. 2. heat. 3. feverish feel.

കാച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. v. a. 1. To boil, or make boil. 2. to warm, to heat. 3. to cauterize. 4. to beat, to flog. 5. to die. 6. to kill, to shoot. 7 to do. 8. to eat. 9. to sell. 10. to destroy. 11. to burn, to bake, to fry. 12. to distil. 13. purify.

കാച്ചുപുടവ. s. A painted or dyed cloth.

കാച്ചുപ്പ്. s. Purified salt.

കാച്ചുമുണ്ട്. s. A dyed cloth.

കാച്ചുമുറി. s. See കാച്ചുപുടവ.

കാച്ചുരുളി. s. A still an alembic.

കാഞ്ചനപ്പൂ. s. Flower of the downy mountain ebony.

കാഞ്ചനം. s. 1. Gold. 2. downy mountain ebony, 'Bauhinia tomentosa and variegata.' 3. a tree bearing a yellow fragrant flower, 'Michelia Champaca. 4. the thorn apple, stramonium, 'Datura metel. ഉമ്മത്തം.

കാഞ്ചനാഹ്വയം. s. Thorn apple, 'Datura metel'. ഉമ്മത്തം.

കാഞ്ചനി. s. Turmeric. മഞ്ഞൾ.

കാഞ്ചി. s. 1. A women's zone or girdle especially made either of gold or silver. ഉടഞ്ഞാണം. 2. 'Canjeveram, near Madras, one of the seven sacred cities of the Hindus. 3. the tricker of a fire-lock. 4. a plant 'Trewia nudiflora.

കാഞ്ചികം. s. Sour gruel, the water of boiled

rice in a state of spontaneous fermentation. വെപ്പുകാടി.

കാഞ്ചി. s. A woman's zone or girdle. ഉടഞ്ഞാണം.

കാഞ്ചിപുരം. s. The town of 'Canjeveram'.

കാഞ്ചുകിയൻ. s. A peon. ചൂരക്കോൽകാരൻ.

കാഞ്ഞിരം. s. The Nux vomica tree. 'Strychnos nux vomica. കാഞ്ഞിരക്കുരു. Nux vomica (the nut).

കാഞ്ഞിരോട്ട്. s. The name of a river.

കാഞ്ഞുപോത്ത്. s. A jelly fish.

കാട്. s. 1. A wood, forest, wilderness, jungle. 2. faults; errors, mistakes, as an ill written book. കാടായികിടക്കുന്നു. To be covered with jungle or wood, to lie waste. കാടായിപോകുന്നു. To become waste or woody. കാട്വാ വാ വീട് പോ പോ എന്നു പറയുന്ന കാലം വന്നു. This life is nearly at an end.

കാട. s. A quail, 'Tetrao coturnix.

കാടൻ. s. 1. A wild hog. 2. a tom-cat. 3. a jackal.

കാടൻപുല്ല്. s. A species of grass, 'Scleria Lithospermia. (Willd.)

കാടൻപൂച്ച. s. A tom-cat.

കാടി. s. 1. The water in which rice has been washed, kept, until it ferments. 2. vinegar.

കാടുതെടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To hunt.

കാടോടി. s. A savage, an untaught person, a stupid person.

കാട്ടത്തി. s. A tree, 'Bauhinia parviflora'. (Lin)

കാട്ടൻ. s. A forester. കാട്ടാത്തി. The wife of a forester.

കാട്ടുപ്പ. s. A medicinal shrub. 'Rhamnus?

കാട്ടാട്. s. A kind of deer.

കാട്ടാന. s. A wild elephant.

കാട്ടാവണക്ക്. s. The angular leaved Physic nut. 'Jatropha Curcas'.

കാട്ടാളത്തി. s. The wife of a forester.

കാട്ടാളൻ. s. A forester, a hunter.

കാട്ടി. s. A bison. 2. a Rhinoceros.

കാട്ടിക്കണ്ട. s. A fragrant grass.

കാട്ടിഞ്ചിക്കുവ. s. A plant; Zedoary. "Curcuma Zerumbet. (Rox.) or 'Zingiber Zerumbet.'

കാട്ടിലും, കാട്ടിൽ. part. More than, rather.

കാട്ടീച്ച. s. The gad-fly.

കാട്ടീന്തൽ. s. A plant, 'Elate silvestris.

കാട്ടുകടുക്. s. Hill mustard or wild mustard.

കാട്ടുകദളി. s. The rough Melastoma, 'Melastoma aspera.

കാട്ടുകന്ന്. s. A bison.

കാട്ടുകരയാമ്പു. s. Shrubby Jussieua; wild cloves. 'Jussieua suffruticosa. (Lin.)

കാട്ടുകലശം. s. The name of a forest tree.

കാട്ടുകസ്തൂരി. s. The target leaved Hibiscus or Musk okro, 'Hibiscus Abelmoschus. (Lin.)

കാട്ടുകറുവ. s. Cassia, 'Laurus Cassia.'

കാട്ടുകാച്ചിൽ. s. A kind of yam. 'Dioscorea bulbifera.

കാട്ടുകിഴങ്ങ്. s. A kind of jungle yam; Malabar convolvulus, 'Convolvulus Malabaricus.'

കാട്ടുകുരുത്ത്. s. The thorny Trichilia, 'Trichilia Spinosa.'

കാട്ടുകൂർക്ക. s. Thick leaved lavender. 'Lavendula Carnosa.' (Lin.)

കാട്ടുകൈത. s. A tree. 'Limodorum carinat.'

കാട്ടുകൊന്ന. s. A tree. 'Cassia Fistula.'

കാട്ടുകൊഴുന്ന്. s. A plant.

കാട്ടുകോഴി. s. Jungle or wild fowl.

കാട്ടുചാമ്പ. s. The wild Jambo; 'Eugenia Jambo'.

കാട്ടുചീര. s. Different kinds of vegetables or greens.

കാട്ടുചീരകമുല്ല. s. The narrow-leaved Jasmine Jasminum pubescens'.

കാട്ടുചൂരൽ. s. A reed, a cane, the Ratan.

കാട്ടുചെത്തി. s. Indian wormwood, 'Artemisia Indica. മാശിപത്രി.

കാട്ടുചേന. s. A jungle yam, 'Arum gracile'.

കാട്ടുചേരു. s. The long-leaved Holigorna, 'Holigorna longifolia'.

കാട്ടുജന്തു; s. A wild animal.

കാട്ടുജാതി. s. A wild pig.

കാട്ടുജീരകം. s. Wild cumin seed. The purple Fleabane, or 'Vernonia anthelmintica' (Lin).

കാട്ടുതകര. s. The name of a tree, 'Indigifera hirsuta'.

കാട്ടുതിപ്പലി. s. Long pepper, 'Piper longum (Lin).

കാട്ടുതീ. s. A forest fire kindled by friction.

കാട്ടുതുത്തി. s. Obtuse leaved Hibiscus.

കാട്ടുതുമ്പ. s. Ground Ocimum, or basil.

കാട്ടുതുളസി s. A large species of basil, 'Ocimum gratissimum'

കാട്ടുതൃത്താവ്. s. See കാട്ടുതുളസി.

കാട്ടുതേക്ക്, s. Forest teak.

കാട്ടുനാരകം or കാട്ടുചെറുനാരകം. s. The lime tree, 'Limonia monophylla or acidissima'

കാട്ടുനൂറോൻ, s. A creeper plant, 'Dioscorea Pentaphylla'.

കാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To show, to point, out. 2. to offer, to display, to exhibit. കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. 1. To point out, to show. 2, to teach or show a person the method of doing any thing. 3. to betray, to discover to another. കാട്ടിത്തരുന്നു. To show, to point out to a second person the method of doing any thing. കാട്ടിക്കളയുന്നു To do. വെള്ളം കാട്ടുന്നു. To water cattle, &c. ധൂപം കാട്ടുന്നു. To burn incense. പുക കാട്ടുന്നു. To smoke any thing, as plantains, in order to ripen them the sooner.

കാട്ടുപന്നി. s. A wild hog,

കാട്ടുപയറ്. s. A sort of white kidney bean, 'Phaseolus alatus' (Rox).

കാട്ടുപരുത്തി. s. Wild cotton.

കാട്ടുപാവൽ. t. A plant, a potherb.

കാട്ടുപിച്ചകം. s. The narrow leaved jasmine, 'Jasminum angustifolium'.

കാട്ടുപിച്ചകം. s. A creeper, Luffa Pentandra'

കാട്ടുപോത്ത്. s. A bison.

കാട്ടുപ്രാവ്. s. A wild dove.

കാട്ടുമരം. s. A forest tree, a tree that grows wild.

കാട്ടുമല്ലിക. s. The narrow-leaved Jasmine, 'Jasminum angustifolium. (Lin).

കാട്ടുമാക്കാൻ. s. A jungle tom-cat.

കാട്ടുമാവ്. s. A wild mango tree.

കാട്ടുമുതിര. s. A species of horse gram.

കാട്ടുമുരിങ്ങ. s. The Senna leaved Hedysarum, 'Hedysarum sennoides. (Willd).

കാട്ടുമുല്ല. s. A wild jasmine, 'Jasminum'

കാട്ടുമുളക്, s Wild pepper.

കാട്ടുമൂർക്കൻ. s. The name of a large snake.

കാട്ടുമൃഗം. s. A wild beast.

കാട്ടുമൈലോചന. s. A medicinal plant, 'Polycarpea spadicea'.

കാട്ടുവാക. s. A timber tree.

കാട്ടുവാഴ. s. A wild plantain tree, 'Canna Indica'

കാട്ടുവിഷ്ണുക്രാന്തി. s. A creeping plant, 'Polygala arvensis,

കാട്ടുവെങ്കായം. s. The squill. 'Erythronium Indicum' (Rottler).

കാട്ടുവെള്ളരി. s. The colocynth plant, a wild bitter gourd, 'Cucumis colocynthis'

കാട്ടുവെളളുരൻ. s. A plant, 'Hibiscus vitifolius'

കാട്ടുള്ളി. s. See കാട്ടുവെങ്കായം.

കാട്ടുള്ളിപ്പോള. s. The Ceylon Daffodil, 'Pancratium Zeylanicum'.

കാട്ടുഴുന്ന്. s. A sort of bean, 'Phaseolus trilobus'

കാട്ടുറുമ്പ്. s. The small black ant.

കാട്ടുരൻ. s. Heart leaved Sida, 'Sida cordifolia'.

കാട്ടെരുമ. s. 1. A wild female buffalo. 2. the milk hedge plant, 'Euphorbia Tirucalli'.

കാഠിന്യത. s. 1. Hardness, firmness; solidity. 2. difficulty. 3. severity, cruelty, inflexibility, rigidity, untractableness.

കാഠിന്യം. adj 1. Hard, firm, solid. 2, difficult, severe, cruel, inflexible, rigid. untractable.

കാണക്കാരൻ. s. A mortgager of lands, gardens, &c.

കാണക്കൊട. s. Amount of mortgage money, mortgage 'tenure'.

കാണൻ. s. 1. A crow. കാക്ക. 2. a one eyed man. ഒററക്കണ്ണൻ.

കാണപ്പാട്ടം. s. 1. Mortgage tenure of lands, &c. 2. interest paid on mortgaged lands.

കാണപ്പെടാത്ത. adj. Invisible, not to be seen.

കാണപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. To appear, to be seen, to seem, to be discovered.

കാണമിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. To put out money on mortgage of lands, &c.

കാണം. s. Mortgage, mortgage money of lands, gardens, &c. 2. horse-gram. 3. a fee, a reward. 4. a kind of measure.

കാണശിഷ്ടം. s. A portion of mortgage money remaining unpaid.

കാണാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. To seem, to appear.

കാണാക്കോൽ. s. Deceit; fraud.

കാണാതെ. 'A negative participle,' meaning. not seeing കാണാതെയാകുന്നു. To be invisible. കാണാതെപോകുന്നു. To be lost,

കാണാതെ ചൊല്ലുന്നു. To repeat by rote. കാണായ്ക. Not understanding, not perceiving.

കാണാപ്പാഠം. s. Learning by rote. കാണാപ്പാഠം ചൊല്ലുന്നു. To repeat by rote.

കാണി. s. 1. A fraction, the eightieth part, $\frac{1}{80}$ in arithmetic. 2. back-stitch in needle work. 3. a very little.

കാണികൾ. s. plu. Visitors, spectators.

കാണിക്ക. s. A complimentary gift, present, an offering at temples, churches, &c. കാണിക്കയിടുന്നു. To offer, or present an offering, gift, &c. as above.

കാണിക്കുത്തു്. s. Back-stitching.

കാണിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To show, to point out, to display.

കാണുന്നു,കണ്ടു,ണ്മാൻ. v. a. 1. To see or look' to regard; to think, to perceive, so observe. 2. to seem. 3. to meet. 4. to find. 5. to succeed, to obtain. 6. to be sufficient. 7, to be. കാണ്മാൻപോകുന്നു. To visit or go to see കണ്ടുകൊള്ളുന്നു. 1. To meet. 2, to visit. 3. to perceive. കണ്ടുചെയ്യുന്നു. To imitate. കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. To discover, to apprehend, to seize. കണ്ടുപറയുന്നു. To have an interview with one. കണ്ടെടുക്കുന്നു. To take or provide as much as required. കണ്ടെത്തുന്നു. To find, to discover.

കാണുകൻ. s. A crow. കാക്ക.

കാണ്ടാമരം. s. Timber found under water, or deep in the ground.

കാണ്ടാമൃഗം. s. A unsicorn; a Rhinoceros.

കാണ്ഡപൃഷ്ഠൻ. s. A person of the military profession, a soldier. ആയുധക്കാരൻ.

കാണ്ഡം. s. 1. A stem or stalk. തണ്ടു്. 2. a stick. വടി. 3. an arrow. അമ്പു്. 4. opportunity, season. സമയം. 5. water. വെള്ളം. 6. a chapter or section. അദ്ധ്യായം. 7. a horse. കുതിര. 8. a multitude. കൂട്ടം. 9. flattery. മുഖസ്തുതി. 10. end. അവസാനം. 11. a weapon. ആയുധം.

കാണ്ഡപടം. s. A screen surrounding a tent, an outer tent. കൂടാരമറ.

കാണ്ഡവാൻ. s. One armed with an arrow, an archer. അമ്പുകാരൻ.

കാണ്ഡസംപൃഷ്ഠൻ. s. A person of the military profession. a soldier. ആയുധക്കാരൻ.

കാണ്ഡീരൻ. s. One armed with an arrow, an archer. അമ്പുകാരൻ.

കാണ്ഡേക്ഷു. s. A plant, 'Barleria longifolia. വയൽചുള്ളി.

കാതു്. s. 1. An ear. 2. the handle of a vessel or hole in a vessel used as a handle. 3. the eye of a needle. 4. a leaf on the lower part of the stem of the tobacco plant.

കാതം. s. A Malabar league, consisting of four 'narigas,' or between. 5 and 6 miles English.

കാതരത. s. See the following.

കാതരം. s. Confusion perplexity, disorder. ചഞ്ചലം. adj. Confused, perplexed, disordered.

കാതൽ. s. 1. The pith or core of trees, &c. 2. strength, vigour. 3. the essence of any thing, the essential or vital part of it. 4. substance.

കാതില. s. An ear-ring.

കാതിലോല. s. 1. An 'olla' rolled up and put in the perforated ear of women in order to widen it. 2. a jewel or ornament for the ears of women.

കാതുകുത്തു്. s. The act of boring or perforating the ears.

കാതോല. s. The bottom part of a Palmira leaf.

കാത്തു്. s. A medicine, catechu, Acacia Catechu.

കാത്തിരിക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v. a. 1. To expect, to wait for, to hope. 2. to watch, to guard. 3. to protect, to preserve.

കാത്തിരിപ്പു്. s. 1. Watching, expectation, hope. 2. waiting, guarding. 3. protecting, preserving.

കാത്തുകളി. s. A kind of play,

കാത്തുനില്ക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v. n. 1. To wait for. 2. to watch, to guard.

കാത്യായനി. s. 1. A middle aged widow wearing a dress indicating the practice of austerity. മദ്ധ്യവയസ്സായുള്ള വിധവ. 2. a name of 'Durga.'

കാത്യായനൻ. s. The name of a celebrated law-giver or sage.

കാദംബം. s. 1. A swan, a celebrated bird, അരയന്നം. 2. a tree, 'Nauclea Cadamba.' കടമ്പു.

കാദംബരി. s. Wine, spirituous liquor in general. മദ്യം.

കാദംബരം. s. 1. The surface or skim of coagulated milk. കാച്ചിയ പാലിന്റെ പാട. 2. a spirituous liquor distilled from the flowers of the 'Cadamba.'

കാദംബിനി. s. A succession or long line of clouds. മേഘക്കൂട്ടം.

കാദളം. s. A plantain tree, or its fruit.

കാദ്രവേയൻ. s. A serpent of the race that is supposed to inhabit the lower regions. ഒരു സൎപ്പം.

കാനകനാറി. s. A kind of fragrant shrub.

കാനകവാഴ. s. A potherb, 'Hingtsha repens.'

കാനക്കുറിഞ്ഞി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

കാനക്കൈത. s. A tree, 'Limodorum carinat.'

കാനനം. s. A grove, a forest. കാട്.

കാനനമല്ലിക. s The narrow leaved jasmine. Jasminum angustifolium'.

കാനം. s. A desert, a forest, a wood.

കാനൽ. s. 1. A grove or arbour of trees, a bower. 2. an open place much exposed to the heat of the sun. 3. water falling from trees after a shower of rain.

കാനീനൻ. s. One who is born of a young and unmarried woman, an illegitimate son. കന്യകാപുത്രൻ.

കാനീനം. adj. Pleasing. ഇഷ്ടമുള്ള.

കാന്തകാരി. s. A small but very pungent chillee shrub.

കാന്തക്കല്ല്. s. A crystal lens, a loadstone.

കാന്തൻ. s. 1. A husband. ഭൎത്താവ്, 2. an amiable man. സുന്ദരൻ.

കാന്തമല. s. A mountain.

കാന്തം. adj. Pleasing, agreeable, beautiful. കമനീയം. s. 1. A magnet, a loadstone; there are several compounds of this word, as, സൂൎയ്യകാന്തം, ചന്ദ്രകാന്തം, അയസ്കാന്തം. 2. beauty.

കാന്തൽ. s. 1. Heat. 2. pungency.

കാന്തസിന്ദൂരം. s. A powder made of magnet.

കാന്താ. s, 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a beloved or lovely woman. സുന്ദരി. 3. wish, desire. ഇഛ്ശ.

കാന്താരകം. s. A sort of sugar-cane. ഇഴക്കരിമ്പ്.

കാന്താരം. s. 1. A difficult or bad road. ദുൎഘടവഴി. 2. a forest. കാട്. 3. a red variety of the sugar-cane. ഇഴക്കരിമ്പ്.

കാന്താരി. s. A small but very pungent chillee shrub.

കാന്താരിമുളക്. s. The fruit of the preceding.

കാന്തി. s. 1. Splendour, light, beauty. ശോഭ. 2. female beauty. സൌന്ദൎയ്യം. 3. wish, desire. ഇഛ്ശ. 4. heat. ചൂട്.

കാന്തുന്നു, ന്തി. വാൻ. v. n. 1. To be hot, to be very warm. 2. to be pungent.

കാന്ദവം. s 1. A particular kind of cake, or bread ഒരു വക അപ്പം. 2. a yam. കിഴങ്ങ്.

കാന്ദവികൻ. s. A baker; baker of vegetable bread. അപ്പം ചുടുന്നവൻ. കിഴങ്ങു ചുടുന്നവൻ

കാന്ദിശീകൻ. s. One who runs away, or is put to flight. പേടിച്ച് ഓടുന്നവൻ.

കാപടികൻ. s. 1. A student, a scholar. ശിഷ്യൻ. 2. a penetrating man, a just appreciator. കാൎയ്യസാരജ്ഞൻ. 3. one who is wicked, bad, perverse, a deceiver. കപടൻ.

കാപട്യം. s. See കപടം.

കാപഥം. s. A bad road. ദുൎഘടവഴി.

കാപാലികൻ. s. One of the inferior sects of Siva. ശിവമതക്കാരൻ.

കാപി. ind. A certain woman. ഒരുത്തി.

കാപിലൻ. s. A follower of the 'Sanchya system' of philosophy. സാംഖ്യജ്ഞൻ.

കാപിശം. s. Wine, spiritous liquor. മദ്യം, മുന്തിരിങ്ങാരസം.

കാപിശായനം. s. See the preceding.

കാപോതം. s. 1. A flock of pigeons. പ്രാക്കൂട്ടം. 2. antimoney considered as a collyrium or application to the eyes. അഞ്ജനം.

കാപോതാഞ്ജനം. s. Antimony, especially considered as a collyrium. അഞ്ജനം.

കാപ്പ്. s. 1. A door. 2. a cord tied to the right arm of a bridegroom before the marriage ceremoney, or tied to that of a priest or prince before any particular festival. കാപ്പുകെട്ടുന്നു. To tie or wear the same string.

കാപ്പ. s. The outward sacerdotal vestment of a Syrian, or Romo-Syrian Priest.

കാപ്പക്കുഴൽ. s. A gun barrel.

കാപ്പട. s. Giving, or receiving a calf to bring up, the first produce being the reward or recompence for the trouble. കാപ്പടയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു. To give for this purpose.

കാപ്പി. s. Coffee. കാപ്പിവൃക്ഷം. A coffee tree.

കാപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to watch, guard, take care of, or protect.

കാപ്പിരി. s. A Caffree, a man of Caffraria.

കാപച്യകരൻ s. A penitent, one who acknowledges his faults. അനുതപിക്കുന്നവൻ.

കാപച്യകരം. s. Penitence. അനുതാപം.

കാപച്യകാരം. s. Avowal, or confession of sin. അനുതാപം.

കാപച്യകാരൻ. s. A penitent, one who acknowledges his faults. അനുതപിക്കുന്നവൻ.

കാമകേളി. s. 1. Copulation. സംയോഗം. 2. a libidinous man, a lecher. കാമൻ.

കാമഗാമി, കാമംഗാമി. s. One who goes as he lists. തന്നിഷ്ടമായി നടക്കുന്നവൻ.

കാമഗുണം. s. 1. Passion, affection. 2. an object of sense. 3, completion, satiety, perfect enjoyment.

കാമചാരിണി. s. A woman who is libidinous, desirous, self-willed. കാമശീല.

കാമചാരി. s. A man who is lustful, desirous, self-willed. കാമശീലൻ.

കാമദൻ. s. One who gives after his own inclination. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നവൻ.

കാമദാനം. s. Granting whatever is desired. ഇഷ്ടദാനം.

കാമധേനു. s. A fabulous cow in INDRA's paradise, which is said to grant whatever is desired. ദേവപശു.

കാമനം. adj. Lustful, libidinous, desirous, debauched. കാമശീലം.

കാമനാശനൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കാമൻ. s. 1. CAMA, the Hindu Cupid or god of love. 2. one who is desirous, lustful.

കാമന്ധമി. s. A brazier. കന്നാൻ.

കാമപാലൻ. s. A name of BALARAMA, the brother of CRISHNA. ബലരാമൻ.

കാമബാണം. s. The arrow of Cupid. കാമന്റെ അമ്പു.

കാമം s. 1. Wish, desire. ഇച്ശ. 2. love. അനുരാഗം. 3. excessive lust, concupiscence. 4. semen verile.

കാമം ind. A particle. 1 Of reluctant assent. ഇച്ശകൂടാത്ത വഴക്കു. 2. of assent, willingly, voluntarily. സമ്മതം. 3 of agreement, very well, be it so അങ്ങിനെ ആകട്ടെ 4. of satisfaction. മതി. 5. of contempt, or invidious remark. നിന്ദ്യം. 6. of excessiveness. വളരെ.

കാമയിതാവു. s. A libidinous, lustful, or covetous man. കാമശീലൻ.

കാമരം s. A wooden frame erected for sawing timber. കാമരം വെക്കുന്നു. To place timber on the frame for sawing.

കാമരൂപിണി. s. 1. A pleasing or beautiful woman. 2. one who has the power of assuming any form at pleasure.

കാമരൂപി. s. 1. A handsome woman. 2. one who has the power of assuming any form at pleasure. 3. a chameleon. ഓന്ത. (ഓന്തു)

കാമരേഖ. s. A harlot, a courtizan. വേശ്യാസ്ത്രീ.

കാമലം. s. A complaint, the jaundice, excessive secretion, or obstruction of bile. പിത്തരോഗം.

കാമലാഭം. s. Obtaining, or accomplishment of one's wish,

കാമവികാരം. s. Concupiscence, wantonness.

കാമശരം. s. The arrow of Cupid. കാമന്റെ അമ്പു.

കാമശാസ്ത്രം. s A certain book, modus coeundi.

കാമശീല. s. A lustful, or libidinous woman.

കാമശീലൻ. s. A lustful, libidinous, or debauched man.

കാമശീലം. s. Debauchery, lustfulness, a lustful disposition.

കാമസുരഭി. s. A fabulous cow. See കാമധേനു.

കാമാതുരൻ. s. A debauched man, a lecher, a lascivious man. കാമശീലൻ.

കാമാരി. s. 1. A mineral substance used in medicine. 2. SIVA. ശിവൻ.

കാമാല. s. A complaint, the jaundice.

കാമി. s. A debauched man, a lecher, a libidinous man. അനുരാഗി, ഇച്ശയുള്ളവൻ.

കാമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To wish, to desire. 2. to love, to long for. 3. to lust after, to enamour.

കാമിതം adj. Desired, wished, lusted after. ഇച്ശിക്കപ്പെട്ടതു.

കാമിനി. s. 1. A debauched woman. കാമശീല. 2. a loving and affectionate woman. സുന്ദരി. 3. a woman. സ്ത്രീ. 4. a climbing plant. ഒരു വള്ളി.

കാമില. s. See കാമലം.

കാമുക. s. A woman desirous of possessing wealth, food, &c. ആഗ്രഹമുള്ളവൾ.

കാമുകൻ. s. A man libidinous, lustful, desirous. കാമശീലൻ.

കാമുകം. adj. Lustful, libidinous, cupidinous, desirous. കാമമുള്ള

കാമുകി. s. A woman libidinous or lustful. കാമശീല.

കാമ്പു. s. See കഴമ്പു.

കാംബലം s. A car covered with a woollen cloth or blanket. കമ്പിളികൊണ്ടു മൂടിയ രഥം.

കാംബവികൻ. s. A dealer in or polisher of shells, a vender of ornaments made of them, &c. ശംഖു വില്ക്കുന്നവൻ, ശംഖു കടയുന്നവൻ.

കാംബില്യം. s. A perfume, commonly 'Sunda Rochni.' കമ്പിപ്പാല.

കാംബോജം. s. 1. A horse of the breed of 'Camboya or Camboja.' കാംബോജ ദേശത്തെ കുതിര. 2. 'Camboja,' a country in the north of India and its language.

കാംബോജി. s. A kind of leguminous plant commonly, 'Mashani.' പെരുങ്കാണം. 2. a shrub, 'Abrus precatorius.' (Lin.) കുന്നി.

കാംസ്യകാരൻ. s. A brazier, or worker in white copper, or Queen's metal. കന്നാൻ, മൂശാരി.

കാംസ്യം. s. A goblet or drinking vessel. ഓട്ടുപാത്രം. 2. Qeen's metal, white copper, any amalgam of zinc and copper. വെള്ളോട്. 3. a musical instrument, a sort of 'gong' or plate of bell metal struck with a stick or rod. ചേങ്ങില.

കാംക്ഷ. s. Wish, desire, inclination, passion, appetite, ആഗ്രഹം.

കാംക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കാംക്ഷിതം. adj. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത്.

കാമ്യദാനം. s. An acceptable or desirable gift. ഇഷ്ടദാനം.

കാമ്യം, &c. adj. Desirable, agreeable, amiable.

കാമ്യാംഗി. s. A handsome or beautiful woman. സുന്ദരി.

കായ്. s. 1. An unripe fruit or nut. 2. the unripe produce of such vegetables as form a head or pod. 3. a wart, thick skin, or callosity. 4. a piece of chess.

കായക്കഞ്ഞി. s. Warm 'conje.'

കായക്കിഴങ്ങ്. s. The bulbous root of the water soldier.

കായപുഷ്ടി. s. Stoutness of body, strength, lustiness, vigour of body.

കായപ്പുളി. s. A condiment, consisting of a mixture, of pepper, tamarinds, salt, cumin seed and assafœtida.

കായബലനം. s. Armour, mail. പടച്ചട്ട.

കായബലം. s. Strength of body.

കായം. s. 1. The body. ശരീരം. 2. the root of the little finger. ചെറുവിരലിന്റെ മൂലം. 3, assafœtida. 4. the lower part of the tail piece of a lute where the wires are fixed. വീണയുടെ കമ്പി കെട്ടുന്ന സ്ഥലം.

കായൽ. s. 1. A back water running into the sea, a lake. 2. black (the colour.) 3. a bamboo. കായല്ചരക്ക്. Petty merchandise.

കായല്പാടം. s. Wet land.

കായസ്ഥ. s. 1 Yellow myrobalan. കടുക്ക. 2. a drug, commonly 'Cacoli.' കാകോളി.

കായസ്ഥൻ. s. A cast, a tribe, or a man of that tribe. a 'Cayest'h', or writer caste മേനവൻ.

കായാമ്പൂവ്. s. The beautiful flowers of the following tree.

കായാവ്. s. The name of a shrub, 'Memecylon capitallatum and 'linctorium.' (Lin. Willd.)

കായികം. adj. Bodily. ശരീരസംബന്ധമുള്ളത്.

കായികാവൃദ്ധി. s. Interest arising from service drawn from the body of an animal, (as a cow, &c.) pledged; or according to some, interest of which the payment does not affect the (body of the) principal. കാവുകാണം ഇത്യാദി.

കായിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. 1. To bear fruit, said of trees, &c. 2. to grow callous, as thick skin.

കായിലും, കായിൽ A particle affixed to words and means, than, rather.

കായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be hot, or heated, to be boiling hot, to be red-hot. 2. to be feverish, to have fever. 3. to grow dry, to lose moisture. 4. to shine, as the sun. 5. to labour, to endure fatigue. 6. to die.

കായ്കനി. s. Fruit, green or ripe fruit.

കായ്കറി. s. Vegetables.

കായ്പ്. s. 1. Bearing fruit. 2. an inferior sort of iron.

കായ്വ്. s. 1. Heat. 2. fever. 3. dryness, dry weather, draught.

കാര. s. 1. A prison, or jail. 2. the name of a thornv shrub, 'Alangium decapitatum.' 3. any sharp eruption on the skin.

കാരകൻ. s. An agent, a doer, an author. ചെയ്യുന്നവൻ, ചെയ്യിക്കുന്നവൻ.

കാരകം. s. Action, especially in grammar; that part of grammar comprising all nouns which imply the agent, object, instrument, &c. or any thing except the simple and radical idea; it also includes the application of the cases.

കാരകിൽ. s. 1. Cedar. 2. a black kind of aloe wood, or agallochum. 3. an earthen vessel.

കാരകൊട്ട°. s. A boy's play, something like the cricket play.

കാരണകൎത്താവ°. s. The efficient cause.

കാരണഗുരു. s. A pastor or priest truly seeking the good of his flock. പ്രധാന ഗുരു.

കാരണൻ. s. 1. An agent, actor. 2. an author.

കാരണഭൂതൻ. s. 1. An agent, actor. 2. an author.

കാരണം. 1. Cause as opposed to effect. 2. agency, action. 3. motive, principle, purpose, reason. 4. on instrument or means. adv. കാരണത്താൽ. by reason of, on account of. കാരണമായിരിക്കുന്നു, കാരണമാകുന്നു. To be the author or cause of any thing.

കാരണവൻ. s. 1. A father. 2 a forefather an ancestor 3. a maternal uncle. 4. an elder brother. 5. a lord a master.

കാരണവസ്ഥാനം. s. The state or condition of a father, &c in all the meanings of the last word.

കാരണസാക്ഷി. s. Demonstration from an axiom, the original cause: demonstratio a priori. ആദ്യസാക്ഷി.

കാരണ. s. 1. Pain, agony. അതിവേദന. 2. casting into hell. 3. an astronomical period.

കാരണികൻ. s. One who investigates acutely. ഗുണദോഷജ്ഞൻ.

കാരണോപാധി. s. The efficient cause. കാരണകൎത്താവ°.

കാരണ്ഡം. s. 1. A sort of duck. താമരക്കോഴി. 2. a bird, &c. in a cage. കൂട്ടിലിട്ടതു°.

കാരണ്ഡവം. s. A water-crow. നീൎക്കാക്ക. See the preceding.

കാരൻ. fem കാരി. s. In composition with other words; The agent, a maker, a doer. This word is never used separately in malayalim. but always joined to another noun to form an appellative. കുംഭകാരൻ. A potter, a maker of earthen vessels. തോട്ടക്കാരൻ A gardener. കച്ചവടക്കാരൻ. A trader. &c The termination of the plural of such words is കാർ.

കാരന്നം. s. A black swan.

കാരന്ധമീ. s. A brazier, a worker in mixed or white metal. കന്നാൻ.

കാരമുള്ള°. s. A thorn, a thistle.

കാരം. s. 1. Caustic. 2. salt. 3. alkali, impure potass, or soda. 4. borax, borate of soda. 5. pungency. 6. an affix, a word joined to a letter, as അ, ക, അകാരം, ககாரം &c. adj. Sharp pungent, corossive, keen, biting.

കാരംഭാ. s. A plant bearing a fragrant seed, commonly 'Priyangu.' ഞാഴൽ മരം.

കാരൽ. s. Gnawing, eating by degrees.

കാരവല്ലി. s. See കാരവെല്ലം.

കാരവീ. s. 1. The smooth leaved heart pea, 'Cardiospermum Halicacabum. 2. a kind of anise, 'Anethum sona.' ചതകുപ്പ 3. a kind of fennel, black cumin, 'Nigella Indica.' കരിംജീരകം. 4. another plant, 'Celosia cristala.' 5. the assfœtida plant or its leaf, 'Hinguperni.' പെരുങ്കായമരം.

കാരവെല്ലം. s. A kind of gourd, 'Momordica charantia.' പാവൽ.

കാരവേശ്മം. s. A prison, a jail. കാരാഗൃഹം.

കാരാഗാരം. s. A gaol, a place of confinement.

കാരാഗുപ്തൻ. s. A captive, one who is imprisoned, or confined, a prisoner. കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുന്നവൻ.

കാരാഗൃഹം. s. A prison, a gaol, jail, a place of confinement.

കാരാമ. s. A black or land tortoise.

കാരാമ്പശു. s. A black cow.

കാരായ°മ. s. 1. Freehold or private property. 2. a privileged service.

കാരായ°മക്കാരൻ. s. One who possesses freehold or private property.

കാരായ°മതേട്ടം. s. Private property obtained by purchase.

കാരാളൻ. s. See കാരായ°മക്കാരൻ.

കാരി. s. 1. Action, act, agency. 2. an artist an artificer. 3. a fish. 4. a woodpecker. 5. the colour black (In composition with other words,) The agent, a maker, a doer; as, കുംഭകാരി, a potter, a maker of earthen vessels.

കാരിക. s. 1. Agency, action. 2. an actress. 3. an explanatory verse. വിവരണഗ്രന്ഥം. 4. an art, or profession. സുതുവേല. 5. sharp pain, അതിവേദന.

കാരിരിമ്പ°. s. Steel.

കാരിയം. s, See കാൎയ്യം.

കാരിൽ. s. A tree. 'Vitex leucoxylom.'

കാരീയം. s. Lead, black lead.

കാരു. s. 1. An artist, an artificer, an agent, a maker, a doer. ചിത്രവേലക്കാരൻ. 2. a washerman. വെളുത്തേടൻ.

കാരുജം. s. 1. A piece of mechanirm, any product of manufacture. നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ട വസ്തു. 2. a hillock. കുന്ന്. 3. froth, foam നുര.

കാരുണികൻ. s. A compassionate, or merciful man. കാരുണ്യമുള്ളവൻ.

കാരുണികം, &c. adj. Compassionate, tender, kind.

കാരുണ്യം. s. 1. Compassion, tenderness, loving, kindness, pity, mercy. 2. grace; bounty.

കാരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To gnaw, to bite, as rats to eat by degrees.

കാരുപ്പ്. s. Black or country salt.

കാരുമ്മത്തു്. s. The purple thorn apple,' Purpura or fastuosa Datura.' (Willd.)

കാരെലി. s. A black rat.

കാരെള്ള്. s. Indian rape seed, the wild or large kind, 'Sesamum Indicum.

കാരോട്ട്. s. Metal, a mixture of copper and lead.

കാരോത്തമം. s. Yeast, barm, froth. കള്ളിന്റെ തെളി.

കാരോത്തരം. s. Barm, yeast. കള്ളിന്റെ തെളി.

കാരോല. s. A common 'olla' leaf.

കാരോൽ. s. An earthen pot.

കാർ. 1. The plural termination of nouns. 2. black.

കാർകുഴൽ. s. Black hair.

കാർകൂന്തൽ. s. See the preceding.

കാർകോലരി. s. A medicinal plant, 'Conyza,' or 'Serraluta anthelmintica'.

കാക്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To hawk, to force up phelgm from the throat.

കാൎക്കശ്യം. s. 1. Harshness, unkindness. 2, cruelty. 3. hardness. 4. unmercifulness. 5. violence. 6. stinginess, parcimony. കഠിനം.

കാൎക്കോടകൻ. s. 1. One of the eight 'Nagas' of serpents. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 2. an extremely wicked man.

കാൎത്തവീൎയ്യൻ. s. The name of a king said to have a thousand arms; also called, 'Arjuna,' a celebrated hero, distinct from the Pandu prince: he is one of the Jaina emperors of the world.

കാൎത്തസ്വരം. s. Gold. പൊന്ന്.

കാൎത്താന്തികൻ. s. An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

കാൎത്തിക. s. The third constellation of the Hindus. Pleiades.

കാൎത്തികം. s. The month Cartica, (October-November,) when the moon is full near the Pleiades. കാൎത്തികമാസം.

കാൎത്തികികം. s. See the preceding.

കാൎത്തികേയൻ. s. 'Carticeya the deity of war and son of SIVA, having, according to the legend, been fostered and brought up by the personified Pleiades or nymphs so called. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

കാരെത്താട്ടി. s. A medicinal creeping plant.

കാൎത്ത്യായിനി. s. A name of CALI. ദുൎഗ്ഗ.

കാൎത്സ്ന്യം. adv. Wholly. മുഴുവനം.

കാൎപ്പടൻ. s. A petitioner, a suitor, one who begs for employment. സങ്കടക്കാരൻ.

കാൎപ്പണ്യം. s. 1. poverty, indigence. ദരിദ്രത 2 avarice, parcimony. ലുബ്ധ്. 3. envy, അസൂയ.

കാൎപ്പാസം. s. 1. Cotton. നൂൽപരിത്തി. 2. cotton cloth, &c. തുണി.

കാൎപ്പാസാസ്ഥി. s. The seed of the cotton plant. പരിത്തി വിത്തു്.

കാൎപ്പാസി. s. The cotton tree. പരിത്തി.

കാൎമ്മേഘം. s. A black clould.

കാൎമ്മണം. s. Magic, performing any thing by means of magical instruments. വശീകരണം. adj. Finishing a work, doing it well or completely.

കാൎമ്മൻ. s. One who is laborious, industrious occupied. വ്യാപാരശീലൻ.

കാൎമ്മം, &c. adj. Laborious, industrious, occupied. വ്യാപാരമുള്ള.

കാൎമ്മുകം. s. 1. A bow. വില്ല്. 2. a cloud. മേഘം. 3. a bamboo. മുള.

കാൎമ്മുകിൽ. s. A black cloud.

കാൎമ്മുകി. s. One who finishes a work; doing it well or completely. പ്രവൃത്തി തികക്കുന്നവൻ.

കാൎയ്യകൎത്താ. s. One who transacts business; an agent. കാൎയ്യസ്ഥൻ.

കാൎയ്യകശലം, &c. adj. Finishing a work, doing it well or completely. പ്രവൃത്തിക്ക സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കാൎയ്യക്കാരൻ. s. An agent, an officer, a manager.

കാൎയ്യക്കാവു൦. s. 1. A fault. 2. a disgrace, dishonour.

കാൎയ്യതാഴ്ച. s. Affairs which grow worse and worse, loss of property.

കാൎയ്യപ്പടൻ. s. 1. An impudent or shameless fellow. നാണമില്ലാത്തവൻ. 2. an idler, one who follows unprofitable pursuits. മടിയൻ. 3. a madman, a crazy man. ഭ്രാന്തൻ.

കാൎയ്യബോധം. s. Judgement, discernment or knowledge of the fact, or of affairs generally.

കാൎയ്യം. s. 1. Affair, business, work. 2. cause, motive, object. 3. effect, as opposed to cause, result, event. 4. fact.

കാൎയ്യലാഭം. s. 1. Advantage, profit. 2. advancement.

കാൎയ്യവിചാരം. s. The administration of an office.

കാൎയ്യവീഴ്ച. s. 1. Failure of performing any duty. 2. negligence, neglect of duty.

കാൎയ്യസാദ്ധ്യം. s. See the following.

കാൎയ്യസിദ്ധി. s. Success in any thing.

കാൎയ്യസ്ഥൻ. s. 1. An agent, an officer, a manager. 2. a lawyer, an attorney, a pleader, an actor, an advocate.

കാൎയ്യാകാൎയ്യം. s. What is, and what is not the case or matter.

കാൎയ്യാവു൦. s. 1. Prop, support, butt. 2. a couple of bamboos or poles tied together at one end and used for the purpose of raising up timber, &c.

കാൎവണ്ടു൦. s. A black beetle.

കാൎവൎണ്ണൻ. s. A title of CRISHNA, also of VISHNU.

കാൎവേണി. s. Black hair.

കാൎശ്യം. s. 1. The 'Sal' tree; 'Slorea robusta' മുളപ്പുമരത്തു൦. 2. leanness. മെലിച്ചിൽ.

കാൎഷാപണം. s. A weight or measure of silver, equal to 16 'Panams' of cowries. കഴഞ്ചു൦.

കാൎഷികൻ. s. A husbandman. കൃഷിക്കാരൻ

കാൎഷികം. s. See കാൎഷാപണം.

കാൎഷ്മൎയ്യം. s. A tree. പെരുങ്കുമിഴ്.

കാലകൎഷ്മം. s. A mark, a freckle. അടയാളം, മറുവു൦. (മറുക൦)

കാലകാലൻ. s. A title of SIVA. ശിവൻ.

കാലകൃത്തു൦. s. The sun. ആദിത്യൻ.

കാലക്ഷേപം. s. A good kind of wild sugarcane. നല്ല കാട്ടുകരിമ്പു൦.

കാലക്കേടു൦. s. 1. Unseasonableness. 2. misfortune, disaster.

കാലക്രമം. s. Course of time,

കാലക്രമേണ. adv. By degrees, in course of time.

കാലക്രിയാമാനം. s. Beating time in music accompained with singing and dancing താളം.

കാലഗതി. s. The course of time, the succession of seasons.

കാലഗ്രന്ഥി. s. A year. സംവത്സരം.

കാലചക്രം. s. The circle of time, the Ecliptic. ആദിത്യാദി ഗ്രഹഗതി.

കാലജ്ഞൻ. s. An astrologer, a fortune teller, because acquainted with time. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

കാലടി. s. 1. A footstep. 2. the sole of the foot.

കാലതാമസം. s. Delay, procrastination.

കാലത്തു൦. adv. In the morning, early, in the next year, at that time.

കാലദണ്ഡം. s. The staff of 'Andaca.' അന്തകദണ്ഡം.

കാലദാനം. s. An offering or gift made to ward off death.

കാലദോഷം. s. Misfortune, calamity.

കാലധൎമ്മം. s. Death, dying. മരണം.

കാലനിയമം. s. Season, opportunity. സമയം.

കാലൻ. s. A name of 'Yama,' regent of death. അന്തകൻ

കാലൻകോഴി. s. A long legged fowl.

കാലപാശം. s. The string or noose of 'Yama,' a fatal tie: the band of death. അന്തകപാശം.

കാലപ്പഴക്കം. s. Lapse of time, antiquity.

കാലഭേദം. s. Change of seasons, change of weather.

കാലമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be time, to be ready.

കാലമൃത്യു. s. Timely death. വൃദ്ധമരണം.

കാലം. s. 1. Time. 2. season, occasion, conjuncture. 3. tens. 4. death. 5. a black colour. 6. a year. വൎഷകാലം; The rainy season. വേനൽക്കാലം; The hot season. ത്രികാലം. The three divisions of time, viz. ഭൂതകാലം.; The past tens. വൎത്തമാനകാലം; The

present tens. ഭവിഷ്യകാലം; The future tense. ത്രികാലം. The three parts or divisions of the day, viz. ഉഷസ്സ്. Morning; ഉച്ച, Noon; and സന്ധ്യ. Evening. The three musical measures, viz. വിളംബിതം, Slow; ദ്രുതം, quick; മദ്ധ്യം, a medium between the two last കാലംകഴിക്കുന്നു: To pass or spend time. കാലംകൂടുന്നു. To be finished, to be ended. കാലംകൂട്ടുന്നു. To end, to fiinsh. കാലം ചെയ്യുന്നു. To die.

കാലംകണ്ടവൻ. s. 1. An experienced man. 2. one advanced in years.

കാലയുക്തി. s. The 52nd year of the Hindu Cycle of 60. അമ്പത്തു വൎഷത്തിൽ അമ്പത്തിരണ്ടാമത്തു.

കാലവൎഷം. s. The monsoon or rainy season from May to September. തുലാവൎഷം. The October monsoon.

കാലവിചാരം. s. An arbitration among BRAHMANS when any one is accused of adultery. കാലവിചാരംകഴിക്കുന്നു. To arbitrate.

കാലവിരോധം. s. An unseasonable time.

കാലവിളംബം. s. Delay. താമസം.

കാലവേല. s. Seasonable work. കാലവേല ചെയ്യുന്നു. To labor at the proper season.

കാലവൈഭവം. s. A remarkable season or time.

കാലശേയം. s. Butter-milk. മോരു.

കാലസൂത്രം. s. One of the 21 hells of the Hindus. കൊടിയ നരകം.

കാലസ്വരൂപൻ. s. The Deity. ദൈവം.

കാലക്ഷേപം. s. Passing or spending time. കാലക്ഷേപംചെയ്യുന്നു. To pass time.

കാലാകാലങ്ങൾ. s. plu. 1. Due season .2. in season and out of season.

കാലാഗ്നി. s. An intensely hot fire, the fire by which the world will be finally consumed. സംഹാരാഗ്നി. 2. a division of the 'Upanishat'. ഉപനിഷത്തു.

കാലാനുസാരി. s. 1. Benzoin or Benjamin. സാമ്പ്രാണി. 2. a yellow fragrant wood from which a perfume is prepared കാലേയം.

കാലാന്തം. s. The end of time.

കാലാന്തകൻ. s. A title of SIVA, the destroyer of 'Yama.' ശിവൻ.

കാലാന്തരം. s. Lapse of a long period of time.

കാലായ്. s. Land that has been reaped, the same cultivated a second time the same year.

കാലായം. s. 1. A long leg. 2. swiftness of foot.

കാലാഹി. s. Death മരണം.

കാലാൾ. s. A foot-man, foot-soldier, infantry.

കാലാൾപ്പട. s. An army of infantry alone.

കാലാഴി. s. A ring or ornament for the feet or toes.

കാലി. s. 1. A cow. 2. a herd of cattle. 3. a female buffaloe. 4. a herd of buffaloes. 5. the goddess 'Bagawati.' കാളി.

കാലികം. s. 1. A dark kind of sandal. 2. a yellow fragrant wood. മരമഞ്ഞൾ.

കാലിംഗം. s. 1. An elephant of the 'Calinga' country. 2. the fruit of a plant, 'Echites antidysenterica.' കുടകപ്പാലക്കായ്.

കാലിണ. s. Both legs.

കാലീയകം. s. A yellow fragrant wood, perhaps a species of sandal wood. മരമഞ്ഞൾ.

കാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To ooze or run through. 2. to vomit.

കാലുഷ്യം. s. 1. Turbidness, muddinees. കലക്കം. 2. anger, rage. ക്രോധം.

കാലേ. adv. 1. Time, in time. സമയത്തു. 2. in the morning, early.

കാലേയകം. s. 1. A yellow fragrant wood. 2. 2. a sort of Curcuma. 'Curcuma Zanthorhiza.' (Rox.) also കാലീയകം, മരമഞ്ഞൾ.

കാലേയം. s. A yellow fragrant wood. മരമഞ്ഞൾ, ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി.

കാലോചിതം. adj. Fit or proper time. സമയത്തിനു തക്ക.

കാലൊച്ച. s. The sound of feet in walking.

കാല്യകം s. A medicinal root of a sweet smell, 'Kœmpferia Galanga.' കച്ചോലം

കാല്യം. s. Dawn, day break. ഉഷസ്സ്.

കാൽ. s. 1. A leg. 2. a foot. 3. a claw or talon. 4. a quarter or fourth part. മുഴങ്കാൽ. The knee. കുതികാൽ. The heel. ഉള്ളങ്കാൽ. The sole or under part of the foot. മുങ്കാൽ. The fore-part of the foot. കണങ്കാൽ. The shin bone. പുറങ്കാൽ. The hind part of the leg. 5. the foot of a table, chair, bench &c. 6 a pillar, a column. 7. the spoke of a wheel. 8. a shoot, a sprout. 9. a water channel. 10. a support or prop, a pole for supporting Pandals, &c. 11. a ray of light, light. 12. a 'olla' leaf. 13. countenance. 14. a descending branch of a tree. 15. a line of 'chunam' put on the tiling of a roof. 16. aid, assistance. 17. the moving of a chessman. 18. the root of the hair on the skin. 19. the roots of trees. 20. a support

or prop for plants, sugar cane, &c. 21. the mouth piece of a crucible. 22, an upright string of rope work for hanging vessels in. 23. a string attached to a fishing net. 24. a weaver's warp. 25. the side post of a door. 26. the tail of a rocket. 27. the cornice of a paddy or large chest. കാൽ കഴുകുന്നു. To wash the feet, i. e. to ease the body.

കാല്ക്കുപ്പായം. s. Trowsers, breeches.

കാലൂട്ട്. s. A disease among cattle.

കാല്ക്കോളാമ്പി. s. A spitting pot.

കാല്ച. s. Oosing out. 2. vomiting.

കാല്ചങ്ങല. s. Chains for the legs or feet.

കാല്ചട്ട. s, Breeches, trowsers.

കാല്ചിലമ്പു. s. Tinkling trinkets worn on the legs.

കാല്ചുവട്. s. A footstep, a foot-mark.

കാല്തള. s. A ring or ornament for the feet.

കാല്തളിർ. s. The foot.

കാല്താർ. s. The foot.

കാൽനഖം. s. A toe-nail.

കാൽനട. s. Going on foot. കാൽനടയായി. On foot.

കാല്പടം, s. The forepart of the sole or bottom of the foot.

കാല്പാട്. s. The depth reached by the feet.

കാല്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To press the feet softly; to catch or seize by the feet. 2. to prostrate at another's feet.

കാല്പൂഴി, or കാല്പൊടി. s. The dust of the feet.

കാല്പ്രയോഗം. s. The use of the legs, any thing done by the feet, as in dancing, &c.

കാല്മടക്ക്. s. The hollow or under part of the knee.

കാല്മേസ. s. Stockings.

കാൽവണ്ണ. s. The calf of the leg.

കാൽവിരൽ. s. A toe.

കാൽവിലങ്ങു. s. Fetters for the legs.

കാല്പെരുമാറ്റം. s. 1. The use of the legs. 2. the noise of walking.

കാവു. s. 1. A grove of trees. 2. a grove or small pagoda of the goddess 'Bhadracali' 3 a hilt. 4. a piece of wood with ropes suspended at each end, see കാവടി. 5. a measure 6. a young girl among the BRAHMANS, &c. eight years of age.

കാവചികം. s. A multitude of men in armour കവചം ധരിച്ച കൂട്ടം.

കാവടി. s. A piece of wood with ropes suspended from each end, placed upon the shoulder for carrying a burden, like that used by milk-maids in England. കാവുതടി The pole or wood alone. കാവിച്ചുമക്കുന്നു. To carry burdens on the shoulders by a "cawadi."

കാവടിക്കാരൻ. s. A person who carries the above.

കാവട്ടപ്പുല്ല്. s. A medicinal grass, 'Andropogon.

കാവണ്ടം. s. See കാവടി.

കാവതി s. 1. A barber's tribe. 2. a class of 'Sudras'. മാരാൻ.

കാവതിക്കാക്ക. s. A raven.

കാവത്തു. s. Yams.

കാവലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To appoint a guard, sentry, &c. കാവലിൽ ആക്കുന്നു. To put into confinement, to put into custody, to deliver into custody.

കാവലാളി. s. A watchman, a guard, a sentinel. &c.

കാവൽ. s. 1. A guard. 2. custody. 3. imprisonment. 4. preservation, protection.

കാവൽക്കാരൻ. s. A sentry, sentinel, a watchman, a guard.

കാവല്പുര. s. A guard or watch house.

കാവൽ ഫലം. s. The share of grain given to a watchman from the threshing floor or the field.

കാവൽവിളി. s. The cry of a watchman, or guard.

കാവൽ സ്ഥലം. s. A guard station, a guard house, a prison.

കാവളം s. A tree, 'Sterculia Balanghas'.

കാവളം കാളി. s. A bird, the 'maina'

കാവി. s. Red ochre.

കാവിക്കല്ലു. s. Ochre, reddle.

കാവിമണ്ണു. s. Red ochre, or red earth, bole armenic, 'Bolus'

കാവിവസ്ത്രം. s. A mendicant's cloth.

കാവുന്നു, വി, വാൻ. 1, To carry burdens on the shoulders by 'cawadi' 2. to carry burdens suspended on a pole or bamboo between two or more persons.

കാവേരം. s. Saffron, 'Crocus sativus' കുങ്കുമപ്പൂ

കാവേരി. s. The 'Caveri' one of the principal rivers in the Southern part of the Indian Peninsula. It takes its rise from the Western ghauts, and runs through the Mysore country. passing the capital Seringapatam; thence it flows to the districts of Coimbatore, Trichinopoly and Tanjore. Near Thrichinopoly it is divided into two branches, one of which retains the name 'Caveri' and spreads its waters by innumerable channels, all over the district of Tanjore, where it is nearly absorbed, before reaching the sea. The other branch takes the name of the 'Coleroon' and runs into the sea near 'Devicotta'.

കാവ്യൻ. s. 1. A name of the planet Venus, represented by the Hindus as a male, and considered the preceptor of the demons. ശുക്രൻ. 2. a heathen.

കാവ്യം. s. A poetical composition. 2. poetry.

കാശു. s. A cash, the smallest copper coin. ചെമ്പുകാശു. 2. a silver coin. വെള്ളിക്കാശു 3. a gold coin. തങ്കക്കാശു.

കാശി. s. 1. A species of long grass, 'Saccharum spontaneum. ആറു ദർഭ. 2. cough, catarrh. ചുമ.

കാശം. s. 'Casi' the modern Benares, a celebrated place of pilgrimage.

കാശിത്തുമ്പ. s. A balsam.

കാശിരെട്ടു. s. A strong kind of striped cloth, canvass.

കാശുതാലി. s. A necklace of gold pieces made in the shape of gold coin, and worn by Brahmanee women.

കാശുമാല. s. A necklace formed of a string of gold coins.

കാശ്മരി. s. A plant, see the following.

കാശ്മര്യം. s A plant, commonly, 'Gambhari, Gmelina arborea' പെരിങ്കുമിഴു.

കാശ്മീരജന്മം. s. Saffron, 'Crocus sativus. (Lin).

കാശ്മീരജം. s. Saffron. കുങ്കുമപ്പൂ. 2. a costus.

കാശ്മീരം. s. 1. A plant, with a tuberous root termed, ,Costus speciosus'. പുഷ്കരമൂലം. 2. the country of 'Cashmire' ഒരു രാജ്യം.

കാശ്യപൻ. s. The name of a saint, also called Camadu.

കാശ്യപി. s. 1. A name of 'Aruna,' the' charioteer of the sun. അരുണൻ. 2. a name of Garuda, the bird of Vishnu. ഗരുഡൻ.

കാശ്യപി. s. The earth. ഭൂമി.

കാശ്യപേയൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

കാഷായം. adj. Of a reddish colour, red.

കാഷായവസന. s. A widow. വിധവ.

കാഷായ വസ്ത്രം. s. A cloth dyed with red ochre.

കാഷ്ഠകം. s. Aloe wood, or Agallochum.

കാഷ്ഠകദ്DALം. s. 1. A kind of wooden shovel or scraper, used for baling water out of a boat, or for scraping and cleansing its bottom, &c. 2. a stake to which a boat is tied. തോണി കെട്ടുന്ന കുററി.

കാഷ്ഠതൾ. s. A carpenter. ആശാരി.

കാഷ്ഠതക്ഷകൻ. s. A carpenter. ആശാരി.

കാഷ്ഠമല്ലം. s. A bier, a plank, &c. on which dead bodies are carried. ശവക്കട്ടിൽ.

കാഷ്ഠം. s. 1. Wood, firewood. 2. dung, fœces, human excrement.

കാഷ്ഠലോഹി. s. A club, a short cudgel especially if armed with iron. വളഞ്ഞവടി.

കാഷ്ഠാ. s. A 1. quarter, or region of the world, space, tract. ദിക്കു. 2. place, site. സ്ഥലം. 3. a measure of time, the 30th part of a 'Cala' or 18 twinklingt of the eye. പതിനെട്ടു ഇമച്ചുഴികൂടിയ കാലം. 4. excellence, superiority. ശ്രേഷ്ഠത. 5. happiness. ഭാഗ്യം.

കാഷ്ഠാംബുവാഹിനി. s. A wooden bucket, or baling vessel. മരവി.

കാഷ്ഠിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To deposit dung, to ease one's self, to go to stool.

കാഷ്ഠില. s. A plantain. വാഴ.

കാസം. s. 1. A cough, catarrh. ചുമ. 2. asthma.

കാസമർദ്ദം. s. 1. A plant, 'Gassia esculenta.' പൊന്നാരവീരൻ. 2. an acid preparntion, a mixture of tamarinds and mustard.

കാസരം. s. A buffalo. പോത്തു.

കാസശ്വാസം. s. Asthma. ചുമ.

കാസാരം. s. A pond, a pool. പൊയ്ക.

കാസീ. s. person afflicted with asthma. ചുമയുള്ളവൻ.

കാസീസം. s. Green vitriol, green sulphate of iron. മയിൽ തുത്ഥം. (തുരിശു).

കാസു. s. 1 Indistinct speech. കൊഞ്ഞവാക്കു. 2. a sort of spear or lance. വേലായുധം.

കാഹളം. s. A large musical instrument, a trumpet. കാഹളമൂതുന്നു. To blow or sound a trumpt.

കാള. s. A bull, an ox, a bullock.

കാളകണ്ടകം. s. A gallinule.

കാളകണ്ഠൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a sparrow. കരികിൽ 3. a peacock. മയിൽ. 4. a wagtail. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

കാളകം. s. A freckle, a mark. കറുത്ത മറു.

കാളകൎണ്ണിക. s. Misfortune, misery. നിൎഭാഗ്യം.

കാളകളി. s. Idling about, doing nothing.

കാളകളിക്കാരൻ. s. An idler, one who spends his time doing nothing.

കാളകൂടം. s. A kind of poision. വിഷം.

കാളക്കിടാവു°. s. A bull calf.

കാളഖണ്ഡം. s. The liver. കരൾ.

കാളൻ. s. A kind of 'curry'. adj. Black.

കാളപൃഷ്ഠം. s. 1. The bow of CARNA. കൎണ്ണന്റെ വില്ലു°. 2. a bow in general.

കാളഭുജംഗം. s. The name of a very poisonous serpent. കറുത്തസൎപ്പം.

കാളമേഷിക. s. 1. Bengal madder, 'Rubia manjith. മഞ്ചട്ടി. 2. black 'Teori'. കരിന്തുവര, നാല്പൊല്പകൊന്ന.

കാളമേഷി. s. A medicinal plant, 'Conyza, or Serraluta anthelmintica'. കാട്ടുജീരകം, കാൎപ്പോകിൽ.

കാളം. s. 1. The colour black. കറുപ്പു°. 2. a trumpet. കാഹളം. 3. a large fishing hook used to catch alligators, &c.

കാളരാത്രി. s. 1. Thick darkness. കൂരിരുട്ടു°. 2. the third fang of the four venomous teeth of a Cobra-capell. പാമ്പിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിഷപ്പല്ലു°.

കാളൽ. s. 1. Heat, flame. 2. burning.

കാളവായു°. s. A stove, a fire place.

കാളസൎപ്പം, s. See കാളഭുജംഗം.

കാളസ്കന്ധം. s. 1. A sort of Ebony, 'Diosperos melanoxylon. (Rox.) പനച്ചി. 2. the 'Tamala, a tree bearing black flowers. പച്ചിലവൃക്ഷം.

കാളസ്ഥാലി. s. A tree. പുപ്പാതിരിമരം.

കാളഹസ്തി. s. 'Calatri,' a m untain and town in the Carnatic.

കാളാ. s 1. Black cumin seed കരിംജീരകം. 2. a species of 'Teori.' നാല്പൊല്പക്കൊന്ന.

കാളാഗരു s. A black kind of Aloe wood, or 'agallochum.' കാരകിൽ.

കാളാഞ്ചി. s. 1. A gold or silver tassel of a palankeen. 2. the tassel of a necklace. 3. a large spittoon.

കാളാനുസാരി. s. Benzoin or Benjamin. സാമ്പ്രാണി.

കാളാനുസാൎയ്യം s. 1. Gum Benjamin, or Benzoin. സാമ്പ്രാണി. 2. a yellow fragrant wood from which a perfume is prepared. ചേലേയകം.

കാളാമുണ്ടം. s. The stem of a plantain tree.

കാളായസം. s. Iron. ഇരിമ്പു°.

കാളാരിമേദം. s. A species of black oak. കറുത്ത കരിവേലകം.

കാളി. s. 1. Black (the color); blackness. കറുപ്പു°. 2. a large plantain tree. വാഴ.

കാളിക. s. 1. A multitude or succession of clouds. cloudiness. മേഘക്കൂട്ടം 2. a. squirrel. അണ്ണാൻ. 3. a name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

കാളികം. s. A black kind of sandal. കാരകിൽ.

കാളിന്ദി s. 1. The name of the river 'Jamuna' or Jumna. യമുനാനദി. 2. one of the eight wives of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ പ്രധാന ഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി.

കാളിന്ദീഭേദനൻ. s. A name of BALARAMA. ബലഭദ്രൻ.

കാളിമ. s. Black (the color,) blackness. കറുപ്പു°.

കാളിയൻ. s. A great serpent. കറുത്തസൎപ്പം.

കാളി. s. 1. The goddess CALI, DURGA, or PARWATI. 2. the second of the four venomous fangs of the Cobra-capell. പാമ്പിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിഷപ്പല്ലു°. 3. the indigo plant. അമരി.

കാളുന്നു, ളി, വാൻ. v. n. 1. To burn, to flame, to be hot. 2. to be consumed.

കാളും. and കാൾ. adv. Than; the particle of comparison.

കാക്ഷി. s. A plant, a sort of Trefoil, 'Cytisus cajan' തുവര.

കാക്ഷീവം. s. The Morunga tree, 'Morunga hyperanthera, &c. മുരിങ്ങ.

കാഴ്ച. s. 1. Sight. 2. scene. 3. spectacle. 4. prospect. 5. vision, apparition, appearance. 6 an offering. a complimentary gift, a present to a superior. 7. knowledge, perception. കാഴ്ച കാട്ടുന്നു. To show one any thing. കാഴ്ചകാണുന്നു. To see a vision, to perceive.

കാഴ്ചക്കാരൻ. s. A spectator.

കാഴ്ചപ്പട. s. 1. A review. 2. a sham fight. 3. an assembly of spectators.

കാഴ്ചവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To present an offering, gift or present.

കാഴ്ചവേല. s. A show, exhibition.

കാറ്. s. 1. A cloud. 2 a black rain cloud

കാറ. s. 1. A collar of gold or silver. 2. mortar.

കാറൽ. s. 1. A tickling sensation in the throat. 2. rancidity. 3. hawking and spitting out. 4. disrelish. 5. a loud cry or noise.

കാറുകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To gather for rain as clouds.

കാറുന്നു, റി, വാൻ. v. 1. To have a tickling or itching sensation in the throat. 2. to have a distaste or disrelish. 3. to grow rancid or stale. 4. to retch, to hawk and spit phlegm. 5. to cry violently, as children. 6. to make a noise.

കാറുവാൻ. s. A bird, the 'maina'.

കാറുവാർ. s. 1. Domination, mastery. 2. dominion, authority. 3. business, occupation, affairs.

കാറെക്കാ. s. An unripe fruit.

കാററ്. s. 1. The wind, air. 2. wind from behind. കാററടിക്കുന്നു. The wind blows. കാററുപിടിക്കുന്നു. 1. To smell or inhale the scent of any thing. 2. the wind to fill (or take hold of) the sails of a vessel. കാററു വീശുന്നു. The wind blows gently.

കാററത്തിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To expose to the air, to air a thing. 2. to winnow corn.

കാററാടി. s. 1. A paper kite. 2. a whirligig.

കാററുകൊള്ളുന്നു. v. n. To take an airing, to cool, or refresh one's self.

കാററുപാങ്ങ്. s. Placing fair for the wind.

കാററുമറവ്. s. A shelter, or screen from the wind.

കാററുവാ. s. A current of air.

കാരോററം. s. The rushing of the wind.

കാററൊഴിവ്. s. A current of air.

കി. A syallabic or compound letter.

കികി. s. A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

കികീദിവി. A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

കിക്കിളി s. Tickling sensation in certain parts of the body, titillation കിക്കിളി കൂടുന്നു. To feel titillation. കിക്കിളി കൂട്ടുന്നു, കിക്കിളി പ്പെടുത്തുന്നു. To titillate, to tickle. കിക്കിളി കത്തുന്നു. To tickle, to titillate.

കിങ്കണൻ. s. One who is regardless of trifles അല്പദ്രവ്യത്തെ പ്രമാണിക്കാത്തവൻ.

കിങ്കരൻ. s. A servant, an attendant. ഭൃത്യൻ, ദാസൻ.

കിങ്കരി s. A maid-servant. ദാസി.

കിങ്കിണി. s. A girdle of small bells, or any tinkling ornament. കിങ്ങിണി.

കിങ്ങിണി. s. A wreath of bells, tied round the waist of children or the necks of horses.

കിച്ചടി. s. A kind of curry, eaten raw; chetney.

കിഞ്ച. ind. An inceptive or continuative particle, moreover, further again. അത്രയും, ഇത്രയും.

കിഞ്ചന. ind. A little, a very little. അല്പം.

കിഞ്ചനൻ. s. A poor, mean man. അല്പൻ.

കിഞ്ചിൽ. s. Begging, asking, supplication.

കിഞ്ചിൽ ind. 1. Little, a part. 2. something, some what. 3. a very little, the smallest possible quantity. എത്രയും അല്പം.

കിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. a. To beg, to ask, to beseech, to implore.

കിഞ്ചുളകം. s; A worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

കിഞ്ജല്കം. s. The filament of a lotus; great numbers of which surround the pericarp. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെ അല്ലി.

കിട. adj. Equal, like. s. A bank, a mound. ചിറ.

കിടക്ക. s. A bed, a mattress.

കിടക്കപ്പുര. s. A bed-chamber, a bed-room.

കിടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ v. n. 1. To lie, to lie down, to lie along, to repose, to rest. 2. to dwell. 3. to be.

കിടങ്ങ്, s. 1. A ditch, a trench, a moat. 2. a godown, out-house, store-house, granary.

കിടച്ചിൽ, s. Quarrel, dispute, falling out with one another. 2. disunion, separation. 3. touching, beating or knocking together.

കിടച്ചുതൊടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To touch one another.

കിടത്തൽ s. The act of laying a child, &c. down, putting or laying down,

കിടത്തുന്നു. ത്തി, വാൻ. v. a. To lay or put down in a lying posture, to cause to lie down; to put to sleep.

കിടപ്പ്. s. 1. Lying (down), posture. 2. situation. 3. the state of lying down, resting repose, 4. any thing on hand, as corn, &c.

കിടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To quarrel, to

dispute, to fall out with one another. 2. to touch, press or knock against or together. 3. to hit or dash against.

കിടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To throw a stone, 2. to drive a 'nail', to drive a ,carriage'

കിടാക്കൾ. s. plu. 1. Children. 2. the young of animals.

കിടാങ്ങൾ. s. plu. 1. Children. 2. the young of animals. 3. we, an honorific term used by artificers in addressing their superiors.

കിടാത്തൻ. s. 1. A male child, a boy. 2. I, an honorific term.

കിടാത്തി. s. 1. A female child, a girl. 2. I, (fem) an honorific term.

കിടാരം. s. A caldron, a large vessel or pot.

കിടാവു്. s. 1. A child. 2. a calf. 3. the young of animals. 4. title among the 'Sudras' in North Malabar.

കിടി. s. A hog,a pig. പന്നി.

കിടിഞ്ഞൻ. s. A deep basket.

കിടുകു്. s. A screen made of cocoa-nnt leaves.

കിടുകിടുക്കുന്നു. ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To tremble, to shake or shiver with fear or cold, 2. to sound as a hollow vessel when any thing is put and shaken in it, or as when vessels are knocked one against another.

കിടുകിടുപ്പു്. s. 1. Tremour, shaking or shivering with fear or cold. 2. the sound of vessels when knocked together.

കിടുകിടെവിറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To tremble, to shake or shiver with cold orfear.

കിടുക്കം. s. 1. Tremour. 2. the sound of empty vessels when they are knocked together.

കിടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. See കിടുകിടുക്കുന്നു. 2. to carry any thing under the arm.

കിടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ, v. n. 1. To sound, to make a noise. 2. to shake, to shiver. 3. to die.

കിടുപിടി. s. A small tabour of an oval form.

കിടുമ്മൻ. s. A bolt. കിടുമ്മനിടുന്നു. To bolt.

കിടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To obtain, to be had, to be found.

കിടെയ്പ്. s. Procurement, obtaining.

കിടെത്തു്. s. A cork.

കിട്ടം. s. 1. Dross, scoria. 2. excrement, excretion, dirt. മലം.

കിട്ടാക്കാറി. s. A debtor unable to pay his debts.

കിട്ടി. s. A kind of hand torture, composed of two pieces of wood, tied at one end; one is passed over, and the other under the hand, and then the two open ends are squeezed together. കിട്ടിയിടുന്നു. To torture, as in the preceding.

കിട്ടിക്കോൽ. s. See the preceding.

കിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To have, to obtain, to find, to come into possession, with the Dative of the person and Nominative of the thing obtained.

കിണം. s. 1. A scar; തഴമ്പു്. 2. a wart, a mole. മുഴ.

കിണച്ചിൽ. s. 1. Quarrel, dispute. 2. disunion, separation. 3. knocking or beating together.

കിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To qurrel, to dispute. 2. to knock or beat together.

കിണർ. s. A well.

കിണിഹി. s. A medicinal plant, the rough Achyranthes, 'Achryanthes aspera. (Lin.) വലിയ കടലാടി.

കിണുകിണെ. adv. With a gentle sound.

കിണുക്കം. s. 1. Stoutness, thickness. 2. a gentle sound, as that of a hand bell. 3. clatter.

കിണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To give a gentle sound, as a hand bell.

കിണുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To become stout. 2. to become thick or stiff.

കിണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To give a gentle sound, to tnkle, as small bells. 2. to clatter. 3. to speak through the nose.

കിണുപ്പു്. s. 1. Stoutness. 2. stiffness, thickness, 'as of honey.

കിണ്ടത്തരം. s. See കിണ്ടാട്ടം.

കിണ്ടൻ s. A sort of striped cotton cloth.

കിണ്ടപ്പൻ. s. A stout or robust person.

കിണ്ടം. s. 1 Disappointment, defeat, disaster. 2. mischief, evil. 3. folly, mistake കിണ്ടം പിണയുന്നു To be involved in disappointment. കിണ്ടം പിണെക്കുന്നു. To involve one in misfortune, evil, disaster.

കിണ്ടം പിണച്ചിൽ. s. The state of being involved in folly, mischief, disappointment, &c.

കിണ്ടൽ. s. 1. Stirring, agitating. 2. searching, pumping, sifting a person to find out a secret.

കിണ്ടാട്ടം. s. 1. Pumping or sifting a person to pump to find out a secret. 2. deceit. കിണ്ടാട്ടുന്നു. To sift a person.

കിണ്ടി. s. 1. An ewer made of metal, a water pot with a spout attached to it. 2. large swelling of the testicles.

കിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. To stir any thing in a vessel.

കിണ്ണൻ. s. A small metal plate, turned up on the rim, out of which the natives of India usually eat their victuals.

കിണ്ണം. s. See കിണ്ണൻ.

കിണ്ണംമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To proclaim, to cry.

കിണ്ണാണം. s. 1. Sifting, or pumping a person to find out any secret.

കിണ്ണാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sift a person to find out any secret.

കിതവൻ. s 1. A gamester, a gambler. ചൂതു പൊരുതുന്നവൻ, 2. a cheat, a cheating, fraudulent person. ചതിയൻ. 3. a mischievous person. 4. the thorn apple. 'Datura metel. ഉമ്മത്തം.

കിതവം. s. 1. Fraud, cheating. ചതിവു. വഞ്ചന. 2. gambling. ചൂതുകളി.

കിൽ. A particle added to the end of words, and means, 1. If, or. 2. than. ഒന്നുകിൽ പോകണം അല്ലെങ്കിൽ പാൎക്കണം. You may either go or stay. പോകുകിൽ പാൎക്കുന്നതു കൊള്ളാം. It is better to stay than to go.

കിനാവു. s. A dream. കിനാവു പറയുന്നു. To talk in sleep. കിനാവു കാണുന്നു. To dream.

കിന്തമാം. ind. Whether, either of any. ഏതു, ആമൊ, അല്ലയോ.

കിന്തരാം. ind. Whether, either of two. ഏതു, ആമൊ, അല്ലയോ.

കിന്തു. ind. 1. But. എന്നാൽ. 2. moreover, further, പിന്നെയും, ഇനിയും, എന്തു.

കിന്ദേവൻ. s. One who disregards or contemns God. നിരീശ്വരനായുള്ളവൻ.

കിന്ദേവം. adj. Disregarding or contemning God. നിരീശ്വരത്വമായുള്ള.

കിന്നരൻ. s. A demi-god, attached to the service of CUBERA, a celestial querister or musician. അശ്വമുഖൻ.

കിന്നരം. s. A musical instrument. an organ.

കിന്നരി. s. A demi-goddess. അശ്വമുഖി.

കിന്നരേശൻ. s. A name of CUBERA. കുബേരൻ.

കിന്നു. ind. 1. A particle of interrogation, what? എന്തു. 2. of doubt, how, what? എങ്ങിനെ. 3. of comparison, thus, as, like, ഇപ്രകാരം, പോലെ. 4. of conjunction, again further. പിന്നെയും.

കിമപി. ind. A little. അല്പം.

കിമു. ind. Either, or whether, implying doubt or discrimination. എന്തു,

കിമുത. ind. 1. Either, or whether, implying doubt. 2. doubt or discrimination. 3. much, exceeding. അധികം; a particle of magnitude or quantity. വളരെ. 4. an interrogative, how, what? എന്തു, ആമോ, അല്ലയോ.

കിം ind. 1. What, how. എന്തു. 2. either, or; a particle of doubt or interrogation. ഇതൊ, അതൊ, ഉണ്ടൊ, ഇല്ലയൊ. The Sanscrite 'relative pronoun.' Who, what, which, expressing; 1. doubt. 2. interrogation, 3. 3. disdain. 4. reproach, (as in English who are you, &c.)

കിംപചം, &c. adj. Avaricious, miserly. ലുബ്ധുള്ള.

കിംപചാനൻ. s. One who is avaricious, a miser, a niggard. ലുബ്ധൻ.

കിംപചാനം, &c. adj. Avaricious, miserly, niggardly. ലുബ്ധുള്ള.

കിമ്പാകം, &c. adj. Silly, childish, infantine. ഭോഷത്തരം. s. A creeping plant. കാക്കത്തൊണ്ടി.

കിമ്പുരുഷൻ. s. A heavenly musician. അശ്വമുഖൻ.

കിംവദന്തി. s. A rumour or report. ശ്രുതി.

കിംവാ. ind. Or, else, moreover. അല്ലെങ്കിൽ, അത്രയുമല്ല, എന്തു.

കിംശാരു. s. The beard of corn. നെല്ലിന്റെ ഓക.

കിംശുകം. s. 1. A tree bearing beautiful red blossoms, and hence often alluded to by poets. 'Butea frondosa;' also, പലാശു.

കിംക്ഷണൻ. s. One who is regardless of time. കാലത്തെ വിചാരിക്കാത്തവൻ.

കിയതി. ind. How far. എത്ര.

കിയൽ. ind. How much. എത്ര.

കിരണമാലി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

കിരണം. s. A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.

കിരാതതിക്തം. s. A kind of gentian, 'Gentiana chirayita. (Rox.) പുത്തരിച്ചുണ്ട.

കിരാതൻ. s. 1. A savage, one of the barbarous tribes who inhabit woods and mountains, and live by the chase. കാട്ടാളൻ. 2. a huntsman.

കിരാതം. A kind of Gentian, 'Gentiana chirayita.' (Rox.) പുത്തരിച്ചുണ്ട, നിലവേപ്പ്.

കിരാതി. s. 1. A name of the Ganges or its goddess. 2. the wife of a കിരാതൻ, or a female of that tribe. കാട്ടാളസ്ത്രീ. 3. a lattice, a battlement.

കിരി. s. A hog. പന്നി.

കിരിയം. s. The chief class among the 'Sudras.' ശൂദ്രന്മാരിൽ പ്രധാന ജാതി.

കിരിയാത്തു്. s. Creyat, 'Justitia Paniculata.'

കിരീടപതി. s. A king who wears a crown. കിരീടം ധരിച്ച രാജാവു്.

കിരീടം. s. A crown, a diadem, a crest. രാജമുടി. കിരീടം ധരിക്കുന്നു. To wear a crown. കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു, കിരീടം വയ്ക്കുന്നു. To crown a person.

കിരീടി. s. A name of Arjuna. അർജ്ജുനൻ.

കിരുകിര. adv. With a low rustling noise.

കിരുകിരുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ v. a. 1. To rustle, to make a low rattling noise, as dry leaves on the ground, or any thing among dry leaves, &c. 2. to feel a peculiar sensation in a limb that has been asleep.

കിരുകിരുപ്പു്. s. The rustling of dry leaves, &c. 2. the sensation felt in a limb after it has been asleep.

കില. adv. An aptote signifying, 1. News, so said, so reported. 2. likelihood, probably, possibly. പോൽ.

കിലാസം. s. A blotch, a scab. ചുണങ്ങു്.

കിലാസി. s. One who has blotches. ചുണങ്ങൻ.

കിലിഞ്ജകം. s. 1. A mat. പായു്. 2. a screen, or twist of grass or straw. മറ, തിരിക

കിലുകില. adv. 1. With a sound of loud laughter 2. with a tinkling, rattling, or crackling noise.

കിലുകിലുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To ring, to make a tinkling, or crackling noise; to gingle, to clink.

കിലുകിലുപ്പു്. s. A tinkling noise, a ringing or rattling sound.

കിലുക്കു്. s. A rattle, a child's play thing.

കിലുക്കം. s. See കിലുകിലുപ്പു്.

കിലുക്കാമ്പുട്ടിൽ. s. A shrub: the seeds of this shrub when ripe rattle or crackle in the legumen or shell, 'Crotalaria laburnifolia.' (Lin.)

കിലുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v.a. To make a tinkling noise.

കിലുക്കവടി. s. A stick or staff which makes a noise.

കിലുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. n. To ring or sound as a bell or any sonorous substance.

കിൽബിഷം. s. 1. Sin, crime. പാപം. 2. fault, offence. കുററം.

കില്ലു്. s. A doubt.

കിശലം. s. A sprout, a shoot. തളിരു്.

കിശോരൻ. s. A boy, a youth, a lad, from his birth to the end of his fifteenth year: a minor in law. ബാലകൻ.

കിഷ്കിന്ധ. s. A mountain situated in or about the province of ORISSA.

കിഷ്ക്കു. s. 1. A cubit. ഒരുമുളം. 2. a span. ഒരുചാൺ. 3. the fore-arm. കൈ.

കിസലയം. s. A sprout, a young shoot. തളിരു്.

കിള. s. 1. Digging, working with a spade or hoe. 2. an account by tank diggers.

കിളമ്പൽ. s. Rising, rising up, ascending.

കിളമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v.n. To rise up, to ascend.

കിളരം. s. Height, elevation.

കിളരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v.n. To grow high, to be lifted or raised up, to rise.

കിളക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To become corroded, as brass and copper.

കിളർച്ച. s. Elevation, the act of raising.

കിളൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. v. a. To lift up, to make high, to raise up.

കിളർപ്പു്. s. Rust of brass, verdigris.

കിളറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To stir, to move, to remove from its place. 2. to rise as dust. 3. to be reduced to powder.

കിളാവു്. s. Verdigris, rust of brass or copper. കിളാവു പിടിക്കുന്നു. To become corroded, as brass, verdigris to form.

കിളാവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. See കിളക്കുന്നു.

കിളി. s. A parrot, a paroquet.

കിളിക്കത്തി. s. The scissors used for cutting betel-nut.

കിളിക്കൂടു്. s. A parrot's nest or cage.

കിളിച്ചിൽ. s. A bud, sprout.

കിളിഞ്ഞിൽ. s. The name of a tree.

കിളിപ്പാട്ടു. s. A song or poem taken from the Sanscrit, as the 'Ramayanam.'

കിളിപ്പെട. s. A female parrot.

കിളിമൂക്കു. s. The little piece of 'Ola' or wood which prevents the leaves of an 'Ola' book falling off from the string.

കിളിമൊഴി. s. Talking like a parrot,

കിളിവാക്കെട്ടു. s. The juncture of two branches of a tree.

കിളിവാതിൽ. s. A window.

കിളക്കുന്നു,ത്തു,വാൻ. v. n. To spring up, to sprout, to germinate, to grow up, to put forth shoots out of the root.

കിളന്നു. s. A sprout, a shoot.

കിളപ്പു. s. Shooting, sprouting, germinating.

കിളക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To dig, to pierce with a spade or hoe; to work with a spade.

കിള്ളൽ. s Pinching, the act of plucking.

കിള്ളുന്നു,ള്ളി,വാൻ. v. a. To pinch, to pluck

കിഴക്കു. s. East.

കിഴക്കതെക്കായിട്ടു. adv. To the south-east.

കിഴക്കൻ. s. 1. The east wind, or easterly wind. 2. a man from the east. കിഴക്കൻകാറ്റു. The east wind. കിഴക്കൻമഴ. Rain from the east.

കിഴക്കിനി. s. The east wing of a building.

കിഴക്കോട്ടു. adv. Eastward.

കിഴക്കോട്ടേക്കു. adv. Eastward, toward the east.

കിഴങ്ങു. s. 1. Any bulberous or tuberous root. 2. one of an esculent sort.

കിഴങ്ങൻ. s. One who keeps any matter to him self.

കിഴപ്പു. s. Panting, pant, palpitation.

കിഴവൻ. s. An old man.

കിഴവി. s. An old woman; also കിഴത്തി.

കിഴി. s 1. Any thing tied up in a piece of cloth, as sand, rice, money, &c. 2. the office of a treasurer. 3 a certain medical treatment by rubbing. കിഴികുത്തുന്നു, കിഴിതിരുമ്മുന്നു. To beat gently, or rub the body with a medical composition tied up in cloth.

കിഴിക്കാരൻ. s. One who has the charge of money. a treasurer. a cashkeeper.

കിഴിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To flay, to strip off the skin. 2. to subtract, to take away part from the whole. 3. to contemn, to lesson; to detract, to derogate from. 4. to make an opening, to form a hole.

കിഴിക്കെട്ടു. s. A small bundle of any thing tied up.

കിഴിച്ചിൽ. s. 1. Abasement, depression. 2. humility, submission. 3. substraction. 4. flaying.

കിഴിപ്പു. s. 1. Flaying, stripping off the skin. 2. subtraction. 3. detraction.

കിഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v, n. 1. To form into a hole, as a sore, &c. 2. to be flayed. 3. to be abased; to demean one's self, to be submissive. 4. to be lowered, to be degraded, to descend. 5. to be subtracted.

കിഴിവു. s. Degradation, abasement. See കിഴിപ്പു.

കിഴിശ്ശീല. s. A small bag or purse.

കിഴുകാനെല്ലി. s. A medicinal plant, the annual Indian Phyllanthus, 'Phyllanthus Niruri.' (Lin.)

കിഴുക്കു. s. A knock or blow on the head with the fist, a cuff a buffet.

കിഴുക്കാന്തൂക്കം. s. 1. Downwardness. 2. a steep place, a precipice.

കിഴുക്കാമ്പാടു. adv. Downwards, headlong.

കിഴുക്കില. s. 1. A leaf used for curry as a plate at the time of eating. 2. a leaf put under others used as plates: this is only done for kings or great men.

കിഴുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To knock or give a blow on the head with the fist, to cuff, to buffet.

കിഴുത്ത. s. 1. A small hole. 2. a leak.

കിഴുങ്ങു. A kind of yams which grows on the stem of the larger yam.

കിഴുങ്ങുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. To pant, to breathe strongly, to pant for breath, to palpitate.

കിറാച്ചിൽ. s. Resisting, holding back.

കിറയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To resist, to hold back.

കിറിണി. s. Tickling, titillation.

കിറുകിണ്ണിപ്പാല. s. A sort of asclepias, 'Asclepias rosea.

കിറുകിറുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v n. To make a noise as an iron pen in writing on 'Olas, shoes in walking, or as rats in gnawing leaves, timber, &c.

കിറുകിറുപ്പ്. s. Making a noise as above, creaking of shoes.

കിറുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To erase, to strike out, to draw the pen through a writing.

കിറുത്ത്. s. Pride, arrogance, insolence.

കീ. A syllabic or compound letter.

കീ. adv. The cry as of birds, &c.

കീകസം. s. 1. A bone. അസ്ഥി. 2. a lath. അലക്.

കീകസാത്മജൻ. s. A giant. രാക്ഷസൻ.

കീചകൻ. s. The name of a 'rajah, 'Racshasa or giant.

കീചകം. s. 1. A bamboo whistling or rattling in wind. 2. any hollow bamboo. തുമ്പി തുളച്ച മുള.

കീടകം. s. worm or insect. പുഴ.

കീടഘ്നം. s. 1. Sulphur. ഗന്ധകം. 2. a shrub used in medicine as an anthelmintic, 'Erycibe paniculata. (Rox.)

കീടജം. s. 1. Necessity, want. ആവശ്യം. 2. lac, an animal die of a red colour. അരക്ക്. 3. silk thread. പട്ടുനൂൽ.

കീടമണി. s. A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ്.

കീടം. s. A worm, an insect. പുഴ. 2. a beetle. വണ്ട്. 3. a sign in the zodiac, 'Scorpia' വൃശ്ചികരാശി. 4. the dross of iron.

കീടോൻ. s. A kind of yam.

കീനാശൻ. s. 1. A name of 'Yama' യമൻ. 2. a labourer, or cultivator of the soil. കൃഷിക്കാരൻ. 3. a poor or mean man. 4. a covetous, niggardly person.

കീരം. s. A parrot. കിളി.

കീരി. s. The mungoose, 'Viveria ichneumon.

കീരിക്കിഴങ്ങ്. s. A bulbous root, said to be an antedote for the bite of snakes.

കീരിപ്പല്ല്. s. A small tooth,

കീരിപ്പാമ്പ്. s. A worm bred in the body.

കീൎത്തനം. s. 1. A hymn. 2. speech, a word. 3. praise, eulogy. കീൎത്തനം പാടുന്നു. To sing praise, to celebrate.

കീൎത്തി. s. 1. Fame, renown, celebrity, reputation, glory. നല്ല ശ്രുതി. 2. rumour, report. പ്രസിദ്ധം.

കീൎത്തികേട്. s. Disgrace dishonour.

കീൎത്തികെടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. To dishonour, to disgrace.

കീൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To celebrate, to make known. 2. to eulogize, to praise.

കീൎത്തിതം. adj. 1. Celebrated, renowned. 2. said, asserted. 3. noble, illustrious. 4. notorious, known. കീൎത്തിക്കപ്പെട്ട.

കീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To celebrate, to eulogize, to praise. 2. to make illustrious.

കീൎത്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be praised, to be celebrated. 2. to become renowned, illustrious. 3. to be known, notorious.

കീൎത്തിമാൻ. s. One who is celebrated, renowned, noble, illustrious. കീൎത്തിയുള്ളവൻ.

കീല്. s. Tar, pitch.

കീലകം. s. A pillar or post for cows, &c. to rub themselves against; also one to which they are tied. പശുകെട്ടും കുററി.

കീലം. 1. The flame of fire. ജ്വാല. 2. smallness, minuteness. അല്പം. 3. a pin a stake, a bolt, a gnomon. കുററി. 4. a wedge. ആപ്പ്. 5. a nail. ആണി. 6. a lance, a pike. മരക്കുന്തം.

കീലരന്ധ്രം. s. A hole for a nail, or pin. ആണിത്തുള.

കീലാലം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. blood. രക്തം.

കീലിതം, &c. adj. Bound, tied, confined. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു.

കീശപൎണ്ണി. s. A tree, 'Achyranthes aspera.' വലിയ കടലാടി.

കീശം. s. A monkey, an ape. കുരങ്ങ്.

കീഴ്. adv. Under, below, beneath, low, vile.

കീഴടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To subdue, to bring or keep under.

കീഴടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To submit, to be in subjection, to be tamed.

കീഴധികാരം. s. An inferior office.

കീഴര. s. A fraction.

കീഴരമ. s. A fraction.

കീഴരയ്ക്കാണി. s. A fraction.

കീഴാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be uuder, to be under ones dominion, to be submissive.

കീഴാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To put under to subdue, to make subject.

കീഴാണ്ട്. s. The last or past year.

കീഴായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be under, to be below, to be mean.

കീഴാൾ. s. A subordinate, an under officer.

കീഴിട്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To sit below or beneath, to sit on the ground.

കീഴിട്ട്. adv. Below, under, beneath.

കീഴിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put under, to subdue.

കീഴിലേ. adj. 1. Past or former. 2. bottom, under.

കീഴിലത്തെ. adj. See the preceding.

കീഴിൽ. adv. 1. Formerly, in time past. 2. under, beneath.

കീഴെ. part &c. postpos. Under, below, down, beneath.

കീഴെപ്പാട്. s. The under or lower side.

കീഴെഭാഗം. s. The under side.

കീഴൊട്ടു. adv. Downward, down.

കീഴ്കച്ചവടക്കാരൻ. s. A petty tradesman.

കീഴ്കച്ചവടം. s. Petty trade.

കീഴ്കട. adj. Former. s. Arrears.

കീഴ്കണക്ക. s. Fractions in Arithmetic.

കീഴ്കാണി. s. A fraction.

കീഴ്കാന്തുക്ക. See കിഴക്കാന്തുക്ക.

കീഴ്കാമ്പാട. See കിഴക്കാമ്പാട.

കീഴ്കാൽ. s. 1. A fraction. 2. the butt end of a gun.

കീഴ്ക്കൂട്ടം. s. An under office in accounts, an underwritership.

കീഴ്ജാതി. s. 1. A low or mean class, or cast 2. a low sort.

കീഴ്തരം. adj. Inferior in price, quality, capacity, &c.

കീഴ്തൈ. s. A young plant, or under plant.

കീഴ്നാളിൽ. adv. In time past.

കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To subdue, to bring under, to subject.

കീഴ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To obey, to submit, to be subjected.

കീഴ്പെട്ടു. adv. Downwards.

കീഴ്ഭാഗം. s. The under or lower part or side.

കീഴ്മൎയ്യാദ. s. Former or established custom or usage.

കീഴ്മാടമ്പു. s. Nobility, lordship, dignity.

കീഴ്മാടമ്പി. s. A nobleman, a lord.

കീഴ്മാറി. s. An inferior sort of gold.

കീഴ്മുക്കാൽ. s. A fraction.

കീഴ്മുന്തിരിക. s. A fraction.

കീഴ്മുറി. s. An under or lower room.

കീഴ്മേൽ. adv. Upside down' topsy turvy.

കീഴ്ലോകം. s. 1. Hell. 2. the infernal regions.

കീഴ്വയർ. s. The lower part of the belly.

കീഴ്വാക്ക. s. Low or vulgar language.

കീഴ്വിചാരം. s. An inferior office.

കീഴ്ശാന്തി. s. The office of one who assists at the services in a temple or pagoda.

കീഴ്ശാന്തിക്കാരൻ. s. One who holds the above office.

കീറൽ. s. 1. A rent, a tear. 2. slitting, cutting. 3. dissection.

കീറാമുട്ടി. s. Difficulty, that which is hard to be accomplished.

കീറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. 1. To tear, to rend. 2. to cleave, to divide, to split. 3. to slit. 4. to cut, to dissect. 5. to draw lines.

കീറു. s. 1. A stripe, a shred. 2. a piece torn off a streak. 3. one half of a leaf. കീറോല. A torn leaf. കീറ്റോല. One half of a leaf of the cocoa-nut tree.

കു A syllabic or compound letter.

കു. s. The earth. ഭൂമി.

കു. ind. A particle of depreciation, and implying, 1. Sin, guilt. പാപം. 2. reproach, contempt. നിന്ദ്യം. 3. diminution, littleness അല്പം. 4. prevention, hindrance. വിരോധം.

കുകരൻ. s. One who has a crooked or withered arm. ചൊങ്കകയ്യൻ.

കുകൎമ്മം. s. A wicked action. ദുഷ്കൎമ്മം.

കുകന്ദരം. s. The cavities of the loins. ഓമല്ലൂഴി.

കുകരം. s. 1. A dog. നായു. 2. a plant and perfume. ഇണിയാങ്കം.

കുകൂലം. s. 1. A hole filled with stakes. കാറി കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുഴി. 2. a conflagration of chaff. ഉമിത്തീ. 3. armour, mail. കവചം.

കുക്കുടധരൻ. s. A name of 'Subrahmanyen.' സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

കുക്കുടപുടം. s. A fire made of dry cow dung to the height of a fowl for preparing medicines.

കുക്കുടം. s. 1. A gallinaceous fowl, a cock. പൂവങ്കോഴി. 2. a wild cock. 3. a peacock. മയിൽ.

കുക്കുടശിഖ. s. 1. Safflower. 'Carthamus tinctorius.' കുയുമ്പപ്പൂ. 2. a flower, the 'cock's comb.' കോഴിപ്പൂ.

കക്കടി. s. 1. A hen. പിടക്കോഴി. 2. a small house lizard. പല്ലി.

കക്കുഭം. s. 1. A wild cock, 'Phasianus gallus.' കാട്ടുകോഴി.

കക്കുരം. s. 1. A dog. നായ്. 2. a vegetable perfume. തുണിയാങ്കം.

കക്കുരി. s. A bitch. പെൺപട്ടി.

കഗ്മളം. s. An opening bud. കട്മളം, പൂമൊട്ട്.

കങ്കലിയം. s. A kind of resin, dammar.

കങ്കുമപ്പട്ട. s. The bark of the 'Crocus Sativus.'

കങ്കുമപ്പൂ. s. Saffron, 'Crocus Sativus.' (Lin.)

കങ്കുമപ്പൊടി. s. A red powder made from the saffron flower, used as a perfume.

കങ്കുമം. s. 1. Saffron, Crocus sativus.' 2. Turmeric mixed with alum and lime juice, which form a fine crimson colour, much used by the Hindus in marking the forehead.

കങ്കുമവർണ്ണം. s. 1. Saffron colour.

കചന്ദനം. s. 1. Red saunders or sandal wood 'pterocarpus santolinus.' (Kœn.) ചെഞ്ചന്ദനം. 2. Sappan or logwood. ചപ്പങ്കം. (ചപ്പങ്ങം)

കചം. s. The female breast, or nipple. മുല.

കചരം, &c. adj. Censorious, detracting. ദുർന്നടപ്പായുള്ള, കറയുന്ന.

കചാഗ്രം. s. A nipple. മുലക്കണ്ണ്.

കചേലം. s. Dirty or tattered clothes. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം.

കചേലി, s. One who is ill clothed, dressed dirty or tattered garments. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചവൻ.

കചോദ്യം. s. 1. Fraud, deceit, trick, subtle device. 2. an improper question. ദുശ്ചോദ്യം.

കജൻ. s. The planet Mars. ചൊവ്വ.

കജം. s. A tree. വൃക്ഷം.

കജംഭിലൻ. s. A thief, a house-breaker. കള്ളൻ.

കഞ്ചം. s. 1. A tassel of silk, &c 2. a brush made of hair. 3. a weaver's brush or comb.

കഞ്ചി s. 1. The neck. 2. smallness, littleness. adj. Small, little.

കഞ്ചിതം. adj. Crooked, curved, bent. വളയപ്പെട്ടത്.

കഞ്ചിക്കുഴി s. The hollow above the nape of the neck.

കഞ്ചുക്കൂട്ടക്കാരൻ. s, A soldier in the Travancore Brigade.

കഞ്ചുക്കൂട്ടം. s. The Travancore Brigade, a native battalion.

കഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. n. To stoop, to bow down.

കഞ്ജം. s. 1. A place overgrown with creeping plants, &c., a bower, an arbour. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. an elephant's tusk. ആനക്കൊമ്പ്. 3. the lower jaw

കഞ്ജരം. s. An elephant. ആന.

കഞ്ജരാശനം. s. The holy fig tree. 'Ficus religiosa.' അരയാൽ.

കഞ്ജലം. s. Sour gruel. കാടി.

കഞ്ഞ്. s. 1. An infant, a babe. 2. a young or small one. 3. the young of fowls, &c.

കഞ്ഞാകം. s. Holy basil, 'Ocimum sanctum.' തുളസി.

കഞ്ഞാകങ്ങത്തിരുട്ട്. s. Great darkness.

കഞ്ഞമ്മ. s. A matron, a lady, (honorific.)

കട. s. A 'coda' or umbrella. കടകെട്ടുന്നു. To make 'codas' or umbrellas.

കടകൻ. s. 1. Asiatic Pennywort, 'Hydrocotyle Asiatica.' 2. an inhabitant of the 'Coorg' country. 3. a mountain on the west coast of the Indian peninsula.

കടകപ്പാല. s. A medicinal plant, 'Conessi,' or oval-leaved rosebay, 'Nerium' or 'Echites antidysenterica' (Rox.) 'Nerium antidysenterium. (Lin.)

കടകപ്പാലയരി. s. The seed of the preceding, 'Echites antidysenterica.'

കടകരാജ്യം. s. The country of 'Coorg.'

കടക്കാരൻ. s. 1. An umbrella bearer. 2. one who has an umbrella.

കടക്കാൽ. s. The handle of an umbrella.

കടക്കൂലി. s. The rent of a house.

കടങ്കം. s. A roof, a thatch. മേൽപ്പുര.

കടങ്ങൽ. s. A plant. See the 1st meaning of കടകൻ.

കടച്ചിൽ. s. The act of shaking off.

കടജം. s. See കടകപ്പാല.

കടന്നടം s. 1. A plant. 'Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി. 2. a fragrant grass, 'Cyperus rotundus.' കഴിമുത്തങ്ങ.

കടപ്പന. s. The large Palmira or tallipot tree, Codda-pana' or 'Corypha umbraculifera.'

കടപ്പായൽ. s. Water soldier, 'Pista stralioles.' (Lin)

കടമ്പുളി. s. The gamboge tree, or fruit. g'ambogia garcinia' (Willd)

കടം. s. A water pot, a pitcher.

കടമുല്ല. s. The large or rose-like Jasmine, 'Jasminum roseum.'

കടയാണി. s. A nail with a flat head.

കടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To shake off, to throw away.

കടരം. s. The post round which the string passes that works the churning stick കടകോൽത്തണ്ട്.

കടർ. s. The bowels, intestines, entrails.

കടർമാല. s. See the preceding.

കടർവാതം. s. Pain in the bowels.

കടലേററം. s. Convulsion, spasm of the bowels, the wringing of the belly.

കടൽ. s. See കടർ.

കടൽചുരുക്കി. s. A medicinal plant.

കടവയറൻ. s. A person with a large or pot belly.

കടവയർ. s. A large or pot belly.

കടി. s. 1. Drinking, drunkeness. 2. an inhabitant. 3. a house, habitation, dwelling. 4. a tenant, a subject. 5. a family. 6. a bride. 7. a wife. 8. the body.

കടിയൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To abandon, or give up an abode. 2. to abandon, or put away.

കടികൾ. s. plu. 1. Inhabitants, subjects, population. 2. houses.

കടികലപ്രാണം. s. Procession of a nuptial party to the house of the bridegroom, after marriage.

കടികൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To marry, spoken of slaves.

കടികെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To ruin a house, family, or inhabitant.

കടികെട്ട്. s. Marriage of a slave.

കടികെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To marry, spoken of slaves.

കടികേട്. s. Destruction or ruin of a family.

കടികൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To inhabit, to dwell.

കടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To drink. 2. to suck. 3. to swallow. 4. to suck up, to absorb,

കടിചരം. s. A porpoise. കടൽപന്നി.

കടിഞ്ഞ. s. A place where young calves are tied.

കടിഞ്ഞിൽ. s. 1. See the preceding. 2. a hut, a small house.

കടിതം. adj. Crooked, bent. വളഞ്ഞ.

കടിദ്രോഹം. s. Oppression of the inhabitants by those in authority.

കടിദ്രോഹി. s. An oppressior of the people.

കടിപതി. s. An inhabitant, an householder.

കടിപുറപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To abandon, or leave a dwelling.

കടിപുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dispossess an inhabitant of his dwelling, to render houseless, to expel.

കടിപുകൽ. s. Entering on a dwelling. കടിപുകുന്നു. To enter on a dwelling.

കടിപ്പക. s. Family revenge, or hatred against a person who has been guilty of murdering any member of the family.

കടിപ്പഴി. s. See the preceding.

കടിപ്പററ്. s. Money received from the inhabitants by Government officers, &c. without accounting of it.

കടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause or give to drink, to cause to suck.

കടിമ. s. Dwelling, or living on the property of another, tenantry.

കടിമരിക്കം. s. Union, friendship among neighbouring inhabitants.

കടിമരിങ്ങ്. s. See the preceding.

കടിമരിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be friendly: to be agreed, to dwell together in harmony or peaceably.

കടിമാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To be weaned, as a child, calf. 2. to remove from one place of abode to another.

കടിമാററം. s. Removing from one place of abode to another; removing a dwelling.

കടിയൻ. s. A great drinker, a drunkard.

കടിയാൻ, or **കടിയാനവൻ.** s. 1. An inhabitant, a subject, a citizen. 2. a ryot, or renter of land, a tenant.

കടിയായ്മ. s. 1. Residence, inhabitance.

കടിയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To dwell, to reside to abide.

കടിയിരിപ്പ് s. 1. Dwelling, haditation, abode. 2. a certain tenure of gardens, the

same as 'Anubogam'. 3. a garden, compound.

കടിയിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. To cause to settle, to colonize a place.

കടിലത. s. 1. Crookedness, curvity, bent. 2. fraud, deceitfulness, trick. 3. imposture. 4. treason

കടിലൻ. s. A deceiver. 2. an imposter. 3. a traitor. ചതിയൻ.

കടിലം. s. See കടിലത. adj. 1. Deceitful, fraudulent. 2. bent, crooked.

കടിൽ. s. A small house, a hut, a hovel, a cottage. കടിൽ കെട്ടുന്നു. To make a hut.

കടിവരവു. s. 1. Revenue from the inhabitants: receipt. 2. a marriage procession. 3. occupying a new house for the first time.

കടിവഴക്കു. s. Disputes of any kind, chiefly among slaves.

കടിവററുന്നു, ററി, വാൻ. v. n. To cease giving milk.

കടിവാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To abandon a place, to change an abode or habitation.

കടിവില. s. 1. common country price. 2. Government price paid to the inhabitants for articles of monopoly.

കടിവെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to dwell, to people, to colonize.

കടിവെപ്പു. s. Causing to dwell, &c. colonization.

കടിശോധന. s. Investigation, search made by order of government among the inhabitants.

കടിശ്ശിഖ. s. Arrears, arrearage, amount due.

കടി. s. 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a house, habitation. ഭവനം, ഇരിപ്പിടം.

കടീരം. s. A small house, a cottage, a hut. കടിൽ.

കുടുകുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ v. n. To make a rumbling or guggling noise.

കുടുകുടുപ്പു. s. The rumbling or guggling noise of water, &c. running out of a vessel, with a narrow mouth.

കുടുകുടെ. adv. With a rumbling or guggling noise of water, &c, running out of any vessel, or bottle with a narrow mouth.

കുടുക്കു. s. 1. A snare. 2. a button. 3. a noose or running knot, a loop 4. straitness, narrowness, tightness, closeness.

കുടുക്ക. s. 1. The hard shell of a cocoa-nut, and of some other fruits, used as a vessel. 2. any vessel with a small mouth. 3. the scull. 4. a bomb shell. 5. a small cooking vessel.

കുടുക്കം. s. 1. Shaking, rattling noise. 2. entanglement.

കുടുക്കിലാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n, To fall into a snare.

കുടുക്കിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To entrap, to catch in a snare.

കുടുക്കഴിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v n. To release from a snare, to disentangle.

കുടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To snare, to entrap, to entangle. 2. to entice 3. to shake.

കുടുങ്കം. s. 1. An arbour, a bower formed of creeping plants. വള്ളിക്കടിൽ. 2. a thatch, a roof. 3. a hut, a cottage. കടിൽ.

കുടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be ensnared, to be entangle. 2. to be enticed. 3. to shake to make a noise.

കുടുമ. s. 1. A pivot of a door used as a hinge by the natives of India. മേൽകുടുമ. The upper pivot. കീഴ്കുടുമ. The lower pivot. 2. a tendon, or part of wood let into a mortise 3. a lock or tuft of hair worn on the crown of the head by the Hindus. 4. a bird's crest

കുടുമത്തുള. s. A mortise, or hole cut into wood that another may be put into it.

കുടുമി. s. 1. A lock or tuft of hair worn on the crown of the head by Hindus. 2: a person of the following class,

കുടുമിക്കാരൻ. s. 1. See കുടുമിച്ചെട്ടി. 2. one who wears a lock or tuft of hair on the crown of the head.

കുടുമിച്ചാത്തൻ. s. A bird of prey with a crest.

കുടുമിച്ചെട്ടി. s. One of a certain class of 'chetties' who beat rice or grain flat.

കുടുമിയവിൽ. s. Rice or grain beaten very thin.

കുടുസ്സു. s. 1. Narrowness, straitness. 2. compactness, closeness.

കുട്ടു. s A blow with the closed fist, a buffet, a cuff.

കുട്ട. s. 1. A sow. 2. a jackall.

കുട്ടകം. s. A kind of copper vessel, a caldron.

കുട്ടനം. s. Bruising, beating, cutting, (as medicines). ചതയ്ക്കുക.

കുട്ടനാട്ടു. s. The name of a low part of Travancore; viz. 'Ambalapura' and the adjacent low land.

കുട്ടൻ. s. 2. A kind of fish. 2. a boy, a small or little one. 3. a jackall.

കുട്ടാകം. s. Bruising, beating, ചതവ്, ഇടി.

കുട്ടാടൻ. s. A kind of paddy reaped in January.

കുട്ടി. s. 1. An infant, a child. 2. the young of any animal. 3. a young man among the 'Pattars'

കുട്ടിക്കരണം. s. Tumbling heels overhead. കുട്ടിക്കരണം കുത്തുന്നു കുട്ടിക്കരണം മറിയുന്നു. To tumble heels overhead, to perform a summerset.

കുട്ടിച്ചാത്തൻ. s. A demon, a familiar spirit.

കുട്ടിച്ചുവര്. s. 1. A wall in ruins. 2. ruin, decay, destruction.

കുട്ടിനി. s. A prostitute, a procuress, a go between. വേശ്യയിൽ പ്രധാനമുള്ളവൾ.

കുട്ടിമം. s. 1. A pavement, a paved place or floor. പടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം. 2. a hut, a cottage. കുടിൽ.

കുട്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To bring forth young, spoken of animals.

കുട്ടിസഞ്ചി. s. A purse, a small bag.

കുട്ടിശ്രാം. s. Destruction, ruin. നാശം. കുട്ടിശ്രാം വരുത്തുന്നു. To destroy.

കുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To strike with the fist, to buffet, to cuff.

കുട്ടുപ്പായൽ. s. See കുടപ്പായൽ.

കുട്ടുപ്പാള. s. A vessel made of the thick skin or cover of the betel-nut tree.

കുട്മളം. s. An opening bud. പൂവിന്റെ മൊട്ട്.

കുഠം. A tree. വൃക്ഷം.

കുഠരം. s. The post round which the string of the churning stick passes. കടകോൽ തണ്ട്.

കുഠാരം. s. An axe, hatchet. മഴു, കോടാലി, വെണ്മഴു.

കുഠാരി. s. An axe, a hatchet. കോടാലി.

കുഠാരു s. A monkey. കുരങ്ങ്.

കുഠേരകം. s. Holy basil. 'Ocimum sanctum' തുളസി.

കുഡുംബം. s. A certain measure, a fourth part of an 'Edangari' നാഴി.

കുഡുംഗകം s. 1. An arbour, a bower formed of creepings plants. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a hut, a cottage. 3. a thatch, a roof.

കുഡുംബക്കാരൻ. s. 1. A man who has a family, an householder. 2. a kinsman, a relation by descent. 3. a connexion, a relation by the Mother's side by marriage, &c.

കുഡുംബം or കുടുംബം. s. 1. A family, race, household. 2. kindred, relationship, connexion by marriage. 3, offspring, progeny.

കുഡുംബപ്രതിഷ്ഠ. s. 1. Marriage, 2. founding or establishing a family. കുഡുംബപ്രതിഷ്ഠകഴിക്കുന്നു. To found or establish a family.

കുഡുംബിനി. s. A matron, the wife of a house holder and mother of a family. ഭാര്യ, പുത്രന്മാരും ഭൃത്യന്മാരുമുള്ളവൾ.

കുഡുംബി. s. The father of a family, a householder. കുഡുംബമുള്ളവൻ.

കുഡ്യച്ഛേദി. s. A thief, a house-breaker. തുരന്നുമോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

കുഡ്യം. s. A wall ചുവര്.

കുണപം. s. A corpse; a dead body. ശവം.

കുണി. s 1. One who has a lean, withered, or crooked arm. ചൊകക്കയ്യൻ. 2. the Toon tree, 'Cedrela Tunna' പൂവരശ്.

കുണക്കം. s. Wagging, shaking, as the dead

കുണുക്ക്. s. An ear-ring.

കുണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To wag, to shake, as the head

കുണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To shake or be shaken, to wag.

കുണ്ട്. s. Deepness, depth.

കുണ്ട. s. 1. A fish basket. 2. a stack of straw. 3. a dirty, filthy woman. 4. a maid servent.

കുണ്ടക്കം മണ്ടക്കം നടക്കുന്നു. To trudge along, to walk laboriously.

കുണ്ടണി. s. Backbiting, tale-bearing. കുണ്ടണി കൂട്ടുന്നു, കുണ്ടണി പറയുന്നു. To backbite, to tell tales.

കുണ്ടണിക്കാരൻ. s. A backbiter, a tale-bearer.

കുണ്ടൻ. adj. Deep.

കുണ്ടപ്പുല്ല്. s. A fragrant grass, 'Choloris barbata.

കുണ്ടപ്രവൃത്തി. s. Service, slavery.

കുണ്ടളപ്പാല. s. A plant.

കുണ്ടളപ്പുഴ. s. A worm, a grub.

കുണ്ടാമണ്ടി. s. See കുണ്ടണി.

കുണ്ടി. s. 1. The back side, the posteriors 2. a small vessel. 3. the part of the stem of sugar-cane between the knots. 4. the fruit of the Gashu tree, without the nut.

കണ്ടിലവം. s. A species of silk cotton tree.

കണ്ണത. s. 1. Sorrow, affliction, grief, disquietude. 2. dejection of spirits. 3. indolence, laziness, slowness. 4. stupidity, foolishness folly.

കണ്ണത്യം. s. See the preceding.

കണ്ണൻ. s. 1. An indolent, lazy, slow person. മടിയൻ. 2. one who is stupid, foolish, a fool. ഭോഷൻ.

കണ്ണഭാവം. s. Dejection of spirits, sorrowfulness.

കണ്ണം. adj. 1. Blunt. മൂൎച്ചയില്ലാത്ത. 2. dejected, afflicted. ഇടിവുള്ള. 3. indolent, lazy, slow. മടിയുള്ള.

കണ്ണിതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be sorrowful, to be grieved, to be disquieted in mind. 2. to be dejected.

കണ്ണിതം. s. Sorrow, grief, dejection.

കണ്ണേതരം. s. 1. Animation, good spirits. ഉണൎച്ച. 2. activity, diligence. ഉത്സാഹം. 3. wisdom, intelligence.

കണ്ഡൻ. s. A son of an adulteress. ഭൎത്താവിരിക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിൽഉണ്ടായ പുത്രൻ.

കണ്ഡം. s. 1. A deep hole, a pit. കുഴി. 2. a hole in the ground for receiving and preserving consecrated fire. 3. a furnace. 4. a pot, a pitcher. കുടം. 5. a pool, a tank. പൊയ്ക.

കണ്ഡലം. s. 1. An ear-ring, an ornament for the ear. കൎണ്ണാഭരണം. 2. a circle. 3. a period or stop in 'ola' writing.

കണ്ഡലിനി. s. A woman who has an ear-ring. കുണ്ഡലമുള്ളവൾ.

കണ്ഡലി. s. 1. A serpent. പാമ്പ്. 2. mountain ebony, 'Bauhinia variegata,' &c. കാക്കപ്പനിച്ചം.

കണ്ഡലീശ്വരൻ. s. A name of 'Ananta' king of serpents. അനന്തൻ.

കണ്ഡി. s. A pitcher or waterpot of metel. കിണ്ടി, ജലപാത്രം.

കത. s. A nick or notch cut in any thing. കതയ്ക്കുന്നു. To make a nick or notch, &c.

കതപൻ. s. A sister's son. പെങ്ങളുടെ മകൻ.

കതപം. s, The eighth hour or portion of the day: about' noon;' considered an eligible time for the performance of sacrifices to the manes according to the Hindus. പകലിന്റെ എട്ടാമംശം.

കതപ്പ്. s. See കത.

കതം. s. See 1st meaning of കതിപ്പ്.

കതഃ. ind. 1. Where, whence, from what place. എവിടെ, എവിടെ നിന്ന്. 2. how, in what way. എങ്ങിനെ.

കതാൻ. s. The act of shaking off.

കതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To shake off, to rid one's self of.

കതി. s. 1. The heel. 2. a leap, a jump.

കതികാൽ. s. The heel.

കതികാൽവെട്ടി. s. An unfaithful person, a deceiver. കതികാൽ വെട്ടുന്നു. 1. To deceive. 2 to cut the heels of a person who has been hanged.

കതിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To jump, to leap; to spring or skip. 2. to boil or bubble up. 3. to leap for joy, to be lifted up with pride. കതിച്ചുചാടുന്നു. To leap to a distance. കതിച്ച് ഓടുന്നു. To run quick. കതിച്ചു നടക്കുന്നു. To walk quick.

കതിഞരമ്പ്. s. The tendon of the heel,

കതിപ്പ്. s. 1. The act of jumping, leaping; a jump, a leap. 2. the act of boiling or bubbling up.

കതിര. s. A horse.

കതിരകെട്ട്. s. Making figures of a horse of bamboo, straw, &c.

കതിരക്കാരൻ. s. 1. A horse-keeper, a groom. 2. a cavalry soldier, a trooper.

കതിരക്കാണം. s. Horse-gram.

കതിരക്കാൽ. s. A chess-man, the horses' leg.

കതിരക്കാഷ്ടം. s. Hosre-dung.

കതിരക്കോപ്പ്. s. The trappings or housings of a horse.

കതിരച്ചമയം. s. The trappings of a horse.

കതിരച്ചമ്മട്ടി. s. A horse-whip.

കതിരച്ചാണി. s. 1. A trooper, a horseman. 2. a horse-breaker, or one who manages a horse.

കതിരച്ചിറാലിപ്പ്. s. Neighing of horses.

കതിരച്ചേവകൻ. s. A horseman, a trooper.

കതിരച്ചേണം. s. 1. A horse-cloth, caparison. 2. a saddle.

കതിരപ്പട. s. The cavalry of an army.

കതിരപ്പന്തി. s. A line of horses.

കതിരപ്പൽപാഷാണം. s, Red orpiment, 'Arsinum Rubrum.'

കതിരപ്പാവാൻ. r. One who manages or breaks in a horse.

കതിരപ്പുറംമറിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To tumble heels over head. ഓലപ്പുറംമറിയുന്നു. To tumble heels over head side ways, &c.

കതിരപ്പുറം. s. Horseback: the seat of the rider.

കതിരമുഖം. s. The shin bone.

കതിരമുടി. s. Horse's mane.

കതിരയങ്കവടി. or അങ്കവടി. s. A stirrup.

കതിരയിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. To moisten.

കതിരയോട്ടം. s. 1. The horse's pace, as trot, canter, &c. 2. a horse-race.

കതിരരോമം. s. Horse hair,

കതിരലക്ഷണം. s. The natural disposition or quality of a horse.

കതിരലാടം. s. A horse-shoe.

കതിരലായം. s. A horse-stable.

കതിരവലി. s. A disease connected with spasms in cattle.

കതിരവാലിപ്പുല്ല്. s. A species of grass, 'Panicum brizoides. (Lin)

കതിരുന്നു.ന്നു,വാൻ. v. n. 1. To grow damp, moist. 2. to be steeped, soaked.

കതിക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. 1. To damp or make damp, to moisten. 2. to steep, to soak.

കതിച്ച. s. Moisture, dampness.

കതിർപ്പ്. s. The act of moistening, damping.

കതിമ്മ. s. Moisture, dampness.

കതുകം. s. 1. Eagerness, vehemence, impetuosity ഉത്സാഹം. 2. desire, inclination. ആഗ്രഹം. 3. joy. സന്തോഷം.

കതുകതെ. adv. With a rumbling noise.

കതുപം. s. A small leathern bottle for oil &c. തോൽക്കുടം.

കതു. s. A leathern oil bottle. തോൽകുടം.

കതുഹലം. s. 1. Eagerness, vehemence, impetuosity. ഉത്സാഹം 2. desire, inclination. ആഗ്രഹം. 3. joy. സന്തോഷം.

കത്ത്. s. 1. A dot a mark. 2 erasure. 3. a stab, a thrust with a sword, &c. 4. the sting of any insect, &c. 5. a gore of a cow, &c. 6. a clod, a lump of earth. 7. a gripe or grasp full of rice, salt, &c. 8. pain, ache. 9. beating or pounding in a mortar, threshing. 10. fixing an oar, &c. in the ground. 11. the piercing or prick of a thorn. 12. stitch, stitching, sewing. 13. the force of a current against a bank. 14. a beat, a cuff or blow with the fist. 15. tucking in the end of a cloth. 16. piercing through.

കത്തക, or കത്തത. s. Farm, farming, contract.

കത്തകക്കൃഷി. s. A farm, farmed land.

കത്തകക്കാരൻ. s. A farmer, a contractor.

കത്തകച്ചരക്ക്. s. Contracted goods.

കത്തിഒലിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To rush down, to run with force.

കത്തിക്കവരുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. a. To plunder, to rob.

കത്തിക്കവർച്ച. s. Booty, plunder, robbery.

കത്തിക്കളയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To scratch out, to erase. 2. to dig or take out. 3. to root up, to destroy.

കത്തിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to bank. 2. to cause so sew, &c. 3. to cause clothes to be made or sewn.

കത്തിക്കുല. s. Murder, stabbing and killing, assassination.

കത്തിക്കെട്ടുന്നു,ട്ടി,വാൻ. v. n. To erect any small house, hutt &c

കത്തിക്കെട്ടുന്നു,ട്ടി,വാൻ. v. a. To sew, or stitch up a wound, &c.

കത്തിക്കൊല്ലി. s. 1. A murderer, an assassin. 2. deciever. 3. a great robber.

കത്തിക്കൊല്ലുന്നു,ന്നു.വാൻ. v. a. To murder, to kill by stabbing, to assassinate.

കത്തിച്ചാകുന്നു,ത്തു,വാൻ. v. n. To die by one's own hand, to commit suicide

കത്തിനിറയ്ക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To fill or pack up closely, to cram in.

കത്തിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To address or speak to any person expressly. 2. to bring a thing home to a person, to speak pointedly.

കത്തിപ്പിടിത്തം. s. 1. Pressure, pressing down. 2. holding fast. 3. labouring diligently.

കത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To press down. 2. to hold fast or firmly. 3. to labour diligently.

കത്തിപ്പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make rope. to twist twine or thread.

കത്തിമറയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To screen, to shelter, to conceal.

കത്തിയടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To repair or stop up a broken fence, wall, &c. to stop, to stop up.

കത്തിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To plant seeds of vegetables, as beans, pumpkins, &c.

കത്തിയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To sit down with the legs bent, to sit on one's heels.

കത്തിയുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To put on clothes by tucking in, as the Malabar women do.

കത്തിയുടുപ്പു. s. Putting on clothes, as in the preceding word.

കത്തിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To root up, to dig up or out. 2. to take up with the roots.

കത്തിയോട്ടം. s. A supposed meritorious act' having a thread inserted through the skin on each side and running about with it.

കത്തില. s. Plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel.

കത്തിവാരുന്നു, രി, വാൻ. v. a. To plunder, to rob,

കത്തിവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, To vaccinate, to insert vanccine matter.

കുത്തുകട്ടിൽ. s. A cot, or bedstead strung with rope or cord.

കുത്തുകര. s. A stripe made in cloth, either woven or stitched in.

കുത്തുകല്ലു. s. Stones placed in a mud wall, &c. for steps.

കുത്തുകാരൻ. s. 1. A boatman. 2. a tailor. 3. an ox addicted to goring. 4. a spearman.

കുത്തുകാൽ. s. A kind of dance, a farce.

കുത്തുകൂലി. s. Hire, wages to boatmen, beaters of paddy, &c.

കുത്തുകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൦വാൻ. v. n. 1. To be stabbed, to be wounded, &c. to receive a stab. 2. to be pierced.

കുത്തുചട്ടകം. s. A vessel like a spoon used to stir rice, &c. when boiling, and take it out of the water.

കുത്തുചരടു. s. A platted string, braid: wreathed thread.

കുത്തുണി. s. A kind of striped silk.

കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To sew, to stitch 2. to sting or bite, as applied to insects. 3. to bore, to perforate, to dig. 4. to bank. 5. to pierce, to strike to stab. 6. to pain, to ache. 7. to beat in a mortar. 8. to make a dot, or mark. 9. to erase; to cancel. 10. to drop, or pour in drops. 11. to cuff or strike with the fist. 12. to walk with a stick. 13. to put out, as an eye, &c. 14. to knock out, as teeth. 15. to root up, as pigs do. 16. to row or push, as a boat with a long pole. 17. to kneel. 18. to beat, or rush against, as a strong current. 19. to sign. 20. to prick. 21. to cut, to split.

കുത്തുപണി. s. Sewing, needle work.

കുത്തുപണിക്കാരൻ. s. A sewer, a stitcher, a tailor.

കുത്തുപനി. s. A cold attended with fever.

കുത്തുപരിച. s. A rattan shield, a strong buckler.

കുത്തുപാള. s. A vessel made of the thick film of the betel-nut tree.

കുത്തുപുര. s. 1. A place made for beating rice. 2. a tailor's shop. 3. a book-binding room.

കുത്തുമുല. s. A young woman's breast.

കുത്തുമൊഴി. s. Piercing or cutting language.

കുത്തുവാക്കു. s. See the preceding.

കുത്തുവിളക്കു. s. A lamp with a long handle or stand.

കുത്ര. ind. Where, wherein, in what place എവിടെ.

കുത്രചിൽ. ind. Somewhere. വല്ലെടത്തും. എങ്ങും.

കുത്രാപി. ind. Somewhere. വല്ലെടത്തും, എങ്ങും.

കുത്സനം. s. 1. Reproach; contempt. 2. absue, reviling. നിന്ദ.

കുത്സ. s. 1. Reproach, contempt. 2. censure, blame. നിന്ദ.

കുത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To despise, to contemn. നിന്ദിക്കുന്നു. 2. to disclaim.

കുത്സിതം, &c. adj. 1. Low, vile, contemptible നിന്ദ്യമായുള്ള. 2. contemned, despised, reviled, &c. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

കുഥം s. 1. A painted or variegated cloth or blanket, serving as the trappings or housings of an elephant. ചെമ്പാരിപ്പടം. 2. a sacrificial grass, 'Cusa.' കുശ.

കുദ്ദാലം. s. 1. A kind of spade or hoe, used for digging. തൂമ്പാ. 2. Mountain Ebony, 'Bauhinia varicgata, &c. കാഞ്ചനമരം.

കുഡ്യം. s. A wall. ചുവരു.

കുദ്വാദൻ. s. A reviler, an evil speaker. ദുഷിക്കുന്നവൻ.

കുധ്രം. s. A mountain. പൎവ്വതം

കുധ്രചൂൎണ്ണം. s. Lime stone. കൽചുണ്ണാമ്പു.

കുനഖം. s. A bad or festered nail, a whitlow. കെട്ടനഖം.

കുനഖി. s. One who has bad nails. കെട്ടനഖമുള്ളവൻ.

കുനടി. s. Red arsenic. മനയോല.

കുനാഭി. s. A whirl wind. ചുഴലിക്കാററു.

കുനാശകം. s A plant, commonly, 'Jawasa.' കൊടിത്തുവ.

കുനി. s. 1 A semi-circle 2. an up and down curve, or stroke in writing. 3. bow bowing.

കുനിക്കൻപുററു. s. Earth thrown up by worms.

കുനിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v.a. 1. To make an up or down stroke or curve in writing. 2. to bow, to bend, to curve. 3. to cause to stoop down. കുനിച്ചുനിൎത്തുന്നു. To cause one to stand in a stooping posture, as a kind of torture.

കുനിച്ചിൽ s. Bowing down, the state of being bent: stooping.

കുനിപ്പു. s. An up or down curve or stoke in writing. 2. the act of bending, bowing, stooping; incurvation, stoop. 3. a kind of dance, a farce.

കുനിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to stoop down.

കുനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To bow down, to stoop down. 2. to bend, to be bent. കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. To be stooping, to be bent, to be bowed down. കുനിഞ്ഞുനടക്കുന്നു. To walk stooping. കുനിഞ്ഞുനോക്കുന്നു. To look down stooping.

കുനിയൻ. s. A large ant.

കുനിവു. s. 1. Inclination, bent. 2. stoop, curvation.

കുനിഷ്ഠ. s. Malevolence, censoriousness.

കുനിഷ്ഠൻ. s. One who is malevolent, censorious, discovering defects only.

കുനുകനെ. adv. Very small, little.

കുന്തക്കാരൻ. s. A spearman, one who uses a lance.

കുന്തക്കാൽ. s. 1. A king post in a roof. 2. the staff of a spear.

കുന്തക്കോൽ. s. A wooden dart or spear.

കുന്തപ്പയിററു. s. Spear exercise.

കുന്തപ്പുണ്ണു. s. A kind of ulcer on the leg below the knee.

കുന്തം. s. A bearded dart, a lanee, a spear.

കുന്തൽ. s. 1. Going on tiptoe. 2. pride.

കുന്തളദേശം. s. A country in the north west of the Indian Peninsula.

കുന്തളം. i 1. Hair. തലമുടി. 2. a drinking cup പാനപാത്രം. 3. barley. യവം. 4. the name of a country. ഒരു ദേശത്തിന്റെ പേർ.

കുന്തളിക. s. A butter knife, or scoop. നെയ്തവി.

കുന്താണി. s. A large mortar to beat paddy in.

കുന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.a. 1. To put any thing to stand on in order to reach higher, to elevate. 2. to stand on tiptoe. to lift up with pride.

കുന്തി s The name of the mother of the 'Pandu' princes. പാണ്ഡവന്മാരുടെ അമ്മ.

കുന്തുകാൽ. s. Tiptoe.

കുന്തുന്നു,ന്തി,വാൻ. v. n. 1. To walk on tiptoe. 2. to reach or peep over by rising with the hands pressed on the seat. 3. to be lifted up with pride.

കുന്തുരുക്കം. s. 1. The Gum olibanum tree, commonly 'Salai' or 'Salae, Bosnellia Thurifera.' 2. the gum frankincense, or olibanum.

കുന്ദം. s. 1. The many flowered Jasmine, 'Jasminum multiflorum.' കുരണ്ണപ്പൂ. 2. one of the CUBERAS nine treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്നു.

കുന്ദു s. See കുന്തുരുക്കം.

കുന്ദുരു. s. The resin of the 'Boswellia thurifera,' Gum olibanum, or frankincense. കുന്തുരുക്കം.

കുന്ദുരുകി. s. 1. The gum olibanum tree, commonly 'Salari', or 'Salae' 'Boswellia Thurifera.' മലങ്കുന്തു.

കുന്ദുരുഷ്കം. s See കുന്തുരുക്കം.

കുന്നു. s. 1. A hill, a hilloc. 2. a heap.

കുന്നൻ. s. 1. A plantain tree. 2. an ignorant foolish person.

കുന്നൻവാഴ. s. See കുണ്ണൻവാഴ.

കുന്നമുക്കു. s. The name of a tree the leaves of which are sometimes used as potherbs and as medicine.

കുന്നലക്കോനാതിരി. s. See കുന്നലക്കോൻ.

കുന്നലക്കോൻ.s The title of the 'Calicut'Rajah.

കുന്നി. s. 1. A small shrub, 'Abrus precatorius,' bearing a red and black berry which forms the smallest of the jewelier's weights, ehe berry averages about $1\frac{5}{16}$ gr. troy. 2. the seed of this plan. The root of this plant is a kind of licorice. There are two other kinds one bearing black, and the other white seeds. 3. the lower part of the ear.

കന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To heap up, to pile up.

കന്നിക്കുരു. s. The berry of the small shrub, 'Abrus precatorius.'

കന്നിത്തൂക്കം. s. The weight of the preceding berry.

കന്നിപ്പശ. s. A paste made from the above berry, much used by goldsmiths.

കന്നിമാല. s. A rosary or wreath composed of the berries of the 'Abrus precatorius.'

കന്നിയിട. s. See കന്നിത്തൂക്കം.

കപിതൻ. s. One moved to anger, an angry or enraged person. കോപി.

കപിനി. s. A fisherman. മീൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

കപിനി. s. A kind of net or snare for catching fish made of bamboos or rushes. മീൻകൂട.

കപിന്ദൻ. s. A weaver. ചാലിയൻ.

കപൂയം, &c adj. Inferior, low, vile. നിന്ദ്യം.

കപ്പ. s. Sweepings, refuse, dung.

കപ്പക്കുന്നു. s. A dung hill.

കപ്പക്കുഴി. s. A sink, a drain.

കപ്പച്ചീര s. A kind of potherb, 'Amaranthus polystachus. (Lin.)

കപ്പമഞ്ഞൾ. s. A kind of medicine.

കപ്പമേനി. s. The name of a plant, Indian Acalypha, 'Acalypha Indica.'

കപ്പവേള. s. The small flowered Periwinkle, 'Vinca Parviflora.

കപ്പായക്കാരൻ. s. An Indian or half caste person who dresses himself after the European fashion, one who dresses in garments.

കപ്പായം. s. A garment, a robe, a coat, a jacket. കപ്പായം കുത്തുന്നു. To sew or make garments. കപ്പായമിടുന്നു. To put on garments.

കപ്പാൽവള്ളി. s. A creeper, 'Echites caryophyllata.

കപ്പി. s. A bottle, a vial.

കപ്പി. s. A plant, 'Webera corymbosa.

കപ്പിക്കിണ്ണം. s. A cup made of brass or any other metal.

കപ്പിണി. s. A company of foot-soldiers. .

കപ്പിപ്പരണി. s. An earthen jar.

കപ്പിപ്പിഞ്ഞാണം. s. A cup.

കപ്പിയോടു. s. A broken piece of glass.

കപ്പിവിളക്കു. s. A lantern, a glass lamp.

കപ്യശാല, s. A braziery, foundery, a place where metallic vessels, &c. are made or sold. കന്നാന്റെ പണിപ്പുര.

കപ്യം. s. Base metal, copper, brass, &c., or any metal except gold and silver. ഉരുക്കിയ ലോഹം.

കപ്രഭു. s. A wicked prince ദുഷ്പ്രഭു.

കപ്രിയം. &c. adj. Low, vile, last, worst. നികൃഷ്ടം.

കബുദ്ധി. s. Folly, foolishness.

കബേരകം. s. The Toon tree 'Cedrela Tunna. പൂവരശു.

കബേരൻ. s. CUBERA, the Indian Plutus, the god of wealth.

കബേരാക്ഷി. s. The trumpet flower, 'Bignonia suave-olens. കൊടിക്കഴല. കഴഞ്ചി.

കബ്ജകം. s. An aquatic plant, Trapa 'hisponosa.

കബ്ജൻ. s. One who is hump-backed, crooked. കൂനൻ.

കബ്ജാ. s. A hump-backed, woman. കൂനി.

കമ. s. 1. A lash, beating. 2. filling, heaping up.

കമതി. adj. Ill-natured, ill disposed. ദുശ്ശീലം. s. A bad disposition.

കമയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To beat, to bruise. 2. to fill, to heap up.

കമള. s. 1. A bubble, a water bladder. 2. an ornament made in the form of a bubble.

കമളയ്ക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To bubble, to rise in bubbles, pustules, &c.

കമാരകൻ. s. A young man, a boy, a lad.

കമാരകം. s. A sort of pomegranate tree, 'Tapia cratœva or capparis trifoliato. നീർമാതളം.

കമാരൻ s. 1. A son 2. a boy, one under 5 years of age. 3. a name of CARTICEYA. 4. a prince, the heir apparent, and who is associated to the empire (in theatrical language.)

കമാരയു s. A prince. രാജപുത്രൻ

കമാരവാഹി. s. A peacock. മയിൽ.

കമാരിക. s. A young girl. a virgin. കന്യ

കമാരി s. 1. A maid, a young girl, one from 10 to 12 years old, a virgin. കന്യക 2. a name of DURGA. 3. double Jasmine മുല്ല. 4. a plant, 'Clitorea ternatea.' 5. the sea-side or small aloe,, 'Aloe perfoliata or littoralis. കററാർവാഴ.

കമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To heap up, to accumulate.

കമിപ്പ്. s. Heaping up, accumulation.

കമിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be heaped up, to be accumulated.

കമിഴ്. s. 1. A tree; see കൽഫലം. 2. any thing which is globular, a knob or ball on the top of any thing.

കമിഴ. s. The stone at the end of a watering machine.

കമുദൻ. s. 1. The elephant of the south west quarter. നിരതിദിഗജം. 2. one of the monkey heroes of the 'Ramayana.' രാമായണത്തിൽ ഒരു കരങ്ങ്.

കമുദപ്രായം. s. A place abounding with the flowers of the white esculent water lily. വെളുത്ത ആമ്പൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

കമുദബന്ധു. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

കമുദബാന്ധവൻ. s. The moon; because the water lily expands as the moon appears. ചന്ദ്രൻ.

കമുദം. s. 1. The white esculent water lily, 'Nymphœa esculenta.' വെളുത്ത ആമ്പൽ. 2. the red lotus, 'Nymphæa rutera'.

കമുദവനം. s. A multitude of water lilies.

കമുദിക. s. The name of a tree, the seeds of which are aromatic, commonly 'Cayaphal.' കൽഫലം.

കമുദിനി. s. A place abounding with water lilies. ആമ്പൽ പൊയ്ക.

കമുദിനീപതി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

കമുദേശൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

കമുദ്വതി s. A place abounding in water lilies. ആമ്പൽ പൊയ്ക.

കമുദ്വാൻ. s. A place abounding in water lilies. ആമ്പലുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

കമോദകൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമ്പളങ്ങാ. s A pumpkin. See കമ്പളം.

കമ്പളത്താലി. s. The neck ornament of a married woman, tied round the neck by the bridegroom at the time of marriage.

കമ്പളം. s. A kind of pumpkin gourd; 'Cucurbita pepo.' (Lin.)

കമ്പി. s. Vapour floating over sands or deserts, and appearing at a distance like water.

കമ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To bow down, to stoop. 2. to reverence, to worship.

കമ്പിരി. s See കമ്പി. കമ്പിരി എരിയുന്നു. The above vapour to arise.

കമ്പിൾ. s. 1. A stitched leaf. 2. the name of a tree, See കൽഫലം.

കംബാ s. An enclosure round a place of sacrifice to prevent profane intrusion. യാഗശാലയുടെ ചുററുമുള്ള മറ.

കംഭകം. s. 1. The act of suppressing, or exhaling or inhaling the breath. 2. a medicinal plant. നാഗദന്തി.

കംഭ s. A large or pot belly. കുടവയർ.

കംഭകാമില. s. A kind of jaundice. പിത്തരോഗം.

കംഭകാരൻ. s. A potter. കശവൻ.

കംഭക്കുറ്റ്. s. 'Aquarius,' one of the signs in the zodiac.

കംഭമാസം. s. The month of February.

കംഭയോനി. s. A name of 'Agustya' a renowned sage. അഗസ്ത്യൻ.

കംഭം. s. 1. A water jar. കുടം. 2. the frontal globe on the upper part of the forehead of an elephant; there are two of these projections which swell in the rutting season. ആനത്തലയിലെ മുഴ. 3. a sign of the zodiac, 'Aquarius.' 4. a month, February. 5. a fragrant resin, or the plant that bears it, 'Bdellium.' 6. a medicinal root of a brownish colour outside and white within, slightly bitter and considered as gently aperient and stomachic. തികോല്പക്കൊന്ന.

കംഭരാശി. s. A sign of the zodiac, 'Aquarius.

കംഭലഗ്നം. s. See the preceding.

കംഭസംഭവൻ. s. A name of the sage 'Agastya.' അഗസ്ത്യൻ.

കംഭി. s. 1. An elephant. ആന. 2. a pot, an earthen vessel. കുടം. 3. a small tree; see കൽഫലം. 4 hell. നരകം.

കംഭിക. s. 1. An aquatic plant, 'Pistia stratiotes. 2. water cress. നീർചീര.

കംഭികംഭം. s. The frontal globe on the upper part of an elephant's forehead. ആനയുടെ തലയിലെ മുഴ.

കംഭിനി. s. 1. A female elephant. പിടിയാന. 2. the earth. ഭൂമി.

കംഭീകം. s. A plant, the bark of which furnishes a yellow dye, 'Rottleria tinctoria.'

കംഭീപാകം. s. A hell. നരകഭേദം.

കംഭീരം. s. A crocodile. മുതല.

കംഭോലൂഖലകം. s. A sort of resin, 'Bdellium. ഗുല്ഗുലു.

കമ്മട്ടി. s. The colocynth plant, the bitter apple plant, 'Cucumis Colocynthus. (Lin)

കമ്മാട്ട്. s. Insertion of the amount of a bond, &c. in figures by the individual who signs the bond. കമ്മാട്ടുപതിക്കുന്നു. To insert the amount.

കമ്മായച്ചൂള. s. A lime-kiln.

കമ്മായപ്പൊടി. s. Slaked lime, or 'chunam'.

കമ്മായം s. Lime, 'chunam,' mortar. കമ്മായം കൂട്ടുന്നു. To prepare chunam mortar. കമ്മായം തേക്കുന്നു, കമ്മായം ഇടുന്നു. To plaster, to 'chunam.'

കമ്മി. s. A woman's play.

കമ്മിണി. adv. Little, very little.

കയിൽ. s. 1. A bird, the black or Indian Cuckoo. 2. a fish. 3 the part of the lock of a gun against which the flint strikes fire. 4. a small crab.

കയുക്തിക്കാരൻ. s. A disputant തർക്കിക്കുന്നവൻ.

കയുമ്പപ്പൂ. s. Safflower. കസുംഭപ്പൂ.

കര s. A cough. 2. hooping cough. 3. the bark of a dog.

കരക്കൻ, s. An ape, a monkey.

കരംഗകം. s. A deer, an antelope. മാൻ.

കരംഗമം. s. A deer. മാൻ.

കരംഗം. s. A deer,, an antelope. മാൻ.

കരംഗാങ്കൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

കരംഗിക. s. A doe. പേടമാൻ

കരങ്ങ്. s. A monkey, an ape,

കരങ്ങൻ. s. A monkey.

കരച്ചിൽ. s. Fruit becoming ripe before full grown.

കരട്. s. A round piece of wood &c worn by females in their ears either to widen them or as ornaments. 2. the inside of the cheek.

കരണ്ടി s. 1. A board used as a seat 2. a medicinal plant. 3. the fruit of the Palmira tree.

കരണ്ടിപ്പലക. s. A small board to sit on.

കരണ്ഡകം. s Yellow Amaranth, or Barleria. പൊന്നിറംകുറിഞ്ഞി.

കരണ്ഡം, s. 1. Any enlargement of the testicles, or scrotum. 2. rupture.

കരപ്പൻ. s. A curry-comb, a horse-comb.

കരമ്പ. s. A kind of nest made by a sow before littering.

കരലം. s. An Osprey. ഞാറപ്പക്ഷി.

കരരി. s. 1. An Osprey. ഞാറപ്പക്ഷി. 2. an ewe, a sheep. പെണ്ണാട്.

കരലം. s. 1. An Osprey. ഞാറപ്പക്ഷി, 2. a 'curl' or lock of hair. കുറുനിര.

കരൽ. s. 1. Sound, voice. 2. the throat.

കരൽനാഴി. s. The wind-pipe, thrachea, the throat.

കരൽവള്ളി. s. See the preceding.

കരവ, s. A kind of shouting, or loud noise made by females at marriages, and other festivals. കരവയിടുന്നു. To shout.

കരവകം. s. A shrub. ചെങ്കുറിഞ്ഞി.

കരള s. 1. Backbiting, tale-bearing. 2. falsehood. 3. calumny. കരളപറയുന്നു. To tell tales, to backbite, to speak falsehood, to calumniate, to slander.

കരളക്കാരൻ. s. A backbiter, a tale-bearer, a calumniator.

കരളം. s. See കരലം.

കരാൽ. s. The colour brown.

കരാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To have pan in the eye from any thing that has got into it, to be irritated.

കരാലിപ്പ്. s. 1. Pain in the the eye. 2. irritation.

കരാശാണി, s. Henbane, 'Hyoscyamus Niger.'

കരികിൽ. s. A sparrow.

കരികിൽതാളി. s. The name of a plant, the leaves of which are used in bathing, to remove the oil from the body.

കരിക്കകെത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To throw up earth as worms.

കരിക്കൻ s. 1. One of a certain class. 2. a class of Nairs.

കരിക്കപ്പുഴി. s. Earth thrown up by worms.

കരിട്ടകല്ല്. s. Glass.

കരിയൻ. s. A large paddy bird.

കരിത്തു. s. A cross.

കരിത്തുമാല. s. A wreath or necklace to which a cross is attached.

കരു s. A proper name, the sovereign of the north west of India, or the country about 'Delhi.'

കരു. s. 'Curu or Uttara Curu' said to be the most northerly of the principal divisions of the known world.

കുരു. s. 1. A kernel, nut; the seed of fruit. 2. a boil. 3. the small pox: the pustules of the same.

കുരുക്കു°. s. 1. A snare. 2. a knot tied on the rope put round the neck of an animal. 3. entanglement, perplexity.

കുരുക്കത്തി s. A large kind of creeper bearing white, fragrant flowers, the 'Gœrtmera raremosa or Banisteria Bengalensis.'

കുരുക്കത്തിമുല്ല s. The flower of the above.

കുരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To entangle, to perplex.

കുരുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. To sprout, to shoot.

കുരുങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ. v. n. To be entangled, to be perplexed.

കുരുട°. s. 1. Blindness. 2. dimness of sight. 3. the smallest fruit of a bunch. 4. fruit that does not come to perfection.

കുരുടൻ. s. 1. A blind man. 2. a short man.

കുരുടി. s. A blind woman. 2. a short woman. 3. a kind of snake, having the head and tail alike.

കുരുട്ടുകണ്ണ°. s. A blind eye, dim sightedness.

കുരുട്ടുകണ്ണൻ. s. A blind person.

കുരുട്ടുകല്ല°. s. Glass.

കുരുട്ടുകോൽ. s. A blind man's staff by which he is led by another.

കുരുണ്ണ°. s. The many flowered Jasmine; 'Jasminum multiflorum,' or 'Jubescens.'

കുരുതി. s. 1. Blood. 2. a mixture of turmeric and 'chunam' in water which forms a red colour like blood. 3. a kind of sacrifice to a demon to ward off disease. കുരുതികഴിക്കുന്നു. To offer a sacrifice to a demon to ward off any infectious disease or calamity.

കുരുത്തി. s. A cage or basket to catch fish.

കുരുത്തോല. s. A new leaf of a palm or cocoanut tree, a palm leaf.

കുരുദേശം. s. See കുരു.

കുരുന്നു°. s. A new shoot or sprout, a germ.

കുരുന്നുകല്ല°. s. Pipe clay.

കുരുന്നേരി. s. 1. Hastiness, rashness. 2. inconsiderateness 3. violence.

കുരുന്നേരിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be hasty; to act without consideration.

കുരുപ്പ°, s. Shooting, sprouting.

കുരുപ്പപ്പൂഴി. s. Earth thrown up by worms.

കുരുപ്പരുത്തി. s. The cotton plant, 'Gossypium.'

കുരുപ്പവിത്ത°. s. Seed paddy wetted and sprouted ready for sowing.

കുരുപ്പുകോൽ. s. A stake which grows when put in the ground.

കുരുമുളക°. s. Pepper, 'Piper niger.'

കുരുമുലി. s Thorny iron wood, 'Sideroxylon spinosum.' (Willd.)

കുരുമ്പ. s. 1. A tender or young cocoa-nut. 2. sweet toddy.

കുരുവി. s. A large paddy bird.

കുരുവിന്ദം. s. A fine ruby. 2. a fragrant grass with bulbous roots. 'Cyperus rotundus.' മുത്തങ്ങാ.

കുരുവില്വം. s. A ruby. ചുവന്ന രത്നത്തിൽ ഒരു ജാതി.

കുരുവില്ലാക്കടുക്കാ s. Indian or black myrobalan, or the unripe dried fruit of the 'Cadaca.'

കുരുവിസ്തം. s. A 'palam' of gold, a weight of gold equal about 700 Troy grains. ഒരു പലം.

കുരുക്ഷേത്രം. s. The country near 'Delhi', the scene of the great battle between the 'Curus' and pandus.

കുരൂപം. s. Deformity, ugliness. വിരൂപം.

കുരെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. s. 1. To cough. 2. to bark as a dog, to yelp.

കുക്കുരം s. A dog. നായു°.

കുക്കുരി. s. A bitch. പെൺപട്ടി.

കൂർദ്ദനം. s. Play, sport, blindman's buff. കണ്ണാമൊത്തിക്കളി ഇത്യാദി.

കൂർപ്പരം. s. 1. The elbow. മുഴങ്കൈ. 2. the knee. മുഴങ്കാൽ.

കൂർപ്പാസം s. A kind of bodice or jacket. കുപ്പായം.

കുല. s. 1. Murder. 2. a bunch or cluster of fruit, flowers, &c. 3. the bending of a bow.

കുലകൻ. s. 1. The head of a tribe or class. 2. an artist of eminent birth. ശില്പികൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി.

കുലകാലൻ. s A destroyer of a family. വംശത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

കുലക്കളം. s. A place of execution.

കുലക്കുറ്റം. s. 1. Guilt of murder. 2. sentence of execution.

കുലഗുരു. s. A teacher or priest of the family.

കുലചെരു°. s. A trowel.

കുലച്ചോറ°. s. Food given to a criminal on the day of execution.

കുലജം, &c. adj. Well born, of a good family, of the same family or caste. നല്ല കുലത്തിൽ ജനിച്ച.

കുലട. s. An unchaste woman, a prostitute. വേശ്യാസ്ത്രീ.

കുലതന്തു. s. Race, lineage. സന്തതി.

കുലത്തീർപ്പു. s. Sentence of death.

കുലത്തേങ്ങാ. s. A bunch of cocoa-nuts cut from the tree, and placed in the road, street, &c., as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലദൈവം. s. A household god.

കുലധൎമ്മം. s. Practice or observance peculiar to a tribe or caste, peculiar duty of a caste or tribe. കുഡുംബത്തിലെ ആചാരം; ജാതി മൎയ്യാദ.

കുലധാരകൻ. s. A son. പുത്രൻ.

കുലനാശനൻ. s. 1. A reprobate, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ. 2. a camel ഒട്ടകം.

കുലനിലം. s. A place of execution.

കുലപതി. s, The head or chief of a family. കുലത്തിലെ പ്രമാണി.

കുലപൎവ്വതം. s. One of the seven principal mountains. സപ്തപൎവ്വതങ്ങളിൽ ഒന്നു.

കുലപാതകൻ. s. A murderer, an assassin.

കുലപാതകം. s. Murder, assassination.

കുലപാലിക. s. 1. A chaste woman, a nurse. 2. the matron of a family. കുലത്തെ പാലിക്കുന്നവൾ.

കുലപുത്രൻ. s. A son of the same family, who possesses right of inheritance. സന്തതി.

കുലപ്പല്ലു. s. An eye tooth.

കുലപ്പാമ്പു. s. Worms in the stomach.

കുലഭൃത്യൻ. s. A family or household servant. കുലഭൃത്യ. s. A female servant, a nurse a maid.

കുലമാറിയൻ പയറു. s. A kind of beans growing in clusters.

കുലമാങ്ങ. s. A bunch of mangoes cut off from the tree and placed in the road or street as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലം. s. Family, race, tribe or caste. 2. a herd, a flock or multitude of animals of the same species. 3. an inhabited country. ജനപദം. 4. house, abode. വാസസ്ഥലം, ഭവനം.

കുലംകുട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To enter another or strange family or caste.

കുലയടയ്ക്ക. s. A bunch of betel-nuts cut from the tree and placed as the bunch of mangoes stated above.

കുലയാന. s. An elephant addicted to kill people.

കുലവൻ. s. A hill deity.

കുലവാഴ. s A plantain tree cut down with the bunch of plantains and placed in the road. street, &c. as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലവിദ്യ. s. The profession of a caste or family.

കുലവിപ്രൻ. s. The family priest. കുലഗുരു.

കുലവില്ലു. s. A bow drawn ready for being discharged.

കുലവിളി. s. The roar or shout of an elephant after having killed a person, or of a crowd after a person has been executed.

കുലശേഖരൻ. s. The title of the Travancore Rajah.

കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ. s. See the preceding.

കുലശ്രേഷ്ഠൻ. s. 1. An artificer or artist of eminent birth. 2. a man of a good or respectable family. 3. one eminent in a family.

കുലസംഭവൻ. s. One sprung from some good family. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

കുലസ്ഥം s. Horse-gram. മുതിര.

കുലസ്ഥിക. s. A blue stone used as medicine and applied to the eyes as a collyrium, also an as astringent to sores. നീലാഞ്ജനം.

കുലസ്ത്രീ. s. 1. A chaste woman, a woman of rank. 2. a legitimate wife, whose children have the right of inheritance.

കുലഹണ്ഡകം s. A whirlpool, an eddy. നീൎച്ചുഴലി.

കുലഹതകൻ. s. 1. One who hates his family. വംശത്തെദ്വേഷിക്കുന്നവൻ. 2. a destroyer.

കുലഹീനൻ. s. 1. One of a low tribe or caste. 2. one who is destitute of family or friends. വംശമില്ലാത്തവൻ. 3. an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

കുലക്ഷയം. s. The destruction of a family. വംശനാശം.

കുലാചാരം. s. The customs of a family, or tribe. ജാതിമൎയ്യാദ.

കുലാഞ്ഞിൽ. s. A cocoa-nut bunch stripped of the nuts.

കുലാധിപൻ, s. Head or chief of a family. കുലത്തിലെ പ്രമാണി.

കലായം. s. A nest. പക്ഷിക്കൂട്.

കലായിക. s. An aviary. പക്ഷികളെ വളൎത്തുന്ന സ്ഥലം.

കലാൽ വണ്ടി. s. A chariot, a carriage.

കലാലൻ. 1. A potter. കുശവൻ. 2. a wild cock. കാട്ടുകോഴി.

കലാലി. s. 1. A species of blue stone, applied as a collyrium to the eyes. നീലാഞ്ജനം. 2. the wife of a potter. കുശവന്റെ സ്ത്രീ.

കലി. s. A hand കൈ.

കലികൻ. s. 1. An artist of eminent birth.

കലശ്രേഷ്ഠൻ. 2. the chief or headman of a tribe or caste. കുലപ്രമാണി. 3. a kind of tree. ഇരിപ്പ്.

കലിംഗകം. s. A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ പക്ഷി.

കലിരം. s. A crab. ഞണ്ടു.

കലിശം. s The thunder-bolt of INDRA, a diamond weapon. ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധം.

കലി. s. 1. A prickly nightshade, 'Solanum Jacquini' കണ്ടകാരിക. 2. a wife's elder sister. ഭാൎയ്യയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തി.

കലീനൻ. s. A man of honourable or high descent. നല്ലജാതിക്കാരൻ.

കലീനസം. s. Water. വെള്ളം.

കലീരം. s. See കലിരം.

കലുക്ക. s. A granary, a large place or receptacle in which rice or other grain is kept, made of bamboo mats, &c.

കലുക്കം. s. A shock, shake, shaking, agitation, motion.

കലുക്കത്തി. s. A plant.

കലുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To shake, to agitate; to move.

കലുക്കുഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. To gargle or wash the mouth.

കലുങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ. v. n. 1. To shake or be shaken, to be agitated, to move or be moved 2. to quake. 3. said of the noise of the water within a cocoa-nut when shaken.

കലെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. & n. 1. To draw or bend a bow, to latch a bow string. 2. to bear fruit in bunches, as the plantain, cocoa-nut, and other trees; to grow in bunches or clusters 3. to be full grown, as the windpipe of man.

കലേശൻ. s The head or chief of a family or caste. കുലപതി.

കലേശ്വരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കല്ഗം. s. The ancle. See also ഗുല്ഗം. നരിയാണി.

കല്മാഷം. s. 1. Sour gruel prepared by the spontaneous fermentation of the water of boiled rice. കാടി. 2. half ripe barley, പാതിവിളഞ്ഞ യവം. 3. forced rice, വറുത്തനെല്ല്. 4. a sort of Phaseolus, പെരുമ്പയറു. 5. a species of Dolichos, &c. ഉഴുന്നു, ഇത്യാദി. 6. a dish consisting of half boiled rice, with pulse, &c. ഭക്ഷ്യവിശേഷം.

കല്യ. s. A canal: a channel for irrigation; a rivulet. കൈത്തോടു.

കല്യൻ. s. 1. A counsellor. ആലോചനക്കാരൻ. 2. a man of honourable or high descent or of a respectable family. കുലീനൻ.

കല്യം. s. A bone. അസ്ഥി.

കല്ലാത്തൊപ്പി. s. A cap worn by the natives in place of a hat.

കുവ. s. A crucible.

കുവം. s. Abuse. ശകാരം.

കുവചനം. s. Censoriousness, abuse, detraction. ശകാരവാക്കു.

കുവലം. s. 1. The 'Jujube' tree. 'Zizyphus jujuba or scandens'. ഇലന്തവൃക്ഷം. 2. the fruit. 3. a waterlily. ആമ്പൽ.

കുവലയം. s. 1. Any waterlily, 'Nymphœa. ആമ്പൽ. 2. the terrestrial globe. ഭൂഗോളം.

കുവാദൻ. s. A detractor, a censorious person. ശകാരിക്കുന്നവൻ.

കുവാദി. s. See കുവാദൻ.

കുവാരം. adj. Censorious. ഭൎത്സിക്കുന്ന.

കുവിന്ദൻ. s. A weaver. ചാലിയൻ

കുവേണി. s. A fish basket. മീൻകൂട.

കുവേരകം s. The Toon tree, 'Cedrela Tunna. പൂവരശു.

കുവേരൻ. s, The Indian Plutus, the god of wealth. കുബേരൻ.

കുവേരാക്ഷി. s. The trumpet flower. കഴഞ്ചി.

കുശ s. A species of grass used in many solemon and religious observances, and hence called sacrificial grass, 'Poa cynosuroides' ദൎഭ.

കുലക്കലം. s. A potter's vessel.

കുശക്കുഴി. s. Clay, loam.

കുശദ്വീപു. s. One of the great 'Dwipas' or divisons of the universe, surrounded by the

sea of spirituous liquor, supposed by Wilford to be the land of 'Cush' of scripture. and to comprehend the countries between the Indus, the Persian gulf, and Caspian sea. സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്നു.

കശപ്പാത്രം. s. A potter's vessel.

കശപുഷ്പം. s. A sweet smelling flower. സുഗന്ധപുഷ്പം.

കശമണ്ണ. s. Clay, loam, potter's clay,

കശം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a species of grass. ദർഭ.

കശയം. 1. A cup, a goblet. പാനപാത്രം. 2. a mouthful. കവളം.

കശല, s. Tale-bearing, backbiting.

കശലത. s. 1. Cleverness, skilfulness, expertness, capability. സാമൎത്ഥ്യം. 2. presence of mind.

കശലത്വം. s. See the preceding.

കശലൻ. s. One who is clever, able, capable, expert, skilful. സമൎത്ഥൻ.

കശലപ്രശ്നം. s. Salutation, greeting. friendly inquiry respecting a person's health or welfare. സൗഖ്യം ചോദിക്കുക.

കശലം, &c. adj. Skilful, clever; conversant, expert, capable. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കശലം. s. 1. Well-being. welfare, happiness, salutation, safety. സൌഖ്യം. 2. virtue, virtuous action. സുകൃതം. 3. ability, adequacy, skilfulness. സാമൎത്ഥ്യം.

കശലി. s. 1. One who is happy, well, right. സൌഖ്യമുള്ളവൻ. 2. expert, skilful. സമൎത്ഥൻ.

കശലോക്തി. s. Salutation, greeting, friendly inquiry respecting a person's health or welfare. സൌഖ്യ വൎത്തമാനം.

കശൽ. s. Backbiting, tale-bearing. കശൽ കൂട്ടുന്നു. To backbite, to tell tales, to provoke one person against another.

കശവൻ. s. A potter. കശത്തി. A potter's wife.

കശാഗ്രീയബുദ്ധി. s. Minute inspection, subtility, sharpsightedness, intelligence, mental acumen. സാരബുദ്ധി.

കശാണ്ഡം. s. 1. Backbiting. 2. impediment, obstruction.

കശാല. adv. Well, happy.

കശാസനം. s. A seat made of 'darbha' grass. ദർഭകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

കശാസ്തരണം. s. A bed made of 'darb'ha' grass. ദർഭകൊണ്ടുള്ള വിരിപ്പ.

കശി. s. 1. Steel. ഉരുക്ക. 2. wrought iron. കാച്ചികൊട്ടിയ ഇരുമ്പ. 3. a plough share. കൊഴു.

കശീലൻ. s. An ill-disposed person. ദുശ്ശീലൻ.

കശീലവൻ. s. 1 An actor, a dancer. 2. a mimick. ആട്ടക്കാരൻ.

കശുകശുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To whisper.

കശുകശുപ്പ. s. Whisper.

കശുമ്പ. s. 1. Envy. 2. backbititg. കശുമ്പു പറയുന്നു. To backbite, to speak enviously of.

കശുമ്പൻ. s. 1. An envious person. 2. a backbiter. 3. a cheat, a rogue.

കശുമ്പൽ. s. Rottenness, decay.

കശുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be rotten, to rot, to decay.

കശേശയം. s. A lotus. താമരപ്പൂ. 'Nelumbium.'

കഷ്ഠക്കാരൻ. s. A leper.

കഷ്ഠച്ചൊറി. s. A lesser kind of leprosy, appearing in the form of itch and generally incurable.

കഷ്ഠം. s. 1. Leprosy. 2. the plant termed 'Costus speciosus.' കൊട്ടം കഷ്ഠം പിടിക്കുന്നു. To be infected with the leprosy.

കഷ്ഠരോഗം. s. The leprosy.

കഷ്ഠരോഗി. s. A leper,

കഷ്ഠലം. s. A bad place or spot. ചീത്തസ്ഥലം.

കഷ്ഠഹന്താവു. s. A large esculent root, described as possessing medicinal virtue in leprosy and other cutaneous affections, 'Arum campanulatum. ചാവ.

കഷ്ഠി. s. A leper. കഷ്ഠരോഗി.

കഷ്മാണ്ഡകം. s. A pumpkin gourd, 'Cucurbita pepo. കുമ്പളം.

കസീദം. s. Usury, the profession of usury. പലിശ.

കസീദകൻ. s. One who follows the profession of usury; a usurer, a money-lender. പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നവൻ.

കസുമം. s. A flower in general. പുഷ്പം.

കസുമാഞ്ജനം. s. The calx of brass, considered as a collyrium. പുഷ്പാഞ്ജനം.

കസുമിതം. adj Blown, flowered. പൂക്കപ്പെട്ട.

കസുമേഷു. A name of CAMA, the god of love കാമൻ.

കസുംഭം, or കസുംഭപ്പൂ. s. The safflower, 'Carthamus tinctorius. (Willd.)

കസൂലം. s. A granary, a corn barn, a place or large receptacle made for keeping rice or other grain. നെൽപുര വല്ലം.

കസൃതി. s. 1. Wickedness, depravity, villainy. ദുഷ്ടത. 2. trick, conjuring, slight of hand, &c. കൃദ്രം. 3. deceit, deceitfulness. ചതിവു°. 4. envy. അസൂയ.

കസൃതിക്കാരൻ s. 1. A wicked or depraved person. ദുഷ്ടൻ. 2. a cheat, a rogue. ചതിയൻ. 3. a juggler; a slight hand. കൃദ്രക്കാരൻ. 4. an envious person.

കസ്തുംബുരു. s. Coriander, a pungent seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

കഹകൻ. s. 1. A cheat, a rogue, a juggler. ചെപ്പടിക്കാരൻ. 2. an envious person. അസൂയക്കാരൻ.

കഹകം. s. Juggling, deception, slight of hand, &c. ചെപ്പടി.

കഹചിൽ. ind. In some place, somewhere. വല്ലെടത്തും.

കഹനാ. s. Hypocrisy, assumed and false sanctity, the interested performance of religious austerities. കപടഭക്തി.

കഹനിക. s. Hypocrisy. See the preceding.

കഹരം. s. 1. A hollow, a cavity. പോതു°. 2. a hole, a rent.

കഹളി. s. The flower of the Cocoa-nut tree. തെങ്ങിൻപൂക്കുല.

കഹു. s. 1. The new moon, the first day of the first quarter on which the moon rises invisible. കറുത്ത വാവു°. 2. the cry of the 'Coil' or Indian cuckoo. കയിൽ നാദം.

കഹേടി. s. Fog, mist. മഞ്ഞു°.

കഹേടിക. s. s. Fog, mist, haze, haziness. മഞ്ഞു°.

കഹേലിക. s. Fog, mist. മഞ്ഞ.

കളകം. s. 1. A species of Ebony, 'Diosperos tomentosa. (Rox.) കാക്കപ്പനിച്ചം. 2. a sort of gourd. പടോലം. 3. the connexion of several stanzas, protraction of the government of the noun or verb through several verses, contrary to the practice of closing the sense with each verse.

കളക്കടവു°. s. The steps of a tank.

കളക്കോഴി. s. A water fowl, Lapwing.

കളച്ചിറ. s. Water cress.

കളപ്പുര. s. A bathing room near a tank.

കളമാവു°. s. A tree, the bark of which, when steeped in water, furnishes a strong gum, which is much used in brick mortar.

കളം. s. A tank or pond.

കളമ്പു°. s. 1. The hoof of animals. 2. the claw of birds. 3. 'Colombo' in Ceylon.

കളർച്ച. s. Stammering, speaking indistinctly.

കളവക്കു°. s. 1. The name of a town east of 'Ponnani' 2. the bank of a tank.

കളവി. s. A wasp, a hornet.

കളറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To stammer, to speak indistinctly.

കളർനാക്കു°. s. A stammering tongue.

കളി. s. Washing bathing, ablution.

കളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To wash the body, to bathe, to plunge into water.

കളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To wash, to bathe (another.)

കളിപ്പുര. s. A bathing room.

കളിരുന്നു, ന്തു, വാൻ. v. n. 1. To be cold, chilly 2. to be refreshed.

കളിർ. s. 1. Cold, coldness, chilliness, shivering. 2. cooling, a mild degree of cold, refreshing. 3. horripilation, eretion or rigidity of the hairs of the body, occasioned either by cold, joy, fear, &c. adj. Cold, frigid, chilly. കളിർ കാലം. The cold season. കളിർ കാററു°. A cold wind. കളിർകായൽ. To warm one's-self.

കളിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be cold, chilly, cool.

കളിന്ത. adj. Cold, cool.

കളിപ്പു°. s. See കളിമ്മ.

കളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To make cold, to cool, to refrigerate. 2. to appease, to quiet.

കളിമ്മ. s. 1. Coldness, chilliness. 2. coolness, mild degree of cold. 3. freshness, comfort.

കളിറം. s. A crab. ഞണ്ടു°.

കളുത്ത. s. Cold rice or 'conjee.

കള്ളൻ. s. A dwarf, a short man.

കള്ളി. s. A female dwarf, a short woman.

കക്ഷി. s. The belly; the cavity of the abdomen. വയറു°.

കക്ഷിപൂരണം. s. A full meal, a belly full.

കക്ഷിംഭരി. s. A voracious eater, a gluttonous. man, one who fills or pampers the belly. തന്നത്താൻപോററുന്നവൻ.

കഴ. s. 1. A loop, a loophole. 2 the eye of a needle. 3. the aperture in the head of an axe, hoe, &c in which the handle is fixed.

4. a milk-pail, &c. made of bamboo. 5. the bone in the arm below the elbow. 6. the bone in the leg below the knee.

കഴക്കു°. s. 1. Interruption, impediment. 2. difficulty. 3. dispute. 4. intricacy in business, confusion.

കഴക്കട്ട, or കൊഴക്കട്ട s. A kind of round cake made of rice, &c.

കഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To interrupt, to hinder, to retard. 2. to dispute 3. to confuse, to perplex. 4. to put in disorder or confusion.

കഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be hindered, to be interrupted, to be retarded. 2. to be confused. 3. to languish, to be weary. 4. to be in straits, or difficulty.

കഴച്ചട്ടകം. s. A large metal plate with a wooden handle used to stir curry, &c. when frying.

കഴച്ചാട്ടം. s. See കഴക്ക.

കഴച്ചിൽ. s. 1. Confusion, intricacy in business, impediment, disturbance. 2. fatigue, weariness, weakness. 3. a mixture of clay with water.

കഴച്ചമറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To put in confusion, or disorder.

കഴപ്പം. s. 1. Hurry, haste. 2. intricacy. 3 confusion, perplexity. 4. perturbation. 5. disturbance. 6. difficulty, danger.

കഴപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. n. 1. To hasten, to be in a hurry. 2. to be confused, perplexed. 3. to be in a state of perturbation.

കഴമറിച്ചിൽ. s. Confusion of any business, turning any thing topsy turvy.

കഴമറിയുന്നു, ഞ്ഞു വാൻ. v n. To be in confusion, to be turned topsy-turvy.

കഴമറിവു°. s. See കഴമറിച്ചിൽ.

കഴമ്പു°. s. 1. An electuary, a form of medicine of the consistence of honey, an ointment, an unguent to rub on boils &c 2. thickened fluid. 3. clay, loam. 4. a fire poker. കഴമ്പിടുന്നു. To put or rub on any unguent. കഴമ്പു കൂട്ടുന്നു. To mix or prepare on ointment. കഴമ്പുകാച്ചുന്നു. To thicken by boiling.

കഴമ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v a. 1. To prepare an unguent, to thicken any fluid. 2. to make like pap, to make soft.

കഴമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. & n. 1. To grow thick, or stiff, to be condensated. 2. to thicken, to make stiff.

കഴമ്പുപദം. adj. Reduced to a pap, as rice when overboiled.

കഴമ്പെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. To apply unguents to the eyes.

കഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be macerated, to be mixed, to be mingled, as sugar, &c. with water &c. 2. to be confused, perplexed, embroiled. 3. to fade, to wither. 4. to be fatigued, weary, to languish, to pine away.

കഴലപ്പം. s. A kind of rice bread made in a tube.

കഴലൂതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. To blow a trumpet, to pipe.

കഴലൂത്തു°. s. 1. The blowing of a trumpet, &c. 2. the sound of a trumpet.

കഴൽ s. 1. A fife, a pipe, a flute, a trumpet. 2. a tube used by silversmiths to blow the fire with. 3. the sound of a trumpet. 4. hollowness. 5. a gum barrel. 6. any thing that is hollow, a long hollow body. 7. women's hair. 8. the tuft or knot of hair upon the head tied up. 9. a neck ornament. 10 an ornament worn round the waist. കഴൽവെക്കുന്നു. To tie the hair on a knot on the top of the head.

കഴലൂണ്ണാടി. s. A telescope.

കഴലൂരൻ. s. A trumpeter, a piper, a fifer.

കഴലൂന്തം. s. A bayonet.

കഴൽവിളി. s, 1. The sound of a trumpet 2. trumpeting, piping. കഴൽവിളിക്കുന്നു. To sound a trumpet, to pipe.

കഴവി. s. A small round stone used as a pestle to grind with.

കഴി s. 1. pit. 2. a hole in the ground made for planting cocoa-nut plants; a hollow, a cavity. 3. an excavation. 4. a deep place. 5. a grave. 6. a dangerous place, a pit fall. 7. a measure of one square foot. കഴിക്കണക്കു°. Reckoning by square feet. കഴിപ്പെരുക്കുന്നു. To multiply square feet by square feet.

കഴികണ്ണൻ. s. A person who has sunken eyes.

കഴികലം. s. A deep basin, or bowl.

കഴികല്ലു°. s. A privy, a necessary.

കഴികിണ്ണം. s A deep vessel made of metal, a bowl a basin.

കഴികുത്തു° s A hole made for transplanting plant. കഴികുത്തുന്നു. To make such a hole.

കഴികത്തി. s. 1. A short stick used in making holes for transplanting plants, or planting seed. 2. a crow-bar.

കഴിക്കാണം. s. 1. Money paid for graves or tombs in a burial ground. 2. value of planted trees.

കഴിക്കാരായ്മ. s. A certain tenure on which trees and gardens are sold.

കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To dig a hole, to make a pit. 2. to dig out, to make deep. 3. to make hollow, to hollow out. to excavate. 4. to speak ill of any one.

കഴിക്കേടു്. s. The decay of plants after being transplanted

കഴിച്ചിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. a. 1. To plant. 2. to bury, to conceal. 3. to bury, to inter the dead.

കഴിതവി. s. A spoon with a deep bowl.

കഴിതാളച്ചണ്ടി. s. A water plant, 'Vallisneria octandra.'

കഴിതാളം. s. A musical instrument.

കഴിതെങ്ങായിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To plant cocoa-uuts without first letting them begin to grow.

കഴിതൈ. s. A young cocoa-nut plant.

കഴിനഖം. s. A disease round the nails.

കഴിനരി. s. A fox.

കഴിനാടു്. s. The depth necessary to be dug in order to fix a post in the ground.

കഴിപ്പലക. s. A chuckram board.

കഴിപ്പൂ. s. A firework exhibited in the form of a flower-pot.

കഴിപ്പൂത്തു്. s. A tomb, a grave covered in.

കഴിമടി. s. Laziness, idleness

കഴിമടിയൻ. s. A very lazy fellow.

കഴിമാടം. s. A tomb.

കഴിയടി s. The part where two roofs meet, a hip-roof.

കഴിയൻ. s. A boy among 'Chagons' and slaves. കഴിയത്തി. A girl among the same.

കഴിയമ്മി. s. A kind of mortar or flat grinding stone, the edges of which are higher than the centre.

കഴിയൽ. s. 1. A kind of spoon with an upright handle used to measure oil, &c. with. ഉടം. 2. a deep bowl or basin.

കഴിയാന. s. A small insect chiefly found in dust.

കഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To turn into a hole or pit. 2. to become hollow. 3. to become deep.

കഴിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make a hole for transplanting plants. 2. to make a pit for catching elephants.

കഴിവു്. s. 1. Turning into a hole. 2. the state of being hollow; hollowness.

കഴിവിത്തു്. s. Seed planted in holes made with a stick.

കഴിവില. s. The value of the ground on which holes are made for planting cocoa-nut plants.

കഴിവെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To dig a grave, to make a pit or hole.

കഴെക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. a. 1. To mix, to mingle as clay, sugar, &c., to macerate. 2. to knead dough. 3. to make soft, to soften. 4. to confuse, to perplex.

കുറ s. 1. Want, defect, deficiency. 2. blemish. 3. guilt. 4. diminution. 5. disgrace, shame.

കുറകു്. s. 1. The thigh, hip and loins. 2. a leg. 3. a ham.

കുറച്ചിൽ. s. 1. Want, need, deficiency, defect. 2. dearness, scarcity, scarceness.

കുറഞ്ഞ. adj. 1. Reduced. 2. deficient, 3. scarce.

കുറഞ്ഞൊന്നു്. adv. A little.

കുറതീർക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ, or പ്പാൻ. v. a. 1. To mend, to repair. 2. to complete, to finish. 3. to free from disgrace. കുറതീരുന്നു. v. n. To be mended, &c.

കുറത്തലപ്പിണം. s. A headless trunk.

കുറത്തി. s. 1. The wife of a **കുറവൻ**, which see. 2. a woman of that tribe.

കുറനാഴി. s. A false or short measure.

കുറപടി. s. 1. What is deficient, deficiency, want. 2. abatement.

കുറപറ. s. A false or short 'parrah.'

കുറപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To blame, to find fault with. 2. to slander, to backbite. 3. to complain.

കുറമാനം. s. Deficiency, what is deficient.

കുറയ. adj. Little.

കുറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v n. 1. To decrease, to be or become less, to be shortened. 2. to abate, to be abated, to diminish, to be reduced. 3. to sink, to lower, (in price.) 4. to be deficient, to be short.

കുറവു്. s 1. Less, deficiency. 2. defect, shortness, want. 3. degradation, disgrace.

കാവൻ. s. 1. One of the certain class, who subsist chiefly by making mats, baskets, &c. 2. one of a class of slaves.

കാവന്താളി. s. A plant, the leaves of which are used in washing off oil that has been rubbed on the body.

കാവാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be short, to be deficient, to be wanting. 2. to be defective. 3. to be diminished. 4. to be a degradation, or disgrace.

കാൎമ്മാൻ. s. A sort of deer.

കുറി. s. 1. A mark made by 'Hindus' on their forehead. 2. a mark or aim. 3. lot, share. 4. appointment, a term, a fixed time. 5. time, turn, as once, twice, &c. 6. a note, a writing. 7. a measure 8. a mark in the end of a cloth. 9. intention.

കുറികൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To unite in forming a club.

കുറിക്കോൽ. s. A stick with marks on it, a gauge.

കുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To mark. 2. to write a note 3. to make a memorandum. 4. to appoint; to design 5. to set a mark by, to note a thing in a book. 6. to intend, to purpose. 7. to aim, to take aim

കുറിക്കൂട്ടു. s. A cosmetic, a perfume.

കുറിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. v. n. To regard, to make account of, to note, to take notice of, to mark out.

കുറിച്ചു. part. About, concerning.

കുറിച്ചു. postpos. For the sake of, on account of, concerning, about, with regard to.

കുറിച്ചി s. 1. A kind of fish. 2. a creeper.

കുറിഞ്ഞി. s. 1 The flash pan of a gun pistol, &c. 2. the priming of a gun. കുറിഞ്ഞി എഴുന്നുപോകുന്നു. To flash in the pan without the gun going off. 3. a female cat.

കുറിഞ്ഞിത്തുള. s. The touch-hole of a a gun, &c.

കുറിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To appoint a time.

കുറിപ്പു. s. 1. A memorandum. 2. an item, or article in an account. 3. a short abstract, an extract, a synopsis.

കുറിപ്പടി. s. 1. A writing, a note. 2, a memorandum.

കുറിപ്പണം. s. Money paid into a club.

കുറിമാനം. s. 1. A note. 2. a memorandum.

കുറിയ. adj. Short, little, brief.

കുറിയതു. s. 1. head cloth. a small cloth. 2. any thing that is short. 3. the cross beam or timber of a door frame, &c.

കുറിയമുണ്ടു. s. A piece of cloth to cover the head with, a head cloth, a small cloth.

കുറിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To mark the forehead as the Hindus do. 2. to mark or put a mark on cloth or any thing else. 3. to cast lots.

കുറിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To appoint a term, or time. 2. to place a mark to shoot at. 3. to mark clothes. 4. to form a club.

കുറു. adj. Short, brief, summary, little.

കുറുക. adv. 1. Briefly, shortly. 2. quickly. 3. across.

കുറുക, or കുറുകക്കഴമ. s. A small sort of rice.

കുറുകെപ്പറയുന്നു, or കുറുക്കിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To mention some principal heads of any subjet, to mention briefly.

കുറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To thicken as any thing by boiling. 2. diminish, to grow less, to decrease. 3. to grow short, to be abridged. 4. to be brought low. 5. to coo, to cry, as a dove or pigeon. 6. to make a noise as an elephant when angry. 7. to purr, as a cat or leopard in pleasure.

കുറുകുറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To breath with difficulty or make a noise as under the following word.

കുറുകുറുപ്പു. s. Difficulty of breathing, a noise made by persons who are much troubled with phlegm in the throat.

കുറുക്കു. s. 1. The back bone. 2. what is across, athwart. adj. Across, short.

കുറുക്കൽ. s. 1. Conctraction, act of shortening, abbreviation. 2. reduction by boiling.

കുറുക്കൻ. s. A jackall.

കുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a, 1. To shorten, to lessen to diminish. 2. to abbreviate, to contract. 3. to reduce by boiling. 4. to lop off the branches of trees.

കുറുക്കമരുന്നു. s. A medicine reduced by boiling and given to lying-in women.

കുറുക്കുവഴി. s. A short way, a near or bye way, a cross way.

കുറുക്കെ adv. 1. Across, athwart. 2. shortly. quickly.

കുറും. adj Short, little, small, brief.

കുറുകണക്കു. s. A short or easy account.

കുറുങ്കാട്ട്. s. A bush, thicket, underwood.

കുറുങ്കുഴൽ. s. A small pipe.

കുറിച്ചിയൻ s. One of a class of people who inhabit the hills in north Malabar, or 'Wayanaad.' കുറിച്ചിയത്തി. A woman of the same class.

കുറുച്ചുലി. A plant. പുല്ലാങ്കുറുന്തൽ.

കുറുഞ്ചുഴിക. s. A cross wall plate of a roof.

കുറുനരി. s. A jackall.

കുറുനാക്ക്. s. A disease in the tongue, called the frog.

കുറുനാൾ. s. The day after to-morrow.

കുറുനിര. s. A ringlet, a curl.

കുറുന്തിരട്ട്. s. A short abstract of accounts.

കുറുത്തുവൽ. s. A shrub, a bush.

കുറുന്തോട്ടി. s. A plant, the sweet smelling Pavonia, 'Pavonia odorata.' (Willd) 'Sida retusa.

കുറുപ്പ്. s. 1. A title of honour enjoyed by certain Nairs. 2. a class of people. 3. a painter. 4. an astrologer, an enchanter.

കുറുമൻ. s. A person of a class of people who inhabit the hills in north Malabar or 'Wayanaad'. കുറുമത്തി. A woman of the same class

കുറുമൊഴി. s. A sort of Jasmine, 'Jasminum amiculatum.'

കുറുമ്പ്. s. 1. A mote, a particle of dust, &c. 2. insolence, haughtiness, ostentation,

കുറുമ്പടി. s. 1. The under timber of a door frame. 2. the threshold or entrance.

കുറുമ്പൻ. ss An insolent, bad a wicked fellow.

കുറുമ്പാട്ട്. s. A kind of small fish.

കുറുമ്പുല്ല്. s. Cultivation of any grain exeept paddy.

കുറുമ്മൻ. s. Sweepings, &c.

കുറുമ്മൽ. s. Eating large mouth's full, eating greedily.

കുറുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. a. To eat greedily, to fill the mouth full.

കുറുവടി. s. A short cudgel, or stick.

കുറുവാ. s. A kind of fish.

കുറെ. adv. 1. Little. 2. much.

കുറക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To abstract, to abridge. to shorten. 2. to make less, to abate, to reduce, to decrease, to diminish, to curtail. 3. to sink, to lower. 4. to degrade, to disgrace. 5. to gore as a buffalo

കുറച്ച്. adv. Little and little, a little each.

കുറ്റക്കാരൻ. s. 1. One who is guilty, an offender. 2. a culprit, a malefactor.

കുറ്റടി. s. Sarcasm, satire, keen reproach, a taunt. കുറ്റടി പറയുന്നു. To speak sarcastically, tauntingly. കുറ്റടി പാടുന്നു. To sing a sarcastic song.

കുറ്റിപ്പാട്ട്. s. Fault, the state of being in fault.

കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v, a. 1. To accuse, to charge with a crime, to arraign. 2. to censure.

കുറ്റം. s. 1. Fault (in a moral and physical sense.) guilt, a crime, an offence. 2. accusation. 3. blame, censure. 4. defect, flaw. കുറ്റം കാണുന്നു. To find guilty. കുറ്റം ചുമക്കുന്നു, കുറ്റം ഏല്ക്കുന്നു. To be guilty, to acknowledge one's fault. കുറ്റം തീൎക്കുന്നു. 1. To free from blame, to release from guilt. 2. to restore. 3. to repair. കുറ്റം ചെയ്യുന്നു. To commit a fault, or crime. കുറ്റം ക്ഷമിക്കുന്നു. To forgive a fault. കുറ്റം ചുമത്തുന്നു. 1. To accuse, to charge with a crime, to arraign. 2. to censure, to blame, to hold one guilty. 3. to convict, to find guilty. കുറ്റം പറയുന്നു To censure, to find fault with. കുറ്റം പിഴക്കുന്നു. To die. (honorific).

കുറ്റമില്ലാത്ത. adj. Not guilty, innocent, free from fault. കുറ്റമില്ലാതാക്കുന്നു. To clear, to prove innocent, or free from guilt.

കുറ്റവിധി. s. Condemnation, the sentence by which one is doomed to punishment. കുറ്റം വിധിക്കുന്നു. 1. To condemn, to find guilty, to doom to punishment. 2. censure to blame.

കുറ്റി. s. 1. The stump of a tree, stubble, &c. 2. a post, a stake, a peg. 3. an oar pin made of wood or iron. 4. a tent pin. 5. a pail. 6. a small bottle, a cruse, or vessel for oil. 7. an inhabitant, a customer. 8 certainty, knowledge. 9. discovery, detection. 10. a mark 11. race, offspring, progeny. 12. a small or mud fort. 13. a large wooden vessel to preserve mangoes in. 14. the principal or manager of a club. 15. a measure or a kind parrah. 16. a salt measure 17. a cask or hogshead 18 a log of timber, a tree. കുറ്റി കെട്ടുന്നു. To find ont or discover any thing stolen.

കുറ്റിക്കാട്ട്. s. A bush, a thicket.

കുറ്റിക്കാണം. s. Price given for a timber, before it is cut down, paid to the owner.

കാറിക്കാൽ. s. 1. A post, a stake. 2. a rafter.

കാറിക്കോട്ട. s. A small fort.

കാറിച്ചൂൽ. s. A broom much worn.

കാറിനാട്ടിബലി. s. Obsequies of a deceased person, whatever is given or performed in remembrance of a person deceased, observed for ten or twelve days after the funeral of the deceased.

കാറിപിടി. s. Petty merchandise.

കാറിപിടിക്കാരൻ. s. A petty merchant, one who trades by borrowing money for that purpose.

കാറിപൂജ. s. A ceremony performed on entering on a new house, giving food to the work-people, &c.

കാറിയറുന്നു, റു, വാൻ. v. n. To be without offspring, a family or race to become extinct; also, കാറിമുടിയുന്നു.

കു. A Syllabic or compound letter.

കുകൽ. s. 1. A cry or exclamation. 2. a clamour or disturbance. 3. calling. The noise made by any animal; as barking, braying, mewing, the crowing of a cock, &c; also the note of a bird.

കുകദം. s. Giving a girl in marriage' with due ceremony, and suitable decorations. അലങ്കരിച്ച ചെയ്യുന്ന കന്യകാദാനം.

കുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To cry aloud, to exclaim. 2. to make a clamour. 3. to make a noise; as to bark, to bray, to crow, to mew, to croak, to call, to sing. v. a. To call.

കുക്ക്. s. See കുകൽ.

കുചൽ. s. 1. Fear, timidity. 2. shame, shamefacedness, bashfulness.

കുചം. s. A breast, a female breast, especially that of a young or unmarried woman. മുല.

കുചുന്നു, ചി, വാൻ. v. n. 1. To be timid, fearful, daunted, sly. 2. to be shame-faced, bashful.

കുച്ച്. s. 1. The act of bending the arm or leg. 2. the bending of the arm at the elbow, or leg under the knee. 3. a close tie, tying the head and foot of a cow or buffalo together to prevent them doing mischief. 4. a shackle, or fetter.

കുച്ചുതടൽ. s. A chain, or tie with a hook attached to it.

കുച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. v. a. 1. To bend the arm or leg. 2. to tie or fasten close together, to hook together. കുച്ചിക്കെട്ടുന്നു. 1. To tie up the hands or legs. 2. to tie the legs of an elephant together. 4. to tie close.

കുച്ചുവിലങ്ങ്. s Fetters on the leg of an elephant.

കുജനം. s. The cry of birds. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം.

കുജിതം. s. The cry of a bird, cooing കുകൽ.

കുഞ്ഞി. s. The inner part of a jack fruit.

കുഞ്ഞിരിക്ക. s. A medicinal plant. See ആനച്ചുവടി.

കൂട്. s. 1. A cage; an aviary; a nest. 2. a fold. 3. a case. 4. a little receptacle. 5. the body as the habitation of the soul. 6. abode. 7. a honey-comb. 8. the cocoon of the silk worm. 9. a fishing basket.

കൂട. s. 1. A fish basket. 2. a basket made of bamboo or wicker work.

കൂട, കൂടി, കൂടെ. 'postpos'. 1. With, along with, accompanying. in company with. 2. also. അവർ കൂടെ വന്നു. They 'also are, come. കൂടിപോകുന്നു. To go 'together'.

കൂടകം. s. 1. A plough-share. കൊഴു. 2. fraud, deceit. വഞ്ചന.

കൂടെക്കൂടെ. adv. Often, frequently, continually.

കൂടപത്രം. s. Enchantment, sorcery; charm. കൂടപത്രം ചെയ്യുന്നു. To enchant, to bewitch, to charm. കൂടപത്രം വയ്ക്കുന്നു. To put a charm in the ground with intent to kill.

കൂടപ്പിറപ്പ്. s. A brother or sister; as born 'with' one's self.

കൂടം. s. 1, A peak, a summit of a mountain. പൎവ്വതശിഖരം. 2. a house, a dwelling, 3. the body. 4. a smith's hammer. 5. a heap of grain, &c. കുമ്പാരം. 6. fraud, deceit. വഞ്ചന. 7. an assemblage. സമൂഹം. 8. a plough-share. കൊഴു. 9. illusion. ഇന്ദ്രജാലം. 10. a trap to catch deer, birds, &c. കെണി, ഇത്യാദി. 11. untruth, falsehood. അസത്യം. 12. playing at dice, gambling. ചൂത്. 13. uniform and elementary substance. 14. the top part of the roof of a dome, especially that into which the rafters are fixed.

കൂടയന്ത്രം. s. A trap or snare for deer, birds, &c.

കൂടലർ. s. plu. Enemies, foes.

കൂടശാല്മലി. s. A species of 'Simul' or silk cotton tree. കണ്ടിലവം.

കൂടസാക്ഷി. s. A false witness.

കൂടസ്ഥൻ. s. 1. The first ancestor of a race or lineage. 2. the head or chief of different families. വംശകൎത്താവ്. 3. an inhabitant, as the soul inhabits the body.

കൂടസ്ഥം. adj. Uniform, perpetually and universally the same, as etherial space, &c. നിശ്ചലമായുള്ള.

കൂടാ. A negative defective verb, denoting impossibility, cannot, must not.

കൂടാഗാരം. s. An upstair room, an apartment on the top of a house. മാളികമുറി.

കൂടാതെ. part. This word is a negative participle, from കൂടുന്നു, and is used as a 'postposition' denoting, 1. Without, except. 2. besides. കൂടാതെ കണ്ട്.

കൂടാൎത്ഥഭാഷിതം. s. A tale, a story, a fiction. ചമച്ച കഥ.

കൂടാരം. s. A tent, a tabernacle. കൂടാരം അടിക്കുന്നു. To pitch a tent.

കൂടാരത്ത്. s. Tent cloth.

കൂടി. part. Through, by.

കൂടിയാട്ടം. s 1. A dance. 2. speaking face to face. കൂടിയാടുന്നു. 1. To dance together. 2. to speak face to face.

കൂടിവിചാരം s. 1. Consultation, deliberation. 2. private consultation, private advice.

കൂടുതൽ. s. Increase, addition.

കൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To come together, to meet, to assemble or be assembled. 2. to unite, to join, to be joined. 3. to join with another to do any thing. 4. to agree, to be on good terms, to be unanimous. 5. to be involved in any thing. 6. to be amassed, or accumulated. 7. to increase, to be added or annexed. 8. to come to pass, to be accomplished or finished 9. to be appointed, to be at leisure. 10. to close. v. a. 1. To associate with. 2. to copulate. The affirmative and negative parts of this verb, when added to other verbs as auxiliaries, denotes 'possibility or ability,' or the reverse, I can, &c. I 'cannot, &c.

കൂടെ. part. 1. With, together with, in company with. 2. also.

കൂട്ട്. s. 1. Society. fellowship, companionship 2. mixture, composition. 3. joining, uniting. 4. consent, agreement. 5. seasoning, or that which is added to curry to give it a relish. 6. a couple, a pair. 7. a suit of clothes. 8 likeness, similitude. 9. part of the roof of a building, including beams and principal rafters.

കൂട്ടുകാരൻ. s. 1. An associate, a companion. 2. a pleader, an able speaker or disputer.

കൂട്ടുകെട്ട്. s. 1. A company. 2. a conspiracy, plot. 3. combination, agreement, confederacy. 4. kindred, relation, tribe, caste. 5. alliance, social relation.

കൂട്ടുക്കൊട്ട്. s. A charge sounded by musical instruments, &c. in war.

കൂട്ടൻ. s. A companion, an associate.

കൂട്ടപ്പട. s. 1. A battle in cunfusion. 2. a tumultuous or mixed combat. 3. an assembly in a state of confusion.

കൂട്ടം. s. 1. A meeting, an assembly or convention. 2. society, assemblage. 3. a club. 4. union, junction. 5. pleading. 6. a flock, a multitude. 7. a heap, a collection. 8. a party. 9. kind, sort or species. 10. conversation. 11. disputation. കൂട്ടത്തോടെനടക്കുന്നു. To walk in companies or by flocks. കൂട്ടം കലമ്പുന്നു. An assembly to be in an uproar or confusion. കൂട്ടം കൂടുന്നു. A crowd or multitude to be assembled to meet together, to gather together, to congregate. കൂട്ടംകൂട്ടുന്നു. To assemble, to call or bring together an assembly.

കൂട്ടം കലമ്പി. s. A mischief maker, a mischievous person, a disturber of an assembly.

കൂട്ടവിളി. s. The cry or shout of an assembly, or of a number ef people.

കൂട്ടക്ഷരം. s. Combination of letters.

കൂട്ടാക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To disregard, to disobey, to be refractory.

കൂട്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To regard, to submit to, to comply with, to attend to.

കൂട്ടാൻ. s. A curry, condiment.

കൂട്ടായ്മ. s. 1. Companionship, company. 2. a band of soldiers. 3. retinue, train, attendance.

കൂട്ടായ്മക്കാരൻ. s. The chief or head of a company, a leader, a captain.

കൂട്ടാല. s. A place where the property of a temple is kept and where the affairs of the temple are coducted.

കൂട്ടാളൻ. s. An associate, a companion.

കൂട്ടാളി. s. A companion, on associate.

കൂട്ടാഴി. s. Money voluntarily subscribed to temples by the inhabitants.

കൂട്ടിക്കടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To set dogs to fight. 2. to person against each other.

കൂട്ടിക്കലൎച്ച. s. 1. Mixture, junction of different bodies. 2. to confusion.

കൂട്ടിക്കലരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. a. 1. To mix together, to unite different bodies in one mass. 2. to put in confusion.

കൂട്ടിക്കെട്ടു°. s. 1. Combination. 2. agreement. 3. tying together, uniting together, piecing. 4. a tale, a fiction. കൂട്ടിക്കെട്ടുന്നു. 1. To tie together. 2. to unite together, to piece. 3. to compose a tale, or fiction.

കൂട്ടികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To provide or make provision for. 2. give more, to add. 3. To advise.

കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To go with or take one along. 2. to lead, to guide.

കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To fetch or bring one along. 2. to lead.

കൂട്ടിച്ചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. v. a. 1. To put letters, or sentences together. 2. to unite sentences together.

കൂട്ടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To say or add what is not true. 2. to unite one with another unjustly. 3. to bid more.

കൂട്ടിമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To knock together. 2. to attack or meet in battle. 3. to meet.

കൂട്ടിമൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To sew or stitch together.

കൂട്ടിയാട്ടു°. s. A shout, a clamour. കൂട്ടിയാടുന്നു. To shout.

കൂട്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be husband to a reigning queen or princess. 2. to accompany or be companion to another. 3. to be like.

കൂട്ടിരിപ്പു°. s. 1. Living with a princess as her husband. 2. companionship.

കൂട്ടിവായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To read or unite sentences together. 2. to compare copies together.

കൂട്ടിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To accumulate, to store up. 2. to raise, as pay, &c. 3. to regard, to honour.

കൂട്ടുകച്ചവടം. s. Joint trade, or commerce, partnership in trade.

കൂട്ടുകറി. s. Curry made of different kinds of vegetables.

കൂട്ടുകാരൻ. s. 1. An associate, a companion. 2. a partner, a sharer. 3. a fellow-labourer, a servant.

കൂട്ടുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To enter into, or form an association. 2. to be united, mixed.

കൂട്ടുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To associate, to unite. 2. to join together, to mix together.

കൂട്ടുകൃഷി. s. Joint agriculture or husbandry.

കൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To assemble, to convene, to call together in one place. 2. to join, to unite, to compound, to set together. 3. to include, to add, to annex. 4. to compose. 5. to combine, to add or sum up figures. 6 to amass, to accumulate, to pile up. 7. to eat with something else. 8. to do, to cause to do. 9. to increase, to raise. കൂട്ടിക്കുന്നു. To cause to join, &c.

കൂട്ടുപടി. s. Curry, sauce, condiment, or any thing eaten with rice, &c.

കൂട്ടുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To accompany, to go along with.

കൂട്ടുവിത്തു°. s. Mixed seed.

കൂണു°. s. A mushroom.

കൂത്തു°. s. 1. Dance, play, act, comedy, stage play. കൂത്തുകഴിക്കുന്നു. To give a dance or ball. കൂത്തുപറയുന്നു. To repeat a comedy. 2. wonder, astonishment.

കൂത്തൻ. s. An animalcula in water.

കൂത്തമ്പലം. s. A play-house.

കൂത്തരങ്ങു°. s. A theatre.

കൂത്താടി. s. (mas. and fem.) 1. A dancer, player. 2. a dancing girl. 3. an animalcula in water.

കൂത്താടിച്ചി. s. 1. A dancing girl. 2. a whore, a harlot.

കൂത്താടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. v. n. 1. To dance, to act. 2. to play, or jump about as children.

കൂത്താട്ടം. s. 1. Dancing, acting. 2. the jumping play of children.

കൂത്താളുരി. s. A bird.

കൂത്തി. s. A bitch.

കൂത്തിച്ചി. s. A harlot.

കൂനൻ. s. 1. One who is hump-backed, crook-backed, bent. 2. a large ant.

കൂനാപ്പുര. s. A hut, a small nouse.

കൂനി. s. A woman with a hump-back.

കൂനുന്നു, നി, വാൻ. v. n. 1. To stoop down; to bend. 2. to be or grow crook-backed.

കൂൻ. s. 1. A mushroom. 2. a hump-back, a crook-back. 3. a pile.

കുന്തങ്ങാ. s. The bulbous root of a water lily. ആമ്പൽ കിഴങ്ങ്.

കുന്തൽ. s. Hair. തലമുടി.

കുന്താണി. s. 1. A large mortar to heat paddy in. 2. a mattock, a pickaxe.

കുന്താലി. s. An instrument to dig stones with, as mattock, a pickaxe.

കൂപകം. s. 1. A large well. വലിയ കിണറ്. 2. the mast of a vessel, പാമരം. 3. a temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river. ഓലി.

കൂപം. s. A well. കിണറ്

കൂപരാജ്യം. s. A name given both to the southern parts of Malabar.

കൂപാരം. s. The sea. സമുദ്രം.

കുപ്പ്. s. 1. The act of joining the hands together as a mark of respect or reverence. 2. contraction or closing of a flower. 3. a place made by the steps of a tank, &c. from whence persons leap into the water.

കുപ്പകടവ്. s. The paved place or causeway from whence perons who are bathing leap into a tank. കുപ്പകെട്ടുന്നു. To build such a place. കുപ്പചാടുന്നു. To leap from such a place into the water of a tank.

കുപ്പുന്നു,പ്പി,വാൻ. v. n. To close, to join the hands together as a mark of reverence. കുപ്പിതൊഴുന്നു. To worship or recerence with the hands join together. കുപ്പിനില്ക്കു ന്നു. 1. To stand as in the preceding. 2. to be closed or close as a flower.

കൂബരം s. The pole of a carriage, the wood to which the yoke is fastened.

കൂബരി. s. A charriot, a carriage. തെര.

കൂമൻ. s. An owl.

കൂമ്പ്. s. 1. A bud, a shoot, a sprout. 2. the peak of a mountain. 3. the spiral root of a young palmira tree.

കൂമ്പൻതൊപ്പി. s. A hat or cap with a peak.

കൂമ്പൽ. s. 1. A heap. 2. the contraction or closing of a flower.

കൂമ്പാരം. s. A heap, a lump. കൂമ്പാരംകൂട്ടുന്നു. To accumulate, to heap up.

കൂമ്പാള. s. The tender film of a betel-nut tree which covers the the young nuts.

കൂമ്പുന്നു,മ്പി,വാൻ. v. n. 1. To bud, to shoot. to be closed or close as a flower.

കൂരി. s. 1. The sharp point of an arrow, spear, iron pen, &c. 2. keenness, sting. 3. a kind of grain, 'Panicum frumentaceum.

കൂര. s. 1. A hut, a small house. 2. a kind of paddy.

കൂരൻ. s. 1. The hog deer. 2. a guinea pig. 3. a dwarf

കൂരമ്പ്. s. 1. sharp arrow. 2. a plank used to block up any open space between the top of the door and the roof of a native house.

കൂരാപ്പ്. s. A mist of darkness.

കൂരാപ്പൊത്ത്. s. A recess in a wall made for the purpose of keeping articles in.

കൂരി. s. 1. A fish. 2. a small sparrow. 3. an ungrown fruit.

കൂരിക്കൂട്. s. A bird's nest, a cage.

കൂരിരുൾ. s. 1. A dark night. 2. great darkness.

കൂർക്ക. s. 1. A small kind of yam, or potatoe. 2. Malabar cat mint, 'Nepeta Malabarica. (Lin.) 3. snoring, snore. 4. war cry, warhoop. 5. the cry of victory. 6. a disease of women in difficult labour.

കൂർക്കം. s. Snore, snoring; also കൂർക്കംവലി.

കൂർക്കം വലിക്കുന്നു. To snore.

കൂർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be sharp, to be or become pointed.

കൂർച്ചൻപല്ല്. s. A long tooth, an eye tooth.

കൂർച്ചം. s. 1. Sharpness, pointedness. 2. acuteness. 3. a bunch of 'Cusa' grass. 4. the juncture of the thumb with the other part of the hand. adj. 1. Sharp, pointed. 2. acute.

കൂർച്ചം. s. 1. The upper part of the nose, the space between the eye brows. 2. the beard. 3. a tassel.

കൂർച്ചശിരസ്. s. The heel. നരിയാണി.

കൂർച്ചശീർഷം. s. A drug, commonly, 'Jivaca' one of the eight principal medicaments. തിരുനാമപ്പാല.

കൂർച്ചിക. s. 1. Inspissated milk. തൈർ, മോർ. 2. a painting brush or pencil. തുലിക. 3. a key. താക്കോൽ, 4. a needle. സൂചി.

കൂർത്ത adj. Sharp, pointed, acute.

കൂർത്തിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be peaked or pointed, to be acute, or sharp.

കൂർത്തുമൂത്ത. adj Very sharp, very acute.

കൂർദ്ദനം. s. Play, sport, pastime. കളി.

കൂർപ്പ്. s. Sharpness, acuteness. 2. keenness. 3. the sharp point of a thing.

കൂപ്പം. s. See the preceding.

കൂപ്പരം. s. 1. The elbow. മുഴങ്കൈ. 2. the knee. മുഴങ്കാൽ.

കൂർപ്പാസകം s. A bodice, a jacket with short sleeves worn next the body by women especially. കപ്പായം.

കൂർപ്പാസം. s. 1. A soldier's jacket. 2. a jacket, കപ്പായം.

കൂർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To point to make sharp to sharp.

കൂർമ്മ. s. 1. Sharpness. 2. acuteness. 3. fineness.

കൂർമ്മത. s. 1. A point. 2. sharpness. 3. acutness.

കൂർമ്മബുദ്ധി. s. Acute intellect, wit.

കൂർമ്മം. s. 1. A tortoise, a turtle. ആമ. 2. one of VISHNU's incarnations. 3 one of the 18 'Puranas' or historical books of the Hinddus. 4. one of the 10 winds in the human body.

കൂർമ്മി. s. A female tortoise. ആമപ്പേട.

കൂർവാ. s. Dignity. rank.

കൂലകം. s. See കൂലം, 1st and 2nd meanings. 3. a plant. നാകദന്തി,

കൂലദ്രു. s. The dry land, the land upon the bank or shore. സമുദ്രതീരം.

കൂലം. s. 1. A bank, or shore. തീരം. 2. a heap a mound. കുന്നു. 3. a pool, or pond. പൊയ്ക.

കൂലങ്കഷം. s. The sea. സമുദ്രം.

കൂലംഘംകഷം. s. A whirl pool, an eddy. നീർച്ചുഴി.

കൂലി. s. 1. Daily hire, or wages; 'Cooly'. 2 daily labour. 3. a labourer. 4. hire of any thing. 5. reward. കൂലിക്ക വാങ്ങുന്നു. To hire.

കൂലിക്കാരൻ. s. A day labourer, a 'Cooly' a journeyman.

കൂലിച്ചു. s. Favourable or privileged rent of land granted to persons liable to be called out for occasional work on service. വിരുത്തി

കൂലിച്ചേവകൻ. s. An hireling, a labourer.

കൂലിച്ചേവകം. s See കൂലിച്ചു.

കൂലിപ്പണി. s Journey-work, work performed for hire.

കൂലിവേല. s. Daily labour.

കൂലിവേലക്കാരൻ. s. A day labourer, one who works for hire, an hireling.

കൂവ. s. 1. The arrow-root plant, 'Curcuma angustifolia or amomum. 2, an interjection of calling.

കൂവനൂറു. s. Arrow-root powder, or the flower of the 'Cureuma angustifolia',

കൂവപ്പൊടി. s. Arrow-root powder. See the preceding.

കൂവരൻ. s. A hump-backed man. കൂനൻ.

കൂവരം. s. The pole of a carriage or wood to which the yoke is fixed. നുകം കെട്ടുന്ന തണ്ടു. adj. Beautiful, agreeable, pleasing. കാന്തിയുള്ള.

കൂവളക്കുടുക്ക. s. A vessel made of the shell of fruit of the prickly Gratæva.

കൂവളം. s. A tree, the prickly Cratæva. 'Cratæva marmelos'

കൂവിട. s. A call, a measure of distance about 1000 yards a nariga.

കൂവിച്ചു. s. 1. A small insect. 2. an eye-fly.

കൂശുന്നു. ശി, വാൻ. v. n. 1. To be shy, daunted, shamefaced, to be bashful. 2. to be fearful, timid.

കൂഷ്മം. s. A kind of pumpkin gourd. കുമ്പളം.

കൂഷ്മാണ്ഡകം. s. See the following.

കൂശ്മാണ്ഡം. s. A pumpkin, or gourd, Cucurbita hispida" കുമ്പളം.

കൂസൽ. s. 1. Shame-facedness, shame, modesty, shyness 2. timidity, fearfulness.

കൂസലില്ലാത്തവൻ. s. 1. A shameless man. 2. a fearless, bold man.

കൂസുന്നു, സി, വാൻ. v. n. See. കൂശുന്നു.

കുഹ. s. A fog, a mist. മഞ്ഞു.

കുഹകം, &c. adj. Fraudulent, deceiving. വഞ്ചനയുള്ള.

കുഹന. s, 1. Hypocrisy. കപടഭക്തി. 2. deceit, fraud. കപടം, വഞ്ചന.

കുളൻ. s. A young man short in stature. 2. a young male buffalo.

കുളം. s. Chaff of corn, hemp, &c.

കുളി. s. 1. A demon, a familiar spirit, a ghost. 2 a young female buffalo. 3. diving. കുളിയിടുന്നു, കുളി പായുന്നു. To dive.

കുളിപ്പട. s. A company of demons.

കുളിയാമ. s. A kind of water animal.

കുഴി. s. 1. Food made of any kind of meal boiled in water, pap. 2. boiled rice, &c. made into pap.

കുഴ. s. An inferior kind of jack-tree.

കുഴച്ചക്ക. s. An inferior kind of jack-fruit which becomes rotten as soon as ripe.

കുഴത്തരി. s. Rice not well beaten and dride common rice.

കുഴപ്പാളയം. s. A company of tent followers

കുഴം. s. See കുഴത്തരി. കുഴം കുത്തുന്നു. To live by beating and selling such rice.

കൂറ്. s. 1. Love, affection. 2. gratitude. 3. devotion, attachment, service. 4. kindness, compassion. 5. part, portion, share. 6 the half 7. station, dignity, rank. 8. property, energy, power or quality of any thing. 9. union, meeting, connexion. 10. any sign in the zodiac. 11. a period of $2\frac{1}{4}$ days. 12. a class, a party, an association, a company. 13. value, price. The whole of the inhabitants of Malabar from the Rajahs and Brahmans to the lowest class, are divided into two classes or parties, the 'Chevara Cur' and 'Panniyur Cur,' the customs of which differ considerably from each other, and are rigidly observed.

കൂറ. s. 1. Clothes, raiment. 2. cloth. 3. a species of louse which breeds in dirty clothes, a body louse. കൂറകൊടുക്കുന്നു. To give a set or suit of clothes.

കൂറക്കടിഞ്ഞിൽ. s. A tent.

കൂറപ്പേൻ. s. A kind of body louse.

കൂറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To hang up a cloth at a temple during the performance of a ceremony.

കൂറവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To haul down the cloth mentioned under the preceding word.

കൂറിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To divide into portions.

കൂറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. 1. To speak. 2. to publish, to proclaim 3. to call out. 4. to call out or cry things in the streets. 5. to cry out at a public sale.

കൂറുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To share, to divide into portions.

കൂറാങ്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To be proud, or arrogant.

കൂറൻ. s. 1. A bullock unaccustomed to the yoke. 2. a strong, powerful man.

കൂററരി. s. A portion of rice.

കൂററുപ്പ്. s. 1. Want of friendship, dissolution of friendship, enmity. 2. arrogance, haughtiness.

കൂററാൻ. s. 1. A friend, an admirer. 2. a parner.

കൂററായ്മ. s. 1. Friendship. 2. partnership.

കൂറുകാരൻ. s. 1. A friend, an admirer. 2. a partner.

കൂറുകൃഷി s. Joint agriculture, husbandry.

കൃ. A syllabic or compound letter.

കൃകണം. s. A bird, a kind of partridge. ഇരുവാൽചാത്തൻ.

കൃകണ. s. A painter. ചായമിടുന്നവൻ.

കൃകലം. s. One of the five vital airs, that which assists in digestion. ജീവവായു.

കൃകലാസം. s. 1. A lizard. പല്ലി. 2. a chamelion. ഓന്ത്.

കൃകവാകു. s. 1. A cock, a gallinaceous fowl. പൂവൻകോഴി. 2. a peacock. മയിൽ. 3. a chamelion, a lizard. ഓന്ത്, ഞൊന്ത്, പല്ലി.

കൃകം. s. 1. The throat, the larynx. കണ്ഠം. 2. the vertebræ of the neck. പിടലി.

കൃകാടിക. s. The back of the neck. പിങ്കഴുത്ത്.

കൃച്ശ്രം. s. 1. Bodily pain. ശരീരദുഃഖം. 2 penance, expiation. പ്രായശ്ചിത്തം. 3. difficulty. adj. 1. Attended with pain, painful. ദുഃഖമുള്ള. 2. wicked, sinful. ദുഷ്ട.

കൃച്ശ്രിക്കുന്നു. v. n. 1. To suffer bodily pain. 2. to labour, to use effort.

കൃതകർമ്മാവ്. s. A knowing, skilful, clover, experienced man. അറിവുള്ളവൻ, കുശലൻ.

കൃതകം, &c. adj. Artificial, factitious, made; not produced spontaneously. ചമച്ചപ്പെട്ടത്. s. Factiticus salt, produced by boiling and evaporating from saline soils. ചമച്ചഉപ്പ്.

കൃതകൃത്യൻ. s. One who has done or discharged offices, work, &c. ചെയ്വാനുള്ളതിനെ ചെയ്തവൻ.

കൃതഘ്നത. s. Ingratitude, unthankfulness. ഉപകാരസ്മരണയില്ലായ്മ

കൃതഘ്നൻ. s. An ungrateful man. ഉപകാരസ്മരണയില്ലാത്തവൻ.

കൃതഘ്നം, &c. adj. Ungrateful, unthankful, unmindful of former favours. ഉപകാരസ്മരണയില്ലാത്ത.

കൃതജ്ഞത. s. Gratitude, thankfulness, remembrance of former good offices. ഉപകാരസ്മരണം.

കൃതജ്ഞൻ. s. A grateful man. നന്ദിയുള്ളവൻ.

കൃതജ്ഞം, &c. adj. Grateful, thankful: remembering former favours. ഉപകാരസ്മരണയുള്ള.

കൃതപുംഖൻ. s. One skilled in archery. ശരപ്രയോഗനിപുണൻ.

കൃതമാലം. s. The name of a tree, 'Cassia fistula.' കൊന്നവൃക്ഷം.

കൃതമുഖൻ. s. One who is skilful, dexterous, clever, conversant with. വിദഗ്ദ്ധൻ.

കൃതം. adj. 1. Done, made, performed. ചെയ്യപ്പെട്ടതു. 2. sacrificed. ഹോമിക്കപ്പെട്ടതു. s. 1. Creation. സൃഷ്ടി. 2. the first age of the world. സത്യയുഗം. 3. fruit, consequence. ഫലം. 4. satisfaction. തൃപ്തി. adv. Enough, sufficient; completely finished; enough, have done, no more. മതി.

കൃതയുഗം. s. The first of the four ages of the world according to the Hindus; the golden age.

കൃതലക്ഷണൻ. s. One who is amiable, excellent and noted for good qualtities. ഗുണവാൻ.

കൃതവേതനൻ. s. 1. One who is industrious, a labourer. അധ്വാനപ്പെടുന്നവൻ. 2. one who is hired as a servant of labourer.

കൃതവേദനം. adj. Laborious, industrious, assiduous, pains taking. അധ്വാനമുള്ള.

കൃതസാപത്ന്യക. s. The first wife or a woman whose husband has taken another wife. മൂത്തവേളി.

കൃതഹസ്തൻ. s. A man skilled in archery. ശരപ്രയോഗനിപുണൻ.

കൃതാന്തൻ. s. 1. A name of 'Yama', the regent of death, or death personified. 2. a murderer. കൊല്ലുന്നവൻ. 3. a demonstrator. സിദ്ധാന്തി.

കൃതാന്തം. s. 1. A demonstrated conclusion proved or established by doctrine. സിദ്ധാന്തം. 2. sinful or inauspicious action. ദുഷ്പ്രവൃത്തി. 3. destiny, doom

കൃതാഭിഷേകൻ. s. One who is anointed king. അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ട രാജാവു.

കൃതാഭിഷേക s. A queen who is anointed along with the king. പട്ടാഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ടരാജസ്ത്രീ.

കൃതാൎത്ഥത. s. Success happiness, rest ഭാഗ്യം.

കൃതാൎത്ഥൻ. s. One who is successful, happy, at ease, rest. സാധിച്ചവൻ, ഭാഗ്യവാൻ.

കൃതാൎത്ഥം, &c. adj. 1. Successful. 2. fortunate, happy. ഭാഗ്യം.

കൃതാലങ്കാരൻ. s. Ono who is adorned, decorated &c. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

കൃതാലയം. s. A frog. തവള.

കൃതി. s. 1. An act, or action, acting, doing &c. 2. a composition or work. 3. a dedication. 4. a fiction, invention, fable.

കൃതി. s. 1. One who is wise, learned അറിവുള്ളവൻ. 2. skilful, clever. വിദഗ്ദ്ധൻ. 3. successful, happy or virtuous.

കൃത്തു. s. A doer, an actor, &c. ചെയ്യുന്നവൻ.

കൃത്തം. adj. 1. Cut, divided, plucked. മുറിക്കപ്പെട്ടതു. 2. desired, sought.

കൃത്തി s. 1. The skin or hide used by religious student; usually the skin of an antelepe. തോൽ. 2. a leathern vessel തോൽകുടം. 3. the third of the lunar mansions;:see the next.

കൃത്തിക. s. 1. The third of the lunar mansions, or constellations in the moon's path: the 'Pleiades.' കാൎത്തിക. 2. (in mythology) a nymph. ദൎശ.

കൃത്തിവാസസ്സു. s. An appellation of MAHADAVA. ശിവൻ.

കൃത്യ. s. 1. An act or action. 2. a female deity to whom sacrifices are offered for destructive or magical purposes മാരണദേവത. 3. pestilence. 4. rendering murderous or mischievous, hired as an assassin, seduced from allegiance or alliance, hostile through covetousness, &c.

കൃത്യം. s. 1. An act, action. 2. business, duty. നിയമം. 3. conduct. 4. any thing proper to be done or performed. നിത്യകൃത്യങ്ങൾ. Daily duties.

കൃത്യാകൃത്യം. s. Advice, counsel. ചെയ്യേണ്ടുന്നതും, ചെയ്യരുതാത്തതും.

കൃത്രിമധൂപകം. s, A compound perfume, containing ten or eighteen ingredients. സുഗന്ധവൎഗ്ഗം.

കൃത്രിമപുത്രകം. s. A doll, a play thing. പാവ.

കൃത്രിമം. s. 1. Artifice; deceit; a trick, device. 2 incense. adj. Factitious, artificial, deceitful, fraudulent. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു.

കൃത്രിമാസരിത്തു. s. A canal, a channel for irrigation. കൈത്തോടു.

കൃത്സ്നം. adj. Whole, all, entire. മുഴുവൻ.

കൃന്തത്രം. s. A plough. കലപ്പ.

കൃന്തനം. s. Cutting. dividing. ഛേദനം.

കൃദരം. s. A granary, a cup-board, പത്തായപ്പുര.

കൃപ. s. 1. Grace; favour. 2. tenderness; compassionateness; compassion, pity.

ക്രപണൻ. s. 1. A miser or an avaricious person. ലുബ്ധൻ. 2. fraudulent; deceitful. വഞ്ചകൻ. 3. low, vile. നിസ്സാരൻ. 4. low, little. അല്പൻ. 5. a trifler.

ക്രപാകടാക്ഷം. s. favour, kindness, compassion.

ക്രപാണകം. s. A sword, a scymitar. വാൾ.

ക്രപാണം. s. A sword, a seymitar. വാൾ.

ക്രപാണി. s. 1. A knife. പിച്ചാത്തി. 2. shears, or scissors. കത്രിക.

ക്രപാലു. adj. Compassionate, kind, tender. വളരെ ദയയുള്ളവൻ.

ക്രപീടപാലൻ. s. 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a rudder or large oar used as one. ചുക്കാൻ, തുഴ.

ക്രപീടയോനി. s. Fire. അഗ്നി.

ക്രപീടം. s. Water. വെള്ളം.

ക്രമി. s. A worm; an insect in general. പുഴു.

ക്രമികടി. s. A disease from worms. ക്രമികടിക്കുന്നു. Worms to gnaw.

ക്രമികോശം. s. The cocoon of the silk worm. പട്ടുനൂലുണ്ടാകുന്ന പുഴക്കൂട്.

ക്രമികോശോത്ഥം, adj. Silken. പട്ടുനൂൽ കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം.

ക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow wormy, or putrid to be eaten of worms.

ക്രമിഘ്നം. s. A shrub used in medicine, as an anthelmintic, commonly 'Bireng, Ericible paniculata.' (Rox.) വിഴാലരി.

ക്രമിജം s. Agallochum, 'Aguru' or Aloe wood അകിൽ.

ക്രമിജ. s. The red dye called lac. ലാക്ഷ.

ക്രമിരോമം. s. The wool or hair of a catter pillar.

ക്രമിശത്രു. s. The seed of the 'Hibiscus populneus' or the poplar leaved Portia tree. പൂവരശിൻ കുരു.

ക്രമ്മീരം, adj. Of a variegated colour. നാനാനിറം.

ക്രശത. s. 1. Littleness, smallness, minuteness. അല്പത. 2. thinness, leanness, emaciation. മെലിച്ചിൽ.

ക്രശൻ. s. 1. A little man, a dwarf, a pigmy. 2. a thin spare man.

ക്രശം, &c. adj. 1. Little, small, minute. 2. thin, spare, lean, emaciated, feeble. ക്രശമാകുന്നു. 1. To become lean; to be in a languishing state. 2. to be little, small, feeble.

ക്രശാ. s. A little woman.

കൃശാംഗി. s. A woman of a slender figure. സുന്ദരി.

കൃശാനു. s. A name of fire. അഗ്നി.

കൃശാനുരേതസ്സ്. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

കൃശാശ്വി. s. A dancer, an actor, a tumbler. നാട്യക്കാരൻ.

കൃശോദരി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

കൃഷകം. s. A plough-share. കൊഴു.

കൃഷി. s. 1. Agriculture, husbandry, cultivation, horticulture. 2. ploughing, cultivating the soil &c. കൃഷിചെയ്യുന്നു. 1. To cultivate, to farm land. 2. to plough, to cultivate the soil, &c.

കൃഷികൻ. s. A cultivator; a husbandman. കൃഷിക്കാരൻ.

കൃഷിക്കാരൻ. s. A cultivator, a farmer, a husbandman.

കൃഷിത്തരം. s. Proper season of cultivation.

കൃഷിപ്പണ. s. Husbandry.

കൃഷീവലൻ. s. A cultivator, a farmer, husbandman. കൃഷിക്കാരൻ.

കൃഷ്ടം. adj. Ploughed or tilled, a field, &c. ഉഴുതനിലം.

കൃഷ്ടി s. A learned man, a teacher. അറിവുള്ളവൻ.

കൃഷ്ണകമ്മാവ്. s. A criminal, a guilty person. ദുഷ്കർമ്മി.

കൃഷ്ണകാകൻ. s. A raven.

കൃഷ്ണകാംബോജി. s. The many flowered Phyllanthus, 'Phyllanthus multiflorus. (Klein.)

കൃഷ്ണക്രാന്ത. s. The hairy convolvulus, 'Convolvulus hirsutus. (Rox.)

കൃഷ്ണജീരകം. s. 'Calonji,' a plant having a small black seed which is used for medicinal and culinary purposes, black cumin seed, 'Nigella Indica.' (Rox.) കരിഞ്ചീരകം.

കൃഷ്ണത. s. Blackness, black, (the colour.) കറുപ്പനിറം.

കൃഷ്ണതരി. s. Fire. അഗ്നി.

കൃഷ്ണതുളസി. s. A species of basil, the black sort.

കൃഷ്ണൻ. s. 1. CRISHNA the most celebrated form of VISHNU himself. വിഷ്ണു. 2. a name of ARJUNA, the third son of 'Pandu'. അർജ്ജുനൻ. 3. VYASA, a sage, the compiler of the 'Vedas'.

കൃഷ്ണപക്ഷം. s. The dark half of the month, the fortnight of the moon's decrease, or wane. കറുത്തപക്ഷം.

കൃഷ്ണപാകഫലം. s. A tree bearing a small fruit, which when ripe is of a black colour, commonly, 'Carinda or Carondas. Carissa Carondas. പെരിങ്ങ്ളാവു്.

കൃഷ്ണഫലം. s. A shrub, Serratula anthelmintica.' കാർപൊകിൽ.

കൃഷ്ണഭേദ. s. A medicinal plant. See കടുരോഹണി.

കൃഷ്ണഭേദി. s. See the preceding.

കൃഷ്ണമൃഗം. s. A black antelope. കരിമാൻ.

കൃഷ്ണരാജപ്രം. s. Painted Coronilla, 'Coronilla Picta'.

കൃഷ്ണം. s. 1. Black, the colour, or dark blue which is often confounded with it by the Hindus 2. blackness. കറുപ്പ്. 3. black pepper. കുരുമുളകു്. adj. Black or dark blue.

കൃഷ്ണല. s. A shrub bearing a small black and red berry, 'Abrus precatorius' കുന്നി.

കൃഷ്ണലോഹിതം. s. Purple, the colour, a mixture of black and red. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം. adj. Of a purple colour.

കൃഷ്ണവമ്മാ. s. Fire. അഗ്നി.

കൃഷ്ണവൃന്ത. s. The trumpet flower, 'Bignonia suaveolens. കൊടിക്കഴല.

കൃഷ്ണശൃംഗം. s. A buffalo. പോത്തു്.

കൃഷ്ണസാരം. s. 1. The black antelope. കരിമാൻ. 2. a thorny plant, 'Euphorbia tirucalli തൃക്കള്ളി.

കൃഷ്ണസാരംഗം. s. The black antelope.

കൃഷ്ണാ. s. 1. A name of DRAUPADI wife of the 'Pandu' princes. പാഞ്ചാലി. 2. long pepper. തുപ്പലി. 3. the river Krishna in the Deccan of India.

കൃഷ്ണാജിനം. s. The skin of the black antelope. കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോൽ.

കൃഷ്ണിക. s. Black mustard. കരിങ്കടുകു്.

കൃസാരം. s. A dish consisting of Sesamum and grain.

ക്ലൃപ്തം, adj. 1. Made, formed. നിമ്മിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. fixed, appointed. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു്.

കെ. A syllabic or compound letter.

കെച്ച. s. Little tinkling bells tied to the legs of an actor. കെച്ചകെട്ടുന്നു. To tie the above bells on the feet to dance with.

കെച്ചച്ചിലന്തി. s. An eruption on the legs below the knees.

കെച്ചപ്പുടം. s. A kind of dance, a farce. കെച്ചപ്പുടം കൊള്ളുന്നു. To dance.

കെഞ്ചൽ. s. Supplication, begging, prayer.

കെഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. a. To supplicate or crave earnestly, to solicit, to importune with jestures

കെട. s. A term, a condition, a limited time for payment. കെടുനിശ്ചയിക്കുന്നു. To fix a time for payment.

കെടുകാൎയ്യം. s A damage, ruin, loss, decay.

കെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To ruin, to spoil, to deprave. 2. to quench. 3. to extinguish, to put out.

കെടുതി. s. 1. Sickness, weakness. 2. ruin, spoil, destruction, perdition.

കെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To become spoiled, rotten, damaged. 2. to be quenched, to be put out, to be extinguished. 3. to perish, to be ruined, undone, lost.

കെടുമതി. s. Damage, loss, ruin, destruction.

കെടുമ്പു്. s. 1. Malice, envy. 2. depravity, intrigue.

കെടുമ്പൻ. s. 1. A malicious or envious person. 2. a depraved man.

കെടുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be depraved, to grow corrupt, to spoil.

കെടുവളം. s. A bad soil.

കെടുചോര. s. Bad blood. കെട്ടു്. ചോര കളയുന്നു. to bleed, to remove bad blood.

കെട്ടു്. s. 1. A tie, bond. 2. a knot, a bandage. 3. a rule, regulation, or law. 4. a system. 5. a plot, confederacy. 6. prohibition. 7. prevention, or restraint. 8. a charm or enchantment. 9. a ferrule, or any ornament on a stick. 10. marriage. 11. a party, side. 12. a house. 13. a bank, a dam, an embankment. 14. a clamp. 15. a hinge. 16. a parcel, a bundle of sticks, grass, &c. 17. fetters. 18. firmness. 19. stoppage. കെട്ടഴിക്കുന്നു. To unloose a knot, &c. കെട്ടഴിയുന്നു. To unloose.

കെട്ടു്. adj. 1. Ruined, bad, evil. 2. damaged.

കെട്ടറുപ്പ്. s. lit. Cutting a tie. 1. Chastity of the married state, and of the state of widow hood, not marrying again after the death of the husband. 2. inheritance in the father's line.

കെട്ടിഒഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To leave a house or place taking the baggage along with one.

കെട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to tie, or bind. 2. to cause to build. 3. to get one married, &c.

കെട്ടിക്കേറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To go to the birde's or bridegroom's house after the marriage ceremony.

കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give in marriage. 2. to pay in ready money. 3. to deliver a tied up parcel, &c. to the charge of any one.

കെട്ടിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. 1. To marry, to take a wife. 2. to take care of.

കെട്ടിഞാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To hang one's self, to commit suicide by hanging.

കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To hang any thing up, to suspend. 2. to hang a malefactor.

കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1 To hang one'sself, to commit suicide. 2. to be hanged as a malefactor. 3. to hang up.

കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To embrace.

കെട്ടിപ്പിടിത്തം. s. An embrace, embracing.

കെട്ടിപ്പിണച്ചിൽ s. 1. Tying together, fastening or intwining. 2. entanglement, the state of being entangled. കെട്ടിപ്പിണയുന്നു. 1. To become entangled, to be fast together. 2. to be intwined or wreathed together. കെട്ടിപ്പിണയ്ക്കുന്നു. 1. To entangle. 2. to tie or fasten together. 3 to plat together, to intwine.

കെട്ടിപ്പെറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To collect and tie up baggage, used generally respecting persons who disagree with the family with whom they have been residing and leave it.

കെട്ടിമറിച്ചിൽ. s. Entanglement. കെട്ടിമറിയുന്നു. To become entangled.

കെട്ടിമേച്ചിൽ. s. Tying and covering a house with 'olas' or straw. കെട്ടിമേയുന്നു. To tie and cover with 'olas', &c.

കെട്ടിമേടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To receive what is owing to one at one time.

കെട്ടിയടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To tie up and flog.

കെട്ടിയവൻ. s. A husband.

കെട്ടിയവൾ. s. A wife.

കെട്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To fasten, to tie up. 2. to lay up.

കെട്ടിയിരിപ്പ°. s. Property, &c. in store.

കെട്ടിലമ്മ. s. A title given to the wives of the petty Rajahs to the north of Calicut, a queen.

കെട്ടിവരവ° s. Receipt in Cash.

കെട്ടിവെപ്പ°. s. 1. Paying down money. 2. laying up in store. കെട്ടിവെക്കുന്നു. 1. To pay down money, &c. 2. to lay up in store. 3. to strike a balance in accounts, against another. കെട്ടിവെപ്പിക്കുന്നു. To cause to pay down money, &c.

കെട്ടുകഥ. s. A feigned story; a fable, a fiction.

കെട്ടുകുറ്റി. s. A pillar, or post to which cattle are tied.

കെട്ടുകെട്ട°. s. The office of a store-keeper, butler, steward. കെട്ടുകെട്ടുന്നു. 1. To discharge such an office. 2. to bundle up and depart.

കെട്ടുകെട്ടുകാരൻ. s. A store-keeper, a butler, a steward.

കെട്ടുതോണി. s. A large boat, a 'dony.'

കെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To tie, to bind, to connect. 2. to affix, to attach. 3. to build, to erect, to construct, to form, to make. 4. to charm, to fascinate. 5. to marry. 6. to clot, to coagulate. v. n. said of blood, &c. 7. to stop, to restrain. 8. to compose, to make. 9. to strengthen. 10. to inlay. 11. to wear or gird on a sword. 12. to carry. 13. to send, to remit. 14. to give, to pay off money. 15. to establish; to appoint. 16. to enlist soldiers, to form a regiment. 17. to prepare seed for sowing by wetting it. 18. to yoke, as bullocks, to put to a carriage, as horses. 19. to dress in other persons clothes. 20. to adorn. 21. to set the sail or sails of a vessel. 22. to pave. 23. to set or fix, a price. 24. to render silent generally by conjuration. 25. to water as applied to fields, &c. 26. to fold the arms across. 27. to be prepared. This verb has other meanings which might be illustrated by other examples.

കെട്ടുപാട°. s. 1. Combination, agreement. 2. confederacy. 3. the state of being tied up.

കെട്ടുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be tied, to be bound. 2. to be combined, to be agreed.

കെട്ടുമരം. s. A float of timber; a raft.

കെട്ടുവഞ്ചി. s. A boat the planks of which are sewed or fastened with cords.

കെട്ടുവരമ്പ°. s. A large bank round paddy fields.

കെണ്ട s. 1. An hypochondriacal disease. 2. the cheek

കെല്പ°. s. Strength, power, faculty, ability.

കെല്പുകേട°. s. Want of strength, infirmity,

weakness. കെല്പ്.കൊട്ടുക്കുന്നു. To become infirm, weak.

കെല്ലാരി. s. A thin or lean person.

കേ. With the േ long. a syllabic or compound letter.

കേകയം. s. The name of a country. ഒരു രാജ്യം. കേകയൻ. The king of that country. കൈകേയി. s. The daughter of 'Cecayen,' one of the three wives of DASARAT'HA, and mother of BHARATHA.

കേകരൻ. s. A squint-eyed person. കോങ്കണ്ണൻ.

കേകാ. s. The cry of a peacock. മയിലിന്റെ ശബ്ദം.

കേകിപിഞ്ഛം. s. A peacock's tail മയിൽ പീലി.

കേകി. s. A peacock. മയിൽ.

കേചന, ind. Some.

കേചിൽ, ind. Some.

കേട്. s. 1. Decay, ruin. 2. a flaw. 3. loss, damage. 4. destruction, perdition. 5. disease. കേടുതീർക്കുന്നു. To repair, to mend. കേടുവരുന്നു. To decay, to grow worse. കേടുവരുത്തുന്നു. To damage, to destroy.

കേടുപാട്. s. 1. Decay, ruin. 2. a flaw. 3. loss, detriment.

കേടുപോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To mend, to repair.

കേട്ട. s. The 18th lnnar asterism.

കേട്ടാലും. interj. Hear, attend, listen.

കേട്ടുകേളി, കേട്ടുകേൾവി. s. A report, rumour.

കേണി. s. A temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river.

കേതകി. s. A kind of tree, 'Pandanus odoratissiums. കൈത.

കേതനം. s. 1. A flag, standard, banner. കൊടി 2. business, indispensible act. കാൎയ്യം. 3. invitation. ക്ഷണനം. 4. a distinguishing flag. വിരുതുകൊടി.

കേതു. s. 1. 'Cetu,' the dragon's tail or descending node, caudu draconis,' in astronomy it is reckoned by the Hindus as the ninth of the planets ഒമ്പതാമത്തെ ഗ്രഹം: in mythology a demon. 2. a flag, a banner. കൊടി. 3. a mark, a sign, a symbol, &c. 4. light. 5. a comet, a falling star, &c.

കേതുമാലം. s. One of the nine divisions of the known world, the western portion.

കേദാരം. s. 1. The name of a plant. 2. the point of a spear. കുന്തത്തിന്റെ മുന.

കേദാരകം. s. A field. വിളഭൂമി.

കേദാരഗൌഡം. s. A tune. ഒരുരാഗം.

കേദാരൻ. A name of SIVA. ശിവൻ.

കേദാരം. s. 1. A field. വിളഭൂമി. 2. a particular place the modern 'Cedar', part of the 'Himalaya' mountains.

കേനിപാതകം. s. 1. A rudder; a helm. ചുക്കാൻ 2. a large oar used as a rudder. തുഴ.

കേന്ദ്രം. s. 1. Opposition, contrariety: വിരോധം. 2. the 1st, 4th, 7th, and 10th, sings in the zodiac.

കേന്ദ്രിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To be opposed to, to be contrary.

കേമദ്രുമം. s. Poverty. ദാരിദ്ര്യം.

കേമൻ. s. 1. A strong, powerful man. 2. a stout, robust man. 3. a wise man.

കേമം. adj. 1. Powerful, strong. 2. stout, thick.

കേമി. s. A robust woman.

കേമിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To be large, to be stout, to be thick.

കേയൂരം. s. A bracelet, worn on the upper arm. കടകം.

കേരം. s. 1. A cocoa-nut tree. തെങ്ങ. 2. a cocoa-nut. തേങ്ങാ.

കേരളൻ. s. The name of the King of Malabar, 'Ceraledesa.'

കേരളം. s. The name of a country, the province of modern 'Malabar' on the western coast of the Indian peninsula.

കേലകൻ. s. A dancer, a tumbler, one who walks and dances on the edge of a sword. ദണ്ഡിപ്പകാരൻ.

കേലികിലൻ. s. An actor, a jester. ഹാസ്യരസക്കാരൻ.

കേലികീൎണ്ണം. s. A camel. ഒട്ടകം.

കേലിഘോഷൻ. s. See കേലകൻ.

കേലിനാഗരൻ. s. A man libidinous, lustful, desirous. കാമുകൻ.

കേവു. s. 1. Freight of goods or passengers. 2. freighting or engaging a boat or ship.

കേവലജ്ഞാനം. s. A species of knowledge' probably that of the unity of the deity.

കേവലൻ. s, The one God.

കേവലം. adj. 1. Absolute, mere, certain, one, sole, alone, only. 2. all, entire, whole. adv. Entirely, wholly, very much.

കേവലസ്വരൂപം. s. God. ഏകസ്വരൂപം.

കേവലാത്മാവ്. s. God.

കേവിറക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To take or convey passengers or goods from one place to another.

കേവുകപ്പൽ. s. A freighted ship.

കേവുകാരൻ. s. 1. A man who receives freight, or passengers to convey them to different places. 2. the freighter of a boat or ship

കേവുകൂലി. s. Freight, or passage money for transporting goods or passengers.

കേവുതോണി, s. A passage boat.

കേവുവള്ളം. s. A passage boat.

കേശം. s 1. Hair. തലമുടി. 2. a kind of perfume. ഇരുവേലി.

കേശഘ്നം. s A bald head, morbid baldness, falling of the hair. കഷണ്ടി.

കേശപക്ഷം. Much or ornamented hair. വിശേഷമായുള്ളതലമുടി.

കേശപാശം. s. Much or ornamented hair. വിശേഷമായുള്ള തലമുടി.

കേശപാശി. s. The lock of hair which the Hindus wear on the crown of the head. കുടുമ.

കേശബന്ധം. s. A female's hair tied in a tuft; and enveloped in flowers.

കേശഭാരം. s. A head dress worn by actors.

കേശമാൎജ്ജനം. s. A comb. ചീപ്പ്.

കേശരം. s. The filament of a lotus, also of any vegetable. താമരയല്ലി.

കേശരി. s. 1. A lion. സിംഹം. 2. a horse. കുതിര.

കേശവൻ. s. 1. A name of CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു. 2. one who has much or handsome hair. തലമുടിക്കാരൻ.

കേശവേശം. s. A tress or fillet of hair. കബരി.

കേശഹസ്തം. s. Much or ornamented hair. വിശേഷമായുള്ള തലമുടി.

കേശാദികൻ. s. One who has fine or luxuriant hair നല്ല മുടിയുള്ളവൻ.

കേശാദിപാദം. adv. From head to foot.

കേശിനി. s. 1 A woman who has fine hair. നല്ലമുടിയുള്ളവൾ. 2. a kind of grass, 'Andropogon aculeatum.' ചണ്ണ.

കേശിമഥനൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കേശി. s. One who has fine or luxuriant hair. നല്ലമുടിയുള്ളവൻ.

കേസരം. s. 1. The filament and anther of a flower. പൂവിന്റെ അകത്തെ അല്ലി. 2. the mane of a lion, horse, &c. സിംഹം, കുതിര, ഇത്യാദികളുടെ മുടി 3. the name of a tree, bearing a white strong smelling flower, 'Mimusops elengi. ഇലഞ്ഞി. 4. another tree used in dying. 'Rottlaria tinctoria'. പുന്ന; also പുന്നാഗം. 5. a plant. നാഗപൂമരം.

കേസരി. s. 1. lion. സിംഹം. 2. a horse. കുതിര.

കേളി s. 1. Play, sport pastime, amusement. ക്രീഡ. 2. report, fame. കേളികൊട്ടുന്നു. To publish a play, by beating a drum. കേളികൊള്ളുന്നു. To play, to dance.

കേളിക്ക. s. Playing, dancing, sport, pastime, amusement.

കേളികൈ. s. A dance of women.

കേളിഗൃഹം. s. A play-house.

കേളിമുഖം. s. Amusement, pastime, sport. നേരംപോക്ക്.

കേളിയാടുന്നു,ടി,വാൻ. v. n. To play and sing, to dance.

കേളിയാട്ടം. s. A play, dancing, sport.

കേളീവിലാസം. s. Sport, play.

കേൾക്കുന്നു,ട്ടു,പ്പാൻ. v. a. 1. To hear, to listen to, to attend to. 2. to obey.

കേൾപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to hear. 2. to report. 3. to give in an account. 4. to read a lesson, &c. to another. 5. to hear a lesson, &c. read. 6. to inform, to make known. 7. to cause to obey.

കേൾവി. s 1. Hearing. 2. the sense of hearing. 3. report, rumour. 4. justice, hearing the complaints of others. കേൾവിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. To be so circumstanced that justice cannot be obtained.

കേഴ. s. A kind of deer.

കേഴമാൻ. s. A kind of deer.

കേഴിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To annoy, to make or cause to cry.

കേഴുന്നു,ണു,വാൻ. v. n. To weep, to cry.

കേഴ്ച s. Crying, weeping.

കൈ. A syllabic or compound letter.

കൈ. s. 1. The hand or arm. 2. an elephant's trunk. 3. the handle of a hoe or axe. 4. produce. 5. the stem of a palmira tree, or plantain tree. 6. party. 7. power, authority, strength. 8. gesture of the hand. 9. a written document, signature. 10. a channel, a branch of a river. 11. work. 12. a wing of an army. 13, the sleeve of a

garment. 14. opportunity, time, term, turn. 15. a handful. 16. fruit. ഇടകൈ. The left hand. വലകൈ. The right hand. These expressions signify the two factions into which nearly all the castes are divided, and between whom not unfrequently very serious contentions take place regarding their privileges and customs.

കൈകടപ്പ്°. s. Violence, assault, attack.

കൈകണ്ടവിദ്യ. s. Experience. a work which any person has been accustomed to.

കൈകളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To steal, to embezzle.

കൈകളിപ്പ്°. s. Stealing, embezzlement.

കൈകഴപ്പ്°. s. Cramp or fatigue of the hand.

കൈകഴയ്ക്കുന്നു. The hand to tire or become cramped.

കൈകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To show the hand. 3. to show with the hand, to point out. 3. to motion with the hand, to make signs with the hand. 4. to give something.

കൈകാണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ. v. n. To be practised, experienced, accustomed.

കൈകാര്യം. s. 1. Making use of, that which is in use. 2. use. 3. work.

കൈകൂടുന്നു. ടി വാൻ. v. n. 1. To be successful, to prosper. 2. to be done, accomplished. 3. to join hands, to meet in contest, to assault.

കൈകൂപ്പ്°. s. 1. The joining of the hands as a mark of respect or in worshipping. 2. the measure of a man equal to the height to which he reaches with both arms elevated, and the fingers extended.

കൈകൂപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. a 1. To join the palms of both hands together, as a mark of great respect or in worshipping. 2. to lift up the arms above the head.

കൈകേകയി. s. See കേകയി.

കൈകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give the hand, to join hands. See കയ്യടിക്കുന്നു. 2. to give a written document.

കൈകൊട്ട്°. s. Clapping the hands. കൈകൊട്ടുന്നു. To clap the hands.

കൈകോക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. a. To join hands കൈകോൎത്തു നടക്കുന്നു. To walk hand in hand or arm in arm.

കൈക്കണക്ക്°. s. 1. A written account of goods or money recived. 2. a writing concerning the payment of a tax.

കൈക്കരുത്ത്°. s. The strength of the hand strength, abiliity.

കൈക്കൽ. adv. Near. കയ്യിൽ. At hand.

കൈക്കലാക്കുന്നു, ക്കി വാൻ. v. a. 1. To seize, to get possessicn of. 2. to embezzle, to get fraudulent possession of.

കൈക്കാണം. s. 1. Personal property, property in hand. 2. a bribe.

കൈക്കാരൻ. s. 1. A good workman, a handicraftsman. 2. strong man. 3. a churchwarden, or office bearer. 4. a person of property. 5. a cheat, a fraudulent person.

കൈക്കിതം. adj Within reach, obtainable, practicable, at hand. സ്വാധീനം

കൈക്കിര. s. What may be taken up in the hand.

കൈക്കില s. Leaves, &c. used to take up any vessel from the fire.

കൈക്കിഴ്°. adj. Subject to, under authority or power of another.

കൈക്കുത്ത്°. s. A blow given with the hand, a box.

കൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be bitter. 2 to be bitter against one, to disrelish.

കൈക്കുറ്റപ്പാട്°. s. Handiwork, work (honorific). a term used by artificers to their superiors.

കൈക്കുറ്റം. s. 1. Work (honorifir). 2. assault, any violence or fault committed by the hand

കൈക്കുട്°. s. The arm-pit.

കൈക്കൂലി. s. A bribe, bribery.

കൈക്കൂലിക്കാരൻ. s. One who takes or gives bribes

കൈക്കെട്ട്°. s. 1. Folding the arms across. 2. an ornament on the arms. 3. an iron covering for the arms of warriors. കൈകെട്ടുന്നു 1. To fold the arms across, as a mark of great respect or reverence. 2. to trust. വിശ്വസിക്കുന്നു. 3. to bear in mind. മനസ്സിൽ വെക്കുന്നു.

കൈക്കൊട്ട്°. (കൈകൊട്ട്°) s. 1. Clapping of the hands. 2. the act of joining and clapping the hands in play. 3. a ceremony observed by Brahmans in expelling a person who has been proved guilty of committing adultery.

കൈക്കൊട്ടുന്നു, (കൈകൊട്ടുന്നു.) ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To clap the hands. 2. to join and clap hands in play. 3. to expel, to put out to excommunicate, as under the 3rd meaning of the preceding word.

കൈക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. v. a. 1. To receive, to accept, to take. 2. to undertake, take in hand, &c. 3. to agree to. 4. to acknowledge. 5. to possess to enjoy. 6. to hold, to wear. 7. to obtain. 8. to assume a form or shape.

കൈക്കോടാലി. s. A small axe, a hatchet.

കൈക്കോട്ടു°. s. A hoe, a spade.

കൈക്കോൽ. s. 1. A long pole (chiefly a bamboo) of a boatman 2. a staff.

കൈക്കോളൻ. s. A weaver of coarse cloth.

കൈക്കോളാമ്പി. s. A small spittoon.

കൈക്കോഴ. s. A bribe, bribery.

കൈങ്കൎയ്യം s. 1. Service. 2. slavery. കിങ്കരവൃത്തി.

കൈങ്ങോട്ടു°. s. Taking and carrying on the arms.

കൈച്ചരടു°. s. A hand string.

കൈച്ചാൎത്തു°. s. 1. An invoice, a list of articles purchased (signed) 2. a writing concerning the payment of a tax.

കൈച്ചിത്രം. s. 1. Painting, drawing. 2. handicraft, dexterity.

കൈച്ചീട്ടു°. s. A note of hand.

കൈച്ചുറുക്കു°. s. Quickness of hand, expertness, dexterity.

കൈച്ഛേദ്യം. s. 1. Loss, what is missing, damage. 2. broken. കൈച്ഛേദ്യം വരുന്നു. To sustain loss, or damage, to meet with a loss.

കൈച്ഛേതം. s. Loss, damage.

കൈടഭജിത്തു°. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കൈഡൎയ്യം. s. 1. A small tree, the bark and seeds of which are used in medicine and as aromatics; the fruit also is eaten. കമ്പിളി. 2. a tree. കരുവേപ്പു°.

കൈത. s. 1. The pine apple plant, 'Bromelia ananas.' (Lin.) 2. a wild kind of pine apple plant used for fences, 'Pandanus.'

കൈതച്ചക്ക. s. The pine apple.

കൈതപ്പൂ. s. The sweet smelling flower of the wide pine.

കൈതമൂല. s. The root of the wild pine descending from the branches.

കൈതമൂൎക്കൻ. s. A kind of bad snake chiefly found among wild pines.

കൈതവം. s. 1. Fraud, deceit, cheating, roguery. വഞ്ചന. 2. gambling. ദ്യൂതം.

കൈതവേട്ടു°. s. See കൈതമൂല.

കൈതൊഴുന്നു, ു, വാൻ. v. n. To reverence with the hands joined together.

കൈത്തണ്ടു°. s The part of the arm, which reaches from the hand to the elbow, the forearm.

കൈത്തരിപ്പു°. s. 1. Cramp or numbness in the hand 2. a heavy blow with the hand.

കൈത്തലം. s. The hand.

കൈത്തളിർ. s. The hand.

കൈത്താർ. s. The hand.

കൈത്താളം. s. 1. A cymbal. 2. beating time in music with the hands.

കൈത്തിരി. s. A wax taper, a wick carried in the hand.

കൈത്തുഴ. s. The hand used as a paddle or oar. കൈത്തുഴയിടുന്നു. To row with the hands instead of an oar.

കൈത്തോക്കു°. s. A pistol, a small hand gun.

കൈത്തോട്ടു°. s. A small water course, a canal or channel for water.

കൈത്തോൽ. s. A leathern fence worn by archers on the left arm to prevent its being injured by the bow-string.

കൈദാരകം. s. A multitude of fields. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

കൈദാരികം. s. A multitude of fields. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

കൈദാൎയ്യം. s. See the preceding.

കൈനഖം. s. A finger nail.

കൈനാടു°. s. The gripe of shield.

കൈനാറി. s. The fragant shrub.

കൈനാറിപ്പൂ. s. The flower of the preceding.

കൈനിദാനം. s. The judgement of weight, &c. by the hand.

കൈനില. s. 1. Lines for soldiers, barracks. 2. a house, a cottage, a dwelling, an honorific term used by the lower classes in reference to their houses when addressing their superiors.

കൈനിറെ. adv. A handful, with full hands.

കൈനീട്ടം. s 1. Extending or reaching out the hand. 2. selling, buying, giving, or receixing for the first time, handsel.

കൈനീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To give, to receive. 2. to handsel.

കൈനേട്ടം. s. Property or money on hand, ready money, &c.

കൈനൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To snap or crack the fingers.

കൈനൊടിപ്പു°. s. Snapping or cracking the fingers.

കൈനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To inspect the hand as a 'Chiromancer or physician'. 2. to try one's strength or ability.

കൈനോട്ടം. s. Chiromancy, interpreting spots on the hand.

കൈനോട്ടക്കാരൻ. s. A Chiromancer, one who tells fortunes by inspecting the hand, an interpreter of marks on the hand. സാമുദ്രികൻ.

കൈപഴക്കം. s. 1. Expertness, dexterity acquried by habit, experience. 2. practice, use, customary use. 3. the habit of doing any thing. 4. practice as distinguished from theory. 5. the state of being old from much use. 6. the state of being spoiled by handling.

കൈപാട°. s. 1. Handiwork, hand labour. 2. subjection, the state of being under the authority of another. 3. actual possession.

കൈപിടി. s. 1. A handle. 2. taking by the hand.

കൈപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To catch or lay hold of the hand, to take by the hand. 2. to seize, to lay hold of, to apprehend. 3. to strike an agreement.

കൈപിടിത്തം. s. 1. Catching or laying hold of the hand, taking by the hand. 2. seizure, apprehending. 3. agreement.

കൈപ്പു°. s. 1 Bitterness, a bitter taste. 2. malice, hatred, grudge. 3 vexation, sorrow, &c.

കൈപ്പ. s. 1. A kind of gourd. 2. a small fish.

കൈപ്പക്ക. s. The bitter fruit of the കൈപ്പ.

കൈപ്പച്ചീര. s. The leaves of the Pharnaceum Mollugo, or bed-straw-like Mollugo, 'Pharnaceum Mollugo. (Lin.)

കൈപ്പച്ചോര. s. A bitter gourd.

കൈപ്പട. ind. 1. Hand writing. 2. handiwork.

കൈപ്പടം. s. The flat hand.

കൈപ്പണം. s 1. Money in hand, pocket money. 2. ready money.

കൈപ്പത്തി. s. The flat hand.

കൈപ്പത്തില. s. See കൈപ്പച്ചീര.

കൈപ്പലക. s 1. The shoulder-blade, scapula. 2. a chuckram board.

കൈപ്പഴുതു°. s. A hole through which the hand can pass.

കൈപ്പാണി. s. The wooden float used by masons to smooth mortar after it is put on the wall.

കൈപ്പാര. s. A crow-bar, a spade, a hoe.

കൈപ്പിടി. s. A handful.

കൈപ്പിഴ. s. 1. A hand mistake. 2. the name of a place.

കൈപ്പുണ്യം. s 1. Cleanliness of hands, innocence. 2. fortunateness, success.

കൈപ്പുണി. s. A plant.

കൈപ്പെട്ടകം. s. A small chest or box.

കൈപ്പൊരുത്തം. s. Fortunateness, success.

കൈപ്പൊരുൾ. s. Property, possession of personal property, money on hand.

കൈമ. s. Power, authority.

കൈമടക്കം. s. 1. Poverty, the hand being empty. 2. state of being reduced in circumstances. 3. clenching of the fist

കൈമണി. s. 1. A hand-bell. 2. a pair of cymbals.

കൈമതിൽ. s. A low wall.

കൈമരം. s. The handle of a knife, &c.

കൈമൾ or കയ്°മൾ. s. 1. A title, chief of families among the Nairs, answering to Lord. 2. a title given to Nairs by the lower classes when addresing them.

കൈമറിച്ചിൽ. s. See കൈമാററം.

കൈമാട°. s. The handle of a knife; &c.

കൈമാറാപ്പു°. s. A small bundle carried in the hand.

കൈമാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To change or exchange hands. 2. to become security for another.

കൈമാററം. s. 1. Exchanging hands, changing hands. 2. becoming responsible for another.

കൈമിടുക്കു°. s. Dexterity of hand, skill, activity.

കൈമുട്ടു°. s. Urgent need or necessity.

കൈമുതൽ. s. property, money on hand, ready money, jewels, &c.

കൈമുത്തു°. s. Kissing the hand, a mark of respect observed by Syrian Christians and others to the Metran or Bishop. കൈമുത്തുന്നു. To kiss the hand.

കൈകമുത്തു°പണം. s. A fee or present to a Metran.

കൈകമെത്ത. s. A pillow.

കൈകമോതിരം. s. A finger ring.

കൈകമോശം. s. 1. A hand mistake. 2. loss, damage. 3. fault.

കൈകയമ്പു°. s. A missile dart, or weapon.

കൈരവം. s. The white esculent water lily. 'Nymphoea'. (Lin.) വെളുത്ത ആമ്പൽ.

കൈരവിണി. s. A place abounding in water lilies or an assemblage of water liles. ആമ്പൽ പൊയ്ക, ആമ്പൽ കൂട്ടം.

കൈരവി. s. Moonlight. നിലാവു°.

കൈരൊക്കം. adv. In cash, in ready money.

കൈലാസം. s. 'Cailasa' a mountain in the 'Himalaya' range, the supposed favourite haunt of 'SIVA', and fabulous residence of 'CUBERA.'

കൈവട്ടക. s. A basin.

കൈവണക്കം. s. Joining the palms of the hands together as a mark of respect or reverence. കൈവണങ്ങുന്നു. To join the hands together as a mark of reverence or respect.

കൈവക്കുത്തു°. s. See കൈപ്പൊരുത്തം.

കൈവത്തൻ. s. A 'Muckaven', a fisherman, a water man. മുക്കവൻ.

കൈവത്തിമുസ്തകം. s. A fragrant kind of grass, 'Cyperus rotundus.' കഴിമുത്തങ്ങ.

കൈവലച്ചിൽ. s. 1. Distress, poverty, want, penury. 2. the state of being reduced in circumstances.

കൈവല്യം. s. 1. Eternal emancipation. beatitude. മോക്ഷം. 2. success, effect. സിദ്ധി. കൈവല്യമാകുന്നു. To succeed, to take effect. സാധിക്കുന്നു.

കൈവശം. s. 1. Actual possession. 2. expertness, skilfulness, dexterity. കൈവശമായിരിക്കുന്നു. 1. To be expert, to be skilful in performing manual work, to be qualified. 2. to come to hand, to be acquired.

കൈവള. s. 1. A bracelet. 2. a plant.

കൈവഴി. s. 1. A channel. a brook, a canal, a water course, an armlet. 2. means, instrument, way.

കൈവഴിചെല്ലം. s. The royal private treasury of Travancore.

കൈവാക്കു°. s. 1. Possibility. 2. actual possession. 3. opportunity, leisure.

കൈവായ്പ. s. Borrowing for a short time on a verbal promise.

കൈവാശി. s. 1. Overplus. 2. fortunateness.

കൈവാളസ്സഞ്ചി. s. 1. A bag with strings to draw it, a work bag. 2. a pouch or purse with strings.

കൈവാൾ. s. 1. A small sword. 2. a hand saw.

കൈവാഴ്ച. s. Jurisdiction, government, authority.

കൈവിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. To forske, to abandon, to give up, to leave of, to let slip.

കൈവിധേയം. s. See കൈവശം.

കൈവിരൽ. s. A finger.

കൈവില. s. Purchasing for ready money.

കൈവിലങ്ങു°. s. Fetters for the hands, manacles, handcuffs.

കൈവിഷം. s. 1. Poison given in victuals, &c. for the purpose of killing. 2. poison taken in victuals unknowingly or by accident.

കൈവിളക്കു°. s. 1. A lantern, a hand lamp. 2. a torch.

കൈവീചുന്നു, ചി, വാൻ. v. a. To move the hands in walking.

കൈവീച്ചു°. s. The motion of the hands in walking.

കൈവെടിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. 1. To forsake, to abandon, to give up, to let go. 2. to shake the hand.

കൈവേഗം. s. Swiftness of the hand, dexterity, expertness.

കൈവേല. s. Handiwork, doing manual labour.

കൈശമ്പളം. s. Private wages.

കൈശികം. s. A quantity of hair, the head of hair. തലമുടി.

കൈശികി s. A dramatic or poetic representation of love. ശൃംഗാരം.

കൈശോരം. s. Tender age, youth, childhood. ബാല്യം.

കൈശ്യം. s. A head of hair; much or ornamented hair. തലമുടി.

കൊ. A syllabic or compound letter, the ഒ pronounced short.

കൊക്കു° s. 1. A crane, a stork. 2. the bill or beak of a bird. 3 the cackling of a hen. 4. the cry of a deer. 5. the hissing of a large snake.

കൊക്കര. s. A mark of great disrespect shown by the motion of the hand.

കൊക്കരണി. s. An oblong pond or tank.

കൊക്കി. s. A clasp, a neck clasp of gold.

കൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To cackle like a hen after laying eggs. 2. to cry as a deer. 3. to hiss.

കൊങ്ക. s. A woman's breast.

കൊങ്കണൻ. or കൊങ്കണി. s. An inhabitant of the 'Concan' country.

കൊങ്കണം. s. 1. The name of a country, 'Concan', in the western part of the Indian Peninsula. 2. the language of that country.

കൊങ്ങ്. s. The name of a country east of Paulghatcherry, 'Conga.'

കൊങ്ങൻ. s. 1. An inhabitant of the 'Conga' country. 2. the title of the king of that country.

കൊങ്ങാ. s The throat.

കൊച്ച്. adj. 1. Small, little. 2. short as to size, young. 3. mean, trifling, of no consequence. 4. narrow.

കൊച്ചൻ. s. A little boy.

കൊച്ചി. s. Cochin, a town, also a country on the Malabar coast.

കൊച്ചിലത്തിപ്പുല്ല്. s. Indian Xyris, 'Xyris Indica.'

കൊച്ചുവാക്ക്. s. 1. A short word. 2. a corrupt or low expression.

കൊച്ചുള്ളവാക്ക്. s. 1. A corrupt and low expression. 2. a barbarism, or form of speech contrary to the purity of language.

കൊഞ്ച്. s. A kind of prawn, or lobster.

കൊഞ്ചൽ. s. 1. Fondling, caressing, playing as a child or with a child. 2. the prattling of a little child.

കൊഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. n. 1. To fondle, to caress, to play as a child or with a child. 2. to prattle as a child.

കൊഞ്ഞ. s, Stammering lisping, speaking indistinctly or inarticulately കൊഞ്ഞ പറയുന്നു. To lisp, to speak childishly, or like a child.

കൊഞ്ഞക്കാരൻ. s. One who has an impediment in speaking, one who lisps, or speaks inarticulately.

കൊഞ്ഞനം. s. Mocking, mockery, mimicry. കൊഞ്ഞനം കാട്ടുന്നു. To mock, to mimic in contempt.

കൊഞ്ഞൻ. s. See കൊഞ്ഞക്കാരൻ.

കൊഞ്ഞുന്നു, ഞ്ഞി, വാൻ. v. n. 1. To lisp, to speak inarticulately. 2. to play with or as a child.

കൊടന്ന. s. A measure, as much as one or two hands-ful.

കൊടപിലാവ്. s. The Citron leaved Morinda, 'Morinda citrifolia.'

കൊടി. s. 1. A flag, banner, or ensign, the colours. 2. a twining, a climbing, or creeping plant as the pepper vine, the betel vine, &c. 3. the white spot on the end of the tail of a beast. 4. the umbilical cord. 5. dignity. honour. 6. the penis of cattle. കൊടി കുത്തുന്നു. To place or fix a flag, &c.

കൊടിക്കാരൻ. s. A flag bearer.

കൊടിക്കൂറ. s. A flag, a banner, an ensign.

കൊടിക്കോൽ. s. The staff of a flag.

കൊടിക്കൊഴിഞ്ഞിൽ. s. The trumpet flower, 'Bignonia suave-olens.'

കൊടിച്ചി. s. 1. A bitch. 2. a harlot.

കൊടിഞാലി. s. The pending ends of a pepper or betel vine, &c.

കൊടിഞ്ഞ. s. Pain in the temples of the head.

കൊടിഞ്ഞകുത്ത്. s. Pain in the temples.

കൊടിത്തൂവ. s. A kind of nettle, Hemp-leavnd Tragia, 'Tragia cannabina.'

കൊടിനട്ടുവ്. s. The loins.

കൊടിപ്പാല. s. The name of a medicinal plant and perfume.

കൊടിമരം. s. A flag staff.

കൊടിയ. adj. Fierce, severe, violent, cruel, tyrannic, oppressive.

കൊടിയാവണക്ക്. s. The name of a plant.

കൊടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To plant or cultivate pepper or betel vines.

കൊടിയിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To take down the flag.

കൊടിയേറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. A flag to be hoisted in token of a festival having commenced at a pagoda or temple.

കൊടിയേററ്. s. 1. Hoisting a flag. 2. an Hindu festival.

കൊടിൽ. s. Tongs.

കൊടു, കൊടും. adj. Cruel, severe, violent, tyrannic, oppressive.

കൊട്ടക്രൂരം. s. 1. Great wrath. 2. horror.

കൊട്ടക്കൽ. s. The act of giving, bestowing.

കൊട്ടക്കവാങ്ങൽ. s. Giving and receiving, dealing, trading with another by lending and buying, or selling and buying.

കൊട്ടക്കാപ്പുളി. s. The name of a tree bearing a sour fruit. The same as കുടമ്പുളി, or കുടക്കപ്പുളി.

കൊട്ടക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give, to grant. 2. to bestow, to confer.

കൊട്ടങ്കാട്°. s. A thick or impervious wood or forest.

കൊട്ടങ്കാററ°. s. A tempest, a storm, a hurricane.

കൊട്ടക്കൈ. s. 1. The bent arm. 2. cruelty, oppression, tyranny.

കൊട്ടങ്ങ. s. A sloping beam of a ceiling.

കൊട്ടതാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To grow fierce, violent cruel.

കൊട്ടന്തൊഴുത്ത°. s. A frame or shed in which an unruly cow is placed in order to be milked.

കൊട്ടപ്പം. s. See കട്ടപ്പം.

കൊട്ടപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to give.

കൊട്ടമ. s. Cruelty, oppression, violence, tyranny, severity, asperity.

കൊട്ടമ്പാവി. s. A great sinner.

കൊട്ടമ്പിരി. s. A twist improperly formed on twisting rope, &c. കൊട്ടമ്പിരികൊള്ളുന്നു. Such a twist to be formed.

കൊട്ടമ്പുളി. s. Great acidity.

കൊട്ടമുടി. s. The peak or top of a mountain.

കൊട്ടവാറ. s. A hatchet, a clever.

കൊട്ടവെയിൽ. s. Intense heat of the sun.

കൊട്ടവേലി. s. A medicinal plant, Ceylon leadwort 'Plumbago Zeylanica.'

കൊട്ടവൈരം. s. Severe enmity.

കൊട്ട°. s. 1. Beating, beating a drum, &c., clapping, as the hands, &c. 2. a blow on the head with the fist, a buffet. 3. emptying a basket, sack, &c. 4. knocking of one knee against another.

കൊട്ട s. 1. A basket, a basket full. 2. a basket boat. 3 the dried milk of a cocoa-nut. 4. the castor oil plant or seed. കൊട്ടയാട്ടുന്നു. 1. To shake as a dry cocoa-nut. 2. to dry up.

കൊട്ടക്കോരിക. s. A bucket.

കൊട്ടടയ്ക്കാ. s. A betel-nut which is entire and dry, or not boiled.

കൊട്ടണത്തരി. s. Rice which is not well dried, common rice.

കൊട്ടണം. adj. Not well beaten and dried, said of common rice.

കൊട്ടത്തളം. s. A sink made of stone. 2. the stone floor of a bath.

കൊട്ടത്തേങ്ങാ. s. An entire cocoa-nut, the water within which is dried up.

കൊട്ടപ്പാട°. s. A space of ground between a road and mud wall or bank, forming a boundary.

കൊട്ടമണ്ണ°. s. lit. A basket of sand. Carrying s nd, the punishment of criminals.

കൊട്ടപ്പാലം. s. A basket boat for crossing rivers.

കൊട്ടം. s. A sort of costus, 'Costus speciosus.

കൊട്ടയാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To shake as a dry cocoa-nut 2. to be distressed, tormented.

കൊട്ടയാട്ടം. s. 1. The shaking of a dry cocoa-nut. 2. tormenting, harrassing.

കൊട്ടയാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To distress, to torment.

കൊട്ടാരം. s. 1. A palace, a mansion. 2. a place where the property, &c. of a temple are kept, and the affairs of the temple managed.

കൊട്ടി. s. 1. A water plant, 'Aponogeton Monostachyon. 2. an ornament for the neck of women. 3. a kind of rattle made of pieces of wood and tied on the necks of cattle to find them out when they go astray. 4. a large mallet.

കൊട്ടിക്കിഴങ്ങ°. s. The bulbous root of the preceding water plant.

കൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to beat tomtoms, or drums. 2. to cause to beat.

കൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To clap the hands and laugh at or ridicule.

കൊട്ടിച്ചൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To pour out, to empty entirely

കൊട്ടിത്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. The hair of the body to be erected as under the following word.

കൊട്ടിത്തരിപ്പ°. s. Horripilation, erection or rigidity of the hair of the body, concei-

ved to be occassioned by delight, cold, fear &c,

കൊട്ടിപ്പാട്ട്. s. Playing and singing. കൊട്ടിപ്പാടുന്നു. To play and sing.

കൊട്ടിയറിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To proclaim; to publish.

കൊട്ടിൽ. s. 1. A house (honorific). 2. a hut; a temporary house, a shed or booth. 3. a barn. 4. a granary. 5. a place made for children to play in, a play room.

കൊട്ടുകാരൻ. s. A drummer, a tomtom beater.

കൊട്ടുകാൽ. s. Knees that knock together in walking.

കൊട്ടുകോൽ. s. A drum stick.

കൊട്ടുതടി. s. 1. A block to beat cloths, &c., upon. 2. a carpenter's mallet. 3. a wooden block used to beat the ground, &c. flat, a beater.

കൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To beat, to beat tomtoms, to drum. 2. to beat. 3. to clap the hands together. 4. to buffet, to strike on the head with the fist. 5. to work in brass, &c. 6. to empty a basket, sack, &c. 7. to knock together as the knees.

കൊട്ടുപണി. s. 1. Working in brass or copper. 2. making pots.

കൊട്ടുമുഴക്കം. s. The sound caused by beating drums, &c.

കൊട്ടുവടി. s. 1. A beating rod or stick, a beater. 2. a mallet.

കൊട്ടോട്. s. White metal.

കൊണ്ട. s. A tuft of hair on the head tied up on one side.

കൊണ്ട്, postpos. With, by, through.

കൊണ്ടകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To tie the hair together in a tuft.

കൊണ്ടൽ. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. cultivation of any grain except paddy.

കൊണ്ടൽവണ്ണൻ. s. A title of VISHNU.

കൊണ്ടൽവേണി. s. A woman with black hair.

കൊണ്ടവാറ്. A particle, a term used in executing writing, and meaning according as purchased.

കൊണ്ടാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To congratulate. 2. to celebrate, to praise. 3. to applaud, to commend.

കൊണ്ടാട്ടം. s. 1. Congratulation. 2. celebration, exaltation. 3. praise, commendation. 4. condiment made of dried fruit, &c.

കൊണ്ടി. s. 1. Enchantment used in reference to cows to cause them to refuse being milked. 2. an unruly cow or woman.

കൊണ്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To use enchantment as under. കൊണ്ടി.

കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To have hold of, to hold, to possess.

കൊണ്ടിളക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To pierce or run through.

കൊണ്ടുചാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To run away with.

കൊണ്ടുനടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To walk with, to carry. 2. to steal, to pilfer. 3. to spread abroad as a report,

കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To lay fast hold of. 2. to use strenuous effort.

കൊണ്ടുപിടുത്തം. s. 1. Laying fast hold of. 2 strenuous effort.

കൊണ്ടുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To carry, to convey. 2. to take away. കൊണ്ടുപോയാക്കുന്നു. To conduct to a place, to lead.

കൊണ്ടുരസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To enjoy, to be pleased with.

കൊണ്ടുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To bring, to convey.

കൊണ്ടുരുന്നു, രി, വാൻ. v. n. To be pierced through, to be run through.

കൊണ്ടൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To pass through. 2. to run off or by.

കൊണ്ടോടി. s. A needle.

കൊതി. s. 1. Greediness, ravenousness, eagerness of appetite or desire. 2. bewitching, envy.

കൊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be gluttonous, ravenous. 2. to be greedy, to be covetous. 3. to envy, to bewitch.

കൊതിത്തരം. s. Ravenousness, greediness, gluttony, voraciousness.

കൊതിനം. s. Refuse, what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out.

കൊതിപ്പുല്ല്. s. A species of grass.

കൊതിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To express one's eager desire, greediness, or coveteousness

കൊതിപ്പേട്. s. Indigestion.

കൊതിമണം. s. Indigestion.

കൊതിയൻ. s. One who is greedy, ravenous voracious, a glutton.

കൊതിയെല്ലുന്നു, റ്റു, ല്ലാൻ. v. n. To be bewitched.

കൊതുകു്. s. A musquito, a gnat.

കൊതുമ്പു്. s. 1. The outer husk or covering of the flowers of the cocoa-nut tree. 2. the outward husk or covering of the ears of corn before the ears burst forth.

കൊത്തു്. s. 1. The act of cutting or digging. 2. loosening the earth round plants or for planting. 3. striking with the beak, as fowls, birds, &c., the act of picking up us birds with the beak. 4. stinging of snakes, &c. 5. chopping meat. 6. engraving, carving. 7. the fighting of cocks, and other birds. 8. the bite of fish, tasting the bait as fish. 9. a compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of leaves.

കൊത്തച്ചക്ക. s. A young and tender "jack" fruit.

കൊത്തമര. s. A kind of bean plant

കൊത്തമരക്കാ. s. A kind of beans.

കൊത്തമ്പാലരി. s. Coriander seed; 'Coriandrum sativum. (Lin.)

കൊത്തൽ. s. See കൊത്തു്.

കൊത്തളം. s. A bulwark, a bastion, a fortification.

കൊത്തി. s. The cock of a gun-lock.

കൊത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. c. The causal form of കൊത്തുന്നു, and used in all its meanings.

കൊത്തികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To feed, as young birds, &c.

കൊത്തിനിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To level, make even with a hoe, &c.

കൊത്തിപ്പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To separate as a hen seperates her chickens from her when they are able to feel themselves.

കൊത്തിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To pick up and carry away.

കൊത്തിവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To feed up on a carcass as vultures.

കൊത്തിവിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hatch, to produce young from eggs.

കൊത്തിവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To call, as a hen does her chickens.

കൊത്തിവിഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. To pick and eat as a fowl.

കൊത്തിലാ. s. A bird.

കൊത്തുകരു. s. An engraver's tool.

കൊത്തുന്നു; ത്തി, വാൻ v. a. 1. To engrave, to carve, to sculpture. 2. to grub or dig up and loosen the earth for planting plants; to break the ground with a hoe. 3. to peck, to strike with the back as a bird: to pick up food with the beak. 4. to taste of the bait as a fish. 5. to bite as a fish. 6. to sting as a snake. 7. to fight as cocks, and fowls. 8. to chop meat.

കൊത്തുപണി. s. Engraved work, sculpture, engraving.

കൊത്തുപണിക്കാരൻ. s. An engraver, a carver, a sculptor.

കൊത്തുവാൽ. s. A Cutwal; an overseer of bazars, a kind of Police officer, or Constable.

കൊത്തുവാൽ ചാവടി. s. A Cutwal's office.

കൊന്ത. s. A string or wreath of beads.

കൊന്തൻപല്ലു്. s. An irregular tooth, also കൊന്ത്രപ്പല്ലു്.

കൊന്തൻപുല്ലു് s. Spear grass, 'Impatiens oppositifolia.'

കൊന്തമണി, or കൊന്തക്കുരു. s. A bead.

കൊന്ന. s. 1. A tree, 'Cassia fistula.' 2. a cocoanut or betel-nut tree which has left off bearing fruit.

കൊന്നത്തെങ്ങു്. s. An old cocoa-nut tree, which has left off bearing fruit.

കൊന്നപ്പൂ. s. The flower of the Cassia fistula.

കൊന്നി. s. The cheek.

കൊപ്പു്. s. An ornament for the upper part of the ear worn by women.

കൊപ്പര. s, The dried kernel of the cocoa-unt taken out of the shell, and generally called copra.

കൊപ്പളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To gargle the mouth or throat.

കൊമ്പു്. s. 1. The horn of animals. 2. the tusk of an elephant. 3. a bough or branch of a tree. 4. an instrument of wind music, a blowing horn, a cornet, a conch. 5. the bowsprit of a ship 6. the pole or bamboo by which a palankeen is carried. 7. power, arrogance.

കൊമ്പനാന. s. A male elephant.

കൊമ്പൻ. s. 1. A male elephant. 2. a fish. 3. a buffaloe or any horned cattle of the species. 4. a disease, a species of cholera arising from indigestion. കൊമ്പനെടുക്കുന്നു. To be afflicted with this disease. 5. a powerful. arrogant person.

കൊമ്പൻ ചിറാകു്. s. A large sea fish.

കൊമ്പൻ നെയ്യ്. s. Buffaloe's ghee.

കൊമ്പി. s. 1. A cow, or horned cattle of the female species. 2. a fish.

കൊമ്പുകാരൻ. s. One who blows the horn or conch.

കൊമ്പേറിമൂക്കൻ. s. A bad snake with an elongated mouth, and which climbs up trees.

കൊയിത്ത്. s. Harvest, reaping, cutting, mowing.

കൊയിത്തരുവാൾ. s. A sickle, a reaping hook.

കൊയിത്താൾ. s. A reaper.

കൊയിത്തുകാരൻ. s. A reaper, a mower.

കൊയിത്തുകാലം. s. Harvest time, reaping time.

കൊയിത്തുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. The harvest to be over.

കൊയിത്തുപിടിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. The harvest to commence.

കൊയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To get reaped, to cause to reap.

കൊയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. v. a. To reap, to cut, to mow, to crop.

കൊലുവു. s. Happiness, ease, prosperity.

കൊല്ലക്കുടി. s. The house of a blacksmith.

കൊല്ലക്കുറപ്പ്. s. 1. A tribe of tanners. 2. a painter. 3. an archer.

കൊല്ലത്തി. s. 1. The wife of a blackmith. 2. a woman of the blacksmith tribe.

കൊല്ലത്തെ വെററില. s. The thorny Barleria, 'Barleria Prionitis'.

കൊല്ലൻ. s. 1. A blacksmith, an iron smith. 2, a tanner, a currier, a shoe-maker, a worker in leather. 3. a turner of wood, &c 4. an artificer.

കൊല്ലമുളക. s. Chillie or cayanne pepper, 'Capsicum frutescens. (Lin.)

കൊല്ലം. s. 1. Year. 2. an era. 3. a proper name, 'Quilon'.

കൊല്ലാ. s. A breach in a bank.

കൊല്ലാക്കല. s. Tormenting to death. **കൊല്ലാക്കല ചെയ്യുന്നു.** To torment to death.

കൊല്ലി s. 1. A killer, a murderer, an assassin. 2. a hoe, or spade much worn.

കൊല്ലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. v. a 1. To cause or make to kill or be put to death. 2. to get an old mat mended.

കൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To kill, to slay. 2. to murder, to put to death. 3. to mend an old mat.

കൊശി. s. Taste, relish.

കൊശുവു. s. Taste; relish.

കൊളുത്ത്. s. 1. A hook, a link, a class. 2. a stitch, a sharp lacerating pain. 3. lighting a lamp or kindling a fire.

കൊളുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. 1. To hook, to fasten. to clasp, to link. 2. to light a lamp, to set on fire. 3. to have a stitch or sharp pain.

കൊള്ള്. s. 1. Gram. 2. a corner, a nook.

കൊള്ള. s. 1. Pillage, plunder, robbery, spoil, prey 2. abundance, much.

കൊള്ളകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be plundered, to be robbed.

കൊള്ളക്കാരൻ. s. A plunderer, a pillager, a robber.

കൊള്ളക്കൊടുക്ക. s. 1. Traffic, dealing with another by lending and borrowing, or selling and buying. 2. intermarrying.

കൊള്ളപ്പട. s. Plundering a camp.

കൊള്ളയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To pillage, to plunder, to rob, to spoil, to sack.

കൊള്ളരുതാത്ത. adj. Unfit, improper, unbecoming, indecent, bad.

കൊള്ളാകുന്നത്. adj. Fit, meet, proper, good, becoming, worthy.

കൊള്ളാകുന്നവൻ. s. A fit or proper person, an honest man.

കൊള്ളാകുന്നവൾ. s. A fit or worthy woman.

കൊള്ളുകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be fit, proper meet, becoming, good.

കൊള്ളാത്ത adj. 1. Unfit. improper. 2. what will not suit. 3. what is not contained.

കൊള്ളാം. ind. 1. Well 2. it is good, fit, proper, meet, worthy. 3. be it so, let it be so, implying assent or reluctant assent.

കൊള്ളായ്മ. s. Fitness, propriety, meetness, suitableness.

കൊള്ളി. s. 1. A firebrand, wood burning or burnt, as charcoal. 2. fire. **കൊള്ളിവെക്കുന്നു** To set on fire.

കൊള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To use, to make use of, to employ. 2. to make fit, useful, to suit. 3. to fit on. 4. to cram in, to cause to hold, to stuff or thrust in. 5. to cause to

purchase or buy. 6. to obtain, to accomplish. 7. to cause to take effect. 8. to taunt, to use sarcastic language.

കൊള്ളിമിന്നൽ. s. 1. A flash of lightning. 2. a flash of fire. കൊള്ളിമിന്നുന്നു. To flash as lightning, fire, &c.

കൊള്ളിമീൻ. s. A fiery meteor.

കൊള്ളിയാൻ. s. Lightning.

കൊള്ളിയന്ത്രം. s. Cookery.

കൊള്ളിയൂട്ട. s. A funeral festival or food given at the expiration of a certain number of days after the death of a person.

കൊള്ളിവാക്ക. s. Sarcasm, taunt, keen reproach, harsh or scurrilous language.

കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ v. a. 1. To buy, to purchase. 2. to take, to receive with the hand. 3. to hold, to contain. to have. 4. to take effect. v. n. 1. To be accomplished. 2. to suit, to be suitable, fit. 3. to be diligent. 4. to bask, to be exposed. 5. to be worthy, to deserve. 6. to bear, to endure. This verb is sometimes elegantly added to other verbs.

കൊഴി. s. 1. A small stick. 2. sifting.

കൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To sift, to separate by a sieve, to separate stones, &c. from rice, &c. 2. to cause to drop down, to shake off as leaves, &c. from a tree.

കൊഴിച്ചിൽ. s. The act of falling off, dropping off.

കൊഴിഞ്ഞിൽ. s. Purple Galega, 'Galega purpurea.' (Rox.)

കൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To fall down, to drop down, to fall off as leaves, &c. from a tree.

കൊഴിവാൾ. s. A kind of short sword used by fencers to play with. കൊഴിവാളെറിയുന്നു. To throw up such a sword.

കൊഴു. s. 1. A plough-share, coulter. 2. culture.

കൊഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be or grow fat, to grow thick. 2. to become stiff by boiling. 3. to be presumptuous, arrogant, proud, to be insolent.

കൊഴുന്ത. s. A fragrant plant, the thorny Trichilia, 'Trichilia spinosa.'

കൊഴുപ്പ. s. 1. Fatness, the fat particularly the omentum. 2. thickness, stoutness. 3. pride, arrogance, presumption.

കൊഴുപ്പ. s. The name of a potherb, cress, 'Achylanthus triandra.'

കൊഴുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fatten, to make fat. 2. to thicken, to make stiff.

കൊഴുമുതലായ്മ. s. The law of agriculture, civil law.

കൊഴുമഴു. s. Iron beaten out for the purpose of making plough-shares.

കൊഴുമോര. s Butter-milk, in which medicines have been infused.

കൊഴുലാഭം. s. The owner's profit or portion of the produce of a field after deducting the expense of cultivation and the portion due to the government.

കൊഴുവൻ. s. A renter of land, a tenant.

കൊഴുവാ. s. 1. The name of a fish. 2. a potherb.

കൊഴുവിടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To commence ploughing or cultivation

കൊഴുവിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി. വാൻ. v. n. To plough, to cultivate.

കൊഴുവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To leave or resign a farm. 2. to fasten on a plough-share.

കൊഴുവെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to fasten on a plough-share.

കൊറി. s. Eating grains one by one, nibbling as a mouse.

കൊറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat grains one by one, to nibble, as a mouse.

കൊററ. s. Victuals, food. കൊററുകഴിക്കുന്നു. To live upon, to take victuals.

കൊററക്കുട. s. A kind of large white umbrella, or parasol.

കൊററൻ. s. 1. A ram. 2. a boar.

കൊററവൻ. s. A chief person, a head man.

കൊററി. s. 1. The name of a bird, a stork. 2. an ewe.

കോ. A syllabic or compound letter, ഓ pronounced long.

കോകനദഛവി. s Red, the colour, or of that colour. ചുവപ്പുനിറം.

കോകനദം. s. 1. The red lotus. ചുവന്നതാമര. 2. the red water lily. ചുവന്ന ആമ്പൽ.

കോകം. s. 1. A ruddy goose. ചക്രവാകപക്ഷി. 2. a wolf ചെന്നായ.

കോകിലം. s. The 'Cocil', the black or Indian Cuckoo. കുയിൽ.

കോകിലാക്ഷം. s. A shrub, or plant bearing a dark black flower, 'Capparis spinosa';

it is also applied to 'Barleria longifolia.' വയൽചുള്ളി.

കോക്കട്ടിൽ. s. A cot, or couch strung with rope.

കോക്കിറി. s. Pouting with the lips, mimicing. കോക്കിറികാട്ടുന്നു. To pout at one, to mimic.

കോക്കൊട്ട്. s. 1. A short stick used in making holes for transplanting plants, or planting seed. 2. a crow-bar.

കോങ്കണ്ണ്. s. A squint-eye.

കോങ്കണ്ണൻ. s. One who is squint eyed.

കോങ്കണ്ണി. s. A squint eyed woman.

കോങ്കാൽ. s. A wooden pillar placed at the corner of a house.

കോച്ചൽ, or **കോച്ച്.** s. Contraction of the muscles in spasm, & c.

കോച്ചിൽ. s. 1. Straw. 2. a stalk or branch without leaves.

കോച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. v. n. To be contracted as the muscles in spasm or convulsion to shudder.

കോഞ്ഞാട്ട. s. The webbed covering at the stem of the Cocoa-nut tree leaves.

കോട്. s. An end, a corner.

കോട. s. 1. West. 2. coolness, or the cool west wind.

കോടക്കാറ്റ്. s. A cool wind.

കോടങ്കി. s. A buffoon, an harlequin.

കോടപ്പുറം. s. The western side, the west quarter.

കോടമഴ. s. Rain from the West.

കോടരം. s. The hollow of a tree. മരപ്പൊത്ത്.

കോടൽ. s. Crookedness, curvity, slantingness.

കോടവി. s. A naked woman. നഗ്ന.

കോടാണി. s. A short rafter at the corner of a roof.

കോടാലി. s. An axe.

കോടാശാരി. s. A medicine, drug, said to be an antidote to the bite of a mad dog.

കോടി. s. 1. A crore, or ten millions. നൂറു ലക്ഷം. 2. the edge or point of a sword. മുന. 3. the end of a bow. വില്ലിന്റെ അറ്റം. 4. a multitude. കൂട്ടം. 5. plant, 'Priny' or 'Asparac. Medicago esculenta.' 6. eminence, excellency. ശ്രേഷ്ഠത. 7. new cloth, unbleached. 8. a score; used chiefly in counting rubies, cloths, &c. 9. a corner. 10. a promontory, a cape.

കോടിഇടുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bear fruit for the first time.

കോടിക്കല്ല്. s. A corner-stone.

കോടിക്കഴുക്കോൽ. s. A corner rafter of a roof.

കോടിപ്പുടവ. s. A female's new cloth.

കോടിവഷം. s. 1. A medicine, used as a medicinal vegetable, 'Medicago' esculenta. 2, lemon grass. ചോനകപ്പുല്ല്.

കോടിശം. s. A harrow. കട്ടയുടക്കുന്ന തടി.

കോടീരം. s. 1. A crown, crest, or diadem. കിരീടം. 2. long entagled hair. ജട.

കോടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To be bent or crooked. 2. to be distorted, to be twisted, to be awry. 3. to be put out of its proper place or posture.

കോട്ട s. An empty place, an empty corner.

കോട്ടിൽ നില്ക്കുന്നു. To stand aside, to stand in a corner.

കോട്ട. s. 1. A fort, fortress, a fortified place, a castle, a strong hold. 2. a measure. 3. the name of a place.

കോട്ടക്കാരൻ. s. An inhabitant of a fort.

കോട്ടപ്പടി s. 1. A fort gate. 2. imported fire arms.

കോട്ടമൂപ്പൻ. s. The commandant of a fort.

കോട്ടം. s. 1. Distortion: wryness; obliqueness; wrest: irregular posture. 2. a fault. 3. crookedness. 4. complaint, sorrow. 5. loss, damage.

കോട്ടവാതിൽ. s. The gate of a fort, or castle.

കോട്ടവി. s. A naked woman. നഗ്ന.

കോട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To distort. 2. to writhe, to twist, to deform by irregular motions. 3. to wrest, to make awry. 4. to bend, to make crooked.

കോട്ടുവാ. s. Yawning, gaping. കോട്ടുവായിടുന്നു To yawn, to gape.

കോട്ടെരുമ. s. A wood-louse.

കോഠം. s. A species of leprosy with large round spots. കുഷ്ഠഭേദം.

കോണകച്ചെട്ടി. s. A 'Chettie' or weaver.

കോണകം. s. 1. A truss, or cloth worn over the privities to conceal them.

കോണകണം. s. A bug. മൂട്ട.

കോണൻ. s. A name of the planet, 'Saturn'. ശനി.

കോണം. s. See the following 1st & 2nd meanings. 3. the quill or bow of a lute, a fiddle stick, &c.

കോണ്. s. 1. A corner, an angle, a nook. 2. the sharp edge of a sword. ത്രികോൺ. A triangle. കോണോടുകോൺ. From corner to corner.

കോണി. s. 1. A ladder, stairs കോണികെട്ടുന്നു. To make a ladder. 2. a bier. 3. a sack or bag made of coarse cloth.

കോണികെട്ട്. s. 1. A stair-case made of stone. 2. bier making.

കോണിപ്പടി. s. The steps of a ladder.

കോണിറയം. s. The corner piazza.

കോണുന്നു, ണി, വാൻ. v. n. 1. To be bent or crooked. 2. to be curved.

കോങ്കല്ല്. s. A corner-stone.

കോങ്കഴുക്കോൽ. s. A corner rafter of a roof.

കോതു്. s. 1. Disentangling of the hair with the fingers, dressing the hair. 2. cutting the hair. 3. cutting or dressing a fence or trees.

കോതമ്പ്. s. Wheat, corn.

കോതമ്പപ്പം. s. Bread made of wheat flour.

കോതാണ്ടം. s. A rope suspended to any pole or beam in schools for the punishment of boys who play truant, by making them continually keep hold of it. കോതാണ്ടത്തിൽ ഇടുന്നു. To suspend a boy in such a rope with his hands clasped and which he is not allowed to loose.

കോതാളി. s. An owl. മൂങ്ങ.

കോതുകാൽ. s. A step in dancing.

കോതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. 1. To disentangle the hair with the fingers, to dress the hair 2. to dress a hedge, to cut or dress trees.

കോദണ്ഡം. s. A bow. വില്ല്.

കോദണ്ഡി. s. An archer. വില്ലുകാരൻ.

കോദ്രവീണം. s. Land which produces the കൊദ്രവം.

കോദ്രവം. s. A species of grain eaten by the poorer people, 'Paspalum frumentaceum' വരക്.

കോന്തല്. s. The act of disentangling the hair with the fingers, dressing the hair.

കോന്തളം. s. An open space left at the corner of a house.

കോന്ത്രാളം. s. See കോതാണ്ടം.

കോനം. s. Beef.

കോൻ. s, A king, a chief, a governor.

കോപനൻ. s A passionate, angry, or wrathful person. കോപി.

കോപനാ. s. A passionate or angry woman. കോപമുള്ളവൾ.

കോപം. s. Anger, wrath, rage, indignation.

കോപാഗ്നി. s. Heat of anger, fiery indignation

കോപി. s. A passionate, angry or wrathful person. കോപമുള്ളവൻ.

കോപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be angry with, to be enraged, to be passionate, to be irritated.

കോപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, To make angry, to enrage, to provoke, to irritate.

കോപിഷ്ഠൻ. s. A very angry person, a furious man. കടുകോപി.

കോപ്പ്. s. 1. Equipage, furniture, baggage. 2. different or various articles. supplies of provisions. 3. dress, vestments, housings, trappings, accoutrements. 4. property. 5. ability, strength. 6. diligence, exertion. 7. purpose, intention,

കോപ്പാള. s. A vessel made of the film of the betel-nut tree, and used for watering gardens, &c.

കോപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To decorate. to put on accoutrements. to put on housings, to saddle, to put on armour. 2. to make preparations.

കോപ്പുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To collect different articles, to provide supplies, &c.

കോപ്രാട്ടി. s. Buffoonery, low jesting.

കോമട്ടി. s. The trading tribe, a merchant.

കോമൻ. s. A disease among cattle.

കോമൻപാച്ചിൽ. s. See the preceding. കോമൻപായുന്നു. To be afflicted with this disease.

കോമരം s. 1. A tribe of barbers to 'Chegons.' 2. demoniac possession.

കോമളത്വം. s. 1. Softness, mildness. മാർദ്ദവം. 2. beauty, agreeableness. സൌന്ദൎയ്യം.

കോമളം, &c. adj. 1. Soft, bland. മാൎദ്ദവമുള്ള. 2. beautiful, pleasing, agreeable. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

കോമളാംഗം. s. A beautiful form or figure (body.)

കോമ്പൽ. s. See കോർമ്പൽ. A string of pearls, beads, &c.

കോമ്പുര. s 1. A room at the corner of a house. 2. an adjoining room, a corner house.

കോയഷ്ഠി. s. The Lapwing. കളക്കോഴി,

കോയഷ്ഠികം. s. The Lapwing.

കോയിമ്മ. s. 1. Power, authority. 2. place of authority.

കോയിമ്മക്കൂർ. s. See the following.

കോയിമ്മസ്ഥാനം. s. Dignity, royal office.

കോയിക്കൽ. s. A king's palace.

കോര. s. 1. A kind of long grass, the rush leaved Cyperus, 'Cyperus juncifolius.' 2. a fish. 3. a shell.

കോരകം s. A bud, an unblown flower. പൂവിന്റെ മൊട്ട്.

കോരണ്ഡം. s. A medicinal plant. See കരിങ്കുറിഞ്ഞി.

കോരംഗി. s. Small cardamons. ഏലത്തരി.

കോരദൂഷം. s. A species of grain, 'paspalum frumentaceum.' വരക്.

കോരൽ. s. 1. The act of drawing or lading water. 2. a kind of fishing basket.

കോരിക. s. A wooden or iron ladle.

കോരുന്നു, രി, വാൻ. v. a. 1. To draw (water.) 2. to ladle out. 3. to gather up from.

കോരുവല. s. A fishing net.

കോർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To string together as a garland, &c. 2. to thread as a needle, &c.

കോർപ്പ്. s. The act of strining or tying on a string, &c.

കോർപ്പി. s. A sign of the zodiac, 'Scorpio.' വൃശ്ചികരാശി.

കോർമ്പൽ. s. A string of pearls, &c. a garland.

കോലകം. s. 1. Pepper. മുളക്. 2. unripe cardamons.

കോലക്കുഴൽ. s. A flute.

കോലടി. s. See the following.

കോലടികളി. s. A kind of play, with small sticks. കോലടികളിക്കുന്നു. To play with small pieces of sticks.

കോലത്തുനാട്. s. Tellicherry.

കോലത്തുരാജാവ്. s. The Rajah of Tellicherry.

കോലത്തിരി. s. The title of the king of Tellicherry in Malabar.

കോലദലം. s. A kind of perfume. മുരം.

കോലപ്പുച്ചം. s. A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

കോലം. s. 1. A hog. പന്നി. 2. a raft, a float. പൊങ്ങുതടി. 3. the fruit of the Jujube tree. 'Zizyphus Jujuba. ഇലന്ത. 4 the body. 5. a form or figure. 6. a mask, a disguise. 7. an idol. 8. the country of Tellicherry. കോലം കെട്ടുന്നു, To mask or disguise ones-self.

കോലംതുള്ളൽ. s. A kind of dance in a mask to cast out devils.

കോലംബക. s. See കോളംബകം.

കോലരക്ക്. s. Sealing wax, gum lac.

കോലവല്ലി. s. A plant with a pungent fruit resembling pepper. 'Pothos officinalis. അത്തിതിപ്പലി.

കോലസ്വരൂപം. s. Tellicherry.

കോലാ. s. 1. The Jujube tree, 'Zizyphus Jujuba'. ഇലന്ത. 2. long pepper. തിപ്പലി.

കോലാട്. s. A goat.

കോലാൻ, or കോലാ. s. A kind of fish, according to some the flying fish.

കോലാർവണ്ടി. s. A charriot.

കോലാഹലം. s. 1. A loud and confused sound; an uproar; a great and indistinct noise. 2. parade, pomp, ostentation. 3. the sound uttered by quadrupeds or beasts. 4. military bravery, bustle, noise.

കോലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To oppose in argument. 2. to challenge to combat. 3. to begin.

കോലിറയം. s. A piazza, a portico; also, കോലായ്.

കോലുന്നു, ലി, വാൻ. v. n. 1. To shine. 2. to do, to act, to perform.

കോലുഴിഞ്ഞ. s. A plant.

കോൽ. s. 1. A staff, or stick; a rod, a wand. 2. a rod or pole for measuring. 3. a balance. 4. a sign in the zodiac 'Libra.' 5. the shaft of an arrow. 6. sceptre, Government. 7. a goad. 8. a fishing rod. 9. the branch of a tree. 10. the stem of an ear of corn. 11. a small play stick. 12. A spit.

കോൽകുറുപ്പ് s. 1. A tribe of tanners. 2. a painter, an archer.

കോൽക്കൂർ. s. Dignity, authority.

കോൽക്കള്ളി s. The milk hedge or Indian tree spurge, 'Euphorbia Tirucalli. (Lin.)

കോൽക്കാരൻ. s. A peon.

കോൽചുട്ട്. s. An iron pin or spit.

കോൽതള. s. The irons or fetters of condemned prisoners.

കോൽതളം. s. 1. See കോലിറയം. 2. a large hall.

കോൽത്താഴ്. s. A kind of lock.

കോൽപ്പുല്ല്. s. A kind of grass.

കോൽവിലങ്ങ്. s. See കോൽതള.

കോൽവിളക്ക്. s. A kind of lamp with a long handle.

കോവർകഴുത. s A mule.

കോവൽ, or കോവ. s. A plant, the large flowered Bryony, 'Bryonia grandis'.

കോവൽക്കാ. s. The fruit of the preceding plant.

കോവിദൻ. s. An intelligent person, wise. learned. അറിവുള്ളവൻ.

കോവിദാരം. s. The name of a tree, a species of Ebony, Bauhinia variegata. മന്താരം.

കോവിലകം. s. 1. A king's palace. 2. the house of a Cshetriyan.

കോവിൽ. s. 1. A Hindu temple, a pagoda. 2. a Cshetriya. 3. a class of Nairs.

കോവിൽപണ്ടാല. s. The 'Cshetriyan' class.

കോവിൽപാട്. s. The 'Cshetriya' class, or 'Samander' class.

കോശഫലം. s. A berry containing a waxy and fragrant substance. തക്കോലപ്പുട്ടിൽ.

കോശലികം. s. A bribe. കൈക്കൂലി.

കോശം. s. 1. Treasure or treasury. ഭണ്ഡാരം. 2. a bud. പൂവിന്റെ മൊട്ട്. 3. a sheath, a scabbard, &c. ഉറ. 4. judicial trial by oath or ordeal; attesting a deity and touching or drinking water three times in which some idol has been washed. സത്യം ചെയ്ക. 5. gold or silver wrought or unwrought. പൊന്ന്, വെള്ളി. 6. wealth. ദ്രവ്യം. 7. a treasury, an apartment where money or plate is kept. ഭണ്ഡാരമുറി. 8. a testicle or the scrotum. വൃഷണം. 9. an egg. മുട്ട. 10 a dictionary or vocabulary. അഭിധാനം. 11. a book. പുസ്തകം.

കോശാതകം. s. Hair. തലമുടി.

കോശാതകി. s. 1. Trade, merchandise; business. കച്ചവടം. 2 a trader, a merchant. കച്ചവടക്കാരൻ. 3. several sorts of cucurbitaceous plants. പിച്ചകം ഇത്യാദി.

കോശി. s. A shoe, a sandal. ചെരിപ്പ്.

കോഷകം. s. 1. A testicle. വൃഷണം. 2. an egg. മുട്ട.

കോഷശായികം. s. A knife. പിച്ചാങ്കത്തി.

കോഷ്ഠം. s. 1. A granary, a place where grain is kept. നെല്പുര. 2. an inner apartment. അന്തർഗൃഹം. 3. the stomach. ആമാശയം, പക്വാശയം.

കോഷ്ണം. s. Warmth. കുറഞ്ഞചൂട്. adj. Warm, tepid, moderately warm. കുറഞ്ഞചൂടുള്ള.

കോസടി. s. A couch, mattress. കിടക്ക.

കോസലം. s. The name of a country. 'Ayodhya.' (Oude.) ഒരു രാജ്യം.

കോളം. s. The Jujube tree, 'Zizyphus Jujuba.' ഇലന്ത.

കോളംബകം. s. The body of a lute, the whole of it except the strings. വീണയുടെ തണ്ട്.

കോളംബം. s. See the preceding.

കോളമജ്ജ. s. The fruit of the Jujube tree. ഇലന്തക്കുരു.

കോളരി. s. A lion. സിംഹം.

കോളാമ്പി. s. A spitting pot.

കോളാൾ. s. A purchaser.

കോളി. s. The Jujube tree, 'Zizyphus Jujuba.' ഇലന്ത.

കോളുകാരൻ. s. A purchaser.

കോളെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be stormy.

കോൾ. s. 1. Purchase. 2. a storm. 3. capacity holding. 4. propriety, fitnesss. 5. a bargain. 6. disgrace. 7. loss, damage. 8. friendship. 9. deceit. 10. a wound or place hit by an arrow, ball, &c. 11. force. 12. a seed time for paddy.

കോൾമയിർ. s. Horripilation, erection or rigidity of the hair of the body. കോൾമയിർക്കൊള്ളുന്നു. The hair of the body to be erected.

കോൾമാസം. s. An unlucky month considered so by the Hindus.

കോൾമുതൽ. s. The price at which any thing is bought.

കോൾമുതല. s. A crocodile.

കോൾവാ. s. A wounded place or wound.

കോൾവില. s. The price at which any thing is purchased.

കോഴ. s. 1. A bribe. 2. tax. 3. tribute. 4. timidity, pusillanimity, bashfulness. കോഴകൊടുക്കുന്നു. 1. To bribe, or give a bribe. 2. to pay tax. 3. to pay tribute. കോഴപുണ്ണുന്നു. To bribe.

കോഴി. s. A cock, or hen, a fowl. പൂവൻകോഴി, a cock. പിടക്കോഴി, a hen.

കോഴികൂകൽ. s. The crowing of a cock.

കോഴിക്കൂട്. s. A hen-coop, a poultry-house.

കോഴിക്കോട്. s. Calicut.

കോഴിപ്പോര്. s. Cock-fighting.

കോഴിയങ്കം. s. Cock-fighting, combat of birds as a species of gambling.

കോഴിയവര. s. A plant, 'Dolichos.

കോറ. s. 1. Dried betel-nut. 2. a grain, 'Cynosurus coracanus.'

കോറുവാ. s. 1. Irony, sarcasm, satire. കോറുവാ പറയുന്നു. To speak sarcastically. 2. the corner of the mouth.

കൌ. A syllabic and compound letter.

കൌ. ind. Two.

കൌകൃത്യം. s. Wickedness, evil doing. ദുഷ്കർമ്മം,

കൌക്കുടികൻ. s 1. An hypocrite. കപടഭക്തിക്കാരൻ. 2. a kind of mendicant' ഭിക്ഷു. 3. one who does not look far before him or who proceeds with his eyes fixed upon the ground for fear of treading upon insects, &c. തലതാഴ്ത്തി നടക്കുന്നവൻ.

കൌചിൽ. ind. Two persons. രണ്ടുപേർ.

കൌടകികൻ. s. A butcher, a vender of the flesh of birds or beasts, a poacher, &c. മാംസം വില്ക്കുന്നവൻ.

കൌടതക്ഷൻ. s. An independant carpenter, one who works at home on his own account, and not for the village or corporation, &c. തന്നിഷ്ടമായിട്ട് വേലചെയ്യുന്ന ആശാരി.

കൌടസാക്ഷി. s. A false witness. കള്ളസാക്ഷി.

കൌടികൻ. s. One who kills animals and sells their flesh for his own subsistence, a hunter, a poacher, a mountaineer, &c. മൃഗപക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നവൻ.

കൌടിലികൻ. s. See the preceding.

കൌടില്യം. s. 1. Deception, hypocrisy. ചതിവ്. 2. crookedness. വളവ്.

കൌണപൻ. s. A 'Racshasa' or goblin. രാക്ഷസൻ.

കൌതുകം. s. 1. Eagerness, താല്പര്യം; vehemence, impatience, impetuosity. സാഹസം. 2. joy; happiness, pleasure. സന്തോഷം. 3. sport, pastime. ഉല്ലാസം. 4. a festival, festivity. ഉത്സവം. 5. wish, inclination. ആഗ്രഹം. 6. the marriage thread or ring. മംഗലസൂത്രം. 7. the enjoyment of public diversions. വിനോദം. 8 show, spectacle. കാഴ്ച 9. song. ഗാനം. 10. dance. നൃത്തം. 11. circumambulation. പ്രദക്ഷിണം.

കൌതൂഹലം. s. Eagerness, vehemence.

കൌദ്രവീണം. s. Land which produces a species of grain eaten by the common people. വരകു വിളയുന്നേടം.

കൌന്തികൻ. s. A spear man, a soldier armed with a spear. കുന്തക്കാരൻ.

കൌന്തി. s. A sort of perfume. അരേണുകം.

കൌപീനം. s. 1. A wrong or improper act. കൊള്ളരുതാത്ത പ്രവൃത്തി. 2. a privity, privy part. രഹസ്യസ്ഥലം. 3. the small piece of cloth concealing the privites of men. കോണകം.

കൌബേരം. adj. Belonging to CUBERA, or the north. വടക്കേദിക്ക്.

കൌമാരം. s. Youth, childhood. ബാല്യം,

കൌമാരൻ. s. A youth, a boy, a young man. ബാലൻ.

കൌമാരി. s. 1. A maiden, a virgin, a young woman. കന്യക. 2. one of the seven 'matris' the divine mothers or personified energies of the gods. ഏഴു മാതൃക്കളിൽ ഒരുത്തി.

കൌമുദി. s. 1. Moonlight. നിലാവ്. 2. the name of a book. വ്യാകരണ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

കൌമോദകി. s. The club or mace of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ഗദ.

കൌരവൻ. s. 'Courava,' a descendant of CURA.

കൌലടിനേയൻ. s. 1. The son of a female beggar. ഭിക്ഷുകിയുടെ പുത്രൻ. 2. a bastard, വേശ്യയുടെ പുത്രൻ.

കൌലടേയൻ. s. 1. The child of a female beggar. ഭിക്ഷുകിയുടെ പുത്രൻ. 2. a bastard, an illegitimate son. വേശ്യയുടെപുത്രൻ.

കൌലടേരൻ s. The bastard son of a disloyal wife. വ്യഭിചാരിണിയുടെ പുത്രൻ.

കൌലം. adj. Of a good family, well born. കുലത്തിൽ ജനിച്ചത്.

കൌലീനം. s. 1. High birth, family descent. 2. rumour, report ലോകവാദം. 3. combat of animals, of birds, snakes, &c. പശു, പക്ഷി, സർപ്പാദികളുടെ യുദ്ധം. 4. cock-fighting, &c., contention of animals as a species of gambling.

കൗലേയകൻ. s. 1. A dog. പട്ടി 2. one born of a good family. നല്ലകുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ

കൗശലക്കാരൻ. s. 1. A skilful, clever or expert person. 2. an artist, an artificer. 3. a contriver; a schemer; an inventor.

കൗശലം. s. 1. Art, artifice, skill, skilfulness. 2. craft. cunning, scheme. contrivance. 3. happiness, welfare. ആനന്ദം. 4. greeting, salutation, friendly enquiry.

കൗശലവിദ്യ. s. Craftiness, cunning art, artifice, skill.

കൗശലിക. s. A present, a respectful gift or offering. സമ്മാനം.

കൗശല്യം. s. Expertness, cleverness, dexterity' capability സാമൎത്ഥ്യം.

കൗശിക. s. A drinking vessel, a cup. പാന പാത്രം.

കൗശികൻ. s. 1. A name of INDIRA. ഇന്ദ്രൻ 2 an owl. മൂങ്ങ. 3. a snake catcher പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ. 4. a title of VISWAMITRA. 5. an ichneumon, 'Vivera Ichneumon'. 6. a dictionary compiler.

കൗശികം. s. 1. A fragrant substance, 'Bedellium'. ഗുൽഗുലു. 2. an owl. മൂങ്ങ.

കൗശികായുധം. s. The rain-bow. മേഘവില്ല്

കൗശികി. s. 1. A river in Bahar, the 'Cosi' or 'Coosa'. 2. a name of the goddess 'Durga'. ദുൎഗ്ഗ.

കൗശേയം. adj Silken, of silk പട്ട്. s. A silken cloth. പട്ടുവസ്ത്രം.

കൗസല്യ. s. The mother of Rama. രാമന്റെ അമ്മ.

കൗസീദ്യം. s. Sloth, indolence. മടി.

കൗസുംഭം. adj. Dyed with safflower. കസുമ്പപ്പു നിറം.

കൗസൃതികൻ. s. 1. A juggler, a conjurer. ഇന്ദ്രജാലികൻ. 2. a cheat. ചതിയൻ.

കൗസ്തുഭം. s. The jewel of CRISHNA suspended on his breast. കൃഷ്ണന്റെമാല.

കൗക്ഷേയകം. s. A sword, a scymitar. വാൾ.

ക്രകചം. s. A saw. ഈൎച്ചവാൾ.

ക്രകണം. s. See the following.

ക്രകരം. s. 1. The name of a shrub. തുളുവള. 2. the name of a bird. ഇരട്ടവാൽചാത്തൻ.

ക്രതു. s. 1. Sacrifice, offering, worship. യാഗം, വന്ദനം. 2. the name of a 'Muni'. one of the seven principal saints, ഏഴ് ഋഷികളിൽ ഒരുത്തൻ.

ക്രതുകൎമ്മം s. A sacrificial ceremony. യാഗകൎമ്മം.

ക്രതുധ്വംസി. s. A name of a SIVA. ശിവൻ.

ക്രതുഭുക്. s. A god. a deity. ഒരുദേവൻ.

ക്രഥനം. s. Slaughter, killing, കല, വധം.

ക്രന്ദനം. s. 1. Weeping, lamenting, sobbing. കരച്ചിൽ. 2. crying out. calling. വിളി. 3. mutual daring or defiance, challenging. bravery. പോൎക്കുവിളി.

ക്രന്ദിതം. s. 1. Weeping. കരച്ചിൽ. 2. calling. വിളി.

ക്രമക്കേട്. s. Disorder, irregularity.

ക്രമണം. s. A foot. പാദം.

ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v a. 1. To regulate, to put or set in order, to arrange. 2. to direct, to put in progress.

ക്രമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. To be regulated, to be set in the order, to become regular.

ക്രമം. s. 1. Order, method, regularity, arrangement. 2. right. lawfulness, honesty. 3. uninterrupted progress. 4. a sacred precept progress 4. a sacred precept or practice prescribed by the 'Vedas'. 5. manner, custom, order. adv. Regular.

ക്രമാൽ. adv. By degrees, duly.

ക്രമുകം. s. The betel-nut tree. കമുക്. or കവുങ്ങ്. 'Areca Catechu. (Lin.)

ക്രമേണ. adv. Successively, duly, rightly, in order.

ക്രമേളകം. s. A camel. ഒട്ടകം.

ക്രമോൽക്കൎഷം. s. A gradual increase. ക്രമേണയുള്ള വൎദ്ധനം.

ക്രയം. s. 1. Buying, purchase. 2. price, value, sale. വില.

ക്രയവിക്രയം. s. Trade, traffic. കച്ചവടം.

ക്രയവിക്രയികൻ. s. A merchant, trader, dealer. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രയാരോഹൻ. s. A buyer, a dealer. വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

ക്രയാരോഹം. s. A market, fair. കച്ചവടസ്ഥലം.

ക്രയികൻ. s. 1. A purchaser, a buyer. 2. a trader, a dealer. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രയ്യം. adj. Purchasable. മേടിപ്പാനുള്ളത്.

ക്രവ്യം. s. Flesh; raw flesh. മാംസം.

ക്രവ്യാത്ത്. s. 1. A flesh eater, മാംസം തിന്നുന്നവൻ. 2. a beast of prey, a carnivorous animal. 3. a 'Racshasa', an imp or goblin. രാക്ഷസൻ.

ക്രവ്യാദൻ. s. 1. A 'Racshasa, a goblin. രാക്ഷസൻ. 2. an eater of flesh or meat. മാംസം തിന്നുന്നവൻ.

ക്രാന്തി. s. Ascending, surmounting either in a literal or figurative sense കരേറാം.

ക്രായകൻ. s. 1. A purchaser; a buyer. 2. a dealer, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രാസി. s. Rail work, trellis work, palisade.

ക്രിമി. s. A worm, an insect. പുഴു.

ക്രിയ. s. 1. An act, action, deed. 2. means, expedient. ഉപായം. 3. beginning, undertaking. ആരംഭം. 4. atonement. ഉപശാന്തി. 5. study. ശിക്ഷ. 6. remedying, worship. പൂജ. 7. physical treatment or practice. ചികിത്സ. 8. disposition. ശീലം. 9. instrument, impliment. ആയുധം. 10 a religious initiatory ceremony. കൎമ്മാരംഭം. 11. obsequies, rites performed immediately after death. ശേഷക്രിയ. 12. purificatory rites, ablution, &c. പുണ്യാ. 13. In grammar, a verb.

ക്രിയാകരൻ. s. A student, a novice. ശിഷ്യൻ.

ക്രിയാപദം. s. A verb.

ക്രിയാബന്ധം. s. A participle, a gerund.

ക്രിയായുക്തം. s. A headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം.

ക്രിയാവാൻ. s. One who is engaged in business. വ്യാപാരി.

ക്രിസ്തവൻ, ക്രിസ്ത്യാൻ, ക്രിസ്ത്യാനി. s. A Christian.

ക്രിസ്ത്യാനിമതം. s. The Christinan religio.

ക്രിസ്തു. s. Christ, the Saviour.

ക്രിസ്തുമതം. s. Christianity, the religion of Christ. ക്രിസ്തുമതക്കാരൻ, A professor of the religion of Christ.

ക്രീഡനം. s. Play, sport &c. കളി.

ക്രീഡാ. s. Sport, amusement, play, pastime, pleasure. കളി.

ക്രീഡാരത്നം. s. Copulation. സംയോഗം.

ക്രീഡാരഥം. s. A chariot, a carriage, a car. ചാട്, തേരു.

ക്രീഡാവരാ. s. A playful woman. ആട്ടക്കാരി.

ക്രീതൻ. s. A son, one of the twelve kinds acknowledged by the ancient Hindu law; one who is purchased from his natural parents. കൊള്ളപ്പെട്ടവൻ.

ക്രീതം. adj. Bought, purchased. കൊള്ളപ്പെട്ടതു.

ക്രീതാനുശയം. s. Returning a purchase upon the seller, admissible in some cases by law; from ക്രീത, bought, അനുശയം repentance; repenting a bad bargain. കൊണ്ടവസ്തു തിരിച്ചുകൊടുക്കുക.

ക്രൗഞ്ചം. s. A curlew. അന്നിൽപക്ഷി.

ക്രുധ്. s. Anger, passion, wrath, indignation. കോപം.

ക്രുധ. s. Anger, wrath, passion, indignation. കോപം.

ക്രുധൻ. s. An angry, passionate, wrathful-man. കോപി.

ക്രുദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be angry, to be wrathful, to be passionate. കോപിക്കുന്നു.

ക്രുഷ്ടം. Weeping, sobbing. കരച്ചിൽ

ക്രൂരത. s. 1. Cruelty, pitilessness. നിൎദ്ദയ. 2. hardness. കഠിനം. 3. ferociousness. 4. mischievousness, villany. 5. formidableness, terribleness.

ക്രൂരൻ. s. A cruel, pitiless, hard, harsh person. കഠിനക്കാരൻ, നിൎദ്ദയൻ.

ക്രൂരം, &c. adj. 1. Cruel, pitiless, hard, harsh. 2. terrible, formidable, verocious. 3. mischievous, destructive. 4. hot, sharp.

ക്രൂര. s. A cruel, pitiless, hard hearted woman. നിൎദ്ദയ.

ക്രേണി. s. Buying, purchase. ക്രയം.

ക്രേതവ്യം. adj. Purchasable. മേടിപ്പാനുള്ളതു.

ക്രേതാവു. s. A purchaser, a buyer. കൊള്ളുന്നവൻ.

ക്രേയം. adj. Purchasable. മേടിപ്പാനുള്ളതു.

ക്രോഡപാദം. s. A turtle, a tortoise. ആമ ക്രോഡം.

ക്രോഡം. s. 1. The haunch, the flank, the hollow above the hip. പള്ള. 2. the breast, the chest. നെഞ്ചു.

ക്രോധനൻ. s. One who is passionate, angry, wrathful. കോപമുള്ളവൻ. ക്രോധനാ. A passionate woman, a vixen. കോപമുള്ളവൾ.

ക്രോധം. s. Anger, wrath, passion. കോപം.

ക്രോധാലയം. s. A room wherein kings, &c., reside when they are angry.

ക്രോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. To be angry, to be enraged, to be possionate, or wrathful. കോപിക്കുന്നു.

ക്രോധി. s. A passionate or angry man. കോപി.

ക്രോശം. s. A measure of distance, a league; or 'Cos' containing 4000 cubits. ഒരു വിളിപ്പാടു.

ക്രോശയുഗം. s. A measure of two 'Cos' 4000 yards or about $2\frac{1}{2}$ English miles, this seems to correspond to the modern 'Cos;' but the standard varies. ഒരു നാഴികദൂരം.

ക്രോശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To call. വിളിക്കുന്നു.

ക്രോഷ്ടാവു് s A jackal or fox. കുറുക്കൻ.

ക്രോഷ്ടുവിന്നു്. s. The name of a plant. ഓരില.

ക്രോഷ്ടി. s. The black or white 'Bhuinc aonra, 'Convolvulus paniculatus. കരിമുതക്കു്

ക്രൗഞ്ചദാരണൻ. s. A name of 'Carticeya or 'Subrahmania. കാൎത്തികെയൻ.

ക്രൗഞ്ചം. s. A kind of heron or curlew. അന്നിൽ പക്ഷി. 2. the name of one of the 'Dwipas, or principal divisions of the world. ഒരുദ്വീപു്. 3. a mountain in the 'Himalaya' range. ഒരു പൎവ്വതം.

ക്രൗൎയ്യം. s. Cruelty, tyranny. ക്രൂരത.

ക്ലമഥം s. Fatigue, weariness, exhaustion. തളൎച്ച.

ക്ലമം. s. Fatigue, exhaustion. തളൎച്ച.

ക്ലാന്തം, &c. adj. Wearied, tired. തളൎന്ന.

ക്ലി. ind. Neuter. നപുംസകം.

ക്ലിന്നം. adj. Wet, moistened. നനഞ്ഞ.

ക്ലിന്നാക്ഷം. s. A blear-eye. ചീഞ്ഞകണ്ണു്.

ക്ലിപ്തം. adj. Definite. നിശ്ചയമുള്ള.

ക്ലിപ്തമില്ലാത്ത. adj. Indefinite. നിശ്ചയമില്ലാത്ത.

ക്ലിശിതം. s. Stammering. കൊഞ്ഞവാക്കു്. adj. 1. Distressed, afflicted; wearied. ക്ലേശിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. inconstant, contradictory, നിശ്ചയമില്ലാത്ത.

ക്ലിശ്യം. adj. Distressing. ക്ലേശിപ്പാൻതക്ക.

ക്ലിഷ്ടൻ. s. One who is distressed, afflicted. ക്ലേശിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ക്ലിഷ്ടം. adj. 1. Distressed, afflicted. ക്ലേശിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. inconstant, contradictory. നിശ്ചയമില്ലാത്ത. s. Stammering. കൊഞ്ഞവാക്കു്.

ക്ലിഷ്ടി. s. Distress, calamity. ക്ലേശം, ആപത്തു്.

ക്ലീതകം. s. Licorice. എരട്ടിമധുരം.

ക്ലീതകിക. s. The Indigo plant, 'Indigofera Indica. അവരി.

ക്ലീബം. s. The neuter gender. നപുംസകം

ക്ലീബൻ. s. eunuch. നപുംസകൻ.

ക്ലേദനം, s. Phlegm, the phlegmatic or watery humour. കഫം.

ക്ലേദം. s. Wetness, dampness, moisture. നനവു്.

ക്ലേശം s. 1. Distress pain, affliction. വേദന, ദുഃഖം. 2. pain from disease, anguish. വ്യാകുലം. 3. worldly occupation, care, trouble. പ്രയത്നം.

ക്ലേശസഹൻ. s. A daring man. ധൈൎയ്യവാൻ.

ക്ലേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be distressed, to be grieved, to be tormented. 2. to be careful, to toil, to labour.

ക്ലേശിതൻ. s. See ക്ലിഷ്ടൻ.

ക്ലേശിതം, &c. adj. Distressed, afflicted ക്ലേശിക്കപ്പെട്ടതു്.

ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To distress, to afflict.

ക്ലൈതകികം s. Wine, spirituous liquor. മുന്തിരിങ്ങാരസം.

ക്ലൈബ്യം. s. The neuter gender. നപുംസകലിംഗം.

ക്ലോമം. s. The bladder. മൂത്രാശയം.

ക്വ. ind. Where, in what place or degree. എവിടെ.

ക്വചന. adj. Little, some.

ക്വചിൽ ind. Somewhere. ചിലെടത്തു്, ചിലപ്പോൾ.

ക്വണനം. s. The sound of any musical instrument. വാദ്യശബ്ദം.

ക്വണം. s. 1. Sound in general. ശബ്ദം. 2. the sound or tone of any musical instrument.

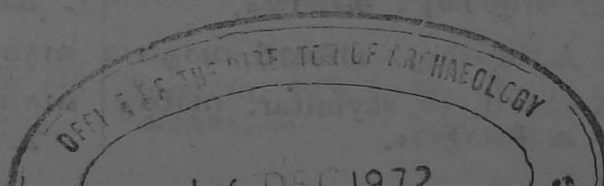
ക്വണിതം. adj. Sounded. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടതു്.

ക്വഥിതം. s. Decoction. കഷായം. adj. 1. Boiled, stewed, digested. വേവിക്കപ്പെട്ടതു്. 2 painful, sorrowful. സങ്കടമുള്ള.

ക്വാണം. s. The sound of musical instruments വാദ്യശബ്ദം.

ക്വാഥം. s. 1. Decoction of medicines, any solution prepared with a continued and gentle heat. കഷായം 2. pain, sorrow. സങ്കടം. 3. calamity, distress. വ്യസനം.

ക്വാഥോത്ഭവം. s. Vitriol. തുത്തം.

ഖ

ഖ. The second consonant in the Malayalim alphabet; it is the aspirate of ക, 'C h' or 'K'h'.

ഖങ്കരം. s. A curl, a lock of hair. കുറുനിര.

ഖഗം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ്. 3. the sun. സൂൎയ്യൻ. 4. a planet. ഗ്രഹം. 5. wind, air. കാററ്.

ഖഗേശ്വരൻ. s. 'Garuda', the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

ഖചരം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. a cloud, &c. മേഘം. 3. any thing moving in the air. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവ.

ഖചിതം, &c. adj. 2. Mixed, blended, combined. ചേൎക്കപ്പെട്ടത്. 2. inlaid, set. പതിക്കപ്പെട്ടത്.

ഖജം. s. A ladle; a spoon. തവി

ഖജലം. s. Frost, hoar frost. മഞ്ഞ്.

ഖജാക. s. A spoon, a ladle. തവി.

ഖഞ്ജകൻ. s. A lame, crippled or limping person. മുടന്തൻ.

ഖഞ്ജഖേടം. s. The wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

ഖഞ്ജഖേലം. s The wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി

ഖഞ്ജനം s. A small bird, a wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

ഖഞ്ജരീടം. s. See ഖഞ്ജനം.

ഖടം. s. Phlegm. കഫം. 2. grass. പുല്ല്. 3. a blind well. പൊട്ടക്കിണർ.

ഖടിനി. s. Chalk. കമ്മായം, ചുണ്ണാമ്പ്.

ഖടി. s. Chalk. ചുണ്ണാമ്പ്.

ഖട്ടാശി. s, The civet cat. വെരുക്.

ഖട്ടാസം. s. The civet. പച്ചപ്പുഴ.

ഖട്ടി. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ

ഖട്ടിക. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖട്ടികൻ. s. A hunter, one who lives by killing and selling game. വേടൻ.

ഖട്ടേരകൻ. s. A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഖട്വ. s. A bedstead, a cot, or couch. കട്ടിൽ.

ഖട്വാംഗം. s A club like the foot of a bedstead കുറുവടി.

ഖഡിക. s Chalk. ചുണ്ണാമ്പ്, കമ്മായം.

ഖഡ്ഗകോശം. s. A sheathe, scabbard. വാളുറ.

ഖഡ്ഗം. s. 1. A sword, or scymitar. വാൾ. 2. a rhinoceros. കാണ്ടാമൃഗം.

ഖഡ്ഗരാടം. s. A shield. പരിച.

ഖഡ്ഗപിധാനം. s. A scabbard, a sheathe. വാളുറ.

ഖഡ്ഗി. s. 1. A rhinoceros. കാണ്ടാമൃഗം. 2. one armed with a sword. വാൾക്കാരൻ. 3. the tenth incarnation of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമത്തെ അവതാരം.

ഖണ്ഡധാര. s. Shears, scissors. കത്തിരി.

ഖണ്ഡനം. s. 1. Division. ഛേദനം. 2. dissertation, criticism. വ്യാഖ്യാനം.

ഖണ്ഡപരശു. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഖണ്ഡപാലൻ. s. A confectioner, a seller of sweat meats. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഖണ്ഡം. s. 1. A piece, part, fragment or portion. 2. a chapter or section. 3. sugar cane. കരിമ്പ്.

ഖണ്ഡവികാരം. s. Sugar-candy. കല്ക്കണ്ടം.

ഖണ്ഡശൎക്കര. s. Sugar-candy. കല്ക്കണ്ടം.

ഖണ്ഡിക. s. Peas. അമര.

ഖണ്ഡികം. s. Peas. പയറ്.

ഖണ്ഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cut into pieces, to divide, tear, or break off. 2. to reject, to confute, or render inffectual. 3. to settle a price.

ഖണ്ഡിതം, &c. adj. 1. Cut, torn, broken. 2. strict, rigid, accurate. s. Strictness, decision. നിശ്ചയം.

ഖണ്ഡിപ്പ്, or ഖണ്ഡിതം. s. Strictness, accuracy, decision.

ഖണ്ഡേക്ഷു s. A kind of spotted sugarcane. കൊണ്ടക്കരിമ്പ്.

ഖതമാലം. s. 1. Smoke. പുക. 2. a cloud. മേഘം.

ഖദിര s. 1. A sensitive plant. 2. a tree termed 'Mimosa catechu.' കരിങ്ങാലി.

ഖദിരം s. 1. The tree termed 'Mimosa catechu.' കരിങ്ങാലി. 2. a sensitive plant, 'Mimosa pudica.'

ഖദിരി s. 1. A sensitive plant, 'Mimosa pudica.' 2. the tree termed 'Mimosa catechu.' കരിങ്ങാലി.

ഖദ്യോതനൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖദ്യോതം. s. 1. A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ്. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

ഖനകൻ. s. 1. A burglar, a house-breaker. തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ. 2. a rat. എലി. 3. a miner. തുരവുകാരൻ.

ഖനനം, &c adj. Digged deep. കുഴിക്കപ്പെട്ട. s. Digging deep, mining.

ഖനി. s. 1. A mine. രത്നം വിളയുന്നടം. 2 a a salt-pan. ഉപ്പുപടന്ന.

ഖനിതാവു്. s. A ploughman. കലപ്പ പിടിക്കുന്നവൻ.

ഖനിത്രം. s. A spade, or hoe. പാരക്കോൽ, തുമ്പാ.

ഖപുരം. s. 1. The betel-nut tree, 'Areca faufel or catechu.' കമുകു്. 2. a water jar. കടം. 3. garlic. വെള്ളുള്ളി.

ഖമണി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖം. s. 1. Heaven. സ്വൎഗ്ഗം: 2. sky or æther. ആകാശം. 3. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ഖര. s. 1. A kind of grass. 'Andropogon serratum' ഒരുവക പുല്ലു്. 2. the twenty fifth year of the Hindu cycle of sixty. അറുപതിൽ 25-ാം വൎഷം.

ഖരകിരണൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖരചിക്കണം. adj. Of the consistence of gum lac.

ഖരണസൻ. s. A sharp-nosed person. കൂൎത്തമൂക്കൻ.

ഖരദിനം. s. Sunday, Tuesday, Saturday.

ഖരപുഷ്പ. s. A plant, a kind of 'Tulasi, Ocimum gratissimum.' നായർവെണ്ണ.

ഖരപ്രിയം. s, A pigeon. പ്രാവു്.

ഖരമഞ്ജരി. s. A plant, 'Achyranthes aspera.' വലിയ കടലാടി.

ഖരം. s. Heat. ഉഷ്ണം. 2. an ass. കഴുത. 3. the name of the letters, ക, ച, ട, ത, പ, as simple sounds. adj. 1. Hot, sharp, pungent. എരിവുള്ള. 2. cruel, harsh. ക്രൂരമായുള്ള. 3. figuratively, dear, scarce.

ഖരാശ്വ. s. A plant, the black cumin, 'Celosia cristata.' കരിഞ്ചീരകം.

ഖൎജ്ജിക. s. A relish, a provocative to drinking രുചി.

ഖൎജ്ജു s. The itch; any cutaneous eruption. ചൊറി.

ഖൎജ്ജൂരം. s. 1. Silver. വെള്ളി. 2. the marshy date tree, 'phœnix or elate sylvestris. ഈന്ത. 3. the fruit of the date.

ഖൎജ്ജൂരി. s. The wild date tree. ചിററീന്തു്.

ഖൎപ്പരൻ. s. 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a rogue, a cheat. ചതിയൻ.

ഖൎമ്മം. s. 1. Virility, manliness. പൌരുഷം. 2. wove silk. പട്ടു്.

ഖൎവ്വടം. s. The capital of four hundred villages a market or country town. നാനൂറു കുടിയുള്ള നഗരി.

ഖൎവ്വൻ. s. A man short in stature, a dwarf. മുണ്ടൻ.

ഖൎവ്വം, &c. adj. Short, low, of little stature or size. s. Billion. ആയിരം കൊടി.

ഖൎവ്വരം. sl Verdegris. ക്ലാവു്.

ഖലതി, adj. Bald, bald-headed. കഷണ്ടിക്കാരൻ.

ഖലൻ. s. A wicked man, a cruel, mischievous or mischief-making man. ക്രൂരൻ, സൂചകൻ.

ഖലപൂ s. 1. A sweeper, a cleaner. അടിച്ചുതളി. 2. a servant of all work. പലവേലക്കാരൻ.

ഖലമൂൎത്തി. s. Quick-silver. പാരതം.

ഖലം, &c. adj. 1. Low, vile, base, inferior. നികൃഷ്ടമായുള്ള 2. cruel, mischievous ക്രൂരമായുള്ള. s. 1. Sediment, deposit of oil, &c. കല്കം. 2, a threshing-floor, a granary. കളം.

ഖലിനി s. A multitude of threshing-floors, കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

ഖലീകാരം. s. Mischief, evil. ദോഷം, അനൎത്ഥം.

ഖലീനം. s. The bit of a bridle. കടിഞ്ഞാണം.

ഖലു ind. 1. A particle of prohibition. വിരോധത്തിൽ. 2. an expletive. 3. an expression of endearment or conciliation. അനുനയത്തിൽ. 4. an expression indicating inquiry. ചോദ്യത്തിൽ.

ഖലൂരിക. s. A parade, a place for military exercise. ആയുധക്കളരി.

ഖല്യ. s. A multitude of threshing-floors. കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

ഖല്വിടം s. A bald head കഷണ്ടിത്തല.

ഖല്വം, s. A small grinding stone, or mortar, used chiefly for drugs. അമ്മിക്കല്ലു്.

ഖവാരി. s. Dew, vapour, rain-water. മഞ്ഞു്.

ഖവാഷ്പം. s. Dew, hoar frost. മഞ്ഞു്.

ഖഷ്പം. s. 1. Anger, passion. കോപം. 2. oppression, violence. ക്രൂരത.

ഖസം. s. Itch, scab. ചിരങ്ങു്.

ഖസ്ഫടികം. s. 1. Crystal. പളുങ്കു്. 2. the sungem. സൂൎയ്യകാന്തം. 3. the moon-gem. ചന്ദ്രകാന്തം.

ഖാടം. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖാടി. s. 1. A bier. ശവക്കട്ടിൽ. 2. stupidity, caprice, whim. മൂഢത.

ഖാധിക. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖാണ്ഡവം. s. A wilderness. വനം.

ഖാണ്ഡികൻ. s. A seller of sweet meats, a confectioner. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഖാതകം. s. A moat, a ditch. കിടങ്ങ്.

ഖാതഭൂ. s. A moat, a ditch. കിടങ്ങ്.

ഖാതം. s. A square or oblong pond. കൊക്കരണി.

ഖാത്രം. s. A spade, a hoe. മൺവെട്ടി.

ഖാദകൻ. s. A borrower, a user (in law,) literally an eater. വായ്പവാങ്ങുന്നവൻ.

ഖാദനം. s. Food, victuals. ഭക്ഷണം.

ഖാദി. s. An eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഖാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഖാദിതം, &c. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഖാദുകം, adj. Mischievous, injurious, malignant. അനൎത്ഥകരമായുള്ളതു്.

ഖാദ്യം. adj. Eatable. ഭക്ഷിക്കത്തക്ക.

ഖാനി. s. A mine. ലോഹം വിളയുന്നെടം.

ഖാനികം. s. An opening or hole in a wall, a breach. ഇടപ്പഴുതു്.

ഖാനിലൻ. s. A house-breaker. വീടുതുരന്നു മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

ഖാനോദകം. s. A cocoa-nut. തേങ്ങാ.

ഖാരി. s. A 'Chari,' a measure containing 16 'drónas' or 3 bushels. 16 ദ്രോണം.

ഖാരീകം. s. A field, &c. equal to or sown with a 'Chari,' the preceding measure. 16 ദ്രോണം വിതെക്കുന്ന നിലം.

ഖാരീവാപം. s. A field, &c. equal to or sown with 16 'dronas.' 64. എടങ്ങഴി വിതെയ്ക്കും നിലം.

ഖാല്വാടൻ. s. A bald-headed person. കഷണ്ടിത്തലയൻ.

ഖാസൻ. s. A cripple. മുടന്തൻ.

ഖിഖി. s. A fox or jackal. കുറുക്കൻ.

ഖിംഖിറൻ. s. A fox, a jackal. കുറുക്കൻ.

ഖിദ്രൻ. s. 1. A poor man, a pauper. ദരിദ്ര്യൻ. 2. a sick person. രോഗി.

ഖിദ്രം. s. 1. Sickness, disease. രോഗം. 2. poverty. ദരിദ്രത.

ഖിന്നത. s. Distress, sorrow. സങ്കടം.

ഖിന്നം, &c. adj. Distressed; suffering pain or uneasiness. സങ്കടമുള്ള.

ഖിലം. s. Waste or unploughed land. തരിശുനിലം.

ഖുരണസൻ. s. A flat nosed person, having a nose like a horse's hoof. പതിമൂക്കൻ.

ഖുരണാൎസി. s. See the preceding.

ഖുരം. s. 1. A razor. ക്ഷൌരക്കത്തി. 2. a hoof. കുളമ്പ്. 3. a sort of perfume. മുരൾ എന്ന ഒരു വക പച്ചമരുന്നു്.

ഖേചരം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. any thing that passes through the air.

ഖേടകം, or ഖേടം. s. 1. A shield. പരിച. 2. a suburb, a village. ഉപഗ്രാമം. 3. phlegm, the phlegmatic or watery humour. കഫം. adj. Vile, bad, low. നികൃഷ്ടം.

ഖേദനം. s. Sorrow, grief, distress, regret. സങ്കടം, വ്യാകുലം.

ഖേദം. s. Sorrow, grief, affliction, distress, repentance, regret. ദുഃഖം, സങ്കടം, വ്യാകുലം.

ഖേദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grieve, to lament, to regret. സങ്കടപ്പെടുന്നു.

ഖേയം. s. A ditch, trench, or moat. കിടങ്ങ്.

ഖേല. s. Sport, play, pastime കളി.

ഖേലനം. s. Sport, play, pastime ഉല്ലാസം, കളി.

ഖേലി. s. A song, a hymn. പാട്ടു്.

ഖോഡം. &c. adj. Lame, limping. മുടന്തു്.

ഖോലകം. s. 1. A pot, a saucepan. കറിച്ചട്ടി. 2. a helmet, armour for the head. തലപ്പാവ്.

ഖോലി. s. A quiver. അമ്പുറ.

ഖ്യാതഗൎഹണം, &c. adj. Notoriously vile, infamous. നിന്ദിതം.

ഖ്യാതൻ. s. One who is famous, celebrated, notorious കീൎത്തിയുള്ളവൻ, പ്രസിദ്ധൻ.

ഖ്യാതം, &c. adj. Known, celebrated, famous, notorious. കീൎത്തിപെട്ട.

ഖ്യാതി. s. Reputation, renown, fame, celebrity; notoriety. കീൎത്തി.

ഖ്യാതിമാൻ. s. One who is known, celebrated, famous. കീൎത്തിമാൻ.

ഗ

ഗ. The third consonant in the Malayalam alphabet. The letter G.

ഗഗനചരം. s. See the following.

ഗഗനചാരി. s 1. A bird. പക്ഷി. 2. any thing that passes in the air.

ഗഗനതലം. s. The sky. ആകാശം.

ഗഗനധ്വജം. s. A cloud. മേഘം.

ഗഗനം. s. The sky, or atmosphere. ആകാശം.

ഗംഗാ s. The river 'Ganges,' or its personification as a goddess.

ഗംഗാടേയം. s. A klnd of fish. ഒരു മീൻ.

ഗംഗാധരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഗജത. s. A multitude of elephants. ആനക്കൂട്ടം.

ഗജദന്തം. s. Ivory, the elephant's tooth. ആനക്കൊമ്പ്.

ഗജപിപ്പലി. s. A plant bearing a seed which resembles pepper. 'Pothos officinalis.' അത്തിത്തിപ്പലി.

ഗജപുടം. s. A fire made in a hole of the ground for preparing medicines.

ഗജബന്ധിനി. s. 1. A post to which an elephant is bound. ആനയെ കെട്ടുന്ന കുററി. 2. a pit to catch elephants. ആനക്കുഴി.

ഗജഭക്ഷ്യ. s. The gum olibanum tree, 'Boswellia serrata.' ഇന്ത, കുന്ദുരുകി.

ഗജം. s. 1. An elephant. ആന. 2. a measure of length termed a yard, a measure of two cubits. രണ്ടുമുഴം.

ഗജമുഖൻ. s. See the following.

ഗജാനനൻ. s. A name of the deity GENESA. ഗണേശൻ.

ഗജാഹ്വ. s. A large species of long pepper, 'Pothos afficinalis'. അത്തിത്തിപ്പലി.

ഗഞ്ജ s. A tavern. മദ്യം വില്ക്കുന്ന വീട്. 2. a salt-pan. ഉപ്പുപടന.

ഗഞ്ജിക. s. 1. A tavern. 2. a salt-pan. ഉപ്പുപടന. 3. hemp, 'Cannabis Sativa' കഞ്ചാവ്.

ഗഡം. s. 1. An impediment, an obstacle. തടവ്. 2. a screen, a covering, a fence. മറവ്.

ഗഡു. s. A hump on the back. കൂൻ.

ഗഡുരൻ. s. A humpbacked man, one who is crooked, bent. കൂനൻ.

ഗഡുലൻ. s. See the preceding.

ഗണകൻ. s. 1. An astrologer, a calculator of nativities, &c. ജ്യോതിഷക്കാരൻ. 2. an accountant, a calculator. കണക്കെഴുത്തുകാരൻ.

ഗണദേവത. s. A diety.

ഗണനം. s. 1. Calculation. 2. counting, enumerating. 3. regard. കണക്ക്.

ഗണനീയം, &c. adj. 1. Numerable, to be counted or reckoned. 2. to be regarded. എണ്ണപ്പെടുവാനുള്ളത്.

ഗണപതി. s. GENESA or GENAPATI.

ഗണപീഠകം. s. The breast or bosom. മാറിടം.

ഗണം. s. 1. A flock, multitude or assemblage. കൂട്ടം. 2. a tribe, class, or troop. ജാതി.. 3. a body of troops equal to three Gulmas, or 29 chariots, 81 horses, and 135 foot. 4. troops of inferior deities considered as SIVA's attendants, and under the special superintendance of his son GENESA. സേനാമുഖം. 5. a number in arithmetic.

ഗണരാത്രം. s. A multitude of nights. ബഹുരാത്രി.

ഗണരൂപകം. s. Swallow wort, the white sort. എരിക്ക്.

ഗണരൂപം. s. Swallow wort, the white sort, 'Asclepias gigantea.' എരിക്ക്.

ഗണഹാസകം. s. Swallow wort, the white sort, 'Asclepias gigantea. എരിക്ക്.

ഗണഹാസകം. s. A species of perfume, 'Chor'. കാട്ടുകച്ചോലം.

ഗണാധിപൻ. s. A title of GENESA.

ഗണിക. s. 1. A harlot, because she prostitutes herself for gain. വേശ്യാസ്ത്രീ. 2. a sort of jasmine, 'Jasminum auriculatum. കുരുമുഴി.

ഗണികാരിക. s. The name of a tree, commonly called 'Ganiyari', the wood of which is used in attrition for the purpose of producing flame, 'Premna spinosa'. മുഞ്ഞ.

ഗണിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To calculate, to count, to enumerate. 2. to estimate, to reckon, to consider.

ഗണിതക്കാരൻ. s. An Astrologer. See ഗണകൻ.

ഗണിതം. s. 1. Arithmetic, calculating computation, &c. 2. any astronomical or astrological treatise. adj. Numbered, calculated, counted, reckoned.

ഗണിതശാസ്ത്രം. s. 1. The science of arithmetic, computation, numbers. 2. an astronomical or astrological treatise.

ഗണിതസാരം. s. A book so called, a short treatise on astronomy.

ഗണെയം, &c. adj. Numerable, calculable, what may be counted, or reckoned. എണ്ണപ്പെടെണ്ടുന്നത്.

ഗണെരുക. s. A bawd, a procuress. വെശ്യാസ്ത്രീമാരുടെ തായ്കിഴവി.

ഗണെശൻ. s. GENESA, the son of SIVA and PARWATHI; he is considered the deity of wisdom and remover of all obstacles: as such he is invoked at the commencement of all undertakings, the opening of all compositions, and is represented as a short fat man with a large belly and the head of an elephant with one tusk broken.

ഗണ്ഡകം. s. 1. A rhinoceros. വാൾപുലി. 2. the young of any fish. ചെറിയമത്സ്യം. 3. a stand lamp. നിലവിളക്ക.

ഗണ്ഡകശില. s. A stone sacred to VISHNU said to be found in the river 'Gandaci'; also called സാളഗ്രാമം. 2. see ഗണ്ഡശൈലം.

ഗണ്ഡമാല. s. Inflamation of the glands of the neck, &c. കണ്ഠമാല.

ഗണ്ഡം. s. 1. The cheek, the whole side of the face including the temple. കവിൾ. 2. an elephant's temple or cheek. ആനയുടെ കവിൾത്തടം. 3. imminent danger, great extremity, peril, a fatal accident. ആപത്ത. 4. the 10th 'Yoga', or one of the twenty seven portions of a circle on the plane of the ecliptic.

ഗണ്ഡശൈലം. s. 1. A rock, or rocky fragments fallen from a height, thrown down by an earthquake, a storm, &c. ഉരുൾപാറ. 2. the forehead. നെറ്റി.

ഗണ്ഡാലി. s A fragrant grass with white blossoms, a white sort of 'Durba, Agrostis lenearis'. അമ്മാമൻമുത്തങ്ങ.

ഗണ്ഡി. s. 1. Goitre, a Brouchocele. കെണ്ടവീക്കം. 2. the trunk of a tree. തായ്മരം.

ഗണ്ഡീരം. s. A kind of potherb described as growing in watery ground. വാതക്കൊടി.

ഗണ്ഡു. s. 1. A pillow. തലയിണ. 2. a knot or joint. സന്ധി.

ഗണ്ഡുകം. s. A stand lamp. നിലവിളക്ക.

ഗണ്ഡൂപദം. s. An earth-worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ഗണ്ഡൂപദി. s. A young of female earth-worm. ഞാഞ്ഞൂൽപെട.

ഗണ്ഡൂഷം. s. 1. A handful of water, held in the hollowed palm of the hand for rincing the mouth, &c 2. filling the mouth, rincing it &c. വായിൽ മുഴിക്കുന്ന വെള്ളം.

ഗണ്ഡൂഷ. s. See the preceding.

ഗണ്യം, &c. adj 1. Numerable, calculable, what is to be counted, or reckoned. കണക്കുകൂട്ടപ്പെടത്തക്കത. 2. regarded, respected. പ്രമാണിക്കപ്പെടത്തക്കത.

ഗതനാസികൻ. s. One who is noseless. മൂക്കില്ലാത്തവൻ.

ഗതം. s. Going, motion. നടപ്പ. adj. 1. Gone, past, antecedent. പോയത. 2. lost, destroyed. നശിച്ചത. 3. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത. 4. obtained, gained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

ഗതാഗതം. s. Going and coming. പോക്കുവരവ.

ഗതാക്ഷൻ. s. One who is blind, or without sight. അന്ധൻ.

ഗതി. s. 1. Going, moving, motion in general. നടപ്പ. 2. march, procession. 3. an expedient, a means of success. ഉപായം. 4. a course of events, fortune, lot, destiny. 5. protection. രക്ഷ. 6. salvation. മോക്ഷം. 7. state, condition, situation, period of life, usage, youth, &c. അവസ്ഥ. 8. help, aid സഹായം. 9. ability, power ശക്തി. 10 wealth, riches. സമ്പത്ത. സൂൎയ്യഗതി. The sun's motion. സെനാഗതി. The march of an army.

ഗദ. s. A batoon, a club, a mace, a truncheon. പൊന്തി.

ഗദൻ. s The name of the younger brother of CRISHNA.

ഗദം. s. 1. Sickness, disease. രോഗം. speech, speaking. വാക്ക.

ഗദാഗ്രജൻ. s. 1. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.

ഗദാധരൻ. s. 1. One who bears or wears a club പൊന്തിധരിച്ചവൻ. 2. a title or VISHNU, or CRISHNA വിഷ്ണു 3. a treatise on logic. തൎക്കത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം.

ഗദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak. പറയുന്നു.

ഗദിതം. adj. Spoken. പറയപ്പെട്ടത.

ഗദ്യം. s. Prose. വാചകം.

ഗന്തവ്യം. adj. Passable, accessible. പ്രവെശിപ്പാൻതക്ക.

ഗന്തു. s. A traveller, a way-farer. വഴിപോക്കൻ.

ഗന്തുകാമൻ. s. One who is about to commence a journey. പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ.

ഗന്ത്രികം s. A car or cart drawn by oxen. ചാട്ട്, വണ്ടി.

ഗന്ദ്രം. s. A reed, or rush. വെഴൽ.

ഗന്ധകദ്രാവകം s. Sulphuric acid.

ഗന്ധകം. s. Brimstone; sulphur.

ഗന്ധകരസായനം. s. Purified sulphur.

ഗന്ധകാളി. s. A sensitive plant. See ഖദിരം.

ഗന്ധകുടി. s. A perfume, commonly 'Mura.' ചിററിന്ത.

ഗന്ധചെലിക s. Musk. കസ്തൂരി.

ഗന്ധദ്വിപം. s. An elephant in rut. മദയാന.

ഗന്ധധൂളി. s Musk. കസ്തൂരി.

ഗന്ധനം. s. 1. Continued effort. ഉത്സാഹം. 2. injury, hurting, killing. ഹിംസാവിചാരം. 3. intimation, information. അറിയിക്കുക. 4. manifestation. പ്രകാശനം.

ഗന്ധനാകുലി. s. A plant, possibly the serpent 'Ophioxylon.' ചിററരത്ത.

ഗന്ധപാഷാണം. s. Sulphur. ഗന്ധകം.

ഗന്ധപുഷ്പം. s. Flower and sandal presented together at seasons of worship. ചന്ദനവും പൂവും.

ഗന്ധഫലി. s. 1. The blossom or bud of the 'Champacu.' ചെമ്പകമൊട്ട്. 2. a plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.

ഗന്ധം. s. 1. Smell, odour, scent, savour. 2. sandal. ചന്ദനം

ഗന്ധമാദനം. s. The name of a particular mountain. ഒരു പൎവ്വതം.

ഗന്ധമാൎജ്ജാരൻ. s. The civet cat. വെരുക്.

ഗന്ധമൂലി. s. A species of Curcuma, 'Curcuma reclinata.' (Rox.) ചെറുകച്ചോലം.

ഗന്ധമൂഷികൻ. s. The musk rat, or more properly the musk shrew, 'Sorex moschata.' നച്ചെലി.

ഗന്ധമൃഗം. s. The civet cat. വെരുക്.

ഗന്ധമൈഥുനൻ. s. A bull. കാള.

ഗന്ധരസം. s. Myrrh. നറുമ്പശ.

ഗന്ധരാജം. s. 1. Sandal. ചന്ദനം. 2. any sweet-smelling flower. സുഗന്ധപുഷ്പം.

ഗന്ധലോലുപ. s. A fly, ഈച്ച. 2. a gnat' കൊതുക്.

ഗന്ധവഹൻ. s. The wind. കാററ്.

ഗന്ധവഹം. s. The nose. മൂക്ക്.

ഗന്ധവാഹൻ. s. The wind. കാററ്.

ഗന്ധവിഹ്വലം. s. Wneat. കോതമ്പ്.

ഗന്ധവ്യാകുലം s. A perfume, a fragrant berry. See കക്കൊലകം

ഗന്ധൎവ്വൻ. s. 1. A 'Gand'harna.' or celestial musician. These are said to be demigods who inhabit INDRA's heaven and form the orchestra at all the banquets of the principal deities. 2 a horse. കുതിര. 3. a kind of deer. ഒരുവക മാൻ. 4. the soul after death, and previous to its being born again corresponding in some respects to the Western notion af ghosts.

ഗന്ധൎവ്വം. s. 1. A horse. കുതിര. 2. a kind of deer, according to some authorities the musk deer. ഒരു വക മാൻ.

ഗന്ധൎവ്വഹസ്തകം. s The castor oil tree, 'Palma christi' or 'Ricinus communis' ആവണക്ക്.

ഗന്ധശെഖരം. s. Musk. കസ്തൂരി.

ഗന്ധസാരം. s. Sandal. ചന്ദനം.

ഗന്ധാഖു. A musk-rat. നച്ചെലി,

ഗന്ധാശ്മം. s. Sulphur. ഗന്ധകം.

ഗന്ധാക്ഷതം. s. 1. Coloured rice. 2. a kind of composition used by some Hindus to mark the forehead, &c.

ഗന്ധികം. s. Sulphur, brimstone.

ഗന്ധിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. & n. To smell, to scent.

ഗന്ധിതം. adj. Smelled, scented.

ഗന്ധിനി. s. A perfume. See 'Mura' മുര

ഗന്ധൊത്തമ. s. Spirituous or vinous liquor, മദ്യം.

ഗന്ധൊളി. s. 1. A wasp. കടന്നൽ. 2. a hornet. വെട്ടാവളിയൻ.

ഗഭസ്തി. s. A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.

ഗഭസ്തിമാൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഗഭീരം. s. 1. Depth, profundity, as of water, but also used metaphorically of sound, intellect, &c. as in English ആഴം. adj. Deep, profound. ആഴമുള്ള. 2. thick, impervious as a forest.

ഗമനം. s. 1. Going in general. 2. march in general, or the march of an assailant. നടപ്പ്.

ഗമം. s. 1. Moving, going. 2. march, especially the march of an assailant. നടപ്പ്.

ഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To go, to move, to approach.

ഗമി. s. A traveller. വഴിപോക്കൻ.

ഗമ്യം. adj. 1. Accessible. പോകുവാനുള്ളത്. 2. attainable. ലഭിപ്പാൻതക്ക.

ഗംഭാരി. s. The name of a tree, commonly called by the same name 'Gambhari, Gmelina arborea. പെരുങ്കുമിൾ

ഗംഭീരൻ. s. One who possesses depth of knowledge. ബുദ്ധിക്ക് ആഴമുള്ളവൻ.

ഗംഭീരത. s. 1. Depth, profundity. 2. depth in knowledge or intellect.

ഗംഭീരം. s. Depth, profundity, as of water, but applied metaphorically to sound, intellect, &c. ആഴം.

ഗയാ. s. 'Gaya,' a city in Behar, still so called and a celebrated place of Hindu pilgrimage. ഒരു നഗരത്തിന്റെ പേർ.

ഗരം. s. 1. Poison. വിഷം. 2. an antidote.

ഗരളം. s. The venom or poison of a snake, venom in general. വിഷം.

ഗരളവേഗം. s. The Indian birthwood, 'Aristolochia Indica.' (Lin.) കടലിവേഗം.

ഗരാഗരി s. A kind of grass. തേവതാളി.

ഗരിമാ. s. See ഗരീയാൻ.

ഗരിഷ്ഠം. adj Heaviest, extremely heavy. അതിഘനമായുള്ള.

ഗരീയസി. s. See ഗരീയാൻ.

ഗരീയസ്സ്. s. See the following.

ഗരീയാൻ. s. 1. One who is very heavy, or stout. ഘനമുള്ളവൻ. 2. one who is very venerable.

ഗരുഡക്കല്ല്. s. A 'mantra' or charm against poison.

ഗരുഡധ്വജൻ. s. A name of VISHNU; because he bears the figure of 'Garuda' on his standard.

ഗരുഡൻ s. The bird or vehicle of VISHNU: he is generally represented as a being something between a man and a bird and is considered as the sovereign of the feathered race; he is said to be the son of 'Casyapa' and 'Vinata' and younger brother of ARUNA. The large vulture, or eagle, vulgarly termed the 'Brahmani Kite,' is considered a personification of this bird.

ഗരുഡപ്പച്ച. s. 1. An emerald. 2. a medicine.

ഗരുഡാഗ്രജൻ. s. ARUNA, the charioteer of the sun. അരുണൻ.

ഗരുത്ത്. s. A wing. ചിറക്.

ഗരുത്മത്ത്. adj. Having wings. ചിറകുള്ള.

ഗരുത്മാൻ. s. 1. The bird of VISHNU. ഗരുഡൻ. 2. a bird in general. പക്ഷി.

ഗൎഗ്ഗരി. s. A churn. തയിർ കലക്കുന്ന പാത്രം.

ഗൎജ്ജനം. s. 1. Sound, noise. ശബ്ദം. 2. the roaring of elephants or lions, &c. ആന ഇത്യാദികളുടെ അലൎച്ച. 3. the rolling of thunder, or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം. 4. passion, wrath. കോപം. 5. excessive indignation. അതിക്രൂരം. 6. reproach, menace. ശകാരം.

ഗൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To roar. 2. to sound as thunder, to thunder.

ഗൎജ്ജിതം. s. 1. The rolling of distant thunder. മേഘനാദം. 2. an elephant in rut. മദയാന.

ഗൎത്തം. s. 1. A hole in general. പൊത്ത് 2. a pit കുഴി. 3. the hollow of the loins. ഓമൽകുഴി.

ഗൎദ്ദഭം. s. An ass. കഴുത.

ഗൎദ്ദഭാണ്ഡം. s. 1. A kind of tree; commonly 'Parspipal, Hibiscus populneoides.' പൂവരശ് 2. a species of fig, or banian tree, 'Ficus Venosa. കല്ലാൽ.

ഗൎദ്ധനം. adj. Covetous, greedy. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ഗൎദ്ധം. s. Eagerness, greediness. അത്യാഗ്രഹം.

ഗൎഭകം. s. A chaplet of flowers, &c., worn in the hair. തലമുടിയിൽ കെട്ടുന്ന പൂമാല.

ഗൎഭചിഹ്നം. s. A sign of pregnancy.

ഗൎഭദീക്ഷ s. The custom of not shaving the head for six months observed by Brahmans during the pregnancy of their wives.

ഗൎഭധാരണം. s. Conception, pregnancy.

ഗൎഭപാത്രം. s. The womb, or uterus.

ഗൎഭപിണ്ഡം. s. Embryo, fœtus.

ഗൎഭം. s. 1. A fœtus or embryo, pregnancy. 2. the womb or uterus. 3. the belly. 4. a child. 5. the inside, the middle. ഗൎഭംധരിക്കുന്നു. To conceive, to become pregnant ഗൎഭമഴിയുന്നു. To miscarry.

ഗൎഭവട്ടം. s. Term of pregnancy.

ഗൎഭവതി. s. A pregnant woman. ഗൎഭമുള്ളവൾ.

ഗൎഭസ്രാവം. s. Abortion, miscarriage. ഗൎഭമലസൽ.

ഗൎഭാഗാരം. s. An inner or private room, a bed room, chamber, or closet. ഉള്ളറ.

ഗർഭാധാനം. s. A ceremony performed prior to conception.

ഗർഭാവഘാതിനി. s. A cow, (or female) miscarrying from going unseasonably. ഗർഭം അലസിയവൾ.

ഗർഭാശയം. s. The womb, the uterus, or matrix. ഗർഭപാത്രം.

ഗർഭിണി. s A pregnant woman.

ഗർഭിണ്യാവെക്ഷണം. s. Midwifery, attendance and care of pregnant. സൂതികൎമ്മം.

ഗർഭോപഘാതിനി. s. A cow (or female) miscarrying from going unseasonably. ഗർഭം അലസിയപശു.

ഗർഭോല്പാദം. s. Conception.

ഗർമ്മുത്തു. s. A kind of grass, reed. or corn. അരചിപ്പല്ല.

ഗൎവ്വം. s Pride, arrogance, haughtiness, presumption. ഗൎവ്വമടക്കുന്നു. To subdue anothers' pride, to disgrace, to dishonour.

ഗൎവ്വാടൻ. s. A watchman, a doorkeeper, a sort of village constable, a head borough, or beadle. കാവല്ക്കാരൻ, ഗ്രാമപ്രമാണി.

ഗൎവ്വി s. A proud or haughty person. അഹങ്കാരി.

ഗൎവ്വിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be proud, haughty, arrogant, or insolent.

ഗൎവ്വിതം. &c. adj. Proud, haughty, arrogant, അഹങ്കാരമുള്ള.

ഗൎവ്വിഷ്ഠൻ. s. A very proud, haughty or arrogant person. അഹമ്മതിക്കാരൻ.

ഗർഹണം. s. Censuring, censure, blame, reproach. നിന്ദ.

ഗർഹം. s. Abuse, censure, reproach. നിന്ദ.

ഗർഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To censure, abuse, reproach, despise, revile, contemn. നിന്ദിക്കുന്നു.

ഗർഹിതം. adj. Censured, blamed, reproached. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

ഗർഹ്യം, &c. adj. Low, vile, contemptible നിന്ദ്യം.

ഗർഹ്യവാദി. s. One who speaks ill, vilely or inaccurately. കൊഞ്ഞൻ.

ഗലംഗദം. or ഗദ്ഗദം. adj. Speaking inarticulately from joy or grief.

ഗൽഗദവാണി. s. Low inarticulate expression of joy or grief. ഇടൎച്ചവാക്ക

ഗല്ലം. s. The cheek. കവിൾ.

ഗവയം. s. A species of ox, the 'Gayal', erroneously classed by Hindu writers amongst the kinds of deer. 'Bos gavœus.' See 'As' R. Vol 8. ആശ്മാൻ.

ഗവരാജൻ. s. A bull. കാള.

ഗവലൻ. s. A wild buffalo. കാട്ടുപോത്തു.

ഗവലം. s. A buffalo's horn. കാട്ടുപോത്തിന്റെ കൊമ്പ.

ഗവാക്ഷം. s. An air hole, a loophole, a round window, a bull's eye, &c. ചാലക വാതിൽ.

ഗവാക്ഷി. s. 1. A sort of cucumber, 'Cucumis madraspatanus. ഒരുവക വെള്ളരി. 2. a plant, bearing a blue flower. called the shell flower, 'Clitorea ternatea,' another variety with a flower. ശംഖപുഷ്പം.

ഗവീശ്വരൻ. s. Owner of kine. പശുക്കളുടെ ഉടയവൻ.

ഗവെധു. s. A kind of grain, 'Coix barbata'. ഒരുവക ധാന്യം.

ഗവെധു. s. A kind of grain, 'Coix barbata.'

ഗവെഷണം. s Research, inquiry after any thing (physical or philosophical.) അന്വെഷണം.

ഗവെഷണം ചെയ്യുന്നു. To seek, search, or look for. അന്വെഷണം ചെയ്യുന്നു.

ഗവെഷണ. s. See the preceding.

ഗവെഷിതം. &c. adj. Sought, inquired for. അന്വെഷിക്കപ്പെട്ടതു.

ഗവ്യം, adj Of or belonging to a cow. s. Butter, milk, &c. വെണ്ണ, പാൽ ഇത്യാദി.

ഗവ്യാ. s. 1. A multitude of cows. പശുക്കൂട്ടം. 2. a measure of two 'Cos'

ഗവ്യൂതി. s A measure, or distance, of two 'Cos,' a league measured by 2000 fathoms. രണ്ടുനാഴിക ദൂരം.

ഗഹനം. s. A forest, a wood, a thicket, കാട. adj. Impervious, impenetrable. പ്രവെശിപ്പാൻകഴിയാത്ത.

ഗഹ്വരം. s. 1. A cave, a grotto. ഗുഹ. 2. a forest, a thicket, a wood. കാട. 3. an arbour, a bower. വള്ളിക്കുടിൽ. 4. pride. ഗൎവ്വം.

ഗഹ്വരി. s. 1. A cave, a cavern, a grotto, a recess in a rock, or mountain. ഗുഹ. 2. the earth. ഭൂമി.

ഗളകംബളം. s. The dewlap of a bull. താട.

ഗളഗണ്ഡകം. s. Inflamation, enlargement of the glands of the neck. കണ്ഠമാല.

ഗളഗ്രഹം. s. A sauce of fish ground up with salt, pepper, ghee, &c ചാറ.

ഗളതലം. s. The neck, the throat. കഴുത്തു°.

ഗളനാളം. s. The throat. കഴുത്തു°.

ഗളന്തിക. s. A small pitcher. കരകം. (മൺകിണ്ടി)

ഗളം. s. The throat, the neck. കഴുത്തു°.

ഗളവ്രതം. s. A peacock. മയിൽ.

ഗളാവിലം. s. A prawn, a shrimp. കൊഞ്ചു°.

ഗളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To drop, to ooze down. ഇററിററു വീഴുന്നു.

ഗളിതം, &c. adj. Fallen, dropped. വീണതു°, ഒഴുകപ്പെട്ടതു°.

ഗളോദ്ദേശം. s. The neck. കഴുത്തു°.

ഗാംഗടം. s. A prawn or shrimp. കൊഞ്ചു°.

ഗാംഗടേയം. s. See the preceding.

ഗാംഗേയൻ. s. 1. A name of 'Carticeya.' കാൎത്തികേയൻ. 2. BHISHMA ഭീഷ്മൻ.

ഗാംഗേയം. s. 1. Gold. പൊന്നു°. 2. an aquatic plant. നീൎക്കിഴങ്ങു°.

ഗാംഗേരുകി. s. A plant, 'Hedysarum lagopodicides', but it is variously described. ആനക്കുവുന്തോട്ടി.

ഗാഢം adj. Excessive, much, very much, heavy, oppressive, &c. അധികം, മുറുക്കം.

ഗാഢമുഷ്ടി. s. A sword. വാൾ.

ഗാഢാഗ്നി. s. A great fire. വലിയ തീ.

ഗാഢാന്ധകാരം. s. A thick darkness. കൂരിരുട്ടു°.

ഗാഢാശ്ലേഷം. s. A close embrace. ആലിംഗനം

ഗാണാപത്യം. adj. Belonging to GENAPATHI. s. A certain religious sect. ഒരു മതം.

ഗാണികൃം s. An assembly of harlots. വേശ്യക്കൂട്ടം.

ഗാണ്ഡിവം. s. The bow of ARJUNA. അൎജ്ജുനന്റെ വില്ലു°.

ഗാണ്ഡീവം. s. The bow of ARJUNA.

ഗാണ്ഡീവി. s. ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ.

ഗാതു s. 1. A song. 2. a nightingale.

ഗാത്രം. s. 1. The body. ശരീരം 2 the fore quarter of an elephant ആനയുടെമുങ്കാൽ. 3. a member or limb. അവയവം.

ഗാത്രസങ്കോചി. s. The polecat മരപ്പട്ടി.

ഗാത്രാനുലേപനി. s. Fragrant unguents, &c., smeared on the body, perfume for the person. കളഭക്കൂട്ടു°.

ഗാഥകൻ. s. A musician, a singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗാഥ s. 1. A verse, a stanz. ശ്ലോകം. 2. a song, a chaunt. പാട്ടു°. 3. a mode in music. രാഗം. 4. versification.

ഗാനം. s. 1. Singing, song in general, or a song. പാട്ടു°. 2. vocal or instrumental music. വാദ്യം. ഗാനംചെയ്യുന്നു. 1. To sing. 2. to play music.

ഗാനി. s. Orris root.

ഗാന്തു. s. A goer, a traveller, one who goes or moves. പോകുന്നവൻ.

ഗാന്ധൎവ്വം. s. 1. Song, singing. 2. a form of marriage in which a man and woman by mutual consent, interchange their necklaces or strings of flowers, and both make a secret agreement to consider themselves as married to each other. ഒരുവക വിവാഹം.

ഗാന്ധാരം. s. 1. The third of the seven primary notes in music. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതു°. 2. the name of a country. 'Candahar. ഒരു രാജ്യം.

ഗാന്ധാരി. s. The wife of DRUTA'RASHTRA and mother of DURYOD'HANA. ദുൎയ്യോധനന്റെഅമ്മ.

ഗാന്ധികൻ. s. 1. A scribe, a clerk. എഴുത്തുകാരൻ 2. a seller of perfumes. സുഗന്ധവൎഗ്ഗം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഗാമിനി. s. fem. 1. A goer, a woman who goes, or moves. നടക്കുന്നവൾ. 2. a beautiful woman സുന്ദരി.

ഗാമി. s. A goer, or traveller. നടക്കുന്നവൻ.

ഗാമുകം. adj. Going, locomotive. പോകുന്ന.

ഗാംഭീൎയ്യം. s. Depth, profundity. ആഴം. 2. magnificence, grandeur. മഹത്വം.

ഗായകൻ. s. A singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗായത്രി. s. 1. A tree that yields the resin formerly called. 'Terra Japonica, (Mimosa catechu.) കരിങ്ങാലി. 2. the 'Gayatri', or sacred verse in the 'Vedas' to be recited mentally only.

ഗായനൻ. s. A singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗായന്തി. s. A songstress. പാട്ടുകാരി.

ഗാരിത്രം. s. Rice, grain, corn. ധാന്യം.

ഗാരുഡം. s. 1. An emerald. മരതകം. 2. a 'mantra' or charm against poison. ഗരുഡമന്ത്രം. 3. any thing belonging to 'Garuda'. 4. one of the 18 'Puranas'. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു°. 5. one of the 32 'Upanishats'. 32 ഉപനിഷത്തിൽ ഒന്നു°.

ഗാരുഡികൻ. s. charmer, a dealer in antidotes. വശീകരണക്കാരൻ, വിഷഹാരി.

ഗാരുഡവിദ്യ. s. Juggle, legerdemain.

ഗാരുത്മകം. s. An emerald. മരതകക്കല്ല്.

ഗാരുത്മതം. s. The emerald. മരതകം.

ഗാർദ്ധം. s. 1. Desire, greediness, cupidity. അത്യാഗ്രഹം. 2. an arrow. അമ്പ്.

ഗാർഭിണം. s. A number of pregnant woman. ഗർഭിണികളുടെ കൂട്ടം.

ഗാർഹപത്യം. s. A sacred fire perpetually maintained by a householder, received from his father and transmitted to his descendants. അഗ്നിത്രയത്തിൽ ഒന്ന്.

ഗാലവം. s. A tree the bark of which is used in dying, 'Lodh, Symplocus racemosa.' (Rox.) പാച്ചോററി.

ഗാലി. s. A curse, execration, or imprecation. പ്രാക്ക്. (പിരാക്ക്)

ഗാഹനം. s. 1. Ablution, bathing. സ്നാനം. 2. entrance. പ്രവേശനം.

ഗിരണം. s. Swallowing. വിഴുങ്ങുക.

ഗിരി. s. A mountain, a hill. പർവ്വതം.

ഗിരിക. s. A small rat, a mouse. ചുണ്ടെലി.

ഗിരികർണ്ണിക. s. 1. The earth. ഭൂമി 2. a plant. 'Clitoria ternatea.' വിഷ്ണുക്രാന്തി.

ഗിരികർണ്ണി. s. See the preceding.

ഗിരിജ. s. 1. A name of the goddess 'Parwati,' as daughter of one personified 'Himalaya' mountains, പാർവ്വതി. 2. a plant considered as a white species of 'Rasna.' അരത്ത.

ഗിരിജം. s. 1. Talc. അഭ്രം. 2. bitumen. കല്മതം. 3. iron. ഇരിമ്പ്. 4. Benzoin or gum benjamin. സാമ്പ്രാണി.

ഗിരിജാമലം. s. Talc. അഭ്രം.

ഗിരിജ്വരം s. The thunderbolt. ഇടിവാൾ.

ഗിരിതടം. s. A valley. താഴ്വര.

ഗിരിപക്ഷാരി. s. A name of INDRA.. ഇന്ദ്രൻ.

ഗിരിമല്ലിക. s. A plant, 'Echites antidysenterica.' കടകപ്പാല.

ഗിരിശൻ. s. A name of SIVA, as sleeping upon or presiding over the mountain. ശിവൻ.

ഗിരിശൃംഗം. s. 1. A name of GENESA. ഗണേശൻ. 2. the peak of a mountain. പർവ്വതശിഖരം.

ഗിരീശൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഗിലം s. Citron. വടകപ്പുളിനാരകം.

ഗിലനം. s. Swallowing. വിഴുങ്ങുക.

ഗിലി. s. Swallowing. വിഴുങ്ങുക.

ഗിലിതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഗീതം. s. Vocal music, a song, singing in general. പാട്ട്.

ഗീതാ. s. A name often applied to books as the 'Bhagavat Gita,' which is also called 'Gita' only.

ഗീതി. s. 1. Vocal music, a song. പാട്ട്. 2. a form of the 'Arya' metres in which the couplet consists of two long verses.

ഗീരു്. s. Speech, speaking. വാക്ക്.

ഗീർണ്ണി. s. 1. Swallowing (the act.) വിഴുങ്ങുക 2. fame, celebrity. കീർത്തി. 3. praise, applause. സ്തുതി.

ഗീർവ്വാണന്മാർ. s. Deities or gods. ദേവകൾ.

ഗീർവ്വാണം. s. The name of the Sanscrit language which is said to be that of the gods. സംസ്കൃതഭാഷ.

ഗീഷ്പതി. s. A name of 'Vrihaspati' regent of the planet Jupiter, and preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ഗുച്ഛകം. s. 1. A cluster of blossoms or flowers. പൂങ്കുല. 2. a necklace of 32 strings. മാല.

ഗുച്ഛപത്രം. s. The palm tree. പന.

ഗുച്ഛഫല. s 1. A grape vine. മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി. 2. a plantain. വാഴ.

ഗുച്ഛം. s 1. A cluster of blossoms or flowers. പൂങ്കുല. 2. a necklace of 32 strings, മാല.

ഗുച്ഛാർദ്ധം. s. A necklace of 34 strings. മാല.

ഗുഞ്ജ. s 1. A small shrub, 'Abrus precatorius,' bearing a red and black seed which forms the smallest of the jewellers weights; the seed averages about $1\frac{5}{16}$ gr. troy, the artificial weight called by this name, weighs about $2\frac{3}{16}$ grains. കുന്നി. 2. a tavern. കള്ളുകട. 3. a salt soil. ഉപ്പനിലം.

ഗുഡ s, A plant, 'Euphorbia tirucalli.' ചതുരക്കള്ളി.

ഗുഡപുഷ്പം s. A kind of Bassia, 'B. latifolia.' ഇരിപ്പവൃക്ഷം.

ഗുഡഫലം. s. A tree, commonly 'Pilu, Careya arborea, &c. ഉക (മരം).

ഗുഡം. s 1 A globe or ball. ഉണ്ട. 2. raw sugar. ശർക്കര. 3, a pill. ഗുളിക.

ഗുഡശർക്കര. s. Sugar, refined sugar. പഞ്ചസാര.

ഗുണകാരം. s. Multiplication. പെരുക്കം

ഗുണജ്ഞൻ. s. An intelligent person, അറിവുള്ളവൻ.

ഗുണദോഷക്കാരൻ. s 1. An adviser. 2. the husband of a 'Sudra' woman. ശൂദ്രസ്ത്രീയുടെ ഭൎത്താവു്.

ഗുണദോഷജ്ഞൻ. s. One who investigates acutely.

ഗുണദോഷം. s. 1. Advice either good or bad. 2. relationship, connexion. ബന്ധുത്വം ഗുണദോഷംപറയുന്നു. To give advice either good or bad.

ഗുണദോഷവിചാരം. s. Consultation.

ഗുണനികു,യുടെ. s. 1. Dance, the science or profession of dancing, acting, &c, ആട്ടം. 2. determining the reading of a manuscript, &c. 3. a cypher.

ഗുണനിധി. s. One who possesses excellent or good qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണനീയം. s. Practice, practicing any thing, but especially science or study. അഭ്യാസം.

ഗുണപാഠം. s. A medical dictionary. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം

ഗുണബന്ധനം. &c. adj. Abounding with all good qualities.

ഗുണം. s. 1. A quality, attribute, or property in general. 2. a property of humanity; of which three are particularized, viz. the 'Satwa' Rajah, Tama or principles of truth or existence, passion or foulness, and darkness or ignorance. 3. a means of defence: one of six expedients in government, as peace, war. a march, a halt, a stratagem, and recourse to protection. 4. property of the body, as form, shape, &c. 5. any quality of the mind, as knowledge, ignorance, &c 6. the attributes of colour, as white, black, &c. 7. an organ of sense. 8. nature, disposition; temper, humour. 9. the recovery of health, a good state of health. 10. a good state, or condition, 11. good sense, reason, wisdom. 12. virtue, rectitude, probity, freedom from fault or blemish. 13. effect, purpose, use. 14. a degree, time or fold. 15. a string, a bow-string. 16. heroism, valour. 17. the property of taste, as bitter, sweet. 18. a cook ദൈവഗുണങ്ങൾ. The attributes of God. മോഹഗുണം. The passion of lust. നീലഗുണം. The 'colour' blue.

ഗുണവാൻ. A good tempered man. ഗുണംവരുത്തുന്നു. To cure &c. ഗുണമായി പറയുന്നു. To speak 'wisely, sensibly, or reasonably.' അവനോട്ട സംസാരിക്കുന്നതു ഗുണമല്ല. It is useless to speak to him. ദ്വിഗുണം. Two-fold. ഗുണധ്വനി. The sound of the bow-string.

ഗുണലയിക. s. A tent. കൂടാരം.

ഗുണവാൻ. s. One who possesses excellent or good qualities, a virtuous man, a good natured man. ഗുണമുള്ളവൻ

ഗുണവൃക്ഷകം. s. A mast. പാമരം.

ഗുണശാലി. s. One who possesses attributes, but especially those of excellence, &c. ഗുണവാൻ.

ഗുണാധികാരം. s. Amiableness, amiability അധികഗുണം.

ഗുണാധിക്യം. s. Amiability, possession of excellent qualities, അധികഗുണം.

ഗുണി. s. One who possesses excellent qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To multiply, to calculate, to spell. പെരുക്കുന്നു.

ഗുണിതം. adj, Multiplied, (arithmetically,) പെരുക്കപ്പെട്ട, s. 1. Multiplication. 2. spelling, പെരുക്കം

ഗുണി. s. One endowed with good qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണോല്കൎഷം. adj Endowed with superior qualities അധികഗുണമുള്ള.

ഗുണ്ഡകം. s. Dust, powder. പൊടി.

ഗുണ്ഡിതം. adj. Pounded, ground, പൊടിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഗുത്സാൎദ്ധം. s. A necklace or garland of 24 strings. 24 ഇഴകൂടിയ മാല.

ഗുദകീലകം. s.. The piles. മൂലരോഗം.

ഗുദഗ്രഹം. s. Constupatiou, flatulency, &c. മലബന്ധം.

ഗുദഭ്രംശം. s, The piles. മൂലരോഗം.

ഗുദം. s. The anus. മൂലാധാരം.

ഗുദാങ്കുരം. s. The piles. മൂലരോഗം.

ഗുപ്തധരൻ. s. A protector, a defender. രക്ഷിതാവു്

ഗുന്ദ്ര. 1. A fragrant grass, 'Cyperus pertenuis' also C rotundus. കഴിമുത്തങ്ങ 2. a plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.

ഗുന്ദ്രം. A king of grass, 'Saccharum Sara'. അമ.

ഗുന്മം, or ഗുല്മം. s. I. A shrub. ഒരു വൃക്ഷം. 2, a division of an army, a body of troops consisting of 9 platoons, or 9 elephants, 9 chariots 27 horse, rnd 45 foot. സേനാമുഖം; 3. the spleen. പ്ലീഹ. 4. a disease. according to some chronic enlargement of the spleen; but

appears to be an induration of the mesenteric glands so as to be perceived externally, 5. a clump of grass. പുല്ക്കൂട്ടം,

ഗുമിനി, or ഗുൽമിനി. s. A spreading creeper, or any creeping plant. വള്ളിക്കടിൽ.

ഗുപ്തം. adj. 1. Hidden, concealed, secret. ഒളിക്കപ്പെട്ടതു. 2. perserved, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു. 'ഗുപ്തഖേല. A sort of play among children, like what, in England, is termed 'hide and seek.' Also ഒളിച്ചുകളി.

ഗുപ്തി. s. 1. Concealing, concealment. മറവു. 2. perserving, protecting. രക്ഷണം. 3. a hole in the ground, a cavern, a cellar, &c a place of concealment. ഒളിപ്പിടം.

ഗുംഫിതം. adj. Tied, strung, as a garland, &c. കോക്കപ്പെട്ട.

ഗുരണം. s Effort, perseverance great and continued exertion. ഒരുമ്പാടു.

ഗുരു. s. 1. A spiritual parent. 2. a religious teacher. ആചാൎയ്യൻ. 3. a name of 'Vrihaspati,' the regent of the planet 'Jupiter,' who is considered as the preceptor of the gods. വ്യാഴം. 4. a father or any venerable male relation. പിതാവു. 5 weight. heaviness. ഘനം. 6. greatness, eminency. ശ്രേഷ്ഠത. 7. that which is best or excellent. 8. what is indigested. ദഹിക്കാത്ത വസ്തു. 9. pregnancy. ഗൎഭം. 10. the long vowel, a sound equal to two 'matras' or simple sounds as ആ, ഈ. &c.

ഗുരുകാൎയ്യം. s. 1. A serious or momentous affair. മഹാ സാരമുള്ള കാൎയ്യം. 2. the business or office of a spiritual teacher ഗുരുസ്ഥാനം.

ഗുരുത്വം. s. 1. Esteem, regard, respect, distinction. ബഹുമാനം. 2. importance. സാരം. 3. indigestion. ദഹനക്കേടു. adj. 1. Important. heavy, weighty. ഘനമുള്ള. 2. great. 3. difficult, arduous പ്രയാസമുള്ള. 4. best, excellent. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

ഗുരുനാഥൻ. s. 1. A tutor, a preceptor. 2. a husband.

ഗുരുപത്നി. s. The wife of a 'Guru.' ഗുരുഭാൎയ്യ.

ഗുരുപാരമ്പൎയ്യം. s. Traditionary instruction.

ഗുരുഭാൎയ്യ. s. See ഗുരുപത്നി.

ഗുരുഭൂതൻ. s. A teacher; a preceptor, a tutor.

ഗുരുലഘുത്വം. adj. Great and small. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം.

ഗുരുശുശ്രൂഷ. s. Service performed for a 'Guru'

ഗുരുഹാ. s. The murderer of his 'Guru' or spiritual parent. ഗുരുവിനെ കൊന്നവൻ.

ഗുൎവ്വിണി. s. A pregnant woman. ഗൎഭിണി.

ഗുൎവ്വീ. s. A pregnant woman. ഗൎഭിണി. adj. Great, much. പെരുപ്പം.

ഗുല്ഗുലു. s. A fragrant gum resin, 'Bdellium'.

ഗുല്ഫം. s. The ancle. നരിയാണി.

ഗുവാകം. s. The betel-nut tree, 'Areca faufel or catechu.' കവുങ്ങു.

ഗുഹ. s. 1. A cave, cavern, or grotto. 2. a pit. a hole in the ground. 3. a plant. ഓരില.

ഗുഹൻ. s. 1. A name of 'Carticeya'. കാൎത്തികേയൻ. 2. the name of a 'Chandala,' friend of 'Rama.' രാമന്റെ സ്നേഹിതനായി മുക്കവരിൽ പ്രമാണിയായ ഒരുത്തൻ.

ഗുഹാശയം. s. 1. A lion. സിംഹം. 2. a royal tiger. വരിയമ്പുലി. 3. a bear; കരടി; because they sleep in caves.

ഗുഹ്യകൻ. s. A kind of demi-god, attendant upon CUBERA the deity of wealth, and guardian of his treasuries. യക്ഷൻ.

ഗുഹ്യകേശ്വരൻ. s. A name of CUBERA, the god of riches, and the Hindu 'Plutus'. കുബേരൻ.

ഗുഹ്യപ്രദേശം. s. 1. A solitary or private place. 2. a private part. രഹസ്യസ്ഥലം.

ഗുഹ്യം, &c. adj. 1. Secret, solitary, retired. രഹസ്യം. 2. private, concealable (as the organs of generation.) s. A privity; an organ of generation.

ഗുഹ്യരോഗം. s. The piles. മൂലരോഗം.

ഗുഹ്യോപദേശം. s. Private instruction or advice രഹസ്യോപദേശം.

ഗുളം, or ഗുഡം. s. Raw or refined sugar. ശക്കര.

ഗുളാന്നം. s. Any sweet condiment. ശക്കരപ്പായസം.

ഗുളാബം. s. A rose-tree. പനിനീർച്ചെടി.

ഗുളാബപുഷ്പം. s. The rose, 'Rosa centifolia.' പനിനീർപുഷ്പം.

ഗുളിക. s. A ball, a pill; a bolus; any small globular substance.

ഗുളികൻ. s. 1. The name of one of the eight serpents said to support the eight angles of the world അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. 2. a planet. ഒരു ഗ്രഹം.

ഗുളുഞ്ഛം s. A cluster of blossoms, a noesgay. പൂക്കെട്ടു.

ഗുളുചി or ഗുഡൂചി. s. 1. The creeping plant, termed Heart-leaved moon seed, 'Menispermum cardifolium. അമൃതു. 2. the tree which produces 'Bdellium.'

ഗൂഢകർമ്മം. s. A private action.

ഗൂഢപാത്തു്. s. A snake. പാമ്പു്.

ഗൂഢപുരുഷൻ. s. A spy, a a secret emissary, a disguised agent, &c. ഒററുകാരൻ.

ഗൂഢം. adj. 1. Invisible, hidden, concealed, obscure, secret. രഹസ്യമായുള്ള. 2. abstruse. 3, private.

ഗൂഢമന്ത്രം. s. Enchantment, sorcery, charm. വശീകരണം.

ഗൂഢമാർഗ്ഗം. s. A subterraneous passage, a defile, a bye road or secret way. ഊടുവഴി.

ഗൂഢവർച്ചസ്കം. s. A frog. തവള.

ഗൂഢസ്ഥൻ. s. The invisible spirit. ആത്മാവു്.

ഗൂഥം. s. Fœces, ordure. മലം.

ഗൂനം. adj. Voided (as ordure.) ഒഴിയപ്പെട്ടതു്.

ഗൂഹനം. s. Hiding, ooncealment. ഒളിപ്പു്.

ഗൂഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To hide, to conceal. ഒളിക്കുന്നു, മറക്കുന്നു.

ഗൂഹിതം. adj. Hidden, concealed. ഒളിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഗൃഞ്ജനം. s. 1. Garlic. വെള്ളുള്ളി. 2. a carrot. ഒരു വക കിഴങ്ങു്.

ഗൃധ്നു. s. A covetous, cupidinous, greedy person. ദുരാഗ്രഹി.

ഗൃധ്നുത. s. Covetousness, greediness, extreme and improper desire. ദുരാഗ്രഹം.

ഗൃധ്രം. s. A vulture. കഴുകൻ.

ഗൃധ്രസി. s. Gout, or rheumatism affecting the thigh. വാതരോഗം.

ഗൃഷ്ടി. s. A cow that has had one calf. ഒന്നു പെററ പശു.

ഗൃഹകപോതം. s. A pigeon, a tame or domestic pigeon. മാടപ്രാവു്.

ഗൃഹകൃത്യം. s. Domestic or family duty. കുഡുംബവേല.

ഗൃഹഗോധിക. s. A small house lizard. പല്ലി.

ഗൃഹഗോലിക. s. A house lizard. പല്ലി, ഗൌളി.

ഗൃഹനീഡം. s. A sparrow. ഊർക്കുരികിൽ പക്ഷി.

ഗൃഹപതി. s. 1. A householder, a man in the second stage of life, or who, after having finished his studies, is married and settled. 2. a householder of particular merit, giving alms and performing all the prescribed ceremonies, &c. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹപ്രവേശം. s. Procession of a nuptial party to the house of the bridegroom after marriage. കുടിവരവു്.

ഗൃഹമണി. s. A lamp. വിളക്കു്.

ഗൃഹമാചിക. s. A bat. നരിച്ചീർ

ഗൃഹമേധി. s. A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹം. s. 1. A house, a mansion, a habitation in general. ഭവനം. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.

ഗൃഹസ്ഥൻ. s. 1. A householder, a man of the second class, or who after having finished his studies is married and settled. 2. an honest man. കുഡുംബി.

ഗൃഹസ്ഥൂണം. s. The pillar of a house. ഭവനത്തിന്റെ തൂണു്.

ഗൃഹാധിപൻ. s. A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹായണികൻ s. A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹാരാമം. s. A garden or grove, &c. near a house. അടുക്കളപ്പൂങ്കാവു്.

ഗൃഹാവഗ്രഹണി. s. The threshold, a raised ground, or a terrace, before a house. ചോറുപടി.

ഗൃഹാശയ. s. The betel vine, 'Piper betel'. വെററിലക്കൊടി.

ഗൃഹാക്ഷം. s. A loophole, an eyelet hole, a round or oblong window. ദ്വാരം, കിളിവാതിൽ.

ഗൃഹിണി. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

ഗൃഹി. s. A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹീതം. adj. 1. Taken, attached, seized, caught. പിടിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. comprehended. അറിയപ്പെട്ടതു്.

ഗൃഹീതാവു്. s. One who takes or is disposed to seize or take. ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.

ഗൃഹ്യകൻ. s. A dependant, one who is docile, not following his own inclinations. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവൻ.

ഗൃഹ്യകം. s. A tame or domesticated animal whether bird, beast, &c. ഭവനത്തിൽ വളൎത്തുന്ന പക്ഷി, മൃഗം, ഇത്യാദി.

ഗെണ്ഡുകം. s. A ball for playing with പന്തു്.

ഗേഹം. s. A house, a dwelling. ഭവനം.

ഗേഹി. s. A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൈരികം. s. 1. Red chalk, or, as sometimes applied, red orpiment. കഷായക്കല്ലു്. 2. yellow orpiment. മനയോല. 3. gold. പൊന്നു്.

ഗൈരേയം. s. Bitumen. കല്മതം.

ഗോവു്. s. 1. A cow. പശു. 2. a bull. കാള. 3. heaven, swerga or paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 4. a ray of light. രശ്മി. 5. the thunderbolt. ഇടിവാൾ. 6. the moon. ചന്ദ്രൻ. 7. the sun.

ആദിത്യൻ. 8. the sacrifice of a cow. പശു. യാഗം. 9. water. വെള്ളം. 10. the eye. കണ്ണ°. 11. an arrow. അമ്പ°. 12. a quarter as the east, west, &c. ദിക്ക° 13. speech. വാക്ക°. 14. the earth. ഭൂമി. 15 a mother. മാതാവ°.

ഗോകണ്ടകം. s. The name of a plant. ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗോകൎണ്ണം s. 1 A kind of deer. ഒരുവക മാൻ. 2. a span from the tip of the thumb to that of the little finger ചാൺ. 3 the name of a place, 'Gockarnam,' considered the northern boundary of Malabar. മലയാളത്തിന്റെ വടക്കെ അതിര് 4. a temple. ഒരു ക്ഷേത്രം.

ഗോകൎണ്ണി. s. A plant, 'Aletris hyacinthoides പെരുങ്കുരുമ്പ.

ഗോകിലം. s. 1. A plough. കലപ്പ, 2. a pestle. ഉലക്ക.

ഗോകീലം. s. 1. A plough. കലപ്പ. 2. a pestle ഉലക്ക.

ഗോകുലം. s. 1. A herd of kine, a multitude of cattle. പശുക്കൂട്ടം. 2. a cow-house or station. തൊഴുത്തു°.

ഗോകുലാഷ്ടമി. s. The eight lunar day from the new moon in the month of October. തുലാമാസത്തിൽവരുന്ന വെളുത്ത അഷ്ടമി.

ഗോകൃതം. s. Cow-dung. ചാണകം.

ഗോഖരം. s. The name of a plant, ,Ruellia longifolia' ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗോചരം. s. 1. An object, or organ of sense' as sound, shape, colour. &c. 2. conception. penetration, perception, comprehension. ഇന്ദ്രിയാൎത്ഥം. 3. a country, a district ഒരു ദിക്ക°. adj. 1. Conceivable: perceptible, comprehensible. ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്നതു°. 2. animate. സഞ്ചരിക്കുന്ന.

ഗോജിഹ്വ. s. A potherb growing wild, commonly 'Goji, (Hieracium.) കൊഴപ്പ.

ഗോണ്ഡം. s. A prominent navel, or a lump of flesh on the navel. മുഴച്ചപൊക്കിൾ

ഗോത. s. A herd of kine. പശുക്കൂട്ടം.

ഗോത്രജൻ. s. A relation, a kinsman. സംബന്ധി.

ഗോത്രഭിത്തു°. s. A name of INDRA. regent of the sky. ഇന്ദ്രൻ.

ഗോത്രം. s. 1. Family, tribe, race. lineage. kin. വംശം 2. a name, an appellation. പേർ 3. a mountain. പൎവ്വതം.

ഗോത്രാ. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a herd of kine. പശുക്കൂട്ടം.

ഗോത്രാരി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഗോദ s. See. ഗോദാവരി.

ഗോദം. s. The brain. തലച്ചോർ.

ഗോദാരണം s. 1. A plough. കലപ്പ. 2. a spade or hoe. തൂമ്പ,

ഗോദാവരി. s. The name of a river in the Indian peninsula, the 'Godavari'. ഒരുനദി.

ഗോദുംബ, or ഗോധുംബ s. 1. The watermelon. തണ്ണിമത്തങ്ങാ. 2. a kind of cucumber, 'Cucumus madraspatanus. ചെറുകമ്മട്ടി.

ഗോദോഹനി. s. A milk-pail. പാൽക്കുഴ.

ഗോധ. s. A leathern fence worn by archers on the left arm to prevent it's being injured by the bow string. കൈവാർ.

ഗോധനം. s. A herd of cows, a multitude or number of cattle, especially if considered as property. പശുക്കൂട്ടം.

ഗോധാപദി. s. A plant, 'Cissus pedata' ഉഴിഞ്ഞ.

ഗോധാരം. s. An iguana. ഉടുമ്പ°.

ഗോധി. s. 1. The forehead. നെററി. 2. an iguana. ഉടുമ്പ°.

ഗോധിക. s. The gangetic alligator. ഉടുമ്പ°. മുതല.

ഗോധുക°. s. 1. A herdsman, a cowherd. ഇടയൻ. 2. a milkman. പശു കറക്കുന്നവൻ.

ഗോധൂമം. s. Wheat. കോതമ്പ°.

ഗോധൂമം. s. Wheat. കോതമ്പ°

ഗോനൎദ്ദം. s. A fragrant grass, 'Cyperus rotundus. കഴിമുത്തങ്ങാ.

ഗോനസം. s. A large kind of snake, supposed to be the Boa. പെരിമ്പാമ്പ°.

ഗോപകം s. Myrrh. നറുമ്പശ.

ഗോപതി. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ: 2. the sun ആദിത്യൻ. 3. a king. രാജാവ°. 4 a bull. കാള

ഗോപനം. s. Protection, preservation. രക്ഷണം.

ഗോപനീയം. adj. Worthy of protection. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ഗോപൻ. s. 1. A superintendant of a district. അധികാരി. 2. the head of a cowpen. 3. a herdsman, a cowherd, a milkman. ഇടയൻ. 4. a king. രാജാവ°. 5. a preserver, a cherisher. രക്ഷിതാവ°.

ഗോപരസം. s. Gum myrrh. നറുമ്പശ.

ഗോപശരം. s. Myrrh. നറുമ്പശ.

ഗോപസുത s. 1. A plant, 'Echites frutescens'. നറുനീണ്ടി. 2. a milk-maid. ഇടച്ചി.

ഗോപാനസി. s. The wood of a thatch. മുകൾപ്പലക, or മുകന്തായം.

ഗോപാംഗന. s. 1. A plant, 'Echites frutescens'. നറുനീണ്ടി. 2. a milk-maid. ഇടച്ചി.

ഗോപായിതം, &c. adj. Preserved, protected, cherished. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

ഗോപാലൻ. s. 1. A cowherd. ഇടയൻ. 2. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ. 3. a king, a sovereign. രാജാവു°.

ഗോപാലിക. s. 1. A female cowherd, a milk-maid. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ഗോപി. s. 1. A cowherd's wife; a female cowherd, a milkmaid. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ. 3. a plant. നറുനീണ്ടി. 4. a yellow ochre.

ഗോപിക. s. 1. A cowherd's wife; a female cowherd. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ. 3. a plant. നറുനീണ്ടി.

ഗോപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To preserve, to protect, രക്ഷിക്കുന്നു. 2. to take care of. സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ഗോപിചന്ദനം. s. A yellow ochre used to mark the forehead with.

ഗോപുരം. s. 1. A town or city gate. 2 a tower. 3. a kind of grass, 'Cyperus rotundus'. കഴിമുത്തങ്ങാ.

ഗോപ്താ. s. A preserver, a protector, one who defends and cherishes. രക്ഷിതാവു°.

ഗോപ്യകൻ. s. A servant or slave. ദാസൻ, അടിയാൻ,

ഗോപ്യൻ. s. A servant or slave. ദാസൻ.

ഗോപ്യം, &c. adj 1. Cherished, preserved. രക്ഷിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നതു°. 2. secret. രഹസ്യമായുള്ള.

ഗോപ്യാധി. s A pledge, the use of which is interest for a loan. പണയം.

ഗോഭണ്ഡീരം. s. A water fowl. നീർക്കാഴി.

ഗോമയഛത്രം. s. A mushroom, a fungus. കപ്പക്കൂൺ.

ഗോമയം. s. Cow-dung. ചാണകം.

ഗോമക്ഷിക. s. A gadfly. കാട്ടീച്ച.

ഗോമാൻ. s. 1. The owner of cattle, one who possesses herds of cattle പശുവുടയവൻ. 2. a king, a prince, a preserver. രാജാവു°.

ഗോമാങ്ങാ. s. The Goa mango.

ഗോമാംസം. s. Beef. മാട്ടിറച്ചി.

ഗോമായു. s. A jackall. കുറുക്കൻ.

ഗോമാവു°. s. The Goa mango tree.

ഗോമി. s. The owner of cattle, see ഗോമാൻ.

ഗോമുഖം. s. 1. A house built unevenly, or crookedly, viz. with angles, projections, &c. 2. a kind of musical instrument, a sort of horn or trumpet. ഒരു വാദ്യം, ശംഖ°. 3. the act of smearing the floar over with cow-dung.

ഗോമൂത്രം. s. Cow's urine.

ഗോമേദകം. s. A gem of a yellowish or tawny colour, a cinnamon stone: (topaz?) നവരത്നത്തിൽഒന്നു°.

ഗോമേധം. s. The offering or sacrifice of a cow. പശുയാഗം.

ഗോരസം. s. 1. Milk. പാൽ. 2. coagulated milk, butter-milk. മോരു°. 3. ghee, butter. നെയ്യു°.

ഗോരക്ഷകൻ. s. 1. A cowherd; a herdsman, a cowkeeper. ഇടയൻ. 2. a protector, a preserver. രാജാവു°. 3. a man of the 'Vaisya' class. വൈശ്യൻ.

ഗോരാജൻ. s. A bull. കാള.

ഗോരോചന. s. A bright, yellow pigment prepared from the urine of a cow or vomited in the shape of scibulæ by the animal; it is said by some to be found in the temples of some cows; it is employed in painting and dying, and is of especial virtue in marking the foreheads of the Hindus with the 'Tilaca', or sectarial mark: it is also used in medicine as a sedative, tonic, and anthelmintic, remedy, &c. Bezoar stone, 'calculus Cysticus'.

ഗോർദ്ദം. s. The brain. തലച്ചോർ.

ഗോലാസം. s. A mushroom, a kind of fungus springing from cow-dung കൂൺ.

ഗോലീഢം. s. A plant commonly, 'Ghantaparali'. വെൺപാതിരി.

ഗോലോമി. s. 1. A kind of bent grass, with white blossoms കറുക. 2. root of sweet flag. വയമ്പു°. 3. orris root.

ഗോവന്ദിനി. s. A plant bearing a fragrant seed ഞാഴൽ.

ഗോവിന്ദൻ. s. One of the most usual appellations of CRISHNA or VISHNU in that form. കൃഷ്ണൻ.

ഗോവിട്ടു°. s. Cow-dung. ചാണകം.

ഗോശാല. s. 1. A cow-house. പശുക്കൂടു°. 2. a bull or steer allowed to go at liberty. കൂറ്റൻ.

ഗോശീർഷം. s. A kind of sandal described as of the colour of brass, and of great fragrance. ഒരുവക ചന്ദനം.

ഗോഷ്ഠം. s. A cow-pen; a fold for cattle; a station for cow-herds. അമ്പാടി.

ഗോഷ്ഠാഷ്ടമി. s. See ഗോകുലാഷ്ടമി.

ഗോഷ്ഠി. s. 1. An assembly, a meeting. കൂട്ടം. 2. conversation, discourse. വാക്ക്. 3. indecent or low jests, buffoonerv, indecent gestures 4. scurrility. ഗോഷ്ഠി കാട്ടുന്നു. To make indecent or lewd gestures, to exhibit buffoonery.

ഗോഷ്പദം. s. 1. A spot frequented by cows. പശുക്കൾ കൂടുന്നസ്ഥലം. 2. a measure as much as a cow's footstep will hold. പശുക്കളമ്പോളം ഉള്ള അളവു്. 3. the hoof of a cow. പശുവിന്റെ കുളമ്പു്.

ഗോസംഖ്യൻ. s. A herdsman, a cowherd. ഗോപാലകൻ.

ഗോസായി. s. A person of a particular religious class, called 'Gosayees,' who never marry, and whose profession is traffic; the profits of which go to their 'Guru.'

ഗോസ്തനം. s. A garland consisting of 4 or of 34 strings. മാല.

ഗോസ്തനി. s. A grape. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

ഗോസ്ഥാനകം. s. A station for cows, a cow-pen. അമ്പാടി.

ഗോസ്ഥാനം. s. A cow-pen, a station for cattle. അമ്പാടി.

ഗോഹത്യ. s. Killing of cows. പശുവധം.

ഗോള. s. 1. A globe, a sphere, a 'mandala.' മണ്ഡലം. 2. a wooden ball with which children play. പന്തു്. 3. a large water jar. മങ്ങലി. 4. ink, മഷി. 5. red arsenic. മനയോല.

ഗോളകൻ. s. A widow's bastard. വിധവാപുത്രൻ.

ഗോളം. s. 1. A globe, a ball, any thing round or globular. ഉണ്ട. 2. a globe, a sphere. മണ്ഡലം.

ഗോക്ഷീരം. s. Cow's milk. പശുവിൻ പാൽ.

ഗോക്ഷുരകം. s. The name of a plant, 'Ruellia longifolia' ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗോക്ഷുരം. s. See the preceding.

ഗൌ. s. A cow. പശു. See ഗോവു്.

ഗൌഡൻ. s. An inhabitant of 'Gaur.'

ഗൌഡം. s. 1. The district of 'Gaur,' the central part of Bengal. 2. the language of that district.

ഗൌതമൻ. s. A name of 'Sacya Muni' the original 'Buddha' or founder of the 'Budd'ha' sect. ശാക്യമുനി.

ഗൌതമി. s. 1. A name of 'Durga.' ദുർഗ്ഗ. 2. the 'Godawari' river. ഗോദാവരി. 3. a yellow dye, the bezoar stone. ഗോരോചന.

ഗൌധാരം. s. An iguana. ഉടുമ്പു്.

ഗൌധേയം. s. An iguana. ഉടുമ്പു്.

ഗൌധേരം. s. An iguana. ഉടുമ്പു്.

ഗൌരം. adj. White. വെളുപ്പു്. 2. yellow. മഞ്ഞനിറം. 3. pale red. ചുവപ്പു്. s. These colours respectively.

ഗൌരവം. s. 1. Reputation, respectability, venerableness. യശസ്സ്, ശ്രേഷ്ഠത. 2. importance, consequence, weight. ഘനം. 8. esteem regard. 4. distinction. 5. pungency. എരിവു്.

ഗൌരിക. s. A virgin, a young girl, one eight or ten years old. കന്യക.

ഗൌരിപാഷാണം. s. A kind of prepared arsenic.

ഗൌരി s. 1. A name of the Goddess 'Parwati'. പാർവ്വതി. 2. a virgin, a young girl of 8 or 10 years of age. കന്യക.

ഗൌഷ്ഠീനം. s. The site of an old and abandoned cow-pen. മുമ്പെ പശുക്കൾ നിന്നസ്ഥലം.

ഗൌളി. s. A lizard. പല്ലി.

ഗൌളിപന്തു്. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ഗൌളിശാസ്ത്രം. s. The noise of a lizard and its presage.

ഗ്രഥിതം. adj. Strung, tied together, or in order. കോർക്കപ്പെട്ടതു്, കെട്ടപ്പെട്ടതു്.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു്. s. The author of a book.

ഗ്രന്ഥകുടി. s. A library. പുസ്തകശാല.

ഗ്രന്ഥനം. s. Arranging, stringing, tying or connecting together, either as a chaplet, or a book. ബന്ധനം.

ഗ്രന്ഥം. s. 1. A book, work, or composition, in prose or verse. പുസ്തകം. 2. the peculiar character in which the Sanscrit language is written in the Carnatic and Malabar. 3. a metre or measure of 32 letters or syllables 32 അക്ഷരം.

ഗ്രന്ഥാന്തരം. s. 1. Errata. 2. variations. വ്യത്യാസങ്ങൾ.

ഗ്രന്ഥി. s. 1. The knot or joint of a reed or cane, &c. and figuratively of the body. മുട്ടു്, സന്ധി. 2. rheumatism, rheumatic affection of the joints മുട്ടുവാതം. 3. a protuberance on the body. മുഴ. 4. the author of a book. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

ഗ്രന്ഥികൻ. s. An astrologer, a fortune-teller. ഗണിതക്കാരൻ.

ഗ്രന്ഥികം. s. 1. The root of long pepper. കാട്ടുതിപ്പലി വേരു്. 2. a kind of resin, 'Bdellium. ഗുല്ഗുലു.

ഗ്രന്ഥിതകരം. s. Whorl-leaved Ruellia, Ruellia strepens. (Lin.)

ഗ്രന്ഥിപൎണ്ണം. s. A plant, and according to some authorities a perfume, commonly called 'Ganthiala' തുണിയാങ്കം.

ഗ്രന്ഥിലം. s. 1. A plant, commonly 'Buinchi, Flacourtia sapida.' (Rox.) വയ്യങ്കത. 2. 'Caril,' a thorny plant, 'Capparis'. തുതുവള.

ഗ്രസനം. s. Swallowing, eating. വിഴുങ്ങുക.

ഗ്രസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To swallow, to devour. വിഴുങ്ങുന്നു. 2. to eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഗ്രസിതം. adj. Eaten, swallowed. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടതു.

ഗ്രസ്തം. adj. 1. Inaccurately pronounced, slurred, uttered with the omission of a letter or syllable. സ്പഷ്ടമല്ലാതെ പറയുന്നു. 2. swallowed, eaten. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടതു.

ഗ്രഹചാരം. s. 1. The motion of the planets. 2. destiny, fate.

ഗ്രഹണം. s. 1. Taking, seizure. എടുക്കുക. 2. reception, acceptance. സ്വീകാരം. 3. an eclipse of the sun or moon. 4. comprehension, the taking or receiving of instruction. അറിവു.

ഗ്രഹണി. s. Diarrhoea, dysentery. ഉദരരോഗം.

ഗ്രഹണികം. s. Diarhoea, dysentery.

ഗ്രഹണിഹരം. s. Cloves. കരയാമ്പു.

ഗ്രഹപതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഗ്രഹം. s. 1. A planet. 2. a name of 'Rahu,' or the ascending node. രാഹു 3. an imp, or evil spirit. പിശാചു. 4. taking, whether by seizure or acceptance.

ഗ്രഹയാലു. s. One who comprehends. അറിയുന്നവൻ.

ഗ്രഹസൂത്രധാരം. s. A key. താക്കോൽ.

ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ. s. See ഗ്രഹയാലു.

ഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To comprehend, to understand, to perceive. 2. to learn. 3. to seize or take. 4. to receive or take.

ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To inform, to acquaint with. 2. to teach to instruct.

ഗ്രഹിതം. adj 1. Comprehended, understood. അറിയപ്പെട്ടതു. 2. taken, received. കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടതു.

ഗ്രഹീ. s. 1. A taker, receiver 2. one who seizes or takes കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ.

ഗ്രഹീതാവു. s. One who comprehends. 2. a receiver, a taker, one disposed to take.

ഗ്രാമക്കാരൻ. s. An inhabitant of a village, a villager, a rustic, &c.

ഗ്രാമണിത്യം. s. Superintendance of a village. ഗ്രാമാധികാരം.

ഗ്രാമണി. s. 1. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ. 2. the head-man of a village. ഗ്രാമപ്രമാണി. adj. Best, excellent; chief, pre-eminent. ശ്രേഷ്ഠം, പ്രധാനം.

ഗ്രാമണ്യൻ. s. The chief of a village. ഗ്രാമപ്രമാണി.

ഗ്രാമത. s. A multitude of villages. ഗ്രാമക്കൂട്ടം.

ഗ്രാമതക്ഷൻ. s. A village carpenter. ഊർതച്ചൻ.

ഗ്രാമം. s. A village, a hamlet.

ഗ്രാമമുഖം. s. A market town, a fair, a market. ചന്തസ്ഥലം.

ഗ്രാമസൂകരം. s. A hog. പിപ്പന്നി.

ഗ്രാമാധിപൻ. s. The chief of a village, the head-man or ruler over a village.

ഗ്രാമാധീനൻ. s. A village carpenter. ഗ്രാമതച്ചൻ.

ഗ്രാമാന്തം. s. The suburbs of a village or space near a village. ഉപശല്യം.

ഗ്രാമായനം. s. Hunting. നായാട്ടു.

ഗ്രാമീണ. s. The indigo plant. അമരി.

ഗ്രാമ്യധൎമ്മം. s. Copulation. സംഗം.

ഗ്രാമ്യം. s. 1. Rustic, or homely speech. ദേശഭാഷ. 2. a hog. പിപ്പന്നി. adj. Village born, produced in or relating to a village, as fowls, &c.

ഗ്രാമ്യാശ്വം. s. An ass. കഴുത.

ഗ്രാവാ. s. 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a stone. കല്ലു.

ഗ്രാവം. s. 1. A stone, rock. കല്ലു. 2. mountain. പൎവ്വതം.

ഗ്രാസം. s. A mouthful, a quantity equal to a mouthf l, a lump of rice, &c. കബളം, ഉരുള.

ഗ്രാഹകൻ. s. 1. One who takes or seizes, one who accepts or receives. മേടിക്കുന്നവൻ (വാങ്ങുന്നവൻ.) 2 a hawk, a falcon. പുള്ളു.

ഗ്രാഹം. s. 1. Taking either by seizure or acceptance, മേടിക്കുക. 2. an alligator. കോൎമുതല.

ഗ്രാഹീ. s. 1. The elephant or wood apple. വിളാൎവൃക്ഷം. 2. a taker, a receiver. മേടിക്കുന്നവൻ

ഗ്രാഹ്യം. adj. 1. Seizable 2. comprehensible ഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തക്ക.

ഗ്രീവ. s. 1, The neck കഴുത്തു. 2. the back part of the neck, the nape. the tendon of the 'Trapezium' muscle. പിൻകഴുത്തു.

ഗ്രീവം. s. See the preceding.

ഗ്രീവാസിര. s. The back part of the neck, the nape, the tendon of the 'Trapezium' muscle. പിൻ കഴുത്തിലെ ഞരമ്പു.

ഗ്രീഷ്മകാലം. s. 1, The hot season comprehending two months. വേനൽക്കാലം. 2. heat, warmth. ഉഷ്ണം.

ഗ്രീഷ്മജ. s. The Pharnaceum Mollugo, or bed straw-like Mollugo, 'Pharnaceum Mollugo' (Lin.) കൈപ്പച്ചീര.

ഗ്രീഷ്മം. s. 1. Heat, watmth ഉഷ്ണം. 2. the hot season comprehending two months വേനൽക്കാലം.

ഗ്രൈവം. s. A necklace, a close necklace or collar. മാല, കണ്ഠാഭരണം.

ഗ്രൈവേയകം. s. A collar, or close necklace മാല, കണ്ഠാഭരണം.

ഗ്രൈവേയം. s, See the preceding,

ഗ്ലസ്തം. adj. Eaten, swallowed, വിഴുങ്ങപ്പെട്ടതു.

ഗ്ലഹം. s. Gaming, playing with dices. ദ്യൂതു.

ഗ്ലാനി. s. Languor. lassitude, fatigue of body or depression of mind: തളൎച്ച, ക്ഷീണം.

ഗ്ലാനൻ. s. One who is wearied, languid, feeble, exhausted by fatigue, &c, തളൎന്നവൻ.

ഗ്ലാസ്നു, &c. adj. see ഗ്ലാനൻ,

ഗ്ലൌ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഘ

ഘ. The fourth consonant in the Malayalim Alphabet, being the aspirate of the preceding letter, and corresponding with G'h.

ഘട. s. See ഘടന

ഘടകൻ. s. 1. An uniter. ചേൎക്കുന്നവൻ. 2. a match-maker, an agent who ascertains or invents genealogies, and negotiates matrimonial alliances. പൊരുത്തം നോക്കുന്നവൻ.

ഘടന. s 1. A troop of elephants assembled for war or martial purposes. 2. effort, exertion. പ്രയത്നം. 3. assembling, bringing together. കൂട്ടുക.

ഘടനം. s. Connexion, union. ചേൎച്ച.

ഘടം. s. 1. A large earthen water jar. കുടം. 2. an elephant's frontal sinus ആനത്തലയിലെ മുഴ. 3. a sign in the zodiac, 'Aquarius' കുംഭരാശി.

ഘടിക. 1. A Hindu hour of 24 minutes. ഒരു നാഴിക. 2. a peg or bit of wood tied to the end of a well-rope to prevent the rope slipping from the bucket.

ഘടികൻ. s. A water-man. വെള്ളം ചുമക്കുന്നവൻ.

ഘടികം. s. The posteriors, മൂലാധാരം.

ഘടികാരം. s. A dial. ഛായകൊണ്ടു നാഴിക അറിവാനുള്ള യന്ത്രം.

ഘടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To join, to unite, to be put together ചേരുന്നു. 2. to endeavour, to act. 3. to obtain. ലഭിക്കുന്നു.

ഘടിതം. adj. 1. Uuited, put together, ചേൎക്കപ്പെട്ടതു. 2. obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടതു.

ഘടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To accomplish 2. to unite, to join together, to graft. ചേൎക്കുന്നു.

ഘടി s. 1. A Hindu hour of 24 minutes. ഒരു നാഴിക. 2. a Ghuree or Indian clock, a plate of metal on which the hours are struck. നാഴികവട്ടക, ചേങ്ങില,

ഘടീയന്ത്രം. s. The rope and bucket of a well or any machine for raising water. കിണററിൽനിന്നു വെള്ളം കോരുവാനുള്ള യന്ത്രം.

ഘട്ടദേയം. s. Toll, duty, customs or taxes levied at ferries and passes. ചുങ്കം, കടവുകൂലി

ഘട്ടന. s. 1. Going, moving നടപ്പു. 2. covering. മൂടി. 3. beating, flogging. അടി.

ഘട്ടം. s. 1. A 'Ghat', landing place, or quay, steps on the river side leading to the water's edge. കടവു. 2. a custom house. ചുങ്കസ്ഥലം.

ഘട്ടി. s. 1. A small or inferior landing place, private stairs. ചെറിയ കടവു. 2. firmness, hardness. solidity, massiveness. കനം. 3. ability, cleverness, സാമൎത്ഥ്യം. 4. interj, O brave, bravo.

ഘടപ്രയക്കാരൻ. s. An herald. a panegyrist.

ഘടപ്രം. s. A declaration or order, issued

out by a king to give notice to his subjects of such matters as he thinks. fit. ഘടന്ത്രം കൂറുന്നു, ഘടന്ത്രം ചൊല്ലുന്നു. To proclaim, to declare.

ഘണംഘണ. ind. The tinkling or ringing of bells.

ഘണ്ട. s. 1. A plant. വെൺപാതിരി. 2. a bell, also a plate of iron or mixed metal struck as a bell. നാക്കമണി.

ഘണ്ടാപഥം. s. A chief road through a village, a highway. രാജവഴി.

ഘണ്ടാപാടലി. s. A plant, commonly called by the similar name, 'Ghantaparali.' വെൺപാതിരി.

ഘണ്ടാരവ. s. Crotolaria of various kinds. കിലുക്കാമ്പുട്ടിൽ, തന്തലകൊട്ടി.

ഘണ്ടാരവം. s, The sound of bells. മണിനാദം.

ഘനകഫം. s. Hail. ആലിപ്പഴം.

ഘനജംബാളം. s. A quantity of mire, a slough. വളരെച്ചെറുള്ള സ്ഥലം.

ഘനജ്വാല. s. Lightning, a flash of lightning. മിന്നൽ.

ഘനത. s. Greatness, glory, nobility. മഹത്വം.

ഘനപാഷണ്ഡം. s. A peacock. മയിൽ.

ഘനം. s. 1. Honour. ബഹുമാനം. 2. a cymbal, bell, or 'gong,' &c., any brazen or composite metallic instrument which is struck as a clock, &c. മണി. ചേങ്ങില. 3. a mode of dancing, neither quick nor slow. നാട്യഭേദം. 4. a cloud. മേഘം. 5. extension, diffusion. നിബിഡം. 6. hardness, solidity, substance, matter. കനം. 7. an iron club. മുൾതടി. 8. a fragrant grass, 'Cyperus rotundus.' മുത്തങ്ങാ. adj. 1. Honorable, great, noble, important. 2. material. solid, heavy. 3. course. 4. hard, firm. 5. fortunate, auspicious. 6. permanent, eternal.

ഘനരസം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. camphor. പച്ചക്കർപ്പൂരം. 3. extract, decoction, &c. കഷായം.

ഘനരുചി. s. Lightning. മിന്നൽ.

ഘനസാരം. s. 1. Camphor. പച്ചക്കർപ്പൂരം. 2. water. വെള്ളം.

ഘനാഘനൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഘനാഘനം. s. 1. A rain cloud. കാർമേഘം. 2. a vicious elephant or one in rut. മദയാന. adj. 1. Mischievous. 2. cruel.

ഘനാശ്രയം. s. Æther, the atmosphere, or heaven. ആകാശം.

ഘനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To multiply. പെരുക്കുന്നു.

ഘനോപലം. s. Hail. ആലിപ്പഴം.

ഘർമ്മം. s. 1. Heat. ഉഷ്ണം. 2. the hot season. ഉഷ്ണകാലം. 3. sunshine. വെയിൽ. 4. sweat, perspiration. വിയർപ്പ്.

ഘർമ്മാതപം. s. Great heat. ഉഷ്ണമുള്ള വെയിൽ.

ഘർഷണം. s. Grinding, pounding.

ഘസി. s. Food, victuals. ആഹാരം.

ഘസ്മരൻ s. A glutton, a voracious man. അതിഭക്ഷകൻ.

ഘസ്രം. s. A day. പകൽ.

ഘാട. s The nape or back of the neck. പിടലി.

ഘാടിക. s. The nape or back of the neck. പിടലി.

ഘാണ്ടികൻ. s. A bard who sings in Chorus, but especially in honour of the gods and rings a bell in presence of their images. മണിയടിക്കുന്നവൻ.

ഘാണ്ടികാൎത്ഥകൻ. s. A bell ringer. മണിയടിക്കുന്നവൻ.

ഘാതകൻ. s. A murderer, maimer, &c. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഘാതനം. s. Killing, slaughter. കൊല.

ഘാതം. s. 1. Killing, murder, slaughter. കൊല. 2. a blow, a stroke. അടി. 3. a weapon. ആയുധം.

ഘാതി. s. 1. Catching or killing birds, fowling. 2. killing in general. കൊല്ലുക, ഉപദ്രവിക്കുക.

ഘാതുകം, &c. adj. 1. Mischievous, hurtful. 2. cruel, savage, violent, ferocious. ക്രൂരമായുള്ള.

ഘാസം. s. Meadow or pasture grass. പൈപ്പുല്ല്, വയറ.

ഘാസി. s. Fire or its deity. അഗ്നി.

ഘാസുന്നു, സി, വാൻ. v. a. To eat, to devour. ഭക്ഷിക്കുന്നു,

ഘുടം, or ഘുടി. s. The ancle. നരിയാണി.

ഘുടിക. s. 1. The ancle. നരിയാണി. 2. a wreath, a string of beads, a rosary. ജപമാല. 3. a pill. ഗുളിക.

ഘുണം. s. An insect that is found in timber. മരം തുളക്കുന്ന വണ്ട്, ഉറവൻ.

ഘുണ്ഡം. s. 1. The ancle. കണങ്കാൽ. 2. a large black bee. വണ്ട്.

ഘുഷ്ടം. s. Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചശബ്ദം.

ഘുസൃണം. s. Saffron. മഞ്ഞൾ.

ഘൂകം. s. An owl. മൂങ്ങാ.

ഘൂർണ്ണനം. s. Turning round, whirling, rolling,&c. ചുഴൽച്ച. ഘൂർണ്ണനം ചെയ്യുന്നു. To turn round. ചുഴിയുന്നു, ചുഴിക്കുന്നു.

ഘൂർണ്ണം s. Turning round, whirling, rolling. ചുഴൽച്ച.

ഘൂർണ്ണിതം, &c. adj. Rolling. turning, as in sleep, &c. ചുഴലപ്പെട്ട, തിരിയുന്ന.

ഘൃണ. s. 1. Favour, compassion, tenderness, pity. കരുണ, ദയ. 2. reproach, blame censure. നിന്ദ.

ഘൃണാകരൻ. s. A merciful, compassionate man. കരുണയുള്ളവൻ.

ഘൃണി. s. A ray of the sun or moon. രശ്മി.

ഘൃതകുമാരി. s. The aloe, 'Aloe perfoliata.' കററാർവാഴ.

ഘൃതം. s. 'Ghee', or clarified butter. നെയ്യ്.

ഘൃതോദം. s. 'Ghee', or clarified butter. നെയ്യ്.

ഘൃഷ്ടി. s. 1. A plant commonly 'Varahacranti, Lycopodium imbricatum.' (Rox.) ബ്രഹ്മി. 2. grinding. pounding പൊടിക്കുക. 3. a ray of the sun or moon. രശ്മി. 4. a hog പന്നി.

ഘോടകം. s. A horse. കുതിര.

ഘോടം. s. A horse. കുതിര.

ഘോണ. 1. The nose. മൂക്ക്. 2. the nose or nostrils of a horse. കുതിരയുടെ മൂക്ക്.

ഘോണി. s. A hog. പന്നി.

ഘോണ്ട. s. 1. The betel-nut tree, 'Areca faufel' or 'catechu'. കമുക്. 2. the jujube, 'Zizyphus jujuba'. ഇലന്ത.

ഘോരദർശനം. adj. Terrific, of horrid or frightful appearance.

ഘോരം. s. 1. Horror, horribleness, frightfulness. 2. fierceness, ferocity. adj. 1. Frightful, horrible, terrific. 2. fierce.

ഘോഷകം. s. 'Ghosha', described as a creeping plant, and bearing white or yellow flowers. പീരം.

ഘോഷണം. s. Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക.

ഘോഷണ. s. Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക.

ഘോഷം. s. 1. A station of herdsmen ഇടയർകുടി. 2. sound. ശബ്ദം. 3. an aspirated or full sound, aspiration. 4. making a great noise. 5. pomp. parade, show. 6. a creeping plant. see ഘോഷകം.

ഘോഷയാത്ര. s. A procession accompanied with a great noise.

ഘോഷവതി. s. A viol, a lute, a 'Vena'. വീണ.

ഘോഷാരവം. s. The noise of a great multitude.

ഘോഷാക്ഷരം. s. An aspirated letter as ഘ, ഝ, ഢ, ധ, ഭ.

ഘോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To sound, to make a loud noise. 2. to sound as low thunder. 3. to aspirate. 4. to celebrate, to make a show.

ഘോഷിപ്പ്. s. 1. Making a loud or great noise. 2. stoutness.

ഘ്രാണതർപ്പണം. s. Fragrance, odour. സുഗന്ധം.

ഘ്രാണനം. s. 1. The act of smelling. മണക്കുക. 2. a fragrance, a perfume സുഗന്ധം.

ഘ്രാണം. s. 1, Smell, smelling. മണക്കുക, മുകളുക. 2. scent, odour. ഗന്ധം. 3. the nose. മൂക്ക്.

ഘ്രാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To smell, to receive smell. മണക്കുന്നു, മുകരുന്നു.

ഘ്രാണേന്ദ്രിയം. s. 1. The sense of smelling. 2. the nose. മൂക്ക്.

ഘ്രാതം. adj. Scented, smelled. മണക്കപ്പെട്ടത്.

ങ

ങ. The fifth consonant in the Malayalim alphabet, but no word in the language commences with it.

ച

ച. The sixth consonant in the Malayalam alphabet, and the first of the second or palatial class, having the sound of 'Ch' in 'Church'.

ച. ind. A particle and conjunction copulative or disjunctive, corresponding to. 1. And. 2. also. 3. moreover. 4. mutually. 5. equally. 6. otherwise. 7. for, on account of. 8. but, &c. 9. an expletive.

ചകലാസ്സ°. s. Europe woollen cloth of any colour.

ചകാരം. s. The name of the letter ച.

ചകിണി. s. The inner fibres of a jack fruit except the kernel and pulp.

ചകിതം. adj. Timid, fearful. ഭയപ്പെട്ട, ഭയമുള്ള.

ചകിരി. s. The fibres of the husk of the cocoa-nut of which rope or 'Cayar' is made.

ചകിരിക്കണ്ണി. s. A potter's wheel.

ചകിരിക്കയർ. s. Rope made of the fibres of the cocoa-nut.

ചകതി. s. Deceit, fraud. ചതിവു°.

ചകോരകം, ചകോരം. s. 1. The bartavelle or Greek partridge, 'Perdix rufa', a bird appearing at moon-light or in the night. 2. a name of a red and black bird. ഉപ്പൻ.

ചക്ക°. s. 1. An oil press or mill. 3. a sugar mill. 3. a wine press.

ചക്ക. s. 1. Jack fruit, 'Artocarpus'. 2. a pineapple. 3. the fruit of the 'Anjeli' tree. 4. a sign or motion of contempt, or insult made with the hands. ചക്കകാട്ടുന്നു. To make such a motion of insult.

ചക്കപ്രഥമൻ. s. A kind of condiment made with jack fruit, &c.

ചക്കമുല്ല. s. A large kind of creeper bearing white and fragrant flowers, a kind of jasmine, 'Cortnera raremosa, or Banisteria Benalensis.'

ചക്കമുള്ളു°. s. The rough or thorny rind of the jack fruit.

ചക്കമുള്ളൻ. s. A kind of bracelet the outer part of which is made rough like the rough rind of the jack fruit.

ചക്കര. s. Chackara or coarse sugar made from the toddy of the cocoa-nut and palmira trees.

ചക്കരക്കള്ളു°. s. Toddy from which 'Chackara' is made. it is generally drawn from the trees in a vessel rubbed on the inside with 'chunam' or lime, and considered not intoxicating.

ചക്കരക്കള്ളൻ. s. A species of red ant which infests sugar but does not sting.

ചക്കരക്കുമ്മട്ടി. s. The water melon, 'Cucurbita Citruelus.

ചക്കരപ്പാവു°. s. Raw sugar, the inspisated juice of the sugar-cane, sirup.

ചക്കരപ്പുകയില, s. Tobacco prepared for smoking.

ചക്കാട്ടു°. s. The act of pressing out oil, the juice of the sugar-cane, &c., working an oil-press, &c. ചക്കാട്ടുന്നു. To work an oil mill, sugar-mill, or press.

ചക്കാൻ. s. One whose profession is to work at an oil-press or mill, an oil presser. ചക്കാത്തി. The wife of an oil-presser.

ചക്കാല. s. 1. A place or shed where an oil mill, &c. is erected. an oil-presser.

ചക്കി. s. 1. A female cat. 2. a proper name.

ചക്കിപ്പൂച്ച. s. A female cat. കണ്ടൻപൂച്ച. A tom cat.

ചക്കിലിയൻ s. A shoe-maker.

ചക്കകൈക്കാക്ക°. s. A piece of wood forming part of the oil mill, and fixed on the top of the pestle or press-wood.

ചക്കതോക്ക°. s. A. mortar-piece used for throwing bomb shells.

ചക്കപാര. s. An instrument used for taking oil-cake out of the mill or press.

ചക്കപുര. s. A house or shed erected for an oil-mill.

ചക്കമുക്കി. s. A steel used to strike fire with.

ചക്കമ്മാട്ടു°. s. A house or shed erected for a sugar-mill.

ചക്കരൽ. s. The mortar of an oil-mill.

ചക്കവരി. s. Tax levied on oil-mills.

ചക്കവെടി. s. 1. A mortar-piece for throwing shells or bombs. 2. the firing or discharging shells.

ചക്കഴക്ക°. s. An allowance of oil which the oil-man gets besides his hire.

ചക്രകാരകം. s. A kind of perfume. പുലിച്ചുവടി.

ചക്രജീവകൻ. s. A potter. കുശവൻ.

ചക്രദീപട്ടി s. A circular flambeau.

ചക്രധരൻ. s. A name of VISHNU; see ചക്രപാണി.

ചക്രപാണി. s A name of VISHNU, who is represented as holding a discus in one hand. വിഷ്ണു.

ചക്രപാദം s. A carriage. വണ്ടി.

ചക്രപ്പത്തായം. s. A water-wheel or paddle box.

ചക്രബാണം. s. A rocket, which turns like a wheel.

ചക്രഭേദിനി. s. Night. രാത്രി.

ചക്രമർദ്ദകം. s. Cassia tora. തകര.

ചക്രം. s. 1. The ruddy or Brahmany goose, 'Anas casarca'. 2. a realm or region. രാജ്യം. 3. a multitude, a heap. കൂട്ടം. 4. a wheel. വണ്ടി. 5. a potter's wheel. ചകിരിക്കണ്ണി. 6. an oil-mill, &c. ചക്ക്. 7. a discus, or sharp circular missible weapon. ഒരു ആയുധം. 8. a whirlpool നീർച്ചുഴിവു്. 9. a province, a number of villages. ദേശം. 10. a form of military array, a circular position. അണിഭേദം. 11. a particular astrological or mystical figure. ജ്യോതിഷക്കാരും, മന്ത്രവാദികളും വരയ്ക്കുന്നതു്. 12. an anatomical division or portion of the body; six of these portions or 'Chacras' are enumerated; viz. the pubis, the navel, the end of the ensoid cartilage, or pit of the stomach, the root of the nose, the hollow between the frontal sinuses, and the union of the frontal and cronal sutures. ശരീരത്തിലെ ചുഴി. 13. an ancient coin of variable value. 14. a small silver coin used in the kingdom of Travancore. 15. a circle. 16. a Cycle or round of time, the course of life. 17. the earth. 18. an orb or sphere. 19. a water wheel. 20. the circular motion of the planets. രാശികളുടെ ചതി. 21. the spectacle form on the head of the Cobra Cappel. 22. a quarter, a region. ദിക്ക്

ചക്രംചവിട്ടു്. s. Working or treading a water wheel in paddy fields. ചക്രംചവിട്ടുന്നു. To work a water wheel.

ചക്രംതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To turn round, as a wheel.

ചക്രംതിരിപ്പു്. s. 1. The act of turning any thing round. 2. turning round, whirling or rotatory motion.

ചക്രംതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To turn or whirl round, to revolve.

ചക്രയാനം. s. Any wheel carriage. വണ്ടി.

ചക്രരേഖ. s. A mark on the hand.

ചക്രല. s. A plant, 'Killinga monocephala.' പെരുങ്കോര.

ചക്രവണ്ടി. s. The axletree of a water wheel.

ചക്രവർത്തി s. An emperor, a sovereign of the world, the ruler of a 'Chacra,' or country described as extending from sea to sea. മഹാരാജാവു്.

ചക്രവർത്തിനി s. A fragrant plant, commonly 'Chacawat'. വെങ്കച്ചോലം.

ചക്രവളയം. s. The form of a circle.

ചക്രവാകം. s. The ruddy goose, commonly called the Brahmany goose, 'Anas casarca.'

ചക്രവാളം. s. 1. A range of mountains supposed to encircle the earth, and to be the limit of light and darkness. പർവതകൂട്ടം. 2. the sensible horison.

ചക്രശ്വാസം. s. A dying breath. ചക്രശ്വാസം വലിക്കുന്നു. To draw the dying or last breath.

ചക്രസംജ്ഞം. s. Tin. വെള്ളീയം.

ചക്രാകാരം. s. 1. The figure of a circle. 2. turning round, whirling or rotatory motion.

ചക്രാംഗം. s. A kind of swan. അന്നം. 2. a carriage. രഥം.

ചക്രാംഗി. s. 1. A drug. കടുകി. 2. a goose.

ചക്രി. s. 1. A title of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a potter. കുശവൻ. 3. the ruddy goose. 4. a snake. സർപ്പം. 5. an informer. ദുഷ്പുരുഷൻ. 6. an oil-man. ചക്കാൻ. 7. an emperor. മഹാരാജാവു്.

ചക്രീവാൻ. s. 1. An ass. കഴുത. 2. the name of a king. ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ.

ചങ്കൻ s. The name of a fish.

ചങ്കിടി. s. Singing together. ചങ്കിടിപാടുന്നു. To sing together.

ചങ്കിടിക്കാരൻ. s. An assistant singer.

ചങ്കുരം s. A car, a carriage,, വണ്ടി; any vehicle. ചാടു്.

ചംക്രമണം. s. Going, proceeding, going quickly, or diligently. നടപ്പു്.

ചംഗം. adj. 1. Handsome, beautiful. ചന്തമുള്ള. 2. dexterous, clever. സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

ചങ്ങല. s. A chain, fetters, or irons. ചങ്ങലയിടുന്നു. To fetter, to put in irons or chains.

ചങ്ങലംപിരണ്ട. s. A medicinal plant, a creeping plant; a species of sun flower. വജ്രവള്ളി.

ചങ്ങലവട്ടക. s. A brass lamp.

ചങ്ങലവിളക്ക്. s. A brass lamp.

ചങ്ങാടം. s. 1. A raft, a float of timber. 2. a ferry consisting of two boats fastened together on which a plat-form is placed to convey horses, &c. over a river.

ചങ്ങാതം. s. 1. Favourable or privileged rent of land granted to persons liable to be called out for occasional work or service. ചങ്ങാതംകൊടുക്കുന്നു To grant this privilege. 2. friendship, familiarity ചങ്ങാതം കൂടുന്നു. To be in friendship, to unite together in friendship.

ചങ്ങാതി. s. Mas. & fem. A friend, a companion, a comrade.

ചങ്ങാതിത്വം. s. Friendship, fellowship, familiarity.

ചങ്ങാളൻ. s. See ചങ്ങാതി.

ചഞ്ചരീകം. s. A large black bee. വണ്ട്.

ചഞ്ചല. s. 1. Lightning. മിന്നൽ. 2. a fickle woman.

ചഞ്ചലത. s. 1. Trembling, tremor, shaking, motion.2. fickleness, inconstancy, instability, unsteadiness. 3. perplexity, agitation, perturbation,trouble; uneasiness. ഇളക്കം.

ചഞ്ചലം, &c adj. 1. Fickle, inconstant, unsteady, unstable, trembling, shaking, moving. 2. uneasy, wavering, fluctuating.

ചഞ്ചലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To affect with perturbation, to perplex. 2. to actuate, to move. ഇളക്കുന്നു.

ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be or become agitated or troubled in mind, to be perplexed. ഇളകുന്നു.

ചഞ്ചലബുദ്ധി. s. 1. A wavering or unsteady mind. 2. insanity.

ചഞ്ചലാക്ഷി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചഞ്ചലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To shake, to tremble, to be agaitated, to be troubled in mind. 2. to be irresolute, to be fluctuating, to be fickle.

ചഞ്ചളീകം s. A large black bee. വണ്ട്.

ചഞ്ചു s. 1. The bill or beak of a bird. കൊക്ക്. 2. the castor oil plant. ആവണക്ക്.

ചഞ്ചുപുടം s. The inside of a bird's beak. കൊക്കിനകം.

ചഞ്ചുസൂചി. s. The tailor bird. ഒരുവക പക്ഷി.

ചഞ്ചൂ. s, The bill or beak of a bird, കൊക്ക്

ചടക. s. 1. A hen sparrow. ഊർക്കുരികിൽ പ്പിട. 2. the root of long. pepper. തിപ്പലി വേര്.

ചടകം. i. A sparrow. ഊർകുരികിൽ.

ചടകാശിലം. s The root of long pepper. തിപ്പലിവേര്.

ചടക്കം. s. 1. An obstruction, impediment. 2. obstinacy, stubbornness, persistency, inflexibility. ചടക്കംപിടിക്കുന്നു. 1. To obstruct, to impede. 2, to be determined, to persist, to be inflexible.

ചടന്ത്. s. Lameness.

ചടന്തൻ. s. A cripple, one who is lame.

ചടന്തുകാൽ. s. A lame leg.

ചടന്തുകാലൻ. s. See ചടന്തൻ.

ചടന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. n. To hobble, to limp, to walk lame

ചടപ്പ്. s. Leanness, thinness growing thin.

ചടവ്. s. Leanness, thinness.

ചടു s. 1. The belly. ഉദരം. 2. kind and agreeable discourse ഇഷ്ടവാക്ക്.

ചടുപിടെ. ind. Very quickly. hastily, instantly, suddenly.

ചടുല. s. 1. Lightning. മിന്നൽ. 2. a beautiful woman. സുന്ദരി.

ചടുലം. adj. 1. Tremulous, trembling, agitated. ഇളക്കമുള്ള. 2. beautiful. സുന്ദരം.

ചടുലാക്ഷി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow thin, lean.

ചട്ട്. s. Lameness.

ചട്ട. s. 1. A jacket, or coat. 2. the stock of a gun. 3. an English gun.

ചട്ടക്കട്ടിൽ. s. A coat having a moveable frame.

ചട്ടക്കാരൻ. s. One who dresses like a European or who wears a close vest or jacket.

ചട്ടൻ, s. A cripple, a lame man.

ചട്ടപ്പാത്തി. s. The stock of a gun.

ചട്ടമഴിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To break or transgress any order, rule, regulation, &c.

ചട്ടമറിച്ചുകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To tie the arms behind.

ചട്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be ready, to be prepared.

ചട്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To prepare, to make ready. 2. to regulate, to order.

ചട്ടമായിട്ട്. adv. In good order, orderly, according to rule, properly, handsomely. regularly.

ചട്ടമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To write a copy for scholars to copy. 2. to lay down a rule, system, &c. 3. to frame.

ചട്ടം. s. 1. A regulation, rule or law, direction, management; custom 2. plan, a system. 3. a form 4. a frame of wood for a window, door, cot, picture, &c. &c.; a border of a table, a ledge. 5. condition. 6. dispensation regularity. 7. neatness, fineness. 8. a copy to write by. 9. the ventricle of the civet cat where the musk is formed. 10. season, opportunity. 11. a flat ruler.

ചട്ടംകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To make or join a frame.

ചട്ടംകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To prepare, to order, to arrange, to make arrangement. 2. to fix or lay down a rule or system. 3. to establish a law.

ചട്ടംവരയുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rule. 2. to write a copy. 3. to learn.

ചട്ടംവെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To fix or lay down a rule, to legislate, to regulate.

ചട്ടവട്ടം. s. 1. A system, order, regulation. 2. state, condition, circumstances,

ചട്ടവാൾ. s. A saw fixed in a frame.

ചട്ടി. s. 1. An earthen pot, with a broad mouth, a "chattee." 2. a pan. 3. a shallow cup or dish.

ചട്ടിക്കലം. s. A pan, a frying pan.

ചട്ടിണി. s. See ചമ്മന്തി.

ചട്ടിത്തല. s. A big head, a jolthead.

ചട്ടിത്തലയൻ. s. One who has a big head.

ചട്ടിപ്പണം. s. Tax on distillation of toddy or arrack.

ചട്ടുകപ്രായം. ind. Moveable, bit. as a spoon is moved by others.

ചട്ടുകം. s. A kind of flat spoon used to stir any thing. when boiling or frying.

ചട്ടുകാൽ. s. A lame leg.

ചട്ടുകാലൻ. s. A cripple, a lame man.

ചട്ടുകാലി. s. A female cripple, a lame woman.

ചണം. adj. In composition' skilled, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

ചണം. s. Indian hemp, flax. 'Crotolaria juncea'. (Lin.)

ചണക. s. Linseed. ചെറുചണം.

ചണകം. s. The thick pea, 'Cicer arietinum,' commonly called Bengal gram. കടല.

ചണനാര് or ചണനൂൽ. s. Hemp, pack-thread, twine, hempen cord.

ചണ്ട്. s. Chaff empty ears of corn.

ചണ്ടി. s. 1. An obstinate, stubborn, very lazy fellow. 2. an aquatic plant. 3. what remains of the sugarcane after the juice has been pressed out. 4. chaff, straw.

ചണ്ടിത്തരം. s. 1. Unwillingness, reluctancy, stubbornness, obstinacy. 2. filthiness. ചണ്ടിത്തരം പറയുന്നു. To show unwillingness, obstinacy, stubbornness, &c.

ചണ്ടിത്വം. s. See ചണ്ടിത്തരം.

ചണ്ഡ. s. 1. A perfume. കാട്ടുകച്ചോലം. 2. a kind of grass, 'Andropogon aciculatum.' 3. a kind of wild yam. കാട്ടുകിഴങ്ങ്. 4. a name of the Goddess 'Durga.' ദുൎഗ്ഗ.

ചണ്ഡത. s. Rage, great passion, passionateness. കടുങ്കോപം. Warmth of temper.

ചണ്ഡൻ. s. 1. One who is very passionate, violent, fiery, hot warm. കടുങ്കോപി. 2. the regent of death. യമൻ. 3. a 'Daitya,' a demon. ദൈത്യൻ.

ചണ്ഡം. s. 1. Passion, wrath കോപം. 2. violence, warmth heat. ക്രൂരത. 3. the part of the body including the loins, and part of the thighs.

ചണ്ഡാതകം. s. A short petticoat, worn either by men or women. .ചട്ട.

ചണ്ഡാതം. s. The sweet-scented oleander, 'Nerium odorum. കണവീരം.

ചണ്ഡാംശു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ചണ്ഡാലൻ. s. 1. An outcast, a 'Chandala,' a man of the lowest caste of the mixed tribes. One born from a 'Sudra' father and a Brahman mother. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 2. a scavenger. 3. a base or low person, a pariah, a rogue.

ചണ്ഡാലവല്ലകി. s. A common or vulgar lute. കിന്നരം.

ചണ്ഡാലി. s. 1 A low, or base woman. 2. the wife of a 'Chandala.' 3. an angry woman a scold.

ചണ്ഡാലിക. s. 1. A common lute, കിന്നരം. 2. the wife of a 'chandala'.

ചണ്ഡിക. s. 1. A name of the Goddess 'Durga'. ദുൎഗ്ഗ 2. Cali. കാളി. 3. 'Parwati'. പാൎവ്വതി. 4. an angry woman. കോപമുള്ളവൾ.

ചണ്ഡി. s. 1. A passionate or angry woman. കോപമുള്ളവൾ. 2. a mischievous or furious woman. ക്രൂരതയുള്ളവൾ. 3. 'Durga.' ദുൎഗ്ഗ.

ചണ്ഡീശൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ചണ്ണ. s. A kind of grass. See ചോരപുഷ്പി.

ചണ്ണക്കൂവ. s. A plant, a kind of Costus, 'Costus speciosus.'

ചണ്ണപ്പായൽ. s. An aquatic plant.

ചണ്ണുന്നു, ണ്ണി, വാൻ. v. a. To eat greedily.

ചത. s. The act of crushing, bruising, beating.

ചതകത്തി. s A bruising or crushing instrument, used by persons who are without teeth to crush their betel-nut.

ചതകുപ്പ. s. Dill seed, a sort of fennel, 'Anethum graveolens or sowa.'

ചതച്ചിൽ. s. The act of crushing, or bruising,

ചതപ്പ്. s. The act of bruising or crushing.

ചതയം. s. The 24th Asterism or constellation in Hindu astrology.

ചതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be crushed, to be bruised, to be squashed.

ചതവ്. s. The state of being crushed, a bruise.

ചതസ്രം. adj. Four (numeral) 4.

ചതി, s. Deceit, cheating, treachery, ambush, snare.

ചതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To deceive, to cheat, to betray, to bewray. 2. to entrap, to lay snares.

ചതിയൻ s. A deceiver, a cheat, an impostor, a treacherous person.

ചതിര. adj. Cheap, of a good or small price.

ചതിവ്. s. Deceit, cheating, treachery.

ചതുക്ക്. s. 1. A bruise, a crush, spoken of metal vessels, jewels, &c. 2. lameness.

ചതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To bruise, to crush 2. to walk lame, to be lame.

ചതുരക്കള്ളി. s The milk hedge plant, the twisted spurge, 'Euphorbia tirucalli or antiquorum'

ചതുരംഗക്കരു. s. A chessman.

ചതുരംഗഖണ്ഡം. s. A square of a chessboard.

ചതുരംഗപ്പട. s. 1. Playing at chess. 2. an Indian army composed of four kinds of forces.

ചതുരംഗപ്പടം. s. The chess-board.

ചതുരംഗപ്പലക. s. The chess-board.

ചതുരംഗപ്പോര്. s Playing at chess. ചതുരംഗം പൊരുതുന്നു. To play at chess.

ചതുരംഗബലം. s. The four kinds of Indian troops composing an army, viz. infantry, cavalry, elephants, and war chariots.

ചതുരംഗം. s. 1 Chess, a game of chess. 2. an army consisting of four kinds of forces. See ചതുരംഗസേന.

ചതുരംഗയുക്തി. s. A stratagem at chess.

ചതുരംഗസേന s. An Indian army consisting of four kinds of forces, viz. elephants, war chariots, cavalry, and infantry, ആന, തേർ, കുതിര, കാലാൾ, കൂടിയ സൈന്യം.

ചതുരംഗിണി. s. See the preceding.

ചതുരംഗുലം s. 1. A kind of cassia, 'Cassia fistula.' കൊന്നവൃക്ഷം. 2. a hand breadth, the width of four fingers. നാലുവിരൽ.

ചതുരത. s. Dexterity, skilfulness, ingenuity, cleverness. സാമൎത്ഥ്യം.

ചതുരൻ. s. A dexterous, skilful, ingenious, learned, clever man. സമൎത്ഥൻ.

ചതുരന്തം. s. A palankeen. പല്ലക്ക്.

ചതുരന്തയാനം. s. A palankeen. പല്ലക്ക്.

ചതുരബ്ദം. s. A cow four years old. നാലു വയസ്സചെന്ന പശു.

ചതുരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, v. a. To square, to form with right angles, to reduce to a square.

ചതുരമായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be four square or quadrangular.

ചതുരം. adj. 1. Square quadrangular. 2. dexterous, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

ചതുരശ്രം. adj. Square, four-cornered, quadrangular. നാല്ചതുരം.

ചതുരാനനൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്.

ചതുരാശ്രമം. s. The four kinds of state or condition of life among the Brahmans; viz. 1. The student. 2. the householder. 3. the anchorite, and, 4. the ascetic. See ആശ്രമം.

ചതുരുപായം. s. The four means or expedients for obtaining success against an enemy; viz. 1. 'Conciliation.' സാമം. 2. 'presents or gifts.' ദാനം. 3. 'creating dissension.' ഭേദം. 4. 'chastisement, punishment.' ദണ്ഡം.

ചതുൎവ്വൎഗ്ഗം. s. The aggregate of four objects of human pursuits; viz. virtue, love, wealth and final beatitude.

ചതുൎത്ഥം, &c. adj. Fourth. നാലാമത്തെ.

ചതുൎത്ഥി. s. 1. The dative case in grammar. 2. the fourth day after the new or full moon.

ചതുൎദന്തം. s. INDRA's elephant. ഇന്ദ്രഗജം.

ചതുൎദശ. &c adj. 1. Fourteen. പതിനാലു°. 2. fourteenth. പതിനാലാമത്തെ.

ചതുൎദ്ദശി. s. The fourteenth lunar day, calculated either from the new or full moon.

ചതുൎവ്വൎഗ്ഗം. s. The aggregate of four objects of human wishes, viz. virtue, love, wealth, and final beatitude.

ചതുൎഭുജൻ. s. A name of VISHNU, because he is represented as having four hands. വിഷ്ണു.

ചതുൎമ്മുഖൻ. s. A mane of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

ചതുൎവ്വൎഗ്ഗം. s. See ചതുൎവ്വൎഗ്ഗം.

ചതുൎവ്വൎണ്ണം. s. The four tribes, viz. 1. The 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ. 2. the 'Cshatriya.' ക്ഷത്രിയൻ. 3. the 'Vaisya.' വൈശ്യൻ. 4. 'Sudra.' ശൂദ്രൻ.

ചതുൎവ്വിധം. adj. Four kinds or sorts. നാലു പ്രകാരം.

ചതുൎവ്വേദം s. The four Hindu 'Vedas.' 1. The 'Rik.' ഋക്ക°. 2. the 'Yajur.' യജുസ°. 3. the 'Sama.' സാമം. 4. the 'Atharwana.' അഥൎവ്വണം.

ചതുൎഹായണി. s. See ചതുരബ്ദ.

ചതുശ്ശതം. adj. Four hundred. 400.

ചതുശ്ശാലം. s. A quadrangular building, enclosing an open square. 2. a square formed by far houses. നാലുകെട്ടു°.

ചതുഷ്കം & ചതുഷ്ടയം. adj Quadrangular, square. s. 1. The four. 4. 2. a quadrangle, a square.

ചതുഷ്കോണം. s. Four corners, a square.

ചതുഷ്പഥം. s. A place where four roads meet. നാലുവലവഴി.

ചതുഷ്പദം. s. 1, An animal with four legs, a quadruped. നാല്കാലി. 2. verse, the metre of stanzas especially consisting of four Padas' or lines. ശ്ലോകം.

ചതുഷ്പദി. s. A verse consisting of four 'Padas' of lines. ശ്ലോകം.

ചതുഷ്പാത്തു°. s. A quadruped, an animal with four legs. നാല്കാലി മൃഗം.

ചതുഷ്ഷഷ്ടി. s. The number sixty four. 64.

ചതുഷ്ഷഷ്ടികല. s. The 64 arts and sciences of the Hindus. അറുപത്തിനാലു കലാവിദ്യകൾ.

ചതുസ്സമം. s. 1. A square. 2. an unguent of four ingredients, sandal, agallochum, saffron, and musk.

ചതയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bruise, to crush, to squash.

ചത്വരം. s. 1. A court yard. മുറ്റം. 2. the enclosed empty space of ground within a native house.

ചത്വാരിംശത്തു°. adj. Forty. നാല്പതു°.

ചത്വാരിംശം. adj. Fortieth. നാല്പതാമതു°.

ചന. ind. A particle, affixed to certain words giving them an indefinite signification, as കദാ, When; കദാചന Some when, at some time; കേചന, Some one.

ചന. s. 1. Pregnancy, as applied to cattle only. 2. half ripe fruit.

ചനച്ചു. s. A smaller branch of a tree, or of an antler.

ചനപ്പു°. s 1. The state of being half ripe. 2. branching out in smaller branches.

ചനപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ; ചനഏല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To become pregnant, spoken of cattle.

ചനചന. ind. Drizzly. ചനചനപെയ്യുന്നു. To drizzle.

ചനയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be half ripe, as fruit. 2. to branch out.

ചന്ത. s. A fair, or market, a stated meeting of buyers and sellers.

ചന്തക്കാരൻ. s. A market man, a man who lives in a market place.

ചന്തക്കുരിശു°. s. The market-cross.

ചന്തക്കൂട്ടം. s. Holding a market, a crowd of people in a market-place.

ചന്തദിവസം. s. Market day.

ചന്തനഗരം. s. A market town.

ചന്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To adorn, to beautify; also ചന്തംവരുത്തുന്നു.

ചന്തം. s. Beauty, comeliness, elegance. ചന്തംചാൎത്തുന്നു. (honorific) To have the hair dressed or cut, spoken of kings or great men. adj. Beautiful, handsome, comely, elegant, agreeable.

ചന്തവില. s. Market price.

ചന്തസ്ഥലം. s. A market place, a fair, a bazar.

ചന്തി. s. The seat, the back part, the posteriors.

ചല്ലക്കാരൻ. s. A petty treasurer in a district.

ചല്ലപ്പുര. s. A petty treasury of a district.

ചല്ലം. s. The office of a petty treasurer.

ചന്ദനക്കുട്ട°. s. Scented ointment, an ointment of perfume.

ചന്ദനതൈലം. s. 1. Odoriferous ointment. 2. sandal oil.

ചന്ദന. s. A plant the root of which is used for 'Sarsaparilla, Echites frutescens.' പാൽവള്ളി.

ചന്ദനം. s. Sandal, 'Sirium myrtifolium'; it implies either the tree, the wood, or the unctuous preparations of the wood, held in high estimation as perfumes.

ചന്ദനാചലം. s. The 'Mataya' mountains, part of the south western range of the 'Ghats' in the Indian peninsula, where sandal is produced.

ചന്ദനാദ്രി. s. See the preceding.

ചന്ദ്രകം. s. 1. The eye in a peacock's tail. മയിൽപീലിയുടെ കണ്ണ°. 2. cantharides. പൊൻവണ്ട°.

ചന്ദ്രകാന്തം. s. A fabulous gem, supposed to be formed of the congelation of rays of the moon: the moon gem.

ചന്ദ്രകാവി. s. 1. The colour of the rising moon, a reddish colour, extracted from the flowers of a thistle. 2. a bright red ochre.

ചന്ദ്രകി. s. A peacock. മയിൽ.

ചന്ദ്രകിരണം. s. Lunar rays. നിലാവ°.

ചന്ദ്രക്കല. s. A digit, one sixteenth of the moon's diameter, the phases of the moon.

ചന്ദ്രക്കലാധരൻ. s. The name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രഗോലിക. s. Moon-light. നിലാവ°.

ചന്ദ്രഗ്രഹണം. s. An eclipse of the moon.

ചന്ദ്രചൂഡൻ. s. The name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രൻ. s. 1. The moon. 2. gold. സ്വൎണ്ണം. 3. camphor. കർപ്പൂരം. 4. water. വെള്ളം 5. a water lily. ആമ്പൽപൂ. 6. the name of a plant. കമ്പിപ്പാല. 7. a drug. ത്രികോല്പകൊന്ന.

ചന്ദ്രനാഗം. s. A black serpent: the dragon's head, or ascending node in astronomy. രാഹു.

ചന്ദ്രബാല. s. Large cardamoms. ഏലം.

ചന്ദ്രബിംബം. s. The moon's disk.

ചന്ദ്രഭാഗ. s. The name of a river, the 'Chinub' one of the five streams of the 'Punjab'. ഒരു നദിയുടെ പേർ.

ചന്ദ്രമണ്ഡലം. s. 1. The disk of the moon. 2. the moon's orbit. 3. the lunar halo. 4 that part of the human body which begins from the heart and includes the head.

ചന്ദ്രമസ്സ°. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ചന്ദ്രമൌലി. s. The name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രരശ്മി. s. The moon's rays.

ചന്ദ്രലേഖ. s. A medicinal plant, 'Conyza' or 'Serraluta anthelmintica.'

ചന്ദ്രവംശം. s. The offspring of 'Chandra' the father of 'Budd'ha', and a title of the royal house of 'Hastinapuri'; of the Pandya and other kings.

ചന്ദ്രവല്ലരി. s. A kind of Asclepias, A. 'Acida.' സോമലത.

ചന്ദ്രശാല. s. 1. An upper room, an apartment on the house-top. നിലാമുറ്റം. 2. moonlight നിലാവ°.

ചന്ദ്രശേഖരൻ. s. A name of SIVA, as bearing a crescent on his head. ശിവൻ

ചന്ദ്രസംജ്ഞം. s. Camphor. പച്ചക്കർപ്പൂരം.

ചന്ദ്രഹാസം. s. 1. A scymitar or sword. വാൾ. 2. the sword of RAVANA or of CUBERA.

ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർ. s. plu. The sun and moon.

ചന്ദ്രാലോകം. s. The name of a work on rhetoric.

ചന്ദ്രിക. s. 1. Moon-light, moon-shine. നിലാവ°. 2. large cardamoms. ഏലം.

ചന്ദ്രികാങ്കണം. s. A room on the top of a house. See ചന്ദ്രശാല.

ചന്ദ്രോദയം. s. 1. Moon rise, the rising of the moon. 2. an awning, a cloth or sheet spread over the large open courts of native houses, upon festival occasions.

ചന്ദ്രോപലം. s. The moon gem. ചന്ദ്രകാന്തം.

ചന്നം. s. A small piece of gold, &c.

ചപല. s. 1. The Goddess LACSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. lightning. മിന്നൽ. 3. long pepper. തിപ്പലി 4. a whore. വേശ്യ. 5. the tongue. നാവ°.

ചപലത. s. 1. Unsteadiness, fickleness. 2. tremulousness, fearfulness, shaking.

ചപലൻ. s. 1. One who is unsteady, wavering, fickle. 2. one who is fearful, tremulous, agitated, overcome with alarm. 3. one who is inconsiderately criminal. 4. one who is swift, expeditious.

ചപലം, &c. adj. 1. Fickle, uncertain, unsteady. 2. trembling, tremulous, shaking, fearful. 3. quick, swift, expeditious. 4. momentary, instantaneous. 5. violently agitated; overcome with alarm, &c. s. 1. Quicksilver, mercury. രസം. 2. perplexity.

ചവെടം. s. 1. The palm of the hand with the fingers extended. കരതലം, ഉള്ളംകൈ. 2. a slap, a blow. അടി.

ചപ്പ്°. s. 1. Dry leaves. 2. sweepings. 3. smacking, eating with a noise, &c. adj. 1. Worthless, bad. 2. insipid.

ചപ്പങ്ങം.s. Sappan wood, logwood, 'Cæsalpinia Sappan.'

ചപ്പടാച്ചി. s. 1. Coaxing, wheedling, flattering 2. threatening, frightening, menace.

ചപ്പടാച്ചിക്കാരൻ. s. 1. A coaxer, a flatterer. 2. a threatener, menacer.

ചപ്പട്ട. adj. 1. Bad worthless. 2. insipid, void of salt taste. 3. idle, lazy.

ചപ്പൻ. s. A worthless fellow, an idle, lazy, fellow.

ചപ്പൽ. s. 1. The act of chewing, smacking the lips 2. sucking with a noise.

ചപ്പാണി. s. A kind of chicken pox.

ചപ്പില. s. Dried leaves.

ചപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ v. a. To chew, to smack, to suck with a noise, to sip up.

ചപ്രത്തലയൻ. s. A person who wears his hair hanging down over his face.

ചപ്രമഞ്ചം. s. 1. A bedstead ornamented with a canopy. 2. a kind of canopied chair or stage for carrying idols in procession.

ചമത. s. 1. A tree. 2. fuel; wood, grass, &c. so employed.

ചമതക്കോൽ. s. A stem or stick of the preceding tree which young Brahmans carry in their hands.

ചമത്തു°. s. 1. Strength, power, prowess. 2. ability, capability, adequacy.

ചമത്തൻ. s. 1. One who is strong, powerful. 2. able, adequate to, capable.

ചമയം. s. 1. Dress, ornament, investment, equipage, caparison. 2. an ornament of gold, silver, &c. 3. expense allowed for improvement made in the cultivation of land, &c.

ചമയിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ.. v. c. 1 Eo cause to adorn, dress, decorate. 2. to accoutre, to caparison.

ചമയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 2. To decorate, to dress, to adorn, to accoutre, to caparison, 2 to become 3. to be made, to get ready, or be made ready, to be prepared. 4. to be cooked, dressed. 5. to grow fit for.

ചമരം. s. 1. A kind of deer. 2. a 'Chowri' or long brush most usually made of the tail-hairs of the 'Yar' or 'Bos Grunniens, and employed to whisk off insects, flies, &c.

ചമരികം. s. A species of ebony, 'Bauhinia variegata. മന്താരം.

ചമരിക. s. A kind of deer. ഒരു വക മാൻ.

ചമരിമാൻ. s. See the following.

ചമരി. s. A kind of deer, or rather the 'Bos Grunniens,' erroneously classed by the Hindu writers amongst the deer. ഒരു വക മാൻ.

ചമൽക്കാരം. s. 1. Astonishment, surprize. അത്ഭുതം. 2. dexterity. ചമത്തു°. 3. eloquence, wit ചാതുൎയ്യം. 4. any thing curious, ingenious or extraordinary.

ചമൽകൃതി. s. An ingenious, or curious work.

ചമസം. s. See the following.

ചമസി. s 1. A vessel used at sacrifices for drinking the juice of the acid Asclepias, a kind of ladle or spoon. 2. a sweatmeat, or flour, Sesamum, &c., mixed up with sugar into a kind of cake എള്ളുണ്ട 3. a cake made of barley, rice, or lentils, ground to meal. ദോശ.

ചമു. s. 1. An army. സേന. 2. a squadron, a division of an army. സേനയിൽ ഒരു ഭാഗം.

ചമൂരു. s. A kind of deer. ഒരുവകമാൻ.

ചമയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make, to form, to prepare. 2. to cook or dress victuals.

ചമ്പ്°. s. The dead carcass of any animal.

ചമ്പ. s. 1. Salt fish. dried fish. 2. one of the seven moods in music. ഒരു താളം. 3. lightning. മിന്നൽ. 4. the capital of 'Carna' and the modern Bhagulpore 5. an aquatic plant.

ചമ്പകം. s. 1. A tree bearing a yellow fragrant flower, 'Michalia champaca'. 2. a division of the jack fruit. ചുള.

ചമ്പൻ. adj. Unripe, as applied to betel-nut only.

ചമ്പാരിപ്പടം. s. A painted or variegated cloth or blahket, serving as the trappings or housings of an elephant.

ചമ്പാവു°. s. A superior kind of rice or paddy, its grain being white and of a good flavour, 'Oryza Sativa.' (Lin) Also ചമ്പാൻ.

ചമ്പ്രംപടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ, v. n. To sit upon the hams with folded knees. to sit with the legs crossed under one.

ചമ്പ്രാവള്ളി. s. The name of a creeping plant.

ചംബു. s. A work in which the same sub ject is continued through alterations in the composition of prose and verse. ഗ്രന്ഥവിശേഷം.

ചമ്മട്ടി. s. A whip.

ചമ്മന്തി. s. A kind of curry made of salt, pepper, tamarinds, onions, cumin seeds, &c.

ചയനം. s. Increase. വൎദ്ധനം.

ചയം. s. 1. An assemblage, a multitude, a heap, a collection. കൂട്ടം. 2. a mound of earth raised to form the foundation of a building. മതിലടി. 3. a rampart or mound of earth raised from the ditch of a fort. 4. any edifice. ഭവനം. 5. a cover, covering. മൂടി.

ചരകം. s. A treatise on medicine. വൈദ്യശാസ്ത്രം.

ചരക്ക്. s. 1. Goods, articles, commodities, merchandise. of all kinds, &c. 2. cloth. 3. all kinds of medicines or drugs. 4. a large caldron.

ചരക്കുമെനി. s. A large boat used for the carriage of goods, &c.

ചരട്. s. 1. String, thread, cord. 2. the nuptial string or thread. ചരടുപറിക്കുന്നു. To break asunder the marriage string off the neck of a woman after her husband's death, after which she remains a widow.

ചരട്ടുപമ്പരം. s. A peg top to play with, spun with a thread.

ചരട്ടുളി. s. A kind of harpoon having a long string attached to it for catching fish, &c.

ചരണതളിർ. s. A foot, (chonorific.)

ചരണതാർ. s. A foot, honorific.)

ചരണം. s. 1. A foot. അടി. 2. the root of a tree. ചുവട്. 3. roaming. wandering. going ronnd or about. സഞ്ചാരം. 4. fixed or instituted observances, the peculiarity of condition or conduct. മൎയ്യാദ. 5. a foot in poetical verse. ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒരു പാദം.

ചരണായുധം. s. A cock, because his foot is his weapon. പൂവൻകോഴി.

ചരതം. s 1. Care, carefulness. 2. laying up in st re.

ചരതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To take care of. 2. to lay up in store.

ചരൻ s. A spy, a secret emissary, or agent. ഒറ്റുകാരൻ.

ചരമകാലം. s. 1. The last time or end അവസാനകാലം. 2. twilight. സന്ധ്യ.

ചരമഗിരി. s. See അസ്തമനപൎവ്വതം.

ചരമം, &c. adj 1. Last, ultimate, final. പിമ്പു്, ഒടുക്കം. 2. west. 3. western. s. Twilight. ചരമപത്രം. A will, a testament. മരണപത്രിക.

ചരമക്ഷ്മാഭൃത്തു്. s. The western mountain. അസ്തമനപൎവ്വതം.

ചരം, &c. adj. Moveable, locomotive. നടക്കുന്ന. 2. trembling shaking, unsteady. ഇളകുന്ന. s. An animal, any thing that moves, or any creature having power of locomotion. മൃഗം.

ചരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To slacken. 2. to relax. 3. to abate, to decrease.

ചരരാശി. s. A name given to four signs in the zodiac, viz. 'Aries' മേടം. 'Cancer' കൎക്കടകം. 'Libra' തുലാം. Capricornus' മകരം.

ചരൽ. s. Stony nodule, gravel, coarse sand.

ചരവു്. s. 1. Slackness, looseness. 2. relaxation. 3. abatement.

ചരളം. s. A sort of pine tree, P. 'longifolia'.

ചരാകം. s. A shallow cup or dish. ചട്ടി.

ചരാചരങ്ങൾ. s. plu. Animate and inanimate (things). creation.

ചരാതു്. s. See the following.

ചരാവം. s. 1. A shallow cup or dish. ചട്ടി. 2. a small earthen lamp. ഇടിഞ്ഞിൽ വിളക്കു്

ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To wander, to roam to walk, to move, to move about. v. a. To bend, to make to lean to one side. 2. to place edge ways or on one side. 3. to pour out, to pour.

ചരിച്ചുനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To peep, to look slily.

ചരിച്ചിൽ. s. The act of bending or inclining to one side, putting in an oblique position,

ചരിതം. s. A fixed institute, a proper or peculiar observance. 2. good conduct. 3. a tale, history or chronicle.

ചരിത്രം. s. 1. History, especially of good actions. കഥ. 2. instituted or peculiar observance or conduct, 3. good conduct or manners. 4. character whether good or bad.

ചരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To bend, to incline, to slant, to lean to one side, to be in a bending posture. 2. to lie down. 3. to lie on one side. 4. to die, said of elephants.

ചരിവു്. s. 1. Inclinations, a slope, a declivity 2. sliding, bending sideward. 3. obliquity. 4. lying down, lyiny on one side. ചരിവായി. Obliquely.

ചരു. s. An oblation, chiefly of milk and butter. with fire to the gods or manes. ഹവിസ്.

ചൎച്ച. s. 1. Reflection, consideration, deliberation, the exercise of the mind or judgment on any subject. വിചാരം. 2. cleansing the person with fragrant unguents. സുഗന്ധലേപനം. 3, a dispute, or quarrel. വിവാദം.

ചൎച്ചരി. s. 1. A festival, festive, sport. 2. a kind of song. ഒരു വക പാട്ട്. 3. striking the hands to beat time. കൈത്താളം. 4. curled or woolly hair. ചുരുണ്ടതലമുടി 5. music symphony, or the recitation of scholars. ഗാനപരീക്ഷ. 6. noise made at festivals. ഘോഷശബ്ദം.

ചൎച്ചിക. s. A title of the goddess 'Durga' ദുൎഗ്ഗ.

ചൎച്ചിക്യം. s. Cleansing the person with perfumes. സുഗന്ധലേപനം.

ചൎച്ചിതം. &c. adj. Perfumed, anointed, smeared wite sandal. ചന്ദനം പൂശപ്പെട്ടത്.

ചൎമ്മകഷ. s. A plant, commonly called by a similar name, 'Charmacasha or Charmaghas. ചൎമ്മലന്ത.

ചൎമ്മകാരൻ. s. A shoe-maker; a tanner or currier, a worker in leather. ചെരിപ്പുകുത്തി; തോൽകൊല്ലൻ.

ചൎമ്മദണ്ഡം. s. A whip. ചമ്മട്ടി.

ചൎമ്മപത്രം. s. A bat, a small house bat. നരിച്ചീർ.

ചൎമ്മപ്രഭേദിക. s. A shoe-maker's awl. തോലുളി.

ചൎമ്മപ്രസേവിക. s. Bellows. ഉലതുരുത്തി.

ചൎമ്മഭേദിക. s. A shoe-maker's kuife. തോലുളി,

ചൎമ്മം. s. 1. Skin. തോൽ. 2. a hide. 3. leather. 4. the bark of a tree. &c. 5. a student's hide, chiefly that of an antelope.

ചൎമ്മയഷ്ടി. A whip. ചമ്മട്ടി.

ചൎമ്മലന്ത. s. See ചൎമ്മകഷ.

ചൎമ്മസംഭവ. s. Cardamoms. ഏലം.

ചൎമ്മി. s. 1. A soldier armed with a shield, a shield-bearer. പരിചക്കാരൻ. 2. a tree the bark of which is used for writing upon, &c. പുതണക്കം

ചൎയ്യ. s. 1. Perseverance in religious austerities. നടപ്പ്. 2. due and regular observance of all rites or customs.

ചൎവ്വണം. s. Chewing, masticating. ചവപ്പ്.

ചൎവ്വിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. Te chew, to masticate. ചവയ്ക്കുന്നു, തിന്നുന്നു.

ചൎവ്വിതം. adj. Chewed, eaten. ചവയ്ക്കപ്പെട്ടത്.

ചലട. s. A large sieve.

ചലത്. adj. 1. Moving. 2. shaking, trembling, &c. ഇളക്കമുള്ള.

ചലദന്തം. s. A loose tooth.

ചലദലം s. The holy fig tree. അരയാൽ.

ചലനം. s. 1. Motion, moving, movement, agitation. 2. trembling, shaking. ഇളക്കം. 3 wandering roaming. ഉഴൽച്ച. 4. the foot. കാൽ. adj. 1. Trembling, tremulous, shaking. 2. wandering, roaming.

ചലം. s. 1. Pus or matter, the discharge from any wound, sore, &c. 2. trembling, shaking motion. ഇളക്കം.

ചലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To gather or form as pus.

ചലാചലം. adj. Trembling, tremulous, unsteady, unfixed. ഇളക്കമുള്ള.

ചലിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. 1. To tremble, to shake, to totter, to move. ഇളകുന്നു. 2. to hesitate, to doubt. 3. to sift. 4. to be vexed, troubled. 5. to be tired, wearied. 6. to be disgusted. 7. to be satisfied.

ചലിതം, adj. 1. Moved, trembling, shaking. ഇളക്കപ്പെട്ട. 2. gone, departed.

ചലിപ്പ്. s. 1. Weariness, fatigue. 2. vexation. 3. disgust, displeasure.

ചലിപ്പൻ. s. One of a class of palankeen bearers.

ചലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to sift. 2. to vex, to trouble. 3. to tire, to weary. 4. to disgust. 5. to move, to agitate.

ചല്ല. adj. Bad, useless.

ചല്ലട. s. A large sieve. ചല്ലടയിടുന്നു. To sift.

ചല്ലടം. s. Short drawers, or breeches which reach as far as the middle of the thigh.

ചല്ലരിപ്പം. s. 1. Cymbals. 2. a kind of drum.

ചല്ലാവ്. s. Muslin, any cloth without a border.

ചല്ലി. s. 1. A kind of thorny grass growing in water. 2. a copper cash. 3. a lying rogue, a trifler.

ചവട്. s. A measure of quantity, a 4th part of a pint.

ചവടി. s. A kind of ornament worn on the neck or waist.

ചവണ. s. 1. Pincers, tongs. 2. nippers. 3. snuffers.

ചവതി. s. A disease, consumption. ക്ഷയരോഗം.

ചവക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. n. To have an astringent or acrid taste.

ചവപ്പു. s. An astringent taste or flavour.

ചവല. s. 1. Empty corns of any grain. 2. hollowness. 3 a flaw in metal 4. thinness, leanness, weakness, said of children.

ചവൽക്കാരം. s. Soap.

ചവളക്കാരൻ. s. 1. A pike-man a lancer 2. one of the tribe of 'Chavelars,' or a low class of 'Nairs' 3. a fisherman

ചവളം. s. 1. A kind of spear, a pike, a lance. 2. shaving. ക്ഷൌരം.

ചവളി. s. Cloth or stuff of any kind.

ചവളിക്കച്ചവടക്കാരൻ. s. A mercer, a draper.

ചവളിക്കച്ചവടം. s. Mercery, dealing in cloth.

ചവളിച്ചരക്കു. s. Cloth goods.

ചവളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To grow or become dirty as applied to clothes, &c., to be soiled.

ചവൾച്ച. s. Growing dirty, the state of being soiled.

ചവറു. s. 1. Green leaves, small green branches, or rubbish used as manure, and put to the roots of trees and plants. 2. rubbish. adj. Base, bad; contemptible.

ചവറൻ. s. A mean, worthless person.

ചവററില. s. Dried leaves.

ചവിക. s. 1. The long pepper plant. കാട്ടതിപ്പലിക്കൊടി. 2. the wild pepper plant. കാട്ടുമുളകുകൊടി.

ചവികം. s. 1. The wild pepper plant. കാട്ടുമുളകുകൊടി. 2. the plant which yields long pepper. കാട്ടതിപ്പലിക്കൊടി.

ചവിട്ടു, or ചവുട്ടു. s. 1. Tread; footing; step with the foot. 2. a kick. 3. the rebounding of a gun. 4. a cocoa-nut shell used as an oil vessel. 5. treading on the wooden instrument mentioned in the following. 6. the act of dancing. 7. milling or making the body flexible by treading it all over with the feet. 8. striking as cocks in fighting 9. copulation, as applied to cattle fowls, birds. 10. the print of the foot or footstep. 11. submission, being under another's control. 12 treading a water wheel 13. thershing or treading out corn. 14. treading or making clay flexible for potter's work, &c. 15. contempt.

ചവിട്ടി. s. A wooden instrument for making even the earth in wet paddy lands; also ചവിട്ടുമരം.

ചവിട്ടുകല്ലു. s. A stepping-stone.

ചവിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To tread; to step. 2. to tread upon, 3. to trample upon, to kick. 4. to make flexible. 5. to destory. 6. to conceal. It is used in all the meanings under. ചവിട്ടു.

ചവിട്ടുപടി. s. 1. A footstep. 2. a treading board.

ചവിണ. s. 1. Pincers, tongs. 2. nippers. 3. snuffers.

ചവുക്കു. s. A whip, a carriage whip. ചവുക്കുകൊണ്ടടിക്കുന്നു. To whip.

ചവുക്ക s 1. A custom house, a toll office. 2. a square and open place erected to sit upon, a kind of summer house.

ചവുക്കാളം. s. A carpet.

ചവുക്കിളി. s. An ear-ring with a square appendage of gold.

ചവുക്കദാരൻ. s. A manager of a custom house, a chief custom house officer.

ചവയ്ക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ, v. a. To chew. to masticate.

ചവപ്പു. s. Chewing, mastication.

ചവ്യം. s. 1. The long pepper plant, 'Piper' chavya കാട്ടതിപ്പലിക്കൊടി. 2. the wild pepper plant, കാട്ടുമുളകുകൊടി.

ചവ്വു. s. The omentum, or caul wherein the bowels are wrapped.

ചഷകം. s. 1. A vessel for drinking spirits with, a wine glass. 2. any drinking vessel. പാനപാത്രം.

ചഷാലം s. 1. A wooden ring on the top of a sacrificial post. യൂപത്തിന്മേലെ വള. 2. an iron ring at the base of the post.

ചളി. s. 1, Mud, dirt, mire, clay sludge. 2. a mucus discharge from the bowels.

ചളിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു; പ്പാൻ. v. n. See ചലിക്കുന്നു.

ചളിപ്പു. s. See ചലിപ്പു.

ചളിപ്പദം. adj. Of the consistence of mud.

ചളുക്കം. s. The state of being bulged or bent inwards, spoken of metal vessels.

ചളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. s. 1. To bulge or bend in. 2. to crush.

ചളങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v n. 1. To be bulged or bent inwards, spoken of metal vessels. 2. to be crushed.

ചളപിളെ. adv. With a noise as of walking in mud. adj. Of the nature of sludge.

ചളമ്പ. adj. Unripe, said of betel-nut only.

ചള്ള. s. 1. Mud, clay, mire, sludge. 2. pod of beans.

ചള്ള°. adj. 1. Difficult. 2, abominable. 3. bad, obscene. 4. unripe ചള്ളും ചണ്ടയും ഉണ്ടാകുന്നു To quarrel. ചള്ള പിണയുന്നു. To quarrel. ചള്ള പറയുന്നു. To use bad language, to speak ill of. ചള്ളക്കൂടുന്നു. To quarrel.

ചക്ഷുശ്രവസ്സ° s, A serpent, a snake പാമ്പ°.

ചക്ഷുഷ്യ. s. A blue stone, or according to some the calx of brass used as a collyrium അഞ്ജനക്കല്ല°.

ചക്ഷുസ്സ°. s. The eye. കണ്ണ°.

ചറുചറെ. adv. Drizzlingly. ചറുചറെ പെയ്യുന്നു To drizzle.

ചാകുന്നു, ത്തു. വാൻ. v. n. To die, to expire, chiefly spoken of animals, insects, and reptiles.

ചാക്ക°. s. 1. Death. 2. a sackcloth. 3. a sack, a bag, a pocket.

ചാക്കാല. s. See ചാവുപുല.

ചാക്കിയാർ. s. 1. A class of Brahmans, who have lost caste. 2. a dancer, an actor, a mime.

ചാക്കുശീല. s. Sackcloth.

ചാക്കുസഞ്ചി. s. A bag made of sackcloth.

ചാക്രി. s. Situation, occupation.

ചാക്രികൻ. s. 1. An oil-man. 2. a bard who chants in chorus the praises of kings, heroes, &c. കൊട്ടിപ്പാടുന്നവൻ.

ചാംഗെരി. s. Wood sorrel, 'Oxalis monadelpha. പുളിയാറില.

ചാച്ചിൽ. s. An inclination, declivity, leaning sideways.

ചാഞ്ചാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To stagger, to reel, to waddle. 2. to rock to and fro, to shake, to totter.

ചാഞ്ചാട്ടം. s 1. Staggering, reeling. 2. rocking, shaking.

ചാട°. s. 1. A cart. 2. a rack.

ചാടക. s. A young hen sparrow ഊൎക്കുരികിൽപ്പെട.

ചാടകെരം. s. A young sparrow, ഊൎക്കുരികിൽപക്ഷി.

ചാടൻ. s. A cheat, a rogue, a peculator, one who makes away with money, &c. entrusted to him. കള്ളത്രാണമുള്ളവൻ.

ചാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to leap, or jump. 2. to cause to rush out. 3. to pour out water, &c.

ചാടു s Pleasing or grateful discourse. ഇഷ്ടവാക്ക°.

ചാടുകാരം. s. A necklace strung alternately, with pearls and gold beads. പൊന്മണിയും മുത്തുംകൂട്ടി കോൎത്ത മാല.

ചാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To leap, to jump, to skip, to dance. 2. to rush on or into. 3. to escape. v n. 1. To be caught, to be ensnared. ചാടിക്കളയുന്നു. To leap down, over, through or into. 2. to escape. ചാടിപ്പോകുന്നു. To run away, to make one's escape

ചാടുപടു. s. A jester, a buffoon. പുറാട്ടുകാരൻ.

ചാട്ട°, s. 1. Wickedness, villany. 2. the act of casting or throwing. 3. leaping, jumping.

ചാട്ട. s. Whip-cord, a whip, a scourge.

ചാട്ടക്കാരൻ. s. 1. A jumper, a leaper. 2. a monkey, an ape.

ചാട്ടം. s 1. Leaping, jumping, leap, jump, skipping, dancing. 2. rushing on or into. 3. rushing down as water. 4. escape. 5. anger.

ചാട്ടകുന്തം. s. A lance, an iron pike.

ചാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To cast or throw darts, &c.

ചാട്ടമാട്ട°. s. Fraud, deceit, peculation.

ചാട്ടമാട്ടുകാരൻ. s. A deceiver, a cheat, a rogue, a peculator.

ചാട്ടുവില്ല°. s. A bow used for throwing darts &c.

ചാട്ടുളി. s. A harpoon.

ചാണ. s. A whet or grind stone. ചാണയുംപിടിക്കുന്നു. 1 To grind a knife, razor, &c. 2. to cut or polish gems.

ചാണകം. s. Cow-dung.

ചാണകവരളി. s. Dried cow-dung.

ചാണക്കല്ല°. s. A whet-stone, a grinding stone.

ചാണക്കൊല്ലൻ. s. 1. A knife grinder. 2. a polisher of tools, &c.

ചാണക്യൻ. s. 1. A proper name, the name of a sage. 2. the author of a work, compiled from the poems of various authors.

ചാണക്യസൂത്രം. s. The name of a work compiled from the poems of various authors by 'Chanakya'. ചാണക്യനീതി.

ചാൺ. s. 1. A span. 2. a measure, the length of a span.

ചാണ്ഡാലിക. s. 1. A vulgar lute. കിന്നരം. 2. a name of 'Durga'. ദുൎഗ്ഗ. 2. the wife of a 'Chandala.'

ചാതകം. s. A bird, a kind of cuckoo. വേഴാമ്പൽ.

ചാതിക്കാരം. s. Reconciliation, mediation. ചാതിക്കാരം പിടിക്കുന്നു. To appease, to reconcile.

ചാതുരി. s. Dexterity, ability, cleverness. നിപുണത.

ചാതുരികൻ. s. A charioter. സാരഥി.

ചാതുൎജ്ജാതം. s. The aggregate of four spices, cardamom seeds, cloves, the leaf of the clove tree, and the blossoms of the tree termed 'Mesua ferrea.'

ചാതുൎത്ഥികം. adj Fourth. നാലാമത്.

ചാതുൎത്ഥ്യം. adj. Fourth. നാലാമത്.

ചാതുൎമ്മാസ്യം. s. A term of four months.

ചാതുൎയ്യൻ. s. 1. An eloquent person, a famous speaker, an orator. 2. a clever, able person. വിദഗ്ദ്ധൻ.

ചാതുൎയ്യം. s. 1. Eloquence. 2. dexterity, address. 3. ability, cleverness. വിദഗ്ദ്ധത. 4. profound knowledge. adj. 1. Eloquent. 2. dexterous, skilful. 3. able, clever.

ചാതുൎവ്വണ്യം. s. The four tribes or castes viz. 'Brahman, Cshatriya, Vaisya,' and 'Sudra.'

ചാത്തൻ. s. 1. An evil spirit. 2. a cock.

ചാത്തം. s. A funeral ceremony, observed at various fixed periods and for different purposes, consisting of offerings with water and fire to the gods and manes, and gifts and food to the relations present and assisting Brahmans or priests. It is especially performed for a parent recently deceased, or for three paternal ancestors, or for all ancestors collectively, and is supposed necessary to secure the ascent and residence of the souls of the deceased in a world appropriated to the manes. ചാത്തം കഴിക്കുന്നു. To perform or observe a 'chattam.'

ചാന്ത്. s. 1. Mortar, or cemet made of fine lime with water. 2. wood-oil or tar. ചാന്തിടുന്നു. To plaster with fine mortar, &c.

ചാന്താട്ടം. s. Plastering with fine mortar.

ചാന്ദ്രകം. s. A kind of honey. തേൻ.

ചാന്ദ്രമാനം. s. A calculation made from the motion of the moon in its orbit.

ചാന്ദ്രമാസം. s, A lunar month.

ചാന്ദ്രം. s. 1. A month, a lunar month. 2. the light fortnight, or half month during which the moon is on the increase. adj. Lunar.

ചാന്ദ്രായണം. s. A religious or expiatory observance, regulated by the moon's age, diminishing the daily consumption of food every day, by one mouthful during the dark half and increasing it in like manner during the light half.

ചാന്ദ്രി. s. 'Budd'ha, ബുധൻ.

ചാന്നാട്ടി. s. A woman of the 'Shanar tribe.

ചാന്നാൻ. s. A 'Shanar.' or man of the 'Shanar tribe, whose occupation is to extract the toddy or sap from the palm or palmira tree.

ചാപധരൻ. s. One armed with a bow, an archer. വില്ലാളി, വില്ലുധരിച്ചവൻ.

ചാപപാണി. s. One armed with a bow, an archer. വില്ലുധരിച്ചവൻ.

ചാപം. s. 1. A bow. വില്ല്. 2. a sign in the Zodiac, 'Sagittarius. ധനസ്.

ചാപലം. adj. 1, Unsteady, fickle. 2. tremulous, 3. fearful. ഇളക്കമുള്ള. s. Unsteadiness.

ചാപല്യം. s. Fickleness, unsteadiness, (literally or metaphorically.) ഇളക്കം.

ചാപി. s. An archer, one armed with a bow. വില്ലു ധരിച്ചവൻ.

ചാപ്പ. s. 1. The cock of a gun. 2. a mark or impression, as from stamping or printing.

ചാമ. s. A kind of grain called millet, 'Panicum miliaceum,' &c. (Lin.)

ചാമരം. s. A 'Chowri,' the tail of the 'Bosgrunniens,' used to whisk off flies, ചമരിമൃഗത്തിന്റെ വാൽ.

ചാമൎത്തം. s. A pupil's having completed his studies and taking leave of his preceptor.

ചാമീകരം. s. Gold. പൊൻ.

ചാമുണ്ഡ. s. A name of 'Cali or Durga.' കാളി, ദുൎഗ്ഗ.

ചാമുണ്ഡി. s. A name of 'Durga or Cali.' ദുൎഗ്ഗ, കാളി.

ചാമ്പ. s. The 'Jamba' tree.

ചാമ്പൽ. s. 1. Ashes. 2. closing or shutting the eyes, the closing or contraction of flowers.

ചാമ്പുന്ന, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To shut or colse as the eyes. 2. to be closed, to close, to contract, as flowers.

ചാമ്പെയം s. 1. 'Champaca, Michelia champaca.' ചെമ്പകം. 2. a plant, commonly 'Nagacesar.' നാഗപ്പൂമരം.

ചായ. s. Tea. ചായകുടിക്കുന്നു. To drink tea.

ചായക്കാരൻ. s. 1. A dyer. 2. a painter. 3. a washerman.

ചായപ്പുടവ. s. A dyed or coloured cloth or garment.

ചായം. s. 1. Colour, dye. 2. paint. ചായമിടുന്നു. To paint. ചായം കയറ്റുന്നു. To dye, to paint. ചായം കാച്ചുന്നു. To dye. ചായം പിടിക്കുന്നു. To imbibe or take the dye. ചായം മുക്കുന്നു. To dip in the dye.

ചായമാനം. s. A prop, a support, a stay.

ചായൽ. s. 1. Colour. 2. likeness. 3. shade, shadow. 4 a side.

ചായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bend, to incline, to cause to lean to one side. 2. to cause to rest against. 3. to draw over to a party. 4. to listen, to incline the ear.

ചായിപ്പ്. s. 1. A sloping shed or room added to a house. 2. inclination to a party.

ചായില്യം. s. Vermilion.

ചായിവ്. s. 1. Inclination, bending downwards. 2. declivity, slope. 3. inclining to one side, leaning sideways. 4. inclination to party.

ചായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To incline, to lean to one side, to bend, to hang downwards. 2. to rest against. 3. to lie upon. 4, to wave. 5. to be of a party, to be attached to one person.

ചാരകൻ. s. 1. A groom, a horse-man, a cavalier. കുതിരക്കാരൻ. 2. an associate, a companion. കൂട്ടുകാരൻ.

ചാരചക്ഷുസ്സ്. s. Obtaining information by means of a messenger. ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം അറിയപ്പെടുന്നത്.

ചാരടി. s. The suffruticose violet, 'Viola suffruticosa.' (Lin.) ഒരിലത്താമര.

ചാരണ. s. The spreading hogweed, 'Boerhavia diffusa.' (Lin.) തഴുതാമ.

ചാരണൻ. s. 1. A dancer, an actor, a mime. നാട്യക്കാരൻ. 2. a panegyrist of the gods. ദേവഗായകൻ.

ചാരത്ത്. adv. Near, at hand. സമീപത്ത്.

ചാരൻ. s. 1. A spy, a secret agent. 2. an emissary, a messenger. ദൂതൻ.

ചാരം. s. Ashes, wood ashes. ചാരം പിഴിയുന്നു. To wash clothes in ashes,

ചാരം. s. Going, motion, walk; also used with reference to the motion of a planet in orbit. ഗമനം.

ചാരൽ. s. 1. Reclining, or leaning against. 2. inclining, inclination. 3. desire.

ചാരവായു. s Summer air, zephyr, the west wind. പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റ്.

ചാരവെ. adv. Near, at hand. അടുത്ത്.

ചാരഴി. s. A kind of trellis or rails to lean against.

ചാരായക്കച്ചവടം. s. Dealing in arrack or spirituous liquors.

ചാരായക്കട. s. An arrack or spirit shop.

ചാരായക്കാരൻ. s. A distiller, or seller of distilled spirits, a spirit merchant.

ചാരായക്കുത്തുമതി. s. Arrack farm, or contract of government.

ചാരായക്കുത്തുമതിക്കാരൻ. s. A contractor or farmer of arrack or spirituous liquors.

ചാരായം. s. Arrack, spirituous liquor, distilled liquor.

ചാരി. s. A walker, a traveller. നടപ്പുകാരൻ.
ചാരിണി. s. fem. A walker. നടപ്പുകാരി.

ചാരിത്രദൂഷണം. s. Misconduct, ill-behaviour. മൎയ്യാദഭംഗം.

ചാരിത്രഭംഗം. s. Misconduct, immorality. ചാരിത്രദൂഷണം.

ചാരിത്രശീല s. A well-behaved woman. മൎയ്യാദക്കാരി.

ചാരിത്രശുദ്ധി. s. Impeachable conduct, upright behaviour. ശുദ്ധമുള്ള ആചാരം.

ചാരിത്രം. s. 1. A fixed institute, proper or peculiar observance or practice, peculiarity of customs or conduct. 2. good conduct. മൎയ്യാദ ആചാരം.

ചാരിയാവ്. s. Fine woollen cloth.

ചാരു. adj. Beautiful, elegant, graceful, good. കാന്തിയുള്ള

ചാരുത. s. Beauty, gracefulness, comeliness, elegance. കാന്തി.

ചാരുത്വം s. See the preceding.

ചാരുന്നു, രി, വാൻ. v. n. 1. To lean, to incline, to rest against or upon. 2. to trust, to rely upon, to depend. 3. to be of one's party, or

one's side, to be attached to a person. 4. to shut, to close, as a door. v. a. 1. To shut, to close, as a door. 2. to lay to another's charge.

ചാരുപടി. s. A kind of couch fixed in the wall.

ചാരുഫല. s. A grape. മുന്തിരിങ്ങാ.

ചാരുമരം. s. A prop, a support, a stay.

ചാരുമാനം. s. 1. A prop, a support, a stay, that which any one cleaves to or leans upon. 2. a slope, declivity. 3. refuge, protection

ചാരുശില. s. A jewel, a gem. രത്നം.

ചാരുശീലൻ. s. A well inclined person, one well disposed. ഗുണവാൻ.

ചാരുശീലം. s. Good conduct.

ചാരുസ്മിതം. s. A smile, smiling. പുഞ്ചിരി.

ചാർ s. A term of respect among the 'Nairs' affixed to their names.

ചാർച്ച. s. Relationship, connexion, kindred.

ചാർച്ചക്കാരൻ. s. A relation, a relative, a connexion, a kinsman.

ചാർച്ചിക്യം. s. Perfuming the person, smearing it with sandal, &c. കുറിയിടുക.

ചാത്തു°. s. 1. A writing, a document. 2. a title deed. 3. a catalogue, a list. 4. register. 5. clothing, dressing, decorating, adorning (honorific) 6. a white mark on the forehead of animals. 7. joining, piecing. a piece joined to another.

ചാത്തൽ. s. 1. The act of writing, or executing a document. 2. dressing, &c. 3. joining, piecing. 4. enrolment, register.

ചാത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To write. 2 to execute a document or title deed. 3. to dress, to decorate, to adorn (honorific). 4. to write particulars, to give a list, &c. 5. to join, to piece. 6. to enrol, to register.

ചാത്തുപടി. s. A catalogue, a register.

ചാത്തുമുറി. s. A document, title deeds, writings of land, &c.

ചാന്ന. adj. Akin, related to.

ചാന്നവൻ. s. A relative, a kinsman.

ചാന്നുള്ളവൻ. s. A relative, a kinsman.

ചാമ്മണം. s A multitude of hides, shields, &c. പരിചക്കൂട്ടം.

ചാമ്മിണം. s. A multitude of men armed with shields. പരിചക്കാരുടെ കൂട്ടം.

ചാർവ്വാകൻ. s. A sophist, a philosopher; one acquainted with the doctrines of the schools, a sceptic in many matters of 'Hindu' faith, and considered by the orthodox as an atheist or materialist.

ചാർവ്വാകം. s. Scepticism, sophistry in reference to 'Hinduism.' ചാർവ്വാകമതം.

ചാലനം. s. A sieve, a strainer. ചല്ലട.

ചാലനി s. A sieve, a strainer. ചല്ലട.

ചാലവേ. adv. Well, properly, regularly, in good order. നല്ലവണ്ണം.

ചാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub, to bray. 2. to grind fine, to mix well and fine, as medicine, paint, 'chunam', &c.

ചാലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To plough. 2. to make a small water channel in fields.

ചാലിയത്തി. s. The wife of a weaver, a woman of that class.

ചാലിയൻ. s. A weaver.

ചാലിയപ്പരിച. s. A red shield.

ചാലിയപ്പരിഷ. s. The tribe of weavers.

ചാലിയം. s. 1. Vermilion, cinnabar, the red sulphuret of mercury. 2. the name of a place or port near Calicut.

ചാലെ adv. Well, properly, regularly, in good order. നല്ലവണ്ണം.

ചാലക വാതിൽ. s. An air hole, a loop-hole, a round window, a 'bull's eye,' &c. കിളിവാതിൽ

ചാല്°. s. 1. A furrow made by a plough. a water channel, a water-course. 3. a harbour. 4. time. as ഒരു ചാല്°, രണ്ടു ചാല്° ഉഴുന്നു. To plough a field once, twice, &c. 5. order, regularity. 6. a channel for irrigation.

ചാല്പണി. s. Ploughing, culture.

ചാലല്യം. s. Vermilion, the red sulphuret of mercury.

ചാവു°. s. Death, dying, demise.

ചാവടി. s. 1. A public lodging place. a shelter for travellers, a 'Choultry', a caravansary. 2. a hall. 3. an office. a 'Cutvall's office. 4. a custom house. 5. a horse stable.

ചാവട്ട. s. 1. A 'dewan'. 2. the back or foot pillow of palankeen.

ചാവൽ. s. 1. A cock. 2. the male of birds in general.

ചാവുകടി. s. A race becoming extinct by death.

ചാവുപിള്ള. s. A still-born child.

ചാവുപുല. s, Mourning on the death of a relative observed by the Hindus for a certain number of days; imaginary pollution from the death of a relation.

ചാവുറം. adj. Prepared or ready to die in battle.

ചാവുറവൻ. s. One who has resolved or is prepared to lay down his life in battle.

ചാവേറു°. adj. See the preceding.

ചാവേറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To rush tnto battle at the peril of one's life.

ചാവേറുവൃത്തി. s. Land, gardens, &c.. given by Government to the family of a person who has died in battle or conquered: a pension; a military reward for service.

ചാവോല. s. A written "ola" or notice of the death of a person.

ചാഷം. s. The blue jay. തെപക്ഷി.

ചാള s. 1. A sea fish, a sardine. 2. a hut, a shed. 3 a. guard house.

ചാളിക. s. A money bag made of cloth, containing a certain amount of money.

ചാക്ഷുഷം. adj. Visible, perceptible, seen. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള.

ചാക്ഷുഷികം. adj. See the preceding.

ചാഴി. s. 1, An insect very destructive to paddy, a worm, a gnat, the cankerworm. 2. blight.

ചാഴിക്കോൽ. s. A branch of a tree daubed with a drug to ward off the above insect. ചാഴിവിലക്കുന്നു. To perform a superstitious ceremony for the same purpose.

ചാറു°. s. 1. The sap of a palm tree, &c. 2. broth 3. a condiment made of salt, tamarind and pepper. മുളകുചാറു°. Pepper broth, or soup.

ചാറ. s. A jar, or large earthen vessel.

ചാറൽ s. Drizzling rain.

ചാറൽമഴ. s. Drizzling rain.

ചാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To drizzle.

ചാററു°. s. Talking or speaking loud.

ചാററുന്നു,ററി,വാൻ. v a. 1. To talk or speak loud. 2. to call loudly on the gods and sing as the astrologers do.

ചികയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To scratch the earth as fowls for food 2. to search the dust for any thing lost.

ചികിത്സ. s. Practice of medicine, healing, curing, administering, or applying remedies, ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു. To apply remedies, to doctor, to physic.

ചികിത്സകൻ. s A physician, a surgeon, a medical man. വൈദ്യൻ.

ചികിത്സക്കാരൻ. s. A physician, a surgeon.

ചികിത്സാക്രമം. s. A medical book, or practice of medicine.

ചികിത്സാ ഗ്രന്ഥം. s. A medical book.

ചികിത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To apply remedies, to doctor, to physic.

ചികീൎഷ. s. Desire to act, or do any thing. ചെയ്‌വാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ചികുരം. s. Hair. തലമുടി.

ചിക്രോഡം. s. A squirrel. അണ്ണാൻ.

ചിക്കു°. s. 1. Spreading rice or any thing in the sun to dry. 2. combing or dressing the hair.

ചിക്കണം. adj. Bland, soft, mild, unctuous, emollient. മാൎദ്ദവമുള്ള.

ചിക്കസം. s. Barley meal. യവചൂൎണ്ണം.

ചിക്കനെ. adv. Quickly, speedily. വേഗത്തിൽ,

ചിക്കുന്നു. ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To spread rice or paddy to dry. 2. to dress or comb the hair.

ചിക്കപരമ്പു°. s. A bamboo mat used for spreading rice or paddy to dry.

ചിക്കെന്നു°. adv. Quickly, speedily. പൊടുന്നനവെ.

ചിങ്കളക്കുരങ്ങു°. s. A kind of black monkey with a large beard.

ചിങ്കളം. s. 1. A kind of black monkey with a large beard. 2. a country, Ceylon. 3. the Cingalese language.

ചിങ്കളൻ. s. A Cingalese, a native of Ceylon.

ചിങ്കാരം. s. Ornament, beauty.

ചിങ്കാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To adorn, to decorate.

ചിങ്കി. s. A dance, a play.

ചിങ്കികളി. s. A dance, a play. ചിങ്കികളിക്കുന്നു. To dance, to play.

ചിങ്കിനെ. s. A mixture of poison.

ചിങ്ങക്കൂറു°. s. The season when the moon is in 'Leo'.

ചിങ്ങൻപഴം. s. A kind of plantain fruit.

ചിങ്ങമാസം. s. The month of August.

ചിങ്ങം. s. 1. The name of a month, August. 2. a sign in the zodiac, Leo.

ചിങ്ങം പുഴ. s. A grub, a worm.

ചിങ്ങം രാശി. s. The sign Leo.

ചിങ്ങം വാഴ. s. A kind of plantain tree.

ചിച്ചി. interj. Fie, for shame, an expression of scorn or contempt.

ചിഞ്ച. s. The tamarind tree. വാളമ്പുളി.

ചിഞ്ചാടകം. s. Ginger, ചുക്ക്.

ചിട. s. A long and entangled plait of hair.

ചിടയൻ, s. 1. One who wears long and clotted hair. 2. an intoxicating plant.

ചിട്ടി. s. 1. A document or writing given by Government to the Rytos, renters of land, certifying the amount of land and gardens assessed in their name. 2. a lot. 3. a club.

ചിട്ടിക്കാരൻ. s. A member of a club.

ചിട്ടിക്കുറി. s. A lot. a share.

ചിട്ടിപ്പതിവ്. s. A receipt for tax given to a Ryot by a Gevernment officer, the amount of which has not been entered in the regular accounts.

ചിത. s. A funeral pile. പട്ട.

ചിതക്കേട്. s. 1. Impropriety, unbecomingness. 2. disagreeableness, uncomeliness. 3. sickness.

ചിതമാകുന്നു. യി, വാൻ. v. n. 1. To be proper, becoming. 2. to be agreeable, comely.

ചിതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make proper, suitable, becoming. 2. to make agreeable, pleasing. 3. to make well.

ചിതം. s. 1. Propriety, fitness, suitableness. 2. agreeableness, comeliness, 3. health. adj. 1. Fit, proper, suitable. 2. agreeable, comely. 3. healthy. ചിതംവരുത്തുന്നു. See ചിതമാക്കുന്നു.

ചിതൽ. s. White ants; termes. ചിതൽ പിടിക്കുന്നു. White ants to attack, or destroy. ചിതലെടുക്കുന്നു.

ചിതൽപ്പുറ്റ്. s. A place whence white ants issue forth.

ചിതറൽ. s. 1. Scattering, dispersing. 2. dissipation. 3. breaking to pieces. 4. spilling, shedding.

ചിതറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To scatter, to disperse. 2. to break in pieces. 3. to spill, to shed.

ചിതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To be scattered, dispersed. 2. to be broken to pieces. 3. to be spilt, to be shed.

ചിതർനെയ്. s. Ghee. or melted butter.

ചിതി. s. 1. A funeral pile പട്ട. 2. a heap, a quantity. കൂമ്പാരം.

ചിത്ത്. s. The mind or faculty of reasoning ബോധം. the heart, considered as the seat of the intellect. ind. An affix to words giving them an indefinite signification, as കസ്യചിൽ, Of some one, &c.

ചിത്തകാമ്പ്. s. The mind, the understanding. മനസ്സ്, ബോധം.

ചിത്തചാഞ്ചല്യം. s. 1. Timidity, fear. 2. doubt.

ചിത്തജന്മാവ്. s. A name of CAMA, or the Indian Cupid കാമൻ.

ചിത്തനിരോധനം. s. Quiet. tranquillity.

ചിത്തപത്മം. s. The mind: the heart considered as the seat of the intellect. മനസ്സ്.

ചിത്തപ്രസന്നത. s. Happiness, gaiety, joy സന്തോഷം.

ചിത്തഭ്രമം. s. See ചിത്തവിഭ്രമം.

ചിത്തം. s. 1. The mind or faculty of reasoning. മനസ്സ്. 2. the heart considered as the seat of the intellect. 3. inclination. 4. will, pleasure.

ചിത്തരംഗം. s. The mind. മനസ്സ്.

ചിത്തവിപ്ലവം. s. Madness, insanity ഭ്രാന്ത്.

ചിത്തവിഭ്രമം. s. 1, Confusion, distraction of mind. പരിഭ്രമം. 2. madness, derangement. ഭ്രാന്ത്.

ചിത്തവൃത്തി. s. Disposition. ശീലം, മനോവ്യാപാരം.

ചിത്തശാന്തി. s. Quietness of mind. tranquillity, calmness. മനസ്സടക്കം.

ചിത്തശുദ്ധി. Purity of mind, sincerity.

ചിത്തസമുന്നതി. s. Pride, arrogance, 'hauteur,' haughtiness. അഹങ്കാരം.

ചിത്താനന്ദം. s. Happiness, gaiety, joy. സന്തോഷം.

ചിത്താനുവർത്തനം. s. Submission, resignation, obedience. ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുക.

ചിത്താഭിലാഷം. s. Expectation, hope. ആശാബന്ധം.

ചിത്താഭോഗം. s. 1. Consciousness of pleasure, or pain. മനോവൃത്തി. 2. the attention of the mind to its own sensations.

ചിത്തോത്ഥം. s. See ചിത്തസമുന്നതി.

ചിത്യ. s. A funeral pile. പട്ട.

ചിത്ര. s. 1. The fourteenth lunar mansion, the name of an asterism in the virgin's spike. 2. a plant. എലിച്ചെവിയൻ. 3. a kind of cucumber ചെറുകമ്മട്ടി. 4. the month of April, which is the first month of the Hiudu year. മേടമാസം.

ചിത്രകണ്ഠം. s. A pigeon. പ്രാവു°.

ചിത്രകം. s. 1. A mark made with sandal, &c on the forehead. തൊടുകുറി. 2. the 'Cheeta' or small hunting leopard. പുലി 3. the castor oil plant ആവണക്ക°. 4. a medicinal plant called the Ceylon lead-wort, 'Plumbago Zeylanica' കൊടുവേലി.

ചിത്രകംബളം. s. A carpet. പരവിതാനി.

ചിത്രകരൻ. s. A painter, a limner, a sculptor. ചിത്രം എഴുതുന്നവൻ.

ചിത്രകൎമ്മം. s. 1. Painting, drawing. ചിത്രമെഴുത്തു°. 2. a tree, 'Dalbergia ougieniensis'. തൊടുക്കാര.

ചിത്രകായം. s. A tiger. കടുവാ.

ചിത്രകൂടം. s. 1. A room adorned with pictures. 2 the name of a mountain in 'Bundelcund and first abode of RAMA in his exile. ഒരു പൎവ്വതം. 3. an idol placed in a grove.

ചിത്രകൃത്ത°. s. 1. A painter, a limner. ചിത്രകാരൻ. 2. a tree, 'Dalbergia ougieniensis.' തൊടുക്കാര.

ചിത്രക്കാരൻ. s. A painter, a miniature painter, a limner, a sculptor, a carver.

ചിത്രചിത്രം. adj. Very wonderful.

ചിത്രഗുപ്തൻ. s. 1. A name of 'Yama' യമൻ. 2. 'Yama's registrar, who it said records the vices and virtues of mankind.

ചിത്രഗ്രീവം. s. A pigeon പ്രാവു°.

ചിത്രതണ്ഡുല. s. 1. A medicinal plant, said to posses anthelmintic virtues. വിഴാൽ. 2. the castor oil plant. ആവണക്ക°.

ചിത്രത്തയ്യൽ. s. Fancy needle-work, embroidery.

ചിത്രപടം. s. 1. A picture. ചിത്രം. 2. chintz. അച്ചടിശീല.

ചിത്രപൎണ്ണി. s. A plant. ഒരില.

ചിത്രപ്പണി. s. 1. The art of painting. 2. painted or carved work.

ചിത്രപ്പണിക്കാരൻ. s. 1. A painter. 2. a carver.

ചിത്രപ്പല്ല°. s. A painting brush.

ചിത്രഭാനു. s. 1 Fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

ചിത്രമെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. To paint, to draw a figure, to take a likeness.

ചിത്രമെഴുത്തു°. s. Painting. drawing.

ചിത്രം. s. 1. Wonder, surprise, astonishment. അത്ഭുതം. 2. painting, delineation, drawing, writing, &c. 3. a picture, a painted figure. 4. a carved work. 5. a variegated colour. പലനിറം. adj. 1. Wonderful, surprising. 2. variegated, spotted, speckled.

ചിത്രരഥൻ. s. One of the 'Gandharbas' or choristers of INDRA's heaven. ഒരു ഗന്ധൎവ്വൻ.

ചിത്രലേഖനം. s. Painting, drawing. ചിത്രമെഴുത്തു°.

ചിത്രവാലം. s. A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

ചിത്രശിഖണ്ഡികൾ. s. plu. The seven sages or R'ishis,' but especially as represented in the seven principal stars of the great bear: these sages are 'Marichi, Atri, Angiras, Pulastva, Pulaha, Cratu, and Vasishtha.' സപ്തമുനികൾ.

ചിത്രശിഖണ്ഡിജൻ. s. A name of 'Vrihaspati'. വ്യാഴം.

ചിത്രാന്നം. s. Boiled rice coloured with turmeric, &c. പലനിറമുള്ള അന്നം.

ചിത്രാപൌൎണ്ണമി. s. The full moon in April, a fast day, when a cermony is performed, having reference to 'Chitragupta, the registrar of 'Yama' മേടമാസത്തിൽ വെളുത്തവാവു°.

ചിത്രാംബരം. s. A printed cloth. ചിത്രമുള്ള വസ്ത്രം.

ചിത്രാസനം. s. A square carpet, of a 'variegated' colour, used by Brahmans, &c., during prayer. പലനിറമുള്ള ആസനം.

ചിത്രിക. s. A mark left in a book.

ചിത്രിണി. s. A meretricious woman; the Hindus divide women into four classes, according to their dispositions; to the second of which they give this name. നാലുവക സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.

ചിത്സ്വരൂപം. s. The soul. ആത്മാവു°.

ചിദംബരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ചിദംബരം. s. 'Chillumbrum' a celebrated place on the Coromandel coast, near the Coleroon river, where there is a famous pagoda or temple dedicated to SIVA. ഒരു നഗരം.

ചിദാത്മാവു°. s. The soul. ആത്മാവു°.

ചിദാനന്ദം. s. Happiness, joy. സന്തോഷം.

ചിദാഭാസൻ. s. Life, existence. ജീവാത്മാവു്.

ചിദ്രൂപൻ. s. A name of God. പരമാത്മാവു്.

ചിദ്രൂപം. adj. 1. Amiable, kind hearted. 2. wise, intelligent, of liberal and expansive mind.

ചിന. s. 1. Pregnaney as applied to cattle. 2. branch of a tree, or of an antler. 3. fruit partly ripe.

ചിനക്കു്. s. 1. A bit, a little, a small quantity, a portion. 2. an incision, a laceration, a scratch.

ചിനക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v.a. 1. To scratch. 2. to lacerate, to make an incision. 3. to stir.

ചിനങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be scratched. 2. to be divided in small quantities.

ചിനമ്പു്. ind. A little, a small quantity.

ചിനം. s. Fury, wrath, indignation.

ചിനയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To shoot forth to branch out. 2. to be with young. 3. to ripen.

ചിനെപ്പു്. s. 1. Sprouting, shooting forth. 2. a small branch. 3. the state of being partly ripe.

ചിന്നു്. s. A kind of humming tune, a hum. ചിന്നു പാടുന്നു. To hum to make a humming noise.

ചിന്ത. s. Thought, reflection, consideration, recollection. വിചാരം.

ചിന്തനം. s. Reflection. വിചാരം.

ചിന്തനീയം, adj. Worthy of consideration. ചിന്ത്യം.

ചിന്താമണി. s. 1. The name of a medical book, which treats on prepared medicines. ഒരുവക വൈദ്യശാസ്ത്രം. 2 a fabulous gem, supposed to yield it's possessor whatever may be required.

ചിന്താരത്നം. s. The name of a kind of religious book.

ചിന്താവശൻ. s. One who is perplexed, or distracted in mind, embarrassed. വിഷാദമുള്ളവൻ.

ചിന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To think, to refleet. to meditate, to consider.

ചിന്തിതം. s. Thought, reflection, opinion, purpose, desire. adj. Thought, reflected, desired.

ചിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. n. To shed, to be shed, to spill, to be spilt.

ചിന്നൂരം. s 1. Minium or red lead. 2. the colour, red. 3. a medical compound made of minerals; precipitate of mercury. 4. a tree or shrub. 'Ixora coccinea' (Lin) സിന്ദൂരം

ചിന്നൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To prepare ചിന്നൂരം. red of minerals.

ചിന്തേതു്. s. A burnishing chisel, stick or knife, a polishing iron, a carpenter's plane.

ചിന്തേരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To furbish, to smooth, to polish, to plane.

ചിന്ത്യം. adj. 1. Worthy of consideration. ചിന്തിപ്പാനുള്ള. വിചാരിപ്പാനുള്ള. 2. comprehensible.

ചിന്നൽ. s. 1. Scattering, dispersing. 2. dissipation. 3. breaking to pieces, eracking. 4. spilling, shedding.

ചിന്നി. s. A small measure used for liquids.

ചിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. a. 1. To scatter, to disperse. v. n. To be scattered, to be dispersed. 2. to be spilt, to be shed. 3. to be cracked.

ചിന്മയൻ. s The supreme, intelligent Being God, the giver of wisdom.

ചിന്മയി s. Philosophical illusion idealism.

ചിപിടകം. s. Rice or grain flattened. അവിൽ

ചിപ്പം. s. 1. A bundle or bale of tobacco. 2. A bundle of rice or other corn, &c. 3. a parcel, a packet. ചിപ്പം കെട്ടുന്നു. To pack up, to bale, to bind up in a bundle, &c.

ചിപ്പി. s. A small shell.

ചിബുകം. s. The chin. താടി.

ചിമിട്ടു്. s. 1. Alacrity, speed, vigour, expedition. 2. dexterity, expertness. 3. frightening, threatening, menacing.

ചിമിട്ടുന്നു ട്ടി, വാൻ. v. n. 1. To be expeditious, quick, 2. to frighten, to threaten, to menace.

ചിമിഴു്. s. A small box; a little box' a casket

ചിമുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To beat with the fist. 2. v. n. to move. 3. to speak.

ചിമ്മുന്നു മ്മി, വാൻ. v. n. To seel, to close the eyes. to twinkle with the eyes.

ചിമ്മൽ. s. The twinkling of an eye.

ചിയ്യാൻ. s. One of a class of palankeen bearers.

ചിര. s. Shaving.

ചിരകാലം. ind. A long time.

ചിരക്രിയൻ. s. A dilatory, tedious, slow person. മടിയൻ.

ചിരങ്ങ്. s. Itch, scab.

ചിരങ്ങൻ. s, A person who has the itch.

ചിരഞ്ജീവി. s. 1. A crow. 2. a long lived person. This is a term of kindness, implying a blessing of long life. often used by superiors to inferiors, by fathers to children or by elder to younger brothers.

ചിരട്ട. s. 1. A cocoa-nut shell. 2. the cad of the knee.

ചിരട്ടക്കരി. s. Charcoal made of cocoa-nut shells.

ചിരണ്ടി. s. A woman married or single, who continues to reside, after maturity, in her father's house. യൗവനം തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ.

ചിരന്തനൻ. s. The first being, God.

ചിരന്തനം. adj. Old, ancient, antiquated, long lasting. പണ്ടെയുള്ളത്.

ചിരം. ind. A long time. വളരെ കാലം.

ചിരരാത്രം. s. A period of very many nights. വളരെ കാലം.

ചിരരാത്രായ. ind. A long time. വളരെ കാലം.

ചിരവ. s. An instrument of wood and iron to scrape out the kernel of the cocoa-nut.

ചിരവത്തടി. s. A block of wood to which the preceding instruments is fixed.

ചിരവനാക്ക്. s. The saw tongue of iron or scraper of the preceding.

ചിരവപ്പല്ല്. s. See the preceding.

ചിരസ്യ. ind. A long time. വളരെ കാലം.

ചിരായ. ind. A long time. വളരെ കാലം.

ചിരായുസ്സ്. s. Longevity, long-life. ദീർഘായുസ്സ്.

ചിരാൽ. ind. A long time. വളരെ കാലം., s. A name of 'Garuda.' ഗരുഡൻ.

ചിരി. s. 1. A laugh, laughter. 2. ridicule.

ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To laugh. 2. to ridicule, to laugh at.

ചിരിവില്വം. s. A tree. ആവി വൃക്ഷം.

ചിരയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To shave.

ചിരേണ. ind. A long time. വളരെ കാലം.

ചില. adj. Some, more or less, certain.

ചില ചില. adj. Some, more or less, certain.

ചിലതു്. s. Some part, a certain part.

ചിലന്തി. s. 1. A spider. 2. a kind of scab, or itch on the legs of children. 3. a small boil.

ചിലപ്പോൾ, adv. Sometimes, now and then, at one time or another.

ചിലമ്പ്. s. A tinkling ornament for the feet made of gold, silver, or brass, and filled with pebbles in order to sound; it is worn by women, and also by dancers or stage players.

ചിലമ്പൽ. s. 1. A tinkling sound, sound. 2. the state of being out of tune, as a 'Veena,' &c.

ചിലമ്പാണ്ടി. s. A very low class of Brahmans.

ചിലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To sound, to make a a tinkling sound. 2. to be out of tune, as a 'Veena', pianoforte &c.

ചിലചൊലി. s. The sound of the above tinkling ornament.

ചിലർ, ചിലവർ. s. plu. Some persons, certain persons; a few persons.

ചിലവ്. s. 1. Expense, expenditure, disbursement. 2. cost; charge. 3. batta. 4. money for expenses.

ചിലവഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To spend, to expend. 2. to lavish, to consume, to waste.

ചിലവറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. See the preceding.

ചിലവറുപ്പ്, s. Expense, expenditure.

ചിലവാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be expended, to be spent, to be finished. 2. to be consumed, to be laid out. 3. to be squandered; to be wasted.

ചിലവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To spend, to expend. 2. to lavish, to squander, to waste.

ചിലവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To spend, to expend, to lay out, to have the charge of money to be expended for any thing. 2. to bestow as expense.

ചിലിമ്പി s. The part of the Hooka in which the fire is put when smoking.

ചിലുകം. s. Mischief trouble arising from dispute, discord. ചിലുകടിക്കുന്നു. To excite mischief, to produce discord.

ചിലുകൻ. s. A mischievous, quarrelsome person.

ചിലുക്ക്. s. A spike put in the ground.

ചിലു ചിലെ. adv. With a low tinkling sound.

ചിലെപ്പ്. s. 1. A confused noise, the mur-

muring or buzz of a crowd. 2. the humming noise of bees. 3. the chirping of birds; or chattering of a monkey. 4. the tinkling sound of ornaments. 5. the barking of dogs from fear.

ചിലെയ്ക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To make a confused or buzzing noise. 2. to hum as bees. 3. to chatter, to chrip. 4. to tinkle, to sound as trinkets. 5. to bark as dogs, from fear.

ചിലെടത്തു°. adj. Somewhere.

ചില്ലു°. s. 1. A round glass. 2. glass. 3. a play thing made of earth, stone, &c. 4. the whirlbone or cap of the knee. 5. shot.

ചില്ലൻ. s. One who has bleared or sore eyes. ചീക്കണ്ണൻ.

ചില്ലം. s. 1. Soreness in the eyes, blearedness. ചീക്കണ്ണ°. 2. a kind of kite. ഒരു വക പരുന്തു°.

ചില്ലാ. adj. 1. Trifling, mean, small, little, few. 2. sundry. s. Odd sums.

ചില്ലാക്കച്ചവടം. s. Petty merchandise, retail trade.

ചില്ലാക്കട. s. A shop where trifling articles are sold, retail shop.

ചില്ലാക്കാരൻ. s. A petty merchant, a retail shopkeeper.

ചില്ലാങ്കുരി. s. A kind of fish.

ചില്ലി. s. 1. A small hole in a pot, paper, &c. 2. a small branch of a tree. 3. the eye-brows. പുരികം. 4. a cricket.

ചില്ലിക്കണ്ണു°. s. A little hole.

ചില്ലിക്കൊടി. s. The eye-brows. പുരികം.

ചില്ലിലത. s. The eye-brows പുരികം.

ചില്ലറം. adj. Odd, or more than a round number specified, indefinitely exceeding it; petty, trifling, sundty s. Odd sums. അവൻ എനിക്കു° അമ്പതിച്ചില്ലറം രൂപാ തരുവാൻ ഉണ്ടു°. He owes me fifty and odd rupees.

ചിവുകം. s. The chin. താടി.

ചിഹ്നം. s. 1. A mark of any kind, spot, or stain. മറു. 2. a sign, or symbol, &c. അടയാളം.

ചിളിചിമം. s. A kind of sprat. ചെമ്മീൻ.

ചിളുങ്കു°. s. Betel- nut cut and dried before ripe.

ചിറ. s. 1. A bank, a dam or mound of earth across rivers, ditches, or dividing fields, and serving during their inundation in the rains as a cause-way or passage for travellers, &c., an embankment. 2. a large pond or pool. 3. captivity, slavery. ചിറകെട്ടുന്നു. To make a bank to stop water, to make an embankment.

ചിറകു°. s. 1. A bird's wing, feathers 2. the fin of a fish. 3. the wing of a house. 4. the feather of an arrow. 5. the round piece of wood at the end of a native canoe.

ചിറക്കുഴി. s. A lake.

ചിറപ്പു°. s A festival in honor of GENESA or of the tutelary deity of a village: being usually some form or incarnation of 'Durga'. ചിറപ്പു കഴിക്കുന്നു. To celebrate this festival.

ചിറാകു°. s. A shark.

ചിറാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To neigh, as a horse.

ചിറാലിപ്പു°. s. Neighing, as of a horse.

ചിറി. s. The part of the face below the nose.

ചിറു. adj. (In composition) small.

ചിറുപ്പൻ s. A paternal uncle, or father's younger brother, also the mothers's younger sister's husband.

ചിറുമൃതു°. s The creeping plant termed Heart-leaved moon seed; 'Menispermum Gocculus or cordifolium.'

ചിറുമ്മ. s. The wife of the father's younger brother; also the maternal aunt, or mother's younger sister.

ചിറുരത്ത. s. The lesser Galangal.

ചിറുാട. s. A garment, a child's dress.

ചിറുാണി. s. A wooden nail or peg.

ചിറാമ്പൽ. s. A water lily, 'Nymphœa stellata.

ചിറുായ്മ. s. Service.

ചിറാവണക്കു°. s. The common Palma Christi or castor oil plant, Ricinus communis. (Lin.)

ചിറാറു°. s. A rivulet, a streamlet.

ചിറിമ്പം. s Sensuality.

ചിറീന്തു° s. 1. A kind of palm. 2. a kind of perfume, 'Mura'.

ചിറുളി. s A chisel.

ചിറെള്ളു°. s. A small kind of sesamum, Sesamum orientale.'

ചിറൊറാട്ടു°. s. A small blood-sucker.

ചീ interj. Expressive of disgust, contempt, or shame. Fie! for shame, &c.

ചീകു°. s. A fish.

ചീകൽ. s. 1. Combing. 2. smoothing, polishing, burnishing. 3. scraping, shaving. 4. erasing, scratching out.

ചീകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. 1. To comb the hair 2. to smooth, to polish, to furbish. 8. to scrape or shave. 4. to sharpen a stick with a knife. 5. to erase, to scratch out.

ചീങ്കുഴൽ s. A kind of flute or fife.

ചീകുളി. s. A burnishing chisel, stick or knife, a polishing iron.

ചീക്ക. s. Itch. adj. Bad; rotten.

ചീക്കണ്ണു°. s. See ചീല്ലം.

ചീക്കണ്ണൻ. s. See ചീല്ലൻ.

ചീങ്കണ്ണി. s. A crocodile, or alligator.

ചീങ്കണ്ണിപ്പാറ. s. Red rock.

ചീങ്കല്ലു°. s. Soft stone.

ചീച്ചിൽ. s. Rottenness, decay, putrefaction.

ചീട. s. A kind of round cake, biscuit.

ചീട്ടു°. s. 1. A note, a small letter, a chit. 2. a bill, a bond. 3. chintz, painted cloth. 4. a lot. ചീട്ടെഴുതുന്നു. To write a note.

ചീട്ടി. s. Sheeting cloth.

ചീട്ടിത്തുണി. s. Sheeting cloth.

ചീത്ത. adj Bad, vile, base, wicked.

ചീത്തതരം. s. Badness, villany, baseness.

ചീത്തത്വം. s. Badness, villany, baseness.

ചീത്തം. s. 1. Strength, ability. 2. dexterity.

ചീത്തംകെട്ടവൻ. s. 1. One who is weak, feeble. 2. inexpert.

ചീനക്കടലാസു°. s. China paper.

ചീനക്കണ്ണാടി. s. A telescope.

ചീനക്കാരൻ. s. A Chinese.

ചീനക്കാരം. s. Alum, a corrosive from China.

ചീനക്കിഴങ്ങു°. s. Sweet potatoes, 'Convolvulus Batatas'. (Lin.)

ചീനക്കുട. s. A China umbrella.

ചീനക്കുഴൽ. s. 1. A telescope, a spy-glass. 2. a kind of flute.

ചീനച്ചട്ടി. s. Cast-iron.

ചീനപ്പട്ടു°. s. China-silk.

ചീനപ്പണി. s. China workmanship.

ചീനപ്പരണി s. A China-jar.

ചീനപ്പാവു°. s. China-root.

ചീനപ്പീഠം. s. A Chair.

ചീനമുളകു°. s. 1 A kind of chillies, long pepper. 2. cubebs.

ചീനം. s. 1 The name of a country, China. 2. a kind of deer. ഒരുവക മാൻ.

ചീനവെടി. s. A kind of fireworks, the blue-light.

ചീനവേലി. s. A kind of hedge, or fence of trellis-work.

ചീനാംശുകം. s. China silk. ചീനപ്പട്ടു°.

ചീനി. s. 1. An anchor. 2. long pepper. 3. a saddle. 4. a thorny creeping plant 'Mimosa abstergens'. (Rox.) 5. a tree. 6. sweet potatoes. ചീനിതാക്കുന്നു. To anchor, to cast anchor.

ചീനിക്കയർ. s. A rope cable.

ചീനിക്കാ. s. The fruit of a thorny creeping plant, 'Mimosa abstergens', പുളിഞ്ചിക്കാ. This fruit or fleshy legume dried and boiled, serves for cleansing the hair when bathing.

ചീനിക്കിഴങ്ങു°. See ചീനക്കിഴങ്ങു°.

ചീനിപ്പടൽ. s. The sweet potatoe plant.

ചീനോഷണം. s. Allspice, cubebs. വാൽമുളകു°,

ചീന്തു°. s. 1. A piece torn off, a streak. 2. a strip, a shred, &c.

ചീന്തൽ s. 1. A rent or tear. 2. a strip, a shred. 3. a torn cloth &c.

ചീന്തിപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be torn, or rent.

ചീന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. a. To tear, to rend. 2. to split, to divide.

ചീപ്പു°. s. 1. A comb, a curry comb. 2. a spout, a gutter. 3 a rut to fasten any thing 4. a bolt. 5. a part of a bunch of plantains having the form of a comb. 6. a cluster of green ginger or turmeric. ചീപ്പിടുന്നു. 1. To comb, to clean. 2. to fasten, to bolt. 3. to place a spout.

ചീമ്പ. adj. Bad, sore.

ചീമ്പക്കണ്ണൻ. s. One who has bad or sore eyes.

ചീമ്പൽ. s. The seeling, or closing the eyes. the twinkling of the eyes.

ചീമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To seel, to close the eyes, to twinkle with the eyes. 2. the eye to be sore.

ചീഞ്ഞ. adj. Bad, sore.

ചിമ്പ്രക്കണ്ണ്. s. A small eye.

ചിയക്കാ. s. See ചിനിക്കാ.

ചിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To blast, to cause decay, to spoil, to corrupt, to render useless. 2. to mascerate, to steep.

ചിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To spoil, to decay, to rot: to putrefy, to be putrefied. 2. to be overboiled.

ചിർ. s. 1. Increase. 2. stoutness.

ചിര. s. A potherb, greens.

ചിരകച്ചമ്പാവു്. s. See ചിരച്ചമ്പാവു്.

ചിരകമുല്ല. s. A kind of Jasmine, 'Jasminum undulatum'. (Willd.)

ചിരകം. s. Cumin, the plant or its seed 'Cuminum Cyminum'. (Lin.)

ചിരച്ചമ്പാവു്. s. A Superior kind of rice, or paddy, it's grain being white, and of a good flavour, resembling the cumin seed in shape.

ചിരത്തടം. s. A garden bed.

ചിരം. s. 1. Cloth. 2. clothes made of bark. 3. bark of trees, rind. മരത്തൊലി. 4. lead. ഈയം.

ചിരാപ്പു്. s. 1. A catarrh, a cold. 2. the mucus of the nose.

ചിരി. s. A cricket, a moth. ചിവിടു്.

ചിരിക. s. A cricket, a moth. ചിവിടു്.

ചിർക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. 1. bloat, to be puffed up, to foam. 2. to become stout, robust.

ചിർപ്പു്. s. 1. A bar, a latch, a catch. 2. a comb. 3. a piece of wood or door used to stop the water of a sluice, a flood gate. ചിർപ്പിടുന്നു. 1. To fasten, to bar. 2. to stop.

ചിർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To puff up, to bloat. 2. to thicken. 3. to increase.

ചിലാന്തി. s. 1. The tie beam of a roof. 2. a tree, the 'Portia.'

ചിവ. s. A kind of yam or potatoe plant.

ചിവക്കിഴങ്ങു്. s. A small kind of yam, or potatoe.

ചിവാരം. s. The tattered dress of a mendicant. പിച്ചക്കാരന്റെ കീറത്തുണി.

ചിവാടി. s. A small ship or vessel, a kind of Pattamar.

ചിവിടു്. s. A cricket, a chafer.

ചിളു്. s. A thin piece of wood used as a wedge.

ചിള. s. Rags, torn cloth.

ചിളുന്നു. adv. Quickly, suddenly, instantly.

ചിളി. s. 1 Rags. 2. a venetian of a window or door.

ചീറൽ. s 1. Anger, rage, 2. growling. 3. the swelling of sudden rage or anger.

ചീറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To grow angry, to be enraged, provoked. 2 to hiss as a serpent and some animals.

ചീറ്റു്. s. 1. A hiss, hissing, sniff. 2. blowing the nose.

ചീറ്റം. s. 1. Anger, rage, wrath. 2. hissing.

ചീറ്റൽ. s. 1. Hissing. 2. anger, rage. 3. huffing or swelling of sudden anger.

ചീറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To hiss at, to sniff at one. 2. to rage, to be enraged. 3. to rail at, to menace, to threaten, to rebuke. 4. to blow the nose. 5 to manifest latent displeasure, to puff at one.

ചുക്കു്. s. Dry gingar.

ചുക്ക. s. Vineger.

ചുക്കാൻ. also ചുക്കാണം. s. 1. The helm or rudder of a vessel. 2. a paddle used as a rudder. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നു. To guide the helm, to steer a vessel.

ചുക്കാങ്കാരൻ. s. A helmsman, a steersman, a pilot.

ചുക്കിണി. s. A die used in playing at backgammon.

ചുക്കിരി. s. A drinking vessel, or cup.

ചുക്കിലി. s. 1. A cob-web. 2. a spider.

ചുക്കിലിവല. s. A cob-web.

ചുക്കനാറിപ്പുല്ലു്. s. The ginger grass, spice grass, or false spikenard, 'Andropogon nardus'

ചുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To grow dry, to become dried. 2. to be reduced, to contract or be contracted. 3. to become lean or thin, to become emaciated, to waste away.

ചുക്കുവെള്ളം. s. Ginger water.

ചുക്രം. s. 1. Sorrel. wood sorrel, 'Oxalis Monadelpha.' പുളിയാരൽ. 2. tamarind. പുളി. 3. acidity.

ചുക്രിക s. The yellow-wood sorrel, 'Oxalis Corniculata.' (Lin.) പുളിയാരൽ.

ചുങ്കക്കടവു്. s. A landing place near a custom house.

ചുങ്കക്കാരൻ. s. A custom house officer, a publican.

ചുങ്കച്ചാവടി. s. A custom house, or place where custom is paid.

ചുങ്കം. s. Duty on goods, customs, tax, toll, paid for merchandise. ചുങ്കം തീരുന്നു. To be paid as duty on goods. ചുങ്കം തീർക്കുന്നു. To pay duty. ചുങ്കം എടുക്കുന്നു. To collect duty, &c

ചുങ്കസ്ഥലം. s. A place where custom or duty is paid.

ചുങ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To take or keep back a little, to pilfer, to defraud.

ചുങ്കിപ്പ്. s. Petty theft, pilfering, keeping back a portion of what is sold, fraud.

ചുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To grow dry, to become dry. 2. to be reduced, to contract, or be contracted. 3. to become lean or thin, to become emaciated, to waste away,

ചുടല. s. A place where dead bodies are burnt or buried, a cemetery.

ചുടലക്കളം. s. A cemetery, a place where bodies are burnt or buried: a burial ground.

ചുടലക്കാട്. s. See the preceding.

ചുടലക്കുഴി. s. 1. A place where a dead body is burnt. 2. a grave, a tomb.

ചുട്ടുകൊള്ളി. s. Cutting, or piercing language.

ചുടുചുടെ. adv. While hot, or warm.

ചുടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To burn, to be hot, to be inflamed. 2. to roast, to bake, to broil, as bread, meat, &c. 3. to burn; to scorch, to soald, to cauterize, to scar. 4. to set fire to, to burn, to consume by fire, as a forest, &c. ചുട്ടുകളയുന്നു. To burn down, as a house, a town, &c. ചുട്ടുതിന്നുന്നു. To eat any thing roasted, fried &c. ചുട്ടുപഴുക്കുന്നു. To be made or become red hot. ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കുന്നു. 1. To cauterize. 2. to make red hot. ചുട്ടുനീറുന്നു. To be burning hot. ചുട്ടുപകയുന്നു. To perspire.

ചുടുമുളക്. adj. Made too hot with pepper.

ചുടുവാക്ക്. s. Censorious language, cutting or fiery language,

ചുടുവാതം. s. A kibe, a sore or blister on the foot.

ചുട്ടി. s. 1. A jewel worn by children, and by women of some castes on their forehead. 2 morbid baldness. 3. a painted face. 4. a white mark on the forehead of some cattle. 5. a mark at the end of cloth of silver or gold thread. ചുട്ടികുത്തുന്നു. To paint the face.

ചുട്ടിക്കാരൻ. s. 1. One who paints the face. 2. a person with a bald head.

ചുട്ടിത്തല. s. A baldhead.

ചുട്ടിത്തുണി. s. The painted cloth of an actor.

ചുട്ടിത്തേവാങ്കം. s. A kind of ape.

ചുട്ടിറുമ്പ്. s. An ant, an emmet.

ചുണ. s 1. Sensibility, feeling. 2. activity, diligence 3. an itching or irritation of the skin caused by the touch of a certain leaf, or by the dust of paddy, &c. the juice of the rind of mangoes. 5. rancidity, acridness.

ചുണകെട്ടവൻ. s. 1. An insensible man, one void of feeling, one past shame. 2. one who is idle.

ചുണകേട്. s. Insensibility, the state of being void or destitute of feeling or shame.

ചുണങ്ങ്. s. 1. Yellow spots on the skin. 2. an inner skin.

ചുണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sensible, to be sensitive. 2. to be active, energetic. 3. to have an irritation on the skin.

ചുണെപ്പ്. s. 1. Sensibility, feeling. 2. activity, energy. &c. See. ചുണ.

ചുണ്ട്. s. 1 A lip. 2. the bill or beak of a bird. 3. the peaked end of a canoe. 4. the point of a sickle or any crooked instrument. 5. the flower at the end of a bunch of plantains.

ചുണ്ട. s. 1. A sort of prickly night-shade, 'Solamum Jacquini'. 2. a tree with leaves resembling those of the holly in England.

ചുണ്ടങ്ങാ. s. The fruit of the preceding plant.

ചുണ്ടൻ. s. 1. A kind of hoe or spade. 2. a pickaxe.

ചുണ്ടൻ. adj. Pointed, peaked.

ചുണ്ടപ്പുല്ല്. s. A fragrant grass.

ചുണ്ടവഴുതിന. s. A species of egg plant.

ചുണ്ടി. s. A kind of small bird.

ചുണ്ടെലി. s. A mouse, a small rat.

ചുണ്ണാമ്പ്. s. Chunam or quick lime.

ചുണ്ണാമ്പുകല്ല്. s. Lime stone.

ചുണ്ണാമ്പുകാരൻ. s. A lime-burner or seller.

ചുണ്ണാമ്പുചൂള. s. A lime-kiln.

ചുണ്ണാമ്പു നീറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To slake lime.

ചുണ്ണാമ്പു പൊടിക്കുന്നു. To pulverize lime ചുണ്ണാമ്പുതേക്കുന്നു. To white-wash.

ചുണ്ണാമ്പുവള്ളി. s. A creeping plant, the broad leaved Cissus, 'Cissus latifolia'.

ചുന. s. The clammy o. corrosive juice of some fruit.

ചുനയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v, n. 1. To exude or ooze out, as the clammy juice of fruits. 2. to have a peculiar acrid taste.

ചുനപ്പ്. s. The clammy juice of 'som fruits

ചുമ. s. 1. A cough, catarrh. 2. a burden, a load.

ചുമക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bear, to carry a burden. 2. to endure, to suffer. 3. to obey, to submit to.

ചുമക്കുക്ക. s The Malabar cat mint, 'Nepeta Malabarica.' (Lin.)

ചുമട്. s. A burden, a load. ചുമടെടുക്കുന്നു. To take up, to carry a burden.

ചുമടുതാങ്ങി. s. A porter's rest, a resting place made in the road for people to put their bundens upon.

ചുമട്ടാൾ. s. A porter, a carrier of burdens.

ചുമട്ടുകാരൻ. s. A porter, a carrier of burdens.

ചുമട്ടുകാള. s. A bullock used to carry burdens.

ചുമട്ടുകുതിര. s. A horse used to carry burdens.

ചുമട്ടുകൂലി. s. Porterage, hire for carriage of burdens.

ചുമതല. s. 1. Responsibility, responsibleness, charge, duty, obligation. 2. management. 3. security. 4 a balance in an account as debt.

ചുമതലക്കാരൻ. s. 1. One who is responsible, accountable, answerable. 2. a manager. 3. one on whom an obligation is charged, or imposed.

ചുമത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To cause to carry, to load. 2. to lay a burden upon or charge against any person, to charge one with any thing. 3. to impute any thing to a person, to accuse a person. 4. to impute to one a balance in account as debt.

ചുമൽ. s. The shoulder.

ചുമയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To cough.

ചുംബനം. s. A kiss, kissing. ചുംബനം ചെയ്യുന്നു To kiss.

ചുംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v, a. To kiss.

ചുംബിതം, &c. adj. Kissed.

ചുമ്മ. adv. 1. Without emotion of any kind; quietly, silently, peaceably. 2. at leisure, in idleness, without employment. 3. without cause, reason or meaning. 4. only. 5. gratis. 6. for pastime. 7. without success. 8. constantly. ചുമ്മയിരിക്കുന്നു. To be quiet, silent, idle, unemployed, or at leisure. ചുമ്മ കൊടുക്കുന്നു. To give 'gratis' ചുമ്മ പറയുന്നു. 1. To say for pastime, to tell in joke. 2. to lie. 3. to speak without fear, to tell in confidence. ചുമ്മവരുന്നു. 1. To come without any particular business. 2. to return without success. 3. to be perpetually coming. 4. to get any thing gratis.

ചുമ്മൽ. s. A burden, a load.

ചുമ്മാട്. s. A pad for the head to carry burdens. ചുമ്മാടു കെട്ടുന്നു. To make such a pad.

ചുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. a. To bear, to carry a a burden.

ചുര s. 1. A pumpkin gourd, a long gourd, 'Cucurbita lagenaria' (Lin). 2. a female screw. 3. the end of any iron instrument that fixes into or on the handle. 4. the act of giving milk. &c.

ചുരകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To use enchantment in order to prevent a cow from giving milk.

ചുരക്കാ. s. 1. The unripe or side fruit of the gourd. 2. a kind of cucumber, 'Cucumis madraspatamis'.

ചുരക്കുടുക്ക. s. The dried shell of the pumpkin gourd used as a vessel.

ചുരക്കുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To spring forth, to flow or rush out, as water from a spring, or milk out of the breasts of women or from the udder of beasts.

ചുരണ്ടൽ. s. The act of scraping, scratching,

ചുരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. To scrape, to scratch.

ചുരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To give milk. 2. to rush out as milk, to spring forth, to ooze out.

ചുരപ്പാത്രം. s. See ചുരക്കുടുക്ക.

ചുരമാന്തൽ. s. Scraping the ground and throwing up the earth as an ox, &c. when in a rage.

ചുരമാന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. a. To scrape the ground and throw up earth as under the preceding word.

ചുരം. s. A high or steep ascent. 2. high ground.

ചുരവ്. s. A scraper.

ചുരവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To withhold the milk, to suffer it not to flow.

ചുരി. s. 1. An instrument used to make a round hole in an 'olla'. 2. the round hole made with this instrument for the purpose of passiug a string through it. ചുരിയിടുന്നു. To make a round hole with the preceding instrument.

ചുരിക. s. A two-edged sword, a dagger, a small sword.

ചുരികക്കാരൻ. s. One armed with a knife or two-edged sword.

ചുരികക്കോൽ, s. A fencing stick.

ചുരിനാരായം, s. The small iron instrument used to make holes in ollas.

ചുരുക്ക്. s. 1. The sliding string of a bag, a net, &c. 2. contraction, abridgment. 3. a trap, a snare.

ചുരുക്കമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be scarce. 2. to be lowered, reduced, diminished. 3. to have little or none.

ചുരുക്കം. s. 1. Shortness, brevity, diminution 2. abbreviation, an abridgment, a compendium. 3. contraction. adj. Few, scarce. brief.

ചുരുക്കൽ. s. See the preceding.

ചുരുക്കകാൽ. s. The sliding string of a net.

ചുരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To shorten, to diminish, to contract. 2. to abreviate, to abridge, to epitomize. 3. to restrain, to keep in, to close. 4. to furl. as sails, to wrap up any thing, as cloth, &c., to fold 5. to tie tight or close. 6. to reduce, to compress.

ചുരുക്കമാനം. s. See ചുരുക്കം.

ചുരുക്കുവട്ടി. s. A grass or olla bag which draws tight by a string.

ചുരുക്കുസഞ്ചി. s. A bag which draws tight by a string.

ചുരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be or grow short, to diminish, to lessen, to contract, to be contracted. 2 to shrink, to shrivel. 3. to be wrinkled, to be crumpled.

ചുരുട്ട്. s. 1. A roll, a scroll, a round roll of any thing. 2. rolling. 3. the thing rolled or furled. 4. a roll of tobacco, a cheroot. 5. a tendrill. 6. a sheaf. 7. a roll of bread or biscuit.

ചുരുട്ടുതല. s. Curled hair.

ചുരുട്ടുപാമ്പ്. s. A small venomous snake.

ചുരുട്ടപ്പം. s. Bread made into a roll, biscuit.

ചുരുട്ടൽ. s. 1. Rolling involving, involution, inwrapping. 2. a doubling the fist to furl.

ചുരുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To roll up, to wrap up, to furl, to involve. 2. to double the fist.

ചുരുണ. s. 1. A ball of thread, a clue of yarn. 2. a rolled up bundle of mats. 3. a bunble of accounts rolled up on a string. 4. a coil of rope.

ചുരുളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be rolled up, to becomefurled, or to be furled up. 2. to be curled or curled up.

ചുരുൾ. s. 1. A roll, a scroll. 2. a curled or crisped leaf. 3. convoluted leaves of the betel plant. 4. a roll of slik cloth, &c. 5. a surge, a rolling wave. 6. the round end of a canoe. 7. a roll of tobacco.

ചുരുൾച്ച. s. 1. Involving, rolling. 2. a curl, a ringlet.

ചുല്ലകി. s. 1. A porpoise. കടൽപ്പന്നി. 2. a water-pot. കടം.

ചുല്ലൻ. s. One who has blear eyes. ചീക്കണ്ണൻ.

ചുല്ലം. s. A blear eye. ചീക്കണ്ണ്.

ചുല്ലി. s. A hearth, a fire place, a chimney. അടുപ്പ്.

ചുല്ലിക. s. A fire place, a hearth. അടുപ്പ്.

ചുല്ലി. s. A fire place, a chimney. അടുപ്പ്.

ചുവ. s. 1. A peculiar taste. 2. a bad or unpleasant taste, distaste, illflavour. 3. trouble, difficulty.

ചുവക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To become red, or of a red colour.

ചുവട്. s. 1. The bottom of any thing, the foot. 2. a foot. a foot-mark. 3. a foot measure. 4. abase, a pedstal. 5. a basis, a foundation. 6. the original. 7. a cause, or origin. 8 commencement. 9. the shade of a tree. 10. union, agreement. 11. the step of dancers. ചുവടു വെക്കുന്നു. 1. To step. 2. to walk.

ചുവടുറപ്പ് s. 1. Firmness. 2. a foundation. ചുവടുറപ്പിക്കുന്നു. To make firm, or secure.

ചുവട്ടടി. s. A footstep.

ചുവത്ത. adj. Red, of a red colour.

ചുവന്ന. adj. Red, of a red colour.

ചുവന്ന അടമ്പ്. s. A spreading plant, the red species, called 'Cadamba.'

ചുവന്ന അമൽപൊരി. s. Ophioxylon of serpents, 'Ophioxylon serpentinum.'

ചുവന്ന അരളി. s. or കണവീരം. The red oleander, 'Nerium odorum.'

ചുവന്ന മണലി. s. A sensitive plant, 'Smithea sensitiva.'

ചുവന്ന മുതലമുക്ക°. s. A red species of the bearded 'Polygonum barbatura.'

ചുവന്ന മന്താരം. s. The purple or variegated Bauhinia, 'Bauhinia variegata, or Bauhinia triandra or purpurea.'

ചുവപ്പ°. s. 1. Red, the colour. 2. a ruby.

ചുവപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make red, to dye red, to redden.

ചുവപ്പചായം. s. Red paint, red dye.

ചുവപ്പപട്ട°. s. Red silk.

ചുവര°. s. A wall. ചുവരുവെക്കുന്നു. To erect a wall.

ചുവരുത്തരം. s. A wall plate.

ചുവല. adj. Red, of a red or tawny colour.

ചുവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To have a particular taste. 2. to have a bad taste. 3. to show earnestness. to be in difficulty, or trouble.

ചുള. s. The pulpy substance of some fruits, especially of the jack fruit, without the kernels.

ചുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To frown, to knit on contract the eye-brows in anger, to be angry, displeased disgusted. 2. to be wrinkled, creased, folded. ചുളിച്ചുനോക്കുന്നു. To look angry, displeased; to frown.

ചുളിപ്പ°. s. 1. A frown, a gesture expression of anger, displeasure. 2. a wrinkle, a crease. 3. a plait, a fold.

ചുളിവ°. s. See ചുളിപ്പ°.

ചുളുകം. s. 1. Mud, mire ചെളി. a small vessel or pot, a gallipot, &c ചെറിയ പാത്രം 3. the hand hollowed to hold water. 4. rincing the mouth with water held in the palm of the hand.

ചുളുക്ക°. s. 1. A wrinkle, a crease, a plait. 2. a gesture expression of anger, displeasure.

ചുളുക്കം. s. See ചുളുക്ക°.

ചുളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To distort, to twist, to wrinkle, to crease, to plait.

ചുളുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To shrink, to crouch 2. to be wrinkled, creased, plaited. 3. to be afraid

ചുളുചുളുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be hot, or irritated, as the skin by the touch of nettles or from the stripes of a small stick. 2. to have a piercing or sharp pain as from the inflamation of a boil before bursting, &c. to smart, to feel quick lively pain.

ചുളുചുളുപ്പ°. s. 1. Irritation of the skin, as that produced by nettles. 2. the sharp darting pain of a boil, &c.

ചുളുചുളെ. adv. With a sharp, smarting or irritating pain.

ചുള്ളി. s. 1. Dried spray for fuel, brushwood, bavin. 2. a thorny shrub of which there are two species, viz. കരച്ചുള്ളി, and വയൽച്ചുള്ളി.

ചുള്ളിക്കാട°. s. 1. Brushwood. 2. a place abounding with a thorny shrub.

ചുള്ളിക്കോൽ. s. A bavin, a small stick like those tied up in faggots.

ചുള്ളിവിറക°. s. Small sticks of fuel.

ചുഴക്കോൽ. s. A smith's poker.

ചുഴച്ച്. s. An oath, confirmation of the truth by oath or ordeal.

ചുഴലം, ind. Round, around, round about.

ചുഴലവും. ind. Around, even round about.

ചുഴലവെ. ind. Around, round about.

ചുഴലി. s. 1. A whirl-pool, a whirl-wind. 2. whirling round. epilepsy, falling sickness.

ചുഴലിദീനം. s. 1. A kind of fit, epilepsey. 2. giddiness in the head.

ചുഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To whirl, to twirl round, to revolve, to run round rapidly. 2. to be giddy or have giddiness in the head, to be light-headed. 3. to pluck out the eyes.

ചുഴൽ. s. A whirl, a whirl-pool, a vortex.

ചുഴൽക്കാററ°. s. A whirl-wind.

ചുഴൽച്ച. s. Twirling, twirl, whirling, circular motion, quick rotation, rapid circumvolution, gyration.

ചുഴവ°. s. See the preceding.

ചുഴവുകോൽ. s. An iron crow bar used by house breakers.

ചുഴവുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To take an oath, to swear.

ചുഴററി s. 1. A fan. 2. the axle and handle of a spinning wheel. 3. a rope twisting machine.

ചുഴററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. To brandish a sword, stick, &c. 2. to twist or twirl round, to whirl round. 3, to be giddy or light-headed

ചുഴി. s. 1. A curl, a ringlet. 2 a circlet. 3. a circle. 4. a whirl. 5. a whirl-pool, an

eddy, 6. a quicksand. 7. a natural curl in the hair, particularly in the hairs of horses. 8. a flexion.

ചുഴിക്കൊടി. s. The hip in a roof, the part where two roofs meet.

ചുഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To curl, to turn in ringlets. 2. to whirl, to twirl. 3. to make a flexion.

ചുഴിക്കുറ്റി. s. A hinge or pivot of a native door.

ചുഴിച്ചിൽ. s. 1. Rising up in a whirl, as water when running rapidly. 2. curling, 3. reflection, deliberation. 4. revolving turning round.

ചുഴിപ്പ്. s. 1. A flexion. 2, See ചുഴിച്ചിൽ.

ചുഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To curl, to form in natural ringlets. 2. to whirl or rise in a whirl, to turn or run round. 3. to deleberate, to reflect.

ചുഴിവ്. s. 1. Rising up in a whirl. 2. curling. 3. a flexion.

ചുറ. s. 1. Once round, a coil. 2. a circle.

ചുറുക്ക്. s. Haste, quiekness, sharpness, keenness, activity.

ചുറുക്കൻ. s. A hasty man, diligent, active man.

ചുറുക്കെ. adv. Hastily, quickly.

ചുറയ്ക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To tie round, to bind, to gird round.

ചുറ്റ്. s. 1. Circumference, round compass. 2. a toe ring worn by women. 3. a ring, a hoop. 4. dressing, putting on a cloth or clothes. 5. a whitlow. 6. difficulty, perplexity. y. an ear ornament worn by Brahman woman. adj. 1, Round. 2. round about, circuitous. 3, out of the direct route.

ചുറ്റക്കാരൻ. s. A friend; a lover.

ചുറ്റടവ്. s. A deceit, a trick.

ചുറ്റം. s. Friendship, love.

ചുറ്റംകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To be united in friendship, to be friendly.

ചുറ്റമ്പലം. s. Buildings in the court of a temple, round about the shrine.

ചുറ്റൽ. s. 1. Clothing. (the act.) 2. circuit. 3. surrounding, encircling 4. circumference. 5. impediment, the state of being fettered.

ചുറ്റിക. A hammer.

ചുറ്റിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to roll, or go round, to surround. 2. to wind string, wire, &c. round any thing. 3. to twist. 4. to cloth. 5. to trouble to perplex. 6. to perform patrol, to watch.

ചുറ്റിക്കൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To attend, to wait upon, to court. 2. to importune in order to obtain some prospective advantage.

ചുറ്റിക്കെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To tie round, to tie up.

ചുറ്റിപ്പ്. s. 1 Going or walking round, surrounding. 2. winding round, twisting. 3. troubling, perplexing.

ചുറ്റുത്തരം. s. An upper wall plate of a roof on which the rafters are fixed.

ചുറ്റുനിര. s. A wooden wall.

ചുറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To roll round; to wrap up, to wind. 2. to go round, to go about to roam, to wander, to travel. 3. to surround, to encompass, to encircle. ചുറ്റിപിടിക്കുന്നു. 1. To encircle, to lay hold of a rope as an elephant does with it's trunk. 2. to embrace. ചുറ്റിയടിക്കുന്നു. To walk or travel about, the wind to blow all around. ചുറ്റിക്കെട്ടിപ്പറയുന്നു. To be verbose, not coming to the point, to speak in a round-about way on any matter. ചുറ്റിവളയുന്നു. To surround, to besiege. ചുറ്റിപ്പറ്റി നില്ക്കുന്നു. To stand in attendance, to importune in order to obtain some future advantage. ചുറ്റി നടക്കുന്നു. To walk round, to roam, to wander. ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു. To wander about, to rove, to ramble.

ചുറ്റുപാട്. adv. Round about, around, on every side. s. Neighbourhood.

ചുറ്റും. postpos. Around, round about.

ചുറ്റും. adv. 1. Round about; out of the direct road, or route. 2. around, on every side.

ചുറ്റുവിളക്ക്. s. A row or range of lights

ചൂചുകം. s. The nipple of the breast. മുലക്കണ്ണ്

ചുട്. s. 1. Heat, warmth. 2. burning, baking, roasting. 3. cauterizing, a burning, a brand. 4. zeal, fervency. adj. Hot, warm.

ചുടൻ. s. Camphor, burnt as incense.

ചുടൻ കർപ്പൂരം. s. Camphor, burnt as incense.

ചുടൽ. s. 1. Putting on the head, crowning. 2. a covering for the head. 3. a shade. 4. carrying an umbrella 5. a screen.

ചുടി. s. A rope: cord.

ചുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cover the head, to put on the head, to crown.

ചുടിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To brand, to cauterize

ചുട്ടകോൽ. s. A cauterizing or branding iron.

ചുടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To wear on the head, to bear, to be crowned, to have the head covered.

ചുട്ടപാള. s. A covering for the head in time of rain.

ചുട്ടപട്ടിൽ. s. A covering for the head made in the form of a double mat woven together at one end.

ചുട്ടവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To heat, to burn, to brand.

ചുടെട്ടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To perspire, to be hot, warm.

ചുടോടെ. adv. With heat, while hot.

ചുട്ട്. s. 1. A torch, a flambeau. 2. a cock's comb, or crest. 3. a white mark on the forehead of cattle.

ചുട്ടടുപ്പ്. s. A moveable fire place, or stove.

ചുട്ടൻ. adj. An ox, or horse having a white mark on the forehead.

ചുട്ടങ്കുറി. s. A perpendicular line on the forehead made with sandal, &c. a sectarial mark.

ചുട്ടുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To show light by a flambeau. 2. to smoke a granary for the purpose of ripening plantains.

ചുട്ടുകോൽ. s. 1. A branding iron. 2. a spit for roasting meat.

ചുട്ടനിര. s. A wood partition or boards nailed at the end of a roof over the wall.

ചുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To crown, to cover the head to put on.

ചുട്ടുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To set fire to any thing with a torch.

ചുട്ടുവെളിച്ചം. s. Torch light.

ചുഡ. s. 1. A single lock of hair left on the crown of the head, at the ceremony of the tonsure. കുടുമ്മ. 2. a peacocks crest. മയൂര ചുഡ. 3. any crest plume, diadem; &c. കിരീടം.

ചുഡാകൎമ്മം. s. The ceremony of tonsure. കുടുമ്മവെക്കുക.

ചുഡാമണി. s. A jewel worn in a crest a diadem. മുടിമണി.

ചുഡാരത്നം. s. A jewel worn in a crest. മുടിമണി.

ചുഡാല s. A kind of grass, Kyllinga monocephala. വെളുങ്കോരപ്പുല്ല്.

ചൂണ്ട. s. 1. A hook, a fishing hook. 2. a large hook stuck into the back of Hindus by which they are swung round at a festival. 3. a harpoon.

ചൂണ്ടകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To fasten a hook on; to hook.

ചൂണ്ടക്കാരൻ. s. A angler, one who fishes with a line, a fisher.

ചൂണ്ടക്കോൽ. s. A fishing rod.

ചൂണ്ടച്ചരട്. s. A fishing line.

ചൂണ്ടപ്പന. s. The palm or marshy date tree from which sweet toddy is extracted, 'Caryota urens.

ചൂണ്ടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To cast a hook, to angle.

ചൂണ്ടൽ. s 1. A hook, a fishing hook. 2. pointing out. 3. the act of shooting or throwing stones with a bow. 4. playing at marbles.

ചൂണ്ടാണി. s. The fore finger.

ചൂണ്ടാണിവിരൽ. The second or fore finger.

ചൂണ്ടുകോൽ s. An instrument used in trimming a lamp.

ചൂണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ v a. 1. To point out, to aim at. 2. to throw stones by means of a bow 3. to play at marbles. 4 to trim a lamp ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. To point out with the finger, to show ചൂണ്ടിപ്പറയുന്നു. To point out a person, to allude to any particular person or thing.

ചൂണ്ടോന്നി. s. The second or fore-finger.

ചൂണ്ടോന്നിവിരൽ. s. The fore-finger.

ചൂത്. s. 1. A die, a chessman. 2. chess. 3. play, gaming.

ചൂതപുഷ്പം. s. The flower or blossom of a mango tree. മാവിന്റെപൂ.

ചൂതഫലം. s. The mango fruit. മാങ്ങാ.

ചൂതം s The mango tree; 'Mangifera Indica' മാവുവൃക്ഷം.

ചൂതാടുന്നു, ടി, വാൻ. v a. 1. To play with dice, to gamble. 2. to play at chess.

ചൂതാട്ടം. s. See ചൂതുകളി.

ചൂതായുധൻ s. A name of CAMN or the Indian CUPID. കാമൻ.

ചൂതാളി. s. A player, a gamester, a gamblier.

ചൂതുകളി s. A play at dice playing gambling.

ചൂതുകളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To play with dice, to play; to gamble.

ചുതുകാരൻ. s. A player, gamble.

ചുതുപടം. s. A die, a chess board, a back-gammon board, or chequered cloth used as one.

ചുതു പൊരുതുന്നു, തി, വാൻ. v. a. 1. To play with dice, to contend at chess, to gamble, to play. 2. to deceive.

ചുതു പോരു്. s. 1. A play with dice; playing, gambling. 2. deceiving, playing tricks.

ചുരു്. s. A scent, smell.

ചുരടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To smell, to give scent.

ചുരൽ. s. A rattan reed, a cane, 'Calamus'. (Lin.)

ചുരല്കട്ടിൽ. s. A rattaned cot.

ചുരല്ക്കൊട്ട. s. A rattan-basket.

ചുരല്കോൽ. s. A short piece of rattan.

ചുരല്പരിച. s. A rattan shield.

ചുരല്പെട്ടി. s. A rattern box.

ചുരൽവടി s. A cane, a rattan reed.

ചുരിവാൾ. s. A sword.

ചൂൎണ്ണകുന്തളം. s A lock of hair, a curl, a ringlet, curling hair. കുറുനിര.

ചൂൎണ്ണനം. s. Powdering, pulverizing. പൊടിക്കുക.

ചൂൎണ്ണമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To powder, to pulverize.

ചൂൎണ്ണം. s. 1, Powder; dust, any pulverized substance. പൊടി. 2. lime, chunam. ചുണ്ണാമ്പു്.

ചൂൎണ്ണി s. 1. A sum of 100 'Couries'. the small shell used as coin. 2. Sanscrit prose. ഭാഷ്യം. 3. matted hair. ജട.

ചൂൎണ്ണിക. s. Sanscrit prose. ഭാഷ്യം.

ചൂൎണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To powder to reduce to powder, to pound, to pulverize. പൊടിക്കുന്നു.

ചൂൎണ്ണിതം. adj. Powdered, pounded, pulverized പൊടിക്കപ്പെട്ടതു്.

ചൂൎണ്ണികൃത്തു്. s. An annotator, a commentator, &c ഭാഷ്യക്കാരൻ.

ചൂല്. s. A broom, a besom.

ചൂള. s. Whistle, whistling. 2. a brick-kiln. a lime-kiln. 8. a tree, the Cassamarina tree, so called because of the whistling noise of the branches. caused by the wind. ചൂളകുത്തുന്നു. To whistle.

ചൂളക്കാരൻ. s. One who has a brick or lime-kiln.

ചൂളക്കുഴി. s. The pit of a kiln.

ചൂളപാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To have a ringing noise in the ears. 2. to whistle. 3. to be consumed.

ചൂളപാട്ടു്. s. 1. A ringing noise in the ears. 2. whistling. 3. destruction, consumption.

ചൂളപ്പുര. s. A shed erected over a kiln.

ചൂളപ്രാവു്. s. A kind of pigeon.

ചൂളയിടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. v. a. 1. To whistle. 2. to set a brick-kiln, &c. on fire.

ചൂളവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To set a lime or brick-kiln on fire.

ചൂളൽ. s. Shrink, shrinking, contraction of the body from fear, &c.

ചൂളി. s. Hair. തലമുടി.

ചൂളിക. s. The root of an elephant's ear. ആനയുടെ കൎണ്ണമൂലം.

ചൂളുന്നു, ളി, വാൻ. v. a. To shrink, to contract, to fall or give back, to contract the body from fear, &c.

ചൂഴ. adv. Round about, around.

ചൂഴവും. adv. Even round about, around.

ചൂഴവെ. adv. Round about.

ചൂഴിക. s. A wall-plate of a roof.

ചൂഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a, 1. To encompass, to surround, to environ. 2. to pluck out the eyes. 3. to cut out.

ചെകിടു്. s. 1. The ear. 2. to the cheek or side of the face. ചെകിട്ടത്തടിക്കുന്നു. To beat on the cheek, to give a slap on the face.

ചെകിടടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be deafened or stunned with noise, &c. 2. the ears to be stopped

ചെകിടടയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. See the preceding.

ചെകിടടെപ്പു്. s. 1. Deafening, stupifying with noise. 2. stoppage of the ears, deafness.

ചെകിടൻ, or ചെവിടൻ. s. A deaf man.

ചെകിടി. s. A deaf woman.

ചെകിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n To be stupified.

ചെകിടിപ്പു്. s. Stupifaction.

ചെകിട്ടിലാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To hear, to come to one's ears or knowledge. 2. to be whispered.

ചെകിട്ടിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To inform. 2. to whisper into another person's ear.

ചെകിള. s. 1. The gills of fish. 2. the name of a fish.

ചെക്കൻ. s A boy, a lad.

ചെക്കലെ. adv. Early, in the morning.

ചെക്കൽ. s. Morning.

ചെക്കിടി. s. A thunderbolt, thunder.

ചെക്കിടിമിന്നൽ. s. Lightning. ചെക്കിടി മിന്നുന്നു. The lightning to flash.

ചെക്കിലപ്പട്ടി. s. A kind of little dog said to be continually barking.

ചെങ്കടൽ. s. The Red sea.

ചെങ്കടലാടി. s. A red species of the rough Achyranthes.

ചെങ്കണ്ണ്. s. The country sore eye, ophthalmia.

ചെങ്കതിരോൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ചെങ്കനൽ. s. A live or burning coal.

ചെങ്കമലം. i. A red lotus. ചെന്താമര.

ചെങ്കരപ്പൻ. s. A kind of reddish scurf in children.

ചെങ്കലശം. s. A tree, 'Selimus salieria.'

ചെങ്കല്ല്. s. 1. A brick. 2. a red kind of stone, red ochre.

ചെങ്കളത്തി. s. A medicinal plant.

ചെങ്കാറ്റ്. s. The east wind.

ചെങ്കുത്ത്. s. A steep place, a precipice.

ചെങ്കുന്നി. s. A shrub bearing a red berry, 'Abrus precatorius.'

ചെങ്കുമ്മട്ടി. s. A kind of bitter gourd, the colocynth plant, 'Cucumis colocynthus.'

ചെങ്കുറിഞ്ഞി. s. A shurb.

ചെങ്കൊടി. s. A red flag or banner.

ചെങ്കൊടുവേലി. s. The red species of Ceylon lead wort, 'Plumbago Rosea.' (Lin.)

ചെങ്കൊമ്പ്. s. A name given to any horned beast which kills another.

ചെങ്കോൽ. s. 1. A sceptre. 2. sovereign or kingly power. ചെങ്കോൽ നടത്തുന്നു. To reign, to sway the sceptre.

ചെങ്ങഴിനീർക്കിഴങ്ങ്. s. The fibrous root of the blue lotus, or sweet smelling water lily.

ചെങ്ങഴിനീർപ്പൂ. s. The blue lotus, 'Nymphœa cœulea.' 2. a white esculent or sweet smelling water lily.

ചെങ്ങാലി. s. The turtle dove.

ചെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be or become red.

ചെങ്ങുമ്മിഴി. s. A red eye, the effect of anger, a flashing eye.

ചെഞ്ചെമ്മെ. adv. 1. Over against oppositely. 2. very strait, exactly right.

ചെഞ്ചല്യം. s. Indian resin or dammer.

ചെഞ്ചാന്ത്. s. A mixture of turmeric and other purfumes of a red colour.

ചെഞ്ചിട. s. The hair matted as worn by the god SIVA, and by ascetics. the long hairs occasionally clotted together and brought over the hand so as to project like a horn from the fore-head, at other times allowed to fall carellessly over the back and shoulders.

ചെഞ്ചീര. s. The red amaranth or prince's feather, its leaves and stalk are edible.

ചെഞ്ചോരി. s. A cucurbitaceous plant bearing a bright red gourd, 'Momordica monodelpha.'

ചെഞ്ചോളം. s. A red species of 'Holcus saccharatus', or Indian corn.

ചെടാമാഞ്ചി. s. Jatamansi Valerian or spikenaod, 'Valeriana Jatamansi'.

ചെടി. s. 1. A shrub in general, a small tree. 2. dung.

ചെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be disgusted with to disrelish 2. to be satisfied.

ചെടിപ്പ്. s. 1. Disgust, abhorrence. 2. satiety.

ചെട്ടി. s. 1. A foreign or Carnatic 'Sudra'. 2. one of the weaver class. 3. a tradesman.

ചെട്ടിച്ചി. s. A female of the preceding class.

ചെട്ടിപ്പുല്ല്. s. A species of grain called Natchenny, 'Cynosurus Coracanus'. (Lin.)

ചെട്ടിയാർ. s. A 'Chetti', a weaver, (honorific.)

ചെണ്ട. s. A musical instrument, a kettle drum, a tomtom.

ചെണ്ടകൊട്ട്. s. Beating a drum.

ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause one to beat a drum. 2. to deceive.

ചെണ്ടകൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To beat a drum. 2. to be deceived.

ചെണ്ടക്കാരൻ. s. 1. A drummer, a tomtom-beater. 2. a deceiver.

ചെണ്ടക്കോൽ. s. A drumstick.

ചെണ്ടപിണച്ചിൽ. s. 1. Falling into mischief. 2. the state of being deceived.

ചെണ്ടപിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To fall into mischief. 2. to be deceived.

ചെണ്ടമുറിയൻ. s. A plantain fritter.

ചെണ്ടുമല്ലിക. s. A species of marigold, 'Tageteserecta'. (Lin.)

ചെതുക്ക്. s. Rottenness, decay, bandness, putridness. adj 1. Rotten, bad, spoilt, damaged. 2. bad, vile. ചെതുക്ക പിടിക്കുന്നു. To be or become rotten. ചെതുക്കിക്കുന്നു. See the preceding.

ചെതുമ്പൽ. s. A Scale, the scales of fish.

ചെത്ത്. s. The act of chipping, cutting, paring, hoeing.

ചെത്തുപാട്. s. Sound, noise.

ചെത്തം. s. Sound, noise, voice, clamour. ചെത്തപ്പെടുന്നു. To be sounded, to sound.

ചെത്തൽ. s. 1. The act of cutting, chipping, paring, &c. 2. fish scales. 3. foulness of the teeth.

ചെത്തി. s. A species of chrysanthus: 'Chrysanthemum Indicum'; also 'Ixora Coccinea.' (Willd.)

ചെത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to cut, hoe, &c.

ചെത്തിക്കൊട്ടുവേലി. s. A medicinal plant, the rose coloured lead wort, 'Plumbago rosea'.

ചെത്തുകാരൻ. s. 1. One who extracts toddy from the palmira or cocoa-nut-tree. 2. a cutter, a parer, a hoer. 3. a grass cutter.

ചെത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To plane, pare, chip, slice or make thin, to cut off the surface of any thing. 2. to cut off, to cut out, to cut up. 3. to hoe, to clear ground by chipping off the grass. 4. to dig slightly. 5. to reap, to cut corn, or grass. 6. to cut a branch off a palmira or cocoa-nut tree for the purpose of extracting the juice or today. ചെത്തിപ്പറിക്കുന്നു. 1. To clear the ground by cutting and removing the grass. 2. to cut out. ചെത്തി എടുക്കുന്നു To cut out, to cut off ചെത്തിവാരുന്നു. To clear the road, &c., of grass. ചെത്തിമൂടുന്നു. To cover over with earth.

ചെത്തുപന. s. A palmira tree tapped for toddy.

ചെത്തുപാട്ടം. s. Rent for extracting toddy.

ചെത്തുപൂള്. s. A piece, slice, chip, cutting or splinter; as applied to wood, &c.

ചെൻ. adj. Red, or a red colour.

ചെന്തളിർ. s. A young or red bud, or sprout.

ചെന്തഴ. s. An emblem of a red colour carried as an ensign or banner, a symbol.

ചെന്താന്നി. s. A plant, 'Rumphia amboinensis'

ചെന്താമര. s. The red water lily or lotus.

ചെന്താമരാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU, because his eyes are said to resemble the red lotus flower. വിഷ്ണു.

ചെന്താരടി. s. A red foot.

ചെന്താർ. s. A red flower.

ചെന്താർബാണൻ. s. A name of CAMA or the Indian cupid. കാമൻ

ചെന്താർമാനിനി. s. A name of 'Lecshmi'. ലക്ഷ്മി.

ചെന്താർശരൻ. s. A name of the Indian Cupid. കാമൻ

ചെന്തിന. s. Red millet, 'punicum'. (Lin.)

ചെന്തീ. s. Bright fire, glowing flame, a fierce fire.

ചെന്തുമ്പ. s. A plant, 'Osbeckia Zeylanica'. (Lin.)

ചെന്തുരകം. s. Safflower, or bastard saffron. 'Carthamus tinctorius'.

ചെന്തെങ്ങ്. s. A red cocoa-nut tree.

ചെന്തൊണ്ടി. s, The red-lily, or 'Gloriosa superba' (Lin).

ചെന്നും. s. A gold ornament for the neck of women.

ചെന്നപട്ടണം. s. The city of Madras.

ചെന്നം. s. The jaw, the cheek.

ചെന്നായ്. s. A wolf.

ചെന്നി. s. The temples of the head.

ചെന്നികുത്ത്. s. Head ache, pain in the temples

ചെന്നികുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. The head to ache.

ചെന്നിനായകം. s. Aloes, 'Aloe spicata' (Lin)

ചെന്നീർ s. Bloody matter or puss.

ചെന്നെല്ല്. s. A red kind of paddy or rice corn, growing in the rainy season.

ചെപ്പ്. s. 1. A small box, a casket. 2. a small cup or pot made of different materials as gold, silver, ivory, wood, &c. 3. a pot wherein treasure is kept. 4. copper.

ചപ്പടി. s. Playing with cups and balls in juggling, juggle; chicane, deception, trick.

ചപ്പടികളി. s. See the preceding.

ചപ്പടിക്കാരൻ. s. A juggler, one who practices legerdemain.

ചപ്പടിവിദ്യ. s. The art of playing with cups and balls in juggling; legerdemain, chicane, deception.

ചപ്പി. s. 1. The ear. 2. the cheek.

ചപ്പിക്കാട്ടം. s. Ear-wax.

ചപ്പിത്തോണ്ടി. s. An ear-picker.

ചപ്പുകടം. s. A copper water pot.

ചപ്പേട്ട. s. A copper plate, such as Hindu grants of land, privileges, &c., are frequently inscribed on.

ചെമ്പ. s. 1. Copper. 2. a large copper caldron. 3. a building tiled with copper. 4. a water pot. 5. fraud, deceit, deception. adj. Red, of a copper colour.

ചെമ്പകപ്പൂ. s. A yellow fragrant flower; the Champaca flower. Sec the next word.

ചെമ്പകം. s. A tree bearing a yellow fragrant flower' 'Michelia champaca'.

ചെമ്പകരാമൻ. s. A title granted by the Rajah of Travancore.

ചെമ്പകരാമപ്പട്ടം. s. Granting the above title.

ചെമ്പഞ്ഞി. s, Lac, the red animal dye so called.

ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറ. s. A kind of red dye.

ചെമ്പട. s. A beating time in music.

ചെമ്പട്ടപ്പ. s. A large fire-place.

ചെമ്പൻ. s. A red person, one of a copper colour. adj. Red, of a copper colour.

ചെമ്പന്തല. s. Red, or golden hair.

ചെമ്പന്മീശ. s. A red beard.

ചെമ്പരത്തി. s. The shoe flower plant or China rose, 'Hibiscus Rosa Sinensis.

ചെമ്പരുത്തി. s. The cotton shrub which bears red flowers.

ചെമ്പരുന്ത. s. The red or Brahman kite' which is esteemed sacred.

ചെമ്പലക. s. Thin boards.

ചെമ്പല്ലി. s. 1. The name of a red fish, salmon. 2. a kind of reddish paddy or rice-corn.

ചെമ്പഴുക്കാ s. 1. Ripe betel-nut. 2. fruit beginning to be ripe. ചെമ്പഴുക്കകൊള്ളുന്നു. To become ripe, to ripen.

ചെമ്പറക്കണ്ണൻ s. One who has red eyes.

ചെമ്പാം. s. 1. Reddish colour. 2. fruit beginning to be ripe. ചെമ്പാംകൊള്ളുന്നു. To become ripe, to ripen.

ചെമ്പാതി. s. Exactly the half.

ചെമ്പാരിപ്പടം. s. 1. Red cloth. 2. a painted or variegated cloth or blanket, serving as the housings of an elephant.

ചെമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To become red or of a copper colour.

ചെമ്പിച്ച. adj. Of a coppery red colour.

ചെമ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To copper a vessel or ship.

ചെമ്പിപ്പ. s. Growing red.

ചെമ്പുകപ്പൽ. s. A ship with a copper bottom.

ചെമ്പുകാശ. s. A small copper cash or coin

ചെമ്പുകിടാരം. s. A large copper caldron.

ചെമ്പുകൊട്ടി. s. A copper-smith, a brazier.

ചെമ്പുഞാൺ. s. Copper wire.

ചെമ്പുതകിട. s. A plate of thin copper.

ചെമ്പുതെളിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To discover a fraud or deception.

ചെമ്പുതെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. Fraud or deception to be discovered.

ചെമ്പുതൊട്ടി. s. A copper trough.

ചെമ്പുപട്ടയം. s. A copper plate such as Hindu grants of land, &c., are frequently inscribed on.

ചെമ്പുപലക. s. Sheet copper.

ചെമ്പുലി. s. A red spotted tiger or 'Cheeta'

ചെമ്പേട. s. See ചെമ്പുപട്ടയം.

ചെമ്പൊന്ന. s. Pure or fine gold.

ചെമ്പൊൽതളിർ. s. A young bud, or sprout of the colour of gold.

ചെമ്പൊൽത്താർ. s. A deep yellow flower,

ചെമ്പൊല്പാദം s. A foot resembling gold, (honorific).

ചെമ്പോത്ത. s. The name of a red bird, commonly called the snake bird.

ചെമ്പ്രാക്കൊടി. s. 1. Tin. 2. lead.

ചെമ്പ്രാവള്ളി. s. A medicinal creeping plant, 'Vitis Indica'

ചെമ്മണ്ണ. s. Red earth.

ചെമ്മരം. s. A tree; 'Alangium' (Lin). or 'Andersonia rohitaka' (Rox).

ചെമ്മരിയാട്ട്. s. A good kind of sheep.

ചെമ്മാത്തു്. s. A sign or motion of contempt, or insult made with the hands; also ചൊത്തു്

ചെമ്മാനം. s. The redness of the sky at sun-set.

ചെമ്മാൻ. s. A shoe-maker, a currier, a worker in leather.

ചെമ്മാൻ. s. A species of red deer.

ചെമ്മീൻ. s. A shrimp.

ചെമ്മുരിങ്ങ. s. A red variety of the Muringa tree,

ചെമ്മുള്ളി. s, The thorny Barleria, 'Barleria Prionitis'.

ചെമ്മൂക്കൻ. s. A man with a red nose.

ചെമ്മെ. adv. 1. Well, safely, rightly, straightly. 2. particularly.

ചെമ്മൊത്തു്. s. A blessing benediction, wishing a blessing, salutation. ചെമ്മൊത്തു ചൊല്ലുന്നു. To wish a blessing, to salute, to hail.

ചെയ്യരുതാത്ത. adj. Unfit to be done.

ചെയ്യാത്ത. adj. Not done.

ചെയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to do, &c.

ചെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്‌വാൻ. v. a. 1. To do, perform. 2. to achieve. 3. to execute, discharge 4. to commit, perpetrate. ഉപകാരം ചെയ്യുന്നു. To do a favour. വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. 'To perform' one's promise. മുറപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. 'To discharge' one's duty. കുല ചെയ്യുന്നു. 'To commit' murder. ചെയ്യുന്നു. is added to a great number of nouns to give them a verbal signification; and in such cases, it takes its meaning from the noun to which it is affixed. പാകം ചെയ്യുന്നു, To cook. വേല ചെയ്യുന്നു. To work. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. To marry. ചെയ്യുന്നു, is also used as a conjunctive auxiliary at the close of a sentence connecting a number of verbs together in the same tense, as പോകയും വരികയും ചെയ്യുന്നു. To go and come.

ചെരിപ്പു്. s. 1. A shoe. 2. sandals. 3. a foundation, or a projection in the foundation of a building. 4. inclining, reclining 5. a wooden instrument for making the earth even in wet paddy fields. ചെരിപ്പിടുന്നു. 1. To wear shoes. 2. to lay a foundation.

ചെരുപ്പുകുത്തി. s. A shoe-maker, a currier, a worker in leather. ചെരിപ്പു കുത്തുന്നു. To make shoes.

ചെരിപ്പുവാറു്. s. A shoe-string or latchet.

ചെക്കാ. s. Vinegar.

ചെലുചെലുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To frizzle.

ചെലുചെലുപ്പു്. s. Frizzling.

ചെലുചെലെ. adv. With a frizzling noise.

ചെലുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To cause to go, proceed, obtain reach. 2. to drive, to drive in. 3. to direct. to manage. 4. to cause to be current, valid, or extended. 5. to pay, to liquidate. 6. To perform, to accomplish. 7. to eat freely.

ചെല്ലപ്പിള്ള s. A beloved, or darling child.

ചെല്ലം. s. Royal treasure. 2. a small brass box. 3. a hidden treasure.

ചെല്ലം വിചാരിപ്പു്. s. Superintendence of the royal, or king's treasure.

ചെല്ലി. s. 1. A kind of grass growing in the paddy fields, 'Scirpus articulatus.' 2. a strayed animal. 3. a moth, a worm. 4. a large black beetle that destroys cocoa-nut tree, &c. ചെല്ലി കുത്തുന്നു. 1. To dig out, or root up such grass. 2. to be moth eaten. 3. to be attacked by the large beetle above mentioned; also ചെല്ലി വീഴുന്നു. ചെല്ലിയെഴുകുന്നു. To go astray as cattle, to be without owner.

ചെല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1, To go, to proceed. to depart. 2. to come to, to arrive at. to reach. 3. to go into, to enter. 4. to pass as regards time. 5, to advance in age. 6. to eost, to be required. 7. to pass as money, to be current. 8. to pass by general consent, to be valid fit or proper. 9. to pass from one to another; to be paid, liquidated. 10. to came to pass; to be accomplished, to be finished. 11. to be extended. 12. to appertain by right. 13. to be sufficient. 14, to be eaten, &c.

ചെവി. s, 1. The ear. 2. the organ of hearing. ചെവിയിൽ പറയുന്നു. 1. To whisper in one's ear. 2. to malign. ചെവിയടയുന്നു. The ears to shut, or be stopped, to be in a state of insensibility.

ചെവികടി. s. 1. Itching of the ear. 2. whisperiug in the ear 3. malignity. ചെവി കടിക്കുന്നു. 1. To whisper in the ear. 2. to malign. 3. the ear to itch.

ചെവികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give ear, to listen. 2. to give audience.

ചെവിക്കല്ലു്. s. The drum of the ear.

ചെവിക്കട. s. The upper parts of the ear.

ചെവിക്കുത്തു°. s. Ear-ache.

ചെവിക്കന്നി. s. The tympanum or drum of the ear.

ചെവിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. v. a. To hearken, to listen, to attend to.

ചെവിചൊറിച്ചിൽ. s. 1. An itching ear. 2. itching in the ear. ചെവിചൊറിയുന്നു. The ear to itch.

ചെവിട°. s. 1. The ear. 2. deafness,

ചെവിത്തട്ടു°. s. The flap of the ear, the ear-lap.

ചെവിത്തോണ്ടി. s. An ear-pick.

ചെവിപാക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To listen, to hearken.

ചെവിപ്പാമ്പു°. s. A small snake, or worm which enters the ear.

ചെവിപ്പി. s. Ear-wax.

ചെവിപ്പൂ. s. An ornament for the ears of women, formed like a star.

ചെവിയൻ. s. A hare.

ചെവിയോൎമ്മ, യുടെ. s. Quickness of hearing. ചെവിയോൎക്കുന്നു. To listen,

ചെളി. s. Mire, mud, clay, dirt, filth, slime.

ചെളുക്ക. s. 1. The scales of fish. 2. a torn cloth, mat, &c.

ചെള്ളു°, s. 1. A flea 2. a tick. 3. a large black beetle that destroys cocoa-nut trees, &c. ചെള്ളുകുത്തുന്നു. The same insect to attack trees.

ചെള്ള. s. 1. The cheek. 2. mud, mire. ചെള്ളകുത്തുന്നു. To be muddy.

ചെള്ളക്കുഴി. s. A muddy hole, or pit.

ചെള്ളി. s. Shrimps.

ചെറിചക്കി. s. A white faced monkey.

ചെറിയ. adj. 1. Small, little, insignificant, trifling. 2. young.

ചെറിയ ഞെരിഞ്ഞൻ പുളി s. A species of sorrel, 'Besonia Malabarica'

ചെറിയതു°. s. That which is little, small, inferior.

ചെറിയ നന്തിയാൎവട്ടം. s. A plant.

ചെറിയ മാങ്ങാനാറി. s. A medicinal plant, 'Golumnea balsamica; and gratiola trepida'.

ചെറിയവൻ. s. 1. A young person, a junior. 2. an inferior person,

ചെറു. adj. 1. Little, small. 2. young.

ചെറുകച്ച. s. A truss, or cloth worn over the privities to conceal them.

ചെറുകച്ചോലം. s. A medicinal root of a fragant smell.

ചെറുകടലാടി. s. A small species of the rough Achyranthes, 'Achyranthes aspera. (Willd)

ചെറുകടുകു°. s. Small mustard seed.

ചെറുകത്തി, s. A bill or kind of hatchet.

ചെറുകദളി. s. A plant, 'Osbeckia virgata.

ചെറുകമുകു°. s. The mulberry, Morus Indica.

ചെറുകഴുക്കോൽ. s. Smaller rafters in a roof chiefly made of bamboo or of the betel-nut tree.

ചെറുകറിക്കോപ്പു. s. small vegetables used in curry.

ചെറുകാഞ്ഞിരം. s. A small species of Strychnos 'Daphne polyslaega.' (Willd)

ചെറുകാട്ടുനാരകം. s A lime tree, 'Limonia acidissima. (Wight.)

ചെറുകാട്ടുവള്ളിക്കാഞ്ഞിരം. s. Serpent's wood, 'Strychnos Colubrina.' (Lin)

ചെറുകാര. s. small thorny shrub, 'Monetha diacantha.'

ചെറുകാള. s. A young bullock.

ചെറുകിട. adj. Young, little.

ചെറുകിഴങ്ങു°. s. A tuberous root or kind of yam, 'Plectranthus rugos.' (Rottler.)

ചെറുകിഴുകാനെല്ലി. s. The diuretic Phyllanthus, 'Phyllanthus urinaria,' or small species of the Indian Phyllanthus.

ചെറുകുടൽ. s. The smaller guts or intestines.

ചെറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. To become small, to decrease, to shrink.

ചെറുകുമ്മട്ടി. s. A small kind of cucumber or water melon.

ചെറുകുറിഞ്ഞി s. The periploca of the woods, 'Periploca Sylvestris' (Willd.)

ചെറുകെ. adv. A little, very little.

ചെറുകൈത. s. A small species of Pandanus.

ചെറുകൈപ്പ. adj. Slightly bitter.

ചെറുകോൽ, യുടെ. s. A medicinal plant.

ചെറുക്കൻ. s. A boy, a lad.

ചെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To stop, to impede, to resist, to defend.

ചെറുചണം. s Linseed, 'Linum Usitatissimum. അതസി.

ചെറുചാര. s. A kind of paddy.

ചെറുചീര. s. The amaranth of the fields, 'Amaranthus Campestris.'

ചെറുചുണ്ട. s. The Indian night shade, 'Solanum Indicum'

ചെറുചൂട്. s. Gentle warmth or heat.

ചെറുചൂരൽ s. A small species of Rattan, or cane, 'Calamus.'

ചെറുഞാണൊലി. s. The sound of a bow string.

ചെറുത്. s. Any thing small or little. adj. Small, little, young.

ചെറുതണ്ടി. adj. Of a small sort.

ചെറുതരം. adj. Of a small sort or kind, inferior.

ചെറുതാകുന്നു, യി, വാൻ v. n. To become small, to diminish, to decrease, to shrink.

ചെറുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make small, or less; to diminish, to decrease

ചെറുതാലി. s. A neck ornament worn by women.

ചെറുതാളി. s. The Convolvulus Gemellus.

ചെറുതുടലി. s. A kind of thorny plant.

ചെറുതുളസി. s. A kind of basil with small leaves.

ചെറുതേക്ക്. s. A medicinal plant, 'Siphonanthus Indica.

ചെറുതേൻ. s. The honey of a small bee.

ചെറുനാരകം. s. The common lime tree, 'Citrus acida.'

ചെറുനാരങ്ങാ. s. 1. A small kind of orange 2. the common lime, 'Citrus acida.'

ചെറുനാവ്, also ചെറുനാക്ക്. s. 1. The uvula or soft palate. 2. a disease under the tongue called the frog.

ചെറുനാഴി. s. A small measure, a fourth part of an 'Edangari.'

ചെറുനീര്. s. Urine.

ചെറുപഞ്ചമൂലം. s. A medicament.

ചെറുപടവലം. s. The palmated gourd, 'Trichosanthes cucumerina or caudata.'

ചെറുപയറ്. s. A kind of kidney bean, 'Phaseolus Mungo.'

ചെറുപരുത്തി. s. A tree, 'Hibiscus mutabilis.'

ചെറുപരുവ. s. A parasitical plant, Sida acuta.'

ചെറുപാണൽ. s. A plant.

ചെറുപാത്രം. s. A small vessel.

ചെറുപിടക്കോൽ. s. A medicinal plant, a kind of wild bean.

ചെറുപിന്നോറുതടി. s. A dart, a javelin.

ചെറുപിള്ളർ. s. pl. Young children.

ചെറുപുളി. s Slight acidity.

ചെറുപുള്ളി. s. A trifle.

ചെറുപുള്ള്. s A medicinal plant, Woody Illecebrum, 'Achyranthes lanatum' (Rox.) 'Illecebrum lanatum. (Lin.)

ചെറുപേരാൽ. s. A small species of fig-tree, 'Ficus terebrata.'

ചെറുപ്പകാലം. s. Youth, child-hood, tender age, time of youth.

ചെറുപ്പക്കാരി. s. A young woman.

ചെറുപ്പക്കാരൻ. s. A young man, a youth.

ചെറുപ്പം. s. Childhood, infancy, tender age, youth. adj. Young.

ചെറുപ്പുന്ന. s. A tree, the 'Calophyllum calaba.'

ചെറുപ്പുന്നയരി. s. The medicinal seed of the preceding tree.

ചെറുപ്പുള്ളടി. s. A medicinal plant, 'Hedysarum prostratum. (Lin.)

ചെറുമണലി. s. A plant, 'Dentella repens.'

ചെറുമധുരം. adj. See ചൊറിമധുരം.

ചെറുമൻ. s. A slave, a bondsman.

ചെറുമന്തി. s. The white faced monkey.

ചെറുമപ്പാട്ടം. s. The hire or rent of a slave hired to another.

ചെറുമരവാ. s. Small leaved Epidendrum, 'Epidendrum tenuifolium.'

ചെറുമഴ. s. Small or drizzling rain.

ചെറുമി. s. A female slave.

ചെറുമുല്ല. s. The small jasmine, 'Jasminum grandiflorum.'

ചെറുവന്നി. s. The name of a tree which has small leaves, 'Mimosa senna.'

ചെറുവള്ളിക്കാഞ്ഞിരം. s. A plant, Causjera scandens.' (Rox.) 'Daphne monostachya. (Willd.)

ചെറുവഴുതിന. s. A small kind of egg plant, 'Solanum melongena.'

ചെറുവാൾ. s. short club, a wooden or short sword, a cudgel.

ചെറുവിത്ത്. s. A kind of paddy or rice grain which soon becomes ripe.

ചെറുവിരൽ. s, The little finger.

ചെറുവെള. s. A plant, 'Cleomi monophylla.'

ചെറുശ്ശെരി. s. The name of a book.

ചെറൂരൻ. s. A plant, a shrub, red Melochia' 'Melochia Corchorifolia'. (Lin.)

ചെററ. adj. Little, short, (referring to time.) ചെററുകാലം. A short time.

ചെററ. s. 1. A wicket, a gate or door made of wicker work. 2. a screen made of wicker work. 3. one who is low, mean destitute. 4. a hut.

ചെററക്കുടി. s. 1. A hut made of wicker work. 2. a low, vile, mean person.

ചെററത്തരം. s. Vileness, lowness, worthlessness.

ചെററും. adv. Little, very little, short.

ചെകവത്തി. s. A 'Chogan' woman.

ചെകവൻ. s. A 'Chogan', Shannar or toddy drawer, a Tier.

ചെക്ക്. s. Gambling. ചെക്ക കളിക്കുന്നു. To gamble.

ചെക്ക. s. 1. A roost. 2. a place where buffaloes are tied during the night.

ചെക്കയിരിക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v. n. To roost.

ചെക്കയിരിപ്പ്. s. Roosting.

ചെക്കയെറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. To roost.

ചെങ്ങില. s. A bell or gong, a plate of iron, brass or mixed metal struck as a bell, &c.

ചെടകൻ. s. A servant, a slave. ദാസൻ.

ചെടൻ. s. 1. A man servant, a slave. ദാസൻ. 2. a weaver of a particular class.

ചെടി. s. A female servant. ദാസി.

ചെടിമണ്ണ്. s. Potter's clay.

ചെട്ട. s. 1 The goddess of poverty or misfortune. 2. a kind of snake. 3. an evil minded person. ചെട്ടകളയുന്നു. To perform a kind of ceremony (at the beginning or close of August) of destroying rubbish, or of bidding poverty to be gone.

ചെട്ടത്തി. s. An elder sister.

ചെട്ടൻ. s. An elder brother.

ചെട്ടുവക. s. A kind of snake.

ചെണ്ണ്. s. 1 Strength, power. 2. firmness.

ചെണം. s. A kind of pad saddle used by natives.

ചെണാൎന്ന. adj. Strong, powerful; firm.

ചെണററ. adj. Strong, powerful; firm.

ചെതന. s. 1. Life. ജീവൻ. 2. understanding, intelligence, wisdom, reflection. ജ്ഞാനം.

ചെതനൻ. s. 1. A rational or sentient being. ജ്ഞാനവാൻ. 2. soul, self. ആത്മാവ്.

ചെതനം. s. An animal or existent being.

ചെതപാതം. s. Loss, destruction, damage; waste, diminution.

ചെതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To loose, destroy, waste, damage, to hurt.

ചെതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To suffer loss, damage, diminution, injury. 2. to be ruined, destroyed.

ചെതമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be wasted, damaged.

ചെതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To loose, to destroy, to waste.

ചെതം. s. 1. Loss, waste, diminution. 2. damage, destruction, harm. 3. misfortune, disaster. ചെതംവരുത്തുന്നു To waste, destory, diminish ചെതംവരുന്നു. See ചെതമാകുന്നു.

ചെതസ്സ്. s. Mind, intellect, the faculty of reasoning or understanding. മനസ്സ്.

ചെതി. s. News, intelligence.

ചെതിരിവ്. s. A short rafter at the corner of a roof.

ചെതൊരംഗം. s. Mind, intellect. മനസ്സ്.

ചെതൊഹരം. adj 1. Desirable. 2. pleasant, agreeable. ഇഷ്ടമുള്ള.

ചെദിരാജൻ. s. A name of Sisupala one of the heroes of the 'Mahabharat', and foe of Crishna.

ചെദിരാജ്യം. s. One of the fifty-six countries, enumerated by the 'Hindus'.

ചെന. s. 1. A sort of yam, 'Arum companulatum'. 2. baldness.

ചെനത്തണ്ടൻ. s. A kind of venemous snake, so called because it resembles the stem of the last named plant.

ചെനത്തലയൻ. s. A bald-headed man.

ചെത്തൽ. s. Cutting in an oblique or slanting manner.

ചെത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. a. To cut in an oblique, or sloping manner.

ചെമന്തി. s. The Chrysanthemum Indicum.

ചെമ്പ്. s. A plant having a tuberous root, and is an edible vegetabte, 'Caladium nymphœifolium'. (Lin.) There are several

species of this plant; as, ഈഴച്ചെമ്പു°, കണ്ണൻചെമ്പു°, കളച്ചെമ്പു°, കരിഞ്ചെമ്പു°, ചക്കിച്ചെമ്പു°, മലരാമഞ്ചെമ്പു°, വെട്ടുചെമ്പു°, &c.

ചെരു°. s. 1. A tree, the marking nut tree, 'Semecarpus anacardium'. 2. a measure of quantity, a 'seer'. 3. a place made over the hearth for the purpose of putting any thing to dry. 4. a handful.

ചെര. s. A kind of snake considered harmless.

ചെരൻ. s. The name of one of the ancient dynasty of kings of Malabar, ruling over. കേരളം. 'Ceralam,' extending from Cape Comorin to the ghauts and including part of Mysore.

ചെരരാജ്യം. s. The Malabar country, govered by those kings.

ചെരാമ്പതിവു° ചെരമാമ്പതിവു°. s. An ancient grant of land, privileges &c.

ചെരായ്°ക. s. See ചെരായ്°മ.

ചെരാത്ത. adj. Disagreeing, discordant, unsuitable.

ചെരായ്°മ. s. Disagreement, disunion, discord; unsuitableness.

ചെരി. s. 1. A town, a village. 2. a hamlet. 3. a neighbourhood. 4. an assemblage. 5. a division of an army, a detachment.

ചെരിക്കൽ. s. 1. Jungle or hilly parts of the country sometimes under cultivation. 2. the threshing floor and farm yard attached to Government lands. 3. the farm yard attached to Pagoda lands.

ചെരിക്കാർ. s pl. The inhabitants of a village. town, hamlet or neighbourhood. കരക്കാർ.

ചെരുന്നു, ന്നു വാൻ. v. n. 1. To arrive; to approach, to come near: to reach a destination. 2. to be received; to come to hand. 3. to be attached to or connected with 4. to be added, or joined, to be mixed, combined, to join. 5. to be assembled or collected. 6. to be included. 7. to enter as a member into any society of men, or into any profession or religion. 8. to agree, to apply, to accord, to suit. 9 to unite, to resort to. 10. to belong to, to appertain, to resemble, to be like. 11. to join with one, or be of a party. 12. to be suitable, becoming, proper. 13. to agree to, to consent to.

ചെരുമാനക്കാരൻ. s. 1. A Circar inferior officer. 2. the head of a village or hamlet.

ചെരുമാനം. s. 1. A collection. 2. an inferior office of Government, the office of the person mentioned under the preceding word. 3. attachment, friendly intercourse. 4. a mixture.

ചെരുംവണ്ണം. adv. Agreeably, suitably.

ചെരുവ. s. A mixture, a commixture.

ചെർക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to arrive, or reach. 2. to put together, to join, unite, mix, combine, include, add to, or accumulate. 3. to assemble, to gather together, to collect others in a body. 4. to admit or receive as a member into any company, class sect, or profession. 5. to make, to prepare. 6. to suit, or make applicable, to adapt, to apply. 7. to cut off.

ചെർക്കുരു. s. The marking nut.

ചെർച്ച s. 1. Agreement, union, junction. 2. approach, contiguity. proximity. 3. fitness, propriety, suitableness. 4. adherence. 5. relationship, connexion.

ചെർച്ചകെട്ടു°. s. 1. Disagreement, disunion, discord. 2. unsuitableness.

ചെർച്ചക്കാരൻ. s. 1. A relative, a relation. 2. a friend. 3 a companion, a dependent.

ചെർച്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be proper, becoming, fit, suitable, agree, able, to agree to be adapted to. 3. to be connected, to enter into friendship.

ചെർച്ചയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To reconcile, to make friendly.

ചെർത്ത. adj. 1. Near, nigh. 2. cut.

ചെർത്തുകൂടാത്തതു°. adj. Irreparable, lost.

ചെർന്ന. adj. Near, nigh, close.

ചെർന്നവൻ. s. A friend, a relative, a client.

ചെർന്നുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ, v. n. 1. To arrive. 2, to assemble together. 3. to attend on one, to be importunate in order to obtain some future advantage.

ചെർപ്പു°. s. 1. Junction, union. 2. joining, unity.

ചെർപ്പലക. s. A joined board.

ചെല്വു°. adj. 1. Even, level. 2. meet, proper, suitable, neat, uniform. 3. friendly. 4. comfortable, easy. 5. convenient.

ചെല. s. A woman's cloth. 2. raw or coarse cloth. 3. circumcision. 4. the Indian fig tree, 'Ficus Indicus.' (Willd) also 'Ficus infectoria ' (Willd. and H. B.) 5. the bark of the preceding tree used to cover boxes, &c. 6. the bark of a species of oak. ചെല

ച്ചാറുന്നു. To surround any thing with the bark of the preceding tree. ചേല ചെയ്യുന്നു. To circumcise. ചേല കൂട്ടുന്നു. To cause a person to embrace the religion of mahomid.

ചേലകം. s. The root of a fragrant grass, 'Cyprus.' (Lin,)

ചേലമരം. s. The Indian fig-tree.

ചേലം. s. 1. Cloth. 2. clothing, raiment. 3. the name of a town, i. e. Salem. 4. vileness, badness. adj. Vile, wicked, bad.

ചേലാകർമ്മം. s. The rite of circumcision, circumcision. ചേലാകർമ്മം ചെയ്യുന്നു. To perform the rite of circumcision.

ചേലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make even, level, uniform. 2. to make suitable, neat. 3. to make friendly. 4. to make comfortable, easy, &c.

ചേലാലം. s. A cumcumber. വെള്ളരിക്കാ.

ചേലേയകം. s. 1. A yellow fragrant wood from which a ferfume is prepared. 2. vermillion.

ചേലേയം. s. See the preceding.

ചേൽ. s. If. എങ്കിൽ.

ചേവകക്കാരൻ. s. 1. A servant, attendant. 2. a soldier, a peon.

ചേവകൻ. s. 1. servant. 2. a soldier, a peon.

ചേവകം. s. Service, attendance, employment, military servive.

ചേവകമോടി. s. Accoutrements of a soldier, of an attendant, or servant.

ചേവടി. s. The foot.

ചേവടിത്തളിർ. s. The foot.

ചേവടിത്താർ. s. The foot.

ചേവൽ. s. A cock.

ചേഷ്ട. s. 1. Gesture, posture. 2. grimace 3. behaviour, manners. വ്യാപാരം. 4. bodily action, or function. പ്രവൃത്തി.

ചേഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To act, to perform functions. to strive, to endeavour.

ചേഷ്ടിതം. s. 1. Bodily act, function, dealing. 2. going, motion.

ചേളാകം. s. A bag which persons hang on their shouldiers, and in which they carry articles of merchandise, &c.

ചേറു. s. Mud, mire, clay.

ചേറൽ. s. The act of sifting.

ചേറാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make clay, mud. 2. to dirty, or besmear with mud.

ചേറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To sift, to winnow, to fan.

ചേറുമീൻ. s. A good kind of fish, the mullet.

ചേറുമുറം. s. A winnowing basket.

ചോറുകത്തി. s. A kind of broad knife used by toddy drawers to cut the branch or stem of the cocoa nut or palmira trees.

ചോറുപടി. 1. A door sill or thresh-hold. 2. the bottom timber of any wooden work resting on a wall. 3. a piece of wood used for sharpening knives, chisels, &c.

ചോറുവിത. s. Sowing on wet lands, cultivation of wet lands.

ചൈതന്യക്കാരൻ. s. A vigorous, strong, powerful, brave man.

ചൈതന്യം s. 1. Soul, spirit, the deity considered as the essence of all being. 2. vigour, power. സാമൎത്ഥ്യം. 3. prowess or bravery. ശൗൎയ്യം

ചൈത്യപ്രാസാദം. s. A terraced roof. നിലാമുററം.

ചൈത്യം s. 1. A place of sacrifice, or religious worship, an alter, a shed kept for sacrifices. 2. a temple. ദേവാലയം. 3. a monument. a tomb stone, a column, &c. 4. cold, coldness phlegm. തണുപ്പു. A cold or rheumatic disease. സന്നിപാതം.

ചൈത്യോപചാരം. s. Cooling refreshments, medicines, or outward civilities, as fanning, &c., shewn to any person overcome or faint through heat or fatigue. തണുപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുചെയ്യുന്ന ഉപചാരം.

ചൈത്രമാസം s. The month 'Chaitra,' (March April.)

ചൈത്രം s. 1. The month 'Chaitra' (March-April.) ചൈത്രമാസം 2. the day of the full moon in the same month.

ചൈത്രരഥം. s. The garden of CUBERA. കുബേരോദ്യാനം.

ചൈത്രികം s. The month 'Chaitra' ചിത്രമാസം.

ചൈദ്യൻ. s. A name of 'Sisupala' an adversary of CRISHNA, the sun of 'Damaghosha'. and sovereign of 'Chedi'. ശിശുപാലൻ

ചൈദ്യവൈരി. s. A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

ചൊക്കട്ടാൻ. s. A kind of Hindu backgammon. ചൊക്കട്ടാൻ കളിക്കുന്നു. To play at this game.

ചൊക്കട്ടാൻ മണ്ഡപം. s. A play-house, a gambling room.

ചൊക്കി. s. A bitch.

ചൊങ്കൻ. s. One who has a withered hand.

ചൊങ്കകയ്യൻ. s. One who has a withered or lean hand.

ചൊങ്കക്കൈകയ്. s. A lean or withered hand.

ചൊടി. s. 1. A lip. 2. quickness, briskness, vivacity. 3. heat, warmth, ardency, fervency. 4. anger, fierceness, passion. 5. revenge.

ചൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be quick, brisk, lively. 2. to be hot, warm, ardent, fervent, vehement. 3. to be angry, fiery, passionate.

ചൊടിപ്പ്. s. 1. Quickness, briskness; vivacity. 2. heat, warmth, ardency, fervency. 3. anger, fierceness, passion 4. revenge. ചൊടിപ്പ കാട്ടുന്നു. 1. To show quickness, briskness, vivacity, to be brisk. 2. to be hot, angry.

ചൊടിപ്പുള്ളവൻ. s. 1. One who is brisk, vivacious. 2. warm, zealous. 3. angry.

ചൊടിയൻ. s. A young mullet fish.

ചൊട്ട്. s. 1. Loss. 2. disappointment. 3. a drop, a small quantity. 4. a blow on the head with the fist. ചൊട്ടുപിണയുന്നു. 1. To be deceived. 2. to be disappointed. ചൊട്ടുപിണയ്ക്കുന്നു. 1, To deceive. 2. to disappoint.

ചൊട്ട. s. 1. A kind of dagger, or small sword. 2. the flower of the cocoa-nut or areca-nut tree before bursting open. ചൊട്ടവിരിയുന്നു. To flower as a cocoanut tree. 3. a kind of play of boys. ചൊട്ടകളിക്കുന്നു. To play.

ചൊട്ടക. s. A kind of sword.

ചൊട്ടച്ചാൺ. s. The span of the thumb and fore finger.

ചൊട്ടി s. Baldness.

ചൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To deceive. 2. to disappoint.

ചൊട്ടിത്തല. s. A bald head ചൊട്ടിപിടിക്കുന്നു. The head to be or become bald.

ചൊട്ടിപ്പ്. s. 1. A deception, deceit. 2. disappointment. 3. loss

ചൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. 1. To drop, to drip. 2. to knock on one's head with the fist. 3. to be deceived. 4. to be disappointed.

ചൊട്ടുപിണയുന്നു. See ചൊട്ടിക്കുന്നു.

ചൊത്ത. s. The apertures or holes made in any worm-eaten or rotten substance.

ചൊത്തി. s. 1. A blemish, or defect in a limb. 2. a lean, or withered hand adj, Defective, withered, lean.

ചൊത്തിക്കയ്യൻ. s. One who has a crooked, lean or withered hand.

ചൊത്തിക്കൈയ്യ്. s. A crooked, lean or withered hand.

ചൊന്നാൻ. s. A gold smith. (honorific.)

ചൊരകുത്ത്. s. Stopping the leak in the roof of a house. ചൊരകുത്തുന്നു. To stop a leak.

ചൊരികലമുണ്ണി. s. A niggardly, avaricious man; a miser.

ചൊരിച്ചിൽ. s. 1. Pouring out, flowing down. 2. shedding. 3. showering, giving abundantly, scattering, sprinkling.

ചൊരിമഴ. s. A heavy shower of rain.

ചൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To run, to flow down, pour, to shower down, as corn out of a sack, as rivers from an eminence, as rain from the clouds, milk from the breasts, tears from the eyes, fruit from a tree, &c. 2. to shed or flow as blood. 3. to shoot corn out of a sack, or sand from a cart. അവൻ അമ്പുമഴ ചൊരിഞ്ഞു. He poured in a shower of arrows.

ചൊരിവ്. s. Flowing or running down.

ചൊരുകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. To tuck, to tuck in, to stick in.

ചൊരുക്ക്. s. 1, Giddiness, drowsiness, fainting. 2. sea-sickness. 3. hatred. 4. intoxication, stupefaction.

ചൊരുക്കൻ &c. adj. Intoxicating, stupifying.

ചൊരുക്കൽ. s. See ചൊരുക്ക്.

ചൊരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To be intoxicated, stupified, or faint. 2. to be sea-sick. 3. to die.

ചൊല്ക്കണ്ണി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചൊല്കീഴ്, &c. adj. Obedient, subject.

ചൊല്കൊണ്ട. adj. Renowned, famous.

ചൊല്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. v. n. To be famous, to be renowned.

ചൊൽത്ത്. s. 1. Reading. 2. singing.

ചൊല്പടി. adj. Obedient, submissive, subject to.

ചൊല്പൊങ്ങുന്ന. adj. Renowned, famous, known

ചൊല്ല്. s. 1. A word, an expression, a phrase. 2. renown, praise.

ചൊല്ലപ്പെട്ട. adj. 1. Renowned, famous. 2. expressed, said.

ചൊല്ലാന്ന. adj. Renowned, famous.

ചൊല്ലി. ind. A particle meaning, Considered, supposed.

ചൊല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to say. 2. to cause to read. 3. to cause to sing. 4. to cause to repeat, to teach.

ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To teach, to instruct.

ചൊല്ലിത്തെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To begin to read or repeat distinctly.

ചൊല്ലിനിൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To stop or give over reading.

ചൊല്ലിയന്ന. adj. Renowned, famous.

ചൊല്ലിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To sing and play, to act. 2. to practise.

ചൊല്ലിയാട്ടം. s. 1. Singing and playing, acting. 2. practice.

ചൊല്ലിവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To send word, to send.

ചൊല്ലിവിലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To forbid, to prohibit; to hinder.

ചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. v. a. To say, to speak, to tell. 2. to repeat. ചൊല്ലുംവണ്ണം. adv. Aggreeably to what is said, obediently.

ചൊല്ലുവിളി. s. 1. An order, command. 2. obedience, submission, attention. ചൊല്ലുവിളി കേൾക്കുന്നു. To be obedient, to obey.

ചൊല്ലുവേല. s. Service, work, servitude.

ചൊല്ലുള്ള. adj. Famous, renowned.

ചൊല്ലേറുന്ന. adj. Famous, renowned.

ചൊല്ലെഴുന്ന. adj. Famous, renowned.

ചൊവ്വ്. s. 1. Straightness, rectitude, uprightness. 2. means, remedy. 3. evenness, equality. 4. certainty.

ചൊവ്വ്. adj. Straight, right, even, equal, direct, true.

ചൊവ്വുള്ളിക്കൊടി. s. A yellow fragrant wood.

ചൊവ്വാ. s. 1. The planet Mars. 2. Tuesday. 3. the goddess CALI.

ചൊവ്വാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be or become straight, right, equal, even.

ചൊവ്വാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To straighten, to make straight, to adjust. 2. to put right, to rectify. 3. to make equal. 4. to suit.

ചൊവ്വാഴ്ച. s. Tuesday.

ചൊവ്വിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To adjust, to put right. 2. to make even. 3. to provide means.

ചൊവ്വുള്ള. &c. adj. Straight, right, equal, even, true.

ചൊവ്വെ. adj. Straight forward, directly, regularly, correctly.

ചൊവ്വോടെ. See the preceding.

ചൊള്ള്. s. Any thing worm-eaten, as timber, nuts, grain, &c.

ചൊള്ള. s. 1. Leanness 2. immature fruit, that which becomes ripe before it is full grown.

ചൊറി. s 1. Itch, scab, mange. 2. that which causes itching, as a nettle, or stinging plant, &c. 3. minuteness, littleness. 4. unpleasant language, finding fault. ചൊറി പറയുന്നു. To find fault

ചൊറിച്ചിൽ. s. 1. Itching, irritation of the skin caused by a nettle, &c. 2. scratching. 3. that which causes itching, as a nettle, &c.

ചൊറിമധുരം. adj. Slightly sweetish, or a little sweetish.

ചൊറിപ്പുഴു. s. A caterpillar which causes irritation of the skin if touched.

ചൊറിയണങ്ങ്. s. See the following.

ചൊറിയണം. s. The involucrated Tragia, 'Tragia involucrata'. (Lin.) a nettle: cowhage.

ചൊറിയൻ. s. 1. One who is afflicted with itch. 2. any thing which causes itching or irritation of the skin.

ചൊറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To scratch, to rub one self. 2. to itch, to be irritated. ചൊറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. 1. To urge, to incite, to push, to pat. 2. to beckon to one,

ചൊറുകൽ. s. The act of scratching, or rubbing gently.

ചൊറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. To scratch gently, to rub, to stroke,

ചൊറുചൊറെ. adv. Running or dropping down.

ചൊചകം s. Cassia bark. ഇലവങ്കത്തൊലി.

ചൊചം. s. 1. Cassia bark. ഇലവങ്കത്തൊലി 2. bark, rind. തൊലി 3. skin. 4. the fruit of the palm. പനമ്പഴം. 5. a cocoa-nut. തേങ്ങാ

ചൊട്. s. 1. A pair, a couple. 2. equality in size. 3. shoes, sandals.

ചൊടി. s. A petticoat.

ചൊട്ടാക്കാരൻ. s. One who carries a crooked stick or staff, an attendant on great man.

ചോട്ടാവടി. s. A crooked stick or staff, a badge of office.

ചോണൻ. s. A kind of red ant which attacks sugar but does not sting.

ചോതന. s. 1. A liquid measure varying in quantity in different parts of the country. 2. examination, search research. 3. correcting, freeing from faults or errors. 4 the refining of metals 5. cleaning, cleansing, purifying. 6. trial. Sanskrit ശോധന; ചോതനചെയ്യുന്നു To examine, to search, &c., used in the last five meanings of the preceding word.

ചോതനക്കാരൻ. s. An officer of government who is a check on the custom receivers, and examines goods that are carried from place to place to ascertain if they have paid duty, a searcher.

ചോതി. s. The 15th lunar asterism of the Hindus,

ചോത്തു. s, A red cow. ചുവന്ന പശു.

ചോദനം. s. A command, commandment precept, sacred ordinance. കല്പന. 2. sending; commanding, directing, &c. കല്പിച്ചയക്കുക.

ചോദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To ask, to request. 2. to question, to inquire, 3. to require, to demand.

ചോദ്യക്കാരൻ. s. One who asks, requires, &c. an inquirer.

ചോദ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1, To be investigated. 2. to be discovered, or known.

ചോദ്യം. s. 1. Asking, questioning, a question, or inquiry, &c. 2. torture, punishment. 3. divine judgement or punishment. 4 examination and cross examination of plaintiff, defendant, and witnesses in a court of justice. 5. surprise, astonishment, wonder. ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. 1. To question to put questions to. 2. to torture, to punish.

ചോദ്യോത്തരം. s. Question and answer catechising, catechism.

ചോനകനാരകം. s. The lime tree, 'Citrus medica or Citrus acida.'

ചോനകനാരങ്ങാ. s. A common lime, 'Citrus acida.'

ചോനകപ്പുല്ലു. s. A fragrant grass, the lemon grass.

ചോമാതിരി. s. A sacrificer who drinks, at the ceremony, the juice of the acid asclepias.

ചോര. s. 1. Blood. 2. red, the colour. 3. a kind of grass, 'Andropogon aciculatum, ചോര ചിന്തുന്നു. shed blood ചോരകളയുന്നു To bleed.

ചോരക്കുഞ്ഞു. s. A new born babe.

ചോരക്കുരു. s. A bloody boil.

ചോരചൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. s. The shedding of blood.

ചോരച്ചാൎച്ച. s. 1. Relationship by blood. 2. conexion with robbers.

ചോരണം. s. Robbery, theft. മോഷണം

ചോരണം ചെയ്യുന്നു. To rob, to commit theft or robbery.

ചോരത്തല. s. The new shoot of a pepper or betel vine, &c.

ചോരത്തിളപ്പു. s. Self-sufficiency, selfconfidence, the pride of youth.

ചോരത്തുള്ളി. s. A drop of blood.

ചോരധൎമ്മം. s. 1. Theft., robbery, മോഷണം 2. deceit. ചതിവു.

ചോരൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

ചോരപുല്ലി. s. A kind of grass, 'Andropogon aciculatum. ചണ്ണ.

ചോരപ്പടകളം. s. 1. A quantity of blood 2. See കുരുതിക്കളം.

ചോരപ്പാച്ചിൽ. s. A violent stream or flowing of blood.

ചോരപ്പുഴ. s. A river of blood.

ചോരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To draw blood, to cause to bleed, to bleed.

ചോരവാൎച്ച. s. An issue of blood.

ചോരവൃത്തി. s. Robbery, theft. മോഷണം.

ചോരസംബന്ധം. s. 1. Relationship by blood 2. connexion with robbers.

ചോരിക. s. Theft, robbery. മോഷണം.

ചോരിവാ. s. The lip. ചുണ്ടു.

ചോരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. n. 1. To leak, to drop through a breach, to ooze out. 2. to abscond, to run away, to escape from prison. 3. to desert.

ചോൎക്കുന്നു, ൎത്തു, vel ൎത്തി, വാൻ. v. a. 1. To make to drop through a hole. 2. to melt wax, &c., out of a mould previous to casting any thing.

ചോൎച്ച. s. Leaking, dropping through a breach or hole, leakage. ചോൎച്ചയടെക്കുന്നു. To stop a leak or breach, to calk.

ചോൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. See ചോൎക്കുന്നു.

ചോല. s. A mountain spring.

ചോലകം. See ചോളകം.

ചോലവെള്ളം. s. Mountain spring water.

ചോലി. s. 1. Business, affair, concern. 2. a troublesomeor difficult business. 3. trouble and annoyance arising from a large family and straitened circumstances. ചോലിയായിരിക്കുന്നു. To be busy.

ചോലിക്കാരൻ. s. 1. One who is much engaged in business. 2. one who is involved in difficulties.

ചോളകം. s. 1. A breastplate, a cuirass മാർകവചം. 2. a kind of grass.

ചോളൻ. s. 1. The title of the king of 'Chola' or the modern Tanjore. 2. an inhabitant of that country.

ചോളം. s. 1. A short jacket, or bodice. മുലപ്പടം. 2. the grain usually termed, 'Natchenny, Cynosurus coracanus.'

ചോഴൻ. s. See ചോളൻ.

ചോഴമണ്ഡലം. s. The name of a country, extending along part of the eastern coast of the Indian peninsula, and thence called the coast of 'Coromandel.

ചോഴിയൻ. s. 1. An inhabitant of 'Coromandel.' 2. a brahman of that country, who wears the distinguishing lock of hair on the front of the head.

ചോറു. s 1. Bolied rice. 2. food. 3. the pith or soft part in palmira and other trees. 4. work, occupation, livelihood.

ചോറപ്പുല്ലു. s. A kind of red grass.

ചോറുണ്ണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ, or വാൻ. v. a. To eat ricc, to take food.

ചോറൂണ. s. 1. The act of eating rice. 2. ceremony of giving rice to a child for the first time.

ചോററുകച്ചവടം. s. Providing victuals for sale, victualling.

ചോററുകഞ്ഞി. s. Scum of boiled ricc.

ചോററുചട്ടി. s. An earthen vessel or dish out of which rice is eaten.

ചോററുചട്ടകം. s. A ladle for rice.

ചോററുപരമ്പു. s, A bamboo mat where on boiled rice is placed.

ചോററുപാളയം. s. A company of persons who generally assemble at any entertainment for the purpose of getting something to eat.

ചോററുപിച്ച. s. Giving boied rice to beggars in the evening.

ചോററുവട്ടി, s. A basket used for serving out rice when many persons partake of it together.

ചൌക്കു. s. A whip, a carriage whip.

ചൌക്ക. s. 1. A custom house. 2. a watch house. 3. a square and open place erected to sit upon, a kind of summer house.

ചൌക്കദാരൻ. s. The manager of customs.

ചൌക്കാളം. s. A kind of carpet.

ചൌക്കിളി. s, An ornament for the ear with a square appendage of gold and worn by men.

ചൌണ്ഡികൻ. s. One who draws toddy, a seller of toddy or the palm juice. കള്ളുവില്ക്കുന്നവൻ

ചൌരൻ. s. A thief, a robber, a pilferer കള്ളൻ.

ചൌരി. s. A theft, roberry. മോഷണം.

ചൌരിക. s. Theft, roberry. മോഷണം.

ചൌരികൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ

ചൌരികം. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

ചൌൎയ്യം. s. Thaft, robbing. മോഷണം.

ചൌളം. s. The ceremony of tonsure; shaving off the hair of a child three years old, with the exception of one lock left on the crown of the head. ആദ്യക്ഷൌരം. ചൌളം കഴിക്കുന്നു. To perform the above ceremony.

ച്യുതം adj. 1. Fallen, dropped, oozed out, &c. വീണതു. 2. shaking. ഇളകിയതു.

ച്യുതസായകൻ. s. One who has missed his mark, either literally or metaphorieally. ലാക്കുപിഴച്ചവൻ.

ച്യുതി. s. 1. The vulva. ഭഗം. 2. the anus അപാനദ്വാരം.

ഛ

ഛ. The seventh consonant in the Malayalam alphabet, being the asperate of the preceding letter and expressed by 'Ch'h'

ഛഗലകം. s. A goat. വെള്ളാട്ട°

ഛഗലാണ്ഡി. s, A plant, a kind of convolvulus, 'Convolvulus argenteus, or C. pes-capræ' മറിക്കുന്നി.

ഛട, s. 1. An assemblage, multitude, number, or flock. കൂട്ടം. 2. light, lustre, splendour. ശോഭ, രശ്മി.

ഛണം. s. Bengal gram. കടലയ്ക്കാ.

ഛണപാത്രം. s. A net or basket to catch fish. മീൻകൂട.

ഛത്മത, or ഛദ്മത. s. Deceitfulness, fraud. വ്യാജം.

ഛത്മം, or ഛദ്മം. s. 1. Disguise, masquerade. ഛന്നവെഷം. 2. deceit, fraud, trick. വ്യാജം. 3. conspiracy.

ഛത്രകം. s 1. The king-fisher. പൊന്മാൻ. 2. 2. a small vaulted temple in honour of a deity.

ഛത്രഭംഗം. s. 1. Subversion of dominion, loss of empire, deposition. പതിതത്വം. 2. widowhood. വൈധവ്യം. The umbrella is an ensign of royalty, and in the latter sense, denotes any cover or defence, a as husband, &c.

ഛത്രം. s. A parasol, an umbrella. കൊറക്കട.

ഛത്രാ. s. 1. A pungent seed, coriander. കൊത്തമ്പാലരി. 2. a kind of fennel, 'Anethum sowa or graveolens' ചതകുപ്പ. 3. anise. തക്കോലപ്പുട്ടിൽ. 4. a fragrant grass, 'Choloris barbata. കണ്ടപ്പുല്ല°.

ഛത്രാകം. s. A mushroom. കൂൺ.

ഛത്രാകി. s. 1. A plant. Galangal. വണ്ടവാഴി 2. a kind of Galangal. അരത്ത.

ഛത്രാതിഛത്രം. s. 1. A fragrant grass. 2. a kind of fennel or anise. ചതകുപ്പ.

ഛത്രി. s. 1. A barber. ക്ഷൗരകൻ. 2 one who bears a parasol or umbrella. കടപിടിക്കുന്നവൻ.

ഛദനം. s. 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചിറക°. 3. a covering, a sheath, a scabbard. ഉറ.

ഛദം. s. 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചിറക°. 3. a tree bearing dark flowers.

ഛദിസ്സ°. s. The thatch or roof of a house. പുരമെച്ചിൽ

ഛന്ദസ്സ°. s. 1. One of the six 'Shastras. ആറു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു°. 2. a poetical metre. 3. the metre of the 'Vedas'. 4. the Vedas themselves. 5. wish, desire. 6. wilfulness, independence, uncontrolled or unrestrained conduct.

ഛന്ദോഭംഗം. s. Deficiency of letters in a poem, or verse. ശ്ലോകത്തിൽ അക്ഷരക്കുറവു°.

ഛന്നത. s. Solitariness, privacy. മറവു°.

ഛന്നനാമം. s. A disguised name.

ഛന്നപാപൻ. s. A hypocrite, a pretended and false ascetic. കപടഭക്തൻ.

ഛന്നപാപം. s. Hypocrisy.

ഛന്നവെഷം. s. Disguise, masquer ade.

ഛന്നം., &c. adj. Covered, concealed. private, secret, solitary. മറയ്ക്കപ്പെട്ടതു°, നിർജ്ജനമായുള്ളതു°.

ഛർദ്ദി. s. Vomiting, sickness, reaching.

ഛർദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To vomit, to be sick.

ഛർദ്ദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to vomit, to make sick.

ഛലനം. s. Fraud. See the following.

ഛലം. s. 1. Wickedness. ദുഷ്ടത. 2. fraud' circumvention, stratagem. വ്യാജം, വഞ്ചന. 3. an evil omen. ദുർന്നിമിത്തം.

ഛല്ലി. s. Skin, bark. rind. തൊൽ, തൊലി.

ഛവി. s. 1. Beauty, splendour, brilliance. ശോഭ. 2. light, lustre. രശ്മി.

ഛാഗം. s. A goat. വെള്ളാട്ടു കൊററൻ.

ഛാഗലം. s. A sheep. കോലാട°.

ഛാഗിക. s. A she goat. വെള്ളാട്ടുപിട.

ഛാഗി. s. A she goat. വെള്ളാട്ടുപിട.

ഛാതം. adj. 1. Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. thin, feeble, emaciated. മെലിഞ്ഞതു°. ക്ഷീണിച്ചതു°.

ഛാത്രൻ. s. A scholar, a pupil, a disciple, a tyro or novice. ശിഷ്യൻ

ഛാദനം. s. Covering, a covering, a screen, &c. മറവു°.

ഛാദനി. s. A veil, a screen. തിരശ്ശീല, മറ

ഛാദം. s. A thatch, a roof. മേൽപ്പുര.

ഛാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cut, to divide കണ്ടിക്കുന്നു. 2. to cover, to conceal. മറെക്കുന്നു.

ഛാദിതം. adj. 1. Covered, concealed. മറെക്കപ്പെട്ടതു. 2. cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടതു.

ഛാദ്യം. &c. adj. 1. Veiled, concealable. മറെക്കപ്പെടത്തക്ക. 2. divisable. മുറിക്കപ്പെടത്തക്ക.

ഛാന്ദസൻ. s. A priest conversant with scripture. വാധ്യാൻ

ഛാന്ദോഗ്യം s. 1. The doctrine of the 'Vedas' വേദോപദേശം. 2. the 'Vedas' or a portion of them വേദം.

ഛായ. s. 1. Shade. 2. shadow, reflected image. നിഴൽ. 3. resemblance, likeness, image. പ്രതിബിംബം. 4. form, shape, figure. 5. the wife of the sun. ആദിത്യഭാൎയ്യ 6. beauty, splendour, lustre. ശോഭ. 7. nourishing, cherishing. 8. a bride.

ഛായാഗ്രഹം. s. The dragon's tail, or descending node, reckoned by the Hindus as the ninth planet, 'Kethu'. കേതു.

ഛായാതരു. s. A large tree, one that gives shade or shelter. പടൎച്ചയുള്ള വൃക്ഷം

ഛായാദേവി s. The wife of the sun. ആദിത്യന്റെ ഭാൎയ്യ.

ഛായാപതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഛായാപഥം. s. Æther, the 'Acasa', or firmament. ആകാശം.

ഛായാപുത്രൻ. s. The planet, Saturn. ശനി.

ഛായാമൃഗധരൻ s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഛി interj. Of scorn, contemption, or prohibition, as Fie! for shame!

ഛിക്ക. s. Sneezing. തുമ്പൽ or തുമ്മൽ.

ഛിതം adj. Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടതു

ഛിത്വരം, &c. adj 1 Roguish, fraudulent, knavish. കള്ളത്വാണമുള്ള 2 hostile, intmical. ശത്രുതയുള്ള 3. cutting or fit for cutting, (a weapon, &c.) മൂൎച്ചയുള്ള

ഛിദ. s. Cutting, dividing, destroying. ഖണ്ഡനം

ഛിദകം. s. INDRA's thunder-bolt. ഇന്ദ്രന്റെ വാൾ.

ഛിദി. s. An axe, a hatchet. കോടാലി.

ഛിദ്രക്കാരൻ. s. One who creates division' or discord, a disturber of peace.

ഛിദ്രം. s. 1. A hole, vacuity, or perforation &c, ദ്വാരം. 2. fault, defect, flaw. കുറ്റം. 3. foible, quarrel, dissension, discord. കലഹം. 4. opportunity. അവസരം. 5. abortion.

ഛിദ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To perforate, to pierce, to make holes. 2. to quarrel, to be divided. 3 to miscarry.

ഛിദ്രിതം, &c. adj 1. Perforated, pierced, having holes or openings. തുളെക്കപ്പെട്ട. 2. divided, split. 3. miscarried.

ഛിദ്രിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause division, dissension, discord. 2. to cause miscarriage.

ഛിന്നം. adj. 1. Cut, divided. 2. broken. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ഛിന്നരുഹ s. A creeping plant 'Menispermum glabrum'. അമൃതു.

ഛിന്നോദ്ഭവ. s. See the preceding ഛിന്നരുഹ.

ഛുരിക. s A knife, a whittle. കത്തി, ചുരിക.

ഛുരിതം, &c. adj. Inlaid, set, coated, spread. പതിക്കപ്പെട്ടതു.

ഛുരി. s. A knife, a whittle. കത്തി.

ഛേകം, &c. adj Tame, domesticated, as a bird, or beast. വളൎത്തുന്ന പക്ഷിമൃഗാദികൾ.

ഛേകോക്തി. s. Indirect speech, insinuation, double entendre, hint, &c. സൂചകവാക്കു.

ഛേദനം. s. 1. Cutting, dividing. കണ്ടിക്കുക, ഖണ്ഡനം. 2. a part, a portion. ഖണ്ഡം.

ഛേദം. s. See the preceding.

ഛേദിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cut, to divide, to cut asunder. കണ്ടിക്കുന്നു.

ഛേദ്യം. adj. Dividable, that which may be cut, or divided ഛേദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ഛോദി. s. A fisherman. മുക്കുവൻ.

ഛോലംഗം. s. A citron, a lime. ചെറുനാരങ്ങാ.

ഛ്യോന്ത്യം. adj. Dropping, oozing out, falling. ഇററു വീഴുന്ന.

ജ. The eighth consonant in tha Malayalim alphabet, having the sound of 'J' in 'jet'.

ജഗച്ചക്ഷുസ്സ്. s. The sun, as the eye of the universe. ആദിത്യൻ.

ജഗതി. s. 1. The world, the universe. ലോകം. 2. the earth. ഭൂമി. 3. people, inhabitants. ജനം. 4. a sort of metre.

ജഗൽ. s. 1. The world, the univers. ലോകം. 2. people, mankind. ജനം. adj. Moveable, locomotive, transitory.

ജഗത്രയം. s. The three worlds. മൂന്നുലോകം.

ജഗല്കാരണൻ. s. God. ദൈവം.

ജഗല്പതി. s. God, the Lord of the world. ദൈവം.

ജഗല്പിതാവ്. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 2. God. ദൈവം.

ജഗൽപ്രാണൻ. s. The wind or air. വായു.

ജഗൽസ്ഥിതൻ. s. God, the preserver of the world.

ജഗൽസ്ഥിതി. s. The preservation of the world.

ജഗദാശ്രയൻ. s. God, as the stay or supporter of the world.

ജഗദീശൻ. s. 1. God. 2. an epithet of VISHNU വിഷ്ണു.

ജഗദീശാ. s. 1. PARWATHI. പാൎവ്വതി. 2. LECSHMI ലക്ഷ്മി.

ജഗദീശ്വരൻ. s. God. ദൈവം.

ജഗദീശ്വരി. s. PARWATHI. പാൎവ്വതി.

ജഗദുത്ഭവം. s. The creation of the world.

ജഗദ്ഗുരു. s. God. ദൈവം.

ജഗദ്ധിതം. s. General instruction.

ജഗദ്വൃത്തവാഹകൻ. s. God, as the over-ruler of the planets, seasons, &c.

ജഗദ്വാസികൾ. s. plu. The inhabitants of the world.

ജഗദ്ദ്വേഷി. s. 1. One who despises the world. 2. an oppressor.

ജഗന്നാഥൻ s 1. The Lord of the universe, GOD. 2. a form of VISHNU. വിഷ്ണു

ജഗന്നാഥം. s. JAGGANA'TH on the coast towards the north part of the Bay of Bengal, where a peculiar and celebrated idol of this name is worshipped, and pilgrimages made to the shrine of JAGGAN'ATH from all parts of India.

ജഗന്നായകൻ. s. 1. God. ദൈവം. 2. the magnet. കാന്തം.

ജഗന്നാശം. s. The destruction of the world.

ജഗന്നിവാസൻ. s. GOD.

ജഗന്മംഗലൻ. s. GOD.

ജഗന്മംഗലാ. s. The goddess LECSHMI ലക്ഷ്മി.

ജഗന്മയൻ. s. GOD.

ജഗന്മയി. s. The goddess PARWATHI. പാൎവ്വതി.

ജഗന്മാതാ. s. Philosophical illusion, idealism, unreality of all worldly existence, personified in mythology as a female, the consort of BRAHMA or god, and the immediate and active cause of creation.

ജഗന്മോഹനം, &c. adj. Beautiful. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

ജഗരം. s. Armour, mail. കവചം.

ജഗളം. s. Vinous liquor for distilling. കൊഴുത്ത മദ്യം.

ജഗ്ധം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

ജഗ്ധി s. 1. Eating. ഭക്ഷണകൎമ്മം. 2. eating together or in company. സഹഭോജനം. 3. food victuals. ഭക്ഷണം.

ജഘനം. s. 1. 'Mons veneris.' 2. the hip and loin's. കടിപ്രദേശം.

ജഘനഫല. s. Opposite leaved fig tree, 'Ficus oppositi-folia. (Rox.) പേഴത്തി.

ജഘന്യജൻ. s. 1. A younger brother. അനുജൻ. 2. a Sudra.' ശൂദ്രൻ.

ജഘന്യം. adj. 1. Last, hindmost. ഒടുക്കത്തെ. 2 low, vile, base. നിന്ദ്യമായുള്ള.

ജംഗമം, &c. adj. Loco-motive, moveable. s. Any thing which has motion as opposed to that which is stationary. ഇളകുന്ന, സഞ്ചരിക്കുന്ന

ജംഗലം, &c. adj. Desert, solitary, waste, wild, &c. വിജനമായുള്ള.

ജംഗാലം. s A limit, a boundary, a land-mark, a ridge of earth running along the edge of a field for collecting water and forming a passage over it. അതിര്, വരമ്പ്.

ജംഗുലം. s Poison, venom. വിഷം.

ജംഘ. s. 1. The leg കാൽ. 2. the calf of the leg. കണംകാൽ.

ജംഘലാ. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ജംഘാകാരികൻ. s. A courier, a runner, an express. ഓട്ടാൾ.

ജംഘാത്രാണം. s. Stockings, hose. കാൽക്കുപ്പായം.

ജംഘാദിദേശം. s. The calf of the leg. കാലിന്റെ മുട്ടിന താഴത്തേടം.

ജംഘാലൻ. s. A quick marcher, a rapid walker. വേഗം നടക്കുന്നവൻ.

ജട, s. 1. The hair matted as worn by SIVA or by Hindu ascetics. See ചിട. 2. the fibrous root of a tree, descending from the branches. വിട്ടവേരു.

ജടാജൂടം. s. The matted hair of SIVA. ജട.

ജടാധാരി. s. One that wears hair plaited or clotted. ജടയുള്ളവൻ.

ജടാമാംസി. s. Indian spikenard, 'Valeriana Jatamansi.' ജടാമാഞ്ചി.

ജടായുസ്സ. s. A fabulous bird, the son of ARUNA killed by 'Ravana.'

ജടിലൻ. s. A lion. സിംഹം. 2. long pepper. തിപ്പലി, 3. one that wears hair plaited or clotted. ജടയുള്ളവൻ.

ജടിലം, &c. adj. Having clotted or entangled hair. ജടയുള്ള.

ജടില. s. Indian spikenard. ജടാമാഞ്ചി.

ജടി. s. Waved-leaf fig tree. ചിററാൽ.

ജഠരം. s. The belly. വയറു. adj. 1. Hard firm. കഠിനം. 2. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു.

ജഠരാഗ്നി. s. 1. The stomach. ആമാശയം. 2. digestion. ദഹനം.

ജഠരാമം. s. Diabetes, a flux of urine. നീരൊഴിവു.

ജഠരാമയം. s. Dropsy, water in the abdomen. മഹോദരം.

ജഡക്രിയ. s. Dilatoriness, slowness. താമസം, മടി

ജഡചെഷ്ട. s. Idleness. മടി.

ജഡത. 1. Coldness, chilliness. തണുപ്പു. 2. apathy, stupidity. മൂഢത.

ജഡം, &c. adj. 1. Cold, frigid, chilly. തണുപ്പുള്ള. 2. stupid, apathetic, material, idiotic. മൂഢതയുള്ള. 3 inanimate. s. 1. A body, ദെഹം. 2. flesh.

ജഡൻ. s. A stupid, apathetic, or foolish person. മൂഢൻ.

ജഡിമാ. s. Coldness. തണുപ്പു.

ജഡുലം. s. A freckle; a mark. മറുവു.

ജതു. s. Lac, a red dye, or animal pigment. analogous to cochineal. അരക്കു.

ജതുക. s. A bat. വാവൽ

ജതുകം. s. Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ജതുനി. s. A bat. വാവൽ.

ജതൂക. s. 1. A bat. 2. a plant commonly, 'Chacanat.' വെങ്കൊച്ചോലം.

ജത്രു s The collar-bone the clavicle. പൂണെല്ലു or വളയെല്ലു.

ജത്രുണി. s. The collar-bone, the clavicle. പൂണെല്ലു.

ജനകൻ. s 1. A father or progenitor. പിതാവു. 2. the name of a king, sovereign of 'Mithila,' and father of 'Sitha ' ഒരു രാജാവിന്റെ പെർ.

ജനക്കൂട്ടം. s. A number of men, a multitude, an assemblage or body of people.

ജനത. s. Mankind, a number of men. ജനക്കൂട്ടം.

ജനനദിവസം. s. A birth-day.

ജനനമരണം. s. Birth and death.

ജനനം. s. 1. Birth, production. 2. family race, lineage.

ജനനാദം. s. A great noise the sound of a multitude of people.

ജനനാവകാശം. s. Birth-right.

ജനനി. s. 1. A mother. മാതാവു. ജനനീ ജനകന്മാർ. parents. 2. a fragrant plant. വെങ്കൊച്ചോലം.

ജനനിവഹം. s. A multitude of people.

ജനപദം. s. An inhabited country; a village നാട്ടിൻപുറം.

ജനപീഡ. s. Oppression, persecution.

ജനപുഷ്ടി. s. Populousness, the state of abounding with inhabitance.

ജനപുഷ്ടികരം. adj. Promoting the general welfare.

ജനപ്രവാദം. s. Rumour, report. ശ്രുതി.

ജനബാധ. s. Troublesomeness, vexation, tiresomeness.

ജനം. s. Man, individually or collectively; a man; mankind; an individual: a person; people; population; community.

ജനംഗമൻ. s. A 'Chandala,' a man of a low or degraded caste, an outcast. ചണ്ഡാലൻ.

ജനയിതാ. s. A father, a progenitor. പിതാവു.

ജനയിത്രി. s. A mother. മാതാവു.

ജനരഞ്ജന. s. philanthropy.

ജനലോകം. s. One of the seven 'Locas' or divisions of the world, an inhabited region.

ജനവാദം. s. 1. News, rumour, report. 2. ignominy, common talk, censure.

ജനശ്രുതി. s. News, tidings, intelligence, rumour.

ജനസംഗം. s. An assembly of people, a multitude. ആൾക്കൂട്ടം.

ജനസമൂഹം. s. An assembly of people. ആൾക്കൂട്ടം.

ജനസമ്മതം. s. Public or universal consent.

ജനസ്ഥാനം. s. The forest 'Dandaca' (in the ('Dekhin'.)

ജനഹിതം. s. Public or universal consent.

ജനാൎദ്ദനൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ജനാശ്രയം. s A temporary hall. വഴിയമ്പലം.

ജനി. s. 1. Birth, production. ജനനം. 2. a woman in general. സ്ത്രീ.

ജനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be born, to be produced. 2. to arise, to be derived.

ജനിതാവു്. s. A father. പിതാവു്.

ജനിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To beget, to produce, to bring forth, to cause to be born.

ജനിമാ. s. Birth, engenderment. ജനനം, ഉൽപ്പാദനം.

ജനിമൃതി. s. Birth and death.

ജനീ. s. 1. Birth, production ജനനം. 2. a woman in general. സ്ത്രീ. 3. a mother. മാതാവു്. 4. the wife of a son. മകന്റെ ഭാൎയ്യ. 5. a fragrant plant. വെങ്കച്ചോലം.

ജനീവധു. s. A son's wife, a daughter-in-law. പുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ.

ജനു. s. Birth. ജനനം.

ജനുസ്സ്. s. Birth. ജനനം.

ജനോദാഹരണം. s. 1. Fame, glory, മഹത്വം. 2. pre-eminence, dignity.

ജനോപകാരം. s. Public benefit.

ജനോപദ്രവം. s. Persecution, oppression.

ജനൌഘം. s. A crowd or multitude of people ജനസമൂഹം.

ജന്തു. s. An animal, or living creature; any being endowed with animal life: it is more usually applied, however, to beings of the lowest organization.

ജന്തുകം. s. A multitude of animals. ജന്തുസമൂഹം.

ജന്തുകത്തു്. s. See ജന്തുക.

ജന്തുക്കൾ. s. pl. of ജന്തു. Living creatures, animals.

ജന്തുത്വം. s. Brutishness, brutality, beastliness.

ജന്തുധൎമ്മം. s. The manners of animals, instinct.

ജന്തുപ്രായം, &c. adj. Brutish, brutal, beastial.

ജന്തുഫലം. s. The glomerous fig-tree, 'Ficus glomerata'. അത്തി.

ജന്തുവൃത്തം. s. The manners of animals, instinct.

ജന്തുവൃത്തി. s. The nature of beasts.

ജന്തു സ്വഭാവം. s. The nature of beasts. adj. Beastial, brutish.

ജന്തുഹിംസ. s. The killing of animals.

ജന്മതാരം. s, 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which any one is born.

ജന്മദേശം. s. One's native country.

ജന്മനക്ഷത്രം. s. 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which one is born.

ജന്മപക. s. The natural or hereditary enmity of animals, birds, &c.

ജന്മപത്രിക. s. The paper containing one's horoscope, or nativity. ജാതകം.

ജന്മപാപം. s. Original sin.

ജന്മപ്രകൃതി. s. Nature, the property inherited by birth,

ജന്മപ്രഭൃതി. adj. Born with.

ജന്മഭം s. 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which any one is born.

ജന്മഭൂമി. s, 1. One's native country. 2. private or freehold landed property.

ജന്മം. s. 1, Birth, nativity, production. 2. freehold property. ജന്മംകൊടുക്കുന്നു. To sell freehold property. ജന്മം മേടിക്കുന്നു. To purchase freehold property.

ജന്മവാദം. s. Dispute respecting landed property.

ജന്മക്ഷം. s. See ജന്മതാരം.

ജന്മാധികാരം. s. Birth-right.

ജന്മാധികാരി. s. One to whom the birthright belongs.

ജന്മാന്തരകൃതം. adj Done in a former birth.

ജന്മാന്തരക്കാരൻ. s One who is benign, generous, kind, liberal.

ജന്മാന്തരം. s. 1. Other birth, a former or future birth; transmigration. 2. benignity, generosity, kindness. 3 gratitude.

ജന്മാന്തരവാസന. s. Desire of a former birth.

ജന്മി. s. 1. A land-lord, proprietor, owner. ഭൂമിയുടെ ഉടയവൻ. 2. an animal, an existent being പ്രാണി.

ജന്മിഭോഗം. s. The claim of a land-lord, or proprietor on mortgaged land.

ജന്മിമാറാട്ടം. s. Dispute about landed property.

ജന്മോഡു. s. See ജന്മനക്ഷത്രം.

ജന്യ. s. 1. A mother. മാതാവു. 2. a mother's friend. മാതാവിന്റെ സഖി. 3. the relation or companion of a bride, a bride,s maid, തോഴി. 4. pleasure, happines. ഇഷ്ടം, സന്തോഷം.

ജന്യൻ. s. 1 A father. പിതാവു°. 2. the friend attendant, or companion of a bride-groom. തോഴൻ.

ജന്യം, s. 1. War, battle; combat. യുദ്ധം. 2. rumour, report. ശ്രുതി. 3. a market, fair. ചന്തക്കൂട്ടം. 4. a portent, one occurring at birth. adj. Worthy of being born, produced. ജന്യു. s. An animal, an existent and sentient being. പ്രാണി.

ജപനം.s. Inaudible repetition of prayers, &c. See ജപം.

ജപമാല, or ജപമാലിക. s. A rosary.

ജപം. s. Muttering prayer, repeating or reciting inaudibly passages from the Vedas, charms, names of the deity, counting silently the beads of a rosary, &c.

ജപപാരായണൻ. s. One who inaudibly repeats prayers, one devoted to religious meditation. ജപിക്കുന്നവൻ.

ജപാ. s. The China rose or shoe-flower plant, the fiower or plant, 'Hibiscus rosa Chinensis. ചെമ്പരത്തി.

ജപാകുസുമം. s. The China rose, the flower. ചെമ്പരത്തിപ്പൂവു°.

ജതാപുഷ്പം. The shoe-flower, or China rose. ചെമ്പരത്തിപ്പൂവു°.

ജപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To repeat inaudibly prayers, &c. to mutter prayers.

ജപ്തം. &c. adj. Inaudibly repeated. ജപിക്കപ്പെട്ടതു°.

ജപ്യം. &c. adj. What may be inaudibly repeated. ജപിക്കേണ്ടുന്നതു°.

ജമ. s. (Ar.) A revenue term, signifying, 'collection or assessment.'

ജമാഖർച്ചു°. s. An account of receipts and disbursements.

ജമാബന്തി. s. The settlement of the assessment.

ജമാൽവസൂബാക്കി s (Ar.) Demand, or assessment, collection and balance.

ജംപതികൾ s. pl. Husband and wife. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ.

ജമ്പാ. s. The China rose or shoe-flower plant, 'Hibiscus rosa Chinensis. ചെമ്പരത്തി.

ജംബാളം. s. 1 Mud: mire, clay. ചെറു. 2. the croton plant, 'Croton tiglum. നീർവാളം. 3 the angular-leaved Physic-nut, 'Jatropha Curcas. (Lin.) കടലാവണക്കു°.

ജംബീരഫലം. s. The fruit of the lime tree. നാരങ്ങാ.

ജംബീരം. s. The lime tree, Citrus acida. നാരകം.

ജംബു. s. 1. A fruit tree, the rose apple tree, 'Eugenia Jamba,' also the fruit. ചാമ്പ. 2. a tree the clov-tree-leaved Calyptranthes, 'Calyptranthes Caryophyllifolia.' ഞാവൽ. Another species. ഞാറ. 3. a fox, or jackal. കുറുക്കൻ.

ജംബുകൻ. s. 1 A jackal, a fox കുറുക്കൻ. 2. the Indian 'Neptune.' വരുണൻ.

ജംബുദ്വീപം. s. An island, the 'Jamba Dwipu' said to be so named from the preceding tree abounding in it, and implying according to the Puranas the central division of the world, or the known world: according to the Budd'has it is confined to India.

ജംബുനദി. s. A fabulous river said to flow from the mountain 'Meru.

ജംബൂ. s. See ജംബു.

ജംബൂഫലം. s. The fruit of the 'Eugenia Jamba.' ചാമ്പക്കാ, ഞാവൽക്കാ.

ജംബൂളം. s. A fragrant plant, 'Pandanus odoratissimus. കൈത.

ജംഭഭേദി. s. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭം. s. The lime tree. നാരകം.

ജംഭരിപു. s. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭലം. s. A lime or citron. നാരകം.

ജംഭാരി. s. 1. INDRA's thunderbolt. ഇടിവാൾ. 2. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭീരം. s. 1. The lime or citron, apparently of more than one species നാരകം. 2. a plant considered to be a kind of basil with small leaves.

ജയഘണ്ട. s. The circular plate of mixed metal used as a ചേങ്ങില.

ജയതാളം. s. A beating of time in music.

ജയനം. s. 1. Armour for cavalry, elephants, &c. 2. conquering, subduing.

ജയൻ. s. One of VISHNU's door keepers. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു കാവൽക്കാരൻ.

ജയന്തൻ. s. 1. A hero or demigod, the son of INDRA ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

ജയന്തി. s. 1. A tree, 'Æschynomene sesban.' 2. another tree, 'Premna spinosa മുഞ്ഞ

ജയപത്രം s. 1. Record of victory or triumph. ജയവൎത്തമാനം 2. in law, the sealed and written award of the judge in favour of either party. വിധിപ്പേപ്പ്. (വിധിപ്പകൎപ്പ്)

ജയഭേരി. s. A large musical instrument played at the time of victory.

ജയം. s. Conquest, victory, triumph, success.

ജയശംഖം. s. Blowing a horn or conch after victory. ജയിച്ചിട്ടുള്ള ശംഖനാദം.

ജയശബ്ദം. s. 1. The shout of victory. 2. praise.

ജയസന്തോഷം. s. Triumph, joy of victory. ജയസന്തോഷം കൊള്ളുന്നു. To triumph.

ജയാ. s. 1. A name of the goddess PARWATI. പാൎവ്വതി. 2. one of her female companions പാൎവ്വതിയുടെ ഒരു തോഴി. 3. the 3rd, 8th or 13th lunar day of either half moon തൃതീയ, അഷ്ടമി, ത്രയോദശി. 4. yellow myrobalan, or ink nut. 'Terminalia chebula. 5 a tree, the 'Premna spinosa.' മുഞ്ഞ. 6. hemp, 'Cannabis sativa. കഞ്ചാവ്. 7. the 28th year of the Hindu cycle of sixty.

ജയി. s. One who is victorious ജയിക്കുന്നവൻ.

ജിഷ്ണു. s. One who is able to conquer, or is victorious. ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ.

ജയ്യം, &c. adj. Able to conquer. ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്ന.

ജര. s. 1. Decrepitude, the general relaxation and debility consequent on old age. 2. old age itself. വാൎദ്ധക്യം.

ജരഠം. adj. 1. Hard solid. കഠിനം. 2. hard hearted, harsh, cruel. ക്രൂരം. 3. old, decayed, infirm. പഴയ.

ജരണം. s. 1. Cumin seed. ജീരകം. 2. a plant yielding a pungent seed, 'Nigella Indica. 3. old age, becoming old and infirm. വാൎദ്ധക്യം. 4. assafœtida. കായം.

ജരദ്ഗവം. s. An old ox. മൂരിക്കാള.

ജരദ്ഗവി. s. An old cow. മൂരിപ്പശു.

ജരജ്ജാനി. s. One who has an old wife. വൃദ്ധഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

ജരൻ. s. An old man. വൃദ്ധൻ.

ജരന്തം. s. A buffalo. പോത്ത്.

ജരനി. s. An old woman. വൃദ്ധ.

ജരൽ adj. 1. Old, ancient, advanced in years. വാൎദ്ധക്യമായ. 2. infirm, decayed. പഴക്കമായ.

ജരസ്. s. Old age. വൃദ്ധത.

ജരാതുരൻ. s One who is infirm, decrepit, debilitated, old. ക്ഷീണവൃദ്ധൻ.

ജരാനര. s. Greyness of the hair; old age.

ജരായു. s. The womb, the uterus. ഗൎഭപാത്രം.

ജരായുജം adj. Viviparous, born from the womb, as man and other animals. ഗൎഭപാത്രത്തിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്നത്.

ജരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grow, or become old, to become wrinkled from age. ജരപിടിക്കുന്നു, തൊലി ചുളിയുന്നു. 2. to be digested. ദഹിക്കുന്നു.

ജരിതൻ. s. An old man. വൃദ്ധൻ.

ജരുഢം. s. 1. Flesh. മാംസം. 2. skinniness, flesh flaccid with old age.

ജരയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be or become old, to grow grey or white as hair in old age, to grow hoary headed.

ജൎജ്ജരം s INDRA's banner or emblem. ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.

ജലകണം. s. A drop of water, ഒരുതുള്ളിവെള്ളം.

ജലകന്ദകം. An aquatic plant. നീൎക്കിഴങ്ങ്.

ജലകുംഭം. s. A water pot. കുടം.

ജലക്രീഡ. s. Sporting, or gamboling in water bathing for pleasure or amusement.

ജലചരം. s. 1. An aquatic plant. 2. an aquatic animal. മത്സ്യാദി.

ജലജന്തു. s. A fish or any marine, aquatic, or amphibious animal. മത്സ്യാദി,

ജലജന്തുക. s. A leech. അട്ട.

ജലജബന്ധു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജലജം. s. 1. A fish. മത്സ്യം. 2. a lotus. താമര. 3. shell. a conch കക്ക, ശംഖ്. adj. Aquatic, any thing produced in the water. വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നവ.

ജലജാരി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ജലതസ്കരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജലദം. s. 1. A cloud മേഘം 2. a fragrant grass, 'Cpperus rotundus.' മുത്തങ്ങാ.

ജലദാനം. s. Giving water in charity.

ജലദോഷം. s. A cold, rheum, catarrh. ചിരാപ്പ്. ജലദോഷംകൊള്ളുന്നു. ജലദോഷം പിടിക്കുന്നു. To take or catch cold.

ജലദ്രോണി. s. A water pot.

ജലദ്വാരം. s. 1. A drain. 2. the ureter, or passage for urine.

ജലധരം. s. 1. A cloud, മേഘം 2. the ocean. സമുദ്രം.

ജലധാര. s. 1. A drain, a water-course. 2. pouring or bathing with water. ജലധാര കോരുന്നു, ജലധാരയിടുന്നു, ജലധാര കഴിക്കുന്നു. To pour or bathe with water.

ജലധാരണം. Washing with water, cleansing.

ജലധി. s. 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a certain number. സംഖ്യാവിശേഷം.

ജലനകുലം. s. An otter. കഴിനാ.

ജലനിധി. s. The ocean. സമുദ്രം

ജലനിർഗ്ഗമം. s. A drain, a water course, a pipe along a wall or building for carrying off water. തുമ്പ്, ഓക്.

ജലനിർഗ്ഗുണ്ഡി. r. The three leaved chaste tree, 'Vitex trifolia' (Lin.) കരിനൊച്ചി.

ജലനീലി. s. An aquatic plant, 'Vallisnera' കരിമ്പായൽ.

ജലപതി. s. A name of WARUNA, the Hindu Neptune. വരുണൻ.

ജലപക്ഷി. s. A water bird.

ജലപാത്രം s. A water pot or vessel. കിണ്ടി മുതലായതു്.

ജലപാനം. s A drink of water, വെള്ളം കുടി. ജലപാനം ചെയ്യുന്നു. To drink water.

ജലപ്പിശാച്. s. Imagining every thing unclean

ജലപുഷ്പം. s. A lily, or any water flower. താമര, ആമ്പൽ, ഇത്യാദി.

ജലപൂരം s. The flow of the tide. വേലിയേററം.

ജലപ്രവാഹം. s A current, a flood, an overflowing of water. ഒഴുക്ക്.

ജലപ്രളയം. s. A deluge, an inundation, a flood.

ജലപ്രായം. s A country abounding with water. താന്നവിഥി.

ജലപ്ലവം. s. An otter. കഴിനാ.

ജലബന്ധകം. s. A dam, a dike, rock or stones impeding a current. കെട്ടിയ ചിറ.

ജലബാധ. s. Inclination to make water, urinary impulse. ജലബാധക്ക പോകുന്നു. To go to make water.

ജലബ്രഹ്മി. s. 1. A kind of potherb. 2. the thyme-leaved Gratiola, 'Graticla Monnieria' (Lin.)

ജലമാർജ്ജാരൻ. s. A otter. കഴിനാ.

ജലമുക്ക. s. A cloud. മേഘം.

ജലമൂർത്തിക. s. Hail. ആലിപ്പഴം. 2. a cloud മേഘം.

ജലം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. urine. മൂത്രം.

ജലയന്ത്രം. s. A water-work. a machine for raising water; any contrivance connected with that element.

ജലരാശി. s. The sea. സമുദ്രം.

ജലരേഖ. s. A water mark, a line drawn on the water. വെള്ളത്തിലെ വര.

ജലലത s. A wave, a billow. ഓളം തിരമാല

ജലലഹരി. s. 1. A bubble. നീൎപ്പോള. 2. foam. നര.

ജലവിഷുവം. s. The autumnal Equinox, the moment of the sun's entering 'Libra'

ജലവൃത്തി. s. The flow of the tide. വേലിയേററം

ജലവൃശ്ചികം. s. A prawn, a shrimp. ചെമ്മീൻ.

ജലവേണി. s. A wave, a billow. ഓളം, തിരമാല.

ജലവ്യാളം s. A water snake. നീൎക്കോലി.

ജലശുക്തി. s. A bivalve shell. ഞമഞ്ഞ.

ജലസ്തംഭനം, ജലസ്തംഭം. s. A species of magic supposed to alter the nature or interrupt the effects of water.

ജലസ്തംഭവാതം. s. A disease, dysury. മൂത്രകൃഛ്റം.

ജലസ്ഥാനം. s. A pond, a lake, a reservoir. പൊയ്ക.

ജലസൂചി. s. A leech. അട്ട.

ജലസൂത്രം. s. Hydraulics; water-works.

ജലസ്ഫോടം. s. A bubble. നീൎപ്പോള.

ജലഹസ്തി. s. The sea horse, waltron. കടലാന.

ജലഹ്രാസം. s. The ebb of the tide. വേലിയിറക്കം.

ജലാഖു. s. 1. A water rat. നീരെലി. 2. an otter. കഴിനാ.

ജലാടനം. s. A heron. കൊററിപ്പക്ഷി.

ജലാണ്ഡകം. s. A shark. ചിറാകമീൻ.

ജലാധാരം. s. 1. A pond, a lake, a reservoir, any piece of water. പൊയ്ക. 2. a water pot. കുടം

ജലാവൎത്തം. s. An eddy, a whirlpool. നീൎച്ചുഴി.

ജലാശയം. s. 1. A pond, a lake, a reservoir. പൊയ്ക. 2. fragrant grass, 'Cuss-cuss.' രാമച്ചം.

ജലേശൻ. s. WARUNA, the Indian Neptune. വരുണൻ

ജലേശയൻ. s. A fish. മീൻ.

ജലോച്ഛ്വാസം. s. A drain or channel, made on purpose to carry off an excess of water, or such a channel made naturally by the overflowing of a river, &c. വാച്ചാൽ.

ജലൌകസ്സ്. s A leech. അട്ട.

ജലൌകാ. s. A leech. അട്ട.

ജല്പനൻ. s. A babbler, a prattler. ഉമ്പില്ലാതെ പറയുന്നവൻ.

ജല്പനം. s. See the following.

ജല്പം. s. 1. Babble, prate. 2. wrangling dissension.

ജല്പാകൻ. s. A chatterer, a babbler; one who talks much, foolishly or improperly. ഉമ്പില്ലാതെ പറയുന്നവൻ.

ജല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To chatter, to prattle, to talk much or idly, to babble.

ജല്പിതം. adj. Chattering, prating.

ജവനൻ. s. A runner, an express. ഓട്ടാളി.

ജവനം. s. Speed, velocity, swiftness. വേഗം, ഓട്ടം. adj. Quick, expeditious വേഗമുള്ള.

ജവനിക. s. A screen, or wall of cloth surrounding a tent, an outer tent, &c. തിരശീല, കൂടാരമറ.

ജവന്തിപുഷ്പം s. See ചെമന്തി.

ജവം. s. Speed, swiftness, velocity. വേഗം.

ജവാദ് s. 1. Civet. 2. a civet cat. ഒരുവക കസ്തൂരി.

ജവാധികൻ. s. A fleet horse, a courser. വേഗം ഓടുന്ന കുതിര.

ജവാ, or ജവാപുഷ്പം s. The China rose, or shoe-flower, the plant or its flower.

ജവാലം. s. A sheep. ആട്.

ജവി s. One who is quick, fleet, expeditious. വേഗമുള്ളവൻ.

ജഹകൻ. s. An abandoner, a deserter. ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ജഹ്നു s. 1. The name of a king or saint. ഒരു മുനിയുടെ പേർ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു.

ജഹ്നുതനയാ. s. The river 'Ganges.' ഗംഗാ.

ജളത. s. 1. Dullness, apathy, sluggishness of mind. 2. idiocy, fatuity, stupidity. 3. disgrace.

ജളത്വം. s. See the preceding.

ജളൻ. s. 1. One who is dull, apathetic. 2. a fool, an idiot.

ജളമതി. s. Dullness of mind, idiocy, stupidity. folly.

ജളൂക. s. A leech. അട്ട.

ജളൂകസ്. s. A leech. അട്ട.

ജക്ഷ്മം. s. Consumption, decline. രാജയക്ഷ്മാവ്.

ജക്ഷ്മാവ്. s. Consumption, phthisis.

ജാഗരണം. s. 1. Waking, watchfulness. 2. vigilance, care, circumspection. ജാഗരണം ചെയ്യുന്നു. To exercise vigilance, care, to be watchful, circumspect. ഉണൎച്ച.

ജാഗരാ. s. Waking, watchfulness, vigilance. ഉണൎച്ച.

ജാഗരി. s. A watchful, wakeful, vigilant man. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ാഗരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be wakeful, watchful, vigilant, diligent.

ജാഗരിതാ. s. One who is wakeful, watchful, vigilant, active. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ജാഗരൂകൻ. s. One who is wakeful, watchful, watching; vigilant. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ജാഗൎയ്യ. s. Wakefulness, watching, waking. ഉണൎച്ച.

ജാഗ്രത. s. 1. Vigilance, carefulness, caution. 2. activity, diligence, care, attention, readiness.

ജാഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To cause to be vigilant, to admonish, to warm to caution. 2. to stir up.

ജാഗ്രതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be vigilant, to be careful 2. to be active, to be diligent, to be attentive, to be ready, to take pains.

ജാഗ്രതയുള്ളവൻ. s. One who is vigilant, active, careful, diligent, attentive, circumspect.

ജാഗ്രത്ത്. adj. Vigilant, active, diligent. ഉണൎന്നിരിക്കുന്ന, ജാഗ്രതയുള്ള.

ജാഗ്രബുദ്ധി. s. A vigilant, active mind. ജാഗ്രതയുള്ള മനസ്സ്.

ജാഗ്രം. adj. Vigilant, active, diligent.

ജാംഗലം. s. 1. Flesh. മാംസം. 2. a rural, picturesque country, diversified with hill, vale, wood and water. ഭംഗിയുള്ള ദേശം.

ജാംഗലി. s. A snake-catcher. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.

ജാംഗുലികൻ. s. A snake-catcher, a snake doctor, one who pretends chiefly by charms to cure the bite of snakes or other poisonous animals, a dealer in antidotes, &c. പാമ്പു പിടിക്കുന്നവൻ, വിഷവൈദ്യൻ.

ജാംഘനി. s. The thigh. തുട

ജാംഘികൻ. s. A courier, a runner, an express. ഓട്ടാളൻ.

ജാടലി s. A plant, 'Bignonia suave-olens'. പാതിരി.

ജാഠരം. adj. Belonging to the stomach. ജഠര സംബന്ധം.

ജാഠരാഗ്നി. s. Digestion. വയറ്റിലെ അഗ്നി.

ജാഡ്യം. s. 1. Coldness, apathy. തണുപ്പ്. 2. folly, dullness, stupidity, coldness of intellect. മടി. 3. sur iness, morosity. ആലസ്യം.

ജാതകപദ്ധതി. s. An astrological work.

ജാതകം. s. Astrological calculation of a nativity, horoscope, nativity. ജാതകമെഴുതുന്നു. To cast a nativity. adj Born.

ജാതകൎമ്മം. s, A ceremony performed by the Brahmans on the birth of a child.

ജാതകസാരം. s. An astrological work.

ജാതഖേദം. ind. Sorrowfully, with grief. സങ്കടത്തോടെ.

ജാതൻ. s. One who is born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ജാതമാകുന്നു,യി,വാൻ v. n. To be born.

ജാതമോദം. ind. With joy. സന്തോഷത്തോടെ.

ജാതം. s. 1. A child. 2. a kind, sort, class, species. 3, multitude, collection. 4. birth, production. adj Born, produced, engendered. ജനിക്കപ്പെട്ടതു്.

ജാതരൂപം. s. Gold, 'lit'. assuming shape. പൊന്നു്.

ജാതരോഷം. ind. In wrath, anger, &c. കോപത്തോടെ.

ജാതവേദസ്സ്. s. 'Agni' or fire, 'lit' producing the 'Veda'. അഗ്നി.

ജാതാപത്യ. s. A mother, a woman who has born a child. പ്രസവിച്ചവൾ.

ജാതാഭിഷംഗം. ind. In great wrath. അതി കോപത്തോടെ

ജാതി. s. 1. A kind, sort, species, sex, class, tribe, caste. 2. race, lineage, family. 3. birth, production. ജനനം. 4. mace, the nutmeg tree. 6. the great flowered jasmine, 'Jasminum grandiflorum'. പിച്ചകം. 6. the most perfect of a kind adj. 1. Best, excellent. 2. beautiful, pleasing.

ജാതികൎത്തവ്യം. s. 1. The management or government of a nation or tribe. 2. the superiority of a nation or tribe.

ജാതികൎത്താവു്. s. The ruler or chief of a tribe. പ്രഭു,

ജാതികോശം. s. 1. The nutmeg. ജാതിക്കായ്. 2. mace. ജാതിപത്രി.

ജാതിക്കാ. s. The nutmeg, 'Myristica moschata'.

ജാതിക്കാരൻ. s. A European, or one of superior or excellent tribe.

ജാതിക്കൂട്ടം s. 1. A mixture of different tribes. 2. disputation.

ജാതികെട്ടു്. s. 1. The tie of kindred. 2. the custom of a caste.

ജാതിച്ചരക്കു്. s. A superior kind of merchandise.

ജാതിത്തലവൻ. s. The chief or head of a tribe.

ജാതിധൎമ്മം s. The manners of a tribe or nation.

ജാതിപത്രി. s. Mace.

ജാതിപുഷ്പം. s. 1. Mace. 2. an excellent flower. പിച്ചകം.

ജാതിഫലം. s. The nutmeg. ജാതിക്കാ.

ജാതിഭ്രംശം. s. Excommunication, expulsion from a tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ട്. s. Excommunication, expulsion from a tribe, &c.

ജാതിഭ്രഷ്ടൻ. s. An outcast from any tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be excommunicated from a tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To cast or turn out of a tribe, to excommunicate.

ജാതിമൎയ്യാദ. s. Customs or manners of a caste, tribe or nation.

ജാതിമാത്രൻ. s. One who is destitute of all regard for the customs of his caste or tribe. ജാതിമൎയ്യാദഹീനൻ.

ജാതിമാത്രോപജീവി. s. A religious hypocrite; one who assumes the dress, &c. of an ascetic in order to get a livelihood.

ജാതിമാനം. s. Sympathy, or fellow feeling in a tribe.

ജാതിലിംഗം. s. Vermilion, red paint, factitious Cinnabar, made of mercury and brimstone.

ജാതിവഴക്കം, s. Disputation, or litigation of a tribe.

ജാതിവൈരം. s. 1. Hereditary feud. 2. hatred between very near relatives, or persons of the same family or tribe.

ജാതിവ്യവഹാരം. s. See ജാതിവഴക്കം.

ജാതിശ്രേഷ്ഠൻ. s. 1. The chief or head of a tribe. 2. one of a noble family or tribe.

ജാതിഹീനൻ. s 1. A person of low extraction, or of a low tribe. 2. an outcast.

ജാതു. ind. Sometimes, occasionally. ചിലപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ.

ജാതുകം. s. Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ജാതുഷം. adj. Made, &c, of lac, any artificial form or condition of it. അരക്ക കൊണ്ടു തീൎത്തതു.

ജാതോക്ഷം. s. A bullock. കാള.

ജാത്യന്ധൻ. s. One born blind. കുരുടനായി ജനിച്ചവൻ.

ജാത്യമായുള്ള. adj. Natural born with.

ജാത്യം. adj. 1. Natural, born with. 2. well born, of a good family. 3. best, excellent 4. pleasing, beautiful.

ജാത്യശ്വം. s. A blood horse. വിശേഷമായ കുതിര.

ജാത്യവൈരം. s. See ജാതിവൈരം.

ജാത്യാചാരം. s. The customs of a tribe. ജാതിക്കടുത്ത ആചാരം.

ജാത്യാദിതൈലം. s. A preparation of ointment.

ജാത്യാഭിമാനം. s. 1. Sympathy or fellowfeeling in a tribe, or class. 2. respect for one's family or tribe. ജാതികൊണ്ടുള്ള അഭിമാനം.

ജാനകി. s. A name of 'Sita' the wife of 'Rama.' സീതാ.

ജാനൻ. s. A man of experience. അറിഞ്ഞവൻ.

ജാനപദം. s. 1. Man, mankind. ജനം. 2. an inhabited country. നാടു.

ജാനി. s A wife. ഭാൎയ്യ.

ജാനു. s. The knee. മുഴങ്കാൽ.

ജാനുദഘ്നം. adj. Up to the knees. മുട്ടോളം.

ജാപനം. s. 1. Declining, rejection, dissent. അനിഷ്ടം. 2. dismissing, completing, finishing. നിവൃത്തി.

ജാബാലൻ. s. 1. A goatherd. ആടുമേയിക്കുന്നവൻ. 2. the name of a saint. ഒരു മുനി.

ജാമദഗ്ന്യൻ s. A name of 'Parasurama. പരശുരാമൻ.

ജാമാതാ. s A son-in-law, a daughter's husband. മകളുടെ ഭൎത്താവു.

ജാമി. s. 1. A virtuous and respectable woman. കുലസ്ത്രീ. 2. a sister. ഉടപ്പിറന്നവൾ.

ജാമിത്രം s The seventh planet. എഴാമിടം.

ജാമ്യച്ചീട്ടു. s. A bound of security.

ജാമ്യൻ. s. 1 One who is bound, or is surety for another. 2. security, bail, surety.

ജാമ്യമേല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To become, or under-take to be surety for another.

ജാമ്യമേല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To appoint a surety.

ജാംബവം. s. The rose apple tree, the fruit. ചാമ്പ.

ജാംബൂനദം. s. Gold. പൊന്നു.

ജായ. s. A wife, one wedded according to the perfect ritual. ഭാൎയ്യ.

ജായാജീവൻ. s. An actor, a dancer. നാട്യക്കാരൻ.

ജായാജീവി. s. An actor, a dancer, a mime, &c നാട്യക്കാരൻ.

ജായാപതികൾ. s. plu. Husband and wife. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ.

ജായു. s. A medicine, a medicament. ഔഷധം.

ജാരജൻ. s An abulterine, the child of a woman by her gallant. വ്യഭിചാരിപുത്രൻ.

ജാരത്വം. s. Adultery, incontinence. വ്യഭിചാരം.

ജാരൻ. s. A paramour, a gallant. ഉപപതി.

ജാരവൃത്തി. s. Adultery, incontinence. വ്യഭിചാരം.

ജാരിണി. s. A female paramour, an adultress. വ്യഭിചാരിണി.

ജാരി. s. A drug, a medicament. ഔഷധം.

ജാല. s. The projecting or curved part of the lower end of a small rafter.

ജാലകം. s. 1. A bud, a germ. മൊട്ടു. 2. a window, lattice or loophole. കിളിവാതിൽ. 3. a multitude, assemblage. കൂട്ടം. 4. a net വല. 5. an unblown flower. പൂമൊട്ടു. 6. pride, arrogance. അഹങ്കാരം.

ജാലകാരകൻ. s. A spider. ചിലന്നി.

ജാലകിനി. s. A sheep, an ewe ആടു, ചെമ്മരിയാടു.

ജാലക്കാരൻ. s. A juggler, a sorcerer, a cheat.

ജാലപാൽ്. s. A goose, &c. അരയന്നം.

ജാലം. s, 1. See ജാലകം in all its meanings. 2. sorcery, magic, illusion, supernatural deception.

ജാലയക്കട്ടിള. s. A door frame.

ജാലികൻ. s. 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. a hunter using nets. വലക്കാരൻ. 3. a cheat, a rogue, a vagabond, a conjurer, juggler. ചതിയൻ, ചെപ്പടിക്കാരൻ. 4. a spider. ചിലന്നി. (ചിലന്തി)

ജാലിനി. s. 1 A painting brush. തുലിക. 2. a painted room. ചായമിട്ട മുറി.

ജാലി s. A small cucumber, 'Trichosanthes dioeca. (Rox.) പിച്ചകം.

ജാല്മൻ. s. 1 A low man, one of a degraded tribe or business. ഹീനൻ. 2. one who is inconsiderate, rash, and acts without thinking. അവിവേകി.

ജാല്മം. &c. adj. 1. Cruel, harsh, severe. കഠിനം. 2. inconsiderate, rash, acting without thinking. അവിവേകമുള്ള. 3. low, degraded, ഹീനതയുള്ള.

ജാവകം. s. A yellow fragrant wood, ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി.

ജാഹകൻ. s. 1. A cat. പൂച്ച. 2. a pole-cat മരപ്പട്ടി.

ജാഹ്നവി. s. Ganga, or the Ganges personified. ഗംഗാ.

ജാള്യത. s. 1. Dullness, stupidity, apathy. 2. folly, idiocy. മൂഢത. 3. disgrace, shame, അവമാനം, ജാള്യതപിണയുന്നു. To fail, to be disappointed, to fall into disgrace.

ജാള്യം. adj. 1. Dull, apathetic, sluggish. 2. foolish, stupid, idiotic.

ജിഗത്നു. s. Breath, life. ശ്വാസം, പ്രാണൻ

ജിഗീഷാ, s. 1. Emulation, wish to excel or overcome. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം 2. attraction, attaraeting. ആകർഷണം.

ജിഘത്സു. adj. Hungry. വിശപ്പുള്ള.

ജിഘാംസു adj. Mischievous, murderous, seeking to hurt or kill. കൊല്ലുന്ന. s. An enemy. ശത്രു.

ജിഘൃക്ഷ. s. Greediness, voraciousness. ഭക്ഷണേച്ഛ.

ജിംഗി. s. Bengal madder, 'Rubia manjith, മഞ്ചട്ടി.

ജിതൻ. s. One who is conquered, subdued, surpassed, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ജിതം. &c. adj. conquered, subdued, surpassed, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ട

ജിതാഹവം. &c. adj. Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിതേന്ദ്രിയൻ. s, An ascetic, a sage; one who has subdued the passions. അടക്കമുള്ളവൻ.

ജിത്തു. s. A conqueror, subduer. ജയിച്ചവൻ.

ജിത്യ. s. A plough-share കൊഴു.

ജിത്യം. &c. adj Conquerable, vincible. ജയിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.

ജിത്വരം. &c. adj. Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിനൻ s. A Jina; or Jaina saint; the generic name of the chief saints of the Budd'ha and Jaina sect. ബുദ്ധൻ.

ജിഷ്ണു. s. 1. A name of VISHNU, CRISHNA വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. IIDRA or ARJUNA ഇന്ദ്രൻ. adj. Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിഹ്മഗം. s. A snake. പാമ്പു

ജിഹ്മം. &c. adj. Crooked വളഞ്ഞ. s. A tree

ജിഹ്വ. The tongue. നാക്കു.

ജിഹ്വാഗ്രം. s. The tip of the tongue. നാക്കിന്റെ അറ്റം.

ജിഹ്വിക. s. The tongue. നാക്കു,

ജീനൻ. s. An old man വൃദ്ധൻ.

ജീനം. s. Old age. വാർദ്ധക്യം.

ജീമൂതം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. mountain പൎവ്വതം. 3. a plant ദേവതാളി.

ജീമൂതവാഹി. Smoke. പുക.

ജീരകം. s. Cumin seed, 'Cuminum Cyminum'. (Lin.) ചീരകം.

ജീൎണ്ണജ്വരം. s. A long continued fever. പഴകിയ പനി.

ജീൎണ്ണത. s 1. Old age, infirmity, decay. പഴക്കം. 2. digestion. ദഹനം.

ജീൎണ്ണനം. s. See the preceding.

ജീൎണ്ണപൎണ്ണം. s. An old or dry leaf. പഴുത്തില

ജീൎണ്ണമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be digested. 2. to become old, to grow waste, to decay.

ജീൎണ്ണമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To destroy, to waste. 2. to digest, to concoct.

ജീൎണ്ണം. adj 1. Old, ruined, worn, tattered. വൃദ്ധതയായ. പഴതായ. 2. digested. ദഹിക്കപ്പെട്ട.

ജീൎണ്ണവസ്ത്രം. s. Old, worn, or tattered garment. പഴന്തുണി.

ജീൎണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grow old waste, decay. പഴതാകുന്നു. 2. to digest. ദഹിക്കുന്നു.

ജീൎണ്ണി. s. 1. Old age, infirmity, decay, വാൎദ്ധക്യം, പഴക്കം. 2. digestion. ദഹനം.

ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം. s. Repairing, renewing. കേടുപോക്കൽ. ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നു, To repair, to renew. കേടുപോക്കുന്നു.

ജീൎവ്വി. s. An axe. കോടാലി.

ജീവകൻ. s. A 'Budd'ha. ബുദ്ധൻ.

ജീവകം s 1. A tree, 'Pentaptera tomentosa.' വേങ്ങാ. 2. a medicinal plant commonly called by the same name 'Jivaca,' and considered as one of the eight principal drugs classed together under the name അഷ്ടവൎഗ്ഗം. 3. an animal, any being endowed with life.

ജീവഞ്ജീവം. s A kind of bird, supposed to be a pheasant. പട്ടച്ചാവൽ.

ജീവധാരണം. s. Supporting life, maintenance. ഭക്ഷണം.

ജീവനകം. s. Food, especially boiled rice. ആഹാരം.

ജീവനഘാതം. s. Poison. വിഷം.

ജീവനപഞ്ചകം. s. A medical compound of five articles. ഔഷധഭേദം.

ജീവനം s. 1. Life, existence. ജീവൻ. 2. livelihood, means of acquiring subsistence, profession. വൃത്തി. 3. water. വെള്ളം.

ജീവനാഥൻ. s. 1. A husband. ഭൎത്താവു. 2. a name of 'Yama.' കാലൻ.

ജീവനി. s. A plant, commonly 'Jiyati.'

ജീവനീയ. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a plant 'Jiyati.' അടപ്പോതിയൻ. (അടപ്പൊതിയൻ)

ജീവനൗഷധം. s. A drug said to have the power of restoring life. മൃതസഞ്ജീവനി.

ജീവന്തികം. s. 1. A plant, a parasitical plant ഇത്തിക്കണ്ണി. 2. the moon plant, 'Menispermum glabrum.' അമൃതു.

ജീവന്തികൻ. s. A fowler, a bird-catcher. പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നവൻ.

ജീവന്തി s. 1. The name of a plant, commonly, 'Jiyati, Celtis orientalis. അടപ്പോതിയൻ. 2. the moon plant. അമൃതു.

ജീവൻ. s. 1. Life, existence 2. the sentient soul, the emanation of the deity which is incorporated with the animal body, and gives it life, motion, and sensation: hence also called ജീവാത്മാ: it is opposed to that abstract state of the soul പരമാത്മാ, in which by meditating upon its divine nature and origin, the spirit is said to be set at liberty from human feelings and passsons. 3. a name of 'Vrihaspati' the planet 'Jupiter.' വ്യാഴം. 4. the male organ of generation.

ജീവന്മുക്തൻ s. One who possesses a knowledge of the deity. ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

ജീവന്മുക്തി. s. Knowledge of the deity, spiritual knowledge. ആത്മജ്ഞാനം.

ജീവരാശികൾ. s. All that live, or that have life. ജന്തുക്കൾ.

ജീവവായു. s. The last or dying breath.

ജീവസ്ഥാനം. s. A joint, an articulation of the body, a vital part. മൎമ്മം.

ജീവാ. s. See ജീവന്തി.

ജീവാതു. s. 1. A drug said to re-animate the dead. മൃതസഞ്ജീവനി. 2. boiled rice, food. 3. life, existence.

ജീവാത്മാവു. s 1. The vital principal, or spirit; that spiritual essence which renders bodies susceptible of motion or sensation. 2. a living soul.

ജീവാന്തകൻ. s. A fowler, a bird-catcher. പക്ഷി പിടിക്കുന്നവൻ.

ജീവാവസാനം. s. Death. മരണം.

ജീവിക. s. Livelihood, profession; occupation. വൃത്തി.

ജീവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To subsist, to live, to exist. 2. life to be maintained.

ജീവിച്ചെഴുനില്പു. s. Resurrection, rising from the dead. ജീവിച്ചെഴുനില്ക്കുന്നു. To rise from the dead.

ജീവിതകാലം s. Time of life, or existence, period or duration of life, a life. ആയുസ്സ.

ജീവിതം. s. 1. Living, life, existence. 2. hire, wages, livelihood, ശമ്പളം. adj, Living, alive, existent.

ജീവിതാശ. s Desire of life. ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം.

ജീവിതേശൻ. s. 1. A husband or paramour, ഭൎത്താവു. 2. a name of 'Yama' regent of death. കാലൻ.

ജീവിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To quicken, to make alive, to raise to life, to vivify.

ജുഗുപ്സ. s. Censure, &c. See the following.

ജുഗുപ്സനം. s. Censure, abuse, reproach, reviling. നിന്ദ.

ജുഗുപ്സിതം. &c adj. Censured. abused, reviled. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

ജംഗം. s. A potherb, 'Convolvulus argenteus'. മറികന്നി.

ജുതുമം. s. A sign in the Zodiac, 'Gemini.' മിഥുനം.

ജുഷ്ഠം. s. The crumbs or remanents of a meal or its leavings. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ജുഹൂ. s. A wooden vessel of the shape of a semicircle or cresent used at sacrifices. ഹോമപാത്രം.

ജൂകം. s. A sign in the Zodiac, 'Libra.' തുലാം രാശി

ജൂടം. s. The mattdd hair of SIVA, the clotted hair of an ascetic. ജട.

ജൂതി. s. Speed, velocity. വേഗം.

ജൂൎണ്ണനം s. Speed, velocity. വേഗം.

ജൂൎണ്ണി. s. Speed. വേഗം.

ജൂൎത്തി. s. Fever, feverish or morbid heat. പനി.

ജൂഷം. s. The water of boiled pulse, peassoup, porridge, &c. കഞ്ഞി.

ജൃംഭണം. s. See the following.

ജൃംഭം. s. 1. Gaping, yawning. കോട്ടുവാ. 2. expansion, stretching, expanding. വിടൎച്ച, മുരി.

ജൃംഭിക. s. Gaping, yawning.

ജൃംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.n. 1. To gape, to yawn. കോട്ടുവാ ഇടുന്നു. 2. to stretch, to expand. വിടരുന്നു. 3. to stretch one's self. മുരിനിവരുന്നു.

ജൃംഭിതം. s. 1. Gaping, yawning. കോട്ടുവാ 2. swelling, expansion. വിക്കം. 3. bursting opening, expanding, stretching. വിടൎച്ച. adj Opened, expanded. വിടൎന്ന.

ജേതവ്യം, &c. adj. Vincible, conquerable. ജയിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കതു.

ജേതാ s. A victor, a conqueror. ജയിപ്പവൻ.

ജേമനം. s. Food, victuals. ഭക്ഷണം.

ജൈത്രൻ. s. A conqueror, a victor. ജയിപ്പവൻ.

ജൈത്രം, &c. adj. Victorious, triumphant, invincible. ജയമുള്ള.

ജൈത്രരഥൻ. s. A hero, a victor, a conqueror. ജയശീലൻ.

ജൈനൻ. s. See ജിനൻ.

ജൈമിനി. s. The name of a celebrated saint, and philosopher of the 'Uttara Munansa' school. ഒരു മുനിയുടെ പേർ.

ജൈവാതൃകൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. a drug, a medicament, &c. 3. a long-lived person. ചിരഞ്ജീവി.

ജോംഗകം. s. Aloe wood, or Agallochum. അകില്.

ജോടി. s. 1. A pair, a couple. 2. equality in size. 3. shoes, sandals.

ജോനകനാരകം s. The lime tree. 'Citrus Medica or Citus acida'. (Rox)

ജോനകൻ. s. A Moorman.

ജോനകപ്പുല്ല. s. Lemon grass.

ജോലി. s. A bag.

ജോലാമാലി. adj. Difficult of accomplishment.

ജോലി. s. 1. Business, affair, concern. 2. a troublesome or difficult business. 3. trouble and annoyance chiefly arising from a large family and straitened circumstances.

ജോഷണം. s. 1. Silence. മൌനം. 2. happiness, felicity, pleasure, satisfaction. സുഖം.

ജോഷം. s. 1. Silence. മൌനം. 2. felicity, happines, pleasure, satisfaction. സുഖം.

ജോഷിതാ. s. A woman സ്ത്രീ.

ജൌഷിത്തു. s. A woman. സ്ത്രീ.

ജ്ഞ. A compound letter, composed of ജ and ഞ it is usually expressed by 'ja', but its peculiar nasal sound is not well conveyed by any combination of the Roman character.

ജ്ഞൻ. s. 1. A wise and learned man; it especially applies to one possessed of sacred learning and religious knowledge. അറിവുള്ളവൻ. 2. the planet Mars or its regent. ബുധൻ

ജ്ഞപിതൻ. s. 1. One who has been taught. അഭ്യസ്തൻ. 2. one who is joyful, happy. തോഷിതൻ.

ജ്ഞപ്തൻ. s. 1. One who has been taught or informed. 2. joyful, happy. തോഷിതൻ.

ജ്ഞപ്തം. adj, Made known. അറിയപ്പെട്ടതു.

ജ്ഞപ്തി. s. 1. Understanding, comprehension; the exercise of the intellectual faculty ഗ്രഹണം. 2. recollection. ഓൎമ്മ.

ജ്ഞാതം, &c. adj. Known, comprehended, understood fully. അറിയപ്പെട്ടതു.

ജ്ഞാതസിദ്ധാന്തൻ. s. 1. A man completely versed in any science or 'Shastra'. 2. a conjurer. മന്ത്രവാദി.

ജ്ഞാതാവു. s. A knowing, wise, intelligent person. അറിവുള്ളവൻ.

ജ്ഞാതി. s. 1. A collateral relation, or distant kinsman; one who does not participate

in the oblations of food, or water, offered to deceased ancestors. ബന്ധു. 2. a joint heir കൂട്ടവകാശി.

ജ്ഞാതിക്കാരൻ. s. A relation, a distant kinsman. ബന്ധു,

ജ്ഞാതിഭാവം. s. Relationship, connexion, affinity. ബന്ധുത്വം.

ജ്ഞാതേയം. s. Relationship, affinity. ബന്ധുത്വം.

ജ്ഞാനദപ്പണൻ. s. One of the 'jaina' saints.

ജ്ഞാനദപ്പണം. s. A 'Vedanda' or religious book. the mirror of knowledge. വേദാന്തത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം.

ജ്ഞാനദീക്ഷ. s. Initiation into a mystery.

ജ്ഞാനദൃഷ്ടി. s. 1. A spiritual eye. 2. spiritual perception. 3. foreknowledge, foresight, used with reference to God only. കാലത്രയത്തെ അറിയുന്നതു്.

ജ്ഞാനപിതാവു്. s. A god-father, a sponsor to a child, or person who is baptized. An adopted phrase.

ജ്ഞാനപൂൎവ്വകം. s. Pre-science, foreknowledge. മുന്നറിവു്.

ജ്ഞാനബോധം. s. Spiritual wisdom or understanding.

ജ്ഞാനമാതാവു്. s. A god-mother, or sponsor at the font. An adopted phrase.

ജ്ഞാനമാൎഗ്ഗം. s. Religion, 'lit,' a spiritual way.

ജ്ഞാനമുള്ളവൻ. s. A wise man.

ജ്ഞാനമൂൎത്തി. s. 1. A God. ദൈവം. 2. a name of Siva. ശിവൻ.

ജ്ഞാനം. s. 1. Knowledge in general, but it more especially means divine knowledge, arising from meditation, teaching the transitory nature of earthly things; and securing after death a final emancipation. അറിവു്. 2. science, learning. wisdom. 4. spirituality.

ജ്ഞാനവാൻ. s. A wise man. ബുദ്ധിമാൻ.

ജ്ഞാനവിചാരം. s. A spiritual mind, or understanding.

ജ്ഞാനശാസ്ത്രം. s Religious science.

ജ്ഞാനസഭ. s. An assembly of wise men.

ജ്ഞാനസ്നാനകൻ. s. One who baptizes, a baptizer. An adopted phrase.

ജ്ഞാനസ്നാനം. Baptism ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിയുന്നു, To be baptized. ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിക്കുന്നു, To baptize. Adopted phrases.

ജ്ഞാനഹീനൻ. s. An unwise person, one destitute of knowledge or wisdom; a fool. മൂഢൻ.

ജ്ഞാനാൎത്ഥം. s. A spiritual or mysticalsense, an allegory.

ജ്ഞാനി. s 1. A wise, learned or intelligent man, 2 a philosopher, a sage. ആത്മജ്ഞാനി, അറിവുള്ളവൻ. 3. an astrologer, a fortune teller ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം. s. An organ of sense or perception, as ചെവി, തൊലി, കണ്ണു്, നാവു്, മൂക്കു്.

ജ്ഞാനോപദേശം. s. Spiritual doctrine or instruction. ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്യുന്നു. To give spiritual instruction or exhortation.

ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. To remind. to put in remembrance, to caution.

ജ്ഞാപകപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To remember to recollect, to bear in mind,

ജ്ഞാപകം. s. 1 Remembrance, recollection, memory. ഓൎമ്മ. 2. a memorandum. 3. a note or explanatory annotation. 4. intellect, reason, attention.

ജ്ഞാപകലേഖനം. s. An inscription, a memorandum. അറിവു് എഴുതുന്നതു്.

ജ്ഞാപനം s. 1. Remembrance, recollection 2. knowledge.

ജ്ഞാപിതൻ. s. 1. One who is informed. 2. reminded. 3. pleased. തോഷിതൻ.

ജ്ഞേയം. adj. Intelligible, worthy of being known. അറിയപ്പെടുവാൻ തക്ക

ജ്യാ s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a bow string ഞാൺ.

ജ്യാഘോഷം s. The twang of the bow string. ഞാണൊലി.

ജ്യാനി. s. Old age. decay, infirmity. വാൎദ്ധക്യം, ബലക്ഷയം.

ജ്യായാൻ. s. 1 A very old man. അധിവൃദ്ധൻ. 2. a very excellent man. അധിശ്രേഷ്ഠൻ.

ജ്യാവരൻ. s. A king, an emperor. രാജാവു്.

ജ്യേഷ്ഠത്തി. s. 1. An elder sister. 2. an elder brother's wife.

ജ്യേഷ്ഠൻ. s. 1. An elder brother. അഗ്രജൻ. 2. an elder sister's husband. 3. one who is pre-eminent, most excellent. ശ്രേഷ്ഠൻ. 4. a very old man. അധിവൃദ്ധൻ.

ജ്യേഷ്ഠം, &c. adj. 1. Best, most excellent, pre-eminent. അധിശ്രേഷ്ഠം. 2. very old, oldest. 3. elder, elder born.

ജ്യേഷ്ഠാ. s. 1. An elder sister. ജ്യേഷ്ഠത്തി. 2. the goddess of poverty or misfortune. നിർഭാഗ്യദേവത. 3. misfortune. നിർഭാഗ്യം. 4. the eighteenth lunar mansion of the Hindus. പതിനെട്ടാമത്തെ നക്ഷത്രം.

ജ്യേഷ്ഠാംബം. s. The scum of water in which rice has been boiled or washed. കഞ്ഞിയുടെ എങ്കിലും കാടിയുടെ എങ്കിലും പാട.

ജ്യേഷ്ഠാശ്രമി. s. A householder, a man of the second order. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ജൈഷ്ഠം. s. The month "Jyaisht'ha", May-June. ഇടവവും മിഥുനവും.

ജ്യോതിൎമ്മയൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജ്യോതിരഥൻ. s. The polar star, or in mythology 'Dhruva', the son of 'Uttanapada'. ധ്രുവൻ.

ജ്യോതിരിംഗണം. s. A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ്.

ജ്യോതിശ്ചക്രം. s. The starry heavens. ഗ്രഹങ്ങളുടെ മാൎഗ്ഗം.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം. s. Astronomy, astrology, astronomical and astrological science. ഗണിതം.

ജ്യോതിഷക്കാരൻ. s. An astronomer or astrologer. 2. a fortune-teller.

ജ്യോതിഷം. s. Astronomy, astrology.

ജ്യോതിഷ്കം. s. A planetary or heavenly body; the generific term for the sun, moon, a planet, an asterism, a star. ആദിത്യാദി.

ജ്യോതിഷ്ടോമം. s. A particular sacrifice. യജ്ഞഭേദം.

ജ്യോതിഷ്മതി. s. The heart-pea, 'Cardiospermum halicacabum'. പാലുഴവം. 2. a country, 'Carnarupa' part of Assam. ഒരു രാജ്യം.

ജ്യോതിഷ്മാൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജ്യോതിസ്സ്. s. 1. Light, splendour. പ്രകാശം. 2. a star. നക്ഷത്രം. 3. the pupil of the eye. കൃഷ്ണമിഴി. 4. the sun. സൂൎയ്യൻ. 5. fire. അഗ്നി. 6. astronomy. ജ്യോതിശാസ്ത്രം.

ജ്യോത്സ്നാ. s. Moonlight. നിലാവ്.

ജ്യോത്സ്നാപ്രിയം. s. The 'Chacora', or Greek partridge. ചകോരം.

ജ്യോത്സ്നിക. s. A moonlight night. നിലാവുള്ള രാത്രി.

ജ്യോത്സ്നി. s. A moonlight night. നിലാവുള്ള രാത്രി. 2. a kind of small cucumber.

ജ്യോത്സ്യൻ. s. An astronomer, an astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ജ്യോത്സ്യം. s. Astronomy, or astrology. ജ്യോതിഷം.

ജ്യൗതിഷികൻ. s. An astronomer, or astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ജ്യൗത്സ്നി. s. 1. A moonlight night. നിലാവുള്ളരാത്രി. 2. a kind of small cocumber, 'Trichocanthes diœca. ചെറുപീരം.

ജ്വരം. s. A fever, intermitting or continued. പിത്തജ്വരം, A bilious fever. വാതജ്വരം, Ague fever. കഫജ്വരം. A phlegmatic fever.

ജ്വരിതൻ. s. One who is affected with fever. പനിയുള്ളവൻ.

ജ്വലനൻ. s. Fire, or 'Agni'. അഗ്നി. 2. the Ceylon lead-wort, 'Plumbago Zeylanica'. കൊടുവേലി.

ജ്വലനം. s. Burning, blazing. ജ്വാല.

ജ്വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To blaze, to flame, to burn, to shine. 2. to be inflamed; to be irritated.

ജ്വലിതം, &c. adj 1. Burnt. 2. blazing, flaming. ജ്വലിക്കപ്പെട്ട.

ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To inflame, so kindle, to set on fire. 2. to kindle desire. 3. to provoke, to irritate.

ജ്വാല. s. Flame, blaze. നാളം.

ജ്വാലാമുഖി. s. A place where subterraneous fires break forth; an object of veneration to the 'Hindus': supposed to be in Scind.

ഝ

ഝ. The ninth consonant in the Malayalim Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and corresponds in power to 'J'h.'

ഝടം. s A medicinal plant, 'Flacourtia cataphracta'. കിഴകാനെല്ലി.

ഝങ്കാരം. s. 1. A buzz, or humming 2. the loud noise of anger. ശബ്ദഭേദം.

ഝംഝ. s. A tempest, a storm. കൊടുങ്കാറ്റ്.

ഝംഝാമാരുതൻ. s. Wind, wind with rain, a hurricane, a gale. കൊടുങ്കാറും മഴയും.

ഝടിതി. ind. Quickly, speedily, instantly. വേഗം.

ഝരം. s. A cascade, a water-fall. അരുവിയാറു്.

ഝരിണി. s. See the following.

ഝരി. s. 1. A cascade, a water-fall. അരുവിയാറു്. 2. a river. നദി.

ഝർജ്ഝരം. s. 1. Cymbals. കഴിത്താളം. 2. a kind of drum. ചല്ലരിപ്പറ.

ഝർജ്ഝരി. s. 1. Cymbals. കഴിത്താളം. 2. a kind of drum.

ഝല്ലകം. s. 1. Cymbals. കഴിത്താളം. 2. a kind of drum.

ഝല്ലരി. s. 1. Cymbals. 2. a curl, a lock of hair. കുറുനിര.

ഝല്ലിക. s. Light, splendour, lustre. പ്രകാശം.

ഝഷധ്വജൻ. s. The Hindu Cupid, whose emblem is the fish. കാമൻ.

ഝഷം s. 1. A fish. മത്സ്യം. 2. a sign in the Zodiac, 'Pisces.'

ഝഷാ. s. A plant. 'Hedysarum logopodioides.' ആനക്കുറുന്തോട്ടി.

ഝാടം. s. 1. An arbour, a bower; a place overgrown with creepers. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a wood, a thicket. കാടു്.

ഝാടലം. s. A kind of flower plant. വെൺപാതിരി.

ഝാടല. s. A medicinal plant, 'Flacourtia cataphracta.' കിഴകാനെല്ലി.

ഝാലരി. s. Cymbals. കഴിത്താളം.

ഝാവുകം. s. A tree, 'Tarmarix Indica.' കാഞ്ചിമരം.

ഝിണ്ടി. s. A shrub, 'Barleria cristata.' നിലക്കുറിഞ്ഞി.

ഝില്ലിക. s. 1. A cricket. ചീവിടു്. 2. the cricket's cry.

ഝില്ലി. s. A cricket. ചീവിടു്.

ഝിരി. s. A cricket. ചീവിടു്.

ഝീരുകം. s. A cricket.

ഞ

ഞ. The tenth consonant in the Malayalam Alphabet, having something like the sound of 'ny' in English.

ഞങ്ങളുടെ. Our, the genitive of ഞങ്ങൾ.

ഞങ്ങളെ. Us, the accusative of ഞങ്ങൾ.

ഞങ്ങൾ. s. The personal pronoun We.

ഞണം. s. Hemp, ചണം.

ഞണുക്കു്. s. A bulge, a bruise; see the following.

ഞണുക്കം. s. 1. The act of bulging. 2. a bulge, a bruise. 3. idleness. 4. doubt,

ഞണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To bulge or bend inwards. 2. to crush. ഞണുക്കെടുക്കുന്നു. To remove a bulge in a vessel.

ഞണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be bulged or bent inwards, spoken of metal vessels. 2. to be crushed. 3. to be idle. 4. to doubt.

ഞണുഞണുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. To stick to, to adhere to.

ഞണുഞണുപ്പു് s. Sticking, adhering to, clamminess, speaking of any thing not ripe or dry.

ഞണുഞണെ. adj. Sticky, clammy.

ഞണ്ടു്. s. 1. A crab. 2. a sign in the zodiac, 'Cancer.'

ഞമഞ്ഞി. s. 1. An oyster. 2. a muscle, a bivalve shell, fish.

ഞമഞ്ഞിക്കാ. s. See the preceding.

ഞരക്കം. s. 1. A groan, groaning. 2. a moan, moaning.

ഞരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To groan, to breathe with a mournful noise, as in pain or agony. 2. to moan, to grieve.

ഞരടു്. s. 1. Tying, joining or piecing or thread. 2. cloth in which many joinings of broken thread appear. 3. rubbing or twisting between the fingers,

ഞരടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To tie or piece thread. 2. to rub between the fingers. 3. to twist broken threads together. 4. to feel, to grope.

ഞരമ്പു്. s. 1. A tubular vessel of the body as a vein, a sinew, a tendon, an artery, &c. 2. a tendril of a vine and other similar plant. 3. the fibres of leaves.

ഞരമ്പുവലി. s. The shrinking of the sinews, cramp, spasm. ഞരമ്പു വലിക്കുന്നു. The sinews to shrink, to have cramp or spasm in the joints.

ഞരമ്പുവികാരം. s. Cramp, spasm.

ഞരമ്പുവേദന. s. Pain or shrinking of a sinew.

ഞവ. s. A tree.

ഞവരി. s. A wooden instrument used to make paddy or corn field, even for sowing.

ഞവുമ്പാണൽ. s. A plant.

ഞാങ്ങണ. s. A reed. 'Saccharum spontaneum'

ഞാഞ്ഞൂൾ. s. A worm.

ഞാൺ s. 1. A bow-string 2. a cord, a string, a rope. ഞാണിന്മേൽ ദണ്ഡിപ്പ്. Tight-rope dancing.

ഞാണൊലി. s. The sound of a bow-string.

ഞാത്ത്. s. 1. Hanging, suspension. 2. a jewel for the nose.

ഞാത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. 1. To hang to suspend. 2. to wear a cloth down to the feet.

ഞാൻ. per. pro. 1. the first person singular. ഞാനായിട്ട്. I myself of my own accord or by my own strength. ഞാനെന്നഭാവം. Presumption, selfishness, egotism, self conceit.

ഞായം. s. Reason, right, equity. See ന്യായം.

ഞായറാഴ്ച. s. Sunday.

ഞായർ. s. 1. Sunday 2. the sun. 3. a month.

ഞാലി: s. 1. Hanging, suspension. 2. an ornament for the hilt of a sword. 3. a fibrous root of some trees hanging down from the branches. 4. see the following

ഞാലിപ്പുട്ട്. s. A pole or bamboo on which a stone is suspended at one end of the lever of a watering machine.

ഞാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To hang down, to hang, to be suspended.

ഞാല്ച്ച. s. Hanging, suspension.

ഞാവൽ. s, 1. A fruit tree, 'Calyptranthes caryophyllifolia'. 2. anothers species, 'Calyptranthes Jambo. 3. the rose apple tree, 'Eugenia Jambos'. 4. a plant. നിലഞാവൽ.

ഞാഴൽ. s. A medicinal plant,

ഞാറ്. s. Young corn, or paddy fit for transplanting. ഞാറുപാകുന്നു, ഞാറിടുന്നു To sow seed for producing plants. ഞാറു നടുന്നു To plant, to transplant.

ഞാറ s. 1. A tree, 'Calyptranthes caryophyllata'. 2. a heron, or pelican. 3. an osprey.

ഞാറുകാല. s. A bed or piece of ground from which rice corn or paddy plants have been removed.

ഞാറുനില. s. The sun in any constellation.

ഞാറുപട്ടി s. A bed or piece of gorund upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted.

ഞാറുമുടി. s. A handful of paddy plants, tied in a bundle.

ഞാറുവട്ടം. s. The time of the sun's continuance in any constellation.

ഞാറുഴം. s. See ഞാറുപട്ടി.

ഞെക്ക് s. The act of squeezing, &c. See the following.

ഞെക്കൽ. s. 1. Pressure, squeezing, pressing out. 2. bruising, crushing.

ഞെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To strangle, to throttle. 2. to press or squeeze out. 3. to bruise, to crush. 4. to raise any thing by a machine or lever. ഞെക്കിപ്പിഴിയുന്നു. To squeeze or press out. ഞെക്കിക്കൊല്ലുന്നു To kill by strangling.

ഞെങ്ങുന്നു. ങ്ങി, വാൻ v. a. 1, To be strangled. 2. to be pressed or squeezed. 3. to be crushed. 4. to be raised by a lever.

ഞെട്ടം. s. 1. Tremor, trembling, being afraid. 2. start, startling, shivering, shuddering

ഞെട്ടുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n 1. To startle, to start. 2. to shake, to shiver; to shudder. 3. to be tremulous, to quiver.

ഞെട്ടഞെട. adv. 1. Tremblingly, startingly. 2. suddenly, at once,

ഞെട്ടനെ. adv. 1. Startingly, tremblingly. 2. suddenly.

ഞെട്ടപ്പ്. s. The foot-stalk of a leaf, fruit, or flower.

ഞെട്ട്. s The foot-stalk of a leaf or fruit.

ഞെട്ടൽ. s. 1. A start, a sudden motion from fear or alarm. 2. shivering, shuddering.

ഞെട്ടാഞെട്ടങ്ങ്. s A medicinal plant.

ഞെട്ടി. s The foot stalk of a leaf or fruit.

ഞെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. 1. To start; to move suddenly from alarm; to awake suddenly out of sleep. 2. to shiver, to shudder, to tremble.

ഞെണക്കം. s. See ഞെണക്കം.

ഞെരിക്ക്. A piece of wood tied or nailed

upon the small betel-nut tree rafters of the roof towards the bottom, to press the rafters down.

ഞെരിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To break to pieces. to break with a noise, to crush; to smash. 2. to crack. 3. to bruise, to bray.

ഞെരിച്ചിൽ. s. The act of breaking to pieces, crushing, bruising, quashing, smashing, &c.

ഞെരിഞ്ഞൻപുളി. s. A creeping plant, the broad leaved Cissus, 'Cissus latifolia.'

ഞെരിഞ്ഞിൽ s. The name of a plant, small Caltrops, 'Tribulus Terrestris.'

ഞെരിയൻപുളി. s. See ഞെരിഞ്ഞൻപുളി.

ഞെരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To crack, to break to pieces, to burst. 2. to be crushed or bruised. to be quashed or smashed. 3. to be squeezed, or pressed tightly.

ഞെരിവു°. s. A fracture, a fissure, a breach, a bruise.

ഞെരുക്കമാകുന്നു, യി, വാൻ. v n. 1. To be distressed, to be in distress or difficulties. 2. to be in need, to want. 3. to be strait, to be tight.

ഞെരുക്കം. s. 1. Pressure, urgency. 2. oppression. persecution, distress, trouble, vexation, affliction. 3. press, compulsion. 4. straitened circumstances, need, necessity. 5. narrowness, closeness. 6. tightness. 7. weight ഞെരുക്കം ചെയ്യുന്നു. 1. To oppress, to force. 2. to violate.

ഞെരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To press, to urge. 2. to throng, to incommode. 3. to oppress, to distress, to persecute, to harrass, to trouble, to vex, to afflict, to plague, to importune. 4. to squeeze, to crush. 5. to trouble.

ഞെരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be pressed, or urged. 2. to be thronged or incommoded. 3. to be oppressed, to be distressed, harrassed troubled. 4. to suffer distress, to be in straits, or in straitened circumstances. 5. to be afflicted. to be plagued, to be importuned; Also ഞെരുക്കപ്പെടുന്നു.

ഞെരുഞെരെ. With a loud noise as in biting any thing hard.

ഞെവിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. To rub or bruise between the fingers, ഞെവിണ്ടി പിഴിയുന്നു. To rub between the fingers and squeeze out.

ഞെളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bend, to inflect the body backwards, to bend the body backwards in walking, to walk crooked. 2. to be pompous.

ഞെളിച്ചിൽ. s. 1. The act of bending the body backwards. 2. pomposity, affectation, vanity. 3. pride.

ഞെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To bend the body backwards in walking, to walk crooked or affectedly. 2. to be pompous, affected, to be proud or puffed up with pride. ഞെളിഞ്ഞു നടക്കുന്നു. To walk or move in a tortuous manner either from a defect of the spine, or pompously, and with affectation,

ഞെളിവു°. s 1. The act of bending the body backwards. 2. pomposity, affectation, vanity. 3. pride. 4. a flexure, a curve, bending, a bend.

ഞെഴകു°. s. A plant so called.

ഞൊറി. s. A plait, a fold, a double.

ഞൊറിച്ചിൽ. s. Plaiting, folding.

ഞൊറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To plait, to fold.

ഞൊറിവു°. s. A plait, a fold, a double.

ഞൊറുകൽ s. A peculiar sensation felt in the limbs previous to an attack of sickness.

ഞൊറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. To feel a peculiar sensation previous to the commencement of sickness.

ഞെറുമ്പൽ. s. An imitative sound as of groaning, or gnashing the teeth.

ഞെറുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bite or gnash the teeth. 2. to curl the mustaches. 3. to become erect, as the hair of pigs, &c. through rage.

ഞൊട്ടു°. s. A knock or blow on the head with the fist, a cuff.

ഞൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To knock or give a blow on the head with the fist, to cuff, to buffet.

ഞൊട്ട s. Cracking the joints of the fingers, a cracking noise of the joints of the fingers or in walking.

ഞൊട്ടയൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To crack the joints of the fingers, to crack the fingers, knuckles or toes. Also ഞൊട്ടകളയുന്നു.

ഞൊട്ടാഞൊടിയൻ. s. A medicinal plant.

ഞൊങ്കു°. s. A crooked or withered hand.

ഞൊങ്കുന്നു, ങ്കി, വാൻ. v. a. To have a withered hand.

ഞൊങ്കൻ. s. One who has a withered of crooked hand.

ഞൊറി. s. See ഞൊറി.

ഞൊറിച്ചിൽ. s See ഞൊറിച്ചിൽ.

ഞൊറിവു°. s. See ഞൊറിവു°.

ട

ട. The eleventh consonant in the Malayalam Alphabet; it is the first of the third or cerebral class of consonants, having the sound of "T" pronounced far back in the mouth as in 'true.'

ടങ്കണം. s. Borax. പൊൻകാരം.

ടങ്കം. s. 1. A hatchet or stone cutter's chisel. വെണ്മഴു, കല്ലുളി. 2. borax. പൊൻകാരം. 3. pride, arrogance. ഡംഭം.

ടങ്കപതി. s. A mint-master. കമ്മട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ.

ടങ്കശാല. s. A mint. കമ്മട്ടപ്പുര.

ടങ്കാനകം. s. The mulberry, 'Morus Iindica.' മുച്ചക്കൊട്ടമരം.

ടങ്കാരം. s. 1. The twang of a bow string. ഞാണിൻറ ശബ്ദം. 2. wonder, surprise. ആശ്ചൎയ്യം.

ടാങ്കരൻ. s A blackguard, a lecher, a libertine. കാമുകൻ.

ടിട്ടിഭകം. s. A bird. See the following.

ടിട്ടിഭം. s. A bird, 'Parra jacana or goensis.' കുളക്കോഴി.

ടീകാ. s. A sanscrit commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

ടുണ്ടുകം. s. A plant. 'Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി.

ടൂക. s. A wild variety of jasmine, the narrow leaved jasmine, 'Jasminum angustifolium. കാട്ടുമുല്ല.

ഠ

ഠ. The twelfth letter in the Malayalam Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and corresponds in sound to 'T'h,' but no word in the language begins with it.

ഡ

ഡ. The thirteenth consonant in the Malayalam Alphabet. It is the third letter of the cerebral class of consonants having the sound of 'D' pronounced far back in the head. In Sanscrit the ഡ, and ല, ള are used synonymously.

ഡമരം. s. 1. An affray; a conflict without weapons. 2. terrifying an enemy by shouts, gestures. 3 petty or predatory warfare. 4. rout, riot, uproar. കലഹം. 5. public calamity. ഉപപ്ലവം.

ഡമരു. s. A musical instrument, a sort of small drum shaped like an hour glass and held in one hand. ഉടി.

ഡംബരം. s. 1. An affray, a conflict without weapons. 2. rout, riot. കലഹം.

ഡംഭ് s. Pride, ostentation. ഡംഭു കാട്ടുന്നു. To show pride or haughtiness.

ഡംഭൻ. s. A proud, ostentatious, pompous man.

ഡംഭം. s. Pride, ostentation, pomp.

ഡയനം. s. A kind of litter carried on the shoulders, a Palnkeen, a 'Dooly'. പല്ലക്കു, അന്തോളം.

ഡഹു. s. A timber tree, tbe 'Angeli, Artocarpus lacucha.' ആയിനി വൃക്ഷം.

ഡാഡിമപുഷ്പകം. s. A tree, 'Alangium. (Lin.) ചെമ്മരം.

ഡാഡിമം. s. The pomegranate tree. മാതളം.

ഡാംഭികൻ. s. 1. A coxcomb, an ostentatious person. 2. a rogue, a cheat. 3. a low or depraved person.

ഡിണ്ഡിമം. s. A musical instrument, a kind of small drum or tabour. പെരുമ്പറ.

ഡിണ്ഡീരം. s. Cuttle fish-bone, considered to be the foam of the sea. കടൽനാക്കു.

ഡിംബം. s. 1. Affray, assault, conflict without weapons, mutual defiance, petty and

predatory war, &c. കലഹം. 2. adversity, distress, അനൎത്ഥം. 3. persecution. ഉപദ്രവം.

ഢിംഭൻ. s. 1. An infant, a male child. ചെറുപൈതൽ. 2. a fool, an idiot, a blockhead. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ, മൂഢൻ.

ഢുണ്ഡുകം. s. A tree, 'Bignonia Indica'. പലകപ്പയ്യാനി.

ഢുണ്ഡുഭം. s. A kind of snake, Amphisbæna. ചേര.

ഢോലി. s. A sort of palankeen or litter. പല്ലക്ക്.

ഢോലാ. s. 1. A swinging cot. ഊഴിഞ്ഞാല്. 2. a sort of palnkeen or litter. പല്ലക്ക്. 3. a red arsenic. മനയോല. 4. the indigo plant. അമരി.

ഢോലായന്ത്രം. s. Any thing hung by a string in a vessel filled with water, &c. and put on the fire to be boiled.

ഢോലായമാനം. s. Uncertainty, fluctuation, perplexity. ഇളക്കം. adj. Uncertain, fluctuating.

ഢ

ഢ. The fourteenth consonant in the Malayalam Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter corresponding to 'D'h'.

ഢക്ക. s. A large or double drum. ഭേരിവാദ്യം.

ഢങ്കാരം. s. A sound.

ഢമാനം. s. A large drum. ഢമാനമടിക്കുന്നു. To beat such a drum.

ണ

ണ. The fifteenth consonant in the Malayalam Alphabet; it is the nasal 'N', belonging to the third or cerebral class of consonants, but no words in the language begin with it.

ത

ത. The sixteenth letter in the Malayalam Alphabet, and the first consonant of the fourth or cental class corresponding to the letter 'T' in 'tongue'.

തകര. s. The oval leaved cassia, 'Cassia tora'. (Lin)തകരവിത്ത്. Its seed used in dying linen.

തകരൻ. s. A tall, stout person. adj. Large, great, powerful.

തകരം. s. 1. Tin 2. lead. 3. a plant, 'Tabernœmontana coronaria'.

തകരാറ്. s. 1. Confusion, dispersion. 2. difficulty, perplexity, thwarting. 3. hindering, opposing. 4. dispute, quarrel. 5. plunder. തകരാറാക്കുന്നു. 1. To put in confusion, to disperse. 2. to thwart; to perplex. 3. to dispute, to quarrel.

തകരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. n. To be broken, to be crushed or smashed to pieces, used in reference to glass, earthen ware, &c. തകൎന്നുപോകുന്നു. To be crushed to pieces തകൎത്തുകളയുന്നു. To destroy. തകൎത്തുപൊടിക്കുന്നു. To beat to powder.

തകൎക്കുന്നു. ൎത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To break in pieces. to break down. 2. to destroy, to demolish 3. to make a great noise, to play.

തകച്ച്. s. Breaking in pieces. destroying, a break, a crack. a breach.

തകർപ്പ്. s. 1. Breaking in pieces, destruction. 2. making a loud noise as children in play.

തകഴി. s. 1. Plaster for a wound. 2. granule, small particles remaining unpounded or unground.

തകിട്. s. A thin flat piece of metal, a plate. തകിടടിക്കുന്നു. To beat out thin plates. തകിടുപൊതിയുന്നു. To cover with thin plates. പൊൻതകിട്. A gold plate. വെള്ളിത്തകിട്. A silver plate.

തകിടംമാറുന്നു. റി, വാൻ. v. a. 1. To exchange, to use a thing for a purpose for which it was not intended, to misapply to misuse. തകിടം മാററം. Mis-appropriation of any thing.

തകിടി. s. A plain; even ground, table land.

തകിടിപ്പുറം. s. See the preceding.

തകിട്ടുവൈരം. s. A flat diamond.

തകിൽ. s. A kettle drum, a tomtom.

തകിൽക്കാരൻ. s. A tomtom-beater.

തകൃതി. s. 1. Profusion, abundance, superabundance. 2. splendour. adj. 1. Profuse, superabundant. 2. splendid, excellent. തകൃതിപാടുന്നു. To provide abundantly, splendidly.

തകൃതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make abundant provision for. to manage well or excellently.

തക്ക. adj. 1. Fit, proper, due. 2. worthy, suitable, becoming decent. 3. convenient. seasonable, opportune. 4. sufficient, meet. 5. favourable. It is sometimes used as an imperfect verb, and added as an auxiliary to the infinitives of other verbs to express 'propriety'; &c. as ഞാൻചെയ്‌വാൻതക്ക പ്രവൃത്തി, Work which I can do. വാളിനുതക്ക ഉറ. A sheath that suits a sword. വേലക്കുതക്ക കൂലി. Wages proportioned to the work. കുററത്തിനുതക്ക ശിക്ഷ. Punishment due to the crime. part. 1. As, as is convenient, in such a manner as is fit, proper. 2. that, in order that.

തക്ക. s. An ear ornament worn by women in the lobe of the ear.

തക്കക്കേട്. s. Inconvenience, unseasonableness. improper time. adj. Unseasonable, contrary.

തക്കതു്. adj. That which is proper, fit, convenient, suitable, seasonable, reasonable.

തക്കതിന്മണ്ണം. part. As is convenient, according to.

തക്കത്തിൽ. In proper or due time.

തക്കപോലെ. part, As convenient, as it is fit or proper.

തക്കം. s. A convenient time or season, opportunity, convenience, seasonableness. fitness, propriety. becomingness. തക്കം നോക്കുന്നു. To watch for a proper or convenient opportunity.

തക്കയോഗ്യം. adj. 1. Proper, apt, fit. 2. according to circumstances of time or place.

തക്കവണ്ണം. part. 1. As convenient, as is proper, fit. 2. as is sufficient, meet worthy. 3. that, in order that. 4. according to.

തക്കവൻ. s. One who is capable of doing any thing, a suitable or proper person.

തക്കാരം. s. 1. Flattery, false praise, playing the sycophant. 2. welcoming.

തക്കാരി. s. A flatterer.

തക്കിടി. s. Cheating, deception, fraudulence. തക്കിടിപറയുന്നു. To speak deceitfully with a view of obtaining one's own purpose, to impose upon; to cheat. തക്കിടികൊണ്ടു കഴിക്കുന്നു. To live by fraudulent means.

തക്കിടിക്കാരൻ. s. A cheat, a rogue, a deceiver, an imposter, a fraudulent person.

തക്കിടിമുണ്ടൻ. s. A short, thick man, a dwarf.

തക്കോലകം. s. See the following.

തക്കോലപ്പുട്ടിൽ. s. Yellow flowered Aniseed, or star anise, 'Illicium Anisatum. (Lin). കക്കോലം.

തക്കോലം. s. See the preceding.

തക്രധാര. s. Continual pouring of butter-milk on the head.

തക്രം. s. Butter-milk with a fourth part water. നാലിലൊന്നു വെള്ളം ചേൎത്ത മോരു്.

തങ്കക്കട്ടി. s. An ingot of gold.

തങ്കക്കാശു്. s. A gold coin, a Ducat.

തങ്കച്ചി. s. 1. The consort of the Rajah of Travancore. 2. a female of the same family, or class.

തങ്കത്തകിട്. s. Thin gold plate.

തങ്കപ്പണി. s. 1, Work in gold. 2. gold work.

തങ്കപ്പൂച്ച്. s. Gold-gilt. തങ്കം പൂശുന്നു. To gild.

തങ്കഭസ്മം. s. Gold-dust.

തങ്കമാല. s. A necklace formed of a string of gold coins.

തങ്കമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. a. To enlay in gold.

തങ്കം. s. Pure or fine gold.

തങ്കരേഖ. s. Gold-leaf

തങ്കവള. s. A bracelet of fine gold.

തങ്കവേല. s. Working in gold.

തങ്കവേലക്കാരൻ. s, One who workes in fine gold, a gold-smith.

തങ്കശാല. s. The mint for coining.

തങ്ങൽ. s. 1. Stay, or stand, lodging, abode, rest. 2. shelter, a place for lodging all night.

തങ്ങൾ. s. (the plural of താൻ). 1. Self, individuality, they. തങ്ങൾ തങ്ങൾ, They themselves. തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ, Their, their own. 2. You, used honorifically in addressing a second person. 3. a Mahomedan priest. തങ്ങളിൽ, Among them, reciprocally, mutually.

തങ്ങളെ. pro. acc. 1. Them. 2. they themselves, I myself, you yourself, he himself. (by way of emphasis.)

തങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To delay, to cause to stay or rest, &c.

തങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To stay, to tarry, to stop, to abide, to rest, to sojourn, to lodge somewhere. 2. to come into and remain in one's possession, to be advantageous, to be obtained. 3. to maintain, to be stable. 4. to become digested in the stomach, to be well concocted. 5 to be entangled, to be caught, or stopped.

തച്ച്. s. 1. Carpenter's work. 2. a day's work of a carpenter, mason, and sawyer.

തച്ചൻ. s. 1. A carpenter. 2. a stone mason.

തച്ചുവാടി. s. A carpenter's or stone mason's house.

തച്ചാന്യം. s, The wages or hire of a carpenter, &c.

തച്ചുകൂലി. s. A day's wages of a carpenter, &c.

തച്ചുപണി. s. Carpenter's or stone mason's daily work.

തച്ചുവേല. See the preceding,

തച്ചുശാസ്ത്രം. s. A treatise on mechanical arts, architecture.

തച്ചുളി. s. A chisel.

തച്ചേല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To take on one's self any faults or defects in the building of a house on the day it is finished, and first occupied; a mere ceremony.

തച്ചേല്പ്. s. Taking on one's self, as under the last word.

തഞ്ഞുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be bruised.

തഞ്ചം. s 1. Attitude or posture of shooting, &c. തഞ്ചം താഴുന്നു. To stand in a particular posture for shooting. &c.

തഞ്ചം താഴ്ച. s. Standing in a particular posture or attitude for shooting.

തഞ്ചൽ. See തങ്ങൽ.

തഞ്ചാവൂർ. s. A proper name. 'Tanjore'

തഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. n. See തങ്ങുന്നു.

തട. s, 1. Hindrance, stoppage. 2. impediment; obstacle. 3. obstructien. 4. resistance, opposition. 5. defence, 6 seige, seizure. 7. a hollow place made in the ground. 8. a small piece of wood or 'olla' which prevents the leaves of an 'olla' book falling off the string. 9. any thing used as a stop or stay. 10. arresting, detention, impeding, molestation. 11. stumbling, a stumbling block 12. the thick part of the yam called ചേമ്പ്. 13. the root of a plantain tree, 14. a partition, division, or bank in rice corn fields. തടവരമ്പ്. A lower band in rice corn fields made to keep the water in. തടകോട്ടുന്നു. To make a hollow place in the ground or with the thick films of a plantain tree for placeing a leaf in a hollow position to hold 'conje' or to put seed corn to sprout. തടയും പിടിയും കൂടുന്നു. To contend, to struggle, to wrestle.

തടകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. s. 1. To be satisfied. 2. to stop, to hinder.

തടങ്ങൽ. s. 1. Hindrance 2. impeding. 3. arresting; detention. 4 to seige, beseiging. 5. seizure, distraint. തടങ്ങൽ ചെയ്യുന്നു. 1. To stop' to hinder. 2. to arrest, to detain. 3. to beseige, to distrain.

തടച്ചിൽ. s. 1. Hindrance, impediment, stoppage. 2. stumbling.

തടന്തല്ലൽ. s. Embarrassment confusion.

തടന്തല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. v. a. To embarrass, to perplex.

തടമുല. s. The breast.

തടം. s. 1. The cheek. 2. the breast. 3. the waist. 4. a garden bed. 5. a vale, a valley. 6 a sea shore, a river's bank 7. table land on the top of a mountain, 8. the side or declivity of a mountain. 9. a basin for water made round the root of trees. തടം പിടിക്കുന്നു, To make a basin round the root of trees. Also തടമെടുക്കുന്നു.

തടയം. s. 1. Making an allowance for the weight of a vessel before weighing any thing in it. 2. money, property, effects.

തടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a 1. To put an obstacle, obstruction or impediment, &c. 2. to stop, to impede.

തടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be hindered, to be stopped. 2. to be impeded. 3. to be obstructed, to be prohibited. 4. to be resisted 5. to be defended 6. to be arrested, to be detained. 7. to be seized. 8. to be stumbled.

തടവു°. s. 1. An obstacle, hindrance. 2. stoppage, detention. 3. imprisonment, confinement. 4. stumbling, confusion, embarassment. 5. impediment, obstruction. 6. prevention. 7. molestation, delay. തടവു ചെയ്യുന്നു, 1. To imprison, to confine. 2. to hinder, to stop. 3. to seize, to arrest by authority.

തടവയറൻ. s. A voracious person, a great eater.

തടവൽ. s. 1. Rubbing gently, stroking, anointing, smearing. 2. feeling, groping the way in the dark.

തടവല. s. A large fishing net.

തടവാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be hindered. 2. to be stopped, to be detained. 3. to be imprisoned, confined.

തടവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to rub, &c. the causal of തടവുന്നു.

തടവുകാരൻ. s. A prisoner, a person in confinement.

തടവുന്നു, വി, വാൻ. v. 1. To rub gently, to stroke. 2. to smear, to anoint. 3 to grope or feel the way in the dark, or as a blind person. 4. to pat, to fondle. 5. so chafe the feet of another; to shampoo.

തടവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To place a stop, to put a prop or support, to prop up. 2. to make a hollow place as a plate for 'conje.'

തടസ്ഥൻ. 1. An indifferent man, neither a friend, nor a foe. 2. a mediator. 3. an arbitrator. 4. a juryman.

തടസ്ഥത്വം, s. 1. Indiff rence, the state of being neither friend nor foe. 2. m diation. 3. arbitration. തടസ്ഥത്വം പറയുന്നു. To mediate, to appease, to reconcile. Also തടസ്ഥത്വം പിടിക്കുന്നു.

തടാകം. s. 1. A lake, a pool, a pond, a tank. പൊയ്ക.

തടി. s. 1. A timber or log of wood. 2. a staff. 3. the body. 4. a corn field. 5. fatness, thickness, stoutness. 6. a weaver's beam. 7. a log of wood tied to the neck of a cow to prevent its running away. 3. the thick part of a tree. 9. a 'funeral' pile. 10. the bank of a river.

തടിക്കച്ചവടം.. s. Merchandise in timber.

തടിക്കാം. s. The mark of a weaver's beam.

തടിക്കുത്തക. s. A timber contract.

തടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To thicken, to become thick. 2. to swell as the body by reason of stripes, to become callous to grow hard. 3 to become stout, fat, corpulent. 4. to become heavy. 5. to become large, or great. 6. increase.

തടിച്ചു, &c adj. 1. Fat, robust. 2. heavy bulky. 3. great. 4. increasing.

തടിച്ചവൻ. s. A fat, robust, or lusty person.

തടിച്ചവൾ. s. A fat, stout, or lusty woman.

തടിച്ചാൽപൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make a timber into the form of a canoe in a rough state.

തടിച്ചി. s. A stout woman.

തടിനി. s. A river. നദി.

തടിപ്പു°. s. 1. Fatness, corpulency, plumpness. 2. thickness, stoutness, as paper, cloth, &c. 3. swelling. 4. callousness of the skin.

തടിപ്പത്താക്കു° s. A dollar with the form of pillars on it.

തടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To make fat, to fatten.

തടിമാടൻ. s. 1. A very fat, stout man. 2. a blockhead, a stupid man.

തടിമിടുക്കു°. s. 1. Strength of body. 2. boasting, bragging.

തടിമുരണ്ടു°. s. 1. Strength of body. 2 boasting, bragging. തടിമുരണ്ടു പറയുന്നു, To boast, to brag, to display one's own powers.

തടിയൻ. s. 1. A fat, corpulent, stout or robust man. 2. a stupid man.

തടിവിലങ്ങു°. s. Wooden fetters, stocks.

തടുക്കു°. s A small mat to sit on.

തടുക്കുന്നു, ത്തു പ്പാൻ. v. a. 1. To hinder, to stop, to forbid, to arrest by authority. 2. to impede. 3. to restrain. 4 to ward off to defend. 5. to stumble, to trip. തടുത്തുവെക്കുന്നു. To stop, to hinder, to delay, to detain.

തടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. The causal form of തടുക്കുന്നു.

തട്ടു°. s. 1. A ceiling. 2. a boarded roof or loft of a house. 3. a boarded floor. 4. the deck of a vessel or ship. 5. a story. 6 the firmament. ആകാശത്തട്ടു°. 7. the bottom of a chariot or carriage. 8 the seat of a carriage or chariot. 9. a flat metal plate. 10. a salver. 11. a gentle tap. 12. a knock, a heavy blow. 13. a fault, guilt. 14. danger, difficulty, loss, damage, disappointment. 15. a wooden salver. 16 the scale of a balance. 17 stumbling, a stumble. 18. deceit, cheating. 19. the stinging or biting of a snake. 20. cholera, the disease. 21. knocking any thing out of another person's hand 22. death. 23. patting, clapping. 24. touching the heart. 25. hurt, harm. 26. taking effect. 27. rejecting, casting off. 28. touching. 29. taking away. 30. a sling stone.

തട്ട. s. A kind of corn rack to scare birds, &c., a large rattle.

തട്ടം. s. I. A flat plate. 2. a large bason, a porringer. 3. a country poney, a poney.

തട്ടൽ. s. 1. The act of impeding. 2. rejecting. 3. striking on a small gong, or metal plate. 4. patting, stroking. 5. touching. 6. loss, disadvantage.

തട്ടൻ. s. Cholera morbus.

തട്ടാക്കടി. s. 1. The house of a goldsmith. 2. a street where gold-smiths live.

തട്ടാത്തി. s. The wife of a gold-smith, or a woman of that class.

തട്ടാൻ. s. A gold-smith, or silver-smith.

തട്ടാമുട്ടിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To dispute; to controvert, to oppose, to deny, to question, to evade.

തട്ടി. s. A 'Tatty', or screen of various kinds: it is also used as a door to huts.

തട്ടിക്കളയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To destroy, to demolish. 2. to kill. 3. to disobey, to reject one's advice 4. to shake off the dust from a cloth, or table, &c. 5. to make fall or knock a thing out of the hand &c 6. to shake off. 7. to disappoint, to frustrate. 8. to deceive, to cheat.

തട്ടിക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To pull or take to pieces. 2. to deduct, to take away.

തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To take away by stealth. 2. to carry a child.

തട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To deceive, to cheat. 2. to disappoint, to frustrate. 3. to cause to beat, to tap, to knock, to clap, to touch, to shake or knock off, &c.

തട്ടിക്കേറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To enter any place boldly or without fear. 2. to abuse, to censure.

തട്ടിക്കേറ്റം. s. Entering any place boldly or without fear.

തട്ടിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To board a floor, to ceil a room.

തട്ടിതുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To fill up, to make even.

തട്ടിപ്പു°. s. 1. Deceit, cheating. 2. beating, patting.

തട്ടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To reject one's advice, to disobey.

തട്ടിപ്പറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To take away by force, to have a scramble.

തട്ടിമൂടുന്നു,ടി,വാൻ. v. a. Ty bury, to cover in.

തട്ടിയടപ്പു°. s. A strong bar of a cow house.

തട്ടിയൽ. s. A screen; see തട്ടി.

തട്ടിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To pilfer, to take by stealth.

തട്ടിവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To challenge to fight.

തട്ടുകെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be in great or extreme perplexity. 2. to be overcome with fatigue. 3. to be discomfited, to be frustrated in any business or affair. 4. to be unfortunate. 5. to be in want.

തട്ടുകേടു°. s. 1. Extreme perplexity. 2. discomfiture, failure, frustration, disappointment. 3. misfortune.

തട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To tap, to strike gently with the open hand. 2. to touch or shake. 3. to strike on a metal plate. 4. to knock. 5. to clap. 6. to shake or knock off. 7. to ward off, to beat off 8. to run or dash against. 9. to reject; to refuse. 10. to disobey, to reject one's advice. 11. to touch. 12 to let a thing fall out of the hand 13. to miss. 14. to take effect. 15 to stumble. 16. to kill. 17. to die. 18. to carry a child.

തട്ടുപടി. s. 1. A seat, a window seat. 2. a cross board in a boat used to stand or sit on for the purpose of rowing.

തട്ടുപലക. s. Boards used for a floor, or ceiling.

തട്ടുപുര. s. A ceiled room.

തട്ടുപുഴുവു°. s. A perfume.

തട്ടുമുട്ടു°. s. Utensils, household furniture, stuff.

തട്ടുവാണിഭക്കാരൻ. s. A trader in precious stones, looking glasses, knives,. &c. a hawker.

തട്ടുവാണിഭം. s. Trade in precious stones, looking glasses, &c.

തഡിൽ. s. Forked lightning, മിന്നൽ.

തഡിത്വാൻ. s. A cloud. മേഘം.

തണങ്ങ്. s. The green leaves of a cocoa-nut or betel-nut tree.

തണലാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To cool one's self in the shade.

തണലിളയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v n. To cool one's self in the shade.

തണലിളപ്പ്. s. 1. Cooling one's self in the shade. 2. a shade, shadow.

തണൽ. s. 1. A shade, a shadow. 2. protection, refuge, shelter.

തണിച്ചിൽ. s. Beating smooth. polishing by beating.

തണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To beat smooth, to make smooth.

തണിവ്. s. 1. Smoothness, evenness. 2. making smooth.

തണുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grow cold. to be chilly. 2. to become cool or calm. 3. to be allayed, restrained, assuaged, pacified, appeased or comforted. 4. to b softened, mollified

തണുതണെ. adv. 1. While cold, or cool, 2. well.

തണുപ്പ്. 1. Coldness, chilliness. 2. damp, dampness, moisture. 3. coolness, calmness, 4 consolation, comfort pacification, appeasing, alleviation. mitigation. 5. a cooling shade, shelter. 6. a cold or a morbid state of the three humours,

തണുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cool, or calm. 2. to allay, restrain, pacify, comfort, or console. 2. to soften. to mollify.

തണുപ്പുകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v a. To give cooling and strengthening medicines, &c. to cattle.

തണുവ്. s. A cool country, or place.

തണ്ട്. s. 1. An oar. 2. a long pole for carrying burdens. 3. a soft going palankeen, hanging on silken ropes, a monjeel. 4. the pole of such palankeen. 5 a stalk. a stem, a staff a shaft 6. the stem or pillar of a lamp. 7. a long bar of iron attached to a native door lock. 8 any thing that is hollow. 9. the stem or stalk of a plantain tree. 10. pride, ostentation, shew. 11. the beam of a balance. 12. the bridge of the nose. 13. the fore- arm.

തണ്ട s. 1. An ornament for the legs. 2. the forearm.

തണ്ടഞ്ചീര. s. A large kind of country greens.

തണ്ടൻ. s. A proud, ostentatious, impudent person.

തണ്ടൻപയറ്. s. The sword bean.

തണ്ടപ്പേര്. s. A register of tribute, rents, &c.

തണ്ടരഞ്ഞാണം. s. A gold or silver girdle.

തണ്ടലർ. s, A lotus flower.

തണ്ടലർശരൻ. s. The Indian Cupid. കാമൻ.

തണ്ടൽ. s. 1. A Tindal, or native officer in a ship or vessel. 2. the act of gathering or collecting tribute, rents, &c.

തണ്ടാടി. s. A large fishing net.

തണ്ടാത്തി. s. The wife of a തണ്ടാൻ, &c.

തണ്ടാൻ. s. 1. A title of honor given to the chief man of the Chagon, Chanan, Tier, or Eravan class. 2. a class of Chagons, &c. 3. a title of respect given by slaves to Chagons.

തണ്ടായം s. 1. A long pole for carrying burdens. 2. a long pull in rowing. തണ്ടായമിടുന്നു. 1, To carry on a long pole. 2. to row with long pulls.

തണ്ടായ്മ. s. The title of Tandan.

തണ്ടാരിൽമാതു. s. A name of LECSHMI.

തണ്ടാർ. s. A lotus flower.

തണ്ടാർശരൻ. s. A name of the Indian Cupid കാമൻ.

തണ്ടി. s. 1. Equality of age or strength. 2. an equal.

തണ്ടിക്കുല s. A present of complimentary gift of plantains presented to Rajahs.

തണ്ടിക്കാരൻ. s. An equal in age, &c.

തണ്ടുകുററി s. an oar-pin.

തണ്ടുകെട്ടിഎടുക്കുന്നു. To carry any thing tied on a long pole. തണ്ടുകാട്ടിനടക്കുന്നു, To walk with great ostentation, pride, &c. തണ്ടുഭാവിക്കുന്നു. To be proud, ostentatious.

തണ്ടുതപ്പി. s. A proud, ostentatious, impudent person

തണ്ടുതപ്പിത്വം. s. Pride, insolence, impudence.

തണ്ടുപത്തി. s. The broad part of an oar.

തണ്ടുവലി. s. 1. Rowing with oars. 2, pains, labour. തണ്ടുവലിക്കുന്നു. 1. 1. To row. 2. to use pains.

തണ്ടെല്ല്. s. The back bone, the spine.

തണ്ടേറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To ride in a soft going palankeen.

തണ്ടേറാം. s. The act of riding in a soft palankeen.

തണ്ഡകം. s. 1. Complete performance or preparation. ഒരുമ്പാട്. 2. froth, foam. നര. 3. the trunk of a tree. തായ്മരം. 4. the upright post of a house. തൂൺ.

തണ്ഡുലം. s. Rice, or other grain after threshing and winnowing. അരി, വിഴാലരി.

തണ്ഡുലീയം. s. A kind of amaranth, 'Amaranthus polygamus. ചെറുചീര,

തണ്ണീർ. s. Water.

തണ്ണീരാകാരം. s. Water, (honorific.)

തണ്ണീർകുടി. s. 1. Drinking water. 2. a certain ceremony performed by drinking water or spirituous liquor.

തണ്ണീർ കുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To drink water.

തണ്ണീർദാഹം. s, Thirst.

തണ്ണീപ്പന്തൽ. s. A booth where water is given to travellers.

തൽ. ind. Therefore, thence, that, the consequent or correlative to യൽ. അതുകൊണ്ട്, അവിടെ നിന്നു, അതു.

തതം. s 1. Breadth. വിസ്താരം. 2. expansion, diffusion. പരപ്പ്. 3. any stringed musical instrument. കമ്പിമേൽ വായിക്കുന്ന വാദ്യം. adj 1. Spread, diffused, expanded. പരപ്പുള്ള. stretched, extended. വിസ്താരമുള്ള.

തതസ്. ind. Therefore, thence consequently. 2. from that or then. 3. then, how, (asking) 4. then, further, after that, (incontinuation.) 5. afterwards, subsequently. 6. thither, there.

തതി. s. 1. A multitude or crowd. സമൂഹം. 2. a line, row, or range. നിരപ്പ്.

തൽക്കാലബുദ്ധി, or തൽക്കാലധി. s. A man wise or intelligent for the time being, one having presence of mind, &c.

തൽക്കാലം. s. Present time, time being or the time when an act occurs.

തൽക്കാലസദൃശം. adj. Done instantly at the time any thing unexpected occurs. Also. തൽക്കാലയോഗ്യം.

തൽക്കുറി. s. A memorandum of the birth taken at the time of birth.

തൽക്രിയൻ. s. One who works without hire or wages. ശമ്പളം കൂടാതെ വേല ചെയ്യുന്നവൻ.

തത്ത. s. A parrot തത്ത പഠിപ്പിക്കുന്നു, To teach a parrot to talk.

തത്തൽ. s. 1. Jumping over, jumping, hopping, leaping, &c. in walking. 2. ostentation. adj. Each, each one.

തത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to leap or jump, to cause to skip, hop.

തത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To leap, to jump. 2. to skip, to hop. തത്തിനടക്കുന്നു. 1. To hopping, jumping, or skipping. 2. to walk ostentatiously.

തൽപരൻ. s. A diligent person, one who attends closely and anxiously to any thing. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

തൽപരം, &c. adj. Diligent, attending to any thing closely and anxiously. adv. After that.

തത്ര ind. There, therein. അവിടെ, അതിങ്കൽ.

തത്വജ്ഞൻ s. 1. One who possesses a knowledge of divine truth. 2. a philosopher.

തത്വജ്ഞാനം. s. Divine knowledge, knowledge of divine truth.

തത്വത്രയം. s. A metaphysical Triad: God-spirit-matter: the different sects use different names of the three, but the translated meaning is in all the same.

തത്വബോധം. s. 1. Knowledge of divine truth. 2. philosophy.

തത്വബോധി. s. 1. One who possesses a knowledge of divine truth. 2. a philosopher.

തത്വമാനസൻ. s. One who possesses a right mind.

തത്വമാൎഗ്ഗം. s. The right or true way.

തത്വം. s. 1. Essential nature of things corporeal and spiritual. 2 the soul of the universe. 3. the soul of man as supposed to form part of the preceding. 4. truth, reality, substance, opposed to what is illusory or fallacious. 5. mind, intellect. 6. slow time in music. 7. a musical instrument.

തത്വവാദി. s. One of a certain class of Brahmans. മാധ്വമതക്കാരൻ.

തത്വാൎത്ഥം. s. The true or real meaning. adj. True, real.

തത്സമയം. s. 1. Present time, time being or the time when an act occurs. 2. due season, or time.

തൽസ്നേഹം. s. Self-love.

തൽക്ഷണം. adv. Instantly, this instant, in a moment. അപ്പോൾ.

തഥാ. ind. 1. So, like, correlative to യഥാ, as, &c. 2. thus, implying certainty. 3. so, so be it, implying assent or promise. 4. thus, then, therefore, or reply. 5. and, so, in conjunction.

തഥാവിധൻ. s. A person of that kind, such a person.

തഥാസ്തു. ind. Be it so, let it be so, corresponding to the meaning of 'Amen'. അപ്രകാരമാകട്ടെ.

തഥ്യം. s. Truth. adj. True.

തദനു. ind. Then, after that. അതിന്റെ ശെഷം.

തദനന്തരം. adv. Afterwards. പിന്നത്തെതിൽ.

തദാ. ind. Then, at that time. അപ്പോൾ.

തദാത്വം. s. Time being, time present. തൽകാലം.

തദാനീം. ind. Then, at that time. അപ്പോൾ.

തദാരഭ്യ. ind. From that time; since then. അന്നുമുതൽ.

തദ്ദിനം. s. 'lit,' That day, the day. The annual ceremony for ancestors.

തദീയം. adj. His, belonging to him.

തദ്വൽ. ind. Like that, such like.

തദ്വാൻ. s. A person of that kind.

തനതു. adj. His, private, one's own. തനതുകാൎയ്യം, His business. അവൻ അതിനെ തനതുകാൎയ്യമായിട്ട വിചാരിച്ചു. He took care of it as if it were his own business. തനതാക്കുന്നു, To make his, or one's own.

തനതുവക. s. His or personal property, or what belongs to him, private property.

തനയൻ. s. A son. പുത്രൻ.

തനയാ. s. A daughter. പുത്രി.

തനയിത്നു. s. A cloud. മെഘം.

തനി. adj. What is by itself; alone, sole, without a companion, pure. തനിപ്പാൽ, Pure milk, not mixed.

തനിക്കതാൻപോന്നവൻ. s. A self-competent or capable person.

തനിക്കതാൻപോരിമ. s. Self-competency, capabilty, ability.

തനിച്ചു. adj. 1. Alone, solitary, private, without a companion, sole, asunder, apart. 2. spontaneous, incidental. തനിച്ചിരിക്കുന്നു, To be alone. തനിച്ചുപോകുന്നു, To go alone.

തനിയെ. adv. Alone, privately; separately; asunder.

തനിയാൻ. s. A very little or diminutive man.

തനു. s. 1. The body. ദെഹം. 2. the skin. തൊലി. 3. smallness, minuteness, അല്പം. adj. Small, minute. അല്പം. 2. delicate, fine; but with interstices. ഇടയിട്ടു. 3. thin, slender, emaciated മെലിഞ്ഞ, നെൎത്ത.

തനുജൻ. s. A son. പുത്രൻ.

തനുജാ. s. A daughter. പുത്രി.

തനുത്രം. s. Armour, coat of mail. കവചം.

തനുരസം. s. Perspiration, sweat. വിയൎപ്പു.

തനുവ്രണം. s. A pimple, a pustule.

തനുശൊതനം. s. A large red ant. നീറു.

തനൂ s. The body. ദെഹം.

തനൂകൃതം. adj. Pared, made delicate or thin. ചെത്തിയതു.

തനൂജൻ. s. A son. പുത്രൻ.

തനൂജാ. s. A daughter. പുത്രി.

തനൂനപാത്തു. s. Fire or it's deity. അഗ്നി.

തനൂരുഹം. s. 1. The hair of the body. രൊമം. 2. the wing of a bird. ചിറക.

തനൂഹ്രദം. s. The anus, the rectum മൂലദ്വാരം.

തന്ത. s, 1. A father. 2. balls of dirt found in country black salt.

തന്തക്കൂറു. s. The father's inheritance or portion, inheritance on the father's side.

തന്തലക്കൊട്ടി. s. A species of Crotalaria, 'Crotalaria retusa.'

തന്തവഴി. s. The father's line or inheritance.

തന്തി. s. A weaver. ചാലിയൻ.

തന്തിരുവടി. s. His highness, his excellency. (honorific.)

തന്തുണം. s. A shark ചിറാകമീൻ.

തന്തുനാഗം. s. A shark.

തന്തുവാദം. A spider. ചിലന്നി. (ചിലന്തി.)

തന്തുവായൻ. s. 1. A weaver ചാലിയൻ. 2. a spider. ചിലന്നി.

തന്തുശാല. s. A weaver's shop.

തന്തുസന്തതം. s. The warp, പാകിയ നൂൽ.

തന്ത്രകം. s. New and unbleached cloth. കൊടിവസ്ത്രം.

തന്ത്രക്കാരൻ. s. A crafty or subtle fellow, a cunning man, a shifty person. ഉപായക്കാരൻ.

തന്ത്രം. s. 1. Craft, craftiness, cunning, artifice, subtilty. കൌശലം, വഞ്ചന. 2. device, trick, shift. ഉപായം. 3. an intrigue, a plot.

4. a 'tantra' or religious treatise, teaching peculiar and mystical formula and rites of worship. There is a great number of these works and their authority, in many parts of India, has in a great measure superceded the 'Vedas' 5. that branch of the 'Vedas' which teaches 'Mantras,' or mystical and magical formula. 6. raiment, vesture. വസ്ത്രം. 7. a cause or motive. സാദ്ധ്യം. 8. subservience, service, dependence. സ്വാധീനത. 9. an army. സേന. 10. a rite, a ceremony. പ്രധാനകൎമ്മം. 11. chief. principal. പ്രധാനം 12. government. 13. happiness, felicity. ആനന്ദം, ഭാഗ്യം. 14. purpose, intention സിദ്ധാന്തം. 15. thread, or warp. പാക്കനൂൽ. തന്ത്രം കഴിക്കുന്നു. 1. To use devices or stratagems &c. 2. to perfoom rites or ceremonies. തന്ത്രം കാട്ടുന്നു. 1. To show cunning, subtilty. 2. to motion with the hands in the performance of any act or ceremoney.

തന്ത്രിക. s. The creeping plant termed Heart-leaved moon seed, 'Menispermum Cocculus or cardifolium' ചിറ്റാമൃത്.

തന്ത്രി. s. 1. The wire or string of a musical instrument. 2. a chief priest or sacrificer. 3. any string or rope. 4. a king's minister. 5 a crafty or cunning person

തന്ദു. s. A spoon, or ladle. തവി.

തന്ദ്രാ. s. 1. Lassitude, exhaustion, weariness, syncope. ആലസ്യം. 2. drowsiness, sleepiness, sluggishness. മടി.

തന്ദ്രാലു. s. A slothful, idle, or sluggish person, one overcome with sleep or fatigue. കുഴമടിയൻ.

തന്ദ്രി. s. 1. Lassitude, idleness, sloth മടി. 2. sleepiness. ഉറക്കം. 3. exhaustion, fainting. ആലസ്യം.

തന്ദ്രിക. s. 1, Sloth. മടി. 2. sleepiness. നിദ്രാ മയക്കം.

തന്നില. s. 1. His state or condition 2. his own aspect.

തന്നിഷ്ടം. s. 1. Self will. self-conceit 2. wilfulness, following one's own purpose and inclination. 3. a being without restraint. 4 liberty. 5 spontaneousness. തന്നിഷ്ടമായി, തന്നിഷ്ടപ്രകാരം, Of his own will, or spontaneously, incidentally. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നു. To roam at will.

തന്നുടെ for തന്റെ. 'Gen'. His.

തന്നെ. Him, (accusative from താൻ, self.) It is also used as an emphatic particle, as ഞാൻ തന്നെ, I myself. അവൻ തന്നെ, He himself, even, ineed. adj. 1. Alone, sole, without a companion. 2. ten-fold. 3. self spontaneous, of one's own self, or own accord. തന്നെക്കതന്നെ, Sufficient, neither more nor less. തന്നെത്താൻ, He himself, self,

തന്നെപ്പോറ്റി. s. A gluttonous man, one who pampers or fills the belly.

തന്മാത്രം. ind. He himself, he alone.

തന്യു. s. 1. Night. രാത്രി. 2. a musical instrument. വാദ്യം.

തന്വംഗി. s. A woman of a delicate or silender form.

തന്വി. s. A delicate or slender woman.

തൻ. for തന്റെ. His.

തന്റെ. gem. His, from താൻ, self.

തന്റേടക്കാരൻ. s. 1. A proud man, a boaster. 2. a competent or able person 3. a sensible man. 4. a courageous person. 5. a dexterous man.

തന്റേടം. s. 1. Self-competency, ability. 2. sense. 3. recollection. 4. courage. 5. dexterity, ability. 6. self-consequence. 7. pride, ostentation. 8. boasting. 9. life. 10. livelihood. തന്റേടം കഴിക്കുന്നു. To support life, to maintain one's subsistence. തന്റേടംകാട്ടുന്നു To show one's power, dexterity, &c. തന്റേടം നടിക്കുന്നു. To show pride, ostentation, &c. തന്റേടംപറയുന്നു. To boast.

തന്റേടമുള്ളവൻ. s. 1. One who is competent. 2. sensible. 3. courageous. 4. dexterous. 5. proud, ostentatious. 6 a boaster.

തപനൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a division of hell. നരകം.

തപനം. s. 1. Burning, heat, warmth. ചൂട്. 2. the heat of the sun. വെയിൽ.

തപനീയം. s. Gold. പൊന്ന്.

തപം, or തപസ്സ്. s. 1. Penitence, penance, or mortification done to one's self, an austere life. 2. the name of a month, 'Magha', (January-February.) 3. the hot season, summer. 4. a world, the region inhabited by devotees. 5 moral merit. 6. duty. തപം or തപസ്സ ചെയ്യുന്നു, To do penance, to lead an austere life, to perform religious austerities.

തപസ്യം. s. Religious austerity or penance.

തപസ്വിനി. s. 1. A woman who practices austerities. 2. Indian spikenard. ജടാമാഞ്ചി.

തപസ്വി. s. An ascetic, one who practices austerities or engages in the practise of continued and severe penance : a penitent.

തപാൽ. s. The post.

തപാൽക്കാരൻ. s. A post-man, a runner.

തപാൽ ചാവടി. s. A post-office.

തപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To burn, to be hot, to be inflamed. 2. to sigh, to sorrow. ro grieve, to be distressed.

തപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to burn. 2. to grieve, to make sorrow.

തപോധനൻ. s. A devotee, an ascetic, one who performs religious penance.

തപോനിധി. s. See the preceding.

തമര്. s. A. A borer, an instrument with which a hole is bored, a gimlet, a drill. 2. an owner, a master. തമരിടുന്നു, to bore, to drill, to make a hole.

തമരത്ത. s. A tree; Averrhoa Carambola(Lin) തമരത്തക്കാ. Its fruit.

തമരം. s. Lead. ഈയം.

തമർച്ചർ. s. Ownership.

തമസ്വിനി. s. Night. രാത്രി.

തമസ്സ്. s. 1. The third of the qualities incident to the state of humanity; the tamoguna, or property of darkness, whence proceed folly, ignorance, mental blindness, worldly delusion, &c. അജ്ഞാനം, മൂഢത, അന്ധത. 2. darkness, gloom. ഇരിട്ട്. 3. Rahu or the personified ascending node. രാഹു. 4. sin. പാപം.

തമാ. s. Night. രാത്രി.

തമാൻ. s. Long drawers, or trousers such as are worn by peons.

തമാലപത്രം. s. 1. The Sectarial mark made with Sandal, &c. on the forehead. തൊടുകുറി. 2. The tamala tree. See തമാലം.

തമാലം. s. 1. The name of a tree, the Tamala, noted for the dark hue of its blossoms. Xanthocymus pictorius (Rox) പച്ചിലമരം. 2. The sectarial mark on the forehead. തൊടുകുറി.

തമിസ്രം. s. Darkness. ഇരിട്ട്.

തമിസ്രാ. s. A dark night. or one during the wane of the moon. ഇരിട്ടുള്ള രാത്രി.

തമിഴ്. s. The Tamul language.

തമിഴൻ. s. A Tamulian, one born in the Tamul country.

തമിഴ്കുത്ത്. s. A translation or commentary of the Amarasam.

തമിഴ്ച്ചുവ്. s. Any work written in the Tamul language.

തമിഴ്പടി. s. See the preceding.

തമിഴ്പാദം. s. A class of Sudras.

തമിഴാമ. s. The spreading hog weed, Boerhavia, diffussa (Lin.)

തമി. s. Night. രാത്രി.

തമുക്ക്. s. A kind of drum used for publishing the orders of Government; commonly, a tom tom. തമുക്കടിക്കുന്നു. To beat this drum, to announce; answering in effect; to a bellman or cryer.

തമുക്കക്കാരൻ s, One who beats the above drum.

തമോഗുണം. s. See തമസ്സ്.

തമോഭാരം s. 1. Thick darkness കുരിരിട്ട്. 2. great ignorance or folly. മഹാദോഷത്വം.

തമ്പ്. s, A tent. കൂടാരം

തമ്പകം. s. A tree.

തമ്പലം. s. The remainder of chewed betel leaf and nuts.

തമ്പാക്ക്. s. A sort of pinch beck.

തമ്പാട്ടി. s. 1. A princess, a female of a Royal family. 2. A female of rank among the Chetrians.

തമ്പാൻ. s, 1. A prince or one of a Royal family. 2, A person of title among the Chetrians.

തമ്പി. s. 1. A younger brother. 2. the title of the sons of the Rajah of Travancore.

തമ്പുരാക്കൻ. s. The title of the Raja of Arvancherry.

തമ്പുരാട്ടി. 1. A queen, a princess. 2. a lady, a mistress.

തമ്പുരാൻ. s. 1. God. 2. The title of the Cochin Raja. 3. A Raja; a King. 4. a lord, a master.

തമ്പേർ. s. 1. A drum. 2. A tabour. തമ്പേറടിക്കുന്നു. To beat the same.

തമ്പേറുകാരൻ. s. A drummer.

തംബുരു. s. A kind of harp; cithern or guitar, with three strings. തംബുരു മീട്ടുന്നു, തംബുരു വായിക്കുന്നു. To play such an instrument.

തംബുരുവായന. s. Playing the harp &c.

തമ്മിടും. s. A tabour.

തമ്മിൽ. part. Between, mutual, each other, together.

തമ്മിൽതമ്മിൽ. part. Among themselves, mutual, reciprocal.

തമ്മിൽതല്ല് s. A fight, fighting, beating each other, combat, a rout.

തയ്യലാൾ. s. A young lady.

തയ്യൽ. s. Sewing, stiching, needle work.

തയ്യൽക്കാരൻ. s. A tailor.

തയ്യൽപണി. s. Needle work.

തയ്യാർ s. Readiness, തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. To be ready.

തരക്ക്. s. 1. Brokerage, a small allowance or commission on merchandise of all kinds given to the broker. 2. the deduction from all payments, termed in India Custom. 3. a balance. 4. a measure. തരക കൊടുക്കുന്നു, to give a percentage. തരക വാങ്ങുന്നു. To receive a commission.

തരകൻ. s. A broker to whom the commission is due. 2. a title given by the king. 3. One of a certain class of Sudras.

തരക്കേട്s s. 1. An inconvenience, an unseasonableness. 2. Unfavourableness, contrariety. 3. Misfortune. 4. defeat, rout. 5. loss. 6. reduction in circumstances. 7. destruction, damage. 8. crime. 9. punishment. adj. 1. unseasonable, inconvenient. 2. unfavourable, contrary.

തരഗതി. s. classification, rank, order.

തരംഗം. s. A wave, a surge. ഓളം.

തരംഗംപാടി. s. A proper name, Tranquebar.

തരംഗിണി. s. A river. നദി.

തരങ്ങൽ. s. grinding or rather taking the husk off seed.

തരങ്ങഴി. s. Grits.

തരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. To husk.

തരണം. s. 1. Crossing or passing over, going across, കടക്കുക. 2. A raft, a float. 3. opportunity, seasonable time, തരണം ചെയ്യുന്നു. To cross or pass over, to go across. കടക്കുന്നു.

തരണി. s. 1. A canoe, a boat. തോണി. 2. the Sun. ആദിത്യൻ. 3. the sea side or small aloe. Aloe perfoliater or clittorallis. കററാർവാഴ. 4. A plant. കറിഞ്ചി.

തരുത്ത്. s. A hilt, the handle or part of any instrument which fixes into the handle.

തരപണ്യം. s. Fare, freight. കെവുകൂലി.

തരപ്പടി. s. 1. sort, sample, specimen. 2. equality, likeness.

തരമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be favourable, to be suitable.

തരന്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sort, to assort, to separate, to arrange.

തരന്തിരിച്ചിൽ s. Sorting, separating, classification, range, order,. 2. suiting.

തരന്തിരിപ്പ്. s. See തരന്തിരിച്ചിൽ.

തരന്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be sorted. to be separated, to be classified, arranged. ordered,

തരന്തിരിവ്. s. Assortment, classification.

തരം. s. 1. A sort, kind, class. 2. a number of persons or animals. 3. equality, likeness. 4. Seasonableness, fitness, favourableness, opportunity. 5. tune, change, 6. quality, rank 7. succession, generation. 8. a word added to the positive in order to form the comparative. as ഗുണം, good ഗുണതരം better. 9. profit, adavntage. 10. happiness, convenience, wholesomeness. 11. Subservancy, subjection. adj. More തരം നോക്കുന്നു. 1. to look for a good opportunity. 2. to examine different kinds &c തരം വെയ്ക്കുന്നു. To assort, to separate. തരത്തിൽ, of such a kind, such തരത്തിലാകുന്നു. 1. To be of a certain kind. 2. to be comfortable, suitable. 3. to be advantageous. തരത്തിലാക്കുന്നു. to make comfortable, suitable &c.

തരമ്മാററം s. Mingling different sorts together. തരമ്മാറുന്നു. To be mingled together.

തരമ്മാറുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To mingle different sorts together.

തരവഴി. s. 1. Abuse, reproch, scurillous, opprobrious or unfriendly speech, sarcasam. 2. Self-conceit. തരവഴി കാട്ടുന്നു. to show self conceit, scorn. തരവഴി പറയുന്നു. To speak sarcastically, to contemn.

തരവഴിത്തരം s. See തരവഴി.

തരവാരി. s. A sword. വാൾ.

തരസം s. Flesh. ഇറച്ചി, മാംസം.

തരസാ. ind. Speedily, quickly. വേഗം.

തരസ്ഥാനം. s. A landing place, a wharf or stairs.

തരസ്വി. s. 1. A courier, an express, a runner. ഓട്ടാളൻ. 2. one who is strong, valiant. ശക്തൻ.

തരസ്സ്. s. 1. Velocity, speed. വേഗം. 2. strength, valiancy. ശക്തി.

തരളം. s. 1. Trembling, tremlousness വിറയൽ. 2. a pearl. മുത്ത്. 3. the central germ of a necklace. adj. 1 trembling, tremulous. 2. luminous, splendid.

തരളാ. s. Rice gruel. കായക്കഞ്ഞി.

തരളാക്ഷി. s. A beautiful woman സുന്ദരി.

തരളിതം, &c. adj. Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത്.

തരക്ഷു. s. 1. A tiger. 2. a hyaena. പുലി.

തരാതരം. s. Difference or distinction of tunes circumstances and places or of the rank, circumstances &c. of persons തരാതരം നോക്കി പ്പറയുന്നു. To speak according to the rank of the persons addressed.

തരി. s. 1. Grit. 2. Granule, the rough hard particles of sugar, &c. 3. sand. 4. a ship. കപ്പൽ. a boat, തോണി 5. small particles put into a bracelet to make it tinkle. 6. little bubbles rising in water. തരിപ്പിടിക്കുന്നു. To granulate, to form into small particles.

തരികം. s. A float of timber, a raft. പൊങ്ങുതടി.

തരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ v. m 1. To be cramped, to be numb, to be numbed. 2. to become erect, as the hair on the body from fear, &c.

തരിതനം. s. The ring worm.

തരിതൻ. s. A courier, an express, a runner. വേഗമുള്ളവൻ.

തരിതമം. s. A paddle, an oar. ഉഴ.

തരിപ്പു. s. 1. Cramp, numbness, stiffness, deadness, torpitude., 2. horripilation.

തരിപ്പണം. s. Rice or corn fried and then pounded.

തരിപ്പവാതം. s. Deadness or uselessness of the limbs arising from disease.

തരിപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. m To become erect as the hairs of the body from fear, &c.

തരിമണൽ s. Rough sand.

തരിമ്പു. adj A little, small quantity.

തരിവള. s. A tinkling bracelet.

തരിശു. adj. uncultivated, waste, lying waste, at rest, or fallow.

തരിശുനിലം. s. Land uncultivated, waste ground.

തരിഷം. s. 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. the sky, heaven. ആകാശം. 3. decorating, ornamenting. അലങ്കരണം.

തരു. s. A tree. വൃക്ഷം.

തരുണൻ. s A young man, one of the virile age. യുവാവു

തരുണം. &c adj. 1. young, juvenile. 2. new, fresh, novel.

തരുണി s. A young woman, a female from 16 to 30 years of age. യുവതി.

തരുതടം. s. The root of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.

തരുതരെ. adj. Rough. coarse.

തരുതലം. s. See. തരുതടം.

തരുന്നു,ന്നു,വാൻ v. a. To give, to bestow, to grant, to confer, to afford.

തരുമൂലം. s. The rest of a tree വൃക്ഷമൂലം.

തരുവിക്കുന്നു,ച്ചു പ്പാൻ. v. c. To cause, to give, &c.

തൎക്കക്കാരൻ. s. A sophist a disputer, a declaimant, a contentious person.

തൎക്കം. s. 1. Doubt. സംശയം. 2. dispute, controversy. 3. disputation, discussion, reasoning. 4. Supplying an ellipsis. 5 science of logic. 6. surmise, conjecture. തൎക്കം പറയുന്നു. To object, to dispute to deny, to question the truth of anything. തൎക്കമെടുത്തിടുന്നു. To place aside a doubtful, uncertain, or disputed.

തൎക്കവിദ്യ. s. The art of science of reasoning or logic.

തൎക്കശാസ്ത്രി. s. A logician.

തൎക്കാരി. s A Plant.

തൎക്കി. s. A logician, a disputant.

തൎക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To discuss, to reason, to argue. 2. to disclaim, to doubt. 3 to deny.

തൎക്കിതം. adj. disputed. തൎക്കിക്കപ്പെട്ടതു.

തൎജ്ജനം. s. 1. Wrath, anger. കോപം. 2. contempt, censure, blame. നിന്ദ.

തൎജ്ജനി. s. The second or forefinger. ചൂണ്ടാന്നിവിരൽ.

തൎജ്ജിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ v a. To abuse. to blame, to censure, to reproach. നിന്ദിക്കുന്നു.

തൎജ്ജിതം, &c. adj Abused, contemned; despised, blamed, reproved. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

തൎണ്ണകം. s. A calf. പശുക്കിടാവു.

തൎണ്ണം. s. A calf. പശുക്കിടാവു.

തൎണ്ണി. s. A raft, a float. പൊങ്ങുതടി.

തൎത്തരികൻ. s. A passenger, one who passes or crosses. തോണിയിൽക്കടക്കുന്നവൻ.

തൎത്തരികം. s. A boat, vessel, a raft. തോണി, പൊങ്ങുതടി.

തൎപ്പണം. s. 1. Satisfaction given or received. പ്രീതി 2. the act of pleasing or the state of being pleased. 3 Satiety, fulness. 4. a religious rite of sprinkling or presenting water to the manes of the deceased. തൎപ്പണംചെയ്യുന്നു. To perform this rite.

തൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. a. 1. To sprinkle or present water to the manes of the deceased.

2. to satisfy, to be satisfied. 3. to please.

തൎമ്മം. s The top, or term of the sacrificial post. യാഗസ്തംഭത്തിന്റെ മേലാറം.

തൎഷം s. 1. Thirst ദാഹം. 2. wish, desire. ഇച്ഛ.

തൎഷിതം, &c. adj. Thirsty, thirsting. ദാഹമുള്ള. 2. wished, desired. ഇച്ഛയുള്ള.

തൎഹി. If എങ്കിൽ. but. എന്നാൽ.

തല. s. 1. The head. 2 the head or forepart of ship, boat, &c. 3. beginning. 4. priority, pre-eminency. 5 boundary limit. 6. the end or top of a tree, branch etc. 7. The hair of the head. 8. The first. തലകുലുക്കുന്നു. To shake the head.

തലകഴപ്പ്. s. Head-ache. തലകഴക്കുന്നു. The head to ache.

തലക്കം. s. The end or top of a tree.

തലകാച്ചിൽ. s. Hotness of the head. 2. insanity, madness.

തലക്കാവൽ. s. The main guard.

തലക്കീഴായി. adv. Topsy-turvy. Confusedly, headlong.

തലക്കഞ്ഞു. s. The first born child.

തലക്കുത്തു. s. Headache, pain in the head. തലക്കുത്തുന്നു. The head to ache.

തലക്കെട്ടു. s. 1. An introduction, a preface, a title, a heading. 2. the first of a range of houses on one site.

തലക്കേട്. s. Headache.

തലക്കോരിക. s. A hamlet.

തലചുററ്. s. See the following.

തലചുററൽ. s. Giddiness, swimming in the head, dizziness. തലചുററുന്നു. To be giddy, to have a giddiness or swimming in the head.

തലച്ചാവു. s. Ploughing the first time.

തലച്ചുമട്. s. A burden carried on the head.

തലച്ചെന്നവർ. s. A Tahsildar or native Collector of revenue.

തലച്ചേരി. s. The name of a country, Tellicherry.

തലച്ചോറ. s. The brains.

തലതരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To have numbness in the head. 2. to envy. 3. to covet. 4. to be angry.

തലതരിപ്പ്. s. 1. Numbness in the head. 2. to envy. 3. covetousness. 4. anger.

തലതാഴ്ച. s. 1. inclination or bending down of the head. 2. modesty.

തലതാഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. The head to be inclined or bent down. തലതാഴ്ത്തുന്നു. To incline or bend down the head, to bow the head in token of respect, sometimes through shame.

തലതിരിച്ചിൽ. s. Giddiness, a whistling or swimming in the head.

തലതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. The head to be giddy.

തലതിരിവു. s. 1. Discrimination. 2. sense, discretion.

തലതൊടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. v. a. 1. To swear. 2. become a sponsor.

തലതൊട്ടവൻ. s. A god-father.

തലനാട്. s. The top part of sugarcane used for planting.

തലനാര. s. The hair of the head.

തലനാൾ. s. The previous day. adv. previous day, the day before the one specified yesterday

തലനീര. s. Water or rheum from the head.

തലനിളം. s. A portico.

തലനീളി s. 1. A plant, poederia foetida. 2. a kind of convolvulus, convolvulus medium. പ്രസാരണി.

തലനോവു. s. Headache.

തലന്തം. s. Nouns terminating with the letter 'ത' which are all feminine.

തലപുരാണം. s. The legend of any distinguished temple or place.

തലപ്പ്. s. The end or top of a tree, &c.

തലപ്പണം s. Head money, poll tax.

തലപ്പണിക്കാരൻ. s. A head workman.

തലപ്പത്താക്കക. s An inferior dollar having the figure of a head.

തലപ്പന്തു. s A ball to play with.

തലപ്പന്തി. s. The chief seat at an entertainment or feast.

തലപ്പാട്ടം. s. Head money, poll tax.

തലപ്പാവു. s. A turband.

തലപ്പററ. s. A certain disease of the head.

തലഭാഗം. s. The bed's head.

തലം. s. 1. A place, site, a place of destination. 2. essential nature, in composition especially as ഭൂതലം the earth itself, the very earth. 3. depth-bottom, lowness, inferiority of position, the place under or

underneath 4. the palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈ. 5. the sole of the foot. 6. cause, origion, motive, the root of events. മൂലം. 7. a leathern fence worn by archers on the left arm. 8. the palmira tree, 9. the palm of the hand with the extended fingers. 10. the hilt or handle of a sword, &c. 11. pressing the strings of a lute with the left hand 12. the stand or support of anything, that which is under or below it. 13. the fore-arm. 14. a span.

തലമണ്ട. s. The scull, the craniem,

തലമല. s. Land upon a mountain, table land

തലമുടി. s. The hair of the head.

തലമുതിച്ച. s. Height, tallness.

തലമുറ. s. A generation. തലമുറയായി. from generation to generation.

തലമുറിയൻ. s. Circumcised, striped, bare, used of one as a term of great reproach.

തലയാളി. s. A chief, or headman, a ladder, or captain.

തലയിണ, s. A pillow.

തലയിണയുറ. s. A pillow case.

തലയിൽ കെട്ട്. s. A turban.

തലയിൽ വിധി s. Destiny, doom, fate, misfortune.

തലയിലെഴുത്ത്. s. Destiny, doom, fate.

തലയിറ്റ് s. A first calf.

തലയൂരം. s. A pillow.

തലവൻ. s. A chief, a captain, a leader, a head person,

തലവരി. s. Headmoney, poll tax.

തലവഴി. s. The top or upper part of a tree.

തലവാരി. s. A large comb.

തലവില. s. The first sale price of grain after harvest, &c. or any produce.

തലവിറയൽ. s. Paralysis of the head. തല വിറയ്ക്കുന്നു. The head to shake from age or paralysis.

തലശ്ശേരി. s. The name of a country, Tellicherry.

തലഹൃത്ത്. s The centre of the palm of the hand or of the sole of the foot ഉള്ളങ്കൈയിലെയും ഉള്ളം കാലിലെയും നടുവ്.

തലാട്. s. 1. The top of a tree 2. the top part of sugarcane, used for planting,

തലാതലം. s. Abyss, a bottomless pit. one of the supposed seven divisions of the infernal regions. പാതാളം.

തലിതം. s. adj. 1. Separate, having spaces or interstices. ഇടയിട്ടത്. 2. clear, clean. 3. small, little. അല്പം. 4. delicate, thin. spare. മൃദു. 5. A bed, a couch or cot. കട്ടിൽ.

തലുവം or ചലുവം. s. A neck ornament for females.

തലെക്കാലം. s. The previous year.

തലെക്കൊല്ലം. s. The previous year.

തലെനാൾ s. 1. Yesterday. 2. the day previous to the one particularly mentioned.

തലോടൽ. s. 1. stroking gently, fondling. 2. rubbing. softly, anointing. 3. feeliing.

തലോടുന്നു; ടി, വാൻ. v. a. To stroke gently, to fondle, to pat, to rub softly, to anoint, to smear. 3 to feel.

തലോദരി. s. A wife or mistress. ഭാൎയ്യ, 2. a woman. സ്ത്രീ.

തല്പം. s. 1. A bed, മെത്ത. 2. an upper story, a room on the top of a house, a turret, a tower or keep. മേലത്തെ മുറി. 3. a wife. ഭാൎയ്യ.

തല്ല്. s. 1. beating, whipping, inflicting, bodily chastisement. 2. a blow, a stroke a stripe, തല്ലുകൊള്ളുന്നു. To receive blows, to be beaten, thrashed or flogged. തല്ലുമേടിക്കുന്നു, തല്ലുകൊടുക്കുന്നു. To receive a beating,

തല്ലം. s, A reservoir, a large pond, a tank. ചിറ, കുളം.

തല്ലജം. s. Excellence, happiness. adj. Excellent. happy. ശ്രേഷ്ഠം.

തല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v c. To cause to beat.

തല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. v. a, To beat, to strike, to thrash, to flog, to inflict bodily chastisement. 2. drive in.

തല്ലുകൊള്ളി. s. An ill disposed or ill-behaved person. one who is always doing something for which he deserves punishment.

തല്ലുകൊള്ളിത്തരം. s. A bad dispoistion, ill behavior,

തവണ. 1. A term or fixed time for payment.

തവണക്കച്ചീട്ട്. s. A written agreement or obligation to pay by instalments.

തവണക്കാരൻ. s. 1. One who pays by instalments. 2. a guard.

തവണപ്പണം. s. An instalment of money.

തവണമുടക്കം. s. A lapse of the time or term for payment of an instalment, failure of such payment.

തവല. s. A kind of brass vessel, or cauldron.

തവള. s. A frog. മരത്തവള. a tree frog. ചൊറിത്തവള. a. toad. കല്ത്തവള. a frog found in stone.

തവളമുടിൽ. s. A toad pole.

തവി. s, A spoon, a ladle.

തവിട്. s. Bran of rice.

തവിട. s. A kind of small snake.

തവിട്ടുണ്ട. s. A kind of ball or buiscuit made of rice and sugar.

തവിഴാമ. s. The spreading hog weed, Boerhavia diffusa. (Lin.)

തവ്വ്. s. 1. Time, season. 2. opportunity, leisure. 3. answer, reply.

തവ്വടക്കിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To put to silence.

തഷ്ടം, adj. Pared, made thin. ചെത്തിയതു്.

തസരം s. A weaver's shuttle. ചാലിയന്റെ, നെയിത്തച്ച്. (നെയ്ത്തുകോൽ)

തസ്കരണം. s. Theft, robbery. മോഷണം.

തസ്കരൻ. s, A thief, a robber, a rogue. കള്ളൻ.

തസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To steal, to rob. മോഷ്ടിക്കുന്നു.

തഹസിൽദാർ. s. A tahsildar or native collector of revenue.

തള. s. 1. An ornament for the feet. 2. fetters. 3. a yoke of buffaloes. 4. a tie to fasten two buffaloes together. തളയിടുന്നു 1. To fetter. to wear an ornament on the feet &c

തളക്കല്ല്. s. A pavement of stone.

തളം. 1. A pavement. 2. An open place made for childron to play in, an open room. 3. unguent for the head.

തളരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. n. 1. To be grow weary, to be fatigued. 2. to become weak or faint. 3. to slack, to relax, to be remiss. 4. to mumble, to speak indistinctly. through age or infermity. 5. to wither, to fade. 6. to faint. 7 to decay. 8. to loose the use of limbs, the use of speech. &c.

തളൎച്ച. s. 1. weariness, faintness, fatigue. 2. weakness, infirmity. 3. staggering. 4. slackness, relaxation. 5. fainting away, syncope. 6. withering, fading. 7. poverty. 8. decay.

തളൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. v. a. To slack, to slacken, to loose.

തളൎവ്വാതം. s. Palsy.

തളവാടം. s. Tools, implements of artizans.

തളായ്പ്പ്. s. A hoop made of rope &c. to put on the feet. for the purpose of climbing high tree.

തളി. s, 1. The act of sprinkling. 2. a. temple.

തളിക. s. A large plate or flat vessel.

തളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To sprinkle. to cleanse. 2. to wash, to wet by sprinkling.

തളിച്ചുകുളി. s. Bathing by sprinkling. holy bathing.

തളിമം. s. 1. Ground prepared, for the site of a dwleling. തലം. 2. a bed, a couch or cot.

തളിരം. s. A thick plank, a timber.

തളിർ. s. A sprout, sprit, a shoot, a bud, a germe.

തളിർകാര. s. A thorny tree.

തളിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. n. To bud, to sprout, to germinate, to shoot out, to put for the leaves.

തളിൎക്കുല. s. A compound pedicle.

തളിൎപ്പ്. s. Budding, putting for the leaves, shooting.

തളിമ്മ. s. See the preceding.

തളതം. s. A thick plank.

തളയ്ക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. fetter, to shackle, to chain.

തളപ്പ്. s. 1. The act of fettering. 2. A hoop made to put the feet in for the purpose of climbing high trees.

തള്ള്. s. 1. A push, a thrust, a shove,. 2. rejection. 3. deduction, subtraction. 4. abuse, contempt.

തള്ള s. 1. A mother, a dam. 2. the principal root of a yam.

തള്ളക്കൂർ. s. The mother's inheritance or portion; inheritance on the mother's side.

തള്ളൽ. s, I. pushing, thrustiug, shoving, propeliing. 2. projection. 3. rejection, abolition, putting away. 4. annulling. 5. subtraction, deduction. 6. contempt. 7. loss.

തള്ളവഴി. s. The mother's line.

തള്ളവിരൽ. s. The thumb.

തള്ളാംകൊട്ട. s. A kind of basket to catch fish with &c.

തള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. a. 1. To push, to thrust, to shove. 2. to reject. 3. to annul, to dismiss. 4. to deduct, to subtract. 5. to hasten, to push on 6. to pant, to breathe hard. 7. to protect. 8. to reject, &c. altogether. 9. to drive away, to put out, to turn out.

10. to show, to avoid. 11. to excommunicate. 12. to press to throng 13. to be corpulent. തള്ളിക്കളയുന്നു. To put out or cast out or away, annul. തള്ളിക്കൊടുക്കുന്നു. to push towards another, to throw. തള്ളിനീക്കുന്നു. 1. To push off. 2. to deduct. തള്ളുകൊള്ളുന്നു. to be thronged, to be pressed. തള്ളിയിടുന്നു. to push or throw down. തള്ളിക്കടത്തുന്നു. To push over or across, to push.

തള്ളുവടി. s. That which is rejected.

തക്ഷകൻ. s. One of the principal Nagas or Serpants of patala. സർപ്പം. 2. a carpenter. ആശാരി. 3. Sutradhara the managers' chief actor in the prelude of a drama.

തക്ഷൻ. s. A carpenter. ആശാരി.

തക്ഷാവു°. s. A carpenter.

തഴ. s. 1. 1. A leaf. 2. a green twig with the leaves on it. 3. a bud, a shoot, 4. a royal emblem, an ensign, a symbol.

തഴക്കം. s. 1. Acquintance. 2. practice, use

തഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To practice, to break in as a horse, to train.

തഴപ്പായ°. s. A kind of soft mat.

തഴമ്പു°. s. 1. The mark of a stripe, a scar, a cicatrix. 2. a horny mark on the skin occassioned by the constant use of any instrument or weapon. തഴമ്പു വീഴുന്നു. To become scarred, marked, hoofed.

തഴപ്പു°. s. Flourshing, thriving, spreading.

തഴി. s. A narrow stripe of cloth dipped in oil and put upon a wound, a plaster. തഴിയിടുന്നു. To apply a plaster.

തഴുകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. To embrace, to hold fast.

തഴുകൽ. s. An embrace, embracing.

തഴുത. s. A bar, a bolt.

തഴുതണ്ണം. s. Cutaneous, and herpetic eruptions spreading over the body.

തഴുതാമ. s. The spreading hogweed, Boerhavia diffusa (Lin.)

തഴുതാവൽ. s. A plant.

തഴയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n 1. To sprout. 2. to flourish, to spread (as trees) to thrive, to grow branches and twigs. തഴച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷം. a flourishing tree, or a tree with wide spreading shady branches.

തറ. s. The floor, the ground, the earth. 2. a raised floor, a mound raised at the bottom of a tree. 3. the act of nailing, rivetting. 4. a rivet. 5. cutting out. 6. a place, a town. 7. a hut. തറപിടിക്കുന്നു. &c. to revet.

തറച്ചിൽ. s. 1. The act of nailing, rivetting. 2. becoming fixed or firm.

തറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be nailed, to be fastened with nails to be pierced. 2. to become fixed or firm.

തറവാടു°. s. 1. Family. 2. house.

തറവാടി. s. See തറവാട്ടുകാരൻ.

തറവാട്ടുകാരൻ. s. A householder, a man of family.

തറവാട്ടുമുതൽ. s. Family property.

തറി. s. 1. A weaver's loom. 2. a stake, a post. 3. a hedge-stake. 4. a stick or staff.

തറികുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. To give a person a piece of land to enjoy by driving down stakes.

തറികുത്തുന്നു. To drive down stakes.

തറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cut off.

തറിപ്പു°. s. The act of cutting off.

തറിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To prepare a loom for weaving. To drive stakes for a fence.

തറുതല. s. Evasion, Elusion, sophistry.

തറുതലപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. m. To give evasive, indirect, or elusive answers, to speak sophistically.

തറുന്നു, റു, വാൻ. v. n. 1. To be tucked in before and behind. 2. to put the tail between the legs as a dog, &c. when afraid. 3. to trickle underneath a vessel as water &c. when not poured right out.

തറയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To hammer, to nail, to fasten with nails, 2. to rivet, to fasten strongly. 3. to cut off.

തറപ്പു°. s. Hammering, fastening with nails.

തറുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To put on clothes by tucking in as the Malabar women do.

തറുടുപ്പു°. s. Putting on clothes, as under the preceding word.

താകരം. s. Spirituous liquor. താകരം കുടിക്കുന്നു. To drink spirits.

താക്കു°. s. 1. Beating, 2. hitting or dashing against. adj. once, time, term.

താക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. a. To hit or knock against. 2. to lower, to put down. to let down. 3. to convey down the stream.

താക്കഴ. s. A bolt, a bar, also താക്കിഴ.

താക്കോൽ. s. A key.

താക്കോൽക്കാരൻ. s. One who has or takes care of the keys.

താങ്ങ്. s. 1. A support, a prop. a stay. 2. protection, assistance. 3. beating with the fist. 4. leaning againt anything. 5. the wadding or ramming of a gun.

താങ്ങൽ. s. 1. A support, assistance. 2. Sustaining, preserving, the act of bearing up 3. a bank, a reservoir.

താങ്ങിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To prop, to place a support or stay under anything. 2. to ram a gun.

താങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To sup port, to sustain, to assist. 2. to bear up, to bear. 3. to guard to protect, to defend. 4. to bear to suffer, to endure. 5. to knock against.

താച്ചി. s, A wet nurse, a foster mother.

താട s. The dew lap of a bull.

താടക. s. The name of a female savage. ഒരു രാക്ഷസി.

താടകം. s. An ear ring. സ്ത്രീകളുടെ കർണ്ണഭൂഷണം.

താടി. s. 1. The beard. 2 The chin.

താടിക്കാരൻ. s. One who wears a beard.

താഡം. s. Beating, whipping, inflicting bodily chastisement. അടി, ദണ്ഡനം.

താഡങ്കം. s. A kind of jewel for the ear.

താഡനം. s. Beating, whipping &c. അടി.

താഡനി. s, A whip. ചമ്മട്ടി.

താഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To beat. to whip, to inflict bodly chastisement. അടിക്കുന്നു.

താഡിതം. adj Beaten, whipped, &c. അടിക്കപ്പെട്ടത്.

താണ. adj. 1. Low, deep 2. inferior, 3. humble 4. reduced, decreased. 5. submissive. താണിരിക്കുന്നു. 1. to be low, to be sunk. 2. to be inferior. 3. to be reduced, to be decreased. 4. to be humble, submissive. 5. to be bent down. 6 to stand in a posture for shooting താണുനില്ക്കുന്നു. To stand in a low condition, to be humble. താണുപോകുന്നു. 1. To go down, to sink, to settle. 2. decrease, to diminish. 3. to descend. 4. to grow poor.

താണജാതി. s. A low or inferior class, kind caste &c.

താണ്ഡവക്കാരൻ. s. A dancer.

താണ്ഡവം. s. A kind of dance with voilent gesticulations, and especially applied to the frantic dance of SIVA and his votaries. നാട്യം. താണ്ഡവം ചെയ്യുന്നു. To dance. നാട്യം. ചെയ്യുന്നു.

താണ്മ. 1. lowliness. humility. 2. obedience.

താണ്മപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To humble, to be lowly. 2. to be obedient, submissive. 3. to be enslaved.

താണ്മയുള്ളവൻ. One who is humble, lowly.

താത ജനയിത്രികൾ. s. plu. Parents. മാതാപിതാക്കന്മാർ.

താതൻ s. A father. പിതാവ്. 2. a son. പുത്രൻ.

താതിരിമരം. s. Griselea tomentosa. (Rox)

താല്ക്കാലികം. s. Immediate consequence.

താത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. to be put down, to lower. 2. to let down. 3. to reduce. 4. to sink. 5 to depress. 6. to abase. 7. to hamble. 8. to take a boat or a vessel, &c. down the stream.

താല്പര്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v a. To give deligence to endeavour, to use effort, to be intent on.

താല്പര്യം. s. 1. Opinion, sentiment. 2. purport. meaning. 3. object, design, purpose, intent. 4. deligence, strenuous effort, endeavour.

താദൃശൻ s. Such a one, such like, like him, &c. അപ്രകാരമുള്ള.

താൻ pron. Self, he she, or it. you (honorific) This pronoun is in general used with reference to some noun or nominative of the third person in the same sentence, and may be termed the reflective pronoun. It is also used as an honorific of the second person. In the plural it makes തങ്ങൾ. തന്നത്താനേ. He himself. താനായി ചെയ്യുന്നു. To do of one's self of one's own accord, willingly, voluntarily.

താനേ. part. Self, spontaneously, of itself alone.

താനെതന്നെ. part. Of his own accord, spontaneously. alone. താന്താൻ. Each an individual. താന്താങ്ങൾ. They themselves. individuals.

താനം. s. A tune, രാഗം. താനം കഴിക്കുന്നു. To perform a penance, to offer certain presents with a view of obtaining the pardon of sin

താനക്കിഴി. s. A small bag containing a certain amount of money as an offering or present at a temble.

താന്തോന്നി. s. A self conceited person, one who is head strong, rash, ungovernable.

താന്തോന്നിത്വം. s. self conceit, violence, rashness, ungovernableness. താന്തോന്നിത്വം കാട്ടുന്നു. to show self conceit, to be head strong, to be violent, rash, self willed.

താന്ത്രികൻ. s. 1. A scholar, a man completely versed in any science. 2. a follower of the doctrine taught by the Tantras. 3. an artificer, a contriver, a skilful, clever person.

താന്ദ്രികൻ. s. An indolent man. മടിയുള്ളവൻ.

താന്നി. s. A tree, the Belleric myrobotan. Terminalia bellerica.

താന്നിക്കാ. s. The fruit of the Belleric myrobolan.

താപജ്വരം. s. A burning or inflamatoroy fever.

താപത്രയം. s. Three kinds of affliction.. 1. Bodily affliction. 2. accidental affliction. 3. providential affliction.

താപം. s. 1. Heat, burning, moral, physical pain. 2. fervency, fervent desire, ardour. 3. sorrow, distress.

താപസതരു. s. A tree commonly Ingudi or Jiyaputa. ഓടൽ.

താപസൻ. s. One who performs penance, a practiser of austerities; a devotee, an ascetic.

താപസി. s, Fem. of the preceding.

താപിഞ്ഛം. s. The Tamala, tree bearing dark blossoms, Kanthocymus pictorias (Rox) പച്ചിലമരം.

താപ്പ°. s. 1. A measure in general. 2 comfortableness. 3. gain, profit.

താപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be comfortable. 2. To be opportune. 3. to be obtained, to be favourable.

താപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To fasten a tame elephant, to a wild one for the purpose of taming the latter. 2. to make advantages.

താപ്പാന. s. A tame elephant brought to be matched with a wild one.

താപ്പുകാണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ. v. a. To examine, or try a measure.

താപ്പുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v see. താപ്പാകുന്നു.

താപ്പുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. see. താപ്പാക്കുന്നു.

താപ്പുനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To try a measure.

താപ്പൂട്ടൽ. s. The closing or contracting of flowers and leaves.

താപ്പൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To close, to contract as flowers and leaves.

താമര. s. The lotus or water lily plant. (Nelumbium speciosum-Will).

താമരക്കുരു. The seed of the lotus or water lily.

താമരക്കുളം. s. A pond where water lilies grow.

താമരക്കോഴി. s. A water fowl.

താമരത്തണ്ടു°. s. The stem of the lotus plant.

താമരനൂൽ. s. A fibre of the water lily.

താമരപ്പൂവ്°. s. The lotus flower.

താമരവളയം. s. 1. The stem or film of the lotus plant. 2. the fibrous root of the lotus.

താമരസം. s. A lotus or water lily, Nymphoea nelumbo.

താമരസാക്ഷൻ. s. A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

താമലകി. s. The annual Indian Phyllanthus. കിഴകാനെല്ലി.

താമസശീലം. s. 1. A dilatoriness, idleness, slothfulness. 2. anger. 3. cruelty. 4. folly, ignorance. 5. drowsiness.

താമസം. s. 1. Delay, tarrying, lingering, stopping, stay procrastination, deffering. 2. indolence, laziness 3. anger, wrath. 4 drowsiness, sleep. 5. Ignorance, folly. 6. A malignant thing, the quality of darkness. adj. 1. Malignant, mischivous. 2. affected by or appertaining to the third quality that of darkness or vice.

താമസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To tarry, to delay, to linger, to stay, to stop.

താമസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To delay, to stop, to defer, to retard, to postpone.

താമസി. s. 1. A dark night. ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി. 2. name of Durga.

താമിസ്രപക്ഷം. s. The dark half of the month, the first night of the moon's decrease or wane. കൃഷ്ണപക്ഷം.

താമിസ്രം. s. Great or Extensive darkness, hell, adj very dark. ഇരിട്ടുള്ള നരകം.

താമസസ്വഭാവം. s. See താമസശീലം.

താംബൂലം. The Arecanut, Arecafaufel or Catechu. 2. betel, piper betel or its punjent leaf, which together with the arecanut is eaten very generally by the natives of the east. വെററില.

താംബൂലവല്ലി. s. The betel vine, a small plant bearing a pungent leaf, which with the arecanut, a small quantity of caustic lime, or Chunam and catechu, and occasionally cloves cardamoms, &c. from the Pan or betel of the Asiatics, Pipe betel. വെററിലക്കൊടി.

താംബൂലി. s. 1. The Pan or betel bearer, Kings and great being attended by an officer of this description. 2. A servant whose business is to prepare and furnish the betel or Pan. വെററിലവെച്ചുവക്കൻ. 3. the betel vine. വെററിലക്കൊടി.

താമ്രകം. Copper. ചെമ്പു.

താമ്രകരൻ or താമ്രകാരൻ. s. A brazier, a copper smith. ചെമ്പുകൊട്ടി.

താമ്രകർണ്ണി s. The name of a female elephant of the west. വരുണഗജത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ.

താമ്രകുട്ടകൻ. s. 1. A brazier, copper smith. ചെമ്പുകൊട്ടി. 2. a caldron or large copper vessel. ചെമ്പു.

താമ്രകേശം. s. Red hair. ചെമ്പന്തല.

താമ്രചൂഡം. s. A coke. പൂവൻകോഴി.

താമ്രപത്രം. s. A medicinal preparation of copper by reducing it to powder.

താമ്രം. s. 1. Copper. ചെമ്പു. 2. Copper colour. ചെമ്പുനിറം. adj. of copper colour.

താമ്രാധരി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

താമ്രാക്ഷൻ. s. The coil, or cocila. The Indian Cukoo. 2. One who has red eyes. കണ്ണു ചുവന്നവൻ.

താമ്രികം. s. A copper coin. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള നാണയം, പയിസ.

തായു. s. 1. A mother. അമ്മ. 2. The handle of a hoe, &c.

തായം. s. 1. A dice. 2. Playing at dice, chess or drafts. തായം കളിക്കുന്നു. To play at dice. To play or know the play at dice.

തായുപുര. s. An inner room.

തായുമരം. s. The body or trunk of a tree.

തലയാട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To be mischivous. 2. to play, to fondle.

തായാട്ടം. s. Confusion disorder. 2. Mischief, plunder. 2, Play, playing. തായാട്ടു കാട്ടുന്നു. 1. To create confusion, or order. 2. To commit mischief, to plunder.

താറു. s. A clew or bottom of yarn for the weaver, 2. a flower. പുഷ്പം,

താര. s. 1. The name of the wife of the monkey Bali. 2.the name of the wife of Vrihaspati or J piter. 3. A star in general, a planet, an asterism &c. നക്ഷത്രം. 4. A tare. an allowance made for the weight of anything containing a commodity. 5. a grove in a sword, knife, &c. 6. a trodden path. 7. sharpness. 8 the print or mark of a foot. 9. a long line of men, animals, insects, &c.

താരക. s. 1. A star. നക്ഷത്രം. 2. the pupil of the eye. കൃഷ്ണമണി.

താരകജിത്തു. s. The name of carticeya. കാൎത്തികെയൻ.

താരകൻ. s. 1. The name of a giant. ഒരസുരൻ. 2. a protector, preserver. രക്ഷിക്കുന്നവൻ. 3. a pilot, steersman. ചുക്കാൻപിടിക്കുന്നവൻ.

താരകബ്രഹ്മം. s. God, the supreme being,

താരകം. s. Protection or that which protects.

താരകാരി. s. See താരകജിത്തു.

താരകിതം, &c. adj. starry. നക്ഷത്രമുള്ള.

താരം. s. 1. A high note or tone in music. 2. elegance of a pearl. 3. a clear or beautiful pearl. 4. crossing or passing over &c. 5. silver. വെള്ളി. 6. spiritous liquor. 7. a coin. adj. 1 High as a note in music. 2. radiant, shining. 3. clean, clear. 4. good, excellent, well flavoured.

താരണം. s. 1. Dandriff. 2. a draft, a float. ചങ്ങാടം.

താരതമ്യം. s. 1. More or less. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം 2. the state or condition. 3. comparison, or distinction.

താരൽ. s. Dandriff.

താരമ്പൻ. s. A name of CAMA, the God of love. കാമൻ.

താരാഗണം. s. A cluster of stars. നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.

താരാട്ടം. s. Caressing, fondling, indulging, indulgence.

താരാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ v. a. To caress, to fondle, to treat with kindness.

താരാപഥം. s. The sky, the atmosphere, the firmament the heavens, or region of the stars. നക്ഷത്രമണ്ഡലം.

താരാൎമകൾ. s A name of Lakshmi. ലക്ഷ്മി.

താരി. s. 1. Beating time in music, musical time, or measure 2. aid, assistance. 3. obedience. 4. friendship.

താരിപ്പു. s. A tariff, or chartel of commerce.

താരുണ്യം. s. Youth juvenility. യൌവനം.

താരേയൻ. s. The son of Bali, the monkey.

താക്കാണി. s. A witness. സാക്ഷി.

താൎക്കികൻ. s. A philosopher, a Sophist. a follower of either of the six schools of Hindu philosophy.

താൎതാവലരി. s. The seed of the following plant.

താൎതാവൽ. s. The shaggy button weed. Spermacose Scabra (H. B.) Spermacose Hispida. (Lin).

താൎത്തീയികം. adj. Third. മൂന്നാമത്തെ

താൎമ്മകൾ. s. A name of Lakshmi. ലക്ഷ്മി.

താൎക്ഷ്യൻ. s. A name of Garuda, the bird and vehicle of VISHNU ഗരുഡൻ.

താൎക്ഷ്യം. s. A sort of collyrium. മാക്കീരക്കല്ല്.

താൎക്ഷ്യശൈലം. s. A substance prepared from the calx of brass, or from the Amomumanthorhiza, and used as medical application to the eyes. മാക്കീരക്കല്ല്.

താർ. s. 1. A clew. 2. a flower. പുഷ്പം.

താലകം. s. A bolt, a latch, a kind of lock to fasten a door with. താഴ് or പൂട്ട്.

താലപത്രം. s. 1. An ear ornament of a palmira leaf rolled up; also applied to an ornament of gold used for the same purpose. കാതോല. 2. a palmira leaf. കരിമ്പനയോല.

താലപാൎണ്ണി. s. 1. A kind of palm. ചിററീന്തു. 2. a kind of vegetable perfume, Mura.

താലപ്പൊലി. s. An offering at a temple.

താലമൂലിക. s. The name of a plant, curculigo archicides. നിലപ്പന.

താലം. s. 1. A large dish or plate a charger. 2. a palmira tree. കരിമ്പന 3. Yellow orpiment. അരിതാരം. 4. The fan palm. Borassus flabelliformis.

താലവചരൻ. s. An actor a dancer. കളിക്കാരൻ.

താലവൃന്തകം. s. The large fan of the palmira leaf. വിശറി

താലവചനകൻ. s. An actor, a dancer. കളിക്കാരൻ.

താലവ്യം. s The name given to the following letters collectively. ച, ഛ, ജ, ഝ, ഞ.

താലാങ്കൻ. s. A name of BALARAMA. ബലരാമൻ.

താലി. s. The small piece of gold tied by the bridegroom round the neck of the bride at the time of the marriage, ceremony, Synonyms in effect with the marriage ring. താലികെട്ടുന്നു. To tie on this ornament.

താലികം. s. A tie, a seal, a string, &c. binding letter, or parcel of papers. ഇടമുറബന്ധനം.

താലീഭവം. s. A kind of Collyrium. മാക്കീരക്കല്ല്.

താലീശപത്രം s. A fragrant smelling plant. flacourtia Cataphracta (Rox).

താലീശപത്രി. s. The leaf of the preceding plant used medicinally and said to have a taste not unlike that of rhubarb, but without its bitternsss (Aaisley)

താലീശം. s. A tree, commonly Talisa or its leaf.

താലു. s. 1. The palate. അണ്ണാക്ക്. 2. the throat. തൊണ്ട.

താലൂക്ക്. A talook or District.

താലൂരം. s. A whirl pool an eddy. നീർച്ചുഴി.

താലൂഷം. s. The palate. 2. the throat. തൊണ്ട.

താലോലം. vel. താരാട്ട്. s. a lullaby, caressing, fondling, indulging, indulgence.

താലോലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To lull, to caress to fondle 2 indulge, to treat with great kindness 3. to favour.

താവകം. adj Thine. നിന്റെത്.

താവകീനം. adj. Belonging to thee, thine.

താവടം. s. A necklace hanging as low as the navel.

താവലരി. s. Rice beaten small.

താവൽ. s. Rice beaten small.

താവൽ. ind So much, so far, so many unto, until, the correlative to യാവൽ.

താവളം. s. A lodging place, a resting place.

താവരു. s. One of the signs in the zodiac, Taurus. ഇടവംരാശി.

താള്. s. The stalk or stem of corn, &c. 2. a leaf of paper.

താളകം. s. Yellow, sulphuret of arsenic or yellow orpiment. അരിതാരം.

താളക്കാരൻ s. A cymbal player, a cymbalist.

താളക്കൂട്ടം. s. A pair of cymbals.

താളക്കേട. s. 1. Missing tune in music. 2. disappointment. 3. inconvenience.

താളം s. 1. Beating tune in music. 2. Musical tune or measure. 3. a sort of cymbal or musical instrument made of brass or bell metal. 4 a short span, one measured by the thumb, and middle finger. 5. slapping or clapping the hands together. 6. The palmira

tree or fan palm, Borassus flabelli formis (Lin). 7. Yellow orpiment. അരിതാരം. താളംചവുട്ടുന്നു. to beat tune in music with the feet താളം മാറുന്നു. To change a tune. താളംപിടിക്കുന്നു. To beat or play the cymbal.

താളി. s. A species of convolvulus. 2. A kind of grass. 3. a species of mountain palm, Corypha Taliera (Rox) 4. The large palmira orTallipot tree. 5. a plant. Fla courtia cataphracta. 6. a plant. carculiojo orchioides. 7 a name given to different kinds of leaves used in bathing, to remove the oil from the body.

താളിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v a. To prepare or season food in a particular way.

താളിപ്പ്. s. Seasoning, flavouring.

താളിപ്പന. s. The large palmira or tallipot tree.

താളിപ്പുല്ല്. s. Species of tradescantia, tradescantia Malabarica.

താളിമാതളം. s. A species of pomegranate.

താളിയോല. s. The leaf of the large palmira tree.

താൾ. s. 1. The stem, or stalk of corn, flowers, yams, &c. 2. a sheet of paper.

താഴ്. s. 1. A lock. 2. an ornament for the neck. 3. a small box made of silver, copper, &c. fastened to the chain generally worn round the waist and used as a purse for money.

താഴത്തെ. adj. Under, down.

താഴത്തോട്ട്, താഴോട്ട്. adv. Below, down.

താഴി. s. An earthen wash hand bason.

താഴിക. s. An ornamental top of a temple.

താഴികക്കുടം. s. See the preceding.

താഴുന്നു, ണു, വാൻ. v. n. 1. To be or become low. 2. to be depressed, reduced 3. to sink, to settle, to go down. to lower 4. to stoop, 5. to abase one's self, to submit.

താഴ്ച. s. 1. depth, lowness. 2. depression, dejection. 3. Lowliness, humility. 4. abjectness. 5 inferiority. 6. decrease, defect, want. 7. lowground. adj. deep, low, depressed, &c.

താഴ്ത്തൽ. s. 1. depressing, putting down. 2. letting down, lowering. 3. humbling, debasing, dishonouring.

താഴ്ത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To lower, to let down. 2. to depress. 2. to debase. 4. to humble, to bring under, to bring low. 5. to dishonour, to decrease. 6. to keep down a business.

താഴ്മ. s. Humility, lowliness.

താഴ്മയുള്ളവൻ. s. One who is humble, lowly, subordinate.

താഴ്വര. s. A valley, a vale.

താഴ്വാരം s. 1. A pandal or a shed over a lower veranda. 2. a valley.

താഴ്വിതി. s. A country, or spot abounding in swamps.

താഴെ. adv. Below, under, down, underneath, beneath, postpos, under, underneath.

താക്ഷ. s. A bar, a bolt.

താറ്. s. Dressing or wearing clothes tucked in as the Malabar women do.

താറാവ്. s. A duck.

താറുന്നു,റി,വാൻ. v. n. 1. To discontinue to intermit, to slacken. to grow cool about anything. 2. to be appeased, to be assauged.

താറുമാറ്. s. s. Disorder, confusion. 2. tumult, disturbance. 3. mischief.

തികക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v.n. To boil, to bubble up.

തികച്ചിൽ. s. Completion, fulfilment, perfection.

തികട്ടുന്നു,ട്ടി,വാൻ. v n. To feel naucea at the stomach from indigestion.

തികത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v. n. To boil, to make to boil up.

തികയുന്നു,ഞ്ഞു വാൻ. v. n. 1. To be fulfilled, to be complete or completed. 2. to be perfected 3. to end, to be finished. 4. to be sufficient, to be full.

തികവ്. s. 1. Completion, completeness, perfection 2. fulness 3. termination, conclusion, end. 4. certainty, firmnses.

തികയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. v. a. 1. To finish, to complete, to perfect. 2. to fulfil, to perform.

തികപ്പ്. s. Fulfilment.

തിക്ക്. s. 1. pressure, throng, thronging. 2. division, discord.

തിക്കൽ. s. 1. The act of pressing, crowding, thronging. 2. discord, division, dissention.

തിക്കെട്ടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. To become affrighted, to be terrified.

തിക്കിത്തിരക്കുന്നു, ക്കി, പ്പാൻ. v. a. To crowd, or press together.

തിക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v a. 1. To throng, to press, to crowd. 2. to be at variance or discord.

തിക്കമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. 1. To be choked, stifled, smothered, or suffocated. 2. to be terrified, affrighted.

തികതകം. s 1. Bitterness. കൈപ്പ്. 2. a kind of gourd, trichosanthes dioica. പടോലം. adj. bitter.

തികതത. s. Bitterness. കൈപ്പ്.

തികതം. s. Bitterness a bitter taste. കൈപ്പ്.

തികതശാകം. s. 1. Bitter herbs കൈപ്പചീര. 2. a plant, capatis trifoliata. നീർമാതളം.

തിഗ്മം. s. 1 Heat. അത്യുഷ്ണം. 2. heat of spices or pungency, sharpness. adj. hot, pungent.

തിർങ്. s. A verb. ക്രിയാപദം.

തിങ്കളാഴ്ച. s. Monday.

തിങ്കൾ. s. 1. The moon. 2. Monday.

തിങ്ങൽ. s. Pressing, pressure, crowding.

തിങ്ങൾ. s. A month.

തിങ്ങൾക്കലവറ s. A place where monthly provisions are kept.

തിങ്ങൾക്കാർ. s. Persons who furnish monthly provisions to a temple &c.

തിങ്ങൾക്കോപ്പ്. s. Monthly provisions for a pagoda or victualising house.

തിങ്ങൾ നടത്തുന്നു. v. a. To manage or Superintend the monthly expenses of provisions at a temple &c.

തിങ്ങൾഭജനം. s. A monthly religious ceremony.

തിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be thronged. to be pressed, to be crowded.

തിടപ്പള്ളി. s, The cooking place of a temple.

തിടം; s. 1. Strength, courage, firmness, fortitude. 2. stoutness, bigness തിടംവയ്ക്കുന്നു. 1. to become strong, firm &c. 2. to grow large.

തിടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v n. 1. To hurry, to be in a hurry, to hasten, to be precipitant, to be confused, to be embarassed.

തിടുക്കം. s. 1. Hurry, haste, precipitancy. 2. confusion, embarassment

തിടുതിടുക്കം. s. 1. Great haste, hurry. precipitancy 2. embarassment, confusion.

തിടുതിടെ. adv. Hastily, hurriedly.

തിട്ട. s. 1. A shoal, an island of alluvial formation, or one from which the water has recently with drawn, or a small island, or rock in the middle of a river, upon the falling of the waters. 2 any island.

തിട്ടതി. s. want, need, necessity.

തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To regulate, 2. to ascertain, to make sure.

തിട്ടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be regulated.

തിട്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To adjust, to regulate, to make sure, exact, 2. to strengthen.

തിട്ടം. s. 1. certainty, verity. 2. justness, exactness, accuracy. 3. strength, stability. firmness. 4. a proper way, a set rate.

തിട്ടംവരുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. v a. To make sure of, to ascertain the exact amount &c.

തിണക്കുന്നു ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To rise as the skin from a blow with a stick or from any irritating plant, as a nettle,&c. 2 to swell. 3. to be inflated with anger, to be exasperated. 4. to be agitated, disturbed.

തിണർപ്പ്. s, 1. Rising or swelling of the skin from a blow, &c. 2. exasperation, rage. 3. agitation.

തിണ്ണ. s. A high raised seat, or sitting place, out the house, &c. a pial or open veranda.

തിണ്ണനിരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To go from house to house idling about.

തിണ്ണമിടുക്ക്. s. 1 The privilege or firmness of one's house, corresponding to the confidence that an English man feels that house is his castle. 2. showing great consequence at home merely.

തിണ്ണം. ind. Soon, quick.

തിണ്ട്. s. 1, A bale or bundle of cloth, &c. 2. See തിണ്ണ, തിണ്ടെടുക്കുന്നു. To tie or pick a bale of cloth, &c.

തിതഉ:. s. A seive, a cribble,

തിതിക്ഷ. s. patience, resignation, suffering, endurance. ക്ഷമ.

തിതിക്ഷു s. One who is patient, resigned ക്ഷമയുള്ളവൻ.

തിതീർഷു s. One wishful to cross over. കടപ്പാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

തിത്തി. s. A kind of flute.

തിത്തിരി. s. 1. The name of a bird, the francoline partridge. ഒരു വക പക്ഷി. 2. the name of a muni.

തിത്തിലം. s 1. A bowl. കുഴിവുള്ള പാത്രം. 2. a bucket. തുലാക്കൊട്ട.

തിഥി. s. A lunar day, a phasis of the moon.

തിനം. s. A kind of pannic or millet seed, panicum Italicum.

തിനിശം. s. A timber tree. തൊടുക്കാര.

തിന്ത്രിക. s. A creeping plant. ചിറ്റാമൃത്.

തിന്ത്രിണി. s. The tamirind tree, Tamirindus Indica. പുളിവൃക്ഷം. 2. the fruit, 3. acid taste. പുളിരസം.

തിന്ത്രിണികം. s. The tamirind fruit. വാളൻപുളി. 2. acid seasoning.

തിന്ദുക. s. A sort of ebony. പനച്ചി.

തിന്ദുകം. s. A species of ebony, from the fruit of which a kind of gum or resin is obtained which is used in India as glue by carpenters &c. Dispryosglutinosa, or embryoteris glutinifera (Lin.) പനച്ചി.

തിന്നാമ്പാല. s. A plant, commonly, Jayah. അടകൊതിയൻ.

തിന്നി. s. One that eats much, a glutton.

തിന്നുന്നു, ന്നു, ന്മാൻ. v. a. To eat, to take food.

തിന്മ. s 1. Wickedness, evil, vice. 2. badness, misfortune mischief.

തിന്മയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be wicked, to be evil, bad, mischivous.

തിപ്പ. s. Badness, worthlessness, adj. Bad inferior.

തിപ്പലി. s. Long pepper, Piper longum.

തിമി. s. A fabulous fish of a large size. Said to be one hundred yojanas long. മഹാമത്സ്യം.

തിമിംഗലം. s. 1. A whale. 2. A large fabulous fish which is said to devour the Timi. തിമിയെ വിഴുങ്ങുന്ന മത്സ്യം.

തിമിംഗലഗിലം. s. A fabulous fish larger than the preceding and said to devour it. തിമിംഗലത്തെ വിഴുങ്ങുന്ന മത്സ്യം.

തിമിതം. adj. 1. wet, moist, moistened, damp. നനഞ്ഞ. 2 firm, steady, fixed, unmoved, unshaken. സ്ഥിരമുള്ള.

തിമിരം s. 1. Darkness ഇരുട്ട്. 2. gutta serena, total blindness from affection of the optic nerve. അന്ധത.

തിമിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To leap for joy, to play.

തിമിർപ്പ്. s. Leaping for joy as children in play.

തിമില. s. A kind of drum, or tom tom തിമില കൊട്ടുന്നു to beat the same.

തിമിലക്കാരൻ. s. One who beats the above drum.

തിമിശം. s. 1. A kind of pumpkin gourd. 2. a water melon.

തിയ്യർ, തിയ്യത്. adj. Bad, evil, wicked, mischivous.

തിയ്യതി. s. Any day of the month, date.

തിയ്യത്തി. s. A female of the Theyan or Chagon caste.

തിയ്യൻ. s. A Theyan or Chagon.

തിയ്യാടി. s. A brahmin of low caste, who performs certain ceremonies in honour of Kali.

തിയ്യാട്ട്. s. Certain offering made to Kali.

തിയ്യാട്ടുകഴിക്കുന്നു. v. To make such offering.

തിയ്യാട്ടുകൊട്ടിൽ. s. A shed made to perform the above ceremony or offering.

തിയ്യാട്ടുണ്ണി, s. See. പിയ്യാടി.

തിയ്യാട്ടുപറ. s. A kind of drum used at the performance of such ceremony.

തിര. s. 1. A wave, a billow. 2. a screen, or curtain, or veil. 3. a kind of preserve made of mangoes, by mashing the pulp and drying it in the sun. 4. a roll of tobacco, a cheroot.

തിരക്ക്. s. 1. Thronging, pressing, pressure. 2. inquiry, search.

തിരക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To seek, to inquire. 2. to throng, to press.

തിരച്ചിൽ. s. Search, examination, seeking.

തിരട്ട്, s. An abstract of accounts.

തിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To make round. 2. to grow thick as milk by boiling.

തിരണ്ട. adj. 1. Grown, mature, great. 2. become marriageable.

തിരണ്ടുകല്യാണം. s A ceremony performed at the time of a young woman becoming marriageable.

തിരണ്ടി. s. A kind of large flat sea fish, the skate.

തിരപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hold a screen, or veil.

തിരമാല. s. A wave, a billow.

തിരയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To seek; to search.

തിരശ്ചീനം, &c adj Going crookedly or awry, moving tortuously. വിലങ്ങത്തിൽ നടക്ക.

തിരശ്ശീല. s A veil, a curtain, a screen, or wall of cloth, surrounding a tent.

തിരസ ind. Indirectly, underhaudedly, secretly, covertly. 2. crookedly, away.

തിരസ്കരണം. s. 1. Contempt, abuse, insult,

disrespect. നിന്ദ. 2. a cover, screen concealment. മറ.

തിരസ്കരണി. s. 1. An outward tent, a wall or screen of cloth surrounding the principal tent. 2. a screen. മറ.

തിരസ്കരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To abase, to insult, reproach, to affront. നിന്ദിക്കുന്നു. 2. to conceal, to cover, to hide. മറെക്കുന്നു.

തിരസ്കാരം. s. 1. Disrespect, contempt, abuse, insult, affront. നിന്ദ. 2. concealment, screen. മറ.

തിരസ്കൃതം, &c. adj. Reviled, abased, reproached, censured. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു.

തിരസ്കൃതി. s. See തിരസ്കരണം.

തിരസ്ക്രിയ s. 1. Disrespect, contempt, abuse. നിന്ദ. 2. concealment. മറവു.

തിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To increase, to become numerous. 2. to arrive at the age of puberty.

തിരൾച്ച. s. Increase.

തിരി. s. 1. The wick of a lamp, or candle. 2. lint, a tent, or bougie. 3. a touch paper or cloth for firing a gun, a fusce.

തിരികണി. s. A potter's wheel.

തിരികല്ലു. s. A hand mill, a mill stone.

തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. to turn, to turn round, to turn over. 2. twist, or twirl round 3. to turn back, to return 4. to grind by a hand mill. 5. to wind up as a watch. 6. to exchange, to alter. 7. to turn the course as of running water. 8. to turn away the face. 9. to make to turn, move, or wander about. 10. to be guiddy. 11. to reject or return anything. 12. to sort. 13. to translate 14. to repeat, 15. to make known. 16. to go. 17. to come. 18. to persuade a person to alter hs mind.

തിരിച്ചിൽ. s. 1. The act of turning, turning round, or over. 2. whirling. 3. returniug. 4. walking about. 5. chang, alteration, changing. 6. choice.

തിരിനീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To lengthen a wick, or trim light. 2. To excite to instigate one to do a thing.

തിരിപ്പു. s. 1. turning round. 2 change, alteration. 3. instigation to anything wrong. 4. translation.

തിരിപ്പൻ. s. A wig, false hair.

തിരിപ്പടി. s. Deceit, fraud, triek. തിരിപ്പടി എടുക്കുന്നു. to deceive, to cheat.

തിരിപ്പന്ന. s. A kind of fern.

തിരിമാലി. s. Deceit, fraud, trick.

തിരുമാലിത്തരം. s. Deception, frauduleney.

തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To turn, to turn round to whirl 2. to turn back to return. 3. to be giddy. 4. to move, wonder, ramble or travel about. 5. to go back, to go away. 6. to change as the wind. 7. to move circularly. 8. to understand. 9. to be rejected. 10 to be separated.

തിരിയുഴിച്ചിൽ. s A certain religious ceremony perfomed with a display of lights. തിരിയുഴിച്ചിൽ കഴിക്കുന്നു. To perform such ceremony.

തിരിയെ, തിരികെ, തിരിച്ചു. adv. Again. തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. To give back, to return. തിരിച്ചുവരുന്നു. To come, to turn. തിരിച്ചു പറയുന്നു. to explain, to repeat.

തിരിവു. s. 1. See തിരിച്ചിൽ in all its meanings. 2. understanding, knowledge. 3. separation, 4. rejection of money, returned as bad. 5. a turn. 6. removing out of the way. 7. right direction or taking the proper direction for the foundation of a building.

തിരിത്തുവാനം. s. Deceit, fraud, trick.

തിരീടം. s. pale lodh, a kind of tree. പാച്ചോററി.

തിരു. A prefix to the title of deities, also a prefix of respect to the titles of persons. adj sacred, holy, venerable, ornamental.

തിരുകണി s. The winding in a shell.

തിരുകൽ. s, Tucking in, turning in.

തിരുകുന്നു, കി, വാൻ. v, a, To tuck in, to turn in.

തിരുകുററി. s. The pivot of a native door.

തിരുതാളി. s. A large species of convolvulus convolvolus maxima.

തിരു. s. See തിരുത്തൽ.

തിരുത്തൽ. s. Alteration or correction in any writing.

തിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To correet, to amend to rectify mistakes.

തിരുനാമപ്പാല s. A plant, periplacatunicula (Lin.) one of the eight prinicipal medicaments.

തിരുനാമം. s. A sacred or holy name.

തിരുനാവാ. s. The name of a place where one of the principal Brahmanical Colleges of Malabar is established.

തിരുനാൾ. s. 1. A festival, a holiday. 2. the birth day of any person of high rank.

തിരുനീറ്. s. Sacred ashes of burnt cow dung.

തിരുനെല്വേലി. s. The name of a town or district, Tirunavelly.

തിരുനെററി. s. A forehead (honorific).

തിരുമനസ്സ്. s. The will of God, of a King, of a Guru, of a high personage, &c. (honorific) തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നു. To inform, to make known, to acquaint. (Honorific.)

തിരുമാടമ്പ്. s. A royal pupil having completed his studies and taking leave of his preceptor or tutor.

തിരുമുഖം. s. The face of countenance (honorific.)

തിരുമുടി. s. The hair of the head (honorific)

തിരുമുത്ത്. s. A tooth (honorific) തിരുമുത്തു വിളക്കുന്നു. To clean the teeth.

തിരുമുത്തു വിളങ്ങുന്നു. To laugh, to smile. (honorific).

തിരുമുമ്പ്. s. A religious mendicant.

തിരുമുമ്പിൽ. part. Before, in the presence of (honorific).

തിരുമുൾക്കാഴ്ച. s. 1. A present or complementary gift to superiors. 2. An annual acknowledgement paid to the King for any grant of land, &c.

തിരുമുൾപ്പാട്. s A Kshatrian.

തിരുമുററം. s. The court of a temple.

തിരുമുപ്പ്. s. Royalty, the kingly stale.

തിരുമേനി. s. The body (Honorific).

തിരുമ്മൽ. v. a. to rub, to use friction, to embrocate.

തിരുവചനം. s. 1. The word of God, Sacred writ. 2. the word or speech of a superior.

തിരുവായോലം. s, The letter of certain great persons.

തിരുവടി. s. 1. The feet. 2. You, (honorific)

തിരുവട്ടപ്പയൻ. s. The name of a certain oil or gum, turpentine.

തിരുവനന്തപുരം. s. Trivandrum the chief city of Travancore, and also of Malabar.

തിരുവരത്തിക്കുററൻ. s. A bull or steer fit to be allowed to go at liberty.

തിരുവല. s. A term of abuse, a beggar.

തിരുവാണ. s. 1. A sacred oath, swearing. 2. a citation on the part or in the name of a King or superior.

തിരുവാണയിടുന്നു. To swear by the king, to take an oath.

തിരുവാതിര. s. The sixth lunar asterism.

തിരുവാഭരണം. s. 1. Royal jewels. 2. the ornaments peculiar to a pagoda.

തിരുവാലത്തിരി. s. Lustration of arms, a military and religious ceremony held on the 19th of Aswini (October) and by kings and generals before taking the field. തിരുവാലത്തിരിയുഴിയുന്നു. to perform or hold such ceremony.

തിരുവാളി. s. A term of abuse, a begger.

തിരുവാഴി. s. A royal ring.

തിരുവാററ. s. A place where a river branches into two streams.

തിരുവാങ്കോട്, ട്. s. 1. The name of a town in Travancore. 2. The country of Travancore.

തിരുവല്ല. s. The name of a place, Tiruvilla.

തിരുവുടയാട. s. 1. Royal or sacred apparel.

തിരുവുളി. s. 1. A borer. 2. a chisel used for making holes.

തിരുവുള്ളക്കേട്. s. The displeasure of God, of a king; of any great personage &c.

തിരുവുള്ളം. s. Royal favour, pleasure.

തിരുവെഴുത്ത്. s. A Royal letter.

തിരുവോണം. s. The 22nd lunar asterism of the Hindus containig three stars in the neck of the eagle.

തിരോധാനം s. 1. a cover, concealment, veil, cloth or cloak, anything which hides or with holds another from sight, 2. disapperance, the being hidden or disappearance, the act of hiding മറവ്, തിരോധാനം ചെയ്യുന്നു. 1. to cover, to hide, to conceal. 2. to disappear. മറയുന്നു.

തിരോഹിതം, &c. adj. Covered, concealed, hidden, removed, or with drawn from sight.

തിര്യക്ക്. adj Going, crookedly or awry, moving tortuously.

തിര്യഗ്ജാതി. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. a beast. മൃഗം.

തിര്യങ്ങ്. adj. Going, crookedly or awry, moving tortuously.

തിലകല്കം. s. Oil-cakes of the sesamum seed. എള്ളിൻെറ പിണ്ണാക്ക്.

തിലകം. s. 1. A mark made with coloured earth or unguents upon the forehead and between the eye brows, either as an ornament,

or a sectarial distruction. തൊടുകുറി. 2. a freckle, mole, or any natural mark on the person. മറു. 3. a tree. മഞ്ചാടിമരം. 4. another tree Tilaca. മൈലെള്ളു°. 5. the bladder. മൂത്രാശയം. 6. black sochal salt, a factitious salt containing sulphur and iron 7. excellence, eminence. ശ്രേഷ്ഠത. 8. a title especially in composition implying pre-eminence, as രഘുവംശതിലകൻ Tilaca of the race of Reghu, a name of Rama.

തിലകാളകം. s. A mole, or any natural spot on the body. മറുക°.

തിലപർണ്ണി. s. Red sanders. രക്തചന്ദനം.

തിലപിഞ്ജം. s. Barren sesamum, bearing no blossoms, or its seed yielding no oil. കായാത്ത എള്ളു°.

തിലപുഷ്പം. s. The flower of the sesamum plant. എൾപ്പൂ, (എള്ളിൻപൂവു°)

തിലപേജം. s. Barren sesamum, bearing no blossoms or its seed yielding no oil. കായാത്ത എള്ളു°.

തിലം. s. 1. The sesaumm plant, sesamum orientale. എള്ളു°. a tree.

തിലിത്സം. A large snake, according to some the Boa constrictor. പെരുമ്പാമ്പു°.

തില്വ. s. A plant.

തിലുങ്കു, s. 1. A country, Telungana. 2. The Telegu language.

തിലുങ്കചെട്ടി. s. A sudra of Telengana.

തിലുങ്കബ്രാഹ്മണൻ. s. A Telegu Brahman.

തിലുങ്കൻ. s. A Teluguman.

തിലോത്തമ. A courtezan of Swarga.

തിലോദകം. s. Funeral rites or obsequies. ഉദകക്രിയ.

തില്യം. s. A field of sesamum. എള്ളുവിളയുന്നിടം.

തില്വം. s. A timber tree, a pale sort of Lodh. പാച്ചോററി,

തിഷ്യഫലം. s. Limblic mysobolan, or shrubby phyllanthis, നെല്ലി. phyllanthis emblicer.

തിഷ്യം. s. The eighth Nakshatra or lunar mansion of the Hindus. പൂയം.

തിസ്രു. adj. Numeral three. മൂന്നു°.

തിള. s. A bubble, boiling or bubbling up.

തിളക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To cause to bubble or boil up. 2. to grow, to increase.

തിറ. s. 1. Tribute, tax. 2. an offering. തിറകൊടുക്കുന്നു. To pay tribute or tax, a present, an offering.

തിറക്കേടു°. s. Want of vigour, inablity, weakness.

തിറമുള്ളവൻ. s. One who is vigorous, strong, able.

തിറം. s. ability, strengh vigour. തിറകാട്ടുന്നു. To show strength, ability, vigour.

തീ. s. 1. Fire. 2. Ceylon led wort, തീകത്തുന്നു. to kindle, to burn, to take fire. തീകത്തിക്കുന്നു. to kindle a fire. തീപിടിക്കുന്നു. To take fire, to ignite. തീകെടുത്തുന്നു. To extinguish fire.

തീകായുന്നു. to warm oneself near a fire. തീകൂട്ടുന്നു. To make, heap up a fire. തീകൊളുത്തുന്നു. To kindle a fire, to set fire,

തീക്കട്ട. s. Coals of fire,

തീക്കനൽ. s. A buring or live coal.

തീക്കരി. s. The state of being burnt, as grass, &c. on the ground. തീക്കരിമാററുന്നു. To remove anything to prevent its taking fire, or to prevent fire spreading.

തീക്കല. s. The scar of a burn.

തീക്കലം. s. A portable fire place, a stove, any vessel in which fire is placed.

തീക്കല്ലു°. s. Flint stone.

തീക്കാൽ. s. A stream of fire from a rocket, &c.

തീക്കുടുക്ക. s. A bomb shell.

തീക്കുഴി. s. A pit in which fire is made.

തീക്കൊള്ളി. s. A fire brand.

തീച്ചട്ടി. s. An earthen fire pan, a small portable fire place, a stove.

തീട്ടു°. s. A name given to a letter of Lords or titled persons,

തീട്ടം. s. Foeces, excrement.

തീട്ടൂരം. s. A letter or writing of the Cochin Raja.

തീണ്ടൽ. s. 1. Pollution, defilement, contamination. 2. Uncleanliness. 3. the act of touching.

തീണ്ടാനാഴിക. s. A small kind of sensiative plant.

തീണ്ടാപ്പാടു°. s. A distance to which pollution or defilement does not reach.

തീണ്ടാമതി. s. See the preceding.

തീണ്ടായിരിക്കുന്നവൾ. s. A menstrous woman.

തീണ്ടാരി. s. Menstruation, or menstrual discharge.

തീണ്ടാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. or തീണ്ടായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be unclean, to be unwell, to menstruate.

തീണ്ടിക്കുളി. s. Bathing after pollution.

തീണ്ടുന്നു,ണ്ടി,വാൻ. v. n. 1. To pollute. 2. to touch. 3. to infect by touching, to contaminate. 4. to be bit by a venomous animal.

തീത്തഴമ്പു. s. The scar of a burn.

തീത്താങ്ങി. s. 1. A fire fender, a fire screen. 2. a protection against fire.

തീൻ. s. 1. food, meat, nourishment. 2. cutting.

തീൻകൊടുക്കുന്നു. To give food, to feed. തീനിടുന്നു. To feed fowls, &c.

തീൻകഥ. s. A riddle.

തീൻപണ്ടം. s. 1. Eatables, victuals. 2. the stomach.

തീൻപണ്ടി. s The stomach, the belly.

തീൻപതി s. A pasture.

തീൻപുലം. s. A pasture.

തീനി. s. An eater, a glutton.

തീപ്പെട്ടി. s. A torch, a flambeau.

തീപ്പന്ന. s. Parasitical plant.

തീപ്പാതി. s. The state of being half consumed by fire.

തീപ്പുണ്ണ്. s. A burn.

തീപ്പൊരി. s. A spark of fire.

തീപ്പൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. fire to be extinguished.

തീപ്പൊള്ളു or തീപ്പൊള്ളൽ. s. A burn.

തീപ്പൊള്ളം. s. A burn.

തീപ്പൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ, v. n. To be burnt by fire.

തീഭയം. s. A fire, conflagration, destruction by fire.

തീമറ. s. A fender, a fire screen.

തീരി. s. A written receipt or acknowledgement.

തീരുകൊടുക്കുന്നു. To give a receipt.

തീരം. s. a shore, a bank. കര.

തീരാക്കൊണ്ടി. s. A difficult business, endless dispute, pains, labour &c.

തീരാത്ത. ad. 1. unfinished, unsettled 2. undone. 3. endless, interminable. 4. difficult.

തീരുന്നു. ന്നു, വാൻ v. n. 1. To be finished, completed, concluded, ended, to cease. 2. to be accomplished, perfected. 3 to be done, to be made. 4. to be settled, decided as a law suit, &c. to be solved, to be liquidated. 5. to be expiated.

തീരുമാനം. adj certain, entire, just, adv. wholly, entirely, definitely.

തീരെ adv. Wholly, totally, entirely, decidedly. തീരെപ്പോക്കു. total loss തീരെ പോകുന്നു to be totally lost, to be entirely gone.

തീൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v a. 1. To finish, complete, conclude or end, to accomplish, to perfect a thing. 2. to make. 3. to settle, decide, solve. 4. to liquidate. 5. to expiate. ഭയംതീൎക്കുന്നു. to remove fear. സംശയംതീൎക്കുന്നു. to solve a doubt ദാഹംതീൎക്കുന്നു. to quench thirst. കടം തീൎക്കുന്നു. to pay off a debt.

തീൎച്ച. s. 1. A settling, or final arrangement. 2. conclusion. 3. completion, determination. 4. decision. തീൎച്ചക്കു. adv. lastly, finally, at the end, conclusion. തീൎച്ചയായി പറയുന്നു. to speak definitely, positively, decidedly. തീൎച്ചപറയുന്നു. 1. To say the lowest or just price. 2. to speak positively, decidedly. തീൎച്ചവരുത്തുന്നു. To settle, conclude, to bring an end or close.

തീൎച്ചമുൎച്ച. s. see. തീൎച്ച.

തീൎച്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. to be settled. decided 2. to be solved. 3. to be concluded. 4. to be finished. 5. to be decided.

തീൎണ്ണം. & adj. 1. crossed, passed over. കാക്കപ്പെട്ടതു. 2. spread, expanded. വിടരപ്പെട്ട.

തീൎത്തുപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. to acknowledge, to confess. 2. to speak definitely, decidedly.

തീൎത്ഥകരൻ. s. A teacher or head of the Jaina Sect.

തീൎത്ഥൻ. s. A tutor, a Guru. ഗുരു.

തീൎത്ഥപാദൻ. s. A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

തീൎത്ഥമാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To bathe in any sacred stream.

തീൎത്ഥം. s. 1 water in general. 2. holy water. 3. any holy place or place of pilgrimage, but especially such as are situated along the course of a stream considered sacred or in the vicinity of some sacred spring or piece of water. 4. any piece of water. 5. sacred science or any of the branches of knowledge esteemed sacred. 6. a ghat or stairs of a landing place.

തീൎത്ഥയാത്ര. s. A pilgrimage to sacred rivers and pools.

തീൎത്ഥവാസി. s. A pilgrim.

തീൎത്ഥസ്നാനം. s. Bathing in sacred rivers &c.

തീൎത്ഥസ്നാനം ചെയ്യുന്നു. To bathe.

തീൻവൻ. s. One who is accomplished in anything either good or bad.

തീൎപ്പ്. s. 1. A decree, award, decision. 2, judgement, or sentence of a judge. 3. dotermination. 4. agreement. 5. settling or final agreement.

തീൎപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be decided, determined, concluded, a decree to be passed.

തീൎപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To decree, to decide, to pass sentence.

തീൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to finish, &c. 2. to build, to get any thing made. 3. to cause to pay or settle any account, &c.

തീൎമ്മ. s. Discharge, acquittal, settlement.

തീൎമ്മുറി. s. A written receipt.

തീൎവ്വ. s. 1. Duty, customs. 2. acquittal, relinquishing to another. 3. sale, purchasing out.

തീൎവ്വില. s. A bargain.

തീൎവ്വിലയോല. s. A bill of sale.

തീവെട്ടം, & തീവെളിച്ചം. s. Fire light.

തീവ്രം. s. 1. Heat, warmth. 2. pungency. 3. speed, swiftness, hurry. adj. 1. Hot, warm. 2. pungent. 3. much, excessive, endless. 4. speedy, swift, hasty. adv. Much, excessively, endless.

തീവ്രവേദന. s. Excessive pain, agony, the pain of damnation.

തീക്ഷ്ണകണ്ടകം. s. 1. A thorny shrub. കാരമുൾ. 2. the thorn apple, 'Datura metel.' ഉമ്മത്ത്.

തീക്ഷ്ണകന്ദം. s. The onion. വെള്ളുള്ളി.

തീക്ഷ്ണകരം. s. The rays of the sun. ആദിത്യരശ്മി.

തീക്ഷ്ണകൎമ്മാവ്. s. One who is active, zealous.

തീക്ഷ്ണഗന്ധം. s. A Morunga tree, 'Morunga hyperanthera. മുരിങ്ങാ.

തീക്ഷ്ണത s. See തീക്ഷ്ണം.

തീക്ഷ്ണതണ്ഡുലം. s. Long pepper. തിപ്പലി.

തീക്ഷ്ണതൈലം. s. 1. Attar of roses. പനിനീർ തൈലം 2. resin. 3. the milky juice of the Euphorbia. 4. spirituous or vinous liquor.

തീക്ഷ്ണപത്രം. s. Coriander. കൊത്തമ്പാല.

തീക്ഷ്ണപുഷ്പം. s. Cloves. കരയാമ്പൂവ്.

തീക്ഷ്ണഫലം. s. Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

തീക്ഷ്ണം. s. 1. Heat, warmth. ഉഷ്ണം. 2. pungency, the heat of pepper, &c. എരി. 3. poison. വിഷം. 4. iron. ഇരിമ്പ്. 5. war, battle. യുദ്ധം. 6. haste, hurry. തിടുക്കം. 7. fear of death. adj. 1. Hot, warm. 2. pungent. 3. zealous, active. 4. keen, intelligent. 5. sharp. 6. quick.

തീക്ഷ്ണരസം. s. Saltpetre. വെടിയുപ്പ്.

തീക്ഷ്ണശൂകം. s. 1. Barley. യവം. 2. beard of paddy or rice corn.

തീക്ഷ്ണാംശു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

തീക്ഷ്ണോത്ഥപരാഗം. s. Powdered pepper, &c. മുളകുപൊടി.

തീക്ഷ്ണാത്ഥം. s. 1. Dried ginger. ചുക്ക്. 2. black pepper. മുളക്. 3. long pepper. തിപ്പലി.

തീററൽ. s. Feeding.

തീററി. s. Food, victuals, sustenance. തീററി കൊടുക്കുന്നു, To feed.

തീററിക്കഥ. s. A riddle, an enigma.

തീററികേറുന്നു, റി, വാൻ. v. To attack an enemy fearlessly.

തീററിയടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ v. n. To face or approach an enemy valiantly or fearlessly.

തീററുന്നു, ററി, വാൻ. v. c. To cause to eat, to feed. തീററിപ്പോററുന്നു. To nourish. തീററി വളൎക്കുന്നു, To nourish; to bring up.

തു. ind A particle implying, 1. Difference, (but, or.) 2. disjunction, (but, again, further, other.) 3. connection, (and, moreover.) 4. asseveration, (indeed.) 5. an expletive.

തുക. s 1. An amount, sum total. 2. arrow root. തുക കൂട്ടുന്നു, തുകയിടുന്നു, To cast up, to sum up an amount. തുകപ്പടി, In large sums.

തുകമോശം. s. A mistake in the sum total, an erroneous calculation, a mistake made in summing up the amount.

തുകയൽ. s. A kind of curry, or seasoning with food.

തുകാക്ഷീരി. s. 1. Arrow root. കൂവനൂറ്. 2. the manna of bamboos.

തുകിൽ. s. Cloth, dress.

തുക്കിടി s. A division of a country.

തുംഗൻ. s. 1. A tall person. 2. an eminent, or celebrated person. ഉന്നതൻ.

തുംഗഭദ്ര. s. The river, 'Toombhadra' ഒരുനദി.

തുംഗം. s. 1. Height, loftiness, top, vertex altitude 2. excellency. ശ്രേഷ്ഠത. adj. High, elevated, lofty. ഉയരമുള്ള. 2 chief, principal. ഉന്നതം, ശ്രേഷ്ഠം. 3. a passionate, hot.

തുംഗി. s. A kind of basil, 'Ocimum gratissimum നായർവെണ്ണ.

തുച്ഛമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To despise, to slight. 2 to think lightly of

തുച്ഛം, &c. adj. 1. Void, empty. ഒഴിഞ്ഞ 2. small, little. അല്പം. 3. abandoned, deserted. 4. base, mean, vile. s. Chaff. ഉമി.

തുഞ്ചൽ. s. 1. Sleeping. 2. error. 3. dying.

തുഞ്ചം. s. An end, extremity.

തുഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. n. 1. To sleep. 2. to err, to be entangled. 3. to die.

തുട. s. The thigh.

തുടക്കം. s. The beginning, commencement

തുടക്കാമ്പു°. s. The inner part of the thigh

തുടങ്ങൻകത്തി. s. A kind of broad knife.

തുടങ്ങി. part. From, beginning with,

തുടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. 1. To begin, to commence. 2. to undertake.

തുടം. s. 1. A liquid measure containing about $\frac{1}{16}$ of an 'Edangari' 2. stoutness.

തുടയ്ക്കാരം. s. Connection, joining together' touching.

തുടരി. vel. തുടലി. s. The name of a thorny shrub bearing an eatable fruit. 'Rhamnus circumcissus'. 2. jujube tree.

തുടരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To pursue, to follow after. 2. to chase. 3. to prosecute. 4 to continue. 5. to begin. തുടൎന്നുകൂടുന്നു, തുടൎന്നുചെല്ലുന്നു, തുടൎന്നുപോകുന്നു. To pursue closely. തുടൎന്നുപറയുന്നു. To continue speaking, to speak boldly.

തുടരെ. adv. One after another, following.

തുടരെത്തുടരെ. adv. Incessantly, continuedly, frequently, without interstices.

തുടർ. s. 1. A chain. 2, a waist chain.

തുടൎച്ച. s. 1. Pursuit, following, chasing. 2. commencement.

തുടൎമ്മാല. s. A gold necklace,

തുടൽ. s. 1. A chain. 2. a fetter.

തുടലരഞ്ഞാണം. s. A chain worn round the waist.

തുടവാപ്പു°. s. An ulcer on the inner part of the thigh.

തുടവാളു°. s. See the preceding.

തുടസ്സം. s. See തുടക്കം.

തുടി. s. 1. small drum, a tambourine. 2. Cardamons. 3. palpitation. 4. a machine for drawing water out of a well. തുടികൊട്ടുന്നു. To beat the fore-mentioned drum.

തുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To pant, to struggle. 2. to beat, to leap, to throb, to pa'pitate. 3. to strike the water with the hands in swimming. 4. to act speedily, to exert, to use vehemence.

തുടിപ്പു°. s 1. Panting, struggling. 2. palpitation, tremor. 3. striking the water with the hands in swimming. 4. acting speedily, using vehemence.

തുടിയടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To beat a tambourine. 2. to publish or proclaim any order of Government, &c.

തുടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. To be or become red.

തുടുതുടെ. adj. Very red.

തുടുപ്പു°. s. 1. A spatula, a slice. 2. a stirrer, a flat wooded instrument. 3. an oar, a paddle. 4. red, the colour. 5. a sprout. 6. a certain method of ploughing.

തുടെക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To wipe, to rub, to clean.

തുടെപ്പു°. s. Wiping, rubbing, cleaning.

തുട്ടു°. s. Copper coin.

തുട്ടി. s. A fine, stopping part of the wages or salary on account of default or neglect of work.

തുണ. s. 1. Help, aid, assistance. 2. a companion. 3. society. company. 4. protection. തുണചെയ്യുന്നു. To help.

തുണക്കാരൻ. s. 1. A companion, a fellow-traveller. 2. a protector. 3. an assistant.

തുണി. s. 1. Cloth, clothes. 2. a timber tree.

തുണയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To aid, to help to assist. 2 accompany. 3. to protect.

തുണ്ടു°. s. 1. A small piece, a shred, a remnant, a morsel. 2. a small note. 3. loss, damage. തുണ്ടുപിണയുന്നു. To suffer loss.

തുണ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To cut in pieces.

തുണ്ടം. s. 1. A piece. 2. a part, a portion.

തുണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cut in pieces, to cut asunder. to divide.

തുണ്ടിപ്പ്. s. The act of cutting in pieces.

തുണ്ഡം. s. 1. The face. മുഖം. 2. the mouth. വായ്. 3. a beak, a bill. പക്ഷികളുടെ കൊക്ക്

തുണ്ഡി. s. 1. The mouth, the face. മുഖം. 2. a beak. കൊക്ക്.

തുണ്ഡിക. s. The navel. നാഭി.

തുണ്ഡികേരി. s. 1. The cotton plant നൂൽ പരുത്തി. 2. a sort of gourd, 'Momordica monadelpha.' കോവൽ വള്ളി.

തുണ്ഡിഭം, &c. adj. Having a prominent or elevated navel. വലിയ പൊക്കിളുള്ള.

തുണ്ഡിലം, &c. adj. Having a prominent or elevated navel. വലിയ പൊക്കിളുള്ള.

തുത്തം. or തുത്ത്. s. Calamine, (impure carbonate of zinc.) പാൽതുത്തം, White vitriol, (sulphate of zinc.)

തുത്തനാകപുഷ്പം s. Flowers of zinc.

തുത്തനാകം. s. Zinc, 'Tutanag'.

തുത്തി. s A plant, the leaves of which are a substitute for mallow, 'Sida Mauritiana'.ഒരം.

തുത്തിപ്പീര. s. A tree, 'Trichosanthes nervifolia.

തുത്ഥ. s. 1. Small cardamoms. ഏലം. 2. indigo. അമരി.

തുത്ഥകം. s. Blue vitriol.

തുത്ഥം. s. 1. A collyrium, extracted from the Amomum Zanthorhiza. 2. blue vitriol, sulphate of copper, especially medicinally considered as an application to the eyes.

തുത്ഥാഞ്ജനം. s. Blue vitriol, considered a medicinal application to the eyes.

തുനി. s. A kidney.

തുനിച്ചിൽ. s. Venturing, daring, hazarding boldness, temerity; enterprize.

തുനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To venture, to hazard, to presume, to dare, to be bold, to attempt, to act boldly, to be courageous

തുനിവ്. s Boldness, daring temerity, hazard, enterprize, courage, presumption

തുനിവുള്ളവൻ. s. A bold adventure; a presumptuous or daring man

തുന്ദപരിമൃജൻ. s. A lazy man, a sluggard. മടിയൻ.

തുന്ദം. s The belly. വയറ്.

തുന്ദിഭൻ. s. 1. One who a has a prominent or elevated navel. പൊക്കിൾ വലിയവൻ. 2. one who has a pot belly. കുടവയറൻ.

തുന്ദിലൻ. s. One who has a large or prominent navel.

തുന്ദി. s 1. The navel. നാഭി. 2. the belly. 3. one who has a large or prominent navel. പൊക്കിൾ വലിയവൻ.

തുന്ദുഭം. s. Mustard seed. കടുക്.

തുന്നം. s 'Toon' or 'tuna', a tree of which the wood bears some resemblance to Mahogany, and is used for furniture, &c. 'Cedrela tunna. (Rox.)

തുന്നൽ. s. 1. Sewing, stitching. 2. a stitch, a seam.

തുന്നൽക്കാരൻ. s. A tailor.

തുന്നൽപണി. s. Needle work, sewing.

തുന്നവായൻ. s. A tailor. തുന്നൽപണിക്കാരൻ.

തുന്നിക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To sew, to stitch, to seam.

തുന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to sew, to get clothes made. 2. to make a hole in a jack fruit to ascertain whether it be ripe.

തുന്നിപ്പ്. s. A hole made in a jack fruit to ascertain if it be ripe.

തുന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. a. To sew, to stitch.

തുൻപ്. s. 1. Intelligence, information, discovery, detection, 2. an end, an extremity. 3. sense knowledge, തുൻപുണ്ടാകുന്നു. To be discovered, detected.

തുൻപില്ലായ്മ. s. 1. Folly, insensibility, stupidity. 2. insanity.

തുൻപുകേട്. s. See the preceding.

തുപ്പ്. s. 1. Spittle. 2. the act of spitting.

തുപ്പട്ട്. s. See തുപ്പട്ടി.

തുപ്പട്ടാവ്. s. A fine fringed mantle.

തുപ്പട്ടി. s. 1. A kind of cotton blanket, or covering 2. a folding mantle, a loose robe, to cover the whole body.

തുപ്പൽ s. Spittle, saliva.

തുപ്പായി. s. An interpreter.

തുപ്പനീര്. s. Spittle, saliva.

തുപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ v. a. To spit, to throw out spittle.

തുമുലം s. 1. A mingled or tumultuous combat. ഇടകലർന്നയുദ്ധം. 2. uproar, clangour, tumult, tumultuous sound, noise. adj. Tumultuous, noisy.

തുമ്പ s. 1. A plant, 'Phlomis'. (Lin,) 2. any thing put to stop a hole in a vessel, a stopple, a plug.

തുമ്പക്കൊട്ടവേരി. s. A medicinal plant, Ceylon lead-wort, 'Plumbago zeylanica'.

തുമ്പി. s. 1. A kind of beetle which commonly flies about before rain. 2. a neck ornament for woman.

തുമ്പിക്കരം. s. An elephant's trunk.

തുമ്പിക്കൈ. s. An elephant's trunk.

തുമ്പിത്താൻ. s. A long trumpet.

തുമ്പിത്താരം. s. A long strait trumpet.

തുമ്പിത്തുള. s. A hole eaten in timber, &c. by a black bettle.

തുമ്പിൻ. s. A tree.

തുംബം. s. A long gourd.

തുംബി. s. A long gourd, 'Cucurbita lagenaris'. ചുരവള്ളി.

തുംബുരു. s. 1. Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി. 2. one of the 'Gandharbas' or celestial choristers. ഗന്ധൎവ്വന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

തുമ്മൽ. s. Sneezing, a sneeze.

തുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. v. n. To sneeze.

തുയരം. s. 1. Sorrow, sadness, affliction. 2. compassion, commiseration.

തുയിർ. s. 1. Affliction, sorrow. 2. calamity.

തുയിർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be sorry. 2. to commiserate.

തുയ്യം. s. 1. The top, point. 2. purity, clearness.

തുയ്യവെള്ള. adj. Spotless, pure, white.

തുരക്കാരൻ. s. A person entrusted with care or management.

തുരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ, or വാൻ. v. a. 1. To perforate, to bore. 2. to burrow, to make holes in the ground, to mine.

തുരഗം. s. A horse. കുതിര.

തുരഗി. s. 1. A horseman, a chavalier, &c. 2. a plant, the winter-cherry, 'Physalis flexuosa.' പിവട്ടി

തുരങ്കം. s. A hole made under ground or through the walls of a duilding, for military or felonious purposes; a mine, a breach. തുരങ്കമിടുന്നു, To make a way under ground, &c. തുരങ്കം വെക്കുന്നു.

തുരങ്കക്കാരൻ. s. 1. A burgler, a housebreaker. 2. a miner.

തുരം. s. A charge, trust; heaviness, burden.

തുരംഗമം. s. A horse. കുതിര.

തുരംഗം. s. A horse. കുതിര.

തുരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To drive or chase away, to make one go. 2. to pursue.

തുരപ്പണം. s. A carpenter's centre bit, or drill.

തുരപ്പൻ. s. 1. A carpenter's center bit, or drill. 2. a large rat.

തുരവു്. s. 1. A large well. 2. a hole in the ground, a burrow, a mine. 3. the act of burrowing or mining.

തുരവൻ. s. A kind of large rat.

തുരായണം. s, Attachment to any particular object or pursuit. താല്പൎയ്യം. adj. Attached to any particular object or pursuit. താല്പൎയ്യമുള്ള.

തുരാഷാട്. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

തുരിശു്. s. 1. Blue vitriol, sulphate of copper, especially medicinally considered as a collyrium or application to the eyes. 2. aid, assistance.

തുരിശക്കാരൻ. s. 1. One who is diligent, constant in application, persevering in endeavour, assiduous. 2. a miser, a frugal man.

തുരിശക്കേടു്. s. Idleness, negligence, carelessness.

തുരിശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To prompt to diligence, &c.

തുരിശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be diligent, to be assiduous, to be persevering in endeavour.

തുരിശം. s. 1. Diligence, industry, assiduity constancy in business. 2. parsimony, frugality.

തുരി. s. 1. A brush, a fibrous stick used by weavers to clean, and separate the threads of the woof. നിരപ്പൻ. 2. a weaver's shuttle.

തുരീയം, &c. adj. Fourth. നാലാമത്തെ.

തുരുത്തു്. s. An island.

തുരുത്തി. s. 1. An Indian bellows. 2. a leather bag to carry water. 3. a leather bottle.

തുരുമ്പു്. s. 1. Rust. 2. straw. 3. mourning on account of the death of a relative, or imaginary pollution, a term used by the low classes തുരുമ്പു പിടിക്കുന്നു, To be rusty, to rust, to gather rust.

തുരുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be rusty, to rust.

തുരുഷ്കൻ. s. See തുലുക്കൻ.

തുരുഷ്കം. s. Incense. കുന്തുരുക്കം.

തുലച്ചിൽ. s. 1. An end, completion. 2. dificulty.

തുലനം. s. 1. Equality. 2. weighing in a balance.

തുലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To come to an end, to be done, completed.

തുലാ. s. Resemblance, likeness, equality, similarity. See തുലാം.

തുലാകൊടി. s. An ornament for the feet or toes. കാല്ചിലമ്പു.

തുലാക്കുറ. s. The sign 'Libra' in the 'zodiac.'

തുലാക്കൊട്ട. s. A bucket.

തുലാധടം. s. An oar, a paddle. തുഴ.

തുലാധാരം s. The sign 'Libra.' തുലാംരാശി. 2. the string of a balance. നിറകോൽചരട.

തുലാപുരുഷദാനം. s. See the following.

തുലാഭാരം. s. An equal weight with any one's body in gold.

തുലാമാസം. s. The month of October.

തുലാം. s. A measure by weight of 100 'Palas' or about 145 cunces troy. 2. a balance, especially a fine balance, goldsmith's or assay scales. 3. the lever of a 'Picota' for drawing water from a well. 4. a cross beam or timber supporting a boarded floor, &c., of a house, a joist. 5. a sign of the 'zodiac, Libra.' 6. the month October. 7. resemblance, likeness, equality, simliarity.

തുലാരാശി. s. The sign 'Libra' in the zodiac.

തുലാസു. s. A pair of scales.

തുലാസുപടി. A weight.

തുലാസൂത്രം. s. The string of a balance. നിറകോൽചരട.

തുലിതം, &c. adj. Equalized, equal, made equal, resembling. തുല്യമാക്കപ്പെട്ട.

തുലുക്കു. s. The Turkish or Moorish language

തുലുക്കൻ. s. A Mussulman or Mahomedan.

തുലുക്കാണം. s. Turkey.

തുലയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To finish, to accomplish.

തുലോം. adv. Much, very, most, exceeding.

തുല്യത. s. Equality, analogy, likeness, resemblance, similarity.

തുല്യൻ. s. One whe is equal, like, resembling.

തുല്യപാനം. s. Drinking together. പലർ കൂടി കുടിക്ക.

തുല്യമാകുന്നു. യി, വാൻ. v. n. To be or become equal, to be analogous to, to resemble, to be like.

തുല്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make equal

തുല്യം, &c. adj. 1. Equal or analogous to, like resembling. 2. certain. firm, regular.

തുല്യംചാത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To sign, used only respecting the Rajah of Travancore's placing his signature to any document,.

തുല്ലു. s. Opposition. impediment, dispute. &c. respecting landed property. തുല്ലു തീക്കുന്നു, To remove any such opposition or dispute.

തുല്ലു. s. Failure or missing to strike a ball at a eertain play. തുല്ലിടുന്നു; To miss striking the same.

തുവര. s. 1. A leguminous shrub, a kind of lentil, doll, pigeon pea, ,Cytisus Bajoe or cajan'. 2. an eighth of an inch.

തുവരപ്പരിപ്പു. s. The seed of the preceding.

തുവരം. s. An astringent taste, acerbity. ചവൎപ്പു. adj. Astringent.

തുവരിക. s. See തുവര.

തുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To grow dry to become fine or fair.

തുവച്ചിലക്കാരം. s. 'Sochal' salt. 2. natron, alkali.

തുവൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To make dry with a cloth. or sponge, to wipe clean. 2. to remove any superfluous water out of a rice corn field after sowing.

തുവാല. s. A wiping towel or cloth, a towel.

തുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To temper iron or steel. 2. to dip in; to soak.

തുവെപ്പു. s. 1. Tempering of iron, steel. &c. 2. dipping, soaking

തുഷം. s. The husk or chaff of rice, &c. ഉമി.

തുഷം. s. Belleric myrobalan. താന്നി.

തുഷാരം. s. 1. Frost, snow. മഞ്ഞു. 2. cold. തണുപ്പു. 3. thin rain, mist. ചാറമഴ. adj. Cold, frigid, frosty.

തുഷാരാദ്രി. s. 1. A snowy mountain. ഹിമവാൻ.

തുഷിതൻ. s. A 'Tushita', a kind of subordinate deity, one of a class of thirty six. ഒരു ദേവത,

തുഷ്ടൻ. s. One who is pleased, satisfied, content,

തുഷ്ടി s. 1. Satisfaction, content, pleasure, gratification. 2. advantage, profit.

തുഷ്ടിയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. To be pleased satisfied, content.

തുഷ്ടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To please, to satisfy.

തുസ്തം. s. Dust. ധൂളി.

തുഹിനകരൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനകിരണൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനം. 1. Frost. മഞ്ഞു°. 2. moon-light, moon-shine. നിലാവു°.

തുഹിനാചലം. s. A snowy mountain.

തുഹിനാംശു. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുള. s. A hole, a hole made with an instrument.

തുളമാനം. s. 1. A hole, an inner cavity of a bamboo, or other reed. 2. the size of a hole 3. making a hole, perforating.

തുളയൻ. s. A fool.

തുളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be perforated, to be bored, to be pierced.

തുളസി. s. 'Tulasi' or holy basil, a shrub held in veneration by the Hindus, the purple stalked basil, 'Ocimum sanctum'

തുള്ളി. s. A drop.

തുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. e. 1. To drop. 2. to stop a hole in a vessel.

തുളിപ്പു°. s. 1. Dropping. 2. mending or stopping a hole in a vessel. 3. the place stopped up.

തുളു. s. 1. The name of a country, the most northern part of the Malayalam country 2. the language of that country.

തുളുനമ്പി. s, A 'Tulu' Brahman.

തുളുമ്പൽ.s. Fluctuation, moving or shaking from side to side as water carried in a vessel.

തുളുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to fluctuate, or move from side to side.

തുളുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To fluctuate, to move or shake from side to side as water carried in a vessel, 2. to swagger, to bully.

തുളുമ്പെ. adv. Full. തുളുമ്പെനില്ക്കുന്നു, To stand full, to stagnate, to be full to the brim.

തുളുവൻ. s. An inhabitant of the Tulu country.

തുള്ളൽ. s. 1. Jumping, leaping, hopping 2. dancing, play. 3. shaking in an ague fever, trembling. tripping along. 5. frolicsomeness 6. demoniac possession. 7. wrath, rage.

തുള്ളൽക്കാരൻ. s. 1. A dancer, actor. 2. one possessed of a demon.

തുള്ളൽപനി. s. An ague fever.

തുള്ളൽപ്പാട്ടു°. s. A song repeated by a dancer or actor.

തുള്ളി. s. A drop.

തുള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to jump. &c.

തുള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. a. 1. To jump, to leap, to hop. to trip along. 2. to dance. 3. to be frolicsome. തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു, To jump and leap as a calf, a lamb, &c, to frisk about. തുള്ളിയൊഴിയുന്നു, To be dispossessed of a demon. തുള്ളിക്കൊണ്ടുവരുന്നു, To run along in a tripping way. തുള്ളിമാറുന്നു, To cease raining. തുള്ളിയിടുന്നു, To commence raining in drops. തുള്ളിച്ചാടുന്നു, To caper about, to be unruly.

തുഴ. s paddle, an oar.

തുഴച്ചിൽ. s. The act of rowing, or paddling.

തുഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To row, to paddle.

തുറ. s. 1. A road for ships, a port, a harbour. 2. a place for washing clothes. 3. an office, a place of rendezvous. 4. refuse, what remains of the bark or leaves after having been used in bathing. 5. a natural pond. 6. a natural cavern or grotto.

തുറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To open, to unfold to unlock. 2. to explain, to disclose, to discover, to uncover.

തുറച്ചുങ്കം. s. A sea-custom house. 2. seacustoms.

തുറട്ടു°. s. 1. A hook, a tack. 2 a crook, a crooked instrument. 3. an entanglement. an impediment.

തുറട്ടുവേല. s. A difficult or troublesome work.

തുറപ്പ. vel തുടപ്പ, s. A broom.

തുറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to open, &c.

തുറമുഖം. s. 1. A sea-port, a road for ships. 2. openness.

തുറവു°. s. 1. The act of opening, opening. 2. openness.

തുറസ്സു°. s. Openness, clearness, freedom from obscurity.

തുറസ്സാക്കുന്നു ക്കി, വാൻ. v. a. To make open, clear.

തുറാവു°. s. A shark.

തുറികണ്ണൻ. s. One who has large projecting eyes.

തുറിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n To project, to jut out, to shoot forward. 2. to gush out. തുറി

ച്ചുനോക്കുന്നു, To stare, to look with fixed eyes, as in rage, or displeasure.

തുറിപ്പ്. s. 1. Projection, jutting out. 2. gushing out.

തുറു. s. 1. A heap or stack of straw. 2. a thicket overgrown with grass.

തുറുക്. s. See the preceding.

തുറുങ്ക്. s. A jail, a prison.

തുറുതുറെ adv. Pressingly, throngingly, forcibly.

തുറുത്തൽ. s. Packing close, forcing, crowding, stuffing in.

തുറുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To pack close, to force or crowd things into a trunk' &c., to stuff, to cram, to press in. തുറുത്തിവെക്കുന്നു, തുറുത്തികേററുന്നു. To force or crowd things into a trunk, to stuff, to cram.

തുറുന്നു, റു, വാൻ. v. n. To be close, to be thronged, to be pressed or forced in.

തുറുവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To make a heap or stack of straw.

തുററ്. adv. Pressingly, തുററനില്ക്കുന്നു, To crowd together, or stand close.

തൂകൽ. s. 1. The act of spilling, strewing, scattering about, &c. 2. falling in showers, as rain, arrows, or shot.

തൂകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To spill, to shed, to pour out, to waste, to strew, to scatter about or abroad. 2. to shower down as rain, &c.

തൂക്കക്കാരൻ. s. 1. One who suspends himself on the rack at an heathen festival, a swinger. 2. a weigher. 3. an executioner, or hangsman.

തൂക്കച്ചാട്. s. 1. A swing, a rack. 2. a gallows.

തൂക്കച്ചൂണ്ട. s. An iron hook, particularly the hook fastened in the integuments of the back of those who swing in the air at a certain heathen festival.

തൂക്കപ്പയററ്. s. The excercise of swinging or of being suspended.

തൂക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to weigh. 2. to hang.

തൂക്കം. s 1. Weight. 2. weighing. 3 gravity, heaviness. 4. hanging, suspension. 5. swinging on the rack at a certain heathen festival. 6. sleep. 7. reliance or dependence. 8. protection. 9. a precipice. 10. a current of water, a water fall. 11. a cradle made of cloth suspended by the four corners. തൂക്കം കഴിക്കുന്നു, 1. To weigh. 2. to perform the act of swinging.

തൂക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To weigh. 2. to hang or suspend any thing on a hook or rope. 3. to hang a culprit. 4. to take up. തൂക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, To take up and carry. തൂക്കിക്കളയുന്നു, To hang up, to hang a person. തൂക്കിക്കൊടുക്കുന്നു, To weigh and give.

തൂക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. a. 1 To wipe, to rub, to clean, to sweep. 2. to blot out, to erase. 3 to spill, to scatter. തൂത്തുവാരുന്നു, To sweep out.

തൂക്കമഞ്ചം. s. A hanging or swinging cot.

തൂക്കമരം. s. The gallows.

തൂക്കവിളക്ക്. s. A hanging lamp.

തൂങ്ങൽ. s. 1, Hanging, 2. a being drowsy, sleepy. 3. depending, hanging down. 4. reliance, friendship. 5. inclination, or bent of mind.

തൂങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To hang, to pend, to depend 2. to be suspended or hung up. 3. to be hanging down or dangling. 4. to be drowsy, or sleepy.

തൂൺ. s. 1. A pillar of a house. 2. a post

തൂണം. s. A quiver. അമ്പുറ.

തൂണി. s. 1. A quiver. അമ്പുറ. 2. a measure.

തൂണിക്കൊട്ട. s. A measuring basket.

തൂണിയാകം. s. A vegetable perfume.

തൂണീരം. s. A quiver. അമ്പുറ.

തൂത. s. A milk pot.

തൂതുവേള s. The three lobed nightshade, 'Solanum Trilobatum. (Lin.) കരിരം.

തൂപ്പ്. s. A bough or branch of a tree without leaves.

തൂബരൻ. s. A beardless man. മീശവരാത്ത പുരുഷൻ.

തൂബരം. s. A bull or cow without horns though of an aget o have them. മോഴക്കാള, മോഴപ്പശു.

തൂമ. adv. Clearly, plainly, elegantly.

തൂമരം. A measure of timber, the fourth part of a 'candy,' or 144 square inches.

തൂമൊഴി. s. 1. Elegant or pleasing language. 2. flattery.

തൂമ്പ്. s. 1. A spout, a water pipe. 2. the gate of a sluice. 3. a sink, a drain a sewer, a passage for water to run through. 4. a bud, a germ, a shoot, a sprout. 5. a prominent navel. തൂമ്പുവെക്കുന്നു, To place a spout, &c. to carry off water.

തുമ്പ. s. A spade, a hoe.

തുരിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To labour hard.

തുരിയാട്ടം s. Labouring hard.

തൂരുന്നു, ന്നു വാൻ. v. n. To be filled up, as a pit or well with earth.

തൂക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To fill up a well or pit.

തൂൎച്ച s. Filling up, levelling.

തൂൎണ്ണം. adv. Quick, swift, soon, quickly. വേഗത്തിൽ, adj Quick, expeditious. വേഗമുള്ള.

തൂൎമ്മ. s. See തൂൎച്ച.

തൂൎയ്യം. s. Any musical instrument. പെരുമ്പറ.

തൂൎയ്യരവം. s. The sound of any musical instrument. പെരുമ്പറനാദം.

തൂലം. s. 1. Cotton. പഞ്ഞി. 2. the mulberry, 'Morus Indica.'

തൂലിക. s. 1. A pen. 2. a hair pencil, or paint brush. 3. a mattress, or quilt. 4. a bed; a down or cotton bed.

തൂലികപ്പല്ല്. s. 1. A kind of brush used by weavers to clean and separate the threads of the woof നിരപ്പൻ. 2. a paint brush.

തൂവട. s. A measure of timber, or 24 square inches, $\frac{1}{6}$ of a തുമരം.

തൂവരം. s. See തുമ്പരം.

തൂവൽ. s. 1. A quill, a feather 2. a pen. 3. a painter's brush. 4. the feather of a bolt or spring of a lock.

തൂവാനപ്പലക. s. A thin plank nailed to the ends of the small rafters along the eaves of a roof, an eaves' board.

തൂവാനം. s. Rain driven by the wind.

തൂഷ്ണീകൻ. s. One who is silent, taciturn. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നവൻ.

തൂഷ്ണീകം, &c. adj. Silent, taciturn.

തൂഷ്ണീം. ind. Silently, silent. മൌനമായി.

തൂഷ്ണീംശീലൻ. s. One who is silent, taciturn. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നവൻ.

തൂറൽ. s. Having an evacuation of the bowels, (a low barbarous word.)

തൂറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to have an evacuation of the bowels, to put to stool, (a low barbarous word.)

തൂറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To have an evacuation or motion to ease nature, to go to stool, (a low barbarous word.)

തൂറാൽ. s. 1. Small or drizzling rain. 2. looseness, diarrhœa. 3. evacuation of the bowels, stool.

തൂറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To fan or winnow corn. 2. to blame, to defame. 3. v. n. to be afflicted with looseness in the bowels.

തൃക്കണ്ണ്. s. An eye, (honorific.) തൃക്കൺപാൎക്കുന്നു To look, to see, (honorific.)

തൃക്കഴൽ. s. A foot (honorific.)

തൃക്കാപ്പ്. s. The door of a temple.

തൃക്കാൽ s. A leg, (honorific.)

തൃക്കേട്ട. s. The eighteenth lunar asterism.

തൃക്കൈ. s. A hand, (honorific.)

തൃക്കോവിൽ. s. A Hindu temple,

തൃട്ട്. s. Thirst. ദാഹം.

തൃണഗ്രാഹി. s. Amber, or any gem which, being rubbed, becomes electrically attractive. വൈഡൂൎയ്യം.

തൃണദ്രുമം. s. A palm tree. any of the various species, as the palmira cocoa-nut, date, &c. ഈന്തു മുതലായവ.

തൃണധാന്യം. s. A grain growing wild or without cultivation. ചാമ, തിന, വരക് മുതലായവ.

തൃണധ്വജം. s. A bamboo. മുള.

തൃണപാദപം. s. See തൃണദ്രുമം.

തൃണപൂലി. s. A mat, a seat made of reeds or basket work. പാ.

തൃണപ്രായം, &c. adj. Contemptible, trifling, as a mere nothing.

തൃണം. s. 1. Grass, or any gramineous plant including reeds, corn, &c. പുല്ല്. 2. any thing contemptible as grass, or straw.

തൃണരാജൻ. s. A palmira tree. പന.

തൃണരാജാഹ്വയം. s. A palmira tree. കരിമ്പന,

തൃണശൂന്യം. s. An Arabian jasmine. മുല്ല.

തൃണസംഹതി. s. A heap or quantity of grass. പുല്ലിന്റെ കൂട്ടം.

തൃണസാരം. s. The plantain or banana. വാഴ.

തൃണാഞ്ജനം. s. chameleon, a lizard. ഗൌളി.

തൃണീകാരം. s. Contempt, disregard. നിന്ദ.

തൃണ്യാ. s. A heap or quantity of grass. തൃണസമൂഹം.

തൃതീയ. adj. Third. മൂന്നാമത്.

തൃതീയം. adj. Third. മൂന്നാമത്.

തൃതീയാകൃതം. adj Thrice ploughed, (a field, &c.) മൂച്ചാലുഴുതത്.

തൃതീയാപ്രകൃതി. s. 1. An eunuch. 2. the neuter gender നപുംസക ലിംഗം.

തൃത്താലിചാൎത്തു°. s. Marriage of the 'Cshetriyas.' തൃത്താലിചാൎത്തുന്നു. To marry, (honorific.)

തൃത്താവു°. s. A sort of basil, 'Ocimum sanctum'

തൃപ്തൻ. s. One who is satisfied, satiated, content, pleased.

തൃപ്തം, &c. adj. Satisfied, pleased, content.

തൃപ്തി. s. Satisfaction, pleasure, content, satiety, fullness.

തൃപ്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ v. n. To be satisfied, to be satiated, to be pleased, to be content.

തൃപ്തിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To satisfy, to satiate, to please, to content, to fill.

തൃപ്തിവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To satisfy, to satiate.

തൃപ്പാപ്പൂസ്വരൂപം. s. The ancient name of the Travancore country.

തൃഷ. s. 1. Thirst. ദാഹം. 2. wish, desire. ഇച്ഛ.

തൃഷിതം, &c. adj. Thirsty; thirsting. ദാഹമുള്ള.

തൃഷ്ണ. s. 1. Thirst, desire. ദാഹം. 2. diligence. ശ്രദ്ധ.

തൃഷ്ണക s. 1. One who is thirsty. തൃഷ്ണാശീലൻ. 2. desiring, longing for, cupidinous. മോഹമുള്ളവൻ.

തൃഷ്ണത. s. 1. Thirst. ദാഹം. 2. desire, wish. ഇച്ഛ.

തെകിള. s. 1. The heart. 2. the gills of a fish.

തെക്ക°. s. The south, the south point.

തെക്കൻ. s. A south country man. adj Southern.

തെക്കൽ s. The act of skimming, or removing scum from any liquid. തെക്കി എടുക്കുന്നു, To skin off.

തെക്കിനിപുരം. s. The south part of a square building.

തെക്കകഞ്ഞി. s. The scum of boiled rice.

തെക്കകിഴക്ക°. s. South-east.

തെക്കുംകൂർ. s. That part of Travancore which formerly belonged to a petty prince including Cottayam, Changanacherry, &c.

തെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To skim.,

തെക്കപടിഞ്ഞാറ°. s. South-west.

തെക്കഭാഗം. s. The south side of any place or thing.

തെക്കവടക്ക°. adj. From south to north. s. Latitude.

തെക്കെ. adj. Southern, austral.

തെക്കേതു°. adj. What is to the south.

തെക്കോട്ട°. adv. Southward, towards the south.

തെക്കോട്ടെയ്ക്കു°. adv. Towards the south.

തെങ്ങു°. s. A cocoa-nut tree, 'Cocos nucifera'.

തെങ്ങിൻകള്ളു°. s. The 'toddy' or juice of the cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻതടി. s. The trunk or stem of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻതോട്ടം. s. A garden planted with cocoa-nut trees.

തെങ്ങിൻപൂക്കുല. s. The cluster of flowers of the cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻമടൽ. s. A branch or leaf of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങോല. s. The leaf of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങോലവരിയൻ. s. A kind of fierec animal, a tiger.

തെച്ചി. s. A species of chrysanthus; 'Chrysanthemum Indicum'.

തെച്ചിപ്പട്ടു°. s. Red silk.

തെണ്ടൽ. s. Begging, asking alms.

തെണ്ടൽക്കാരൻ. s. 1. A beggar, a petitioner 2. one who collects taxes.

തെണ്ടൽക്കോൽ. s. The rod or stick of an inferior officer or tax gatherer.

തെണ്ടി. s. A beggar, a petitioner.

തെണ്ടിക. s. A cross beam.

തെണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v.c. 1. To cause to beg. 2. v. a. to labour or work hard.

തെണ്ടിക്കോയിമ്മ. s. Self consequence, self-importance.

തെണ്ടിത്തിന്നുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To live by begging, to live upon alms.

തെണ്ടിത്തീനി. s. A beggar.

തെണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ v. a. To beg, to ask alms. തെണ്ടിത്തിരിയുന്നു, To rove, to ramble, to wander about തെണ്ടിനടക്കുന്നു, To go about begging. തെണ്ടിസ്വരൂപിക്കുന്നു, To lay up in store any thing obtained in charity by going about with a petition.

തെന്തനം. s. Fraudulence, cheating, deception. തെന്തനംകൊണ്ടു കഴിക്കുന്നു. To live by fraudulent means.

തെന്നൽ. s. The south wind.

തന്നി. adj Southern, south.

തന്നിക്കാററ്. s. The south wind.

തന്നുന്നു,ന്നി,വാൻ. v. n. To slip, to slide, to reel.

തമ്മാടി. s. A vagabond, a blackguard, a debauchee.

തെരിക. s. A kind of pad to put under vessels for them to stand on: a pad for the head to carry burdens. തെരികമെടയുന്നു, To make such a pad.

തെരികട adj. Rejected.

തെരിക്കെന്ന്. adv. Quickly, swiftly, speedily, soon.

തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ.v. a. 1. To choose, to select. 2. to prefer. 3. to elect.

തെരിഞ്ഞെടുപ്പ്. s. 1. Choice, selection. 2. election.

തെരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To examine, to search.

തെരിവ്. s. 1. Examining, searching. 2. rejection.

തെരുവ്. s. A street.

തെരുതെരെ. adv. Without intermission, continually, incessantly.

തെരുന്നനെ. adv. Continually, without intermission.

തെരുവ്. s. A street. തെരുവുടെ, Through the street.

തെരുവീഥി. s. A street.

തെലുങ്ക്. s. 1. The Telingana country. 2. the Telungu language.

തെലുങ്കൻ. s. A native of Telingana; a Gentoo man.

തെല്ല്. adj. Little. s. A brim; edge.

തെല്ലത്ത്. adv. At the edge, or brim.

തെല്ലിച്ച. adv Little and little.

തെളി. s. 1. Cleanness, brightness. 2. transparency. 3. the clear part of any liquid.

തെളികണ്ണി. s. A plant.

തെളിക്കുന്നു,ച്ചു.പ്പാൻ. v a. To drive a carriage, to drive cattle, &c.

തെളിച്ചിൽ. s. 1. Elucidation, clearing. 2. clarification, filtration. 3. proving, authenticating. 4. illustration. 5. clearing away. See തെളിവ്.

തെളിതാര. s. Filtration, filtring.

തെളിമ. s. See തെളിവ്.

തെളിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To clear, to elucidate. 2. to clarify, to cleanse, to filter. 3. to prove, to make good, to authenticate. 4. to explain, to illustrate. 5. to trim, as a lamp, to make bright. 6. to make clear, to clear away, as jungle, &c.

തെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To become clear, to clear up. 2. to shine, to be bright, to glitter, to glimmer 3. to be cleared from dregs, or feculency as water, &c. 4. to be dissipated, to be passed, as sleep, &c. 5. to become evident, or apparent 6. to know to understand 7. to approve, to consent. 3. to rejoice, to be glad.

തെളിവ്. s. 1. Clearness, transparency, brightness. 2. perspicuity. clearness to the mind. 3. knowledge. understanding.

തെളുതാര. s. A kind of ornament worn on the head by actors

തെളുതെളെ. adv, Very clear, very white, very transparent.

തെള്ളൽ. s. Winnowing, sifting.

തെള്ളി. s. 1. Powdered resin. 2. sifted powder. തെള്ളിഎടുക്കുന്നു. 1. To sift 2. to clean by sifting

തെള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to sift. 2. to cause to jnmp.

തെള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. a. 1. To winnow, to cast gently up in a kind of seive in order to separate sand, &c, to sift. 2. to skip, to jump.

തെറി. s. Insolence, contempt, disrespect, reproach obscenity. തെറികാട്ടുന്നു. To show contempt, disrepect, or insolence. to aet wickedly. തെറിപറയുന്നു. To speak disdainfully, disrespectfully or contemptuously

തെറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1. To be scattered or splashed in small drops, as water or mud by being beaten. 2. to fly in pieces, to shatter, to shiver. 3 to fly or bounce against 4. to fly out as sparks from beating red hot iron. or from striking flints, &c. 5. to beat as the heart, or pulse. 6. to sputter. to emit saliva in speaking.

തെറിപ്പ്. s. 1. A plash, splashing, a flash of water. 2 scattering about, &c. 3. beating of the heart or pulse.

തെറിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To splash about as water, &c,

തെറിയൻ. s. An insolent person, an obcsene man.

തെറിവാക്ക്. s. Contemptuous or disrespectful language.

തെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n To fold, to wrap or roll up.

തെറുപ്പ്. s. 1. A roll of any thing. 2. rolling,

തെറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to fold or roll up.

തെററ്, s. 1. An error, a mistake, an oversight 2. a fault, an offence. 3. defect. 4. a stumble. 5 slipping, sliding. 6. disappointment, frustration, failure. 7. missing the aim, 8. variation. 9 throwing stones, arrows, &c by means of a pellet bow. 10. a kind of play at marbles. striking them by a fillip. 11. escape, preservation. 12. death.

തെററൽ. s. 1 A slippery place 2. see തെററ്. in all its meanings.

തെററാലി. s. A kind of bow used for throwing or shooting stones, a pellet-bow.

തെററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to err, or do wrong. 2. to balk, to disappoint, to frustrate. 3. to shoot with a bow and arrows. 4. to deceive, to cheat. 5. to overthrow, to upset. 6 to deliver, to save. 7. to kill. 8 to throw stones, &c. with a bow. 9. to play at marbles.

തെററുന്നു, ററി, വാൻ. v, n. 1. To err, to commit a mistake, to do wrong. 2. to stumble, to slide, to slip. 3. to fail, to be disappointed, or frustrated. 4. to escape, to avoid. 5. to die. 6. to be dislocated or out of joint. 7. to play at marbles.

തെററുവില്ല്. s. A pellet-bow.

തെരെന്നു്. adv. Suddenly, instantly.

തേകരാജം s. A spreading shrub, 'Verbesina prostrata, കഞ്ഞുണ്ണി.

തേകുന്നു, കി. വാൻ. v. a. To water, to heave or draw water, തേകിനനക്കുന്നു, To water a field

തേക്ക്. s. 1. The Teak tree, 'Tectona grandis' 2. watering, heaving or drawing water.

തേക്കം. s. 1. The beating or rolling of waves on the shore. 2. nausea at the stomach. 3. the working out of a peg or nail. 4. unsubdued anger. 5. sobbing.

തേക്കിട. s. A plant.

തേക്കുകൊട്ട. s. A bucket or basket used to water paddy fields wtih, &c.

തേക്കുതോണി. s. A kind of boat, or vessel used to water fields with, &c.

തേക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub, to clean. 2. to polish, to burnish 3. to whet, to sharpen, &c. 4. to plaster. 5. to paint. 6. to besmear, to daub. 7. to anoint. 8. to cut or polish gems. 9, to scrape. 10. to waste by using.

തേങ്കുഴൽ. s. A kind of fritters.

തേങ്ങൽ. s. 1. A beating or rolling of waves on the shore. 2. nausea at the stomach.

തേങ്ങാ s. A cocoa-nut.

തേങ്ങാക്കണ്ണ്. s. The three eyes of the cocoanut from which the germ issues.

തേങ്ങാക്കുടുക്ക. s. The entire empty shell of a cocoa-nut.

തേങ്ങായെണ്ണ. s. Cocoa-nut oil.

തേങ്ങാപ്പാൽ. s. The milk expressed from the cocoa-nut.

തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്ക്, s. Cocoa-nut oil-cake.

തേങ്ങാപ്പിശിട്. s. The oil-cake of the cocoanut, or the remains of the kernal after the milk is squeezed out.

തേങ്ങാപ്പീര. s. cocoa-nut oil-cake.

തേങ്ങാമുറി. s 1. A part of a cocoa-nut kernel as exopsed for sale. 2. the ceremony of breaking cocoa-nuts on entering on a new house, and giving food to the work people, &c.

തേങ്ങാവെള്ളം. s. Cocoa-nut water.

തേങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v, n. 1. To beat or roll as waves on the shore. 2. to feel nausea at the stomach. 3. to work out as a nail or peg. 4. to be enraged. 5 to sob.

തേച്ചിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To anoint or rub the body with oil. 2. to perform a certain routine of medicine.

തേച്ചിൽ s Waste from rubbing or wear. തേച്ചിൽ പററുന്നു, To wear away.

തേച്ചുകഴുകുന്നു, കി, വാൻ, v. a To wash off, to clean, to cleanse. തേച്ചുമെഴക്കുന്നു, To wash off to clean.

തേച്ചുകളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ, v. a. To rub or wash off.

തേച്ചുകുളി. s Bathing after rubbing with oil. തേച്ചുകുളിക്കുന്നു, To bathe or wash after rubbing with oil.

തേജനകം s. A kind of reed, 'Saccharum Sara.' അമ എന്ന പുല്ല്.

തേജനം. s. Bamboo. മുള.

തേജനി. s. A plant, 'Aletris hyacinthoides.' പെരുങ്കുരുമ്പ.

തേജസ്വി s. 1. A famous, celebrated person. കീർത്തിയുള്ളവൻ. 2. a bilious person.

തെജസ്സ്. s. 1. Splendour, light, lustre. പ്രകാശം 2, fame, glory. കീൎത്തി. 3. dignity, consequence. പ്രഭാവം 4. strength, power. ബലം. 5. semen virile. ശുക്ലം. 6. gold. പൊന്ന്. 7. bile, the bilious humour. പിത്തം.

തെജിതം. adj. 1. Sharpened, whetted. മൂൎച്ചയാക്കപ്പെട്ട. 2. polished, burnished. തെക്കപ്പെട്ട.

തെജൊമയൻ. s. 1. Fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

തെജൊമയം. s. Splendour, effulgence. ശൊഭ.

തെട്ട്. s. A kind of fish. ഒരുവക മത്സ്യം.

തെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. c. 1. To cause to enquire. 2 to cause to hunt.

തെടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To inquire, to search, to seek. 2. to acquire, to obtain, to procure. 3. to hunt.

തെട്ടം. s. 1. Inquiry, research. 2. gain, acquisition, purchase. 3. hunting.

തെനീച്ച. s. A honey bee.

തെൻ. s. Honey. തെനെടുക്കുന്നു, To gather honey.

തെൻകട്ട. s. The honey comb. തെന്തുള്ളി, A drop of honey.

തെന്മാവ്. s. The sweet mango tree.

തെൻമൊഴി. s. A sweet word, flattery, blandishment.

തെപ്പ്. s 1. Rubbing, fricition. 2. polishing, burnishing.

തെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to polish, burnish, rub, whet, sharpen, &c.

തെപ്പുകല്ല്. s. A stone used for polishing precious stones.

തെപ്പുകൂലി. s. The hire of polishing, &c.

തെപ്പുപലക. s. A whetting board, a board used for sharpening carpenter's tools, &c.

തെപ്പുവൈരം. s. A polished gem.

തെമനം. s. 1. Wetting, moistening, moisture. നനയ്ക്കുക. 2. sauce or condiment. കറി.

തെമം. s. Wet, damp. moisture. നനവ്. adj. Wet, damp, moist. നനഞ്ഞത്.

തെമാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. c. To abrade to waste by using.

തെമാനം. s. 1. Wasting by being handled, used, or rubbed 2. waste from rubbing. തെമാനം കൊടുക്കുന്നു, To pay or make good the waste of any article.

തെമ്പൽ. s. 1. See the preceding. 2. friction. 3, a becoming thin.

തെമ്പാവ്. s. A timber tree.

തെമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To waste by being handled, or used. 2. to grow thin.

തെയില. s. Tea.

തെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To waste by being handled used or rubbed, to be abraded.

തെര്. s. 1. The rim of a bamboo basket or fan. 2. a chariot.

തെര. s. 1. A kind of lean frog. 2. a beggar.

തെരകത്തില s. The leaf of the next mentioned tree used for polishing furniture.

തെരകം. s. A tree, the rough leaves of which are used for polishing furniture with, 'Ficus asperrima'.

തെരട്ട. s. An insect with many feet, and of a reddish colour, 'Julus,' a wall-leech.

തെരത്തപ്പുല്ല്. s. A species of grass, 'Paspalum longifolium'.

തെരാളി. s A chariot warrior.

തെരുന്നു, ന്തു, വാൻ. v. a. To pursue, to approach.

തെരുരുൾ. s. The wheel of a chariot.

തെരൊലി. s. The rumbling noise of a chariot.

തെരൊട്ടം. s. 1. The speed of a carriage. 2. the drawing the idol-car in processions.

തെർ. s. 1. A chariot. 2. an idol-car, a car.

തെർകിടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. To drive a car, or chariot.

തെൎക്കുതിര. s. A carriage horse.

തെൎക്കൊപ്പ്. s. The gear, accoutrements, or traces of a chariot.

തെൎച്ച s. 1. Pursuing, overtaking 2 increase; thriving becoming stout, stoutness.

തെൎച്ചക്രം s. The wheel of a chariot.

തെൎത്തടം. s. The seat of a car or chariot.

തെൎത്തട്ട്. s. 1. The seat of a chariot or carriage. 2. the middle part of a car on which the idol is placed.

തെവതാരം. s. The name of a medicinal tree, a species of pine or fir. This name is erroneously given to Malabar cedar wood.

തെവർ. s. A Hindu deity.

തെവാ. s. The wane or decrease of the moon.

തേവാങ്കം. s. A slouth, an animal moving very slowly.

തേവാരം. s. An offering to a deity.

തേവാരി. s. One who performs an offering to a deity, a priest.

തേവാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To offer.

തേവിടിച്ചി. s. A whore, a prostitute, a woman of ill-fame.

തേവിടച്ചിയാട്ടം. s. The dancing of prostitutes.

തേൾ. s. 1. A scorpion. 2. one of the signs of the zodiac, 'Scorpio' വൃശ്ചികം രാശി.

തേൾക്കടി. s. The sting of a scorpion.

തേർ. s. A kind of broad knife used by toddy drawers.

തോൽ. s. 1. Prosperity, increase. 2. thriving, growing stout.

തേറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To recover from sickness, to amend, to recover strength. 2. to advance, to prosper, to thrive well, to become stout. 4. to be comforted. 5. to believe. 6. to consider.

തേറ. s. The tusk of a boar, or young elephant.

തേററം. s. 1. Recovery of strength. 2. advance, prosperity, increase. 3. stoutness, robustness. 4. comfort, consolation. 5. courage.

തേററാമ്പരൽ. s. The clearing nut, which being bruised and put into water, or rubbed on the side of a water vessel causes the earthy particles, &c., to precipitatre. 'Strychnos potatorum. (Lin.)

തേററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. To comfort, to console. 2. to strengthen, to confirm. 3. to clear or clarify water, to let it settle.

തൈ. s. A young plant in general.

തൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To sew. 2. to stitch, to fasten.

തൈക്കൂറ. s. Value of trees planted.

തൈകൊങ്ക. s. A woman's breast.

തൈജസം. s. 1. splendour. തേജസ്സ്. 2. ghee or oiled butter. നെയ്യ.

തൈജസാവൎത്തിനി. s. A crucible. മൂശ.

തൈതൽ. s. A lath or split bamboo used in underdrawing or ceiling rooms, or making doors, &c.

തൈത്തിരം. s. A flock of patridges. തിത്തിരിപക്ഷി കൂട്ടം.

തൈത്തിയ്യം. s. The second or 'Yajur Veda. of the Hindus.

തൈപ്പ. s. Sewing, stitching, needle-work.

തൈരു. s. Curdled milk, curds, 'tire' തൈർ കലക്കുന്നു. To churn.

തൈക്കടൽ. s. The sea of curds.

തൈക്കലം. s. A churn.

തൈലക്കാരൻ s. An apothecary, an oilman, an oil-monger.

തൈലക്കുപ്പി. s. An oil bottle.

തൈലധാര. s. A constant dripping or oozing of oil,

തൈലപൎണ്ണികം. s. White sandal. വെളുത്ത ചന്ദനം.

തൈലപായിക. s. 1. A cockroach. പാററ. 2. a bat. നരിച്ചീർ.

തൈലം. s. 1. Oil, of the sesamum, &c. എണ്ണ. 2. ointment. 3. medicinal oil, oil obtained from vegetables; essential oil. 4. the juice of a tree, plant, &c.

തൈലിനം. s. A field of sesamum. എള്ളുവിളയുന്നെടം.

തൈവപ്പാല. s. The name of a tree, 'Echites scoleris'.

തൈഷം. s. The month 'Pousha' (December-January.)

തൈഷ്ണ്യം, &c. adj. 1. Hot, warm. 2. pungent. തിഷ്ണമായുള്ള.

തൊങ്കുന്നു,ങ്കി,വാൻ. v. n. 1. To run away. 2. to hang, to be pendent. 3. to follow, to depend on.

തൊങ്ങൻ. s. 1. A thief, a rogue. 2. a worthless man, an idle fellow.

തൊങ്ങൽ s. 1. A border a fringe. 2. ornaments of hanging or drapery. 3. any thing that hangs down, as the train of a gown, or garment, or the border or edge of a cloth. തൊങ്ങലിടുന്നു, To fringe, to hang drapery.

തൊടൽ. s. Touching, a being close.

തൊടുക. s. An enclosed garden, a compound.

തൊടുകുറി. s. 1. A mark on the forehead made with sandal, &c. worn either as an ornament or sectarial distinction. 2. excellence.

തൊടുക്കാര. s. A timber tree, 'Dalbergia oujeiniensis'.

തൊടുക്കാരം. s. 1. Union; juncture. 2. touching. തൊടുക്കാരം തീൎക്കുന്നു, To separate, to put asunder, to divide.

തൊടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. 1. To prepare. 2. to place or put the arrow on the bow. 3. to begin, to commence a work or business. 4. to put together.

തൊടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a. 1. To touch. 2. to feel, to handle. 3 to come in contact. 4 to bite or sting. തൊട്ടുനോക്കുന്നു, To examine by feeling or touching.

തൊടുപ്പു°. s. 1. A method of ploughing. 2. the notch or feathered part of an arrow. തൊടുപ്പിടുന്നു, To plough തൊടുപ്പു മുളയുന്നു, To finish ploughing.

തൊടുവിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to touch.

തൊട്ടു°. part. 1. Concerning, with respect to, because. 2. therefore, hence. 3. from, since, from that time.

തൊട്ടാലൊട്ടി. s. An ear-snake, a phosphorus worm.

തൊട്ടാവാടി. s. 1. A sensitive plant, 'Cœsalpinia mimosoides.' 2. another sensitive plant, 'Oxalis sensitiva'. 3. another kind, 'Mimosa pudica'. (Lin.) 4. the rat thorn plant, 'Spinifex squemosus'.

തൊട്ടി s. 1. A manger 2. a trough. a laver. 3. a font. 4. a cradle, a kind of swinging cot. 5. a long narrow garden.

തൊട്ടിക്കട്ടിൽ. s. A child's cradle.

തൊട്ടിപ്പാഷാണം. s. A kind of arsenic, orpiment.

തൊട്ടിയൻ. s. A name of a certain tribe originally from the north, settled in the Coimbatore district and Paulghaut,

തൊട്ടിയവിദ്യ. s. A treatise on or the practice of enchantments, or witchcraft.

തൊട്ടിൽ. s. A cradle.

തൊട്ടിൽപാട്ടു°. s. A cradle hymn.

തൊണ്ടു° s. 1. A space or passage between two mud walls. 2. fibrous coat or husk of a cocoa-nut, &c. 3. a log of wood suspended from the neck of cattle to prevent them running away.

തൊണ്ട. s 1. The throat. തൊണ്ടയ്ക്കു പിടിക്കുന്നു, To take one by the throat. തൊണ്ട പിടിച്ചു ഞെക്കുന്നു, To throttle one.

തൊണ്ടക്കനപ്പു°. s. Forcible expectoration, arising from having swallowed any thing rancid.

തൊണ്ടക്കുഴി. s. The pit or cavity of the throat.

തൊണ്ടൻ. s. 1. An old man. 2. a fool, a low mean person. adj. Having a thick skin, or rind.

തൊണ്ടയടപ്പു°. s. Hoarseness. തൊണ്ടയടയ്ക്കുന്നു, To be hoarse.

തൊണ്ടി. s. 1. A tree so called, 'Callicarpa lanata.' (Willd.) 2. a woolly Callicarp. 3. an old woman. 4. any thing stolen.

തൊണ്ടിത്തേരകം. s. A tree having a roughish leaf.

തൊണ്ണു°. s. The gums.

തൊണ്ണൻ. s. The shell, &c of a young cocoa-nut. 2. one who is toothless.

തൊണ്ണൂറു°. adj. Numeral, Ninety.

തൊത്തു°. s. A bunch of flowers on a branch.

തൊന്തി. s. 1. A pot belly. 2. one who has a pot belly.

തൊന്തിവയറൻ. s. One who has a pot belly.

തൊപ്പി. s. 1. A hat, a bonnet, a cap. 2. the upper part of the skull. 3. a kind of cup or covering at the stem of a cocoa-nut or betel-nut 4. the skin or husk of seeds. 5. defeat at dice. തൊപ്പികിട്ടുന്നു, തൊപ്പിയാകുന്നു, To be defeated at play.

തൊപ്പിക്കാരൻ. s. One who wears a hat.

തൊപ്പിപ്പാള. s. A hat or cap made of the thick film or sheath of the betel-nut tree.

തൊപ്പിമദ്ദളം. s. A kind of musical instrument or small drum.

തൊലി. s. 1. The skin of man or beast. 2. a hide. 3. the peel or rind of fruit. 4. the bark of trees, &c. 5. the husk of seeds.

തൊലിക്കൽ. s. Peeling, flaying.

തൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To peel, to skin, to flay.

തൊലിപ്പു°. s. Peeling, flaying.

തൊലിപ്പനരി. s. Rice with only the outward husk removed, rice not well beaten.

തൊലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be peeled, to be flayed.

തൊല്ല s. 1. Trouble, difficulty, annoyance, plague, vexation. 2. vexatious business, care, sorrow. 3. danger. തൊല്ലയായിരിക്കുന്നു, To be difficult, troublesome, vexatious, &c.

തൊള്ള. s 1. The mouth. 2. clamour, noise, loud noise. 3. a large hole. തൊള്ളയിടുന്നു, To clamour, to make a loud noise. തൊള്ള പൊളിക്കുന്നു, To make a noise with the mouth in token of not knowing what is asked. 2. to die.

തൊഴൽ. s. The act of adorning, worshipping.

തൊഴി. s. 1. A kick, a blow with the foot. 2. beating the breast from grief.

തൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To kick, to strike with the foot. 2. to beat the breast from grief.

തൊഴിലാളി. s, An artificer, a mechanic, a workman, a trader, a merchant.

തൊഴിൽ. s. 1. Trade, business, occupation. 2. work, action, workmanship. 3. exercise, or acting. തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നു, To labour, to traffic.

തൊഴകൈ. s. The juncture of two leaves.

തൊഴക്കണ്ണി. s. A plant, 'Hedysarum gyrans.'

തൊഴക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To bend the body backwards and turn the feet over the head, to turn a summerset,

തൊഴുത്തു°. s. A stable, a cow-house, a sheep-fold.

തൊഴുന്നു, ളു, വാൻ. v. a. To adore, to worship, to reverence with both hands put together. തൊഴുതുനില്ക്കുന്നു, To stand in a posture of reverence.

തൊഴുവം. s. A cow-house, a sheep-fold.

തോകം. s. A child, a son, or daughter, a male or female offspring. പൈതൽ. adj. Little, small. അല്പം.

തോക്കു°. s. A gun in general.

തോക്കു°. s. A bunch of black pepper.

തോക്കുകാരൻ. s. One who carries, or is armed with, a gun.

തോക്കുപുര, s. Armoury, or place where arms are deposited.

തോക്കുവെടി. s. The firing of a gun.

തോക്മം. s. 1. Green, or unripe barley. പച്ചയവം. 2. green (the colour.) പച്ചനിറം. 3. the wax of the ear. ചെവിപ്പീ.

തോടു°. s. 1. A brook, a canal, a channel, a ditch. 2. the skin or husk of some kinds of fruit.

തോടു°. s. An ear-ring.

തോടയം. s. 1. The beginning or commencement of a drama or the prelude to instrumental or vocal music. 2. a prologue, an overture. 3. the invocation to various gods at the opening of a dramatic performance.

തോടി. s. A mode of music. ഒരു രാഗം.

തോട്ടക്കാരൻ. s. A gardener.

തോട്ടപ്പുഴ. s. A garden grub.

തോട്ടം. s. A garden, an orchard.

തോട്ടാ. s. A cartridge.

തോട്ടാപ്പെട്ടി. s. A cartridge box.

തോട്ടി. s. 1. The hook used to drive or guide an elephant. 2. a long pole used for sweeping the tops of rooms, &c. 3. a hook used to pluck fruit.

തോട്ടിക്കോൽ. s. A staff to which a hook is fixed.

തോണി. s. 1. A large boat, a dhoney. 2. a ferry boat. 3. a large wooden vessel used for putting any person in who has been seriously hurt, and rubbing with oil, &c. 4. a vessel or kind of wooden spout used for watering rice corn fields. 5. a watering trough. തോണി കടത്തുന്നു, To ferry a boat over a river. തോണി കടക്കുന്നു, A boat to cross a river.

തോണിക്കടവു°. s. A landing place.

തോണിക്കാരൻ s. A boat man; a waterman.

തോണിക്കൂലി. s. Boat hire.

തോണിപ്പുര. s. A boat house.

തോണ്ടു°. s. See തോണ്ടൽ.

തോണ്ട. s. The smooth-fruited castor oil plant or Palma 'Christi, Ricinus inermis.' (Lin.),

തോണ്ടൽ s. 1. Digging in the ground, digging up or out. 2. cleaning a well, &c. 3. banking. 4. plucking off, culling with a hook.

തോണ്ടി, s. A small earthen vessel for drawing water, &c.

തോണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. 1. To dig up, to dig out; to cut out. 2. to clean out a well, &c. 3. to pluck fruit with a hook. 4. to throw up a bank. തോണ്ടിക്കളയുന്നു, To remove any thing with a stick, &c. തോണ്ടിക്കെട്ടുന്നു, To make a bank. തോണ്ടിപ്പറിക്കുന്നു, To pluck off, to cull with a hook. തോണ്ടിയെടുക്കുന്നു, To drag and take up or out, to dig out.

തോതു°. s. A measure, a gage or gauge, a standard. തോതിടുന്നു, To measure, to gage or gauge. തോതുപിടിക്കുന്നു, To take the measure of any thing.

തോത്രം. s. 1. A stick, or bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant ആനവളർ. 2. any goad or pike for driving cattle. മുടിങ്കോൽ.

തോദനം. s. 1. A goad, &c., see the preceding മുടിങ്കോൽ. 2. pain, vexation, uneasiness, affliction from disease, &c. വേദന, തോദനം ചെയ്യുന്നു. 1. To goad. 2. to afflict with pain.

തോദം. s. Pain, anguish. vexation, torture, uneasiness, either of body or mind. വേദന.

തോനെ. adv. Much, many.

തോന്നൽ. s. Imagination; fancy; conception recollection, suggestion, insinuation.

തോന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To put into another's mind, to suggest, to insinuate.

തോന്നിയവാസം. s. Self conceit, violence, rashness, ungovernableness.

തോന്നിയവാസി. s. A head-strong, violent, rash, ungovernable person, a self-conceited person.

തോന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ v. n. 1. To think, to conjecture, to conceive, to fancy, to imagine. 2. to seem; to appear to the imagination, with the dative of the person. ഇനിക്ക് അപ്രകാരം തോന്നുന്നു, I think so. It 'appears, or seems' so to me. 3. to arise, to spring, to come into existence. 4. to be sensible. തോന്നിയതു പറയുന്നു, To speak evil of, to rail at, to abuse, to speak what comes in the mind.

തോപ്പ്. s. A grove, or 'tope' or clump of trees, a tuft of trees.

തോമരം. s. 1. An iron crow, a club, or lance. ഇരിമ്പുപാര. 2. a dart. വേൽ. 3. a large lance. പിലിക്കുന്തം. 4. a javelin. ചാട്ടുകുന്തം.

തോമ്പ്. s. Corn, before it is winnowed,

തോയജം. s. A lotus, or water lily ആമ്പൽ Any aquatic plant: any thing produced in the water, as fish, &c. താമര ഇത്യാദി.

തോയദം, s. 1. A cloud. മേഘം. 2. a fragrant grass, 'Cyperus rotundus. മുത്തങ്ങാ.

തോയപിപ്പലി. s. 1. A plant, aquatic long. pepper, 'Jussieua repens'. നീർതിപ്പലി. 2. a tree, the poplar leaved Croton or tallow tree 'Croton sebiferum.'

തോയകരം. s. A pool, a pond. വെള്ളം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം, കുളം.

തോയം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a medicinal plant. a drug. See ഇരുവേലി.

തോര. s. 1. A kind of lentil or pulse. 2. a truss or cloth worn over the privites to conceal them.

തോരണദീപം. s. A row of lights, an illumination.

തോരണം. s. 1 Ropes or lines or lines adorned with leaves, twigs hung over the doorway, accross the streets and high road on joyful or triumphal occasions. 2. an ornamented arch of a gate or door way. തോരണം കെട്ടുന്നു, തോരണം നാട്ടുന്നു, To decorate the streets, &c. in such manner.

തോരൻ. s. 1. Sauce, condiment. 2. a cloth worn over the privites to conceal them.

തോരപ്പുരിപ്പ്. s. Sauce, condiment.

തോരയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To air or dry a cloth, &c.

തോരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To be dried, to grow or become dry. 2. to become fair.

തോർച്ച. s. 1. Dryness, fair weather, becoming fair. 2. drying, airing,

തോർത്തൽ. s. 1. The act of wiping. 2. airing.

തോർത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ, v. a. To wipe, to rub dry as the body or head after bathing, to dry,

തോർത്തുമുണ്ട്. s. A cloth to wipe with, a hand towel or cloth.

തോർമ്മ. s. See തോർച്ച.

തോല. s. A tola a weight of gold or silver, the weight of a silver rupee.

തോലണ്ടി. s. An unripe mangoe.

തോലനം. s. A weight.

തോലൻ, s. A proper name, the minister of 'Cheruman Perumal.'

തോലി. s. 1. Defeat, loss, misfortune, bad or illsuccess 2. detriment. 3. useless application തോലിപിണയുന്നു, തോലിവരുന്നു, 1. To be defeated, to meet with bad success. 2. to lose a cause, battle, game, &c., to suffer loss.

തോലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To cover with leather. 2. to wear a leather belt.

തോലുണ്ടി. s. A kind of coin made of leather,

തോലുളി. s. A shoe-maker's knife, a currier's knife.

തോലുറ. s. 1, A leathern sheath. 2. a leathern bag used in feeding horses, 3. a leathern bucket for drawing water.

തോൽ. s. 1 The skin of man or beast. 2. the rind of fruit: the bark of trees. 3. leather. 4. green leaves, &c. used as manure and put to the root of trees and plants. തോലുരിക്കുന്നു, To peel, or strip off the skin, to flay, to bark തോലടക്കുന്നു, To peel to bark.

തോൽക്കാശ്. s. A kind of coin made of leather.

തോൽക്കുടം. s. 1. A leathern bottle, or bag. 2. a leathern oil vessel.

തോല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. 1. To be overcome, to be defeated, to lose a game, battle. or suit.

2. to be cheated. തോററുപോകുന്നു, To meet with bad success, to be defeated, to suffer loss.

തോൽക്കൊമ്പു്. s. The young horns of animals.

തോൽക്കൊല്ലൻ. s. A tanner, a currier, a worker in leather.

തോൽതോണി. s. A kind of basket, or round ferry boat covered with leather.

തോല്പടക്കം. s. A kind of cracker made of leather and gun-powder.

തോല്പരിച. s. A leathern shield.

തോല്പാ. s. A leathern bag used in feeding horses.

തോല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To beat, to overcome, to vanquish, to defeat, to baffle, to drive away. 2. to cause to cheat,

തോല്പെട്ടി. s. A trunk covered with leather.

തോൽമുട്ട. s. A soft egg, one laid without a shell.

തോൽവഞ്ചി. s. A boat made of leather, and used for crossing rivers,

തോൽവാറു്. s. 1. A leathern thong. 2. a leathern girdle.

തോൽസഞ്ചി A leather bag.

തോഷണം. s. Joy, gladness, happiness, pleasure. സന്തോഷം.

തോഷം. s. Joy, gladness, happiness, pleasure സന്തോഷം.

തോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rejoice, to be pleased, to be happy, to exult, to triumph.

തോഷിതൻ. s. One who is joyful, happy,

തോഷിതം. &c. adj Rejoiced, happy. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട.

തോഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make glad, joyful, happy.

തോൾ. s. The shoulder. തോൾകൊള്ളുന്നു. To apply the shoulder in order to carry or raise any burden. തോൾമാററുന്നു, To remove a burden from one shoulder to the other,

തോൾപ്പലക. s. The shoulder blade,

തോൾപ്പൂട്ടു്. s. A shoulder joint

തോൾമാല. s. An ornamental chain worn around the neck.

തോൾമാറാപ്പു്. s. A bundle carried on the shoulder.

തോൾമാററം. s. Removing a burden from one shoulder to the other.

തോൾവള. s. an ornament worn upon the shoulders by kings.

തോഴൻ. s. A companion, a fellow, an associate, a bridegroom's attendant.

തോഴ്മ. s. Fellowship, companionship, association, intercourse.

തോഴം. s. Fellowshib, companionship, association.

തോഴി. s. A female companion, an associate, a bride's maid.

തോറും. An affix. Each one, every ദിവസം തോറും, Each day, everyd ay. daily. മാസംതോറും, Every month, monthly. ഭവനം തോറും. From house to house.

തോററക്കളം. s. A kind of song respecting Kali used by the Pariahs or Mannars. തോററക്കളം പാടുന്നു. To sing such a song.

തോററം. s. 1. A kind of song respecting Kali 2. quickening, restoring to life. 3. producing. 4. healing, curing.

തോററവൻ s. One who is conquered, vanquished, defeated.

തോററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. To quicken, to restore to life. 2. to cure, to heal. 3. to beget, to produce.

തൌൎയ്യത്രികം. s. Symphony: the union of song, dance, and instrumental music. ആട്ടവും പാട്ടും കൊട്ടും കൂടിയതു്.

തൌലികൻ. s. A painter, a drawer, a writer ചിത്രമെഴുതുന്നവൻ, എഴുത്തുകാരൻ.

തൌക്ഷികം. s. A sign in the zodiac, 'Sagittarius. ധനുരാശി.

ത്യക്തം, &c. adj. Left, quitted, relinquished, abdicated, deserted, abandoned, forsaken. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

ത്യജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To abandon, to quit to leave, to resign, to relinquish, to forsake, to reject, to abdicate. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ത്യാഗം. s. 1. Gift, donation. ദാനം 2. generosity, liberality, munificence. ഔദാൎയ്യം. 3. relinquishing, resignation of. abandoning, leaving, deserting, &c. ഉപേക്ഷ.

ത്യാഗി. s. 1. A donor, a giver. ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ. 2. an abandoner, a deserter. ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ത്യാജ്യം, &c. adj. To be left, abandoned, forsaken, &c. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻതക്ക.

ത്രപ. s. Shame, modesty, bashfulness. ലജ്ജ.

ത്രപു. s. 1. Tin. വെള്ളീയം. 2. lead.

ത്രപുലം. s. Tin. വെള്ളീയം.

ത്രപുഷം. s. Tin. വെള്ളീയം.

ത്രയത്വം. s. Triplicity; used as an adopted phrase for the Holy Trinity; not ത്രിത്വം as is generally used.

ത്രയം, adj Three. s. The three. മൂന്ന°.

ത്രയി. s. The three 'Vedas' collectively; that is omitting the 'Atharvan' which, not being a text book for the customary religious rites of the 'Hindus' is considered very commonly, rather as an appendix to the other three, than a fourth work of equal authority. മൂന്ന° വേദം.

ത്രയിതനു. s. The sun, as celebrated throughout the 'Vedas.' ആദിത്യൻ.

ത്രയിധൎമ്മം. s. Duty enjoined by the 'Vedas' modes of sacrifices, &c. prescribed by them. വേദവിധി.

ത്രയോദശം, adj. Thirteenth. 13.

ത്രയോദശി. s. The thirteenth lunar day, of either the dark or light fortnight.

ത്ര്യംബകൻ. s. SIVA. ശിവൻ.

ത്രസം, &c. adj. Moveable, loco-motive ചരം.

ത്രസരം. s. A shuttle. നെയ°ത്തച്ച°, ഓടം

ത്രസ്തം, &c. adj. Fearful, timid, afraid. ഭയമുള്ള.

ത്രസനു. s. A coward. one who is fearful, timid. പേടിക്കുന്നവൻ.

ത്രസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To fear, to be fearful, or timid. ഭയപ്പെടുന്നു.

ത്രാണനം. s. See the following.

ത്രാണം. s. Preserving, protection. രക്ഷ. adj. Preserved, saved, guarded, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°. ത്രാണം or ത്രാണനം ചെയ്യുന്നു. To preserve, to save, to guard, to protect.

ത്രാണി. s. Strength, power, ability, capacity, qualification.

ത്രാണിയുള്ളവൻ. s One who is able, capable, strong, powerful.

ത്രാതം, &c. adj. Preserved, saved, guarded, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

ത്രാതാവു°. s. A preserver, a protector. രക്ഷിതാവു°.

ത്രാപുഷം, adj. Made of tin. വെള്ളീയം കൊണ്ടു° ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു°.

ത്രായന്തി. s. 1. A medical plant. ബ്രഹ്മി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ത്രായമാണ. s. 1. A medicinal plant. ബ്രഹ്മി. a preserver, preserving. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ത്രാസ°. s. A pair of scales, a balance.

ത്രാസം. s. Fear, terror. ഭയം.

ത്രി. adj. Numeral. Three. 3.

ത്രികകുത്തു°. s. The name of a mountain with three peaks. ത്രികൂടപൎവ്വതം.

ത്രികടു. s. The aggregate of three spices, viz, Black and long pepper and dry ginger. ചുക്ക°, മുളക°, തിപ്പലി.

ത്രികം. s. 1. The aggregate of three. 2. the lower part of the spine.

ത്രികാ. s. 1. A triangular frame or bar acrross the mouth of a well over which passes the rope of the bucket, or to which one end of it is tied, to guard against it's slipping. തുടി. 2. a wooden frame at the mouth of a well or the upper part of the well. 3. a frame at the bottom of a well, on which the masonry rests. നെല്ലിപ്പലക.

ത്രികാലജ്ഞൻ. s. The omniscient Being, as acquainted with the past, present, and future.

ത്രികാലം. s. The three tenses; the past, ഭൂതം; the future, ഭവിഷ്യൽ, and present, വൎത്തമാനം.

ത്രികൂടം. s. 1. The name of a mountain in the Indian peninsula. 2. a mountain with three peaks.

ത്രികോണം. s. A triangle. adj. Triangular.

ത്രികോല്പക്കൊന്ന. s. The square-stalked bindweed or Indian Jalap, 'Convolvulus turpethum.'

ത്രിഖട്വം. s. The aggregate of three beds.

ത്രിഗുണം s. The aggregate of three qualities incident to human nature, as light or moral excellence, passion, darkness. adj. Thrice, three times, triple. മുമ്മടങ്ങ°.

ത്രിഗുണാകൃതം. adj. Thrice ploughed, (a field, &c.) മുച്ചാലുഴതതു°.

ത്രിഗുണിതം, &c. adj 1. Multiplied by three. മൂന്നുകൊണ്ടു° പെരുക്കിയതു°. 2. three-fold. മുന്നിരട്ടി.

ത്രിജാതം. s. The aggregate of three medicaments, viz Cardamoms, cinnamon, and the leaves of the 'Tamala' tree. ഏലം, ഏലവംഗം, പച്ചില.

ത്രിതയം. adj. 1. Third. മൂന്നാമത്തെ. 2. three. മൂന്ന്.

ത്രിതക്ഷൻ. s. An assemblage of three carpenters.

ത്രിതീയ. s. The third day of either lunar fortnight after the new or full moon.

ത്രിതീയാകൃതം, &c. adj. Thrice ploughed, (a field, &c.) മുച്ചാലുഴുതത്.

ത്രിദണ്ഡി. s. A wandering devotee, one who carries three long bamboo staves in his right hand. ഭിക്ഷു.

ത്രിദശൻ. s. A god, a deity. ദേവൻ.

ത്രിദശം. &c. adj. Thirteenth പതിമൂന്നാമത്.

ത്രിദശാലയം. s. Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിദിനം. s. The agregate of three days. മൂന്ന ദിവസം.

ത്രിദിവം. s. Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിദിവേശൻ. s. A god, a deity. ദേവൻ.

ത്രിദിവൌകസ്. s. A god, a deity. ദേവൻ.

ത്രിദോഷം. s. Disorder of the three humours of the body, vitiarion of the bile, blood and phlegm. വാതം, പിത്തം, കഫം.

ത്രിദോഷകോപം. s. A kind of paralytic disease.

ത്രിധാ. adj. 1. In three ways. മൂന്നുപ്രകാരം. 2. thrice. മൂന്നുപ്രാവശ്യം.

ത്രിധാര. s. The milk-edge plant, the twisted sprurge, 'Euphorbia antiquorum. ചതുരക്കള്ളി.

ത്രിനേത്രൻ. s. A name of SIVA, as having three eyes. ശിവൻ.

ത്രിപട. s. A beating of time in music.

ത്രിപഥഗ. s. A name of the river. 'Ganges' ഗംഗ.

ത്രിപഥം. s. A place where three roads meet. മുക്കവലവഴി.

ത്രിപദി. s. 1. A creeper, 'Cissus pedata' ഒരു വള്ളി. 2. a small medicinal plant bearing a red flower. ചെറുപ്പുള്ളടി.

ത്രിപൎണ്ണി. s. Wild cotton. കാട്ടുപരുത്തി.

ത്രിപുട. s. 1. Small cardamoms. ഏലത്തരി. 2. the Indian jalap, 'Convolvulus turpethum ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

ത്രിപുണ്ഡ്രം. s. Three curved horizontal marks made across the forehead with cow dung ashes, &c. കുറി.

ത്രിപുര. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ത്രിപുരാന്തകൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ത്രിഫല. s. An aggregate of three medicinal fruits, the three myrobalans, viz. two species of Terminalia and a species of Phyllanthus. കടുക്കാ. നെല്ലിക്കാ. താന്നിക്ക,

ത്രിഭണ്ഡി. s. The Indian jalap. ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

ത്രിഭദ്രം. s. Cohabitation, copulation.

ത്രിഭുവനം. s. The three worlds, heaven, earth and hell. സ്വൎഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം.

ത്രിമധുരം. s. The aggregate of taree delicacies. viz. honey. sugar, and plantains. തേൻ. പഞ്ചസാര, കദളിപ്പഴം.

ത്രിമൂൎത്തി. s. 1. The Hindu Triad, or united form of BRAHMA, VISHNU, SIVA. 2. one possessing three forms or modes of being.

ത്രിംശൽ. adj. Thirty. മുപ്പത്.

ത്രിയാംഗുലി. s Three-lobed kidney bean, 'Phaseolus trilobus.

ത്രിയാമ. s. Night. രാത്രി.

ത്രിരാത്രം. s. Three nights collectively, or the duration of three nights. മൂന്നുരാത്രി.

ത്രിരേഖ. s. 1. A conch. ശംഖ്. 2. a neck marked with three lines like a conch. വലിത്രയമുള്ള കഴുത്ത്.

ത്രിലിംഗം. s. The three genders, masculine, faminine and neuter.

ത്രിലോകം. s. The three worlds, heaven, earth. and hell.

ത്രിലോചനൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ത്രിവൎഗ്ഗം. s. 1. Three human objects or pursuits, as love, duty, and wealth. കാമം. ധൎമ്മം, അൎത്ഥം 2. three conditions of a king or state, prosperity, evenness and decay or loss, gain, equality, &c. 3 the three qualities of nature, purity. blindness, and depravity.

ത്രിവലി. s. An aggregate of three lines across the abdomen.

ത്രിവിക്രമൻ. s. 1. A name of VISHNU, crossing over the three worlds in three steps, to the discomfiiture of 'Bali' വിഷ്ണു. 2. the name of a king

ത്രിവിധം. adj. In three ways, threefold. മൂന്നുപ്രകാരം. മൂന്നിരട്ടി.

ത്രിവിഷ്ടപം. s. Heaven or paradise. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിവൃത. s. The Indian jalap. ത്രികോല്പക്കൊന്ന

ത്രിവൃത്ത് s, See the preceding.

ത്രിവേണി. s. A name of the 'Ganges' ഗംഗ.

ത്രിശാല. s. A building with two wings attached.

ത്രിശൂലം. s. A trident, a three pointed pike or spear, especially the crest of SIVA. മൂന്നു മുനയുള്ളശൂലം.

ത്രിസന്ധ്യം. s. The three periods of the day. or morning noon and evening. പ്രഭാതം, മദ്ധ്യാഹ്നം. സന്ധ്യ.

ത്രിസീത്യം, &c. adj. Thrice ploughed (a field, &c.) മുച്ചാലുഴതതു്.

ത്രിസ്രോതസ്സ്. s. A name of the river 'Ganges' ഗംഗ.

ത്രിഹല്യം, &c. adj. Thrice ploughed (a field, &c.) മുച്ചാലുഴതതു്.

ത്രിഹായണി. s. A heifer three years old. മൂന്നു വയസ്സുള്ള പശു.

ത്രിക്ഷണൻ. s. A name of SIVA having three eyes. ശിവൻ.

ത്രുടനം. s. Cutting, dividing. ഛേദനം.

ത്രുടി. s. 1. Small cardamoms. ചിറ്റേലം. 2. a short time, a moment. ക്ഷണനേരം. adj. Little, small.

ത്രേത. s. 1. The second 'Yug' or silver age of the Hindus, represented to contain 1,296,000. years. ത്രേതായുഗം. 2. the sacred fires collectivly, or the southern household, and sacrificial fires. അഗ്നിയത്രം.

ത്രേതാഗ്നി. s. See the preceding 2nd meaning.

ത്രൈകാലികം, adj. Relating to the past, present and future. മൂന്നുകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചതു്.

ത്രൈഗുണ്യം. adj. Relating to the aggregate of three qualities. ത്രിഗുണസംബന്ധമായുള്ള.

ത്രൈപക്ഷം. s. The aggregate of three fortnights, or 45 days. നാല്പത്തഞ്ചുദിവസം.

ത്രൈരാശികം. s, The rule of three.

ത്രൈലോക്യനാഥൻ. s. 1. The LORD of the three worlds. ദൈവം. 2. a name of VISHNU വിഷ്ണു.

ത്രൈലോക്യം, s. The three worlds. മൂന്നു ലോകം.

ത്രൈധാ. ind. In three ways, threefold. മൂന്നു വിധം.

ത്രോടി. s. A beak, or bill of a bird. കൊക്കു് or ചുണ്ടു്.

ത്ര്യംഗടം. s, A sling, or three strings like those of a balance, suspended to either end of a pole for the purpose of carrying burdens. കാവടി ഉറി.

ത്ര്യംബ്യ, s. A heifer three years old. മൂന്നുവയസ്സുള്ള പശു.

ത്ര്യംബകൻ. s A name of SIVA. ശിവൻ

ത്ര്യംബകസഖൻ. s. 'Visravana or Cubera' the god of wealth. കുബേരൻ.

ത്ര്യവസ്ഥ, s. 1. A generie term including three states, viz. Watchful care, ജാഗ്രൽ; busy dreaming സ്വപ്നം; insensibility, സുഷുപ്തി. 2, three stages of life; infancy, youth, age.

ത്ര്യക്ഷൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ത്ര്യൂഷണം. s. The three spices collectively. or dried ginger, black pepper and long pepper. മുക്കടു.

ത്വക്ക. s. 1. The skin, rind, bark, peel or husk. തൊലി. 2. woody cassia. ലവംഗത്തൊലി. 3. rope tied to any vessel to carry it by.

ത്വക്പത്രം. s. Woody cassia. ലവംഗം,

ത്വക്പുഷ്പം, s. 1. Blotch scab, cutaneous eruption. ചിരങ്ങു്, തഴതണ്ണം. 2. erection of the hairs of the body, horripilation. രോമാഞ്ചം.

ത്വക്പുഷ്പിക, s, Scab, blotch, cutaneous eruption. ചിരങ്ങ്, തഴതണ്ണം.

ത്വക്സാരം s. A bamboo. മുള

ത്വക്ക്ഷീര. s. 1. The manna or milk ol the bamboo, 2. arrow root. കൂവനൂറു്.

ത്വഗിന്ദ്രിയം. s Skin, തൊലി.

ത്വചം. s. 1. Skin, bark, rind. തൊലി. 2. woody cassia. ലവംഗം.

ത്വം, &c. adj. Other, different. s. An affix to nouns signifying condition, as ദൈവം, God' ദൈവത്വം, Godhead; മനുഷ്യൻ. man മനുഷ്യത്വം. manhood. 2. in Sanscrit the second personal pronoun Thou, you.

ത്വര. s. Haste, speed. വേഗം.

ത്വരണം. s. Making haste, velocity, hurry. അതിവേഗം.

ത്വരിതം. s. Swiftness, dispatch, haste. അതിവേഗം. adv. Quickly, swiftly അതിവേഗത്തിൽ. ത്വരിതപ്പെടുന്നു. To be in a hurry.

ത്വരിതോദിതം. adj. Spoken fast, hurried, speaking fast or hurried. ഉഴറിപ്പറക.

ത്വഷ്ടം, &c. adj. Pared, made thin. ചെത്തപ്പെട്ടതു്.

ത്വഷ്ടാവു്. s 1. A carpenter. ആശാരി. 2. a name of 'Viswacarma,' the artizan of the gods. വിശ്വകർമ്മാവു്. 3. the sun. ആദിത്യൻ. 4. Brahma'. ബ്രഹ്മാവു്.

ത്വിട്ടു്. s. 1. Light, splendour. പ്രകാശം. 2. beauty ശോഭ.

ത്വിഷാംപതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ത്സരു. s. The hilt, or handle of a sword, &c. വാൾപ്പിടി.

ഥ. The seventeenth consonant in the Malayalam alphabet, and second of the dental class: it is the asperate of the preceding letter and expressed by 'Th,' but no word in the language commences with it.

ദ. The third letter of the dental class and eighteenth consonant in the Malayalam alphabet corresponding to the letter D.

ദഗ്ധം, &c. adj. Burnt, scorched, consumed by fire. കരിഞ്ഞതു്, ദഹിക്കപ്പെട്ടതു്.

ദഗ്ധിക. s. Scorched rice. കരിഞ്ഞ ചോറു്.

ദണ്ഡു്. s. 1. A stick, a staff, a club, a cudgel. 2. a long measure or 'pole' of four cubits. 3. the rod of an ascetic. 4. punishment. 5. the yard of a flag-staff. 6. a line or large column of troops.

ദണ്ഡകം. s. 1. A sort of metre in Sanscrit poetry the stanza of which exceeds 27 syllables and may extend to 200. ഒരു രാഗഭേദം. 2. a country on the north-east coast of the peninsula, containing the celebrated forest. കൊണ്ടാരണ്യം.

ദണ്ഡകാഷ്ഠം. s. A stick, a staff. വടി.

ദണ്ഡക്കാരൻ. s. A sick person.

ദണ്ഡധരൻ. s. 1. A name of 'Yama,' from bearing a club. യമൻ. 2. a king. രാജാവു്. 3. a potter. കുശവൻ. 4. one having a stick or staff. വടിപിടിച്ചവൻ.

ദണ്ഡനമസ്കാരം. s. Prostration, salutation, compliment, respects; the joining of the hands in token of respect.

ദണ്ഡനം. s. See ദണ്ഡം.

ദണ്ഡനായകൻ. s. The general of an army, a magistrate, or one invested with authority to punish. സേനാപതി, ശിക്ഷിപ്പാൻ അധികാരമുള്ളവൻ.

ദണ്ഡനീതി. s. Ethics, the system of morals taught by 'Chanacya,' and others. നീതിശാസ്ത്രം.

ദണ്ഡപാണി. s. 1. One who carries a stick in his hand. വടിക്കാരൻ. 2. a name of 'Yama.' യമൻ. 3. a king. രാജാവു്.

ദണ്ഡപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a, To afflict, to punish, to chastise.

ദണ്ഡം. s. 1. A stick, a staff. വടി. 2. a long measure or pole of four cubits. 3. an instrument of punishment, or punishment, infliction of punishment. 4. a fine, amercement, penalty. 5. a line or column of troops. 6. an army. 7. pain, suffering, both bodily and mental, 8. sickness, disease. 9. a handle of an umbrella. ദണ്ഡം ചെയ്യുന്നു, To inflict punishment. ദണ്ഡംപിടിക്കുന്നു, To be or become sick.

ദണ്ഡയാത്ര. s. 1. Subjection or conquest of a region or quarter. 2. a bridal procession. 3. procession moving in state, or with attendants.

ദണ്ഡയാമൻ. s. A name of 'Yama'. യമൻ.

ദണ്ഡവിധി. s. Condemnation.

ദണ്ഡവിഷ്കംഭം. s. A post or stake round which plays the string that works the churning stick. കടക്കോൽതണ്ടു്.

ദണ്ഡാജിനം. s. Deceit, fraud, cheating roguery. വഞ്ചന, ചതിവു്.

ദണ്ഡായുധപാണി. s. A name of 'Subrahmanya. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ദണ്ഡാഹതം. s. Butter-milk. മോരു്.

ദണ്ഡിക. s. 1. Wooden poles fastened in the wall to support the roof. 2. the yard of a flag-staff.

ദണ്ഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To punish, to chastise, to chasten, correct. 2. to labour or work hard. 3. to cultivate the ground carefully. 4. to exercise in fencing, &c.

ദണ്ഡിപ്പു്. s. 1. Working hard. 2. labour, care. 3. tight rope dancing, fencing, acting, &c. 4. punishment, chastisement. 5. subduing, subjecting.

ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to punish, chastise, or torture. 2. to exercise in fencing, &c. 3. to subdue, to subject.

ദണ്ഡിപ്പകാരൻ. s. 1. A tight rope dancer, an actor, a fencer. 2. one who works or labours hard.

ദണ്ഡീ. s 1. A doorkeeper, a warder, a porter. കാവൽക്കാരൻ. 2. a staff or mace bearer. 3. one who walks with a stick. വടിക്കാരൻ. 4. a 'Jaina' saint. 5. a name of 'Yama'. യമൻ.

ദണ്ഡ്യൻ. s. One who deserves punishment. ദണ്ഡിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

ദത്തു. s. Adoption.

ദത്തുപുത്രൻ. s. 1. An adopted son, 2. a son given away by his natural parents to persons engaged to adopt him.

ദത്തം, &c. adj. 1. Given, presented, made over, assigned. 2. adopted 3. preserved, protected ദത്തം ചെയ്യുന്നു, To give, to present, to make over, to assign.

ദത്താവകാശം. s. Right of adoption.

ദത്താക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To adopt. ദത്തെടുക്കുന്നു, ദത്തുവെക്കുന്നു, To admit into a state of adoption, to make over or assign property to another. ദത്തു കരേറുന്നു, To enter on or assume any thing made over to one. ദത്തൊഴിയുന്നു, To relinquish or resign any thing previously made over or presented.

ദത്താപഹാരം. s. Taking back a thing given. resumption of a gift. കൊടുത്തതിനെ തിരികെ വാങ്ങുക. ദത്താപഹാരം ചെയ്യുന്നു, To take back a thing given, to resume a gift.

ദത്താപഹാരി. s. One who takes back a gift.

ദത്തോല. s. A writing or deed of adoption.

ദദ്രു. s. Cutaneous and herpetic eruption. തഴുതണ്ണം

ദദ്രുഘ്നം s. A kind of Cassia, 'Cassia tora.' തകര.

ദദ്രുണൻ. s. One who is herpetic, or afflicted with herpes. തഴുതണ്ണമുള്ളവൻ.

ദദ്രുരോഗി. s. One diseased by herpes.

ദദ്രൂ. s. See ദദ്രു.

ദധി. s. Milk curdled, or coagulated, spontaneously by heat, or by the addition of butter-milk. തൈർ.

ദധിഖേടം. s Butter milk. മോര്.

ദധിത്ഥം. s, 1. The wood apple. 2. the tree bearing that fruit വിളാമരം.

ദധിഫലം s. The elephant or wood apple. വിളാമരം.

ദധിമസ്തു. s. The watery part of curds, the whey തൈർവെള്ളം.

ദധിസക്തു. s. Barley meal mixed with curds. തൈർകൂട്ടിയ മാവു, ദോശ.

ദധ്യന്നം. s. Boiled rice mixed with curdled milk. തൈർകൂട്ടിയ ചോറു.

ദധ്യുദം. s. The sea of curds. തൈർ കടൽ.

ദധ്യോദനം s. Boiled rice mixed with curdled milk, തൈർകൂട്ടിയ ചോറു.

ദനു. s. A daughter of 'Dacsha,' wife of 'Casyapa' and mother of the giants or Titans of the Hindu mythology. അസുരമാതാവു.

ദനുജൻ. s. An 'asur' or giant. അസുരൻ.

ദനുജാരി. s. VISHNU. വിഷ്ണു.

ദന്തഛദം. s. A lip. ചുണ്ടു.

ദന്തധാവനം. s. 1. A tree yielding an astringent resin, 'Mimosa catechu.' കരിങ്ങാലി. 2. a tooth brush. 3 cleaning the teeth.

ദന്തനാളം. s. The gums. പല്ലിന്റെ ഊൻ.

ദന്തപത്രം. s. An ear-ring. കുരട്ടു.

ദന്തപുഷ്പം. s. A plant, the flower of which is compared to a tooth, 'Strychnos potatorum,' തേറാമ്പരൽ.

ദന്തഭാഗം s An elephant's front or forehead. ആനയുടെ മുമ്പുറം.

ദന്തമലം. s. The tartar of the teeth. പല്ലിന്റെ മലം

ദന്തം. s. A tooth. പല്ലു. 2. an elephant's tusk or tooth, ivory. ആനക്കൊമ്പു.

ദന്തശഠം. s. 1. The common lime tree or its fruit, 'Citrus acida.' നാരകം, or നാരങ്ങാ. 2. a plant bearing an acid fruit, 'Averrhoa carambola' 3. the elephant or wood-apple. വിളാക്കാ.

ദന്തശഠം. s. A wood sorrel, 'Oxalis monadelpha.' പുളിയാരൽ.

ദന്തശാണം. s, 1. The lime ചെറുനാരങ്ങ. 2. a dentifrice composed chiefly of the powdered fruit of the Chebulic myrobalan and green sulphate of iron. പല്ലുതേപ്പാനുള്ള വസ്തു.

ദന്തശിരം. s. The gums. പല്ലിന്റെ ഊൻ,

ദന്തഹർഷകം. s. The lime, 'Citrus acida.' ചെറുനാരങ്ങാ.

ദന്താലിക. s. A horse's bridle. കടിഞ്ഞാൺ.

ദന്താവളം. s. An elephant. ആന

ദന്തിക. s. A plant, commonly 'Danti.' നാഗദന്തി,

ദന്തിബീജം s. Croton, 'Croton tiglium.' (Lin.) നീർവാളം.

ദന്തി s. 1. An elephant. ആന. 2. a medicinal plant commonly known by the same name, 'Danti.' and described as a gentle stimulant. നാഗദന്തി.

ദന്തുരം. adj 1. Having a large and projecting tooth. കൊന്ത്രപ്പല്ലുള്ള. 2. waving, undulatory. നിമ്നോന്നതം.

ദന്ത്യം. adj. 1. Dental. 2. of or belonging to the teeth. പല്ലു സംബന്ധിച്ചതു°.

ദന്ദശൂകം. s. A snake or serpent. പാമ്പു°, സപ്പം.

ദഭ്രം. adj. Little, small. അല്പം.

ദമഥം. s. 1. Punishment, punishing, chastising. ദണ്ഡിപ്പിക്കുക. 2. self-control, endurance of religious austerities. അടക്കം.

ദമനകൻ. s. The name given to a jackal in the 'Panchatantram'.

ദമനകം. s. A plant, 'Artemisia'.

ദമനൻ. s. A hero. ശൂരൻ.

ദമനം. s. 1. A plant or flower 'Dona artimisia'. 2. resignation, mental tranquility. അടക്കം. 3. the rough stemmed Æschynomene, 'Æschynomene aspera', also 'Æschynomena arborea.'

ദമം. s. 1. Punishing, chastisement, punishment, ദണ്ഡിപ്പിക്കുക. 2. self-comand, self-restraint, endurance of the most painful austerities. അടക്കം. 3. taming, subduing. അടക്കുക,

ദമയന്തി. s. The wife of 'Nala', a famous Hindu monarch.

ദമിക്കുന്നു,ച്ചു.പ്പാൻ. v. n. To be patient under suffering, to be subdued. അടങ്ങുന്നു.

ദമിതം. adj. Tamed, subdued, patient of every suffering, exaction of privation അടക്കപ്പെട്ടതു°.

ദമി. s. A tamer, a subduer, a dominator. അടക്കുന്നവൻ.

ദമൂനസ്സ°. s. 1. A name of 'Agni' or fire. അഗ്നി. 2 a name of 'Sucra', regent of 'Venus', ശുക്രൻ.

ദംപതികൾ. s. plu. Husband and wife. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കൾ.

ദംഭം. s. 1. Arrogance, pride. 2. ostentation. അഹങ്കാരം. 3. sin, wickedness. പാപം. 4. fraud, deceit, cheating. വഞ്ചന. 5. hypocrisy. കപടം.

ദംഭോളി. s. INDRA's thunderbolt. ഇന്ദ്രന്റെ വാൾ, ഇടിത്തീ.

ദംഭോളിപാണി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദമ്യം. s. A steer, a young bullock. നുകംവെക്കുമാറായ കാള.

ദംശകം. s. A gadfly. കാട്ടീച്ച.

ദംശനം. s. 1. A bite, biting, stinging. കടി. 2. armour, mail. കവചം.

ദംശം. s 1. A gadfly. കാട്ടീച്ച. 2. biting, stinging. കടി. 3 armour, mail. കവചം.

ദംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bite, to sting. കടിക്കുന്നു.

ദംശി. s. A small gadfly. കുഴീച്ച.

ദംശേയം. adj. See the following.

ദംശേരം, &c. adj. Mischievous, noxious. ഉപദ്രവമുള്ള.

ദംഷ്ട. s. A large cheek tooth, a tusk. തേറ്റപ്പല്ലു°, തേററ.

ദംഷ്ട്രം. s. A large cheek tooth, a tusk. തേറ്റപ്പല്ലു°. തേററ.

ദംഷ്ട്രായുധൻ. s. A wild boar. കാട്ടുപന്നി.

ദംഷ്ട്രികം. s. A bear. കരടി.

ദംഷ്ട്രി. s. A hog, a wild boar. കാട്ടുപന്നി.

ദംസനം. s. Armour, mail. പടച്ചട്ട.

ദംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bite, to sting കടിക്കുന്നു.

ദംസിതൻ. s. One who is clothed to armour. കവചം ധരിച്ചവൻ.

ദയ. s. 1. Favour, goodness, regard, kindness, graciousness. 2. pity, tenderness, clemency, compassion. ദയചെയ്യുന്നു. To favour to oblige.

ദയാലു adj. Favourable, compassionate. tender. ദയയുള്ള.

ദയാവാൻ. s. One who is compassionate. tender, kind, merciful.

ദയാശീലൻ. s. One who is of a kind, compassionate, tender, merciful disposition.

ദയാശീലം. s. Kindness, favourableness. 2. pitifulness, tenderness, mercifulness.

ദയിത. s. 1. A beloved female. പ്രിയ. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.

ദയിതൻ. s. 1. A beloved man. പ്രിയൻ. 2. a husband ഭൎത്താവു°.

ദയിതം, &c. adj. Beloved, dear, desired. ഇഷ്ടമുള്ള.

ദരഖാസ° or ദൎക്കാസ°. s. A revenue term, signifying a 'proposal' or 'offer' for a rent or farm.

ദരണി. s. 1. A whirlpool. നീർച്ചുഴി. 2. a current. ഒഴുക്കു°.

ദരൽ. s 1. A tribe of barbarians. 2. terror. 3. a mountain. 4. a precipice.

ദരം. s. 1. Fear, terror. ഭയം. 2. a hole in the ground. കുഴി. ind. A little. അല്പം.

ദരസിത. s. Cinnamon, 'Laurus cinnamomum'. കറുവ

ദരിതം, &c. adj. 1 Torn, rent, divided ചിന്നപ്പെട്ടതു°. 2. frightened, terrified. ഭയപ്പെട്ട.

ദരിദ്രത. s. Poverty, indigence, need, distress.

ദരിദ്രൻ. s. A poor, needy man.

ദരിദ്രം, &c. adj. Poor, needy, indigent, distressed.

ദരിദ്രിതം, &c. adj. Impoverished, poor.

ദരി. s. A natural, or artifical excavation in a mountain; a cave, a cavern, grotto; &c. ഗുഹ.

ദരിമുഖം. s. The entrance of a cave. ഗുഹാദ്വാരം.

ദരോദരൻ. s. A gamester. ദ്യൂതകാരൻ.

ദരോദരം. s. Gambling ദ്യൂതു°.

ദർദ്ദുരം. s. A frog. തവള.

ദർപ്പകൻ. s. The Hindu CUPID. കാമൻ.

ദർപ്പണം. s. A mirror, a looking-glass. കണ്ണാടി.

ദർപ്പണരേഖ. s. A transverse letter.

ദർപ്പം. s. Pride, arrogance. അഹങ്കാരം.

ദർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To be proud, arrogant; v. a, To inflame, to excite.

ദർപ്പിതം. &c. adj. 1. Inflamed, excited ജ്വലിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. proud, arrogant. അഹങ്കാരമുള്ള.

ദർബ്ബടൻ. s. 1. A constable, a police officer set over a village, &c. 2. a warder, a doorkeeper. ദ്വാരപാലകൻ.

ദർബ്ബൻ. s. A 'Raschasa, an' imp or goblin. രാക്ഷസൻ.

ദർഭ s. 1. 'Cusa' or sacrificial grass. 'Poa cynosuroides.' 2. kind of reed, Saccharum spontaneum' 3. another species, S. 'cylindricum. ദർഭവിരിക്കുന്നു, To spread 'Cusa' grass for a dying person to lie on, a custom observed by those classes who wear the distinguishing thread.

ദർഭടം. s. A private apartment or house, a retirement. ഏകാന്തം.

ദർഭം. s. See ദർഭ.

ദർഭേക്ഷു. s. sugar-cane, the red kind. കരുവിക്കരിമ്പു°.

ദർവ്വി or ദർബ്ബി. s. 1. A ladle, or spoon. തവി, കയിൽ. 2. the expanded hood of a serpent. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ദർവ്വീകരം or ദർബ്ബീകരം s. A snake, a serpent. സർപ്പം.

ദർശകൻ. s. 1. A door-keeper, a warder. കാവല്ക്കാരൻ. 2. an exhibiter, one who shows or points out any thing. കാണിക്കുന്നവൻ. 3. a skilful man, one conversant with any science or art, &c. പണ്ഡിതൻ.

ദർശനം. s. 1. Sight, seeing, looking. 2. appearance. 3. a visit, visitaion. 4. a dream, a vision. 5. knowledge, especially religious. 6. a 'Sastra' or one of six religions, or philosophical systems, viz. the 'Vedanta, Sankhya, 'Vysheshica.Nyaya,' and the 'Parva' an Attra Wimansa, &c. 7. the front of a house, prospect, site. 8. a complimentary present of gift. ദർശനംചെയ്യുന്നു. 1. To see, to visit. 2. to view.

ദർശനീയം. &c. adj Beautiful, handsom, agreeable. കൌതുകമുള്ള.

ദർശം. s. 1. Sight, seeing, looking, കാഴ്ച. 2. the day of the new moon, when she rises invisible. കറുത്തവാവു°. 3. a half monthly sacrifice performed at the change of the moon, by persons maintaining a perpetual fire വാവുതോറും ചെയ്യുന്ന കർമ്മം.

ദർശയിതാവു°. s. 1. A warder, an usher, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ. 2. a showman, an exhibiter, a guide. കാണിക്കുന്നവൻ.

ദർശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, 1 To see. 2. to visit. 3. to meet. 4. to have a vision, to dream.

ദർശിതം. &c. adj Visible, apparent, shown, seen. കാണപ്പെട്ടതു°.

ദർശിതാവു°. s. See ദർശയിതാവു°.

ദർശേഷ്ടി. A monthly sacrifice performed at the change of the moon by persons maintaining perpetual fire. കറുത്തവാവിനു ചെയ്യുന്ന യാഗം.

ദലനം or ദളനം. s. 1. Dividing, tearing, cutting. splitting. ഖണ്ഡനം. 2. blowing, blooming expanding വിടൎച്ച. ദലനംചെയ്യുന്നു. To cut to divide, to split.

ദലം or ദളം. s. 1. A leaf. ഇല. 2. a part. a portion, a fragment. അംശം. 3. a flower leaf.

ദലിതം or ദളിതം &c. adj 1. Blown, full blown, expanded, വിടരപ്പെട്ടതു°. 2. split, divied. ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടതു°.

ദവഥു. s. Anxiety, vexation, distress. വ്യാകുലം.

ദവം. s. 1. Wild fire; a forest conflagration. കാട്ടുതീ. 2. a wood, a forest. കാടു°.

ദവാഗ്നി. s. A wood on fire, or the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദവിഷ്ഠം. adj. Very remote, very distant. അകന്ന.

ദവീയസ്സ്. adj. Very remote or distant അകന്ന.

ദവീയാൻ. s. One who is very remote, distant, or afar off. അകലത്തിരിക്കുന്നവൻ.

ദശ. s. 1. The ends of a piece of cloth, the end of a garment. കര. 2. a state, a condition, a period or time of life, as youth, age, manhood &c. അവസ്ഥ 3. flesh. മാംസം. 4. the wick of a lamp. 5. the influence of a planet. adj. Ten.

ദശകം, adj. Ten.

ദശഗുണോത്തരം. adj. Multiplied by tens. പത്തിരട്ടി.

ദശഗ്രീവൻ. s. 'Rawana'. രാവണൻ.

ദശദിക്ക്. s. The ten points or regions of the world. Besides the eight, two points are added, the 'Zenith,' and the 'Nadir'.

ദശധാ. ind. Ten times, in ten ways.

ദശനം, s. A tooth. പല്ല്.

ദശനവാസസ്. s. A lip അധരം.

ദശപുരം. s. A district of 'Malwa' or 'Bundelchand'.

ദശപ്പ്. s. 1. Flesh. 2. a muscle, sinew.

ദശബലൻ. s. A 'Budd'ha' or 'Budd'hateacher'. ബുദ്ധൻ.

ദശഭാരം. s. A weight of ten 'B'haras'.

ദശമം. adj. Tenth.

ദശമി. adj. Very old or aged. പഴക്കമായുള്ള.

ദശമി. s. 1. The tenth lunar day of either the light or dark fortnigth. പത്താംതിഥി 2. the tenth or last stage of life.

ദശമിസ്ഥം. &c. adj. 1. Impotent. ക്ഷീണം. 2. very old or aged. വാർദ്ധക്യമുള്ള. 3. dying, at the point of death.

ദശമുഖൻ. s. A name of 'Rawana'. രാവണൻ.

ദശമൂലം. s. 1. A medicament prepared from the roots of ten plants. 2. the ten kinds of medicinal roots.

ദശയോഗം. s. A mixture prepared from ten sorts of drugs.

ദശരഥൻ. s. A porper name, former sovereign of 'Ayodhya' or 'Oude', and father of RAMA.

ദശവായു s. The ten vital airs supposed to be in the human body.

ദശവെപ്പ്. s. The expiration of an astronomical period.

ദശാന്ത്യം. s. The expiration of an astronomical period.

ദശാംശം, s. A tenth, a tithe, പത്തിലൊന്ന്.

ദശാപഹാരം. s. The commencement of an astronomical period.

ദശാർണ്ണം. s. A country, part of central Hindustan, lying on the south-east of the 'Vindhya' mountains.

ദശാവതാരം. s. The ten 'Avatars' or metamorphoses of VISHNU.

ദശാവസ്ഥ. s. Ten pains. or struggles of approaching death.

ദശാസന്ധി. s. The junction of two astronomical periods.

ദശാസ്യൻ. s. A name of RAWANA as having ten heads. രാവണൻ.

ദശേന്ദ്രിയം. s. The five organs of sense added to five members of action.

ദഷ്ടകൻ s. One who is bit. കടിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ദംഷ്ടം. s. A bite. കടി.

ദസ്യു s. 1. An enemy. ശത്രു. 2. a thief. കള്ളൻ. 3. an oppressor' a violator, a committer of injustice. &c. ഉപദ്രവി.

ദസ്രു. s. The first of the lunar mansions. അശ്വതി.

ദസ്രന്മാർ s plu. The twin sons of 'Aswini.' and physicians of 'Swerga'. അശ്വിനിദേവകൾ.

ദഹനക്കേട്. s. Indigestion.

ദഹനൻ. s. 1. Fire, or the deity 'Agni'. അഗ്നി. 2. Ceylon leadwort, 'Plumbaga' 'Zeylanica'

ദഹനബലി. s. A burnt offering.

ദഹനം. s. 1. Fire. 2. burning, combustion. 8. digestion.

ദഹനോപലം. s. A crystle lens or burning glass. സൂൎയ്യകാന്തം.

ദഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To burn, to consume, to be reduced, to ashes. 2. to digest.

ദഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To burn, to consume, to reduce to ashes. 2. to digest to concoct.

ദഹ്യമാനം, &c. adj. Digestible. ദഹിക്കപ്പെടുന്നതു.

ദളകൃത്തം. s. The office of 'Dalawa' in Travancore.

ദളവാ, s. 'Dalawa', one of the ministers of state in Travancore.

ദക്ഷൻ. 1. 'Dacsha' a son of BRAHMA, said to be born from the thumb of his right hand for the purpose of assisting in peopling the world. 2. a clever, dexterous, able man. വിദഗ്ധൻ.

ദക്ഷപ്രജാപതി. s. The name of a son of BRAHMA

ദക്ഷിണ. s. 1. A present or gift, made to Brahmans, priests, &c. on special or solemn occasions, or to a tutor by his pupil. 2. the south. 3. completion of any rite. ദക്ഷിണചെയ്യുന്നു. To make such present.

ദക്ഷിണദിക്ക്. s. The south point.

ദക്ഷിണൻ. 1. A dependant, one in subjection to another. ഇഛാനുസാരി. 2. a candid, sincere, upright, clever, person. സമൎത്ഥൻ 3. a name of YAMA യമൻ.

ദക്ഷിണം. s. 1. The south. തെക്ക്. 2. the right side. വലത്തുഭാഗം. adj. 1. Southern, south. 2. right, as distinguished from left. 3. candid. sincere, honest, upright.

ദക്ഷിണസ്ഥൻ. s. A charioteer. തെർ നടത്തുന്നവൻ

ദക്ഷിണാഗ്നി. s. A kind of sacred fire kindled by the Brahmans in their sacrifices, and placed towards the south.

ദക്ഷിണാധീശൻ. s. YAMA, the regent of the southern point. യമൻ.

ദക്ഷിണാമൂൎത്തി. s. A form of SIVA, as an ascetic. ശിവൻ.

ദക്ഷിണായനം. s. The sun's course to the south, or the half year in which the sun is south of the equator.

ദക്ഷിണായനാന്തം. s. The southern solstice.

ദക്ഷിണാരുസ്. s. A deer struck by the hunter. വലത്തുഭാഗം മുറിഞ്ഞ മൃഗം.

ദക്ഷിണാൎഹൻ. s. One who merits a reward. ദാനം വാങ്ങാൻ യോഗ്യൻ.

ദക്ഷിണാസ്തം. s. The right hand. വലത്തെ കൈ.

ദക്ഷിണീയൻ s. One who merits reward. ദക്ഷിണാൎഹൻ.

ദക്ഷിണെതരം. s. The left hand. ഇടത്തെ കൈ.

ദക്ഷിണെൎമ്മാവ്. s. A deer struck by the hunter. &c. വലത്തുഭാഗം മുറിഞ്ഞ മൃഗം.

ദക്ഷിണൊത്തരം. s. South and north: Latitude. തെക്കുവടക്ക്.

ദക്ഷിണ്യൻ. s. One who merits a reward. ദക്ഷിണാൎഹൻ.

ദാഡിമം. s. A kind of pomegranate tree bearing full flowers. താളിമാതളം. 'Punica-granatum.' (Lin)

ദാഡിമപുഷ്പകം. s. The medicinal plant, commonly 'Rohini'.

ദാഢിക. s. The beard. താടി.

ദാതം. adj. Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത്.

ദാതവ്യം. adj. What may be given. worthy or fit to be given. ദാനം ചെയ്വാൻ യോഗ്യമായുള്ള.

ദാതാവ്. s. A donor, a giver, giving, bestowing a generous, or liberal, person. ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാതൃഭോക്താവ്. s. One who is liberal; both in giving and using. കൊടുക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

ദാതൃവാദക്കാരൻ. s. A lier, a cheater, one full of guile.

ദാതൃവാദം. s. Lying, fraud, tricks, cheating. ദാതൃവാദം പറയുന്നു, To cheat by telling lies; to delay deceitfully to pay a debt; or to do any thing; to play tricks.

ദാതൃൂഹം s. A gallinule. നത്ത്.

ദാത്രം. s. A sort of sickle. അരിവാൾ.

ദാനപത്രം. s. A deed of gift.

ദാനപ്രമാണം. s. A deed of gift. ദാനപത്രം.

ദാനം. s 1. A gift or present, a donation, giving. 2. the fluid that exudes from an elephant in rut. ദാനം ചെയ്യുന്നു. To give, to bestow a gift.

ദാനവൻ. s. A demon, a 'Titan' or giant. അസുരൻ.

ദാനവാരി s. 1. A deity, 2. a name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ദാനവെന്ദ്രൻ. s. A name of MAHABELI. മഹാബലി,

ദാനശീലൻ. s. A liberal, munificent or generous person. ധൎമ്മം കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാനശീലം. s. Generosity, liberality.

ദാനശൌണ്ഡൻ. s. One who is munificent, liberal, generous, bountiful. വളരെ കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാനാൎഹൻ. s. One who merits or deserves a gift.

ദാനി. s. A donor, a giver. ദാതാവ്.

ദാന്തൻ. s. One who possesses self-command, or patiently endures privations, &c. അടക്കമുള്ളവൻ.

ദാന്തം. adj. 1. Tamed, subdued, daunted. 2. bearing patiently privations, austerities, &c. ദ്വന്ദ്വസഹിഷ്ണുത.

ദാന്തി. s. Self-command, the patient endurance of religious austerities or privations. ബാഹ്യമായുള്ള അടക്കം.

ദാപയിതാവ്. s. A tamer, a subduer. അടക്കുന്നവൻ.

ദാപിതൻ s. 1. One who is condemned, adjudged. കുററം ചുമത്തപ്പെട്ടവൻ. 2. the person to whom a fine, &c. is awarded or paid.

ദാമ. s. A string; a cord, a rope ചരട്, കയറ്.

ദാമം s. A rope, a cord, a string, a thread. ചരട്.

ദാമിനി. s. A cord, especially for tying cattle. പശുക്കയർ.

ദാമോദരൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു

ദാംഭികൻ. s. 1. An hypocrite. കപടഭക്തിക്കാരൻ. 2. a cheat. കപടൻ. 3. a mendicant. ഭിക്ഷു 4. one who does not look far before him, or who proceeds with his eyes fixed upon the ground for fear of treading upon insects &c. തലതാഴ്ത്തി നടക്കുന്നവൻ.

ദായകൻ. s. A donor, one who is liberal. കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദായഭാഗം. s. A portion of an inheritance.

ദായം. s. 1. A gift, a donation. 2. a portion, an inheritance. 3. a present from relatives.

ദായാദൻ. s. 1. A son. പുത്രൻ, മുതലവകാശി. 2. a kinsman, near or remote; a descendant from the same original male line.

ദായാദി. s. Relationship, near or remote.

ദായാദിക്കാരൻ. s. A relation, a kinsman near or remote.

ദായാദിവഴക്ക്. s. A dispute among relatives respecting property.

ദാരകൻ. s. 1. A son. പുത്രൻ. 2. a child, a male infant. ആൺപൈതൽ. 3. the charioteer of VISHNU.

ദാരങ്ങൾ. s. plu. A wife. ഭാൎയ്യ.

ദാരണം. s. 1, Tearing, rending, dividing. കീറൽ. 2. the clearing nut plant. 'Strychnos potatorum. തേററാമ്പരൽ. ദാരണംചെയ്യുന്നു, To tear, to rend, to divide. കീറുന്നു.

ദാരദം. s. 1 A certain poison. ഒരുവക വിഷം. 2. quick silver. രസം. 3. vermilion. ചായില്യം.

ദാരിതം, &c. adj. Torn, divided, split കീറപ്പെട്ടത്.

ദാരിദ്ര്യക്കാരൻ. s. A poor man.

ദാരിദ്ര്യദുഃഖം. s. Sorrow or grief arising from poverty.

ദാരിദ്ര്യം. s. Poverty, need, indigence.

ദാരിദ്ര്യവാസി. s. A pauper, a poor, indigent person.

ദാരു. s 1. Wood, timber. മരം. 2. a sort of pine, ദേവദാരം..

ദാരുക. s. A puppet, a doll. പാവ.

ദാരുകൻ. s. A proper name, the charioteer of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ സാരഥി.

ദാരുഗൎഭ. s. A wooden doll, a puppet. പാവ.

ദാരുണം. s. Horror, horribleness, frightfulness, terror. ഭയങ്കരം. adj Horrible, terrific, frightful, fearful. ഭയങ്കരമുള്ള.

ദാരുഹരിദ്ര. s. A kind of Curcuma, 'C. Zanthorhison' or tree turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

ദാരുഹസ്തകം. s. A wooden ladle. മരത്തവി.

ദാരൈഷണ s. Love or affection for the wife. ഭാൎയ്യസ്നേഹം.

ദാൎഢ്യം. s. Hardness, fixedness, stability. കഠിനം, സ്ഥിരത.

ദാൎവ്വാഘാടം. s. The woodpecker. മരകൊത്തിപ്പക്ഷി.

ദാൎവ്വികം. s. 1. A sort of collyrium prepared from an infusion of the Curcuma Zanthorhison. 2. a sort of potherb. ഗോജിഹ്വ.

ദാൎവ്വി. s. 1. Tree turmeric, or a sort of curcuma. 'C. Zanthorhison.' മരമഞ്ഞൾ. 2. a kind of pine. ദേവദാരു.

ദാൎഷ്ടാന്തികം. adj. 1. Similar. ദൃഷ്ടാന്തമായുള്ള. 2. evident, apparent, clear.

ദാവം. s. 1. A forest. കാട്. 2. a forest on fire, the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദാവാഗ്നി. s. A forest conflagration. കാട്ടുതീ.

ദാവാനലൻ. s. A wood on fire, or the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദാവാനാകാഹ. s Indian southernwood, 'Artemisia austriaca.' (Lin.) മരിക്കൊഴുന്ത്.

ദാശൻ s. 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. a servant.

ദാശപുരം. s. A fragrant grass, 'Cyperus rotundus. കഴിമുത്തങ്ങാ.

ദാശരഥൻ. s. A name of RAMA. രാമൻ.

ദാശി. s. A female servant, or slave.

ദാസൻ. s. 1. A man servant, a slave അടിയാൻ. 2. a fisherman. മുക്കവൻ. 3. a man of the fourth or 'Sudra' tribe. ശൂദ്രൻ.

ദാസഭാവം. s. Servitude, slavishness. അടിമ.

ദാസി s. 1. A female servant, or slave. ചെടി. 2. the wife of a slave or a 'Sudra.' ശൂദ്രഭാൎയ്യ 3. a plant, a sort of 'Barleria.' നീലക്കുറിഞ്ഞി.

ദാസേയൻ. s. A servant or slave. ദാസൻ.

ദാസേരകം. s A camel. ഒട്ടകം.

ദാസേരൻ. s. 1 A servant. വേലക്കാരൻ. 2. a fisherman. മുക്കുവൻ.

ദാസേരം, &c. adj. Born or sprung from a servant or slave. ദാസനിൽ നിന്നുണ്ടായത്.

ദാസീസഭം. s. A number or multitude of female slaves. ദാസികളുടെ കൂട്ടം.

ദാസ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. 1. To become dependent, to be enslaved. 2. to beseech or beg humbly, to implore.

ദാസ്യഭാവം. s. Servitude, slavishness.

ദാസ്യം. s. Service, servitude, dependance. 2. slavery. അടിമ.

ദാസ്യവൃത്തി. s Servitude, slavishness. ദാസ്യഭാവം.

ദാഹകം. s. That which consumes, burns or destroys. ദഹിപ്പിക്കുന്ന.

ദാഹം. s. 1. Thirst 2. drink. 3. ardent desire ദാഹം കെടുക്കുന്നു, ദാഹം തീൎക്കുന്നു, To quench thirst.

ദാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be thirsty, to thirst. 2. to desire ardently.

ദാക്ഷായണി. s. 1. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി. 2. a lunar asterism in general. നക്ഷത്രം.

ദാക്ഷായ്യം. s. A vulture. കഴുകു.

ദാക്ഷിണാത്യം, &c. adj. Southern, belonging to or produced in the south. തെക്കെ, തെക്കുള്ള.

ദാക്ഷിണ്യം. s. 1. Favour, pity, compassion, complaisance. ദയ. 2. concord, harmony. agreement. 3. partiality. പക്ഷപാതം. adj, Meriting a reward.

ദിക്ക s. 1. A country, region 2. a space. 3. a corner or quarter of the world. 4. a point of the compass. 5. a side or direction. 6. shelter, asylum, refuge, protection. part. About.

ദിക്കരി. s. A fabulous elephant of a quarter or point of the compass, one of the eight attached to the north, north-east, &c. support ing the globe.

ദിക്കപാലകന്മാർ. s. The guardians of the eight angles or points of the world. INDRA, &c. ഇന്ദ്രാദികൾ.

ദിഗന്തം. s. 1. The midst of a region. ദിക്കിന്റെ മദ്ധ്യം. 2. region, space.

ദിഗന്തരം. s. The middle space between the points of the compass; interval. ദിഗന്തം.

ദിഗന്തരാളം. s. see the preceding.

ദിഗംബരൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a naked man. നഗ്നൻ.

ദിഗ്ഗജം. s. A fabulous elephant of a quarter or point of the compass one of the eight attached to the north, north-east, &c. supporting the globe.

ദിഗ്ജയം. s. Universal conquest, victory in all quarters of the world.

ദിഗ്ധം. s. A poisoned arrow വിഷം തേച്ച അമ്പു. adj. Smeared, anointed. പൂശപ്പെട്ടത്.

ദിഗ്ഭവം, &c. adj. Situated, bearing, lying in a particular tract or quarter. ദിക്കിൽ ഭവിച്ചത്.

ദിഗ്ഭേദം s. The climate, &c. of any particular country or place.

ദിഗ്ഭ്രമം. s. The state of being unable to ascertain any quarter or point of the world where you are.

ദിഗ്വലയം. s. The circumference of the globe. ദിക്കിന്റെ വൃത്തം.

ദിഗ്വാസി. s. An inhabitant of any country.

ദിഗ്വിശേഷം. s. The climate, &c. of any particular country.

ദിതം. &c. adj. Cut, torn, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത്.

ദിതി. s. One of the wives of 'Casyapa,' and mother of the 'Daityas,' or infernal race, അസുരമാതാവു.

ദിതിജൻ. s. An 'Asur,' a sort of 'Titan' or giant. അസുരൻ.

ദിതിജാരി s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. INDRA ഇന്ദ്രൻ.

ദിതിസുതൻ. s. A 'Titan' or giant. അസുരൻ.

ദിദൃക്ഷ. s. A desire to see. കാണ്മാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ദിദൃക്ഷു. s. One who is desirous to see. കാണ്മാനിച്ഛയുള്ളവൻ.

ദിധിഷു s. 1. The second husband of a woman, twice married. രണ്ടാമത്തെ ഭൎത്താവു. 2. a virgin widow remarried.

ദിധിഷൂ s. A woman married the second time. രണ്ടുവട്ടം വേൾക്കപ്പെട്ടവൾ.

ദിനകരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനചൎയ്യ. s. 1. Daily duty. 2. a diary. നിത്യവൃത്തി.

ദിനപതി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനമണി. s. 2 The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനം. s. 1. A day, as distinguished from night. 2. a solar day. പകൽ.

ദിനംപ്രതി. adj. Day by day, daily. ഒരുദിവസം.

ദിനാന്തം or ദിനാവസാനം. s. Evening, sun-set, close of the day. സന്ധ്യ.

ദിനേശൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനേശം. s. Swallow wort, 'Asclepias gigantea.' എരിക്ക്.

ദിനേശവല്ലി. s. A creeper. വേമ്പാട.

ദിലീപൻ. s. The name of a king, ancestor of RAMA.

ദിവം. s. 1. Heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 2. the sky. ആകാശം.

ദിവസകരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവസം. s. 1. A day. 2. solar day. പകൽ. ദിവസം ദിവസം, Day by day. ദിവസം കഴിക്കുന്നു, 1. To spend the day. 2. to maintain life.

ദിവസവൃത്തി. s. Daily maintenance.

ദിവസേശ്വരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവസ്പതി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദിവാ. ind. By day, the day time. പകൽ.

ദിവാകരൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവാകീൎത്തി. s. 1. A man of the lowest caste, a 'Chandala'. ചണ്ഡാലൻ. 2. a barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ദിവാഭീതൻ. s. An owl. മൂങ്ങ. 2. a thief or house-breaker. കള്ളൻ.

ദിവാമദ്ധ്യം. s. Noon, mid-day. ഉച്ച.

ദിവി. s. A wild crow. കാട്ടുകാക്ക.

ദിവിജം, &c, adj. Celestial, heavenly, of heavenly origin. ആകാശത്തുണ്ടായ.

ദിവിഷൽ. s. A deity. ഒരുദേവൻ

ദിവിഷ്ഠം, &c. adj. Celestial, heavenly, situated in heaven. സ്വൎഗ്ഗസംബന്ധം.

ദിവൌകസ്സ്. s. 1. A deity. ദേവൻ. 2. the 'Chataca' or hornbill, Cuculus melanolencos. വേഴാമ്പൽ.

ദിവ്യജ്ഞാനം. s. 1. Prophecy. ദീൎഘദൎശനം. 2. divine knowledge.

ദിവ്യചക്ഷുസ്സ്. s. Divinely illuminated sight, the office of a seer or prophet. ത്രികാലജ്ഞാനം.

ദിവ്യത്വം. s. 1. The deity, godhead. 2. excellency. 3. carftiness. ബുദ്ധികൌശലം.

ദിവ്യദ്രവ്യം. s. A divine, sacred, or consecrated thing. വിശേഷവസ്തു.

ദിവ്യൻ. s. 1. An agreeable, excellent man, a superior person. ദേവസംബന്ധിയായ പുരുഷൻ. 2. a crafty person. ബുദ്ധികൌശലമുള്ളവൻ.

ദിവ്യപഞ്ചാമൃതം. s. A mixture of five articles, 'Ghee' or butter oil, curds, milk, butter, and sugar. നൈ, തൈർ, പാൽ, വെണ്ണ, പഞ്ചസാര കൂടിയത്.

ദിവ്യപഥം. s. The air, atmosphere, heaven. ആകാശമാൎഗ്ഗം.

ദിവ്യമാനുഷൻ. s. An excellent, agreeable or divine person. ദേവസംബന്ധിയായ മനുഷ്യൻ.

ദിവ്യമൂൎത്തി. s. Any one of the persons in the Trinity.

ദിവ്യം, &c. adj. 1. Celestial, divine, sacred, supernatural. ആകാശത്തോടുചേൎന്ന. 2. beautiful, agreeable. വിശേഷം.

ദിവ്യയാനം. s. 1. The car or vehicle of any deity. വിമാനം. 2. a cloud. മേഘം.

ദിവ്യരത്നം. s. A fabulous gem, a superb jewel, a precious stone.

ദിവ്യരസം. s. Quick-silver. രസം.

ദിവ്യരൂപം. s. Beauty, a beautiful form. സുന്ദരരൂപം.

ദിവ്യലോകം. s. Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ദിവ്യവൎഷം. s. A year of the gods, one of our years being to them one day, consequently one of their years contains 365 of ours. 365 മനുഷ്യസംവത്സരം കൂടിയത്.

ദിവ്യവസ്തു s. A holy, divine, or sacred thing. അതിശയവസ്തു.

ദിവ്യവാക്ക്. s. The voice of an invisible being. അശരീരിണിവാക്ക്.

ദിവ്യവിഗ്രഹം. s. A divine form a supernatural form. അതിശയരൂപം.

ദിവ്യാ. s. Emblic myrobalan. കടുക്കാ.

ദിവ്യാദിവ്യം, &c. adj. That which partakes of both the divine and human nature. ദൈവികം, മാനുഷികം.

ദിവ്യാഭരണം. s. A superb ornament.

ദിവ്യാംബരം. s. A superb or costly garment. വിശേഷവസ്ത്രം.

ദിവ്യാസ്ത്രം. s. A missible weapon received from the gods. ബ്രഹ്മാസ്ത്രാദി.

ദിവ്യോദകം. s. Rain, water, dew, &c. മഴ, മഞ്ഞു.

ദിവ്യോപദേശം. s. Divine doctrine, or instruc ion.

ദിവ്യോപപാദുകം, &c. adj. Divine, celestial, of heavenly birth or being. സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നടുത്തു.

ദിശ. s. 1. Region, space. 2. a point in the compass, of quarter of the world. 3. a part, a side, a direction.

ദിശ്യം, &c. adj. Situated, bearing, lying in a particular tract or quarter. ദിക്കിൽ ഭവിച്ചതു.

ദിഷ്ടം. s. 1. Time. കാലം. 2. fate, destiny, fortune, good or bad fortune. ഭാഗ്യം.

ദിഷ്ടാന്തം. s. Death, dying. മരണം.

ദിഷ്ടി. s. Happiness, pleasure. ആനന്ദം, സന്തോഷം.

ദിഷ്ട്യാ. ind An exclamation, indicative of joy or auspiciousness. ആശ്ചൎയ്യത്തിൽ, Fortunately, happily, haply, luckily, providentially.

ദിത്സു. s. One who gives, a donor. ദാനശീലൻ.

ദീദിവി. s. Boiled rice. ചോറു.

ദീധിതി. s A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.

ദീനക്കാരൻ. s. One who is sick, a sickly person.

ദീനത. s. 1. Sickness, illness. 2. poverty, wretchedness, misery. അരിഷ്ടത.

ദീനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be or become sick. 2. to become poor, indigent, &c. 3. to waste, to decay.

ദീനൻ. s. 1. A poor man. 2. one who is sick.

ദീനം. s. Sickness, illness adj. 1. Sick, ill. 2. poor, indigent, needy, distressed, miserable, pitiable. അരിഷ്ടം.

ദീനാരം. s. 1. A gold mohur, or any current gold coin. 2. a coin, 'Dinar' 3. a weight of gold variously stated. പൊന്നുക്കം.

ദീപകം. s. 1. A rhetorical beauty; a certain elegance of construction. 2. a lamp. വിളക്കു. 3. an aromatic seed, 'Ligusticum ajaen' (Rox.)

ദീപകിട്ടം. s. A lamp-black; soot. വിളക്കമഷി.

ദീപധ്വജം. s. 1. lamp-stand made either of metal or wood. വിളക്കുതണ്ടു. 2. a lamp-black.

ദീപനം. s. 1. Hunger, keen appetite. വിശപ്പു. 2. the power of digestion.

ദീപനി. s. An aromatic seed, 'Ligusticum ajaen.

ദീപം. s. 1. A lamp, a candle. 2. a light.

ദീപയഷ്ടി. s. A torch, a flambeau. ദീവട്ടി.

ദീപസ്തംഭം. s. A lamp-stand, a candelabra.

ദീപാന്ധൻ s. 1. A large rat, a hog rat. പെരിച്ചാഴി. 2. a pigeon. പ്രാവു.

ദീപാരാധന. s. The waving of lights, in homage to an idol, during processions, and at other times ദീപാരാധന കഴിക്കുന്നു, or ചെയ്യുന്നു. To perform that ceremony.

ദീപാവലി. s. A row or range of lamps, illumination. നിറവിളക്കു.

ദീപാളി s. 1. The day of the new moon in the month 'Cartica' (October-November). A festival with nocturnal illuminations in honor of 'Carticeya'. 2. bathing the night before this new moon. 3. a row or range of lights. ദീപാളികുളിക്കുന്നു. To bathe on such night.

ദീപിക s. 1. A lamp, വിളക്കു. 2. an aromatic seed, black cumin seed. കരിഞ്ചീരകം.

ദീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. To shine, to blaze. to be luminous or light.

ദീപിതം. adj. Lighted, illuminated.

ദീപ്തം. &c. adj. 1. Luminous, splendid, radiant. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട. 2. blazing, glowing. ജ്വലിക്കപ്പെട്ട. 3. burnt.

ദീപ്തി. 1. Light, lustre, splendour, brilliance. ശോഭ. 2. beauty. 3. extreme loveliness; brilliant beauty. തേജസ്സ.

ദീപ്തോപലം. s. The sun gem, a crystal lens. സൂൎയ്യകാന്തം.

ദീപ്യകം. s. A plant, black cumin. 'Celosia cristata.' കരിഞ്ചീരകം.

ദീപ്യം. s. Black cumin. കരിഞ്ചീരകം.

ദീപ്യമാനം. adj. Shining. ദീപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദീൎഘകാലം. s. A long period.

ദീൎഘകോശിക. s. A cockle. ഒരുവക കക്കാ

ദീൎഘത s. Elongation, length. ദീൎഘം.

ദീൎഘദൎശനം. s. 1. Prophecy, prediction. 2. fore-seeing. ദീൎഘദൎശനം പറയുന്നു, To prophecy, to predict, to foretell.

ദീൎഘദൎശിനി. s. A prophetess,

ദീൎഘദൎശി. s. 1. A prophet, a predictor, a foreteller, one who sees a thing long before. ത്രികാലജ്ഞൻ. 2. a wise, or provident

man; a learned or experienced man. ജ്ഞാനമുള്ളവൻ. 3. a vulture. കഴുവൻ. (കഴുകൻ)

ദീർഘദൃഷ്ടി. s. 1. A wise or prudent man. 2. a long sight. 3. prudence, foresight.

ദീർഘനിദ്ര. s. Death, lit. long sleep. മരണം.

ദീർഘൻ. s. A tall person.

ദീർഘപത്രം. s. Garlic. വെങ്കായം.

ദീർഘപാൽ. s. A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

ദീർഘപൃഷ്ഠം. s. A snake. പാമ്പ്.

ദീർഘമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To lengthen, to elongate. to make longer. 2. to protract, to continue.

ദീർഘമൂല. s. 1. A creeper, 'Echises frutescens'. 2. a plant, 'Hedysarum gangeticum.' മൂവില.

ദീർഘം. s. 1. Length, elongation. 2. a long vowel. 3. the connected form of ആ viz. ാ or adj. Long, applied either to space or time.

ദീർഘവൃന്തം. s. A plant, 'Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി.

ദീർഘശ്വാസം. s. A sigh, a long breath. ദീർഘശ്വാസമിടുന്നു. To sigh.

ദീർഘസത്രം. s. A kind of religious ceremony, one of long continuance, a prolonged sacrifice. വളരെക്കാലം കൊണ്ടവസാനിക്കുന്ന യാഗം.

ദീർഘസൂത്രൻ. s. 1. One who is dilatory, slow, tedious. 2. deliberate, wary, discreet. താമസിച്ചു ചെയ്യുന്നവൻ.

ദീർഘസൂത്രം. s. 1, Delay, deferring, procrastination. താമസപ്രവൃത്തി. 2. slowness, tediousness. adj. 1. Dilatory, slow, tedious, lingering. 2. gradual.

ദീർഘസ്നേഹം. s. Continual friendship or affection.

ദീർഘാധ്വഗൻ. s. A letter carrier, a messenger, an express. അഞ്ചൽക്കാരൻ.

ദീർഘായുഷ്മാൻ. s. Long lived, a long lived person. ചിരജീവി.

ദീർഘായുസ്സ്. s. Longevity, length of life.

ദീർഘിക. s. A large or long pond. നെടുങ്കേണി.

ദീക്ഷ. s. 1. Sacrificing, offering oblations. 2. engaging in a course of austerities; abstemiusness. യാഗം, വ്രതം. 3. religious vow. 4. a ceremony prelimnary of a sacrifice. 5. receiving initiation. 6. an anuual rite in memory of an ancestor. ദീക്ഷവീടുന്നു. To complete the last named rite.

ദീക്ഷക്കാരൻ. s. One who engages in a course of austerities, or is abstemious.

ദീക്ഷാന്തം. s. A supplementary sacrifice one made to atone for any defects in the preceding one. യാഗാവസാനം.

ദീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be abstemious, to engage in a course of austerities.

ദീക്ഷിതൻ. s. 1, A chief priest. 2. the pupil of an 'ascetic'. സോമയാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

ദീക്ഷിതം. s. An assemblage of priests for peculiar ceremonies, or for any sacrifice.

ദുകൂലം. s. 1. Wove silk, cloth. വെളുത്ത പട്ടുശീല 2. any fine linen cloth.

ദുഗ്ദ്ധം. s. Milk. പാൽ.

ദുഗ്ദ്ധാബ്ധി. s. The sea of milk. പാലാഴി.

ദുഗ്ദ്ധിക. s. A sort of asclepias, 'A rosea.' (Rox.) കിറുകിണ്ണിപ്പാല,

ദുദ്രുമം. s. A green onion. പച്ചിലയുള്ളി.

ദുന്ദുഭി. s. 1. A sort of large kettle drum. പെരുമ്പറ. 2. a pair; a couple. ഇരട്ട. 3. the fifty-sixth year in the Hindu Cycle of sixty, corresponding with A. D. 1862. അറുപതുവൎഷത്തിൽ ഒന്നു. 4. a die or dice. കവറുകണ്ണ്.

ദുർ. ind. A deprecative particle, which, prefixed to Sanscrit words, denotes, 1. Pain, trouble, (bad, difficult, ill.) 2. inferiority, (Bad, vile, contemptible.) 3. prohibition, (away, hold, forbear.) Bad, ill, with difficulty: it is of the same power as the 'English' prefixes, in, un, &c. adv. Hardly, not easily, with difficulty, badly.

ദുരധ്വം. s. A bad road. ചീത്തവഴി.

ദുരന്തം. s. 1. Calamity. 2. sin. 3. a difficult or endless business. adj. Interminable, endless, very difficult.

ദുരഭ്യാസം. s. 1. A bad practice, or custom. 2. difficult exercise.

ദുരവസ്ഥ. s. A disastrous situation. അനൎത്ഥം.

ദുരഹങ്കാരം, ദുരഭിമാനം. s. Presumption, vanity, arrogance; insolence.

ദുരഹങ്കാരി. s. A presumptuos, vain, arrogant, or insolent person.

ദുരാകൻ. s. A barbarian. കന്നൻ.

ദുരാഗ്രഹം. s. 1. Covetousness, avarice, eagerness of gain. 2. inordinate desire; vain wish. അത്യാഗ്രഹം.

ദുരാഗ്രഹി. s. An avaricious man one inordinately eager of money: inordinately desirous.

ദുരാചാരൻ. s. 1. A wicked man. 2. a rude, uncivil man. 3. an indecent, immodest person.

ദുരാചാരം. s. 1. Disrespect: incivility; rudeness. 2. uncleanness. 3. Irreligion. 4. any thing contrary to religious custom, or established morals. 5. immodesty, indecency: perversity. അപമൎയ്യാദ

ദുരാത്മാവ്. s. 1. A wicked soul i. e. person. ദുഷ്ടൻ. 2. an evil spirit, a demon.

ദുരാപം adj. Unattainable, interminable. പ്രാപിച്ചു കൂടാത്ത.

ദുരാലഭ. s. A plant, commonly 'Jawasa,' a species of nettle, 'Hedysarum alhagi or tragia'. കൊടിത്തൂവ.

ദുരാലഭം, &c. adj. Unfit to be touched or taken, diffiicult of handling or attaining.

ദുരാലാപം. s. Abuse, scurrilous or abusive language. ദുഷിവാക്ക്.

ദുരാലോചന. s. Evil counsel, bad advice. ദുൎവ്വിചാരം.

ദുരാശ. s. Vain hope, unattainable desire.

ദുരാശയൻ. s. One who has a vain hope. 2. one who is unsteady, wavering, fickle. ചപലൻ.

ദുരാസദം, &c. adj. Difficult of attainment. ദുൎല്ലഭം.

ദുരിതം. s. 1. Sin. പാപം. 2. crime. 3. misery, wretchedness.

ദുരുക്തി. s. Abuse, opprobrious languag. ചീത്തവാക്ക്.

ദുരൂഹം. adj. Suspicious. s. Suspicion, imagination of some thing ill without proof

ദുരോദരൻ. s. A gamester. ചൂതാട്ടക്കാരൻ.

ദുരോദരം. s. Gaming; a game, playing. ചൂതാട്ടം.

ദുൎഗ്ഗ. s. The goddess DURGA or PARWATI, the wife of SIVA. പാൎവ്വതി.

ദുൎഗ്ഗതം, &c. adj. Poor, indigent, distressed. ദരിദ്രത.

ദുൎഗ്ഗതി. s. 1. Poverty, indigence, a bad state. 2. hell. നരകം.

ദുൎഗ്ഗന്ധം. s. Offensive smell, stink, stench, any ill-smelling substance. adj. Fætid, stinking, yielding a bad smell

ദുൎഗ്ഗന്ധി. adj. Ill-smelling, fœtid, yielding a bad smell. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.

ദുൎഗ്ഗപഥം. s. A difficult or narrow passage, over a mountain or through a wood. നടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വഴി.

ദുൎഗ്ഗമം. adj. 1. Inaccessible, difficult of access or approach, impervious; inattainable ചെല്ലുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. 2. incomprehensible. ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുൎഗ്ഗമാൎഗ്ഗം. s. A difficult or narrow passage. over a mountain or through a wood. ദുൎഗ്ഗപഥം.

ദുൎഗ്ഗം. s. 1. A fort, a strong hold. കോട്ട. 2. a 'Droog' or hill fort, or place of difficult access. 3. a pass, a defile, a difficult or narrow passage over a mountain and through a wood. കടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വഴി. 4. a forest, a wood. കൊട്ടങ്കാട്.

ദുൎഗ്ഗസഞ്ചരം. s. 1. Progress or passage through an almost impervious or inaccessible spot. ദുൎഗ്ഗസ്ഥാനത്തൂ നടക്കുക. 2. a bridge, &c., or any contrivance for passing a river, defile, &c. ഒററപ്പാലം ഇത്യാദി.

ദുൎഗ്ഗുണം. s. Ill-nature, malice, perverseness. adj. Ill-natured, malicious, perverse

ദുൎഘടം. adj. 1. Difficult of attainment. 2, difficult, rough, bad. 3. mischievous.

ദുൎജ്ജനം adj. Malicious. mischievous, vile, wicked, petulant insolent. ദുഷ്ടൻ, ഖലൻ. s. Wicked people.

ദുൎജ്ജയം s. 1. Defeat; rout; bad success. അപജയം. 2. unconquerable. ജയിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളത്.

ദുൎജ്ജാതം. s. 1. Misfortune, calamity. 2. inauspicious birth, illegitimacy. 3. disparity, inconformity, impropriety.

ദുൎദ്ദശ s. Misfortune, a bad condition. ദുഃഖാവസ്ഥ.

ദുൎദ്ദൎശം, &c. adj Not to be looked at. നോക്കിക്കൂടാത്ത.

ദുൎദ്ദിനം. s. 1. A dark or cloudy day. 2. rain, cloudy or rainy weather. മുടൽദിവസം

ദുൎദ്ദ്രുഢൻ. s. An atheist. നാസ്തികൻ.

ദുൎദ്ദൈവം. s, Ill luck, misfortune.

ദുൎദ്ദേവത. s. An evil spirit, a demon. പിശാച്.

ദുൎദ്ധരം. adj. Difficult to be attained or born, unbearable, troublesome. വഹിച്ചുകൂടാത്ത.

ദുൎദ്ധൎഷം, &c. adj 1. Unassailable, not to be assailed or attacked. അതിക്രമിച്ചുകൂടാത്ത. 2. not to be contemned or despised. നിന്ദിച്ചുകൂടാത്ത.

ദുൎന്നടപ്പ്. s. Leading a disreputable life, following low or infamous habits, a wicked life.

ദുൎന്നയം. s. 1. Wickedness, folly, evil mindedness. 2. impropriety, unfitness. ദുൎന്നയം കാട്ടുന്നു, To commit wickedness, injustice, &c.

ദുൎന്നാമ. s. 1. A cockle. ഒരുവക ഞമഞ്ഞി. 2. piles or hemorrhoids.

ദുൎന്നാമകം. s. Hemorrhoids or piles. മൂലരോഗം.

ദുൎന്നിമിത്തം. s. Portent; ill or evil omen.

ദുൎന്നിവാരം. adj. Irresistible, not to be opposed. തടുത്തുകൂടാത്ത.

ദുൎന്ന്യായം. s. Wickedness injustice.

ദുർബ്ബലൻ. s. A feeble, weak or infirm person. ബലഹീനൻ.

ദുർബ്ബലം, &c. adj. 1. Feeble, thin, emaciated. 2. weak, impotent ബലമില്ലാത്തതു. s Weakness, feebleness, impotency. ബലഹീനത.

ദുർബ്ബീജം. s. An illegitimate child, an unfortunate birth. ദുഷ്ടസന്തതി.

ദുർബ്ബുദ്ധി s. 1. Folly, want of sense, 2. a bad disposition. 3. a perverse, captious, or malignant mind.

ദുർബ്ബുദ്ധിയുള്ളവൻ, ദുർബ്ബുദ്ധിക്കാരൻ. s. A perverse or malignant man, an ill-disposed person, a fool.

ദുർബ്ബോധനം. s. Evil advice, or persuasion.

ദുർബ്ബോധം s. 1. Folly, want of sense. 2. a bad disposition, ill mind, evil sentiments. adj. Ill-advised, foolish.

ദുർഭഗ. s. 1. A wife not loved or liked by her husband. ഭർത്തൃസ്നേഹമില്ലാത്തവൾ. 2. an ugly woman. വിരൂപ.

ദുർഭഗൻ. s. An ugly man. വിരൂപൻ.

ദുർഭരം, &c. adj. Unbearable, difficult of attainment.

ദുർഭാഗ്യം. s. Misfortune haplessness, unhappiness. adj. unfortunate, hapless.

ദുർഭാഷണം. s. Disrespectful speech, abuse, abusive or opprobrious language, evil speaking, calumny, railing, reviling. ദുർഭാഷണം ചെയ്യുന്നു, To rail at, to revile, to speak ill of others, to defame.

ദുർഭാഷി. s. An evil speaker, a reviler, a defamer. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നവൻ.

ദുർഭാഷിതൻ s. Calumniated, falsely accused. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ദുർഭിക്ഷമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. A dearth or famine to exist or occur.

ദുർഭിക്ഷം s. Dearth, famine.

ദുർഭൂമി. s. An unfruitful soil. വിളയാത്ത ഭൂമി.

ദുർഭോജനം. s. Bad diet.

ദുൎമ്മതി. s. 1. Folly, want of sense. ഭോഷത്വം. 3. a bad disposition. ദുഷ്ടബുദ്ധി. 3. an ill-disposed person. ദുഷ്ടൻ. 4. the fifty-fifth year, in the 'Hindu' cycle of sixty.

ദുൎമ്മദം. s. 1. Pride, arrogance, presumption. 2. ostentation, vanity. ഗൎവ്വം.

ദുൎമ്മനസ്സ. s 1. Sadness, distress. 2 a wicked mind. 3. malevolence. adj 1. Sad, distressed, meditating, or thinking sorrowfully. ദുഃഖിതൻ. 2. evil-minded, bad hearted.

ദുൎമ്മന്ത്രം. s. Evil counsel. ദുരാലോചന.

ദുൎമ്മന്ത്രവാദം. s. Sorcery, or enchantment of the worst kind. ആഭിചാരം.

ദുൎമ്മന്ത്രി. s. An evil counsellor.

ദുൎമ്മരണം. s. Untimely or sudden death; awful death. സൎപ്പാദികളാലുണ്ടാകുന്ന മരണം.

ദുൎമ്മൎയ്യാദ. s 1. Ill-behaviour; disrespect, incivility, dishonour 2. dishonesty. അപമൎയ്യാദ.

ദുൎമ്മാംസം. s. Proud flesh in wounds or ulcers.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം. s. Vice, wickedness, a wicked life. adj Vicious, wicked.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗസ്ഥിതി. s. Perseverance in religious austerities or in an evil course of life.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗി s A wicked person, one who leads a wicked life.

ദുർമ്മുഖൻ. s. 1. One of the monkey chiefs. 2. a sullen person നിരസികൻ. 3. a scurrilous or foulmouthed person. അബദ്ധഭാഷി.

ദുർമ്മുഖം, &c. adj. Scurrilous. foul mouthed, sullen. s 1. Scurrility, obscenity. 2. dislike, disagreeableness. ദുർമ്മുഖം കാട്ടുന്നു, To show dislike, to be disagreeable.

ദുർമ്മുഖി s. The thirtieth year, in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതിൽ ഒരു വൎഷം.

ദുർമൃതി s. See ദുൎമ്മരണം.

ദുൎമ്മേധസ്സ adj. Of a little or contemptible understanding, dull. stupid, ignorant, uninformed. അല്പബുദ്ധിയുള്ള.

ദുൎമ്മോഹം. s. Covetousness, greediness.

ദുൎമ്മോഹി. s A covetous person.

ദുൎയ്യശസ്സ s. Ill-fame, infamy; shame, disgrace, dishonour; ignominy, disrepute, injury to one's reputation, censure, blame. അപശ്രുതി.

ദുരുക്തി. s. Improper or unbecoming language, insolence, unreasonableness. ദുരുക്തി പറയുന്നു, To speak improperly or unbecomingly.

ദുൎയ്യോഗം. s. Misfortune, calamity, distress.

ദുൎയ്യോധനൻ. s. The elder of the 'Curu' princes, and leader in the war against his cousins 'pandus' and 'Crishna' which forms the subject of the "Mahab'harat".

ദുൎല്ലഭം, &c. adj 1 Difficult of attainment, scarce, rare. കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. 2. dear, beloved. പ്രിയമുള്ള.

ദുൎല്ലഭ്യം adj. Difficult of attainment ദുൎല്ലഭം.

ദുൎവ്വചനം. s. Abuse, scurrility, obscenity, bad language. ചീത്തവാക്ക്.

ദുൎവ്വചസ്സ്. s. Abuse, bad language.

ദുൎവ്വൎണ്ണം s. Silver. വെള്ളി. adj. Of a bad species or class.

ദുൎവ്വഹം. adj. Unbearable, intolerable, troublesome. എടുപ്പാൻവഹിയാത്ത.

ദുൎവ്വഴക്ക്. s. Unnecessary, or useless dispute.

ദുൎവ്വാദി. s. One who speaks ill, (grammatically, &c.) or one who utters abusive or unbecoming language.

ദുൎവ്വാരകൎമ്മം. s. Unsufferable conduct or behaviour. സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത പ്രവൃത്തി.

ദുൎവ്വാരം. adj. Irresistible, not to be stopped or obstructed, not to be encountered. തടുപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

ദുൎവ്വാസം. s. A state of sorrow, or suffering. ദുഃഖാവസ്ഥ.

ദുൎവ്വാസാവ്. s. The name of a 'Rishi' or saint.

ദുൎവ്വിചാരം. s. An evil thought, mischievous device, maliciousness.

ദുൎവ്വിധം &c. adj 1. Poor, indigent, pauper. ദരിദ്രം. foolish, stupid. ദുൎബ്ബുദ്ധിയുള്ള 3. wicked, malevolent. ദുൎന്നടപ്പുള്ള

ദുൎവ്വിനയം. s. Ill-behaviour unmannerliness, want of civility, or proper respect, pride, haughtiness.

ദുൎവ്വിനീതൻ. s. A restive horse. adj. Ill mannered, ill-trained or ill behaved.

ദുൎവ്വൃത്ത്. s. See ദുൎവൃത്തി.

ദുൎവൃത്തൻ. s. One who leads a low or infamous life, or follows disreputable habits or business, a cheat, a rogue, a blackgaurd, &c. ദുൎമ്മാൎഗ്ഗി.

ദുൎവൃത്തി. s. 1. Leading a low or infamous lif , following disreputable habits or business. 2. cheating, roguery. ദുൎവൃത്തി കാട്ടുന്നു, 1. To lead a disreputable life. 2. to cheat, to defraud.

ദുൎവ്വ്യയക്കാരൻ or ദുൎവ്യയൻ s. A prodigal, a waster, a spend thrift.

ദുൎവ്യയം. s. 1. Prodigality; extravagance; profusion, waste. അധികച്ചിലവ്. 2. bribery. കൈക്കൂലി ദുൎവ്യയം ചെയ്യുന്നു, To spend extravagantly, or needlessly, to waste.

ദുൎവ്യാപാരം s. Disreputable habits or behaviour. ചീത്തനടപ്പ്. ദുൎവ്യാപാരം ചെയ്യുന്നു, To lead a disreputable life.

ദുൎവ്യാപാരി. s. One who leads a low or infamous life, follows disreputable habits or business, a cheat, a rogue, a blackgaurd.

ദുൎഹൃത്ത്. s. An enemy. ശത്രു. adj. Inimical, ill-disposed.

ദുശ്ചരിത്രം. s. Disreputableness, bad conduct. ദുൎന്നടപ്പ്.

ദുശ്ചിന്ത. s. Maliciousness, evil-mindedness. ചീത്തവിചാരം

ദുശ്ചിഹ്നം. s. The name of a third sign rising above the horizon. മുന്നാമെടം.

ദുശ്ചേഷ്ട. s. Ill-behaviour, bad conduct.

ദുശ്ചോദ്യക്കാരൻ. s. A cross-examiner.

ദുശ്ചോദ്യം. s. 1. A captious question, an improper or unreasonable question. 2. cross-examination. ദുശ്ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു, To cross-examine, to put improper questions to one.

ദുശ്ച്യവനൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദുശ്ശകുനം. s. A bad omen; a portent.

ദുശ്ശങ്ക. s. Suspicion.

ദുശ്ശാഠ. s. Obstinacy, contumacy, perverseness.

ദുശ്ശാഠ്യക്കാരൻ. s. One who is obstinate, perverse, contumacious.

ദുശ്ശാഠ്യം. s. Great obstinacy, perverseness, wickedness, villany. ദുശ്ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു, To contend very obstinately. ദുശ്ശാഠ്യം പറയുന്നു, To persist improperly in asserting any thing, to speak contumaciously.

ദുശ്ശാസനം. s. Tyranny, rigour, severity, arbitrariness. ദുശ്ശാസനം ചെയ്യുന്നു, To exercise tyranny, to act with rigour and imperiousness.

ദുശ്ശീലക്കാരൻ s. One who is ill-mannered, or ill-behaved an ill-disposed person.

ദുശ്ശീലൻ. s. An ill-disposed person, one who has a bad temper or disposition.

ദുശ്ശീലം. s. Ill-temper, bad disposition. adj. Ill-disposed.

ദൂഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1, To revile, to abuse, to asperse, to curse. 2. to blame, censure, or reproach, to vilify, to profane.

ദുഷിവാക്ക. s. Abuse, bad language, abusive language, reproachful words, blame. **ദുഷിവാക്കപറയുന്നു**, To utter abusive or reproachful language.

ദുഷ്കരം, &c. adj. 1. Difficult to be done. **ചെയ്‌വാൻ പ്രയാസമുള്ള** 2. behaving ill. doing wrong, &c. 3 wicked, bad, atrocious, heinous. **കഠിനകർമ്മം**. s. Sin.

ദുഷ്കർമ്മം. s. Wickedness, evil-doing, a crime, sin, guilt **ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്യുന്നു**, To commit wickedness, or crimes.

ദുഷ്കർമ്മി. s. An evil-doer, a malefactor, a sinner

ദുഷ്കവി. s. An obscene poem or song, a wicked song or ballad.

ദുഷ്കാലം. s. Misfortune; adversity.

ദുഷ്കീൎത്തി. s. 1. Infamy; dishonor, disgrace. 2. ill-fame, injury to one's reputation. **ദുഷ്കീൎത്തിയുണ്ടാക്കുന്നു**, To bring infamy on one's self or on another, to injure another's reputation.

ദുഷ്കീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To bring infamy on one's self or another, to injure another's reputation.

ദുഷ്കീൎത്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v, n. To fall into disgrace, to lose one's character or reputation.

ദുഷ്ക്രുർ. s. Intrigue, conspiracy. **ദുഷ്ക്രുറു പറയുന്നു**. To intrigue.

ദുഷ്ക്രുറുകാരൻ. s. An intriguer, a conspirator.

ദുഷ്കൃതം. s. Sin, crime, guilt, vice. **പാപം**.

ദുഷ്കൃതി. s. See the preceding.

ദുഷ്കോപം. s. Peevishness, irascibility, great passion, rage.

ദുഷ്കോപി. s. A peevish person, one who is soon angry, or very passionate.

ദുഷ്ട. adj. 1. Ill, bad, wicked, vile depraved, 2. improper, incorrect s. 1. Dirt, filth, dregs, sediment, lees. 2. badness, wickedness, depravity.

ദുഷ്ടത. s. 1. Wickedness, villany; depravity, malignity. 2. wantonness; obscenity. 3. vice, evil, badness; vileness, lowness 4. savageness, ferocity, cruelty. 5. improbity.

ദുഷ്ടനിഗ്രഹം. s. 1. The destruction of the wicked. 2. punishing the wicked.

ദുഷ്ടൻ s. 1. A wicked man, a villain. 2. one who is low, vile, depraved, bad, vicious, fierce, a savage.

ദുഷ്ടം, &c adj. 1. Wicked, vile; low. 2 bad, ill, depraved, vicious, evil. **ദോഷമുള്ള**. 3. weak, important.

ദുഷ്ടാ. s. A wicked woman, a harlot.

ദുഷ്ടു. ind. 1. Ill, badly. 2. improperly, incorrectly. **ചീത്തയായി**.

ദുഷ്ടുതം. s. A perfume, 'Chor'. **കാട്ടുകച്ചോലം**.

ദുഷ്പാത്രം, adj. Wicked unworthy, undeserving.

ദുഷ്പുത്രൻ. s. A wicked son.

ദുഷ്പുത്രി. s. A wicked daughter.

ദുഷ്പൂരം. adj. Inaccessible, impervious. **കടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള**.

ദുഷ്പ്രജ. s. A deformed child.

ദുഷ്പ്രതിജ്ഞ. s. A wicked vow, a wicked protestation, a curse.

ദുഷ്പ്രധൎഷിണി. s. The egg-plant, 'Brinjal' 'Solanum molugugena'. **ചെറുവഴുതിന**.

ദുഷ്പ്രഭു. s. A wicked prince.

ദുഷ്പ്രയത്നം. s. 1. Vain or useless labour. 2. maliciousness, intention of malice to another. 3. disappointment, failure, **ദുഷ്പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു**. 1. To labour in vain. 2. to endeavour or try to injure another.

ദുഷ്പ്രയോഗം. s. 1. Enchantment, sorcery. 2 evil exertion or effort. **ദുഷ്പ്രയോഗം ചെയ്യുന്നു**, To use enchantment.

ദുഷ്പ്രവൃത്തി. s. Evil-doing, wickedness.

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ. s. An evil-doer, a wicked man

ദുഷ്പ്രാപം. adj. 1. Difficult of access or aproach, inaccessible. **ദുൎഗ്ഗമം**. 2. unattainable, difficult of attainment.

ദുഷ്പ്രാഭവക്കാരൻ. s. An ostentatious or vain person, a boaster.

ദുഷ്പ്രാഭവം s. 1. Ostentation, ambitious display 2. pride, arrogance, haughtiness. 3. boasting, vanity.

ദുഷ്പ്രേക്ഷ്യം, &c. adj. Not to be looked at. **നോക്കിക്കൂടാത്ത**.

ദുഷ്ഷമം. ind. Improperly, unseasonably, unfitly, an interjection of reproach or meance as, fie, shame. **നിന്ദ്യം**.

ദുസ്തരം; &c. adj. Difficult of being crossed or passed over **കടപ്പാൻ വഹിയാത്ത**.

ദുസ്സക്കാരൻ. s. A perverse disputer, litigious, quarrelsome person.

ദുസ്തക്കം. s. Perverse disputing, unreasonableness. ദുസ്തക്കം പറയുന്നു, To dispute perversely or unreasonably, to be quarrelsome.

ദുസ്ഥം, &c, adj. 1. Poor, ill conditioned, badly situated. 2. ignorant, unwise. 3. suffering pain or affliction, distressed, unhappy.

ദുസ്ഥിതി. s. 1. Unsteadiness, instability. 2. unhappiness, ill fortune or condition.

ദുസ്പർശ. s. 1. A plant, a prickly sort of nightshade; 'Solanum melongna'. ചുണ്ട. 2. a kind of nettle. കൊടിത്തൂവ

ദുസ്പർശം. adj. Difficult or unfit to be touched. s. A plant, a kind of nettle, 'Hedysarum alhagi.' കൊടിത്തൂവ.

ദുസ്വപ്നം. s. An inauspicious or unfortunate dream.

ദുസ്വഭാവം. s A bad disposition, ill-temper, ill-behaviour. ചീത്തശീലം.

ദുസ്വഭാവി. s. One who is ill-behaved, an ill-disposed person. ചീത്ത ശീലമുള്ളവൻ.

ദുസ്വാദ്. s. 1. A bad taste. ചീത്തസ്വാദ്. 2. disrelish.

ദുസ്. ind. Hardly, with difficulty, not easily, badly. ദുർ.

ദുസ്സമം. adj. Improper, unreasonable, a term of reproach. ദുഷ്ഷമം.

ദുസ്സംഗം. s. Keeping bad company. ദുർജന ച്ചേൎച്ച

ദുസ്സഹം. adj. Insufferable, hardly to be borne. സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്ത.

ദുസ്സാദ്ധ്യം. adj Difficult, arduous, not easily accomplished. പ്രയാസപ്പെട്ടു സാധിക്കുന്ന.

ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം. s. 1. Misdemeanor, ill behaviour. 2 imprudence, indiscretion. 3 awkwardness. ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം കാട്ടുന്നു, To show ill-behaviour, indiscretion or awkwardness.

ദുഃഖകരം. adj. Sorrowful, painful, afflictive causing grief, sharp. ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

ദുഃഖകണ്ഠാരം. s. A tune. ഒരുരാഗം

ദുഃഖകാലം. s. A time or season of sorrow, grief, distress, &c.

ദുഃഖദോഹ്യ. s. A cow difficult to be milked. കറപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളപശു.

ദുഃഖനാശം s. Cessation of sorrow.

ദു;ഖഭാജനം, s. A state of suffering.

ദുഃഖം. s. 1. Pain. 2. sorrow, grief, affliction, distress, unhappiness; sadness, mourning.

ദുഃഖശാന്തി. s, Consolation.

ദുഃഖി. s. A sorrowful, afflicted person, &c. ദുഃഖിതൻ.

ദുഃഖിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. p. To be grieved, to be afflicted, to be made sorrowful.

ദുഃഖിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grieve, to sorrow, to be sorrowful, to be afflicted. 2. to regret, to mourn over.

ദുഃഖിതൻ. s. One who is afflicted with grief, or sorrow.

ദുഃഖിതം, &c. adj, Afflicted, pained, suffering pain.

ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To grieve, to give pain, to afflict, to distress. 2, to persecute, to vex, to torment.

ദുഃഖോപശമനം. s. Consolation, comfort.

ദുഃഖോപശാന്തി. s, Consolation, comfort.

ദുഃസ്പർശ. s. A prickly sort of nightshade. ചുണ്ട

ദുഃസ്പർശം. s. A kind of nettle, 'Hedysarum alhagi. കൊടിത്തൂവ.

ദുഹിതാവ്. s. A daughter. പുത്രി

ദുഹിതൃപതി. s. A son-in-low, a daughter's husband. പുത്രിയുടെ ഭൎത്താവ്.

ദുളി. s. A small or female tortoise. ആമപ്പെട.

ദൂത് s. A message, an errand, an embassy. ദൂതു പറയുന്നു, To carry news or intelligence; to deliver a massage. ദൂതയക്കുന്നു. To send a message.

ദൂതകൎമ്മം. s. See ദൂത്യം.

ദൂതൻ. s, 1. A messenger, an envoy, 2. an emissary, a spy.

ദൂതി. s. A female messenger, a confidante, a procuress. a go-between. ചേടി.

ദൂതിക. s. A female messenger, a confidante a procuress, a go-between. ചേടി.

ദൂത്യം. s. 1, An embassy, a message. 2. the abstract state or condition of a message or messenger.

ദൂനം, &c. adj. 1. Suffering pain or fatigue. വേദനപ്പെട്ട 2. going moving, ഗമിക്കുന്ന. 3. shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടതു്.

ദൂരദൎശി s. 1. A learned, wise, or provident man. ദീൎഘദൎശി, ജ്ഞാനമുള്ളവൻ. 2. One who can see to a great distance. ദൂരത്തു് കാണാകുന്നവൻ. 3. a vulture. കഴുവ(ക)ൻ.

ദൂരദൃക. s. 1. One who can see to a great distance. ദൂരത്തുകാണാകുന്നവൻ. 2. a vulture. കഴുവ(ക)ൻ,

ദൂരദൃഷ്ടി. s. 1. One who is long-sighted, far-seeing, literally or metaphorically. ദൂരദൃക. 2. a sight of distant things both retrospectively and prospectively. 3. a vulture.

ദൂരം. s. 1. Distance, 2. difference. adj. Distant, far, remote.

ദൂരവെ, ദൂരത്തു°, ദൂരെ. adj, At a distance, distantly, far, afar off.

ദൂരസ്ഥൻ. s. 1. One who is at a distance, one who is absent, 2. One who has no relation, or kindred to the other.

ദൂരീകൃതം, &c. adj. Separated, put at a distance, put away. ദൂരത്താക്കപ്പെട്ടതു°.

ദൂരെരിതെക്ഷണൻ. s. A squint-eyed person. കോങ്കെണ്ണൻ.

ദൂരെരിതെക്ഷണം. &c. adj. Squint-eyed. കോങ്കെണ്ണുള്ള.

ദൂൎവ്വ. s. Bent grass, commonly 'Doob Agrostis linearis' കറുക.

ദൂഷകൻ. s. 1. A slanderer, a reviler, a blasphemer, a false-accuser. ദൂഷണക്കാരൻ. 2 a low, contemptible, infamous person. നിന്ദ്യൻ.

ദൂഷണക്കാരൻ. s. A slanderer, a blasphemer, a reviler, a false-accuser.

ദൂഷണം. s. 1. Blasphemy, slander, calumny. 2. a curse. 3. blame, reproach, censure. 4. a fault, defect. ദൂഷണം പറയുന്നു, 1 To blaspheme, to calumniate, to slander. 2. to curse, to blame, to censure, to reproach.

ദൂഷിക. s. The secretion, or rheum of the eyes. പീള.

ദൂഷ്യ. s. An elephant's leathern girth. കച്ചക്കയറു°.

ദൂഷ്യക്കാരൻ. s. A slanderer, a reviler.

ദൂഷ്യമുണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To raise a slander, to charge with a fault, to accuse falsely.

ദൂഷ്യം s. 1. Reprehension, blame, reproach, censure. 2. slander, aspersion, 3. fault, defect, 4. a. bad taste or flavour. 5. danger, peril. 6. a tent. കൂടാരം. 7. pus, matter. ചലം. adj Reprehensible, contemptible, vile, bad, accursed. ദൂഷ്യം പറയുന്നു. 1. To blame, to reproach; to censure, to slander to accuse falsely. 2. to find fault with.

ദൂറു°. s. Blame, reprehension, reproach; See ദൂഷണം. ദൂറു പറയുന്നു. 1. To blame, to reproach, to censure. 2. to find fault with ദൂറുണ്ടാക്കുന്നു, See ദൂഷ്യമുണ്ടാക്കുന്നു.

ദൂറുകാരൻ. s. A slanderer, a reviler, a false-accuser.

ദൃക s. 1. An eye. കണ്ണ°. 2. sight, seeing. ദൎശനം. 3 knowledge, wisdom ജ്ഞാനം. 4. a seer, a looker. 5. a wise man, one possessed of knowledge. അറിയുന്നവൻ. 6 an astrological calculation. ദൃക്ക° ഗണിക്കുന്നു, To make an astronomical calculation.

ദൃഗ്ഗണിതം. s. An astrological calculation.

ദൃഗ്രുജ. s. Disease of the eyes. കണ്ണിലെ രോഗം.

ദൃഢത. s. 1. Hardness, firmness. മുറുക്കം. 2. ability, power, strength. ബലം. 3. bulkiness, massiveness. വണ്ണം 4. growing. waxing. വളൎച്ച. 5. steadiness certainty. നിശ്ചയം.

ദൃഢദംശകം. s. A shark. തുറാവു°.

ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To confirm, to establish, to encourage.

ദൃഢഫലം. s. The cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ദൃഢമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To become firm, hard. 2. to be strong, firm. 3, to grow steady. 4. to grow up.

ദൃഢമുഷ്ടി s. A sword, any weapon with a hilt or handle. വാൾ, പിടിയുള്ള ആയുധം.

ദൃഢമൂലം. s. The cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ദൃഢം, &c. adj. 1. Much, exceeding. അധികം. 2. hard firm. മുറുക്കമുള്ള. 3. able, powerful ബലമുള്ള 4. bulky, massive, solid. വണ്ണമുള്ള. 5. full-grown. വളൎച്ചയുള്ള 6. confirmed. ഉറപ്പുള്ള. 7. certain, steady. നിശ്ചയമുള്ള.

ദൃഢസന്ധി. adj. I. Strongly knit, well fixed or compact. 2. close. compact, free from interstices. ചെന്തു°.

ദൃഢസൂത്രിക. s. A plant or creeper from the fibres of which bow strings are made. മൂൎവ്വ.

ദൃഢീകരണം. s. Confirming, establishing, strengthening. സ്ഥിരീകരണം.

ദൃഢീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To confirm, to establish, to strengthen, to encourage. ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ദൃഢീകൃതം, &c. adj. Firm, confirmed, established. ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടതു°.

ദൃതി s. 1. A bellows. തോൽ തുരുത്തി. 2. a skin of leather, or a leather bag, for holding water. തോല്കുടം.

ദൃപ്തൻ s. One who in arrogant, proud. അഹങ്കാരി.

ദൃപ്തം, &c. adj 1. Strong, powerful. ശക്തിയുള്ള 2. proud, arrogant. അഹമ്മതിയുള്ള.

ദൃപ്തി. s. 1. Pride, arrogance. അഹങ്കാരം, ഡംഭം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദൃബ്ധം, &c. adj. 1. Strung, tied. കെട്ടപ്പെട്ടതു°. 2. pained, tortured, ദണ്ഡിക്കപ്പെട്ടതു°.

ദൃശ്യം, &c. adj. Visible. ദൃശ്യാദൃശ്യം, Visible and invisible. കാണപ്പെടുന്നതു°.

ദൃഷത്തു°. s. 1. A stone, a rock. കല്ലു°. 2. a flat stone or plate on which condiments, spices, &c., are ground. അരകല്ലു°.

ദൃഷ്ടകൎമ്മം. s. 1 Eye-service. 2. a visible work or action. കാണപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി.

ദൃഷ്ടം. s. Obvious danger, or calamity. adj. Seen, visible, apparent. കാണപ്പെട്ടതു°.

ദൃഷ്ടരജസ°. s. A girl arrived at the age of puberty. തിരണ്ട പെൺ

ദൃഷ്ടാന്തക്കാരൻ. s. 1. One who is an example or pattern to others. 2. an illustrator,

ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി,വാൻ. v.a. To illustrate, to prove, to evidence.

ദൃഷ്ടാന്തം s. 1. Instance, example, illustration, proof, evidence. ഉദാഹരണം. 2. ensample pattern. 3. science, 'S stra'. ശാസ്ത്രം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുന്നു, To give an ensample, or proof, &c. ദൃഷ്ടാന്തം പറയുന്നു To give an instance, example, &c.

ദൃഷ്ടി. s. 1. An eye. കണ്ണു°. 2. sight. seeing, a look. കാഴ്ച. 3. knowledge, wisdom ജ്ഞാനം. ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നു, To look stedfastly. ദൃഷ്ടിപറ്റുന്നു, To be influenced by an evil eye.

ദൃഷ്ടിദോഷം s. The influence of evil eyes, or evil imagined to be caused by malignant eyes, fascination by the eye.

ദൃഷ്ടിബാധ. s. The influence of evil eyes. See ദൃഷ്ടിദോഷം.

ദൃഷ്ടിവിക്ഷേപം. s. A leer, a side glance. കടാക്ഷം.

ദൃഷ്ടിസ്ഥാനം. s. Prospect; view. കാഴ്ച.

ദൃഷ്ടേന്ദു. s. The day preceding that of the new moon, or that on which the moon rises scarcely visible. സിനീവാലി.

ദേയം. adj. To be given, fit or proper for a gift. കൊടുക്കപ്പെടുവാൻ തക്കതു°.

ദേവകൻ s. A proper name, the maternal grand-father of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ മുത്തശ്ശൻ.

ദേവകാൎയ്യം. s. A religious or sacred affair, or matter. തേവാരം

ദേവകി. s. DEVACI the mother of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ അമ്മ.

ദേവകീൎത്തനം. s. A divine song.

ദേവകീനന്ദനൻ. s. A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

ദേവകുലം. s. A temple. ദേവാലയം.

ദേവകുസുമം. s. Cloves. കരയാമ്പു.

ദേവകോപം. s. The wrath or anger of GOD.

ദേവഖാതകം. s. 1. A natural pond or one in front of a temple. ഗുഹ. 2. a natural cavern or grotto.

ദേവഖാതം. s. A cave or hollow among mountains. ഗുഹ.

ദേവഗണം s. A multitude of deities or gods. ദേവന്മാരുടെക്കൂട്ടം.

ദേവഗാന്ധാരം. s. A tune, a melody. ഒരു രാഗം.

ദേവഗായകൻ s A 'Gand'harba,' a celestial quirister. ഗന്ധൎവ്വൻ.

ദേവഗുരു s. A name of 'Jupiter,' preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ദേവച്ഛന്ദം. s. A garland or necklace of pearls, &c composed of 100 strings. നൂറുചരൾമുത്തുമാല.

ദേവജഗ്ധകം. s. A fragrant grass. കാട്ടിക്കണ്ട.

ദേവടൻ s. An artist, an artisan. നിപുണൻ.

ദേവതരു s. 1. The holy fig tree 'Ficus religiosa' കല്പകവൃക്ഷം. 2. a tree of 'swerga' the paradise of INDRA. ദേവദാരു.

ദേവത. s. 1. A deity, a god, a demon, 2. a goddess.

ദേവതാവേശാഷ്ടി, s. Possession by an evil spirit പിശാചുപിടിച്ചിരിക്കുക.

ദേവതാരം. s. The fir tree. See ദേവദാരു.

ദേവതാളം. s A kind of grass, 'Andropgon serratum. തേവതാളി.

ദേവതാളി. s. See the preceding.

ദേവത്വം, or ദൈവത്വം. s. Divinity, the divine nature, the abstract attribute of the deity, God head. ദേവസായുജ്യം.

ദേവദത്തൻ. s. 1. The younger brother of the legislator 'Budd'ha' ബുദ്ധന്റെ അനുജൻ 2. one of the vital airs, that which is exhaled by yawning. ജീവവായുക്കളിൽ ഒന്നു°.

ദേവദാരു. s. A species of pine, 'P nus Devadaru, or Eryothroxylon areolatum' (Willd) Malabar cedar is called 'Devadarum' by some തേവതാരം.

ദേവദാസൻ. s. A servant in a temple. അമ്പലവാസി.

ദേവദാസി. s. A courtesan, a harlot, a prostitute.

ദേവദേവൻ. s. God of gods, usually applied by votaries to their respective deities. ദേവന്മാരുടെ ദൈവം.

ദേവദ്ര്യങ്. adj Approaching, or adoring a deity. ദൈവവന്ദനം.

ദേവനം. s. 1. Sport. play, pastime, &c. കളി. 2. gaming. ചൂതുകളി. 3. a die or dice. ചക്കിണി.

ദേവനാഗരം. s. 'Deva Nagarum' character.

ദേവനിർമ്മിതം. &c. adj. Supernatural, not formed by man. ദേവന്മാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു.

ദേവനീതി. s. Divine justice.

ദേവൻ. s. 1 A deity, a god. 2. a king. രാജാവു.

ദേവപതി. s. A name of INDRA, ഇന്ദ്രൻ.

ദേവപഥം. s. Heaven, the firmament, the celestial path or way. ആകാശം.

ദേവപന്ഥാവു. s. Heaven, the firmament. ആകാശം.

ദേവപൂജ. s. 1. A sacrifice to a god. 2. divine service.

ദേവപ്രശ്നം. s. Astrology, consulting the stars or gods. ജ്യോതിഷം.

ദേവഭൂമി. s. 'Swerga' or Paradise. സ്വൎഗ്ഗം

ദേവഭൂയം. s. Divinity, godhead, inferior deification or identification with a deity. ദൈവത്വം.

ദേവമണി. s. 1. A certain circle of hair growing on the breast of some horses, an ornament round a horse's neck. കുതിരയുടെ ചുഴി 2. the jewel of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ മണി.

ദേവമാതാവു. s. 1. A name of 'Aditi' അദിതി. 2. an adopted phrase by the Roman Catholics for the Virgin Mary as the mother of God.

ദേവമാതൃകം. adj. Watered by rain, as applied to corn lands മഴകൊണ്ടുവിളയുന്ന ഭൂമി.

ദേവയജ്ഞം s. The 'Homa'. or burnt sacrifice. ഹോമം.

ദേവയാനം. s. A car, or vehicle of the gods, a shrine. വിമാനം.

ദേവയാനി. s. The daughter of SUCRA. ശുക്രന്റെ പുത്രി.

ദേവയോനി. s. A superhuman being, a demon or demi-god. ദേവത.

ദേവരൻ. s. A husband's brother, but especially his younger brother. ഭൎത്താവിന്റെ അനുജൻ.

ദേവരാജൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദേവൎഷി s. A Rishi of the celestial class, as 'Nareda, Cana' and others. നാരദാദി.

ദേവലൻ. s. 1. An attendant on an idol a 'Brahman' of an inferior order who subsists upon the offerings made to the images which he attends and who conducts the ceremonies of all sorts of people for hire. എമ്പ്രതിമാൻ. 2. the name of a 'Muni'. ഒരു മുനി.

ദേവലിംഗം. s. An image, an idol. വിഗ്രഹം.

ദേവലോകം. s. Heaven or paradise. സ്വൎഗ്ഗം.

ദേവവത്സരം. s. A year of the gods. See ദിവ്യവൎഷം.

ദേവവല്ലഭം. s. A tree used in dying, 'Rottleria tinctoria. (Rox) പുന്ന.

ദേവവാഹിനി. s. 1. The milky-way. ആകാശ ഗംഗ. 2. the 'Ganges.' ഗംഗ. 3. an army or host of celestials. ദേവസൈന്യം.

ദേവശത്രു. s. A name of 'Asur' അസുരൻ.

ദേവശില്പി. s. The artist of the gods, the divine architect. വിശ്വകൎമ്മാവു.

ദേവസഭ. s. 1. An assembly of the gods. 2. a religious assembly, a congregation, a church.

ദേവസായുജ്യം. s. Inferior deification. the state or being of the inferior gods. ദേവത്വം.

ദേവസാക്ഷി. s. An oath.

ദേവസേന s 1. The daughter of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രി. 2. an army or host of celestials. ദേവസൈന്യം.

ദേവസേനാപതി. s. A name of 'Scanda'. സ്കന്ദൻ.

ദേവസ്വം. s. The property applicable to religious purposes, endowments, &c.

ദേവസ്വാപഹാരം. s. Sacrilege.

ദേവാജീവൻ. s. An attendant upon an idol, a low 'Brahman' subsisting by attendance on an image, and upon the offerings made to it. എമ്പ്രതിമാൻ

ദേവാന്നം s. Food offered to the gods. പൂജച്ചോറു.

ദേവാംശം s. A divine portion, a consecrated portion.

ദേവാലയം. s. A temple; a fane.

ദേവാവു. s. A husband's brother, but especially his younger brother. ഭൎത്താവിന്റെ അനുജൻ.

ദേവാശ്വം. s. The horse of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കുതിര.

ദെവിക. s. The name of a river which flows from the 'Sahya' mountain. സഹ്യൻ പൎവ്വതത്തിൽ നിന്നു ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി.

ദെവിലം. adj. Pious, virtuous, just. ധൎമ്മമുള്ള.

ദെവി. s. 1. A goddess. ദെവസ്ത്രീ. 2. a name of PARWATHI. പാൎവ്വതി. 3. a reigning queen, or one crowned as well as the king. പട്ടം കെട്ടിയ സ്ത്രീ. 4. lemon grass. ചൊനകപ്പുല്ലു. 5. a plant. വെരുകുതമ്പു 6. a respectful epithet or title applied to a woman of the first class. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള സ്ത്രീ.

ദെവെന്ദ്രൻ. s. A name of INDRA.

ദെവൊത്സവം. s. A feast, a festival at a temple or church.

ദെവൊദ്യാനം. s. A sacred grove; a garden for rearing flowers to adorn an idol.

ദെശകൻ. s. A ruler, a governor. ദെശാധികാരി.

ദെശകാലജ്ഞൻ. s. One who knows the proper circumstances of time and place.

ദെശകാലം. s. Fit time and place, opportunity, the proper time, duration of time.

ദെശകാലൊചിതം. s. Propriety, aptness, circumstances of time or place. ഔചിത്യം.

ദെശക്കാരൻ. s. An inhabitant of a country.

ദെശപ്രമാണി. s. A chief, or head of a village

ദെശഭാഷ. s. A language or dialect of any country, or province.

ദെശമൎയ്യാദ. s. The manners or customs of any particular country.

ദെശമുഖ്യസ്ഥൻ. s. A chief or head of a village.

ദെശം. s. A country, territory, land, or district; a region, whether inhabited or uninhabited. രാജ്യം, കര.

ദെശരൂപം. s. Propriety, fitness. യൊഗ്യത.

ദെശവഴി. s. A petty state or principality, chiefly included in a larger state.

ദെശവാൎത്ത. s. News, tidings, intelligence, rumour.

ദെശവാഴി. s. A governor, a ruler.

ദെശവിശെഷം. s. The natural state or properties of any country.

ദെശസ്ഥൻ. s. 1. A man belonging to any particular country; an inhabitant 2. an appellation of a particular tribe among the 'Brahmans'.

ദെശാചാരം. s. The customs of any particular country.

ദെശാധികാരി. s. A ruler, a governor.

ദെശാധിപതി. s. A king, a sovereign, the lord of the country.

ദെശാന്തരഗതി. s. 1. Travelling in a foreign country. 2. the course of the sun.

ദെശാന്തരം. s. A foreign country; journey, travel. അന്യദെശം.

ദെശാന്തരി. s. A traveller in foreign countries.

ദെശാവസ്ഥ. s. The state or condition of a country.

ദെശാക്ഷി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ദെശികൻ. s. 1. A traveller, a stranger, a sojourner. സഞ്ചാരി. 2. a 'guru' or spiritual teacher. ഗുരു.

ദെശിനി. s. The index or forefinger. ചൂണ്ടാണിവിരൽ.

ദെശൊചിതം. s. Propriety, fitness. adj. Of or belonging to or fit for any particular land or country.

ദെശൊപദ്രവം. s. The calamities which come upon a land or country either from misgovernment, war, famine, pestilence, &c.

ദെശ്യം. adj. Of or belonging to a country or land. ദെശത്തിന്നടുത്തതു. s. 1. The language of any country. ദെശഭാഷ. 2. a phrase or word adopted from a foreign language. അന്യദെശഭാഷ.

ദെഹകാന്തി. s. Beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

ദെഹണ്ഡം. s. 1. Hard labour or work. 2 industry.

ദെഹദണ്ഡം. s. 1. Bodily chastisement. 2. hard labour or work, industry.

ദെഹദാൎഢ്യം. s. Corporeal or bodily strength. ശരീരശക്തി.

ദെഹപീഡ. s. Bodily pain. ശരീരദുഃഖം.

ദെഹപ്രകൃതി. s. Constitution of the body.

ദെഹരുത്തു. s. Life, vitality. ജീവൻ.

ദെഹം. s. 1. The body. 2. an individual.

ദെഹസ്വഭാവം. s. Constitution of the body.

ദെഹളി. s. The threshhold of a door, the lower part of the wooden frame of a door. ചവിട്ടുപടി.

ദെഹാഭിമാനം. s. 1. Self-conceit; 2. spiritual ignorance. 3. materialism, scepticism.

ദെഹാഭിമാനി. s. A materialist, a sceptic.

ദെഹാലസ്യം. s. Fatigue, bodily weakness.

ദെഹാവലംബി. s. Life, vitality. ജീവൻ.

ദേഹി. s. Any person embodied, any thing that has a body, as sometimes applied to the soul, as dwelling in the body. ജീവൻ.

ദൈതേയൻ. s. A demon, an 'Asur', a 'Titan' or giant of Hindu mythology. അസുരൻ.

ദൈത്യഗുരു. s. A name of 'Sucra' as preceptor of the 'Titans' and 'Venus'. ശുക്രൻ.

ദൈത്യൻ. s. A 'Daitya' or demon, an 'Asur', the 'Titan' or giant of Hindu mythology. അസുരൻ.

ദൈത്യ. s. A perfume, commonly 'Peura'. ചിററിന്ത(ൽ)

ദൈത്യാരി. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ദൈന്യത. s. 1. Disgrace, shame. 2. infirmity 3. meanness, covetousness. 4. humility.

ദൈന്യതപ്പെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. 1. To be ashamed, disgraced. 2. to become infirm, weak.

ദൈന്യം. s. 1. Shame, disgrace. ലജ്ജ. 2. meanness, covetousnes. s. ലോഭം. 3. infirmity weakness ക്ഷീണം. 4. poverty, humility. 5. dejection. കുണ്ഠിതം.

ദൈർഘ്യം. s. Length. നീളം. adj. Long. നീളമുള്ള.

ദൈവകല്പന. s. 1. Divine command, divine appointment. 2. destiny, fate, doom.

ദൈവകല്പിതം. adj. 1. Ordered, or willed by God. 2. fated, willed. s. 1. Divine appointment. 2. destiny, fate, predestination.

ദൈവകാരുണ്യം. s. Divine mercy or the mercy of GOD.

ദൈവജ്ഞകാരിദ. s. A female fortune-teller. ലക്ഷണം പറയുന്നവൾ

ദൈവജ്ഞകാവിദൻ. s. A fortune-teller, an astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ദൈവഗതി. s. 1. Destiny, doom, fate, fortune. 2. providence, accident.

ദൈവഗുണങ്ങൾ. s. plu. The attributes of God.

ദൈവഗേഹം s. s. A temple. ക്ഷേത്രം.

ദൈവജ്ഞ. s. A female fortune-teller. ജ്യോതിഷക്കാരി.

ദൈവജ്ഞൻ. s. A fortune teller, an astrologer ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ദൈവത. s. 1. prosperity, fortune, wealthiness success, thriving. 2. wealth.

ദൈവതം. s. A god, a deity adj. Of or relating to a god. ദൈവം.

ദൈവതയുള്ളവൻ. s. One who is prosperous fortunate, wealthy, thriving.

ദൈവത്വം. s. Divinity, the divine nature, the abstract attribute of the deity: godhead.

ദൈവദൂതൻ. s. An angel, a divine messenger.

ദൈവദൂഷണക്കാരൻ. s. A blasphemer, one who reviles GOD or sacred things.

ദൈവദൂഷണം. s. Blasphemy, reviling.

ദൈവധൂപ. s. Benzoin, 'Styrax benzoin'. സാമ്പ്രാണി.

ദൈവപരീക്ഷ. s. 1. Swearing, taking an oath. 2. fortune-telling. പ്രശ്നം.

ദൈവപ്പാല. s. The name of a tree, 'Echites schola.' ഏഴിലമ്പാല.

ദൈവപ്രശ്നം. s. Astrology, fortune-telling. ജ്യോതിഷം.

ദൈവബലം. s. Divine power.

ദൈവം. s. 1. GOD, the Supreme Being. 2. destiny, fate, fortune. adj Divine.

ദൈവയുഗം. s. An age of the gods, consisting of 12000 divine years, or the sum of four 'Yugas' or ages of men.

ദൈവവിരോധം. s. 1. Divine displeasure. 2. misfortune, unhappiness.

ദൈവവിലാസം. s. Divine will, or pleasure.

ദൈവാധീനം. s. Divine providence, divine favour, divine assistance. adj. Fated, willed, predestinated.

ദൈവാനുകൂലം. s. See the following.

ദൈവാനുകൂല്യം. s. Divine favour or pleasure, divine providence.

ദൈവാനുഗ്രഹം. s. Divine blessing, or the blessing of GOD.

ദൈവി. adj. Divine, celestial, of or belonging to the deity; &c. ദൈവസംബന്ധം.

ദൈവികം. adj. 1. Divine, of or belonging to the deity. s. A visitation from GOD. ദൈവത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതു്.

ദൈവേച്ഛ s. Divine will, or pleasure.

ദൈവോപാസന. s. Divine worship.

ദോട്ടിപ്പാഷാണം. s. A kind of arsenic.

ദോന്നാ s. A plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel.

ദോർദ്ദണ്ഡം. s. The fore-arms. കൈത്തണ്ടു്.

ദോശ. s. A kind of cake.

ദോശക്കല്ലു്. s. A vessel to make cakes.

ദോഷജ്ഞൻ. s. 1. A learned man, 'Pundit,' a sage. അറിവുള്ളവൻ. 2. a physician. വൈദ്യൻ.

ദോഷപരിഹാരം. s. 1. A penance. പ്രായശ്ചിത്തം. 2. a remedy for sin, an atonement, ദോഷപരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To make an atonement. 2. to perform penance.

ദോഷപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To deprave, to corrupt, to defile. 2. to vitiate, to spoil.

ദോഷപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be depraved, corrupted, defiled. 2. to be vitiated, spoiled.

ദോഷമാകുന്നു, യി, വാൻ v. n. 1. To be or become evil or sinful. 2. to be a loss. See under ദോഷം.

ദോഷം. s. 1. Sin, guilt, offence, crime. 2. fault, defect, blemish. 3. error, mistake. 4. evil, loss, injury. 5. peculiar malignity, enormous crime. 6. bad symptoms in sickness foreboding death. 7. disorder of the humours of the body. 8. punishment. ദോഷം ചെയ്യുന്നു, To sin, to commit sin, to do evil, to offend, to transgress ദോഷം പറയുന്നു, To revile, to calumniate. ദോഷം കയ്യേല്പുന്നു, To envolve one's-self in the guilt of another, ദോഷമായിതീരുന്നു, To become evil, bad, wicked, &c.

ദോഷവിചാരം. s. An arbitration among Brahmans when any one is accused of adultery.

ദോഷശങ്ക. s. A suspicion of some guilt.

ദോഷാ. ind. In the night, by night; at the commencement of night, at night fall. രാത്രി s. The arm. കൈ.

ദോഷാകരൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ദോഷാധിക്യം. s. Excessive guilt, crime, &c. അധികദോഷം.

ദോഷാരോപം. s. Imputation of sin, guilt, &c. കുററം ചുമത്തുക.

ദോഷി. s. A wicked or vile person; a lewd man or woman.

ദോഷൈകദൃക്ക്, s. One who is malevolent, censorious, discovering defects only. ദോഷത്തെ മാത്രം കാണുന്നവൻ.

ദോസ്. s. An arm. കൈ.

ദോഹദം. s. 1. Wish, desire. ആഗ്രഹം. 2. the longing of a pregnant woman. വ്യാക്കൂൺ.

ദോഹദവതി. s A pregnant woman longing for any thing. വ്യാക്കൂണുള്ളവൾ.

ദോഹനം. s. Milking. കറക്കുക. ദോഹനം ചെയ്യുന്നു, To milk. കറക്കുന്നു.

ദോഹം. s. A milk pail, a milk vessel. പാലൂഴ.

ദോഹളം. s. Wish, desire, will. ആഗ്രഹം. ഇഛ.

ദോള. s. The indigo plant. അമരി.

ദൌത്യം. s. A message, an embassy. ദൂതു്.

ദൌരാത്മ്യം, &c. adj Foolish, perverse, captious, malignant. ദുർബ്ബുദ്ധിയുള്ള.

ദൌവാരികൻ s. A door-keeper, a porter, a warder. ദ്വാരപാലകൻ.

ദൌവാരികി s. A female door-keeper. കാവൽക്കാരി.

ദൌഹിത്രൻ. s. A daugther's son. മകളുടെ മകൻ.

ദൌഹിത്രി. s. A daughter's daughter. മകളുടെമകൾ.

ദൌഹൃദം. s. Pregnancy. ഗർഭധാരണം.

ദൌഹൃദവതി. s. A pregnant woman. ഗർഭമുള്ളവൾ.

ദ്യാവാപൃഥിവികൾ. s. plu. The heaven and earth. ആകാശവും ഭൂമിയും.

ദ്യാവാഭൂമികൾ. s. plu. See the preceding.

ദ്യുതി. s. Light, beauty, splendour, brightness. ശോഭ.

ദ്യുതിതം, &c. adj Enlightened, illuminated, &c. ശോഭിക്കപ്പെട്ടതു്.

ദ്യുമണി. s. The sun ആദിത്യൻ.

ദ്യുമ്നം. s. 1. Wealth, property, substance. ദ്രവ്യം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദ്യൂതകാരകൻ. s. 1. A gambler. ചൂതാളി. 2. the keeper of a gambling house. ചൂതുകളിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ദ്യൂതകൃത്തു്. s. A gambler. ചൂതാളി.

ദ്യൂതം. s. Gaming, playing with dice or any thing not possessing life. ചൂതു്.

ദ്യൂനം. s. The seventh sign of the zodiac reckoning from that under which a person's birth takes place. ഏഴാമിടം.

ദ്യോകാരൻ. s. A blacksmith. കൊല്ലൻ.

ദ്യോതനം. s. 1. Sun-shine. വെയിൽ. 2. illumination, brilliance, shining. പ്രകാശം, 3. sight. seeing. കാഴ്ച.

ദ്യോതം. s. Sun-shine, light, lustre, heat. വെയിൽ, പ്രകാശം.

ദ്യോതിതം, &c. adj. Enlightened, &c. See ദ്യുതിതം.

ദ്യോവു്. s. 1. Heaven, paradise. സ്വർഗ്ഗം. 2. heaven, sky. ആകാശം.

ദ്രഢിമാവു്. s. Firmness, hardness, heaviness. ഉറപ്പു്, കട്ടി.

ദൃഢിഷ്ഠം, &c. adj. Hardest, very hard, or firm, &c. മഹാ ഉറപ്പുള്ള.

ദ്രപ്സം s. Thin or diluted curds. തൈർവെള്ളം.

ദ്രവണം. s. 1. Going. ഗമനം. 2. dropping, exuding. കനിച്ചിൽ.

ദ്രവന്തി. s. A medicinal plant. എലിച്ചെവിയൻ.

ദ്രവം. s. 1. Going, motion. ഗമനം. 2. flight, retreat. ഓട്ടം. 3. sport amusement. ക്രീഡ. 4. juice, essence, exudation. സാരം. 5 wetness, fusion, liquifaction. അലിച്ചിൽ. 6. decoction. കഷായം. 7. dropping, distilling, trickling. പൊഴിച്ചിൽ. 8. spittle, saliva. ഉമത്ത. ദ്രവിച്ചുപാകുന്നു. 1. To exude or run out. 2. to become liquid.

ദ്രവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v 1. To exude or ooze out. 2. to go or run out. 3. to drop. or trickle. 4. to be distilled. 5. to be fused. 6. to liquify, become wet or soft.

ദ്രവിണം. s. 1. Wealth, property, substance. ധനം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To decoct, to distill.

ദ്രവ്യദണ്ഡം. s. A fine levied in money. പിഴപ്പണം.

ദ്രവ്യനാശം. s. Loss of property.

ദ്രവ്യം. s. 1. Wealth, property, riches, substance. 2. a thing. 3. substance. medical compound. 4. elementary substance, nine kinds. of which are reckoned, viz. earth water, fire, air, æther, time, space, soul and intellect. 5. modesty, propriety, adj. Fit, proper, right. what is or ought to be done.

ദ്രവ്യശക്തി. s. 1. Influence of riches or wealth.

ദ്രവ്യസ്ഥൻ. s. A rich man.

ദ്രവ്യാഗമം. s. Income, profit. മുതൽവരവു്.

ദ്രവ്യാഗ്രഹം. s. Covetousness, avarice, eagerness of gain.

ദ്രവ്യാപഹരണം. s. Dishonesty, embezzlement of money.

ദ്രാക്. ivd. Instantly, immediately, soon, shortly, with speed. വേഗം

ദ്രാഘിഷ്ഠം. adj. Very long. വളരെദീൎഘമുള്ള.

ദ്രാവ. s. A beggar. ഇരപ്പാളി.

ദ്രാവകം. s. 1. Distillation. 2. spirits, &c., obtained from minerals. &c , by distillation. പശ, തൈലം, ഇത്യാദി.

ദ്രാവം s. 1. Flight, retreat. പിന്തിരിഞ്ഞ. ഓട്ടം. 2. speed. going quickly. വേഗം.

ദ്രാവിഡകം. s. Zedoary, 'Curcuma Zerumbet'. കച്ചോലം.

ദ്രാവിഡഭൃതികം. s. See the preceding.

ദ്രാവിഡൻ. s. A native of 'Dravida' ദ്രാവിഡദേശത്തു ജനിച്ചവൻ.

ദ്രാവിഡം. s. 1. The name of a country. 2. the language of that country.

ദ്രാക്ഷാ. s. A grape, 'Vitis vinifera'. (Lin.) മുന്തിരിങ്ങാ.

ദ്രാക്ഷാരസം. s. Wine, the juice of the grape. വീഞ്ഞു്.

ദ്രു. s. 1. A tree. വൃക്ഷം. 2. going, motion, ഗമനം.

ദ്രുകിളിമം. s. A tree, a sort of pine. ദേവതാരം.

ദ്രുഘണം. s. 1. A mace, a mallet, an iron weapon made like a carpenter's hammer. മുൾത്തടി. 2. an axe, a hatchet. കോടാലി.

ദ്രുണം. s. A scorpion. തേളു്.

ദ്രുണി. s. 1. An oval water bason of wood or stone, &c. shaped like a boat, and used for pouring water. ജലപാത്രം. 2. a turtle, a tortoise. ആമ.

ദ്രുതഗതി. s. Quickness, speed, running about quick. വേഗം ഓട്ടക.

ദ്രുതഗതിക്കാരൻ. s. A quick, hasty person.

ദ്രുതം. adv. Quickly, swiftly. വേഗം. adj. 1. Quick. swift ഓടപ്പെട്ടതു്. 2, melted, fused. ഒഴുകപ്പെട്ടതു്. 3. liquid, fluid. അലിയപ്പെട്ടതു്. s. Quick time in music.

ദ്രുമം. s. A tree in general. വൃക്ഷം.

ദ്രുമാമയം. s. 'Lac'. the animal dye. അരക്കു്.

ദ്രുമോല്പലം. s. Mountain Ebony, 'Bauhinio variegata.' കൊങ്ങമന്താരം.

ദ്രുവയം. s. Measure in general. അളവു്.

ദ്രുഹിണൻ. s. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു്.

ദ്രുണം. s. A scorpion. തേളു്.

ദ്രേക്കാണം. s. A third of a sign. രാശിയുടെ അംശഭേദം.

ദ്രോണകാകൻ. s. 1. A raven. 2. a carrion crow. കാവതിക്കാക്ക.

ദ്രോണദുഘ. s. A cow that yields a drona of milk പതിനാറിടങ്ങഴി പാൽകറക്കുന്നപശു.

ദ്രോണദോഗ്ധ്രി. s. See the preceding.

ദ്രോണൻ. s. A proper name, the military preceptor of the 'Pandu' princes.

ദ്രോണപുഷ്പി. s. A plant, 'Phlomis Indica,' തുമ്പ.

ദ്രോണം. s. 1. A measure of capacity. പതിനാറിടങ്ങഴി. 2. a plant, 'Phlomis Indica'. തുമ്പ. 3. a water pot. കുടം. 4. a carrion crow. കാവതിക്കാക്ക.

ദ്രോണക്ഷീര. s. A cow that yields a 'drona' of milk. പതിനാറിടങ്ങഴി പാൽകറക്കുന്നപശു.

ദ്രോണിക. s. The indigo plant. അമരി. 2. a field sown with a 'drona' of grain. പതിനാറിടങ്ങഴിക്കണ്ടം.

ദ്രോണി. s. 1. Any oval vessel made of wood, stone, &c. in the shape of a boat, and used for holding or pouring out water, as a bathing tube, a baling vessel, a bucket, a watering pot, &c. തോണി. 2. the indigo plant. അമരി. 3. the chasm between two mountains. 4. a trough or rack for feeding cattle പാത്തി.

ദ്രോഹചിന്തനം. s. Injurious design, malice prepence; the wish, thought, or attempt to injure.

ദ്രോഹം. s. 1. Treason, rebellion, revolt. 2. perfidy, treachery, betraying confidence or trust reposed in one 3 malice, mischief, trespass, injury. സ്വജനദ്രോഹം. Treachery towards relatives. ഗുരുദ്രോഹം. Treachery towards a spiritual guide or tutor. ജനദ്രോഹം. Treachery towards any one's own people, tribe or nation സ്വാമിദ്രോഹം Treachery, towards a master, or lord. രാജദ്രോഹം, High treason. മിത്രദ്രോഹം. Treachery towards a friend. ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നു. 1. To commit treason. 2. to act or deal treacherously. ദ്രോഹം കാട്ടുന്നു. To act treacherously. ദ്രോഹംപറയുന്നു. To speak treacherously or perfidiously. ദ്രോഹം. വിചാരിക്കുന്നു. To imagine or frame an ill design.

ദ്രോഹവിചാരം. s. See ദ്രോഹചിന്തനം.

ദ്രോഹി. s. masc. and fem. A traitor, a betrayer.

ദ്രോഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rebel, to revolt, to injure.

ദ്രോഹിതൻ. s. One who is betrayed.

ദ്രോണിക. adj. Sown with a 'drona' of grain, (fields, &c.) പതിനാറിടങ്ങഴി വിതയ്ക്കുന്ന നിലം.

ദ്രൌപദി. s. The common wife of the five 'Pandu' princes: she is also called പാഞ്ചാലി, as daughter of a king of the 'Panchala' country.

ദ്വന്ദ്വചരം. s. The ruddy goose. പാത്തപ്പക്ഷി

ദ്വന്ദ്വചാരി. s. The ruddy goose. പാത്തപ്പക്ഷി.

ദ്വന്ദ്വഭാവം. s. Strife, dispute, variance. വഴക്ക്.

ദ്വന്ദ്വം. s. 1. A couple, a pair, or brace. ഇരട്ട. 2 dispute. വിവാദം. 3. union of the sexes or coupling. 4. a form of grammatical combination, uniting two or mere words in the same case, properly separated by a conjunction' രാമലക്ഷ്മണൌ. 'Rama Lacshmana' പാണിപാദം. hand and foot. 4. a sign of the Zodiac, 'Gemini'. മിഥുനം.

ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം. s. 1. A duel, close combat. രണ്ടാൾകൂടിചെയ്യുന്നയുദ്ധം. 2. close fight, personal struggle. 3. boxing, wrestling. കയ്യാങ്കളി.

ദ്വന്ദ്വരാശി s. The sign 'Gemini' of the Zodiac, മിഥുനംരാശി.

ദ്വന്ദ്വസഹിഷ്ണു. s. The patient endurance of austerities, privation, &c. സുഖദുഃഖങ്ങളെ സഹിക്ക ശീലമായുള്ളവൻ.

ദ്വന്ദ്വഹീനൻ. s. A common acquaintance, a neutral person, one who is neither friend, nor foe.

ദ്വയ. ind. Two രണ്ട്.

ദ്വയം. s. A pair or couple; two.

ദ്വയഹീനം. s. 1. Neutrality. 2. the neuter gender നപുംസകം.

ദ്വയാതിഗൻ. s. A saint, a holy or virtuous man. ഉത്തമൻ.

ദ്വാത്രിംശൽ. adj. Thirty-two മുപ്പത്തിരണ്ട്.

ദ്വാദശമണ്ഡലാധിപൻ. s. An emperor, or paramount sovereign, one who rules over other princes. മഹാരാജാവ്.

ദ്വാദശം. adj. 1. Twelve. പന്ത്രണ്ട്. 2. twelfth. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ

ദ്വാദശാംഗുലം. s. A measure of twelve fingers. നെടുഞ്ചാൺ.

ദ്വാദശാത്മാ. s. A name of the sun. ആദിത്യൻ.

ദ്വാദശി. s. The twelfth lunar day of either the light, or dark, fortnight.

ദ്വാപരം. s. 1. The third of the four 'Yugas' or great periods said to comprise 864,000 years. മൂന്നാമത്തെ യുഗം. 2. doubt, uncertainty. സംശയം.

ദ്വാർ. s. 1. A door, or gate, an entrance. വാതിൽ. 2. a hole, 3. a cavern, a chasm.

ദ്വാരക. s. 'Dwaraca', the name of a city, formerly the capital of 'Crishna'. by some supposed to be swallowed up by the sea; by others stated to be now a small island off the northern part of the 'Malabar' coast.

ദ്വാരപാലൻ. s. 1. A door-keeper, a porter, a warder. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ. 2.

gigantic figure or image placed at the gate a heathen temple.

ദ്വാരം. s. 1. A door or gate, a passage or entrance. വാതിൽ. 2, a means, an expedient. 3. a medium or way by which any thing takes place, or is effected. 3. a hole. പഴുതു.

ദ്വാരയന്ത്രം. s. A lock, or bolt, pad-lock. പൂട്ടു്

ദ്വാരസ്തംഭം. A door post. പടിക്കാൽ.

ദ്വാരസ്ഥൻ. s. A door-keeper. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ദ്വാസ്ഥൻ. s. A door-keeper, or warder. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ദ്വാസ്ഥിതൻ. s. A door-keeper.

ദ്വി. ind. The dual, only used in composition രണ്ടു്.

ദ്വികം. adj. Two, or two-fold. ഇരട്ടി.

ദ്വിഗുണം. adj. Two-fold, double, twice ഇരട്ടി

ദ്വിഗുണാകൃതം. adj. Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുതതു്.

ദ്വിഗുണിതം. adj. Doubled. ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ടതു്.

ദ്വിഗുണീകൃതം. adj. Doubled. ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ടതു്.

ദ്വിജ. s. A sort of perfume, also called 'Renuca. അരേണുകം.

ദ്വിജന്മാവു്. s. 1. One twice born. 2. a man of either of the three first classes, see the following. 3. any oviparous animal, as a bird, a snake, a fish, &c. first born in the shell, and in the second instance produced from it. 4. a tooth. 5. a tusk.

ദ്വിജൻ. s. 1. A man of the three first 'Hindu' tribes, viz. a BRAHMAN, CSHETRIYA, or VAISYA, whose investiture with the characteristic thread, constitutes religiously and metaphorically their second birth. ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ. 2: the moon. ചന്ദ്രൻ.

ദ്വിജം. s. Lit: Twice born. 1. An oviparous animal, as a bird, snake, fish, &c., first born in the shell, and in the second instance produced from it. പക്ഷി, പാമ്പു്, ഇത്യാദി. 2. a tooth. പല്ലു്.

ദ്വിജരാജൻ. s. 1. The moon. ചന്ദ്രൻ, 2. the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ. 3. the great serpent, 'Ananta' അനന്തൻ.

ദ്വിജാതി. s. 1. A BRAHMAN, ബ്രാഹ്മണൻ. 2. a man of either of the three first classes. 3. any oviparous animal.

ദ്വിജിഹ്വൻ. s. 'Lit' Double tongued. 1. An informer. കരളക്കാരൻ. 2. a snake. പാമ്പു്. 3. a rogue, a scoundrel, a thief. കള്ളൻ.

ദ്വിട്ടു്. s. An enemy. ശത്രു.

ദ്വിതയം. s, A couple' a pair, രണ്ടു്.

ദ്വിതീയ. s. 1. The second lunar day, either of the light, or dark fortnight. 2. a wife. ഭാര്യ.

ദ്വിതീയഗ്രഹം. s. A secondary planet.

ദ്വിതീയം. adj. 1. Second. രണ്ടാമത്തെ. 2. two. രണ്ടു്. ദ്വിതീയാവിഭക്തി in grammar the objective or accusative case.

ദ്വിതീയവയസ്സ്. Youth, യൌവനം.

ദ്വിതീയാകൃതം. adj. Twice ploughed, &c. (a field.) ഇരുചാലുഴുതതു്.

ദ്വിത്രിരുക്തം. s. Tautology, the repetition of sound, or words. രണ്ടുമൂന്നുവട്ടം പറക.

ദ്വിത്വം. s. 1. A double consonant. 2. enmity. ശത്രുത.

ദ്വിധാ. ind. Of two kinds, in two ways. രണ്ടു പ്രകാരം.

ദ്വിപം. s. An elephant. ആന.

ദ്വിപക്ഷം. s. Enmity. ശത്രുത്വം.

ദ്വിപാത്തു്. s. Two-footed. ഇരുകാലുള്ള.

ദ്വിപാദം. adj. Biped, two-footed. രണ്ടു കാലുള്ള.

ദ്വിപാദ്യം. s. A double penalty, an amercement of twice the common amount. ഇരട്ടിദണ്ഡം.

ദ്വിഭാഷി. s. An interpreter, lit. a person who speaks two languages. രണ്ടു ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ.

ദ്വിമാതൃജൻ, s. 1. Having two mothers, born in two ways; it may be said of some deities, thus GENESA was the son of PARWATI, but not born in the usual way, being made of the scurf of her skin. ഗണപതി. 2. having two mothers, born of one and nursed by another. രണ്ടമ്മമകൻ.

ദ്വിരദം. s. An elephant. ആന.

ദ്വിരസനം. s. A snake, or serpent. സർപ്പം.

ദ്വിരുക്തം s. The repetition of a sound or word, tautology. രണ്ടുവട്ടം പറക.

ദ്വിരേഫം. s. 1. A large black bee; വണ്ടു്. 2. a double 'r', two 'rs'.

ദ്വിവചനം. s. The dual, in grammar.

ദ്വിവഷ്. s. A cow two years old. രണ്ടുവയസ്സുള്ള പശു.

ദ്വിവിധം. adj. Two ways, two kinds. രണ്ടു പ്രകാരം.

ദ്വിഷന്തപം., &c, adj. Punishing or annoying an enemy, revenging, retaliating. ശത്രുവിനെ ശിക്ഷിക്കുക.

ദ്വിഷൽ. s. An enemy, a foe. ശത്രു adj. 1. Hating, or detesting, hostile. 2. inimical, unfriendly.

ദ്വിഷദ്ഭുജൻ. s. A name of 'Subrahmanya' സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ദ്വിഷ്ടം. s. Copper. ചെമ്പു°. adj. Hated, disliked. ദ്വേഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

ദ്വിസപ്തകം. adj. Fourteen. പതിനാലു°.

ദ്വിസപ്തതി. adj. Seventy-two. എഴുപത്തുരണ്ടു°.

ദ്വിസീത്യം. adj. Twice ploughed ഇരുച്ചാലുഴതതു°.

ദ്വിഹല്യം adj. Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴതതു°.

ദ്വിഹായനി. s. A cow two years old. രണ്ടുവയസ്സചെന്ന പശു.

ദ്വിഹീനം. s. The neuter gender. നപുംസകം.

ദ്വീപം. s. 1. An island, any land surrounded by water. 2. any of the seven 'dwipas' into which the Hindus divide the earth. തുരുത്തു°.

ദ്വീപവതി. s. A river. നദി.

ദ്വീപാന്തരം s. A island, another island. മറ്റുദ്വീപു°.

ദ്വീപി, s. 1. A royal tiger. കടുവാ. 2. an ounce or panther. പുലി.

ദ്വേധാ. ind. In two ways. രണ്ടുപ്രകാരം.

ദ്വേഷണൻ. s. An adversary, an enemy. ശത്രു

ദ്വേഷണം. s. Hate, enmity. ശത്രുത. adj. Inimical, hostile, averse. ശത്രുതയുള്ള,

ദ്വേഷം. s. Hatred, enmity, hate. പക.

ദ്വേഷി. s. One who hates, a hater, an enemy. ശത്രു.

ദ്വേഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hate, to detest, to dislike.

ദ്വേഷ്ടാവു°. s. An enemy, one who is inimical hostile. ശത്രു.

ദ്വേഷ്യക്കാരൻ. s. One who is passionate. കോപി.

ദ്വേഷ്യൻ. s. One who is detestible, hateful. ദ്വേഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവൻ.

ദ്വേഷ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be in a passion, to be angry.

ദ്വേഷ്യം. s. Anger, passion. adj. Hateful, detestible.

ദ്വൈതം. s. I. Duplication, a doubling, being doubled. 2. a 'Hindu' sect, followers of 'Madhwacharya': they acknowledge a Creator and creatures seperated from him. മാധ്വാചാൎയ്യമതം. അദ്വൈതം. Another sect of 'Hindus': followers of Sancaracharya; they say that there is no distinction between the Creator and the creature, or between the Deity and the soul, but are one. ശങ്കരാചാൎയ്യമതം.

ദ്വൈതീയീകം. s. Second. രണ്ടാമത്തെ.

ദ്വൈധം. s. Neutrality, remaining indifferent between two parties. ഉദാസീനം.

ദ്വൈധീഭാവം. s. Neutrality, remaining indifferent between two parties. ഉദാസീനഭാവം.

ദ്വൈപായനൻ. s. 1. A name of 'Vyasa,' the author or compiler of the 'Vedas,' and 'Puranas.' വ്യാസൻ. 2. one island born.

ദ്വൈമാതുരൻ. s. A name of GENESA. ഗണേശൻ.

ദ്വൈമാത്രേയൻ. s. See. ദ്വിമാതൃജൻ.

ദ്വൈവിധ്യം. s. Duplication. ഇരട്ടി.

ദ്വ്യഷ്ടം. s. Copper. ചെമ്പു°.

ധ

ധ. The nineteenth letter in the Malayam alphabet, being the asperate of the preceding and expressed by 'D'h'.

ധടം s. A balance, a pair of scales. തുലാസു°, വെള്ളിക്കോൽ.

ധത്തൂരം. s The thorn apple, stramonium, 'Datura.' ഉമ്മത്തു° എന്ന ഔഷധച്ചെടി.

ധനഞ്ജയൻ. s. 1. Fire. അഗ്നി. 2. a name of 'Arjuna,' one of the 'Pandu' princes. അൎജ്ജുനൻ. 3. one of the five vital airs that which is supposed to fatten. അഞ്ചു വായുക്കളിൽ ഒന്നു°.

ധനദൻ. s. 1. A name of CUBERA, the god of riches. കുബേരൻ. 2. a beneficent, liberal

man, one who gives away property. ധനവാൻ.

ധനധാന്യം. s. Wealth in money and property in land, &c. സമ്പത്തു°.

ധനപതി. s. 1. A name of CUBERA, the god of riches. കുബെരൻ. 2. a wealthy person. ധനവാൻ.

ധനപാലകൻ. s. See the preceding.

ധനപിശാചി. s. Avarice, extreme desire of riches. അൎത്ഥലൊഭം.

ധനപ്രിയ. s. A vegetable, 'Ardicia solancea.' ഒരുവക ചീര.

ധനമദം. s. Pride, inflation with the pride of wealth.

ധനം. s. Riches, wealth, property, substance.

ധനവാൻ. s. A rich, wealthy, opulent man.

ധനവൃദ്ധി. s. Increase of wealth, prosperity.

ധനസ്ഥാനം. s. The rising of a second sign above the horizon. രണ്ടാമിടം.

ധനഹരി. s. A perfume, commonly called 'Ghor.' കാട്ടുകച്ചൊലം.

ധനഹാരി. s. A thief, a pilferer. കള്ളൻ, മൊഷ്ടാവു°.

ധനക്ഷയം. s. Decrease of wealth, adversity. ദ്രവ്യനാശം.

ധനാഗമം. s. Gain of riches, profit. ധനലാഭം.

ധനാഢ്യൻ. s. 1. A wealthy man. ധനവാൻ. 2. a name of CUBERA. കുബെരൻ.

ധനാധിപൻ. s. A name of CURERA. കുബെരൻ.

ധനാശ. s. Thirst of wealth, longing for riches. ദ്രവ്യമൊഹം.

ധനാശി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ധനിക. s. A young woman. യൌവനമുള്ളവൾ.

ധനികത്വം. s. An opulent state; affluence, wealthiness.

ധനികൻ. s. A rich, wealthy, opulent man. ധനവാൻ.

ധനികം, &c. adj. 1. Virtuous, excellent. ധൎമ്മമുള്ള. 2. rich, opulent. ധനമുള്ള. s. Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധനിഷ്ഠാ. s. The twenty-third or twenty-fourth 'Nacshatra' or lunar asterism. അവിട്ടം.

ധനി. s. A wealthy, opulent person. ധനവാൻ.

ധനീയകം. s. Coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധനു. s. 1. A bow. വില്ലു°. 1. a sign in the Zodiac, 'Sagittarius.' ധനുരാശി 3. the month December. ധനുമാസം.

ധനുക്കൂർ. s. The sign 'Sagittarius.' ധനുരാശി.

ധനുഞായർ. s. The month December.

ധനുമാസം. s. The month December.

ധനുരാശി. s. The sign 'Sagittarius.'

ധനുൎഘൊഷം. s. The sound of a bow-string. ചെറുഞാണൊലി.

ധനുൎധരൻ. s. An archer, one armed with a bow, a bowyer. വില്ലാളി.

ധനുൎഭൃൽ. s. An archer. വില്ലാളി.

ധനുൎമ്മദ്ധ്യം. s. The centre part of a bow. വില്ലിന്റെ നടുവു°.

ധനുൎവ്വെദം. s. Archery. ധനുൎവിദ്യ.

ധനുഷ്പടം. s. A tree, commonly the 'Piyal, Buchanania latifolia.' (Rox.) മുരൾ.

ധനുഷ്മാൻ. s. An archer, a bow-man. വില്ലാളി.

ധനുസ്സ°. s. 1. A bow. വില്ലു°. 2. the sign 'Sagittarius'. ധനുരാശി.

ധനെയകം. s. Coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധനെശൻ. s. A name of CUBERA, the 'Hindu' Plutus. കുബെരൻ.

ധന്യൻ. s. One who is fortunate, happy, virtuous. ഭാഗ്യവാൻ.

ധന്യരൂപ. s. A fair woman. സുന്ദരി.

ധന്യരൂപൻ. s. A fair man. സുന്ദരൻ.

ധന്യശീലൻ. s. A person of a charitable or good disposition, a virtuous man.

ധന്യാകം. s. Coriander seed, 'Coriandrum Sativum.' (Lin.) കൊത്തമ്പാലയരി.

ധന്വ. s. 1. A bow. വില്ലു°. 2. land scantily supplied with water, a desert, a waste. മരുഭൂമി.

ധന്വന്തരി. s. The physician of the gods, said to have been produced at the churning of the sea. ദെവവൈദ്യൻ.

ധന്വയാഷം. s. A plant, or sort of nettle, 'Tragia'. കൊടിത്തൂവ.

ധന്വി. s. 1. An archer, a bow-man. വില്ലാളി. 2. a name of 'Arjuna.' അൎജ്ജുനൻ.

ധമകൻ. s. A black-smith. കൊല്ലൻ.

ധമനൻ. s. One who blows a bellows, a trumpeter. ഊതുന്നവൻ.

ധമനം. s. 1. A reed, 'Arunda tibialis' or 'karka'. ഔഴം. 2. blowing (a wind instrument.) ഊത്തു°.

ധമനി. s. 1. Any tubular vessel of the body, as a vein, a nerve, &c. ഞരമ്പു°. 2. a tube,

a pipe. കുഴൽ. 3. a sort of vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി.

ധമിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To blow any wind instrument. ഊതുന്നു.

ധമ്മില്ലം. s. Hair tied round the head, and ornamented with flowers, pearls, &c. കൊണ്ടക്കെട്ട്.

ധര. s. The earth, the ground. ഭൂമി.

ധരണം. s. Holding, possessing, having, wearing. ധരിക്കുക.

ധരണി. s. The earth ഭൂമി.

ധരണിധരൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ധരണികന്ദം. s. Garlic, the onion. വെങ്കായം.

ധരണിതലം. s. The earth. ഭൂമി.

ധരണിപതി. s. 1. A king. രാജാവ്. 2. a name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ധരണീശ്വരൻ. s. 1. A king. രാജാവ്. 2 a name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ധരൻ. s. 1. One who bears. ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. 2. the 'Himalaya' mountain considered as king of mountains. ഹിമവാൻ.

ധരം. s. A mountain. പൎവ്വതം.

ധരാതലം. s. The earth. ഭൂമി.

ധരാധരം. s. A mountain. പൎവ്വതം.

ധരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To put on, to dress, to wear, to cloth. 2. to understand 3. to remember, to retain in mind. 4. to take, to hold. 5. to assume a form. ഗൎഭം ധരിക്കുന്നു, To become pregnant, 'lit' to 'assume' the womb. 6. to take or adopt a name.

ധരിത്രി. s. The earth. ഭൂമി.

ധരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to put on, to cause to dress, to clothe, to adorn. 2. to cause to assume a form.

ധരിമ. s. Form, figure, resemblance. ആകൃതി

ധരു. s. A kind of song. സംഗീതഭേദം.

ധരേന്ദ്രൻ. s. A principal mountain. ഹിമവാൻ.

ധൎമ്മകൎത്താവ്. s. An arbitrator, or judge. സ്വാൎത്ഥൻ. 2. a law-giver.

ധൎമ്മകാൎയ്യം. s. A charitable or equitable work, any indispensable act or religion.

ധൎമ്മകീലം. s. A jurisdiction, a district under the same legal administration. ഒരു ധൎമ്മാസനത്തിനു കീഴുള്ള രാജ്യം.

ധൎമ്മകൃത്ത്. s. 1. An arbitrator, a judge. സ്വാൎത്ഥൻ. 2. a law-giver.

ധൎമ്മക്കഞ്ഞി. s Rice gruel given in charity.

ധൎമ്മക്കൊള്ളി. s. One who lights the pile at a charitable funeral. See ധൎമ്മസംസ്കാരം.

ധൎമ്മചാരിണി. s. A virtuous woman, an honest wife. ഗുണവതി.

ധൎമ്മചിന്ത. s. Virtuous reflection. ഉപാധി.

ധൎമ്മചിന്തനം. s. Virtuous reflection.

ധൎമ്മജ്ഞൻ. s. 1. A just, upright, honest man. 2. one versed in law, equity, &c. ധൎമ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ധൎമ്മതത്വം. s. Uprightness, honesty. പരമാൎത്ഥം.

ധൎമ്മത്തോണി. s. A free ferry-boat.

ധൎമ്മദാരങ്ങൾ. s. plu. A virtuous wife. ഭാൎയ്യ.

ധൎമ്മദൈവം. s. A household-god.

ധൎമ്മദ്വെഷം. s. Contempt of or opposition to charitable or religious undertakings. ധൎമ്മവിരോധം.

ധൎമ്മധ്വജി. s. A religious hypocrite or impostor, one who makes a livelihood by assuming the garb of devotion. കപടഭക്തൻ.

ധൎമ്മനന്ദനൻ. s. A name of 'Yud'hisht'hir,' or son of 'Yama'

ധൎമ്മനിഷ്ഠ. s. Upright, and equitable conduct.

ധൎമ്മനീതി. s. Moral merit, equity, integrity.

ധൎമ്മന്യായം. s. Equity and justice.

ധൎമ്മൻ. s. 1. A name of 'Yama'. യമൻ. 2. a drinker of the juice of the acid asclepias at certain sacrifices. സോമപൻ.

ധൎമ്മപത്തനം. s. 1. Pepper. കുരുമുളക്. 2. the name of a district or city.

ധൎമ്മപത്നി. s. A lawful wife. ഭാൎയ്യ.

ധൎമ്മപാലനം. s. Administering justice.

ധൎമ്മപുത്രൻ. s. A name of 'Yud'hisht'hir,' son of 'Yama'. യുധിഷ്ഠിരൻ.

ധൎമ്മഫലം. s. The fruits of charity or benevolence.

ധൎമ്മബുദ്ധി. s. 1. Benevolence, kindness. 2. virtuous reflection.

ധൎമ്മം. s 1. Virtue, moral and religious merit, according to the law or 'Vedas.' പുണ്യം. 2. usage, practice, the customary observances of caste, sect, &c. ആചാരം 3. duty, especially that enjoined by the 'Vedas.' വെദവിധി. 4. fitness, propriety. യോഗ്യം. 5. nature, character, proper or natural state or disposition. സ്വഭാവം. 6. any peculiar, or prescribed practice, or duty: thus giving alms, &c., is

the 'd'harma of a householder; administering justice the 'd'harma' of a ruler; piety that of a 'brahman; courage that of a 'Cshetriya, &c. : hence this word denotes charity, justice and piety. ന്യായം. 7. alms-giving. ദാനം. 8. kind or virtuous speech or discourse. 9. resemblance. 10. any sacrifice. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To give alms, &c.

ധൎമ്മയുദ്ധം. s. Equitable or just war.

ധൎമ്മരഹസ്യം. s. A nice or very diffcult point in law, or pleading.

ധൎമ്മരാജൻ. s. 1. A name of 'Yama'. യമൻ. 2. 'Budd'ha' ബുദ്ധൻ. 3. a name of 'Yud'hisht'hir.' ധൎമ്മപുത്രൻ.

ധൎമ്മവാൻ s. An equitable, or upright and benevolent man. ധൎമ്മമുള്ളവൻ.

ധൎമ്മവിചാരം. s. Virtuous reflection.

ധൎമ്മവിൽ. s. One versed in law, &c. ധൎമ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ധൎമ്മവിരോധം. s. Hindrance or opposition to charitable and religious under-takings.

ധൎമ്മശാല s. 1. A court of justice, a tribunal. 2. a hospital. an 3 an inn, or place for travellers to rest at, an open caravansary. വഴിയമ്പലം.

ധൎമ്മശാലി. s. An equitable and benevolent man, a very mild, meek, patient person.

ധൎമ്മശാസ്ത്രം. s. A code of laws. രാജനീതി.

ധൎമ്മശീലൻ. s. An equitable and benevolent man, one who is virtuous, upright, just.

ധൎമ്മശീലം. s. Equity, uprightness, benevolence, a benevolent disposition.

ധൎമ്മസഭ. s. A council of arbitrators, a court of justice. ആസ്ഥാന മണ്ഡപം.

ധൎമ്മസംസ്കാരം. s. A charitable burning, or burying, the body of a dead stranger. പരദേശിയുടെ ശവദാഹം കഴിക്കുക.

ധൎമ്മസംഹിത. s. Law, or a code of laws, especially the work of some saint as 'Menu, Yajnyavalcya'. മാനവാദിസ്മൃതി.

ധൎമ്മസാക്ഷി. s. A king's evidence.

ധൎമ്മസുതൻ. s. A name of 'Yud'hisht'hir,' the son of 'Yama.' ധൎമ്മപുത്രൻ.

ധൎമ്മസൂക്ഷ്മം. s. A nice or very difficult point in law, or pleading. സൂക്ഷ്മധൎമ്മം.

ധൎമ്മസ്ഥാപനം. s. Upright and equitable conduct ധൎമ്മത്തെ ഉറപ്പിക്കുക.

ധൎമ്മസ്ഥിതി s. Upright and equitable conduct. ധൎമ്മസ്ഥാപനം.

ധൎമ്മാത്മാ s A pious, good or virtuous person. ധൎമ്മചിന്തയുള്ളവൻ.

ധൎമ്മാധൎമ്മങ്ങൾ. s. plu. Equity and want of equity; right and wrong. ധൎമ്മവും അധൎമ്മവും.

ധൎമ്മാസനം. s. A bench of justice. ന്യായസ്ഥലം.

ധൎമ്മി. s. One who is virtuous, equitable, just, benevolent. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നവൻ.

ധൎമ്മിണി. s. 1. A lawful wife. 2. an upright and benevolent woman. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നവൾ.

ധൎമ്മിഷ്ഠൻ. s. One who delights in equity or goodness, a beneficent, charitable person. ധാൎമ്മികൻ.

ധൎമ്മിഷ്ഠ. s. A beneficent, charitable woman

ധൎമ്മോപദേശകൻ. s. A 'Guru' or spiritual preceptor. ഗുരു.

ധൎമ്മ്യം, &c. adj. Conformable or according to justice or morality. ധർമ്മമായുള്ളതു്.

ധർഷണം. s. 1. Disrespect, contumely, overbearingness or contempt. പരിഭവം. 2. arrogance, pride, vanity, അഹങ്കാരം. 3. copulation.

ധർഷണി. s. A dishonest or unchaste woman. കാമചാരി.

ധർഷൻ. s, 1. A eunuch. നപുംസകൻ. 2. a proud, arrogant, overbearing man. അഹമതിക്കാരൻ.

ധർഷം. s. 1 Pride, arrogance ഡംഭം. 2. contumely, overbearing. പരിഭവം. 3. copulation.

ധർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To be presumptuous, vain, arrogant. അഹങ്കാരപ്പെടുന്നു.

ധർഷിതം. s. Cohabitation, copulation. adj. Treated in a contumelious or overbearing manner.

ധവൻ s, 1. A husband ഭൎത്താവു്, 2. a man. പുരുഷൻ.

ധവളം s White (the colour.) വെളുപ്പു്. adj. 1. White. വെളുത്ത. 2. handsome beautiful.

ധവളി s. 1. A white cow. വെളുത്ത പശു. 2. a fair woman. സുന്ദരി.

ധവിത്രം. s. A 'Puncha' or fan made of antelope's skin, and used especially for blowing a sacrificial fire. വിശറി.

ധാടി. s. 1. Advancing towards or confronting an enemy fearlessly. നിർഭയത്തോടെ ശത്രുവിന്റെനേരെ ചെല്ലുക. 2. minding or fearing no body, walking about without fear. ഒരുത്തനെയും ഭയപ്പെടാതെ നടക്കുക.

ധാതകം. s. The name of a medicinal plant. ആരം.

ധാതകി. s. A tree, 'Grislea tomentosa. (Rox) താതിരി.

ധാതാവു്. s. 1. A name of 'Brahma'. ബ്രഹ്മാവു്. 2. a father, a parent. പിതാവു്.

ധാതു. s. 1. A principle or humour of the body as phlegm. wind, and bile. ത്രിദോഷം 2. any essential or constituent of the human body. as humour, blood. flesh, &c. രസരക്താദി. 3. a primary or elementary substance, as earth, water, fire, air, and 'acasa' or atmosphere. പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ 4. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 5. a metal. 6. a mineral, a fossil. മനശ്ശിലാദി. 7. red chalk. 8. a nerve of the body, especially the pulse. 9. a grammatical root. or primary form of a word, its primitive, ഭൂവാദി. 10. a mountain.

ധാതുദ്രവ്യം. s. A mineral substance. സ്വർണ്ണാദി.

ധാതുവൃഷ്ടിക. s. A tree, 'Grislea tomentosa, (Rox.) താതിരിമരം.

ധാതുമാരിണി. s. Borax. പൊങ്കാരം.

ധാതുവാദി. s. An assayer of metals, a miner, a mineralogist. രസവാദി.

ധാതുവൈരി. s. Sulphur. ഗന്ധകം.

ധാത്രി. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a foster mother, a nurse. മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവൾ. 3. the tree termed 'Emblic myrobolan, Phyllanthus emblica.' നെല്ലി,

ധാത്രീദേവൻ. s. A 'Brahman. ബ്രാഹ്മണൻ.

ധാത്രീപതി. s A king. രാജാവു്.

ധാത്രീഫല s. The fruit of the emblic myrobolan. നെല്ലിക്ക.

ധാന. s. 1. Fried barley or rice. ഉമമൻമലർ. 2. grain fried and reduced to powder. 3. coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാനാകം. s. 1. Fried barley or rice ഉമമൻമലർ 2. coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി,

ധാനുഷ്ക്കൻ. s. An archer. വില്ലാളി.

ധാന്യകം. s. 1. Coriander, 'Coriandrum sativam.' കൊത്തമ്പാലയരി. 2. fried barley or rice. ഉമമൻമലർ.

ധാന്യകോഷ്ഠകം. s. A granary, a basket, a cupboard or small shed of matting, &c, for keeping rice. കളപ്പുര, വല്ലം.

ധാന്യത്വക്ക്. s. The husk of grain ഉമി.

ധാന്യം. s. 1. Grain, corn in general. നെല്ലു്. 2. coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാന്യവർദ്ധനം. s. Lending grain at interest; receiving a usurious return for a loan of seed corn supplied to the peasants. പൊലിക്കടം.

ധാന്യവൃദ്ധി. s. The first fruits, or first sheaf reaped. നിറ.

ധാന്യശൂകം. s. The beard of rice corn. നെല്ലിൻെറ ഓകു്.

ധാന്യസാരം. s. Grain after threshing പൊലി.

ധാന്യാകം. s. Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാന്യാമ്ലം, s. Sour gruel made of the fermentation of rice water. വെപ്പുകാടി.

ധാന്യാർത്ഥം. s. Wealth in rice or grain.

ധാന്വന്തരി. s. 1. See. ധന്വന്തരി. 2. an 'Avattar' of VISHNU. വിഷ്ണുവിൻെറ ഒരു അവതാരം.

ധാമം. s. 1. The body. ശരീരം. 2. a house or dwelling. ഭവനം. 3. light, splendour, brightness. ശോഭ, തേജസ്സ്. 4. fame. കീർത്തി. 5. a place, spot. സ്ഥലം. 6. birth. ജനനം.

ധാമാൎഗ്ഗവം. s. 1. A plant, 'Achyranthes aspera'. വലിയകടലാടി. 2. another plant, a sort of 'Ghosha' with white flowers. പീരകം.

ധായൻ. s. A preserver, an upholder, a supporter. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ധായം. s. A prop, a support. ഊന്നു്. adj. Having, possessing.

ധാര. s. 1. A continuous drop of rain. 2. distillation, dripping, the oozing or issuing of any substance by drops or continual dropping. 3. a certain medical treatment by having oil, &c, continually poured on the patient. 4. the sharpness of a sword or any cutting instrument. വാളിൻെറ മൂച്ച്. 5. a horse's pace, as the trot, canter, &c, കുതിരയുടെ നട. 6. debt. കടം. 7. water. വെള്ളം.

ധാരക്കിടാരം. s. A copper vessel used in medicinal bathing, something like the shower-bath.

ധാരച്ചട്ടി. s. A bathing vessel made of earth. See. ധാരക്കിടാരം.

ധാരണ. s. Continuance in rectitude, keeping in the right way. നിലനില്പു്. 2 fortitude, firmness, steadiness, resolution. ധീരത. 3. the exercise or abstract employment of a 'Yogi' or ascetic, in restraining the breath and all natural wants, and preserving a steady abstracted firmness of mind. യോഗം. 4. mental retention, memory, recollection. ഓർമ്മ. 5 debt. കടം.

ധാരണകൻ. A debtor. കടക്കാരൻ.

ധാരണം. s. Holding, having, keeping, maintaining, wearing ധരിക്കുക.

ധാരണയുള്ളവൻ. s. A person who has a retentive memory. ഓർമ്മയുള്ളവൻ.

ധാരണാവതി. s. A retentive memory. ഓർമ്മയുള്ള ബുദ്ധി.

ധാരത്തോണി. s. A kind of bathing tub made of wood in the shape of a boat, and used in medicinal bathing.

ധാരപ്പാത്തി. s. See the preceding.

ധാരയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a To drop or pour without ceasing; also ധാരകോരുന്നു. ധാരകഴിക്കുന്നു, To perform a certain medicinal anointing.

ധാരാധരം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. a sword. വാൾ.

ധാരാങ്കരം. s. 1. Hail. ആലിപ്പഴം. 2. thin rain. ചാറമഴ.

ധാരാസംപാതം. s. A hard shower, a heavy fall of rain. പെരുമഴ.

ധാരാളക്കാരൻ. s. A prodigal, an extravagant person.

ധാരാളം. s. 1. Generosity, liberality, profusion. 2. frankness, freedom from reserve. 3. extravagance, prodigality. ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നു, To give freely and liberally adj. Watery, rainy. വെള്ളത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന.

ധാരാളംവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To spend much, or prodigally.

ധാരി. s. On who bears, possesses, has, &c; it is used as an affix to other words and has the same meaning, as വസ്ത്രധാരി, &c. one who has or wears a cloth. ധരിച്ചവൻ.

ധാരു. s. One who drinks or sucks a drinker. കുടിക്കുന്നവൻ.

ധാർത്തരാഷ്ട്രം. s. A sort of goose, or swan with black legs and bill. അരയന്നം.

ധാർമ്മപത്തനം. s. Pepper. നല്ലമുളക്.

ധാർമ്മികൻ. s. A charitable, beneficent man, one who is virtuous, pious, just. ധനമുള്ളവൻ.

ധാർമ്മികം. s. Righteousness, justice, virtue. ധർമ്മമുള്ളത്.

ധാര്യം, &c. adj. To be borne or upheld, to be contained. ധരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നത്.

ധാർഷ്ട്യക്കാരൻ. s. 1. An impudent, bold, confident, shameless person. 2. one who plays tricks, a cheat, a counterfeiter.

ധാർഷ്ട്യം. s. 1. Impudence, boldness, confidence, shameless. 2. lying, tricks, counterfeit.

ധാർഷ്ട്യംപറയുന്നു, 1 To speak impudently, shamelessly, without fear. 2. to play tricks, to counterfeit, to cheat.

ധാവതിചെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്‌വാൻ. v. To go or move, to run. പോകുന്നു.

ധാവനം. s. 1. Going, motion. വേഗം, ഗമനം. 2. cleansing, purifying. ശുദ്ധീകരണം. ധാവനംചെയ്യുന്നു, 1. To go or move, to run. 2. to cleanse, to purify. ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

ധാവനി. s. A sort of creeping plant, 'Hedysarum lagopodioides'. ഓരില.

ധാവനിക. s. A prickly nightshade. ചെറുവഴുതിന.

ധാവള്യം. s. Whiteness, white (the colour.) വെളുപ്പ്. adj. White, of a white colour. വെളുത്ത

ധാവിതം, &c. adj. Purified, clear, cleansed. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

ധിക്ക. ind. An interjection of reproach or menace, blame, regret, disapprobation as fie, shame, out upon, what a pity, &c. നിന്ദ, കഷ്ടം.

ധിക്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To slight, to disregard, to despise, to reproach, to speak contemptuously of, to reject as worthless, to refute. നിന്ദിക്കുന്നു.

ധിക്കാരം. s. Slight, disrespect, scorn, insult. abuse, contempt, reproach, disregard, censure. repulsion, confutation. നിന്ദ. ധിക്കാരംകാട്ടുന്നു, To contemn, to insult, to show disrespect.

ധിക്കാരി. s. An insulter, a despiser, a contemner.

ധിക്കൃതം. &c. adj. 1. Reproached; reviled, censured, contemned. 2. cursed. ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടത്.

ധിക്കൃതി. s. Reproach, affront, contumely. നിന്ദ.

ധിഷണ. s. Understanding, sense, wisdom, the intellect. ബുദ്ധി.

ധിഷണൻ s. A name of Vrithaspati, preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ധിഷ്ണ്യം. s. 1 A place, a spot, a country. സ്ഥലം. 2. a house. ഭവനം. 3. a star; an asterism. നക്ഷത്രം. 4. fire. അഗ്നി.

ധീ s. Understanding, intellect. ബുദ്ധി.

ധീന്ദ്രിയം s. An intellectual organ, as the mind, the eye, the ear, the nose, the tongue the skin. മനോനേത്രാദികളുടെ ഇന്ദ്രിയം.

ധീമതി. s. A female of understanding. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

ധിമൽ, &c. adj. Intelligent, sensible, wise, learned. ബുദ്ധിയുള്ള.

ധീമാൻ. s. A sensible, wise, intelligent person' ബുദ്ധിയുള്ളവൻ.

ധീരത. s. 1. Boldness, bravery, courage. 2. firmness, steadiness, consistence, determination. 3. presence of mind. 4. self-willedness, uncontrollableness.

ധീരതയുള്ളവൻ. s. A bold or courageous man. See the following.

ധീരൻ s. 1. A bold, brave, courageous man. 2. one who is firm, steady, consistent, determined. 3. a wise, sensible, learned man. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

ധീരം. s Saffron, 'Crocus sativus.' കുങ്കുമം.

ധീവരൻ. s A fisherman. മുക്കവൻ.

ധീവാ s. A copper-smith, a brazier കന്നാൻ.

ധീശക്തി. s. An intellectual faculty or power of the understanding, as retention, comprehension, &c. ബുദ്ധിശക്തി.

ധീസഖൻ. s. A counsellor, a minister, an adviser. മന്ത്രി.

ധീസചിവൻ. s. A counsellor, a minister. മന്ത്രി.

ധുതം. &c. adj. 1. Abandoned, deserted, left. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. 2. shaken, agitated, as leaves by the wind. ഇളകപ്പെട്ടത്.

ധുനി. s, A river. നദി.

ധുരന്ധരൻ. s. 1. One who carries a burden. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ. 2. a beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുരം. s 1. The fore part of a carriage, the pole, or the part where the yoke is fixed. രഥത്തിന്റെ മുന്തണ്ട്. 2. a reflection, recollection. വിചാരം. 3. a burden, a load. ഭാരം, ചുമട്.

ധുരാവഹൻ. s. 1. One who carries a burden, or load. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ. 2. a beast of burden പൊതിക്കാള.

ധുരീണൻ. s. A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുൎത്തൂരം, s. See ധുൎദ്ധൂരം.

ധുൎദ്ധൂരം. s. Stramonium, or the thorn apple, 'Datura fastuosa.' ഉമ്മത്ത്.

ധുൎയ്യൻ. s. A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുൎവ്വഹൻ. s. A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുവിത്രം. s. See ധവിത്രം.

ധുസ്തൂരം. s. Thorn apple, 'Datura fastuosa. ഉമ്മത്ത്.

ധൂതം, &c. adj. 1. Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടത്. 2. reproached, reviled. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത്. 3. abandoned, deserted. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

ധൂനനം. s. Shake, shaking, agitation. ഇളക്കം. ധൂനനം ചെയ്യുന്നു, To shake, to agitate. ഇളക്കുന്നു.

ധൂപകലശം. s. A censer.

ധൂപക്കാൽ. s. A censer.

ധൂപക്കുററി. s. A censer.

ധൂപദീപം. s. Incense and light. ധൂപദീപം കാട്ടുന്നു, To offer incense and lights in the performance of religious ceremonies.

ധൂപനം. s. Resin. മട്ടിപ്പാൽപ്പശ.

ധൂപം. s. Incense, the aromatic vapour, or smoke of any fragrant gum or resin. ധൂപം കാട്ടുന്നു, To offer incense.

ധൂപപത്രം. s. The tobacco plant. പുകയില.

ധൂപവൎഗ്ഗം. s. Ingredients used in incense.

ധൂപവൃക്ഷം. s. A species of pine, 'Pinus longifolia'. ചരളം.

ധൂപായിതം, &c. adj. 1. Sufferring pain or fatigue. സന്താപം. 2. incensed, perfumed with incense. ധൂപിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

ധൂപാരാധന. s. The offering of incense.

ധൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To burn incense, to perfume with incense.

ധൂപിതം; &c. adj. Spiced or seasoned in a particular way; (sauced, &c.) കടുവറുക്കപ്പെട്ടത്.

ധൂമകേതു. s. 1. A comet, or falling star. 2. the personified ascending node. 3. violence. 4. fire. അഗ്നി.

ധൂമം. s. Smoke. പുക.

ധൂമയോനി. s. A cloud. മേഘം.

ധൂമവൃന്ദം. s. A quantity or cloud of smoke. പുകക്കൂട്ടം.

ധൂമളം. s. Purple, a colour compounded of black and red. ശ്യാമളവൎണ്ണം. adj. Of a purple colour.

ധൂമാഭം. s. Purple. ശ്യാമളവൎണ്ണം.

ധൂമാളി. s. A column of smoke പുകക്കൂട്ടം.

ധൂമിക s. 1. Vapour, fog. ആവി, മഞ്ഞ്. 2. smoke, പുക.

ധൂമ്യ, s. A quantity or cloud of smoke. ധൂമവൃന്ദം.

ധൂമ്രാടം s. A sparrow, the fork-tailed shrike. ചെറുകരികിൽ പക്ഷി.

ധൂമ്രകം. s, A camel. ഒട്ടകം.

ധൂമ്രം. s. Purple, the colour, a compound of black and red. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം. adj. Of a purple or smokey colour.

ധൂമ്രവൎണ്ണം. s. The purple colour. adj. Of a smokey hue.

ധൂമ്ലം. s. See ധൂമ്രം.

ധൂർ. s. See ധുരം.

ധൂൎജ്ജടി. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ധൂൎത്തൻ. s. 1. A fraudulent, deceitful, dishonest. or crafty person. ചതിയൻ. 2. a gamester. ചൂതാളി. 3. a rogue, a cheat കള്ളൻ. 4. a headstrong, rash, ungovernable person, a knave. താന്തോന്നി. 5. a whoremonger. ധൂൎത്തുകാട്ടുന്നു, To deceive, to cheat. ചതിക്കുന്നു, &c.

ധൂൎത്തം. s. Stramonium, or thorn apple. ഉമ്മത്തു്.

ധൂൎവ്വഹൻ. s. 1. One who carries a burden. ചുമടെടുക്കുന്നവൻ. 2. one who governs a country. അധികാരി. 3. a beast of burden. പൊതിക്കാള. (ചുമട്ടുകാള)

ധൂലകം. s. Poison. വിഷം.

ധൂസരം. s. The grey colour. ഒട്ടുവെളുത്ത നിറം. adj. Grey, of a grey colour,

ധൂസരിതം adj. Grey coloured. ധൂസരമാക്കപ്പെട്ടതു്

ധൂളി, s. Dust; powder. നേരിയപൊടി. 2. a deceitful woman, an adulteress. 3. a species of silk cotton. ധൂളിപറക്കുന്നു. Dust is flying about.

ധൂളിക. s. Fog or mist. മഞ്ഞു്.

ധൂളികുട്ടിമം. s. A mound, a rampart. വാട.

ധൂളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To fly about as dust. 2. to be reduced to dust or powder. 3. to grow thick with dust.

ധൂളിത്വം. s. Whoredom, adultery. ധൂളിത്വം കാട്ടുന്നു. To commit adultery.

ധൂളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reduce to powder, to powder or sprinkle with powder.

ധൂളിപ്പെണ്ണു്. s. A whore.

ധൂളിമം. s. A wall. പ്രാകാരം.

ധൂളിമാനം. s. Dust. ധൂളിമാനംചെയ്യുന്നു, To waste.

ധൂളിമെത്ത. s. A soft bed or mattress.

ധൂളിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To reduce to dust or powder.

ധൂളുന്നു, ളി, വാൻ v. a. To fly, as dust, &c.

ധൃതരാഷ്ട്രൻ. s. 1. A good king. 2. a proper name, 'D'hritarashtra', the father of 'Duryod'hana' and uncle of the 'Pandu' princes. 3. a sort of goose.

ധൃതം, &c. adj. Possessed, held, contained. പിടിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. worn. ധരിക്കപ്പെട്ടതു്. 3 cherished, supported. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്. 4 taken up. എടുക്കപ്പെട്ടതു്. 5. known, understood. അറിയപ്പെട്ടതു്.

ധൃതി. s. 1. Holding, having. വഹിക്കുക. 2. steadiness, boldness, firmness. ഉള്ളുറപ്പു്. 3. pleasure, satisfaction, happiness. ആനന്ദം. 4. one of the astrological 'yogas.

ധൃതിമാൻ. s. A courageous person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

ധൃഷ്ടത. s. Impudence, boldness, confidence, shamelessness.

ധൃഷ്ടൻ. s. One who is impudent, confident, bold, shameless.

ധൃഷ്ടം, &c adj. Impudent, bold, confident, shamless.

ധൃഷ്ണി s. A ray of light. രശ്മി.

ധൃഷ്ണു adj. Impudent, bold, confident, shameless.

ധേനു. s. A milch cow, one that has lately calved. കറക്കുന്ന പശു.

ധേനുക. s. 1. A female elephant. പിടിയാന. 2. a milch cow. കറക്കുന്ന പശു. 3. a dagger, a whittle. ചുരിക.

ധേനുമാൻ. s. The owner of a milch cow. പശുവിന്റെ ഉടയവൻ.

ധേനുഷ്യ. s. A cow at the dairy or tied up to be milked. കെട്ടുംതലക്കൽ നില്ക്കുന്ന പശു.

ധൈനുകം. s. A herd of milch cows. പശുക്കൂട്ടം. adj. Of or belonging to a cow. പശുസംബന്ധമായുള്ള.

ധൈൎയ്യക്കുറവു്. s. Want of courage, fear, cowardice.

ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To encourage, to animate, to embolden. 2. to comfort.

ധൈൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be or become, bold, courageous, brave, firm, steady, determined. 2. to be comforted.

ധൈൎയ്യബുദ്ധി. s. Resolution, determination.

ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ. s. One who is courageous, bold, brave, firm, steady, determined.

ധൈൎയ്യം. s. 1. Courage. boldness, bravery, daring, galantry. 2. steadiness' firmness. ധൈൎയ്യംകാട്ടുന്നു, To show courage. ധൈൎയ്യം നടിക്കുന്നു, To be courageous.

ധൈൎയ്യവാൻ. s. A courageous, bold, or brave person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

ധൈൎയ്യശാലി. s. A bold, brave, daring man. ധീരൻ.

ധൈവതം. s. The sixth note of the gamut. ആറാമത്തെ സ്വരം.

ധോരണം. s. 1. A vehicle in general, any means of conveyance, as a horse, an elephant, a car, &c. വാഹനം. 2. a horse's trot. കുതിരയുടെ നടപ്പുഭേദം.

ധോരണി. s. 1. Tradition. പാരമ്പൎയ്യന്യായം 2. experience. പരിചയം. 3. line, range. നിര. 4. way. വഴി. 5. style. 6. fearing, or minding no-body.

ധോരണിക്കാരൻ. s. One who minds or fears no-body.

ധൌതകൌശേയം. s. Bleached or white silk. വെള്ളപ്പട്ട്.

ധൌതം, &c. adj. Washed, cleansed, purified, white. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

ധൌരിതകം. s. A horse's trot. കുതിരയുടെ നടപ്പുഭേദം.

ധൌരേയൻ. s. A beast of burden, പൊതിക്കാള

ധൌരേയം, &c. adj. Bearing a burden. ചുമടെടുക്കുന്ന.

ധ്മാതം. adj. Blowing, as a fire, blowing a wind instrument. ഊതപ്പെട്ടത്.

ധ്മാനം. s. Blowing a fire or any wind instrument. ഊത്ത്.

ധ്യാതം. adj. Thought, meditated. വിചാരിക്കപ്പെട്ടത്.

ധ്യാനനിഷ്ഠൻ. s. One who is given, devoted to, or intent on, meditation. ചിത്തൈകാഗ്ര്യമായിരിക്കുന്നവൻ.

ധ്യാനം. s. Meditation, reflection, inward devotion, but especially that profound, and abstract consideration which brings its object fully and undisturbedly before the mind, and is the favorite religious exercise of secluded Brahmans. ചിത്തൈകാഗ്ര്യം, വിചാരിക്കുക.

ധ്യാനാസനം. s. A posture suited to devout and religious meditation. സ്വസ്തികാദി.

ധ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To meditate, to contemplate, to reflect, to think. വിചാരിക്കുന്നു.

ധ്യാമം. s. A fragrant grass. നാന്മുകപ്പുല്ല്.

ധ്യായമാനൻ. s. One who meditates, or is given to meditation. ധ്യാനിക്കുന്നവൻ.

ധ്യേയ. adj. To be meditated or reflected on. ധ്യാനിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത്. ചിന്തിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത്.

ധ്രുവ. s. 1. A sacrificial vase made in the shape of the 'Indian' fig leaf, and of the wood of the 'Flacourtia sapida.' വൈയ്യങ്കതകൊണ്ടുള്ള ഹോമപാത്രം. 2. a plant. 'Hedysarum gangeticum. ദീൎഘമൂല.

ധ്രുവൻ. s. 1. The polar star, or north pole itself; in mythology, personified by 'Dhruva,' the son of 'Uttanapada, and grandson of the first 'Menu. ഔത്താനപാദി. 2. the north pole itself;

ധ്രുവം. s. 1. Ascertainment, certainty. നിശ്ചയം. 2. logic, reasoning, discussion. 3. an astronomical calculation, or one of the 27 astronomical 'Yogas.' 4. the trunk of a lopped tree. കുററി 5. the introductory stanza of a song; it is distinguished from the verses of the song, after each of which it is again repeated as a burden or chorus. ഒരു താളം or രാഗം. adj 1. Eternal. നിത്യമായുള്ള 2. fixed, stable, firm സ്ഥിരമായുള്ള. 3. certain, ascertained നിശ്ചയമായുള്ള ധ്രുവംകൂട്ടുന്നു, To make an astronomical calculation.

ധ്രുവാവൃക്ഷം. s. The name of a tree, 'Flacourtia sapida. വൈയ്യങ്കത.

ധ്വജപ്രതിഷ്ഠ. s The erection of a flag-staff. കൊടിമരം നിൎത്തുക.

ധ്വജമണ്ഡപം. s. The eleated stone work at the bottom of a flag-staff. കൊടിമരത്തറ.

ധ്വജം. s. 1. A flag, a banner. കൊടി. 2. a mark; a sign, a symbol. അടയാളം.

ധ്വജദ്രുമം. s. A palm tree. പന.

ധ്വജവാൻ. s. An ensign, a standard bearer. കൊടിക്കാരൻ.

ധ്വജിനി. s. An army. സേന.

ധ്വജി. s. 1. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a car or carriage. തേർ. 4. a distiller or vender of spirituous liquid. മദ്യം വില്ക്കുന്നവൻ.

ധ്വനി s. 1. Sound, noise, report, voice. ശബ്ദം. 2. figurative or poetical style. ശബ്ദത്തിന്റെ അലങ്കാരം.

ധ്വനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. 1. To sound. ശബ്ദിക്കുന്നു. 2. to have a figurative meaning.

ധ്വനിതം, adj. Sounded, making a noise, as a drum, &c. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത്.

ധ്വംസനക്കാരൻ. s. A destroyer; a squanderer. മുടിക്കുന്നവൻ.

ധ്വംസനം. s. Perishing, dying. നാശം.

ധ്വംസനം ചെയ്യുന്നു, To destory, to ravage, to desolate, to annihilate. മുടിക്കുന്നു.

ധ്വംസം. s. Loss, destruction, extinction. മുടിവ്.

ധ്വംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To destory, to desolate. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ധ്വസ്തം, &c. adj. Fallen, destroyed. നശിക്കപ്പെട്ടത്.

ധ്വാനം. s. Sound in general. ഒച്ച.

ധ്വാന്തം. s. Darkness. ഇരുട്ട്.

ധ്വാംക്ഷം. s. 1. A crow. കാക്ക. 2. an aquatic bird, as a crane, gull, &c. നീൎക്കാക്ക, കൊക്ക് ഇത്യാദി.

ന

ന. The twentieth consonant in the Malayalam Alphabet, it is a dental corresponding with the letter N.

ന. ind. No, not ഇല്ല, അല്ല, a particle of prohibition.

നക. s. A gem, a jewel, trinkets. രത്നം, ആഭരണം.

നകാരം. s. The name of the letter ന.

നകിം. ind. No-what, nothing, not any ഇല്ല.

നകുലൻ. s. 'Nacula' the fourth of the five 'Pandu' princes.

നകുലം. s. The mungoose, 'Viverra ichneumon' കീരി.

നകുലി. s. Silk cotten tree. ഇലവുവൃക്ഷം.

നകുലേഷ്ട. s. A plant: the mungoose, if wounded in a conflict with a poisonous snake is supposed to prevent the effects of the venom by the use of this plant. 'Ophioxylon serpentinum'. അമല്പൊരി, വണ്ടവാഴി.

നക്കൽ. s. 1. Licking. 2. a copy or draught of a letter, &c. നക്കൽ എഴുതുന്നു, To draught a letter.

നക്കി. s. A beggar.

നക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to lick.

നക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To lick, to lap.

നക്തകം. s. Dirty or ragged cloth. പഴയ വസ്ത്രം

നക്തഞ്ചരൻ. s. 1. A goblin, a demon. പിശാച്. 2. a giant who is believed to prowl about in the night. രാക്ഷസൻ. 3. a thief. കള്ളൻ. 4. an owl. മൂങ്ങാ.

നക്തന്ദിവം. ind. Day and night or by day and night. രാവും പകലും.

നക്തഭോജനം. s. Supper. അത്താഴം.

നക്തമാലം. s. A tree. 'Galedupa arborea' (Rox.) പുങ്ങ്.

നക്തം. ind. By night, in the night. രാത്രി.

നക്രം. s. A crocodile or alligator. മുതല.

നഖച്ചാറ്. s. A disease round the nails.

നഖം s. 1. A finger or toe nail, a claw. 2. the mark or indent of a nail. 3, a perfume, മുറൾ.

നഖരം. s. A finger or toe nail, a claw. നഖം.

നഖരേഖ. s. The mark or indent of a nail.

നഖലു. s. A nail. നഖം

നഖവ്രണം. s. A scratch.

നഖായുധം. s. 1. A cat. പൂച്ച. 2. a lion. സിംഹം 3. a beast of prey. വ്യാഘ്രം.

നഖി s. 1. One who has a long nail. നഖം നീണ്ടവൻ. 2. a perfume, a dried substance of a brown colour, and of the shape of a nail: apparently a dried shell fish used as a perfume. മുറൾ.

നഗം s. 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം.

നഗരം. s. A town, a city, a metropolis.

നഗരവാസി. s. A citizen, an inhabitant of a city or large town. നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ.

നഗരശോധന. s. The visiting a city in disguise.

നഗരി. s. 1. A city, or town. 2. a king's palace.

നഗൌകസ്സ്. s. A bird in general. പക്ഷി.

നഗ്നത. s. Nakedness, nudity, want of covering.

നഗ്നൻ. s. 1. A naked mendicant. വസ്ത്രഹീനൻ. 2 a naked man. 3. a name of SIVA. ശിവൻ.

നഗ്നം, &c. adj. Naked, uncovered, wanting clothes. വസ്ത്രമില്ലാത്ത.

നഗ്നഹു. s. Ferment, a drug used to throw

the mixture for spirituous liquor into fermentation. യവാദികളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മദ്യസാധനം.

നഗ്നിക. s. 1. A girl before she has reached the years of puberty. പെൺ പൈതൽ. 2. a naked female വസ്ത്രഹീന.

നങ്കൂരം s. An anchor. നങ്കൂരമിടുന്നു, To cast anchor.

നങ്ങച്ചിപ്പുല്ല്. s. A kind of grass.

നങ്ങപ്പിള്ള. s. An unmarried female among the 'Brahmans'

നങ്ങിയാർ. s. 1. A 'Natch' girl, a dancing girl, an actress. 2. the wife of a 'Nambiyar'

നചേൽ. ind. If not. ഇല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ

നച്ചം. s. A poisonous instrument with which 'Parayars' kill cows, &c. നച്ചവാണ്ടുന്നു, To use the preceding instrument.

നച്ചെലി. s. The musk rat, or more properly the musk shrew, 'Sorex moschata'

നഞ്ച്. s. Poison, venom, bane.

നഞ്ചുകല്ല്. s. A species of blue stone applied, as a collyrium to the eyes.

നഞ്ചറപ്പച്ച. s. Proliffe swallow-wort, 'Asclepias prolifera, (Rottler.) (ഒരു പച്ചമരുന്ന്)

നഞ്ചറമൂർച്ചം. s. See നഞ്ചറപ്പച്ച.

നഞ്ചുവൃക്ഷം. s. A poisonous tree.

നഞ്ഞ്. s. See നഞ്ച്.

നഞ്ഞനാടി. s. A hole dug in the ground, and built round with stones and covered up with earth, for concealing any thing.

നട. s. 1. Entrance to a native house, &c 2. a trip. 3. a step, walk, or pace 4. a temple. 5. a sort of stair-case or steps leading down to a well. 6 a mark, a line, marking out. 7. drawing a line or making a mark at the commencement of writing any thing. 8. the leg of a beast. 9. a shout, as in a marriage procession, huzza 10 space between the legs. നടയിടുന്നു. To shout, as in a marriage procession, or in the progress of kings, &c. നടനാട്ടുന്നു. To draw a line or make or mark at the commencement of writing any thing.

നടകാവൽ. s. A guard, a centry.

നടകാവല്ക്കാരൻ. s. A door-keeper, a warden.

നടക്കല്ല്. s. A step, or steps before a house.

നടക്കാവ്. s. An avenue of trees, a grove.

നടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To walk, to go, to move. 2. to proceed forwards, to go or move on. 3. to happen, occur, pass or take place, to be usual. 4. to behave, or conduct one's self. 5. to take effect. 6. to continue, to be in existence; to be going on without hinderance or interruption. 7. to beat, as applied to the pulse 8. to be current, as applied to coin, &c. 9. to cultivate. 10 to sail. 11. to practice, to learn. നടന്നുപോകുന്നു. 1. To go away on foot, to go or pass on, to proceed. 2. to become finshed. നടന്നു വരുന്നു. 1 To come walking. 2. to occur continually.

നടത്തം. s. 1. A walk: see നടപ്പ്. 2. conducting, managing, directing, &c.

നടത്തൽ. s. 1. Conducting, managing, directing, &c. 2. bringing about.

നടത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause or make to walk, &c., the causal form of നടത്തുന്നു in all its meanings. 2. to break in a a horse to his paces. 3. to manage a family or any other concern. 4. to navigate a vessel. 5. to make to rule or govern. 6. to provide for.

നടത്തുചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. v. a. To shout as in a marriage procession, or in the progress of kings, &c., to huzza.

നടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To execute, to put in force. 2. to rule, to direct. 3. to carry on, to manage. 4. to lead, to guide. 5. to use 6. to teach. 7. to mark out, to draw lines.

നടനടെ. adv 1. Formerly, in times past. 2. first, earliest, at the beginning.

നടനം. s. Dancing, the art or act af dancing, pantomime, &c. നൃത്തം. നടനം ചെയ്യുന്നു. To dance, to dance as an actor, to act.

നടൻ. s. 1. A dancer, a mime, an actor. ആട്ടക്കാരൻ. 2. one of a class of Brahmans who have lost caste. ചാക്കിയാർ.

നടപടി. s. One's life or doings; deportment.

നടപ്പ്. s. 1. Walk 2. walking. 3. conduct, behaviour, demeanour, deportment, manners of life, acts. 4 progress. 5. advancement. 6. use, being common. 7. currency. 8. cultivation. 9. frequent going. 10. power, authority; rule. See നടക്കുന്നു in all its meanings.

നടപ്പന്തൽ s. A piazza, a passage from one room or house to another.

നടപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be common. to be in use. to be in vogue. 2. to be current or in circulation.

നടപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put in force, to cause to succeed or take effect.

നടപ്പുകാരൻ. s. 1. One who is successful. 2. a walker. 3. one who bears rule.

നടപ്പുകേട്°. s. Ill-behaviour, misconduct, misdemeanour.

നടപ്പുഭാഷ. s. A living or common language.

നടപ്പുര. s. 1. A piazza. 2. a passage from one room or house to another.

നടപ്പുവഴി. s. A trodden or frequented path or way, a good road.

നടമടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. An elephant or any other beast to lie down.

നടമണ്ടനം. s. Yellow orpiment. (അരിതാരം)

നടമാടം. s. 1. See നടപ്പ്°. 2. walking about.

നടമാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To walk about, to frequent. 2. to skip, to dance.

നടമാളി. s. A street.

നടമിഴാവ്°. s. A sort of musical instrument; a small drum or tabour.

നടമുഖം. s. The principal entrance to a house or temple.

നടം. s. 1. Dancing, a dance. 2. a plant, 'Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി.

നടയൻ. s. A pony, a 'Pegu' pony.

നടയിട. adv. Between the legs.

നടയുമ്മറം. s. The principal entrance to a house.

നടയ്ക്കുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v. a. To make an offering at a temple.

നടവരമ്പ്°. s. A cause-way, or broad bank.

നടവരവ്°. s. The income or revenue of any religious establishment.

നടവാതിൽ. s. The principal door-way.

നടവെടി. s. Firing a royal salute.

നടി. s. 1. A 'Natch' girl, a dancing girl, an actress. a harlot. ആട്ടക്കാരി. 2. a sort of perfume. 3. a plant the stem of which is red like coral. പവിഴക്കോടി.

നടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To act, to gesture. 2 to assume a borrowed character; to pretend to feign. 3. to be angry.

നടിച്ചിൽ. s. 1. Transplanting any thing, 2. a plant for transplanting.

നടിപ്പ്° s. 1. Pretence, feint. 2. anger. നടിപ്പുകാട്ടുന്നു. To pretend.

നടിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To get planted or transplanted, to cause to plant.

നടിൽ. s. Planting, transplantation.

നട്ടക്കൂർ. s. Allowance from an owner to his tenant on planting trees, &c, in his ground.

നട്ടക്കടൽ. s. The mid-sea, or the midst of the sea.

നട്ടക്കം. s. Trembling, tremor, shaking, shivering, shrinking, starting, a start.

നട്ടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To tremble, to shake, to shiver, to quake, to shrink, to start.

നട്ടക്കെട്ട്°. s. 1. A man's 'waist' band, girdle, belt or sash. 2. a building between other buildings, an enclosed passage. 3. placing in the charge of a third person.

നട്ടങ്ങൽ, s. Trembling, shivering, shaking.

നട്ടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To shake, to shiver; to tremble, to tremble for fear.

നട്ടതല. s. 1. Planting, applied chiefly to vegetables, gardening. 2. a plant.

നട്ടതലപ്പണി. s. Gardening.

നട്ടത്തരം. s. A middle sort. adj. Middling, mean, common, of the middle rank or sort.

നട്ടത്തല. s. The crown of the head, the pate.

നട്ടനായകം. s. A gem in the midst of an ornament.

നട്ടത്തൂണ്°. s. The middle pillar.

നട്ടന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To plant, to set plants. 2. to transplant. 3. to be fixed, as the eyes in death &c.

നട്ടപ്പടവ്°. s. The middle or centre part of a wall.

നട്ടപ്പന്തി. s. A middle row.

നട്ടപ്പാട്ടം. s. Land in dispute, let out to a third person. നട്ടപ്പാട്ടംകെട്ടുന്നു, To let out such land.

നട്ടപ്പാതി. s. A half, a moity.

നട്ടമദ്ധ്യം s. 1. The equator. 2. the centre.

നട്ടമുററം. s. A court yard.

നട്ടവ്°. s. 1. The middle, the centre. 2. the waist.

നട്ടവൻ. s. 1. A mediator. 2. an arbitrator. 3. a principal, or foreman of a body of men.

നട്ടവിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. See നടിയിക്കുന്നു.

നട്ടവിരൽ s. The middle finger.

നട്ടവിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To support a female during labour.

നടുവിൽ. adv. In the middle between.

നടുവുകഴപ്പ്°. s. The lumbago, pain in the loins.

നടുവെഴുത്ത്°. s. Public registry.

നടുവെഴുത്തുകാരൻ. s. A Public registrar of deeds, and other documents.

നടുവെ. adv. In the middle, between, betwixt, midst.

നടുസ്ഥാനം. s. 1. Mediation. 2. arbitration.

നടുനടെ. adv. Anciently, in old times, formerly.

നടെ. adv. Lately, formerly.

നട്ടപ്പാതിരാ. s. Midnight.

നട്ടം. s. See നഷ്ടം.

നട്ടംകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To stand on the head.

നട്ടംതിരിച്ചിൽ. s. A wandering or roaming about.

നട്ടംതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To roam about.

നട്ടാണി. s. The crown of the head.

നട്ടാമുട്ടി. A guess, guessing, conjecture.

നട്ടുച്ച. s. Noon, mid-day, noon-day.

നട്ടുവൻ. s. A dancing master, a manager or principal performer in a theatre.

നഡപ്രായം adj. Abounding in reeds. വേഴമുള്ള സ്ഥലം.

നഡം. s. 1. A sort of reed, 'Arundo tibialis' or 'karka'. വേഴം. 2. any hollow stem.

നഡസംഹതി. s. A quantity of reeds. വേഴക്കൂട്ടം.

നഡ്യാ. s. A quantity of reeds. വേഴക്കൂട്ടം.

നഡ്വലം. adj Reedy, abounding in reeds. വേഴമുള്ള സ്ഥലം.

നഡ്വാൻ. adj. Reedy, abounding in reeds.

നണിച്ച. adv. Now, at the present time, lately, recently.

നണ്ണുന്നു, ണ്ണി, വാൻ. v. a. To think, to consider.

നതനാസിക. s. A flat nose. പതിമൂക്ക്°.

നതനാസികൻ. s. One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

നതൻ. s. One who is bowed, bent, crooked. വളഞ്ഞവൻ, കുനിഞ്ഞവൻ.

നതം. &c. adj. 1. Bent, bowed, reclining. കുനിഞ്ഞ. 2. crooked, curved. വളഞ്ഞ.

നതി. s. Salutation, prostration. വണക്കം.

നതു. ind. And not, not. ഇല്ല.

നത്തു°. s. A kind of owl.

നദം. s. A river, applied only to those of which the presonification is 'male'; as the 'Brahmaputra, Sone, Indus', &c. ആണാറ്°.

നദി. s. A river in general; the common personification of rivers being female. ആറ്°.

നദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To speak, to emit or give a sound. ശബ്ദിക്കുന്നു.

നദീതീരം s. The bank or brink of a river. ആററുവക്ക്°.

നദീതീർത്ഥം. s. Running water; river water. ആററുവെള്ളം.

നദീതോയം. s. River water. ആററുവെള്ളം.

നദീമാതൃകം. adj. Watered by rivers, as rice corn land, &c. ആററുവെള്ളംകൊണ്ടു വിളയുന്ന സ്ഥലം.

നദീസൎജ്ജം. s. A tree, 'Pentaptera Arjuna.' നീർമരുത്°.

നദ്യംബു. s. River weter. ആററുവെള്ളം.

നദ്യംബുസമ്പന്നം. adj. Watered by rivers.

നദ്ധം, &c. adj. 1. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ടതു°. 2. drawn up, raised. കരേററപ്പെട്ടതു°.

നദ്ധ്രി. s. A leather cord, a thong. തോൽവാർ.

നന. s. Watering, moistening, moisture.

നനച്ചിൽ. s. 1. The act of wetting, moistening or soaking .2. getting wet, 3. wet, moisture.

നനഞ്ഞ. adj. Wet, moist.

നനന്ദാവു°. s. A husband's sister. നാത്തൂൻ.

നനപ്പമുണ്ടു°. See നനമുണ്ടു°.

നനമുണ്ടു°. s. A cloth to wipe with, a bathing towel.

നനയാശ്ശീല. 1. Coloured cloth of any kind, which needs not to be washed to purify it. unbleached cloth.

നനയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v n. 1. To be or become wet, or moist. 2. to be soaked, or steeped.

നനവു°. s. 1. Dampness, moisture, wet, wetness 3. wetting, moistening. നനവുപററുന്നു, To become wet, damp, moist.

നനാന്ദാവു°. s. A husband's sister. നാത്തൂൻ.

നനു. ind. 1. A Sanscrit particle of interrogation, (how, what?) പ്രശ്നം 2. of affirmation (certainly.) അവധാരണം. 3. of assent. അനുനയം. 4. a consolitary, and kind expression. അനുജ്ഞ. 5. a vocative particle (ho, hola) or one implying kindness, conciliation, (pray, good friend, &c.) ആമന്ത്രണം. 6. an inceptive particle, implying doubt, dissent, (may be, but on the other hand.)

വിരോധത്തിൽ. 7. a responsive particle of reproach.

നനച. ind. An inceptive particle implying doubt, dissent or contradiction.

നനനനെ. ind. Small, fine, soft.

നനയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To wet, to water, to moisten. 2. to soak, to steep.

നന്തുണി. s. A kind of guitar.

നന്ത്യാർവട്ടം. s. See നന്ദ്യാവൎത്തം, 2nd. meaning.

നന്ദ. s. Three days in each lunar fortnight; the first, the sixth or eleventh. പ്രഥമ, ഷഷ്ഠി, ഏകാദശി.

നന്ദകം s. The sword of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.

നന്ദന. s. 1. A daughter പുത്രി. 2. the twenty sixth year in the Hindu Cycle of sixty. അറുപതിൽ ഇരുപത്താറാമത്തെ വൎഷം.

നന്ദനൻ. s. A son. പുത്രൻ.

നന്ദൻ. s. The cowherd king NANDA, and foster father of CRISHNA.

നന്ദനം. s. 1. INDRA's pleasure ground, elisium; paradise. 2. a garden, or grove. ഇന്ദ്രവനം.

നന്ദനംവനം. s. INDRA's garden or paradise.

നന്ദനോദ്യാനം. s. 1. INDRA's garden. 2. a flower garden പൂങ്കാവു°.

നന്ദി. s. 1. Happiness, pleasure. ആനന്ദം. 2. a bull. കാള. 3. the bull or vehicle of SIVA. ശിവന്റെ കാള. 4. one of SIVA's principal attendants or chamberlains. ശിവന്റെ ഗണങ്ങളിൽ ഒന്നു° 5. the speaker of a prologue or prelude of a drama. മംഗലപാഠകൻ. 6. gratitude, thankfulness. 7. a benefit. നന്ദികാട്ടുന്നു, To show gratitude.

നന്ദികെട്ടവൻ. s. An unthankful, ungrateful person.

നന്ദികേടു°. s. Unthankfulness, ingratitude.

നന്ദികേശ്വരൻ. s. The bull of SIVA. ശിവന്റെ കാള.

നന്ദിയുള്ളവൻ. s. One who is grateful, thankful.

നന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To commend, to recommend, to eulogize. v. n. To be happy, to be prosperous.

നന്ദിതം, &c. adj. Commended, recommended, praised.

നന്ദിനി. s. 1. A daughter. പുത്രി. 2. a fabulous cow, related to the cow of plenty, and the property of the sage 'Vasisht'ha. കാമധേനുവിന്റെ പുത്രി.

നന്ദിവൃക്ഷം. s. 1. The Toon tree, the wood of which resembles mahogany, and used for furniture, &c. 'Cedrela Tunna'. പൂവരശു°. 2. the broad leaved rosebay, 'Nerium coronarium.'

നന്ദ്യൻ s. One who is venerable, respectable, adorable.

നന്ദ്യാവൎത്തം. s. 1. A sort of temple. ക്രീഡാഭൂമി. 2. a tree, the broad-leaved rosebay. 'Nerium coronarium.' നന്ത്യാർവട്ടം. 3. a large fish വലിയമത്സ്യം.

നന്നു°. adj. Good, well, right.

നന്നു°. ind. 1. Much, excessively. 2. well. 3. abundantly, prosperously, successively. 4. bountifully. 5. liberally.

നന്നാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To repair, to mend. 2. to clean. 3. to improve. 4. to prepare.

നന്നാറി. s. A plant the root of which is considered a substitute for sarsaparilla, 'Periploca Indica' or 'Echites frutescens.'

നന്നി. s. A small louse.

നന്നിലം. s. A rice corn-field, good land.

നന്മ. s. 1. Good, goodness. 2. grace, favour; kindness; benefit 3. virtue. 4. happiness; pleasure. നന്മ, തിന്മ, Good and evil.

നപുംസകം. s. Neuter; നപുംസകലിംഗം, the neuter gender.

നപുംസകൻ. s. 1. An eunuch, an hermaphrodite. ആണും പെണ്ണുമല്ലാത്തവൻ. 2. an impotent man.

നപ്താവു°. s. A grand-son, a son's son. പൌത്രൻ.

നപ്ത്രി. s. A son's daughter, a grand-daughter. പൌത്രി.

നഭശ്ചരൻ. s. 1. A deity. 2. a demi-god ദേവത. 3. a cloud. മേഘം. 4. air, wind. കാററു°. 5. a bird. പക്ഷി.

നഭസംഗമം. s, A bird പക്ഷി.

നഭസ്ഥലം. s, Sky, the essential atmosphere. ആകാശം.

നഭസ്സു°. s. 1. Sky, atmosphere, æther or heaven. ആകാശം. 2. the month 'Sravanam,' (July-August.) ശ്രാവണ മാസം.

നഭസ്യം. s. The month 'Bhadra,' (August-September.) പ്രൌഷ്ഠപദമാസം.

നഭസ്വാൻ. s. Air, wind. കാററു°.

നഭോമണി. s. A name of the sun. ആദിത്യൻ.

നഭോരേണു. s. Fog, mist, vapour. മഞ്ഞു°.

നമനം. s. Adoration, reverence, respect, bow, bowing, salutation. നമസ്കാരം.

നമസ്° ind. Bowing, obeisance, salutation. നമസ്കാരം.

നമസിതം, &c. adj. Reverenced, respected, worshipped. പൂജിക്കപ്പെട്ടതു°.

നമസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To salute another; to prostrate one's self, to worship, to reverence.

നമസ്കാരം. s Reverence, respect; salutation; prostration' worship, adoration.

നമസ്കാരി. s. A sensitive plant. തൊട്ടാവാടി, പടർച്ചുണ്ട.

നമസ്°കൃതി. s. See നമസ്കാരം.

നമസ്യ. s. Reverence, respect. worship, adoration. നമസ്കാരം.

നമസ്യിതം, &c. adj. Reverenced, respected, worshipped. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ടതു°.

നമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To worship, to adore, to reverence.

നമിതം, &c. adj Adored, reverenced, respected. നമിക്കപ്പെട്ടതു°.

നമുചി. s. A demon so named. ഒരു അസുരൻ.

നമുചിസൂദനൻ. s. A name of INDRA ഇന്ദ്രൻ

നമ്പു°. s. 1. A paddle an oar 2. corn sprouting again after being cut or reaped. 3. corn shaken from the ear sprouting on the ground. 4. a sprout.

നമ്പടി. s. A 'Nambadi,' one of an inferior class of Brahmans.

നമ്പഷ്യാതിരി. s. A 'Cshetriya' woman.

നമ്പി. s. 1. A 'Nambi,' one of an inferior class of Brahmans. 2. a lowerist.

നമ്പിയശ്ശൻ. s. (Honorific,) a 'Nambi.'

നമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v a To believe, to give credit to, to trust, to confide in to rely on, to have faith in.

നമ്പൂതിരി. s. A 'Namburi,' or Malabar Brahman.

നമ്പൂതിരിപ്പാട°. s. A head 'Namburi.'

നമ്പ്യാതിരി. s. A class of 'Namburis'.

നമ്പ്യാൻ. s. See the following.

നമ്പ്യാർ. s. One of a class of 'Sudras.'

നമ്മുടെ. The genitive of നാം.

നമ്മെ. Us, The accusative of നാം.

നമ്യം. adj. Adorable, venerable.

നമ്രം. adj, Crooked, curved, bent, bowed. വളഞ്ഞ.

നയ. s A bait used to catch alligators, &c. നയവെക്കുന്നു, To place such a bait.

നയകൃത്തു°. s. 1. One who deals justly. നീതി നടത്തുന്നവൻ. 2. a courteous, polite person, one who shows kindness, or does a favour.

നയകോവിദൻ. s. A just, kind, liberal person. നീതിമാൻ.

നയജ്ഞൻ. s. One who is kind, mild, friendly, just, gentle, &c. നീതിമാൻ.

നയനഗോചരം, &c. adj. Evident, clear to the sight.

നയനം. s. 1. The eye, an eye. കണ്ണു°. 2 leading, guiding (literally or figuratively.) നടത്തൽ.

നയനരോഗം. s. Disease in the eye. കണ്ണിലെ വ്യാധി.

നയനാനന്ദം. s. What is pleasant to the eye. കണ്ണിനു° ഇഷ്ടമുള്ളതു°.

നയനാമൃതം. s. See the preceding.

നയം. s. 1 Guiding, directing, either literally or figuratively,, as in m rals, &c, നടത്തൽ, 2, fitness, rectitude, pr priety. യോഗ്യം. 3. justice, law. നീതി, ന്യായം. 4. kindness. civility, politeness, docility ദയ. 5. a good, profitableness. 6. cheapness. adj. 1. Cheap. 2. good, profitable. 3. well, kind, soft, gentle 4. melting, melted, disolved.

നയവു°. s. 1. Profitableness, good. 2. gain, advantage. ലാഭം. 3. cheapness, a being cheap. 4. melting, desolving.

നയവാക്കു°. s. A pleasant word, enticing language

നയശീലൻ. s. A courteous, civil, polite, kind. mild person.

നയശീലം. s. Uprightness, mildness, softness, gentleness. courteousness.

നയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To enter, to unite or mix with. യോജിക്കുന്നു

നയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a 1. To unite, to mix. 2. to spend to give.

നയോപായം. s. 1. Justice, uprightness. 2. a decoction of ginger, cumin seed, and the root of the 'Pavonia.'

നര. s. The greyness of the hair, hoary age, grey.

നരകക്കുഴി. s. The pit of hell.

നരകജന്തു. s. A ghost, a goblin, an evil being, a fiend.

നരകദേവത. s. A demon, a fiend.

നരകനദി. s. The river of hell.

നരകൻ. s. The name of a demon. അസുരൻ.

നരകഭയം. s. Fear or dread of hell.

നരകമാൎഗ്ഗം. s. The road to hell.

നരകം. s. Hell, the infernal regions.

നരകവേദന. s. The torments or pains of hell.

നരകാന്തകൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നരകാരി. s. A name of VISHNU. as enemy of Naraga, or the destroyer and vanquisher of hell. വിഷ്ണു. 2. a name of KRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

നരകാസുരൻ. s The name of an 'Asur.'

നരകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be tormented or pained.

നരച്ച. adj. Grey, grey-headed.

നരച്ചവൾ. s. An old or grey-headed woman.

നരജന്മം. s. human being.

നരജീവൻ. s. A human being.

നരദേവൻ. s. A king, or ruler, a sovereign. രാജാവു°.

നരധാരണൻ. s. One who bears with the infirmities of men, that is, the long-suffering GOD.

നരനാരായണന്മാർ. s. An avatar of VISHNU, as CRISHNA and ARJUNA.

നരൻ. s. 1. Man, individually or generally. 2. a name of ARJUNA. 3. the fifth subordinate incarnation of VISHNU.

നരപതി. s. A king, a sovereign, a prince. രാജാവു°.

നരപാലൻ. s. A ruler, a king, as protector of men. രാജാവു°.

നരബലി. s. A human sacrifice, a victim.

നരയൻ. s. A grey-headed man.

നരയാത്തതാച്ചി. s. A girl attending upon the women's apartments.

നരവരൻ. s. A king.

നരവാഹനൻ. s. 1. A name of CUBERA "shoulder-borne" as carried on the shoulders of men. കുബേരൻ. 2. a palankeen bearer. പല്ലക്കുചുമക്കുന്നവൻ.

നരവാഹനം. s. 1. A conveyance carried by men, a palankeen. പല്ലക്കു°. 2. a man who carries another on his shoulders.

നരവാഹ്യം. s. A palankeen, &c. പല്ലക്കു°, ഇത്യാദി.

നരവീരൻ. s. A king. രാജാവു°.

നരസിംഹം. s. 1. 'Narasimha' or VISHNU in his fourth 'avatar' or metamorphosis, as a man lion. 2. a chief, a man of eminence or power.

നരസ്തുതി. s. Praise of men.

നരഹരി s. See നരസിംഹം.

നരാധമൻ. s. The worst of men, a very wicked man.

നരാധാര. s. The earth. ഭൂമി.

നരാധിപൻ. s. A king. രാജാവു°.

നരാധീശൻ. s. A king രാജാവു°.

നാരായണൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നരാവതാരം. s. An incarnation in human form.

നരി. s. 1. A jackal, a fox. നരികൂകുന്നു; A jackl to howl. 2. a tiger. നരി ഉരമ്പുന്നു, or മുളുന്നു. A tiger to growl.

നരിക്കെന്നു°. adv. Quickly, swiftly, suddenly.

നരിച്ചീർ. s. A bat.

നരിത്തല. s. A white swelling in the knee.

നരിത്തലവാദം. s. A white swelling in the knee.

നരിപ്പച്ച. s. A plant, 'Eupatorium'.

നരിപ്പിടിത്തം. s. Seizure of men by tigers.

നരിമുളി. s. An instrument which when worked makes a growling noise used to frighten away wild beasts, cattle, &c.

നരിയാണി. s. The ancle.

നരിവെങ്കായം. s. Squill, substitute for, 'Erythronium Indicum'. (Rottler). കാട്ടുവെങ്കായം.

നരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow grey, as applied to the hair.

നരേന്ദ്രൻ. s. 1. A king, an anointed sovereign. രാജാവു°. 2. a dealer in antidotes, a juggler.

നരേശൻ. s. A king as a lord of men. രാജാവു°.

നരോത്തമൻ. s. A very good person, best of men.

നൎത്തകൻ. s. 1. An actor, a mime. 2. a juggler. 3. a dancer, a player of any description. ആട്ടക്കാരൻ.

നൎത്തകി. s. An actress, female dancer, or singing girl. ആട്ടക്കാരി.

നൎത്തനം. s. Dancing, gesticulation, acting. ആട്ടം, കൂത്തു°.

നമ്മാൻ. s. A rake, a leacher, a libertine.

നമ്മദ. s. The 'Narmada' river which, rising in the 'Vindhya' mountains, runs west to the gulf of Cambay'.

നമ്മം. s. Sport, amusement, pastime, pleasure. നേരംപോക്ക്.

നലം adv. Gently. adj. Good, cheap, joyful, beautiful.

നല്കുന്നു, ല്കി, വാൻ. v. a. To give, to grant, to afford, to bestow, to confer.

നല്പ്. s. Goodness, the quality of being good.

നല്ല adj. Good virtuous. 2. fair, fresh 3 heavy, copious. 4. much, excessive. 5 excellent, best. 6. venerable. 7. powerful. 8. wise, learned. 9. firm, steady. 10. right, proper. നല്ലശീലമുള്ളവൻ, One who is well disposed.

നല്ല കടുക്. s. Mustard seed.

നല്ല കാട്ടുകരിമ്പ്. s. A good kind of wild sugar cane.

നല്ലജാതി. s. 1. A high or respectable tribe or class 2. the best or first sort of any thing. adj. Of a good kind, best.

നല്ലജീരകം. s. Cumin seed of a superior kind.

നല്ലത്. adj. Well, good, fit, proper, convenient, wholesome.

നല്ലതാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be or become good to be right.

നല്ലതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make good, fit, proper.

നല്ലതുത്താവ്. s. Purple Basil, 'Ocimum sanctum' (Lin.)

നല്ലനിമിത്തം. s. A good omen or presage.

നല്ലൻ. s. A good man.

നല്ലപാമ്പ്. s. A deadly snake, the 'Cobra capella'.

നല്ലപ്പോൾ. adv. Lately, recently, for the first time.

നല്ലബുദ്ധി. s. Good sense, wit, genius.

നല്ലമനസ്. s. Good will, concord, agreement.

നല്ലമല്ല. s. The double jasmine, 'Jasminum Zambac'

നല്ലമുളക്. s. Black pepper, 'Piper nigrum'.

നല്ലവണ്ണം. adv. Well, properly, suitably.

നല്ലവൻ. s. A good man. 2. a great and learned man.

നല്ലവഴി. s. 1. A good way. 2. good means. 3. good conduct.

നല്ലവാക്ക്. s. 1. Auspicious speech or discourse. 2. pleasing words: pleasantness, agreeable speech.

നല്ലവെങ്കായം. s. White onions.

നല്ലവെള്ളം. s. Fresh or drinkable water.

നല്ലവേള. s. 1. A plant, 'Cleome pentaphylla.' 2. fit, proper or convenient time.

നല്ലശീലൻ. s. A well disposed person.

നല്ലശീലം. s. A good disposition.

നല്ലാർ. s. plu. 1. Women, matrons. 2. good persons.

നല്ലിരിക്ക. s. Restraining the appetite or keeping one's self to a prescribed regimen.

നല്ലവാതിൽ. s. The procession of a nuptial party to the house of the bride's father.

നല്ലെണ്ണ. s. Sesamum oil, 'Sesamum orientale'.

നല്ലോർ. s plu. 1. Good men, good people. 2. great and learned men.

നല്വം. s. A furlong, a distance measured by four hundred cubits നാനൂറുകോൽ.

നവ adj. 1. New, fresh. പുതിയ. 2. nine. ഒമ്പതു്.

നവകം adj. 1, New, fresh. പുതിയ. 2. nine. ഒമ്പതു്.

നവഖണ്ഡം. s. Nine regions of 'Jambu dwipa.'

നവഗ്രഹം. s. The nine planets.

നവജ്വരം. s. The early stage of a fever.

നവതി. adj. Numeral, Ninety. തൊണ്ണൂറു്.

നവദളം. s. The new leaf of a lotus. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെയിതൾ.

നവദ്വാരം. s. Nine apertures in the human body.

നവധാ. ind. Nine-fold, in nine ways. ഒമ്പതുവിധം.

നവധാന്യം. s. Corn and grain of all sorts.

നവനിധി. s. The nine gems of CUBERA.

നവനീതം. s. Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

നവഫലിക. s. A newly married woman, a bride. കല്യാണപ്പെണ്ണ്.

നവമം. adj. Ninth. ഒമ്പതാമതു്.

നവമല്ലിക. s. The double jasmine, 'J. Zambac.' മുല്ല.

നവമാലതി. s. The great flowered jasmine. J, Grandiflorum. പിച്ചകം.

നവമാലിക. s. The double jasmine, 'J. Zambac. മുല്ല.

നവമി. s. The ninth lunar day after the new or full moon.

നവം. adj. Numeral. 1. Nine. ഒമ്പതു°. 2. fresh, new. പുതിയ.

നവയൌവ്വന. s. A young woman. ബാല സ്ത്രീ.

നവര. s. A species of grain, or rice corn of quick growth, 'Paspalum frumentaceum.

നവരക്കിഴി. s. A certain medicinal treatment of rubbing the body with the boiled rice of the preceding rice corn tied up in a cloth.

നവരത്നം. s. The nine precious stones.

നവരസം. s. 1. Nine emotions or sentiments. ശൃംഗാരാദി. 2. a tune. ഒരു രാഗം.

നവരാത്രി. s. A Hindu festival.

നവസാരം, or നവക്ഷാരം. s. Sal-ammoniac, 'Murias ammonia.'

നവസൂതിക. s. 1. A woman recently delivered. നാണിച്ചു പെററവൾ. 2. a milch cow.

നവാന്നം. s. Eating new corn or rice for the first time. പുത്തരി.

നവാംബരം. s. A new and unbleached cloth. കോടിവസ്ത്രം.

നവീനം. adj. New, fresh, recent. പുതിയ.

നവോഢ. s. A newly married woman, a bride. കല്യാണപ്പെണ്ണ°.

നവോദ്ധൃതം. s. Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

നവ്യം. adj. New, fresh, recent, young, &c. പുതിയ, ഇളയ.

നശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be destroyed to be ruined; to perish; to cease to be; to decay: to decrease, to grow less.

നശിപ്പ°. s. 1. Destruction, loss, ruin. 2. annihilation.

നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. s. A destroyer.

നശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To destroy, to waste, to ruin.

നശീകരണം. s. Destroying, ruining.

നശീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To destroy, to annihilate, to ruin.

നശീകരം. s. The act of destroyiny, destruction. annihilation. adj. Destructive, undermining.

നശീകൃതം, &c. adj. Destroying, destructive.

നശ്വത്തം°. adj. Destructive, ruinous. നശിക്കുന്ന

നശ്യം. adj. Perishable; ruinous. destructive.

നശ്വരം. adj. Ruinous, destructive, mischievous. നാശമുള്ള.

നഷ്ടക്കാരൻ. s 1. A waster, a squanderer, a destroyer. 2. a conjurer, a fortune-teller.

നഷ്ടചേഷ്ടത. s. Fainting, swooning, insensibility, proceeding either from joy or sorrow, &c. മോഹാലസ്യം.

നഷ്ടജാതകം. s. A lost nativity.

നഷ്ടത. s. Lost, waste, damage, detriment, destruction.

നഷ്ടദാരിദ്ര്യം. s. Deep poverty.

നഷ്ടദൃഷ്ടി. s. 1. Blindness. 2. a blind person. പൊട്ടക്കണ്ണൻ.

നഷ്ടധനാപ്തി. s. Recovery of lost property. പോയമുതൽ കിട്ടുക.

നഷ്ടൻ. s. 1, One who is lost, ruined. ഒളിച്ചവൻ, നശിച്ചവൻ. 2. an astrologer, a fortune-teller.

നഷ്ടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To suffer loss, to lose, to be wasted.

നഷ്ടപ്രശ്നം. s. Consultation of an astrologer respecting any thing lost.

നഷ്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. v, n. 1. To be lost. destroyed, to suffer loss. 2, to fail.

നഷ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To waste, to squander, to destroy, to lose.

നഷ്ടം. s. Loss, waste, damage, injury, detriment, destruction. adj. Lost, damaged; destroyed, annihilated.

നഷ്ടസംഗൻ. s, An ascetic, a devotee, one who has abandoned all worldly affections and possessions.

നഷ്ടാഗ്നി, s. A 'Brahman' or householder, who has lost his consecrated fire.

നഷ്ടാപ്തിസൂത്രം. s. Booty, plunder, കവർച്ച.

നഷ്ടി. s, 1. See നഷ്ടം. 2. decrease, waste.

നഷ്ടിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. s. n. See നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

നസ്തിതൻ. s. An ox, or any other draft animal, with a string through his nose, the sort of rein usually employed in India. മൂക്കു തുളക്കപ്പെട്ട കാള.

നസ്യം. adj. Nasal, relating or belonging to the nose. s. 1. Snuff. 2. any powder or liquid which physicians prescribe to be snuffed up into the nose. നസ്യം ചെയ്യുന്നു, To express any medicine into the nose. നസ്യം പിഴിയുന്നു. To press out the juice of some medicinal herbs to be snuffed up the nose.

നസ്യോതൻ. s. An ox or other animal led by a string through the septum of the nose. മൂക്കുതുളക്കപ്പെട്ട കാള.

നസ്രാണി. s. A 'Nazarine' a name given to the Christians in Malabar.

നഹി. ind. No, not. ഇല്ല, അല്ല.

നള s. The fifteenth year of the Hindu cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ ഒന്നു.

നളകൂബരൻ s. The son of CUBERA' കുബേരപുത്രൻ.

നളദം. s. 1. The root of the 'Andropogon muricatum; or Cuss cuss grass. രാമച്ചത്തിൻെറ വേർ. 2. the honey or nectar of a flower. പൂന്തേൻ.

നളൻ. s. The name of a celebrated king and hero of several works famous among the 'Hindus' especially the poem called 'Naishad'ha'.

നളമീനം. s. A kind of sprat, 'Clupea cultrata' ചെമ്മീൻ.

നളം s. 1. A reed. വേഴപ്പുല്ലു. 2. the water 'Nelumbium speciosum' ആമ്പൽ.

നളി. s. 1. Red arsenic. 2. a vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി. 3. a kind of spider. എട്ടുകാലി.

നളിനബന്ധു. s. The sun. ആദിത്യൻ

നളിനം. s. 1. A lotus. താമര. 2 a waterlily, 'Nelumbium speeiosum ആമ്പൽ.

നളിനശരൻ. s. A name of the Hindu Cupid' കാമൻ.

നളിനായുധൻ. s. A name of CAMA. കാമൻ.

നളിനാസനൻ. s. A name of BRAMHA. ബ്രഹ്മാവു

നളിനാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. as having eyes resembling the lotus. വിഷ്ണു.

നളിനാക്ഷി. s. 1. A woman whose eyes resemble the lotus. 2. a beautiful woman സുന്ദരി.

നളിനി. 1. An assemblage of lotus flowers. താമരക്കൂട്ടം. 2. a place abounding in lotuses. താമരകുളം. 3. LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

നളിനോത്ഭവൻ. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു.

നക്ഷത്രമണ്ഡലം. s. The starry heavens or sky.

നക്ഷത്രമാല. s. 1. A necklace containing 27 pearls, 27 മുത്തുകോൎത്തമാല. 2. the table of the asterisms in the moon's path.

നക്ഷത്രം. s. 1. A star. 2. a constellation, asterism or lunar mansion; the portion of the Zodiac passed over by the moon in one natural day. the 'Hindus' reckon 27 asterisms. As the 'Hindus' observe the stars chiefly in regard to the moon, and her mean course of 27 days and 8 hours, through the whole Zodiac. so they have divided the Zodiac into 27 asterisms, and to each of them they have assigned an equal space of 13 degrees and 20 minutes, even when the stars belonging to a lunar mansion are not always to be found in that space.

നക്ഷത്രവീഥി. s. The mon's path in the Zodiac.

നക്ഷത്രസഞ്ചയം. s. A constellation. നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.

നക്ഷത്രേശൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

നറുക്കു. s. 1. A small piece or paring cut off from any thing. 2. a little palm leaf note.

നറുക്കില. s. A small piece of a palm leaf, a little palm leaf note.

നറുക്കുന്നു, ക്കി വാൻ. v. a. 1. To cut in small pieces, to pare, to clip with scissors, to cut. 2. pluck or nip off.

നറുഞ്ചണ്ണ. s. A species of Costus, 'Costus' speciosus, or Arabicus'.

നറുനീണ്ടി. s. A plant, the root of which is considered a substitute for sarsaparilla, 'Periploca Indica or Echites frutescens.'

നറുനെയ്. s. Fresh or well scented 'Ghec' or clarified butter.

നറുന്തേൻ. s. Honey or nectar of flowers.

നറുമ്പയ, or **നറുമ്പശ.** s. A fragrant gum, myrrh.

നറുമ്പാണൽ. s. A plant, 'Cyminosura Pedunculata,' another kind, 'Uvaria Zeylanica.'

നറുമ്പാൽ. s. Cow's milk.

നറുമ്പിച്ചകം s. A fragrant flower, the single jasmine. 'Jasminum grandiflorum.' ചെറുപിച്ചകം.

നറുവരി. s. A plant, the smooth-leaved Myxa, 'Cordia myxa or latifolia.'

നായ്. s. 1. A man. മനുഷ്യൻ. 2. a dog. നായ്ക്കൾ. plu. Dogs. കടൽനായ, A sea dog, a seal.

നാകദന്തി. s. 1. The glaucous-leaved physic nut, 'Jatropha Glauca' 2. another plant, commonly 'Dandi' (Vahl.) ദന്തി.

നാകപ്പൂ. s. 1. See നാഗപ്പൂ. 2. another plant' 'Pentapetes phœnicia.

നാകമണപ്പുറവ. s. A kind of bird 'Sarali.'

നാകം. s. Heaven, paradise, aether, sky, atmosphere സ്വൎഗ്ഗം, ആകാശം.

നാകലോകം. s. Heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗലോകം.

നാകവാസി. s. An inhabitant of heaven, a deity.

നാകികൾ. s. plu. Deities, gods. ദേവകൾ.

നാകു. s. A white-ant or mole hill; a burrow, or snake's hole. പുററു°.

നാകണം. s. The name of a medicine, a drug.

നാകുലി. s. A plant, the ichneumon plant, a vegetable supposed to furnish the mungoose with an antedote, when bitten in a conflict with a snake, 'Serpent Ophioxylon. Ophioxylon Serpentinum.' അരത്ത, ചുവന്ന അമിൽപ്പൊരി.

നാകേശൻ. s. A name of INDRA, ഇന്ദ്രൻ.

നാക്ക°. s. 1. The tongue. 2. the tongue of a balance. 3. the clapper or tongue of a bell. നാക്കുവടിക്കുന്നു, To clean the tongue. നാക്കു പാറുന്നു, To be thirsty, to be dry, lit; the tongue to stick or cleave 'to the mouth,' or become parched. നാക്കുമടക്കുന്നു, To silence.

നാക്കില. s. The end of a plantain leaf.

നാക്കുമീൻ. s. The sole fish, 'Pleuronectes solea.

നാഗകേസരം. s. 1. A small tree, commonly 'Nagesar, Mesua ferrea. നാഗപ്പൂമരം. 2. cassia buds. വഴനപ്പൂ (വ്പൂ°)

നാഗചെമ്പ°. s. A kind of mixture of gold and copper, pinchbeck. (തമ്പാക്ക°)

നാഗജിഹ്വിക. s. Red arsenic. മനയോല.

നാഗതാളി. s. 1. A medicinal plant useful against a serpent's bite, 'Cucumis anguinus'. (Lin.) 2. the straight-thorned Opuntia, or oblong Indian Fig, 'Cactus Ficus Indicus'.

നാഗത്താൻ. s. A serpent.

നാഗദന്തി. s. See നാകദന്തി.

നാഗൻ. s One of the ten vital airs in the body. ദശവായുക്കളിൽ ഒന്നു°.

നാഗപ്പച്ച. s. A kind of precious stone.

നാഗപടം. s. Neck or ear ornaments worn by females with the figure of a serpent.

നാഗപട്ടണം. s. A town on the 'Coromandel' coast, 'Negapatam.'

നാഗപാശം. s. The weapon or dart of 'Waruna' with the figure of a serpent.

നാഗപാഷാണം. s. A kind of prepared arsenic.

നാഗപുരം. s. The name of a town.

നാഗപുഷ്പം. s. A tree used in dyeing, 'Rottleria tinctoria.' (Rottler.)

നാഗപ്പൂരു°. s. The city of 'Poona'. 2. 'Hastinapur' or the ancient name of 'Delhi'.

നാഗപ്പുററു°. s. A snake's hole.

നാഗപ്പൂവ°. s. A tree used in deying, 'Rottleria tinctoria. Nagesar, Mesu ferrea.'

നാഗപ്രതിഷ്ഠ. s. The consecration of an idol or image in honour of a 'Naga' or demi-god.

നാഗബല. s. A creeping plant, 'Hedysarum lagopodioides'. ആനക്കുറുന്തോട്ടി.

നാഗഭസ്മം. s. A medicinal preparation of lead by reducing it to powder; white lead.

നാഗഭൂഷണൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

നാഗമല്ലി. s. The white flowered Justicia, 'Justicia nasata'.

നാഗം. s. 1. A serpent, or snake in general, especially the spectacle snake, or Cobra Capell, ('Coluber Naga'.) പാമ്പ°. 2. a 'Naga' or demi-god so called, having a human face, with the tail of a serpent, and the expanded neck of the 'Coluber Naga'; the race of these beings is said to have sprung from 'Cadra' the wife of 'Casypa' in order to people 'Padala', or the infernal regions 3. an elephant. ആന. 4. tin, lead. ഈയം. 5. an astronomical interval. 6. a tree, 'Heritiera littoralis. 7. zinc.

നാഗരംഗം. s. The orange; in India usually applied to the 'Silhet' orange, 'Citrus aurantion'. ആനവണക്കി.

നാഗരത്നം. s. A kind of precious stone.

നാഗരം. s. 1. Dried ginger. ചുക്ക°. 2. a form of writing, the 'Devanagari' alphabet.

നാഗരാജൻ. s. The king of serpents. അനന്തൻ.

നാഗരികൻ. s. A citizen, a polished man. നഗരവാസി.

നാഗരികം. s. 1. Neatness in dress, elegance. മോടി 2. prudence. വിവേകം. 3. politeness, urbanity.

നാഗവല. s. 1. The thorny Webera, 'Webera tetrandra'. ചെറുകാരി. 2. creeping plant. ആനക്കുറുന്തോട്ടി.

നാഗവല്ലി. s. 1. The betel vine, 'Piper betel'. വെററിലക്കൊടി. 2. a plant, 'Bauhinia scandens' മന്താരവള്ളി. 3. another, 'Bauhinia anguina'. നാഗപുവള്ളി.

നാഗസംഭവം. s. Minium or red lead. ചിന്ദൂരം.

നാഗസിന്ദുരം. s. Red lead, minium.

നാഗസ്വരക്കാരൻ. s. A player on the instrument mentioned under the following word.

നാഗസ്വരം s. A snake pipe, used by snake catchers to fascinate serpents. 2. a kind of clarionet or hautboy used on joyful occasions.

നാഗാന്തകൻ. s GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ

നാഗാഭരണൻ. s. A name of SIVA ശിവൻ.

നാഗാരി. s. 1. GARUDA, ഗരുഡൻ. 2. a mungoose. കീരി. 3. a peacock മയിൽ.

നാഗാശനൻ s. A name of GARUDA ഗരുഡൻ.

നാഗാസനൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാഗിനി. s. A meretricious woman.

നാങ്കു°. s. The name of a tree, of which walking sticks are made. adj. Four.

നാഞ്ചരപ്പച്ച. s. See the following.

നാഞ്ചരമൂച്ചം s. Prolific swallow-wort, 'Asclepias prolifera'. (Rottler.) (വിഷമുള്ള ഒരു മരുന്നു°)

നാഞ്ചിനാടു°. s. The name of a district in south Travancore.

നാടു°. s. A country, an inland country. 2. the population of a country. 3. a kingdom, a province, a district.

നാടകക്കാരൻ. s. A dancer, an actor; an opera actor, a pantomime player.

നാടകക്കാരി. s. An actress.

നാടകമാടുന്നു, ടി, വാൻ v. a. To dance, to perfom a dance, to gesticulate, to act.

നാടകം. s. 1. A play, a drama. 2. dramatic science.

നാടകശാല. s A play-house; a theatre, a a dancing or ball room. a dancing school.

നാടകശാലക്കാരി. s. An actress.

നാടൻ. adj Common, any thing produced in Malabar native.

നാടൻപുഴ. s. Native musk obtained from the civet-cat.

നാട. s. 1. Ribbon. 2. a peon's belt.

നാടാൻ. s. A person of title among the 'Shanars.

നാടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a 1. To address a person, to point one out. 2. to suspect.

നാടുവാഴി. s. A governor, a ruler.

നാടുവാഴുന്നു, ണു, വാൻ. v. a. To govern. to reign, to rule.

നാടുവാഴ്ച. s. Government.

നാട്ടോടി. adj. Common, customary in the country.

നാട്ടോടിഭാഷ. s. A language common in the country.

നാട്ടോടെ. adv. Through the country, commonly.

നാട്ടു°. adj. Of or belonging to a country. s. A tune. ഒരു രാഗം.(നാട്ട)

നാട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നു, ന്നു, ല്പാൻ. v. a. To stoop down.

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

നാട്ടുക്കോൽ. s. Sticks to support vegetables, plants, &c.

നാട്ടൽ. Fixing, setting up, pitching.

നാട്ടാചാരം. s. 1. The customs of a country. 2. public mourning on the death of a king

നാട്ടാണ്മ. s. Superiority of a village.

നാട്ടാണ്മക്കാരൻ. s. The chief of a village.

നാട്ടാന. s. A tame elephant.

നാട്ടാനട്ടതല. s. Cultivation of vegetables, gardening.

നാട്ടാർ. s. People.

നാട്ടുകാരൻ. s. A countryman, rustic, a villager.

നാട്ടുകൂട്ടം. s. A general assembly of the people in a country.

നാട്ടുജംബു s. The common rose apple, 'Eugenia Malaccensis.'

നാട്ടുനടപ്പു°. s. The customs or usage of a country.

നാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To fix firmly, to fix or set a standard, pole, &c., in the ground, to pitch.

നാട്ടുപടവലം. s. A plant bearing a very large edible pod or sheath, like a snake, 'Trichosanthes anguina.'

നാട്ടുപട്ടർ s, One of a low class of Brahmans.

നാട്ടുപന്നി. s, A tame or domestic pig.

നാട്ടുപോത്തു°. s. The common or tame buffaloe

നാട്ടുപുറം. s. An inland country.

നാട്ടുബാലായ്മ. s. A public mourning on the death of a king.

നാട്ടുഭാഷ. s. A language peculiar to any country, a native language.

നാട്ടുമട്ടം. s. A county pony.

നാട്ടുമാവു° s A native mango tree, a wild mango tree. നാട്ടുമാങ്ങ, The fruit.

നാട്ടുവഴി. s. A high road.

നാട്ടുവെള്ളരി. s. The wild cucumber, of native or spontaneous growth.

നാട്യക്കാരൻ. s. A dancer, an actor.

നാട്യപ്രിയൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. one fond of stage plays.

നാട്യം. s. 1. Dancing. നൃത്തം. 2. dance. 3. play. 4. the science or art of dancing or acting, or the union of song, dance and instrumental music നാട്യം ചെയ്യുന്നു, To act.

നാഡി. s. 1. Any tabular organ of the body; as an artery, vein, or intestine. 2. the pulse. 3. the stalk or culm of any plant. 4. the hollow stalk of a lotus. 5. any pipe or tube. 6. an 'Indian' hour of 24 minutes. നാഴിക. 7. a fistulous sore. a sinus.

നാഡിക. s. An Indian hour of 24 English minutes. നാഴിക.

നാഡിപരീക്ഷ. s. The art of feeling the pulse, examining the pulse. നാഡിപിടിക്കുന്നു, To feel the pulse.

നാഡികാലം. s. An Indian hour's time. ഒരു നാഴികനേരം.

നാഡിന്ധമൻ. s. A goldsmith. തട്ടാൻ.

നാഡിപ്രാണൻ. s. The beating of the pulse.

നാഡിവ്രണം. s. A fistulous ulcer. പുണ്ണ്.

നാഡിസൂത്രം. s. The pulse.

നാണക്കേട്. s. Shamelessness, immodesty, impudence; want of shame.

നാണം. s. 1. Shame, modesty, bashfulness. 2. disgrace, ignominy.

നാണംകുണുങ്ങി. s. A modest man, one who is ashamed, bashful.

നാണയം, നാണിയം, or നാണ്യം. s. 1. Coin, good and current coin. 2, truth, probity, honesty. credit, fineness, elegance. 2. a proverb. adj. Good, true, honest, creditable, fine, elegant.

നാണിക്കുന്നു; ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be ashamed, to shame, to be modest, bashful.

നാണിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To shame, to make ashamed. 2. to disgrace.

നാണിയക്കാരൻ. s. 1. A man of credit or integrity, a true or honest man.

നാണിയക്കേട്. 1. An improper or dishonest action, 2. base coin.

നാണിയമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To be true, honest, creditable.

നാണിയമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To turn into coin. 2. to celebrate, or make famous.

നാണുന്നു, ണി, വാൻ. v. n. To be shamefaced, modest. &c.

നാത്തൂൻ s. The husband's sister.

നാഥ. s. 1. A female of rank, a lady, a mistress. 2. a wife.

നാഥൻ. s. 1. A lord, a master. 2. a king. 3. a husband, head. 4. a very wealthy person.

നാഥരാമക്രി. s. A tune. ഒരുരാഗം.

നാഥവാൻ. s. One who is dependant, subservient, subject. അടിയാൻ.

നാദം. s. Sound in general. ശബ്ദം.

നാദേയം, &c. adj. Aquatic, marine, ocean or river born.

നാദേയി. s. 1, A sort of reed growing usually near water, 'Calamus fasciculatus.' നീർവഞ്ഞി. 2. a plant 'Premna herbacea.' നിലഞാവൽ. 3. the orange. മധുരനാരങ്ങ.

നാനാ. adv. 1. Many, various, different. അനേകം, വേറെ. 2. without, except. കൂടാതെ. 3. double or twofold. രണ്ട്.

നാനാധ്വനി. s. A musical instrument of more than one tone.

നാനാപ്രകാരം. adj. Different or various ways or manners.

നാനാരൂപം. adj. Multiform, various.

നാനാൎത്ഥം. adj. Having different meanings.

നാനാവൎണ്ണം, &c. adj. Of different or various colours variegated.

നാനാവിധക്കാരൻ. s. One who commits all kinds of wickedness, profligate.

നാനാവിധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To squander, to waste; to disperse. 2. to derange

നാനാവിധം. adj. Many, various, different, diverse, multiform. s. 1. Adultery. 2. wickedness. നാനാവിധം കാട്ടുന്നു, To commit adultery, to commit wickedness or sins of many kinds.

നാനാഴി. adj. A measure of quantity four small measures.

നാനാഴിക്കണ്ടം. s. (A field) sown with four small measures of seed.

നാനുരൂപ്യം. adj. Improper, unusual, not right or customary. മൎയ്യാദയല്ലാത്ത.

നാനൂറ്. adj. Numeral, Four hundred.

നാന്ദകം. s. The sword of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.

നാന്ദീകരൻ. s. The speaker of the prologue or prelude of a drama. തോടയക്കാരൻ.

നാന്ദിവാദി. s. The speaker of the prologue or introduction to a drama. തോടയക്കാരൻ.

നാന്നാങ്കു°. adj. Four times four, sixteen.

നാന്മ. s. A fraction, $\frac{4}{5}$.

നാന്മടങ്ങു°. adj. Four-fold.

നാന്മറ. s. The four 'Vedas' collectively. നാലു വേദം.

നാന്മാകാണി. s. A fraction, $\frac{4}{16}$

നാന്മുകപ്പുല്ലു°. s. A fragrant grass, 'Saccharum spontaneum'

നാന്മുഖൻ. s. BRAHMA, one who has four faces.

നാന്മൂന്നു°. adj. Four times three, twelve.

നാപിതൻ. s. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

നാപിതശാല. s. A barber's shop. ക്ഷൌരപ്പുര.

നാഭി. s. 1. The navel. പൊക്കിൾ 2. musk. കസ്തൂരി. 3. the nave of a wheel. പിണ്ഡിക. 4. an emperor, a sovereign, a lord paramount. 5. a king, a chief. 6. a a 'Cshetriya.'

നാഭികമലം. s. The navel. പൊക്കിൾ,

നാഭിനാളം. s. The umbilical cord. പൊക്കിൾകൊടി.

നാഭിസൂത്രം. s. The umbilical cord. പൊക്കിൾകൊടി.

നാഭിസ്ഥാനം. s. The region around the navel, in the human body.

നാമ. ind. A particle implying, 1. Certainty. നിശ്ചയം. 2. possibility. 3. anger. കോപം. 4. reproach കുത്സനം. 5. consent, promise. പ്രതിജ്ഞ. 6. recollection ഓൎമ്മ. 7. pretence 8. surprize, &c. ആശ്ചൎയ്യം ഇത്യാദിയിൽ.

നാമകരണം. s. The ceremony of giving a child its name, usually on the twelfth day after birth. പേരിടുക.

നാമകീൎത്തനം. s. Praising the name (of VISHNU, &c.)

നാമജപം. s. The repetition of a name.

നാമധാരണം. s. 1. The bearing a name. 2. wearing the 'Vaishnava' mark.

നാമധാരി. s. 1. One who wears the mark of the worshippers of VISHNU on his forehead, a 'Vaishnava.' 2. one who bears a name.

നാമധേയം. s. A name given, or appellation. പേർ.

നാമഭാഷ. s. A language composed of proper names.

നാമമാല. s. A certain book.

നാമം. s. A name, an appellation. നാമം ധരിക്കുന്നു, 1. To wear the 'Vaishnava' mark on the forehead. 2. to bear or attribute a name. നാമം ധരിപ്പിക്കുന്നു, നാമമിടുന്നു, To name or give a name.

നാമശേഷം, &c. adj. Dead, deceased. മരിച്ചു.

നാമാവു°. s. One who has a name.

നാമാങ്കിതം, &c. adj. Marked or engraved with a name.

നാമ്പു°. s. A young sprout, a shoot, a germ.

നാം. pron. 1st. pers. plu. We. നാം, is sometimes used by superiors when speaking to inferiors. In common usage it differs from ഞങ്ങൾ by including the persons addressed as well as the speaker. നമ്മുടെ, Mine and our used in 'sing. & plu.' നമ്മുടെ ആളുകൾ, My or our people നമ്മുടെ വീടു°, My or our house. അതു നമുക്കുള്ളതു°, It belongs to me or to us. നമുക്കായിട്ടു°. For my sake or for our sake.

നായകക്കല്ലു°. s. The central gem of a necklace.

നായകൻ. s. 1. A guide, a leader, a conductor. 2. a chief, a head, a principal. 3. a general, a commander. 4. a husband.

നായകം. &c. adj. Prime, excellent, superior, principal. s. The central gem of a necklace.

നായകി. s. 1. A lady a wife. 2. a mistress, a female, 3, an inferior form of 'Durga.'

നായം. s. Guiding, directing.

നായവേള്ള. s. A kind of medicinal plant, 'Cleome viscosa.'

നായർ. A 'Nair, or Sudra.'

നായാടി. s. 1. A name of a certain tribe. 2. a hunter, one who lives by killing deer, &c.

നായാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To hunt, to chase, to pursue.

നായാട്ടു°. s. Hunting, the chase.

നായാട്ടുകാരൻ. s. A hunter, a huntsman.

നായാട്ടുനാ. s. A hunting dog, a hound, a dog trained for the chase.

നായാട്ടുപട്ടി. s. A greyhound, a hunting dog, a dog trained for the chase.

നായാട്ടുവല. s. A net used in hunting, or for confining deer.

നായാട്ടുവിളി. s. A shout of triumph made by

persons who have killed or caught a wild beast and carry it about for show.

നായിക. s. A mistress; a wife, a woman, a female.

നായിനാർ. s. A master, a lord, a chief.

നായ്ക്കൻ. s. 1. A name of some tribes of 'Telugu' people. 2. a title given in the army, a corporal of 'Sipahis'. 3. the head police officer of a District.

നായ്ക്കരിമ്പ്. s. A species of reed, 'Saccharum spontaneum.'

നായ്ക്കുരണ. s. Cowhage, 'Dolichos pruriens.'

നായ്ക്കണ. s. A reed. See നായ്ക്കരിമ്പ്.

നാര്. s. The hemp or fibres of plants; the fibres of the bark of certain trees, the fibrous bark of the palm species, &c.; strings in mangos and other fruit; hair,

നാരകം. s. 1. The orange tree, the lime tree, &c. 'Citrus auratium or acida'. 2. hell, the infernal regions. നരകം.

നാരകാരി. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാരങ്ങ. s. An orange, a lime, &c. 'Citrus aurantium or acida'.

നാരങ്ങാക്കറി. s. A condiment in which limes form an ingredient.

നാരദൻ. s. 'Narada' the son of BRAHMA, a celebrated legislator, and inventor of the 'vina' or lute.

നാരൻ. adj. Fibrous, hairy.

നാരൻപട്ട. s. The bark of a certain tree.

നാരൻപട്ട്. s. Cloth made from the fibres of the bark of certain trees, &c.

നാരം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a multitude or crowd of people. ജനക്കൂട്ടം.

നാരസിംഹം. s. 1. The tenth of the 18 'Puranas. 2. the ninth of the 32 'Upanishatts'.

നാരാചം. s. 1. An iron arrow കോൽ കൂടെ ഇരിമ്പായുള്ള അമ്പ്. 2. an iron style to write with. 3. an iron wire or pin. 4. the tongue of a balance. 5. an iron pin നാരായം.

നാരാചി. s. A goldsmith's scales or fine balance. നാരായക്കോൽ.

നാരായക്കോൽ. s. A goldsmith's scales, a fine or assay balance.

നാരായണൻ. s. A name of VISHNU, but especially considered as the deity who was before all worlds, from നാര the primeval waters, derived from നര the spirit of god whence they originate, and അയന place of coming or moving; he who moved over the water before creation: the word has several other etymologies

നാരായണി. s. 1 A name of DURGA. 2. a name of LECSHMI the goddess of prosperity and wife of VISHNE. 3. the plant termed 'Asparagus racemosa'.

നാരായണീയം. s. One of the 32 'Upanishatts'.

നാരായപ്പടി. s. A piece of bamboo to sharpen iron pens on.

നാരായം. s. 1. An iron style used to write with. 2. a measure of capacity. 3. the upper part of a stand lamp. 4. the tongue of a balance. 5. an iron pin.

നാരി. s. A woman in general, a female.

നാരികേളം. s. 1. The coca-nut. തേങ്ങാ. 2. the cocoa-nut tree. തെങ്ങ്.

നാരിയാൾ. s. 1. A woman. 2. a wife.

നാരികേളം. s. See നാരികേളം.

നാരിമണി. s. A beautiful woman.

നാല്. adj. Numeral, Four.

നാലംഗപ്പട. s. See ചതുരംഗപ്പട.

നാലംഗം. s. A body of four kinds of forces either in war, or in chess playing.

നാലാന്നാൾ. adv. The third day or day after to-morrow, the day before yesterday.

നാലാങ്കുളി. s. lit: The fourth bathing, a certain ceremony performed at weddings.

നാലാമ്പനി. s. An intermittent fever returning every fourth day.

നാലാമത്. adj. Fourth, fourthly.

നാലാമത്തെ. adj. The fourth.

നാലാമൻ. s. The fourth person.

നാലാമിടം. s. A house. ഭവനം.

നാലായിരം. adj. Four thousand.

നാലാശ്രമം. s. The four kinds of state or condition of life among the Brahmans; viz. 1. The student 2. the householder. 3. the anchorite, and 4. the ascetic.

നാലാശ്രമി. s. A Brahman.

നാലാറ്. adj. 1. Four times six, twenty four or six, or a few.

നാലിടങ്ങഴി. s. A measure of capacity; four 'Edangaris'.

നാലിട്ടൊരു പങ്ക്. s. A fourth part or portion.

നാലിരട്ടി. adj. Four-fold, four.

നാലിലക്കടങ്ങൽ. s. A medicinal plant.

നാലുകറി. s. Four kinds of condiments or 'curry'.

നാലുകളി. s. See നാലാംകളി.

നാലുകെട്ട്. s. 1. A quadrangular building enclosing an open square. 2. a square formed by four houses.

നാലുഗുണം. s. The four qualities or dispositions of men and women. See. ചതുർഗുണം.

നാലുചതുരം. s. A quadrangle, a square. adj Quadrangular, four-square.

നാലുജാതി. s. See നാലുവർണ്ണം.

നാലുതരം. s. Four sorts.

നാലുദിക്ക് s. The four cardinal points.

നാലുദിക്കിലും. adv. Every where.

നാലുപന്തി. s. 1. An ornament worn by 'Hindu' women on their necks. 2. four rows.

നാലുപാട്ടം. adv. On the four sides, on all sides, every where, every way.

നാലുപാദം. s. A verse consisting of four 'padas' or lines.

നാലുപായം. s. The four means or expedients. for obtaining success against an enemy viz 1. Conciliation. 2. presents or gifts. 3. creating dissension. 4. chastisement, punishment.

നാലുപുറവും adv. On all sides.

നാലുപേർ. s. Four persons, several persons.

നാലുപ്രകാരം. adj. Four ways, four sorts.

നാലുമൂല. s. Four corners, a square. adj. Four cornered.

നാലുവർണ്ണം. s. The four tribes: viz 1. The 'Brahman. 2 Cshetriya'. 3. the 'Vaisya.' 4. the 'Sudra'.

നാലുവിധം. adj. Four ways, four sorts.

നാലുവേദം. s. The four Hindu 'Vedas' See ചതുർവേദം.

നാലെട്ട്. adj 1. Four times eight, thirty two. 2. four or eight, several.

നാലേ. adj. Only four.

നാലേഴ്. adj. Fout times seven, twenty eight.

നാലൊന്ന്. s. One fourth, a fourth part.

നാലൊമ്പത്. adj. Four times nine, thirty six

നാലുവലവഴി. s. A place where four roads meet.

നാല്ക്കാലി. s. 1. A quadruped, an animal with four legs. 2. cattle in general, 3. a chair, a stool.

നാല്കൊമ്പനാന. s. The four tusked elephant of Indra.

നാല്കോണ്. s. Four corners, a square, adj. Four cornered.

നാല്കോല്പക്കാന്ന. s. A plant, 'Teori' the black kind.

നല്ചതുരം. s. See നാലുചതുരം.

നാല്പത്. adj. Forty.

നാല്പതാമത്. adj. Fortieth.

നാല്പതാം. adj. Fortieth.

നാല്പതിനായിരം. adj. Forty thousand.

നാല്പത്തിരടി. s. A fenctng school, or place in which the use of weapons, &c. is taught. നാല്പതു. adj. Only forty.

നാല്പാട്. adv. Four sides, every where, on all sides.

നാല്പാമരം. s. The name of four trees, viz. The glomerous fig tree, the banian tree, the holy fig tree and the 'Indian' fig tree.

നാൽമുഖൻ. s. Brahma.

നാൽവർ. s. Four persons.

നാൽവിരൽ. s. A hand breadth. the width of four fingers.

നാവ്. 1. The tongue. 2. speech. 3. malediction. നാവുകാട്ടുന്നു. To show the tongue. നാവുതളരുന്നു. The tongue to fail.

നാവടക്കം. s. Silence.

നാവാലി. s. A kind of razor.

നാവം. s. A ship, a vessel, a boat. കപ്പൽ

നാവികൻ. s. A pilot, a steersman, the helmsman of a vessel. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

നാവിൻ ദോഷം. s. Malediction, wish of evil to another.

നാവിൽ പാഠം. s. Learning by heart.

നാവേറ്. s. Malediction. wish of evil to another. നാവേറേല്ക്കുന്നു. To be bewitched by a word.

നാവ്യം. adj. Navigable, തോണിക്കടവ്.

നാശകൻ or നാശകരൻ s. A destroyer, a destructive person.

നാശകരം. adj. Destructive, destroying.

നാശനൻ. s. A destroyer, a killer,

നാശനം. s. Destruction, desolation, extinction.

നാശമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To perish, to decay, to be destroyed, to be damaged, lost.

നാശമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. To destroy. to ruin, to make desolate.

നാശമില്ലായ്മ. s. Indestructibility. incorruption, imperishability, immortality.

നാശം. s. 1. Destruction. extinction, annihilation, loss, ruin. 2. disappearance. 3. death. 4. flight, retreat. 5. abandonment, desertion. നാശമുള്ള, Destructive. നാശമില്ലാത്ത, Indestructible, imperishable, immortal, never ending.

നാശംവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To destroy, to ruin, to damage.

നാശരഹിതൻ. s. The immortal Being, God. ദൈവം.

നാശിനി. s. A destroyer. നശിപ്പിക്കുന്നവൾ.

നാശേതരം. adj. Indestructible, incorruptible, immortal.

നാസത്യന്മാർ, s. plu. The two sons of 'Aswini' and physicians of 'swerga' അശ്വനിദേവകൾ

നാസ. s. 1, The nose. മൂക്ക്. 2. the upper timber of a door frame. മേൽപ്പടി,

നാസാഗ്രം. s. The tip of the nose.

നാസാദാരു. s. The upper timber of a door frame. മേൽപ്പടി.

നാസാപുടം. The nostrils. മൂക്കിൻ ദ്വാരം.

നാസാമണി. s. A nose jewel. മൂക്കുത്തി.

നാസാരന്ധ്രം. s. The nostrils. നാസാപുടം.

നാസിക. s. 1. The nose. മൂക്ക്. 2. the upper timber or nose as it were of a door.

നാസികാചൂൎണ്ണം. s. A medicinal powder to be drawn into the nose, snuff.

നാസികാമലം. s. The mucus af the nose. മൂക്കിള.

നാസികാരന്ധ്രം. s. See നാസാരന്ധ്രം.

നാസിദ്വാരം. s. The cavity of the nose.

നാസീരം. s. Advancing or skirmishing in front of an army, leaving the lines, and defying the enemy by shouts and gestures. പോൎക്കുവിളി.

നാസ്തി. ind. Non-existence. a negation of being, not so, it is not. ഇല്ല.

നാസ്തികത. s. or നാസ്തികത്വം. s. Atheism, and materialism; denial of the deity; the denial of a God; disbelief of a future state; heresy. അദൃഷ്ടശാസ്ത്രാദിയില്ലെന്നുള്ള ബുദ്ധി.

നാസ്തികൻ. s. An atheist, and materialist, one who denies the existence of God: but applied by the orthodox 'Hindus' to any one who denies the divine authority of the 'Vedas, or the truth of the monstrous legends of the 'Puranas'. അദൃഷ്ടബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.

നാസ്തിക്യം. adj. Atheistical. ഇല്ലെന്ന ഭാവമുള്ള

നാളകം. s. A grass, Cuss cuss, 'Andropogon muricatum. (Lin)

നാളത്ത്. ind. The current or passing day, the same day.

നാളം. s. 1. A hollow or tubular stalk, the stalk of the lotus, water-lily. &c. താമരത്തണ്ട് ഇത്യാദി. 2. a flame.

നാളാഗമം. s. A chronicle. a book of annals.

നാളിക. s. 1. A tubular stalk. 2. a sort of potherb.

നാളികേരം. s. 1. The cocoa-nut. തേങ്ങാ. 2. the cocoa-nut tree. തെങ്ങ.

നാളി. s. 1. A stalk or culm. നെൽതണ്ട ഇത്യാദി. 2. any hollow thing.

നാളീകനേത്രൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാളീകബാണൻ. s. CUPID. കാമൻ.

നാളീകബാന്ധവൻ. s. The sun. സൂൎയ്യൻ.

നാളീകം. s 1. The lotus. താമരപ്പൂവ്. 2. an arrow. അമ്പ്. 3. a dart, a javelin, a pike. കുന്തം.

നാളീകാസനൻ. s. name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവ്.

നാളീവ്രണം. s. A fistulous or sinous sore. നാഡീവ്രണം.

നാളെ, നാളേക്ക്. adv. 1. To-morrow. 2. the time to come, 3. never, a common expression for to-morrow never comes.

നാളേക്കുനാളെ. adj. The day after to-morrow, the next day.

നാളൊക്കം. s. An astronomical or astrological calculation. നാളൊക്കം വെക്കുന്നു, To make such calculation.

നാൾ s. 1. A day of twenty four hours. 2. an astrological day, supposed to be governed by each of the twenty seven lunar mansions or asterisms. 3. time in general. നാൾപെടുന്നു, To occur within a month. നാൾപോകുന്നു, Time passes away. നാൾപോക്കുന്നു, To pass time well or ill. to live, to live, to spend the day.

നാൾവട്ടം. A cycle of days, many days in progression.

നാൾനീക്കം. s. 1. Procrastination, delay. 2. alteration of a fixed time.

നാൾതോറും. adv. Daily, every day.

നാൾവഴി. s. A day book. നാൾവഴിക്കണക്ക് Daily accounts.

നാക്ഷത്രം. adj. Relating or belonging to the lunar asterisms.

നാഴി s. 1. A measure, the fourth part of an 'Edangari'.

നാഴിക. s. An Indian hour, of 24 English minutes, 60 'narigas' complete a day. 2. an Indian mile, the distance which a person usually walks in an Indian hour.

നാഴികമണി. s. A watch, a clock.

നാഴികവട്ടക. s. An instrument for marking the hour or time, a vessel for measuring time by water.

നാഴിക്കണ്ടം. s. A field sown wtih a measure of seed.

നാറാവുള്ളി. s. Garlic.

നാറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. 1. To smell, to yield a smell good, bad or offensive, but commonly the latter, to stink, to yield a bad smell. 2. to putrify, to be tainted. നാറിപ്പോകുന്നു. To become putrid, to spoil.

നാറ്റം. s. 1. Yielding a smell, a good scent 2. stench, stinking. 3. putrifaction. നാറ്റം പിടിക്കുന്നു, To begin to smell, ill to become putrid.

നാറ്റിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To cause to smell, to scent. നാറ്റിനോക്കുന്നു, To smell at.

നാറുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. To smell.

നി. ind. A Sanscrit particle and prefix, implying. 1. Certainty, assurance. 2. negation, privation.

നികക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be filled, to be or become full. 2. to be made even, or level. 3. to swim on the water.

നികടം. s. Neighbourhood. proximity, vicinity. adj. Near. proximate. സമീപം.

നികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To fill, to fill up, to make full. 2. to make even. to level. 3. to complete.

നികപ്പ്. s. 1. Filling, filling up. 2. levelling, making even. 3. evenness.

നികരം. s. 1. A crowd, a mutitude, a flock. കൂട്ടം. 2. the pith. sap, essence. സാരം. 3. likeness, equality, resemblance. തുല്യത.

നികഷം. s. A touch-stone. ഉരകല്ല്, ചാണ.

നികഷാ. ind. 1. Near. proximate. 2. in the middle. betwixt; between സമീപം

നികഷാത്മജൻ. s. 1. A 'Racshasa', a sort of goblin 2. the regent of the south-west. രാക്ഷസൻ.

നികഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To try by a touchstone, to rub. ഉരയ്ക്കുന്നു.

നികർഷണം. s. 1. Ploughing. ഉഴവ്. 2. an open space, or sort of play ground, in or near, a town. ക്രീഡാഭൂമി.

നികാമം. ind Certainly.

നികളം. s. 1. Pride, haughtiness. 2. abuse, contempt.

നികാമം. adv. 1. Voluntarily, willingly, satisfactorily. മനസ്സോടെ. 2. excessively. ഏറ്റവും.

നികായം s. 1. An assembly of persons performing like duties, a congregation, an audience. സഭായോഗം. 2. a flock, multitude. കൂട്ടം. 3. a house, a habitation. ഭവനം.

നികാരണൻ. s. A murderer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നികാരണം. s. The act of killing, murder, slaughter. കൊല.

നികാരം. s. 1. Winnowing or piling corn. പൊലി. 2. injury. offence. ഉപദ്രവം. 3. wickedness, malice. ദോഷം. 4. deceitfulness. ചതിവ്.

നികായ്യം. s. A house. ഭവനം.

നികാശം. adj. Like, resembling (in composition.) തുല്യം.

നികുഞ്ചകം. s A measure of capacity equal to $\frac{1}{4}$ of a 'Nari'. ഉഴക്ക്.

നികുഞ്ജം. s. 1. An arbour, a bower, a place over-grown with creepers. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a mountain cavern. മലയിലെഗുഹ.

നികുംഭം. s. A plant. See നാകദന്തി.

നികുംഭില. s. The place where 'Indrajit' performed his sacrifice.

നികുരുംബം. s. A company, a flock, a multitude. കൂട്ടം.

നികൃതം, &c. adj. 1. Dishonest, wicked, perverse, obstinate. ശാഠ്യമുള്ള. 2. removed, set aside, dismissed നീക്കപ്പെട്ട. 3. tricked, cheated, deceived. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട. 4. low, vile, base. ഹീനമുള്ള.

നികൃതി. s. 1. Dishonesty, wickedness, obtinacy, perverseness ശഠത. 2. rejection, removal. നീക്കം. 3. abuse, reproach. നിന്ദ. 4. deceit, deceitfulness. ചതിവ്.

നികൃത്തം, &c. adj. Split, divided, out. ഛേദിക്കപ്പെട്ടതു°.

നികൃന്തനം. s. Cutting, dividing, splitting. ഛേദനം.

നികൃഷ്ടകൎമ്മം. s. A base, vile, or improper act. ഹീനകൎമ്മം.

നികൃഷ്ടത. s. The state or being outcast, baseness, vileness, meanness. ഹീനത.

നികൃഷ്ടൻ. s. An outcast; a low, vile, mean, base person. ഹീനൻ.

നികൃഷ്ടം, &c. adj. 1. Insulted, despised, outcast. 2. base, mean, low, vile. ഹീനം.

നികേതനം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

നികേതം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

നികോചകം. s. The name of a tree, 'Alangium hexapetalum'. അഴിഞ്ഞിൽ.

നിക്വണം s. A musical tone or sound. ഒച്ച.

നിക്വാണം. s. See the preceding.

നിഖനനം. s. 1. Digging up. കഴിക്കുക. 2. piercing. തറെക്കുക. 3. fixing നാട്ടുക.

നിഖൎവ്വം. s. A billion. നൂറുകോടി adj. Dwarfish, a dwarf.

നിഖിലം. adj. All. entire, complete. എല്ലാം.

നിഗഡം. s. An iron chain for the feet, a fetter, but especially the heel chains of an elephant. ആനത്തുടല°.

നിഗദം. s. Speech, speaking, discourse. വാക്കസംസാരം.

നിഗദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak, to discourse. സംസാരിക്കുന്നു.

നിഗമനം. s. A going out, departure. യാത്ര.

നിഗമം s. 1. The 'Vedas' collectively. വേദം 2. a town, a city. നഗരം 3. a market, a fair. ചന്ത. 4. a road, a market road. പെരുവഴി. 5. trade, traffic. കച്ചവടം. 6. certainty, assurance. നിശ്ചയം.

നിഗമാശ്വൻ. s. A name of SIVA, whose steed the 'Vedas' are. ശിവൻ.

നിഗരണം. s. 1. Eating, swallowing. വിഴുങ്ങൽ. 2. the throat, the gullet. തൊണ്ട

നിഗൎഹണം. s. An affront. നിന്ദ.

നിഗളം. s. 1. Pride, arrogance, petulancy. 2. a chain, a fetter, but especially the heel chains of an elephant. വിലങ്ങു°, ചങ്ങല, ആനത്തുടല°.

നിഗളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be proud, haughty, arrogant.

നിഗാദം. s. Speech, discourse. സംസാരം.

നിഗാരം. s. Swallowing. വിഴുങ്ങൽ.

നിഗാളം. s. The throat or neck of a horse. കുതിരയുടെ കഴുത്തു°.

നിഗൂഢമനസ°. s. A profound or deep mind. adj. Of a profound mind.

നിഗൂഢം, adj. Profound, obscure, hidden. mysterious. ആഴമുള്ള. ഒളിക്കപ്പെട്ടതു°, മറക്കപ്പെട്ടതു°.

നിഗൂഹനം. s. Hiding. concealment. ഒളിപ്പ°.

നിഗ്രന്ഥനം. s. Murder, killing. കുല.

നിഗ്രഹം. s. 1. Destruction, killing. വധം. 2. punishing. ശിക്ഷ. 3. disfavour, dislike, discouragement. അനിഷ്ടം. 4 deviation from rectitude, impropriety.

നിഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To destroy, to kill. കൊല്ലുന്നു. 2. to punish. ശിക്ഷിക്കുന്നു. 3 to disapprove, to discourage, to disregard.

നിഗ്രഹി. s. One who destroys, a murderer, കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഘണ്ടു. s. The name of a Sanscrit book, a dictionary or vocabulary, a collection of words or names. ഒരു അഭിധാനഗ്രന്ഥം.

നിഘം. s. A ball, a round or circle, any thing whose height and circumference are equal. ഉണ്ട, വട്ടം.

നിഘസം. s. 1. The act of eating. 2. food, victuals. ഭക്ഷണം.

നിഘ്നം. adj. Docile, subservient, dependant, domestic. സ്വാധീനം.

നിങ്ങൾ. pers. pron. Second person plu. Ye, you.

നിചയം. s. A multitude, heap, assemblage, collection. കൂട്ടം.

നിചിതം, &c. adj. Full, filled, complete. പൂരിക്കപ്പെട്ടതു°.

നിചുളം. s. The plant termed 'Barringtonia acutangula' also 'Nauclea Cadamba. നീർപരുത്തി. നീക്കടമ്പു°.

നിചോളകം. s. A sort of jacket, but especially a soldier's jacket or a body dress, serving as a cuirass or breast-plate. മുട്ടപ്പുടവ, മുഴുക്കപ്പായം.

നിചോളം. s. A cover, or wrapper; a veil; a surtout. മുട്ടപ്പുടവ, മുഴുക്കപ്പായം.

നിച്ചം adj. Daily.

നിച്ചാത്തം s. A daily funeral ceremony performed for one year by the Hindus for a deceased relative. നിച്ചാത്തം ഊട്ടുന്നു, നിച്ചാത്തം കഴിക്കുന്നു, To perform the preceding ceremony.

നിജ. adj. One's own. തന്റെ.

നിജം. adj. 1. One's own, own. തന്റേതു°. 2. perpetual, eternal. നിത്യമായുള്ള. 3. certain. നിശ്ചയമായുള്ള.

നിജാധീനം, &c. adj. 1. Independent, uncontrolled. 2. one's own dependant. സ്വാധീനം.

നിജാവന്തി. s. The name of a tune. ഒരു രാഗം.

നിടലക്കുഴി. s. The pit or cavity of the throat.

നിടിലതടം. s. The forehead. നെററി.

നിടിലം. s. The forehead. നെററി.

നിടിലാക്ഷൻ. s. A name of SIVA, as having an eye in the middle of his forehead. ശിവൻ.

നിണമണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be daubed with blood.

നിണം. s. 1. Blood. 2. a mixture of turmeric and 'Chunam' in water, which forms a red colour like blood.

നിതംബം. s. 1. The waist, nates mulierum. കടിപ്രദേശം. 2. the buttocks, or posteriors in general, the circumference of the hip and loins. 3. he side of a mountain. മലച്ചരിവു°.

നിതംബസ്ഥം, &c. adj. 1. Standing or situate on the side of a mountain. 2. situate on the cavities of the loins.

നിതംബിനി. s. A woman with large and handsome posteriors. ഗുരുനിതംബമുള്ളവൾ.

നിതരാം. ind. 1. Always, continually, eternally. 2. much, excessive. ഏററവും.

നിതലം. s. One of the inferior worlds. കീഴ° ലോകങ്ങളിൽ ഒന്നു°.

നിതാന്തം. adj. Very, much, excessively. adj. Much, excessive. പെരികെ.

നിത്യകർമ്മം. s. Daily performances, ceremonies, duties or actions. നിത്യകർമ്മം കഴിക്കുന്നു, To perform such duties, &c.

നിത്യകല്യാണൻ. s. GOD ദൈവം.

നിത്യകൃത്യം. s. See നിത്യകർമ്മം.

നിത്യചാത്തം. s A daily funeral ceremony, performed by the Hindus for a deceased relative.

നിത്യച്ചിലവു°. s. Daily expenses.

നിത്യത. s. Eternity. എന്നും.

നിത്യത്വം. s. Eternity.

നിത്യദാ. ind. Always, constantly, eternally. എന്നും.

നിത്യദാനം. s. Daily, constant, or regular gift, (charity.)

നിത്യദുഃഖം. s. Eternal or perpetual sorrow, pain or grief.

നിത്യദോഷം. s. 1. Perpetual or constant evil. 2. the observation of days, &c.

നിത്യനിദാനം. s. Daily sustenance or subsistence, daily expenses.

നിത്യൻ. s. One who is enternal, 'i. e.' God. ദൈവം.

നിത്യപൂജ. s. Daily or continual sacrifice.

നിത്യബ്രഹ്മചര്യം. s. Single life, remaining unmarried.

നിത്യബ്രഹ്മചാരി. s. One who never marries, one who lives a single life.

നിത്യമുക്തൻ. s. GOD. ദൈവം.

നിത്യം. adv. Always, daily, enternally. continually. adj. 1 Eternal, everlasting, constant, continual, perpetual; past, present and future. 2. regular, fixed, invariable.

നിത്യയോഗം. s. The name of one of the 27 astronomical periods.

നിത്യവഴുതിന. s. A small kind of egg plant constantly bearing fruit, 'Solanum melongena'.

നിത്യവും. adv. Daily, always, constantly, perpetually.

നിത്യവൃത്തി s. 1 Daily maintentance, subsistence, expenses 2. daily work.

നിത്യശ്രാർദ്ധം. s. A daily funeral ceremony performed by the Hindus for a deceased relative. നിച്ചാത്തം.

നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം. s, Perpetual presence. or nearness, the eternal presence of GOD.

നിത്യസ്വരൂപൻ, or നിത്യസ്വരൂപി. s. GOD. ദൈവം

നിത്യസ്വരൂപിണി. s. Philosophical illusion; See മായ.

നിത്യാനിത്യം. s. Time and eternity.

നിത്യാനിത്യവിവേകം. s. A knowledge of time and eternity. ജ്ഞാനം.

നിത്യാനന്ദൻ. s. GOD. ദൈവം.

നിത്യാനന്ദം. s. Everlasting happiness, or bliss.

നിത്യോപവാസം. s. A daily fast. 2. total abstinence from food.

നിത്യോപവാസി. s. One who fasts daily. 2. one who constantly abstains from food.

നിദാഘം. s. 1. Summer, the hot season. വെനൽ. 2. heat, warmth. ഉഷ്ണം. 3. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ്.

നിദാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To conclude, to terminate. 2. to decide.

നിദാനം. s. 1. A first cause, a primary or remote cause. 2 disapperance, cessation, or removal of a first cause. 3. purification, purity, or correctness. 4. ascertaining the cause of disease, the study of symptoms with a view to trace the remote or proximate causes; hence this word is the name of a celebrated medicinal work. 5 judgment, decision 6. daily subsistence. 7. the name of a medicinal book. 8 certainty, justness. adv. Daily continually. നിദാനം കഴിക്കുന്നു 1. To live upon, to support life. 2. to perform regularly or constantly.

നിദാനവൃത്തി. s. See നിത്യവൃത്തി.

നിദാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To determine, to examine carefully, to consider. 2. to judge, to decide.

നിദിഗ്ദ്ധം. adj. Scented with perfumes, smeaed, anointed, plaistered പൂശപ്പെട്ടതു്, തേക്കപ്പെട്ടതു്.

നിദിഗ്ധിക. s. A sort of prickly nightshade, 'Solanum jacquini'. കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

നിദിധ്യാസനം. s. Deep and repeated consideration. ഊന്നിവിചാരം,

നിദ്ദേശം. s. A command, order, direction, instruction. കല്പന, ശാസന.

നിദ്ര. s. 1. Sleep, rest, drowsiness ഉറക്കം. 2. sloth. നിദ്രചെയ്യുന്നു To sleep, to repose, to take rest. നിദ്ര പ്രാപിക്കുന്നു. To fall asleep, to die.

നിദ്രാഗൃഹം. s. A bed chamber, a sleeping room.

നിദ്രാണൻ. s. 1. One who sleeps, a sleeper 2 one who is asleep, sleepy drowsy. ഉറങ്ങുന്നവൻ, ഉറങ്ങിയവൻ.

നിദ്രാമയക്കം. s. Drowsiness, sleepiness.

നിദ്രാലു. s. One who is sleepy, drowsy, slothful. ഉറക്കമുള്ളവൻ.

നിധനം. s. 1. A race, a family. വംശം. 2. loss disapperance, annihilation. നാശം. 3. death, dying മരണം നിധനംചെയ്യുന്നു To kill, to destory, to annihilate.

നിധാനം. s. 1. A 'Nidhi', or divine treasure belonging especially to CUBERA the god of wealth. 2. a receptacle, a place or vessel in. or on, which any thing is collected or deposited. 3. concealed property, നിക്ഷേപം.

നിധി. s. 1. One of CUBERA's nine 'Nidhis' or divine treasures. Their nature is not exactly defined, though some of them appear to be precious gems; according to the 'Tantrica' system, they are personified and worshipped as demi-gods, attendant either upon CUBERA or upon LECSHMI, the goddess of prosperity. 2. a receptacle, a place of asylum, or accumulation, as a treasury, a granary, a nest, &c. :also figuratively, as ഗുണനിധി a man who possesses or is endowed with all good qualities. 3. a treasure, any sum or quantity of wealth or valuables. നിധിവെക്കുന്നു, To treasure up, to hide treasure. നിധി എടുക്കുന്നു, To dig up hid treasure.

നിധിപതി. s. 1. A name of CUBERA. കുബെരൻ. 2. a wealthy man. ധനവാൻ.

നിധീശൻ. s. A name of CUBERA, the god of wealth; Mammon. കുബെരൻ, ധനവാൻ.

നിധുവനം. s. Copulation, coition.

നിധ്യാനം. s. Sight, seeing. കാഴ്ച.

നിധ്വാനം. s. Sound. ഒച്ച.

നിനക്കു. To thee, the dative of നീ.

നിനച്ചിരിയാതെ. adv. Without thinking, unawares.

നിനദം. s. A sound in general. ഒച്ച.

നിനദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To sound, to give a sound.

നിനവു്. s 1. A thought, recollection, remembrance. 2. opinion. 3. meaning, intention. 4. memory 5. a note of hand. 6. a document. 7. a memorandum.

നിനവുകെടു്. s. Forgetfulness, negligence.

നിനവുകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To remind, to put in mind. 2. to give a note of hand

നിനവുണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. c. To cause to remember, to remind, to put in mind.

നിനാദം. s. Sound in general. ഒച്ച.

നിനെക്കാതെ. adv. Without thinking, unawares.

നിനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To think, to reflect, to recollect, to remember.

നിന്ദ. s. 1. Censure, blame, abuse, reviling. 2. reproach, reproof, affront. 3. calumny. contumely, disrespect, scorn, contempt.

നിന്ദാവചനം s. Insult, abuse, reproachful language.

നിന്ദാവാക്ക്. s. Scorn, contemptuous language, reproach and menace.

നിന്ദാശീലൻ. s. A contemner, a scorner, a reviler.

നിന്ദാസ്തുതി. s Irony, ironical praising.

നിന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To vilify, to abuse, to blame, to reproach, to censure. 2. to despise, to calumniate, to contemn. 3. to affront.

നിന്ദിതം, &c. adj. 1. Vilified, reviled, abased 2. despised, calumniated 3. abominable, despicable, low. 4. prohibited, forbidden.

നിന്ദ്യൻ. s A despicable, low person, one who is worthy of being despised, reviled, contemned.

നിന്ദ്യം, &c. adj. Despicable, worthy of being reviled.

നിന്നാണ. ind. 1. An oath. 2. an imprecation, a cause.

നിന്റെ. The genitive of നീ. Also നിന്നുടെ and നിൻ, Thy, your, a form of the genitive used chiefly in poetry.

നിപഠം. s. The act of learning, reading, studying, or lecturing. പാഠം, വായന.

നിപതനം. s. A falling, fall, coming down, alighting, descending. വീഴ്ച.

നിപതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To fall, to alight, to descend. വീഴുന്നു, ഇറങ്ങുന്നു.

നിപം. s. A water pot or jar. കുടം.

നിപാഠം. s. Reading, study of sacred books. വായന, പാഠം.

നിപാതനം. s. 1. Causing to descend or fall; throwing down. വീഴ്ച 2. beating, knocking down. ഉന്തിയിടുക.

നിപാതം. s. 1. Falling, coming down, alighting, descending. വീഴ്ച. 2. death, dying മരണം.

നിപാനം. s. A trough or ditch near a well for watering cattle. കിണററുകരയുള്ള കൽതൊട്ടി.

നിപീഡനം. s. Seizing, laying hold of. പിടിക്കുക.

നിപുണത s. Cleverness, expertness, skill, eminence in any art. സാമൎത്ഥ്യം.

നിപുണൻ. s A clever, expert, skillful, conversant, learned man. വിദഗ്ദ്ധൻ.

നിപുണം, &c. adj. Clever, expert, skilful, conversant, learned.

നിബദ്ധം, &c. adj. Bound, confined. കെട്ടപ്പെട്ടത്.

നിബന്ധനം. s 1. Binding, confining, detaining. കെട്ട്, തടവ്. 2. a collection of many things, a book, a compendium containing different sciences. 3. cause, motive, origin. 4. a bond. 5. the tie of a lute, the lower part of the tail piece where the wires are fixed. വീണയുടെ തന്ത്രി മുട്ടുന്നെടം

നിബന്ധം. s. 1. Binding, confinement. കെട്ട്, ബന്ധനം. 2. commentary, explanation of technical rules. വ്യാഖ്യാനം. 3. epistasis, suppression of urine or constupation.

നിബന്ധൂമി. s. A pavement, a paved, place or floor. കല്ലുകൊണ്ട് തളം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമി.

നിബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, To tie, to bind, to confine. കെട്ടുന്നു.

നിബന്ധിതം, &c. adj. Bound, tied' confined. കെട്ടപ്പെട്ടത്.

നിബൎഹണം s. Killing, slaughter. കുല, വധം.

നിബിഡം, &c. adj. 1. Thick, close, narrow, crowded, impervious, impenetrable. ഇടതിങ്ങിയത്. 2. coarse, gross; large, bulky.

നിബിഡിതം, &c. adj. Crowded together, thronged ഇടതിങ്ങപ്പെട്ടത്.

നിബിരം. s. A camp, lines for soldiers. പടക്കുട്ടി.

നിഭൻ. s. One who is equal, like, similar. തുല്യൻ.

നിഭം. s. 1. Likeness, resemblance, similarity. തുല്യത. 2. fraud, trick, disguise. വ്യാജം. 3. light manifestation. adj. Like, resembling, similar. തുല്യം.

നിഭൃതം, &c. adj. Modest, humble, unassuming. അടക്കമുള്ള.

നിമഗ്നം. s. 1. Drowning, sinking. മുങ്ങൽ. 2. diving, immersion. മുഴുകൽ. adj, 1. Plunged, dived, immersed 2. sunk, drowned.

നിമജ്ജനം. s. 1. Bathing, ablution. കുളി. 2. sinking to the bottom. മുങ്ങൽ. നിമജ്ജനം ചെയ്യുന്നു, To bathe, to go under water, to dive. കുളിക്കുന്നു.

നിമഥനം. s. 1. The act of churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കുല.

നിമം. s. A pin, a stake. ആണി, കുററി.

നിമയം. s. Barter exchange, മാററം.

നിമി. s. The proper name of a king of the solar line. ഒരു രാജാവ്.

നിമിത്തകാരണം. The instrumental cause, the agent, especially the deity considered as

the agent in creation, or that which produces or affects any thing, as distinguished from ഉപാദാനകാരണം, the passive substance, or matter, acted upon.

നിമിത്തജ്ഞൻ. s. One who understands or observes signs or omens, an astrologer, a soothsayer, a prognosticator. ലക്ഷണം അറിയുന്നവൻ, ജ്യോതിഷ്കൻ.

നിമിത്തജ്ഞാനം. s. Knowledge of signs or omens, astrology.

നിമിത്തം. s. 1. A cause, reason, instrumental cause. കാരണം. 2. object, motive, purpose. 3. mark, sign, spot, trace, token. ലാക്ക്. 4. an omen, a sign, an augur, ലക്ഷണം. 5. necessity, need, want. This word, in Malayalam, is used as a common postposition, denoting, 'for, on account of, for the sake of, about, respecting, in order to, &c.' നിമിത്തം നോക്കുന്നു, To observe signs and omens, to divine, to augur.

നിമിത്തമായിട്ട്. postpos. On account of, because of, for the sake of, by reason of.

നിമിഷം. s. The twinkling of an eye, an instant, a moment, a second, a minute. ഇമച്ചമിഴി. നിമിഷത്തിൽ, In a moment, in the twinkling of an eye.

നിമീലനം. s. Twinkling of the eye, shutting of the eye-lids, winking, seeling the eyes. കണ്ണിമപ്പ്, കണ്ണടെപ്പ്. നിമീലനം ചെയ്യുന്നു, To wink.

നിമീലിക. s. 1. Twinkling of the eye, winking, blinking. കണ്ണിമ. 2. fraud, trick, disguise. വ്യാജം.

നിമീലിതം, &c. adj. Closed, shut, as the eyes. നിമീലനം ചെയ്യപ്പെട്ട.

നിമീലിതാക്ഷം. s. A closed eye. അടക്കപ്പെട്ട കണ്ണ്.

നിമെയം. s. Barter, exchange. മാററം.

നിമെഷം. s. 1. Twinkling of the eye. നിമിഷം. 2. a momentary space of time, a twinkling of the eye considered as a measure of time.

നിമ്നഗ. s. A river. ആറ്.

നിമ്നം. adj. Deep, profound, literally or figuratively. ആഴമുള്ള.

നിമ്നൊന്നതം. s. Height and depth. ഉയൎച്ച. adj. Undulated. താണമുള്ള

നിംബതരു. s. The coral tree, 'Erythrina fulgens.' മുരിക്ക്. It is considered as one of the trees of paradise.

നിംബം. s. The 'Nimba' or Margosa tree, 'Melia Azadirachta.' വെപ്പുവൃക്ഷം.

നിംബവീജം. s. The fruit of the Margosa tree. വെപ്പിൻകുരു.

നിയതം, &c. adj. Checked, restrained. അടക്കപ്പെട്ടത്. adv. Certain, true, certainly. നിശ്ചയം.

നിയതി. s 1. Destiny, good or bad fortune. ഭാഗ്യം 2. religious duty or obligation.

നിയന്താവ്. s. A charioteer, a coachman. സാരഥി, തേർ തെളിക്കുന്നവൻ.

നിയന്ത്രണം. s. 1. Restraint, confinement. ബന്ധനം. 2. an easy regimen. പഥ്യാഹാരം.

നിയന്ത്രിതം. adj. Unrestrained, unchecked, self-willed അടക്കപ്പെടാത്ത, ബന്ധിക്കപ്പെടാത്ത.

നിയമനിഷ്ഠ. s. Religious observance, or ceremonies which any one adheres to: will-worship.

നിയമം. s. 1. An agreement, contract, engagement, covenant, appointment. 2. assent, promise. പ്രതിജ്ഞ. 3. any religious observance voluntarily practised, as fasting, watching, pilgrimage, &c. തപസ്സ്. 4. voluntary penance. meritorious or supererogatory piety. 5. a religious observance in general നിത്യകൎമ്മം. 6. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. 7. a rule, a law.

നിയമവിധി. s. Religious institution, religious observance; moral rules.

നിയമവെടി. s. Firing guns in the morning and evening at the residence of kings.

നിയമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To direct, to order, to command. 2. to appoint, to devote, to dedicate.

നിയമിതം. &c, 1. Ordered, directed. 2. appointed. നിയമിക്കപ്പെട്ടത്

നിയാമകൻ. s. A boatman; a sailor, one who rows, or keeps a look out from the mast's head; a pilot, a steersman. അമരക്കാരൻ.

നിയുക്തൻ. s. One who is engaed in, or applying to any matter, one who is authorized, called, appointed. കല്പിക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിയുക്തം. adj. 1. Ordered, commanded, appointed, authorized, called. 2. engaged in, applying or attached to. നിയോഗിക്കപ്പെട്ട.

നയുതം. s. Ten millions. നൂറായിരം

നിയുദ്ധം. s 1. Close fight, personal struggle. ബാഹുയുദ്ധം. 2. boxing. മുഷ്ടിയുദ്ധം.

നിയോഗം. 1. An order, command, or mandate. കല്പന. 2. authority, appointment. അ

ധികാരം. 3. occupation, zealously engaging in any particular task.

നിയോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To order, to direct or command. 2. to appoint, to authorize.

നിയോജനം. s. An order, command. കല്പന.

നിയോജ്യൻ. s. A slave. ദാസൻ. 3. a servant.

നിർ. A Sanscrit particle, prefixed to words of that language and implying, 1. Certainty assurance. നിശ്ചയം. 2. negation, privation, outside, out, with, forth. നിഷേധം.

നിര. s. A partition made of wood. 2. military array. 3. a row, a line, a file.

നിരക്ക്. s. 1. A price current, fiixed rate. 2. tariff, assize.

നിരക്കം s. Walking on the posteriors, dragging the feet along the ground, creepiug, crawling.

നിരക്കവെ. adv In a line. straight.

നിരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To agree, to unite. 2. to stand in a row, or line, to file as soldiers. 3. to push along. നിരന്നുനില്ക്കുന്നു, To stand in rows, lines.

നിരക്കവരിയോല. s. An account of the price current.

നിരങ്കുശത്വം. s. Self-will, wilfulness. തന്നിഷ്ടം.

നിരങ്കുശം, &c. adj. (From നിർ priv: and അങ്കുശം an elephant hook) Unchecked, unrestrained, uncontrolled, self-willed, independent. തടവില്ലാത്ത, തന്നിഷ്ടമായുള്ള.

നിരങ്ങൽ. s. See നിരക്കം.

നിരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To creep, to crawl; to drag the feet along the ground.

നിരച്ചിൽ. s. Putting up a wooden partition, partitioning.

നിരഞ്ജനൻ. s. An epithet of the deity, the pure or spotless one. ദൈവം.

നിരട്ട്. s. 1. Tying, joining or piecing of thread. 2 cloth in which many joinings of broken thread appear.

നിരതൻ. s. One who is closely attached to and engrossed by any pursuit. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

നിരതി. s. Close attachment to any pursuit.

നിരതിശയം, &c. adj. Most wonderful, or surprizing.

നിരത്തൽ. s. 1. Levelling, making even. 2. adjusting differences, ranking, ranging in rows.

നിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To level, to make even. 2. to make equal, as threads for weaving. 3. to adjust differences between two parties. 4. to rank or put in a straight line. 5. to number down. നിരത്തിവെക്കുന്നു, To put in rows, lines. നിരത്തിവിളമ്പുന്നു, To divide food at a meal into equal portions. നിരത്തിയിടുന്നു, To put in rows, &c നിരത്തികൊടുക്കുന്നു, To number or count down.

നിരനിരപ്പ്. s. 1. Evenness, smoothness. 2. levelness, evenness of surface. 8. equality. നിരനിരപ്പാകുന്നു, To be even, to lie level. നിരനിരപ്പാക്കുന്നു, To make even, to level.

നിരന്തകൻ. s. The immortal Being, God. നാശമില്ലാത്തവൻ, ദൈവം.

നിരന്തരൻ. s. eternal, ever existent Being i. e, God ദൈവം.

നിരന്തരം, &c. adj. 1. Coarse, gross, without interstice. ഇടതിങ്ങിയത്. 2. continued, continuous. നിരന്തരമായി. adv. Continually, constantly, always, generally. എല്ലായ്പോഴും.

നിരപത്രപൻ. s. A shameless, impudent person. ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ.

നിരപരാധം s Innocence (from നിർ 'priv; and അപരാധം offence.)

നിരപരാധി. s. An innocent person. കുറ്റമില്ലാത്തവൻ.

നിരപലക. s. A partition board or plank.

നിരപായം. &c. adj. Immortal, ever existent. മരണമില്ലാത്ത.

നിരപേക്ഷം. &c. adj.. Not necessary, not desired, or wished, &c. അപേക്ഷയില്ലാത്ത.

നിരപ്പ്. s. 1. Evenness, smoothness. 2. equality. 3. agreement, reconciliation. നിരപ്പുപറയുന്നു, To reconcile, to adjust differences between two parties.

നിരപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. I. To become even, to be made smooth. 2. to be agreed, to be reconciled.

നിരപ്പാക്കുന്നു. ക്കി, വാൻ. v. a. 1, To make plain, even, to level, to make smooth. 2. to reconcile, to adjust differences between two parties.

നിരപ്പുകേട്. s. 1. Unevenness, roughness, undulation. 2. disagreement, disunion.

നിരപ്പെ. adv. commonly, every where, in every place, universal.

നിരയം. s. Hell. നരകം.

നിരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To put up a wooden partition.

നിരൎഗ്ഗളം. &c. adj. 1. Unobstructed, unimpeded, unrestrained. തടവില്ലാത്ത. 2. unbolted, unfastened. സാക്ഷായില്ലാത്ത.

നിരൎത്ഥകം. &c. adj. 1. Vain, fruitless, unprofitable. നിഷ്ഫലമായുള്ള. 2. unmeaning. അൎത്ഥമില്ലാത്ത.

നിരവഗ്രഹം. &c. adj. 1. Self-willed, headstrong, independant. uncontrolled. തന്നിഷ്ടമായുള്ള. 2. plontiful, prosperous, സുഭിക്ഷമായുള്ള.

നിരവധി. adj. Infinite, immense, very much, very many. അവധിയില്ലാത്ത.

നിരസനം. s. Rejection, denial, contradiction, disallowance. നിഷേധം തള്ളൽ. adj. Rejected, disallowed.

നിരസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To despise, to reject, to deny, to contradict, to disallow, നിന്ദിക്കുന്നു, തടുക്കുന്നു, തള്ളിക്കളയുന്നു.

നിരസ്തൻ. s. An outcast, a despised or excommunicated person. ഭ്രഷ്ടൻ, നിരസ്തനാകുന്നു, To be outcast, to be despised to be excommunicated. നിരസ്തനാക്കുന്നു, To cast out, to despise, to excommunicate.

നിരസ്തം. &c. adj 1. Shot വലിച്ചുവിട്ട അമ്പ്. 2. uttered rapidly, hurried. ഉഴറിപ്പറക. 3. sent, thrown, cast, directed എറിയപ്പെട്ടതു്. 4. abandoned, deserted, left. ത്യജിക്കപ്പെട്ടതു്. 5. rejected, disallowed. തള്ളപ്പെട്ടതു്.

നിരഹങ്കാരം. &c. adj. Content, moderate, destitute of care or vanity. അഹങ്കാരമില്ലാത്ത

നിരഹങ്കാരി. s. One who is content, moderate, destitute of care or vanity. അഹങ്കാരമില്ലാത്തവൻ.

നിരക്ഷരകുക്ഷി. s. (From the particle നിർ. അക്ഷരം. a letter, and കുക്ഷി. the belly). An illiterate person, a numbscull.

നിരാകരണം. s. Obstruction, opposition, contradiction, rejection, നിരസനം, നിന്ദ.

നിരാകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To transgress, disobey, disregard, or contemn, 2. to disgrace. നിന്ദിക്കുന്നു.

നിരാകരിഷ്ണു. adj. 1. Obstructive, obstructing. വിരോധിക്കുന്നു. 2, contemning, despising. നിന്ദാശീലം.

നിരാകാരൻ. s. The divine spirit, God, the supreme being. lit. One without form or shape. ആകൃതിയില്ലാത്തവൻ, ദൈവം.

നിരാകാരം. s. 1. Heaven, sky. ആകാശം. 2. any thing shapeless. ആകാരമില്ലാത്തതു്. 3. reproach, censure. ആക്ഷേപം.

നിരാകുലം. &c. adj. Unperplexed, consistent. ആകുലംകൂടാതെ.

നിരാകൃതൻ. s. One rejected, set aside. ത്യക്തൻ, നിന്ദിതൻ.

നിരാകൃതം, &c. adj. Removed rejected, set aside. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു്, ത്യജിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിരാകൃതി. s. 1. Rejection, contradiction, opposition. വിരോധം. 2. disallowance. തള്ളൽ. 3. obstacle, impediment. തടവു്. 4. a person who has not duly gone through a course of study, especially applied however to the religious student, who has not duly read the 'Vedas' adj. Shapeless, formless, vieweless.

നിരാഘാട, &c. adj. Easy, unobstructed, without hesitation. തടവുകൂടാത്ത.

നിരാചാരം, &c. adj. Unlawful, lawless, corrupt, barbarian, uncivilised; depraved. s. Unlawfulness, want of civilization (caste,) barbarianism.

നിരാതങ്കം, &c. adj. 1. Fearless, undaunted. നിർഭയം 2. unperplexed, consistent. അനാകുലം. 3. healthy, salubriouse. സുഖമുള്ള.

നിരാദരം, &c. adj. Disrespected, disregarded, unfavoured deprived of support. ആദരവില്ലാത്ത.

നിരാധാരക്കാരൻ. s. One who is poor, helpless. destitute of succour or support. ദരിദ്രൻ, ആശ്രയമില്ലാത്തവൻ.

നിരാധാരൻ. s. 1. See the preceding. 2. the independent being, he over whom no one has power or control, self-dependant, i. e. GOD. ദൈവം.

നിരാധാരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To render destiture of succour, to make helpless.

നിരാധാരം. s. Helplessness, destitution of support or succour, a state of poverty.

നിരാപത്തു്. adj. Safe, free from danger.

നിരാമയൻ. s. One who is well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയില്ലാത്തവൻ. 2. GOD. ദൈവം.

നിരാമയം, &c. adj. (from നിർ privative and ആമയം disease.) Well, hale, recovered from sickness.

നിരായുധൻ. s. One without arms or weapons. ആയുധമില്ലാത്തവൻ.

നിരാലംബം. s. An independent condition, adj. Independent. ആശ്രയമില്ലാത്ത.

നിരാശ. s. Despair, hopelessness, despondency.

നിരാശൻ s. One who is without hope, or in despair.

നിരാശ്രയക്കാരൻ. s. One who is without support, or protection.

നിരാശ്രയമാകുന്നു, യി, വാൻ v. n. To be without support.

നിരാശ്രയം. s. Helplessness destitution of support or protection. adj. Helpless destitute of succour.

നിരാഹാരൻ. s One who is without food, or who fasts either through necessity or choice. പട്ടിണിക്കാരൻ.

നിരാഹാരം. s. Fasting being without food. പട്ടിണി.

നിരിന്ദ്രിയം, &c. adj. Imperfect, mutilated, maimed. അംഗഹീനം.

നിരീശ്വരൻ. s. An atheist. നാസ്തികൻ.

നിരീഷം. s. 1. The body of a plough, കലപ്പത്തടി. 2. a plough-share കൊഴു.

നിരീഹൻ. s. GOD. ഈശ്വരൻ.

നിരീക്ഷണം. s. Looking, seeing നോക്ക. നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നു. To look, to see. നോക്കുന്നു.

നിരീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To look, to see. നോക്കുന്നു,

നിരീക്ഷിതം. &c. adj Seen, looked at. കാണപ്പെട്ടതു, നോക്കപ്പെട്ടതു.

നിരുക്തം. s. One of the 'Vedangas' or works considered as supplementary to, and connected with the 'Vedas' forming part of sacred science; glossarial explanation of obscure terms especially those occurring in the 'Vedas' ആറു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.

നിരുക്തി. s. The 'Vedanga' or portion of sacred science which explains obscure and obsolete terms. വേദാംഗം

നിരുത്തരം, &c. adj. Unanswerable, not to be refuted ഉത്തരമില്ലാത്ത.

നിരുത്സാഹം. s. Carelessness, negligence, want of diligence. adj Careless, negligent. ഉത്സാഹമില്ലാത്ത

നിരുദ്ധം, &c. adj. Checked, restrained, obstructed. നിരോധിക്കപ്പെട്ടതു.

നിരുദ്ദേശം. adj. Causeless, groundless. ഹേതുവില്ലാത്ത.

നിരുപദ്രവം, &c adj. Unoppressed, unmolested. ഉപദ്രവമില്ലാത്ത.

നിരുപപ്ലവം, &c. adj. 1. Free from danger or peril. 2. tranquil, happy. സുഖകരമായുള്ള.

നിരുപമൻ. s. One without resemblance or comparison, the incomparable Being excellent beyond all comparison, GOD. ഈശ്വരൻ.

നിരുപാധികൻ. s. An epithet of the deity, as the true GOD

നിരുപായം, &c. adj. Impracticable, impossible. ഉപായമില്ലാത്ത.

നിരൂപണം. s. 1. Sight, seeing. കാഴ്ച. 2. doubt, discussion, investigation. 3. ascertaining. determining. നിശ്ചയം. 4. thought, consideration. വിചാരം.

നിരൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To investigate. 2. to determine, to ascertain. 3. to explain. 4. to think, to consider, to resolve.

നിരൂപിതം, &c. adj. 1. Investigated. 2. determined. 3. explained. 4. thought, considered.

നിരൃതി. s. 1. A demi-god and ruler of the south west quarter തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിന്നധിപൻ. 2. misfortune, calamity. നിൎഭാഗ്യം.

നിരൃതികോൺ. s. The south west quarter. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക.

നിരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To put up a partition, to separate by a partition.

നിരെപ്പ. s. The act of putting up a partition or of separating by a partition wall.

നിരോധം. s. 1. Loss, destruction. 2. restraint, confinement, beseiging, seige. 3. aversion, disfavour, dislike.

നിരോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To check, to restrain, to obstruct, to impede, to beseige.

നിൎഗ്ഗതജ്വാല. s. A firebrand. എരികൊള്ളി.

നിൎഗ്ഗതൻ. s. One who is well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ചവൻ. 2. departed, gone out. പുറത്തു പുറപ്പെട്ടവൻ.

നിൎഗ്ഗതം, &c. adj. 1. Gone out, departed. പുറത്തുപുറപ്പെട്ടതു. 2. well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ച.

നിൎഗ്ഗതി. s. Poverty, indigence. അഗതി.

നിൎഗ്ഗതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To impoverish, to reduce to poverty, or great distress.

നിൎഗ്ഗന്ധനം. s. Killing, slaughter. കല, വധം.

നിൎഗ്ഗന്ധപുഷ്പി. s. The 'Simel', or silk cotton tree. ഇലവു.

നിൎഗ്ഗന്ധം, &c. adj. Inodorous, wanting scent. ഗന്ധമില്ലാത്ത.

നിൎഗ്ഗമനം s. Going out, departure. പുറപ്പാടു.

നിൎഗ്ഗമം. s. Going out, departure. പുറപ്പാട്. 2. removal.

നിൎഗ്ഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To go out, to depart. പുറപ്പെടുന്നു.

നിൎഗ്ഗളം. s. A headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം. adj. Headless, lit without neck.

നിൎഗ്ഗുണം. &c. adj. Void of all qualities. 2. bad, worthless, having no good qualities. ഗുണമില്ലാത്ത.

നിൎഗ്ഗുണ്ഡി. s. 1 A shrub, the five leaved chaste tree, 'Vitex negundo' and 'trifolia'. See. കരുനൊച്ചി or വെണ്ണൊച്ചി. 2. the 'Chrysanthenum Indicum'. ചെമന്തി.

നിൎഗ്രന്ഥനം. s. Killing, slaughter. വധം.

നിൎഘടം. s. A large collection of people, a fair, a market, &c. ചന്ത.

നിൎഘനം. adj. Light, &c. ഘനമില്ലാത്ത.

നിൎഘാതം. s. 1. A gust of wind, a blustering or roaring breeze. കൊടുങ്കാറ്റ്. 2. a thunder-clap. ഇടിനാദം.

നിൎഘൃണൻ. s. One who is unkind, unmerciful, hard hearted. ദയവില്ലാത്തവൻ.

നിൎഘോഷം. s. Sound in general. ഒച്ച.

നിൎജ്ജനദേശം. s. An uninhabited country, a desert. മനുഷ്യരില്ലാത്ത ദിക്ക്. adj. Uninhabited, desert, solitary.

നിൎജ്ജനം. adj. Destitute of inhabitants or people, desert, solitary. മനുഷ്യരില്ലാത്ത.

നിൎജ്ജരൻ. s. A deity, an immortal. ദേവൻ.

നിൎജ്ജരം. s. 1. Ambrosia, the food of the gods. അമൃത്. 2. a plant. 3 a sort of perfume, commonly 'mura'. മുറ. adj. Immortal, imperishable, undecaying. നാശമില്ലാത്ത.

നിൎജ്ജരാരി. s. An 'Asur'. അസുരൻ.

നിൎജ്ജരേന്ദ്രൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

നിൎജ്ജരൌഘം. s. An assmebly of deities. ദേവന്മാരുടെകൂട്ടം.

നിൎജ്ജലം. s. A desert, a waste, a country where there is no water വെള്ളമില്ലാത്ത ദേശം.

നിൎജ്ജിതം, &c. adj. Conquered, subdued, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ടത്.

നിൎജ്ജിതേന്ദ്രിയഗ്രാമൻ. s. 1. A 'Muni' a saint. മുനി. 2. one who has subdued the passions.

നിൎജ്ജിതേന്ദ്രിയൻ. s. One who has subdued the passions. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചവൻ.

നിൎജ്ജീവനാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. 1. To die, to be dead, to become, inanimate. 2. to become astounded, or immoveable through fear. 3. to become insensible.

നിൎജ്ജീവൻ. adj. 1. Dead, inanimate, deprived of life, exanimate. 2. insensible, half dead, motionless, breathless, overcome with fear or sorrow.

നിൎഝരം. s. A cascade, a torrent, the precipitous descent of water from mountains, &c. അരുവിയാറ്.

നിൎണ്ണയനം. s. Certainty, ascertainment, positive conclusion. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയം. s. Certainty, positive conclusion. 2. resolution, determination. 3. settlement, final agreement. 4. result, decree. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To settle; to fix. 2. to determine, to resolve. 3. to judge, to decree.

നിൎണ്ണിക്തം, &c. adj. Cleared, cleansed purified. തെളിയിക്കപ്പെട്ടത്.

നിൎണ്ണീതം, &c. adj. 1 Fixed, settled. 2. determined, resolved. 3. judged, decreed. 4. thought. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്.

നിൎണ്ണേജകൻ. s. A washerman. അലക്കുകാരൻ.

നിൎണ്ണേജനം. s. Washing, cleansing, purifying. അലക്കുക

നിൎത്ത് s 1. A stop, a period. 2. a trip, a time.

നിൎത്തൽ. s. 1. Stoppage, stopping. 2. delay, retarding. 3. adjournment. 4. interruption in progress. 5. causing to cease. 6. placing upright. 7. preserving, saving. 8. reserving a part. 9. abatement. 10. stopping up. 11. leaving off. 12. appoitment. 13. detention. 14. providing, provision. 15. abolition.

നിൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To stop, to cause to stand. 2. to delay, to retard. 3. to adjourn, to postpone. 4. to stop or interrupt in progress. 5. to stop or cause to cease 6. to set or place upright. 7. to preserve or save. 8. to reserve part, to repress 9 to allay. 10. to stop up. 11. to leave off, to make a stop. 12. to appoint to any work or office. 13 to apply a remedy to a sore. 14 to detain, to take care of. 15. to assemble, collect or provide persons, &c. for any particular purpose. 16. to abolish.

നിൎദ്ദഗ്ധം, &c. adj. Burnt, scorched, consumed by fire. ദഹിക്കപ്പെട്ടത്.

നിൎദ്ദയൻ. s. One who is unkind, unmerciful, a cruel, hard-hearted man ദയയില്ലാത്തവൻ.

നിൎദ്ദയം, &c. adj. Unkind, unmerciful, cruel. hard-hearted. ദയയില്ലാത്ത.

നിഷ്ഠുരം, &c. adj. Stout, lusty. പുഷ്ടിയുള്ള.

നിൎദ്ദിഷ്ടം, &c. adj. 1. Described, depicted. വൎണ്ണിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. pointed out, shown. കാണിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎദ്ദേശം. s. 1. Order, command, authoritative instruction or direction. ശാസന. 2. description. 3. pointing out. കാണിക്കുക.

നിൎദ്ദേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To describe, to depict. 2. to point out to show.

നിൎദ്ദേഷ്ടാവു്. s. A describer, a teacher, an instructor. കാണിക്കുന്നവൻ, ഉപദേഷ്ടാവു്.

നിൎദ്ദോഷം. &c. adj. Faultless, free from fault, without defect or blemish; innocent; harmless. ദോഷമില്ലാത്ത. s. Innocence, integrity, disinterestedness.

നിൎദ്ധനൻ. s One who is poor, indigent, destitute of wealth. ദരിദ്രൻ.

നിൎദ്ധനം s. Poverty, indigence. ദരിദ്രത. adj. Poor, indigent, destitute of riches. ദരിദ്രമുള്ള

നിൎദ്ധൎമ്മം. s. Impiety, unrighteousness immorality, irreligion. adj. 1. Impious, unrighteous, immoral, void of law or religion. ധൎമ്മമില്ലാത്ത. 2. not acknowledgeing moral religious institutions.

നിൎദ്ധാരണം s. 1. Certainty, ascertainment. 2. determation, resolution നിശ്ചയം. 3. knowledge, understanding. തിരിച്ചറിവു്.

നിൎദ്ധാരം. s. Certainty, ascertainment, determination. നിശ്ചയം

നിൎദ്ധാരിതം, &c. adj Understood, ascertained, determined. തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടതു്.

നിൎദ്ധാൎയ്യൻ. s. 1. One who acts fearlessly. ധീരൻ. 2. one who is active, energetic. ഉത്സാഹമുള്ളവൻ.

നിൎദ്ധൂതം, &c. adj. 1. Rejected, deserted. ത്യജിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. shaken off. കുടഞ്ഞു കളയപ്പെട്ടതു്.

നിൎദ്ധൂമം, &c. adj. Destitute of smoke, clear. പ്രകാശമുള്ള, പുകയില്ലാത്ത.

നിൎദ്ധൂളി. s. Total destruction, reduction to dust or powder. ഭസ്മീകരണം

നിൎദ്ധൂളിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To destroy totally; to reduce to dust or ashes.

നിൎദ്ധൌതം, &c. adj Cleansed, cleaned, purified. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎബ്ബന്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v n. 1. To be urged to be impelled, to be constrained. 2 to be pressed, to be seized.

നിൎബ്ബന്ധം. s. 1. Constraint, urgency, pressure, importunity. 2. compulsion, force. 3. intent or pertinacious pursuit of any thing. 4. seizure, laying violent hold of any thing. നിൎബ്ബന്ധമായി തുടങ്ങുന്നു, To seize, to lay violent hold of any thing. നിൎബ്ബന്ധമായി പറയുന്നു, To press, to urge, to constrain 2. to compel; to force. നിൎബ്ബന്ധം ചെയ്യുന്നു, To oppress, to constrain. നിൎബ്ബന്ധം തുടങ്ങുന്നു. To oppress, to compel.

നിൎബ്ബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To urge, to impel, to constrain. 2. to force, to seize.

നിൎഭയം. s. Fearlessness, undauntedness. adj. Fearless, undaunted. ഭയമില്ലാത്ത.

നിൎഭരം. adj. 1. Much, excessive. അധികം. 2. fearless. adv. Much, excessively. ഏററവും.

നിൎഭൎത്സനം. s. Abuse, blame. ചീത്തവാക്കു്.

നിൎഭൎത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To abuse, to revile, to despise. നിന്ദിക്കുന്നു.

നിൎഭൎത്സിതം, &c. adj. Abused, revile, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎഭാഗ്യൻ. s. An unhappy man. ഭാഗ്യമില്ലാത്തവൻ.

നിൎഭാഗ്യം. s. Misfortune, unhappiness, disaster. ഭാഗ്യമില്ലായ്മ.

നിൎഭേദം. s. 1. Unchangeableness. 2. indiffernece. adj. Unchangeable.

നിൎഭേദ്യൻ s. One who is unchangeable.

നിൎഭേദ്യം, &c. adj 1. Unchangeable, inseparable. 2. impenetrable, inaccessible.

നിമ്മഗ്നം. s. 1. Drowning, sinking. മുഴുകൽ. 2. diving, immersion മുങ്ങൽ. adj. 1. Plunged, dived, immersed. 2. sunk, drowned.

നിമ്മത്സരം, &c. adj Free from envy, or passion. മത്സരമില്ലാത്ത.

നിമ്മഥനം. s. 1. Churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കുല, വധം.

നിമ്മദൻ. s. 1. An elephant out of rut. മദം. അടങ്ങിയ ആന. 2. one who is sober, quiet, unintoxicated. സുബോധമുള്ളവൻ.

നിമ്മന്ഥദാരു. s. A piece of wood used for lighting a fire by attrition. അരണി.

നിമ്മമൻ. s. An epithet of the deity, God, as being no respecter of persons. മമതയില്ലാത്തവൻ.

നിമ്മൎയ്യാദ. s. A bad custom, rudeness, ill-behaviour, dishonesty, disrespect. adj. Contrary to custom, uncivil, disrespectful.

നിമ്മൎയ്യാദം. s. See the preceding. നിമ്മൎയ്യാദം കാട്ടുന്നു, To behave rudely, disrespectfully.

നിൎമ്മൎയ്യാദം തുടങ്ങുന്നു, To behave disrespectfully, uncivilly. നിൎമ്മൎയ്യാദം പറയുന്നു, 1. To speak disrespectfully, rudely. 2. to accuse falsely.

നിൎമ്മലത. s. 1. Purity, uprightness, sincerity. 2. cleanness, transparency; freedom from dirt or impurities.

നിൎമ്മലൻ. s. 1. An epithet of the deity as the pure and holy being. വിശുദ്ധൻ. 2. a washer man. അലക്കുകാരൻ.

നിൎമ്മലം, &c. adj. 1. Pure, clean, clear, transparent, free from dirt, or impurities കളങ്കമില്ലാത്ത. 2. sincere, upright. ദോഷമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മാണം. s. 1. Manufacture, making, production, creation, invention. ഉണ്ടാക്കുക. 2. nakedness.

നിൎമ്മാതാവു്. s. The Creator, maker. ഉണ്ടാക്കിയവൻ.

നിൎമ്മായം, &c. adj. Unfeigned, not counterfeited, not hypocritical, real, sincere. വ്യാജമില്ലാത്ത

നിൎമ്മാല്യമാക്കുന്നു, ക്കി, പ്പാൻ. v. a. To make unclean, to pollute. അശുദ്ധിയാക്കുന്നു.

നിൎമ്മാല്യം. s. The remains of an offering presented to a deity.

നിൎമ്മിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make, to form, to create, to invent, to institute, to ordain.

നിൎമ്മിതം. adj. Made, fabricated, artificial, formed, invented, created, produced. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎമ്മിതി. s. Making, manufacture, artificial production.

നിൎമ്മുക്തൻ. s. 1. A snake which has lately lost its skin പടം കഴിച്ച പാമ്പു്. 2. an epithet of the deity. ദൈവം.

നിൎമ്മുക്തം, &c. adj. Loosed, set free, liberated, abandoned, quitted, disjoined, separated. വിട്ടുവിക്കപ്പെട്ടതു്, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎമ്മൂഢൻ. s. A great fool, a stupid man.

നിൎമ്മൂലനാശം. s. Total destruction, or exterpation. ഉന്മൂലനാശം.

നിൎമ്മൂലമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be destroyed utterly.

നിൎമ്മൂലം. s. 1. Exterpation, eradication, total or entire destruction. 2 causeleness. അകാരണം. നിൎമ്മൂലമാക്കുന്നു, നിൎമ്മൂലം ചെയ്യുന്നു, To exterpate, to eradicate, to destroy utterly.

നിൎമ്മോകം. s. 1. The slough of a snake. പാമ്പിന്റെ പടം. 2 liberating, setting loose or free.

നിൎമ്മോഹം. &c. adj. Void of covetousness, or desire. മോഹമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മോക്ഷം. s. Abandonment quittal, liberation, setting free. ത്യാഗം, വിട്ടുതൽ.

നിൎയ്യാണം. s. 1. The outer corner of an elephant's eye. ആനയുടെ കണ്ണിനടുത്തടം. 2. decease, demise, death, departure. മരണം. 3. eternal emancipation, final beatitude. മോക്ഷം. 4. travelling, going forth. ഗമനം. നിൎയ്യാണം ചെയ്യുന്നു, 1. To decease, to demise, to die. 2. to travel, to go forth.

നിൎയ്യാതനം. s. 1. Revenge. പകവീള്ച. 2. gift, donation. ദാനം. 3. delivery of a deposit. നിക്ഷേപം കൊടുക്കുക. 4. payment of a debt. കടംവീട്ടുക. 5. killing, slaughter വധം.

നിൎയ്യാമൻ. s. A sailor, a boatman. തോണിക്കാരൻ.

നിൎയ്യാസം. s. 1. Extract decoction, infusion, the natural, or artificial combination of a vegetable substance with a watery fluid. കഷായം. 2 pink, the colour, ചുവപ്പും വെളുപ്പും കൂടിയ നിറം. 3. astringent taste. ചവൎപ്പു്.

നിൎയ്യൂഹം. s. 1. A chaplet, a crest, an ornament for the head മുടി, കിരീടം. 2. extracted juice, decoction, &c. കഷായം. 3. a door, a gate വാതിൽ. 4. a pin or bracket projecting from the wall to hang or place any thing on 5. any thing made of ivory. ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഉപകരണം.

നിൎല്ലജ്ജൻ. s. An impudent, shameless person. നാണമില്ലാത്തവൻ.

നിൎല്ലക്ഷണം. &c. adj. Unmarked, unnoted, unspotted, &c. അടയാളപ്പെടാത്ത.

നിൎല്ലീനത. s. Union, uniting, association, blending, confluence. ഒന്നായിച്ചേരുക,

നിൎല്ലീനം &c. adj. United together, blended. ഒന്നായിച്ചേൎന്ന.

നിൎല്ലൂനം &c. adj, Cut, divided. ഛേദിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിൎല്ലേപം. &c. adj. Anointed, smeared. പൂചപ്പെട്ടതു്.

നിൎല്ലോഭം. &c. adj. Liberal, generous, unsparing.

നിൎവ്വചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak. പറയുന്നു.

നിൎവ്വപണം. s. Gift, donation, ദാനം.

നിൎവ്വൎണ്ണനം. s. Sight, seeing. കാഴ്ച,

നിൎവ്വഹണം. s. The catastrophe of a drama, the conclusion of the fable. നാടകസമാപ്തി.

നിൎവ്വഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To manage,

to transact, to perform. 2. to sustain. 3. to effect, to accomplish, to complete.

നിൎവ്വാണപ്രദൻ. s. An epithet of the deity as the bestower of eternal bliss. ദൈവം.

നിൎവ്വാണപ്രാപ്തി. s. Obtaining eternal happiness. മോക്ഷപ്രാപ്തി.

നിൎവ്വാണം. s. 1. Eternal happiness, emancipation from matter and re-union with the divine nature, perpetual rest, calm or repose. മോക്ഷം 2. setting, disappearance, departure. അസ്തമനം. 3. refraining, desisting, leaving off, cessation. നടക്കം. 4, union, association, blending. ചെൎച്ച. 5. bathing or plunging of an elephant. ഗജസ്നാനം adj. Departed, defunct. extinct. gone out, &c.

നിൎവ്വാതം. s. Calmness, stillness the wind having ceased to blow. സാവധാനം. adj Calm, still, not windy, having ceased to blow കാററില്ലാത്ത.

നിൎവ്വാദൻ. s. A dumb person. മൂകൻ.

നിൎവ്വാദം. s. 1. Censure; blame, reproach നിന്ദിച്ചു പറക. 2. decision of a controversy, asseveration, affirmation. നിശ്ചയം. 3. absence of dispute or railing. വാദഹീനത.

നിൎവ്വാപണം. s. Slaughter, killing. കൊല, വധം

നിൎവ്വാപം. s Gifts in honour of a deceased person. പിതൃപൂജ.

നിൎവ്വാൎയ്യം. &c. adj. Acting fearlessly. ധൈൎയ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന.

നിൎവ്വാസനം. s. Killing, slaughter. വധം.

നിൎവ്വാഹം. s. 1. Management. 2. power or ability to perform, execute, sustain. 3. excuse. 4. means, remedy, way of escape; contrivance' an expedient 5. end, completion 6 condition, circumstances.

നിൎവ്വികല്പം. s. 1. Freedom from error or mistake. 2. freedom from doubt, decision. adj. 1. Free from error or mistake, wise. 2 free from doubt. decided. വികല്പമില്ലാത്തതു.

നിൎവ്വികാരം. &c adj. 1. Unchanged, unaltered. uniform വികാരമില്ലാത്ത 2. immoveable. s. 1. Unchangeableness uniformity. 2. immoveableness, unfeelingness.

നിൎവ്വിഘ്നം. &c. adj. Unrestrained, free from obstruction, or impediment. unimpeded. തടവില്ലാത്ത.

നിൎവ്വിചാരം s. 1. Carelessness, thoughtlessness, neglect. 2. security.

നിൎവ്വിണ്ണം. &c. adj Senseless, overcome with fear or sorrow. ബോധംകെട്ടുള്ള.

നിൎവ്വിഷ. s. The turmeric coloured Zedoary, used as an antidote to poison, 'Curcuma Zedoaria. മഞ്ഞൾക്കൂവ, കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ.

നിൎവ്വിഷത s. An antidote to poison. മഞ്ഞൾക്കൂവ.

നിൎവ്വീൎയ്യം. &c. adj Weak, destitute of strength. power, or fortitude, unheroic, cowardly. വീൎയ്യമില്ലാത്ത.

നിൎവ്വൃതൻ. s. The ever-blessed Being, God. ദൈവം.

നിൎവ്വൃതി. s. 1. Happiness. ആനന്ദം 2. rest, repose, tranquillity, ceasing, abstaining from സൌഖ്യം. 3. death. മരണം. 4. departure. പുറപ്പാടു.

നിൎവ്വൃത്തം. &c. adj. Finished, completed. done, accomplished. അവസാനിക്കപ്പെട്ടതു,

നിൎവ്വേദം. s. 1. Humility: self-disparagement. വിനയം. 2. despair. നിരാശം. 3. weariness. ആലസ്യം. 4. disgust. വെറുപ്പു.

നിൎവ്വേശം. s. 1. Enjoyment. അനുഭവം. 2. wages hire. ശമ്പളം.

നിൎവ്വൈരം. &c. adj. Void of resentment. വൈരമില്ലാത്ത.

നിൎവ്വ്യധനം. s. A hole, a chasm ഗഹ്വരം, ദ്വാരം.

നിൎവ്വ്യസനം. &c adj Free from pain, grief, &c.

നിൎവ്വ്യാജം. s. Sincerity, simplicity, artlessness, freedom from deceit or cunning. adj. Unfeigned, artless, void of deceit or cunning. വ്യാജമില്ലാത്ത.

നിൎവ്യൂഢം. s. Approved occupation. ഇഷ്ടപ്രവൃത്തി. adj 1. Abandoned, left, deserted. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു.

നിൎവ്രീളൻ. s. An impudent, shameless person. ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ.

നിൎഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To extract, to draw out, to root up. പുറത്തുകളയുന്നു.

നിൎഹാരം. s. 1. Extracting, drawing out, rooting up &c. പുറത്തുകളക. 2. evacuation of any of the natural excrements, of fœces, urin, sweat, &c. മലമൂത്രാദിവിസൎജ്ജനം.

നിൎഹാരി. adj. Diffusively fragrant, having a wide spreading odour. അതിസുഗന്ധമുള്ള.

നിൎഹ്രാദം. s. Sound in general. ശബ്ദം.

നില. s. 1. State, station, posture. 2. a place, a standing place. disposition, temper. 4. the earth, the ground 5. usage, custom. 6. constancy, steadiness. firmness, perseverance. 7. the side posts of a door or window,

8. a ford, a shallow place in a river. 9. a man's height with his hands held upright. 10. a story of a building. 11. courage, firmness. 12. posture, attitude, in general, especially the five attitudes in shooting arrows. 13 a well rope, &c. 14. the string of a balance. 15. agreement, union. 16. a resting place in the road. 17. a place of abode or residence. 18. a law, or regulation. 19, cessation, being at a stand-still. 20. duration, continuance. 21. support, rest. നില തെറ്റുന്നു. To loose one's standing or footing, to slip off. നിലകടക്കുന്നു, To ford a river.

നിലകെട്ടവൻ. s. An unstable, fickle, changeable person, one who has lost his standing in society.

നിലകേട്. s. 1. Instability, changeableness. 2. error. 3. want of firm footing.

നിലക്കുഴി. s. A hole in the ground in which a mortar is fixed, also ഉരക്കുഴി.

നിലക്കുറ്. s. 1. A standing place, a place .2. state, station. 3. the nature of the soil.

നിലച്ചീര. s. A potherb, 'Oldenlandia depressa'. (Willd.)

നിലഞൊവൽ. s. A plant, 'Premna herbacea'.

നിലത്തെഴുത്ത്. s. Writing in sand.

നിലനാരകം. s. A medicinal plant, a kind of small orange, 'Naregamia alata'.

നിലനിരപ്പ്. s Evennes, levelness, equality of surface. നിലനിരപ്പാക്കുന്നു. To make even, to level.

നിലനിറുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To settle firmly, to establish.

നിലനില്ക്കുന്നു, ന്നു, ല്പാൻ. v. n. 1. To continue, to be firm, constant, steady, durable. 2. to be settled, established.

നിലനില്പ്. s. Steadfastness, stability, continuance, constancy, steadiness, durability.

നിലനോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To see if the river be fordable. 2. to observe the state, posture, or condition, &c. of any thing or person.

നിലതല്ലി. s. A wooden instrument to beat the ground, &c. even and firm.

നിലപാട്. s. See നില. in all its meanings.

നിലപ്പുല്ല്. s. A kind of 'Tradescantia'?

നിലപ്പന. s. The Orchis-like Curculigo, 'Curculigo Orchioides.' (Rox.) നിലപ്പനക്കിഴങ്ങ്. The root of the same.

നിലപ്പുഴു. s. An earth grub.

നിലമരം. s. A standing tree.

നിലമരി. s. A species of the senna-leaved Hedysarum, 'Hedysarum diphyllum'.

നിലമാടം s. A small hut erected in a field or garden for the purpose of watching the produce.

നിലമാറാൻ. s. A species of large yam or esculent root, not eatable.

നിലം. s. 1. Land, earth. 2. ground, a field for tillage. 3. a place of residence,

നിലംകൃഷി. s. Cultivation of land, agriculture.

നിലംപരിച്ച്, adj. Even with the ground. നിലംപരിചാക്കുന്നു. To reduce to a level with the ground, to destroy utterly.

നിലംപണ. s. A place made firm for the purpose of beating paddy or rice corn in a mortar.

നിലംപരണ്ട. s. 1. A species of violet, 'Viola enneasperma'. 2. See നിലമ്പാല.

നിലമ്പാല. s. 1. Wormwood, 'Artemesia Maderas patna'. 2. another plant, 'Nerium tomentosa'.

നിലംപുച്ച. s. An earth grub, or small insect found in the ground.

നിലംപൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To sit, (honorific).

നിലയങ്കി. s. A dress reaching from the shoulders to the feet.

നിലയനം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

നിലയം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

നിലയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To become stopped; or settled, to stand still, to cease,

നിലവ്. s. 1. Residue; balance, remainder. 2. arrears, balance due.

നിലവരം. s. 1. Certitude, steadiness, constancy. 2. the state or stability of a thing. 3. settlement.

നിലവറ. s. A cellar, a cave, a dungeon.

നിലവാക. s, 1. A medicinal plant, 'Sida radicans'. 2. the Cassia senna.

നിലവാട്ടറ. s. An elevated place to stand on.

നിലവിളക്ക്. s. A stand lamp.

നിലവിളി. s. 1. Cry, crying out. a great noise. 2. weeping, lamenting.

നിലവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To cry out, to cry aloud, to vociferate, to call out. 2. to weep, to lament.

നിലവെപ്പ്. s. The establishment of laws and regulations. നിലവെക്കുന്നു, To establish such laws; &c.

നിലവേപ്പ്. s. A kind of gentian, 'Gentiana chirayita or Justicia paniculata'.

നിലവേമ്പ്. s. A kind of gentian. See the preceding,

നിലാത്തിരി. s. A firework made in a large roll.

നിലാമുററം. s. A terraced roof or the flat and open roof of a house.

നിലാവ്. s. Moon-light, moon-shine.

നിലാവത്ത്. adv. By moon-light.

നിലാവെളിച്ചം. s. Moon-light.

നിലിമ്പർ. s. plu. Gods. ദേവകൾ.

നിലീനം, &c. adj. Encompassed, surrounded, shut or wrapt up, embraced, united. ചുററപ്പെട്ടത്, പൊതിയപ്പെട്ടത്, ഒന്നിക്കപ്പെട്ടത്.

നിലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. s. n. 1. To come to a stand, to stop or cease. 2. to persevere. to abide, to be fixed, to be established, 3 to stay, to remain; 4. to get footing or ground in a river.

നിലെപ്പ്. s. See നില.

നില്കവെ. adv. While standing, in the mean time.

നില്ക്കുന്ന. adj. Standing, stable, firm, remaining

നില്ക്കുന്നു. ന്നു. ല്പാൻ. v. n, 1. To stand. 2. to remain. to halt, to stop, 3. to stop, cease or be interrupted in progress before the end or conclusion. 4 to be stopped, or terminated. 5. to be placed upon, to stand upon, 6. to be preserved or saved. 7. to remain after part is consumed, destroyed, or taken away. 8. to be repressed, allayed; or abated. 9. to be stagnate. നില്ക്കേക്കൾക്കെപ്പറയുന്നു' To speak to one face to face. നില്ച്ചിലെ പറയുന്നു. To speak in the presence of another, or while standing.

നില്പ്. s. 1. Stay. 2. remainder, residue, balance. 3. arrears. 4. duration.

നില്പാ. adj. Unstable, inconstant, unable to stand.

നിവൎത്തനം. s. 1. Returning, turning back. 2. fulfilment, accomplishment.

നിവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. 1. To return, to turn back. 2. to be fulfilled, to be accomplished.

നിവൎന്ന. adj. 1. Straight, not crooked. 2. accomplished.

നിവസതി. s. A house. a habitation. ഭവനം.

നിവസഥം. s. A village. ഗ്രാമം.

നിവസനം. s, A house, a dwelling, a residence, a habitation. ഭവനം.

നിവസിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. n. To dwell, to reside, to inhabit.

നിവസിതം. s. A house. ഭവനം.

നിവഹം. s. 1. A flock, a multitude, a crowd. കൂട്ടം. 2. a quantity.

നിവാതം, &c. adj. 1. Well armed, accoutred in strong mail. ആയുധം കൊണ്ട് പിളക്കപ്പെടാത്ത കവചമുള്ള. 2. secure, safe, as in an asylum. സങ്കേതമായുള്ള. 3. calm, not windy. കാററില്ലാത്ത.

നിവാപം s, s. Gifts in honor of a deceased parent, or relative. 2. offering water at the seasons of ablution to the manes. പിതൃപൂജ

നിവാരണം. s. 1. An impediment, stop. തടവ്, മുടക്കം. 2. abolition, destruction 3. deliverance. 4. prevention. 5. averting, driving away. 6 a remedy, a cure. 7. dismission, expulsion. നിവാരണം ചെയ്യുന്നു; 1. To put away, to take away, to expel. 2 abolish, to remove, to stop, to hinder, to prevent. 3. to avert, to dissipate. 4. to cure, to remedy. 5. to deliver.

നിവാരിതൻ. s. One who is stopped, impeded, suspended. മുടക്കപ്പെട്ടവൻ, തടുക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിവാസം. s. A house, a habitation. ഭവനം.

നിവിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To become straight, to become unbent, to be lifted up, to rise up, to stand up right, to lift up the head, to be unfurled. നിവിൎന്നു നില്ക്കുന്നു, To stand upright.

നിവിരെ. adv. Not crookedly, straight.

നിവിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To straighten, to put straight. 2. to extend, to expand, to spread. 3. to lift up, to raise up, to exalt. 4. to unbend, to unfold, to unfurl. നിവിൎത്തു നിൎത്തുന്നു, To place upright, to place perpendicular.

നിവിൎച്ച. s. 1. Straightness, extension. 2. height. 3. perpendicular. 4. uprightness.

നിവിഷ്ടം. adj. Placed. വെക്കപ്പെട്ടത്, ഇരിക്കപ്പെട്ടത്.

നിവീതം. s. 1. The Brahminical thread, when suspended round the neck on particular occasions. നേരെയിട്ട പൂണുൽ. 2. an upper garment, or mantle. ഉത്തരീയം. 3. a veil മൂടുപുടവ.

നിവൃതം. s. 1. A veil, a mantle. ഉത്തരീയം.

adj. Surrounded, enclosed, encompassed. ചുററപ്പെട്ടതു്.

നിവൃത്തൻ. s. 1. One who has accomplished any thing, or has been successful. 2. one who has abandoned or renounced the world.

നിവൃത്തി. s. 1. Cessation, leaving off, completion. 2 fulfilment, accomplishment 3. abandoning, resigning. renouncing, abdication. 4. rest, repose. 5. means, expedient, remedy, cure. നിവൃത്തി വരുത്തുന്നു, To accomplish, to finish, to perform, &c. നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നു, To provide means or a remedy.

നിവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To finish, to perform, to accomplish, to complete. 2. to abandon, to resign, to renounce. 3. to rest, to repose.

നിവൃത്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be finished, to be accomplished, to be completed. 2. to be abandoned, resigned, renounced. 3. to be at rest, to repose. 4. to be remedied.

നിവൃത്തിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. See നിവൃത്തിയാകുന്നു.

നിവേദനം s. 1. A donation, a gift. വഴിപാടു്. 2. information, delivering, giving, entrusting, addressing, (either an article a message or speech.) അറിയിക്കുക, കൊടുക്കുക.

നിവേദിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To offer, to give, to present. 2. to inform, to address, to give or deliver a message or an address.

നിവേദിതം, &c. adj. Given, offered, entrusted. addressed, delivered. കൊടുക്കപ്പെട്ടതു് അറിയിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിവേദ്യം. s. An offering; an oblation. വഴിപാടു്, കാഴ്ച.

നിവേശനം. s. 1. An abode, a habitation, a house. ഭവനം. 2. entering, entrance, admission. പ്രവേശനം.

നിവേശം. s. 1. A camp, a palace, the residence of a king or general. സൈന്യാവാസം, കൊട്ടാരം. 2. entry, entrance. പ്രവേശനം.

നിവേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To encamp, to reside, to dwell. വസിക്കുന്നു. 2. to enter. പ്രവേശിക്കുന്നു.

നിശ. s. 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric, 'Curcuma longa'. മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric; 'Curcuma Zanthorhiza'. മരമഞ്ഞൾ. 4. darkness. ഇരിട്ടു്.

നിശമനം. s. 1. Hearing. കേൾവി. 2. sight, seeing. കാഴ്ച. നിശമനം ചെയ്യുന്നു, 1. To hear, കേൾക്കുന്നു. 2. to see കാണുന്നു.

നിശസനം. s. Killing, slaughter. വധം.

നിശാകരൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാകാന്തൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാഖ്യ. s. 1. Turmeric. മഞ്ഞൾ. 2. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

നിശാചരൻ. s. 1. A giant, or 'Racshasa', a fiend, an imp or goblin. രാക്ഷസൻ. 2. an owl മൂങ്ങാ. 3. a ghost, an evil spirit. പിശാച്. 4 a thief. കള്ളൻ.

നിശാചരി s. 1. A female fiend, goblin, or devil. രാക്ഷസി. 2. a woman who goes to an assignation, a harlot, a whore കാമചാരിണി.

നിശാജലം. s. Dew, frost. മഞ്ഞു്.

നിശാടി. s. 1. A female goblin. രാക്ഷസി. 2. an owl മൂങ്ങാ. 3. a harlot, whore. കാമചാരിണി.

നിശാതം. &c. adj. Sharpened, polished, burnished, whetted. മൂൎച്ചയാക്കപ്പെട്ടതു്.

നിശാനാഥൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാന്തം. s. 1. A house, a dwelling. ഭവനം 2. break of day or close of the night. പുലർകാലം. adj. Quiet, tranquil, patient. ശമനമുള്ള.

നിശാപതി. s. Moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാമണി. s. 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. a fire-fly, a glow-worm. മിന്നാമിനുങ്ങു്. 3. a star. നക്ഷത്രം.

നിശാമനം. s. 1. Sight, seeing, beholding. കാഴ്ച. 2. hearing. കേൾവി.

നിശാരണൻ. s. A murderer. കുലപാതകൻ.

നിശാരണം. s. 1 Slaughter, killing, murder. കൊല. 2. night-combat. രാത്രിയുദ്ധം.

നിശാഹ്വ. s. Turmeric. മഞ്ഞൾ.

നിശി. s. 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ.

നിശിചരൻ. s. 1. One who travels in the night. 2. a 'Racshasa,' or goblin. രാക്ഷസൻ. 3. a thief. കള്ളൻ.

നിശിചരി. s. 1. A female fiend. രാക്ഷസി. 2. a harlot, a whore. കാമചാരിണി.

നിശിതം, &c. adj. Sharpened, keen, whetted. മൂർച്ചയാക്കപ്പെട്ടതു്.

നിശീഥം. s. Midnight. പാതിരാത്രി.

നിശീഥിനി. s. 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

നിശ്ചഞ്ചലം, &c. adj Firm, stedfast, fixed, immoveable, still. ഇളക്കമില്ലാത്ത.

നിശ്ചയം. s. 1. Certainty, ascertainment, positive conclusion. 2. positive resolution, settled determination. 3. surety, reality. 4.

truth, veracity. നിശ്ചയം പറയുന്നു, To affirm, to assert, to vouch. നിശ്ചയം വരുത്തുന്നു, To make a thing sure, to ascertain the reality of any thing, to confirm, to verify.

നിശ്ചയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To settle, to resolve, to determine. 2. to ascertain. 3. to judge, to fix. 4. to purpose, to intend. 5. to appoint, to dispose.

നിശ്ചലം. adj. 1. Resolute, fixed, firm, immoveable, still. ഇളക്കമില്ലാത്ത. 2. motionless, senseless.

നിശ്ചിതം adj Determined, ascertained, settled. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിശ്ചിതാൎത്ഥം. s. The ceremony of betrothing two persons, in which the terms of future marriage are settled.

നിശ്ചിന്ത. s. A quiet, or settled mind.

നിശ്ചേഷ്ടം, &c adj. 1. Fixed, firm, resolute. 2. motionless, breathless, senseless.

നിശ്രദ്ധ. s. Negligence, carelessness, disregard.

നിശ്രദ്ധം. &c. adj. Negligent, careless, heedless, regardless.

നിശ്രമം, &c. adj. Light, easy, not difficult. പ്രയാസമില്ലാത്ത

നിശ്രയണി. s. A ladder, a staircase. കോവണി.

നിശ്രേണി. s. A ladder or staircase. കോവണി.

നിശ്രേയ s. A plant. കണ്ടിവെണ്ണ.

നിശ്രേയസം. s. 1, Eternal bliss, final beatitude, the release of the soul from the body and its re-union with the diety. മോക്ഷം. 2. happiness, welfare. സൌഖ്യം.

നിശ്വസനം. s. Breathing out, sighing. ദീൎഘശ്വാസം

നിശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To breathe, to breath out, to sigh.

നിശ്വസിതം. adj. Breathed out.

നിശ്വസ്തം. adj. Breathed out.

നിശ്വാസം s. Breath, or the air thrown out by the lungs.

നിശ്ശങ്കം. adj. 1. Without bashfulness, shameless. 2. undoubted, undubitable. 3. undaunted. ശങ്കകൂടാതെ.

നിശ്ശലാകം. adj. Private, solitary. വിജനസ്ഥലം.

നിശ്ശേഷം. adj. Whole, complete, entire, all. അശേഷം. adv. Wholly, completely, entirely.

നിഷ്ക്ലാല്യം, &c. adj. Cleansed, cleared, purified. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിഷംഗം. s. 1. A quiver. ആവനാഴിക. 2. union, meeting, association.

നിഷംഗി. s. An archer, a bow-man. വില്ലാളി.

നിഷണ്ണൻ. s. One who sits, or is sitting. ഇരിക്കുന്നവൻ.

നിഷണ്ണം. s. Sitting, posture. ഇരിപ്പു്.

നിഷദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To sit. ഇരിക്കുന്നു.

നിഷദ്യ. s. 1. A street. തെരുവു്. 2. market. ചന്ത. 3. a shop. പീടിക,

നിഷദ്വരം. s. Dirt, mud, mire. ചെളി.

നിഷധം. s. 1. The name of a mountain, or mountainous range, forming one of the principal ranges of the universe, and described as lying immediately south of 'Ilavrata' and north of the 'HIMALA' range. 2. a country in the south-east of 'India.'

നിഷാണം. s. A large or double drum. ഢക്ക.

നിഷാദൻ. s. A man of a degraded tribe, an outcast, especially the son of a 'Brahman' by a 'Sudra' woman; the usual occupation of this caste is hunting or fishing. ജാതിഹീനൻ, ചണ്ഡാലൻ.

നിഷാദം s. The first of the seven musical notes. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നു്.

നിഷാദി. s. 1. An elephant keeper or driver. ആനപ്പാവാൻ. 2 the wife of a person mentioned under നിഷാദൻ; a woman of that tribe. ചണ്ഡാലി.

നിഷിക്തം. adj. Watered. നനക്കപ്പെട്ടതു്.

നിഷിദ്ധം, &c. adj Prohibited, forbidden. വിരോധിക്കപ്പെട്ടതു്.

നിഷൂദനൻ. s. A killer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഷൂദനം. s. Killing, slaughter, murder. കൊല, വധം.

നിഷേകം. s Consummation of marriage.

നിഷേധം. s. 1. Prohibition, negation, denial, disavowal. തടവു്, ഇല്ലെന്നു പറക. 2. insult. ധിക്കാരം.

നിഷേധി. s A reviler, an insulter, a contemner. ധിക്കാരി

നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവൻ. s. One who is rejected removed, set aside.

നിഷേധിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To prohibit, to deny, to disavow, to retract, to recant.

നിഷേവണം. s. Service. സേവ.

നിഷേവിതൻ. s. One who is served. സേവിക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിഷ്കണ്ടകൻ. s. A cruel, unmerciful person. ക്രൂരൻ.

നിഷ്കണ്ടകം. s. Freedom from enmity. ശത്രുഹീനം.

നിഷ്കന്മഷം. adj. Pure, clear, free from dirt or impurities. കന്മഷമില്ലാത്ത

നിഷ്കപടം. &c. adj. Sincere, without deceit. s. Sincerity. നിർവ്യാജം.

നിഷ്കം. s. 1. An ornament for the neck. കണ്ഠാഭരണം. 2. any ornament for the breast. 3. a certain weight of gold applied however to different qualities. പലം.

നിഷ്കമ്പം. adj. Immoveable, firm, stable. ഇളക്കമില്ലാത്ത.

നിഷ്കർഷ. s. 1. Determination, settlement, final arrangement. 2. certainty. resolution. 3. diligent attention.

നിഷ്കർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To determine, to settle, to fix, to resolve. 2. to attend diligently.

നിഷ്കല. s. A woman past child-bearing, in whom menstruation has ceased. ആർത്തവം മാറിയ സ്ത്രീ.

നിഷ്കളങ്കം, s. Purity, the state of being spotless, simplicity. adj. 1. Pure. spotless കറയില്ലാത്ത. 2. undeceitful. ചതിവില്ലാത്ത.

നിഷ്കളൻ. s. GOD, the divine spirit.

നിഷ്കളം. &c. adj Without form.

നിഷ്കാമം. &c. adj. 1. Void of wish, or desire. 2. void of lust കാമമില്ലാത്ത.

നിഷ്കാരണൻ. s. The independent, self-existent being, GOD.

നിഷ്കാരണം. &c. adj. Without a cause, undeserved. കാരണംകൂടാതെ

നിഷ്കാസിതൻ. s. 1. One who is expelled, dismissed, turned out. ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ടവൻ. 2. gone forth or out, issued പുറപ്പെട്ടവൻ. 3. reviled. reproached. നിന്ദിതൻ

നിഷ്കിഞ്ചനത്വം. s. Diminutiveness, littleness. അസാരത്വം.

നിഷ്കിഞ്ചനൻ. s. A little, low. mean person. അല്പൻ

നിഷ്കിഞ്ചനപ്രിയൻ. s. One who is content with a little. അല്പസന്തുഷ്ടൻ.

നിഷ്കുടം. s. A grove or garden near a house. ഉന്മരപ്പൂകാവു്.

നിഷ്കുടി. s. Large cardamoms. പേരേലം.

നിഷ്കുഷിതം. &c. adj Expelled, forced or driven out. പുറത്താക്കപ്പെട്ടതു്, വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതു്.

നിഷ്കുഹം. s. The hollow of a tree. മരപ്പൊത്തു്.

നിഷ്കൃതൻ. s. s. One who is recompensed, compensated.

നിഷ്കൃതി. s. 1. Recompense, compensation, repaying. പ്രത്യുപകാരം. 2. perverseness.

നിഷ്ക്രമം. s. 1. An intellectual faculty; as attention, comprehension, &c. ബുദ്ധിശക്തി. 2. degradation, baseness, inferiority of a tribe, family, &c, ഹീനത. 3. going out, exit. പുറപ്പാടു്.

നിഷ്ക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To go forth, to go out. പുറപ്പെടുന്നു.

നിഷ്ക്രയം. s. Hire; wages, കൂലി, ശമ്പളം.

നിഷ്ക്രാന്തം. &c. adj. Taken, or carried out of the house, going out. പുറത്തെടുക്കപ്പെട്ട, പുറപ്പെട്ട.

നിഷ്ക്രാമണം. s. Taking or carring out of the house. പുറത്തുകൊണ്ടുപോക.

നിഷ്ക്രിയൻ. 1. An epithet of deity as maker of all things. 2. one who is at ease, leisure, doing nothing.

നിഷ്ഠ. s. 1. The catastrophe of a drama. the conclusion of a fable. നാടകാവസാനം. 2. conclusion in general, end, termination. അവസാനം. 3. disappearance, loss, destruction. നാശം. 4. confirmation, completion. നിശ്ചയം 5. ordinary and uniform practice, or profession. തൊഴിൽ 6 good conduct, excellence. സദാചാരം. 7. religious practice, devout and austere exercise. ധ്യാനം.

നിഷ്ഠാനം. s. Sauce, condiment. കറി.

നിഷ്ഠീവനം. s. Spitting, spitting out. ejecting any thing from the mouth. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠീവം. s. Spitting. ഉമിച്ചിൽ.

നിഷ്ഠുരൻ. s. A severe harsh man. ക്രൂരൻ

നിഷ്ഠുരം. s. Harshness, severity, contumeliousness. ക്രൂരത adj. 1. Harsh, contumelious (as speech.) 2. hard, solid. ക്രൂരം.

നിഷ്ഠ്യുതം, &c. adj. Cast, thrown, sent, directed, despatched. ഇടപ്പെട്ടതു്, അയക്കപ്പെട്ടതു്.

നിഷ്ഠ്യുതി. s. Spitting, spitting out. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠേവനം. s. Spitting, spitting out. ejecting any thing from the mouth. നിഷ്ഠീവനം.

നിഷ്ഠേവം. s. Spitting. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠ്യൂതം. adj. See നിഷ്ഠ്യുതം.

നിഷ്ഠ്യൂതി. s. Spitting, spitting out. തുപ്പൽ.

നിഷ്ണാതം, &c adj. Skilful, clever, conversant, learned. നിപുണതയുള്ള.

നിഷ്ക്വകം. adj. Decocted, infused, boiled. വെന്തതു, തിളച്ചതു.

നിഷ്പതിസുത. s. A woman who has neither husband nor child. ഭൎത്താവും പുത്രനും ഇല്ലാത്തസ്ത്രീ.

നിഷ്പത്തി. s. Completion, conclusion, termination. അവസാനം.

നിഷ്പന്നം, &c. adj. 1. Done, finished, concluded, completed. തീൎന്നതു. 2. born, produced. ഉണ്ടായതു.

നിഷ്പാവം. s. 1. Winnowing, cleansing corn, &c. പതിൎപ്പിടിത്തം, ഝുഝി 2. a sort of pulse, 'Phaseolus radiatus'. 3. a legume or pod. പുട്ടിൽ.

നിഷ്പിഷ്ടം. adj. 1, Mixed, macerated. 2. kneaded. 3. ground, pounded. അരക്കപ്പെട്ടതു, പൊടിക്കപ്പെട്ടതു.

നിഷ്പേഷണം. s. 1. Mixing, macerating. 2. kneading. 3. pounding. അരക്കുക. പൊടിക്കുക.

നിഷ്പ്രഭം. adj. Gloomy, dark, obscure. ശോഭയില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രയത്നം. adj. Easy, not difficult, without effort, facile. പ്രയത്നം കൂടാതെ.

നിഷ്പ്രയാസം. adj. See the preceding. പ്രയാസം കൂടാതെ.

നിഷ്പ്രയോഗം. adj. Useless, inapplicable. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രയോജനം. s. Unprofitableness, uselessness. adj. Useless, unprofitable. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രവാണി. s. New and unbleached cloth. കോടിവസ്ത്രം.

നിഷ്ഫലം adj. 1. Unfruitful, sterile, barren. 2. unprofitable, useless, fruitless, 3. seedless, impotent. ഫലമില്ലാത്ത. 4. straw. വയ്ക്കോൽ.

നിക്ഷമം. ind. 1. A particle of reproof, improperly, unseasonably. 2. a term of regret, (Alas!) നിന്ദ്യം.

നിസൎഗ്ഗം. s. The natural state, nature, peculiar character, or condition. സ്വഭാവം.

നിസുംഭനം. s. Killing, slaughter. വധം.

നിസൂദനം. s. Killing, slaughter. കൊല.

നിസൃഷ്ടം, &c. adj Delivered, deposited. വെക്കപ്പെട്ടതു.

നിസ്സരണം. s. 1. Means of success, an expedient, a plan. 2. exit, going out or forth. പുറപ്പാടു.

നിസ്തൎഹണം. s. Killing, slaughter. കൊല.

നിസ്തലം, &c. adj. Round, globular. ഉരുണ്ട.

നിസ്തുലം &c adj Unequalled, unparalleled. തുല്യമില്ലാത്ത.

നിസ്തുല്യം, &c. adj. Unequal, unlike, dissimilar. തുല്യമില്ലാത്ത.

നിസ്തൃതം. adj. Crossed, passed, over. കടക്കപ്പെട്ടതു.

നിസ്ത്രീകൻ. s. An ugly, deformed person. അഴകില്ലാത്തവൻ.

നിസ്നേഹത്വം. s. Unfriendliness, want of affection or kindness, unfeelingness. സ്നേഹമില്ലായ്ക.

നിസ്പന്ദനം. s. Agitation, moving, going. ഇളക്കം.

നിസ്പൃഹൻ. s. One who is void of wish, or desire, content, one who does not envy any person or covet any thing. വാഞ്ഛയില്ലാത്തവൻ.

നിസ്ത്രിംശം. s. 1. A scimitar. വാൾ. 2. a sacrificial knife

നിസ്രാവം. s. The scum of boiled rice. വാൎത്തകഞ്ഞി.

നിസ്വനം. s. Sound. ഒച്ച.

നിസ്സംഗൻ. s. One who is void of passion, desire, cupidity, inclination or affection, one who is indifferent about any thing. വിരക്തൻ.

നിസ്സംശയം. adv. Undoubtedly, without doubt, unhesitatingly, unquestionably. സംശയംകൂടാതെ.

നിസ്സരണം. s. 1 The entrance into a house or city. മുകപ്പു. 2. exit, going forth, or out. പുറപ്പാടു.

നിസ്സഹായൻ. s. One who is helpless, destitute of aid, unaided. സഹായമില്ലാത്തവൻ.

നിസ്സഹായമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be helpless, destitute of support.

നിസ്സഹായം. adj Unaided, without assistance or help, helpless, destitute of aid. സഹായം കൂടാതെ.

നിസ്സാരൻ. s. A mean, worthless person, a low, vile person, an outcast. ഹീനൻ.

നിസ്സാരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To despise, to set at nought.

നിസ്സാരം &c. adj 1. Sapless, pithless, dry. സാരമില്ലാത്ത. 2. insipid. 3. worthless, low,

mean, absurd. ഉപകാരമില്ലാത്ത, ബഹുമാനമില്ലാത്ത. 4. trifling, little. അല്പം. 5. weak. ബലമില്ലാത്ത.

നിസ്സൃതം. adj 1. Running; melted. ഒഴുകപ്പെട്ടതു. 2. gone, departed. പോകപ്പെട്ടതു.

നിസ്സൃതി. s. 1. Running. a current. ഒഴുക്കു. 2. departure. യാത്ര.

നിഹനം. s. Killing, slaughter. കൊല.

നിഹനനം. s. Killing, slaughter. വധം.

നിഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To kill, to slay. കൊല്ലുന്നു.

നിഹന്താവു. A killer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഹാക. s. A iguana, or the Gangetic alligator. ഉടുമ്പു.

നിഹാരം. s. Frost, hoar frost. മഞ്ഞു.

നിഹിതം. adj. Deposited, delivered, given, entrusted. വെക്കപ്പെട്ടതു.

നിഹിംസനം. s. Slaughter, killing. കൊല.

നിഹീനൻ s. A low, mean, vile man, an outcast. നിന്ദ്യൻ.

നിഹീനം. adj. Low, mean. base.

നിഹ്നവം. s. 1. Denial, concealment of knowledge, dissimulation, secrec, reserve. മറവു, ചതിവു. 2. mistrust, doubt, suspicion. അവിശ്വാസം.

നിഹ്നുതി s. Denial or concealment of knowledge, dissimulation, reserve, secrecy. മറവു, ചതിവു.

നിക്ഷിപ്തം. &c. adj 1 Placed, deposited, pawned, pledged. വെക്കപ്പെട്ടതു. 2. treasured. 3. rejected, abandoned, given or thrown away. ഇടപ്പെട്ടതു.

നിക്ഷേപണം. s. placing, depositing, pledging നിക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നു, To place, to give, to put down,

നിക്ഷേപം. s. 1. A hoard of concealed treasure hid in the ground. 2. a pledge, a deposit 3. laying up, treasuring, or hoarding up. സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക. നിക്ഷേപമെടുക്കുന്നു, To take up hid treasure. നിക്ഷേപം മാന്തുന്നു, To dig up hid treasure. നിക്ഷേപം വെക്കുന്നു, To treasure up, to hide treasure.

നിക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To lay up, to hoard up, to deposit, to treasure up. ഇടുന്നു, സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു, സൂക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നു.

നിഴലാടുന്നു, ടി, വാൻ v. n. To appear in a reflected image as in a looking glass, passing shadow, &c., to reflect a shadow.

നിഴലാട്ടം. A shadowing representation, adumbration, slight or faint sketch.

നിഴലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To shadow, to over-shadow, to shade. 2. to represent. 3. to protect, to shelter.

നിഴലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To shadow, to overshadow, to afford shade.

നിഴലുണക്കു. s. Drying in the shade.

നിഴലുണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v, a. To dry in the shade.

നിഴൽ. s. 1. Shadow, shade, umbrage. 2. representation, likeness. 3. protection, shelter.

നിഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To pant, to breathe with difficulty.

നിറ. s. 1. Fulnes, perfection. 2. a weight of one hundred 'Palams,' 3. a weight in general 4. the charge put into a gun. 5. the first-fruits or first sheaf reaped, on the production of which a certain ceremony is performed. 6. setting the trigger of a gun for firing. 7. making ready a bow for shooting, adj. Full, in composition.

നിറകുടം s. 1. A full pitcher or water-pot. 2. a vessel full of water carried on the head in a dance. 3. a water-pot filled with water and presented to a king on certain occasions, as a token of respect, &c.

നിറകോൽ s. A balance for weighing, a pair of scales.

നിറകോൽച്ചരടു. s. The string suspending a balance.

നിറക്കേടു. s. 1. Loss of colour, brilliancy, &c. 2. faded colour 3. disgrace.

നിറച്ചു, adj. Full, filled.

നിറച്ചളവു. s. Full measure, heaped up measure.

നിറഞ്ഞ, adj. Full, filled, complete.

നിറനാഴി. s. A small measure upheaped, &c., as mentioned under നിറപറ.

നിറപറ. s. 1. A full measure or 'parah, measured out at marriage or other auspicious ceremonies. 2. a full measure of corn given annually to the proprietor by the tenant നിറപറ വെക്കുന്നു, To present such full measure.

നിറപാത്രം. s. A full vessel, or jar.

നിറപ്പു. s. Fullness, completion.

നിറപ്പിഴ. s. 1. Failure of colour. 2. loss of colour. 3. disgrace.

നിറമാല. s. A place full of strings or wreaths of flowers.

നിറം s. 1. Colour in general, hue. 2. dye. 3. light. 4. honour. 5. a time or mode in

music. നിറംകാച്ചുന്നു, 1. To dye. 2. to colour gold, &c. നിറംമാറുന്നു, To change colour, the colour fades, or becomes pale. നിറം മങ്ങുന്നു, The colour to fade. നിറംപിടിപ്പിക്കുന്നു, 1. To colour, to dye, to give a colour. 2. to make of a brilliant colour. നിറംപിടിക്കുന്നു, 1. Dye to be imbibed or absorbed, colour to take. 2. to have a brilliant colour, to be brilliant. 3. to please. നിറംവരുത്തുന്നു, To burnish, to make bright.

നിറയെ. adv. Fully.

നിറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To fill, to charge a gun.

നിറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To be full, to fill, to become full. 2. to be complete. 3 to collect together 4. to be extinguished. നിറഞ്ഞുപോകുന്നു, To grow full നിറഞ്ഞു ഒഴുകുന്നു, To overflow. നിറഞ്ഞുകവിയുന്നു, To run over.

നിറവു. s. 1. Fullness, completeness. 2. increasing, filling.

നിറയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fill, to complete. 2. to satisfy, to satiate. 3. to charge a gun. 4. to bring the first-fruits or sheaf of corn; see നിറ. 5. to extinguish, to put out.

നീ. pron. Second person, Thou. plu. നിങ്ങൾ, You.

നികസാത്മജൻ. s. 1. The regent of the south-west. 2. an imp, or 'Racshasa'. രാക്ഷസൻ.

നികാശം. s. Likeness, comparison. adj. In composition, like similar, resembling. തുല്യം.

നീക്കത്തുക്കം. s. Variation, change.

നീക്കപ്പെട്ടതു. adj. 1. Despatched, sent, dismissed. 2 removed, taken away. 3. excepted.

നീക്കം. s. 1. Removing, remove, removal. 2. moving away, distance. 3. change, difference, variation. 4. deduction. 5 destruction. 6. departure, setting sail. 7 walking, going, walk (honorific.) 8. exception.

നീക്കൽ. s 1. Removing, putting away, putting off, putting or blotting out, forsaking, abrogating. annulling. 2 putting at a distance. 3. changing 4. deducting 5. excommunicating. 6. sailing, departing. 7. setting of, starting.

നീക്കനിര. s. A sliding door or partition.

നീക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. 1. To remove, to put away, to take away, to put off, to put or blot out. 2. to forsake, to abrogate, to annul. 3 to set sail, to start, or put off 4. to change, to vary. 5. to deduct in computing. നീക്കിനിറുത്തുന്നു, To keep or place at a distance. നീക്കിവെക്കുന്നു, 1. To put or place any thing at a distance. 2. to suspend.

നീക്കുപോക്കു. s. 1. Means, expedient, remedy 2. excuse.

നീങ്ങൽ. s. 1. A removing, &c. 2. a going away. 3. a changing.

നീങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To move, to remove from, to go off, to depart, to leave, to wear off, to come off, to go, to walk, to go out, to vanish, to disappear. 2. to change to alter, to vary. 3. to move away. 4. to set sail to be destroyed 5 to be ended, to be finished 6 to die നീങ്ങിപ്പോകുന്നു, To disappear, to vanish. നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be at a distance, &c. നീങ്ങിനില്ക്കുന്നു, To stand at a distance.

നീച. s. 1. A woman of a low tribe. 2. a dwarfish woman. 3. a base, vile, or wicked woman.

നീചകം, &c adj. 1. Low (in stature,) short, dwarfish. കുറിയ. 2. low (in condition;) vile, base, mean. ഹീനമായുള്ള. 3. deep, low. താണ.

നീചകർമ്മം. s. A mean or base action. നിന്ദ്യപ്രവൃത്തി.

നീചഗ്രഹം. s. A satellite; a moon, an inferior planet.

നീചജാതി. s. A low caste or tribe ഹീനജാതി.

നീചത്വം. s. Meanness, low condition. നിന്ദ്യാവസ്ഥ.

നീചധർമ്മം. s. Mean, base, vile or wicked conduct. ഹീനമര്യാദ.

നീചൻ. s 1. A person of a low or mean tribe. ഹീനൻ. 2. a short man, a dwarf. മുണ്ടൻ. 3. a base, vile, or wicked man. ദുഷ്ടൻ.

നീചബുദ്ധി. s. A mean understanding, want of sense. ദുർബുദ്ധി.

നീചം, &c. adj. 1. Low (in condition,) base, vile, mean ഹീനം, നിന്ദ്യം. 2. low (in stature,) short, dwarfish. 3. low, deep. താണ.

നീചരാശി. s. An inferior planet.

നീചവൃത്തി. s. Mean, base, vile or wicked conduct. നീചധർമ്മം.

നീചാശ്രയം. s. Depending on or trusting in base or vile persons. ഹീനാശ്രയം.

നീചൈസ്സ. ind. Little, small, low. ഹീനമായി, അല്പമായി.

നീടാൻ. ind. 1. Long. 2. deep, profound.

നീട്ടു. s. 1. A writing of the Rajah of Travancore, a royal edict or mandate, letters patent. 2. a royal grant. 3. a dash, a stroke. 4. a stab, a blow. 6. extension.

നീട്ടം. s. 1. Stretching out, extension. 2. delay-

നീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To stretch forth, or out, to extend. 2. to extend or lengthen a rod of iron, gold, &c. 3. to delay, to put off. 4. to give. 5. to trim the wick of a lamp. നീട്ടിവായിക്കുന്നു, To chant, to read with a singing tone. നീട്ടി എഴുതുന്നു, To write in one column. നീട്ടി ചൊല്ലുന്നു, To chant, to read with a singing tone. നീട്ടി പ്പറയുന്നു, 1. To speak verbosely. 2. speak slow or with long emphasis നീട്ടിവെക്കുന്നു To delay, to put off. നീട്ടിയിടുന്നു, 1. To delay, to put off. 2. to lengthen. നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു, 1. To give into the hand, 2. to point out, 3. to put one up to any thing, to excite, to instigate one to do a thing.

നീഡം. s. 1. A nest. പക്ഷിക്കൂട്. 2. a place, a spot. ഇടം.

നീഡോദ്ഭവം. s. A bird. പക്ഷി.

നീണ്ട. adj. Long, tall, extended.

നീതം. s. 1. Wealth. സമ്പത്ത്. 2. corn, grain. ധാന്യം. 3. good-behaviour, modesty, correct deportment. adj. 1. Well-behaved, correct, modest. 2, gained, obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത്.

നീതി. s. 1. Righteousness, justice. 2. upright conduct. 3. morals, ethics. 4 laws of a country. 5. honesty, truth. 6. tax 7. obtaining, acquirement, acquisition. നീതി നടത്തുന്നു, To execute justice, to act justly or correctly. നീതിപറയുന്നു, To speak justly or reasonably. നീതിഭേദിക്കുന്നു, To bear the right, to judge.

നീതികേട്. s. Injustice, iniquity, wrong, dishonesty. നീതികേടചെയ്യുന്നു, To act unjustly

നീതിജ്ഞൻ. s. One who knows the law, one who is experienced in law, a lawyer, a king's minister: നീതിയെ അറിയുന്നവൻ, മന്ത്രി.

നീതിപരൻ. a. The righteous God.

നീതിപ്പണം. The rent, or tax due to Government.

നീതിമാൻ. s. A righteous man, a just person നീതിയുള്ളവൻ.

നീതിമാൎഗ്ഗം. s. Morality.

നീതിശാസ്ത്രം. s. Juris-prudence, a law book, the law, a book of ethics. മാനവസ്മൃതി.

നീതിസാരം. s. The title of some books on ethics. 2. the spirit or essence of morality.

നീതിഹീനൻ. s. An unjust and immoral man. അധൎമ്മിഷ്ഠൻ.

നീതീകരണം. s. Justification, making or constituting righteous.

നീതീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To justify, to make righteous.

നീന്തൽ. s 1. Swimming. 2. passing over. 8. sprawling of children on the floor.

നീന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause or make to swim.

നീന്തുന്നു, ന്തി, ന്താൻ. v. n. 1. To swim 2. to pass over. 3. to sprawl on the ground as little children. നീന്തിക്കടക്കുന്നു. To swim over across. നീന്തിക്കരേറുന്നു, To swim to shore. നീന്തിപ്പോകുന്നു, To swim away. നീന്തിവരുന്നു. To come swimming.

നീപം. s. The 'Cadamba tree, Nauclea Cadamba. നീൎക്കടമ്പ്.

നീപ്രം. The edge of a thatch. ഇറമ്പ്.

നീർ. s. 1. Water. 2. juice, liquor. 3. a swelling, a tumour.

നീരജം. s. 1. A lotus in general, താമര, ഇത്യാദി. 2. a sort of Costus, Costus speciosus'. 3. any aquatic animal or plant.

നീരജസംഭവൻ,. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്.

നീരടെപ്പ്. s. Stoppage of urine, strangury.

നീരട്ടിപ്പേർ. s Freehold property purchased with the ceremony of giving a little water to the purchaser at the time of purchase, after which the purchase can never be annulled, or set aside.

നീരദം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. a fragrant grass. മുത്തങ്ങാ.

നീരന്ധ്രം, &c. adj Coarse, thick, gross, without interstices. രന്ധ്രമില്ലാത്ത

നീരം.. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. juice, liquor. വെള്ളം.

നീരസപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To displease, to provoke.

നീരസപ്പെടുന്നു; ട്ടു, വാൻ. v. n. To be displeased, to be proved.

നീരസഭാവം. s. A look of displeasure.

നീരസം s. 1. Displeasure, dislike. 2. dryness, insipidity, tastelessness. adj. 1. Displeasing. രസമില്ലാത്ത. 2. dry, insipid, void of taste. &c. (morally of physically) ഉണങ്ങിയ.

നീരസികൻ. s. 1. A dull. stupid, heavy, indifferent person. 2. cruel person,

നീരാജനം. s. Lustration of arms: a military and religious ceremony held on the 19th of 'Aswini', and by kings or generals before

taking the field; it is still observed by some 'Hindu' states under the name of 'Desahra' തിരിയുഴിച്ചിൽ.

നീരാജനവിധി. s. See the preceding,

നീരാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to bathe, to bathe, to wash. 2. to anoint.

നീരാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To bathe, to wash.

നീരാട്ട°. s. 1. Bathing, washing. 2. anointing.

നീരാട്ടം. s. Bathing, washing.

നീരാട്ടുകുളി. s. Bathing of kings or great men.

നീരാട്ടുവള്ളി. s. A shrub used in bathing.

നീരാമ്പൽ. s. 1. A kind of dropsy. 2. a water lily.

നീരാരൽ. s. A water plant.

നീരാവി. s. Vapour, steam.

നീരാളം. s. 1. Gold or silver cloth. 2. gilt

നീരാളി. s. A water demon or imp.

നീരാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To glid, to overlay with thin gold.

നീരാളിപ്പ°. s. Gilding, overlaying with thin gold.

നീരാഴം. s, Deep water.

നീരാഴി. s. 1. An oblong tank or pond. 2. bathing place.

നീരാഴിക്കെട്ട°. s. A bathing place erected on the side of a tank.

നീരിറക്കം. s. 1. A disease or swelling of the limbs said to arise from the overflow of blood from the head. 2. ebb, or reflux of the tide.

നീരിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി. വാൻ. v, n. To swell, to tumefy.

നീരുടുമ്പ°. s. A water lizard, the gangetic alligator.

നീരുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To swell as a tumour, boil. &c.

നീരുള്ളി. s. An onion.

നീരുറവ, s. A spring, a fountain.

നീരുറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To freeze, water to become stiff.

നീരുരി, s 1. A medicinal plant, 'Phyllanthus Pornacea or turbinatus', 2. the many-flowered Phyllanthus, 'Phyllanthus multiflorus.'

നീരേററം. s. Flow of the tide.

നീരൊട്ടികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To sell freehold property. See നീരട്ടിപ്പേർ.

നീരൊഴിവ°. s. Diabetes, a flux of urine.

നീരൊഴുക്ക°. s. A stream, a current, നീരൊഴുകുന്നു, Water to flow, to run.

നീരോക°. s. A sluice, a flood-gate.

നീരോട്ടം. s. A stream, a current.

നീരോശ. s. The sound of rushing water.

നീൎക്കടമ്പ°. s. The 'Cadamba' tree, 'Nauclea Cadamba.'

നീൎക്കരയാമ്പു. s. A species of Jussieua, 'Jussieua repens'.

നീൎക്കാക്ക. s. A species of water fowl.

നീൎക്കാങ്കുഴി. s. Diving, നീൎക്കാങ്കുഴിയിടുന്നു, To dive.

നീൎക്കാപ്പ°. s. 1. Bathing (honorific) said of the Rajah of Travancore. 2. water for bathing.

നീൎക്കാപ്പുപുര. s. A royal bathing room.

നീൎക്കിഴങ്ങ°. s. The root of an aquatic plant, 'Scirpus Kysoor.'

നീൎക്കുമള s. A water bubble.

നീൎക്കൊത്തൻചാൽ. s. A species of Euphorbia.

നീൎക്കൊമ്പൻ. s. A disease accompanied with vomiting and purging, a species of cholera

നീൎക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To swell, to tumefy.

നീൎക്കൊള്ളുവാൻ. s. The chicken pox.

നീൎക്കോലി. s. A water snake.

നീൎക്കോള°. s. Swelling, tumefaction. 2. the flow of the tide. 3. the swelling or rising of the sea.

നീൎച്ചാൽ. s. A channel, a water course, a channel for irrigation.

നീൎച്ചീര. s. 1. Water cress. 2. any eatable water plant,

നീൎച്ചുള്ളി. s. A prickly plant, 'Ruellia obovata or Barleria longifolia'.

നീൎച്ചുഴി. s. An eddy, a whirlpool.

നീൎച്ചേമ്പ°. s. A plant or kind of yam which grows in the water, 'Sagittaria obtusifolia.'

നീൎച്ചോറ°. s. Boiled rice kept over night in water for breakfast.

നീൎത്തിപ്പലി. s. A plant, aquatic long pepper.

നീൎത്തിരിപ്പ°. s. A disease something like the cholera.

നീർത്തുള്ളി. s. A drop of water.

നീർനാ. s. An otter, a sea dog.

നീർനൊച്ചി. s. 1. Ovate-leaved smooth Volkameria, 'Volkameria Inermis.' (Lin.) 2. the three leaved chaste tree, 'Vitex trifolia.'

നീർപ്പഞ്ഞി. s. A sponge.

നീർപ്പുല്ല്. s. Axillary spider-wort, 'Tradescantia axillaris.' (Lin.)

നീർപ്പുള്ളടി. s. A plant or herb, 'Indigofera Hedysaroides.'

നീർപ്പൂച്ച. s. An otter.

നീർപ്പൊങ്ങല്യം. s. A species of Bignonia, 'Bignonia spathacea.'

നീർപ്പോള. s. A water bubble.

നീർമരുത്. s. A tree, 'Pentaptera Arjuna.'

നീർമാതളം. s. A kind of pomegranate, 'Tapia cratœva.'

നീർമാമ്പഴം. s. Ripe mangos pickled in salt.

നീർമോര്. s. Butter-milk diluted with water.

നീർവഞ്ഞി. s. A kind of cane or reed which grows on the water side.

നീർവാർച്ച. s. Incontinence of urine, diabetes.

നീർവാളം. s. The croton plant, 'Croton tiglium.'

നീർവീഴ്ച. A dropsical swelling.

നീല. s A blue fly. adj. Black or dark blue.

നീലകണ്ഠൻ. s. 1 A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a peacock, 'Pavo instatus'. മയിൽ. 3. a sparrow. ഊർക്കുരികിൽ.

നീലക്കടമ്പ്. s. Madras Phyllanthus, 'Phyllanthus Maderas-patensis.'

നീലക്കരിമ്പ്. s. Sugar-cane, the blue kind, 'Saccharum officinarum.'

നീലക്കല്ല്. s. A gem, the sapphire.

നീലക്കുറിഞ്ഞി. s. A medicinal plant, 'Justina ecbolium or Barleria cristata.'

നീലക്കൊടുവേലി. s. A medicinal plant, Ceylon leadwort, the blue flowered kind.

നീലഗിരി. s 1. According to the 'Puranical' geography, the blue mountains, one of the nine principal ranges of mountains, and north of 'Ilavrata'. 2. in local usage, a lofty range of mountains in the Coimbatore province, dividing it from Malabar, the 'Neilghirres.'

നീലച്ചായം. s. 1. Blue paint. 2. the colour blue.

നീലച്ചുണ്ട s. A species of nightshade, 'Solanum rubrum.'

നീലച്ചേന. s. A kind of yam, 'Arum minutum or divaricatum.'

നീലച്ചേമ്പ്. s. A kind of yam the stem of the plant being of a dark colour.

നീലൻ. s. 1. One of the monkey chiefs. 2. a black monkey. 3, the planet 'Saturn.'

നീലനിർഗ്ഗുണ്ഡി. s. 1. 'Justicia Gandarussa.' (Lin.) 2. the three leaved chaste tree, 'Vitex trifolia.' നീലച്ചെമന്തി, the blue flowered Chrysanthenum Indicum.

നീലനിറം. s see നീലവർണ്ണം.

നീലപുഷ്പം. s. 1. A sort of 'Verbesina' with blue flowers. 2. a tree. കായാവ്.

നീലപുഷ്പി. s. A blue species of 'Rasan'

നീലമണി. and നീലരത്നം, s. A gem of a blue colour, the sapphire.

നീലമക്ഷിക. s. A large blue fly. മണിയനീച്ച.

നീലമാമല. s. See നീലഗിരി.

നീലമേഘം. s. A black or dark blue cloud.

നീലം. s. 1. The colour black or dark blue. 2. indigo, the dye. 3 a gem, the sapphire. 4. one of the 'Nidhis' of GUBERA. 5. the blue or hill 'Maina,' a bird so called. 6. blue vitriol. നീലംപിഴിയുന്നു, To dye with or dip in indigo.

നീലംഗു s. 1. An insect in general. 2. a species of leech. കണിയട്ട.

നീലയുമ്മം. s The purple stramonium, or thorn apple, 'Datura flexuosa'.

നീലലോഹം. s. Blue steel. ഉരുക്ക്.

നീലലോഹിതൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

നീലലോഹിതം. s. A mixture of red and blue, purple. ഇളനീലം.

നീലവർണ്ണൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നീലവർണ്ണം. s. Blue, the colour.

നീലവസ്ത്രൻ, s. 1, A name of BALARAMA. ബലരാമൻ, 2. a name of the planet SATURN. ശനി. 3. one who wears dark blue raiment.

നീലവസ്ത്രം. s. Dark blue cloth or raiment.

നീലവഴുതിന. s, A species of egg plant, 'Solanum melongena.'

നീലവേണി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

നീലാഞ്ജനം. s. Blue vitriol, sulphate of copper. തുരിശ്.

നീലാമ്പാല. s. A plant apparently distinct

from the 'indigofera,' but from which indigo dye is made.

നീലാംബരൻ. s. 1. A name of BALARAMA. ബലരാമൻ, 2. one who wears dark blue clothes. 3. a name of 'Sani' or the planet SATURN. ശനി.

നീലാംബരി. s. 1. A tune. ഒരു രാഗം. 2, a woman clothed in blue raiment. നീലവസ്ത്രമുടുത്തവൾ.

നീലാംബുജന്മം. s. The blue lotus കരിങ്കുവളം.

നീലാംബുജം. s. See the preceding.

നീലാരവിന്ദം. s The blue lotus കരിങ്കുവളം.

നീലി. s. 1. The indigo plant, 'Indigofera tidctoria' അമരി 2. a dark woman.

നീലിക. s. 1. The indigo plant, 'Indigofera-tinctoria. അമരി. 2. the blue flowered Chrysanthus. നീലച്ചെമന്തി.

നീലിനി. s. The indigo plant, 'Indigofera tinctoria'. അമരി.

നീലിമ. s. Black or dark blue colour. കറുപ്പുനിറം.

നീലേശ്വരം. s. The name of a district in north Malabar.

നീലോപലം. s. The sapphire. നീലക്കല്ല്.

നീലോല്പലം. s. A blue lotus, 'Nymphœa cœruloea.' കരിങ്കുവളം.

നീവാകം. s. Dearth, scarcity. ക്ഷാമം.

നീവാരം. s. A kind of wild paddy or rice corn growing without cultivation, വരിനെല്ല്

നീവി, and നീവീ, s. 1. Capital, principal, stock. മുതൽദ്രവ്യം. 2. a stake. a wager. 3. a cloth round, a woman's waist, or the ends of the cloth passed round the loins so as to hold the whole together; the tie of drawers worn by women, &c. കണക്കുത്ത്.

നീവീബന്ധം. s. See the preceding.

നീവൃത്. s. Any inhabited country. നാട്ടുപുറം.

നീവ്രം. s. 1. The edge of a thatch. ഇറമ്പ്. 2. the circumference of a wheel.

നീശാരം. s. 1. A warm cloth, a blanket. പച്ചവടം. 2. curtains, musquito curtains.

നീഹാരപൎവ്വതം. s The Himala or snowy mountain. ഹിമവാൻ

നീഹാരം. s. Frost, hoar frost ഉറച്ച മഞ്ഞ്.

നീളത്തിൽ. adv. Lengthways, in length, aloud

നീളമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To lengthen, to extend.

നീളം s. 1. Length, longitude, extension. 2. elongation. 3. delay. 4. distance.

നീളംവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be long, to become lengthened or drawn out.

നീളൽ. s. Lengthening, extending, extension.

നീളവെ. adv. Every where, along, lengthways

നീളുന്നു. ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be or become long. 2. to extend or be extended. 3. to lengthen, to be drawn out. 4. to be delayed or protracted നീണ്ടുപോകുന്നു, To be lengthened, to be long. നീണ്ടുനിവൎന്ന, Tall and straight. നീണ്ടുവളഞ്ഞ, Tall and crooked. നീണ്ടുതടിച്ച, Tall and stout. നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ Tall and thin.

നീളെ. adv. See നീളവെ. നീളെ നടക്കുന്നു, നീളെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. 1. To walk along, to walk about every where. 2. to become public or known every where. നീളെ പരക്കുന്നു, To extend, or spread all over, to be spread or known every where. നീളെ സംസാരിക്കുന്നു, To speak publicly, to spread any thing abroad.

നീറ്. s. 1. A kind of large red ant found upon trees.
2. lime slaked and reduced to powder. 3. ashes.

നീറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To become slaked and reduced to powder like lime. 2 to smart, to burn, to be inflamed, to feel acute pain. 3. to be hot.

നീറൽ. s. 1. Slaking lime, reducing to powder. 2. burning heat. 3. the heat or smarting of a burn.

നീറിരുപ്പ്. s. The cholera morbus.

നീറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. 1. To reduce to powder. 2, to slake lime. 3. to calcinate, to burn to ashes.

നീറ്റെട്ടുപ്പ്. s. The cholera morbus.

നു. ind. A Sanscrit particle, 1. Of interrogation; 2 of discrimination; 3. of reflexion; 4. of doubt; 5 of contempt; 6. of pretence; 7. of respect. 8 a particle implying cause or motive; what, how, or, either, &c., will in general express it.

നുകക്കഴി. s. The peg or pin of a yoke.

നുകത്തടി. s. A yoke.

നുകത്തുള The hole of the yoke, through which the rope passes for tying the oxen.

നുകം. s. A yoke for oxen. നുകംവക്കുന്നു, To yoke.

നുകംവച്ചകാള. s. A young ox in training.

നകരുന്നു, ന്നു. വാൻ. v. a. 1. To eat. 2. to drink. 3. to swallow. 4. to enjoy.

നകൎച്ച. s. 1. Eating. 2. drinking. 3. swallowing. 4 enjoying.

നണ. s. 1. A lie, a falsehood, calumny. 2. flattery, false praise. 3. greediness, voraciousness. നണപറയുന്നു, To tell lies, to lie, to calumniate, to backbite.

നണച്ചി. s. 1. A man or woman who tells lies, a liar, a calumniator. 2. a flatterer. 3. a greedy and ravenous person.

നണച്ചിൽ. s. 1. Greediness, ravenousness, voraciousness. 2. eating.

നണത്തം. s. 1. A story, a lie, a falsehood, calumny, back-biting. 2. flattery. false praise. 3. greediness.

നണത്തരം. s. See the preceding.

നണയൻ. s. 1. A tale-bearer, a liar. 2. a greedy or voracious person. 3. a spy, an informer. 4. a back-biter, a calumniator.

നണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be greedy, ravenous or voracious.

നണിൽ s. 1. A species of itch or eruption on the body. 2. scurf.

നണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. See നണപറയുന്നു. 2. to taste to try by the mouth, to smack the lips. 3. to be greedy.

നതം. adj. Lauded, praised, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു.

നതി. s. Praise, eulogium, commendation, panegyric, applause, encomium. സ്തുതി.

നത്തം, &c. adj. Sent, ordered, despatched. അയക്കപ്പെട്ടതു, നീക്കപ്പെട്ടതു.

നന്നം, &c. adj. Sent, despatched, cast, thrown, dismissed. അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു, നീക്കപ്പെട്ടതു.

നര. s. 1. Froth, foam, scum. 2. effervescence. 3. cuttle fish bone.

നരച്ചിൽ. s. 1. Frothing, foaming. 2. effervescing, a bubbling.

നരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To skin, to cover superficially, to froth.

നരി. s. 1. Small bubbles of water. 2. rice corn plants. നരിയിടുന്നു, To rise in small bubbles, to bubble up.

നരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rise in small bubbles, to bubble.

നരുമ്പു. s. 1. The dust into which wood is reduced by insects. 2. rust of iron.

നരുമ്പൽ. s. 1. Rotting, decay, 2. rusting.

നരുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rot, to decay. 2. to rust.

നരുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To rot, to decay. 2. to rust.

നലച്ചിൽ. s. 1. Rottenness, putrefaction. 2. mouldiness, fustiness.

നലയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be rotten, to spoil, to be putrefied.

നലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To spoil by squeezing in the fingers, to make soft by rubbing between the fingers.

നള്ളു. s. A pinch.

നള്ളൽ. s. Pinch, pinching, scratching.

നള്ളിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to pinch, pluck or cull.

നള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. c. To pinch, to pluck, to cull, to scratch. നള്ളിക്കൊടുക്കുന്നു, To pluck and give by little and little. നള്ളിപ്പറിക്കുന്നു, To pinch and pluck off or out.

നുറുക്കു. s. 1. A piece, a slice, a small portion, a bit. 2. a very minute writing. 3. cutting or breaking in pieces.

നുറുക്കലരി. s. Rice beaten small.

നുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To cut in pieces, to break in pieces. 2. to bruise, or crush in pieces. 3. to grind, to pound, to pulverize, to reduce to powder or dust.

നുറുങ്ങു. s. 1. See നുറുക്കു. 2. chips. 3. smallness, minuteness. adj. Little, short, small. നുറുങ്ങുനേരം, A short time.

നുറുങ്ങരി. s. Rice pounded small.

നുറുങ്ങൽ. s. 1. Breaking. 2. bruising, cutting or crushing to pieces.

നുറുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To break or be broken in pieces, to go to pieces. 2. to be bruised, to be crushed in pieces. 3. to be pulverized.

നുണാമരം. s. The narrow-leaved Morinda, 'Morinda umbellata.' കടപ്പലാവു.

നൂതനൻ. s. 1. A new-comer, a stranger. 2. a novice. പച്ച

നൂതനം. adj 1. New, fresh, recent, young. പുതിയ, ഇളയ. 2. recent, late. &c.

നൂത്ത. s. A hole to creep through.

നൂത്നം, adj New, fresh. പുതിയ.

നൂദം. s. 1. A small betel tree. ചെറുകമുകു. 2. the mulberry tree, 'Morus Indicus.'

നൂനം. ind. 1. Certain, certainly, assuredly നിശ്ചയം. 2. a particle of doubt or deliberation. തൎക്കം. 3. a reminiscient particle. ഉൽപ്രെക്ഷ 4. an expletive.

നൂപുരം. s. An ornament for the ankle or toes. കാൽച്ചിലമ്പ്.

നൂൽ. s. 1. Cotton thread, yarn. 2. a measuring line. നൂൽനൂല്ക്കുന്നു, To spin thread നൂൽപിരിക്കുന്നു, To twist, to twine or make thread. 3. a measure. 4. instigation, instruction. 5. means. 6 a spider's web. 7. a gold or silver chain for the waist or neck. 8 the penis. നൂലിടുന്നു, 1 To mark with a line. 2. to instruct, to instigate.

നൂലാമാല. s. 1. Entangled thread. 2. craft, artifice, device. 3. entanglement, intricacy, puzzle. 4. a spider's web.

നൂലിട്ടജാതി. s. Brahmans and other classes who wear the sacred thread.

നൂലുണ്ട. s. A ball of thread.

നൂല്ക്കൽ, നൂറൽ. s. The act of spinning.

നൂല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To spin, to make thread.

നൂലേണി. s. A rope ladder.

നൂൽചരട്. s. A string or cord made of thread, cotton cord.

നൂൽചെട്ടി. s. 1. A weaver. 2. a dealer in thread or yarn.

നൂല്പാത്. s. 1. Yarn wound on a reel. 2. a reel to wind thread on.

നൂല്പാര. s. Marks made on wood with a marking line for sawing, &c.

നൂൽതുണി. s. Cotton cloth, calico.

നൂൽപ്പരുത്തി. s. 1. The cotton plant. 2, cotton wool.

നൂല്പശ. s. Size used for stiffening thread.

നൂൽവല. s. A net made of cotton thread.

നൂൽവള്ളി. s. A species of Dalbergia, 'Dalbergia lanceolaria, or scandens'.

നൂഴൽ. s. Creeping in, creeping or entering in with difficulty.

നൂഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to enter or go in, to cause to invade, to thrust or push in.

നൂഴുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ, v. n. To enter in with difficulty. to creep in, to enter, to penetrate, to invade, to intrude. നൂണുകടക്കുന്നു, To creep through.

നൂറ്. s. 1. One hundred. 2. 'Chunam' or powdered lime. 3. dust, powder, any pulverulent or minute division of substance.

നൂറാമത്. adj. Hundredth.

നൂറാമത്തെ. adj. Hundredth.

നൂറാം. adj. Hundredth.

നൂറായിരം. adj A hundred thousand, a lack.

നൂറോൻ. s. A kind of edible wild yam.

നൂറ. s. See നൂറോൻ.

നൂറമ്പതു. adj. One hundred and fifty.

നൂറാണ്ട്. s. A period of one hundred years.

നൂറിരുപതു. adj. One hundred and twenty.

നൂറുകുടം. s. A 'Chunam' pot or pouch.

നൂറെട്ടു. adj. One hundred and eight.

നൂറൊന്നു. adj. One hundred and one.

നൃ. s. A man individually or collectively, a man, mankind. മനുഷ്യൻ. plu. നൃക്കൾ. Men, individuals.

നൃജന്മാവ്. s. A man.

നൃത്തം. s. 1. Dancing. 2. the science of dancing. നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. To dance. നൃത്തംകുനിക്കുന്നു, To dance.

നൃത്യം. s. Dancing, acting, the actor's practice in general.

നൃപചിഹ്നം. s. An emblem or symbol of royalty. രാജാവിനുള്ള അടയാളങ്ങൾ.

നൃപതി. s. 1. A king, a sovereign. രാജാവ്. 2. a name of CUBBRA. കുബെരൻ.

നൃപതിസമൂഹം. s. An assembly of kings or princes. രാജകം.

നൃപൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

നൃപമന്ദിരം. s. A royal place. രാജഭവനം.

നൃപലക്ഷണം. s. An emblem or symbol of royalty. രാജാവിനുള്ള ലക്ഷണം.

നൃപലക്ഷ്മം. s. The royal umbrella, an emblem of royalty.

നൃപസഭ. s. 1. An assembly of princes. രാജകം. 2. a place. രാജഭവനം.

നൃപസ്ത്രീ. s. A queen. രാജസ്ത്രീ.

നൃപാത്മജ. s. A princess. രാജപുത്രി.

നൃപാസനം. s. A royal throne. രാജാസനം.

നൃപോചിതം, &c. adj. What is becoming, or proper, for a king. രാജാവിനു യോഗ്യമായുള്ള.

ന്രമാനം. s. The measure of a man equal in the height to which he reaches with both arms elevated and the fingers extended. ഒരാളും കയ്യുടപ്പം ഉള്ളതു°.

ന്രവരൻ. s. A king. രാജാവു°.

ന്രശംസൻ. s. A wicked man, one who is mischievous, hurtful, destructive. ദുഷ്ടൻ,

ന്രശംസം, &c. adj. Malicious, wicked, hurtful injurious, mischievous, destructive. ദുഷ്ടം.

ന്രസേനം. s. An army of men. പടജനം.

നെഞ്ചു° or നെഞ്ഞു°. s. 1. The breast, the chest 2. the heart, the mind. നെഞ്ചിലിരിക്കുന്നു, To have in mind, or in memory. നെഞ്ചിടിക്കുന്നു, The mind fluctuates, beats, or is confused. നെഞ്ചുപിളരുന്നു, The heart to rend or split. നെഞ്ചുപൊട്ടുന്നു, or പൊടിയുന്നു, The heart to rend or split.

നെഞ്ചകം. s. The heart, the mind.

നെഞ്ചടക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To have an oppression or obstruction in the chest.

നെഞ്ചടപ്പു°. s. Oppression or obstruction in the chest.

നെഞ്ചം. s. The heart, the mind.

നെഞ്ചുകുഴി. s. The hollow in the chest.

നെഞ്ചുപുകച്ചിൽ. s. Nausea in the stomach.

നെഞ്ചുവേവു°. s. Nausea in the stomach.

നെഞ്ചുറപ്പു°. s. 1. Boldness, courage. 2. hard heartedness, hardness of heart.

നെഞ്ചുറമുള്ളവൻ. s. One who is broad-chested, full-breasted, strong.

നെഞ്ചുറം. s. 1. A broad chest, a full breast. 2. strength.

നെഞ്ചെരിച്ചിൽ. s. Nausea in the breast or stomach നെഞ്ചെരിയുന്നു, The chest to burn, to nauseate.

നെടിയ. adj. 1. Long, extensive. 2. tall, high.

നെടിയകുട. s. An umbrella with a long handle.

നെടിയരി. s. Whole rice freed from the husk without being broken.

നെടിയവൻ. s. A tall man.

നെടിയില. s. A long leaf

നെടു. adj. 1. Long, extensive. 2. tall, high.

നെടുകെ. adv. Straight on or along, directly. നെടുകെപോകുന്നു, To go straight on.

നെടുക്കം. s. 1. Tallness, height. 2. length, extension.

നെടുങ്കൻ. s. A tall man.

നെടുങ്കയം. s. A deep lake, a large or deep place of water. adj. Very deep.

നെടുങ്കാലം. s. A long time, or length of time. നെടുങ്കാലമായി, For a long time.

നെടുങ്കേണി. s. A large oblong pond, a pool, a lake.

നെടുങ്കൊട്ടിൽ. s. A long barrack, any long shed or building.

നെടുങ്കോണി. s. A long ladder.

നെടുങ്ങാടി. s. A certain tribe, or class, particularly that of the Calicut Rajah.

നെടുഞ്ചാൺ. s. A long span measured by the extended thumb and little finger, considered equal to twelve fingers.

നെടുഞ്ചുഴിക. s. A long wall-plate.

നെടുഞ്ചെത്തു°. s. A plant, 'Memecylon amplexicaule'.

നെടുതു°. adj. 1. Long, extensive. 2. tall, high.

നെടുതാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To extend, to stretch out, to elongate. 2. to grow tall or high.

നെടുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make long, to lengthen.

നെടുദൂരം. adj. Very distant, very far off.

നെടുനാൾ. adv. Many days, long time.

നെടുനീളം. s. The whole length, great length. adj. Very long.

നെടുന്തരിശു°. adj. (Land which has been) uncultivated for a long time, waste land.

നെടുന്തുടി. s. A kind of long drum.

നെടുപ്പു°. s. 1. Length. 2. tallness, height.

നെടുന്നനെ. adv. Straight on, straight along, directly, straight up.

നെടുമ്പക. s. Hatred of long continuance.

നെടുമ്പാച്ചിൽ. s. Running straight forward without looking back.

നെടുമ്പുര. s. A long shed made of 'ola' leaves or wicker work.

നെടുമംഗല്യം. s. The string by which the consecrated piece of gold is suspended round the neck of a married 'Hindu' woman.

നെടുമുളം. s. A cubit measured by the hand and arm.

നെടുവട്ടം. s. An oblong figure, an ellipsis.

നെടുവരിയൻ. s. A royal tiger.

നെടുവിരിപ്പു°സ്വരൂപം. s. The country or province of Calicut.

നെടുവിളിയാൻ. s. The name of a large bird.

നെടുവീർപ്പ്. s. A sigh, a long breath, hard breathing, panting. നെടുവീർപ്പിടുന്നു, To sigh, to take a long breath.

നെടു. adj. 1. Long. 2. tall.

നെട്ടൻ. s. A tall man.

നെട്ടാണി. s. The crown of the head.

നെട്ടാന്തൊട്ടി. adj. Tall and thin.

നെട്ടായം. s. A straight part in a river, &c.

നെട്ടിതൊട്ടാവാടി. s. A creeping water plant, 'Mimosa natans'.

നെട്ടോട്ടം. s. Running straight forward without looking back.

നെന്മണി. s. A grain of rice corn.

നെന്മാണിക്യം. s. A gem said to be found in rice corn.

നെന്മേനിവാക. s. A kind of Mimosa, 'Mimosa Sirisha'.

നെയ്യ്. s. 1. 'Ghee' or butter-oil. 2. fat, grease. 3. cocoa-nut oil.

നെയ്യാട്ടം. s. Anointing an image with butter-oil.

നെയ്യാമ്പൽ. s. A kind of water-lily.

നെയ്ക്കുററി. s. A butter-oil jar. നെയ്ക്കുററി വെക്കുന്നു, To present a jar of butter-oil as a token of respect and subjection.

നെയ്ത്ത്. s. 1. Weaving, plaiting, 2. texture, weaver's work.

നെയിത്തുകാരൻ. s. A weaver.

നെയിത്തുതറി. s. A weaver's loom or beam

നെയ്യുണ്ണി. s. A creeping plant.

നെയ്യുറുമ്പ്. s. Small red ants.

നെയ്കലം. s. A boiler, a saucepan, or other cooking utensil.

നെയ്തൽ. s. 1. A water plant 'Menyanthes. 2. a water-lily, 'Nymphœa alba.

നെയ്ത്തുകോൽ. s. A loom.

നെയ്മീൻ. s. A fish.

നെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. v. a. 1. To weave cloth. 2. to plait mats.

നെരിപ്പോട്. s. A portable fire-place, a stove.

നെൽകച്ചി. s. Rice-corn straw.

നെൽക്കതിർ. s. A spike or ear of rice corn.

നെൽതണ്ട്. s. A stalk or culm of rice corn.

നെല്ലട്ട്. s. A bag or sack for rice corn.

നെല്പതിര്. s. The chaff of rice corn.

നെല്പലിശ. s. Lending rice grain at interest.

നെൽപ്പുര. s. A granary for rice corn, a corn barn.

നെല്ല്. s. 1. Paddy, or rice in its husk, rice grain. 2. the seed of the bamboo.

നെല്ലരി. s. Rice.

നെല്ലറ. s. A granary, cupboard, a place or room in which rice corn is kept.

നെല്ലി. s The shrubby Phyllanthus, 'Phyllanthus Emblica.'

നെല്ലിക്കാ. s. The astringent acid fruit of the preceding.

നെല്ലിക്കാ ഗന്ധകം. s. Bright shining yellow sulphur.

നെല്ലിട. s. 1. A space equal to a grain of rice corn. 2. a weight equal to that of a grain of rice corn.

നെല്ലിത്താളി. s. A tree. 'Æschynomene Indica.'

നെല്ലിപ്പടി. s. See നെല്ലിപ്പലക.

നെല്ലിപ്പലക. s A frame at the bottom of a well on which the masonry rests.

നെല്ലിപ്പുളി. s. A species of Æschynomene, small tree of the wood of which corks, &c., are made.

നെല്ലിപ്പൂ. s The flower of the shrubby Phyllanthus, 'Utricularia oerulea.

നെല്ലുകുത്ത്, Beating rice grain. നെല്ലുകുത്തുന്നു To beat paddy or rice grain.

നെല്ലുമി. s. The husk of rice corn or paddy.

നെല്ലുളി. s. A small chisel.

നെല്ലോക്ക്. s. The beard of rice corn.

നെറി. s. 1 Honesty, rectitude. probity, chastity. 2. a right way. 3. straightness.

നെറികെട്ടവൻ. s. A dishonest, deceptive, or evil man.

നെറികേട്. s. 1. Dishonesty, a bad way, irregularity, immorality. 2. crookedness. adj. Dishonest, immoral, &c.

നെറിവ്. s. See നെറി.

നെറിവുള്ളവൻ. s. An upright, just man, a man of integrity.

നെറുക. s. The crown of the head, the pate.

നെറുകന്തല. s. See the preceding.

നെററി. s. The forehead, the front.

നെററിക്കുറനിര. s. Hair curled upon the fore-head.

നെററിച്ചുളിച്ചിൽ. s. Knitting the brows. നെററിചുളിക്കുന്നു, To knit the brows.

നെററിച്ചുളുക്ക്. s. Wrinkles in the forehead.

നെററിത്തടം. s. The forehead.

നെററിപ്പട്ടം. s. An ornament for the fore-head, a sort of tiara, a frontlet.

നെററിപ്പുറം. s. The gable end of a house.

നേഞ്ഞിൽ. s. 1. A plough staff. 2. a hilt.

നേടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To obtain, to get, to gain, to acquire, to attain, to earn. നേടിവെക്കുന്നു, To gather, to lay up riches or acquired wealth.

നേട്ടം. s. Acquisition, acquirement, gain, gaining, attaining.

നേതാവു്. s. 1. A master, an owner. ഉടയക്കാരൻ 2. a leader, a conductor, a guide, നായകൻ.

നേത്രഗോചരൻ. s. One who is present. കണ്ണിൽവെട്ടത്തുകണ്ടവൻ.

നേത്രച്ഛദം. s. 1. An eye-lid. കൺപോള 2. an eye-lash. കൺപീലി.

നേത്രദോഷം. s. An evil eye cast upon any one's food, &c.

നേത്രനിമീലനം. s. Shutting the eyes. കണ്ണടപ്പു്.

നേത്രമലം. s. Rheum of the eyes. പീള.

നേത്രം. s. 1. The eye. കണ്ണു്. 2. bleached or wove silk. പട്ടശീല. 3. the root of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ വേർ.

നേത്രരോഗം. s. A cataract or disorder in the eyes. കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന രോഗം.

നേത്രസംജ്ഞ. .s Motioning with the eyes. കണ്ണുകാട്ടുക.

നേത്രാന്തം. s. The outer corner of the eye. കടക്കണ്ണു്

നേത്രാന്തസംജ്ഞ. s Motioning with the eyes, കണ്ണുകാട്ടുക.

നേത്രാംബു. s, A tear. കണ്ണുനീർ

നേത്രാംബുജം. s. A beautiful eye.

നേത്രേന്ദ്രിയം s. The organ of sight. കണ്ണിന്റെ അറിവു്.

നേത്രോന്മീലനം. s. Opening the eyes, കണ്മിഴിക്കുക.

നേത്രോല്പലം. s. A beautiful eye.

നേദിഷ്ഠം; &c. adj Nearst, very near. ഏററവും അടുത്ത.

നേന്ത്രക്കായ. s. A large sort of plantain; See നേന്ത്രവാഴ.

നേന്ത്രവാഴ. s. A large kind of plantain tree.

നേപഥ്യം. s. 1. Dress, ornament, embellish-ment. അലങ്കാരം. 2. disguise. വേഷം.

നേപാളം. s. The name of a country. 'Nepaul' ഒരു രാജ്യം.

നേമം. s. Time. period, season. സമയം, കാലം. 2. term, boundary, limit. അതിര.

നേമവെടി, s. See നിയമവെടി.

നേമി. s 1. A tree, 'Dallwigia oujeinensis തൊടുക്കാര. 2. the circumference of a wheel. തേർവണ്ടിയുടെ വിളമ്പു്. 3. the wheel of a carriage. തേരുരുൾ 4. the frame work on the rope of a well, the pulley. ഉടി. 5. a frame at the bottom of a well, on which the masonary rests. നെല്ലിപ്പലക,

നേമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To appoint, to set apart, to choose. 2. to determine, to fix,

നേരു്. s. 1. Truth 2. right, equity, justicc, hon-esty, integrity. 3. straightness. 4. directness impartiality. adj. 1. True. 2, right, equitable just, honest. 3. straight, direct. 4. impartial adv. Truly, justly, equitably, mostly, ex-actly, straight. നേരുപറയുന്നു, To speak the truth. നേരുനടക്കുന്നു. To prevail, as truth or justice. നേരുനടത്തുന്നു, To cause truth to prevail, to execute or put in force what is true, to cause justice or right to be done. നേരുവരുത്തുന്നു, To prove the truth of any thing. നേരുതെളിയുന്നു, The truth to appear or become manifest. നേരറിയുന്നു To know the truth of any thing, to know what is just and right.

നേരത്തു്. adv. Morning, at the proper time, seasonably.

നേരത്തെ. adv. In the morning, early, in the day time, seasonably.

നേരം. s. 1. Time, leisure. opportunity. 2. hour. നേരം പോകുന്നു, Time gose or passes on, it grows late. നേരം പോക്കുന്നു, To spend time.

നേരം പോക്കു്. s. 1. Amusement, sport, pas-time 2. play. നേരംപോക്കുകാട്ടുന്നു, To am-use. നേരംപോക്കു പറയുന്നു, To amuse, to jest.

നേരലർ. s. plu. Enemies. foes. ശത്രുക്കൾ

നേരസ്ഥൻ. s. A true or honest man.

നേരാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be true. just, right, 2. to be straight, direct.

നെരാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make right, to verify. 2. to make straight.

നെരാംവണ്ണം. adv. Rightly, properly, correctly truly.

നെരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To meet, to challenge, to join in battle. 2. to oppose, to resist, to contradict.

നെരിയ. adj, Thin. fine, nice, delicate.

നെരിയതു°. s, Any thing fine or thin.

നെരുകാരൻ. s. 1. An upright or honest man, 2. a simpleton.

നെരുകെട്°. s. A falsehood, a deceit.

നെരുകെടുകാരൻ. s. A liar, a cheat, a rogue.

നെരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To vow. to make a vow, to offer,

നെരെ. 'postpos' Against, towards, opposite to

നെരെ. adv. Straight-way, straight on, directly, rightly, truly. നെരെയാക്കുന്നു, To rectify, to put right, to adjust, നെരെനില്ക്കുന്നു To stand upright. നെരെ വരുന്നു, To come direct; to come against. to meet. നെരെപൊരുതുന്നു, To fight or contend against, to join in battle. നെരെ പറയുന്നു, To speak truly, to tell without disguise. നെരെമെടിക്കുന്നു, To receive honestly, i. e. not indirectly. as a bribe, &c.

നെരെജ്യെഷ്ഠൻ. s. Elder brother of the same mother.

നെരെമറിച്ച°, &c. adj. On the contrary. directly, the opposite.

നെരെയനുജൻ. s. Younger brother of the same mother.

നെരെവിരൊധം. adj. Directly contrary, adverse, reverse.

നെരൊത്ത. adj. Equal, right.

നെർകാററ°. s. A wind directly opposite or adverse, an adverse wind.

നെർക്കുനെരെ adv. 1. Equally. evenly. 2. before, face to face. 3. what is equal in value to another thing, or what is instead of it, exchange.

നെർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ v. n. 1. To become watery, thin, liquid, or fluid. 2. to become fine, thin. 3 to be reduced. 4. to attack, to oppose, to meet in battle നെർത്തുവരുന്നു, 1. To liquify, to become thin. 2. to meet. നെർത്തുനില്ക്കുന്നു, To stand opposite, to oppose നെർത്തു പറയുന്നു, To speak against, to oppose, to contend against in speech. നെർത്തുപൊകുന്നു, 1. To grow thin, fine, &c. 2. to oppose or attack in battle.

നെർച്ച. s. A vow, an offering. നെർച്ച കഴിക്കുന്നു, To perform a vow, offering.

നെർച്ചക്കാരൻ. s. A person who performs a vow

നെർപടം. adj. Thin, fine.

നെർപലിശ. s. Ten per cent interest.

നെർപാട്ടച്ചീട്ട°. s. A rent bond, or a written agreement to pay a certain amount of rent or interest.

നെർപാട്ടം. s. A customary fixed rent on land.

നെർപാട്ടൊല. s. A rent bond. See നെർപാട്ടച്ചീട്ട°.

നെർപാതി. s. The half, a moiety; exactly half.

നെർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To meet, to occur, to appear. 2. to enter into an agreement with the proprietor of land.

നെർപ്പ°. s. 1. Fineness, smoothness. 2. thinness, leanness 3. the state of being fluid, or liquid, liquifaction.

നെർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make thin. fine, or slender, to attenuate. 2. to refine, to make transparent.

നെർമ്മ s. 1. Fineness, fine. 2. thinness, softness. 3. beauty, neatness. 4 delicacy. 5. gentleness. 6. smallness. adj. 1. Fine, thin. 2. nice, delicate.

നെർവട്ടം. s. 1. A produce of tenfold. 2. truth,

നെർവഴി. s. 1. A right, true or proper way; the way of truth. 2. a straight or direct way. നെർവഴിക്കുന്നു, To put one in a right or good way.

നെർവാളം. s. 1. The croton plant. 2. the croton seed, 'Croton Tiglium.' 3. the angular-leaved Physic-nut, 'Jatropha Curcas.' കടലാവണക്ക°.

നെർവാൾ. s. A straight sword.

നെർവി. s. Allowance made to a tenant for the expense of planting trees, improving ground, &c.

നെർവില. s. See the preceding.

നൈകഭെദം, &c adj. Various, multiform, manifold. നാനാവിധമായുള്ള.

നൈഗമൻ. s. 1. A trader, a merchant. കച്ചവടക്കാരൻ. 2. a citizen, a townsman. നഗരവാസി.

നൈഗമം s. 1. An 'Upanishad or portion of the 'Vedas.' 2. guiding, leading directing, നടത്തുക. 3. a road, a way. വഴി.

നൈചികി. s. A cow of a superior kind. ഉത്തമപശു.

നൈചപ്യം. s. Meanness, lowness, pretended humility. താഴ്മ.

നൈത്തിയാർ. s. A title of honour and respect, given to females of high rank.

നൈപത്ഥ്യം. s. A dressing room, a masking room. അണിയറ.

നൈപാളി. s. A double jasmine. പിച്ചകം. 2. red arsenic. മനയോല. a. a species of Chrysanthus. ചെമന്തി. 4. indigo. അമരി.

നൈപുണ്യം. s. Skilfulness, cleverness, expertness, eminence in any art. നിപുണത

നൈമിത്തികം. s. A cause, reason, instrumental cause. കാരണം.

നൈമിശം. s. A forest, or wilderness so called. ഒരു വനം.

നൈമേയം. s. Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

നൈയഗ്രോധം. s. The fruit of the Indian fig tree or great 'Banyan, Ficus Indicus.' പേരാൽക്കുരു.

നൈയായികൻ. s. A logician, a follower of the 'Nyaya' or logical philosophy. ഒരു മതക്കാരൻ.

നൈരന്തൎയ്യം, &c, adj 1. Coarse, gross, without interstice. ഇടതിങ്ങിയ. 2. continual, continuous. നിത്യമായുള്ള.

നൈരാശ്യക്കാരൻ. s. One who is obstinate, perverse.

നൈരാശ്യം. s. Obstinacy, perverseness. നൈരാശ്യം പിടിക്കുന്നു, To persist improperly in asserting any thing, to be obstinate, or perverse. നൈരാശ്യം ഭാവിക്കുന്നു, To be obstinate, perverse, to contend strongly or obstinately.

നൈരൃതൻ. s. 1. A demon, a fiend രാക്ഷസൻ. 2. the ruler of the south-west quarter. കന്നിമൂലയൂധിപൻ.

നൈരൃതം. adj. Relating to the south-west quarter. നിരൃതിയെസംബന്ധിച്ച.

നൈരൃതി. s. 1. The south-west quarter. 2. the ruler of the south-west quarter, കന്നിമൂലക്കധിപൻ. 3. the 19th lunar asterism മൂലനക്ഷത്രം.

നൈൎഗ്ഗുണ്യം. &c. adj. 1 Void of all qualities, 2. bad, worthless, having no good qualities. ഗുണമില്ലാത്ത.

നൈൎമ്മല്യം, &c. adj. 1. Pure, clean, clear, transparent, free from dirt, or impurities. സ്വച്ഛമായുള്ള. 2. sincere, upright. ദോഷമില്ലാത്ത.

നൈവല. s. The omentum, the caul, or double membrane spread over the entrails.

നൈവിലാമ്പൽ. s. A variety of the Nymphœa lotus.

നൈവേദ്യം. s. An oblation or offering to the deity. നിവേദ്യം. adj. Worthy of being offered. നിവേദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

നൈശം. &c. adj. Nocturnal, relating to the night, or to any thing done in the night. രാത്രിസംബന്ധിച്ച, രാത്രിയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതു.

നൈഷധൻ. s. A name of 'Nala,', the famous Hindu emperor. നളൻ.

നൈഷധം. s. The name of a book, of which 'Nala' is the hero. നളചരിതം.

നൈഷ്കികൻ. s. The mint master. കമ്മട്ടംവിചാരക്കാരൻ.

നൈഷ്ഠികൻ. s. The 'Brahman' who continues with his spiritual preceptor and always remains in the condition of a religious student.

നൈസ്ത്രിംശകൻ. s. A swordsman, a soldier armed with a sword. വാൾ ധരിച്ചവൻ.

നൊക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. a. & n. 1. To pierce through, to bore through, to perforate. 2. to pass or go through.

നൊങ്ങു. s. The unripe pulpy substance of a palmira fruit, or cocoa-nut.

നൊങ്ങണംപുല്ലു. s. A sort of grass, 'Hedyotis Heynei'.

നൊച്ചൻ. s. A musk rat.

നൊച്ചി. s. A medicinal tree, 'Vitex negundo'.

നൊച്ചെലി. s. The musk rat.

നൊടി. s. 1. A small measure of time; a moment, about four seconds. 2. a fillip, 3. snapping the fingers. നൊടിനേരം, A moment of time.

നൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fillip. 2. to snap with the thumb and middle finger. നൊടിച്ചുപറയുന്നു, To speak hastily or superciliously. നൊടിച്ചുവിളിക്കുന്നു, To call by snapping the fingers.

നൊടിപ്പു. s. 1. Fillipping, a fillip of the thumb and middle finger. 2. snapping with the fingers.

നൊടിയളവു. s. A moment of time.

നൊടിയിട. s. A moment of space.

നൊട്ട. s. 1. The cracking noise of the finger joints. 2. smacking the lips.

നൊട്ടൽ. s. Doing, action.

നൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a To do.

നൊട്ടെങ്ങാ. s. A plant 'Impatiens balsamica'.

നൊണ്ടൽ. s. Limping, walking lame, lameness.

നൊണ്ടി. s. A cripple, lame, halt, one who has lost his legs.

നൊണ്ടിനാടകം. s. The drama of the cripple; a species of lampoon or pasquinade.

നൊണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v n. To limp, to halt, to hobble, നൊണ്ടിനടക്കുന്നു, To walk, or go lame.

നൊത്തുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. a. & n. To pierce through, to bore through. നൊത്തുപോകുന്നു, To pass or go through. നൊത്തുനടക്കുന്നു, to pass through.

നൊമ്പരം. s. 1. Pain, ache, aching, bodily pain. 2. grief, sorrow.

നോ. ind. No, not. ഇല്ല, അല്ല.

നോക്ക്. s. 1. The eye. 2. sight.

നോക്കം. s. 1. Beauty. 2. the eye or an eye. 3. sight, appearance, a looking on. 4. conserving, watching, keeping.

നോക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To look at, to look on, to view, to behold, to observe. 2. to intend, to design. നോക്കിക്കാണുന്നു, To look, to view, to survey. നോട്ടം നോക്കുന്നു, To examine coin.

നോക്കുമരം. s. 1. A sign-post. 2. a station-staff.

നോക്കുവിദ്യ. s. Legerdemain, juggle, sleight of hand. നോക്കുവിദ്യ എടുക്കുന്നു, To juggle.

നോക്കുവിദ്യക്കാരൻ. s. A juggler.

നോട്ടക്കഴിപ്പ്. s. Bad, or counterfeit coin, rejected coin.

നോട്ടക്കാരൻ. An examiner of coin a shroff, a money-changer. 2. a person who keeps a look out at the masthead of a vessel. 3. a wise man.

നോട്ടക്കുറവ്. s. 1. Deficiency of examination of coin. 2. deficiency or failure of sight. 3. indiscretion.

നോട്ടമുള്ളവൻ. s. 1. One who understands or knows coin. 2. a wise or knowing man.

നോട്ടം. s. 1. Seeing, a looking at. 2. sight, view. 3. examination. 4. consideration. 5. examination of coin by sight. 6. observation.

നോണാമരം. s. The narrow leaved Morinda, 'Morinda umbellata.'

നോണ്ടൽ. s. 1. Stirring, scratching, touching. 2. teasing.

നോണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. 1. To stir, to scratch, to touch, 2. to tease. നോണ്ടി നോണ്ടി ചോദിക്കുന്നു, To endeavour to draw any thing out of one by repeated questions; to pump any one.

നോം, നൊമ്മുടെ. pron. See നാം.

നോമ്പ്. s Fast, fasting, abstinence. നോമ്പു നോല്ക്കുന്നു, To fast, to observe a fast to mortify the body by religious abstinence. നോമ്പു പിടിക്കുന്നു, To begin a fast, or austerities. നോമ്പുവീടുന്നു, To discontinue a fast.

നോമ്പുകാരൻ. s. One who fasts or practices abstinence, a faster, an abstemious person.

നോല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. n. To fast, to abstain from food, to lead an austere life. നോറ്റിരിക്കുന്നു, or നോറ്റുകിടക്കുന്നു, 1. To fast, to abstain or refrain from certain kinds of food, to lead an austere life. 2. to be intent on any thing.

നോല്പിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. c. To cause to fast.

നോവ്. s. 1. Pain, ache, aching, bodily pain. 2. sorrow, grief 3. pains of child-birth. 4. pain in the bowels.

നോവാളി. s. A sick person, one who suffers pain.

നോവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To hurt, to pain. 2. to afflict, to torment. 3. to cause pain. 4 to displease, or offend.

നോവുന്നു, ന്തു, വാൻ v n. To pain, to feel pain, to ache, to smart. നൊന്തുതുടങ്ങുന്നു, To begin to pain, the pains of labour to commence. നൊന്തുവിളിക്കുന്നു, To cry out from pain.

നൌ. s, A canoe, a boat or vessel in general. തോണി, വള്ളം.

നൌക. s, A boat. വള്ളം.

നൌകാദണ്ഡം. s. An oar or paddle. കഴുക്കോൽ, തുഴ.

നൌതാൎയ്യം. adj. Navigable.

ന്യക്ക, &c adj. 1. Short, dwarfish. 2. low, contemptible, base 3. slow, lazy.

ന്യഗ്രോധം. s. 1. The Indian fig tree. പേരാൽ. 2. a fathom measured by the arms extended. ഒരു മാറളവ്.

ന്യഗ്രോധി. s. A plant. എലിച്ചെവിയൻ.

ന്യങ്കു. s. A deer. കരിമാൻ.

ന്യസനം. s. 1. A deposit, a pledge. പണയം. 2. depositing, pledging, delivering, presenting. വെക്കുക. 3. deserting, abandoning. ഉപേക്ഷിക്കുക.

ന്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To place, to deposit, to deliver വെക്കുന്നു. 2. to touch. തൊടുന്നു.

ന്യക്ഷം. adj. 1. Whole, entire. എല്ലാം. 2. low, inferior. ഹീനം.

ന്യാദം. s. Food. ഭക്ഷണം.

ന്യായക്കാരൻ. s. 1. One who is just upright, moral, &c. 2. a lawyer. 3. a logician. 4. a judge, a justice.

ന്യായക്കേട്. s 1. Injustice, wrong. 2. unreasonableness. 3. Immorality. 4. impropriety.

ന്യായദാതാവ്. s. 1. A low-giver. 2. a judge.

ന്യായപ്രമാണം. s. The law, the law-book.

ന്യായബോധിനി. s. One of the treatises containing the rules of reasoning.

ന്യായമാൎഗ്ഗം. s. 1. A just or proper way. 2. proper conduct.

ന്യായം. s. 1. Justice, equity. 2. law, a rule. 3. morality, the 'Nyaya' doctrine, a sort of Aristotelian system of philosophy. 4. a reason or cause. 5. logic. 6. claim, right. 7. propriety, fitness. adj. 1. Right, proper, fit, just. 2. reasonable. ന്യായം കേൾക്കുന്നു, To hear a matter or cause, to inquire into it, to attend to a cause, to do justice. ന്യായം പറയുന്നു, 1. To claim 2. to speak what is right, proper, reasonable, just. 3. to show cause or reason.

ന്യായവിധി. s. Judgment, decree. ന്യായവിധിയുടെ ദിവസം. The day of judgment. ന്യായം വിധിക്കുന്നു, To judge, to decide.

ന്യായവിരോധം. s. Injustice, wrong, perversion of justice. adj. Contrary, or against justice, right, &c.

ന്യായവിസ്താരം. s. The practice of the courts or civil and criminal law, judicial procedure administrative justice, as the examination of evidence, investigation, &c.

ന്യായശാസ്ത്രം. s. 1. Jurisprudence, a law-book. 2. a treatise on logic.

ന്യായശാസ്ത്രി. s. A logician, a follower of the 'Nyaya doctrine'.

ന്യായസിദ്ധാന്തമഞ്ജരി. s. A treastise on logic.

ന്യായസ്ഥലം. s. The court or hall where justice is administered, a court of justice.

ന്യായാധിപതി. s. A judge, a justice.

ന്യായാസനം. s. A judgment seat, a bench of justice.

ന്യായ്യം, &c. adj. Just, right, proper, fit, s. A place.

ന്യാസം. s. A pledge, a deposit. പണയം.

ന്യുംഖം. s. 1. Six-fold repetition of the triliteral name of GOD. 2. the 'Sama Veda'. സാമവേദം. adj. Pleasing, agreeable. ഇഷ്ടമുള്ള.

ന്യുബ്ജം, &c. adj 1. Crooked, hump, backed. കൂനുള്ള. 2. looking downwards. കുനിഞ്ഞ. 3. bent, crooked. വളഞ്ഞ.

ന്യൂനത s. 1. Blameableness, vileness, despicableness. നിന്ദ്യത. 2. defectiveness, deficiency. കുറവ്.

ന്യൂനം, &c. adj. 1. Blameable, vile, wicked, despicable നിന്ദ്യം. 2. less, defective, deficient. കുറവുള്ള.

നൃകരോടിമാലി. s. A name of SIVA: as ornamented with a garland of human skulls. ശിവൻ.

പ

പ. The twenty first consonant in the Malayalam alphabet It is a labial; in the beginning of a word it is commonly pronounced as the letter, 'P' and in the middle of a word, when single, it is pronounced as 'B', as in കൊമ്പ്, &c.

പക. s. 1. Hatred, hate, hostility, enmity. 2. revenge. 3. family revenge. 4 incompatibility, disagreement, പകമീളുന്നു, To revenge, to avenge, to retaliate.

പകപ്പ്. s. 1. Distance, disagreement. opposition. 2. variance, dissention, disunion, coolness. 3 hostility, hating

പകരം. part. Instead of, for, in exchange, equally. പകരം ചെയ്യുന്നു, 1. To revenge, to avenge, to retaliate. 2. to recompense, to repay, to retribute. പകരം വീട്ടുന്നു, To recompense, to retaliate, to revenge. പകരമാക്കുന്നു, To substitute. പകരം കൊടുക്കുന്നു, To give an equivalent. പകരം പോക്കുന്നു, To

revenge, to avenge. പകരത്തിനുപകരം ചെയ്യുന്നു, To recompense, to render like for like, to retaliate.

പകരി. s. A kind of fish.

പകരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. 1. To pour, to pour out, to shed. 2. to pour from one vessel into another. 3. to change in colour, &c. 4. to exchange, to barter. 5. to go from one place to another. 6. to send, carry or distribute provisions to another. 7. to mix, to unite. 8. to alter, to change. 9. to infect, or be infectious. പകരുന്ന വ്യാധി, An infectious disease. പകൎന്നുവെക്കുന്നു, To pour from one vessel in to another. പകൎന്നുമാറുന്നു, To exchange, to barter. പകൎന്നുപിടിക്കുന്നു, 1. To be infected by a disease. 2. to pass from one place to another. as fire, &c.

പകൎച്ച. s. 1. Barter, exchange. 2. pouring out. 3. pouring from one vessel into another. 4. changing colour. &c. 5. passing or going from one place to another. 6. mixing, mixture. 7. sending or taking provisions. 8. infection, infecting. പകൎച്ച വരുത്തുന്നു, 1. To change, to alter. 2. victuals to be brought.

പകൎച്ചക്കാരൻ. s. One who carries or distributes victuals.

പകൎത്തൽ. s. Copying, transcribing.

പകൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. c. 1. The causal form of പകരുന്നു in all its meanings. 2. to copy, to transcribe. പകൎത്തിക്കൊടുക്കുന്നു, To take and give a copy. പകൎത്തെടുക്കുന്നു, To take a copy, to transcribe.

പകൎപ്പ്. s. A copy of any writing, &c.

പകൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To get copied or transcribed.

പകലാമ്മാർ. adv. In the day time, early in the day.

പകലെ. adv. In the day time, by day.

പകലോൻ. s. The sun, the ruler of the day. ആദിത്യൻ.

പകൽ. s. Day; day time. പകലും രാവും. Day and night. adv. In the day, by day. പകൽതോറും. Every day.

പകവീഴ്ച. s. Revenge, retaliation.

പകരം. s. The name of the letter പ.

പകിട. s. An ace upon a die; one, in games, die, dice. പകിടകളിക്കുന്നു, To play at dices or with dice.

പകിടകളി. s. The game of dice.

പകിടി. s. 1. Cheating, roguery, fraud, deluding. 2. the jaw. പകിടി പറയുന്നു, To cheat, to utter deceit.

പകിടിക്കാരൻ. s. A cheat, a rogue, a fraudulent man.

പകിട്ട്. s. Deceit, fraud. 2. charm, fascination.

പകിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To deceive, to delude one by threatening, ostentation, flattery.

പകുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To divide, to distribute into parts, to share, to portion out. പകുത്തുകൊടുക്കുന്നു, 1. To part, to share. 2. to distribute. പകുത്തുമേടിക്കുന്നു, To take a share, to partake. പകുത്തു പിരിയുന്നു, To divide and separate.

പകുതി. s. 1. A share, a portion; a part. 2. division, sharing, distributing into shares.

പകുപ്പ്. s. 1. The act of distributing. 2. dividing into shares or portions. 3. a section. 4. a part, a portion.

പകുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to divide or share.

പകെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hate, to detest, to abhor.

പക്കം. s. A side.

പക്കക്കാരൻ. s. 1. An inferior servant of a 'rajah'. 2. one who eats with the inferior servants.

പക്കക്കൂളൻ. s. Condiment or 'curry' for the inferior servants of a 'rajah'.

പക്കച്ചോറ്. s. Food or rice given to the inferior servants of a 'rajah'.

പക്കണം. s. The residence of low and outcast tribes. കാട്ടാളപ്പുര.

പക്കത്തുഭക്ഷണം s. Food of a "raja's" inferior servants.

പക്കം s. 1. A lunar day, a phasis of the moon. 2. victualling to the inferior servants of a 'rajah' or great personage.

പക്കൽ. postpos. Near to, by, with. part. By, with. പക്കലിരിക്കുന്നു, To be at hand.

പക്കീരി. s. A Mahomeden 'Fakeer', a mendicant beggar.

പക്തി. s. Cooking, maturing, ripening. പാചനം.

പക്വത. s. 1. Maturity, ripeness. 2. experience. 3. opportunity, fitness, propriety.

പക്വമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To become mature, or ripe: to ripen; to be of mature age. 2. to be cooked. 3. to be accomplished, to be brought to a settlement.

പക്വമാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To cause to ripen, to bring to maturity. 2. to cook, to dress victuals, &c. 3. to bring any thing to a proper settlement.

പക്വം, &c. adj. 1. Ripe, mature. 2. dressed, cooked. 3. fit or use; fit, convenient. 4. matured by art or by nature.

പക്വാശയം. s. The lower part of the stomach.

പങ്ക്. s. 1. A part, portion, share, lot, dividend. 2. party, side. പങ്കിടുന്നു, പങ്കുവയ്ക്കുന്നു, To distribute in shares to divide, to portion, or form shares. പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. To distribute, to divide.

പങ്കജബന്ധു. s. The sun. ആദിത്യൻ.

പങ്കജം. s. A lotus as produced in wet soil. താമര.

പങ്കജയോനി. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കജശരൻ. s. A name of the Indian Cupid. കാമൻ.

പങ്കജസംഭവൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കജാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പങ്കജേക്ഷണൻ. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a beautiful man. സുന്ദരൻ.

പങ്കജോത്ഭവൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കപ്പാട്. s. Bodily suffering, affliction, pain, oppression, &c., disgrace പങ്കപ്പാടേല്ക്കുന്നു, To suffer, to endure affliction, oppression. &c., to suffer ignominious treatment. പങ്കപ്പാടുചെയ്യുന്നു, To afflict, to oppress, to vex

പങ്കം. s. 1. Mud, mire, clay, dirt, uncleanliness. ചെളി. 2. sin പാപം. പങ്കംപിരളുന്നു, To dirty, to smear with mud, &c.

പങ്കാൻ. s. A kind of paddle, or oar.

പങ്കായം. s. A kind of paddle, or oar.

പങ്കിടൽ. s. Sharing, distributing, dividing.

പങ്കിലം. adj. Dirty, muddy. ചെളിയുള്ള. s. A canoe, a boat. തോണി.

പങ്കുകാരൻ. s. 1. A partner, a partaker, a sharer, a shareholder. 2. a co-heir.

പങ്കുവിതം. s. Share and share alike.

പങ്കേരുഹം. s. A lotus. താമര.

പംക്തി. s. 1. A line, a row, a range. വരി. 2. a sort of metre, a stanza of four lines, each line consisting of ten syllables. പത്തക്ഷരംകൂടി നാലുവരിയുള്ള ശ്ലോകം. 3. the number ten (in composition).

പംക്തികണ്ഠൻ. s. One who has ten heads, a name of RAVANA. രാവണൻ.

പംഗു. adj. Lame, crippled, halt. s. 1. One who was lost his legs. ഇരുകാൽമുടവൻ. 2. a name of the planet SATURN. ശനി.

പചം. s. Gooking, dressing, ripening. പാകം.

പചനം. s. Dressing victuals, cooking, maturing, &c. പാകം.

പചംപചാ. s. A species of curcuma, 'Curcuma Zanthorhizon. മരമഞ്ഞൾ.

പചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bake, to cook, to dress victuals, to mature. പാകംചെയ്യുന്നു. v. n. 1. To be cooked, matured, ripened, 2. to digest. ദഹിക്കുന്നു.

പചിതം. adj. Baked, dressed. cooked; matured. &c. പാകംചെയ്യപ്പെട്ടതു് ദഹിക്കപ്പെട്ടതു്,

പച്ച. s. 1. Green, the colour; greenness. 2. rawness. 3. an emerald. 4. a plant, a species of basil 5. any indelible mark or figure punctured or 'tatooed' into the skin. adj. 1. green, or unripe 2. tender, young. 3. fresh, new. 4 raw, crude. 5. unboiled. 6. foolish, ignorant, green. 7. protection, support. 8. property. 9. strength, vigour. 10. profit, benefit, advantage.

പച്ചക്കച്ചോലം. s. A kind of perfume in its green state. See കച്ചോലം.

പച്ചക്കർപ്പൂരം. s. Crude camphor.

പച്ചക്കലം. s. An earthen pot unburnt.

പച്ചക്കല്ല്. s. An emerald.

പച്ചക്കാ. s. Green or unripe fruit.

പച്ചച്ചായം. s. Green colour, green paint.

പച്ചച്ചെമ്പ്. s. Pure copper.

പച്ചടി. s. A kind of seasoning, or dish, made of vegetables mixed with tamarind juice, salt, chillies, &c.

പച്ചനിറം. s. Green colour. adj. Of a green colour.

പച്ചപ്പട്ട്. s. Green silk or cloth.

പച്ചപ്പയർ. s. A small species of pulse or lentil termed 'green gram, or Phasecolus radicatus mungo.'

പച്ചപ്പരമാൎത്ഥി. s. A fool, a simpleton. ഭോഷൻ.

പച്ചപ്പാൽ. s. New or fresh milk.

പച്ചപ്പുല്ല്. s. Young grass.

പച്ചപ്പുഴ. s. Civet or musk from the civet cat.

പച്ചപ്പൊട്ട്. s. Green and indelible marks or figures, punctured into the skin of the forehead or other parts of the body.

പച്ചപ്രാവു°. s. A green or wood pigeon.

പച്ചമണ്ണ°. s. Fresh or new earth.

പച്ചമത്സ്യം, or പച്ചമീൻ. s. Fresh fish, in opposition to salt fish.

പച്ചമാങ്ങാ. s. An unripe Mango.

പച്ചമാംസം. s. Raw flesh, not cooked.

പച്ചയിറച്ചി. s. Raw flesh or meat not yet cooked.

പച്ചരി. s. 1. Rice freed from the husk without previous maceration. 2 rice not well boiled.

പച്ചവടം. s. 1. A warm cloth or blanket. 2. an upper or outer garment. 3. a pair of cloths or two garments of one kind.

പച്ചവെള്ളം. s. Fresh water, in opposition to boiled.

പച്ചശരീരം s. The body of a woman lately delivered of a child.

പച്ചിരിമ്പു°. s. 1. Crude or unwrought iron. 2. soft iron. pure iron.

പച്ചില. s. 1. A green leaf: medicine of simples. 2. the name of a tree തമാലം.

പച്ചിലനിരുള്ളി. s. A green onion.

പച്ചിലപ്പാമ്പു°. s. A green snake dwelling in trees; a whip snake.

പച്ചിലപ്പെരുമാൾ. s, A medicinal plant.

പച്ചിലമരം. പച്ചിലവൃക്ഷം. s. The name of a tree noted for bearing dark flowers, 'Xanlhocymus pictorius. (Rox) See തമാലം.

പച്ചോടം. s. See പച്ചവടം.

പച്ചോന്തു°. s. A chamelion.

പഞ്ച. adj. In composition only, Five. അഞ്ചു° s. A corn field.

പഞ്ചകം. adj. Five; relating to five, made of five, bought with five, &e. s. A field of battle യുദ്ധഭൂമി.

പഞ്ചകല്യാണി. s. A horse whose four feet and forehead are white.

പഞ്ചകോണം. s. A 'pentagon,' or figure of five angles.

പഞ്ചകോലം. s. The aggregate of five spices.

പഞ്ചകോശം. s. The five properties or modes of productive or generative power, viz. 1. The mode or state of the increase and decline of the body; 2. the state or mode in which life or the vital power is active in the different parts or members of the body; 3. the mode in which knowledge is obtained by the sensual organs in connexion with the mind, wheu at the same time a thing is admitted or refused so as the senses represent it: 4. the mode in which reason in connexion with the senses is operating, whereon a right knowledge and understanding is the result; 5. the mode in which insensibility is produced by excessive joy, ecstacy.

പഞ്ചഗവ്യം. s. The five articles derived from a cow, viz. milk, curds clarified butter, cow's urine, and cow dung.

പഞ്ചഗുപ്തം. s. A turtle or tortoise, as having its five members hidden by it's shell. ആമ.

പഞ്ചജനൻ s. Man in general; a man, as composed of five elements. മനുഷ്യൻ.

പഞ്ചത. s. 1. Death, dying; as being the dissolution of the five elements. മരണം. 2. the nature or condition of five 3. the five elements collectively.

പഞ്ചതന്ത്രക്കാരൻ. s. A crafty, cunning person, a cheat.

പഞ്ചതന്ത്രം. s. The name of a book of popular tales or fables.

പഞ്ചത്വം s. 1. Death. മരണം. 2. the state or being of five. 3. the co-existence of the five elements. പഞ്ചത്വംപ്രാപിക്കുന്നു, To die. മരിക്കുന്നു.

പഞ്ചദശ. adj. Fifteen or fifteenth, 15.

പഞ്ചദശി. s. The fffteenth lunar day of either the dark, or bright, fortnight.

പഞ്ചധാ. ind. In five ways, five-fold. അഞ്ചുവിധം.

പഞ്ചനഖം. s. 1. A tiger. കടുവ. 2. an elephant. ആന. 3. a tortoise. ആമ. 4. an iguana. ഉടുമ്പു°. lit 'five clawed.'

പഞ്ചനിംബം. s. The five parts of the 'Nimb or Margosa' tree, viz. the flowers, fruit, leaves, bark, and root. വേപ്പിന്റെ സമൂലം.

പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാർ. s. The five 'Pandu' princes.

പഞ്ചപാതകം. s. The five capital vices; viz. Murder, കൊല; theft, മോഷണം, drinking intoxicating liquors, മദ്യപാനം; lust or carnal desire, കാമം; falsehood, ഭോഷ്ക°.

പഞ്ചപാത്രം. s. 1. Five plates collectively. 2. 2. a small metal vessel in the form of a tumbler.

പഞ്ചപാപി. s. A very wicked man. മഹാദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചപുച്ഛം. s. Respect, reverence. പഞ്ചപുച്ഛമടക്കുന്നു, To be respectful or show respect or reverence.

പഞ്ചപ്രാണൻ. s. The five vital airs in the body.

പഞ്ചപ്പാട്ട്. s. See പഞ്ഞപ്പാട്ട്.

പഞ്ചബാണൻ. s. The Hindu Cupid. കാമൻ.

പഞ്ചഭദ്രൻ. s. A horse with five auspicious marks; or spotted on the chest, back, face and flanks. ലക്ഷണമുള്ള കുതിര.

പഞ്ചഭൂതം. s. The five elements, viz. Earth, fire, water, air and æther.

പഞ്ചഭൂതാത്മകം. s. The body. ദേഹം.

പഞ്ചഭൂതി. s. The five elements collectively see പഞ്ചഭൂതം.

പഞ്ചമൻ. s. 1. The fifth man. അഞ്ചാമൻ. 2. an outcast, a 'Paria,' as not belonging to any of the four 'Hindu' tribes.

പഞ്ചമം, &c. adj. Fifth. s. 1. The seventh musical note; see പഞ്ചമരാഗം. 2. one of the Ragas' or modes of music.

പഞ്ചമംപഴക്ക. s. A drug.

പഞ്ചമരാഗം. s. One of the 'Ragas' or modes of music, one of the seven musical notes; the seventh called 'Panchama,' from being said to be formed by air drawn from five places, viz. the navel, the thighs, the heart, the throat and the forehead.

പഞ്ചമഹാപാതകൻ. s. A very wicked man, one who is guilty of the five capital vices. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചമഹാപാതകം. s. The five capital vices, viz. Murder, കുല; theft, മോഷണം; drinking intoxicating liquors മദ്യപാനം; lust or carnal desire, കാമം; falsehood, ഭോഷ്ക്ക്.

പഞ്ചമഹാപാപി. s. A very wicked man. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചമഹായജ്ഞം. s. The five great sacrifices or oblations of the 'Hindus,' or the worship of spirit, progenitors, gods, the ,Vedas,' and mankind, by offerings of perfumes and flowers obsequial rites oblations of fire, the study of the 'Vedas' and hospitality.

പഞ്ചമി. s. The fifth lunar day of either the dark, or bright, fortnight.

പഞ്ചമൂലം. s. An assemblage of five medicinal roots.

പഞ്ചം. s. 1. Scarcity, famine. 2. any thing composed of five parts.

പഞ്ചരത്നം. s. The five precious stones.

പഞ്ചരപ്പ്. s. A vessel.

പഞ്ചലവണം. s. The aggregate of five salts.

പഞ്ചലക്ഷണം. s. A 'Purana,' or mytholgical poem. പുരാണം.

പഞ്ചലോഹം. s. 1. A metallic alloy or mixture of five metals, viz. Copper, brass, tin lead, and iron 2. the aggregate of five metals, viz Gold, silver, copper iron and lead. പൊൻ, വെള്ളി, ചെമ്പ്, ഇരിമ്പ്, ഈയം, എന്നിവ കൂടിയതു്.

പഞ്ചവക്ത്രൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.

പഞ്ചവർണ്ണം. s. Five colours, viz Black, white, red, green, yellow.

പഞ്ചവാദ്യം, s. Five kinds of musical instruments collectively.

പഞ്ചവിംശതി adj. Twenty five. 25.

പഞ്ചശരൻ. s. CAMADEVA, the Indian Cupid. കാമൻ.

പഞ്ചശാഖ. s, The hand. കൈപ്പടം.

പഞ്ചശിഖ. s. Five locks of hair left on the head by Turks.

പഞ്ചസാര. s. Sugar.

പഞ്ചസുഗന്ധകം. s. The aggregate of five aromatic vegetable substances, viz Cloves, nutmeg, camphor, aloe-wood and 'Caccola.'

പഞ്ചസ്നേഹം. s. Five sorts of oil collectively, viz. Sesamen oil, നല്ലെണ്ണ. butter oil, നെയ്. castor-oil, ആവണക്കെണ്ണ margosa oil വേപ്പെണ്ണ., hog's lard, പന്നിനെയ്.

പഞ്ചാഗ്നി. s. 1. A collection of five fires, amidst which a devotee performs penance during the summer season, or four fires lighted severally to the north, south, east and west and the sun over head. 2. a collection of four persons and fire.

പഞ്ചാംഗം. s. An almanac, or calendar, as specifying five different things; viz. the lunar day, the day of the week, the constellation, the conjunction of the planets, and the 'Curcina' of which there are eleven.

പഞ്ചാംഗുലം. s. The castor oil plant; it's leaves having five finger-like lobes. ആവണക്ക്. adj. Measuring five fingers, (wood, &c.)

പഞ്ചാങ്കുരം. s. Five kinds of sprouts.

പഞ്ചാനനൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.

പഞ്ചാമൃതം. s. The aggregate of five articles, viz. Milk, curds, butter. honey, and water. This mixture is used as a bath for 'Hindu' idols.

പഞ്ചായക്കാരൻ. s. An arbitrator; a judge.

പഞ്ചായക്കാർ. s. Arbitrators, mediators judges See പഞ്ചായം.

പഞ്ചായത്തു. s. See പഞ്ചായം. പഞ്ചായത്താക്കുന്നു. To put in arbitration.

പഞ്ചായം. s. Arbitration, or an assembly of five or more persons to settle a matter, by arbitration.

പഞ്ചായവിധി. s, Settlement or decision of a matter by arbitration പഞ്ചായം വിധിക്കുന്നു, To settle or decide a matter by arbitration.

പഞ്ചായവിസ്താരം. s. See പഞ്ചായം.

പഞ്ചായുധൻ, s. A name of the Indian Cupid. കാമൻ.

പഞ്ചായുധം s. Five weapons and insignia of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ആയുധങ്ങൾ.

പഞ്ചാരാധിതപത്രം. s. A bond drawn out in the presence of five persons, viz. the debtor the creditor, the two witnesses, and the writer of the bond. ആധാരം.

പഞ്ചാശൽ. adj. Fifty. അമ്പതു.

പഞ്ചാശം. adj. Fiftieth. അമ്പതാമതു.

പഞ്ചാശയം. s. The palm of the hand. ഉള്ളകൈ.

പഞ്ചാസ്യൻ. s. A name of SIVA ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.

പഞ്ചിക. s. A perpetual commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

പഞ്ചീകരണം. s. The operation of the five elements in the human body, by the varied union of which, according to the 'Tatwa' system of false philosophy different operations or acts of mental faculties, or corporeal powers, are considered to be effected.

പഞ്ചേന്ദ്രിയം. s. The five organs of sense, the eye, ear, nose, tongue, and skin.

പഞ്ജരം s 1. A cage, an aviary; a dove-cot. പക്ഷിവളൎത്തുന്ന കൂടു. 2. the ribs. വാരിഎല്ലു 3 the body. ശരീരം. 4. a skeleton. അസ്ഥിക്കൂടു.

പഞ്ജി. s, 1. The ball or whisp of cotton from which thread is made. നൂല്പാൻ വച്ച പഞ്ഞി 2. a journal, a register നാൾവഴി. 3. an anlmanac പഞ്ചാംഗം.

പഞ്ഞക്കാരൻ. s. One who is poor, indigent, needy, a beggar.

പഞ്ഞപ്പാട്ടു s. A beggar's song, great importunity. പഞ്ഞം പാടുന്നു, To use ceaseless importunity, to represent one's case and found solicitation thereon, either truly or falsely.

പഞ്ഞം. s. 1. Famine, dearth, scarcity of corn. 2. poverty. പഞ്ഞം കളയുന്നു, 1. To perform a knid of ceremony of destroying rubbish or of bidding poverty to be gone. 2. to remove poverty by making proper provision.

പഞ്ഞി. s. Cotton wool.

പഞ്ഞിക്കാ. s. The cotton fruit, or pod in which the cotton is produced.

പഞ്ഞിക്കുരു s. Cotton-seed.

പഞ്ഞിനൂൽ s. Thread made of cotton wool, cotton thread.

പഞ്ഞിപ്പാളി. s. A cotton mattress stitched lengthways only.

പഞ്ഞിമരം. s. The cotton tree, especially the silk cotton tree. 'Bombax pentandra'.

പട. s. 1. War, battle, fight. 2. an army. 3. quarrel, dispute. 4. pavement, paving. 5. a course or layer of bricks in a wall, and in the lining of a well. 6. a step. 7. a lump a heap. പടയെടുക്കുന്നു To prepare for war, to take the field. പടകേറുന്നു, To assault, to assail, to storm. പടവിലക്കുന്നു, To put a stop to war. പടവെട്ടുന്നു, To fight, or slay in battle. പടപൊരുതുന്നു, To engage in battle, to fight പടയിളകുന്നു, To go forth to battle. പടയോടുന്നു. To flee or be dispersed in battle, to be defeated, or to flee on account of war.

പടകം s. A camp, an encampment പാളയം.

പടകാരൻ. s. A weaver. നെയ്ത്തുകാരൻ.

പടകുടി. s. 1. The lines of soldiers a camp. 2. a tent.

പടകൂടുന്നു. ടി, വാൻ. v. a. To unite in battle, to fight.

പടക്കുട്ടി. s. The name of a snake.

പടക്കൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. c. 1. To cause to fight. 2. to bring together, to conduct an army.

പടകേറ്റം. s. Assault, attack.

പടക്കപ്പൽ. s. An armed ship, a man-of-war.

പടക്കം. s. A cracker. പടക്കം പൊട്ടുന്നു, A cracker to go off. പടക്കം കൊളുത്തുന്നു, പടക്കം കത്തിക്കുന്നു, പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നു, To fire a cracker.

പടക്കളം. s. A field of battle.

പടക്കുതിര. s. A troop horse.

പടക്കുന്തം s. A military spear, a lance.

പടക്കൂട്ടം s. A company of armed men, the forces of an army.

പടക്കൊടി. s. A flag a banner, an ensign, a standard, the colours of a regiment.

പടക്കൊട്ട്°. s. A military band.

പടക്കോപ്പ്° s. 1. Accoutrements or habiliments of war. 2. the commisariat of an army.

പടങ്ങ്°. s. A piece of wood put under large timbers, &c., in order to push them along with greater ease, a slip.

പടങ്ങുതടി. s. See the preceding പടങ്ങുവെക്കുന്നു, To place such slip.

പടച്ചട്ട. s. Armour, mail, for the body or breast, an iron cuirass or a thick quilted jacket worn for the same purpose.

പടച്ചരം. s. Rags, old cloth. പഴയവസ്ത്രം.

പടച്ചിലവ്°. s. The expenses of a war.

പടജ്ജനം. s. A company of armed men, forces of an army.

പടത്തക്കം. s. A proper season or time of attack or of engaging in battle. പടത്തക്കം നോക്കുന്നു, To observe such seasonable time of attack.

പടത്തഞ്ചം. s. Posture or position of attack in battle.

പടത്തലവൻ. s. A general, or commander of an army.

പടത്തൊപ്പി. s. A helmet.

പടന. s. A salt-pan, a salt-pit. പടനവാഴുന്നു, To make or manufacture salt.

പടനയുപ്പ്°. s. Manufactured salt.

പടനായകൻ. s. 1. A general, or commander of an army. 2. a leader.

പടനായർ. s. A leader, or commander, of an army.

പടനിരക്കൽ. s. Standing in lines or battle array.

പടനിരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To stand in battle array, to take up a position, to stand in line

പടനിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To set in battle array, to place an army in position or lines.

പടനിൎത്തൽ. s. 1. Arraying of troops. 2. putting a stop to war.

പടനിൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. v. a. 1. To place in battle array. 2. to put a stop to war.

പടനിലം. s. A field of battle.

പടപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To talk much, to be loquacious, to chatter away.

പടപ്പുതടി. s. A weaver's beam.

പടപ്പലിച. s. A war-shield.

പടഭണ്ഡാരം. s. The commisariat of an army.

പടമണ്ഡപം. s. A tent. കൂടാരം.

പടം. s. 1 Cloth, fine cloth വസ്ത്രം. 2. coloured cloth; painted, or printed cloth. 3. a chequered cloth, used as a chess-board 4. a picture. 5. a screen, or curtain of cloth surrounding a tent. 6. the expanded hood of the 'Cobra capell'. 7. the slouge or skin of a snake. 8. a paper kite 9. a painted or variegated cloth serving as the housings of an elephant. 10. the flat part of the hand, or foot. പടംകഴിക്കുന്നു, To cast the skin as a snake പടംവിരിക്കുന്നു, 1. To spread a cloth. 2. to expand the hood as a serpent. പടംവരെക്കുന്നു, To make out the squares of a chess-board, &c.

പടയണി. s. Battle array, military array.

പടയാളി. s. A soldier.

പടയോട്ടം. s, Fleeing in battle or on account of war; dispersion of an army, defeat.

പടരുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. n. 1. To spread, as trees or plants. 2. to extend; to grow large as a ring-worm, &c., in any part of the body. 3 to spread abroad, to diffuse as odour or scent. 4. to be diffused abroad or pervaded.

പടറ്റി. s. Common plantains.

പടൎച്ച. s. Spreading, extension, diffusion, pervading.

പടൎത്തുന്നു,ൎത്തി,വാൻ. v. a. To spread or make spread, to train plants.

പടൎപ്പ്°. s. 1. Spreading, extension. 2. a bush, a thicket.

പടല. s. 1. A part of a bunch of plantains having the form of a comb. 2. an assembly.

പടലപ്രാന്തം. s. The edge of a thatch. ഇറമ്പ്°.

പടലം. s. 1. A cataract, a film over the eyes. നേത്രരോഗഭേദം. 2. a roof, a thatch. മേവാന്തുള്ളത്°. 3. a heap, a quantity, a number, a multitude. സമൂഹം. 4. a train, a retinue. 5. a book, chapter or section. അദ്ധ്യായം. 6. a flaw in gems.

പടലവിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To spread or branch out as a bunch of plantains.

പടലി s. A heap, a number, a quantity or multitude. കൂട്ടം.

പടവ്°. s 1. A small ship, a vessel. 2. paving. 3 a pavement. 4. laying stones.

പടവലം. s. A small kind of cucumber or gourd, 'Trichosanthes diœca or cucumerina'.

പടവാക്ക°. s. Loquaciousness, loquacity, talkativeness. പടവാപറയുന്നു, To be loquacious, talkative.

പടവാദ്യം. s. A military band.

പടവായൻ. s. A loquacious or talkative person.

പടവാസകം. s. 1. A tent. കൂടാരം. 2. a perfumed powder. സുഗന്ധപൊടി.

പടവാസം. s. A tent. കൂടാരം. 2. a petticoat. അരച്ചല്ലടം.

പടവില്ലു. s. A war bow.

പടവീടു. s. 1. An arsenal, an armoury. 2. a camp, a garrison.

പടവീരൻ. s. A hero.

പടസേന. s. An army.

പടഹധ്വനി. s. The sound of the kettle or war drum.

പടഹം. s. A kettle drum; a war drum or one used in battle. പടഹമടിക്കുന്നു, To beat a war drum.

പടറി. s. A plantain tree in general.

പടറിക്കാ. s. Green plantains.

പടാക. s. A flag; a banner. കൊടിക്കൂറ.

പടാച്ചി. s. 1. Coaxing, wheedling, flattery. 2. threatening, frightening, menace. പടാച്ചി പറയുന്നു, 1. To coax, to flatter. 2. to threaten, to frighten, to meance.

പടാച്ചിക്കാരൻ. s. 1. A coaxer, a flatterer. 2. a menacer.

പടി. s. 1. A stair, a stair-case, a step. 2. a measure of quantity, a 'seer'. 3. a weight for weighing gold. 4. a weight in general. 5. a sill of a door. 6. an extra daily allowance for travelling on distant service, 'Batta'. 7. a gate or gateway. 8 a bench. 9. a seat or plank in a boat. 10. the wooden boards used as backs for a palmira leaf book. 11. a piece of wood used to sharpen iron pens on. 12. a part of a neck ornament. 13. a time, term. 14 a house. (honorific.) 15. the edge of a 'Verandah' 16 the upper or lower beam of a wooden partition. 17. an outer door. 18. degree, station, step. 19. regulation, rule, agreement. part 1. According to, in order to, that, so that. 2. much, exceedingly.

പടിക്കക്കാരൻ. s. A person who carries a spittoon.

പടിക്കം. s. A spitting pot, a spittoon.

പടിക്കൽ. adv. At the gate or door.

പടിക്കാരം. s. Alum.

പടിക്കാൽ. s. A gate post or pillar.

പടിക്കപാതി. s. The half of a debt, loss, gain, &c.

പടിഞ്ഞാറു. s. The west.

പടിഞ്ഞാറുകിഴക്കു or കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു. s. Longitude.

പടിഞ്ഞാറൻകാറു. s. The west wind.

പടിഞ്ഞാറെ, പടിഞ്ഞാറെറ. adj. Western, occidental.

പടിഞ്ഞാറോട്ടു, പടിഞ്ഞാട്ടു. adv. westward.

പടിത്തം. s. Learning, reading, study, instruction.

പടിത്തരം. s. Order, general rule, conduct.

പടിപ്പുര. s. A building over a gateway.

പടിയരഞ്ഞാൺ. s. A female zone or girdle made of gold, silver, &c.

പടിയളക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To bestow, or measure out daily sustenance in grain.

പടിയളവു. s. Measuring out daily sustenance in grain.

പടിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to lie down, as elephants.

പടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To become habitual by learning or exercise. 2. to be brought into order. 3. to lie down, said of elephants. 4. to die, also said of elephants പടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു 1. To kneel on one knee. 2. to be habituated by practice. പടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു, To lie dead.

പടിയേററം s. Crowning the 'Rajah' of Travancore.

പടിയോല. A written agreement, a general rule of conduct, regulation.

പടിവാതിൽ. s. An outer gate.

പടു. s. 1. A particular sort of cloth; coarse thick cloth, canvass. രട്ടുവസ്ത്രം. 2. a pill, ഗുളിക.

പടീയസു. adj. Very clever or able.

പടീയസി. s. A very clever or able woman. സമൎത്ഥ.

പടീയാൻ. s. A clever man. സമൎത്ഥൻ.

പടീരം. s. 1. Sandal wood. ചന്ദനം. 2. perfume.

പടു adj. 1. Clever, dexterous, skilful. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. 2. diligent. ജാഗ്രതയുള്ള. 3. smart. sharp. ചൊടിപ്പുള്ള 4. hale, healthy. സുഖമുള്ള. 5. blown, expanded. വിടൎന്നപ്പെട്ട. 6. cruel, ferocious, unmerciful, unfeeling. ദയയില്ലാത്ത. 7. harsh, contumelious, (speech. &c.)8. spontaneous. 9. unprofitable, useless. s. 1. A small kind of cucumber, 'Trichosanthes diœca. പടോലം. 2. salt. ഉപ്പു.

പടുകിണർ. s. A blind well.

പടുകുഴി. s. A pit-fall, a pit, a natural chasm

പടുക്ക. s. A bed, or place for females to lie on at certain seasons.

പടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v a. To build stones, &c. പടുത. Clevernss, dexterity. സാമൎത്ഥ്യം.

പടുതാമര. s. The ring-worm, a disease spreading over the body, as an orbicular lotus leaf.

പടുതി. s. 1. Nature, disposition. 2. state, condition. 3. manner, custom.

പടുതീ. s. A spontaneous fire.

പടുത്വം. s. Cleverness, dexterity. പടുത്വംകാട്ടുന്നു, To show skill or dexterity.

പടുന്നു, or പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ, v. n. 1. To suffer. 2. to be killed in battle or accidentally, to die of small-pox, &c. 3. fo be caught in a net, snare, &c. 4. to occur, to happen. 5. to be entangled. 6. to be. 7. to obtain. All active verbs in Malayalim of whatever de cription, may become passive by adding to the infinitive the different tenses of the verb പടുന്നു, By affixing the same verb to the nominative case of neuter nouns, or to the past verbal participles of neuter verbs, particularly to such as denote any bodily suffering, or mental affection, a compound verb is formed of a neuter signification; as ഭയപ്പെടുന്നു, To fear. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു, To be anxious. തള്ളപ്പെടുന്നു, To be pushed or driven away. പട്ടുകിടക്കുന്നു, 1. To lie in, to fall into, to be involved 2. to lie dead.

പടുപർണ്ണി. s. 1. A medicinal sort of moon plant, 'Ericyne panniculata. എരിമക്കള്ളി, എരിമത്താളി, 2. the large flowered Bryony, 'Bryonia grandis'. (Lin.)

പടുമൻ. s. One who is inexpert, unskilful awkward, clumsy.

പടുമപ്പണി. s. Clumsy or awkward work

പടുമുട്. s. Any plant of spontaneous growth.

പടുവൻ. s. A small uleer,

പടുവൻനീര്. s. A cutaneous swelling.

പടുവിത്ത്. s. Seed of spontaneous growth, corn or seed fallen on the ground and taking root.

പടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a, 1. To offer boiled rice, or meat to an idol. 2. to serve up and distribute meat.

പടപ്പ്. s. 1. Offering boiled rice or meat to an idol. 2. serving out or distributing meat.

പടേണി. s. A 'procession,' show.

പടോലകം. s. See the followlng.

പടോലം. s. A small kind of cucumber, 'Trichosanthes diœca'.

പടോലിക. s. A small cucubmer, 'Trichosanthes diœca; ചെറുക്കമ്മട്ടി. It is also applied to 'Luffa acutangula. പീച്ചി.

പട്ട്. s. 1. Silk. 2. silk-cloth. 3. sackcloth made of Indian hemp. 4. soil sufficiently light and dry for being worked. പട്ടുപണി. Working light and dry soil.

പട്ട s. 1. A streak or stripe. 2. a peon's belt or sash. 3. a full grown leaf of the coca-nut, betel-nut or palmira tree. 4. the rind or back of a tree.

പട്ടക്കാരൻ. 1. A priest, one invested with a high office or dignity. 2. a peon.

പട്ടച്ചാവൽ s. A kind of bird supposed to be a sort of pheasant.

പട്ടച്ചോമതിരി. s, A judge or arbitrator among the Brahmans.

പട്ടട. s. 1. A funeral pile. 2 a place where dead bodies are burnt or buried. പട്ടടകൂട്ടുന്നു, To make a funeral pile.

പട്ടണക്കാരൻ. s. A citizen.

പട്ടണം. s. A city, a large town.

പട്ടണവാസി. s. A citizen, an inhabitant of a town.

പട്ടത്താനം. s. A certain offering or ceremony of expiation performed by the 'rajahs' of Malabar. പട്ടത്താനംകഴിക്കുന്നു, To perform such offering

പട്ടദേവി. s, A queen.

പട്ടൻ s. A titular name given to a class of Brahmans; one versed in philosophical systems.

പട്ടപ്പേർ. s. The title or name of a dignity.

പട്ടം s. 1. Ordination, a high office or dignity. 2 a diadem, a turban. 3 the tonsure. 4 a side, a rhomb in polished gems. 5. a fold in a folding door. 6. cloth. 7 the forehead 8. an ornament for the forehead. പട്ടമേലുന്നു, 1. To receive ordination, to be ordained. 2 to attain any high office or dignity; to be made king. പട്ടംകെട്ടുന്നു, To crown; to invest one with a high dignity or office, to make one king: to appoint one to any high office or dignity, civil or ecclesiastical. പട്ടംവെട്ടുന്നു, To perform the ceremony of tonsure. പട്ടംകൊടുക്കുന്നു. To ordain

to a sacred office. പട്ടംപിഴകുന്നു. To be divested of any high office. പട്ടംപിഴക്കുന്നു, To remove 'one' from office or dignity; to deprive 'one' of it. പട്ടമിടുന്നു, 1. To cut and polish gems. 2. to form any thing with sides or squares.

പട്ടയം. s. A title deed, a 'Patta, a lease, or written document given to ryots, cultivators, &c.

പട്ടർ. s. A titular name given to a foreign Brahman.

പട്ടവസ്ത്രം. s. A robe, or gown, of state.

പട്ടാങ്ങ്. s. Truth. പട്ടാങ്ങ്പറയുന്നു, To speak truth.

പട്ടാണി. s. 1. A 'Patan'. a class of Mahomedans or 'Moormen'. 2. a Mogul soldier.

പട്ടാപ്പകൽ. ind. Mid-day, noon-day, broad-day-light.

പട്ടാഭിഷിക്തൻ. s. One who is invested with a high office or dignity.

പട്ടാഭിഷേകം. s. The coronation of a king, or installation of any one by means of unction or bathing; inauguration, installation. പട്ടാഭിഷേകം കഴിക്കുന്നു, To perform the ceremony of coronation, installation or inauguration.

പട്ടാംബരം. s. A robe, or gown, of state. പട്ടവസ്ത്രം.

പട്ടാളക്കാരൻ. s. A soldier.

പട്ടാളം. s. A regiment, a battalion.

പട്ടി. 1. A dog in general. 2. a fold for cattle. 3. a place where slaves stand to receive their hire. 4. a sheep fold. 5. a vicious or restiff horse. adj. Weak, cowardly. ബലമില്ലാത്ത, ശൌര്യമില്ലാത്ത.

പട്ടിക. s. 1. A lath; a shingle; a reaper, a small rafter. 2. the description of a person. 3. a written list of names. 4 a written list of abuses committed by public servants.

പട്ടികയാണി. s. A nail for laths.

പട്ടികയോട്. s. Flat tiles.

പട്ടികാ, or പട്ടി. s. Red 'Lod'h, a tree from the bark of which an astringent infusion is prepared which is used to fix the colour in dyeing; the red species of Lod'h, 'Symplocos racemosa. ചുവന്നപാച്ചോറ്റി, മലങ്കമുകം.

പട്ടിക്കാട്. s. The name of a place.

പട്ടിക്കുതിര. s. A mischievous, untrained, or restiff horse.

പട്ടിച്ചി. s. A bitch.

പട്ടിച്ചെവി. s. A plant, 'Acrostichon arifolium.

പട്ടിണി. s. Hunger, want, starvation, fasting want or privation of food. പട്ടിണികിടക്കുന്നു, പട്ടിണിയായിരിക്കുന്നു, To be without victuals, to be in want of food, to starve or be in a state of starvation, to be hungry and fasting.

പട്ടിപ്പടി. s. The gate of a fold.

പട്ടിപ്പുലി. s. A small cheater or leopard.

പട്ടിലൻ. s. A barber of a low class.

പട്ടിലോധ്രം. s. See പട്ടികാ.

പട്ടിൽ. s. A bamboo. 2. a cluster of bamboos growing together.

പട്ടുകച്ച. s. A silk girdle, or sash.

പട്ടുകുട. s. A silk umbrella.

പട്ടുകോസടി. s. A bed or mattress of silk.

പട്ടുചരട്. s. A silk cord.

പട്ടുചേല. s. A silk cloth worn by women.

പട്ടുട. s. A sort of petticoat, worn either by men or women.

പട്ടുടയാട. s. A silk garment.

പട്ടുതലയിണ. s. A pillow made of silk.

പട്ടുനൂൽ. s. 1. Silk thread, raw silk. 2. fine thread.

പട്ടുനൂൽക്കാരൻ. s. 1. One who makes silk thread, a silk weaver. 2. a fine cloth.

പട്ടുനൂൽചണം. s. Linseed, 'Linum usitatissimum (Lin.)

പട്ടുനൂൽപാവ്. s. 1. A silk warp. 2. silk or fine cloth.

പട്ടുപുടവ. s. A silk garment.

പാട്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grow thick and long as stems of corn on rich ground but producing little crop.

പാട്ടേരി. s. A judge or learned man among the Brahmans.

പാട്ടോല. s. 1. A royal edict. 2. public records of a government, town, temple, &c. 3. a monthly abstract of the accounts current of receipts and disbursements. പാട്ടോല എഴുതുന്നു, To write an abstract account of monthly receipts and disbursements.

പാട്ടോലക്കാരൻ. s. 1. A recorder. 2. a public accountant.

പാട്ടോലമേനവൻ. s. 1. A recorder. 2. a public accountant.

പട്ടോലിക. s. A title deed, a 'Patta,' a lease, &c. പട്ടയം.

പഠനം. s. Learning, studying, reading.

പഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To learn, to study, to read, to peruse, to recite.

പഠിതം. adj. Learned, studied, perused. പഠിക്കപ്പെട്ടതു്.

പഠിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To teach, to instruct.

പണത്തൂക്കം. s. A 'fanam's weight.

പണത്തോളം. adv. As large, or as much, as a 'fanam.'

പണനം. s. Sale, selling. വിക്രയം.

പണപരം. s. An astrological term.

പണപ്പലക. s. A board to count 'fanams,' &c. on.

പണപ്രിയം. s. Greediness after money. ദ്രവ്യാഗ്രഹം.

പണമാത്രം. adv. As much as a 'fanam'.

പണമാല. s. A necklace made of gold 'fanams,' or small pieces of gold in the shape of 'fanams'.

പണമിട. s. A 'fanam's' weight.

പണം. s. A 'fanam,' a small coin of gold or silver. 2. money in general. 3 wages, hire. 4. a stake at play, a bet, a wager. 5 gaming, playing. 6. playing with dice. 7. wealth, property. 8. price. 9. a commodity for sale. 10 business.

പണംപിടിച്ച. adj. Valuable, priced.

പണയക്കച്ചീട്ടു്. s. A document given on pawning or mortgaging any thing.

പണയക്കാരൻ. s. A mortgagee, a mortgager.

പണയപ്പാട്ടു്. s. Any thing or article mortgaged, the pawn or pledge.

പണയം. s. 1. Mortgage. 2. a pawn, a pledge. പണയംവെയ്ക്കുന്നു, 1. To mortgage. 2. to pawn, to deposit or put in pledge.

പണവക. s. Cash, money.

പണവം. s. A sort of musical instrument, a a small drum or tabour. നടമിഴാവു്.

പണായ. s. Business, affair, transaction, buying and selling, &c. കാൎയ്യം.

പണായിതം, &c. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു്.

പണാൎപ്പണം. s. Agreement, engagement, contract. ഉടമ്പടി.

പണി. s. 1. Work, business, employment or labour in general. 2. service, office. 3. workmanship. 4. affair, matter. 5. artifice, skill. 6. use, utility. 7. state, condition. 8. act. 9. cheating, roguery, counsel. 10. difficulty. 11. pain, grief. 12. life. പണിതീൎക്കുന്നു, 1. To perform or accomplish any work. 2. to kill. പണികഴിക്കുന്നു, 1. To perform or execute any work 2. to labour hard. 3. to kill. പണിചെയ്യുന്നു, or എടുക്കുന്നു, To work.

പണിക്കത്തി. ss. An artificer's wife.

പണിക്കൻ. s. 1. An artificer in general 2. a titular name among the 'Chagons.'

പണിക്കർ. s. A titular name among the 'Sudras'. 2. a class of people. 3. an astrologer, an enchanter.

പണിക്കാരൻ. s. 1. A workman of any description. 2 a servant. 3. a man or house servant. 4. a skilful man, an artificer. 5. a rogue, a cheat.

പണിക്കുറം s. Defect or fault in any work done. പണിക്കുറം പറയുന്നവൻ, one who finds fault with any work that has been done, said of a supercilious critic whom nothing will please; and who finds fault merely because the doing of any work has not been confided to him. പണിക്കുറം പിഴയ്ക്കുന്നു, To die.

പണിക്കുറ. s. Work not quite finished. പണിക്കുറ തീൎക്കുന്നു, To complete any unfinished work.

പണിക്കൂലി. s. 1. Hire, wages. 2. price of work.

പണിക്കോപ്പു്. s. Workmen's tools.

പണിതം &c. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു്.

പണിതവ്യം. adj. Vendible, fit or intended for sale. വില്പാനുള്ള.

പണിത്തരം. s. 1. Workmanship, any thing made. 2. advice. 3. act. 4. deceit, roguery. 5. device, trick. 6. the mode in which any thing is done.

പണിത്തല. s. A place where work is being done.

പണിപ്പാടു്. s. 1. Workmanship, any thing made. 2. work.

പണിപ്പുര. s. A workshop, a manufactory, &c.

പണിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To take pains, to labour hard. 2. to grieve, to suffer pain or distress.

പണിപ്പെണ്ണു്. s. A lady's maid, a maid servant.

പണിപ്പൊന്നു°. s. Gold ornaments.

പണിയിക്കുന്നു, ച്ച, പ്പാൻ. v. n. 1. To build, to erect 2. to cause to work or make, to get made.

പണിയുന്നു, തു, or ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To work, to build, to make, to produce. 2. to revere, to reverence, to worship.

പണിവിചാരിപ്പ°. s. Superintendance of any work.

പണിസ്ഥലം. s. Any place where work is done.

പണ്ടു°. adv. Formerly, of old.

പണ്ടശാല or പാണ്ടികശാല s. A warehouse, a storehouse, a place of sale, a shop.

പണ്ടപ്പരപ്പ°. s 1 Largeness, extensiveness. 2. laying in different places, or employed in different ways.

പണ്ടം. s. 1. Eatables. 2. jewels. 3, saleable goods. 4. various things, articles, vessels and utensils, in a house. 5. the stomach. 6. importance.

പണ്ടാരക്കാൎയ്യം. s. Government business.

പണ്ടാരത്തി. s. The wife of a 'Pandari'.

പണ്ടാരം. s. 1. A titular name of several classes of devotees. 2. treasure. 3. government. 4. death occasioned by small-pox. 5. the corpse of one who has died of the small-pox. പണ്ടാരമടക്കുന്നു To bury the corpse of a person who has died of the small-pox.

പണ്ടാരവക. s. Government property.

പണ്ടാരി. s. A 'Pandari,' one of a class of devotees of the SAIVA sect.

പണ്ടാല. s. A certain tribe or class, especially that of the Calicut Rajah.

പണ്ടി. s. 1. The abdomen or belly, the stomach. 2. a pot belly.

പണ്ടിവയറൻ. s. One who has a pot belly.

പണ്ടുപണ്ടെ. adv, In old times, anciently, formerly.

പണ്ടുള്ളവർ. s. Ancients, ancestors.

പണ്ടെ. adv. Formerly, in old time, anciently'

പണ്ടത്തെ, പണ്ടുള്ള. adj. Former, ancient, of old.

പണ്ടെപ്പോലെ. adv. As formerly.

പണ്ഡ. s. 1. Wisdom, understanding. ജ്ഞാനം. 2. science, learning. വിദ്യ.

പണ്ഡൻ. s. An eunuch. നപുംസകൻ.

പണ്ഡിതൻ. s. 1. A 'Pandit', a learned man, one versed in sacred science and teaching it to others, a scholar. വിദ്വാൻ. 2. a physician, a doctor. വൈദ്യൻ.

പണ്ഡിതമ്മന്യൻ. s. An ignorant pedant; one who prides himself on being a 'Pundit' or scholar. ഞാൻ വിദ്വാനെന്നു നടിക്കുന്നവൻ.

പണ്ഡിതം. s. The art of medicine. വൈദ്യം. 2. science in general. സാമാന്യവിദ്യ.

പണ്യം. adj. To be sold, saleable, vendible. വില്ക്കപ്പെടേണ്ടതു°.

പണ്യവീഥി. s. A stall, a shop, &c. കച്ചവടസ്ഥലം.

പണ്യവീഥിക. s. A stall, a shop, a place of sale. കച്ചവടസ്ഥലം.

പണ്യശാല. s. A shop, a ware-room. കച്ചവടപ്പീടിക.

പണ്യാംഗന. s. A prostitute, a whore one who has sold herself to commit wickedness. വിലപ്പെട്ടവൾ.

പണ്യാജീവൻ. s. A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.

പത. s. Foam, froth പതവാറുന്നു, To subside as foam.

പതകം. s. 1. Abusiveness, reviling. 2. disputing.

പതകരി. s. White spots or marks on the body.

പതകിക്കുന്നു, ച്ച, പ്പാൻ. v. a. 1. To abuse, to revile. 2. to dispute to converse.

പതക്കു°. s. The hip and loins or the hip only.

പതക്കം. s. An ornamental breast-plate set with precious stones.

പതഗം. s. A bird. പക്ഷി.

പതംഗൻ. s. A name of the sun. ആദിത്യൻ.

പതംഗം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. a grass hopper. ശലഭം.

പതംഗിക. s. A sort of bee. ഒരു വക ഈച്ച.

പതച്ചിൽ. s. Foaming. frothing.

പതഞ്ജലി. s. 1 The name of a saint or 'Muni', teacher of the 'Yoga' philosophy which is often called after him "Patanjali". 2. the author of the 'Mahabhashya' or commentary on Panini', and of the 'Characa' a famous medical work. 3. a name of the poet 'Vararuchi'.

പതത°. s. A bird. പക്ഷി.

പതത്രം. s. A wing. ചിറക°.

പതത്രി. s. A bird. പക്ഷി.
പതദ്ഗ്രഹം. s. 1. A spitting pot, കോളാമ്പി. 2. the reserve of an army.
പതനം. s. 1. Falling, coming down, alighting. &c. വീഴ്ച. 2. a step. 3. the terrace on a wall, especially the terrace of the wall of a fortification. ആളോടി.
പതം. s. 1. The portion given to reapers. 2. time, season. 3. temperature; proper temperature, degree of inspissation. 4. softness, gentleness. 5. pliability 6. restraint, temperance, humility. 7. state, condition. 8. weakness. 2. order. 10. way, means, expedient. 11. equality. 12. maturity. പതമാക്കുന്നു, 1. To bring to due temperature, to temper, to season, to make fit. 2 to dress or curry leather, &c. പതംകൊടുക്കുന്നു, 1. To purify, or clear, by putting something into the article to be purified. 2. to temper. പതം തളിക്കുന്നു, To purify or clear any thing by means of water.
പതമ്പു. s. The portion given to reapers.
പതയൽ. s. Foaming; frothing.
പതയാലു. adj. Falling, liable or accustomed to fall.
പതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. To foam, to froth, to bubble. പതഞ്ഞു പൊങ്ങുന്നു, To rise foaming. പതഞ്ഞു വീഴുന്നു, To run over, as froth.
പതച്ച്. s. 1. Precipitation, hastiness, a being precipitate. 2. dispersion, scattering. 3. disunion.
പതൽഗ്രഹം. s. A bird-cage. പക്ഷിക്കൂട്.
പതറൽ. s. 1. Over hastiness, precipitency. 2. scattering, dispersion.
പതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To be over hasty, to be precipitate. 2. to be scattered, dispersed.
പതാക. s. A flag, a banner, a standard. കൊടിക്കൂറ.
പതാകി. s. An ensign, a standard bearer. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.
പതാകിനി. s. An army. സൈന്യം.
പതി. 1. A master, an owner. ഉടയക്കാരൻ. 2. a husband. ഭർത്താവ്. 3. a lord, a chief. a ruler. പ്രഭു 4. an ambush, a hiding place 5. a place of residence on mountains. 6. a town, a city. 7. dwelling. പതിപാൎക്കുന്നു, To lie in wait, to be in ambush.
പതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To enlist, to enrol, to record, to register. 2. to imprint; to impress. 3. to fix. to fasten in. 4. to enchase or set precious stones, &c. 5. to put up any thing, to put up a notice. v. n. To fall. വീഴുന്നു,
പതിച്ചിൽ s. 1. Impression, imprint. 2. enrollment, registering.
പതിഞ്ഞ. adj. Gentle, easy, slow, soft, patient, humble.
പതിഞ്ഞനില. s. 1. Gentleness, easiness patience 2. the attitude or position for shooting, &c.
പതിഞ്ഞപാകം. s. Gentleness.
പതിതത്വം. s. Degradation, baseness.
പതിതൻ. s. 1. One who has fallen inbattle, or has been defeated. 2. one fallen, a wicked or an abandoned person. 3. one who has abandoned caste, sect or manners, and outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.
പതിതം adj. 1. Fallen in war, defeated. overthrown. 2. fallen, alighted. 3. fallen from virtue, wicked. abandoned, lapsed.
പതിതാ. s. A female outcast.
പതിത്വം. s. Dominion. domination.
പതിനഞ്ചു. adj. Fifteen.
പതിനായിരം. adj. Ten thousand.
പതിനാറു. adj Sixteen.
പതിനാഴി. s. Ten measures.
പതിനാഴിപ്പറ. s. A 'parrah' of ten measures.
പതിനെട്ടു. adj. Eighteen. 18.
പതിനെണ്ണായിരം. adj. Eighteen thousand.
പതിനേഴു adj. Seventeen. 17.
പതിനൊന്നു. adj. Eleven. 11.
പതിന്നാങ്കു. adj. Fourteen. 14.
പതിന്നാലു. adj. Fourteen. 14.
പതിമ്പറ. s. Ten 'parrahs'.
പതിമ്മടങ്ങു. adj. Ten-fold.
പതിപത്നിമാർ. s, pul. Husband and wife.
പതിപ്പ്. s. See പതിച്ചിൽ.
പതിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to fall. 2. cause to enlist. enter record, register. 3 to cause to impress, imprint, or make an impression. 4. to cause to put or stick, any thinp up, to get or have fixed up.
പതിമുക്കഴഞ്ചു. s. A weight of thirteen 'karangis'.
പതിമൂക്കു. s. A flat nose.
പതിമൂക്കൻ. s. One who has flat nose.

പതിമ്മൂന്നു. adj. Thirteen. 13.

പതിംവരാ. s. A bride choosing her husband. ഭൎത്താവിനെ വരിക്കുന്നവൾ.

പതിയൻ. s. 1. A delatory, tedious, slow person. 2. a stubborn, sturdy, or restiff ox or horse, &c. 3. liquid 'Sarkara'; molasses.

പതിയൻശൎക്കര. s. A kind of liquid 'Sarkara', molasses.

പതിയൻ. s. A person of a low class, a' Paravan'.

പതിയിരിക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v. n. To lie in wait, to lie in ambush, to lurk, to way lay.

പതിയിരിപ്പു. s. Ambushcade, ambush.

പതിയിരുത്തുന്നു,ത്തി, വാൻ. v. a. To place in ambush, to set or lay an ambush.

പതിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. n. 1. To be enrolled' registered, recorded. 2. to be or become imprinted or impressed. 3. to be fixed, to be fastened in. 4. to be enchased പതിഞ്ഞു നടക്കുന്നു, To walk gently, slowly, softly. പതിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. 1. To be gentle, easy, submissive. 2. to stand in an attitude or position for shooting, &c.

പതിർ. s. 1. Chaff. 2. shrivelled or blighted grain, an empty corn husk. adj Worthless, good for nothing പതിർ പിടിക്കുന്നു, To winnow or cleanse corn, &c.

പതിർപിടിത്തം. s. Winnowing or cleansing corn.

പതിവു. s. 1. Enrollment, a register. 2. a lease, or written document given to the Ryots to authorize them to hold land on rent. 3. an impression, an imprint, infixation. 4. an ambush. 5 use, usage, custom, rule. പതിവിടുന്നു, പതിവുവെക്കുന്നു, To establish a custom, rule. പതിവുപിടിക്കുന്നു, To obtain a lease or written document, to hold land. പതിവുകൊടുക്കുന്നു, To give a lease or land-hold to Ryots.

പതിവട്ടം. adj. Delatory, tedious, slow.

പതിവതി. s. A married woman, a wife whose husband is living. സുമംഗലി.

പതിവായിട്ടു. adv. Usually, regularly.

പതിവുകാരൻ. s. 1. A person employed in any regular business. 2. any customer.

പതിവ്രത. s. A good, virtuous or chaste wife. ഭൎത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിക്കുന്നവൾ.

പതുക്കം. s. Hiding, concealing, concealment, skulking, lurking about.

പതുക്കവെ or പതുക്കെ. adv. Slowly, gently, softly.

പതുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To hide, to conceal, to cause to lurk about. 2. to press down, to mark.

പതുങ്ങൽ. s. Lurking about, remaining in concealment, crouching, sneaking, &c.

പതുങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ. v. n. 1. To hide, to conceal one's self. 2. to sneak, to lurk, to crouch, to creep slily or cunningly. 3. to go and come as if afraid of being seen. 4. to be pressed down.

പതുപതുപ്പു. s. Softness, pliancy. പതുപതുക്കുന്നു, To be soft, pliant.

പതുപതെ. ind. Soft, easy.

പതുപ്പു. s. Softness, easiness,

പതുപ്പത്തു. adj Ten each, by tens.

പതുപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To make soft, easy.

പതുമുകം. s. A sort of drug.

പതെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ v. a. 1. To cause to foam, or froth, to agitate. 2. to swim, or froth.

പതെപ്പു. s. Making to foam, or froth, frothing.

പത്തു. adj. Ten, 10. പത്തിലൊന്നു, പത്തിനൊന്നു, പത്താലൊന്നു, One tenth, a tithe. പത്തിലൊന്നുകൊടുക്കുന്നു, To pay tithes.

പത്തനം. s. 1. A town, a city. 2. a palace.

പത്തൽ. s. A hedge stake.

പത്താക്കു. s. A dollar, a gold coin.

പത്താമതു. adj. Tenth.

പത്താം, പത്താമത്തെ. adj. Tenth.

പത്തായക്കെട്ടു. s. A granary, &c.

പത്തായപ്പുര. s. A large corn chest, a bin, a granary, &c.

പത്തി s. 1 A foot soldier. കാലാൾ. 2. going, moving, walking. ഗമനം. 3. a company, a platoon consisting of one chariot, one elephant, three horses and five foot. സെനാഭേദം. 4. a column of writing, a paragraph. 5. the expanded hood of a 'Cobra capell'. 6. the hollow of flat part of the hand or foot. 7. a small column of writing. 8. a row, a line. 9. the broad part of an oar. 10. the bowl of a spoon. 11. the broad part of a hoe. 12. a pannel in a partition പത്തിയെടുക്കുന്നു, To expand the hood, as a snake. പത്തിയിടുന്നു, To make lines or columns. പത്തിയിട്ടെഴുതുന്നു, To write in columns or lines.

പത്തിക്കാൽ. s. The upright piece of wood or part of the frame work between the boards or pannels of a wooden partition.

പത്തിക്കീററു°. s. Decorating the person by means of fragrant pigments, consisting of sandal, saffron, musk, &c.

പത്തിരട്ടി. adj. Ten-fold.

പത്തിരി. s. A kind of bread or cake, a wafer.

പത്തിവാൾ. s. A kind of sword.

പത്തിസംഹതി. s. A company of footmen. കാലാൾക്കൂട്ടം.

പത്നി s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പത്മ*കം. s. 1. The coloured marks and spots on the face and trunk of an elephant. പുകര (പതകരി) 2. a sort of drug.

പത്മകിഞ്ജല്കം. s. The filiment of a lotus, great numbers of which surround the pericarp. താമര അല്ലി.

പത്മകേസരം. s. See the preceding.

പത്മചാരിണി. s. A small tree, 'Hibiscus mutabilis. കരത്താമര.

പത്മജൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

പത്മനാഭൻ. s. A name of VISHNU from whose navel is said to have sprung the lotus containing BRABMA sent to create the world. വിഷ്ണു.

പത്മനാളം. s. The stalk of a lotus. താമരത്തണ്ടു°.

പത്മനിധി. s. One of CUBERA's treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്നു°.

പത്മൻ. s. 1. A 'Naga,' or one of the eight serpents of the lower regions. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു°. 2. one of the twelve 'Chacravartis,' or paramount princes of the 'Jainas'. 3. one of the nine persons termed 'Sacla Balas' by the 'Jainas.' 4. a name of RAMA. 5. the personified treasure of CUBERA as worshipped by the Tamtricas.

പത്മപത്രം. s. 1. The leaf of the lotus flower. 2. a sort of costus, 'Costus specious.' പുഷ്കരമൂലം.

പത്മപൎണ്ണം. s. A sort of costus.

പത്മപുഷ്പതോദ്ധമി. s. A plant, the large flowered bindweed or Moon flower, 'Convolvulus grandiflorus.'

പത്മം. s. 1. A lotus, 'Nelumbium speciosum,' it is often confounded with the water-lily. താമരപ്പൂ. 2. a form of array. 3. one of CUBERA's treasures, or gems. 4. a large number, ten billions. 5. the coloured marks on the face and trunk of an elephant. 6. a drug.

പത്മയോനി. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പത്മരാഗം. s. 1. A ruby. 2. a hyacinth.

പത്മശാരി. s. A plant, the pelated water-lily, 'Nelumbium speciosum.'

പത്മസംഭവൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പത്മാ. s. 1. A name of LACSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. a plant, 'Hibiscus mutabilis 3. a shrub. ചെറുതേക്കു°.

പത്മാകരം. s. A large, deep pond or tank wherein the lotus does or may grow. താമരപ്പൊയ്ക.

പത്മാടം. s. A sort of cassia, 'Cassia tora.' തകരം.

പത്മാലയൻ s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പത്മാലയ. s. A name of the goddess LACSHMI. ലക്ഷ്മി.

പത്മാസനം. s. A posture in religious meditation, the attitude in which the BUDD'HA statues are represented and in which tailors sit in Europe. യോഗാസനത്തിൽ ഒന്നു°.

പത്മാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പത്മാക്ഷം. s. The seed of the lotus. താമരക്കുരു.

പത്മി. s. An elephant. ആന.

പത്മിനി. s. 1. A multitude of lotuses or places abounding with them. താമരപ്പൊയ്ക. 2. a woman of one of the four classes into which the sex is distinguished, the first and most excellent. നാലുജാതിസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.

പത്മിനീവല്ലഭൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

പത്രാംഗം. s. An army സേനാംഗം.

പത്രകം. s. 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചിറകു°, 3. the leaf of the 'Laurus cassia. ലവംഗ ഇല. 4. staining the person with sandal, &c. by way of decoration. പത്തിക്കീററു°.

പത്രദാരകം. s. A saw. അറുപ്പവാൾ.

പത്രപരശു. s. A small file used by silversmiths, &c. ചെറിയ അരം, പൊടിവെട്ടി.

പത്രപാലി. s 1. A large knife. കത്തി. 2. a pair of shears or scissors. കത്രിക.

പത്രപാശ്യ. s. An ornament for the forehead, a sort of tiara. നെററിപ്പട്ടം.

പത്രപിശാചിക. s. A sort of cap or cover for the head made of leaves. പാള, ഇല ഇത്യാദികൾകൊണ്ടുള്ള തൊപ്പി.

പത്രപുടം. s. Plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel. കുററില.

പത്രപുഷ്പം. s. A red sort of 'Tulasi or Basil, Ocimum pilosum.' തുളസി.

*The ത്മ in this and the following words is in Sanscrit written ദ്മ.

പത്രബാലം. s. A paddle, an car, especially a large one used as a rudder, a rudder. തുഴ, അടനമ്പ്.

പത്രഭംഗം. s. Decorating the person by staining it with fragrant pigments of sandal, musk, &c. പത്തിക്കീററ്.

പത്രമാനം. s. 1. Evenness, levelness. 2. the foundation of a building.

പത്രം. s. 1. A leaf of a tree, or a book. ഇല. 2. a wing of a bird. ചിറക്. 3. the feather of an arrow. അമ്പിൻതൂവൽ 4. a written bond or document. 5. a vehicle in general; as a car, a horse, a camel. &c. രഥാശ്വാദി. 6. the leaf of the 'Laurus cassia' ഏലവംഗ ഇല. 7. a mark on the forehead. തൊട്ടകുറി.

പത്രരഥം. s. A bird. പക്ഷി.

പത്രലേഖ. s. Decoration of the person, by means of fragrant pigments, consisting of sandal, saffron, musk, &c. പത്തിക്കീററ്.

പത്രലേഖനം. s. A letter of correspondences, a writing. സാധനം, എഴുത്ത്.

പത്രാംഗം. s. 1. Red sanders, 'Pterocarpus santolinus. ചുവന്ന ചന്ദനം. 2. red or sappan wood, 'Cœsalpinia Sappan'. ചപ്പങ്കം.

പത്രാംഗുലി. s. Painting the forehead, throat, neck, &c , with coloured sandal, saffron, or any other fragrant substance. പത്തിക്കീററ്.

പത്രി. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ്. 3. a falcon. പരിന്തു. (പരുന്തു)

പത്രിക. s. 1. A writing, or letter of correspondence. 2. a leaf. എഴുത്ത്.

പത്രികാവാദം. s. Contentious correspondence. എഴുത്തുമുഖാന്തിരമായുള്ള വാദം.

പത്രോൎണ്ണം. s. 1. Wove silk. 2. the name of a tree, 'Bignonia Indica'. പലകപ്പയ്യാനി.

പഥം. s. A way. a road. വഴി.

പഥികൻ. s. A traveller, a way-farer. വഴിപോക്കൻ.

പഥിലൻ. s. A traveller, a way-farer. വഴിപോക്കൻ.

പഥ്യ. s. The yellow myrobolan or ink nut, 'Terminalia chebula.' കടുക്കാ.

പഥ്യക്കാരൻ. s. One who observes a prescribed regimen.

പഥ്യക്കേട്. s. 1. Impropriety, unsuitableness. 2. transgression of the prescribed diet.

പഥ്യപ്പിഴ. s. See the preceding.

പഥ്യം. s. 1. Fitness, propriety suitableness, agreement. 2. diet prescribed to sick persons, regimen. adj. Fit, proper, suitable, agreeing with, but chifly applied medicinally with respect to diet, or regimen പഥ്യമിരിക്കുന്നു, To keep one's self to the prescribed regimen. പഥ്യംപറയുന്നു, To speak what is proper, right, &c. പഥ്യംമുറിക്കുന്നു, 1. Not to adhere to the prescribed diet. 2. to stop the prescribed diet.

പദകമലം. s. Foot, (honorific.)

പദക്രമണം. s. Walk, walking. നടപ്പ്.

പദഗൻ. s. A foot man, a foot soldier, &c. കാലാൾ.

പദച്യുതി. s. Degradation, falling from virtue. സ്ഥാനഭ്രംശം.

പദച്ഛേദം. s. The division, separation, disjunction of words, &c പദച്ഛേദം ചെയ്യുന്നു. To divide or separate words, &c.

പദതളിർ. s. A foot (honorific.)

പദതാർ. s. See the preceding.

പദത്രാണം. s. A shoe. ചെരിപ്പ്.

പദഭഞ്ജിക. s. 1. A register, a journal. നാൾവഴിക്കണക്ക്. 2. a calendar or almanac. പഞ്ചാംഗം.

പദം s. 1. A foot. കാലടി. 2. a step, the mark of a foot. കാൽച്ചുവട്.3. a foot, measure, or line in poetry. പാദം 4. a word മൊഴി. 5. an inflected word 6. a connected sentence. 7. thing. വസ്തു. 8. preservation, defence. രക്ഷ 9 place. site. സ്ഥാനം. 10. a mark or spot. അടയാളം. 11. a particular song 12 disguise 13. industry, application. ഉത്സാഹം. പദംപാടുന്നു, To sing a song. പദംമുറിക്കുന്നു, To divide or separate words, &c.

പദവിന്യാസം. s. 1. Walking, walk. നടപ്പ്. 2. connecting sentences. പദച്ചേൎച്ച.

പദവി. s. 1. A way. a road, a path. വഴി. 2. degree, station, rank. 3. place, site.

പദാജി. s. A foot soldier. കാലാൾ.

പദാതി. s. A foot soldier, a foot man. കാലാൾ.

പദാതികൻ s. A "peon", a foot man, a foot soldier. കാലാൾ

പദാംബുജം. s. A foot കാലടി.

പദായത. s. Sandals. കുഴച്ചെരിപ്പ്.

പദാൎത്ഥദീപിക. s. The name of a commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

പദാൎത്ഥം. s. 1. Thing, substance, substantial or material form of being. 2. a category or predicament in logic, of which seven are enumerated, viz. substance, quality, action, identity, variety, relation, and annihilation 3. the meaning of a word or sentence. 4. property, money, goods. 5. an ingredient

പദികൻ, s. A foot soldier. കാലാൾ.

പദ॰ഗൻ. s. A foot soldier. കാലാൾ.

പദ്ധതി. s. 1. A way, a road. വഴി. 2. a line a row or range. വരി 3. a ritual, or work prescribing particular rites and ceremonies. കൎമ്മക്രമം.

പദ്യക്കാരൻ. s. One who writes verse, or metre.

പദ്യം. s. 1. A verse, metre. ശ്ലോകം, പദ്യം ചൊല്ലുന്നു, To repeat a verse, to quote a verse. 2. praise, eulogy. കീൎത്തി. 3. wickedness, infamy. ദൂഷ്യത.

പദ്യാ. s. A road. വഴി.

പന. s. 1. A palmira tree in general 2. a palmira tree, 'Borassus flabelliformis. പന ചെത്തുന്നു, To cut the fruit branch of a palmira tree in order to extract the juice.

പനങ്കൽക്കണ്ടം. s. Sugar-candy made from the juice of the palmira tree.

പനങ്കള്ളു॰. s. The sap or sweet 'toddy' of the palmira tree.

പനങ്കാ. s. The ripe or unripe fruit of a palmira tree.

പനങ്കുരണ്ടി. s. The ripe fruit of a palmira tree.

പനങ്കുരു. s. The drupe or nut of a palmira tree.

പനങ്കുല s. The bunches of flowers or fruits of a palmira tree.

പനങ്കുമ്പു॰. s. The young edible root or sprout of the palmira tree.

പനച്ചകം. s. Wood-sorrel.

പനച്ചി or പനഞ്ചി. s. A species of ebony, from the fruit of which a kind of gum or resin is obtained which is used in India as a glue by carpenters. പനഞ്ചിക്കാ, The fruit of this tree, 'Diospyros glutinosa or Embryopteris glutinifera.' (Lin.)

പനഞ്ചക്കര. s 'Chackra' or a kind of coarse sugar made from the juice of the palmira tree.

പനഞ്ഞിൽ. s. The roe of fish.

പനട്ടൽ. s. The cackling of a hen.

പനട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To cackle as a hen.

പനനാർ. s. Fibres of palmira branches for making rope.

പനനൂറു॰. s. Sago, or a powder made from the pith of the palmira or 'talipot' tree.

പനന്തേങ്ങാ. s. The fruit of a palmira tree.

പനമ്പഴം. s. The ripe fruit of the palmira tree.

പനമ്പാത്തി. s. A spout made of the half of a palmira tree, split in two.

പനമ്പുവള്ളി. s. A creeping plant, 'Flagellaria 'Indica.'

പനമ്പൂവു॰. s. The male flower of the palmira tree.

പനയൻ. s. The name of a large snake.

പനയോല. s. A palmira leaf.

പനവാഴയ്ക്കാ. s. The male flower of a palmira tree.

പനവിരൽ. s. The male flower of a palmira tree.

പനവെറി. s. 1. A species of small pox. 2. an instrument to make a corn field even.

പനസം. s The 'Jack' tree or its fruit. 'Artocarpus integrifolia.' പിലാവു॰, ചക്ക.

പനായിതം. adj. Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു॰.

പനി. s 1. Fever in general. 2. dew. പനി പിടിക്കുന്നു, To have fever.

പനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be feverish, hot.

പനിക്കുൎക്ക. s. A species of balm.

പനിതം, &c. adj. Praised, lauded. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു॰.

പനിനീർ. s. Rose water.

പനിനീർച്ചെമ്പകം. s. A tree bearing white and fargrant flowers, as the jasmine, &c.

പനിനീർപ്പൂ. s. The rose tree, 'Rosa centifolia.'

പനിമതി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

പനിമല. s. The 'Himalaya' or dewy mountain.

പനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To ooze or run through or out.

പന്തു॰. s. 1. A ball of wood or pith for playing with. 2. a clew of thread or yarn. 3. deceit, cheating, fraud. പന്തടിക്കുന്നു. To toss up or strike a ball. പന്താടുന്നു, To play at ball

പന്തക്കുഴ. s. A kind of oil vessel used in travelling.

പന്തക്കാറാ. s. An oil vessel used for torches.

പന്തം. s. 1. A torch, particularly one used in procession. s. 2. prepared tar, pitch. പന്തം കൊളുത്തുന്നു, To kindle a torch. പന്തമിടുന്നു. To fasten any thing into a handle.

പന്തയം. s. The prize to be won, a stake, a wager. പന്തയം കെട്ടുന്നു, പന്തയം കൂറുന്നു, To lay a wager.

പന്തലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To shadow, to be shady. 2. to be flat, said of a roof which is not sufficiently sloped.

പന്തൽ. s. 1. A shed or booth made of leaves or wicker work; a 'pandal'. 2. a shade. പന്തലിടുന്നു, To make a 'pandal'.

പന്തൽക്കാൽ. s. A post or pole supporting a shed.

പന്താട്ടം. s. The act of tossing or playing with a ball.

പന്തി. s. 1. A line, order, course, range 2. a company of guests sitting down to eat. 3. a line or range of horses. 4. way, expedient; means. 5. neatness, agreement, fitness, propriety. 6. trust, confidence. പന്തിനിരത്തുന്നു, To put in rows or lines. പന്തിയായിരിക്കുന്നു, To be in a row or line. പന്തിയാക്കുന്നു, 1. To make neat, or elegant. 2. to put in order, to arrange. 3. to accomplish.

പന്തികേട്. s. 1. Want of order or arrangement, irregularity. 2. want of elegance, unfitness. 3. crookedness.

പന്തിക്കാർ. s. Persons sitting in rows, a company of guests.

പന്തിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To keep a row.

പന്തിപ്പലക. s. A bench, a form.

പന്തിഭോജനം. s. Eating together. പന്തിഭോജനം കഴിക്കുന്നു, To eat together, to mess together.

പന്തിരണ്ട്, പന്ത്രണ്ട്. adj. Twelve, 12.

പന്തിരടി. s. The plant commonly called the four o'clock flower.

പന്തിരാണ്ട്. s. Twelve years, or a period of twelve years.

പന്തിരായിരം. adj. Twelve thousand, 12,000.

പന്തുകളി. s. Play at ball. പന്തുകളിക്കുന്നു, To play at ball.

പന്തുവരാടി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

പന്ഥാനക്കെട്ട്. s. See പന്ഥാനങ്ങൾ.

പന്ഥാനക്കോപ്പ്. s. See the following.

പന്ഥാനങ്ങൾ. s. plu. A local term used to imply a whole household, consisting of wife, children, &c.

പന്ഥാവ്. s. A way. വഴി.

പന്ന. s. A parasitical plant.

പന്നകം. s. 1. A cover of a boat made of cocoa-nut tree leaves. 2. the canopy over an open native, palankeen, usually made of fine scarlet cloth.

പന്നക്കിഴങ്ങ്. s. A plant, 'Polypodium quercifolium'.

പന്നഗം. s. A snake, a serpent. പാമ്പ്. പന്നഗലോകം. s. The infernal regions. പാതാളം.

പന്നഗവൈരി. s. 1. A name of GARUDA. ഗരുഡൻ. 2. kite, the enemy of the snake. പരുന്ത്. This word is also applied to any enemy of the snake.

പന്നഗശായി. s. A name of VISHNU whose bed is a serpent. വിഷ്ണു.

പന്നഗാഭരണൻ. s. A name of SIVA, as ornamented with snakes. ശിവൻ.

പന്നഗാശനൻ. s. A name of GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU, which is famed as the destroyer of snakes. ഗരുഡൻ.

പന്നഗേശ്വരൻ. s. A name of ANANTA king of serpents. അനന്തൻ.

പന്നത്തല. s. A head of long hair uncombed.

പന്നദ്ധ്രി. s. A leathern shore or boot. ചെരിപ്പ്.

പന്നം adj. Fallen, going down or down wards. s. Down-ward motion, falling, descending. വീഴ്ച.

പന്നവള്ളി. s. A plant, 'Pomaria scandens' (Willd.)

പന്നാട s. The fibrous web, which surrounds the lower part of the stem leaves of palmira-trees.

പന്നി. s. A hog, a pig.

പന്നിക്കാച്ചിൽ. s. A. large kind of yam.

പന്നിക്കഞ്ചം s. The bristles or stiff hair of swine.

പന്നിക്കുട്ടി. s. A young pig.

പന്നിക്കുഴി. s. A pit made to catch wild hogs.

പന്നിക്കൂട്. s. A pig-sty.

പന്നിത്തേറ. s. The tusk of the wild boar.

പന്നിപ്പുല്ല്. s. A sort of grass, 'Andropogon contortum.'

പന്നിമീൻ. s. A sea-hog. a porpoise.

പന്നിയിറച്ചി. s. Pork, bacon.

പന്നിയെലി. s. An immense rat, commonly termed the 'Bandycoot'

പപീതി. s. Mutual or reciprocal drinking, drinking alike together. ഉല്യപാനം.

പപ്പ്. s. Feathers.

പപ്പാതി, പപ്പാതിച്ച adj. Half. പപ്പാതിയാക്കു ന്നു, To bisect, to divide into two equal parts.

പഫണം. s. A shrub or small tree, 'pavetla Indica. പാവട്ട

പമ്പ്. s. 1. A written order for taking an oath. 2. agreement, arrangement, resolutions entered into by a party.

പമ്പരം. s. A top with which hoys play. പ മ്പരം ചുററുന്നു, To spin a top. പമ്പരമാടുന്നു. 1. The top twirls. 2. to play with a top.

പമ്പാ. s. 1. The name of a river in the province of 'Orissa'. 2. a river in Travancore.

പമ്പിരി. s. Intoxication. പമ്പിരിയാടുന്നു, To be excessively intoxicated.

പമ്പിളിവയറൻ. s. One who has a pot belly.

പമ്മാട്ട്. s. Deceit, fraudulence, fraud, cheating. പമ്മാട്ടു പറയുന്നു, To speak deceitfully. പമ്മാട്ട് എടുക്കുന്നു, To trick, cheat.

പയൻ. s. A species of pine tree, from which a resin is extracted which is used for varnish, also the hard resin called 'Chenchalyam'. (ചെഞ്ചല്യം).

പയൻ. s. Gum in general.

പയസ്യം adj. Made of milk, (curds, butter, butter-milk, cheese, &c.) തൈർ, നെയ്യ്, ഇത്യാദി.

പയസ്വിനി. s. A milch cow. കറക്കുന്ന പശു.

പയസ്. s. 1, Milk. പാൽ. 2. water. വെള്ളം.

പയഃപാനം. s. Drinking milk or water.

പയഃപൂരം. s. The flow of the tide. വേലിയേററം.

പയറ്. s. Peas, pulse, a general name for different leguminous seeds ചെറുപയറ്, പെരുമ്പയറ്, കരിമ്പയറ്, ഇത്യാദി

പയററ്. s. 1. Exercise, instruction, practice. 2. fraud, deceit, trick

പയററപ്പം. s. Cake made of pulse.

പയററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To exercise, to instruct. 2. to deceive

പയററുന്നു,ററി, വാൻ. v. n. 1. To exercise, to practice, to learn. 2. to be deceived.

പയറുപാട്. s. A plot of ground on which a certain quantity of pulse may be sown.

പയററുപാട്ടം. s. A revenue term, a certain amount of rent or tax levied on dry lands.

പയറുവെള്ളം, s. Water in which pulse has been boiled.

പയിക്കം. adj. 1. Hungry. 2. disgraceful, mean.

പയിണ്ണച്ചുള്ള s. The holly-leaved Acanthus, 'Acanthus Illicifolius'.

പയോഘനം. s. Hail. ആലിപ്പഴം.

പയോജം. s. A lotus, or water lily, &c. താമരപ്പൂ.

പയോദം. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. a fragrant grass, 'Cyperus rotundus'. മുത്തങ്ങാ.

പയോധരം s. 1. A woman's breast. മുല. 2. a cloud, മേഘം. 3. the sea. സമുദ്രം.

പയോധി s. 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a piece of water. പൊയ്ക.

പയോനിധി. s. The ocean. സമുദ്രം

പയോവാഹം. s. A cloud. മേഘം.

പയോവികാരം. s. Any thing made of milk. പാലിൽനിന്നുണ്ടായത്.

പയ്യവൻ. s. Brahma. ബ്രഹ്മാവ്.

പയ്യവെ. adv. Gently, slowly.

പയ്യാനി s. The name of a tree, the കടന്നടം. 'Bignonia longifolia.'

പയ്യാനിപ്പുളവൻ. s. The name of a very bad snake.

പയ്യാനിമൂർക്കൻ. s. The name of a very bad snake.

പര. A Sanscrit prefix, implying, 1. Other, different, another, &c. 2. best. excellent. 3. distant, foreign. 4. hostile, adverse.

പരകായപ്രവേശം. s. The supposed transmigration of any one's soul into the body of another. മറുജന്മം.

പരകാര്യം. s. Another's business. അന്യകാര്യം,

പരകീയം &c. adj. Foreign, other, different. അന്യന്റെ.

പരക്കം. s. Perplexity, entanglement, embarrassment. പരുങ്ങൽ. പരക്കംപിടിക്കുന്നു, To be perplexed, entangled, embarrassed.

പരക്കവെ, പരക്കെ adv. Generally, universally, publicly, extensively.

പരക്കഴി. s. Rejection, abandonment. adj. Abandoned, rejected.

പരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. 1. To spread, or to extend itself far and wide, as water, a rumour, the clouds, &c. 2. to be made or become public. 3. to be scattered. 4. to run, as ink on paper.

പരഗതി. s. 1. Eternal bliss, final beatitude, translation to heaven. മോക്ഷം. 2. heaven. സ്വൎഗ്ഗം പരഗതിലഭിക്കുന്നു, To obtain eternal bliss.

പരചക്രം. s. A foreign country. അന്യരാജ്യം.

പരച്ഛന്ദൻ s. Dependant, subservient, subjected. ആശ്രിതൻ.

പരജനം. s. 1. Another or other people. 2. others.

പരജന്മം 1. Another birth. 2. transmigration.

പരജാതൻ s. One who is adopted, fostered, nourished by a stranger. 2. a dependant, servile, subjected. ആശ്രിതൻ. 3. an illegitimate person. വ്യഭിചാരപുത്രൻ.

പരജാതി. s. A different race, a foreign tribe. അന്യജാതി.

പരണം°. s. 1. A frame made over a fire-place for the purpose of putting any thing to dry. 2. a loft under the roof of a house, a kind of garret or rude ceiling made of planks.

പരണി. s. A jar in general.

പരണിക്കിണ്ണം. s. An earthen bason, or plate.

പരണ്ടൽ. s. 1. Scratching. 3. scraping off or out.

പരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. 1. To scratch. 2. to scrape off or out.

പരതന്ത്രൻ. s. One who is subservient, a dependant. ആശ്രിതൻ.

പരതന്ത്രം, &c. adj. Subservient, obedient, dependant

പരതരൻ. s. A neutral person, a common acquaintance, one who is neither friend nor foe.

പരതരം, &c. adj Neutral, indifferent.

പരതരുണി. s. 1. A strange woman. അന്യസ്ത്രീ. 2. a whore. പരസ്ത്രീ.

പരതീരം. s. A shore or bank. അക്കര.

പരതുഷ്ടി. s. 1. Friendship, alliance. 2. general joy ജനസന്തോഷം.

പരത്തൽ. s. 1. Spreading extending. 2. divulging. 3. placing disorderly.

പരത്തി. s. 1. The wife of a 'Paravan' or low caste person. 2. a washerwoman.

പരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To spread, to extend, to expand, as cloth, &c. 2. to divulge, to proclaim, as tidings fame, &c. 3. to put confusedly and disorderly, as books, &c. on a table. 4. to scatter, to sow seed.

പരത്വം. s. 1. Supremacy, God-head, Deity. 2. altitude, pre-eminence, heavenliness. 3. difference. 4. hostility.

പരദലം. s. An astrological term.

പരദാനം. s. Giving, a gift, a donation.

പരദാരം. s. Another man's wife. അന്യന്റെ ഭാൎയ്യ.

പരദുഃഖം. s. Another's grief or sorrow. അന്യദുഃഖം

പരദൂഷണം. s. 1. Blasphemy, calumny. 2. blame censure. 3. a curse. 4. a fault, defect.

പരദേവത. s. A household-god.

പരദേശം. s. A foreign country, another or strange country. പരദേശംപോകുന്നു, To travel abroad.

പരദേശവാസി. s. One dwelling or sojourning in a foreign land.

പരദേശി. s. 1. A foreigner, a stranger, a passenger, a pilgrim. 2. a beggar, a mendicant.

പരദൈവം. s. A household-god.

പരദോഷം. s. Injury to another, persecution, malice, mischief പരദോഷം ചെയ്യുന്നു, To injure or annoy another, to persecute.

പരദ്രവ്യം. s. Another's property, wealth belonging to another.

പരദ്രോഹം. s. Injury to another, mischief malice, treachery. പരദ്രോഹംചെയ്യുന്നു, To injure another, &c.

പരദ്വേഷി. s. One who is inimical, hostile, adverse.

പരധനം. s. Another's wealth.

പരനാരി. s. A strange woman.

പരന്തപൻ. s. One who vexes or annoys another or a foe. ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പരൻ. s. 1. An enemy. ശത്രു. 2. a stranger. അന്യൻ. 3 One who is at a distance or remote 4. a pre-eminent person. 5. an epithet of God

പരൻപുമാൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പരൻപുരാൻ. s. GOD. ദൈവം.

പരൻപുരുഷൻ. s. GOD. ദൈവം.

പരപിണ്ഡാദൻ. s. One who feeds at another's cost മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നം വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരപീഡ. s. Vexing or annoying another. പരപീഡചെയ്യുന്നു, To vex, to annoy another.

പരപുരുഷൻ. s. 1. Another man, not a woman's own husband; a paramour. 2. a name of VISHNU.

പരപുഷ്ടം. s. 1. The 'Cocila' or Indian cuckoo, as hatched by a crow. കയിൽ. 2. a crow, from hatching cuckoo's eggs. കാക്ക. adj. Fostered, nourished, &c., by a stranger. അന്യനാൽ പോഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

പരപ്പ്. s. 1. Extension, extent, extensiveness, spreading, expansion. 2. enlargement, width, breadth. 3. verbosity.

പരപ്പൻ. s. Rice or corn flattened. adj. Flat, broad, extensive.

പരപ്പിൽ. adv. Extensively, widely.

പരബലം. s. 1. A foreign power. 2. the power of an enemy.

പരബാധ. s. Vexing or annoying another. പരപീഡ.

പരബോധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make public, to publish abroad. 2. to make known to all; to divulge.

പരബോധം. s. 1. Notoriety, celebrity. 2. common or general consent. പരബോധം വരുത്തുന്നു, 1. To make public, to publish, to divulge. 2. to obtain general consent.

പരബ്രഹ്മമൂൎത്തി. s. See the following.

പരബ്രഹ്മം. s. The Supreme Being; the preeminent BRAHM distinguished from BRAHMA.

പരഭാൎയ്യ. s. 1. Another's wife. അന്യന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. the wife of an enemy.

പരഭൃതം. s The Indian cuckoo, which is supposed to leave its eggs in the nest of the crow to be hatched. കയിൽ. adj. Nourished or cherished by a stranger, fostered, adopted. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

പരഭൃത്തു്. s. A crow കാക്ക.

പരമഗതി. s. Translation to heaven, final beatitude.

പരമഗുരു. s. 1. A chief tutor, the principal of a College. 2. a divine teacher.

പരമണ്ഡലം. s. The empyreal heaven, the highest heaven.

പരമദുഷ്ടൻ. s. A very wicked man. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പരമൻ. s. An epithet of the divine Being common to all classes.

പരമപിതാവു്. s. Heavenly father.

പരമം, &c. adj. 1. Best, most excellent. 2. principal. chief, divine, heavenly. s. The supreme BRAHMA. ബ്രഹ്മം, part. 1. A term of assent, yes, അനുവാദം. 2. a term of command.

പരമരഹസ്യം. s. A heavenly mystery, a great secret.

പരമാണു. s. An atom, the invisible base of all aggregate bodies; thirty of them are supposed to form a mote in a sun beam, the lowest measure of weight.

പരമാതാ. s. 1. A foster mother, a nurse. ഉപമാതാവു്. 2. a title given to a second wife by the children of the first, and vice versa.

പരമാത്മാവു്. s. The Supreme Being, considered as the soul of the universe. ദൈവം.

പരമാനന്ദമൂൎത്തി. s. An epithet of GOD. ദൈവം.

പരമാനന്ദം. s. 1. Bliss, eternal beatitude. മോക്ഷം. 2. very great or ecstatic joy, sacred joy.

പരമാനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To experience ecstatic joy or pleasure, to be in an ecstacy.

പരമാന്നം. s. 1. Rice boiled with milk, sugar, &c. and used as a delicate food among the Hindus. പായസം. 2. an oblation.

പരമാൎത്ഥജ്ഞാനം. s. True or supreme wisdom. സത്യജ്ഞാനം.

പരമാൎത്ഥബോധം. s. True or supreme wisdom.

പരമാൎത്ഥം. s. 1. Truth. 2. fact. 3. 'ironically,' foolish simplicity.

പരമാൎത്ഥവസ്തു. s. The divine essence.

പരമാൎത്ഥി. s. 1. A true, honest man. 2. a simpleton.

പരമേശ്വരൻ. s. 1. An epithet of the divine Being common to all classes. ദൈവം. 2. a name of SIVA. ശിവൻ. 3. a proper name.

പരമേശ്വരി. s. A name of PARWATI, LACSHMI. പാൎവ്വതി, ഇത്യാദി.

പരമേഷ്ഠി. s. A name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവു്; also of SIVA, VISHNU. ശിവൻ, വിഷ്ണു.

പരമോപദേശം. s. Heavenly or divine instruction.

പരം. &c. adj. 1. Other, different. 2. distant. remote, foreign. 3. best, pre-eminent, excellent. 4. hostile, adverse. 5. subsequent, after 6. more, excessive. s. Salvation, final beatitude.

പരമ്പു്. s. A bamboo mat, a mat in general.

പരമ്പദം. s. 1. Eternal felicity. മോക്ഷം. 2. the abode of VISHNU.

പരമ്പര. s. 1. Hereditary succession. 2. race, lineage. 3. method, order. 4. tradition.

പരമ്പരം. s. 1. Hereditary succession. 2. race, lineage. 3. order, method, continuous arrangement. 4. tradition. adj. Successive; proceeding from one to another, from father to son, &c., hereditary, traditionary.

പരമ്പരാകം. s. Immolating animals in sacrifice. പശുബന്ധം.

പരമ്പരോപദേശം. s. Traditional instruction.

പരയുവതി. s. A strange woman, a whore.

പരരാജ്യം. s. A foreign country; another or strange country.

പരലോകപ്രാപ്തി. s. 1. Death, dying. 2. translation to heaven.

പരലോകം. s. 1. The heavenly world, heavan. 2. the other world.

പരലോകവാസം, s. Dwelling in heaven, heavenly residence. സ്വൎഗ്ഗവാസം

പരലോകസുഖം. s. Heavenly happiness.

പരൽ. s. 1. A small shell used as a coin, a cowrie. 2. kind of river fish. 3. a gravel stone.

പരല്പേർ. s. A symbolical letter in accounts.

പരവ. s. A kind of sea fish.

പരവതാനി. s. A carpet.

പരവൻ. s. A 'Paravan' a person of a low caste.

പരവശക്കാരൻ. s. 1. One who is embarrassed in circumstances, in distress. indigent. 2. weak. reduced. 3. dependant. subject.

പരവശത. s. 1. Subserviency, dependance, subjection. 2. the being out of one's own control from joy. ecstacy, or sorrow. 3. embarrassment, indigence, distress, oppression. 4. sickness, weakness, reducement.

പരവശൻ. s. 1. A dependant, one who is subservient or subject to another. 2. one who is out of his own control from joy, ecstacy or sorrow. 3. one who is embarrassed, indigent or in distress. 4. a sick or weak person.

പരവശപ്പെടുന്നു. ട്ടു, വാൻ v. n. 1. To be embarrassed, distressed, oppressed. 2. to be in straitened circumstances, to be indigent. 3. to be out of one's own control. to be enraptured.

പരവശമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be subservient, subject, dependant. 2. to be out of one's own control from joy, ecstacy or sorrow. 3. to be reduced in circumstances, to be embarrassed, oppressed, &c. 4. to be weak.

പരവശം. &c adj, 1. Subservient to, dependant on, subject to another. 2. out of one's own control from joy, ecstacy, or sorrow, enraptured. 3. indigent. embarrassed, distressed, oppressed. 4. sick. weak, reduced.

പരവാൻ s. A dependant, one who is subservient of another. പരതന്ത്രൻ.

പരശാസ്ത്രം. s. Another law or religon.

പരശു. s. An axe, a hatchet. വെണ്മഴു.

പരശുധരൻ. s. 1. A name of GENESA. ഗണേശൻ. 2. also of 'Parasurama' പരശുരാമൻ.

പരശുരാമൻ. s. 'Parasurama', a hero and demigod; the first of the three 'Ramas', and the sixth avatar' or incarnation of VISHNU; who is said to have appeared in the world as the son of the saint 'Jamadagni' for the purpose of repressing the tyranny, and punishing the violence of the 'Cshetriya' or military tribe of 'Hindus'. He is also said to have been the founder of the first order of Brahmans in the 'Malayalam' country.

പരശ്രീ. s. Another's wealth, learning, beauty. &c.

പരശ്വധം, s. An axe, a hatchet. വെണ്മഴു, കോടാലി.

പരശ്വസ്. ind. The day after to-morrow. മറ്റന്നാൾ.

പരശ്ശതം. adj. More than a hundred, many. നൂററിൽ അധികമുള്ളതു.

പരസ്സഹസ്രം. adj, More than a thousand. ആയിരത്തിൽ അധികമുള്ളതു.

പരസ്ഥാനം. s. 1. March of an assailant. 2. March 3. going forth, proceeding, departing. പുറപ്പാടു. 4 change of place, or abode. പരസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നു, To go forth, to change one's place of abode.

പരസ്പരം. adj. Mutual, interchanging, reciprocal അന്യോന്യം.

പരസ്പരമായി. adv. 1. Mutually, reciprocally. 2. by some means or other.

പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നു തി, വാൻ. v. a. To publish, to proclaim to make known to all.

പരസ്യമാക്കുന്നു, ക്കി വാൻ. v a. To proclaim, to publish, to divulge. to make known.

പരസ്യം. s. 1. Proclamation. 2. publicity, notoriety, rumour. adj. Public, notorious.

പരസ്ത്രീ s. 1. A strange woman. 2. a whore, harlot.

പരസ്ത്രീസംഗക്കാരൻ. s. A whoremonger.

പരസ്ത്രീസംഗം. s. Whoredom.

പരസ്വം. s. Another's wealth. അന്യന്റെ മുതൽ.

പരസ്വവിഷയം. s. Any thing or all that belongs to another. പരസ്വം.

പരഹിതം. s. An astorlogical calculation. ഗണിതഭേദം. adj, Friendly or agreeable to another.

പരാ. part. A Sanscrit particle and prefix implying, 1. Supremacy. 2. liberation. 3. inverted order. 4. pride, contumely 5. encounter, mutual presence. 6. excess, exceeding. 7. overcoming, surpassing. 8. going. 9. killing, destroying, injuring.

പരാക. ind. Crooked, crookedly, awry.

പരാകം. s. A religious obligation of an expiatory kind. യാഗകൎമ്മം.

പരാക്രമം. s. Force, strength, power, fortitude 2. exertion. 3. valour, bravery, prowess. ധീരത. 4. going out or forth especially against an adversary. ശത്രുദമനം. പരാക്രമംകാട്ടുന്നു, To exhibit valour.

പരാക്രമി. s. A brave or valiant man, a hero. a warrior.

പരാഗകം. s. Cinnamon. എലവംഗത്തൊലി.

പരാഗം s. 1. The pollen or farina of a flower പൂവിന്റെ പൊടി. 2. dust. ചൂർണ്ണം. 3. fragrant powder used after bathing ഉദ്വൎത്തന ചൂർണ്ണം.

പരാങ്മുഖം. &c. adj. Turning away; having the face averted. inattentive, careless. പിന്തിരിഞ്ഞ. s. Inattention, inattentiveness, an averted face.

പരാജിതൻ. s. One who is nourished or cherished by a stranger. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

പരാചീനം. &c. adj. Turned away, having the face averted. പിന്തിരിഞ്ഞ,

പരാജയം. s. Conquest, defeat. ജയം, അപജയം

പരാജിതം. &c. adj. Conquered, defeated, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ട.

പരാതി. s. Representation of abuses committed by public servants or others, false accusation,

പരാതീതൻ. s. The Most High or Supreme

പരാധീനക്കാരൻ. s. See പരവശക്കാരൻ.

പരാധീനൻ. s. 1. One who serves under, is dependant on, or subject to another. 2. one who is in straitened circumstances.

പരാധീനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. 1. To take trouble. 2. to be troubled and annoyed, to be dependant.

പരാധീനം. s. 1. Possession by another. 2. a family 3. difficulty. adj. 1. Dependant on, subject, or subservient to another. 2. difficult.

പരാനന്ദം. s. 1. Ecstacy, rapture. 2. bliss.

പരാനകൂലം. s. Dependance on, subjection to another.

പരാന്നഭോജി. s. See പരാന്നൻ.

പരാന്നൻ. s. One who lives at anothers's expense. മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നംഭക്ഷിക്കുന്നവൻ

പരാന്നം. s. Living at another's expense.

പരാപരൻ. s. The Eternal, the Most High.

പരാപരം. s. The Supreme Being; the usual derivation of this word is from പരം; the ം elided, and അപരം; the two short letters being united by 'Sandhi' Into പരാപരം; the beginning and the end. Another derivation is from a Sanscrit superlative, പരാൽപരം, the Most High or Supreme.

പരാപരവസ്തു. s. The Supreme Being.

പരാപഹാസം. s. Ridicule, scorn, contempt of another. പരനിന്ദ.

പരാപെക്ഷ. s. Reliance on, affiance in another.

പരാഭവം. s. 1. Discomfiting, overcoming, discomfiture. പരാജയം. 2. contempt, disrespect, അവമാനം. 3. destruction. നാശം.

പരാഭൂതൻ. s. Defeated. discomfited, overcome. തോൽക്കപ്പെട്ടവൻ.

പരാമർശം. s. 1. Distinction, discrimination, judgement. വിചാരം. 2. care, watchfulness. സൂക്ഷം. പരാമർശിക്കുന്നു, 1. To discriminate, to consider, 2. to take care of, to watch.

പരാമർഷം. s, See the preceding.

പരായണൻ. s. One who adheres or is attached to any object. ആസക്തൻ. adj Adhering. attached,

പരായണം s. 1. Adhering to any pursuit, attachment to any object, 2. the zodiac. 3. a religious order, or division.

പരായുതം. adj. more than ten thousand. പതിനായിരത്തിലധികം,

പരാരി. ind. The year before last. രണ്ടാമാണ്ടു adj. A strayed (ox, &c) ഉടയവനില്ലാത്ത,

പരാർദ്ധ്യം. s. A quadrillion, an immense or infinite number. ഒന്നിൽ പതിനെട്ടാമത്തെ സ്ഥാനം. adj. Excellent, chief, principal, best. ശ്രേഷ്ഠം

പരാർവാക്ക. s. A shore, a bank.

പരാവൃത്തം. s. Rolling on the ground, as a horse. നിലം പരട്ടുന്ന കുതിര.

പരാശ്രയം. s. 1. Dependance, submission, reliance on another. 2. a parasitical plant.

പരാസംഖ്യ. s. An infinite number.

പരാസനം. s. Killing, slaughter. കൊല.

പരാസു. s. Death, expiring. മരണം.

പരാസൂയ. s. Envy. അസൂയ.

പരാസ്കന്ദി. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

പരാഹതം s. Contradiction, opposition. വിരോധം.

പരി. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and implying, 1. Ubiquity, (all round, on every side); 2. part, portion; 3. abandonment. (away); 4. end, term; 5. sickness, infirmity; 6, enforcement, stress, (even, very, great); 7. separateness, several distribution, (each, by each, &c); 8. embracing, encircling, (round, roundabout); 9. depreciation, exposure of faults; 10. homage, respect, 11. rejection, turning off or away; 12. ornament; 18 diffusion, extension; 14. mark or sign; 15. sorrow; 16 cessation, stop impediment; 17. truth; 18. an exclamation of pleasure or satisfaction.

പരികഥ. s. A work of fiction, a tale, a story, the history or adventures of a fabulous person.

പരികമ്പം. s. 1. Fear, terror. ഭയം. 2. trembling. വിറയൽ.

പരികമ്പിതം. adj. 1. Afraid, terrified. 2. trembling, agitated.

പരികരം. s. 1. A bed. മെത്ത. 2. dependants, retinue, train. സന്നാഹം 3. multitude, numbers. സംഘം. 4. preparation.

പരികൎമ്മം. s. 1. Personal decoration, dressing, painting or perfuming the body. അലങ്കാരം. 2. assistance, serving.

പരികൎമ്മി. s. 1. A slave, a servant. ദാസൻ. 2. an assistant.

പരികാംക്ഷിതൻ s. A devotee, a religious ascetic. ആശ്രിതൻ.

പരിക്ക്, s. 1. The name of a tree. 2. a wound, a bruise.

പരിക്ക. s. A solemn promise in the presence of an officer to pay money പരിക്കവെയ്ക്കുന്നു, To make such solemn ptomise.

പരിക്രമണം. s. See the following.

പരിക്രമം. s. 1. Walking for pleasure. 2. walking round or about ചുറ്റും നടക്കുക.

പരിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To walk for pleasure. 2. to walk round or about.

പരിക്രാന്തി. s. 1 Walking for pleasure. 2. walking round or about.

പരിക്രിയ. s. Enclosing, surrounding with a fence or ditch, &c., intrenching. വേലി, ഇത്യാദി.

പരിഖ. s. 1. A moat, a ditch surrounding a fort &c. കിടങ്ങുകുഴി. 2. a rampart, or platform within the parapet. ആളോടി.

പരിഖാധാരം. s. A moat, a ditch surrounding a fort, &c. കിടങ്ങുകുഴി.

പരിഖേദം. s. Grief, sorrow. ദുഃഖം.

പരിഖ്യാതി. s. Fame, reputation, കീൎത്തി.

പരിഗമനം. s. Walking about. ചുറ്റുംനടക്കുക,

പരിഗാഹനം. s. 1. Immersion, bathing. മുഴുകൽ. 2. entrance. പ്രവേശനം.

പരിഗീതം. t. A song. പാട്ട്.

പരിഗൂഹനം. s. 1. Hiding, concealing മറക്കുക. 2. protection. രക്ഷ.

പരിഗോപ്താവ്. s. Preserver, protector. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരിഗ്രസ്തം. adj. 1. Swallowed, devoured വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത്. 2. received, accepted, taken. കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടത്.

പരിഗ്രഹണം. s. Receiving, accepting, taking, acceptation. കൈക്കൊള്ളുക.

പരിഗ്രഹം. s. 1. Acceptance, taking, reception, assent. കൈക്കൊള്ളുക. 2. dependants, a family, train or retinue. കുടുംബം. 3. root. origin മൂലം. 4. an oath. ആണ 5. a wife. ഭാൎയ്യ,

പരിഗ്രഹിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ v a. To take to accept, to receive. കൈക്കൊള്ളുന്നു.

പരിഗ്രാഹ്യ. s. A woman. സ്ത്രീ.

പരിഗ്രാഹ്യം. adj. Acceptable, receivable. കൈക്കൊള്ളപ്പെടുവാൻ തക്ക.

പരിഘം s. A bludgeon, a stick mounted with iron or an iron club ഇരുമ്പുലക്ക. 2 killing, striking, destroying. കൊല. 3. the pin or bolt of a door സാക്ഷാ. 4 the outer door or gate of a palace കൊട്ടാരത്തിന്റെ പുറത്തെ വാതിൽ.

പരിഘാതനം. s. A staff or buldgeon armed with iron. ഇരുമ്പുലക്ക.

പരിഘാതം. s. Killing, striking. കൊല.

പരിഘുഷ്ടം. s Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചശബ്ദം.

പരിഘൂൎണ്ണനം. s. Turning round, whirling, rolling, &c. ചുഴല്ച°. പരിഘൂൎണ്ണനം ചെയ്യുന്നു, To turn round.

പരിഘോഷം. s. 1. A sound ശബ്ദം. 2. the muttering or grumbling of clouds. മുഴക്കം. 3. improper or blameable speech. നിന്ദവാക്ക°. പരിഘോഷിക്കുന്നു, 1. To sound. 2. to mutter, to grumble.

പരിച. adv. Properly, fitly, equally, alike, like. യുക്തമായി, തുല്യമായി.

പരിച. s. A shield, a buckler.

പരിചക്കാരൻ. s. A shield bearer, one armed with a shield.

പരിചയക്കാരൻ. s. 1. One who is acquainted with, an experienced person. 2. an acquaintance.

പരിചയം. s. Acquaintance, knowledge, experience, practice.

പരിചയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n To be or become acquainted with, to know, to try by way of experience, to prove, to exercise; to accustom one's self to any thing.

പരിചരണം. s. Attandance, service. ശുശ്രൂഷ. പരിചരണം ചെയ്യുന്നു. To serve.

പരിചരൻ s. 1. A guard, a body guard. അകമ്പടിക്കാരൻ. 2. an attendant, companion or servant. കൂട്ടക്കാരൻ.

പരിചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To attend, to accompany, to serve. ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.

പരിചൎയ്യ. s. Attendance, service, dependance. ശുശ്രൂഷ.

പരിചാരകൻ. s. A man servant. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, ഭൃത്യൻ.

പരിചാരകം. s. Service, attandence, work. സേവ.

പരിചാരിക. s. A maid servant. ശുശ്രൂഷക്കാരി

പരിചായ്യ. s. Sacrificial fire in general.

പരിചിതം, &c adj. 1. Made, formed. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു°. 2. acquainted with, known. അറിയപ്പെട്ടതു°.

പരിച്ഛദം. s. Court, train, suite, attendants, retinue. പരിജനം.

പരിച്ഛേത്താവു°. s One who determines decides, &c. ഖണ്ഡിക്കുന്നവൻ, നിശ്ചയിക്കുന്നവൻ.

പരിച്ഛേദം. s. 1. The division of a book, a section, a chapter. കാണ്ഡം. 2. determination decision, resolution, final conculsion. ഖണ്ഡിതം. 3. certainty. നിശ്ചയം.

പരിച്ഛേദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To divide, to separate, to part. വിഭാഗിക്കുന്നു. 2. to determine, to decide, to resolve. ഖണ്ഡിക്കുന്നു, നിശ്ചയിക്കുന്നു.

പരിച്ഛേദ്യം, adj. Determinable. divisable. ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

പരിജനം. s. Attendants, suite, servants.

പരിജ്ഞാതം, &c. adj. Experienced, known. അറിയപ്പെട്ടതു°.

പരിജ്ഞാനം. s. Experience, knowledge. പരിചയം.

പരിണതം; &c adj. 1. Ripe, mature. പക്വം. 2. old, aged. പഴയതു°. 3. bowed, bent. വളഞ്ഞതു°.

പരിണയനം. s. Marriage or wedding. വിവാഹം.

പരിണയം. s Marriage or wedding വിവാഹം.

പരിണയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To marry. വിവാഹം കഴിക്കുന്നു.

പരിണാമം s. Change of form or state, diversity. അവസ്ഥാഭേദം,

പരിണായം. s Moving a piece at chess, drafts, &c ചുതുപോർ.

പരിണാഹം, s. Width, breadth. വിതി.

പരിതപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sorrowful, to grieve, to bear or suffer pain anguish, heat, distress. 2. to pity. വേദിക്കുന്നു.

പരിതപ്തം, &c. adj. 1 Sorrowful grieved, pained, distressed. ദുഖിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. heated. ചുടപ്പെട്ടതു°.

പരിതസ. ind. Around, every where, all round. ചുററും.

പരിതാപം. s. 1. sorrow. ദുഃഖം. 2. excessive pain, anguish സങ്കടം 3. heat, warmth. ചൂടു°. 4. pity, commiseration.

പരിതുഷ്ടൻ. s. One who rejoices or is glad. സന്തുഷ്ടൻ.

പരിതുഷ്ടി s Joyfulness, gladness. സന്തോഷം.

പരിതോഷം. s. Great joy, gladness. അതിസന്തോഷം. പരിതോഷിക്കുന്നു, To be joyful.

പരിത്തി. s. 1. The cotton-shrub. 'Gossypium herbaceum. 2. cotton.

പരിത്തിക്കുരു s. Cotton- seed.

പരിത്തിനൂൽ. s. Thread made of cotton.

പരിത്യക്തം, &c. adj. Abandoned, quitted, deserted. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

പരിത്യജിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ v. a. To abandon, to quit to desert, to put away. to reject. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

പരിത്യാഗം. s. Abandonment, quitting, desertion, abdication. ഉപേക്ഷ. പരിത്യാഗം ചെയ്യുന്നു, To abandon, to quit.

പരിത്യാഗി s. 1. One who abandons, quits, deserts, ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. an ascetic.

പരിത്യാജ്യം. &c. adj. Abandonable. s. Rejection. ത്യാഗം.

പരിത്രസ്തം, &c. adj. Feared, dreaded. ഭയപ്പെട്ടത്.

പരിത്രാണം. s. Warding off a blow, self-defence, protection. കൈകത്തടവ്, പരിത്രാണം ചെയ്യുന്നു, To ward off a blow, to defend one's self. തടുക്കുന്നു.

പരിത്രാതാവ്. s. A defender, a protector. തടുക്കുന്നവൻ.

പരിദംശനം. s. A bite, കടി.

പരിദംശം. s. A bite. കടി.

പരിദംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To bite. കടിക്കുന്നു.

പരിദാനം. s. 1. Barter, exchange, returning any thing or its equivalent. പകൎച്ച. 2. a bribe. കോഴ.

പരിദേവനം. s. Lamentation. വിലാപം. പരിദേവനം ചെയ്യുന്നു, To lament, to grieve. വിലപിക്കുന്നു.

പരിദോഹനം. s. The act of milking. പരിദോഹനം ചെയ്യുന്നു, To milk. കറക്കുന്നു.

പരിധാനം. s. A lower garment. പുടവ.

പരിധാവനം. s. 1. Flight fleeing. ഓട്ടം 2. cleaning, purifying. ശുചീകരണം. പരിധാവനം ചെയ്യുന്നു, 1. To fly away, to flee ഓടിപ്പോകുന്നു. 2. to cleanse, to purify. ശുചീകരിക്കുന്നു.

പരിധി. s. 1. The disk of the sun or moon. പരിവേഷം. 2. circumference. വട്ടം. 3. a fort. കോട്ട. 4. the branch of the tree to which the victim at a sacrifice is tied. പരിധിച്ചമത. 5. a girdle or zone. ഉടഞ്ഞാണം.

പരിധിച്ചമത. s. The branch of the tree to which the victim at a sacrifice is tied.

പരിധിസ്ഥൻ. s. 1. A guard, a body guard. 2. an aide-de-camp, an officer, attendant on a king or general. അകമ്പടിക്കാരൻ.

പരിധൂതം. adj. 1. Agitated, shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടത്. 2. abandoned, deserted, left. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിധൂനനം. s. Agitation, shaking. ഇളക്കം.

പരിന്ദ്. s. A kite.

പരിപക്വം. s. Perfect maturity, or ripeness. adj. Perfectly ripe or mature.

പരിപണം. s. Capital, principal, stock. മുതൽദ്രവ്യം.

പരിപതനം. s. A falling, fall, alighting, descending. വീഴ്ച.

പരിപന്ഥി. s. 1. An enemy, an antagonist. ശത്രു. 2. a robber, an highway man, bandit. കള്ളൻ.

പരിപാകം. s. 1. Perfect maturity or ripeness. പക്വത. 2. temperance, sobriety. 3. chastity.

പരിപാടി s. Order, method, arrangement. ക്രമം.

പരിപാതം. s. Falling, fall, alighting, descending. വീഴ്ച.

പരിപാലകൻ. s 1. A protector, a benefactor, cherisher. രക്ഷിതാവ്. 2. a governor or ruler. ഭരിക്കുന്നവൻ.

പരിപാലനം. s. 1. Protection, conservation, fostering care. 2. performance of any act. 3. government. പരിപാലനം ചെയ്യുന്നു, 1. To protect, to cherish. 2. to perform. 3. to govern or rule.

പരിപാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To protect, to cherish, to conserve, to support. 2. to perform. 3. to govern, or rule.

പരിപാലിതം, &c. adj. 1. Protected, fostered, conserved. 2. performed.. 3. governed.

പരിപീഡനം. s. Persecution, inflicting pain, torturing, vexing annoying.

പരിപീഡിതം. adj. Persecuted, tortured, vexed.

പരിപീതം. adj. Drunk. പാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

പരിപൂരണം s. Completion, fullness; satiety, satisfaction adj Full, complete, satiated.

പരിപൂൎണ്ണത. s. Completion, fullness, satiety, satisfaction.

പരിപൂൎണ്ണൻ. s. 1. The Omnipresent Being, one who fills all things. 2. one who is satisfied, satiated.

പരിപൂൎണ്ണം. adj. Complete, full, satiated, abundant, plentiful.

പരിപൂർത്തി. s. Completion, fullness; satiety, satisfaction, abundance പരിപൂർത്തി വരുത്തുന്നു, To complete, to satisfy.

പരിപേലവം s. A fragrant grass with a bulbous root, 'Cyperus rotundus.' കഴിമുത്തങ്ങാ.

പരിപോഷണം. s. Nourishment, nourishing, cherishing. പോഷണം.

പരിപോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To nourish well, to cherish.

പരിപ്പ്. s. 1. Kernel of fruit, the seed of corn. 2. pulse, peas. 3. sauce, condiment.

പരിപ്പുകാരൻ. s. A cock.

പരിപ്ലവം. s. 1. Agitation, shaking, trembling. ഇളക്കം. 2. leaping in walking, as a hare, &c.

പരിപ്ലുതം. adj. Agitated, shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത്.

പരിപ്ലുഷ്ടം. adj. Burnt. ചുടപ്പെട്ടത്.

പരിബർഹം. s. 1. Retinue, train. പരിജനം. 2. insignia of royalty. രാജചിഹ്നം.

പരിഭവം. s. Disrespect. irreverence, contempt, disregard. അവമാനം. നിന്ദ. പരിഭവിക്കപ്പെടുന്നു, To be disregarded, disrespected.

പരിഭവിക്കപ്പെട്ട. adj. Treated with contempt.

പരിഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To contemn, to despise, to disregard.

പരിഭാവം. s. Disrespect; see പരിഭവം.

പരിഭാവിതം, &c. adj. Treated with contempt, or disrespect, disregarded, despised. ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിഭാഷ. s. 1. Translation, interpretation. 2. in medicine, prognosis 3 an appointment നിയമം. പരിഭാഷചൊല്ലുന്നു, To translate. to interpret.

പരിഭാഷണം. s. 1. Reproof, abuse, ridicule, expression of censure or contempt. ധിക്കാരം 2. addresssing, discourse, conversing. സംസാരം, 3. agreement, engagement. നിയമം.

പരിഭാഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a 1. To converse, to address, to discourse. സംസാരിക്കുന്നു 2. to abuse, to ridicule, to censure. ധിക്കരിക്കുന്നു.

പരിഭാഷിതം. &c. adj 1. Translated, interpreted. 2. reproved, abused, censured.

പരിഭുക്തം. adj. 1. Old. പഴയത്. 2. used, impared

പരിഭൂതം. &c. adj. Treated with contempt, or disrespect; distregarded, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിഭൂമം. adj. Much, many. വളരെ.

പരിഭൂഷണം. s An ornament, embellishment, decoration. അലങ്കാരം

പരിഭൂഷിതം. &c, adj. Ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിഭോക്താവ്. s. 1 Enjoying, an enjoyer. 2 an eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരിഭ്രമം. s. 1. Anxiety, care, perplexity, flurry. confusion, embarrassment, arising from joy, fear. 2. haste, hurry, 3. fear, terror. 4 turning round, twirling, revolving. 5. mistake, misapprehension, error.

പരിഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be anxious, to be perplexed, to be flurried, confused. 2. to haste, to be in a hurry. 3. to fear, to dread, 4. to turn round.

പരിഭ്രംശം. s. 1, Falling, declining from a height or propriety. 2. excommunication, expulsion,

പരിഭ്രഷ്ടം, &c. adj. 1. Cast out, put out, driven away, excommunicated. ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ടത്. 2. cast or thrown down. വീഴപ്പെട്ടത്.

പരിഭ്രാജിതം. &c. adj. Elegant, splendid. radiant in ornament and vesture. ശോഭിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിഭ്രാന്തി. s. 1. Error, mistake. ignorance. 2. going round, whirling. 3. unsteadiness.

പരിമഗ്നം. &c. adj. 1. Plunged, dived, immersed മുങ്ങിയത്. 2. sunk, drowned. മുഴുകിയ

പരിമജ്ജനം. s. 1. Bathing, ablution, സ്നാനം. 2 sinking to the bottom. മുഴുകൽ.

പരിമണ്ഡലം. s. A ball, a globe, a circle. വൃത്തം.

പരിമഥനം. s 1. The act of churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കൊല.

പരിമർദ്ദനം. s. 1. Rubbing the body. embrocation. തിരുമ്മൽ. 2. rubbing, grinding, pounding, &c. പൊടിക്കുക.

പരിമർദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub the b dy. 2. to rub, grind, pound, &c. അരക്കുന്നു.

പരിമളകുഴമ്പ് s. Odoriferous ointments.

പരിമളതൈലം s. An odoriferous ointment. സുഗന്ധതൈലം.

പരിമളപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. To be fragrant.

പരിമളം s. 1. Exquisite scent or fragrance of perfume. 2. trituration of perfumes. സുഗന്ധം.

പരിമളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be fragrant, to smell very sweetly.

പരിമാണം. s. Measure, quantity അളവ്.

പരിമാറുന്നു, റി, വാൻ. v. a To transact various business, to use, to employ.

പരിമാററം. s. Transacting business; use, using, employing.

പരിമാജ്ജനം. s. 1. A dish of honey and oil. 2. cleansing, cleaning. പരിമാജ്ജനം ചെയ്യുന്നു. To cleanse, to clean.

പരിമി. s. A large round basket.

പരിമിതം, &c. adj. 1. Joined. ചേൎക്കപ്പെട്ട. 2. meted, measured. അളക്കപ്പെട്ട.

പരിമിതി. s. A measure, quantity. അളവു്.

പരിമിളിതം, &c. adj. Well joined, mixed, united, or combined together. നല്ലവണ്ണം ചെൎക്കപ്പെട്ടതു്.

പരിമീലനം. s. 1. Fixed eyes. 2. death. മരണം.

പരിമൃജ്യം, &c. adj. To be cleansed or cleaned. ശുചിയാക്കപ്പെടെണ്ടുന്നതു്.

പരിമോദം. s. Joy, pleasure. സന്തോഷം.

പരിയപ്പാട്. s. Servitude, slavery.

പരിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be enslaved, to be in bondage.

പരിയപ്പെട്ടവൻ. s. One who is enslaved, a slave.

പരിയം s. The back part of a house.

പരിരംഭണം. s. Embracing, embrace. ആലിംഗനം. പരിരംഭണം ചെയ്യുന്നു, To embrace.

പരിരംഭം. s. An embrace, embracing. ആലിംഗനം.

പരിരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To embrace. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പരിരക്ഷണം. s. Protection, preservation.

പരിലാളനം. s. Fondling. caressing.

പരിലാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To fondle, to caress.

പരിവട്ടം. s. 1. A cloth, head-band. 2. a weaver's yarn reel.

പരിവജ്ജനം. s. Killing, slaughter. കൊല.

പരിവജ്ജിതം, &c. adj. Killed, slain. കൊല്ലപ്പെട്ട.

പരിവത്തനം. s. Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

പരിവൎത്തം. s. 1. Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം 2 flight, retreat, desertion. ഓടിപ്പോക്കു്. 3. the end of a period of the four ages, or destruction of the world. ലോകനാശം. 4. a chapter, a book a canto, &c.

പരിവൎത്തിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To barter, to exchange. തമ്മിൽ മാറുന്നു. 2. to flee, to retreat. ഓടിപ്പോകുന്നു.

പരിവാദകൻ. s. An accuser, a plaintiff, a complainant, a calumniator. ആവലാധിക്കാരൻ. അപവാദക്കാരൻ.

പരിവാദം. s. 1. Abuse, reproach, reproof. blame. നിന്ദ. 2. accusation, a charge. അപവാദം.

പരിവാദിനി. s. A lute or a 'Vina with seven strings. ഏഴുകമ്പിയുള്ള വീണ.

പരിവാപനം. s. Shaving, shearing. ക്ഷൌരം ചെയ്ക.

പരിവാപം. s. Sowing. വിത.

പരിവാപിതം, &c. adj. 1. Shaved, shorn. ക്ഷൌരം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. 2. sown. വിതക്കപ്പെട്ടതു്.

പരിവാരം. s. 1. A dependant. 2. a train, a retinue, a suite. പരിജനം.

പരിവാഹം. s. An inundation, an overflowing, natural or artificial; a water course or a drain to carry off excess of water. ഒഴുക്കു്.

പരിവിത്തി. s. An unmarried elder brother, the younger being married. അനുജൻ വെട്ടിട്ടും താൻ വേല്ലാത്ത ജ്യേഷ്ഠൻ.

പരിവൃഢൻ. s. A master, owner, or superior. അധിപൻ.

പരിവൃതം. adj. Encompassed, surrounded. ചുററപ്പെട്ടതു്. 2. gained or received entirely. മുഴുവൻ ലഭിക്കപ്പെട്ടതു്.

പരിവൃത്തി. s. 1. Exchange, barter. തമ്മിൽ മാററം. 2. an unmarried elder brother. പരിവിത്തി. 3. surrounding, encompassing. വളയുക. 4. time, term. പ്രാവശ്യം.

പരിവേത്താവു്. s. A younger brother married b fore his elder. ജ്യേഷ്ഠനെക്കാൾ മുമ്പിൽ വേട്ടവൻ.

പരിവേദനം. s. Anguish, pain, misery. അതിവേദന.

പരിവേദിനി. s. The wife of a younger brother. the elder being unmarried. ജ്യേഷ്ഠനെക്കാൾമുമ്പിൽവേട്ടവന്റെ ഭാൎയ്യ.

പരിവേഷം. s. 1. The disk of the sun or moon. 2. halo. 3.surrounding. encompassing ചുററുക.

പരിവേഷ്ടനം. s. Surrounding, encompassing. ചുററുക.

പരിവേഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To surround, to encompass. ചുററുന്നു.

പരിവേഷ്ടിതം. &c. adj. Surrounded, encompassed. ചുററപ്പെട്ടതു്.

പരിവ്യാധം s. 1. A tree, 'Pterospermum acerifolia.' കൊങ്ങുമരം. 2. a sort of reed growing in water. 'Calamus fasciculatus' ആററുവഞ്ഞി.

പരിവ്യാപ്തം. &c. adj. Pervaded, occupied or penetrated by, thoroughly and essentially. വ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിവ്യാപ്തി. s. 1. Pervading, inherence, the inherent and essential presence of any one thing or property in another, as of oil in sesamum seed, heat in fire, or the deity in the universe, &c. 2. getting, obtaining, gain. ലാഭം. 3 universal permeation, omnipresence.

പരിവ്രജ്യ. s. Ascetic devotion, religious austerity, abandonment of the world. ഭിക്ഷയെടുക്കുക.

പരിവ്രാട്. s. An individual of the last religious order, the mendicant devotee. ഭിക്ഷു.

പരിശമനം. s. 1. Mental tranquillity, calmness, indifference. 2. alleviation, abatement.

പരിശാന്തി. s. 1. Calmness, tranquillity, patience. 2. alleviation, abatement. 3. atonement, a remedy. പരിശാന്തിവരുത്തുന്നു, 1. To calm, to pacify, to abate, to assuage. 2. to make an atonement.

പരിശിഷ്ടം. s. A supplement, an appendix. ശിഷ്ടംകൂട്ടിയത്.

പരിശീലനം. s. Practice, exercise. 2 acquaintance. 3. experience. 4. an enquiry, investigation or scrutiny.

പരിശുദ്ധൻ. s. A pure, innocent, or holy, one.

പരിശുദ്ധം. &c. adj. 1. Holy, sacred. 2. pure, clean. പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു, 1. To hallow, to make holy, to keep holy, to sanctify. 2. to make pure, clean.

പരിശുദ്ധാത്മാവ്. s. The Holy Spirit.

പരിശുദ്ധി. s. 1. Holiness, sacredness. 2. purity, spotlessness.

പരിശുഷ്കം. s. Meat fried first with 'ghee' washed well with warm water, and dressed with spice, &c. നെയ്യിൽ വറട്ടിയ മാംസം.

പരിശേഷം. s. See പരിശിഷ്ടം.

പരിശോധനം. s. Examination, enquiry, investigation, scrutiny, research. ശോധന.

പരിശോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To examine, to investigate, to test, to scrutinice. ശോധനചെയ്യുന്നു.

പരിശോഷണം. s. 1. Dryness, drying up. ഉണക്ക്. 2. leanness. മെലിച്ചിൽ.

പരിശോഷിതം, &c. adj. Well dried, dried up. ഉണങ്ങിയ. 2. thin, withered.

പരിശ്രമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be careful, to use exertion. 2. to suffer, to be distressed, or fatigued.

പരിശ്രമം. s. 1 Carefulness, labour, exertion. 2. fatigue, suffering, distress.

പരിശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be careful, to labour, to use exertion.

പരിശ്രയം. s. 1. An assembly, a meeting a company. സംഘം. 2 an asylum. ആശ്രയം.

പരിശ്രാന്തം, &c. adj. Overcome with distress or fatigue, exhausted. തളൎന്നപ്പെട്ടത്.

പരിശ്രാന്തി. s. The state of being overcome by fatigue, exhaustion. തളൎച്ച.

പരിശ്രാവ്യം, &. adj. Audible, that which may be perceived by hearing. കേൾക്കപ്പെടത്തക്കത്.

പരിശ്രുതം, &c. adj. promised. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ടത്.

പരിശ്ലിഷ്ടം, &c. adj. Embraced. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

പരിഷ. s. An assembly, meeting, audience, or congregation. ജനസമൂഹം, കൂട്ടം.

പരിഷത് s. An assembly, meeting, audience or congregation. സഭ, സംഘം.

പരിഷദൻ. s. A spectator, one of an assembly or congregation. കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ.

പരിഷ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To adorn, to decorate, th embellish അലങ്കരിക്കുന്നു. 2. to finish, to polish. മിനുസമാക്കുന്നു. 3. to purify, to make clean. വെടിപ്പാക്കുന്നു.

പരിഷ്കാരം. s 1. Decoration, embellishment. അലങ്കാരം. 2. finishing, polishing. മിനുക്കുക. 2. purification, cleansing. ശുചീകരണം. 4. clearness, brightness. തെളിവ്.

പരിഷ്കൃതം, &c. adj. Adorned, decorated, embellished, highly finished or polished. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത്.

പരിഷ്കൃതി. s. See. പരിഷ്കാരം.

പരിഷ്വംഗം. s. Embracing, embrace. ആലിംഗനം.

പരിഷ്വജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To embrace. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പരിസരം. s. Ground on the skirts of a river or mountain, or contiguous to a town. ഗ്രാമാദികളുടെ അതിര്.

പരിസൎപ്പം. s 1. Encompassing, surrounding. ചുററിനടക്കുക. 2. going, proceeding. ഗമനം.

പരിസൎയ്യ. s. 1. Perambulation, wandering

round or about. എല്ലാടത്തും നടക്കുക. 2. near approach. അടുത്തു് വരവു്.

പരിസേവനം. s. Serving, service. സേവ.

പരിസേവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To serve.

പരിസ്കന്ദൻ. s. A foster child, one nourished by a stranger. അന്യനാൽ വളൎക്കപ്പെടുന്നവൻ.

പരിസ്തരണം. s. 1. An elephant's painted or coloured cloth or housings. ആനപ്പുറത്തു വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. 2. a mat, a carpet. വിരിപ്പു്.

•പരിസ്തോമം. s. 1. An elephant's painted or coloured cloth or housing. ആനപ്പുറത്തു വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. 2. a red cloth. ചെമ്പാരിപ്പടം.

പരിസ്പന്ദം s. 1. Decoration of the hair, with flowers, &c. പൂചൂടുക. 2. train, retinue.

പരിസ്പന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To decorate the hair, with flowers, &c പൂ ചൂടുന്നു.

പരിസ്രുത s. Vinous or distilled liquor. മദ്യം.

പരിസ്രുതം, &c. adj. Oozed, trickled, dropped, distilled. ഇറ്റുവീഴുന്നതു്.

പരിസ്രുതു്. s. Vinous liquor. മദ്യം.

പരിഹരണം. s. 1. Disrespect, disregard നിന്ദ. 2. objection. 3. taking away, expiating. നീക്കുക, കളയുക.

പരിഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To abolish, to annihilate, to blot out, to take away, to atone. നീക്കിക്കളയുന്നു. 2. to throw off or away to quit. 3. to cure, to remedy. സൌഖ്യമാക്കുന്നു. 4. to reply, to rejoin. 5. to clear one's self. 6. to disregard, or reject.

പരിഹസിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To laugh at, to mock, to ridicule, to scoff at one, to rail at 2. to sport, to jest.

പരിഹസിതം, &c. adj. 1. Mocked, ridiculed, railed at, scoffed. 2. jested with.

പരിഹാരം. s. 1. Atonement, remedy, expiation, blotting out, abrogation, abolition. 2. means, expedient, pretence. ഉപായം. 3. physical treatment or practice, cure. 4. objection 5. reply, rejoinder. 6. punishment. 7. disregard, disrespect, rejection ധിക്കാരം. പരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, See പരിഹരിക്കുന്നു.

പരിഹാരി s. One who makes atonement, &c.

പരിഹാൎയ്യം. s. A bracelet. കങ്കണം.

പരിഹാസക്കാരൻ. s. 1. A mocker, a scorner, a ridiculer. 2. a jester, a buffoon.

പരിഹാസം. s. 1. Mockery, scorn, ridicule, laughter, raillery. 2. mirth, sport, pastime, buffoonery, jesting, jocularity, merriment.

പരിക്ഷിപ്തം, &c adj. Surrounded, encircled, intrenched. ചുററപ്പെട്ടതു്.

പരീതം, &c. adj. Surrounded, encompassed, intrenched. ചുഴപ്പെട്ടതു്.

പരിഭാവം. s. Disrespect, disgrace, insult, abuse. നിന്ദ, ധിക്കാരം.

പരിവൎത്തം. s. Exchange, barter. തമ്മിൽ മാററം.

പരീവാദം. s Reproof, censure, abuse. ആക്ഷേപം, നിന്ദ.

പരീവാപം. s 1. Shaving, shearing. ക്ഷൌരം ചെയ്ക. 2. a pool, a pond, a piece of water. പൊയ്ക. 3. a train, a retinue. പരിജനം. 4. sowing. വിത.

പരീവാരം. s. 1. The sheath of a sword. വാളുറ. 2 a train, a retinue. പരിജനം.

പരീവാഹം. s. 1. A drain or channel made to carry off water from a pond that overflows. വാച്ചാൽ. 2. a natural inundation, or overflow. വെള്ളക്കവിച്ചിൽ.

പരീഷ്ടി. s. Inquiry, research, especially, philosophical. അന്വെഷണം.

പരീസാരം. s. 1. Going round or about, wandering, perambulation. സഞ്ചാരഗമനം. 2. near approach. അടുത്തു്വരവു്.

പരീഹാൎയ്യം. s. 1. A sword. വാൾ 2. a bracelet. കടകം.

പരീഹാസം. s. Mirth, sport, amusement ക്രീഡ.

പരീക്ഷ. s. 1. Discrimination, investigation, examination. 2. experience. 3. proof, trial, test, experiment. 4. temptation.

പരീക്ഷകൻ. s. One who investigates acutely. നല്ലവണ്ണം ശോധനചെയ്യുന്നവൻ.

പരീക്ഷണം. s. 1. Trial, experiment. 2. examination. പരീക്ഷ.

പരീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To experience. 2. to try, to prove, to test, to examine, to sift. 3. to tempt.

പരീക്ഷിതം, &c adj. Tried, proved tested, examined, tempted. പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്.

പരുവു്. s. A boil, an ulcer, an abcess.

പരുക്കു്. s. A scar, a mark.

പരുങ്ങൽ. s. 1. Embarrassment, perplexity, entanglement. 2. plucking grass.

പരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1 To be embarrassed, perplexed. 2. to pluck grass.

പരുത്ത. adj. Big, great, thick, stout.

പരുതു്. ind. Last year. കഴിഞ്ഞാണ്ടു്.

പരുന്തു്. (ന്നു്) s. A kite.

പരുപരു. adj. Rough, rugged, sharp, harsh.

This word is sometimes merely a descriptive term. പരുപര വെളുക്കുന്നു, It dawns, it begins to grow light.

പരുപരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To be rough, sharp, harsh.

പരുപരുപ്പ്. s. Roughness, sharpness, harshness.

പരുമ്പുടവ. s. Coarse cloth.

പരുവ. s. 1. A kind of parasite plant 2. a tree. 3. a clump of bamboos.

പരുവക്കിഴങ്ങ്. s. The root of the preceding.

പരുവമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be fit, convenient, suitable, to be ripening, to become ripe, mature.

പരുവം. s. 1. Opportunity, time, proper time, the fit season. the season of ripeness. 2. ripeness maturity. 3. youth. 4. age or condition of life. adj. 1. Ripe, mature. 2. seasonable, opportune.

പരുഷം. s. 1. Harsh and contumelious speech, abuse. 2. a tree, 'Xylocarpus granatum.' adj. 1. Harsh, abusive, (speech.) 2. rough, rugged, severe, cruel, unkind. 3. variegated in colour. പരുഷംപറയുന്നു, To speak harshly and contumeliously, to abuse.

പരുഷവാക്ക്. s. Harsh and contumelious speech, abuse. 2. reproof, reproach.

പരുസ്സ്. s. A knot or joint in a reed, bamboo, &c. കമ്പ്.

പരൂഷകം. s. 1. The 'Parusha tree'. ചിററി ത്തു. 2. a kind of goblin, a ghost.

പരേതൻ. s. A dead or defunct person. മരിച്ചവൻ.

പരേതം. s. 1. A corpse. ശവം. 2. a kind of goblin or ghost. adj. Dead, defunct. മരിച്ചതു.

പരേതരാട്. s. A name of YAMA. അന്തകൻ.

പരേദ്യവി. ind. Next day, to-morrow. പിറേറന്നാൾ.

പരേദ്യുസ്സ്. ind. Next day, to-morrow. പിറേറന്നാൾ.

പരേഷ്ടുക. s. A cow bearing many calves. വളരെ പ്രസവിച്ച പശു.

പരൈധിതം, &c. adj. Nourished by a stranger. അന്യനാൽ വളൎത്തപ്പെട്ട.

പരോപകാരം. s. Benevolence, Beneficense. Kindness to strangers, hospitality. പരോപകാരം ചെയ്യുന്നു. To be benevolent, to show kindness to strangers.

പരോപകാരി. s. One who is benevolent or kind to strangers, hospitable person.

പരോപദ്രവം. s. Vexing or annoying another or a foe. പരോപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. To vex or to annoy another.

പരോഷ്ണി. s. A bat. നരിച്ചീർ. 2. a cockrouch. പാററ.

പരോക്ഷജ്ഞാനം. s. Knowledge of invisible things. അപ്രത്യക്ഷജ്ഞാനം.

പരോക്ഷം, &c. adj. Imperciptible, invisible, imperceived. അപ്രത്യക്ഷം

പാൎക്കടി. s. The waved leaf, fig tree. ചിററാൽ.

പൎജ്ജനി. s. A sort of carcuma. മരമഞ്ഞൾ.

പൎജ്ജന്യൻ. s. A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

പൎജ്ജന്യം s. 1. A cloud in general. മേഘം. 2. a thunder cloud മുഴങ്ങുന്ന മേഘം. 3. the muttering of clouds. or distant thunder. ഇടിമുഴക്കം.

പൎണ്ണം. s. 1. A leaf, ഇല. 2. the plasa tree. പ്ലാശു. 3. a division or chapter of the Vedas. വേദഖണ്ഡം.

പൎണ്ണശാല. s. A hut made of leaves and grass, a hermitage. ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ.

പൎണ്ണാശി. s. 1. One who eats leaves. ഇലകളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. a goat. ആട്.

പൎണ്ണാസനം s. A seat made of leaves ഇലകൊണ്ടുള്ള ആസനം

പൎണ്ണാസം. s. A sort of basil with small leaves തുളസി. ocimum sanetum.

പൎപ്പടകപ്പുല്ല്. s. A kind of medicinal grass.

പൎപ്പടകം. s. 1. A thin crisp cake made of any sort of pulse. 2. A medicinal plant with bitter leaves.

പപ്പടക്കാരം. s. Potass.

പൎപ്പടപ്പിട്ട്. s. Butter for making thin cakes

പൎപ്പടം. s. Zembelled pharnacenm. 2. A medicinal plant with bitter leaves. 3. See. പപ്പടകം 1st meaning.

പൎയ്യങ്കം. s, 1. A bed. കിടക്ക. 2. the thigh. തുട

പൎയ്യടനം. s. wandering about, roaming. സഞ്ചാരം.

പൎയ്യന്തപൎവ്വതം. s. A hillock, a small hill. കുന്നു

പൎയ്യന്തഭൂ. s. Ground contiguous to the Skirts of a river, mountain, village &c. ഗ്രാമാവസാനഭൂമി.

പൎയ്യന്തം. s. adv, until, as far as, up to, near, about, around.

പൎയ്യം. s. Neglect of enjoined or customary observances. ആചാരഭംഗം.

പൎയ്യവസാനം, s. 1. End, conclusion. അവസാനം 2. certainty ascertainment. നിശ്ചയം.

പൎയ്യവസ്ഥ. s opposition. resistance, contradiction. വിരോധം.

പൎയ്യസ്തിക. s. A bed.

പൎയ്യാണം. s. A saddle. a pack saddle or cloth serving for one. ജീനി.

പൎയ്യാപ്തം, &c. adj. 1. Obtained, gained. പ്രാപ്തം. 2. able, adequate പ്രാപ്തിയുള്ള. adv. 1. willingly. readily. 2. ably, powerfully 3. satisfactorily. 4. unwillingly. പൎയ്യാപ്തി. s. 1. willingness, readiness. ഉത്സാഹം 2. obtaining, acquiring, gain. ലാഭം. 3. preserving, guarding. കാക്കുക. 4. warding off a blow. കൈതടവ്. 5. satisfaction, repletion, satiety. തൃപ്തി.

പൎയ്യായം. s. 1. Order, arrangement, regular and methodical disposal or succession. ക്രമം. 2. manner or kind. വിധം. 3. opportunity, occassion. അവസരം. 4. manufacture, preparation, artificial production. നിൎമ്മാണം. 5 property of substances as bitter, cool, &c. ഗുണം. 6. the text of a vocabulary, or the order of synonimes for any term.

പൎയ്യായശയനം. s. Alternate sleeping and watching. ക്രമത്തിലുള്ള ഉറക്കവും, ഉണൎച്ചയും.

പൎയ്യാഹാരം. s. A piece of wood with ropes suspended from each end placed on the shoulder for carrying burdens. കാവടി.

പര്യുദഞ്ചനം. s. A debt. കടം.

പരൃപ്തം. adj. Sown. വിതക്കപ്പെട്ടതു്.

പൎയ്യേഷണ. s. 1. Research, investigation of duty by reasoning. 2. enquiry or search in general. അന്വേഷണം.

പൎവ്വതകന്യക. s. A name of Paravathy. പാൎവ്വതി

പൎവ്വതകാകൻ. s. A ravan. മലങ്കാക്ക.

പൎവ്വതപക്ഷച്ഛിത്. s. A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

പൎവ്വതപുത്രി. s. A name of Parvathi പാൎവ്വതി

പൎവ്വതം. s. A mountain, a hill.

പൎവ്വതാരി. s. A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

പൎവ്വം. s. 1. A knot, a joint in a cane, or the limb &c. മുട്ടു്. 2. a name given to certain days in the lunar month, as the full and change of the moon. വാവു്. 3 particular periods of the year as the equinox, solstice, &c. 4. the moment of the sun's entering a new sign സംക്രമം. 5. opportunity, occassion അവസരം. 7. a chapter, a book, the division of a book. അദ്ധ്യായം. 8. the name of a book ഭാരതം. 9. a moment, an instant. ക്ഷണം.

പൎവ്വസന്ധി. s. The full and change of the moon. വാവും പ്രഥമയും the junction of the 15th and 1st of a lunar fortnight, or the precise moment of the full and change of the moon. വാവും പ്രഥമയും കൂടുന്നതു്.

പൎശുക. s. A rib. വാരിയെല്ലു്.

പല. adj Many, several, പലകാലം. often, frequently പലനാളും sometimes, often times, frequently.

പലക. s. 1. A plank, a board in general. 2. a shield. 3. a seat. 4. the boards of a partition.

പലകനാക്കു്. s. A rudder.

പലകപ്പയ്യാനി. s. A tree, Bignomia Indica.

പലഗണ്ഡൻ. s. 1. A bricklayer, a plaster. കല്പാശാരി. 2. a tank digger.

പലതു്, പലതും. adj. Many, several.

പലപല. adj. Many, several, different. പലപലവിചാരം. an unstable, fickle or wavering mind.

പലരുപ്പാഴം. adv. Often, frequently; constantly, repeatedly.

പലം. s. 1. A weight of gold or silver equal to f ur cashas. കൎഷനാലകൂടിയതു്. 2. flesh. മാംസം.

പലങ്കഷം. s. 1. A plant, ഞെരിഞ്ഞിൽ 2. the long leaved Barleria. 3. a tree, കമ്പിൽ.

പലർ, പലരും. adj. m. &. f. Many or several persons.

പലലം. s. Flesh മാംസം.

പലലാശയം. s. Swelled neck, bronchocele.

പലലാശി s. One who eats flesh. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പലവക. adj. Many kinds.

പലവിധം. adj. Different, various ways or manners.

പലവും. ind. and so on or &c.

പലവുരു. adv. Often, frequently.

പലവുട്ടു്. adj. Frequently. പലപ്രാവശ്യം.

പലവുക്കധിപൻ. s. A superint-endent of a district,

പലവുഴം. adj. Often times, frequently. പലപ്രാവശ്യം.

പലവ്യഞ്ജനം. s. A sance, or condiment, composed of many spices.

പലഹാരം. s. Sweet cakes, fritters, pastry.

പലാഗ്നി. s. Bile, the bilions humous. പിത്തം.

പലാണ്ഡു. s. An onion. ഉള്ളി.

പലാലം. s. Straw. വൈക്കോൽ.

പലാശം. s. A leaf ഇല്ല 2. a tree bearing beautiful red blossoms. പ്ലാശുവൃക്ഷം. 3 a sort of curcuma. ചെറുകച്ചോലം 4. a sort of mimusops. 5. green, the colour. പച്ചനിറം.

പലാശി. s. A tree in general. വൃക്ഷം.

പലക്നി s. An old grey headed woman. നരച്ചവൾ.

പലിതം. s. Greyness of hair. നര. 2. much or ornamented hair.

പലിശ. s. Interest, usury.

പലേടത്തും, പലേടവും. adv. s. In many or different places.

പല്ല്. s. 1. The teeth of a saw, file, sickle, &c. 2. the web of a key.

പല്യങ്കം. s. A bed stead. കട്ടിൽ.

പല്ല്. s. 1. A tooth in general. പല്ലുകാട്ടുന്നു. to grin. to laugh at. to show the teeth. 2. a tiger's tooth.

പല്ലക്ക്. s. A palankeen or litter.

പല്ലക്കുകാരൻ. s. A plankeen bearer.

പല്ലൻ. s. One who has large teeth.

പല്ലവകൻ. s. The paramour of a harlot. വിടൻ.

പല്ലവം. s. 1. A sprout, a shoot. 2. the extremity of a branch bearing new leaves. തളിർ.

പല്ലവിതം. adj. 1. Having new sprouts. 2. spread, extended. തളിരുള്ള

പല്ലാങ്കുഴി. s. A tablet with 14 holes for playing at a kind of game. പല്ലാങ്കുഴിയാടുന്നു. To play at such game.

പല്ലി s. 1. A house lizard. 2. a town, a hamlet, or small village. നഗരം. കുടി. 3. An affix towards forming the name of a town. 4. a fi k

പല്ലിത്തടി. s. A harrow a drag, a rake.

പല്ലിറുമ്മൽ. Gnashing or grinding the teeth.

പല്ലിറുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ v. n. To gnash or grind the teeth.

പല്ലിളി s. grin, grining. 2. snarling.

പല്ലിളിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. to grin, 2 to growl, to snarl.

പല്ലുകടി. s. Gnashing of teeth, പല്ലുകടിക്കുന്നു. to gnash with the teeth.

പല്ലുകുത്ത്. s. The tooth ache.

പല്ലുളി. s. A tooth pick.

പല്ലെരി. s. The gums.

പല്വലം. s. A small pond or pool. പൊയ്ക.

പവനൻ. s. Air, wind. വായു.

പവനം. s. 1. Winnowing corn. പതിർ. 2. purity, holiness, purification. ശുദ്ധി. adj. pure, clean ശുദ്ധമുള്ള.

പവ്വതാശനൻ. s. serpent, or snake because serpents are said to feed on air. പാമ്പ്.

പവമാനൻ. s. air, wind.

പവം. s. winnowing corn. പതിർ പിടിത്തം. 2 purification, purif ing, cleansing. ശുദ്ധി.

പവി. s. The thunderbolt of Indra. ഇന്ദ്രന്റെ വജ്രായുധം.

പവിത്രകം. s. pack thread or rope or a net made of it. മീൻകൂട.

പവിത്രമോതിരം. s a consecrated ring or esteemed pure holy, used in performing religious ceremonies.

പവിത്രം. adj. pure, clean, purified, in a religious sense, it is applicable to a person who by austirity and mortification is saidto be released from all worldly passions and attachment. ശുദ്ധം. s. 1. sacrificial grass, കുശ. 2. water. വെള്ളം. 3. copper. ചെമ്പ്. 4. the vessel in which an Agha or libation or oblation is presented. 5. the Brahmanas cord. പൂണൂൽ.

പവിത്രംകൊടുക്കുന്നു. To present a ring to be used at a religious ceremony,

പവിത്രവിരൽ. s. A ring finger.

പവിത്രസ്ഥലം. s. A holy place. ശുദ്ധസ്ഥലം.

പവിഴക്കൊടി. s. A sort of vegetable perfume.

പവിഴക്കൊമ്പ്. s. A coral tree.

പവിഴപ്പുറ്റ്. s. A species of coral used as a mecicii e

പവിഴമണി. s. A coral gem or bead.

പവിഴമാല. s. A coral necklace or wreath of coral beads.

പവിഴം. s. coral.

പശ. s 1. Gum in general 2. gum resin, 3. glue, paste. 4. profit 5. fatness, stoutness. 6. flesh or muscles.

പശുകൻ s. A boy, a child.

പശിമ s. 1. softness, malleability. 2. pliability

പശു. s. 1. A cow. 2. an animal in general, a beast. 3. any living being, the life. 4. a sacrificial animal. 5. a subordinate deity and one of Siva's followers. 6 Siva's vehicle or bull. 7. a fool.

പശുക്കയർ. s. A string, a rope especially for tying cattle. 2. the bondage of the soul.

പശുക്കൂട°. s. A cow house.

പശുക്കൂട്ടം. s. A herd of cows or cattle.

പശുദാനം. s. Giving a cow in charity.

പശുപതി. s. A name of Siva

പശുപൻ. s. A cow herd, a shepherd. ഇടയൻ.

പശുപാശം. s. The bondage of the soul. ആത്മബന്ധം.

പശുപാശി. s. A medicine.

പശുപ്രായം. adj. Brutal having the nature of beasts.

പശുപ്രേരണം. s. Driving cattle. പശുക്കളെമെയ്ക്കുക.

പശുബന്ധം. s. immolating animals in sacrifice.

പശുരജ്ജു. s. The rope or tie for fastening cattle with പശുക്കയർ.

പശുവത്സൻ. s. The young of a cow. പശുക്കിടാവു°.

പശുവുടയവൻ. s. An owner of cattle.

പശ്ചാത്താപപ്പെടുന്നു. v. n. To repent and to commiserate.

പശ്ചാത്താപം. 1. repentence, remorse, after sorrow. 2. compassion, pity. അനുതാപം.

പശ്ചാൽ. ind. 1. after, afterwards. behind. പിമ്പുറം,പിന്നെ, ശേഷം, 2. westward, പടിഞ്ഞാറെ.

പശ്ചാൽഗ്രീവം. s. the nape of the neck. പിടലി.

പശ്ചാൽഭാഗം. s. 1. The hinder part. പിമ്പുറം 2. the west quarter. പടിഞ്ഞാറ°.

പശ്ചിമദിക്ക° s. The west, the western quarter. പടിഞ്ഞാറെദിക്ക°.

പശ്ചിമം. adj 1. west, westward പടിഞ്ഞാറെ 2. behind, after.

പശ്ചിമോത്തരം. s. The north west.

പശ്യൻ. s One who observes, sees. നോക്കുന്നവൻ, കാണുന്നവൻ.

പഷ്ഠൌഹി. s. A cow five years old with calf for the first time. അയ്യാണ്ടിൽചനച്ച പശു.

പളുങ്ക°. s. Crystal.

പള്ള. s. 1. The belly. 2. side. 3. a hole in the road or in the surface of anything 4. a pit. a deep hole. പള്ളം. s. 1. loss. 2. a pit, a hole.

പള്ളി. s. 1. A church. 2. a temple, a mosque 3. small village or town. 4 an affix towards forming the name of a town as Kanjirapally, Karthikappally. 5. Sleep (honorifie). 6. a School പള്ളികൊള്ളുന്നു. to sleep, to repose, to lie down.

പള്ളിക്കട്ടിൽ. s. A bed or couch (honorific.)

പള്ളിക്കാർ. s plu. the members of a congregation or people belonging to any particular church or churches.

പള്ളിക്കാര്യം. s. An ecclesiastical affair, church business.

പള്ളിക്കുടം. s. An umbrella.

പള്ളിക്കുറുപ്പു°. s. A sleep.

പള്ളിക്കൂട. s. A school or Schoool room.

പള്ളിക്കെട്ടു°. s Marrriage (honorific)

പള്ളിച്ചിയാൻ. s. A titular name among the Sudras, a palankeen bearer.

പള്ളിഞായൽ. s. A bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted.

പള്ളിത്തണ്ടു°. s. A royal palankeen.

പള്ളിതേവാരം. s. Daily religious duty, or ceremony.

പള്ളിപ്പലക. s. A seat.

പള്ളിപ്പേപ്പ്°. s. A ceremony performed to drive away sorcery or enchantment.

പള്ളിമാടമ്പു°. s. The ceremony of inviting young princess with the sacred thread or cord.

പള്ളിമാളിക. s. the gallery of a church.

പള്ളിമെത്ത s A mattress.

പള്ളിയറ. s. A bed chamber.

പള്ളിയറക്കാരൻ. A chamberlain.

പള്ളിയറ വിചാരിപ്പുകാരൻ. s. The head or lord chamberlain.

പള്ളിയിടവക. s. A parish.

പള്ളിയുറക്കം. s. A sleep.

പള്ളിയോടം. s A royal boat, or a boat in which a Raja travels,

പള്ളിവായന. s. learning, reading, study instruction (honorific)

പള്ളിവാൾ. s. A royal sword.

പള്ളിവിളക്ക്. s. A lamp.

പള്ളിവേട്ട. s. Hunting, chase (honorific)

പക്ഷകം. s. A private or back door. പിമ്പുറത്തെ വാതിൽ.

പക്ഷക്കാരൻ. s. 1. A partial person. 2. one who is attached to any individual or party. 3. a friend, a sidesman, an associate, a confederate, or partizan.

പക്ഷതി. s. The first day of the halfmoon. ഒന്നാമത്തെ പക്ഷം. 2. the root or insertion of a wing. ചിറകിന്റെ മൂലം.

പക്ഷദ്വാരം. s. A private back door. പിമ്പുറത്ത വാതിൽ.

പക്ഷപാതക്കാരൻ. s. A partial person, a party man.

പക്ഷപാതം. partiality, prepossession, prejudice. indifferently.

പക്ഷപാതി. s. A partial person, a partizan, a sidesman.

പക്ഷഭാഗം. s. 1. The side or plank of an elephant. 2. the side in general.

പക്ഷഭേദം. s. Partiality, prejudice.

പക്ഷമൂലം. s. The root or articulation of a wing. ചിറകിനടി.

പക്ഷം. s. 1. The bright, or dark, half of the lunar month. 2. a wing. ചിറക്. 3. feathers, of a narrow. 4. side or flank 5. side or party. 6. partiality. 7. an argument, a a position advanced, or to be maintained. 8. rejoinder, reply, contradiction, opposition 9. a class or tribe. 10. the subject of an inference. 11. alternative 12. opinion, sentiment 13. affection; parental kindness, filial love good will. 14. (in composition with words signifying hair) quantity as കേശപക്ഷം. much or abundant hair.

പക്ഷവാതക്കാരൻ. s. A paralystic.

പക്ഷവാതം. s. Partiality, prepossession.

പക്ഷവാദി. s. A partial person, partizan.

പക്ഷവാഹനൻ. s. A bird. പക്ഷി.

പക്ഷാഘാതം. s. Paralysis. പക്ഷവാതം.

പക്ഷാന്തം. s. Fifteenth and last day of either half moon, new moon or full moon. വാവ്.

പക്ഷാന്തരം. s. The opinion of a party. പക്ഷഭേദം.

പക്ഷി. s. A bird.

പക്ഷിണി. s. 1. A night and two days. ഒരു രാവും രണ്ടു പകലും. 2. a bird. 3. an arrow. അമ്പ്. 4. a hen, a female bird.

പക്ഷിപിടിക്കുന്നവൻ. s. A fowler.

പക്ഷിബാധ. s A disease of children, a becoming emaciated. supposed to be occasioned by some ominous bird flying over their head.

പക്ഷിരാജൻ. s. 1. A name of GARUDA. ഗരുഡൻ. 2. Brahmane Kite. പരുന്ത്.

പക്ഷിവേട്ട. s. Fowling, bird catching.

പക്ഷിവേട്ടക്കാരൻ. s. A fowler.

പക്ഷിശാല. s. A nest or aviary. പക്ഷിക്കൂട്.

പക്ഷേ. part. Probably, perhaps.

പക്ഷ്മം. s. 1. The eye lash. കണ്ണിന്റെ രോമം. 2. the filament of a flower. പൂവിന്റെ അല്ലി. 3. the point of a thread. നൂലിന്റെ തുമ്പ്. 4 great inspection.

പക്ഷ്മളം. s. See the preceding first meaning.

പഴകൽ. s. See. പഴക്കം.

പഴകുന്നു. v. n. 1. To grow old. to be acquainted with. to be accustomed or used to. 3. to be seasoned. 4. to be spoiled. പഴകിപ്പോകുന്നു. To become used or worn.

പഴക്കം. s. 1. Age, oldness. 2. practice, habit, acquintance, familiarity,. adj. 1. old aged, 2. acquainted with, being accustomed to.

പഴക്കാ. s. Fruit almost ripe.

പഴക്കുന്നു. v. a. To practice anything, to inure one's self to anything

പഴനിലം s. 1. Land cultivated every other year. 2. land lying long waste.

പഴനെല്ല്. s. Old rice corn.

പഴപ്രഥമൻ. s. Plantain fritters.

പഴമ. s. 1. Antiquity, oldness, old times. 2. oldage. 3. knowledge of ancient customs. 4. acquintance. experience.

പഴമക്കാരൻ. s. 1. An old man. 2. one acquainted with ancient customs, and usages, a man of experience. one of long practice.

പഴമുൺപാല. s. A tree, Memusops Kaulki (Rox).

പഴമുട്ടി. s. Seed left in the ground and growing the following year.

പഴം. s. 1. The fruit of any plant or tree, ripe fruit. 2. old age. 1. old. 2. ancient. പഴങ്കഞ്ഞി. rice conjie made over night for breakfast. പഴഞ്ചീല. old cloth. പഴഞ്ചൊല്ല്.

An old saying, a proverb, ancient language, പഴഞ്ചൊറ്. Boiled rice kept over night for breakfast പഴമ്പുളി. old tamirinds of last years growth.

പഴയ. adj. Antique, ancient, old state, decayed, torn, പഴയതാകുന്നു. to be or become old.

പഴയരി. s. Rice of old rice corn.

പഴവൻ s. An ancestor, forefather, father &c. (honorific).

പഴി. s. 1. Faunt, guilt. 2. false accusation. 3. abuse, censure. 4. hatred, inducing, revenge, detestation, vengeance, revenge, 5. aspersion, slander.

പഴിക്കുന്നു. v. a. to hate, to detest, to abhor, to abominate.

പഴിദോഷം. s. 1. Aspersion, slander, false, accusation. 2. guilt, fault.

പഴിവാക്ക്. s. A false accusation, aspersing' slandering. 2. Abusive language.

പഴുക്കാ. s. 1. A ripe betel nut. 2. a reddish colour.

പഴുക്കാപ്പുലി. A kind of leopard with black spots on the skin.

പഴുക്കുന്നു. v. n. 1. To ripen, to grow ripe, to become mature. 2. to bocome redhot. 3. to grow bad, to spoil, to decay, to be decomposed 4 to suppurate, to grow puss, to appostemate. 5. to become temperate, mild. പഴുക്കവെക്കുന്നു. To put fruit in straw, to ripen.

പഴുത്. s. 1. A hole or opening. 2. opportunity, occassion. 3. time. 4. excuse. 5. means, remedy.

പഴുതാകുന്നു. v. n. 1. To be useless, fruitless, unprofitable. 2. to fail of success.

പഴുതാക്കുന്നു. v. a. To make useless, unprofitable, to make of none effect.

പഴുതിൽ. adv. In vain, uselessly, unprofitably.

പഴുത്ത. adj. Ripe, mature. 2. red hot. 3. suppurated, appostemated. 4. spoiled, decayed. 5. mild, soft, temperate.

പഴുപ്പ്. s. 1. Ripening, ripeness, maturing' maturity. 2 the state of being red hot. 3. cauterization. 4. suppuration, the ripening of the matter of a tumour or boil into puss, appostemation. 5 mildness, softness. 6. practice, use, custom.

പഴുപ്പിക്കുന്നു. v. a. 1. To ripen, to mature. 2. to heat, to make red hot. 3. to cauterize. 4. to suppurate, to generate puss or matter.

5 to accust m, to use to habituate, to inure one to anything.

പറ. s. 1. A measure of capacity, a parah. 2. a drum in general. 3. a circle. 4. the disk of the moon. പറയടിക്കുന്നു. to publish by sound of drum or taubour.

പറക്കൽ. s. Flying, flight, haste, quickness, swiftness.

പറക്കള്ളി. s. The wife of a pariah. 2. a woman of that class.

പറക്കുടി. s. The pariah's village or hut.

പറക്കുന്നു. v. n. To fly, to pass through the air, to pass away, to pass swiftly, to move, with rapidity, to run very switfly. പറന്നുപോകുന്നു. to fly away, to run off quick.

പറക്കുംകൂത്ത്. s. An exhibtion from a great of the figure of Guruda festival, a kind of show.

പറക്കൊട്ട. s. A basket or vessel holding about a parah in measure.

പറങ്കി. s. A fank, a ferunghi, chiefly applied to portuguese.

പറങ്കിക്കാരൻ. s. A portuguese man.

പറങ്കിച്ചക്ക. s. The pine apple.

പറങ്കിത്താഴ്. s. A kind of lock.

പറങ്കിപ്പാഷാണം. s. Sublimate mercury.

പറങ്കിപ്പുണ്ണ്. s. The veneral disease.

പറങ്കിപ്പൂട്ട്. s A kind of lock with a long bar attached to it.

പറങ്കിമാവ്. s The cashew nut tree.

പറങ്കിമുളക്. s. Chillie, or cayanne peppe.

പറങ്കിയണ്ടി. s. The nut of the cashew tree.

പറങ്കിവാക്ക്. s. The portuguese language.

പറങ്കിവേര്. s. China root.

പറങ്കിസാമ്പ്രാണി. s. Olibanus.

പറച്ചി. s. The wife of a pariah. 2. a woman of that class.

പറച്ചുണ്ട. s. A sensitive plant.

പറച്ചേരി. s. A Pariah village.

പറട. adj. Abcminable, base, vile.

പറണ്ട. s. The Numidian crane, a teal.

പറത്തുന്നു. v. c. To cause to fly.

പറപ്പിക്കുന്നു. v. c. The casual form of, പറക്കുന്നു.

പറമാടം. s. The hut or house of Pariah.

പാമ്പ്°. s. 1. A compound, a garden. 2. dry or firm ground in opposition to low paddy land. 3. a spot of ground prepared by art or drained or raised.

പാമ്പുപാട്ടം. s. Rent of gardens, compounds or dry lands.

പറയൻ. s. A pariah, a man of the lowest caste, a Chandalan.

പറയി. s. The wife of Pariah, 2. a woman of that class.

പറയുന്നു. v. a. To say, to speak, to tell. പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. 1. to advise, 2. to instigate. പറഞ്ഞുതീർക്കുന്നു, to settle, to decide പറഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നു. To enter into an agreement. പറഞ്ഞുകാണിക്കുന്നു. To show how to do anything, to point out, to relate പറഞ്ഞുവിലക്കുന്നു, To forbid, to prohibit.

പറയോന്തു°. s. A flying dragon.

പറവ. s. A bird in general.

പറവജാതി. s. The feathered kind or tribe.

പറവാശി. s. Overplus or deficiency in measuring grain.

പറിക്കുന്നു. v. a. 1. To pluck, to pull off to gather leaves, fruits, flowers, &c. to pull out. 2. to take away by force, to rob, to spoil. 3. to weed. 4. to dig up. 5. to separate. to put asunder.

പറിപ്പ്°. s. Plucking, pulling off, gathering fruits and flowers, robbery spoiling, pillage, depradation.

പറിയുന്നു. v. n. To be plucked off, to be pulled out or up. 2. to get loose. 3. to be broken. 4. to be separated, divided.

പറുപറെ. adj. With a scrathing sound as of tearing cloth roughly.

പററു°. s. 1. Love, friendship. 2. desire. 3. propriety, fitness. 4. disgrace. 5. loss. 6. effect or taking effect. 7. sticking, &c. 8. receipt, receiving, taking 9. embezzlement. 10. joining, uniting, 11. arrival. 12. an application to assauge pain 13. moistening, or wetting the land, &c. for the purpose of taking better hold of anything. 14. intoxication, drunkenness. 15. experience, acquintance. 16. relationship 17. considering purposing 18. reliance, dependence, confidence. 19. diligence. activity. 20. fruitfulness, production 21 firmness. 22. deceit. 23. sharpness 24. a thin piece of wood fixed in the centre of two planks to hold them fast together.

പററപ്പമെ. ind. sufficient, just enough and nothing over.

പററലർ. s. plu. Enemies. ശത്രുക്കൾ.

പററാണി. s. An iron nail pointed at both ends for joining boards together.

പററി. part. &c. 'postposition.' About, concerning, respecting, for the sake of.

പററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause, to touch, to write, to join. 2. to stick, to paste, to glue together. 3. to light or set on fire.

പററിരിമ്പ്°. s. Tongs, a cramp iron.

പററിൽ. part. By; with.

പററുകടുക്കൻ. s. An ear ring.

പററുകൊടിൽ. s. A pair of tongs.

പററുചിട്ടി. s. A written receipt.

പററുതല. s. The sharp edge of a knife, &c.

പററുതാഴ°. s. A boxlock, &c.

പററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. & n. 1. To receive, to take, to lay hold of, to apprehend. 2. to stick, to adhere to. 3 to unite, to join or be joined. 4. to touch, to come in contact with 5 to infect, to be contageous. 6. to be attacked by insects. 7. to take fire. 8. to be proper, fit 9 to be disgraced. 10. to take effect. 11. to embezzle. 12. to arrive. 13. to apply anything to assauge pain. 14. to hide, to conceal one's self, to abscond. 15. to be intoxicated. 16. to be related to. 17. to consider, to purpose. 18. to understand or to effect the mind. 19. to be diligent, to use effort. 20. accompany. to adhere. 21. to be sufficient, to suffice.

പററുപടി. s. 1. Amount received. 2. Amount embezzled.

പററുമാനം. s. See. പററുപടി.

പായ°. s. 1. A mat in general. 2. a sail.

പാകക്കേട°. s. 1. Immaturity. 2. a state of being spoiled by being over ripe, or in cooking by being either overdone or under done. 3. unpleasantness, disrelish. 4. unseasonableness. infavourableness. 5. intemperance. 6. insufficiency. 7. unsuitableness, 8. transgression of the proper regimen.

9. missing the proper tune or temperature, spoiling a dish by seasoning, it too much or little.

പാകത. s, See. പാകം.

പാകൻ. s. A demon. ഒരു അസുരൻ.

പാകപ്പിഴ. s. See. പാകപ്പിഴ.

പാകഭാജനം. s. A vessel in which anything is dressed, a saucepan, a boiler. കലം.

പാകമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To come to maturity, to be or become ripe. 2. to be cooked. 3 to be duly tempered, to be seasoned, to be fit.

പാകമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. 1 To ripen or make ripe, to mature. 2. to cook, to dress victuals. 3 to bring to a due temperature, to temper, to season to make fit.

പാകം. s. 1. Maturity, natural or artificial, as the state of being cooked or ripened. 2. the young of any animal. 3. boiling, cooking. 4. chastity, temperance. 5. opportunity, seasonable time. 6. proper temperature, degree of inspissation of liquids, &c. 7. order. 8. fitness, propriety, suitableness. 9. agreeableness, pleasure. 10. relish. 11. calmness, calm. 12. softness, pliableness, gentleness. 13. use. 14. relief, ease, abatement. 15. allurement. പാകം ചെയ്യുന്നു. 1 To cook, to dress victuals. 2. to ripen, to mature. പാകം തെറ്റുന്നു, To miss the proper time or temperature, to spoil any dish by seasoning it too much or too little, or by boiling it too much or too little.

പാകലം.s.A sort of costus, costus speciosus. കൊട്ടം. 2. fever in an elephant. ആനയ്ക്കുള്ള ജ്വരം.

പാകശാല. s. A kitchen. അടുക്കള.

പാകശാസനൻ. s. Indra. ഇന്ദ്രൻ.

പാകശാസനി. s. The son of Indra. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ.

പാകശീലൻ. s. 1. A cook. പാചകൻ. 2. a person of a mild, temperate, gentle disposition.

പാകസ്ഥാനം. s. A kitchen. അടുക്കള.

പാകാരി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പാകിയനൂൽ. s. A yarn warped, the warp.

പാകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. 1. To sow seed thickly for producing plants to be transplanted. 2. to lay things regularly on the ground.

പാക്ക്. s. Betel or arecanut in a row or unboiled state. 2. planting or sowing seed thickly for the purpose of raising plants. 3. a bed of plant for transplanting.

പാക്കനാർ. s. The name of a Pariah who was a very learned man.

പാക്കലം. s. 1. A vessel to boil milk in. 2. a churn.

പാക്കാൽ. s. The warp dipped in rice starch.

പാക്കഞാറ്. s. The young plants of rice corn or paddy in a fit state for being transplanted.

പാക്കനിലം. s. Land on which rice corn is sown thickly, the plants of which are afterwards to be transplanted.

പാക്കരു. s. An eruption on the body of sucking infants.

പാക്കുവെട്ടി s. A betel knife, or scissors for cutting Arecanuts

പാക്കുഴ. s. A milk pail.

പാക്യം. s. 1. Billoben, a medicinal salt, impregnated with iron. ചമച്ച ഉപ്പ്. 2. a dicoction. കഷായം. 3. anything cooked. വെവിച്ചതു്. adj. 1. proper, fit, agreeable, suitable, good, well. 2. seasonable, opportune. 3. expedient. 4. serviceable, useful.

പാങ്ങ്. s 1. Propriety, fitness, agreement, suitableness. 2. opportunity, season. 3. means, remedy. 4. method, way, an expedient. 5. partiality, side, party. 6. assistance. 7. convenience. 8. excuse. 9. subjection. പാങ്ങുപറയുന്നു. To speak with partiality, to excuse for. പാങ്ങുണ്ടാകുന്നു. To be a means, remedy, way, method. പാങ്ങുണ്ടാക്കുന്നു. To provide a means, remedy, expedient, way, method.

പാങ്ങാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be proper, fit, suitable, to agree. 2. to be opportune, convenient, seasonable. 3. to be expedient. 4. to be of service, to be useful.

പാങ്ങാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. 1. To fit, to suit or make suitable. 2. to remedy, to provide an expedient. 3. to make useful.

പാങ്ങുകേട്. s. Unfitness, unsuitableness. 2. unseasonableness, unfavourableness. 3. uselessness. 4. inconvenience.

പാചകൻ. s. A cook, a baker. വെപ്പുകാരൻ, അടുക്കളക്കാരൻ.

പാചകം. s. 1. Cooking, maturity. 2. the bile which assists in digestion. 3. a digestive. ദഹനം.

പാചകി. s. A female cook. അടുക്കളക്കാരി.

പാചനം s. 1. A medicinal preparation; a decoction, &c. of various simples together. കഷായം. 2 digestion. ദഹനം.

പാച്ചിൽ s. 1. Running with force, rush, rushing, a strong current. 2. assault; butting, springing upon.

പാച്ചിറാക്. s. A kind of small shark.

പാച്ചുണങ്ങ്. s. White spots on skin.

പാച്ചുണ്ട. s. A white sort of prickly nightshade.

പാച്ചുര. s. A white kind of gourd.

പാച്ചോറ്. s. Food made by boiling milk and rice together.

പാച്ചോററി. s. A tree, the bark of which is used in dying, 'symploces raceonosa'.

പാഞ്ചജന്യധ്വനി. s. The sound of Conch.

പാഞ്ചജന്യം. s. 1. CRISHNA's Conch or shank' കൃഷ്ണന്റെ ശംഖ്. 2. any conch. ശംഖ്. 3. a name of fire. അഗ്നി,

പാഞ്ചാലൻ. s. The sovereign of 'Panchala'.

പാഞ്ചാലം. s. 1. One of the fiftysix countries of 'Pauranical' geography. 2. a company or association of artificers, viz. the carpenters, weavers, barbers, washermen, and shoemakers.

പാഞ്ചാലി. s. A name of Draupadi, the wife of the five Pandava Princes ദ്രൗപദി.

പാഞ്ചാലിക. s. A doll, a puppet. പാവ.

പാഞ്ചി. s. A gold coin of the value of five rupees

പാട. ind. A vocative particle, Oh! ഹെ.

പാട്. s. 1. Suffering, distress, misfortune, pain. 2. work, labour, industry. 3. manner, mode. 4. party, side. 5. side, flank. 6. time, occasion. 7. subjection. 8. a mark. 9. the mark of a stripe, a scar, a cicatrix. 10. computation, as applied, to number, weight, measure, extent or value. 11. arrest, molestation. 12. order arrangement. 13. tune, term. 14. fitness capability. 15. remedy, means way. 16. quality, nature, excellence in which sense it is often added to the words, as പണയപ്പാട്, അതുള്ളപ്പാട്, നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇത്യാദി. 17. situation, posture, 18. place, space distance 19. trouble, wearisomeness, teazing. 20 torture. 21. business, concern. പാടാകുന്നു. To be of a party. പാടാക്കുന്നു. 1. To bring to one's party. 2. to order, to arrange. പാട്പാർക്കുന്നു. To arrest to seize, to detain, to stop പാട്വീഴുന്നു. to be indented, to be marked, scarred.

പാട s. 1. Scum, skummings, froth foam, barm &c., the upper part of any infusion in a state of boiling or forment, that which rises to the top of any liquor. 2. the name of a plant or vine. 'Cissam peloshexandra'. 3. the rheum of the eyes. 4. the green stuff produced in stagnant water. 5. the outer skin of some fruits. പാടകെട്ടുന്നു, scum to form.

പാടകം. s. An ancle ring worn by women.

പാടക്കിഴങ്ങ്. s. The root of the 'പാട' plant, a kind of gentian.

പാടച്ചരൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

പാടച്ചരം. s. 1. Theft, robbery. മോഷണം.

പാടനം. s. A rent, a tear; rending, tearing. പിളപ്പ്.

പാടം. s. 1. Multitude of corn fields. 2. beating new cloth to make it smooth. പാടംചെയ്യുന്നു. To beat new cloth.

പാടല. s. The trumpet flower tree or the flower, 'Bignonio suave-olens.' വെൺപാതിരി.

പാടലം. s. 1. Pale red, pink colour; rose colour. 2. rice ripening in the rains. adj. of a pale red colour.

പാടലവർണ്ണം. s. 1. Pale red, pink, or rose colour. adj. of a pink, pale red, or rose colour.

പാടലി. s. The trumpet flower tree, or the flower വെൺപാതിരി. 2. rice ripening in the rains.

പാടവം. s 1. Cleverness, talent. സാമർത്ഥ്യം. 2 Health. ആരോഗ്യം. 3. eloquence വാക്സാമർത്ഥ്യം. adj. clever, sharp, dexterous man. സമർത്ഥൻ.

പാടി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

പാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to sing. 2. to lay flat. പാടിച്ച് വെക്കുന്നു. to lay flat

പാടിച്ച. adj. Flat, even. (പരത്തിയ)

പാടിതം &c. adj. Torn, broken, divided. പിളക്കപ്പെട്ടത്.

പാടിയുണർത്തുന്നവൻ. s. A bard whose duty it is to awaken a prince or chief at dawn with music or song

പാടീ. s. A sort of fish described as having many teeth. ഒരു വക മീൻ.

പാടീരം. s. 1. Sandal, a cosmetic, or perfume, ചന്ദനക്കൂട്ട്. 2. field. കണ്ടം 3. a sieve, a cribble ചല്ലടം.

പാട്ടകെട്ട്. s 1. Labour, difficulty. 2. opposition obstruction. 3. unfitness, incapability.

പാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. To sing, to warble. 2. to ring or sound.

പാടുപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To afflict to torture. 2. to trouble, to weary, to teaze.

പാടുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n 1. To be industrious, labourious, to work hard. 2. to suffer pain.

പാടെ. adv. 1. Wholly, entirely. 2. straight, orderly.

പാട്ടു. s. 1. Vocal music, a song, singing. 2. a poem, a hymn. പാട്ടുപാടുന്നു. To sing a song or hymn.

പാട്ട. s. A lump of cow dung: also. ചാണി.

പാട്ടക്കണ്ടം. s. Rented corn fields.

പാട്ടക്കാണം s. Rent, Tax.

പാട്ടക്കാരൻ. s. A tenant, one who rents land or holds land by paying rent.

പാട്ടക്കുടിശ്ശിക. s. Arrears of rent.

പാട്ടക്കുറി s. A receipt for rent paid.

പാട്ടച്ചീട്ടു. s. A writing or kind of lease given to a tenant by the land-lord. 2. also a written agreement, given by the tenant to the land lord to pay a certain amount of rent.

പാട്ടനെല്ലു. s. Rent paid in kind, or rice corn.

പാട്ടപ്പറ. s. A large measure or parah used in measuring seed corn, the produce, and the rent.

പാട്ടപ്പറമ്പു. s. A garden rented out to another.

പാട്ടപ്രവൃത്തി. s. 1. The office of a bailiff or rent gatherer to a temple. 2. the office of a victualler.

പാട്ടം. s. 1. Rent, tax. 2. Hire. 3. contract. പാട്ടത്തിനനല്കുന്നു, To rent, or let to a tenant.

പാട്ടയോല. s. A lease.

പാട്ടയോലക്കരണം. s. A lease.

പാട്ടാളി s. 1. One who gathers the rent of lands belonging to a pagoda. 2. a victualler at a temple.

പാട്ടി. s. The wife of a tailor.

പാട്ടിൽ. adv. In subjection, in one's possession പാട്ടിലാക്കുന്നു. 1. To bring over to one's party. 2 to make straight. 3. to get possession of.

പാട്ടുകാരൻ. s. A singer, a songster.

പാഠകക്കാരൻ. s. A lecturer, a preacher, a public reader of the puranas or other sacred books.

പാഠകക്കൈയു. s. Attitude, or motion of the hands in speaking or lecturing.

പാഠകൻ. s. 1. lecturer, a preacher, a public reader of the Puranas or other sacred books. 2. A spiritual preceptor.

പാഠകം. s. A lecture, a sermon. പാഠകം പറയുന്നു, To lecture publicly, to preach.

പാഠകശാല. s. A college, a school.

പാഠമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To learn, to learn by heart. 2. to acquire a habit, to imitate, or copy the manners of another.

പാഠം. s. 1. A lesson, 2. reading, perusal in general. 3. studying the Vedas, or scriptures considered as one of the five sacraments of toe Hindus. ബ്രഹ്മയജ്ഞം. 4. acquirement. പാഠംചൊല്ലുന്നു, To repeat or rehearse a lesson. പാഠംകേൾക്കുന്നു, To hear a lesson, to examine. പാഠംകേൾപ്പിക്കുന്നു, To cause to repeat a lesson, to cause to hear a lesson.

പാഠാ. s. 1. A plant, commonly 'Acnidhi'. പാട 2. the lance leaved Sida, 'Sida lanceolata'. (Retz)

പാഠി. s. A plant, 'Plumbago Zeylanica.' കൊടുവേലി.

പാഠീനം. s. Sheat fish, 'Silurus pelorius'. (Buch Mss) ഏട്ടമീൻ.

പാണത്തി. s. A wife of a tailor.

പാണൻ. s. A tailor. 2. a person belonging to a certain tribe.

പാണൽ. s. A medicinal plant, Limonia or Glycosmis.

പാണി. s. 1. The hand. 2. a musical instrument. പാണികൊട്ടുന്നു. 1. To clap the hands. 2 to beat the last named musical instrument.

പാണിക. s. A sort of spoon, or ladle. തവി. 2. a paddle. തുഴ.

പാണിഗ്രഹണം. s. Marriage or wedding.

പാണിഗ്രഹണംചെയ്യുന്നു. To marry.

പാണിഗ്രഹീതി s. A bride; one wedded do according to the ritual. ഭാര്യ.

പാണിഘൻ. s. A drummer, one who plays on tabor, &c. with his hands. **കൈത്താളക്കാരൻ.**

പാണിതലം. s. The palm of the hand.

പാണിനി. s. The proper name of the author of a Sanscrit grammar.

പാണിനീയ സൂത്രം. s. A work containing the first principles or rules of Grammar by Panini.

പാണിന്ധമം s. The measure of a man equal in height to which he reaches with arms elevated and fingers extended. **ഒരാളും കൈയ്യുമുള്ള അളവു.**

പാണിന്ധമം. s, 1. Blowing through the hands 2. a clapping of the hands. **കൈകൊട്ടു.** 3. a bellows. **ഉലതുരുത്തി.**

പാണിപാദം. s. The hands and feet.

പാണിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v, a. 1. To beat a kind of tabor. 2. to marry. 3. to take hold of the hand.

പാണിപീഡനം. s. Marriage. **വിവാഹം.**

പാണിവാദൻ. s. A drummer, one who plays on a drum or tabor with the hand. **കൈത്താളക്കാരൻ.**

പാണ്ടു. s. 1. A white, or yellowish mark or spot on the body. 2. piebald. 3. the white leprosy.

പാണ്ടൻ. s. One who has yellowish white spots on his skin: also one who has white leprosy. adj. of various colours, piebald.

പാണ്ടി. s. 1. The 'Pandya' country in the southern part of the Indian Peninsula, comprehending part of the modern Tamul provinces. 2. a cow of various colours. 3. a raft, a float.

പാണ്ടിത്തളിക. s. A large metal plate, or flat vessel.

പാണ്ടിപ്പടവലം. s. A kind of cucumber.

പാണ്ടിപ്പാവൽ. s. The hairy Mamordica, "Mamordica Charantia".

പാണ്ടിയൻ s. 1. A Tamulian or 'Pandyan'. 2. The king of the Pandya country.

പാണ്ടിയാൻ. s. A Tamulian, or Pandyan.

പാണ്ടിയാവണക്കു. s. A species of castor oil tree, Ricinus viridus (Willd)

പാണ്ടിവാദ്യക്കാരൻ. s. A Tamul musician.

പാണ്ടിവാദ്യം. s. Tamul music

പാണ്ഡരൻ. s. One who has pale or yellowish white spots on his skin. **പാണ്ടുള്ളവൻ.**

പാണ്ഡരം s. Pale or yellowish white (colour) **വെളുപ്പു**

പാണ്ഡവൻ. s. A Pandava or descendent of Pandu.

പാണ്ഡവാബ്ദം. s. The Era of Pandu Princes.

പാണ്ഡിത്യം. s. Learning, knowledge, scholarship. **വിദ്യ.**

പാണ്ഡു. s. 1. The pale yellowish white (the colour) a very pale yellow. **കാമില നിറം.** 2. kind of jaundice. 3. the name of a sovereign of ancient Delhi, and nominal father of the five Pandu Princes. 4. the white leprosy. **പാണ്ടു.** 5. a bilious dropsy.

പാണ്ഡുകംബലം. s. A sort of blanket or warm upper garment. **വെള്ളക്കംബളി.**

പാണ്ഡുകംബലി. s. A carriage covered with a sort of blanket. **വെള്ളക്കംബളികൊണ്ടു മൂടിയ രഥം.**

പാണ്ഡുമുത്തിക. s. The opal. **ഒരു രത്നം.**

പാണ്ഡുമൃൽ. s. A country in which the soil is of whitish colour. **വെള്ളമണ്ണു.**

പാണ്ഡുരം. s. 1. A pale or yellowish white. **വെളുപ്പു.** 2. the jaundice. 3. the white leprosy. adj. of a yellowish white colour.

പാണ്ഡ്യൻ. s. The king of the Pandya country

പാതകൻ. s. A sinner, a criminal, a lapsed person, a wicked man. **മഹാപാപി.**

പാതകം. s. 1. Sin, crime, lapse. 2. the cause of falling, literally or figuratively, alighting

പാതകി. s. A wicked man or woman.

പാതം, &c. adj. Falling, alighting, descending, **വീഴ്ച.**

പാതവാദം. s. A clap with the hand. **കൈകൊട്ടു.**

പാതാളഗ്രഹണം. s. An eclipse below the horizon.

പാതാളം. s. 1. Hell, the infernal regions under the earth considered to be the abode

of theNagas or serpents. 2. a bottomless pit, an abyss; a profound deep. 3. a hole, a chasm.

പാതാളലോകം. s. Hell, the infernal regions.

പാതാളവാസി. s. A fiend, an Asur, a demon.

പാതി. s. Half, a moiety.

പാതിക്കാരൻ. s. A sharer, a partner, one who goes halves with another.

പാതിക്കൂറുകാരൻ. s. A sharer; a partner; one who goes halves with another.

പാതിത്യം. s. 1. A fall, a lapse. അധഃപതനം. 2. excommunication.

പാതിപ്പങ്ക്. s. The half share, an equal share.

പാതിപ്പാട്. s. A share, a half.

പാതിരാ. s. Midnight.

പാതിരാത്രി. s. Midnight.

പാതിരി. s. The Chelonoid trumpet flower tree, Bignonia chelonoides (Lin.)

പാതിരിമരം. s. See the preceding.

പാതിവാരച്ചീട്ട്. s. A written document given or received to pay a rent of half the produce.

പാതിവാരം. s. A certain rent on land, consisting of half the produce, whatever it may be, paid to the owner.

പാതിവ്രത്യം. s. 1. Chastity. 2. the faithfulness of a wife towards her husband.

പാതുകം, &c. adj. Falling frequently or habitually disposed to fall. പതനം. s. The declivity of a mountain, a precipice.

പാത്ത. s. A goose.

പാത്തി. s. 1. A spout, a drain, a gutter. 2. a kind of bathing tub made of wood in the shape of a boat, and used in medicinal bathing. 3. a garden bed, or area; a small corn field.

പാത്തിക്കോരിക. s. A kind of wooden ladle.

പാത്തിമരവി. s. A long trough.

പാത്രത. s. Worthiness fitness capacity, capability, adequateness.

പാത്രത്വം. s. See the preceding.

പാത്രൻ. s. 1. A king's counsellor or minister. മന്ത്രി. 2. a worthy person യോഗ്യൻ.

പാത്രപ്രവേശനം. s. The different characters represented in a play. വേഷമ്മാററം.

പാത്രമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be worthy, fit, capabl, to deserve, to be worthy of.

പാത്രം. adj. Worthy, deserving, fit, capable, adequate.

പാത്രം. s. 1. A vessel in general. 2. a plate, cup, or jar, &c. 3. a sacrificial vase or vessel. 4 the intermediate part or channel of a river, or its course between the near and opposite bank 5. fitness, propriety, capacity, worthiness. യോഗ്യത. 6. a dance, &c. performed by a man and a woman. 7. the body.

പാത്രവാൻ. s. One who is worthy, one who is fit for employment.

പാത്രശുദ്ധി. s. Cleanness of vessels.

പാത്രാപാത്രം. adj. Worthiness and unworthiness, indicative of uncertainty.

പാത്രി. s A small or portable furnace. നെരിപ്പോട്.

പാത്രീവം. s. A thing used in sacrifice.

പാത്രേസമിതൻ. s. A parasite, a person constant at dinners, or feasts, but good for nothing else. ഉണ്ണി.

പാഥസ്. s. Water. വെള്ളം.

പാഥേയം. s. Provinder. or provisions, &c. for a journey. വഴിക്കരി, പൊതിച്ചോറ്.

പാഥേയവാൻ. s. One who takes provisions for a journey. ചോററുപൊതിക്കാരൻ.

പാഥോധി. s. The ocean. സമുദ്രം.

പാഥോനിധി. s. The ocean. സമുദ്രം.

പാദകടകം. s. A ring for the feet, an ornament for the feet or toes. കാൽച്ചിലമ്പ്.

പാദകം. s. A certain part of a foundation.

പാദകരട്. s. Wood sandals.

പാദഗ്രഹണം. s. 1. Laying hold of one's feet; taking refuge. കാൽപിടിക്ക. 2. respectful obeisance, touching the feet of a superior. നമസ്കാരം.

പാദചാരം. s. Going on foot. കാൽനട.

പാദചാരി. s. A person who goes on foot, a footman. നടക്കുന്നവൻ.

പാദജൻ. s A 'Sudra', or man of the fourth and servile tribe; because he is said-to be born 'from the foot' of BRAHMA. ശൂദ്രൻ.

പാദതീൎത്ഥം. s Water for washing the feet. കാൽകഴുകിയ വെള്ളം.

പാദത്രാണം. s. A boot, a shoe. ചെരിപ്പ്.

പാദപത്മം. s. A foot like the lotus flower.

പാദപം. s. A tree in general. വൃക്ഷം.

പാദപാംസു. s. The dust of the feet. കാൽപൊടി.

പാദപാശം. s. A foot rope for cattle or horses.

പാദപീഠം. s. A footstool.

പാദപുഷ്പം. s. A foot like a flower.

പാദപൂജനം. s. 1. Washing or cleansing the feet. 2. a gift, reverently laid at the feet of a superior.

പാദപൂരണം. s. Supplying the deficiency in a verse.

പാദപ്രഹാരം. s. The act of kicking, a kick. ചവിട്ട്.

പാദപ്രക്ഷാളനം. s. Cleaning or washing the feet. കാൽ കഴുകുക.

പാദബന്ധനം. s. Stock of cattle. നാൽക്കാലി സമ്പത്ത്.

പാദമർദ്ദനം. s. Treading with the feet. കാൽ കൊണ്ടു ചവിട്ടുക.

പാദമൂലം. s. The heel. കുതികാൽ.

പാദം. s. 1. A foot. 2. a quarter or fourth part. 3. a hill at the foot of a mountain. 4. a ray of light. 5. the base of a pillar. 6. the base of a hill, or mountain. 7. the root of a tree. 8 a metrical foot or line of a stanza. 9. the line of a hymn, or stanza of the Rig Veda പാദത്തിങ്കൽ വീഴുന്നു, To prostrate one's self at the feet of another. പാദത്തെ പിടിക്കുന്നു, To lay hold of another's feet, to take refuge. പാദാദികേശം, From head to foot.

പാദയുഗ്മം. s. Both feet.

പാദരഥം. s. shoe or boot. ചെരിപ്പ്.

പാദരക്ഷ. s. A shoe or boot; sandals, lit: protecting the foot. ചെരിപ്പ്.

പാദവല്മീകം. s. Elephantiasis, enlargement of the legs and feet. പെരുങ്കാൽ.

പാദവികൻ. s. A traveller, a wayfarer. വഴിപോക്കൻ.

പാദശബ്ദം. s. The sound or noise of feet. കാൽചെത്തം.

പാദശാഖ. s. A toe. കാൽവിരൽ.

പാദശുശ്രൂഷ. s. Attendance, service.

പാദസേവ. s. Attendance, service.

പാദസ്ഫോടം. s. A kibe or blain, a sore or ulcer on the foot. കാൽവിള്ളുക.

പാദക്ഷാളനം. s. Washing or cleaning the feet. കാൽകഴുകുക പാദക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നു, To wash or clean the feet.

പാദാഗ്രം. s. The extremity or point of the foot. പുറവടി.

പാദാംഗദം. s. Any ornament for the feet or toes. കാൽചിലമ്പ്.

പാദാംഗുലി. s A toe. കാൽവിരൽ.

പാദാംഗുഷ്ഠം. s. The great toe. കാലിന്റെ പെരുവിരൽ.

പാദാതൻ. s. A foot soldier, a foot man. കാലാൾ.

പാദാതം. s. Infantry. കാലാൾക്കൂട്ടം.

പാദുക. s. 1 Wood sandals. 2. a shoe, a slipper. മെതിയടി.

പാദുകം. s. A shoe; a slipper, a wooden sandal. മെതിയടി.

പാദുകാകാരൻ. s. A shoe-maker ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദുകാരകൻ. s. A shoe-maker. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദുകാകൃത്ത്. s. A shoe-maker. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദു. s. A shoe. ചെരിപ്പ്.

പാദുകൃത്ത്. s. A shoe-maker. ചെരിപ്പുകുത്തി.

പാദോദകം. s. Water given to eminent persons to wash the feet. കാൽ കഴുകുന്നതിനുള്ള വെള്ളം.

പാദ്യം s. Water, &c., for washing the feet. കാൽ കഴുകുന്നതിനുള്ള വെള്ളം. adj. Relating to the feet.

പാന. s. 1. A pot, or caldron. 2. a distil. 3. a kind of play performed as an offering to the goddess 'Badhracali'. 4. a poem. പാനപിടിക്കുന്നു. To act or perform a certain play.

പാനകം. s. Sherbet or lemonade, a pleasant drink.

പാനക്കാരൻ. s. 1. A dancer, a performer. 2. a poet. 3. a distiller of spirits.

പാനക്കൊമ്പ്. s. A balance pole used by actors.

പാനഗോഷ്ഠിക. s. A dram shop, a place where people drink together. ആപാനം, മന്നം.

പാനപാത്രം. s. A cup, a drinking cup or vessel. വട്ടക.

പാനപ്പറ. s. A musical instrument or drum.

പാനഭോജനം. s. A drinking vessel, a glass, a goblet. വട്ടക.

പാനമത്തൻ. s. One who is drunk or intoxicated. കുടിച്ചു മദിച്ചവൻ.

പാനമദസ്ഥാനം. s. A tavern, a dram shop, a hotel.

പാനം. s 1. A drink, beverage, drinkables. 2. drinking. കുടി. പാനം ചെയ്യുന്നു, To drink. കുടിക്കുന്നു.

പാനസക്തൻ. s. A drunkard, a drinker. കുടിയൻ.

പാനി. s. 1. A smal pot. 2. the sap of the palmira tree prepared with 'chunam' or lime.

പാനീയപാനം. s. A drink of water. വെള്ളം കുടി.

പാനീയം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. any drinkable.

പാനീയശാലിക. s. A place where water. &c. is distributed to travellers. തണ്ണീൎപ്പന്തൽ.

പാന്തൽ. s. A miry place.

പാന്തൽച്ചേറു. s. A bog, a slough, a deep miry place.

പാന്ഥൻ. s. A traveller. വഴിപോക്കൻ.

പാപകൎമ്മം. s. A wicked or sinful action, a sinful practice, a heinous crime, contraction of guilt. പാപകൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To do a wicked or sinful action, to commit a heinous crime.

പാപകാരി. s. A sinner, a wicked person, one who commits sins. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ.

പാപകൃൽ. s. A sinner, a sinful or wicked person. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ.

പാപഗ്രഹം. s. A planet, the Sun, Mars, Saturn, 'Rahu'.

പാപചേലി. s. A plant, 'Cissampelos hexandra'. പാടവള്ളി.

പാപജാലം. s. A multitude of signs. പാപക്കൂട്ടം.

പാപനാശനം. s. Atonement or expiation of sins, a destroying of sin.

പാപനാശിനി. s The name of a river because said to remove sin. ഗംഗ ഇത്യാദി.

പാപനിവാരണം. s. A removing, or putting away of sin.

പാപനിവൃത്തി. s. See the preceding.

പാപൻ. s. One who is sinful, a sinner, a wicked person.

പാപപതി. s. A paramour, a gallant. വിടൻ.

പാപപരിഹാരം. s. Abolishing, or destroying of sin, atonement; putting away of sin. പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, To abolish sin, to put away sin, to make an atonement.

പാപഫലം. s. The fruit, consequence or punishment of sin.

പാപബന്ധം. s. Bondage of sin.

പാപഭയം. s. Fear or dread of sin.

പാപഭീരു. s. One who fears or dreads sin.

പാപമോചനം. s. Remission or forgiveness of sins, absolution, പാപമോചനം ചെയ്യുന്നു, To remit or forgive sin.

പാപം s. 1 Sin, crime, wickedness, vice. 2. vileness malignity, baseness. This word is often used as an interjection, denoting compassion, 'What a sin! What a pity! Poor thing! &c. പാപം ചെയ്യുന്നു, To sin.

പാപരോഗം. s. 1. A kind of small-pox. വസൂരി. 2 hemorrhoids. അരിശസ്സ. 3. a species of leprosy. കുഷ്ഠം.

പാപൎദ്ധി. s. Hunting, the chase, നായാട്ടു.

പാപശാന്തി. s. Remission of sin, removing or putting away sin.

പാപശീലൻ. s. One who is addicted to sin.

പാപശേഷം s. 1. Sickness. വ്യാധി. 2. poverty. ദരിദ്രത.

പാപഹരം adj. Sin destroying. പാപത്തെ കളയുന്ന.

പാപാത്മാവു. s. 1 A sinner, a sinful soul. ദുഷ്ടൻ. 2. a hunter കാട്ടാളൻ.

പാപി s. A sinner, an offender, a criminal. പാപമുള്ളവൻ.

പാപിഷ്ഠ. s. A sinful woman. ദുഷ്ട.

പാപിഷ്ഠൻ. s. A great sinner. മഹാപാപി.

പാപോദയം. s. The rising of a planet.

പാപ്പാ. s. An adopted term for the Pope of Rome.

പാപ്പാൻ. s. A Brahman, or one who assumes the dress of a Brahman in order to get a livelihood.

പാപ്പാസ. s. A Mussalman's slippers.

പാപ്മാ. s. Sin, wickedness. പാപം.

പാമനം, &c. adj. Diseased with herpes. ചിരങ്ങുള്ള.

പാമം. s. Cutaneous eruption, herpes. ചിരങ്ങു.

പാമരൻ. s 1. A wicked, vile, low base person. ഹീനൻ. 2. a stupid person, an idiot, a fool. മൂഢൻ. പാമരം. adj. 1. Wicked. vile, low, base. 2. stupid, foolish.

പാമരം s. A mast.

പാമാ; s. Cutaneous eruption, herpes, scab. ചിരങ്ങ°.

പാംസനൻ. s. A contemptible. wicked, bad, or infamous person. പരട്ട

പാംസു. s. 1. Dust. പൊടി. 2. manure. വളം.

പാംസുലൻ. s. 1. A paramour, a gallant. വിടൻ. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

പാംസുലാ. s. 1. An unchaste woman ധൂളി. 2. the earth. ഭൂമി.

പാമ്പ°. s A snake, a serpent.

പാമ്പാട. s. A kind of fish.

പാമ്പാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To charm snakes or cause them to dance.

പാമ്പാടുന്നു, ടി, വാൻ. v n. Snakes to be charmed or to dance.

പാമ്പാട്ടം. s. Charming of snakes.

പാമ്പാട്ടി. s. A juggler, a snake catcher, one who causes snakes to dance

പാമ്പിൻകാവ°. s. A grove of serpents.

പാമ്പുവിരൽ. s. The middle finger,

പാമ്പരി, or പാമ്പുവരി s. 1. Ledges or steps inside a well about two feet distant from each other. 2. the gunwall of a boat.

പായണ്ടി. s. 1. A security, a surety. 2. the keeper of a gambling house.

പായ്യം. s. 1. Measure of length. കോൽ. 2. water. വെള്ളം.

പായൽ. s. The green mouldiness on walls after rainy weather, the green stuff in stagnant water, an aquatic plant.

പായസം. s. 1. Rice mixed with milk, sugar, &c. 2. the name of a certain gum or oil; turpentine.

പായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To drive quickly, to cause to run. 2. to cause to flow with great force.

പായു. s. The anus. മലദ്വാരം

പായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1 To leap against, to butt. to spring upon. 2. to rush, to run with great force.

പാരു°. s. The world ലോകം

പാര. s. A pointed instrument made of iron or wood, an iron lever, crow, or bar, used in digging or cutting clods of earth, digging up stones, &c., a sort of spade. There are different kinds of this instrument. കട്ടപ്പാര, ചക്കപാര, മതങ്ങാപ്പാര.

പാരക്കോൽ. s. See the preceding.

പാരഗൻ. s. 1. One who has crossed over to the other side. അക്കരകടന്നവൻ, 2. one who has read through a book or who is well versed in science. ശാസ്ത്രംമുഴുവൻവായിച്ചവൻ.

പാരണ s. Eating and drinking after a fast. പാരണകഴിക്കുന്നു, To eat after a fast.

പാരതന്ത്ര്യം, s. Dependance, slavery, subservience.

പാരതം. s. Quicksilver or mercury. രസം.

പാരദം. s. Quicksilver. രസം.

പാരദാരികൻ. s. An adulterer. വ്യഭിചാരി.

പാരദൃശ്വാ s One who has crossed over to the other side. മറുകരകടന്നവൻ.

പാരമാൎത്ഥികൻ. s. One who is upright, sincere, honest.

പാരം s. 1. The further or opposite bank of a river മറുകര. 2. the end or extremity. 3. gravity weight heaviness, excessiveness. 4. a certain weight of 20 'Tulams.'

പാരമ്പൎയ്യക്കാരൻ. s. 1. one who can trace his descent to many geneations back. 2. one who is acquainted, with ancient customs.

പാരമ്പൎയ്യന്യായം. s. Tradition, an ancient custom.

പാരമ്പൎയ്യം. s. 1. Tradition. 2. continuous order or succession.

പാരമ്പൎയ്യോപദേശം, s. Traditional instruction.

പാരലൌകികം. adj. Belonging or relating to the next world. പരലോകസംബന്ധമായുള്ള.

പാരവശ്യം s. See പരവശത. പാരവശ്യംകാട്ടുന്നു, To feign poverty, weakness. &c.

പാരശവൻ. s. 1 The son of a 'Sudra' woman by a 'Brahman. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ബ്രാഹ്മണനുജനിച്ചപുത്രൻ. 2. a son by another man's wife; an adultrine. പരസ്ത്രീയിൽനിന്നുജനിച്ചപുത്രൻ.

പാരശവം s. A battle axe. a hatchet. വെണ്മഴു,

പാരശ്വധം. s. A battle axe, a hatchet. വെണ്മഴു.

പാരശ്വധികൻ. s. A soldier, one armed with a battle axe, a pioneer. വെണ്മഴുഎടുത്തവൻ.

പാരസീകൻ s. A 'Persian', an inhabitant of 'Persia' പാരസിരാജ്യക്കാരൻ.

പാരസീകം s. 1 A 'Persian' horse. പാരസീരാജ്യത്തെകുതിര. 2. the kingdom of 'Persia' പാരസിരാജ്യം.

പാരസ്ത്രൈണെയൻ. s. An adultrine, the son of another's wife. പരസ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ചപുത്രൻ.

പാരാതെ. adv. Without delay, soon.

പാരാപാരം. s. 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. the two banks of a river. ആററിന്റെ രണ്ടുകര.

പാരായണം. s. 1. A lesson, reading, പാഠം. 2. a devoted study of the 'Vedas', or sacred books in general. 3. totality, entireness, completeness. മുഴുവൻ. പാരായണം ചെയ്യുന്നു. 1. To learn. 2. to read, to study devotedly the 'Vedas' or sacred books in general. വേദം അഭ്യസിക്കുന്നു.

പാരായണികൻ. s. A pupil, a scholar, a devoted student of sacred books. ശിഷ്യൻ.

പാരാവതം. s. A dove or pigeon. പ്രാവ്.

പാരാവതാംഘ്രി. s. The heart-pea, 'Cardiospermum halicacabum'. പാലുഴവം.

പാരാവാരം. s. 1. The ocean, the sea, സമുദ്രം. 2. the near and opposite banks of a stream. ആററിന്റെ രണ്ടു കര

പാരാശരി. s. The religious mendicant, or 'Brahman' who having passed through the three stages of student, householder and ascetic, leads a vagrant life and subsists on alms. ഭിക്ഷു,

പാരാശൎയ്യൻ. s. The poet 'Vyasa' വ്യാസൻ.

പാരാശൎയ്യം. s. Works written by 'Vyasa'

പാരി. s. A milk-pail, or rather milk pot. പാലുഴ.

പാരികാംക്ഷി. s. 1. An ascetic one who devotes his days to devout meditations. ഋഷി. 2. the religious mendicant

പാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To increase, to make, to produce. 2. to train up.

പാരിജാതകം. s. 1. A tree of paradise. ദേവദാരു. 2. the coral tree. മുരിക്ക്.

പാരിജാതം. s. 1. A tree of paradise. ദേവദാരു. 2. the coral tree, 'Erythrina fulgens. മുൾമുരിക്ക്.

പാരിടം. s. The world. ഭൂലോകം.

പാരിതഥ്യ. s. A trinket worn on the head where the hair is parted. മയിൎപ്പട്ടം.

പാരിപന്ഥികൻ. s. 1. A robber, a thief, a highway man. കള്ളൻ. 2. an enemy or foe ശത്രു

പാരിപാൎശ്വികൻ s. 1. An attendant, an associate. കൂടെനടക്കുന്നവൻ. 2. an actor who serves as a sort of chorus to the drama; and is one of the interlocutors in the prologue

പാരിപ്ലവം. s. 1. Agitation, perturbation. ഇളക്കം. 2. tremor, trembling. ചഞ്ചലം. adj. 1. Perturbed, troubled, in mind. 2. trembling, tremulous, unsteady, agitated. ഇളക്കമുള്ള.

പാരിഭദ്രകം. s. See the following.

പാരിഭദ്രം. s. 1. The coral tree, 'Erythrina fulgens'. മുൾമുരിക്ക് 2. a sort of pine, 'Pinus Devadara' ദേവദാരം. 3. the 'Seral', also a a sort of pine, 'Pinus longifolia'. 4. the 'Nimb' or Margosa tree. വേപ്പുവൃക്ഷം.

പാരിഭാവ്യം. s. A sort of costus, a drug, 'Costus speciosus. കൊട്ടം.

പാരിയാത്രകം. s. The name of a mountain. ഒരു പൎവ്വതം.

പാരിയാത്രം. s. The name of a mountain. ഒരു പൎവ്വതം.

പാരിരക്ഷകൻ. s. An ascetic or religious mendicant. ഋഷി

പാരിഷദൻ. s. 1. A spectator, a person present at an assembly or congregation. സഭയിൽ ഒരുത്തൻ. 2. an attendant on SIVA. ശിവന്റെ ഭൂതങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ.

പാരിഹാരികൻ. s. A maker of bracelets. വളയുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാരിഹാൎയ്യം. s A bracelet worn by women. സ്ത്രീകൾ ഇടുന്ന വള.

പാരീന്ദ്രൻ. s. 1. A lion. സിംഹം. 2. a large snake പെരിമ്പാമ്പ്.

പാരുഷ്യം. s. 1. Abuse, reproach, scurrilous, opprobrious or unfriendly speech. 2. the property of harshness, &c in speaking. 3. severity, violence, either in word or deed, as വാക്പാരുഷ്യം, Defamation, abuse, or violence of words; and ദണ്ഡപാരുഷ്യം, Personal injury, assault or violence of blows. adj. 1. Abusive, scurrilous, opprobrious (speech) 2. severe, violent, harsh.

പാൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. v. n. 1. To remain, to dwell. 2 to stay, to delay 3. to see, to view, to consider to regard 4. to bear, to be patient, to stop. 5. to listen.

പാൎത്തലം. s. The earth. ഭൂമി.

പാൎത്ഥൻ. s. 1. One of the PANDU princes, ARJUNA 2. a king, prince രാജാവ്. 3. a tree, 'Pentaptera Arjuna.' മരുത്.

പാൎത്ഥവം. s. Greatness, immensity വലിപ്പം.

പാൎത്ഥിവൻ. s. A king. a prince രാജാവ്.

പാൎത്ഥിവി. s. A name of 'Sita'. സീത.

പാൎത്ഥോനം. s. The sign Virgo' in the Zodiac കന്നിരാശി.

പാൎപ്പ്. s, 1. Abode, residence. 2. stay, delay.

3. seeing, looking, viewing, considering, regarding 4. listening. 5. small fry, a shoal of young fish.

പാൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to dwell or reside. 2. to delay or stop one. 3. to put in confinement.

പാൎവ്വണേന്ദു. s. The full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.

പാൎവ്വതി. s. PARWATHI wife of SIVA and daughter of the ruler of 'Himalaya.'

പാൎവ്വതീനന്ദനൻ. s. The son of PARWATHI, SUBRAHMANAYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

പാൎവ്വതീശൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പാൎവ്വതീയുല്ലം. s. Talc. അഭ്രകം.

പാൎവ്വതെയം. s. Antimony. അഞ്ജനം. adj. mountain or mountain born, &c.

പാൎവ്വത്യകാരൻ. s. A bailiff, or subordinate revenue officer who has authority to collect the public revenue of one or more villages under a 'Tahsildar'.

പാൎവ്വത്യം. s. A subordinate revenue situati ɔn, a stewardship of taxation.

പാൎശ്വകൻ. s. A pilferer, a swindler, any one who seeks wealth or other objects by dishonest or indirect means. വഞ്ചകൻ.

പാൎശ്വകം. s. Rib. വാരിയെല്ലു്.

പാൎശ്വഗൻ. s. 1. A body guard 2. an associate, a companion. കൂടെനടക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വഗ്രഹണം. s. A partial eclipse.

പാൎശ്വതസ്സ്. ind. By or from the side of, &c. സമീപത്തു്.

പാൎശ്വഭാഗം. s. The side, the flank. വിലാവു്.

പാൎശ്വം. s 1 A side the part of the body below the arm-pit. വിലാവു്. 2. a part ഭാഗം. 3. a side. a party പക്ഷം 4 a fraudulent or crooked expedient. വഞ്ചന. adj. Near, proximate' by the side of സമീപത്തു്.

പാൎശ്വവൎത്തി. s An associate a companion സമീപത്തിരിക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വസന്ധി. s. The hip എളി.

പാൎശ്വസ്ഥൻ s. 1. A sort of chorus to the 'Indian' drama, an actor in the prelude and interpreter of the pl ɔt 2. companion, an associate. സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വസ്ഥലം. s. See പാൎശ്വഭാഗം.

പാൎശ്വാസ്ഥി. s. A rib. വാരിയെല്ലു്.

പാൎശ്വിക. s. A rib വാരിയെല്ലു്.

പാൎശ്വികൻ. s. 1. A juggler. ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. 2. a partisan, a sidesman, an associate, a companion.

പാൎഷതൻ. s. A PANDU prince. പാണ്ഡവൻ.

പാൎഷതി. s. A name of DRAUPADI. ദ്രൌപദി.

പാൎഷദൻ. s. 1. A spectator, a person present in an assembly or congregation. സഭയിൽ ഒരുത്തൻ. 2. an attendant on SIVA. ശിവന്റെ ഭൂതങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ.

പാൎഷ്ണി. s. 1 The heel. കുതികാൽ. 2. the rear of an army. പിൻപട 3. the back. പുറം. 4. a violent woman, one intoxicated literally or figuratively, &c.

പാൎഷ്ണിഗ്രാഹൻ. s. 1. An enemy in the rear. 2 a commander in the rear of his army or reserve.

പാല. s. 1. A boat. 2. the name of several trees having milky juice, or sap.

പാലകൻ. s. 1. A cherisher, preserver, protector, guardian. രക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. a horse-keeper, a groom. കുതിരക്കാരൻ.

പാലകാപ്യൻ. s. A name of a 'Muni' or saint, a form of the physician 'Dhanwantari'.

പാലക്കാടു്. s. The name of a country, 'Paulghat'.

പാലക്കാട്ടുശ്ശേരി. s. The name of a town, 'Paulghatcherry'.

പാലയ്ക്കാമോതിരം. s. A neck ornament for children.

പാലാപ്പു. s. A mushroom. കൂൺ.

പാലങ്കം. s. The gum olibanum tree, 'Boswellia thurifera'. കുന്തുരുക്കമരം.

പാലങ്ക്യ.s. Gum olibanum, incense. കുന്തുരുക്കം.

പാലനം s. Cherishing. protecting. nourishing, preserving, guarding, protection, preservation. പാലനംചെയ്യുന്നു, To cherish, nourish, preserve, protect guard.

പാലൻ. s A nourisher, a protector. പാലകൻ.

പാലം. s. 1. A bridge, a draw bridge. 2. the bridge of the nose പാലമിടുന്നു, To make or erect a bridge.

പാലട s Cheese.

പാലറ. s. A dairy.

പാലാശം. s. Green, the colour. പച്ചനിറം. adj. 1 Of a green colour, പച്ചനിറമുള്ള. 2. belonging to the 'Palasa' tree, made of its wood, &c.

പാലാഴി. s. The sea of milk.

പാലിക. s. 1. The sharp edge of a cutting instrument. 2. a sort of ladle or knife for skimming milk, curds, &c.

പാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cherish, to protect, to preserve, to keep.

പാലികൃം. s. The greyness of the hair. നര.

പാലിതം, &c. adj. Cherished, nourished. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°.

പാലിന്ദി s. A plant called 'Teori,' the black variety. നാല്പൊപ്പക്കൊന്ന, കരിന്തുവര.

പാലിയം. s. Tin.

പാലുഴവം. s. The heart-pea, 'Cardiospermum halicacabum.'

പാലുരി. s. A species of small-pox.

പാൽ. s. 1. Milk. 2. milky juice or sap of certain plants and trees; juice. 3. the milk of a cocoanut. 4. the juice of turmeric 5. adoption. 6. white metal. പാൽ കറക്കുന്നു, To milk. പാൽ കാച്ചുന്നു, To boil or heat milk.

പാല°ക്കലം. s. 1. A vessel to boil milk in. 2. a churn.

പാല°ക്കാരൻ. s. A milk-man.

പാല°ക്കാരി. s. A milk-woman.

പാല°ക്കരു. s. A disease of sucking infants. a kind of pustulous eruption on the skin,

പാല°ക്കാറി. s. A milk pail.

പാല°ക്കഴ. s, A milk pail,

പാലുഞ്ഞി. s. Milk boiled with a little rice.

പാലൂടൽ. s. The sea of milk.

പാല°ഗന്ധകം. s. 1. Milk of sulphur. 2. a preparation of sulphur.

പാല°ഗരുഡപ്പച്ച. s. A white species of emerald (opal?)

പാല°ച്ചിറാക°. s. A kind of small shark.

പാല°ച്ചുണങ്ങു°. s. An eruption of white spots on the skin.

പാല°ച്ചുണ്ട. s. A species of prickly nightshade.

പാല°ച്ചുര s. A white kind of gourd.

പാല°ച്ചോറു°. s. Food made by boiling milk and rice.

പാല°ച്ചോററി s. A tree the bark of which is used in dyeing, 'Symplocos racemosa'.

പാല°തുത്തം. s. 1. White vitriol. 2. a collyrium extracted from 'Amomum Zanthorhiza'. (Rox.)

പാല°തുത. s. A milk pot.

പാല്പശു. s. A milch cow.

പാല്പാട. s. Cream, the surface or skin of milk.

പാല്പായസം. s. Milk pottage, rice milk.

പാല്പുര. s. A dairy.

പാല്പൊടി, or പാൽക്കുഴമ്പു°. s. Inspissated milk.

പാൽമരം. s. Any tree which has a milky sap.

പാൽമുതക്കു°. s. A species of convolvulus or panicled bindweed. 'Convolvulus paniculatus' (Willd.)

പാൽവള്ളി. s. A plant, the root of which is used as a substitute for 'Sarsaparilla, Echites frutescens'. (Lin.)

പാൽവെള്ളി. s. Pure, or white silver.

പാവു°. s. 1. The weaver's warp. 2. fine yarn. 3. fine cloth. 4. the inspissated juice of the sugar-cane, sirup. 5. the inspissated juice of the palmira tree. 6. training an elephant. 7. China root. പാവുകാച്ചുന്നു, To inspissate or boil the juice of the sugar-cane. പാവുപടിക്കുന്നു, To learn to guide an elephant. പാവുപറയുന്നു, To tell an elephant what to do. പാവിടുന്നു പാവോടുന്നു, To make the warp to warp. പാവാററുന്നു, To straighten the threads of a warp with a brush.

പാവ. s. A doll, a puppet.

പാവകൻ. s. 1. Fire, its deified personification or 'Agni.' അഗ്നി. 2. a purifier, a purificator. 3. a saint. 4. Ceylon lead-wort, 'Plumbago Zeylanica'. കൊടുവേലി. 5. a tree, the wood of which is used to procure fire by attrition 'Premna spinosa'. വഹ്നി. 6. the marking nut tree, 'Semicarpus anacardium'. ചേരുവൃക്ഷം. 7. a vermifuge plant. വിഴാൽ.

പാവകളി s. 1. Play or playing with dolls. 2. a puppet show, or dance

പാവട്ട s. The name of a tree, the Indian 'Pavetta, Pavetta Indica'.

പാവട്ടി. s. A kind of grass basket or "watti."

പാവനൻ. s, 1. A holy man. 2. name of 'Vyasa'. 3. fire. അഗ്നി.

പാവനം. s; 1. Water. വെള്ളം. 2. expiation, purification. ശുദ്ധീകരണം. 3. penance. പ്രായശ്ചിത്തം. 4. cow-dung ചാണകം adj 1. Purifying, purificatory, expurgatory. ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 2 pure, purified. ശുദ്ധമുള്ള.

പാവലപുല. s. Buckthorn-like Phyllanthus, 'Phyllanthus Rhamnoides'.

പാവൽ. s. A species of momordica, 'Momordica muricata or charantia'.

പാവാട. s. Cloths spread in the road on grand solemnities പാവാട വിരിക്കുന്നു, To spread cloths.

പാവാൻ. s. An elephant driver or keeper.

പാവാററി. s. A weaver's brush for staightening the warp, also നിരപ്പൻ.

പാവുപലക. s. A thin board used by weavers, which they place between the warp.

പാവുമുണ്ടു, s. A fine cloth.

പാശകൻ. s. A boy. ചെറുക്കൻ.

പാശകം. s. A dice, particulary the long sort used in playing. ചുക്കിണി.

പാശബന്ധം. s. Vanity; bondage of matter; illusion of the world.

പാശം. s, 1. A fetter, a chain, a bond, a snare, a rope, a tie, a cord; the string for fastening tame animals, or the net or noose for catching birds, deer, &c. കയറു, കണി. 2. vanity, bondage of matter; illusion of the world, ബന്ധം. 3. in composition with words signifying 'hair' it denotes 'quantity' as കേശ പാശം. much or flowing hair: in composition with കർണ്ണ, it denotes 'beauty' as കർണ്ണപാശ, a handsome ear: in composition with ഛത്രം and other words it denotes, 'depreciation' as ഛത്രപാശം, a shabby umbrella.

പാശി. s. 1. A name of 'Waruna' the Indian 'Neptune' വരുണൻ. 2. a deer-catcher or fowler, using a net or noose. വേട്ടക്കാരൻ. 3. green water-moss; the green stuff growing upon stagnant water, duck weed; green mouldiness on walls. പായൽ. 4 variegated glass beads for children's necklaces, &c.

പാശിതം, &c, adj, Tied, fettered, bound, കെട്ടപ്പെട്ടതു.

പാശുപതം. s. A plant, white swallow-wort. Æschynomene grandiflora' വെള്ളെരുക്ക. adj. Belonging or relating to SIVA. ശിവനെ സംബന്ധിച്ചതു.

പാശുപതി. s. 1. A follower and worshipper of SIVA. ശിവദാസൻ. 2. white swallow wort. വെള്ളെരുക്ക.

പാശുപാല്യം. s. The business of a grazier; rearing and keeping cattle. പശുരക്ഷ.

പാശ്ചാത്യം, &c. adj. 1. After, last, hinder. പിമ്പുള്ള, ഒടുക്കത്തെ. 2. western. പടിഞ്ഞാറുള്ള.

പാശ്യാ. s. A quantity or a bundle of rope. കയർക്കൂട്ടം.

പാഷണ്ഡകൻ. s. A heretic, an impostor. വേദവിരോധി.

പാഷണ്ഡൻ. s. A heretic, an impostor, one who not conforming to the orthodox tenets of the 'Hindu' faith, assumes the external characteristics of tribe or sect, a 'Jaina, a Budd'ha', &c. വേദവിരോധി.

പാഷണ്ഡി. s. A heretic, an impostor. See the preceding.

പാഷണ്ഡിമതം s. Heresy, imposture.

പാഷാണദാരണം. s. A sort of hatchet for cutting stones, a stone cutter's chisel. കല്ലുളി.

പാഷാണം. s. 1. A stone. പാറ. 2. arsenic.

പാള. s. 1. The thick film or spatha of the betel-nut tree encloing the flowers. 2. a kind of bucket made of it for drawing water. 3. a milk vessel also made of it. 4. a beggar's basket.

പാള. s. A bar, wedge, a mass, a pig of metal.

പാളയം. s. 1. A camp, an encampment. 2. an army. 3. a town. 4. tent. പാളയം കെട്ടുന്നു, പാളയമിറങ്ങുന്നു, To encamp. പാളയം പുറപ്പെടുന്നു, To march.

പാളൽ. s. 1. See. പാളിപ്പു. 2. hiding, concealment.

പാളി. s. 1. The sharp edge of a sword, or any cutting instrument മൂൎച്ച, മുന. 2. the tip of the ear. മേൽക്കാതു. 3. a line, row, range. വരി. 4. a mark, a spot, a stain. അടയാളം. 5. a flock. കൂട്ടം. 6. a boundary, a limit. അതിരു. 7. an angle, a corner. കോൺ. 8. a woman with a beard. താടിയുള്ള സ്ത്രീ. 9. a raised bank, a causeway. ചിറ. 10. a shred, a piece cut off, a fragment, a long stripe of cloth. കീറു. 11. a fold of a door, &c.

പാളിക. s. A fold of a door.

പാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, 1. To throw a stone obliquely on the water to make ducks and drakes. 2. to slip obliquely. 3. to splash or scatter about.

പാളിപ്പു. s. 1. The skipping of a stone obliquely thrown upon the waterl. 2. to going obliquely.

പാളുന്നു, ളി, വാൻ v. n. I. To skip as a stone thrown obliquely on the water. 2 to go obliquely. 3. to hide, to conceal one's self.

പാഴു. adj 1. Desolate, waste, desert, barren. 2. useless, vain.

പാഴൻ. s. One who is good for nothing.

പാഴാകുന്നു, യി, വാൻ. v n. To become waste, to be desolate, to be of no use, to be in vain, പാഴായിക്കിടക്കുന്നു. To lie waste.

പാഴാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. To make desolate, to render useless. പാഴിലാക്കുന്നു, To make useless.

പാഴിയാരം. s. 1. A beggar's song; using cuaseless importunity, representing one's case and founding solicitations thereon either truly or falsely. 2. rubbish.

പാഴിൽ, പാഴെ. adv. In vain, to no purpose. പാഴിൽ കളയുന്നു, To expend to no purpose, to waste.

പാഴ്ച്ചിലവു്. s. Useless expenditure.

പാഴ്നിലം. s. Waste or barren land.

പാഴ്പണി. s. Useless work.

പാഴ്മരം. s. Common or jungle timber.

പാഴ്വാക്കു്. s. Vain or unprofitable speech or language.

പാഴ്വിചാരം. s. 1. Useless counsel. 2. vain thought, vanity.

പാഴ്വെടി. s. A useless shot.

പാഴ്വേല. s. Useless labour പാഴ്വേല ചെയ്യുന്നു, To labour in vain, to toil to no purpose.

പാർ. s. A catamaran, a raft or float composed of three pieces of wood tied together and used as a boat in the sea.

പാറ. s. A rock, a large stone.

പാറകം. s. A tree, the rough leaves of which are used for polishing furniture.

പാറക്കല്ലു്. s. 1. A rock, a large stone. 2. gravel.

പാറങ്കി. s. A fragrant gum, myrrh.

പാറപ്പന്ന. s. A rock plant or a kind of parasite plant growing on rocks, 'Asplenium ambiguum.' (Willd.)

പാറയാത്തൻ. s. A very large bat or flying fox.

പാറയാൻ. s, See the preceding.

പാറൽ. s. 1. A float, a raft. 2. flight, flying. 3. small, or drizzling rain.

പാറാക്കാരൻ. s. A guard.

പാറാപ്പുര. s. A guard house, a place of confinement.

പാറാപ്പുള്ളി. s. A prisoner, a person in confinement.

പാറാവു്. s. 1. Confinement, imprisonment. 2. arrest prohibition. പാറാവിലാക്കുന്നു, To place in confinement.

പാറാവളയം. s. A hoop used by strowling players.

പാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To float to swim on the top of water. 2. to fly. 3. to drizzle as rain.

പാറ്റ. s. 1. A cockroach. 2. a name given to a white ant with wings. 3. a tall cocoa-nut, or betel-nut, tree.

പാറ്റൽ. s. 1. Heavy drops of rain. 2. the act of sprinkling.

പാറ്റാട. s See പാറയാൻ.

പാറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. v. a. To sprinkle.

പികനിനാദം. s The note of the 'Indian' cuckoo. കുയിലിന്റെ ശബ്ദം.

പികം. s. The 'Indian' cuckoo; 'Cuculus Indicus.' കുയിൽ.

പിംഗ. s. 1. A yellow dye; see ഗോരോചന. 2. assafœtida. കായം. 3. a tubular vessel of the body which according to the 'Yoga' System is the channel of respiration, and circulation for one side. ഒരു നാഡി. 4. a name of 'Durga'. ദുൎഗ്ഗ. 5. turmeric. മഞ്ഞൾ.

പിംഗം. s. Tawny colour; the colour of gold mixed with red. മഞ്ഞയും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം.

പിംഗല. s. 1. The female elephant of the south quarter. അന്തകഗജത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. a female of a tawny colour പൊന്നിറമുള്ളവൾ 3 a whore commemorated in the 'Bhagavat.' 4 a tubular vessel of the body, the left of three canals which run from the os cocygis to the head and which are the chief passages of breath and air according to the anatomy of the 'Yoga' school of Philosophy. ഒരു നാഡി.

പിംഗലൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി. 3. a monkey. കുരങ്ങു്.

പിംഗലം. s. 1. Tawny, the colour. 2. an attendant on the sun. 3. one of CUBERA's treasures കുബേരന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു്. 4. an ichneumon. കീരി 5. a small owl. നത്തു്. 6. the 51th year of the 'Hindu' Cycle. 7 brass. പിച്ചള 8 yellow orpiment മനയോല. adj. Of a tawny colour.

പിംഗലവൎണ്ണം. s. Tawny colour, the colour of gold mixed with red. പൊന്നിറം.

പിംഗലാക്ഷൻ. s. 1. The planet 'Saturn' ശനി. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

പിചണ്ഡം. s. 1. The belly. വയറു്. 2. the back of an animal.

പിചണ്ഡിലൻ s. A man with a large belly, a corpulent person. കുടവയറൻ.

പിചിണ്ഡം. s. 1. The belly or abdomen. വയറു്. 2. the back of an animal

പിചിണ്ഡിലം, &c adj Big-bellied, corpulent, potbellied. കുടവയറുള്ള.

പിചു. s. 1. Cotton. പഞ്ഞി. 2. a sort of leprosy. ഒരു വക കുഷ്ഠം.

പിചുമന്ദം. s. The 'Nimba' or margosa tree, 'Melia azadirachta.' വെപ്പുവൃക്ഷം.

പിചുമൎദ്ദം. s. The margosa tree. വെപ്പുവൃക്ഷം.

പിച്ച്. s. 1. Madness, delirium, lunacy, folly. 2 a pinch, tear. പിച്ചപിടിക്കുന്നു, പിച്ചുകൊള്ളുന്നു, To go mad, to be delirious. പിച്ചപറയുന്നു, To speak in-coherently.

പിച്ച. s. Alms. പിച്ചകൊടുക്കുന്നു, To give or distribute alms. പിച്ചയെടുക്കുന്നു, To collect or live upon alms.

പിച്ചകം. s. The great-flowered jasmine, 'Jasminum grandiflorum.'

പിച്ചക്കാരൻ. s. A beggar. a mendicant.

പിച്ചച്ചട്ടി. s. A 'chatti' or vesed for receiving alms.

പിച്ചച്ചിരട്ട. s. A shell for receiving alms.

പിച്ചച്ചോറ്. s. Boiled rice received in charity.

പിച്ചടം. s. 1. Tin വെള്ളീയം. 2. lead. കാരീയം.

പിച്ചൻ. s. A madman, a delirious man.

പിച്ചപ്പിഴപ്പ് s. Living upon alms.

പിച്ചൽ. s. Pinching.

പിച്ചള. s. Brass.

പിച്ചാങ്കത്തി. s. A knife.

പിച്ചി. s. The great-flowered jasmine.

പിച്ചിലി. s The francoline partridge.

പിച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. v. a. To pinch. പിച്ചിക്കീറുന്നു, To tear in pieces. പിച്ചിപ്പറിക്കുന്നു To pull or tear off.

പിച്ഛ. 1 The gum of the silk cotton tree. ഇലവിൻ പശ. 2. a line, row, a range. വരി 3. the scum of boiled rice കഞ്ഞിത്തെളി. 4. a plantain. വാഴപ്പഴം. 5. the venomous saliva of a snake. പാമ്പിന്റെ വിഷജലം.

പിച്ഛടം. s. See പിച്ചടം.

പിച്ഛില. s. 1. The silk cotton tree, 'Bombax heptaphyllum.' ഇലവം. 2. a potherb, 'Basela rubra and lucida'. 3. a timber tree, Dalbergia Sisu ' ഇരിവിള്ള്. 4. an esculent root, 'Arum Indica.'

പിച്ഛിലം. s. 1. Sauce mixed with rice gruel. 2 sauce, gravy or condiments with water or ghee. ചാറുള്ള കറി, adj. Moist.

പിഞ്ച്. &c. adj. Unripe, immature, young s. Young fruit just set.

പിഞ്ഞ്, or പിഞ്ഞു്. adj Rotten, decayed. പിഞ്ഞുപോകുന്നു, പിഞ്ഞുപോകുന്നു. To rot or become rotten to decay.

പിഞ്ഛചൂഡൻ. s. A name of CRISHNA കൃഷ്ണൻ.

പിഞ്ഛം. s. A peacock's tail. മയിൽപ്പീലി.

പിഞ്ഛാവതംസം. s. CRISHNA's crest.

പിഞ്ജ. s. 1. Hurting, injuring, injury. ഉപദ്രവം. 2. cotton പഞ്ഞി 3. turmeric. മഞ്ഞൾ. 4. a switch. കോൽ, വടി.

പിഞ്ജകൻ. s. A killer, a destroyer. കൊല്ലുന്നവൻ.

പിഞ്ജം. s. 1. Killing. slaughter. കൊല. 2. strength, power. ശക്തി.

പിഞ്ജരം s. 1. Yellow orpiment. അരിതാരം. 2. tawny or reddish yellow colour a mixture of red and yellow. ഗോരോചന നിറം.

പിഞ്ജലം. s. An army panic struck, or in great disorder. ഭയപ്പെട്ട സേന

പിഞ്ഞാണം s. China-ware of any kind, as plates, cups, saucers, &c.

പിഞ്ഞാണി. s. See പിഞ്ഞാണം.

പിട. s. 1. The female of birds, fowls. 2. the female of sheep, deer, &c. 3. beating with a switch.

പിടകം. s. 1. A basket. കൊട്ട. 2. a large basket or receptacle of basket work for keeping grain, &c., a granary. കൂട. 3. a large boil. പരുവ്.

പിടച്ചിൽ. s. 1. Palpitation. tremor. 2. leaping, jumping as a fish when caught, or a fowl when its head is cut off, or its throat cut. 3. struggling. 4, agitation.

പിടത്തൽ. s. Plucking, rooting or digging up or out.

പിടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To pluck up or away, to dig or root up.

പിടം s. A basket, a safe place in which provisions are kept, a sort of cupboard or granary made of bamboos or canes for holding grain. കൊട്ട, കൂട.

പിടമാൻ, s. A doe, a female deer.

പിടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To beat, to leap, to throb, to palpitate. 2. to pant, to struggle. 3. to be agitated, ro tremble.

പിടരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To be plucked up, to be dug or rooted up.

പിടലി, s. The nape of the neck.

പിടലിഞരമ്പ്. s. The tendon forming the nape of the neck.

പിടാക. s. 1. Love, friendship. 2. a district.

പിടാകക്കാരൻ. s. 1. A friend. 2. the head of a district, an inhabitant of a district.

പിടി. s. 1. A handful, a grasp, a catch, 2. seizure, catch. 3. the fist. 4 the closed hand. 5. a handle, a hilt. 6. the female of elephants, camels, pigs, &c. പിടിയിടുന്നു, To fix on a handle. പിടിപെടുന്നു 1. To seize. 2. to reach. പിടികിട്ടുന്നു, പിടികൂടുന്നു, To seize. പിടികൂട്ടുന്നു, To set at variance, to set dogs or other animals to fight. പിടിവഴുതുന്നു To slip through the hand to escape. പിടിവിടുന്നു, To let go.

പിടിക്കിഴങ്ങു. s. A kind of potatoe or yam.

പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To seize, or apprehend; to catch, or take hold of. 2. to hold, or take possession of a country. 3. to hold in or retain, as breath, &c. 4. to undertake. 5. to find out, or discover. 6. to press, depress, repress, or suppress. 7. to begin. 8. to be dependant on, to lean upon. 9. to stop or deduct, as pay. 10. to blow as a trumpet. 11. to admit, as a law-suit. 12. to take or receive, into the mind. to understand. 13. to make for the shore. 14. to obtain, to take. 15. to purchase. 16. to form, as a mould. 17. to grind or sharpen instruments. 18. to row. 19. to steer. 20. to hold fast, to be determined on any thing. 21. to use, to employ. 22. to hire, to rent. 23. to take names down. 24. to beat time in music 25. to detain. 26 to keep cash. 27. to saw. 28. to dig, to cut. 29 to measure, to gauge. 30. to plough. 31. to wrestle, to engage in close fight. v. n 1. To be attacked by insects. 2. to cost. 3 to fit or suit, to be suitable or convenient. 4. to be possessed by evil spirits. 5 to arrive as ships. 6. dye to be imbibed 7. to hold, to contain. 8. to be affected by disease or pain 9. to take up or occupy time. 10. to adhere to. 11, to be seasoned, or take salt. പിടിക്കുന്നു is also added to a great number of nouns to give them a verbal signification; and in such cases takes its meaning from the noun to which it is affixed; thus, തുരുമ്പുപിടിക്കുന്നു, To rust. കൊഴുപ്പുപിടിക്കുന്നു, 'To grow' fat പൂപ്പുപിടിക്കുന്നു. 'To grow' mouldy. വഴിപിടിക്കുന്നു, 'To take' a road. പകപിടിക്കുന്നു, 'To conceive' hatred. പനിപിടിക്കുന്നു, 'To have' or be seized with fever. കുളിർപിടിക്കുന്നു, 'To feel' cold. കൈപിടിക്കുന്നു, 'lit: To seize' the hand; 1. To ravish a female. 2. to protect, support, or assist. കയ്യിനെ പിടിക്കുന്നു, 'lit: To take' the hand, to marry. ശക്തിപിടിക്കുന്നു, 'To recover strength'. ആ മരുന്നു ഈ ദീനത്തിനു പിടിച്ചില്ല, That medicine has not 'affected. this sickness. ചൂടുപിടിക്കുന്നു, 'To grow' hot, പച്ചപിടിക്കുന്നു, 1. 'To become' green, to sprout. 2. 'to become' strong. 3. 'to become' rich. പഞ്ഞംപിടിക്കുന്നു, 'To become poor, വേർപിടിക്കുന്നു, 'To take root. കാപിടിക്കുന്നു. 'To bear' fruit. കാററുപിടിക്കുന്നു.To 'freshen' as a breeze, wind to fill the sails. രസംപിടിക്കുന്നു, 'To become' pleased or delighted' with പിത്തംപിടിക്കുന്നു, 'To become' bilious. പാണ്ടുപിടിക്കുന്നു, 'To become' marked with light coloured spots. തരിപ്പിടിക്കുന്നു, To granulate. കട്ടപിടിക്കുന്നു, 'To become' lumpy or clotted. കരപിടിക്കുന്നു, 1. Land or soil to 'form' on a shore. 2. 'to become' wealthy. മണിപിടിക്കുന്നു, 1. To granulate. 2. to seed. പുകപിടിക്കുന്നു, 1. 'To become' smoked. 2. to smoke. തീപിടിക്കുന്നു, 'To take' fire. ലഹരിപിടിക്കുന്നു, 'To become' intoxicated. തഴമ്പു പിടിക്കുന്നു, 'To become' hoofed or horned. മഴപിടിക്കുന്നു, 'To become' rainy. മണ്ണു പിടിക്കുന്നു, To rust. നാററം പിടിക്കുന്നു, To stink. വിത്തപിടിക്കുന്നു, 'To grow as seed just sown. കാടുപിടിക്കുന്നു, 'To become' jungly. വാട്ടംപിടിക്കുന്നു, 1. To wither, to dry, to dry up. 2. to hold fast on. ചുവടുപിടിക്കുന്നു, 1. 'To take' root. 2. to follow the foot marks of a man, beast, &c. 3. 'to become' rich. ബഹളിപിടിക്കുന്നു, 1. 'To become' lustful said in reference to the males of cattle. 2 to be frightened as cattle, &c. മലംപിടിക്കുന്നു, 'To become' constupated or costive. അടിയിൽ പിടിക്കുന്നു, 'To stick or adhere' to the bottom of a vessel. ശ്രുതിപിടിക്കുന്നു, 1. 'To sound' a wind instrument for a long time without interruption. 2. to incite, to urge on. ഉറക്കംപിടിക്കുന്നു 'To become' sleepy. ഉന്നുപിടിക്കുന്നു, ഉച്ചപിടിക്കുന്നു, 'To become' mouldy and slippery as after rain. വഴക്കുപിടിക്കുന്നു, To litigate, to dispute. ബാധപിടിക്കുന്നു, 1. 'To be possessed' by an evil spirit. 2. to remove such possession. വന്തിപിടിക്കുന്നു

'To hold or retain' as a pledge. തടംപിടിക്കുന്നു, To make a trench round the roots of trees, &c. for the purpose of watering them. മുതൽപിടിക്കുന്നു, To take care of money, to act as a treasurer. വസ്തിപിടിക്കുന്നു, To administer an injection, വാടപിടിക്കുന്നു, To smell, to draw in the scent, as dogs. 'v. comp.' പിടിച്ചടുക്കുന്നു, To pull or row quick to the shore. പിടിച്ചിരിക്കുന്നു, 1. To hold, to grasp firmly without letting go, to be intent on a business, used in a good and bad sense. 2. to adhere, to stick close. പിടിച്ചകെട്ടുന്നു, 1. To bind, to tie up, or seize and tie up. 2. to embrace. പിടിച്ചപറയുന്നു, To speak or insist forcibly on any point പിടിച്ചകൊള്ളുന്നു, 1. To seize, or apprehend, or lay hold of 2. to catch, hold, to retain possession of a country. 3. to begin. 4. to stop, as pay. 5. to comprehend, or understand. പിടിച്ചുമാററുന്നു, To separate. പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു, To carry away by force. പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു, To bring by force. പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, 1. To seize and give. 2. to retain part. പിടിച്ചുപറിക്കുന്നു, To rob, to plunder. പിടിച്ചുവലിക്കുന്നു, 1. To draw or drag along by force. 2. to pull. പിടിച്ചുതള്ളുന്നു, To push out or away by force. പിടിച്ചുപൂട്ടുന്നു, 1. To embrace. 2. to yoke oxen. 3. to lock up. 4. to fasten up. പിടിച്ചുവയ്ക്കുന്നു, 1. To deduct and put by from wages. 2. to stop, to arrest.

പിടിച്ചരാക്ക്. s. A vice used by artificers.

പിടിത്തം. s. 1. A hold, gripe, grasp. 2. seizing, seizure. 3. holding possession of. 4. holding in or retaining the breath. 5. stoppage of pay. 6 a prop, suppor, protection. See പിടിക്കുന്നു. in all its meanings പിടുത്തംകൂടുന്നു, 1. To apprehend, to lay hold on, to seize. 2. to attack.

പിടിത്താൾ. s. A gleaned sheaf.

പിടിപാട്. s. 1 A document given to a person on being appointed to any responsible situtation. 2. a lease or document authorizing a person to hold land 3. knowledge. പിടിപാടുകൊടുക്കുന്നു, To grant such document.

പിടിപാട്ടുനിനവ്. s. A document given to 'Chagons' to hold contract, &c.

പിടിപെടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. n. 1. To be caught, to be ensnared. 2. to be seized, or apprehended.

പിടിപ്പ്. s. 1. Ability, capacity. 2. sufficiency.

പിടിപ്പത്. ind Sufficient, enough, as much as it will hold, the value of a thing, capability.

പിടിപ്പതം. s. A certain portion given to reapers. പിടിപ്പതം കൊടുക്കുന്നു, To give such portion.

പിടിപ്പന്നി. s. A sow.

പിടിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to seize, hold, retain, begin, arrive, fit, or be inclined. 2. to rub with any unguent. 3. the causal form of പിടിക്കുന്നു in all its meanings.

പിടിപ്പുകേട്. s. 1. Incapacity, inability, unsuitableness, inconvenience. 2. insufficiency. 3. folly, ignorance, weakness of intellect.

പിടിപ്പുള്ളവൻ. s. A capable or able person.

പിടിമാനം. s. 1. Authority, power. 2. support, protection.

പിടിമുളം. s. A sort of cubit measured from the elbow to the end of the closed fist.

പിടിമുറുക്കം. s. Holding fast. പിടിമുറുക്കുന്നു, To hold fast.

പിടിമൊന്ത. s. A kind of drinking vessel or goblet with a narrow mouth.

പിടിയരി. s. A handful of rice.

പിടിയാത്തവൻ. s. A person who is incapable of doing any thing well, a stupid, dull, foolish or worthless person.

പിടിയാന. s. A female elephant.

പിടിവള്ളി s. 1. A support, prop. 2. a tie.

പിടുങ്ങൽ. s. 1. Pulling, plucking or rooting out, &c. 2. extortion by artifice.

പിടുങ്ങുന്നു,ങ്ങി,വാൻ. v. a. 1. To pluck or pull out. 2. to extort by art, money, &c.

പിടുപിടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. To give an imitative sound.

പിടുപിടെ. adv 1. An imitative sound, applied to the crackling of a flame, &c. 2 thick, stiff.

പിടെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. & a. 1 To beat, to leap, to throb, to palpitate. 2. to pant, to struggle. 3. to be agitated 4. to beat with a switch.

പിട്ട്. s. 1. A kind of rice bread made in a tube. 2. cheating, deception fraud. പിട്ടുപറയുന്നു, To speak deceitfully with a view of obtaining one's own purpose, to impose on. പിട്ടുകാട്ടുന്നു, To frighten, to menace.

പിട്ടകാരൻ. s. 1. A seller of rice bread. 2. a cheat, a deceiver. 3. a menacer.

പിഠരം. s. A pot, a pan. കലം.

പിഠരി. s. A pot, a pan. കലം.

പിണ. s. 1. A yoke, yoking or tying of cattle together, joining together instruments of of husbandry. 2 connexion, coupling. 3. agreement, consent. 4. a bail, a surety. 5 failure, disappointment, folly. 6. the being involved in any thing. പിണകെട്ടുന്നു, To yoke cattle, to join together instruments of husbandry. പിണയഴിക്കുന്നു, To unyoke. പിണപറയുന്നു, To lay blame or charge on another, to accuse another.

പിണക്കക്കാരൻ. s. 1. A disputant, a contentious person. 2. an unruly ox.

പിണക്കം. s. 1. Dispute, quarrel, disagreement, discord, resentment, ill will, rancour. 2. wrong. 3 confusion, entanglement.

പിണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To put wrong, to entangle. 2. to cause to disagree, or be at variance.

പിണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To dispute, to quarrel, to disagree, to be at variance. 2. to show ill-will, rancour. 3. to be unruly. 4. to be wrong, to be entangled.

പിണച്ചിൽ. s. 1. Yoking, tying together. 2. entanglement. 3. coupling, copulation.

പിണം. s. A corpse, a dead body.

പിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To couple, to be united, to consent, to be connected, to copulate. 2. to be entangled, to be involved in any thing.

പിണർ. s. 1. A flash 2. a tie, tying, together. 3. thickness, stiffness, coagulation. മിന്നൽ പിണർ, A flash of lightning.

പിണരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To yoke, to tie together.

പിണർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n To be or grow thick, to coagulate.

പിണർപ്പ്. s. Thickness, stiffness, coagulation.

പിണർപുളി. s. A sort of tamarind.

പിണാത്തി, & പിണാപ്പെൺ, s. A maid servant.

പിണാവു്. s. Servitude, slavery.

പിണി. s. A kind of sickness said to be produced by evil spirits. 2. a demon. പിണിയൊഴിക്കുന്നു, To remove such sickness.

പിണിയാൾ. s. A substitute.

പിണപിണക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To grow thick, to thicken, to become stout.

പിണപിണെ. adv. Thickly, stoutly.

പിണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To couple together, to yoke, to tie together. 2. to connect ropes, cords, &c. 3 to tie cattle together. 4. to entangle, to involve.

പിണ്ടം. s. See പിണ്ഡം.

പിണ്ടി. s. 1. The stem of a plantain tree. 2. refuse, what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out. 3 elephant's dung. 4. a raft or float of bamboos.

പിണ്ഡകം. s. 1. Incense. കുന്തുരുക്കം. 2. a goblin, a demon. പിശാച്.

പിണ്ഡക്കാരൻ. s. A stout, robust man.

പിണ്ഡഗോസ. s. Gum myrrh. നറുമ്പശ.

പിണ്ഡദാനം. s. A gift or gifts in honour of deceased relations. പിതൃക്രിയ.

പിണ്ഡം. s. 1. A lump, heap, cluster, quantity or collection. കൂട്ടം. 2. a ball, a globe. ഉണ്ട. 3. a mouthful, or globular lump of food, considered as equivalent to a mouthful. ഉരുള. 4. an oblation to deceased parents, ancestors, as a ball or lump of meat, or rice, mixed up with milk, curds, flowers, &c. and offered to the 'manes' at the several 'sraddhas,' by the nearest surviving relations. 5. gifts in honour of a deceased relation. 6. the body. ശരീരം. 7. food. ഭക്ഷണം. 8. flesh, meat. മാംസം. 9. the embryo or fœtus in the early period of gestation. ഗർഭപിണ്ഡം. 10. the projection of an elephant's frontal sinus. ആനത്തലയിലെ മുഴ. 11. livelihood. means of living. ഉപജീവനം 12. iron. ഇരുമ്പ്. 13 myrrh. നറുമ്പശ. 14 frankincense സാമ്പ്രാണി 15. fresh butter. വെണ്ണ. 16. wages hire, ശമ്പളം. adj. Coarse, thick, gross, solid. പിണ്ഡം വെക്കുന്നു, പിണ്ഡം മൂട്ടുന്നു, To perform an oblation or funeral rites or obsequies after the death of a near relation.

പിണ്ഡസംസ്കാരം. s A funeral rite or ceremony, bathing after mourning. പുലകുളി.

പിണ്ഡാകാരം. adj. Globular, in the from of a ball.

പിണ്ഡിക. s. 1. The nave of a wheel. വണ്ടിയുടെ നട്. 2. the instep. ഉള്ളങ്കാൽ.

പിണ്ഡിതം. adj. 1. Multiplied, added. 2. counted, numbered. 3. thick, massy, lumpy. 4. collected, heaped together. കൂട്ടപ്പെട്ടതു്, ഉരുട്ടപ്പെട്ടതു്.

പിണ്ഡിലൻ. s. An astrologer, an arithmetician, a calculator of nativities. ജ്യോതിഷൻ.

പിണ്ഡീകൃതം. adj. 1. Thickened, made massy, lumpy. 2. heaped together. പിണ്ഡമാക്കപ്പെട്ടതു°.

പിണ്ഡീതകം. s. 1. A tree, 'Vangueria spinosa'. (Rox.) 2. a shrub, 'Tabernœmontana coronaria'. മലങ്കാര.

പിണ്ണാക്കു°. s. See the following.

പിണ്യാകം. s 1. The sediments of seeds, &c. ground for oil; oil cake, or the seeds after expression. പിണ്ണാക്കു°. 2. asafœtida. കായം. 3. incense. കുന്തുരുക്കം.

പിതാക്കന്മാർ. s. plu. Paternal ancestors.

പിതാമഹൻ. s. A paternal grandfather. a father's father. അപ്പന്റെ അപ്പൻ, മുത്തച്ഛൻ.

പിതാമഹി. s. A father's mother, or paternal grandmother. അമ്മൂമ്മ, മുത്തശ്ശി.

പിതാവു°. s. A father. അപ്പൻ, അച്ഛൻ.

പിതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To crush, to mash, to squeeze, to press.

പിതുങ്ങൽ. s. Squeezing, pressing, crushing mashing.

പിതുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v n. To be crushed, mashed; to be pressed, to be squeezed.

പിതുരാൎജ്ജിതം. s. Patrimony. അപ്പന്റെ മുതൽ

പിതൃകർമ്മം. s. A ceremony performed in honour of deceased ancestors.

പിതൃക്കൾ, s. plu. Deceased ancestors.

പിതൃക്രിയ. s. A ceremony performed in honour of deceased ancestors.

പിതൃതൎപ്പണം.. s. 1. Gifts in honour of deceased relatives, distributed at the funeral ceremonies പിതൃദാനം. 2. the act of throwing water out of the right hand at seasons of ablution, by way of offering to the 'manes' or deceased ancestors in general.

പിതൃതിഥി. s. 1. The day of the new moon, on which she rises invisible, on which offerings are made to the "manes" of deceased ancestors. 2. the anniversary of a deceased ancestor.

പിതൃതുല്യൻ. s. One like his father.

പിതൃദാനം. s. Gift in honour of deceased ancestors.

പിതൃധനം s. Patrimony കാരണവന്മാരുടെ മുതൽ.

പിതൃപതി. s. 'Yama' as regent of the dead. യമൻ.

പിതൃപിതാ. s. A paternal grandfather. മുത്തച്ഛൻ.

പിതൃപൂജ. s Worship of the 'manes' by oblations

പിതൃപ്രസു. s Twilight, because then it is considered the spirits of one's ancestors are abroad.

പിതൃഭ്രാതാവു°. s. A father's brother. പെരപ്പൻ. ചിററപ്പൻ.

പിതൃയജ്ഞം. s. Worship of the manes by oblations of water, food, &c. പിതൃപൂജ.

പിതൃവനം. s. A cemetery a place where dead bodies are burnt, or buried. ചുടലക്കാട്ടു°, ശവമിട്ടും സ്ഥലം.

പിതൃവഴി. s. The genealogy of ancestors.

പിതൃവ്യൻ. s. A paternal uncle. ചിററപ്പൻ.

പിതൃശാപം. s. A father's curse or displeasure.

പിതൃശേഷം. s Remains of an offering in honour of deceased relatives.

പിതൃഷ്വസാവു°. s. A father's sister. പിതാവിന്റെ ഉടൽപിറന്നവൾ.

പിതൃസന്നിഭൻ. s. One like his father.

പിതൃഹത്യ. s The crime of parricide, the murder of a father. പിതാവിനെ കൊന്നിട്ടുള്ള പാപം.

പിത്തകാമില. s. A kind of jaundice.

പിത്തകാസം. s. 1 A cough, catarrh. ചുമ. 2. a kind of consumption.

പിത്തകോപം s. Excess of bile.

പിത്തഗുന്മം s. A bilious complaint.

പിത്തഗ്രഹണി. s. A kind of looseness.

പിത്തജ്വരം. s. Bilious fever.

പിത്തധാതു s, See the following.

പിത്തനാഡി s. The bilious pulse, or that governed by the bilious principle.

പിത്തപാണ്ഡു. s. A kind of jaundice.

പിത്തപ്പുണ്ണു°. s The venereal disease.

പിത്തം s. Bile, the bilious humor, choler. പിത്തംപിടിക്കുന്നു. To become bilious.

പിത്തരക്തം s Spitting of blood.

പിത്തരോഗം. s. A bilious complaint or distemper.

പിത്തവർദ്ധനം. s. Exuberance of bile.

പിത്തശോണിതം. s. Spitting of blood.

പിത്തശോഫം. s. A kind of jaundice accompanied by swelling of the body.

പിത്തള s Brass. പിത്തള. adj. Producing bile. പിത്തമുണ്ടാക്കുന്ന.

പിത്തക്ഷോഭം. s. Excess of bile

പിത്താധികൃം, s. Exuberance of bile.

പിത്താസ്രം. s. Spitting of blood.

പിതൃം, &c. adj. 1. Paternal. പിതൃസംബന്ധം. 2. obsequial, relating to the parent, or deceased progenitors. പിതൃതപ്പണം.

പിതൃാന്നം. s. An oblation, an offering of food to deceased ancestors. ബലിയൂരി.

പിതസന്തം. s. A bird. പക്ഷി.

പിധാനം. s. 1. A covering, a cover or concealment. മറ. 2. a lid, a top or cover. മൂടി. 3. a sheath. ഉറ. 4. a door. വാതിൽ. 5. a rapper, a cloak, &c. പുതപ്പ്.

പിനദ്ധൻ. s. One who is clothed. accoutred, dressed. കവചമിട്ടവൻ.

പിനാകം. s. 1. The bow of SIVA. ശിവന്റെ വില്ല്. 2. a trident, or three pronged spear. ശൂലം. 3. the trident of SIVA. ശിവന്റെ ശൂലം.

പിനാകി. s. A name of SIVA ശിവൻ.

പിൻ. past. After, behind, back, last.

പിങ്കാൽ. s. 1. The heel. 2. the hinder part of the leg.

പിങ്കുടമ. s. A tuft or lock of hair worn on the back of the head by 'Hindus'

പിങ്കെട്ട്. s. 1. The state of having the hands tied behind, tying the hands behind. 2. the hinder or back part of a house. 3. the poop or stern of a vessel.

പിഞ്ചരട്. s. A string tied behind.

പിഞ്ചാട്. s. The hind part of a carriage.

പിഞ്ചെല്ലൽ s. 1. Following accompanying. 2. pursuing. പിഞ്ചെല്ലുന്നു, 1. To follow, to accompany. 2. to pursue, to go after.

പിന്തല. s. 1. The back part of the head 2. the stern of a ship. 3. the after part.

പിന്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To turn back, to return, to retreat.

പിന്തിരിച്ചിൽ s. Turning back, retreat.

പിന്തിരിഞ്ഞവൻ. s. One who has turned back, retreated. 2. One who is defeated.

പിന്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To turn back, to return. 2. to retreat. to be defeated.

പിന്തിരിവു്. s. Turning back, defeat.

പിന്തുട. s. 1. The hinder part of the thigh. 2. a hind quarter of mutton, &c.

പിന്തുടച്ചു. s Pursuit, following, going after.

പിന്തുടരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To follow, to pursue.

പിന്തുണ. s. Assistance, aid, support. പിന്തുണ ചെയ്യുന്നു, To aid, to assist. പിന്തുണ നിൽക്കുന്നു, To support.

പിന്തുണയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To assist, to aid, to support.

പിന്തേരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To pursue.

പിന്തേച്ച. s. Following, pursuing.

പിന്ന. adj. Behind, after, back.

പിന്നടക്കുന്നവൻ. s. A follower, a companion.

പിന്നൽ. s. Plaiting, braiding, twisting, wreathed work.

പിന്നാലെ. postpos. After, afterwards, behind.

പിന്നിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To follow. 2. to surpass, to out-run, to leave behind.

പിന്നിൽ, പിമ്പിൽ. postpos. Behind, after. As a part. Behind, afterwards.

പന്നീട്. adv Afterwards, after that, after.

പിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. a. To plait, to braid, to twist, to wreath.

പിന്നെ. part. & adv. After, then, and, moreover, besides, afterwards. പിന്നെ എന്തു്. What more?

പിന്നെത്തെ adj. The following, coming next. succeeding.

പിന്നെത്തേതിൽ. adj. Afterwards, after that.

പിന്നെപ്പിന്നെ. adv. 1. Repeatedly, again and again. 2. orderly, regularly.

പിന്നെയും adv. Further, moreover, again and.

പിന്നെയോ? adv. What then. what next, will it not, to be sure, why not, what is to be done.

പിന്നോറുതടി. s. A short arrow, thrown from the hand or shot through a tube.

പിന്നോക്കം. adv. 1. Backwards, behind. 2. idly.

പിന്നോക്കംമാറുന്നു, റി, വാൻ; or വാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. n. To retreat. to draw back. പിന്നോക്കം മാററം. Retreat, drawing back, defeat.

പിന്നോക്കി. adv. Backwards, behind.

പിമ്പു്. adv. After, behind, back, last.

പിമ്പട. s. The rear of an army.

പിമ്പണി. s. 1. Work done over again. 2. work done in the after part of the day.

പിമ്പിൽ. part. Behind, after.

പിമ്പുമറിയുന്നു, ഞ്ഞു വാൻ. v. a. To tumble backwards heels over head.

പിമ്പുറം. s. 1. The back part, the back side. 2. rereward, or rear of an army.

പിന്നെപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To lay behind, to delay, to be surpassed, to be out-run.

പിമ്പെ. postpos. After, behind.

പിമ്പെ. adv. Behind.

പിൻബുദ്ധി. s. After thought.

പിൻഭാഗം. s. The hinder part.

പിന്മഴ. s. The latter rain.

പിന്മാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To retreat, to go back, to retire, to suffer defeat.

പിന്മാററം. s. Retreating, drawing back, retiring, suffering defeat.

പിൻവർഷം. s. The latter rain.

പിൻവാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To retreat, to draw back, to recede, to withdraw, to retire. 2. to backslide.

പിപാസ. s. Thirst. ദാഹം.

പിപാസം. s. Thirst. ദാഹം.

പിപാസിതൻ. s. One who is thirsty, athirst.

പിപാസു. s. One who is thirsty.

പിപീലക. s. A large black ant.

പിപീലിക. s. The common small red ant. ഉറുമ്പു°.

പിപ്പലം. s. The poplar leaved, or holy, fig tree, 'Ficus religiosa'. അരയാൽ.

പിപ്പലി. s. Long pepper, 'Piper longum'. തിപ്പലി.

പിപ്പലിമൂലം. s. The root of the long pepper. തിപ്പലിവേർ.

പിപ്ലു. s. A freckle, a mark. മറു.

പിരട്ടു°. s. Perversion. 2. deceit, fraud, trick, cheating. പിരട്ടുപറയുന്നു, To speak deceitfully, to deceive, to cheat, to trick.

പിരട്ടൻ. s. A cheat, a fraudulent man,

പിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To pervert. 2. to cheat, to deceive. 3. to rub or apply medicine on a wound, &c. 4. to feel naucea at the stomach. 5. to kill. 6. to roll on the ground.

പിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To roll, to be moved from one side to another. 2. to wallow or welter in mire or water. 3. to be smeared, daubed, &c.

പിരൾച്ച. s. 1. Rolling, a being rolled. 2. wallowing, weltering. 3. besmearing, rubbing.

പിരി. s. 1. A twist, a convolution. 2. twisting. twining. 3. anything made by convolution. പിരിമുറുക്കുന്നു, To twist tight, to make a cord., rope, &c.

പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To separate, to disunite, to dissolve, to dismise, to disjoin, to put asunder, to sever. 2. to twist or make cord, rope, &c. 3. to collect, to gather. 4. to extinguish, to put out. 5. to separate into portions, to divide. 6. to pluck cocoa-nuts from the tree.

പിരിച്ചിൽ. s. 1. Separation. disunion. dismission, dissolution, schism. 2. putting asunder, putting away. 3. twisting, turning. 4. flowering as a cocoa-nut tree. 5 coagulation or turning of milk.

പിരിപ്പു°. s. A plant, 'Tetracera sarmentosa.'

പിരിയൻ. adj. 1. Twisted, winding. 2. cross-grained.

പിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ v. n. 1. To part, to separate, to retire, to be dissolved, to go asunder, to become disunited or disjoined. to disagree 2. to be twisted, twined 3. to be collected. gathered. 4. to be separated into portions. 5. to be plucked, or gathered as cocoa-nuts from the tree. 6. to flower as a cocoa-nut tree. 7. to be coagulated or turn sour as milk. 8. to be sold. 9. to be crooked, warped, contracted. പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. 1. To retire, to separate. 2. to become coagulated. 3. to be turned sour as milk.

പിരിവു°. s. 1. Separation. division, or disunion, disagreement, schism. 2. a twist, contortion, writhe, twisting. making rope, &c. 3. collection of rent, taxes &c. 4. receipts by sale, &c. 5. a bind. 6. a circlet. 7. turning or spinning round. 8. the turn or screw of a nail. 9, a portion, a part. 10. crookedness, a warp, contraction.

പിരിവള. s. 1. A twisted needle for rafters. 2. a twisted, or wreathed ring.

പിറുപിറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To rustle, to make a low rattling noise, as dry leaves on the ground, or any thing among dry leaves.

പിറുപിറുപ്പു°. s. The rustling sound of cloth or dry leaves.

പിറുപിറെ. adv. With a low rustling noise.

പിലയൻ. s. A slave, a low caste man.

പിലാവു°. s. The jack tree, 'Artocarpus intogrifolia.

പിലാവില. s. The leaf of the jack tree used as a spoon.

പിലാത്തു°. s. See പ്ലാത്തു°.

പിലിശ. s. The spleen.

പില്പാട്ട്. s. adv. After, afterwards, then.

പില്ലൻ. s. One blear-eyed. ചിങ്കണ്ണൻ.

പിശകുന്നു,കി,വാൻ. v. n. To ask or press for more, or something to boot, some gratuitous addition to the commodity sold.

പിശക്ക്. s. 1. Dispute, contention. 2. the demand of something over. 3. avarice, the quality of a miser, niggardliness.

പിശക്കൻ s. A miser, a niggard.

പിശംഗം. s. Tawny colour. പിംഗലം. adj. Of a tawny colour.

പിശംഗി. s. A woman of a tawny colour. പിംഗലവർണ്ണമുള്ളവൾ.

പിശാച്. s. A common term for the devil, a demon, an evil spirit, a fiend, a malevolent being, always described as fierce and malignant, a ghost.

പിശാചൻ. s. 1. A devil. 2. an eater of raw flesh.

പിശാചി. s. A female imp.

പിശിതം. s. Flesh. പച്ചമാംസം.

പിശിതാശനൻ. s. 1. A flesh eater. പച്ചമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2 Racshasa. രാക്ഷസൻ.

പിശുക്ക്. s. 1. Avarice, tenaciousness, niggardliness.

പിശുക്കൻ. s. A miser, a niggard.

പിശുന. s A gramineous plant, Trigonella corniculata. ജോനകപ്പുല്ല്.

പിശുനത. s. 1. Malignity, slanderousness, mischief-making. കരള. 2. cruelty, wickedness. ക്രൂരത. 3. meanness, baseness. ഹീനത. 4. lying. നുണ.

പിശുനൻ. s. 1. A cruel, wicked man, ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ. 2. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ. 3. a calumniator. കരളക്കാരൻ. 4. a liar. നുണയൻ. 5 a vile, low, contemptible person. ഹീനൻ. 6. a name of 'Nareda'. നാരദൻ.

പിശുനം. s. Saffron. കുങ്കുമം adj. 1. Cruel, wicked. 2 malignant, slanderous. 3. low, vile, contemptible.

പിഷാരകൻ. s. A servant at a temple.

പിഷാരം s. The house of a servant at a temple.

പിഷാരവടി s. A titular name of a man of a certain tribe who serves at a temple.

പിഷ്ടകം. s. 1. A cake made of flour or meal of any grain. അപ്പം. 2. a disease of the eyes, opacity of cornea. ശുക്ലവ്യാധി.

പിഷ്ടചക്രം. s. A sort of round cake, with a hole in the middle. മുറുക്ക്

പിഷ്ടപചനം. s. A boiler, a seether, a seucepan. വറുപ്പാനുള്ള കലം.

പിഷ്ടം s. 1. A kind of cake, bread. അപ്പം. 2. the flour or meal of any thing that is ground. മാവ്. adj. Ground. pounded, bruised. പൊടിക്കപ്പെട്ടത്.

പിഷ്ടാതം s. Perfumed powder for scenting rooms, garments, &c., especially the scented dust which the 'Hindus' sprinkle over each other at the 'Holi' or spring festival.

പിഹിതം, &c. adj. Concealed, covered, hidden. മറയ്ക്കപ്പെട്ടത്.

പിളക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. To split, to divide, to cleave, to rend, to tear.

പിളച്ച് s. 1. Splitting, cleaving, rending. 2. a cleft, a division.

പിളപ്പ്. s. A division, a cleft, a crack, a slice a rent.

പിളരുന്നു, ന്നു, വാൻ v. n. To be split, to split, to burst asunder. to rend.

പിള്ള s. 1. A child, male or female. 2. a writer 3. a title added to a proper name, a man of the writer caste. 4. the young of birds. 5. the young of animals. 6. the fœtus. 7. a grinder, a pestle. 8. a small fruit.

പിള്ളക്കട്ടിൽ. s. A cradle, or child's cot.

പിള്ളക്കര s. A smaller stripe in cloth.

പിള്ളക്കാൽ. s. A small post,

പിള്ളക്കിണറ്. s. A small well sunk within a larger one when the latter is dry.

പിള്ളത്തുണി. s. Baby's linen.

പിള്ളത്തൊട്ടി. s. A cradle.

പിള്ളപ്പെട്ടി. s. Small rooms in a box.

പിള്ളമരം. s. The sucker or young twig of a tree.

പിള്ളമുണ്ട്. s. A child's cloth, a small cloth.

പിള്ളമുറി. s. See പിള്ളപ്പെട്ടി.

പിള്ളയരഞ്ഞാൺ. s A chain worn by children round the waist.

പിള്ളയാർ. s. A name of GANESA.

പിള്ളയൂണ്. s. Giving food to a child for the first time.

പിള്ളവള. s. A child's bracelet.

പിള്ളവാതിൽ. s. A small door made in a large one.

പിഴ. s. 1. An error, a fault, a mistake. 2. an omission, a blunder, an over-sight. 3. a fine. amercement. 4. adultery. പിഴചെയ്യിക്കുന്നു, To fine, to amerce, to punish പിഴചുമത്തുന്നു, To accuse, to impeach. പിഴതീൎക്കുന്നു, To correct, to alter. പിഴ നോക്കുന്നു, To revise, to correct. പിഴയേല്ക്കുന്നു, To acknowledge or confess a fault പിഴചെയ്യുന്നു, To be fined, or pay a fine. പിഴമൂളുന്നു, To confess or acknowledge one's fault.

പിഴയാളി. s. A criminal, a guilty person.

പിഴപ്പ. s. Living, maintenance, livelihood, subsistence.

പിഴപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to err, or go astray. 2. to cause to sin, or commit adultery. 3. to restore, to revive.

പിഴവഴി. s. 1. A bad road. 2. heresy.

പിഴിച്ചിൽ. s. 1. Wringing out water from a cloth. 2. squeezing or pressing out the juice of fruit, &c.

പിഴിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. 1. To wring out water from a cloth. 2. to squeeze or press out the juice of fruit, &c. പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നു, To squeeze out.

പിഴുകൽ. s. 1. Being deprived or divested of. 2. being turned out, excommunication. 3. a being overcome or defeated 4. preservation. 5. plucking or pulling up, plucking up by the roots.

പിഴുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To be deprived or divested of, to be dethroned. 2. to be cast or turned out, to be removed from. 3. to be overcome, to be defeated, to be overthrown. 4. to be kept out of, to be preserved. 5. to be deceived.

പിഴുക്കൽ. s. 1. Depriving or divesting of. 2. turning out, removing. 3. conquering, defeating. 4. preserving. 5. deceit, fraud.

പിഴുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To deprive, to divest of, to dethrone, to displace. 2. to cast out, to turn out. 3. to overcome, to defeat, to overthrow. 4. to keep out of, to prevent one from falling into danger or difficulties. 5. to preserve. 6. to deceive.

പിഴുന്നു,തു,വാൻ. v. a. 1. To root up, to pluck or pull up. 2. to pluck off.

പിഴെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To err, to go astray, to mistake, to do amiss. 2. to support life. 3. to die.

പിറക്കുന്നു,ന്നു,പ്പാൻ. v. n. I. To be born, to spring, to proceed from. 2. to begin, to commence. 3. to be, to rise.

പിറന്നാൾ. s. A birth-day.

പിറപ്പ. s. 1. Birth, nativity. 2. springing, proceeding. 3. commencement beginning.

പിറപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To beget.

പിറപ്പുമയിര. s. Hair with which one is born.

പിറവി s 1. Birth, nativity. 2. any thing with which one is born as a mark, a mole, &c. 3 the time of birth. 4. the birth place.

പിറുക്ക. s. 1. A musquito. 2. a toad.

പിറുപിറുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n 1. To murmur, to grumble. 2. to mutter. 3. to drizzle as rain.

പിറുപിറുപ്പ. s. 1. Murmurring, grumbling. 2. muttering.

പിറെറ. adj. After, following.

പിറെറദിവസം. adv. The next day, the day after the one just spoken of.

പിറെറന്നാൾ. adv. The day after, the next day.

പീ. s. 1. Dung. 2. the wax of the ear. 3. mucus.

പീച്ചകം. s. See പീച്ചി.

പീച്ചൻ. adj. Immature, not fully grown.

പീച്ചൽ. s. Squirting.

പീച്ചാങ്കത്തി. s. A knife.

പീച്ചാങ്കുഴൽ. s. A syringe.

പീച്ചി. s. The plant which bears the vegetable mentioned under the following word. പീച്ചിങ്ങാ.

പീച്ചിക്കാ. s. 1. See പീച്ചിങ്ങാ. 2. the very small plantains at the end of a large bunch of plantains.

പീച്ചിങ്ങാ. s. A potherb, a vegetable somewhat resembling a cucumber but more acute at the ends and has a rougher skin, 'Luffa acutangula', (Rox.) 'Momordica luffa, Cucumis acutangulus'. പെപ്പീച്ചിങ്ങാ, A bitter-sort.

പീച്ചുന്നു,ച്ചി,വാൻ. v. a. To squirt, to syringe.

പിഞ്ഞാണം s. A dish, a plate, China-ware, earthen-ware.

പിഞ്ഞാണി. s. A dish, a plate.

പിഞ്ഞാവള്ളി. s. A creeping plant.

പീട. s. 1. The refuse of any thing after the juice has been squeezed out. 2. oil cake.

പീടിക. s. A market, a shop, a stall, a place of sale.

പീടികക്കാരൻ. s. A shop-keeper.

പീടികച്ചരക്കു്. s. Goods exposed for sale in a shop, &c.

പീഠം. s. 1. A seat, a chair, a stool. 2. a throne. ഗുരുപീഠം, The seat or office of a spiritual preceptor, as 'cathedra'. ബലിപീഠം, An altar for sacrifice.

പീഠിക. s. 1. The beginning, a preface, or preamble. 2. a seat, a chair. പീഠികയിടുന്നു, 1. To write a preface. 2. to write a copy.

പീഡ. s. 1. Anguish of mind, pain, suffering, affliction, misery 2. persecution, torture. 3 compassion pity 4. devastation, laying waste. ദേഹപീഡ, Bodily sufferings. ആത്മപീഡ, Mental sorrow or suffering. മനഃപീഡ, Sorrow.

പീഡനം. s. 1. Oppression, persecution, infliction of pain, paining. 2. devastation, laying a country waste.

പീഡാകരം. adj. 1. Sharp, corrosive. 2. causing pain, paining. പീഡിപ്പിക്കുന്നതു്.

പീഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be oppressed, to suffer pain, distress, affliction, or persecution,

പീഡിതം, &c, adj. 1. Oppressed, afflicted, pained, or suffering pain or distress. 2. bound, tied.

പീഡിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To oppress, to vex, to torment, to tease, to afflict, to give pain. 2. to devastate, to lay waste

പീഡ്യമാനൻ. s. An oppressor. പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പീത. s. 1. Turmeric. മഞ്ഞൾ. 2. a plant, a yellow jasmine. ചെങ്കുറുമൊഴി.

പീതകം. s. 1. Yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം 2. saffron. കുങ്കുമം. 3. a topaz, a yellow stone. പുഷ്പരാഗം. 4. yellow colour. മഞ്ഞൾനിറം, 5. gold പൊന്നു്.

പീതചേലൻ. s. 1. One who wears yellow clothes. മഞ്ഞവസ്ത്രമുടുത്തിരിക്കുന്നവൻ. 2. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

പീതദാരു. s. 1. A sort of pine, 'Pinus Devadaru'. തേവതാരം. 2 another kind of pine, 'Pinus longifolia'. ചരളം.

പീതദ്രു. s. 1. A sort of curcuma 'Curcuma Zanthorhizon'. മരമഞ്ഞൾ 2. a species of pine, 'Pinus longifolia'. ചരളം.

പീതനം. s. 1. The hog plum 'Spondias mangifera'. അമ്പഴം. 2 a saffron. കുങ്കുമം, 3 yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം.

പീതം. s. 1. Yellow colour. മഞ്ഞൾനിറം. 2. safflower. കുങ്കുമം. 3. a topaz, a yellow gem. പുഷ്പരാഗം. 4 drinking. പാനം.

പീതരോഹിണി s White hellebore, 'Veratum ablum'. പീതർമണി.

പീതവർണ്ണം. s Yellow colour. മഞ്ഞൾ. നിറം. adj. Of a yellow colour, yellow.

പീതവസ്ത്രം. s. Yellow raiment. മഞ്ഞൾനിറമുള്ളവസ്ത്രം.

പീതവാലുക. s. Turmeric. മഞ്ഞൾ.

പീതസാരക. s. A tree, 'Pentapeera tomentosa'. വേങ്ങവൃക്ഷം.

പീതസാരം. 1. A yellow gem, a topaz. പുഷ്പരാഗം. 2. a yellow sort of sandal wood. ഹരിചന്ദനം.

പീതസ്ഫടികം. s. A precious gem, a topaz. പുഷ്പരാഗം.

പീതാംബരൻ. s. 1. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. a religious mendicant wearing of a yellow garment.

പീതാംബരം. s. 1. Yellow apparel. 2. the dress of VISHNU. മഞ്ഞവസ്ത്രം.

പീതി. s. 1. A horse. കുതിര. 2. drinking. പാനം. 3. a dram shop. പാനസ്ഥലം.

പീതിക. s. Turmeric മഞ്ഞൾ. 2. the yellow jasmine. ചെങ്കുറുമൊഴി.

പീത്ത. adj. 1. Bad, vile, low. 2. rent, torn.

പീനം &c adj. Fat, bulky, corpulent, large. പുഷ്ടിയുള്ള.

പീനസം. s. 1. Cough, catarrh. ചുമ. 2. cold affecting the nose. മൂക്കടാലുന്ന വ്യാധി.

പീനസ്കന്ധം. s. A wild hog. കാട്ടുപന്നി.

പീനാഹം. s A large stone on the mouth of a well. കിണററിന്റെ വായ്ക്കല്ലു്.

പീനാറിമരം. s. A large tree, the wood of which stinks like human ordure, 'Ailanthus excelsa'.

പീനാറുമരം. s. A tree having fetid flowers, 'Sterculia fœtida'.

പീനോധ്നി s. A cow with a full or large udder അകിടു വലിയ പശു.

പീപ്പ, or പീപ്പക്കുററി. s. A cask.

പീപ്പന്നി. s. A domestic pig.

പീയൂഷം. s. 5. 1. Ambrosia, nectar, the imaginary food of the gods. അമൃതം. 2. the milk of a cow during the first seven days after calving. പെററു് ഏഴുദിവസത്തിനകത്തുള്ള പാൽ.

പിര. s. The refuse or what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out.

പിരകം. s. A creeping plant bearing white or yellow flowers.

പിരക്കാ. s. The fruit of the പിരകം.

പിരങ്കി. s. A cannon, or great gun.

പിരപ്പട്ടി. s. A kind of wild gourd bearing a small bitter fruit.

പിരപ്പട്ടിക്കാ. s. The bitter fruit of the preceding.

പിരപ്പിണ്ണാക്ക°. s. Cocoa-nut oil cake.

പിലി. s. 1. The feathers of a peacock's tail. 2. the eye-lashes. 3. straw. 4. a ring worn by women on their toes.

പിലിക്കണ്ണ°. s. The eye of a peacock's tail.

പിലിക്കട. s. An umbrella made with peacocks feathers.

പിലിക്കന്തം. s. A large lance or pike.

പിലിക്കന്ന°. s. The root of a peacock's tail

പിലിയാൻ. s. A peacock.

പിലു. s. 1. The name of a tree, applied in some places to the 'Careya Arborea', and in others to the 'Salvadora Persica'; it is very commonly assigned also to all exotic and unknown trees. ഉങ്ക°. 2. an elephant. ആന. 3. an arrow. അമ്പ°. 4. a flower. പൂവ°. 5. an atom. അണു.

പിലുപണ്ണി. s. 1. A sort of creeper from the fibres of which bow strings are made, bow string hemp. 'Sanseviera Zeylonica. ഞെരു കുരുമ്പ. 2. the large flowered Bryony, 'Bryonia grandis'. കോവൽ.

പിവട്ടി. s. The flexuous branched winter-cherry, 'Physalis flexuosa'.

പിവരം adj. Fat, large, corpulent. തടിച്ചുള്ള°.

പിവരസ്തനി. s. 1. A cow with a large udder. അകിട വലിയ പശു 2. a woman with large breasts. മുല വലിയവൾ.

പിവരി. s. adj. Fat, large. തടിച്ചുള്ള°.

പിള. s. The rheum or gum of the eyes. Gum or secretion form d in the eyes. പിളയടി യുന്നു, The eyes to be closed with gum.

പിളക്കുഴി. s. The inner corner of the eye where the gum is formed.

പിറ adj. 1. Bad, vile, low, mean. 2. torn, rent.

പുക. s. Smoke, vapour.

പുകക്കാട°. s. A great, or thick smoke.

പുകക്കൂട°. s. A chimney.

പുകച്ചിൽ. s. 1. Smoking, smoke, fumigation. 2. obscurity, darkness. 3. exhalation. vapour. 4 heat. 5. dimness.

പുകച്ചാവ°. s. Suffocation from smoke.

പുകനിറം. s. A colour resembling smoke.

പുകയറ s. Soot, grime.

പുകയില. s. Tobacco, the tobacco leaf, 'Nicotiana Tabaccum. (Lin.)

പുകയിലക്കുഴൽ. s. A tobacco box.

പുകയിലച്ചുരുൾ. s. A roll of tobacco leaves, a cigar.

പുകയിലപ്പൊടി. s Snuff.

പുകയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ, v. n. 1. To smoke, to emit smoke or vapour, to reek. 2. to be smoked. 3 to be dried in the smoke. 4. to be darkened by smoke. 5 to be dim. 6. to turn to smoke. പുകഞ്ഞുപോകുന്നു, To end in moke, to be a complete failure.

പുകരു°. s. The whiteness on the face of an elephant പുകർപൊടിയുന്നു. To have such whiteness.

പുകൾ s. Praise, commendation. renown. പുകൾകൊള്ളുന്നു, To be praised, renowned.

പുകഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To be commended, to be praised.

പുകഴ്ച. s Praise, panegyric, commendation. adj Praised, commended.

പുകഴ°ത്തുന്നു, ഴ°ത്തി, വാൻ. v. a. To praise, to celebrate, to commend.

പുകിൽ s. 1, Noise. 2. pomp, parade, show. 3. anxiety, perplexity, confusion.

പുകെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To smoke any thing, to scent; or perfume, by smoking, to medicate by smoke; to dry in smoke, to fumigate.

പുക്ക. adj. Entering, commencing.

പുക്കച്ചീട്ട°. s. 1. A receipt. 2. a writen agreement.

പുക്കമുറി. s. A receipt.

പുക്കവാർ s. A recepit.

പുക്കപാച്ചിൽ. s. 1. Difference. 2. a balance, more or less. 3. dealing.

പുങ്കൻ. s. A fool, a silly person.

പുംഖം. s. The feathered part of an arrow. അമ്പിന്റെ കട.

പുംഗം. s. 1. A heap, a collection, a quantity 2. a multitude, a company. കൂട്ടം.

പുംഗവൻ. s. 1. An ox. കാള. 2. (in composition) excellent, pre-eminent.

പുങ്ങു. s. The woody Dalbergia, 'Dalbergia arborea.' (Willd)

പുച്ഛഭാഗം. s. 1. Tail. വാൽ. 2. the back part.

പുച്ഛം. s. 1. A tail, the tail, the hinder-part വാൽ. 2. a horse's tail, 3. contempt, നിന്ദ.

പുച്ഛിക്കുന്നു, ച്ഛു, പ്പാൻ. v. a. To contemn, to despise.

പുഞ്ച. s. A crop sown in November and December reaped in April

പുഞ്ചക്കൃഷി. s. Cultivation of wet land.

പുഞ്ചനിലം. or പുഞ്ചപ്പാടം. s. Wet land.

പുഞ്ചിരി. s. A satirical laugh, a amile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരിതൂകുന്നു, പുഞ്ചിരിയിടുന്നു, To smile, to laugh gently.

പുഞ്ജം. s. A heap, a quantity, a collection. കുമ്പാരം, കൂട്ടം.

പുഞ്ജീകരണം. s. Heaping up, collecting together കുമ്പാരമായികൂട്ടുക.

പുഞ്ജീകരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To heap up. കുമ്പാരമായികൂട്ടുന്നു,

പുഞ്ജീകൃതം. &c. adj. Heaped together. കൂട്ടപ്പെട്ടതു.

പുടപാകം. s. Calcination.

പുടപുഴക്കം. s. Echo. the return or re percussion of any sound. പുടപുഴങ്ങുന്നു, To echo, to resound, to be sounded back.

പുടഭേദനം. s. 1. A house. ഭവനം. 2. a town, a city. നഗരം.

പുടമുറി. s. Marriage among the 'Sudras. പുടമുറികഴിക്കുന്നു, To marry.

പുടം. s. 1. A folding or doubling of any thing so as to form a cup or cavity. 2. a cover, a covering. മൂടി. 3. a plate or platter made of leaves. 4. a cup or concavity made of a leaf folded or doubled. കുത്തില 5. the narrowing or contracting of any thing. 6. a chemical process by which matals are refined and calcined, and medicine prepared or purified, by melting and calcing, or by putting them in the sun, or among grain, &c. 7. the burying of madicine In the earth, &c. in order to improve its qualities. പുടമിടുന്നു, To put 'gold or silver' to test; to prepare a 'medicine' by melting, or calcination. പുടംവെക്കുന്നു, To put to test, to try, to examine.

പുടവ. .. A cloth.

പുടവക്കഞ്ഞി. s. Cloth starch.

പുടവക്കര. s. The ends of a cloth.

പുടിക. s. Cardamoms. ഏലത്തരി.

പുടിതം. s. Closing or shutting the hands to hold any thing അഞ്ജലി. adj 1. Sewn, stitched തുന്നിയതു, മൂടിയതു. 2. rubbed, ground. അരയ്ക്കപ്പെട്ടതു.

പുട. s. A fox, a juckall.

പുട്ടൽപീരം. s. Several sorts of cucurbitaceous plants.

പുട്ടിൽ. s. A legume or pod. 2. the outer husk or covering of the ears of corn before the ears shoot forth. 3. ears of corn just before shooting forth. 4. a mat folded and plated together at one end so as to form a kind of covering or cloak in the time of rain.

പുണരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a, To embrace.

പുണർ. s. The seventh lunar asterism or mansion of the 'Hindus'.

പുണർച്ച. s. 1. Embrace, embracing. 2. union.

പുണർതം. s. The seventh lunar mansion of the 'Hindus'.

പുണ്ഡരീകം. s, 1. A white lotus. വെൺതാമര. 2. the elephant of the south east quarter. തെക്കുകിഴക്കെ ദിഗ്ഗജം. 3. a leopard. പുലി. 4. the white umbrella, one of the insignia of royalty. വെണ്കൊററക്കുട. 5. a variety of sugar-cane, the striped kind. വരയുള്ള കരിമ്പു. 6. a sort of costus. 7. a lotus in general. താമര. 8. a silk-worm. പട്ടുനൂൽപ്പുഴു. 9. an eagle. കഴുകൻ. 10. a beetle. വണ്ടു. 11. a medicinal plant.

പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുണ്ഡരീകേക്ഷണൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുണ്ഡരീകോത്ഭവൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു

പുണ്ഡ്രകം s A creeper, 'Gœrtnera racemosa'. കുരുക്കുത്തിമുല്ല.

പുണ്ഡ്രം. s. 1. A red variety of the common sugar-cane. 'Saccharum officinarum'. നിലക്കരിമ്പു. 2. a mark or line made on the fore-head with sandal, &c. കുറി.

പുണ്ണു. s 1. A wound, an ulcer, a sore. 2. the venereal disease.

പുണ്ണൻ. s. One who is afflicted with sores over the body.

പുണ്യകൎമ്മം. s. A holy rite or ceremony. പുണ്യകൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To perform such rite.

പുണ്യകാലം s. A holy season.

പുണ്യകൃൽ. s. One who is pious, virtuous, a good man.

പുണ്യജനം. s. 1. A fiend, a goblin, a 'Racshasa'. രാക്ഷസൻ. 2. a 'Yacsha' a divine being attendant on CUBERA, the god of wealth. 3. a pious or virtuous man.

പുണ്യജനേശ്വരൻ. s. 1. A demi-god and ruler of the south west quarter. നിരൃതി. 2. a name of CUBERA, the 'Hindu' god of wealth. കുബേരൻ.

പുണ്യതീൎത്ഥം. s. Water of a sacred river.

പുണ്യദിനം. s. A holy or sacred day.

പുണ്യനദി. s. A sacred iver.

പുണ്യപുരുഷൻ. s. The holy one, GOD. ദൈവം.

പുണ്യഫലം. s. The reward or consequence of good actions.

പുണ്യഭൂമി. s. The holy land of the 'Hindus;' the central part of 'Asia' bounded on the north by the 'Himalaya,' on the scuth by the 'Vindhya' mountains, and on the east and west by the sea.

പുണ്യം. s. 1. Virtue good, moral merit, religious excellence. 2. beauty. സുന്ദരം 3. a good or charitable action, devotion. 4. purity, purification. ശുദ്ധി.

പുണ്യലോകം. s. Heaven, paradise.

പുണ്യവാൻ. s. 1. One who is virtuous, pious, righteous. 2. a good man. 3. a fortunate man.

പുണ്യവാസന. s. Desire after what is good.

പുണ്യശാലി s. A virtuous, pious man.

പുണ്യസ്ഥലം. s. A sacred place, holy ground.

പുണ്യസ്ഥാനം. s. A holy or sacred place.

പുണ്യക്ഷേത്രം. s. A holy or sacred temple.

പുണ്യാ. s. 1. Holy basil, 'Ocimum sanctum'. തുളസി. 2. the smooth leaved heart-pea, 'Cardiospermum Halicacabum'. പാലുഴവം.

പുണ്യാത്മാ. s. A virtuous, holy, or religious man.

പുണ്യാഹം. s. 1. Consecrated water. 2. a holy day പുണ്യാഹം കഴിക്കുന്നു, To consecrate with water.

പുൺവാ. s. A wound.

പുത. s. 1. A covering an outer garment, a blanket. 2. leaves, branches, &c. put to the roots of plants.

പുതപ്പ്. s. A warm cloth or covering, a blanket.

പുതപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to cover, or cloak.

പുതയൽ. s. A soft place, a bog.

പുതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To sink.

പുതിയ. adj. New, fresh.

പുതിയജനനം. s. The new birth, the being born again.

പുതിയതു്. adj. New.

പുതിയപണം, or പുതുപ്പണം. s, Newly coined money.

പുതു adj. New, fresh.

പുതുക്കം. s. A new, strange, or wonderful thing.

പുതുക്കലം. s. A new vessel or water-pot.

പുതുക്കുടി. s. Procession of a nuptial party to the house of the bride's father.

പുതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To renew.

പുതുതു്. adj. New, fresh.

പുതുമ. s. A novelty, a new or strange thing. പുതുമ പറയുന്നു, To relate any new or strange thing.

പുതുമക്കാരൻ. s. A novelist, one who relates any new or strange thing to cause mirth.

പുതുമഴ. s. The former or fresh rain. പുതുമഴ പെയ്യുന്നു, To rain for the first time in the dry season.

പുതുവൽ. s. Newly enclosed or cultivated land.

പുതുവൽപാട്ടം. s. Rent or tax of newly cultivated land.

പുതുവെണ്ണ. s. Fresh butter.

പുതുവെള്ളം s. Freshes or sudden rise of water in a river after rain.

പുതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cover with a blanket to cloak. 2. to bury.

പുത്തൻ adj. New, fresh. s. A coin current in Cochin

പുത്തരി. s. 1. New rice eaten for the first time. 2. the rice of new rice corn.

പുത്തരിച്ചുണ്ട. s. A kind of Gentian, 'Gentiana chirayita.'

പുത്തരിയുണ്ണ്. s. Eating new rice for the first time.

പുത്തിക. s. A small bee. ചിറ്റീച്ച.

പുത്തിലഞ്ഞി. s. A tree, 'Mimusops elengi.'

പുത്തോട്ട°. s. 1. A new tile. 2. new bell metal.

പുത്തോല. s. A fresh leaf or leases.

പുത്രകാമേഷ്ടി. s. A sacrifice made in order to obtain children.

പുത്രജീവി. s. See പുത്തിലഞ്ഞി.

പുത്രൻ. s. A son. മകൻ.

പുത്രഭാര്യ. s. A son's wife, a daughter-in-law.

പുത്രസമ്പത്ത°. s. Issue, progeny, offspring.

പുത്രസ്വീകാരം. s. Adoption.

പുത്രഹീനാ. s. A woman who has no child.

പുത്രി. s. A daughter.

പുത്രിക. s. 1. A puppet, a doll. പാവ. 2. a daughter.

പുത്രൈഷണ. s. Filial affection. മക്കളെ കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം.

പുത്രോല്പത്തി. s. Procreation of children.

പുനച്ചിൽ. s. 1. Copulation, coition. 2. union.

പുനം. s 1. An hole. 2. a forest.

പുനയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To couple, to copulate.

പുനരാഗമനം. s. Return, returning തിരിച്ചു വരവ°.

പുനരാവൃത്തി. s. Doing a second time, doing again.

പുനരുക്തി. s. Repetition, tautology. വീണ്ടും പറക.

പുനർ. ind. 1. Again പിന്നെയും. 2. but, on the contrary, എന്നാൽ. 3. assuredly, certainly. നിശ്ചയം. 4. a particle indicating division or change of subject.

പുനർജ്ജനി. s. Regeneration, another birth. മറുജന്മം.

പുനർജ്ജന്മം. s. Regeneration, another birth, transmigration. മറുജന്മം.

പുനർന്നവ. s. Spreading hog weed, 'Boerhavia diffusa alata. തമിഴാമ.

പുനർഭവം. s. 1. A finger nail. നഖം. 2. another birth, transmigration. മറുജന്മം.

പുനർഭു. s. 1. A virgin widow remarried. രണ്ടുവട്ടം വേൾക്കപ്പെട്ടവൾ. 2. re-existence.

പുനർവസു. s. The 7th lunar asterism: see പുണർതം.

പുനർവിചാരം. s. Re investigation, re-consideration.

പുനൽ. s. 1. A river. നദി. 2. water. വെള്ളം.

പുനസ്സംസ്കാരം. s. Repetition of any essential ceremony, as re-investiture with the sacrificial string of a 'Brahman, who has forfeited it by unkowingly drinking spirits, &c.

പുനസ°സൃഷ്ടി. s. Falsehood, a lie. അസത്യം.

പുനഃപുനർ ind. Again and again, repeatedly. പിന്നെയും പിന്നെയും.

പുനാ. s. The city 'Poona,' the former capital of the Peishwa in the 'Maharatta' states.

പുന്ന. s. 1. The Indian laurel tree. 'Calophyllum Inophyllum;' (Lin.) from the fruit of which an oil is made. 2. another kind from the flowers of which a yellowish dye is prepared; see പുന്നാഗം. 3. another kind 'Calophyllum longifolium. പുന്നെക്കാ എണ്ണ, Oil made of its fruit പുന്നപ്പൂ, Its flower.

പുന്നാഗം. s. A tree from the flowers of which a yellowish dye is prepared, 'Rottleria tinctoria.

പുന്നാഗവരാളി s. A tune. ഒരു രാഗം.

പുന്നാമനരകം. s. One of the 'Hindu' divisions of hell.

പുമപത്യം. s. A male child. ആൺകുട്ടി.

പുമാൻ. s. A man or male.

പുംഭാവം. s. Manliness, virility; masculineness.

പുംശ്ചലി. s. A harlot, an unchaste woman. വേശ്യ

പുംസവനം. s. The first of the essential ceremonies of 'Hindu' initiation, a religious and domestic festival held on the mother's perceiving the first signs of a living conception.

പുംസ°ത്വം. s. 1. Manhood, virility. പുരുഷഭാവം. 2. semen virile.

പുര. s. 1. A little house. 2. room.

പുരക്കൂട്ട°. s. A roof.

പുരതസ°. ind. Before, in front മുമ്പെ.

പുരത്തറ. s. The foundation or ground-floor of a house.

പുരദ്വാരം. s. A city gate. നഗര വാതിൽ.

പുരന്ദരൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പുരന്ധ്രി s. A woman whose husband and children are living. കുഡുംബിനി.

പുരപാലകൻ. s. A watchman.

പുരമഥനൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരമുറി. s, A room in a house, a closet.

പുരം. s. 1. A large town, a metropolis. 2. a house. 3. a city. 4. the body.

പുരമ്പു°, or പുനമ്പു°. s. A rattan.

പുരമ്പൻ, or പുനമ്പൻ. s. A head man among 'Chagons', &c.

പുരയിടം. s. 1. A compound, a garden. 2. the site of a habitation.

പുരരിപു s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരവാസി. s. A citizen.

പുരശ്ലദം. s. The nipple of a woman's breast. മുലക്കണ്ണ°.

പുരസ°. ind. See പുരസ°താൽ.

പുരസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു; പ്പാൻ. v. a. 1. To adore, to reverence, to worship, to esteem. 2. to prefer, to place in front. 3. to sprinkle, to anoint.

പുരസ്കാരം. s. 1. Reverence, adoration, esteem. വന്ദനം. 2. placing before or in front, preference. മുമ്പാക്കുക. 3. sprinkling with holy water, anointing. അഭിഷേകം.

പുരസ°കൃതം, &c. adj. 1. Revered, adored, worshipped, reverenced. വന്ദിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. preferred, placed in front. മുമ്പിലാക്കപ്പെട്ടതു°. 3. distressed, or harassed, by an enemy. ശത്രുവിനാൽ ഞെരുക്കപ്പെട്ട. 4. facing and contending with an enemy. ശത്രുവിനെ എതിൎക്കുക. 5. accused, caluminated. അപവാദിക്കപ്പെട്ട. 6. sprinkled with holy water, initiated, anointed. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട.

പുരസ്താൽ ind. 1. Eastward. കിഴക്കെ 2. in front, before. മുമ്പിൽ. 3. prior, first, preceding, മുമ്പെ. 4. formerly. പണ്ടെ.

പുരസ്ഥിതൻ. s. One who stands before or in front. മുമ്പിൽനില്ക്കുന്നവൻ, സമീപത്തുള്ളവൻ.

പുരസ്സരണം. s. Leading, going before, preceding. മുൻനടക്കുക.

പുരസ്സരൻ. s. One who goes first or before, a leader, a preceder, a chief or commander of an army. നായകൻ.

പുരഹരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാ. ind. 1. An ancient story. പുരാണം. 2. old. പണ്ടു°. 3. past. 4. long past. 5. near. 6. future. 7. proximate future. വരുവാനുള്ള.

പുരാണകൎത്താവു°. s. A name of VYASA. വ്യാസൻ.

പുരാണകിട്ടം. s Old dross of iron.

പുരാണക്കാരൻ. s. 1. A person acquainted with the Puranas' or with ancient customs and usages. 2. a teller of ancient stories.

പുരാണപുരുഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുരാണം. s. A Purana', or sacred and poetical work, supposed to be compiled or composed by the poet VYASA, and comprizing the whole body of 'Hindu' theology. Each 'Purana' treats of five topics especially the creation; the destruction and renovation of worlds; the genealogy of gods and heroes; the reigns of the Menus' and the transactions of their descendants. There are eighteen acknowledged 'Puranas', 1. BRAHMA. 2. Padma or the lotus; 3 Brahmanda or the egg of BRAHMA; 4. 'Agni' or fire; 5. VISHNU; 6. 'Garuda'; 7. 'Brahmavaivarta or transformation of BRAHMA; 8. SIVA; 9. Ling, a'; 10 NAREDA; 11. 'Scanda'; 12. 'Marcandeya, so called from a Muni', of that name; 13. 'Bhavishyat or prophetic; 14. 'Matsya' or the fish; 15. 'Varaha' or boar: 16 'Curma or tortoise; 17. 'Vamana' or dwarf, and. 18 'Bhagavat' or life of CRISHNA; which last is by some considered as a spurious and modern work, The ·Puranas' are reckoned, to contain four hundred thousand stanzas. There are also eighteen 'Upapuranas or similar poems of inferior sanctity and different appellation The whole constitute the peculiar or poetical creed of the 'Hindus', and some of them or particular parts of them are very generally read and studied. adj. Old, ancient പുരാണം പറയുന്നു, To tell an ancient story.

പുരാതനൻ. s. The first being GOD, ദൈവം.

പുരാതനം, &c. adj. Old, ancient, antique. പഴയ.

പുരാന്തകൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാരാതി. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാരി. s. A name of SIVA as enemy of the three cities. ശിവൻ.

പുരാവൃത്തം. s. History, traditionary or heroic. പ്രബന്ധം.

പുരി. s. 1. A town, a city. നഗരം. 2. a river. ആറു°.

പുരികക്കുട്ടു°. s. The upper part of the nose, the part between the eye-brows.

പുരികക്കൊടി. s. The eye-brows.

പുരികം. s. The eye-brows.

പുരികഴൽ. s. Long hair. തലമുടി.

പുരിശംഖു°. s. A smal shell.

പുരീതൽ. s. An entrail, or gut. കടൽ.

പുരീഷം. s. Fœces, excrement, ordure. മലം.

പുരു, adj. Much, many, exceeding. വളരെ. s. The name of a king: the 6th monarch of the lunar line.

പുരുകുത്സൻ. s. One of the six 'Chacrawartis' or great and paternal emperors. ആറു ചക്രവൎത്തികളിൽ ഒരുത്തൻ.

പുരുഷകുഞ്ജരൻ. s. A superior or excellent man. മഹാപുരുഷൻ.

പുരുഷത. s. Manliness, virility, manhood, the nature of man.

പുരുഷത്വം. s. Manhood, the nature of man.

പുരുഷദ്വയസം. adj Of the height or measure of a man. പുരുഷപ്രമാണം.

പുരുഷനാഗൻ. s. An eminent or distinguished man. മഹാപുരുഷൻ.

പുരുഷൻ. s. 1. A man, generally or individually, as male. mankind. 2. the soul. 3 GOD, the Supreme Being. 4. a name of VISHNU. 5. life, the living principle. 6 a husband.

പുരുഷം. s. A tree: see പുന്നാഗം.

പുരുഷപുംഗവൻ. s. A superior or excellent man.

പുരുഷപ്രമാണം. s. A man's height, including his two hands joined above his head. ഒരാൾ അളവു°.

പുരുഷലക്ഷണം. s. The nature or quality of a man.

പുരുഷവ്യാഘ്രൻ. s. 1. A vulture. 2. an eminent, or distinguished man.

പുരുഷശാൎദ്ദൂലൻ. s. A superior or excellent man.

പുരുഷൎഷഭൻ. s. See the preceding.

പുരുഷസിംഹൻ. s. The fifth of the 'Vasadevas' according to the 'Jainas,' and son of SIVA.

പുരുഷാകാരം. s. The form of man.

പുരുഷാകൃതി. s. The form of man.

പുരുഷാന്തരം. s. A century.

പുരുഷായുസ°. s. A man's age, a man's life.

പുരുഷാരം. s. A multitude of people.

പുരുഷാൎത്ഥം. s. Things which beseem a man, or are desirable, viz. Virtue, love, wealth, and final beatitude.

പുരുഷോത്തമൻ. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2 a common male appellation among the 'Hindus'. 3. one of the generic terms for a deified chief of the Jaina' sect.

പുരുഷ്യം. adj Belonging to a man, male. പുരുഷനുള്ളതു°.

പുരുഹം. adj Much, many. വളരെ.

പുരുഹൂതൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പുരൂരവസ°. s. The son of BUDD'HA and the second king of the lunar dynasty.

പുരോഗം, &c. adj. 1 Going before, preceding. 2. chief, principal, pre-eminent.

പുരോഗമം, &c. adj. Going before, preceding.

പുരോഗാമി. adj Going in front or before, preceding. മുമ്പിൽ നടക്കുന്നതു°.

പുരോഡാശം. s. 1. 'Ghee' or clarified butter as offered in oblations to fire, with cakes of ground meal, that have been well steeped in it ഹോമദ്രവ്യം 2 the orts, or leavings of any substance, used in an oblation to fire. 3. a sort of flat ladle or spoon used for placing the cakes in the sacrifical fire. 4. the juice of the acid asclepias as drank at certain sacrifices. 5. a 'Mantra', or prayer recited in offering oblations to fire.

പുരോധസ°. s. The family or domestic priest, a priest. പുരോഹിതൻ.

പുരോഭാഗം. s. The front. മുമ്പുറം.

പുരോഭാഗി. adj. Malevolent. 2. censorious. ദുൎമ്മനസ്സുള്ള.

പുരോഹിതൻ. s. The 'Purohit' or family priest, conducting all the ceremonials and sacrifices of a house or family: a priest ഉപാധ്യായൻ.

പുല. s Mourning on the death of a relative, funeral pollution.

പുലകുളി. s. Bathing after mourning, funeral ablution.

പുലകുളിച്ചവൻ. s. One who has bathed after mourning.

പുലക്കള്ളി. s. A female slave, the wife of a slave.

പുലക്കാരൻ. s. One who is in mourning.

പുലക്കഴിയൻ. s. A slave boy.

പുലക്കൊട്ടിൽ. s. A slave's hut.

പുലച്ചണ്ഡാളം. s. A sort of deity or demon worshipped by slaves.

പുലച്ചാള. s. A slave's hut.

പുലച്ചി. s. The wife of a slave, a slave woman.

പുലപ്പതി. s. A place where slaves put stones in remembrance of the deceased relatives.

പുലമാടം. s. A slave's hut.

പുലമാരണം. s. A kind of sorcery practised by slaves with tntent to kill.

പുലം. s. 1. Knowledge, information. 2. a place. 3. a corn-field. തീൻപുലം, Pasture.

പുലമ്പൽ. s. 1. Sound. 2. lamenting, weeping.

പുലമ്പുന്നു,മ്പി,വാൻ. v. n. 1. To sound. 2. to lament, to weep.

പുലയൻ. s. One of a low caste or tribe, a 'Pulaya' or slave.

പുലയാടി. s An adulteress. 2. an ill name. പുലയാടുന്നു, To commit adultery.

പുലയാട്ട്. s. 1. Adultery. 2. an ill name.

പുലയാൾ. s. A tribe of low people, 'Pulaya'.

പുലയി. s. The wife of a 'Pulaya' or slave. 2. a woman of that tribe.

പുലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To down. 2. to subsist.

പുലരെ. adv. At dawn, early in the morning.

പുലർകാലെ. adv. In the morning.

പുലച്ച്. s. 1. Livelihood, means of subsistence. 2. dawn.

പുലത്തൽ. s. Supporting, nourishing, feeding.

പുലത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To support, to nourish, to feed, to bring up.

പുലസ്ത്യൻ. s. A 'Rishi' so called.

പുലഹൻ. s. One of the seven divine sages, the sons of BRAHMA.

പുലാകം. s. 1. Shrivelled grain. പതിർ. 2. rice water. കഞ്ഞിത്തെളി. 3 a grain or lump of boiled rice. 4. brevity, compendium, abbreviation. ചുരുക്കം.

പുലി. s. A lepoard, a tiger.

പുലിച്ചുവടി. s. A sort of perfume, 'Ipomœa pes tigridis'.

പുലിത്തോൽ. s. A leopard's skin, a tiger's skin.

പുലിനഖം. s. A tiger's claw.

പുലിപ്പല്ല്. s. A tiger's fang.

പുലിമുഖം. s. A frame made of wooden piles and beams fixed on the side of a river to prevent the bank from being taken away by the current.

പുലിമുട്ട്. s. See the preceding.

പുലിയങ്കം. s. Contending with a tiger.

പുലോമജ. s. The wife of INDRA. ഇന്ദ്രാണി.

പുലോമാ s. The name of a 'Rishi' or saint, the father-in-law of INDRA, and said to have been destroyed by that deity.

പുൽ. s. 1. Grass. 2. the mouth piece of a musical instrument. 3. a species of grass, the seed of which is eaten by poor people in time of scarcity, 'Cynosurus Ægyptius'. 4. want, defect. 5. a paint-brush. 6. 'Darbha', the sacrificial grass.

പുൽക്കട്ട. s. A sod a turf.

പുൽക്കസൻ. s. A man of a low tribe. പറയൻ.

പുൽകുന്നു,കി,വാൻ. v. a. To embrace.

പുൽക്കൂട്ടം. s. A clump of grass.

പുൽക്കെട്ട്. s. A truss, or bundle of grass.

പുൽക്കൊടി. s. A small piece of grass, a straw.

പുൽഗലം. s. Entrails. കുടൽ.

പുല്ല്. s. 1. An islet in a river, an island of alluvial formation. 2. a sand bank in a river.

പുല്പാ or പുല്പ്പാ. s. A mat made of grass.

പുല്ലൊന്ത്. s. 1. A grasshopper. 2. a locust.

പുല്ലട. s. A cake made of grass seed meal.

പുല്ലൻ. s 1. The name of a fish. 2. a mean, contemptible, good for nothing person. 3. a kind of poisonous serpent.

പുല്ലൻകടി. s. A disease which generally affects the eye-lids.

പുല്ലരി. s. Grass seed.

പുല്ലാങ്കുഴൽ. s. A reed or small pipe made of a reed.

പുല്ലായനിമുക്കൻ. s. A kind of poisonous reptile.

പുല്ലായിനി. s A medicinal plant or gourd, 'Momordica charantia.'

പുല്ലിംഗം. s. The masculine gender, in grammar.

പുല്ലുവട്ടി. s. 1. A basket, or kind of bag made of grass. 2. a manger.

പുല്ലൂരി. s. The shin bone.

പുവ്വത്ത്. s. A kind of red dye.

പുവ്വത്തെണ്ണ. s. Oil made from the fruit of the 'Puvam'.

പുവ്വം. s. The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.

പുവ്വാങ്കുരുന്തൽ. s. 'Cacalia rotundifolia.'

പുഷിതം. adj. Nourished, nurtured, fed (as tame animals, &c.) വളക്കപ്പെട്ട, പോററപ്പെട്ട.

പുഷ്കരൻ. s. 1. The name of a king, the brother of NALA. 2. the son of WARUNA.

പുഷ്കരമൂലം. s. The root of the 'Costus speciosus.

പുഷ്കരം. s 1. The sky, heaven, or atmosphere. ആകാശം. 2. water. വെള്ളം. 3. lotus.

താമര. 4. the tip of an elephant's trunk. ആനയുടെ തുമ്പിക്കൈയുടെ പുച്ഛം. 5. the head of a drum, or place where any musical instrument is struck. വാദ്യമടിക്കുന്നേടം. 6. a drug, Costus speciosus. 7. the name of a celebrated place of pilgrimage, now called 'Pokur' in the province of 'Ajmere,' about four miles from the city of 'Ajmere,' consisting of a small town on the bank of a lake, whence its name. ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേർ. 8. the blade, or sheath of a sword. വാൾ. 9. one of the seven great 'Dwipas' or divisions of the universe ഒരു ദ്വീപു°. 10. an arrow. അമ്പു°. 11. a cage. കൂടു°.

പുഷ്കരാഹ്വം. s. The Indian crane. വണ്ടാരം കോഴി.

പുഷ്കരാക്ഷൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുഷ്കരിണി. s. A square or large pond, a pool, where the lotus does or may grow. കൊക്കരണി.

പുഷ്കലം, &c. adj. 1. Excellent, eminent, chife, best പ്രധാനം. 2. much, many. വളരെ. 3. full, filled, complete. പൂൎണ്ണം

പുഷ്ടൻ. s. 1. A wealthy, opulent person. ധനികൻ. 2. a stout man. തടിയൻ.

പുഷ്ടമോദം. s. Joyfulness, or great joy. അധികസന്തോഷം.

പുഷ്ടം. &c. adj Nourished, fed. വളൎക്കപ്പെട്ട.

പുഷ്ടി. s. 1. Increase, thriving, advance, prosperity. 2. fatness, stoutness. 3. strength ability. 4 wealth 5 nourishing, cherishing. പുഷ്ടിവരുത്തുന്നു, 1. To strengthen, to fatten. 2 to nourish, to cherish.

പുഷ്ടിയുള്ള. adj. Strong, able-bodied; fat, lusty, wealthy.

പുഷ്പകൻ. s. A maker of garlands.

പുഷ്പകം. s. 1. A bracelet of diamonds or precious stones. രത്നവലയം 2. the chariot of CUBERA. കുബേരന്റെ രഥം. 3. a disease of the eyes, albugo, specks on the eye. കണ്ണിലെ പൂ. 4. calx of brass. പിച്ചള ക്കാവു°. 5. a sort of collyrium. കുസുമാഞ്ജനം.

പുഷ്പകേതു. s. The calx of brass. പിച്ചള ക്കാവു°.

പുഷ്പഗന്ധം. s. The scent of flowers.

പുഷ്പതല്പം. s. A bed of flowers.

പുഷ്പദന്തൻ. s. The elehphant of the north west quarter. വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലെ ഗജം.

പുഷ്പദ്രവം. s. 1. The exudation or saccharine matter of flowers. 2. an infusion of flowers, as rose water, &c.

പുഷ്പധന്വാവു°. s. The Indian 'Cupid.' കാമദേവൻ.

പുഷ്പപരാഗം. s. The dust or farina of flowers. പൂമ്പൊടി.

പുഷ്പപുരം. s. The name of a place 'Pataliputra or Palibothra'

പുഷ്പഫലം. s. Elephant or wood apple. വിളാവ. (വ°ളാർമരം)

പുഷ്പബാണൻ. s. The Indian 'Cupid.' കാമൻ.

പുഷ്പമാല്യം. s. A garland of flowers. പൂമാല.

പുഷ്പം. s. 1. A flower in general. 2 the menses. സ്ത്രീകുസുമം. 3. expansion, expanding. 4. disease of the eyes, specks on the eye, albugo. കണ്ണിലെ വ്യാധി. 5. a vegetable perfume. തുണിയാങ്കം.

പുഷ്പയാനം. s. The car of CUBERA. കുബേരന്റെ രഥം.

പുഷ്പരഥം. s. A car or carriage of any kind, not used in war.

പുഷ്പരസം. s. The nectar or honey of flowers. പൂന്തേൻ.

പുഷ്പരാഗം. s. A topaz.

പുഷ്പരേണു. s. The dust or farina of flowers. പൂമ്പൊടി.

പുഷ്പലാവൻ. s. A flower-seller, a garland maker. മാലാകാരൻ.

പുഷ്പലിട്ടു°. s. A large black bee. വണ്ടു°.

പുഷ്പവതി. s. 1. A woman during menstruation. രജസ്വല. 2. a flower plant.

പുഷ്പവത്തുക്കൾ. s. Plu. The sun and moon. ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ.

പുഷ്പവനം. s. A grove of flowers, a flower garden. പൂന്തോട്ടം, പൂങ്കാവു°.

പുഷ്പവല്ലി, s. A creeping flower plant. പൂവുള്ള വള്ളി.

പുഷ്പവാടി. s. A flower garden. പൂങ്കാവു°.

പുഷ്പവൃഷ്ടി. s. A shower of flowers. പൂമഴ.

പുഷ്പശയ്യ. s. A bed made of flowers. പൂമെത്ത.

പുഷ്പശരൻ. s. The 'Indian Cupid'. കാമദേവൻ.

പുഷ്പസമയം. s. Spring, the season of flowers.

പുഷ്പസാരം. s. The nectar or honey of flowers. പൂന്തേൻ.

പുഷ്പാജീവൻ. s. A flower-man, one who lives by making garlands മാലാകാരൻ.

പുഷ്പാഞ്ജനം. s. The calx of brass.

പുഷ്പാഞ്ജലി. s Presenting a nosegay or flowers held in the hands opened, and hollowed.

പുഷ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To flower, to flourish, to bloom, to be in blossom. 2. to expand. 3. to menstruate.

പുഷ്പിണി. s. A woman who makes or sells flowers. മാലാകാരി.

പുഷ്പിതം. adj. Flowered, in flower.

പുഷ്യം. s. 1. The eighth lunar asterism comprising three stars, of which one is ♋ Cancri. പൂയം. 2. the month 'Paus' (Dec-Jan.) 3. the 'Cali' or fourth age. കലിയുഗം.

പുഷ്യരഥം. s. Any sort of car or carriage. not used in war. യുദ്ധത്തിനല്ലാതെയുള്ള രഥം.

പുഷ്യരാഗം. s. The topaz.

പുസ്തകധരൻ. s. One who bears a book.

പുസ്തകം. s. A book, a manuscript. പുസ്തകം എഴുതുന്നു, To write a book. പുസ്തകം ചേർക്കുന്നു, To collect the sheets of a book to bind up.

പുസ്തം. s. Smearing, anointing, painting, plastering, &c. തേക്കുക.

പുസ്തി. s. A book. പുസ്തകം.

പുളകം. s. 1. Horripilation, or erection of the hairs of the body, considered as occasioned by internal satisfaction, pleasure, or cold. കോൾമയിർ. 2. an insect of any class affecting animals either externally or internally. കംബളിപ്പുഴു. 3. a flaw or defect in a gem. 4. yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം.

പുളകിതം. adj. Erected as the hair of the body. കോൾമയിർകൊള്ളപ്പെട്ട.

പുളച്ചിൽ, s. Twirling about, as a worm, &c.

പുളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To twirl about, as a worm snake, &c.

പുളവൻ. s. The name of a very venomous snake.

പുളി s. 1. The tamarind tree or fruit. 'Tamarindus Indica'. 2. sourness, acidity. 3. a sour condiment made of tamarinds, salt, and pepper.

പുളികുടി. s. 1. Drinking any thing sour. 2. a ceremony observed by women in the fourth, sixth, or eighth month of their first pregnancy.

പുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sour, to be acid. 2. to set the teeth on edge. 3. to be ashamed.

പുളിങ്കറി. s, A sour dish of meat.

പുളിങ്കുരു. s. The stone of the tamarind fruit.

പുളിങ്ങാ. s. 1. The unripe tamarind fruit. 2. a neck ornament worn by women.

പുളിച്ച adj. Sour, acid.

പുളിച്ചമാവു. s. Leaven.

പുളിച്ചുതികട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To eructate, or belch, sour.

പുളിച്ചുനാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To have a sour smell.

പുളിഞരമ്പു. s. The fibres of the tamarind fruit, also of the leaves.

പുളിഞ്ചാണ. s. A lump of tamarind fruit.

പുളിഞ്ചാറു. s. A sour sauce or condiment.

പുളിഞ്ചി. s. The soap berry tree, 'Sapindus saponaria'.

പുളിഞ്ചിക്കാ. s. The fruit of the preceding tree.

പുളിനം. s. 1. An island of alluvial formation, an islet in a river. 2. a sand-bank. മണത്തിട്ട.

പുളിന്ദൻ. s. A barbarian, a savage, a mountaineer, a hunter. കാട്ടാളൻ.

പുളിന്ദി. s. The wife of the preceding or a woman of that class കാട്ടാളസ്ത്രീ.

പുളിപ്പു, s. Sourness, acidity.

പുളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make sour. 2. to put to ferment, to allow to ferment. 3. to acidulate.

പുളിമണം. s. A sour smell.

പുളിമാങ്ങാ. s. A sour and unripe mango.

പുളിമാവു. s. A sour mango tree.

പുളിമ്പശ. s. A paste made of the kernel of the tamarind-stone, tamarind-paste.

പുളിയൻ. adj Sour, acid.

പുളിയാരലികിഴങ്ങു. s. The three-leaved cissus, 'Cissus acida'

പുളിയാരൽ. s. The yellow wood sorrel, 'Oxalis corniculata' (Lin).

പുളിയിഞ്ചി. s A sauce made with tamarind, salt, and green ginger,

പുളിരസം. s. Sourness, acidity, sour taste.

പുളിശ്ശേരി. s. A 'curry' made of sour buttermilk.

പുളെക്കുന്നു ച്ചു പ്പാൻ. v. n. To be proud, overbearing, haughty.

പുളെപ്പു. s. Pride, haughtiness, overbearing.

പുള്ളു. s. 1. A falcon, a hawk, 2. a disease in cattle.

പുള്ളടി. s. 1. A mark on a balance. 2. a caret or mark put under the line where a word has been omitted, and written over the line. 3. a plant, 'Hedysarum gangeticum'

പുള്ളി. s 1. A spot, a mark, a blot. 2. a cipher, or nought in arithmetic. 3. the

name of the vowel ൭. 4. estimation, valuation. 5. a mark on cloth. 6. a point, a dot, a tittle. 7. a man of note or consequence. 8. a person, an individual. 9. a company of soldiers. പുള്ളിയിടുന്നു, To make a point, a dot, a tittle, to mark.

പുള്ളിക്കാരൻ. s. 1. A man of note or consequence. 2. a person. an individual.

പുള്ളിക്കുത്തു°. s. A flaw in cloth, &c.

പുള്ളിക്കേഴമാൻ. s. A kind of deer.

പുള്ളിത്താപ്പ°. s. A private mark of the price put on cloth.

പുള്ളിപ്പുലി. s. A spotted leopard.

പുള്ളിപുള്ളിയായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be much spotted.

പുള്ളിമാൻ. s. A spotted deer.

പുള്ളിവിളക്കം. s. 1. Registration of any thing. in the names of person's after proper examination. 2. examination of any individual's accounts.

പുള്ളിവിളങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. 1. To register any thing in the names of individuals after examination. 2. to examine.

പുള്ളുബാധ. s. See പുള്ളേറു°,

പുള്ളുവൻ. s. A person of a low class, whose employment is chiefly to sing with music at a snake grove.

പുള്ളേറു°. s. A disease of children, a being emaciated, supposed to be occasioned by some ominous bird flying over their head.

പുള്ളേറേല്ക്കുന്നു, To be afflicted with such disease

പുള്ളോർമരം. s. The name of a tree the fruit of which is sometimes tied superstitiously on the waist string of children.

പുഴ. s. 1. A river. 2. a broken place or opening in a fence os wall, a gap. 3. a word added to the names of places, as അമ്പലപ്പുഴ, &c

പുഴക്കടവു°. s. A landing place.

പുഴക്കം. s. 1. A rumbling noise at a distance. 2. echo.

പുഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. n. 1. To mutter, to make a rumbling noise at a distance. 2. to echo.

പുഴു. s. A worm in general. a caterpillar, a maggot, a grub, a moth, a mite.

പുഴുകു°. s. Civet. തൈക്കപ്പുഴുകു° Civet scraped out of the ventricle of the civet-cat. ചാതുപുഴുകു°, Civet, as discharged by the civet-cat.

പുഴുകൽ. s. Heat, caused by the closeness of a room or want of air. or by a hot sun.

പുഴുകുന്നു, കി, വാൻ v. n. To be hot or heated, by warmth, perspiration, &c.

പുഴുക്കു°. s. 1. A vegetable 'curry'. 2. boiling, seething, steaming.

പുഴുക്കടി s. A disease which makes the hair fall off. 2. ring-worm.

പുഴുക്കലരി s. Rice made from rice corn a little boild, and dried before beating off the husks.

പുഴുക്കൽ. s. 1. Boiled rice corn, rice made from boiled rice corn.

പുഴുക്കുത്തു°. s. 1. Canker, corrosion, being motheaten. 2 a disease in trees. പുഴുക്കുത്തുന്നു, To be attacked by insects, to be moth-eaten.

പുഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ, or വാൻ. v. n. To be eaten by worms, to be infected by worms or maggots, to be wormy, to putrify.

പുഴുക്കൂടു°. s. 1. The cocoon of the silk worm. 2. a worm's nest.

പുഴുക്കേടു°. s. The state of being eaten by grubs, &c., canker, corrosion.

പുഴുക്കൊല്ലി. s. The white flowered justicia, 'Justicia nasuta'.

പുഴുങ്ങലരി. s. Rice made from parboiled paddy.

പുഴുങ്ങൽ. s. 1. Boiling, cooking. 2. boiled rice.

പുഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. & a. 1 To be boiled. to be steamed, by means of fire, to be cooked. 2. to parboil.

പുഴുനൂൽ s. Silk thread, raw silk.

പുഴുപ്പല്ലു°. s. An eaten tooth.

പുറകു°. adj. Behind, the hinder part.

പുറകിൽ adj. Behind, after.

പുറകെ. adj. Behind, back, after. പുറകെവരുന്നു To come behind or after.

പുറകോട്ടു°. adv. B ckwards. പുറകോട്ടുപോകുന്നു, To go backwards, to retire, to withdraw.

പുറക്കടൽ. s. The outer or broad sea.

പുറക്കാടു°. s. The name of a place, or sea port near Allepie, 'Procad.'

പുറങ്കാൽ. s. The upper part of the foot.

പുറച്ചിലവു°. s. Extra-expense.

പുറച്ചിറ. s. An outer bank or embankment.

പുറത്തു°. postpos. On, upon, out. on the back.

പുറത്തു°. part. Out, without. outside, abroad.

പുറത്താകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be outside. 2. to be put out. 3. to menstruate.

പുറത്താക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put out, to pull out. to excommunicate, to exclude, to expel, to eject.

പുറത്തുട്ട°. adj. Outward, external,

പുറത്തോട്ട°. adv. Out, without, outward.

പുറനീര. s. A tune. ഒരു രാഗം.

പുറപ്പാട°. s. Going out or forth, exit.

പുറപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. 1. To go out, to go forth. to go further. 2. to be without. 3. to attempt, to engage in a thing. 4. to put forth, to sprout 5. to have. പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു, 1. To go away. 2. to escape, to abscond, 3. to leave or forsake house, lands, &c.

പുറമതിൽ. s. An outer wall.

പുറമെ. adv. 1. Outwardly, without, outside, abroad. 2. additionally, in addition. 3 hypocritically, falsely 4 separately, other. 5. after. പുറമെ വിചാരിക്കുന്നു, To inquire of others. പുറമെകേൾക്കുന്നു, To hear without or from others.

പുറമെനി, പുറമോടി. s. Outward show, outward appearance.

പുറം. s. 1. The back, 2 the side of any thing. 3. the outside, a tract or part of a country. 4. the out side, opposed to അകം the inside.

പുറന്തട. s. A large outward embankment, or bank.

പുറന്തിണ്ണ. s. A terrace in front of a house.

പുറമ്പട. s. 1. External application of medicine. 2. the rereward or rear of an army.

പുറമ്പോക്ക°. s. 1. Going out, going forth 2 spreading abroad, publicity. 3 extra expense.

പുറമ്പോള. s. 1. An outer clamp. 2. an outer joining or piecing of wood.

പുറലക്കം. s. The numbers of figures in accounts placed in the side of a page.

പുറവക. adj. 1. Extra 'expense.' 2. extra 'income,' extraordinary 'disbursements.'

പുറവട. s. Accounts on which all items of receipts and expenditure are specifically entered.

പുറവടി. s. The upper part of the foot.

പുറവരമ്പ°. s. An outer bank or embankment.

പുറവരവ°. s. Extraordinary income or receipts.

പുറവാതിൽ. s. An outer door.

പുറവായ്പ. s. Lending money in addition to what has previously been given for any thing.

പുറവാരം. s. An enclosed veranda of a house.

പുറവാശി. s. Additional profit or loss.

പുറവെട്ട°. s. Outer slabs of timbers.

പുറവേലി. s. An outer bank, or embankment.

പുറ്റ°. s. 1. An ant-hill, a hillock, ground thrown up by moles, rats, &c. but especially the large accumulations of soil sometimes made by the white ants. 2. dry puss or matter.

പുറാൻ. s. A large stout, robust man.

പുറ്റുമണ്ണ°. s. Earth from a white ant hill of various or medicinal usage.

പൂ s 1. A flower in general 2. menses. 3. expansion, expanding 4. a disease of the eyes, specks on the eye, albugo. 5. a cocks' comb 6 white marks on the ends of the tail of cattle. 7, a large number.

പൂകൽ s. Entering, entrance.

പൂകുന്നു, പൂക, or പൂകി, വാൻ. v. n. To enter.

പൂക്കണ്ണൻ. s. One who has a speck on the eye.

പൂക്കണ്ണി. s. 1. A woman who has a speck on the eye 2. a compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of flowers. പൂക്കണ്ണി കുത്തുന്നു, To begin to flower, to put forth flower buds.

പൂക്കണ്ടൽ. s. A plant, 'Ægiceras major.'

പൂക്കൽ s. 1. Flowering. 2. expanding

പൂക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. 1. To bloom, blossom 2 to bud; shoot forth, or expand. 3. to have the menses. 4 to have specks on the eye 5 to become mouldy.

പൂക്കരൽ. s. See പൂക്കണ്ണി. പൂക്കരലിടുന്നു, To put forth flower buds.

പൂക്കുല s. A cluster of flowers; a nosegay.

പൂഗം s. 1. The betal-nut tree; 'Areca faufel or catechu.' കമുക°. 2. a heap, a quantity, a multitude കൂട്ടം.

പൂഗിഫലം s. Betel-nut, or fruit of the 'faufel. പാക്ക°, അടയ്ക്ക.

പൂങ്കാവ°. s. A flower garden.

പൂങ്കാവനം. s. A flower garden.

പൂങ്കരൽ s. A compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of flowers.

പുങ്കല. s. A bunch of flowers.

പുങ്കഴലാൾ. s. A woman with beautiful hair.

പുങ്കഴൽ. s. A beautiful head of hair. തലമുടി.

പുച(ശ)പ്പെട്ടു°. adj. 1. Besmeard, smeared. 2. plastered. 3. anointed. 4. painted. 5. gilded, gilt.

പുച(ശ)ൽ. s. 1. Besmearing, smearing, rubbing 2. plastering. anointing. 4. painting. 5. gilding.

പുച(ശു)ന്നു, ശി, വാൻ. v. a. 1. To besmear, to smear; to daub, to lay on by rubbing, to rub. 2. to gild. 3. to anoint; paint, plaster.

പുച്ച°. s. 1. Besmearing, rubbing. 2. gilding. 3. the matter wherewith any thing is gilded, silvered or tinned over. 4. deceit, fraud.

പുച്ച. s. 1. A cat. 2. a plant.

പുച്ചക്കരു. s. The fruit of a plant.

പുച്ചട്ടി. s. A flower-pot.

പുച്ചപ്പയർ. s. A kind of small bean, 'Phaseolus trinervius'.

പുച്ചമയക്കി. s. A sort of medicinal plant.

പൂജ. s. 1. Worship, culture, reverence, respect; homage to superiors, adoration of the Deity. 2. sacrifice. 3. beating. പൂജകഴിക്കുന്നു, 1. To perform ritual homage. 2. to offer a sacrifice.

പൂജകൻ. s. A worshipper.

പൂജനം. s. Worship, worshipping, veneration പൂജ.

പൂജനീയം, &c. adj. Worshipful, venerable, fit for or deserving of adoration. പൂജിക്കപ്പെടുന്ന.

പൂജയെടുപ്പ°. s. A public religious ceremony.

പൂജവെപ്പ°. s. A public religious ceremony.

പൂജാപാത്രം s. A sacrificial vase or vessel,

പൂജാരി s A worshipper; or sacrificing priest in any temple.

പൂജാർഹം, &c. adj. Worshipful; venerable. respectable, sacred. പൂജിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

പൂജാസാധനം. s. Any thing for sacrifice.

പൂജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To worship or adore; to revere or venerate; to bo homage or show reverence, to perform ritual ceremonies. 2. to beat

പൂജിതം, &c. adj. Worshipped, adored, reverenced. പൂജിക്കപ്പെട്ട.

പൂജ്യത s. Venerableness, adorableness.

പൂജ്യൻ. s. One who is venerable.

പൂജ്യം, &c. adj. 1. Worshipful, venerable; fit for or deserving of adoration. 2. void, blank, empty. s A nought in calculation; as 40 divided by 5 the quotient is 8 and (പൂജ്യം) nought remains.

പുഞ്ചായൽ. s. A beautiful head of hair.

പുഞ്ചേല. s. A sort of fine flowered cloth or muslin.

പുഞ്ചോല s. A flower garden. പുങ്കാവു°.

പുഞ്ഞക്കരി. s. The hump on the shoulders of an Indian bull.

പുട. s. 1. Feathers or rather down of birds. 2 much hair on the body.

പൂട്ട°. s. 1. A lock. 2. a clasp. 3. a closure of a thing. 4. ploughing. 5. fetters, stocks. 6. charge, keeping. 7. embrace, embracing. 8. a kind of bread.

പൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To lock, to shut or fasten up, to close up, to put in, to buckle, to clasp. 2. to plough. 3. to fetter, to chain. 4. to tie beasts to a yoke, stake, &c. 5. to embrace.

പൂണം°. s. An iron ring or hoop fixed on the end of a stick, a ferrule.

പൂണാൻ. s. 1 A restive or stubborn ox. 2. a stubborn man.

പൂണാഞ്ചി. s. Any cloth, &c, worn over one shoulder and under the other.

പൂണി. s. 1. Hire of an ox or bullock for ploughing 2. a quiver.

പൂണൂൽ. s. The sacred string which Brahmans and others wear over one shoulder, and under the other.

പൂണൂലുല്പ്രാണം. s. The ceremony of investing any youth of the three first classes with the sacred thread or cord worn by them over the left shoulder, across the body, and passing under the right arm.

പൂണൂല്ക്കാരൻ. s. One who wears the sacred thread.

പൂണൂല്പരിച്ച°. ind. Across one shoulder and under the other, like the sacred thread.

പൂണുന്നു, ണ്ടു വാൻ v. a. 1. To put on jewels. 1 to clothe with ornaments. 3. to possess, to have. 4. to assume.

പൂണെല്ല°. s. The collar bone, the clavicle.

പുത. s. A very small insect.

പുതച്ചിടയൻ. s. A kind of medicinal plant.

പുതണക്കം. s. 1. A fragrant grass. 2. a tree; the bark of which is used for writting upon &c.

പുതന. s. 1. Yellow myrobalan, 'Terminalia chebula. കടുക്കാമരം. 2. the name of a female demon said to have been killed by CRISHNA. പിശാചി. 3. a disease, atrophy and wasting in a child, ascribed to the malignant operations of the female fiend 'Putana'.

പൂതം, &c. adj. Pure, purified, cleaned. cleansed. ശുദ്ധം.

പുതലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be affected by the disease mentioned under the following word.

പുതലിപ്പ്. s. A tumorous or dropsical disease affecting the whole body.

പൂതി. s. 1. Purity, purification. ശുദ്ധി. 2. a stench, a stink, a bad smell. ദുൎഗ്ഗന്ധം.

പൂതികം s. Grey bonduc, 'Cœsalpinia bonducella.' ആവിമരം.

പൂതികരജം. s. Grey bonduc, 'Cœsalpinia bonducella. ആവിമരം.

പൂതികാഷ്ഠം. s. A sort of pine, 'Pinus Devadaru.' ചരളം.

പൂതിഗന്ധം. s. 1. A bad odour, or smell. ദുൎഗ്ഗന്ധം. 2. sulphur. adj. Ill-smelling, stinking. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.

പൂതിഗന്ധി. adj. Ill-smelling, fœtid, stinking. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.

പൂതിഫലി. s. A medicinal plant, 'Serratula anthelmintica.' കാൎക്കോകിൽ.

പൂതിമണത്തി. s. See പിന്നാറി.

പൂതിയുണത്തി. s. A large tree, 'Ailanthus excelsa.' See പിന്നാറി.

പൂത്ത. adj. 1. Flowered, in flower. 2. mouldy.

പൂത്തട്ടം. s. A plate or salver on which flowers are presented.

പൂത്തൽ. s. Burying or concealing in the ground.

പൂത്താലി. s. An ornament worn on the neck by women.

പുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To cover, bury or conceal in the ground.

പുത്തുമ്പ. A species of 'Tumba, Amphirephis mollis.'

പുനീർ. s. Rose water.

പുന്തൽ. s. Becoming covered with earth.

പൂന്തുകിൽ. s. A fine flowered cloth. വസ്ത്രം.

പുന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ v. n. To sink or become covered in the ground.

പൂന്തേങ്ങാ. s. The bulbous root of the water-lily.

പൂന്തേൻ. s. The nectar or honey of flowers.

പൂന്തൊത്ത്. s. A bunch of flowers.

പൂന്തോട്ടം. s. A flower-garden.

പൂപം. s. A cake. അപ്പം.

പൂപ്പ്. s. 1. Mouldiness. 2. reaping season, a crop.

പൂപ്പട. s, A heap of flowers.

പൂപ്പന്തൽ. s. A 'Pandal' or shed decorated with flowers.

പൂപ്പരുത്തി. s. 1. A tree or species of 'Hibiscus. 2. the shoe-flower plant, 'Hibiscus rosa sinensis.

പൂപ്പാതിരി. s. The Chelonoid trumpet-flower tree, 'Bignonia.

പൂപ്പാലിക. s. A salver on which flowers are kept or presented.

പൂപ്പാൽവള്ളി. s. A plant, 'Echites frutescens.

പൂമണം. s. A scent of flowers.

പൂമരം. s. A tree which produces flowers.

പൂമലർ. s. A full blown flower. വിടൎന്നപൂ.

പൂമഴ. s. A shower of flowers.

പൂമാതു്. s. A name of LACSHMI. ലക്ഷ്മി.

പൂമാരി. s. A shower of flowers.

പൂമാല. s. A garland of flowers.

പൂമീൻ. s. A kind of fish, the trout.

പൂമേനി. s A soft, or delicate body.

പൂമൊട്ട്. s. A flower bud.

പൂയം. s. 1. Puss, or matter, discharged from an ulcer or, wound. ചലം. 2. the eighth lunar asterism.

പുരം, s. 1. A region. രാജ്യം. 2. a house. ഭവനം. 3. a city. നഗരം.

പൂരകം. adj. Filling, completing. or that which is filling or completing. നിറയുന്ന. s. 1. the flood tide. വേലിയേറ്റം. 2 closing the right nostril and drawing up air through the left; a religious ceremony.

പൂരണം. s. 1. Filling; completing. നിറെക്കുക. 2. the act of filling, completing or making up.

പൂരണി. s. The silk cotton tree, 'Bombax. ഇലവു്.

പൂരം. s. 1. A piece of water, a large quantity of water; a lake. കയം. 2. the healing, or cleansing of ulcers. പുണ്ണാണക്കം. 3. the eleventh lunar asterism. 4. the flood tide. വേലിയേററം. 5. a festival. ഉത്സവം. 6. a centipede. പഴുതാര.

പൂരാടം. s. The twentieth lunar asterism.

പൂരായം. s. Attentiveness, consideration, scrutiny, close investigation പൂരായംചെയ്യുന്നു, To scrutinize, to spy out, to pry into, to pump another, to elicit secrets.

പൂരി. s. A sort of unleavened cake fried with 'Ghee or oil'.

പൂരിക. s. A kind of unleavened cake fried with 'Ghee' or oil.

പൂരികം. s. A kind of cake.

പൂരിക്കുന്നു.ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To make full, to fill, to complete. നിറെക്കുന്നു, തികെക്കുന്നു.

പൂരിതം, &c. adj. Filled, full, complete. നിറെക്കപ്പെട്ട.

പൂരുഷൻ. s. A man; a male; mankind പുരുഷൻ.

പൂരുരുട്ടാതി. s. The twenty-fifth lunar asterism.

പൂൎണ്ണ. s. A division of the days after the new and full moon, the 5th, the 10th, and the 15th, phases are so called; and the last is either the new, or the full moon.

പൂൎണ്ണകലശം. s. A water vessel, filled with water.

പൂൎണ്ണകുംഭം. s. A full cup or vessel, one filled with holy water used at the consecration of a king.

പൂൎണ്ണഗർഭം. s. The full womb; or full period of gestation.

പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ. s. The full moon.

പൂൎണ്ണത. s. Fulness completion, satisfaction, plenty.

പൂൎണ്ണൻ. s. The perfect one, any epithet of deity.

പൂൎണ്ണപാത്രം. s. 1. A full cup or vessel. 2. a vessel filled with cloths, or ornaments, which are scrambled for by the guests and relations at a festival. 3. a vessel full of rice, presented at a sacrifice to the superintending and officiating priests 4. abundance of every thing The പൂൎണ്ണപാത്രം is properly a measure of 256 handsful of rice: it may also be composed of as much as will satisfy a great eater.

പൂൎണ്ണമാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. To make perfect, to complete.

പൂൎണ്ണമാസം. s. A monthly sacrifice, performed on the day of the full moon.

പൂൎണ്ണം, &c. adj. 1. Full, filled, complete. 2. all, entire. 3. strong, powerful, able.

പൂൎണ്ണസന്തോഷം. s. Perfect felicity or fullness of joy.

പൂൎണ്ണാനന്ദം. s. Complete or perfect bliss.

പൂൎണ്ണായുസ്സ്. s. A full age, full of days.

പൂൎണ്ണിമാ. s. The day of full moon. വെളുത്തവാവു്.

പൂൎത്തം. adj. 1. Filled, full, complete. നിറയപ്പെട്ടതു്. 2 covered, concealed. മൂടപ്പെട്ടതു്. s. 1. An act of pious liberality, as digging a well, planting a grove, building a temple, &c. കുളം, നടക്കാവു്, ദേവാലയം, ഇത്യാദി ഉണ്ടാക്കുന്ന പുണ്യകൎമ്മം. 2. nourishing, cherishing. പോററുക.

പൂൎത്തി. s. Fullness, completion, satisfaction, satiety. പൂൎത്തിവരുത്തുന്നു, പൂൎത്തിയാക്കുന്നു, To complete, to accomplish, to finish, to satisfy, to fill.

പൂൎത്തികരണം. s. Fulfilling, completing, satisfying.

പൂൎവകൎമ്മം. s. Actions done in a former birth.

പൂൎവകം. adj. See പൂൎവം.

പൂൎവകാലം s. The former time. 2. a past participle.

പൂൎവഗംഗ. s. The 'Nermada' river.

പൂൎവജൻ. s. 1 An elder brother. ജ്യേഷ്ഠൻ. 2. the son of the elder wife, even though last born

പൂൎവജന്മം. s. A former birth.

പൂൎവജ. s. An elder sister.

പൂൎവജ്ഞാനം. s. Foreknowledge, prescience.

പൂൎവദിക്കു്. s. The eastern country. കിഴക്കു്.

പൂൎവദേവൻ. s. A demon, an 'Asur'. അസുരൻ.

പൂൎവനിയമം. s. Predestination.

പൂൎവന്മാർ. s. plu. Ancestors, forefathers.

പൂൎവപദം. s. The first member of a compound word, of a sentence, of a verse, &c.

പൂൎവപൎവതം. s. The eastern mountain, behind which the sun is supposed to rise. ഉദയപൎവതം.

പൂൎവപക്ഷം. s. The first half of a lunar month, the moon in her increase വെളുത്തപക്ഷം. 2. a proposition, an assertion, the first part of an argument to which assent or refutation is necessary. ചോദ്യം.

പൂൎവപുണ്യം. s. Former virtue, or goodness.

പൂൎവ്വബന്ധു. s. A former or old friend, or connexion.

പൂൎവ്വഭാഗം. s. 1. The first part. 2. the east side.

പൂൎവ്വഭാദ്രം. s. The twenty-fifth lunar mansion or asterism. പൂരുരുട്ടാതി.

പൂൎവ്വമീമാംസ. s. The system which elucidates the 'Carma Canda' of the 'Vedas', or the ritual portion including also moral and legal obligations; originating with the "Muni Jaimini".

പൂൎവം. adj. 1. First, former, prior, preceding, initial. ആദ്യം. 2. before; in front of. മുമ്പ്. 3. east, eastern. കിഴക്ക്. 4. all, entire. എല്ലാം. 5. antique, old, ancient. പണ്ടത്തെ. s. 1. Ancient tradition. 2. former or ancient times, days of old. 3. the east.

പൂൎവരംഗം. s. The commencement of a drama, or the prelude to instrumental or vocal performance, a prologue or overture. തൊടയം.

പൂൎവ. adj. (In composition only.) 1. First, prior, former. 2. east, eastern. 3. all, entire.

പൂൎവ. s. 1. The eleventh lunar mansion or asterism. 2. the twentieth lunar mansion. 3. the twenty-fifth lunar mansion.

പൂൎവവാസന. s. Former will or pleasure.

പൂൎവവൃത്താന്തം. s. Ancient history. പുരാണം.

പൂൎവവൈരം. s. Former or ancient hatred or enmity.

പൂൎവസന്ധ്യ. s. Twilight.

പൂൎവസ്നേഹം. s. Former love or friendship.

പൂൎവസ്മരണം. s. Recollection of past circumstances.

പൂൎവാചാരം. s. Ancient customs.

പൂൎവാചാൎയ്യന്മാർ. s. plu. Ancient learned men.

പൂൎവാപാരം. s. 1. East and west. 2. before and behind.

പൂൎവാപരവിരോധം. s. Contradiction, opposition.

പൂൎവാൎദ്ധം. s. The first half or part. ആദ്യഭാഗം.

പൂൎവാഷാഢം. s. The twentieth lunar mansion or asterism. പൂരാടം

പൂൎവാഹ്നം. s. The first part of the day, forenoon. പുലൎന്ന് ആറുനാഴികക്കുമേൽ പന്ത്രണ്ടു നാഴികക്കകം,

പൂൎവികം, &c. adj. Ancient, antique, old.

പൂൎവികന്മാർ. s. plu. Ancients, those of old times, ancestors, fore-fathers.

പൂൎവേദ്യുസ്. ind. A former day; yesterday, മുമ്പിലത്തെ ദിവസം, ഇന്നലെ.

പൂൎവോത്തരം. s. The former and future particulars, circumstances, or incidents.

പൂവത്തു് s. Bengal madder tree, 'Rubia manjista' പൂവത്തുവേരു്. The Bengal madder root.

പൂവത്തെണ്ണ. s. Oil distilled from the fruits of the പൂവം.

പൂവൻ. s. 1. A cock, the male of any bird. 2. a good kind of plantain. 3. the male of the intoxicating plant, 'Cannabis sativa'. പൂവൻകഞ്ചാവു്. see കഞ്ചാവു്.

പൂവമ്പൻ s. A name of the 'Indian Cupid' whose arrow is a flower. കാമൻ.

പൂവം s. The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.

പൂവരശു്. s. The name of a tree, the poplar leaved Hibiscus, the Portia or tulip tree, 'Hibiscus Populneus. (Lin.)

പൂവലംഗം. s. A delicate constitution.

പൂവൽ. s. 1. Dampness, moisture. 2. a fruit with the flower attached. 3. an empty or blasted pod.

പൂവള്ളി. s. A creeper which bears flowers.

പൂവാച്ചെത്തി. s. A species of Chrysanthus which does not flower.

പൂവാത്തെച്ചി. s. See പൂവാച്ചെത്തി.

പൂവാങ്കുറുന്തൽ. s. A medicinal plant.

പൂവെണ്ണ. s. A fragrant oil, essential oil of flowers, e. g. 'atar' of roses.

പൂവേണി. s. A beautiful woman.

പൂഷാ s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the twenty-seventh lunar mansion or asterism.

പൂള്. s. A piece, a cutting, a splinter, a chip, a wedge.

പൂള. s. 1. The silk cotton tree, 'Bombax' ഇലവു്. 2. a medicinal plant, the woolly Illecebrum, 'Illecebrum lanatum,' also ചെറുപൂള. adj. Sour, പുളിച്ച.

പൂളക്കിഴങ്ങു്. s. The tapioca plant.

പൂളപ്പഞ്ഞി. s. The silk cotton of the bombax tree.

പൂളുന്നു, ളി, വാൻ. v. a. To cut, to slice, to chip.

പൂഴാൻ. ss A species of eel.

പൂഴി. s. 1. Dust of the ground. 2. a mason. 3. rust. 4. earth put to the roots of trees.

പൃഴിക്കാപൂഞ്ഞ. s. An earth grub, an insect found in the ground.

പൃഴിക്കൊല്ലൻ. s. A mason. കല്ലാശാരി.

പൃഴിത്തറ. s. A raised floor entirely of earth.

പൃഴിപ്പടി. s. The sill or foot of a door frame, &c.

പൃഴിപ്പിടയൻ. s. A kind of poisonous snake.

പൃഴിയാശാരി. s. A mason.

പൃക്ക. s. A gramineous plant. 'Trigonella corniculata. ജൊനകപ്പുല്ല്.

പൃക്തം. adj. Touched, mixed, in contact or combination with. തൊടപ്പെട്ടത്.

പൃക്തി. s. Touch, contact. തൊടിൽ.

പൃച്ഛനം. s. A question. ചോദ്യം.

പൃച്ഛ. s. Asking, questioning, a question or inquiry. ചോദ്യം.

പൃച്ഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To ask, to inquire.

പൃച്ഛിതം. adj. Inquired after.

പൃതന. s. An army. സേന. 2. a division of an army, a detachment. സേനയിൽ ഒരു ഭാഗം.

പൃഥ. s. 'Cunti,' the wife of 'Pandu'.

പൃഥക. ind. 1. Without, except. ഒഴികെ. 2. separately, severally. വെവ്വേറെ.

പൃഥക്പർണ്ണി. s. A plant, 'Hermionites cordifolia'. ഓരില.

പൃഥഗാത്മത. s. Discrimination, judgment. വിവേകം

പൃഥഗാത്മികാ. s. Individuality, separate or individual state of being.

പൃഥഗ്ജനൻ. s. 1. An ignorant man, a fool. മൂഢൻ. 2. a man of a low caste. അധമൻ. 3. a wicked or vicious man. മൂർഖൻ.

പൃഥഗ്വിധം. adj. Various, diversified, multiform. പലവിധം.

പൃഥിവി. s. The earth. ഭൂമി.

പൃഥിവീധരം. s. A mountain. പൎവ്വതം.

പൃഥിവീപതി. s. A king, a sovereign, a ruler. രാജാവ്.

പൃഥിവീപാലൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

പൃഥിവീശൻ. s. A king, a sovereign.

പൃഥു. s. 1. The fifth monarch of the solar dynasty in the second age. 2. a pungent, seed, 'Nigella Indica'. കരിഞ്ചീരകം. 3. a medicinal substance, assafœtida. പെരുങ്കായം. 4. opium കറപ്പ്. adj. 1. Great, large. വലിയ. 2. smart, clever. മിടുക്കുള്ള.

പൃഥുകൻ s. 1. A male child. 2. a smart, clever person. മിടുക്കൻ.

പൃഥുകം. s. 1. The young of any animal. കുഞ്ഞ്. 2. rice or grain flattened. അവില്.

പൃഥുരോമാവ്. s. A fish in general. മീൻ.

പൃഥുല. s. A medicinal substance, assafœtida. പെരുങ്കായം.

പൃഥുലം, &c. adj. Great, large. വലുത്.

പൃഥ്വി s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a pungent seed, 'Nigella Indica.' കരിഞ്ചീരകം. 3. a medicinal substance and condiment, perhaps the leaves of the assafœtida plant, 'Hingupatri.' പെരുങ്കായം.

പൃഥ്വീക. s. 1. Large cardmons. ഏലം. 2. small bardamons. ചിററേലം.

പൃഥ്വീപതി. s. A king, a sovereign, a ruler. രാജാവ്.

പൃഥ്വീരുഹം. s. A tree. വൃക്ഷം.

പൃഥ്വീശൻ s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

പൃദാകു. s. 1. A snake. പാമ്പ്. 2. a scorpion. തേൾ.

പൃശ്നി. s. 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a dwarf. മുണ്ടൻ adj. Small, short, thin.

പൃശ്നിപർണ്ണി. s. A plant, 'Hermionites crordifolia', but according to 'Roxburgh, Hedysarum lagopodioides.' ഓരില.

പൃഷതം s. 1. A drop of water or of any liquid. ഒരുതുള്ളി. 2. the porcine or hog deer. ഉഴമാൻ

പൃഷൽക്കം. s. An arrow. അമ്പ്.

പൃഷത്ത്. s. A drop of water or of any liquid. ഒരു തുള്ളി.

പൃഷദശ്വൻ. s. The prince of the air, or wind divinely personified. വായു.

പൃഷദാജ്യം. s. Ghee mixed with curds forming an oblation. തൈരു കൂട്ടിയ നെയ്യ്.

പൃഷിതം s. A drop of water. ഒരുതുള്ളി വെള്ളം.

പൃഷ്ഠഗൻ. s. One who follows or goes after. പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ

പൃഷ്ഠതസ്. ind. Behind, at the back of. പുറകെ.

പൃഷ്ഠഭാഗം. s. The back, the hinder part of any thing.

പൃഷ്ഠം. s. 1. The back. പുറം. 2. the rear, the last. പിമ്പ്. 3. the back or hinder part of any thing. 4. the top of a mountain.

പൃഷ്ഠവംശം. s. The back bone. തണ്ടെല്ല്.

പൃഷ്ഠവാൻ. s. An ox of burden, carrying any thing on his back, പൊതിക്കാള.

പൃഷ്ഠാസ്ഥി. s. The spine. തണ്ടെല്ല്.

പൃഷ്ഠ്യൻ. s. A pack horse. ചുമട്ടുകുതിര.

പൃഷ്ഠ്യം. s. 1. A multitude of back bones. മുതുകെല്ലുകൂട്ടം. 2. a pack horse. ചുമട്ടുകുതിര.

പെങ്ങൾ. s. A sister.

പെടുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. 1. To enclose, to entangle, to cause to enter. 2. to make water.

പെടുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v a. To enclose, to entangle, to draw in, to catch, to ensnare.

പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. Seen പടുന്നു.

പെട്ട. s. 1 A couple, a pair, a brace. 2. the female of birds. 3. the female of some quadrupeds, as of camels, horses, asses, lions, sheep. adj. Double. പെട്ടകെട്ടുന്നു, or കൂട്ടുന്നു. To couple, to double, to put two together.

പെട്ടകം. s. A box, a chest, a trunk, a case.

പെട്ടന്നു. adj. Suddenly; unexpectedly, on a sudden, soon, inmediately.

പെട്ടി. s. 1. A box, a chest, a case, a trunk. 2. the touchhole of a gun.

പെട്ടിക്കാരൻ. s. One who has charge of a box, a wardrobe, &c.

പെട്ടിപ്രമാണങ്ങൾ s. A box or chest with its contents, consisting of title deeds, documents. &c.

പെണർവള്ളി, s. A creeper, 'Zanonia Indica.

പെൺ. s. 1. A female, a woman. 2. a maid. 3. a maid-servant. 4. the female of some quadrupeds.

പെൺകിടാവു. s. A girl, a female child.

പെൺകുഞ്ഞു. s. A little girl, a female child

പെൺകുട്ടി s. A little girl, a female child

പെൺകെട്ടു. s. 1. Nuptials, marriage. 2. a woman's knot or tie.

പെൺകൊട. s. Giving a female in marriage.

പെൺകൊടി s. A young woman from 16 to 30 years of age.

പെൺജാതി. s. 1. A wife. 2. commonly a woman.

പെൺനാൾ. s. An asterism, (fem)

പെണ്ണാലി. s. 1. An effeminate man. 2. an hermophrodite.

പെണ്ണാൾ s. A female slave.

പെണ്ണുംപിള്ള. s, 1. A woman. 2. a wife.

പെൺപട്ടി. s. A bitch.

പെൺപന. s. The female palmira tree.

പെൺപന്നി. s. A sow.

പെൺപാമ്പു. s. A female snake.

പെൺപിള്ള. s. A female child, a girl, a woman, a wife.

പെൺപിറന്നവർ. s. plu. A woman.

പെൺപൈതൽ. s. A girl.

പെൺപൂ s. The female of flowers. ആൺപൂ. The male flower.

പെണ്മുറി s. The half of a cocoa-nut when split which has the three eyes. ആണ്മുറി, The other half.

പെണ്മൂപ്പു. s. Female reign; dominion of a woman.

പെനത്തുന്നു, ത്തു, , വാൻ. v. n. To cackle as a hen.

പെയ്ത്തു. s. Raining. പെയ്ത്തുവെള്ളം, Rain water.

പെയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to rain.

പെയ്യുന്നു. യ്തു. യ്വാൻ. v. n. To rain, to fall as rain, or dew.

പെരികെ. adj Much, great.

പെരികാക്കവള്ളി. s. A large creeper, 'Acacia scandens.'

പെരികാര. s. A tree, 'Elœocarpus' serratus. (Willd.)

പെരികാൽ. s. The elephantiasis, enlargement of the legs and feet.

പെരികുരികിൽ s. 1. A tree, 'Connarus pinnatus 2. a kite.

പെരിച്ചാഴി. s. The hog rat bandicoot.

പെരിച്ചെവിമാൻ. s. A kind of deer.

പെരിഞ്ചീരകം. s. Sweet fennel, 'Anethum fœniculum.

പെരിഞ്ഞുത്തി s. A plant, the leaves of which are a substitute for mallow, 'Sida Asiatica.'

പെരിൻനിരുരി. s. A plant, 'Phyllanthus Pornacea, or turbinatus.

പെരിമ്പാച്ചോററി s. The name of a tree.

പെരിമ്പാണൽ. s. A plant, 'Cyminosura' pedunculata.

പെരിയ. adj. Large, great.

പെരിയഞാറ. s. The clove-tree-leaved Calyptranthes, 'Calyptranthes Caryophyllifolia.'

പെരു, or പെരും adj. 1. Great, large, big. 2. loud.

പെരുക°. s. A medicinal plant, 'Clerodendrum infortunatum.

പെരുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. To multiply or be multiplied, to increase, to grow great, to be enlarged.

പെരുക്കം. s. 1. Multiplication in arithmetic. 2 increase, augmentation.

പെരുക്കാൽ. s. The elephantiasis, enlargement of the legs and feet.

പെരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To multiply, to increase, to augment. 2. to multiply, a sum in arithmetic.

പെരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To become stiff, to freeze. 2. to become stiff, numb, &c.

പെരുങ്കടൽ. s. The great sea.

പെരുങ്കളയം. s. An epidemic disease.

പെരുങ്കാട°. s. A thick or dense forest.

പെരുങ്കാണം. s. A kind of leguminous plant, commonly, 'Mashani.'

പെരുങ്കായം. s. Assafœtida.

പെരുങ്കായമരം. s. The tree producing assafœtida.

പെരുങ്കാര. s. A large thorny shrub.

പെരുങ്കാററ°. s. A tempest, a stormy wind.

പെരുങ്കുടൽ. s. The large intestines.

പെരുങ്കുമിൾ. s. A tree 'Gmelina arborea'.

പെരുങ്കുരമ്പ. s. A plant, 'Aletris hyacinthoides'. മൂർവ്വാ.

പെരുങ്കുറാവിൽ. s. The name of a tree.

പെരുങ്കുററൻ. s. A large bull or ox.

പെരുങ്കൊല്ലൻ. s. A blacksmith.

പെരുങ്കോര. s. A species of long grass, a cyprus, 'Kyllinga monocephala'.

പെരുഞരമ്പ°. s. A tendon, a nerve, a fibre described as a hollow tube resembling a string, attached to the bones. and supposed to be for the passage of the vital air.

പെരുഞ്ചക്ക°. s. A large oil mill.

പെരുഞ്ചിറി. s. The name of a large tree.

പെരുഞ്ചീര. s. A large kind of greens.

പെരുതു°. adj. Great, large.

പെരുത്തലമീൻ. s. A sheat fish.

പെരുനാൾ. s. A festival, a high day.

പെരുനാഴി. s. A measure of quantity, an 'Edangari'.

പെരുന്തച്ചൻ. s. A carpenter.

പെരുന്താളി. s. A large species of താളി,

പെരുന്തീ. s. A great fire, a conflagration.

പെരുന്തീൻ. s. A great feast, banquet, or entertainment.

പെരുന്തുടലി. s. 1. The blunt-leaved buckthorn, 'Zizyphus jujuba'. 2. the prickly Scopolia, 'Scopolia aculeata'.

പെരുന്തുളസി. s. A species of basil, 'Ocimum polystachium'.

പെരുന്തേൻ. s. Common honey.

പെരുന്തേരകം. s. A tree, 'Ficus conglomerata'.

പെരുന്തേരട്ട. s. A large kind of wall leech.

പെരുന്തൊലി. s. The name of a tree; see കട°ഫലം.

പെരുപ്പം. s. 1. Multiplicity, abundance, plenty. 2. thickness. 3. dignity, greatness.

പെരുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to increase.

പെരുമ. s. 1. Excellency, greatness, grandeur. 2. plenty, abundance.

പെരുമണ്ണാൻ. s. A 'Parava' or person of a low caste.

പെരുമന്താര. s. A tree, 'Bauhinia'.

പെരുമരം. s. The name of a tree.

പെരുമരുത°. s. A large timber tree, the 'Sal' tree, 'Shorea robusta'.

പെരുമരുന്ന°. s. Indian birthwood, used as an antidote for snake bites, 'Aristolochia Indica'. കടലിവേഗം, അണലിവേഗം

പെരുമഴ. s. Heavy or great rain.

പെരുമാൻ. s. A swift antelope.

പെരുമാററം. s. See പരിമാററം.

പെരുമാൾ. s. 1. A name of VISHNU. 2. a chief, an eminent person. 3. a title given to the king of Travancore.

പെരുമീൻ. s The morning star. 2. a large sheat fish.

പെരുമുഖം. s. The part of an elephant's head between the tusks. പെരുമുഖം വയ്ക്കുന്നു, To push with the head, as an elephant.

പെരുമുഞ്ഞ. s. A tree, 'Premna spinosa' and 'longifolia'.

പെരുമുട്ട°. s. A white swelling in the knee.

പെരുമ്പട. s. 1. A great battle. 2. a large army.

പെരുമ്പടപ്പ°. s. The country of Cochin.

പെരുമ്പടപ്പസ്വരൂപം. s. See the preceding.

പെരുമ്പടി. adj. Coarse, rough, gross.

പെരുമ്പനി. s. An epidemic fever, a plague or pestilence.

പെരുമ്പയറ്. s. A kind of bean, 'Dolichos catjang'

പെരുമ്പരമ്പ്. s. A large bamboo mat.

പെരുമ്പരുന്ത് (ത്ത്). s. A heron.

പെരുമ്പറ. s. A large drum.

പെരുമ്പാ (യ്) s. A large rush mat.

പെരുമ്പാമ്പ്. s. The largest kind of snake, the Boa constrictor.

പെരുമ്പാവൽ. s. A large species of momordica charantia.

പെരുമ്പിടി. s. Extortion, exaction, levying by force, an unjust demand

പെരുമ്പുടവ. s. Coarse cloth.

പെരുമ്പുള്ള്. s A large kind of hawk, or falcon.

പെരുമ്പൊടി s. Coarse powder, any thing coarsely powdered.

പെരുമ്പാതി. s. The stomach.

പെരുവയർ. s. A large or pot-belly.

പെരുവയറൻ. s. One who has a large or pot-belly.

പെരുവള്ളിക്കിഴങ്ങ്. s. A large white yam, 'Dioscorea alata.'

പെരുവഴി. s. A high-way public road.

പെരുവഴിക്കാരൻ. s. A traveller.

പെരുവാഴ. s. A sort of paddy, or rice corn.

പെരുവിരൽ. s. The thumb, or great toe.

പെരുവിലയൻ, adj. Precious, valuable, of great price.

പെരുവെള്ളം. s. A flood, an inundation.

പെസഹ. s. Passover, an adpoted phrase.

പെറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To pick up or out to gather, to glean

പെറുന്നു, റു, വാൻ. v. n. 1. To bear, to bring forth as young. 2. to rise, to spring. 3. to be worth. പെറുകിടക്കുന്നു, To lie in. to have been recently delivered. to be confined. പെറ്റെഴുനീല്ക്കുന്നു, To recover from confinement.

പെറുവാൾ. s. A term in arithmetic, the golden rule or rule of three

പെററ. adj. Calved, brought forth.

പെററക്കന്ന്. s. A wild buffalo.

പെററൻ. adj. Large, stout, robust.

പെററം. s. A forest, a wilderness, a jungle.

പെററവൾ. s. The mother of a child or children.

പേ. s. 1. A demon, a devil. 2. a madness. 3. confusion. adj. Bad, vile. പേകെട്ടുന്നു, 1. To put any 'ola,' &c. in trees, or fields to act as a charm &c 2 to possess one with a devil പേപറയുന്നു, To speak like a madman. പേയിറക്കുന്നു, 1. To cast out devils, to exorcise. 2. to remove poison imbibed from a mad dog. പേയിളക്കുന്നു. 1 To remove hydrophobia. 2. to drive out devils, to exorcise.

പേക്കഞ്ഞുണ്ണി. s. Marigold-like verbesina, 'Verbesina Calandulacea'.

പേക്കത്തവള. s. A large species of frog.

പേക്കാളം. s. A loud and harsh sounding trumpet.

പേക്കാററ്. s. The east wind.

പേക്കുതിര. s. An intractable, vicious horse, a wild horse.

പേക്കുമ്മട്ടി. s. Colocynth, a wild bitter gourd, 'Cucumis colocynthis'.

പേക്കുല. s. A blighted or withered branch of fruit, or one without fruit.

പേക്കുറുക്കൻ. s. A mad jackal.

പേക്കൂൺ. s. A poisonous fungus.

പേക്കൂത്ത്. s. Disorder, confusion. 2. a devil's dance

പേക്രാന്തൻ. s. A madman, one who is out of his mind.

പേക്രാന്തം. s. Madness, disorder of the mind, confusion or distraction of mind.

പേക്കോലം. s. 1. A miserable aspect, or appearance. 2. a superstitious figure placed in fields &c. with a view of keeping off an evil eye or driving away evil spirits.

പേചകം. s 1. An owl മൂങ്ങാ 2. the root of an elephant's tail. ആനയുടെ വാലിൻചുവട്. 3. the tip of it. 4. a cloud. മേഘം.

പേചകാരൻ. s. A hornet. വെട്ടാവളിയൻ.

പേചകി. s. An elephant. ആന.

പേച്ച്. s 1. Speech, language. 2. a word.

പേച്ചക്കാൽ or പേക്കാൽ. s. A knock-knee.

പേച്ചി. s. A female fiend or devil. 2. an insensate woman.

പേച്ചുര. A bitter gourd.

പെച്ചോട്ട. s. A blighted flower of the cocoa-nut or areca-nut trees.

പെട്ട°. adj. Bad, shrivelled, empty, applied to various fruits. പെട്ടകായ്ക്കുന്നു. To bear empty or shrivelled fruit. പെട്ടതേങ്ങാ, A shrivelled or empty cocoa-nut.

പെടകം s. 1. A box, a chest, a basket for holding clothes, books, &c. പെട്ടകം. 2. a multitude, quantity.

പെടമാൻ. s. A doe.

പെടം. s. 1. A basket, a large basket. കൊട്ട. 2. a treasury. ഭണ്ഡാരം. 3. a multitude, a quantity.

പെടാ. s. 1. A basket, a large basket. കൊട്ട, പെട്ടി. 2. the female of some quadrupeds, and birds.

പെടി. s. 1. Fear, dread terror. 2. awe. 3. cowardice. പെടികാട്ടുന്നു, 1. To frighten, to terrify. 2. to show fear, to be afraid. പെടിയിടിക്കുന്നു, To perform a superstitious ceremony on the birth of a male child by beating the door or wooden partition of the house with a view of preventing the child from being afterward afraid at any thing.

പെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To fear, to dread to be afraid of. v. n. To be afraid. 2. to be anxious.

പെടിച്ചോടിയവൻ. s. One who has fled, run away, or has been put to flight.

പെടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To frighten, to terrify; to make afraid.

പെടിപ്പൊണ്ണൻ. s. One who is very timid or fearful.

പെടി. s. A basket. കൊട്ട.

പെട്ട. s. A 'Pettah;' the suburb of a large town or city, or a village protected by an adjacent fort, or in which a fair or market is held.

പെണ്ണ°. s. A wedge.

പെണാഴി, പെണാത്തുള s. A hole cut in the end of a timber in order to put a rope through to drag it by or tie it to the raft.

പെണി. s. The hoof of cows and of all cattle that part the hoof.

പെത്തക്കാളി. s. A plant 'Solanum lycopersicum' (Lin.) തക്കാളി, A plant, 'Physalis pubescens.'

പെത്തന്തലകൊട്ടി. s. The blue flowered Crotolaria, Crotolaria verrucosa' (Lin.)

പെത്തല. s. The small branches of gourds which putting forth prevent the plant from being furitful. പെത്തലപൊട്ടുന്നു, Such branches to put forth.

പെത്താൻ. adv. Again, afresh, over again.

പെനരി. s. A mad fox.

പെനാ. s. A mad-dog.

പെൻ. s. A louse.

പെപ്പടോലം. s. A bitter kind of cucumber.

പെപ്പട്ടി. s. A mad-dog.

പെപ്പിടി s Threat, threatening.

പെപ്പെരുമാൾ. s. An unwise king. വിവെകമില്ലാത്ത രാജാവ°.

പെമഴ. s. Heavy rain.

പെയ. s. Thin rice gruel.

പെയമൃത°. s. The heart-leaved moon-seed, 'Menispermum cordifolium'.

പെയം &c. adj. Drinkable, drink. കുടിക്കത്തക്ക.

പെയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make bad, to destroy. 2. to confuse, to bewilder.

പെയിഞ്ച. s. A wild kind of 'Acacia Intsia'; see ഇഞ്ച

പെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To spoil, to make useless, to mar.

പെര. s. The guava or bay plum tree, of which there are two kinds, one white and round, 'Psidium Pomiferum' and the other red and pear-shaped, 'Psidium pyriferum.'

പെരകം. s. The name of a tree. See. തെരകം.

പെരയ്ക്കാ. s. The guava fruit.

പെരക്കിടാവ°. s. A grandson.

പെരപ്പൻ. s. A paternal uncle, a father's elder brother.

പെരമ്മ, or പെരച്ചി. s. A maternal aunt, a mother's elder sister.

പെരാമ്പറവ°. s. An annual offering to a deity.

പെരാൽ. s. The Indian fig-tree; 'Ficus Indicus'.

പെരാറ°. s. The 'Ponnani' river.

പെരിടിൽ. s. The act of naming or giving a name.

പെരിടുന്നു, ട്ടു വാൻ. v. a. To name, to give newly a name or appellation.

പെരീന്തൽ പന. s. The date tree, 'Phœnix' or 'Elate sylvestris'.

പെരുകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To give a name.

പേരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To be plucked up by the roots, to be separated. 2. to turn as cattle in ploughing.

പേരുമാറാട്ടം. s. Change of name either intentionally or by mistake.

പേരുവഴി, or പേർവഴി. s. A list or registration of name.

പേരേലം. s. Large cardamoms.

പേരൊലി. s. Sound, noise.

പേർ. s. 1. A name, an appellation. 2. a person an individual. 2. fame, renown, notoriety. 4. any thing real or unreal. വീട്ടുപേർ, ഇല്ലപ്പേർ A house or family name. പേർ പിടിക്കുന്നു, To take down a name or names. പേർവിളിക്കുന്നു, 1. To name. 2. to call one by name. പേർ വെട്ടുന്നു, To cut or engrave a name on a ring, &c.

പേക്ക്°. part. Instead of, for, as a substitute.

പേക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To copy out, to transcribe.

പേർച്ച. s. An excuse.

പേത്തും, പേത്തു°. adv. Again. പിന്നെയും. പേത്തുപറയുന്നു, To repeat, to reiterate.

പേർപ്പ°. s. A copy, manuscript, imitation, pattern, duplicate.

പേർപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to copy out, to get copied, transcribed, written out.

പേർവിളി. s. Giving or calling by, a name.

പേലവം, &c. adj. 1. Tender, delicate, fine. നേമ്മയുള്ള. 2. thin, slim, slender soft. മാർദ്ദവമുള്ള.

പേവാക്ക°. s. Bad language.

പേശലം, &c. adj. 1. Dexterous, clever. മിടുക്കുള്ള. 2. beautiful, agreeable. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 3. smooth, soft. മൃദുവായുള്ള.

പേശലാംഗി. s. A delicate female.

പേശി. s. 1. An egg. മുട്ട. 2. a ball of flesh, or meat. മാംസപിണ്ഡം. 3. embryo, or fœtus.

പേശീകോശം. s, 1. An egg. മുട്ട. 2. the womb. ഗർഭപാത്രം.

പേശുന്നു, ശി, വാൻ. v. a. To speak.

പേഷണം. s. 1. Grinding, reducing to dust or powder. അരയ്ക്കുക. 2. a hand mill; a stone and muller, any apparatus for grinding or pounding. അരകല്ല°, അമ്മിക്കല്ല°. പേഷണം ചെയ്യുന്നു, To grind, to pound.

പേഷിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To grind, to pound അരയ്ക്കുന്നു.

പേഷിതം. adj Ground, pounded, pulverized. അരയ്ക്കപ്പെട്ടതു°.

പേഴ° or പേഴത്തി. s. The opposite-leaved fig-tree, 'Ficus oppositi foliis.'

പേഴ. s. A round basket made of reeds.

പേറു°. s. Bringing forth, bearing young, birth.

പേറടുത്ത. adj. Near the time of birth or bringing forth.

പേറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To bear, to carry heavy burdens.

പേറുതിങ്ങൾ s. The last month of pregnancy.

പേറുനോവ°. s. The pains of child-birth.

പേറുപുര. s. A lying-in-room.

പേറുമരുന്നു°. s. Medicine administered to a woman in her confinement.

പൈ. s. 1. Hunger 2. a cow. 3. a bag, a purse, &c. adj. Green, fresh.

പൈക്കം. s. 1. Famine. 2. meanness, contemptibleness. 3. alms.

പൈക്കിടാവ°. s. 1. A female calf. 2. a steer fit to be let loose.

പൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To hunger.

പൈക്കൂട°. s. A cow-house.

പൈക്കുറ. s. A bag.

പൈങ്കിളി. s. A parrot.

പൈങ്ങാ. s. An unripe betel-nut.

പൈഠരം. adj Boiled in a pot, (flesh, &c.) കലത്തിൽ പാകം ചെയ്യതു°.

പൈതലാൾ. s. A child.

പൈതൽ. s. A child either male or female.

പൈതാമഹം. adj. Ancestrial, paternal. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.

പൈതൃകം. adj. Paternal, ancestrial, belonging or relating to the father or to progenitors. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.

പൈതൃഷ്വസേയൻ. s. A paternal aunt's son. പിതാവിന്റെ മരുമകൻ.

പൈതൃഷ്വസ്രീയൻ. s The son of a father's sister. പിതാവിന്റെ മരുമകൻ.

പൈത്തുറവൽ. s. The bezoar.

പൈത്തൊഴുത്തു°. s. A cow-house.

പൈത്യക്കാരൻ. s. 1. A fool, a blockhead. 2. a lunatic, a madman.

പൈത്യം. s. 1. Madness, imbecility. 2. folly, want of consideration. 3. a superfluity of the bilious secretion. 4. any bilious complaint.

പൈത്രം. s. The part of the hand between the thumb and forefinger, or according to some the root of the forefinger. adj. Paternal, ancestrial. പിതൃക്കൾക്കുള്ള.

പൈദാഹം. s. Hunger and thirst.

പൈന്തേൻ. s. Honey of a good quality.

പൈപ്പരവ. s. The name of a tree, 'Trewia Orientalis.'

പൈപ്പുല്ല്. s. Young grass.

പൈശാച്യ. adj Infernal, demoniacal, relating or belonging to a 'Pisacha or goblin. s 1 A mode of marriage. 2. a provincial and peculiar dialect of the Sanscrit language.

പൈശുന്യം. s 1. Malignity, slanderousness, depravity, wickedness. 2. backbiting.

പൈഷ്ടം. s. Bread. അപ്പം.

പൊക്കട്ട. adj. Bad, unfruitful, mean, low, vile.

പൊക്കണം. s. A bag, a scrip, a beggar's bag a wallet പൊക്കണമിടുന്നു, To put on a wallet or beggar's bag, to beg.

പൊക്കണംതൂക്കി. s. One who bears a scrip, a beggar.

പൊക്കപ്പല്ല്. s. A high tooth.

പൊക്കപ്പല്ലൻ. s. One who has a high tooth.

പൊക്കം. s. 1. Height, elevation. 2. deprivation, deposition. 3 expulsion, exclusion. 4. increase. adj. 1. High, elevated. 2. deprived, deposed. 3 none. പൊക്കംപിടിക്കുന്നു, To take the height of any thing.

പൊക്കർ. s. plu. Persons of the lower classes generally.

പൊക്കാളി. s. A kind of paddy, or rice corn.

പൊക്കിൾ. s. The navel.

പൊക്കിൾക്കൊടി. s. The umbilical cord.

പൊക്കുന്നു, ക്കി, ഗാൻ; or പൊങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To lift up, to raise, to elevate, to hold up, to bear up, to raise up. 2. to deprive of a situation &c. to depose, to put aside. 3. to expel. 4. to reduce to nothing, to annihilate, to annul. 5. to commend, to praise.

പൊങ്കൊലം. s. A tree, 'Negeia putrarjiva'.

പൊങ്ങ്. s. 1. The round ball or germ found within a ripe cocoa-nut. 2. a float, a raft, a buoy 3. a kind of silk cotton tree. 4. a tree, 'Papyrinus or Bronsenetia'. (Ham.)

പൊങ്ങ. s. A small tree growing by a river side, the fruit of which is poisonous, the Mango-like Cerbera, 'Cerbera odallam or Cerbera Mangas'.

പൊങ്ങത്ത്. s. A tree, 'Spathodea Zeylanica'.

പൊങ്ങൻ. s. Bubbling or boiling up of liquid sugar when heated.

പൊങ്ങൻപനി. s. Chicken-pox.

പൊങ്ങലൃം. s. A tree, 'Phyllanthus Malabaricus'.

പൊങ്ങൽ. s. 1. Rising, springing up. 2 floating. 3. boiling, or bubbling up. 4. being deprived of any situation, being expelled. 5. ostentation.

പൊങ്ങൽപുര. s. An eating house.

പൊങ്ങുതടി. s. 1. A float, a buoy. 2. a raft or 'cattamaran' made of three logs of wood tied together, and used to go out to sea.

പൊങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To rise, to spring up. 2. to float. 3. to ferment. 4. to boil over, to bubble up. 5. to boil rice. 6. to be lifted up with pride, to be ostentatious. 7. to be expelled, to be dethroned. 8. to exult. 9 to be made public, to become publicly known.

പൊടവക്കിഴങ്ങ്. s. A bulbous root, 'Clematis cornosa'.

പൊടി. s. 1. Powder in general. 2. dust of the ground. 3. the farina or pullen in a flower. 4 metallic cement, solder. 5. medicinal powder 6. perfume or fragrant powder used after bathing. 7. that which is small, minute. 8. a gem. പൊടിയിടുന്നു, To solder, to cement with any metallic cement. പൊടിവെക്കുന്നു, To cement.

പൊടിക്കപ്പെട്ടത്. adj. 1. Powdered, pulverized. 2. bruised or broken into pieces.

പൊടിക്കല്ല്. s. 1 A fragment; stone or bricks, broken into small pieces

പൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To pulverize, to powder, to reduce to powder or dust, to triturate. 2. to bruise, or beat into small pieces. 3. to destroy. v n 1. To begin to sprout. 2. to ooze out, to run little by little as water through the embankment of a reservoir or tears in the eyes; to leak, to weep through.

പൊടിമൈക്ക. s 1. Tapping a musical instrument with the fingers. 2. administering small medicines, &c or doing any thing at a moment. 3. craftiness, artifice.

പൊടിച്ചിൽ. s. 1. Pulverization, pulverizing, powdering, pounding. 2. bruising or beating into small pieces. 3. destroying. 4. oozing out, &c. 5. loosing the eye-sight or hearing. 6. deafness. 7. putting forth, springing or rising out of the ground.

പൊടിത്തുവൽ. s. A kind of 'curry' powder.

പൊടിപൊടിയായി. adv. In very small pieces.

പൊടിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be reduced to powder or dust.

പൊടിപ്പ്. s. A tassel.

പൊടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to pulverize, to get powdered. 2. to cause to bruise or beat into small pieces.

പൊടിമഴ. s. Small rain.

പൊടിമാനം. s. 1. Pounding, powdering, bruising. 2. making a great noise, play. പൊടിമാനം വെക്കുന്നു, To make a great noise, to play.

പൊടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To powder, to reduce to powder or dust, to triturate.

പൊടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be pulverized, or reduced to powder. 2. to ooze out, to trickle or run by little and little, as water through the embankment of a reservoir or tears in the eye. 3. to be destroyed, or sight to fail. 4. to be deafened. 5. to put forth, to spring or rise out of the ground.

പൊടിവിത. s. Sowing on dry land.

പൊടിവെട്ടി. s. A kind of scissors used by goldsmiths.

പൊടുന്നനെ. adv. Immdiately, nimbly, quickly, rapidly.

പൊടുപൊടെ. adv. With a loud noise.

പൊട്ട്. s. 1. A crevice, a crack. 2. a round sectarial mark of sandal powder or other mixture on the forehead. 3. an empty or blighted ear of corn, &c. adj. 1. Broken, cracked. 2. blind. 3. empty, blighted, withered. 4. stopped, deaf. 5. foolish. 6. mean, worthless. പൊട്ട്തൊടുന്നു, To put a mark or spot on the forehead.

പൊട്ട. s. A plant which bears small berries which children use in pop-guns.

പൊട്ടക്കണ്ണ്, പൊടികണ്ണ്. s. Blindness.

പൊട്ടക്കണ്ണൻ. s. A blind man.

പൊട്ടക്കണ്ണി. s. A blind woman.

പൊട്ടക്കലം. s. A cracked or broken water pot.

പൊട്ടക്കാവളം. s. A tree having fœtid flowers, 'Stercudia fœtida.'

പൊട്ടക്കിണർ. s. A blind well.

പൊട്ടക്കുളം. s. A tank or pond without water.

പൊട്ടച്ചെവിയൻ. s. One who is deaf.

പൊട്ടത്തരം. s. Folly, stupidity.

പൊട്ടൻ. s. 1. A deaf and dumb man. 2. a dull, stupid person.

പൊട്ടപ്പുല്ല്. s. A kind of grass.

പൊട്ടി. s. 1. A deaf and dumb woman. 2. a dull, stupid woman.

പൊട്ടിക്കരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To cry or weep aloud.

പൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To break or crush; to break off. 2. to crack, to break open. 3. to destroy. 4. to fire a gun, cracker, &c.

പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To laugh aloud.

പൊട്ടുകാ. s. 1. A very young fruit, 2. a withered or shrivelled fruit.

പൊട്ടുകുല. s. A bunch of withered fruit.

പൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. 1. To break, crack, or go to pieces. 2. to burst as a sore. 3. to break or put forth, as seed, roots, buds. 4. go off with a loud noise.

പൊട്ടുബുദ്ധി. s. Foolishness, stupidity.

പൊട്ടുമണ്ടി. s. A curlew.

പൊട്ടുവിദ്യ. s. Useless learning, or science.

പൊട്ടോടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. To be empty, blighted, shrivelled, withered.

പൊണ്ണ. adj. Great, large.

പൊണ്ണത്തം. s. 1. Stupidity, dullness. 2. vaunting, pride. boasting. പൊണ്ണത്തം പറയുന്നു. 1. To boast, to vaut. 2. to speak foolishly.

പൊണ്ണത്തരം. s. See. പൊണ്ണത്തം

പൊണ്ണൻ. s. 1. A stout, robust man. 2. a stupid man. 3. large, big.

പൊണ്ണി. s. 1. A stout, robust woman. 2. a stupid woman.

പൊതി. s. 1. A bundle. 2. a full sack, or bag carried by bullocks, a pack, a burden, a load. 3. a certain measure of quantity. പൊതികെട്ടുന്നു, To load a bullock with bags, to tie into a pack or bundle. പൊതിയഴിക്കുന്നു, To unpack, to unload.

പൊതിക്കാള. s. An ox of burthen carrying any thing on his back.

പൊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To take off the husk of a cocoa-nut. 2. to beat, to beat with the fist.

പൊതിക്കെട്ടു. s. A bundle tied up.

പൊതിച്ചോറു. s. Rice or food tied up in a cloth or bundle for a journey.

പൊതിച്ചിൽ. s. Covering, closing up.

പൊതിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be carried on beasts of burthen.

പൊതിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To cover, to involve, to enrap in cloth, &c. 2. v. n. To assemble, to collect together. 3. to be taken off as the husk of a cocoanut.

പൊതിരു. s. Rottenness, decay.

പൊതിരെ. adv. Very much, abundantly.

പൊതു. adj. common, universal പൊതുക്കാര്യം. A common affair. പൊതുമുതൽ, Common property.

പൊതുക്കുന്നു, ക്കി, വൻ. v. a. To make a mud bank, &c. smooth by throwing water on and beating it.

പൊതുപൊതെ. part. An imitative sound, with a noise.

പൊതുവൻ. s. A barber. 2. one who performs funeral rites.

പൊതുവാൾ s. A class of persons who serve at a temple.

പൊതുവിൽ. adv. In common, generally, universally.

പൊതുവിലിരിക്കുന്നു, To be common to all. This word is also used as an adjective by adding ഉള്ള, as പൊതുവിലുള്ള, Universal, catholic,

പൊതുവെ. adv. In common, universally, generally.

പൊത്തു. s. 1. A hole in the ground. 2. a hollow or cavity in a tree. 3. tying leaves and thorns on a cocoa-nut tree to prevent the fruit being stolen 4. a sign or motion of contempt or insult made with the hands 5. covering with the hands. 6. the palm of the hand, hollowed as if to hold liquids, a hand full. 7. covering with the hands put together, 8. a cellar. 9. a closet or recess in a wall. പൊത്തുകെട്ടുന്നു, To tie leaves and thorns on cocoa-nut trees. &c. to prevent the fruit being stolen. പൊത്തടയ്ക്കുന്നു, To mend, to patch, to repair a hole, &c. പൊത്തുകൊട്ടുന്നു; To insult by motion of the hands. പൊത്തുകിട്ടുന്നു, To suffer disgrace, to be ashamed.

പൊത്തികെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. See the first meaning of പൊത്തുന്നു.

പൊത്തിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To seize round the shoulders and arms.

പൊത്തിപ്പിടിത്തം. s. Seizing round the shoulders and arms.

പൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To tie leaves and thorns on fruit trees. 2. to cover with the hands. 3. to make signs or motions with hands by way of contempt. വാപൊത്തുന്നു To cover the mouth with the hands, which is commonly done as a sign of reverence or respect. പൊത്തിപൊതിഞ്ഞുവെക്കുന്നു, 1. To hide, to conceal, to cover. 2. to make sham or false excuses.

പൊത്തുവരുത്തം. adj. 1. Sufficient, enough; nothing over, scarcely sufficient. 2. reluctantly consenting. 3. passable.

പൊത്തോടിയമുള. s. 1. A bamboo whistting or rattling in the wind. 2. any hollow bamboo.

പൊൻ. s. Gold. adj. 1. Beautiful. 2. excellent. 3. illustrious. പൊന്നിന്നുപണി പലതു. Golden ornaments are various, gold is one substance; used to signify, the existence of one GOD under many forms, or manifestations.

പൊൻകട്ടി. s. An ingot, or wedge of gold.

പൊൻകമ്പി. s. Gold wire.

പൊൻകലം s. A golden dish, or plate.

പൊൻകസവു. s. Gold thread.

പൊൻകാരം s. Borax.

പൊൻകിണ്ടി. s. A golden jar or vase.

പൊൻകരണ്ടി. s. A medicinal plant.

പൊൻതകിടു. s A flat piece of gold, a gold plate. പൊൻതകിടുകൊണ്ടു പൊതിയുന്നു, To overlay with gold.

പൊൻതാവടം. s. A gold necklace.

പൊൻതുടർ. s. A gold chain.

പൊന്ത. s. A thicket overgrown with grass.

പൊന്തൽ s. 1. A large useless plantain 2. a very stout inactive man.

പൊന്തം. adj. Thick, stout, robust.

പൊന്തൽ s. 1. Lifting or raising up. 2. a float on the water.

പൊന്തി. s. 1. A club, a staff. 2. a wooden instrument used in fencing.

പൊന്തിക്കാരൻ. s. One who carries or holds a club.

പൊന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To lift up, to raise up. See പൊക്കുന്നു.

പൊന്തിപ്പയറ്റ°. s. Fencing with clubs.

പൊന്തിയടവു°. s. Fencing with clubs.

പൊന്തിവാൾ. s. 1. A wooden sword used in fencing. 2. a stick with a spear enclosed in it.

പൊങ്ങുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. n. To float, to be raised or lifted up. See പൊങ്ങുന്നു.

പൊന്നങ്ങാണി. s. A medicinal plant, 'Illecebrum sesseli.

പൊന്നരഞ്ഞാണം. s. A gold girdle.

പൊന്നരിതാരം. s. Golden coloured orpiment or arsenic, 'Arsenicum auripigmentum.

പൊന്നരിപ്പു°. s. The act of sifting gold out of sand, &c.

പൊന്നാണികൂട്ടം. s. A bunch of gold pieces of different qualities used for trying the quality of gold.

പൊന്നാണിഭം. s. A gold coin.

പൊന്നാനി. s. A chief singer, a leader in singing.

പൊന്നാനിവാ. s. The name of a place, 'Ponnani'.

പൊന്നാന്തകര. s. 'Cassia tagara' (Willd). Cassia sophera. (H. B.)

പൊന്നാന്തുമ്പി. s. An insect, a cushlady.

പൊന്നാഭരണം. s. A gold ornament.

പൊന്നാമര. s. See പൊന്നാവീരം.

പൊന്നാമ്പൂ. s. A parasitical plant, 'Epidendrum spatulum'.

പൊന്നാരം. s. Flattery, false praise. പൊന്നാരം പറയുന്നു, To flatter.

പൊന്നാരിയൻ. s. A kind of paddy or rice corn.

പൊന്നാരിവീരൻ. s. Cassia 'tora, Cassia isgara or Cassia esculenta'.

പൊന്നാവീരം. s, A medicinal plant, 'Cassia occidentalis'.

പൊന്നാശ. s. Covetousness, avariciousness.

പൊന്നിട്ടകാരായ്മ. s. Freehold property.

പൊന്നിറം. s. The colour of gold. yellow.

പൊന്നിറം കുറിഞ്ഞി. s. Yellow Amaranth, or barleria.

പൊന്നിറാളം. s. Gold cloth.

പൊന്നുടുമ്പു°. s. An iguana of a gold colour.

പൊന്നുമ്മത്തു°. s. The yellow stramonium or thorn apple.

പൊന്നുമ്പൂ. s. A flower made of gold.

പൊന്നുറുപ്പിക. s. A gold 'Rupee'.

പൊന്നോല. s. A golden ear-ring for women of a certain tribe.

പൊൻപണം. s. A gold 'fanam'.

പൊൻപണി. s. The work of a goldsmith. 2. working in gold.

പൊൻപണിക്കാരൻ. s. A goldsmith, a worker in gold.

പൊൻപണ്ടം. s. A golden article, or any thing made of gold

പൊൻപത്താക്ക°. s. A gold moidore.

പൊൻപാത്രം. s. A gold vessel.

പൊൻപൂച്ചു°. s. Gilding, gilt.

പൊന്മ s. A king fisher.

പൊന്മണി. s. Gold beads.

പൊന്മല. s. The gold-mountain.

പൊന്മാൻ. s. A king-fisher.

പൊന്മീൻ. s. Gold fish.

പൊന്മുടി. s. A golden crown or mitre.

പൊന്മെഴുകു°. s. Wax on which is proved the degree of fineness of gold.

പൊൻവണ്ടു°. s. The blistering fly, cantharides.

പൊൻവള. s. A gold ring or bracelet.

പൊൻവളയം. s. An ouch or ring of gold.

പൊൻവാണിഭക്കാരൻ. s. A money-changer, a 'shroff.'

പൊൻവാണിഭം. s. Exchange of money, shroffing.

പൊൻവാളം. s. A rod or bar of gold.

പൊൻശലാക. s. A gold rod.

പൊയ്ക. s. A lake, a pond.

പൊയ്കാൽ. s. Nicks or notches cut in cocoanut trees for the purpose of climbing them.

പൊയ്° s. Falsehood, a lie. an untruth.

പൊയ്ക്കാൽ. s. 1. Stilts. 2. a wooden leg.

പൊയ്°ത്ത. adj. Gross, short.

പൊയ്°ത്തവഴി. s. A cross way, a byepath.

പൊരി. s. 1. A spark 2. parched rice 3. parching, frying, baking. 4. dry scurf on the skin

പൊരികാരം. s Potass.

പൊരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To broil, to fry, to parch, to roast, to bake. 2. to fly out as sparks.

പൊരിച്ചിൽ. s. 1. Parching, frying, baking. 2. great heat. 3. great thirst. 4. covetousness.

പൊരിച്ചുണങ്ങ്°. s. Yellow spots on the skin, a kind of eruption on the skin.

പൊരിപ്പൻ. s. A frying pan.

പൊരിയൻ. s. One who has dry scurf on any part of the body.

പൊരിയവിൽ. s. A kind of small biscuits

പൊരിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v.n. 1. To be parched, or baked, to be roasted. 2. to pop, to crack, to crackle.

പൊരുതുന്നു,തി,വാൻ. v.a. 1. To fight in battle to skirmish; to contend. 2. to contend in play at chess.

പൊരുത്ത്°. s. 1. The nape of the neck. 2. uniting, joining together.

പൊരുത്തം. s. 1. Suitableness, fitness. 2. agreement. പൊരുത്തംനോക്കുന്നു, To scrutinize the results of marriage by astrology.

പൊരുത്തുകാരൻ. s. A reconciler, a mediator, an umpire.

പൊരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To make things agree with one another, to join with one another. 2. to reconcile, to put or place on good terms; to settle. 3. to cause to fit or suit.

പൊരുന്നൽ. s. 1. The time a hen sits on her eggs, the time of brooding. 2. agreeing, consenting. 3. satisfaction, satiety. 4. agreeableness. 5. conforming. 6. uniting.

പൊരുന്നവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To set a hen on eggs.

പൊരുന്നു,തു,വാൻ. v. a. To fight, to contend.

പൊരുന്നുന്നു,ന്നി,വാൻ. v. n 1. To sit on eggs. 2. to hatch, to brood. 3. to agree, to consent. 4. to be satisfied, or satiated. 5. to be pleasing, agreeable, to fit to suit. 6. to be conformable. 7. to be joined, united, to be on good terms.

പൊരുപൊരുക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. To give an imitative sound, to crack, to crackle.

പൊരുപൊരെ. adv. With a popping or crackling noise.

പൊരുവിളങ്ങാ. s. A ball of baked meal, &c.

പൊരുൾ. s. 1. Signification, meaning of a word, design, intention. 2 riches, wealth, substance. 3. value of landed property. 4. cause, reason. 5. material substance or object of sense. 6. superiority. 7. importance. 8. various things, utensils or household furniture. 9 truth, verity. പൊരുൾതിരിക്കുന്നു, To translate, to interpret. പൊരുൾപറയുന്നു, To explain, to interpret.

പൊരുൾതിരിപ്പ്°. s. Explanation, translation interpretation.

പൊലി. s. A heap of corn thrashed but not winnowed.

പൊലികടക്കാരൻ. s. One who follows the profession of usury; a usurer; a money-lender.

പൊലികടം. s. Usury, the profession of usury.

പൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1 To extinguish fire. 2. to give a certain contribution at a marriage, &c., to make a collection, to club together. 3. to increase.

പൊലിച്ചിലവ്°. s. Particulars of money expended.

പൊലിച്ചിൽ. s. 1. Increase, augmentation. 2. destruction.

പൊലിപ്പ്°. s. 1. Increase, augmentation. 2. destruction.

പൊലിമ. s. 1. Increase. 2. beauty. 3. bulk, size.

പൊലിയാവിളക്ക്°. s. A lamp kept continually burning.

പൊലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be extinguished, to be destroyed. 2. to be increased, to be accumulated.

പൊലിവ്°. s. 1. Extinction, destruction. 2. giving or contributing money, &c., at a marriage, &c, clubbing together. 3 collection. 4. increase, accumulation. 5. present to an exhibitor.

പൊലിശ Interest

പൊൻ. In composition, Gold, golden.

പൊൽക്കലശം. s. A golden pot or censer.

പൊൽത്താമര. s. A lotus flower made of gold.

പൊൽത്താർ. s. A flower made of gold.

പൊൽത്താർമാനിനി. s. A name of LECSHMI.

പൊൽപ്പൂമാനിനി. s. A name LECSHMI.

പൊല്ലാത്ത. adj. Bad, evil.

പൊല്ലാപ്പ്°. s. Evil, an evil, mischief. പൊല്ലാപ്പപറയുന്നു, To speak evil of one.

പൊല്ലാപ്പക്കാരൻ. s. An evil designing person, a mischievous person.

പൊല്ലായ്മ. s. Evil, an evil, mischief.

പൊല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To have or get mats or baskets mended.

പൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To mend, to repair, mats or baskets.

പൊളി. s. 1. A lie, an untruth, a falsehood. 2. a stripe, a streak, a split. പൊളിപറയു ന്നു, To tell a lie.

പൊളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To pull or break down, to undo. 2. to split, to rend, to break, to separate.

പൊളിച്ചിൽ. s. 1. Pulling or breaking down. 2. splitting, dividing, separating. 3. ache, pain.

പൊളിപ്പ°. s. A split, a stripe, a streak, a rent.

പൊളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To split, to break off. 2. to be separated. 3. to ache, to pain.

പൊളകം s. 1. A blister from being burnt or scalded. 2. a watery eruption on the legs and other parts of the body.

പൊളകുന്നു, കി, വാൻ. v. n 1. To blister, to burn, to rise in watery pimples. 2. to plough a second course.

പൊള്ള°. s. 1. A falsehood, a lie. a silly and fruitless word. 2. boasting, self-praise

പൊള്ള. s. 1. The wind pipe, the throat. 2. a creeper bearing a small poisonous fruit or berry. 3. a bamboo. adj. Hollow, empty, withered, blighted.

പൊള്ളക്കുരു. or പൊള്ളക്കാ. s. The poisonous fruit of the plant mentioned under the preceding word.

പൊള്ളച്ചീര. s. A kind of potherb with hollow stalks.

പൊള്ളമുള. s. A hollow kind of bamboo

പൊള്ളം. s. 1. A blister. 2. a bubble, a pustule.

പൊള്ളൽ. s. 1. A blister. 2. blistering. 3. a pustule.

പൊള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To blister.

പൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v n. To blister, to rise in blisters or bubbles, to be burnt, to be scalded.

പൊക്കള്ളയുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To blister or be blistered. 2. to bubble, to rise in bubbles pustules, &c.

പൊഴി. s. 1. A groove. 2. hole. 3 the mouth of a small river, an outlet into the sea. പൊഴിയിടുന്നു. 1. To groove, to cut hollow 2. to make an outlet into the sea. പൊഴി വീഴുന്നു, An outlet into the sea to be formed or to be stopped up.

പൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To groove or make a groove. 2. to make a hole partly through any thing. 3. to shower down, to pour down, or out.

പൊഴിച്ചിൽ. s. 1. Grooving. 2. showering down, pouring down or out. 3. oozing out.

പൊഴിപ്പ°. s. 1. A groove. 2. grooving.

പൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To drop off or fall down as leaves from trees. 2. to pour down to shower, to rain. 3 to ooze or run through little by little, to leak.

പൊഴിവു°. s. 1. Grooving. 2. showering down, pouring down. 3 oozing out.

പൊഴുതു°. s. 1. A time, a period of time. 2. a day. 3. a period selected and fixed for any auspicious ceremony, as for a marriage, &c. പൊഴുതുകൊള്ളുന്നു, To do at an auspicious time.

പൊറാട്ടു°. s. Mimicry, burlesque, imitation.

പൊറായ്മ. s. 1. Impatience, envy. 2. vehemence of temper, eagerness.

പൊറുക്കുന്നവൻ. s. A man of affluence.

പൊറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To recover from sickness. 2. to stay, to wait. 3. to dwell. v. a. 1. To suffer, to endure, to sustain. 2. to tolerate a thing, to endure, to have patience. 3. to forgive, to indulge.

പൊറുതി. s. 1. Patience, endurance, sufferance, forbearing. 2 dwelling, abiding. 3. forgiveness, pardon, leave. 4 means of subsistence. 5. recovery from sickness. പൊറുതി കെടുക്കുന്നു, To destroy another's means of subsistence, to oppress, to dispossess a person of his property, &c. പൊറുതികെടുന്നു, A family to be destroyed.

പൊറുതികേടു°. s. 1. Destruction of a family. 2. oppression of the inhabitants by persons in authority. 3. teasing, wearying, harassing. 4. des itution of means of subsistence.

പൊറുതിക്കാരൻ. s. A man of affluence.

പൊറുതിമുട്ടു°. s. 1. Destitution of means of sbusi tence. 2. oppressi on of the inhabitants.

പൊറുപ്പ°. s. 1. Cure, recovery. 2. patience, sufferance. 3. protection, toleration. 4. comfortableness.

പൊറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cure, to heal. 2. to protect, to tolerate.

പൊററ. s. 1, Scab, incrustation formed over sores. 2. a bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted.

3. the exposed roots of a cocoa-nut tree. പൊറാകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പൊറ്റൻ. s. Scab, incrustation formed over a sore. പൊറ്റൻകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പോക. The imperative of പോകുന്നു, used also as a negative defective verb Cannot, unable.

പോകായ്മ s. Impossibility, inability.

പോകുംചാൽ. s. 1. Excuse. 2. way, means, remedy: also പോകുംവഴി.

പോകടി. s. The abandoning a family residence. ചാകടി, A family to be become extinct by death.

പോകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To go: to go off, or away; to proceed. 2. to enter. 3 to pass. 4. to know. 5. to run out. 6. to decrease. 7. to be lost or disappear. 8. to die. 9. to prepare. 10 to do, to undertake, to interfere in. The present and perfect tenses of this verb may be affixed, as auxiliaries to any verb, to give it a 'future signification, as ഞാൻ എഴുതുവാൻ പോകുന്നു, I am going to write. കൊണ്ടുപോകുന്നു, v. a. To carry away, or off. പോയ Relative past participle, Gone, lost, past dead. പോയ ആഴ്ച, Last week. പോയാണ്ടു, Last year. പൊയ്പോയി, It is gone, it is lost, it is past. പോയിവരട്ടെ, May I go and return; a polite way of asking leave to go പോയിവരാം, You may go and return; a polite way of dismissal പോയിൻപോയിൻ വെക്കുന്നു, To shout together as in procession of a 'rajah,' or great person.

പോകെ. A participial form from പോകുന്നു, Having deducted, deducting.

പോക്ക. s. 1. Going, moving, departure, exit. 2. conduct. 3. condition. 4. a shift, a subterfuge, an evasion, excuse. 5. means of subsistance 6. property, wealth. 7. means, expedient. 8. way, an opening 9. consideration 10. course of events, destiny. 11. help aid. 12. ability. 13 destruction, loss 14. end. 15 relaxation of the bowels, diarrhœa. 16. death. 17. expenditure, expense.

പോക്കണം. s. Humility, submission.

പോക്കണംകെട്ടവൻ. s. 1. A foolish person, a fool. 2. a shameless person, a disgraceful or dishonourable person.

പോക്കണംകേട. s. 1. Folly, foolishness. 2. disgrace, dishonour. 3. shamelessness.

പോക്കൻ s. A wanderer കാക്കൻപോക്കൻ, A worthless person.

പോക്കൽ. s. 1. Putting away. 2. removing, taking away. 3. dismissing. 4. reducing. 5. passing away or spending time. 'part'. In, with, by, to.

പോക്കാൻ. s. A wild or jungle tom-cat.

പോക്കിരി. s. A blackguard, a vagabond.

പോക്കറ്റവൻ. s. 1. A poor helpless person. 2. one who is friendless. 3. one without means of subsistance.

പോക്കുന്നു, ക്കി വാൻ. v. a. 1. To put away, to cause to go out or away. 2. to remove, to abolish 3 to reduce. 4 to pass away time. 5. to repair, to mend.

പോക്കമുട്ടുന്നു ട്ടി. വാൻ. v. n. 1. To be stopped up as a way or path. 2. to be reduced to great straits. 3. to be without excuse. 4. to be without aid or protection, &c.

പോക്കുവരവ, പോക്കുവരത്തു. s. 1. Going and coming, passing to and fro. 2. interchange of correspondence, intercourse. 3 income and expenditure.

പോക്കുള്ളവൻ. s. A man of affluence.

പോഗണ്ഡൻ. s. 1 One deformed, having, a redundant or defective member. ജനനത്തിൽ തന്നെ അംഗഹീനൻ. 2. a boy from 5 to 16 years of age. അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽ പതിനാറുവയസ്സുവരെയുമുള്ള ബാലൻ.

പോട. s. 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree. 3. a blow, a stroke, beating.

പോട. s. 1. A woman having a beard. താടിയുള്ള സ്ത്രീ. 2. a stork.

പോടഗളം. s. 1. A reed. 'Arundo tibialis,' (Rox.) വെഴം. 2. a sort of grass, 'Saccharum spontaneum'.

പോടാ Go, sirrah; this term is sometimes used familiarly by a superior, and in great familiarity among equals.

പോടി; Go hussy; a term sometimes of familiar and domestic usage. s. A stork.

പോടുന്നു, ടി, or ട്ടു, വാൻ. v. a. To strike, to give a blow

പോട്ട. s. A kind of grass or rushes growing in rice corn fields.

പോണ്ടൻ. s. A palankeen bearer.

പോണ്ടി s. 1. The skin or film of a plantain tree. 2. a vessel made of such skin. 3. the skin of the kernels of some fruits.

പോത്ത. s. 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree.

പോതകം. s. See the following.

പോതം. s. 1. The young of any animal. 2. a child. ശിശു. 3. a young elephant of ten years old ആനക്കുട്ടി. 4. a vessel, a boat. കപ്പൽ. 5. the site of a house or dwelling.

പോതവണിക്. s. A voyaging merchant. കപ്പലിൽ കച്ചവടക്കാരൻ.

പോതവാഹൻ. s. 1. A rower, a boatman, a steersman. തോണിക്കാരൻ. 2. one of the crew that keeps watch at the mast head. കപ്പലാൾ.

പോതാധാനം. s. Small fry, a shoal of young fish. പാർപ്പ°.

പോതിക. s. 1. A potherb, 'Basella rubra' and 'lucida'. 2. a beam resting on pillars.

പോത്തു°. s. 1. A male buffalo. 2. the name of a red bird, the 'Chacora,' commonly called the snake bird.

പോത്തിൻകൊമ്പു°. s. Buffalo's horn.

പോത്രം. s. 1. The snout of a hog. പന്നിയുടെ മോന്ത. 2. the share of a plough. കൊഴു.

പോത്രി. s. A hog. പന്നി.

പോന്നവൻ. s. One who is capable, competent.

പോം. A future form of പോകുന്നു, meaning ablility, knowledge.

പോംവഴി. s. 1. Excuse. 2. an expedient, means. പോംവഴിനോക്കുന്നു, To look for an excuse. പോംവഴിപറയുന്നു, To make an excuse.

പോരാ. s. ind. 1. Insufficient, not enough, deficient, it is not sufficient. 2. unbecoming. degrading, disgraceful.

പോരാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To fight, to combat, to wrestle. 2. to quarrel, to contend.

പോരാട്ടം. s. 1. Combat, wrestling, battle, war. 2. quarrel, dispute, contention.

പോരാത്ത. adj. 1. Insufficient, wanting. 2. improper, becoming.

പോരായ°മ. s. 1. Insufficiency, deficiency incompetency. 2. disgracefulness 3. vileness. പൊരായ°മ വരുത്തുന്നു, To disgrace, to depress, to despise.

പോരാളി. s. A champion, a brave warrior.

പോരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To fight, to combat. 2. to dispute, to contend.

പോരിമ. s. Strength, power, ability.

പോരുകാരൻ. s. 1. A combatant, a wrestler. 2. a clever, skilful person. 3. a skilful chessplayer.

പോരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. To go, to come, to accompany.

പോരും. ind. 1. Sufficient, enough, abundance. 2. able, adequate, or equal to. 3. prohibition no, not.

പോർ. s 1. War, battle, fight, combat, 2. a quarrel, dispute,contention. 3. enmity. പോർകരുതുന്നു, To prepare for war.

പോക്കº. s. A domestic pig.

പോക്കതക°. s. A double door.

പോക്കളം. s. A field of battle.

പോക്കാൽ. s. The leg from the knee to the ankle.

പോക്കുവിളി s. A challenge to fight, defiance. പോക്കു വിളിക്കുന്നു, To challenge, to defy, to brave, to call to a contest.

പോർമുല. s. A young woman's breast.

പോലും. part. 1. Even, so much as. 2. news, so said. 3. possibly.

പോലെ. postpos. & adv. As, like, so as, like as, even as, as soon as.

പോൽ. ind. A particle of aptote, signifying 1. News, (so said, so reported.) 2. likelihood, (probably, poossibly.)

പോഷകൻ. s. 1. A man who nourishes another. 2. a preserver cherisher

പോഷണം. s. 1. Nourishment, maintenance. 2. preserving, cherishing. 3. increasing.

പോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To nourish, cherish, maintain. 2. to support, preserve, protect. 3. to increase.

പോഷിതം, &c adj. 1. Nourished, maintained. 2. supported, preserved. 3. increased.

പോഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to cherish, to nourish, to feed.

പോഷ്യൻ. s. A person nourished by another. അന്യനാൽ വളർത്തപ്പെട്ടവൻ.

പോഷ്ടാവു°. s. A protector, nourisher. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പോള. s. 1. The eyelid. 2. a clamp. 3. a water plant. 4. the skin or film of a plantain stalk.

പോളത്താളി. s The Asiatic Crinum, 'Crinum Asiaticum'.

പോളം. s. A drug.

പോളി. s. 1. A cake made of wheat flour, jaggory and doll, or pigeon peas. ഭക്ഷ്യവിശേഷം. 2. a stork.

പോറ. s. A fool, a silly person 2. a greedy person, a glutton. 3. greediness, eagerness of appetite.

ഉപാറൽ. s. Scratching.

ഉപാറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To scratch, to tear silghtly.

ഉപോററൽ. s. Nourishing, cherishing, preserving, protecting.

ഉപോററി. s. 1. A class of Brahmans, a 'Potti'. 2. a cherisher, a nourisher, a protector.

ഉപോററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To nourish, to preserve, to protect.

പൗണ്ഡർയ്യം s. A drug, commonly 'Pundariya'. വിരപുണ്ഡരികം.

പൗണ്ഡ്രം. s. 1. A country, one of the divisions of central 'India,' now 'Chandail'. ഒരു രാജ്യം. 2. a sort of sugar-cane, a red variety of the 'Saccharum officinarum'. ഒരുവക കരിമ്പു°.

പൗതവം. s. Measure by weight, weight. കഴഞ്ചുകോൽ മുതലായതു°.

പൗത്രൻ. s. A son's son, a grandson in the male line only. പുത്രന്റെ പുത്രൻ.

പൗത്രി. s. A grand-daughter, either in the male or female line; though generally confined to a son's daughter. മകളുടെ മകൻ.

പൗനർഭവൻ. s. One of the sons or heirs admitted by the old 'Hindu' law; the son of a twice married woman. രണ്ടാമത്തെ ഭാൎയ്യയിലുണ്ടായ പുത്രൻ,

പൗനരുക്ത്യം. s. Repetition, reiteration. പിന്നെയും പിന്നെയും പറക.

പൗരന്മാർ. plu. Citizens, inhabitants. പുരവാസികൾ.

പൗരം. s. A fragrant grass. ചുണ്ടപ്പുൽ.

പൗരസ്ത്യം, &c. adj. Prior, first, initial. മുമ്പിലത്തെതു°.

പൗരാണികൻ. s. 1. The author of ancient history. പുരാണകൎത്താവു°. 2. one well read in the 'Puranas'.

പൗരുഷം. s. 1. The measure of a man, equal to the height to which he reaches with both arms elevated, and the fingers extended. ഒരാളും കയ്യുമുള്ള അളവു°. 2. the property of manhood, virility, manliness. പുരുഷത്വം 3. action, or action incidental to the state of humanity. പുരുഷധൎമ്മം 4 semen virile. 5. strength, power, vigour, bravery. പുരുഷപ്രയത്നം. adj Manly; of or belonging to man.

പൗരുഷി. s. A strong, powerful, vigorous, brave person. പൗരുഷമുള്ളവൻ.

പൗരുഷേയം. adj. Made by, derived from, or relating to man, human, manly, virile, &c.

മനുഷ്യനിൽ നിന്നുണ്ടായ. s. A crowd, a number of men. പുരുഷാരം.

പൗരോഗവൻ. s. A overseer or superintendent of a kitchen. തലപ്പാചകൻ.

പൗരോഹിത്യം. s. Priesthood. പുരോഹിതകൎമ്മം

പൗൎണ്ണമാസം. s. A ceremony performed at the full of the moon by persons maintaining a perpetual fire. പൗൎണ്ണമാസ്യാനന്തരക്രിയ.

പൗൎണ്ണമാസി, പൗൎണ്ണിമ s. The lunar day, on which the moon is full. വെളുത്തവാവു°.

പൗൎണ്ണമാസേഷ്ടി. s. See പൗൎണ്ണമാസം.

പൗലസ്തി s. The sister of RAVANA, 'Surpanacha'. ശൂൎപ്പണഖ.

പൗലസ്ത്യൻ. s. 1. A name of CUBERA. കുബേരൻ. 2. a son of 'Pulastya'. 3. RAVANA the god of Ceylon killed by RAMA.

പൗലോമി. s. The wife of INDRA. ഇന്ദ്രാണി.

പൗവേലം. s. The fœtid Mimosa tree.

പൗഷം. s. The month 'Pausha,' (December-January.)

പൗഷി s. Day of full moon.

പൗഷ്കരം. s. The root of the 'costus speciosus.' പുഷ്കരമൂലം.

പൗഷ്ണ. s The last of the lunar asterisms or mansions. രേവതി.

പൗഷ്പകം s. The oxide of brass, considered as a collyrium. കസുമാഞ്ജനം.

പൗഷ്പം, &c. adj. Made of flowers. പുഷ്പംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു°.

പൗഷ്പികം. s. The honey or nectar of flowers പൂന്തേൻ.

പൗളി. s. See പൊളി.

പ്ലാം. s. SIVA's braided hair. ശിവന്റെ ജട.

പ്യാട. ind. A particle of calling, ho! hola! ഹെ

പ്ര. A sanscrit particle and prefix, implying. 1. Progressive motion, (forth, forward, away far, off, &c.) 2. excess or excellency (very much, exceeding).

പ്രകടം, &c. adj. Displayed, unfolded, manifest, apparent, proclaimed, public, notorious. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To proclasim, to make public, to display, to unfold.

പ്രകടിതം. &c. adj. Opened, evident, apparent, visible, spread out or abroad. വിടരപ്പെട്ടതു°

പ്രകമ്പം, പ്രകമ്പനം. s. 1. Wind, air. കാററ്. 2. violent or excessive motion, great trembiing. മഹാ കമ്പം.

പ്രകമ്പിതമുഖം. s. A slight motion of the head, casued by admiration.

പ്രകരണം. s. 1. An introduction; a prologue, a prelude. 2. poetical fiction, or poem, in which the story and principal persons are wholly imaginary, the term is especially applied to a dramatic poem. കവിതകേട്ട. 3 a chapter or seetion; a book, a place of pausing. അദ്ധ്യായം.

പ്രകരം. s. A heap; a quantity, a multitude. കൂട്ടം.

പ്രകൎഷം. adj. 1. Excellent. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള 2. more, much, exceeding, excessive. അധികം

പ്രകല്പിതം. &c. adj. Ordered, commanded, കല്പിക്കപ്പെട്ടതു.

പ്രകാണ്ഡം. s. 1. The stem of a tree, the part between the roof and the branches. തായ്മരം 2. excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠത. adj. Excellent, happy. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രകാമം. adj. 1. Voluntarilly, willingly. മനസ്സോടെ. 2. satisfactorily. തൃപ്തിയോടെ.

പ്രകാരം. s. 1. Difference. 2. similitude. likeness' resemblance. 3. manner, method, made. adv. According to, conformably with; as, like, like as.

പ്രകാശകൻ. s. An illustrator, expounder, illuuminator. പ്രകാശിക്കുന്നവൻ.

പ്രകാശനം s. Light, splendour, see the following.

പ്രകാശം. s. 1. Light, lustre, splendour, sunshine. 2. expansion, diffusion, manifestation; the word being equally applicable to physical or moral subjects, as the blowing of a flower. diffusion of celebrity publicity of an event, or manifestation of truth.

പ്രകാശസമയം. s. The time of shining or rising.

പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To shine, to glitter; to be splendid, to be manifest.&c.

പ്രകാശിതം,&c adj Enlightened, illumianated illustrated, evident, manifest, apparent, visible.

പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ. s. An illustrator, expounder, illuminator.

പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To enlighten. to illuminate, to illustrate, to make manifest.

പ്രകീൎണ്ണകം & പ്രകീൎണ്ണം. s. A 'Chowr', the tail of the 'Bos grunniens', used as a whisk or fan. ചാമരം. adj. 1. Spread abroad published, promulgated പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതു. 2. expanded, opened. വിടരപ്പെട്ടതു.

പ്രകീൎത്തിതം. adj. Said, declared, explained, revealed, celebrated. പറയപ്പെട്ടതു ചൊല്ലപ്പെട്ടതു.

പ്രകീൎയ്യം. s. The name of a tree ആവിൽവൃക്ഷം. adj. Spread abroad or about diffused. promulgated, expanded, ended. പരക്കപ്പെട്ടതു.

പ്രകുഞ്ചം. s. A palam. പലം.

പ്രകൃതം, &c. adj. 1. Made, completed, accomplished. തികക്കപ്പെട്ടതു. 2. commenced.

പ്രകൃതി. s 1. Nature; in philosophy, the passive or material cause of the world, as opposed to the active or spiritual; and in mythology, a goddess, united to the primeval male, and the genetress of the world. 2. the natural state of any thing. 3. the male or female organs of generation. 4. an uninflected word; the radical form of a word, before the affixes forming cases, &c. are subjoined. 5. a requisite of regal administration, of which seven are enumerated, the king, the minister, an ally. treasure, territory, fortresses and an army; the corporation or companies of citizens, are sometimes added making an eighth class. 6, GOD the Supreme Being. 7. divine power, as liable to be exerted by the operation of the divine will. 8. cause, origin. 9. the five elements collectivly.

പ്രകൃഷ്ടം. s. Chief. principal, pre-eminent. പ്രധാനമായുള്ള.

പ്രകോഷ്ഠം. s. 1. The fore-arm. കൈത്തണ്ട. 2 part of the frame of a door. കട്ടിളക്കാൽ. 3. a cubit. നെടുമുഴം.

പ്രക്രമണം. s. See പ്രക്രമം.

പ്രക്രമം. s. 1. Proceeding, going. പോക്ക. 2. leisure. opportunity, അവസരം. 3. beginning. ആരംഭം.

പ്രക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To proceed, to go. 2. to begin.

പ്രക്രിയ. s. Bearing royal insignia. 2. the derivation of words. ശബ്ദോല്പത്തി.

പ്രക്വണം s. The sound of the 'Vina' or Indian lute. വീണയുടെശബ്ദം

പ്രക്വാണം. s. See the preceding.

പ്രഖ്യാതം. &c. adj. 1. Celebrated, famous, noterious. കീൎത്തിക്കപ്പെട്ടതു. 2. pleased, happy. ആനന്ദമുള്ള.

പ്രഖ്യാതി. s. 1. Publicity, notoriety. കീൎത്തി 2. praise, eulogy. സ്തുതി.

പ്രഗണ്ഡം. s. The upper arm from the elbow to the shoulder. മുഴങ്കൈക്കുമേലടം.

പ്രഗതജാനുകൻ. s. One who is bandy-legged or has the knees far apart. കവകാലൻ.

പ്രഗത്ഭത s. 1. Confidence, readiness, firmness. ധൈൎയ്യം. 2. arrogance, fierceness ക്രൂരത. 3. power, eminence, consequence. ശ്രേഷ്ഠത. 4. perverseness, wilfulness. ഗൎവ്വം.

പ്രഗത്ഭം. &c adj. 1. Bold, confident, audacious, firm ready. ധൈൎയ്യമുള്ള 2 illustrious, eminent. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള 3. strong, able ശക്തിയുള്ള. 4. shameless, impudent. നാണക്കേടുള്ള.

പ്രഗാഢം, &c, adj. 1. Much, excessive അധികം. 2. hard, difficult വിഷമമായുള്ള. 3 hard, firm. കട്ടപ്പമുള്ള, മുറുക്കമുള്ള.

പ്രഗുണം &c. adj Straight, straight in morals. മൎയ്യാദയുള്ള.

പ്രഗുണ്യം. adj. 1. More exceeding. അധികം. 2. excellent ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള

പ്രഗൂഢം. adj. Hidden, concealed, invisible, obscure, secret. രഹസ്യമായുള്ള

പ്രഗെ. ind. Dawn, morning ഉഷസ്സ്.

പ്രഗ്രഹം. s. 1. The string suspending a balance. നിറകോൽചരട്. 2. a rein, a rope or halter for horses or cattle. വായ്കയർ 3. confinement, restriction, restraint. captivity. ബന്ധനം. 4. a ray of light. രശ്മി

പ്രഗ്രാഹം. s. The string of a balance, &c. see the last.

പ്രഗ്രീവം. s 1. A window, lattice or balcony. കിളിവാതിൽ 2. a summer house, a pleasure house. ചെറ്റക്ക. 3. a building on the top of a palace, a painted turret. 4. a wooden balustrade, or fence on the edge of a building. ക്രാതി. 5. a stable. കുതിരലായം. 6. the top of a tree. വൃക്ഷാഗ്രം. 7. an elephant in rut. മദിച്ച ആന.

പ്രഘണം. s. A covered terrace or small portico before the door of a house. പുറന്തിണ്ണ

പ്രഘാണം. s. See the last.

പ്രഘാരം. adj. Oozing out, falling by drops, leaky. ഇറവീഴുന്ന.

പ്രചക്രം. s. An army in motion, or as sometime explained foraging. സൈന്യയിളക്കം.

പ്രചണ്ഡം. &c. adj 1. Intolerable: insupportable. അസഹ്യം. 2. excessively hot, or burning. അത്യുഷ്ണമുള്ള 3. bold, confident, fierce, presuming. ധൈൎയ്യമുള്ള. 4. wrathful, passionate. ക്രൂരതയുള്ള.

പ്രചയം. s. A heap, quantity, number or multitude. കൂമ്പാരം.

പ്രചരണം s. Walking about, going. നടക്കുക.

പ്രചലായിതം. &c. adj Rolling about, tossing, tumbling, as in sleep, ഉരുളുന്ന.

പ്രചാരണം. s. 1. Assenting. അനുവാദം. 2. causing to be done. ചെയ്യിക്കുക.

പ്രചാരം s. Walking about, moving. ചുററും നടക്ക.

പ്രചുരം. &c. adj More, many. വളരെ.

പ്രചെതസ്സ്. s. A name of WARUNA the Hindu, Neptune. വരുണൻ.

പ്രചോദനി. s. A prickly nightshade, 'Solanum jacquini'. കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

പ്രച്ഛദപടം. s A cover, a wrapper, either of a person or thing as a cloak, a veil a sheet, a curtain, &c. മൂടുപുടവ, മറ.

പ്രച്ഛദം. s. A cover, a wrapper. പുതപ്പ്.

പ്രച്ഛന്നം. s. 1. A private door within a house. രഹസ്യവാതിൽ. 2. a lattice, a loop hole. കിളിവാതിൽ adj. Covered, hidden, concealed മറയപ്പെട്ടതു്.

പ്രച്ഛൎദ്ദിക. s. Vomititing, sickness. ഛൎദ്ദി.

പ്രച്ഛാദനം. s. 1. An upper or outer garment. ഉത്തരീയം. 2 covering, concealing. മറവ്.

പ്രച്ഛിന്നം. adj. 1. Divided, parted, portioned, 2 shared, divided equally. 3. cut, separated. severed, scattered, ചിതറപ്പെട്ടതു്.

പ്രജ. s. 1 Progeny, offspring. സന്തതി. 2. people, subjects ജനം.

പ്രജനം. s. 1. The first impregnation of a cow or any other animal. 2. impregnation or pregnancy of cattle. ചന. 3. the rutting season. ജന്തുക്കളുടെ ഉല്പാദനകാലം.

പ്രജവം. s. Great speed. അതിവേഗം.

പ്രജവി. s A runner, a courier, an express. അതിവേഗമുള്ളവൻ.

പ്രജാഗരം. s. Waking. watching. ഉണൎവ്വ്.

പ്രജാത. s. A woman who has borne a child. പെററവൾ.

പ്രജാപതി s. 1 A name of BRAHMA the creator. ബ്രഹ്മാവ്. 2. the name common to divine personages, also termed 'Brahmadicas' first created by him 3 a king, a sovereign. രാജാവ്. 4 one of the names of 'Viswacarma'. വിശ്വകൎമ്മാവ്. 5. a son-in-law. മകളുടെഭൎത്താവ്. 6 a decent name for the 'membrum virile.' പുല്ലിംഗം.

പ്രജാപിണ്ഡം. s. Embryo.

പ്രജാവതി. s. A brothers wife. സഹോദരഭാൎയ്യ.

പ്രജോല്പത്തി. s. The fifth year, in the Hindu cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിലഞ്ചാമത്തു°.

പ്രജ്ഞ. s. 1. Intelligenc understanding, wisdom, sense, cleverness, talent. ബുദ്ധി. 2. a clever or sensible woman. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

പ്രജ്ഞാനം. s. 1. Knowledge, wisdom. ബുദ്ധി. 2. a mark, sign, or token. അടയാളം.

പ്രജ്ഞു. s. One who is bandy-legged, or has the knees far apart. കവകാലൻ.

പ്രജ്വലനം. s. A blaze, blazing. ജ്വലിക്കുക.

പ്രജ്വലിതം adj 1. Blazing, radiant. 2. burnt. ജ്വലിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രഡീനം. s. Flying rapidly, or flying in every direction. വേഗം പറക്കുക.

പ്രണതം, &c. adj. 1. Bending, bowed, stooping, inclined. നമസ്കരിക്കുന്ന. 2. skilful, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

പ്രണതി. s. Salutation, reverence, obeisance, courtesy. നമസ്കാരം.

പ്രണമനം. s Salutation, reverence, obeisance, courtesy. നമസ്കാരം.

പ്രണമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To prostrate one'sself നമസ്കരിക്കുന്നു.

പ്രണയകലഹം. s. Affectionate rebuke or reproof. സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ കലഹം.

പ്രണയനം. s. See the following.

പ്രണയം. s. 1. Affection friendship. സ്നേഹം. 2. acquaintance പരിചയം. 3. asking, begging. യാചന. 4. affectionate solicitation. വാത്സല്യത്തോടെയുള്ള യാചന. 5. trust, confidence. വിശ്വാസം.

പ്രണയിനി. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രണയി. s. A husband, a lover. ഭൎത്താവു°.

പ്രണവം. s. The mystical name of the deity, the syllable 'om'. ഓങ്കാരം. It is the earliest known symbol of the original Hindu system, and expresses a triad in unity.

പ്രണവാത്മകൻ. s. A mystical name of GOD പരബ്രഹ്മമൂൎത്തി.

പ്രണാദം, s. 1. A loud noise, especially expressing approbation or delight, a huzza, a shout. ഉല്ലാസശബ്ദം. 2. a disease of the ear, a noise in the ear from thickening of the membranes, &c. ചെവി ചൂളപാടുന്നതു°.

പ്രണാമം. s. Respectful or reverential salutation, addressed especially to 'Brahmans', or to a deity. നമസ്കാരം.

പ്രണാളി s. An issue from a pond, a drain, a water-course. വെള്ളം ഒഴുകുന്ന ഓകു°.

പ്രണിധാനം. s. 1 Great effort, stress, energy. അതിപ്രയത്നം. 2. profound religious meditation. ധ്യാനം. 3. access, entrance. പ്രവേശനം.

പ്രണിധി. s. 1. A spy, a secret agent or emisary ഒറ്റുകാരൻ. 2. asking, solicitation or request യാചന. 3. agreement, engagement. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രണിപതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To salute, to reverence. നമസ്കരിക്കുന്നു.

പ്രണിപാതം. s. 1. Salutation, reverence, obeisance made by touching the feet. നമസ്കാരം. 2. solicitation. യാചന

പ്രണിഹിതം. adj 1. Delivered, entrusted, consigned. ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. obtained, received, acquired. ലഭിക്കപ്പെട്ടതു°. 3. acknowledged, decided, determined നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു°. 4 placed, deposited. വെക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രണീതം. s. Fire consecrated by prayers or mystical formula. ആധാനാഗ്നി. adj. Dressed (as food) cooked. നല്ലവണ്ണം ചമച്ചതു°.

പ്രണുതം. &c. adj. Praised, celebrated. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രണേയൻ. s. One who is docile, agreeable; വശനായുള്ളവൻ.

പ്രതതി s. 1. Any creeping plant. വള്ളി. 2. spreading, expansion. പരപ്പു°.

പ്രതനം; &c. adj. Old, aged. പുരാതനം.

പ്രതപ്തം. adj. Hot, very warm. തപിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രതൎക്കനം s. Reasoning, discussion, doubt, logic. തൎക്കം, സംശയം

പ്രതൎക്കിതം. adj. Reasoned, discussed, doubtful സംശയിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രതലം s. The open hand with the fingers extended ഒരു കൈ പരത്തുക.

പ്രതാനിനി s 1. A low spreading creeper. പടൎപ്പുള്ള വള്ളി. 2. spreading, expansion. പരപ്പു°.

പ്രതാപം. s I. Majesty, dignity, the high spirit arising from the possession of rank and power. സ്ഥാനംകൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടും ഉള്ള മഹത്വം. 2. heat, warmth. ചൂടു°, 3. valour, prowess വിക്രമം.

പ്രതാപവാൻ. s. A person of dignity or high rank, an eminent person. പ്രതാപമുള്ളവൻ.

പ്രതാപസം. s White or gigantic swallowwort, 'Asclepias gigantea. വെള്ളെരിക്കു°.

പ്രതാപി. s. See പ്രതാപവാൻ.

പ്രതാരണം. s Fraud. deceit, cheating, overreaching, trick. വഞ്ചന.

പ്രതാരിതം, &c. adj. Cheated, deceived, tricked വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.

പ്രതി. A Sancrit particle and prefix implying, 1. Substitution (instead, in lieu) 2. several. in order, (severally, each by each) 3, direction, designation, (to, towards, upon.) 4. belonging to, (as a part, or portion.) 5 exchange, return, equivalent, (again, back again.) 6. likeness, (like, equal) 7 a little, &c. s. Any thing substituted for another: a copy. adj. Each, every.

പ്രതി. s. A defendant, an opponent.

പ്രതികടം. s. Contrariety, opposition, perverseness, adversity, adj Contrary, opposite, adverse, perverse. പ്രതികടം പറയുന്നു, To speak against, to oppose.

പ്രതികൎമ്മം. s. Dress, decoration, personal embellishment. അലങ്കാരം.

പ്രതികാരം. s. 1. Revenge, retaliation. 2. a remedy, an antidote. 3. a return of offices either good or bad.

പ്രതികൂലത. s. Contrariety, opposition, perverseness.

പ്രതികൂലം. s. Contrariety, opposition, perverseness, adversity. adj Contrary, cross-grained, adverse, reverse, inverted.

പ്രതികൃതി. s. 1. An effigy; figure; image, picture, reflection, or shadow. പ്രതിശരീരം. 2. retaliation, return, revenge. പ്രതികാരം

പ്രതിക്കാരൻ. s. A defendant, an opponent

പ്രതിക്രിയ. s, 1. Revenge, retaliation. a return of offices either good or bad. 2. a remedy, an antidote. പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നു, 1. To revenge, to retaliate. 2. to remedy.

പ്രതിഗ്രഹണം. s. Acceptance, assent. സ്വീകാരം.

പ്രതിഗ്രഹം. s. 1. The reserve of an army, a detachment posted with the general four hundred yards in the rear of the line. പിൻപട. 2. acceptance, assent. സ്വീകാരം 3 a proper donation to 'Brahmans'; whatever is a fit present to a 'Brahman' at suitable periods. ദാനം. 4. the acceptance of such. gift. മേടിക്കുക.

പ്രതിഗ്രാഹം. s. A spitting pot. കോളാമ്പി.

പ്രതിഘം. s. 1. Anger, wrath, rage. ക്രോധം. 2. mutual beating, combat, fighting. അന്യോന്യയുദ്ധം.

പ്രതിഘാതനം: s. Killing slaughter. വധം.

പ്രതിച്ഛന്ദം. s. A reflected image, any image, a picture, a statue. പ്രതിബിംബം.

പ്രതിച്ഛായ. s. 1. An image, a statue, a bas relief, a picture. ഒരുചിത്രം. 2. a reflected image, a shade, a shadow.

പ്രതിജാഗരം. s. Attention, watchfulness. സൂക്ഷണം.

പ്രതിജിഹ്വ s The uvala, or soft palate. അണ്ണാക്ക്.

പ്രതിജ്ഞ. s. 1. Promise. assent, engagement, agreement. ശപഥവാക്ക് 2 admission, acknowledgement. 3. determination, resolution, a vow. പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു 1. To promise, consent. 2. to vow to determine.

പ്രതിജ്ഞാതം. adj Promised, greed, vowed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

പ്രതിജ്ഞാനം. s. Promise, agreement, assent. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രതിജ്ഞാപത്രകം. s. A bond, a written agreement or contract. ഉടമ്പടിച്ചീട്ട്.

പ്രതിജ്ഞയൻ. s. The reciter or pronouncer of a panegyric, the proclaimer of rank and titles, a herald, a bard, a panegyrist.

പ്രതിദാനം. s. 1, The return or re-delivery of a deposit. തിരിച്ചുകൊടുക്കുക. 2. barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

പ്രതിദാരണം. s, War, battle. യുദ്ധം.

പ്രതിദിനം adv Day by day, every day, daily. ദിവസംപ്രതി.

പ്രതിദേയം. s. A pledge, a pawn പണയം.

പ്രതിധ്വനി. s. An echo. a reiterated or repeated sound മാറൊലി.

പ്രതിധ്വാനം s. An echo, a reiterated or repeated, sound. മാറൊലി.

പ്രതിനവം adj. New, young, fresh, recent. പുതുതായ,

പ്രതിനിധി s. 1. A resemblance of a real form. an image of a stature, a picture &c. പ്രതിബിംബം 2. a surety, a pledge. പണയം.

പ്രതിപത്. s. 1. The first lunar day of either lunar fortnight. പ്രതിപദം 2. understanding, intellect, comprehension. ബുദ്ധി.

പ്രതിപത്തി. s. 1. Fame, repution. കീൎത്തി. 2 gaining, getting, obtaining. acquirement സമ്പാദ്യം 3. action, worldliness as opposed to religious contemplation. പ്രവൃത്തികൎമ്മം 4 arrogance audacity, confidence. ധീരത. 5. knowledge, determination. ascertainment. അറിവ്. 6. elevation, exaltation. acqairement of rark or dignitiy. ഉയൎച്ച. 7. acknowledgement, assent, admission. സമ്മതം.

പ്രതിപദം. s. The first day of either lunar fortnight. See പ്രതിപത്. adv. 1. Frequently, repetedly, oftentimes.

പ്രതിപന്നം. adj 1. Known, understood, ascertained, determined. അറിയപ്പെട്ടത്. 2. promised, engaged assented to, accepted. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 3. overcome, conquered, subdued. ജയിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രതിപക്ഷം. s. 1. Enmity. ശത്രുത. 2. defence. പ്രതിവാദം.

പ്രതിപക്ഷി. 1. An enemy. ശത്രു 2. a respondent, an opponent. 3 a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രതിപാദനം. s Gift, donation. ദാനം. 2 ascertaining, determinig, rendering clear and intelligible. അറിയിക്കുക 3. action, worldly conduct or interest. പ്രവൃത്തികൎമ്മം

പ്രതിപാദിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To ascertain, to determine. 2. to accept, to receive

പ്രതിപ്രിയം. s. A return of good offices, recompense of good for good, remuneration. പ്രത്യുപകാരം.

പ്രതിഫലം. s. 1. Reflection of a mirror പ്രതിബിംബം. 2. reward, recompense,

പ്രതിഫലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To reflect back a figure, &c. പ്രതിബിംബിക്കുന്നു.

പ്രതിഫലിതം. adj. Shadowed, represented, reflected back. പ്രതിബിംബിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രതിബദ്ധം. &c. adj 1. Disappointed, thwarted, crossed, vexed 2. obstructed; opposed, prevented. വിരോധിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രതിബന്ധകം. s. A branch, a shoot. adj Impeding, obstructing. an obstructor opposer. തടുക്കുന്നത് തടുക്കുന്നവൻ.

പ്രതിബന്ധം. s. 1. An impediment, obstacle, hindrance. തടവ്. 2. constraint. നിൎബന്ധം.

പ്രതിബലം. adj. Powerful, able, adequate.

പ്രതിബിംബം. s. 1. Reflection of a mirror. 2. resemblance or counterpart of real forms; as a picture, an image, a shadow, &c. ഛായ നിഴൽ.

പ്രതിബിംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reflect back, as in a mirror, &c. നിഴലിക്കുന്നു.

പ്രതിബിംബിതം. adj. Resembled, reflected back.

പ്രതിഭ. s. Understanding, intellect. ബുദ്ധി. 2. light, splendour. ശോഭ. 3. audacity, boldness, confidence. ധീരത.

പ്രതിഭയം. s. Fearfulness. f ar. ഭയങ്കരം. adj. Formidable, fearful. ഭയങ്കരമായുള്ള.

പ്രതിഭാനാന്വിതം. &c. adj. Confident, bold, audacious. ധൈൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിഭാമുഖം. adj. Confident, bold. ധൈൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിഭായുക്തൻ. s. A confident, bold, audacious person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

പ്രതിഭു. s. 1. A surety. പ്രതിനിധി. 2 the keeper of a gambling house. ചൂതുകളിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പ്രതിഭൂതം. adj Like, resembling. തുല്യം.

പ്രതിമ. s Likeness, resemblance, a picture, image or figure പ്രതിശരീരം.

പ്രതിമാനം. s 1. Resemblance, an image, a picture. പ്രതിമ. 2. the part of an elephant's head between the tusks.

പ്രതിമുക്തൻ. s. One who is clothed, armed, accoutred. കവചമിട്ടവൻ.

പ്രതിമയം, s. See പ്രതിമാനം.

പ്രതിയത്നം. s. 1. Desire, wish. ആഗ്രഹം. 2. taking prisoner, taking captive. അടിമപ്പെടുത്തുക. 3. comprehension. അറിവ്. 4. retaliation, recrimination, revenge. പ്രതികാരം. 5. acting well or properly. 6. acquiring a new virtue or accomplishment. 7. making perfect or complete. പൂൎത്തിയാക്കുക. adj. Active, vigorous, diligent, making effort or exertion താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിയാതനം. s Resemblance of real form, a picture, a statue, &c പ്രതിശരീരം.

പ്രതിയാനം. s. Return. തിരിച്ചുവരവ്.

പ്രതിയോഗം. s. Opposition, enmity. വൈരം.

പ്രതിയോഗി. s. 1 An opponent, an adversary, an enemy. വൈരി. 2. a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രതിരംഭം. s. Hindrance, impediment. തടവ്.

പ്രതിരൂപം. s. An image, a picture, the counterpart of any real form. പ്രതിബിംബം.

പ്രതിരോധം s. Theft, robbery. കളവ്. 2. obstacle, impediment തടവ്.

പ്രതിരോധി. s. 1. A thief a robber. കള്ളൻ. 2. an opponent. വിരോധി.

പ്രതിലോമൻ s. One who is low, or born in the inverse order of castes; that is, one whose father is of a low caste, and his mother of a high one.

പ്രതിലോമം, &c. adj 1. Left, not right. 2. reverse, inverted, contrary to the natural course or order, against the hair or grain. വിപരീതം. 3. low, vile, base, deprived.

പ്രതിവചനം. s. An answer, a reply, a rejoinder. ഉത്തരം.

പ്രതിവാക്ക°. s. An answer, a reply. ഉത്തരം.

പ്രതിവാക്യം. s. An answer, a reply adj Answerable, admitting, or requiring an answer. ഉത്തരം.

പ്രതിവാണി. s. An answer. ഉത്തരം.

പ്രതിവാദനം. s. Answering, responding, replying, defence.

പ്രതിവാദം s. Response, reply, rejoinder, defence, contention, dispute.

പ്രതിവാദി. s. A defendant; a respondent, a person sued at law.

പ്രതിവാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To contend, to dispute. 2. to answer, to reply.

പ്രതിവാസരം. s. Day by day. adv. Daily, every day ദിവസം തോറും.

പ്രതിവാസി. s. A neighbour, neighbouring. സമീപസ്ഥൻ.

പ്രതിവിദ്ധം. &c. adj 1. Pierced perforated. തുളെക്കപ്പെട്ട. 2. split പിളർക്കപ്പെട്ട. 3. opposed, impeded. വിലക്കപ്പെട്ട. 4. beaten, whipped. അടിക്കപ്പെട്ട

പ്രതിവിധി. s. 1. Penance. 2. atonement, remedy. 3. physical treatment or practice, cure.

പ്രതിവിംബം. s. See പ്രതിബിംബം.

പ്രതിവിരോധം. s. Perverseness, contrariety.

പ്രതിവിഷ. s. A plant, 'atis (Betula.)' അതിവിടയം.

പ്രതിവേശം. s The residence of a neighbour, a neighbouring house. അയൽപക്കം.

പ്രതിവേശി. s. A neighbour. അയല്പക്കാരൻ.

പ്രതിശാന്തി. s. 1. Atonement, expiation. 2. means, expedient. 3. remedying, administering medicine.

പ്രതിശാസനം. s. Sending a servant on a message. ordering or dispatching an inferior after calling him to attend കല്പിച്ചയക്കുക.

പ്രതിശിഷ്ടം, &c. adj. 1. Celebrated, famous. കീൎത്തിപെട്ട. 2. sent, ordered, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിശ്യ. s. Catarrh. മൂക്കുവാല°ച.

പ്രതിശ്യായം. s. Catarrh, cold. മൂക്കുവാല°ച.

പ്രതിശ്രയം s 1. An assembly. സഭ. 2. a place of sacrifice. യാഗശാല. 3. a house, a dwelling. ഭവനം. 4. an asylum, a place of refuge. ആശ്രയസ്ഥാനം.

പ്രതിശ്രവം. s. A promise, assent. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രതിശ്രുതം, &c. adj Promised, assented, agreed, accepted. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട.

പ്രതിശ്രുത. s. Echo, repeated or reiterated sound. മാറൊലി.

പ്രതിഷിദ്ധം, &c. adj. Forbidden, prohibited. വിലക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിഷേധം. s. Prohibition, forbidding, exception, contradiction. വിലക്ക°, വിരോധം.

പ്രതിഷ്ടംഭം. s. Obstacle, impediment, opposition, തടവ്, വിരോധം.

പ്രതിഷ്ഠ. s. 1. Fame. Celebrity. ശ്രുതി. 2. Consecration. 3. the accomplishment of a religious ceremony or any set of rites, especially instituted for the attainment of supernatural and magical powers. 4 endowment. 5 staying, standing, fixation. 6. accomplishment, completion in general.

പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To consecrate, &c പ്രതിഷ്ഠകഴിക്കുന്നു.

പ്രതിഷ്ഠിതം. &c, adj. 1. Famous, celebrated. 2. consecrated 3. completed, finished 4. endowed. portioned. 5. established in life, married, &c.

പ്രതിസരൻ. s. A servant, a dependant. ആശ്രിതൻ.

പ്രതിസരസൂത്രം. s. A string worn round the hand, at nuptials, &c.

പ്രതിസരം. s. 1. The rear of an army. പിമ്പട. 2 a garland, a wreath. മാല. 3. a bracelet. കൈവള. 4. a string worn round the hand, at nuptials, &c. കാപ്പ°. 5. day-break, morning. പുലർകാലം.

പ്രതിസൎഗ്ഗം. s. 1. A portion of a 'Purana' which treats of the destruction and renovation of the world, an intervening story. 2. secondary creation,

പ്രതിസവ്യം. adj. 1. Left, (not right.) ഇടത്തു°. 2. reverse, inverted.

പ്രതിസീര. s. An outer tent; a screen or wall of cloth. തിര, മറ.

പ്രതിസൂൎയ്യകം. s. A lizard; a chamelion. ഗൗളി.

പ്രതിസ്വരം. s. An echo, a returned or reiterated sound. മാറൊലി.

പ്രതിസ്പൎദ്ധ. s. Emulation, rivalry, the wish or effort to excel or overcome സ്പൎദ്ധ.

പ്രതിഹതൻ. s. 1. One who is disappointed. അഭിപ്രായഭംഗം വന്നവൻ. 2. opposed, obstructed, 3. fallen, overthrown.

പ്രതിഹതം. s. Disappointment, failure. അഭിപ്രായഭംഗം. adj. 1. Disappointed. 2. opposed, obstructed, overthrown.

പ്രതിഹാരകൻ. s. A juggler. മന്ത്രവാദി.

പ്രതിഹാരം. s. A door, a gate. വാതിൽ.

പ്രതിഹാരി. s. 1. A doorkeeper. a porter. വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ. 2. A juggler. മന്ത്രവാദി.

പ്രതിഹാസം. s. The sweet scented oleander. 'Neruim odorum' കണവീരം.

പ്രതിക്ഷണം. ind. Momentarily, every moment. വേഗം വേഗം.

പ്രതിക്ഷയൻ s. A guard, an attendant. കാവൽക്കാരൻ.

പ്രതിക്ഷിപ്തം, &c adj. 1. Dismissed, rejected, turned out കളയപ്പെട്ട. 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട. 3. opposed, repelled, resisted. വിരോധിക്കപ്പെട്ട. 4. Calumniated, falsely accussd. അപവാദപ്പെട്ട.

പ്രതീകം. s. 1. A limb, a member. അവയവം. 2. a part, a portion. ഓഹരി adj. Contrary, adverse. വിരോധമായുള്ള, പ്രതികൂലം. 3 inverted, reversed, against the natural order or state.

പ്രതീകാരം. s. 1. Revenge, retaliation, vengeance. പകരംവീഴ്ച. 2. remedying, administering medicine. പ്രതിശാന്തി.

പ്രതീകാശ, &c. adj. In composition (Like,) resembling. തുല്യം.

പ്രതീചി. s. The west quarter. പടിഞ്ഞാറ°.

പ്രതീചീനം, &c. adj 1. West western. പടിഞ്ഞാറുള്ള 2. new, fresh. പുതിയ.

പ്രതീതം, &c. adj. 1. Famous, celebrated, renowned പ്രസിദ്ധം 2. known. അറിയപ്പെട്ട. 3. glad, delighted. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട. 4 respectful. വണക്കമുള്ള. 5 past, gone. പോയ.

പ്രതീതി. s. 1. knowledge, understanding. ബുദ്ധി. 2. fame, notoriety. ശ്രുതി.

പ്രതീപദർശിനി. s. A woman. സ്ത്രീ.

പ്രതീപം, &c. adj. Turned away, having the face averted backwards; following an order or course the reverse of what is natural; against the grain or steam. ചിന്തിരിഞ്ഞതു°.

പ്രതീരം. s. A shore, a bank കര, തീരം.

പ്രതിവേശം. s. A neighbouring residence, a neighbourhood. സമീപം, അയൽപക്കം.

പ്രതീഹാരം. s. A door. വാതിൽ.

പ്രതീഹാരി. s. (Mas. & fem) A door keeper, a porter, a warder. വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ.

പ്രതീക്ഷ്യം, &c. adj. Venerable, respectable. പൂജ്യം

പ്രതോളി. s. A high street; the principal road through a town or village. തെരുവു°.

പ്രത്നം adj Old, ancient. പണ്ടത്തെ.

പ്രത്യക്ക°. adj. 1. Subsequent, behind, following in time or place. പിന്നത്തെ. 2. western. പടിഞ്ഞാറെ

പ്രത്യക്°ശ്രേണി. s. 1. A flower, commonly 'Danti' നാഗദന്തി. 3. a plant, 'Salvinia cucullata.' എലിച്ചെവിയൻ.

പ്രത്യക്°പൎണ്ണി s. A plant, 'Achyranthes aspera'. വലിയകടലാടി.

പ്രത്യഗ്രം, &c. adj. New, recent, fresh. നൂതനം.

പ്രത്യംഗം s. An organ, of perception. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നു°.

പ്രത്യങ്°മുഖം, &c. adj. Having the face turned backwards or away. പിന്തിരിഞ്ഞമുഖം.

പ്രത്യന്തം. s. The country of the 'Mlechehhas' or savages. മ്ലേഛരാജ്യം.

പ്രത്യഭിയോഗം s. A counter plaint, or charge, an accusation brought against the accuser or plaintiff വാദിയുടെ പേരിൽ പ്രതിവാദി ബോധിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടം.

പ്രത്യയം. s. 1. Knowledge, apprehension. ജ്ഞാനം. 2. trust, faith, belief, confidence. വിശ്വാസം. 3. oath, ordeal. ശപഥം. 4 cauuse, motive. കാരണം. 5. usage, custom, practice. ആചാരം. 6 fame; celebrity. ശ്രുതി. 7 certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. 8. an affix to roots and words forming derivatives and inflections. 9 a dependant, a subject. ആധീനം. 10. instrument, means of agency, a help-mate or associate, applicable either to persons or things. യന്ത്രം

പ്രത്യയിതം, &c adj. Trusted, confidential. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യരം. s. The fifth star after the one under which a person is born ജന്മനക്ഷത്രത്തിന്റെ അഞ്ചാം നക്ഷത്രം.

പ്രത്യൎത്ഥം. s. A reply, an answer, a counter representation. പ്രത്യുത്തരം.

പ്രത്യൎത്ഥി. s. 1. An enemy. ശത്രു. 2. in law, a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രത്യൎപ്പണം. s. The return or re-delivery of a deposit. തിരിച്ചുകൊടുക്കുക.

പ്രത്യൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To return or redeliver a deposit.

പ്രത്യർപ്പിതം, &c. adj. Returned, restored, re-delivered. തിരിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യവസിതം, &c. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രത്യവായം. s. 1. Separation. വേർപാട്. 2. an impropriety, a fault, sin, harm, injury. കാരം.

പ്രത്യസ്ത്രം s. An opposing arrow.

പ്രത്യഹം. ind 1. In the morning രാവിലെ. 2. day by day, every day. പകൽതോറും.

പ്രത്യക്ഷത. s. Appearance, manifestation.

പ്രത്യക്ഷം, &c. adj. Perceptible, perceived, present, as cognizable by any of the organs of sense. കാണാകുന്നത്.

പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make appear or make manifest, to be apparent.

പ്രത്യാഖ്യാതം, &c. adj. 1. Removed set aside. നീക്കപ്പെട്ട. 2. informed, apprized. അറിയിക്കപ്പെട്ട 3. discouraged, prohibited, forbidden വിരോധിക്കപ്പെട്ട. 4 denied, refused. നിഷേധിക്കപ്പെട്ട 5. celebrated, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട.

പ്രത്യാഖ്യാനം. s. 1. Rejection, refutation, disallowance, disregard. വിലക്കപ്പെട്ട. 2. denial, refusal. നിഷേധം.

പ്രത്യാഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To deny, to refute, disallow, or disregard. നിഷേധിക്കുന്നു.

പ്രത്യാഗമം. s. Return, returning. തിരിച്ചുവരവ്.

പ്രത്യാദിഷ്ടം, &c. adj See പ്രത്യാഖ്യാതം.

പ്രത്യാദേശം s 1. Rejection, disallowance. വിലക്കുക, നിരാകരിക്കുക 2. information, apprizing, informing. അറിയിക്കുക. 3. warning, cautioning. 4. refusal, denial. നിഷേധം.

പ്രത്യാലീഢം. s. An attitude in shooting. the left foot advanced and the right retracted. എയ്വുകാരുടെ നില.

പ്രത്യാശ. s. Trust, confidence. വിശ്വാസം

പ്രത്യാസക്തി. s. Necessity, urgency. അത്യാവശ്യം.

പ്രത്യാസത്തി. s. Proximity, contiguity. സമീപം

പ്രത്യാസന്നം. &c. adj. Near, proximate, contiguous. സമീപമായുള്ള.

പ്രത്യാസാരം. s. 1. The rear of an army. പിമ്പട. 2. a form of array. അണിഭേദം.

പ്രത്യാഹാരം. s. 1. Abstraction, insensibility, restraining the organs, so as to be indifferent to disagreeable or agreeable excitement. അഷ്ടാംഗയോഗം. 2. abridgement, compendium. സമഷ്ടി.

പ്രത്യുക്തി. s. Answer, reply. തക്കഉത്തരം.

പ്രത്യുൽക്രമം. s. Act or effort tending to a main object. പ്രേരണം.

പ്രത്യുത്തരം. s. An answer, a rejoinder, a reply to an answer. പ്രത്യുത്തരം പറയുന്നു, To answer, to reply.

പ്രത്യുത്ഥാനം. s. Polite reception of a visitor, rising to receive him, &c. ഒരുത്തൻ വരുമ്പോളുള്ള ആചാരം. പ്രത്യുത്ഥാനം ചെയ്യുന്നു, To receive a visitor politely, to rise to receive him &c. ആചാരത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

പ്രത്യുൽപന്നമതം. s. Presence of mind. മനോധൈര്യം.

പ്രത്യുൽപന്നമതി. adj 1. Having presence of mind, wise for the time ധൈര്യബുദ്ധിയുള്ള. 2. confident, bold, arrogant. ഉണർച്ച്ബുദ്ധിയുള്ള.

പ്രത്യുൽപന്നം. adj. 1. Ready, prompt. ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന 2. re produced, regenerated.

പ്രത്യുദ്ഗമനീയം. s. A pair of bleached cloths, or the upper and lower garments, as worn at meals and sacrifices, &c. ഉത്തരീയം. adj. 1. To be placed near, upon or before. സമീപസ്ഥിതം 2 to be worshipped or reverenced. പൂജനീയം.

പ്രത്യുദ്ഗമനം. s. Going forth or out, going to meet any one, &c എതിരേററു ചെല്ലുക.

പ്രത്യുപകാരം. s A return of good offices; recompense of good for good, remuneration, gratitude.

പ്രത്യുപകാരംചെയ്യുന്നു, To remunerate, to recompense good for good

പ്രത്യുപകാരി. s. One who recompenses a good office. പ്രത്യുപകാരംചെയ്യുന്നവൻ.

പ്രത്യൂഷസ്സ്. s Morning, dawn, day-break. പ്രഭാതകാലം

പ്രത്യൂഷം. s. Morning, dawn. day-break. പ്രഭാതം.

പ്രത്യൂഹം. s. Obstacle, impediment, hindrance തടവ്, വിഘ്നം.

പ്രത്യേകം adj. 1. Separate, distinct. വെവ്വേറെ. 2. own, personal സ്വന്തം. 3. solitary. 4. other. പ്രത്യേകമായി. Separately, in private, alone, solitarily.

പ്രഥ. s. Fame, celebrity. കീൎത്തി.

പ്രധനം. s War, battle യുദ്ധം.

പ്രഥമൻ. s. A kind of pottage.

പ്രഥമം. &c, adj. 1. First; prior, initial. മുമ്പുള്ള, ആദ്യമുള്ള. 2. chief, principal. പ്രഥമ പുരുഷൻ, In grammar, the third person.

പ്രഥമവയസ്സ്. s. Childhood. ശിശുത്വം.

പ്രഥമാശ്രമി. s. A religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

പ്രഥിതം. &c. adj. 1. Famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള. 2. made known, declared.

പ്രഥിമ. s Greatness, magnitude. മഹത്വം.

പ്രദത്തം adj. Given, bestowed, conferred. കൊടുക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രദൻ. s. A giver, a bestower. കൊടുക്കുന്നവൻ.

പ്രദരം. s. 1. Splitting, rending, tearing. പിളൎപ്പ്. 2. fracture, breaking. ഉടവ്. 3 a disease of women, 'Mœnorrhagia. സ്ത്രീകളുടെ രക്തവാൎച്ച. 4. an arrow. അമ്പ്.

പ്രദക്ഷിണം. s. Religious circumambulation by keeping the right side towards the person or object circumambulated. പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കുന്നു, To perform circumambulation.

പ്രദാക. s. See പൃദാകു.

പ്രദാതാവ്. s. A giver, a donor. കൊടുക്കുന്നവൻ.

പ്രദാനം. s. Gift, donation. ദാനം, പ്രദാനംചെയ്യുന്നു, To give, to grant, to confer.

പ്രദീപനം. s. A sort of mineral poison of a red colour, and caustic operation. ഒരുവക വിഷം,

പ്രദീപം. s. A lamp. വിളക്ക്.

പ്രദീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To shine forth, ശോഭിക്കുന്നു,

പ്രദീപ്തം. adj. Shining, lighted up. ശോഭിതം.

പ്രദേയം. adj. To be given or bestowed. കൊടുക്കേണ്ടുന്ന.

പ്രദേശനം. s. A gift, a present, a bribe or offering, any thing given to the gods. superiors, or friends, &c. സമ്മാനം, കാഴ്ച.

പ്രദേശം. s. A place in general; a country; a district. a climate, &c.

പ്രദേശിനി. s. The forefinger. ചൂണ്ടോന്നിവിരൽ.

പ്രദോഷം. s. Evening, the first part of the night. സന്ധ്യാസമയം.

പ്രദ്യുമ്നൻ. s. 'Cama,' the 'Hindu Cupid.' കാമൻ.

പ്രദ്യോതനൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

പ്രദ്രാവം. s. Flight, retreat, running away. ഓട്ടം.

പ്രധാനഗ്രഹം. s. A primary planet.

പ്രധാനൻ. s. See പ്രധാനി.

പ്രധാനം s. 1. Nature, the natural state of any thing or the cause of the material world. പ്രകൃതി 2. the Supreme God പരമാത്മാവ്. 3. intellect. understanding. ജ്ഞാനം. 4. the chief principal, prime, or most eminent thing, excellency. ശ്രേഷ്ഠം. adj. Chief, principal, superior, most eminent, noble.

പ്രധാനി. s. A king's minister, a prime or chief minister, a noble, a courtier, a head man. മുമ്പൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ.

പ്രധി. s. The circumference of a wheel. ഉരുളിന്റെ വട്ടം.

പ്രധ്വംസനം. s. Destruction. destroying നശിപ്പിക്ക.

പ്രധ്വംസാഭാവം. s. The nonentity of that state which is subsequent to its existence; annihilation. അഭാവം.

പ്രനാളം. s. A water course, a sluice; a canal a drain. തോട്, ചാൽ.

പ്രപഞ്ചം. s. The world, or universe. ഇഹലോകം. 2. expanse, extent, extension. പരപ്പ്. 3. copiousnss, prolixity in style or composition. വാഗ്വിസ്താരം. 4. abundance, quantity. 5. illusion, delusion, trick; മായ. 6. an army. സൈന്യം.

പ്രപഞ്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To declare fully, to explain. 2. to extend, to enlarge.

പ്രപദം. s. The point of the foot. the tip of the toes. പാദാഗ്രം.

പ്രപന്നം. adj. 1. Obtained, gained, received, procured പ്രാപിക്കപ്പെട്ട. 2. fixed, placed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട 3. proper, right. യോഗ്യം.

പ്രപ. s. A place where water is distributed, a place of refreshment. തണ്ണീർപ്പന്തൽ.

പ്രപാതം. s. 1. A precipice, a cliff. ചെരിതടം. 2. a cascade, a water fall. അരിവി. 3. a bank a shore. തീരം.

പ്രപാഥം. s. A road. വഴി.

പ്രപിതാമഹൻ. s. A paternal great grandfather. മുതുമുത്തച്ഛൻ.

പ്രപിതാമഹി. s. A paternal great grandmother മുതുമുത്തച്ഛി.

പ്രപീഡനം s. Torture, tormenting, inflicting pain. പീഡനം.

പ്രപുന്നാടം. s. A tree, 'Cassia tora.' തകര.

പ്രപൗണ്ഡരീകം. s. A small herbaceous plant, used in medicine and as a perfume, commonly 'Punderya'; in medicine it forms the

basis of applications to ulcers and bad eyes. വിരപുണ്ഡരീകം.

പ്രഫുല്ത്തു്. adj. Blown. വിടരപ്പെട്ട.

പ്രഫുല്ലം. adj. Blown, as a flower. വിടരപ്പെട്ടതു്.

പ്രബന്ധകല്പന. s. A feigned story, whether founded on fact or not. കവിതാ കഥ.

പ്രബന്ധം. s. A connected discussion or narrative, an historical collection. കവിയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കഥ.

പ്രബർഹം, &c adj. Chief, principal, superior. പ്രധാനമായുള്ള

പ്രബലത. s. 1. Strength, power. 2. greatness, illustriousness.

പ്രബലൻ. s. 1. A strong, powerful man. 2. an illustrious, celebrated person. 3. wealthy.

പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. 1. To make publicly known, to celebrate or make illustrious. 2. to extend, to augment.

പ്രബലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To increase, to improve, to become great or powerful, to prevail.

പ്രബലം. adj. 1. Strong, powerful. 2. illustrious.

പ്രബലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To become strong, great or renowned.

പ്രബുദ്ധിമാൻ. s. A man of superior intelligence; a sage.

പ്രബോധനം s. 1. Reviving the fragrance of a perfume, which has lost its scent. വാസ കെട്ടുക. 2. awakening, arousing, exciting, reviving. ഉണൎത്തൽ.

പ്രബോധം. s. 1. Vigilance, wakefulness, active or vigilant state of being. ഉണൎച്ച. 2. intellect, understanding. ബുദ്ധി. 3. knowledge, wisdom. അറിവു്.

പ്രഭ. s. Light, radiance, splendour ശോഭ.

പ്രഭഞ്ജനൻ s. Air or wind. വായു.

പ്രഭവ. s. The first year in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതു്.

പ്രഭവം. s. 1. Generative cause, the basis or root of being or existence. ഉത്ഭവം. 2. the operative cause, or immediate origin of being as the father or mother, &c. ഉത്ഭവകാരണം 3. the place of receiving existence, taking its rise or where an object is first perceived. ഉത്ഭവസ്ഥലം. 4. birth, production. ജനനം. 5. the basis or origin of water, i.e. light. വെള്ളത്തിന്റെ ഉത്ഭവം 6. strength, superiority, power. ശക്തി.

പ്രഭവിഷ്ണു. s. Consequence, importance, power, authority, supremacy. പ്രധാനത.

പ്രഭാകരൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2 fire അഗ്നി 3. the moon. ചന്ദ്രൻ. 4. the ocean. സമുദ്രം. 5. the name of a sage who wrote the book. പ്രഭാകരം.

പ്രഭാകീടം. s. A fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങു്.

പ്രഭാതകാലം. s. Morning, dawn, day-break. ഉദയസമയം.

പ്രഭാതം. s. Morning, the dawn, day-break. ഉഷസ്സു്.

പ്രഭാവം. s. 1. Majesty, dignity, magnanimity, high spirit. പ്രതാപം. 2. power, strength energy. ശക്തി.

പ്രഭാസം. s. A place of pilgrimage in the west of 'India'. തീൎത്ഥസ്ഥലം.

പ്രഭിന്നം. s. A furious elephant, one in rut or from whose temples the juice is exuding. മദംപെട്ട ആന.

പ്രഭു. s, A prince, lord, a nobleman, a master, a ruler, a governor. അധിപൻ, കൎത്താവു്

പ്രഭുത. s. See the following.

പ്രഭുത്വം. s. Greatness, power, dominion, supremacy, lordship, sovereignty, rule, government. കൎത്തൃത്വം.

പ്രഭുശക്തി. s. Princely dignity or power. പ്രധാനശക്തി.

പ്രഭൂതം, adj. 1. Much, many, വളരെ. 2. been, become, produced. ഉണ്ടായതു്.

പ്രഭൃതി. s 1. Manner, kind. വിധം. 2. etcetera. others (in composition.) മുതലായി, ഇത്യാദി.

പ്രഭേദനം. s. Dividing, separating, literally or figuratively as tearing, breaking, specifying, discriminating. വിഭാഗിക്കുക.

പ്രഭ്രഷ്ടകം. s. A chaplet of flowers, suspended from the middle lock of hair. കുടുമയിൽ കെട്ടിയ മാല.

പ്രമത്തൻ. s. One who is mad, intoxicated, figuratively with passion and literally with liquor മദിച്ചവൻ.

പ്രമഥനം. s. Killing, slaughter. വധം.

പ്രമഥൻ. s. An attendant on SIVA. ശിവന്റെ പാരിഷദൻ.

പ്രമഥാധിപൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

പ്രമദം. s. Joy, pleasure, delight, rapture. അതിസന്തോഷം.

പ്രമദവനം. s. A royal pleasure ground, attached to the seraglio. രാജസ്ത്രീകളുടെ പൂങ്കാവു്.

പ്രമദ. s. A proud woman. അഹങ്കാരമുള്ള സ്ത്രീ.

പ്രമദാവനം. s. A royal garden or pleasure ground, attached especially to the private apartments of the palace. ഉപവനം.

പ്രമനസ്സ്. adj. Joyful, cheerful, happy. സന്തോഷശീലം.

പ്രമയം. s. Killing, slaughter. വധം.

പ്രമാ. s. 1. True knowledge. പരമാൎത്ഥജ്ഞാനം. 2. consciousness, perception. ആത്മജ്ഞാനം.

പ്രമാണക്കാർ. s. plu. The chief or head people of a town, place, or neighbourhood.

പ്രമാണം. s. 1. Cause motive. ഹേതു. 2. limit. അതൃത്തി. 3. proof, testimony, authority. ദൃഷ്ടാന്തം. 4. a scripture, a work of a sacred authority. വേദം. 5. measure, quantity. അളവ്. 6. a speaker of truth. സത്യം പറയുന്നവൻ. 7. eternal, always; നിത്യം. 8. writings, deeds documents. 9 truth, faithfulness adherence to promise, honesty. വിശ്വാസം. 10. witness സാക്ഷി. 11. certainty, stability. നിശ്ചയം. 12, respect, honour. ആചാരം, ബഹുമാനം.

പ്രമാണി. s. A chief, a headman, a principal.

പ്രമാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To regard, to value, to attend to, to observe, to pay attention to. 2. to respect. 3. to believe, to trust. 4. to measure, to take account of.

പ്രമാതാമഹൻ. s. A maternal great-grandfather. അമ്മയുടെ മുത്തച്ഛൻ.

പ്രമാതാമഹി. s. A maternal great-grandmother അമ്മയുടെ മുത്തച്ഛി.

പ്രമാദം. s. 1. Inadvertence carelessness mistake, error, inaccuracy. ഓൎമ്മകേട്, തെറ്റ്. 2. dulness, മൂഢത. 3 misfortune.

പ്രമാദി. s. The thirteenth year of the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ പതിമൂന്നാമത്.

പ്രമാദി. s. One who is heedless, careless, indifferent, inconsiderate, unreflecting. ജാഗ്രതയില്ലാത്തവൻ.

പ്രമാദീച. s. The forty seventh year of the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതു വൎഷത്തിൽ നാല്പത്തേഴാമത്.

പ്രമാപണം. s. Killing, slaughter. വധം.

പ്രമിതി. s. True, knowledge. or knowledge resulting from positive proofs. സത്യജ്ഞാനം.

പ്രമീതം, &c. adj. 1. Dead, deceased. മരിച്ച. 2. immolated, sacrificed. കൊല്ലപ്പെട്ടത്.

പ്രമീള. s. Lassitude, enervation, exhaustion from indolence or fatigue. മടി, ആലസ്യം.

പ്രമീളനം. s. Death. മരണം.

പ്രമുഖം, &c. adj. 1. Chief, first, principal. പ്രധാനം. 2. best, most excellent. അതിശ്രേഷ്ഠം.

പ്രമുദിതം, &c. adj. 1. Pleased, glad, content, happy. അതിസന്തോഷമുള്ള.

പ്രമൃതം, &c adj. Covered, concealed, withdrawn or gone out of sight. മറയ്ക്കപ്പെട്ടത്. s. Agriculture. കൃഷി.

പ്രമേയം s 1 Knowledge, that which is known, അറിവ്. 2. opportunity, occasion. സമയം.

പ്രമേഹം. s. Urinary affection, as change in the colour, quantity, or consistence of the urine; twenty-one varieties are enumerated including diabetes, gonorrhœa, &c. ഒരു മഹാവ്യാധി.

പ്രമോദം. s Pleasure, happiness, delight, joy, gladness സന്തോഷം.

പ്രമോദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v. a To rejoice, to be delighted.

പ്രമോദൂത. s The fourth year of the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ നാലാമത്.

പ്രയതൻ. s. A holy or pious person; one purified by austerity or mortification. ശുദ്ധിമാൻ.

പ്രയത്നം. s. 1. Labour toil, pains, endeavour, industry, effort. 2. act, action. 3. difficulty. പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു, To labour, to endeavour, use effort, to take great pains, to be industrious.

പ്രയസ്തം adj. Seasoned, dressed with sauces and condiments. നല്ലവണ്ണം ചമക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രയാണം s. Going, motion; journey, march, departure. യാത്ര; വഴിനടപ്പ്. പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു. To go, to move, to journey. യാത്രപോകുന്നു, To set out on a journey

പ്രയാമം. s. 1. Scarcity, dearth. ദുൎഭിക്ഷം. 2. competition of buyers in consequence of scarcity

പ്രയാസപ്പെടുന്നു, ട്ടു വാൻ v. n. To labour, to toil, to endeavour, to take pains, to trouble one's self.

പ്രയാസം s. 1. Trouble, labour, toil, fatigue. 2. difficulty. embarrasment. 3. impossbility. 4 pain.

പ്രയുക്തം. &c. adj. 1. Endowed with, possessing as an attribute, &c. 2. resulting from,

consequential. 3. appointed, nominated പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രയുക്തി. s. Consequence. result, main object or end. പ്രയോഗം.

പ്രയുതം. s. Ten hundred thousand, a million. പത്തുലക്ഷം.

പ്രയോക്താ. s. A money lender. കടം കൊടു ക്കുന്നവൻ.

പ്രയോഗം. s. 1, Consequence; result; the main object, or end, of any previous action. ഫലം. 2 the operation or effect of magical or mysterious rites ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം 3. example, comparison. ദൃഷ്ടാന്തം. 4. effort, exertion, preparation towards a work. പ്രയത്നം. 5. act, action. പ്രവൃത്തി. 6 authority for the use of a word; or the illustration of its use in construction. വചനപ്രമാണം 7. the administration or prescription of medicine. ചികിത്സ. 8 the discharging or shooting an arrow. അമ്പയ്ക്കുന്നു. 9. artifice. ഉപായം 10. lending. കടം കൊടുക്കുക.

പ്രയോഗാൎത്ഥം. s. Act tending to a main object. സാദ്ധ്യകൎമ്മം,

പ്രയോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To make use of a word in composing or writing. 2 to use. 3. to prescribe or administer 4. to operate, to effect. 5. to shoot.

പ്രയോജകൻ. s. A clever or able man, a useful or profitable man. ലാഭം വരുത്തുന്നവൻ.

പ്രയോജനം. s. 1. Advantage benefit, profit, welfare. 2. utility, use. ഉപകാരം 3. result. 4. cause, occasion. ഹേതു 5. motive, origin കാരണം. 6. occupation, business. പ്രവൃത്തി 7. religious ceremony. കൎമ്മം.

പ്രയോജ്യം s. Capital, principal. മുതൽ, ദ്രവ്യം,

പ്രരോഹണം. s. Budding, shooting. മുളക്കുക.

പ്രരോഹം. s. A bud, a shoot. മുള., തളിർ

പ്രരോഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To bud, to shoot forth. മുളയ്ക്കുന്നു.

പ്രലംബഘ്നൻ. s. A name of BALARAMA. ബലഭദ്രൻ.

പ്രലംബം. s. 1 The female breast. സ്ത്രീകളുടെ മുല. 2. a garland of flowers worn round the neck. പൂമാല. 3. delay, procrastination. താമസം.

പ്രലാപം. s. 1. Unmeaning or unconnected speech. നിരൎത്ഥവാക്ക്. 2. sorrow, grief, lamentation. ദുഃഖം.

പ്രലാപസന്നി. s. Epilepsy, falling sickness. സന്നിപാതഭേദം.

പ്രലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To lament, to grieve.

പ്രവചനം. s. 1. Excellent speech or language നല്ലവാക്ക്. 2. a 'Veda', scripture. വേദം.

പ്രവണം, &c. adj. 1. Declivity, declining; steep. ചരിവുള്ള. 2. bent, bowed. കുനിഞ്ഞ 3. attached or adhering to, filled with. possessed of. endowed with. 4. crooked, curved വളഞ്ഞ. s, A place where four roads meet. നാലുവലവഴി.

പ്രവയസ്സ്. s. An old man. വൃദ്ധൻ.

പ്രവരൻ. s. A chief, an excellent man, a man of rank or dignity പ്രധാനൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ.

പ്രവരം s. 1. Offspring, descendants. സന്തതി. 2 family, tribe, race, lineage. വംശം. adj. അതിശ്രേഷ്ഠം.

പ്രവൎത്തകൻ. s. 1. The original instigator of any act, an author, a principal. പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ. 2. an arbiter, a judge. ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ.

പ്രവൎത്തന. s. Order, permission. കല്പന.

പ്രവൎത്തനം. s. 1. Action, business, worldly interest or activity, as opposed to abstract contemplation പ്രവൃത്തിമാൎഗ്ഗം. 2. conduct behaviour. വ്യാപാരം.

പ്രവൎദ്ധനം. s. Increase, prosperity. or augmentation. വൎദ്ധന.

പ്രവൎദ്ധിതം, &c. adj. Increased. prospered. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവഹം. &c. adj. Chief, principal, first. പ്രധാനം.

പ്രവഹണം s. A car, a little or covered conveyance for females. സ്ത്രീകൾ കരേറുന്ന രഥം.

പ്രവല്ഹിക, or പ്രവല്ഹിക. s. A riddle, an enigma, a conundrum or charade. കടങ്കഥ.

പ്രവാക adj. Eloquent, oratorical, speaking, a speaker. വാക്വൈഭവമുള്ള.

പ്രവാദം. s. Rumour, report. കേളി.

പ്രവാരണം s. 1. A desirable gift. ഇഷ്ടമുള്ള ദാനം. 2. prohibition, objection, opposition. വിരോധം.

പ്രവാരം. s. Covering, concealment മറ.

പ്രവാസനം. s. 1. Killing, slaughter. വധം 2. dwelling abroad, sojourning, lodging. അന്യസ്ഥലത്തെ പാൎപ്പ്.

പ്രവാസം. s. A temporary or foreign residence, a habitation away from home. വീടുവിട്ടുള്ള പാൎപ്പ്.

പ്രവാസി. s. A traveller, a sojourner, one living away from home. അന്യദിക്കിൽ ചെന്നു പാൎക്കുന്നവൻ.

പ്രവാഹം. s. 1. A stream, a current, the flowing or course of any thing; continuous passage. ഒഴുക്ക°. 2. action, occupation, active iife. വ്യാപാരം.

പ്രവാഹിക. s. Diarrhœa. ഗ്രഹണിരോഗം.

പ്രവാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To flow, to run as water. ഒഴുകുന്നു.

പ്രവാളം. s. 1. Coral. പവിഴം. 2. a sprout, or shoot. തളിർ. 3. the neck of a lute. വീണയുടെ തണ്ടു°.

പ്രവിഖ്യാതി. s. Celebrity, reputation. കീർത്തി.

പ്രവിദാരണം. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. tearing, rending; breaking. പിളർപ്പ°. 3. tumult, crowd, confusion. കലഹം.

പ്രവിശ്ലേഷം. s. Separation, parting. വേർപാടു°.

പ്രവിഷ്ടം, &c. adj Entered, literally or metaphorically പ്രവേശിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവീണത. s. Ability, cleverness. വിദഗ്ധത.

പ്രവീണൻ. s. A skilful, clever, conversant person. വിദഗ്ധൻ

പ്രവീണം, &c. adj. Skilful, clever, conversant. വിദഗ്ധം.

പ്രവീരൻ s. 1. A hero, a warrior. ശൂരൻ. 2. a chief, a person of rank or distinction. പ്രധാനി.

പ്രവൃത്തം, &c. adj. Fixed, settled, determined, done. തീർക്കപ്പെട്ട.

പ്രവൃത്തി. s. 1. Activity, occupation, active life as opposed to contemplative devotion. പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം. 2. action, work, labour. 3. tidings, intelligence. വർത്തമാനം. 4. a motion of the bowels. 5. one or more villages forming part of a district under an inferior government officer. 6. conduct, behaviour. നടപ്പ°. 7. sorcery. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം.

പ്രവൃത്തിക്കാരൻ. s. 1. A bailiff or subordinate revenue officer who has authority to collect public revenue of one or more villages under a 'Tahsildar.' 2. a workman, a servant. 3. an instigator.

പ്രവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To do, to act, to work, to labour, to go on in a state of action. 2. to use sorcery. 3. to instigate.

പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം. s. Action, business, worldly interest, occupation or activity as opposed to abstract contemplation. ഇഹലോകകാര്യം നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം, Abstract contemplation. പരലോകകാര്യം.

പ്രവൃദ്ധം, &c. adj. Full grown, expanded, diffused, spread, abroad or dispersed. വളർച്ചചെന്നതു°, പരന്നതു°.

പ്രവേകം, &c. adj. Chief, head, principal. പ്രധാനം.

പ്രവേണി. s. 1. The hair twisted and undecorated as worn by women in the absence of their husbands. ഒരുപ്പിരി മയിർ. 2. an elephant's housings. ആനപ്പുറത്തു വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

പ്രവേശകം, &c. adj. Introducing. s. The name of a book.

പ്രവേശനം. s. 1. The entrance to a house, the principal door or gate. ഉമ്മരം. 2. entering, entrance. 3. access.

പ്രവേശം. s. 1. Entering, entry, entrance. അകംപൂക. 2. arrival. 3. accesss. 4. intentness on an object, adherence to a pursuit or purpose. 5. advancement in learning.

പ്രവേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To enter. 2. to arrive at. 3. to have access to. 4. to interfere in.

പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To introduce, &c.

പ്രവേഷ്ടം. s. 1. An arm. കൈ. 2. the fore-arm or wrist.

പ്രവ്യക്തം. adj. Evident, apparent, manifest, plain. സ്പഷ്ടമായുള്ള.

പ്രശമനം. s. 1. Quietness, tranquillity. അടക്കം 2. killing, slaughter. വധം. 3. destruction. നാശം.

പ്രശമം. s. 1. Quietness, tranquillity. അടക്കം. 2. destruction. നാശം.

പ്രശമിതം, &c. adj. 1. Quiet, tranquil. അടക്കമുള്ള. 2. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രശംസ. s. 1. Praise, applause, commendation, flattery. പുകഴ്ച. 2. boasting. ഉയററം.

പ്രശംസനം. s. Praise, applause; see പ്രശംസ.

പ്രശംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To praise, to applaud, to commend, to flatter. 2. to boast.

പ്രശസ്തം. &c adj. 1. Commended, praised. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട. 2. well, happy, right. ഉത്തമം. 3. good, excellent, best, illustrious. ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള. 4. commodious.

പ്രശസ്തി. adj. See the preceding.

പ്രശസ്യം. adj. Commendable, good. ശുഭം.

പ്രശാൻ. adj. Quiet, tranquil. ശാന്തതയുള്ള.

പ്രശാന്തൻ. s. One who is quiet, patient. ക്ഷമയുള്ളവൻ.

പ്രശ്നക്കാരൻ. s. An astrologer.

പ്രശ്നദൂതി. s. A riddle, an enigma, an intricate or enigmatical question. കടങ്കഥ.

പ്രശ്നം. s. 1. A question, demand, inquiry. ചോദ്യം. 2. astrology. 3. an omen. പ്രശ്നം വെക്കുന്നു, To make an astrological calculation.

പ്രശ്രയം. s. Affection; affectionate regard or solicitation. പ്രേമം.

പ്രശ്രവണം. s. A fountain, a cascade. ഉറവ.

പ്രശ്രിതം, &c. adj Modest, humble. അടക്കമുള്ള.

പ്രശ്രുതം, &c. adj. Spread abroad, heard, published. ശ്രവിക്കപ്പെട്ട.

പ്രഷ്ഠൻ. s 1. A leader, a conductor, a preceder, one who goes first, or before. മുമ്പ നടക്കുന്നവൻ, നായകൻ. 2. a chief, a principal. ശ്രേഷ്ഠൻ.

പ്രഷ്ഠവാഹം. s. A young bull or steer, training for the plough, &c. ചുഴിനുകം വെച്ചകാള.

പ്രഷ്ഠൗഹി. s A cow pregnant with her first calf കടിഞ്ഞൂച്ചനയുള്ള പശു.

പ്രസക്തം, &c adj. 1. Eternal, constant, everlasting നിത്യമായുള്ള. 2. opened, expanded. വിടരപ്പെട്ട. 3. obtained, gained, attained. ലഭിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസക്തി. s. Occurrence, event.

പ്രസംഗം. s. 1. A discourse, a publication, a connected train of argument, in common usage, preaching, a sermon. 2. introduction, insertion. 3. association, connexion.

പ്രസംഗസ്ഥലം. s. A pulpit.

പ്രസംഗി. s. A preacher.

പ്രസംഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To preach, to speak to the people, to discourse, to argue, to dispute.

പ്രസന്ന. s. Spirituous or vinous liquor. മദ്യം.

പ്രസന്നത. s. 1. Brightness, pellucidness, cleanness, purity. തെളിവു്. 2. favour graciousness. ദയ. 3. pleasure, cheerfulness. പ്രസാദം.

പ്രസന്നൻ. s. A happy man, one who is affable, condescending, gracious, kind. ദയയുള്ളവൻ.

പ്രസന്നം, &c. adj. 1 Clear, transparent, clean, bright, pellucid. ശോഭയുള്ള. 2. pleased, delighted. പ്രസാദമുള്ള. 3. complacent, gracious.

പ്രസഭം. s. Violence. ബലാല്കാരം.

പ്രസരണം. s. 1. Surrounding an enemy. ശത്രുവിനെവളയുക. 2. spreading over the country to forage.

പ്രസരണി. s. Surrounding an enemy. ശത്രുവിനെ വളയുക.

പ്രസരം. s. 1. A way or road. വഴി. 2. a bed made of tender leaves. പഞ്ഞുതല്പം. 3. spreading, extending. പരക്കുക. 4. affectionate solicitude. 5 speed, velocity. വേഗം. 6. a weaver's shuttle. ഓടം. 7. an iron arrow. ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള അമ്പു്.

പ്രസരിക്കുന്നു ച്ചു പ്പാൻ. v. n. 1. To spread, to extend. പരക്കുന്നു. 2. to be active.

പ്രസരിപ്പു്. s. 1. Surrounding an enemy, extending. 2. activity. ഉത്സാഹം.

പ്രസർപ്പണം. s 1. Spreading, stretching, extending ചുററിസഞ്ചരിക്കുക. 2. going, proceeding. നടക്കുക.

പ്രസവബന്ധനം s. The footstalk of a leaf or flower, the petiole or peduncle. ഞെട്ടു്.

പ്രസവം s. 1 Bringing forth or bearing young, child-birth. പേറു്. 2. birth, production. ഉല്പാദനം. 3. offspring, posterity. സന്തതി. 4. a flower, or blossom പൂവു്. 5. fruit. കായു്.

പ്രസവവേദന. s. The pains or travail or child birth.

പ്രസവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To bring forth a child, to be in labour.

പ്രസവ്യം adj Contrary, reverse, inverted, reverted. വിപരീതമായുള്ള.

പ്രസഹ്യം. ind. Forcibly, violently.. ബലാല്കാരം

പ്രസാദനം. s. 1. Boiled rice. ചോറു്. 2. clearness. തെളിവു്.

പ്രസാദം. s 1. Clearness, cleanness, brightness. തെളിവു്. 2. favour. kindness, propitiousness, complacency. ദയ. 3. well-being, welfare. ക്ഷേമം 4. gladness, delight, joy. സന്തോഷം 5. boiled rice or any thing which having been offered to the deity is given to the people. ദേവാച്ഛിഷ്ടം.

പ്രസാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be pleased, to be glad, to be joyful, merry, to rejoice. 2. to be clear, clean, bright.

പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To please, to delight, to make glad.

പ്രസാധനം s. Dress, decoration, embellishment. അലങ്കാരം.

പ്രസാധനി s. A comb ചിപ്പു്.

പ്രസാധിതം. adj 1. Adorned, ornamented, decorated അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതു്. 2. accomplished. തികയ്ക്കപ്പെട്ടതു്.

പ്രസാരണം. s. See the following.

പ്രസാരം. s. Going to forage, spreading over the country for grass and fuel. പരക്കെ സഞ്ചാരം.

പ്രസാരിണി. s. 1. A plant, 'Pœderia fœtida.' കടംഭരാ. 2. surrounding an enemy. 3. the dispersion of an army by detatchments for that purpose, or for collecting forage. പരക്കെ സഞ്ചരിക്ക.

പ്രസാരിതം, &c. adj. Exposed for sale in a shop. വില്പാൻ നിരത്തിയതു°.

പ്രസാരി. adj. 'mas. & fem.' Going along gently' gliding, flowing, creeping. മന്ദഗമനം.

പ്രസിതം, &c. adj. Diligent, attentive, adhering to or engaged in. താല്പൎയ്യമുള്ള.

സിതി. s. Ligament, fetters, binding, tie. പ്രബന്ധനം.

പ്രസിദ്ധൻ. s. 1. A celebrated, renowned or notorious man. ശ്രുതിപ്പെട്ടവൻ. 2. one who is adorned. ഭൂഷിതൻ.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To proclaim, to publish, to announce, to divulge.

പ്രസിദ്ധമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To become famous or notorious. 2. to be divulged, to be made public.

പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To proclaim, to publish, to make public. 2. to celebrate, to make notorious.

പ്രസിദ്ധം, &c adj. 1. Famous, celebrated, notorious ശ്രുതിയുള്ള. 2. adorned, ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസിദ്ധി. s. Fame, rumour, celebrity, notoriety. ശ്രുതി.

പ്രസുപ്തൻ. s. One who is asleep, a sleeper. ഉറങ്ങുന്നവൻ

പ്രസൂ. s 1. A mother. മാതാവു°. 2. a mare. പെൺകുതിര.

പ്രസൂത. s. A woman who has born a child or who has been recently delivered. പെറ്റവൾ.

പ്രസൂതി. s. 1. Bringing forth young. 2. birth, production. പ്രസവം.

പ്രസൂതിക. s. A woman who has born a child, or one who has recently been delivered. പെറ്റവൾ.

പ്രസൂതിജം. s. Pain, affliction, mental, or corporeal. അതിവേദന

പ്രസൂനം. s. 1. A flower, bud, or blossom. പുഷ്പം. 2. fruit. കായ°. adj. Born, produced. ഉണ്ടായ.

പ്രസൃത s. 1. The leg. കാൽ. 2. the calf of the leg. കണങ്കാൽ.

പ്രസൃതം. s 1. The palm of the hand, hollowed as if to hold liquids കൊടന്ന 2. the leg. കാൽ adj. 1. Dispersed, extended spread abroad. പരന്നതു° 2. stretched. നീട്ടപ്പെട്ടതു°. 3. humble, modest. അടക്കമുള്ള. 4. swift, quick. വേഗമുള്ള 5. gone പോയ 6 attached to, engaged in, occupied by. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രസൃതി s. The palm of the hand hollowed. കൊടന്ന.

പ്രസൃഷ്ടം, &c. adj. Made, created. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു°

പ്രസേവകം. s. 1. A part of a lute, a wooden vessel, covered with leather, placed under the neck to render the sound deeper. 2. a crooked piece of wood at the end of a lute. വീണയുടെ ചുര.

പ്രസേവം. s. 1. Part of a lute; see the preceding. 2. a sack. ചാക്കു°, കൊട്ട.

പ്രസ്തരം. s. 1. A stone, a rock. കല്ലു°. 2. a jewel, a precious stone. രത്നക്കല്ലു°. 3. a couch made of flowers or grass. പൂമെത്ത.

പ്രസ്താരം. s. 1. A jungle, thicket, or wood overgrown with grass. തുറു. 2. a bed made of flowers, leaves, &c. പച്ചിലതല്പം.

പ്രസ്താവന. s. 1. Commencement, introduction. ആരംഭം. 2. a dramatic prelude, an introductory dialogue usually spoken by the manager and one of the actors. നാട്യാരംഭം.

പ്രസ്താവം. s. 1. Opportunity, occasion. അവസരം. 2. occasional or introductory eulogium.

പ്രസ്തുതം, &c. adj. 1. Said, revealed, propounded, declared. അറിയിക്കപ്പെട്ട. 2. ready, prepared, praised, panegyrised സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്തുതി. s. Praise, applause. സ്തുതി.

പ്രസ്ഥപുഷ്പം. s. A sort of 'Tulasi' or a basil with small leaves. തുളസി.

പ്രസ്ഥം. s. 1. A measure of quantity. അളവു°. 2. table land on the top of a mountain മലയുടെമുകൾപ്പരപ്പു°. 3. a 'Prastha of any thing, any thing measuring a 'Prastha '

പ്രസ്ഥാനം. s. 1. March of an assailant. 2. march. 3. going forth, proceeding, departing, യാത്ര, പുറപ്പാടു°.

പ്രസ്ഥാനവിഘ്നം. s. Breach of any agreement to perform any duty on solemn occasions, as at a wedding., &c. ശുഭകൎമ്മവിഘ്നം.

പ്രസ്ഥാപനം. s. 1. The act of making known. അറിയിക്കുക. 2. oration, discourse. സംഭാഷണം. വാദം.

പ്രസ്ഥാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make known, to discourse on, to proclaim, to lay before.

പ്രസ്ഥാപിതം. s. &c. adj. 1 Made known, proclaimed. അറിയിക്കപ്പെട്ടതു. 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഥിതം. &c. adj. Marched, gone forth, departed. പുറപ്പെട്ട.

പ്രസ്നവം. s Voluntary flowing out of milk. ചുരന്ന പാൽ.

പ്രസ്ഫുടം. &c. adj. Blown, expanded. വിടരപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഫുരിതം. adj. 1. Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടതു. 2. trembling, heaving, throbbing, palpitating. വിറെക്കുന്ന.

പ്രസ്ഫുലിംഗം. s. A spark of fire. തീപ്പൊരി.

പ്രസ്ഫോ (ഷ്ഫോ) ടനം. s. 1 A winnowing basket or fan മുറം, ഉണ്ണിക്കൊട്ട. 2. striking, beating, ഇടി. 3. expanding, budding, opening. വിടർച്ച. 4. winnowing corn. പതിർപിടിത്തം.

പ്രസ്മൃതി. s. Forgetfulness, forgetting. മറവി.

പ്രസ്രവണം. s. 1. Making water. മൂത്രംഒഴിക്കുക. 2. oozing, leaking, dropping കാലുക. 3. a mountain in the peninsula; also 'Malyavan' മാല്യവാൻ.

പ്രസ്രാവം. s. Urine. മൂത്രം.

പ്രഹതം. &c. adj. 1. Learned, accomplished. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട. 2. spread, expanded. വിടരപ്പെട്ട. 3. contiguous, bounding, limitative. അതിരായുള്ള 4. struck, wounded killed. അടിക്കപ്പെട്ട. 5. repelled, repulsed. overcome, defeated. തടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രഹനനം. s. 1. Beating, striking. താഡനം, 2. killing. വധം.

പ്രഹരണം. s. 1. A weapon. ആയുധം, 2. a blow. അടി. 3. war, battle.. യുദ്ധം.

പ്രഹരം s. 1. A watch, or eight part of an entire day and right, comprehending about three English hours of time യാമം 2. beating, flogging. താഡനം. 3. shooting arrows &c. അസ്ത്രപ്രയോഗം.

പ്രഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To beat, to strike, to flog അടിക്കുന്നു. 2. to shoot arrows. എയ്യുന്നു, അസ്ത്രംപ്രയോഗിക്കുന്നു.

പ്രഹർഷം. s Great joy. അതിസന്തോഷം.

പ്രഹസനം. s. 1. Loud, violent or hearty laugh. ഉറച്ചചിരിക്കുക 2, mirth, merriment. ഉല്ലാസം 3. sarcasm, satire as a branch of rhetorical composition. 4. reproof, ridicule, irony. ഹാസ്യം.

പ്രഹസ്തം. s, The open hand with the fingers extended ഒരു കൈ പരത്തുക.

പ്രഹാരം. s. Striking, wounding, killing. അടി, വധം.

പ്രഹാരാൎത്തം. s. Lasting, and acute pain from a wound or maim. മൎമ്മവികാരം.

പ്രഹാസം. s. 1. Loud laughter. ഉറച്ച ചിരി. 2 jesting buffoonery. ഗോഷ്ഠി. 3. a place of pilgrimage. തീൎത്ഥസ്ഥലം

പ്രഹാസി. s. A jester, a buffoon, a clown. ഗോഷ്ഠികാട്ടുന്നവൻ.

പ്രഹി. A well. കിണറു.

പ്രഹിതം. s. Sauce, gravy, condiment. ചാറു. adj 1. Discharged, as an arrow from a bow; വലിച്ചു വിടപ്പെട്ട 2 learned. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട. 3. suitable, appropriate. യോജ്യതയുള്ള. 4 sent. dispatched. അയക്കപ്പെട്ട

പ്രഹേണകം. s. Victuals, sweetmeats, &c. distributed at festivals. സദ്യ.

പ്രഹേളിക. s A riddle or enigma, a puzzling or enigmatical question. കടങ്കഥ,

പ്രഹ്ലന്നം &c. adj. Pleased, happy, glad. സന്തോഷമുള്ള.

പ്രഹ്ലത്തി. s. pleasure, happiness, joy. സന്തോഷം.

പ്രഹ്ലാദൻ. s. The name of 'Hiranyacsha's' pious son.

പ്രഹ്ലാദം. s. 1. Sound, noise. അട്ടഹാസം. 2. pleasure, happiness, joy, സന്തോഷം.

പ്രഹ്വം. &c, adj. 1 Bowed, bent, stooping. കുനിഞ്ഞ, വണക്കമുള്ള. 2 intent upon, engaged in, engrossed by. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രളയം. s. 1. The end of a 'Calpa' or destruction of the world, a deluge. 2. death, dying. 3. loss, destruction, dissolution, annihilation. മരണം. 4. fainting, syncope, loss of sense. മോഹാലസ്യം.

പ്രളയാന്തം. s. The end or destruction of the world. ലോകാവസാനം.

പ്രക്ഷയം. s. Destruction. നാശം.

പ്രക്ഷാളനം. s. Washing, cleaning. കഴുകൽ. പ്രക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നു, To wash, to clean. കഴുകുന്നു.

പ്രക്ഷാളിതം. adj. Washed, cleaned. കഴുകപ്പെട്ടതു.

പ്രക്ഷിപ്തം. &c. adj. 1. Determined, fixed. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു. 2. thrown. എറിയപ്പെട്ടതു.

പ്രക്ഷേപണം. s. 1. Determining. fixing. നിശ്ചയിക്കുക. 2. throwing. എറിയുക.

പ്രക്ഷേപം. s. Determination, fixation. നിശ്ചയം.

പ്രക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To determine, to fix. നിശ്ചയിക്കുന്നു. 2. to throw, to dart, to cast. എറിയുന്നു, പ്രയോഗിക്കുന്നു.

പ്രക്ഷോഭം. s. Inconsistency, instability. അസ്ഥിരത, ചലനം.

പ്രക്ഷ്വേളനം. s. An iron arrow. ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള അമ്പു്.

പ്രാകാമ്യം. s. One of the eight attributes of the deity. irresistible will, fiat. അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽഒന്നു്.

പ്രാകാരം. s. A rampart, or fence; an enclosure, or defence, in the form of a wall. മതിൽ.

പ്രാകാശ്യം. s. One of the eight attributes of the deity, the power of penetrating every where unrestrained by natural obstacless അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു്.

പ്രാകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. To curse, to denounce.

പ്രാകൃതൻ. s. A low, vulgar man, or one following a degraded profession. ഹീനൻ.

പ്രാകൃതം, &c. adj. Low, vile, vulgar; thence it is used as a 's', to denote a provincial and peculiar dialect of the 'Sanscrit' language.

പ്രാക ind. 1. Before, prior, preceding in place, or time. മുമ്പെ. 2. east. eastern. കിഴക്കെ. 3. past, gone. കഴിഞ്ഞ. 4. first. 5. above, on the top.

പ്രാക്കു്. s. A curse, a denunciation.

പ്രാക്കൂടു്. s. A dove-cot, an aviary.

പ്രാക്കൂട്ടം. s. A flock of pigeons.

പ്രാക്തനകൎമ്മം. s. Fate, destiny.

പ്രാക്തനം, &c. adj. Old, ancient, anterior. പുരാതനമായുള്ള.

പ്രാക്ഫല്ഗുനി. s. The eleventh of the lunar asterisms. പൂരം.

പ്രാഗ്ഭാവം s. Antecedent privation, the non-existence of any thing which may yet be.

പ്രാഗത്ഭ്യം. s. 1 Confidence, boldness, arrogance, effrontery. ധൈൎയ്യം, അഹമ്മതി. 2. importance, rank. പ്രധാനം.

പ്രാഗുദീചി s. The north-east. വടക്കുകിഴക്കു്.

പ്രാഗ്ജ്യോതിഷം s A country, supposed to be part of Asam. ഒരു രാജ്യം.

പ്രാഗ്ദക്ഷിണം s. South-east. തെക്കുകിഴക്കു്.

പ്രാഗ്ഭവം adj. 1. East, eastern. കിഴക്കെ, കിഴക്കൻ. 2. former, ancient. മുമ്പിലത്തെ.

പ്രാഗ്ഭാരം. s. 1. The upper side, the top or peak of a mountain. മുകൾപ്പരപ്പു്. 2. excellency, purity. ശ്രേഷ്ഠത.

പ്രാഗ്വംശം s. The room opposite to that which contains the materials for an oblation and in which the family, and friends of the sacrificer assemble. യാഗശാലയുടെ നേരെയുള്ള മുറി.

പ്രാഗ്രം, &c. adj. Chief, principal പ്രധാനം.

പ്രാഗ്രഹരം, &c adj. Chief principal. പ്രധാനം.

പ്രാഗ്ര്യം, &c. adj. Chief, principal. പ്രധാനം.

പ്രാഘാതം. s. War. battle. യുദ്ധം.

പ്രാഘാരം. s, Dropping, oozing, trickling, aspersion, or pouring out of any oily substance. പൊഴിച്ചിൽ.

പ്രാചിക. s 1. A sort of fly. ഒരുവക ഈച്ച. 2. the female falcon. പെൺപരിന്തു്. (ന്തു്)

പ്രാചി. s. The east, the east quarter. കിഴക്കു്. adv. 1. Before, in front. മുമ്പിൽ. 2. former, prior, first. മുമ്പെ.

പ്രാചീന. s. A plant, Cissampelos hexandra. പാട.

പ്രാചീനം, &c. adj. 1. East, eastern. കിഴക്കൻ. 2. former, ancient, old മുമ്പിലത്തെ, പണ്ടത്തെ s. A bound hedge or fence. വേലി.

പ്രാചീനാവീതം s. The sacred thread worn over the right arm. and passing under the left. ഇടത്തുടിട്ടു പൂണുനൂൽ

പ്രാചീരം. s A bound hedge, a fence, a wall, an enclosure. വേലി.

പ്രാചേതസൻ. s 'Valmiki' the author of the 'Ramayana'. വാല്മീകി.

പ്രാച്യം s. The east. കിഴക്കു്. adj. Eastern. east. കിഴക്കൻ.

പ്രാജകൻ. s. A drover, a shephered, a herdsman. മേയിക്കുന്നവൻ.

പ്രാജനം. s. A goad. മുടിങ്കോൽ, വളർ.

പ്രാജാപത്യം. s 1. A form of marriage; the gift of a girl respectfully by her father to her lover. എട്ടുവക വിവാഹങ്ങളിലൊന്നു്. 2. a sort of penance; eating once a day for three days in the morning, once in the night for three days, subsisting for three days on food given as alms, and fasting three days more. കൃച്ഛ്റം. 3. a particular sacrifice performed before appointing a daughter to raise issue, in default of male heirs. പുത്രകാമേഷ്ടി. 4. authority, power.

പ്രാജ്ഞൻ s. 1, A 'Pundit' a learned or wise man. വിദ്വാൻ. 2. a skilful or clever man; വിദഗ്ദ്ധൻ. 3. a great fool. മഹാമൂഢൻ.

പ്രാജ്ഞാ, or പ്രാജ്ഞി. s. A clever, or intelligent woman. ബുദ്ധിമതി.

പ്രാജ്യം. adj. Much, many. വളരെ.

പ്രാഞ്ചിനടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To walk slowly, to creep, to toddle.

പ്രാഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v n. See the preceding,

പ്രാഡ്വിവാകൻ. s. A judge, or magistrate. വിധികൎത്താവു°.

പ്രാണത്യാഗം. s. The giving up of life suicide. പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുന്നു, To commit suicide.

പ്രാണധാരണം. s. 1. The preservation of another's life. 2. livelihood.

പ്രാണനാഡി. s. 1. A tubular vessel, a vein. 2. the 'membrum virile.'

പ്രാണനാഥ. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രാണനാഥൻ. s. A husband. ഭൎത്താവു°.

പ്രാണനായകൻ. s. A husband. ഭൎത്താവു°.

പ്രാണനാശം. s. The loss of life.

പ്രാണൻ. s. 1. Life, vitality. 2. air inhaled; inspiration, breath. 3. air, wind. 4. strength, power. 5 the 'membrum virile'. പ്രാണങ്ങൾ. The five vital airs or modes of inspiration, and expiration collectively. പ്രാണനെ വിട്ടുപോകുന്നു, To give up the ghost, to die. പ്രാണൻ കളയുന്നു, To destroy one's own life, to commit suicide.

പ്രണപ്രതിഷ്ഠ. s. The consecrating or supposed giving 'life' to an idol.

പ്രാണപ്രയാണം. s. Death. മരണം.

പ്രാണഭയം. s. Fear of death.

പ്രാണമയം s. See പഞ്ചകോശം. 2nd meaning.

പ്രാണം. s. Myrrh. നറുംപശ.

പ്രാണവായു s. The last breath of a dying person.

പ്രാണവേദന s. Agony of death, extreme or excruciating pain. പ്രാണവേദന കൊള്ളുന്നു, To suffer excruciating pain. പ്രാണവേദനപ്പെടുന്നു, To suffer extreme agony.

പ്രാണസഞ്ചാരം. s. Extreme or excruciating pain.

പ്രാണസ്നേഹം. s. 'Intimate' friendship.

പ്രാണസ്നേഹിതൻ. s. An intimate friend.

പ്രാണഹാനി. s. Loss or destruction of life. പ്രാണഹാനി വരുത്തുന്നു, To take away life, to kill.

പ്രാണാന്തം. s. The end of life, death. മരണം.

പ്രാണാന്തികം. s. Death. മരണം.

പ്രാണാന്തികദണ്ഡം. s. Agony of death.

പ്രാണായാമം. s Breathing in a peculiar way through the nostrils, during the mental recitation of the names or attributes of some deity. The 'Vaidyas' or followers of the 'Vedas' close the right nostril first with the thumb, and inhale breath through the left; then they close both nostrils, and finally open the right for exhalation. The followers of the 'Tantras' close the left nostril first and exhale also through it; these operations are severally called, പൂരകം, കുംഭകം, and രേചകം.

പ്രാണാവസാനം. s. The end of life, death.

പ്രാണി. s. An animal; a sentient, or living being. ജീവജന്തു.

പ്രാണിദ്യൂതം. s. Cock-fighting, ram-fighting, setting animals to fight for wagers. കോഴിപ്പോർ ഇത്യാദി.

പ്രാണിപ്രപഞ്ചം s. An animal, a sentient or living being.

പ്രാണിസ്തോമം. s. See the preceding.

പ്രാണേശൻ. s. A husband. ഭൎത്താവു°.

പ്രാണോപകാരി. s. A barber.

പ്രാതരാശം. s. The morning meal, break-fast. പ്രാതൽ.

പ്രാതൽ s. A morning meal, breakfast.

പ്രാതർ. ind. Dawn, morning. ഉഷസ്സ°.

പ്രാതൎഭോജനം. s. Breakfast, the morning meal. പ്രാതൽ.

പ്രാതഃകാലം. s. The dawn, the morning.

പ്രാതിപദികം. s, A crude noun, a noun before any of its inflections are formed with appropriate affixes.

പ്രാതിഭാവ്യം. s. Security, the act of becoming bail or surety; or being answerable for the appearance of the debtor, or his being trust worthy, or for the payment of his debt in case of his failing to do it. ജാമ്യം; മദ്ധ്യസ്ഥം.

പ്രാതിലോമ്യം. s. See പ്രതിലോമം.

പ്രാതിഹാരകൻ. s. A juggler. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.

പ്രാതിഹാരികൻ. s. A juggler, a conjuror. ഇന്ദ്രജാലികൻ.

പ്രാഥമകല്പികൻ. s. A student who has just commenced the study of the 'Vedas' അധ്യയനം തുടങ്ങിയ ശിഷ്യൻ.

പ്രാദക്ഷിണ്യം s. See പ്രദക്ഷിണം.

പ്രാദുർഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be manifest, apparent പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

പ്രാദുർഭാവം. s. Manifestation, appearance. പ്രത്യക്ഷത.

പ്രാദുർഭൂതം, &c. adj. Manifest, apparent. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള.

പ്രാദുസ്°. ind. 1. Evidently, apparently, manifestly. 2, visible, apparent. 3. name, appellation. 4. existence, co-existence.

പ്രാദേശനം. s. Gift donation. ദാനം.

പ്രാദേശം. s. The span of the thumb and fore finger. ചൊട്ടച്ചാൺ.

പ്രാധാന്യത. s. See പ്രധാനത.

പ്രാധ്യൻ. ind In conformity, conformably. അനുരൂപമായി.

പ്രാധ്യം. adj 1. Distant remote. long as a road or journey. ദൂരമുള്ള 2. bowed, bent. കുനിഞ്ഞ. 3. binding confining.

പ്രാന്തതം. s. A bound hedge or fence. വേലി.

പ്രാന്തദുൎഗ്ഗം. s A suburb or collection of houses out of the walls of a town. ഉപഗ്രാമം.

പ്രാന്തം, s. 1. Edge, margin, border, end വക്ക°, അറ്റം. 2. neighbourhood. സമീപം.

പ്രാന്തരം. s. 1. A long and unshaded road, a lonesome or tiresome path. കുടിയിട അല്ലാത്ത ദീർഘമായുള്ള വഴി. 2. frontier, limit, border. അതിരു°.

പ്രാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To attain, to obtain, to acquire. to receive, to procure. 2. to be affected with. 3. to approach. 4, to enter. 5. to enjoy, to inherit.

പ്രാപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. c. 1. To cause to obtain. 2. to introduce &c.

പ്രാപ്തപഞ്ചത്വം. s, Death, decease. മരണം.

പ്രാപ്തം, &c. adj. 1. Obtained, gained, acquired, received, procured. 2. fixed placed. 3. proper: right. 4 able, capable.

പ്രാപ്തരൂപൻ. s. 1. One who is learned, wise. വിദ്വാൻ. 2. a handsome or pleasing man. സുന്ദരൻ.

പ്രാപ്തി. s. 1. Gain, profit, acquisition 2. acquiring, getting, obtaining, attainment. 3. improvement. success 4. rise; ascent. 5. one of the eight superhuman faculties, the power of obtaining any thing. അശൈ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു°. 6. ability, ableness, qualification. capacity. 7. entrance, admission. പ്രാപ്തി വരുത്തുന്നു, To enable, to capacitate.

പ്രാപ്തികേട°. s. Incapcity, incapbility. inability. പ്രാപ്തികേട വരുത്തുന്നു, To incapacitate.

പ്രാപ്യം. adj. Attainable. പ്രാപിയ്ക്കത്തക്ക.

പ്രാബല്യം. s. 1. Strength, power. 2. greatness. illustriousness.

പ്രാഭവം. s. Superiority. ശ്രേഷ്ഠത.

പ്രാഭൃതം. s. A present, an offering to a deity or sovereign, or a gift to a friend, a bride. കാഴ്ച, സമ്മാനം.

പ്രാമാണികൻ. s. 1. A president, the chief or head of a trade, &c. 2. a learned man, one who supports his arguments by reference to books, &c.

പ്രാമാണ്യം. adj. To be regarded, believed, &c.

പ്രാംശു adj. High, tall, lofty. നെടിയ.

പ്രായഃ; പ്രായശഃ. ind. 1. Frequently, generally for the most part. മിക്കവാറും. 2. abundantly, largely. വളരെ.

പ്രായം. s. 1. Fasting in order to die. മരിപ്പാനായിട്ടുള്ള ഉപവാസം. 2. a state or condition of life as age, youth, &c. 3. quantity, abundance. 4 death, dying. adj. Life, resembling.

പ്രായശ്ചിത്തം. s. 1. Expiation, penance. പിഴ പോക്കുക. 2. fine, punishment, penalty. പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു. 1. To perform a penance. 2. to pay a fine.

പ്രായേണ ind. Generally, for the most part. മിക്കവാറും.

പ്രാരബ്ധകൎമ്മം. s. 1. Destiny, luck. 2. commencement. ആരംഭം.

പ്രാരബ്ധം s. Destiny, doom, fortune, luck. adj. Begun, commenced ആരംഭിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാരംഭം. s. Beginning, commencement. ആരംഭം.

പ്രാരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To begin, to commence. ആരംഭിക്കുന്നു.

പ്രാൎത്ഥന. s 1. Asking, begging, solicitation. 2 prayer, supplication. 3. a vow. 4. an oblation, an offering.

പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To ask, to beg 2; to pray, to supplicate. 3. to vow.

പ്രാൎത്ഥിതം. adj 1. Asked, begged, solicited. യാചിക്കപ്പെട്ട. 2. said, spoken. 3. obstructed or opposed by an enemy. 4. vowed.

പ്രാലംബം. s. A garland hanging round the neck and reaching to the breast. മാല.

പ്രാലംബിക. s. A garland, a necklace. താവടം.

പ്രാലേയം. s. Frost, snow. ഉറച്ച മഞ്ഞു.

പ്രാവു. s. A dove, a pigeon in general.

പ്രാവരണം. s. An upper or outer garment or cloak. പുതപ്പു.

പ്രാവശ്യം s. A time, term.

പ്രാവാരകീടം. s. A body louse. കുറപ്പേൻ.

പ്രാവാരം. s. An upper or outer garment. ഉത്തരീയം.

പ്രാവൃട. s. The rainy season; the 'monsoon.' വൎഷകാലം.

പ്രാവൃതം. s. A veil, wrapper, a cloak or mantle. പുതപ്പു. adj. Covered, enclosed, encompassed. മൂടിയ.

പ്രാവൃതി. s An enclosure, a fence, a bound hedge. വേലി.

പ്രാവൃഷായണി. s. Cowhage, 'Carpopogon pruriens.' നായ്ക്കുരണ.

പ്രാവൃഷിജം. s. A frog. തവള.

പ്രാവൃഷേണ്യ. adj. Produced in the rainy season. വൎഷകാലത്തുണ്ടായ.

പ്രാവേശനം. s. A manufactory, a workshop. പണിപ്പുര.

പ്രാശനം. s. Feeding, eating. ഊണു.

പ്രാശിതം. s. Oblation to deified progenitors. ചാത്തം. adj. Eaten, devoured. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാശ്നികൻ. s. An assistant at a spectacle or assembly.

പ്രാസംഗം. s. A yoke for cattle. നുകം.

പ്രാസംഗ്യം s. A beast of draught, an ox, yoked or in training. നുകം ചുമക്കുന്ന കാള.

പ്രാസം. s. 1. A bearded dart. കുന്തം. 2. arrangement of words.

പ്രാസാദം. s. A temple, a palace; a building consecrated to a deity, or inhabited by a prince. ദേവാലയം, രാജഭവനം

പ്രാസികൻ. s A spearman, a lancer, a soldier armed with a lance or spear. കുന്തക്കാരൻ.

പ്രാസ്ഥിക. adj Sown with a 'Prast'ha' containing a 'Prast'ha, &c. ഇടങ്ങഴി വിതയ്ക്കുന്ന ഇത്യാദി.

പ്രാഹ്ണകാലം. s. The forenoon, ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പെയുള്ള കാലം.

പ്രാഹ്ണം. s. The forenoon. ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പെയുള്ള കാലം

പ്രിയ. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രിയകം. s. 1. A kind of tree, 'Nauclea cadamba. നീൎക്കടമ്പു. 2. a plant, commonly, 'Priyangu.' ഞാഴൽ. 3. a variegated or spotted deer. തൊവക മാൻ. 4. a tree, 'Penaptera tomentosa.' വേങ്ങ.

പ്രിയങ്കരം. &c. adj. Amiable, exciting or attracting regard. ഇഷ്ടകരം.

പ്രിയംഗു s. 1. A medicinal plant and perfume, commonly known by the same name 'Priyangu and described in some places as a fragrant seed ഞാഴൽ. 2. Pannic seed or Italian Millet, 'Panicum Italicum.' തിന.

പ്രിയത. s. Love, affection. സ്നേഹം.

പ്രിയതമ. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രിയതമൻ. s. A husband. ഭൎത്താവു.

പ്രിയതമം, &c. adj. Dearest, most beloved. മഹാ ഇഷ്ടമുള്ള.

പ്രിയതരം, &c. adj. Dear, more dear. ഏറ്റം ഇഷ്ടമുള്ള

പ്രിയദൎശനം, &c. adj. Handsome, lovely, good-looking. ഭംഗിയുള്ള.

പ്രിയൻ s. 1. A favourite, a friend, a beloved. ഇഷ്ടൻ. 2. a husband ഭൎത്താവു.

പ്രിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be fond of, to love

പ്രിയഭാഷണം. s. Kind, gentle or agreeable discourse. ഇഷ്ടവാക്കു.

പ്രിയമാകുന്നു. യി, വാൻ. v. n. 1. To be pleased with, to be dear to 2. to be scarce.

പ്രിയം. s. 1 Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തോഷം 2. love, affection, regard. സ്നേഹം. adj 1. Dear, precious, beloved, desired. 2. dear, or high in price. പ്രിയംവലിക്കുന്നു, To praise an aticle for sale, to ask a high price for a thing.

പ്രിയംവദൻ. s. One who speaks kindly or agreeably. നല്ലവാക്ക പറയുന്നവൻ.

പ്രിയംവദം, &c. adj. a Speaking sweetly or pleasantly.

പ്രിയവാദി. s. One who speaks kindly or pleasingly. നല്ലവാക്ക പറയുന്നവൻ.

പ്രിയാളം. s. The name of a tree, commonly the 'Piyal, Buchanania latifolia.' (Rox.) മുരൾ.

പ്രീണനം. s. Satisfaction, satisfying, satiety സന്തുഷ്ടി.

പ്രീതം. &c. adj. Pleased, happy, glad. സന്തുഷ്ടം.

പ്രീതി s. 1. Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തോഷം. 2. love, affection, regard. സ്നേഹം.

പ്രീതിമാൻ. s. One who is very affectionate. അധികപ്രിയൻ.

പ്രുഷ്ടം. adj. Burnt. ചുടപ്പെട്ടതു°.

പ്രൃഷ്യം. s. 1. A season of the year, a period of two months. ഋതു 2 the sun. ആദിത്യൻ.

പ്രേംഖാ. s. 1. A swing, a sort of hammock or swinging cot, either for travelling or diversion. ഊഞ്ഞാൽ. 2. wandering, roaming or travelling about. സഞ്ചാരം. 3. dancing. നാട്യം.

പ്രേംഖിതം, &c. adj. Shaken, moving, set in motion, swung, &c. ഇളക്കപ്പെട്ടതു°, ആട പ്പെട്ടതു°.

പ്രേതഗൃഹം. s. A cemetery, a burying ground. ചുടലക്കാട്ടു°.

പ്രേതനാഥൻ. s. A name of 'Yama,' ruler of the dead. അന്തകൻ.

പ്രേതപെട്ടി. s. A coffin.

പ്രേതബാധ. s. Possession by an evil spirit.

പ്രേതമഞ്ചം. s, A bier.

പ്രേതം. s. 1. A dead body, a corpse. ശവം. 2. a goblin, a ghost, an evil spirit. ഭൂതം.

പ്രേതവനം. s. A burying ground a cemetery, a place where bodies are burnt or buried. ചുടലക്കാട്ടു°.

പ്രേതസംസ°കാരം. s. Burying or burning a corpse. ശവം അടക്കുക.

പ്രേതാധിപൻ. s. A name of 'Yama'. യമൻ

പ്രേതാലങ്കാരം. s. Adorning of a corpse for burial. പ്രേതാലങ്കാരം ചെയ്യുന്നു, To adorn a corpse for burial.

പ്രേതാലയം. s. The abode of 'Yama'. അന്ത കഭവനം.

പ്രേമകലഹം. s. Affectionate rebuke. സ്നേഹം കൊണ്ടുള്ള കലഹം.

പ്രേമം. s. 1. Love, favour, kindness, tender regard, fondness സ്നേഹം. 2. pleasure, sport, pastime, joy. ഉല്ലാസം.

പ്രേമാ. s. Love. സ്നേഹം.

പ്രേയസി. s. A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രേരണം. s. 1. Sending, directing. നിയോഗം 2. passion, or the operation of the organs of sense. 3. excitement, agitation. ഉത്സാഹം

പ്രേരിതം, &c. adj. Sent, directed, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രേഷകൻ. s One who is sent or dispatched. അയക്കപ്പെട്ടവൻ.

പ്രേഷകപ്രേഷകൻ. s. One who sends a preson on any business on which he himself was sent.

പ്രേഷണം. s. Sending, dispatching. കല്പിച്ച യക്കുക.

പ്രേഷിതം, &c. adj. Sent, directed. കല്പിച്ചയ ക്കപ്പെട്ട.

പ്രേഷ്ഠ. &c. adj. Most or very dear, or beloved. പ്രിയതമം.

പ്രേഷ്യ. s. A maid-servant. ദാസി.

പ്രേഷ്യൻ. s. A man-servant. പരിചാരകൻ.

പ്രേക്ഷ s. 1. Intellect, understanding, sense. ബുദ്ധി. 2. dancing ആട്ടം. 3. seeing, viewing, observing. കാഴ്ച. 4. seeing a play or entertainmet of dancing, &c. ആട്ടം കാണ്ക.

പ്രൈഷ്യൻ. s. A servant, a slave. ദാസൻ.

പ്രോക്തം. adj. Said, declared, told. പറയപ്പെ ട്ടതു°.

പ്രോതം. adj. 1. Sewn, stitched. തുന്നപ്പെട്ടതു°. 2. strung, tied. കോൎക്കപ്പെട്ടതു°.

പ്രോത്സാഹിതം, &c. adj. Incited, instigated, stimulated, encouraged. ഉത്സാഹിപ്പിക്ക പ്പെട്ട

പ്രോത്സാഹകൻ. s. The instigator or adviser of an act, or in law, of any crime. ഹേതു ഭൂതൻ.

പ്രോത്സാഹം. s. 1. Effort, exertion. ഉത്സാഹം. 2. stimulus, excitement.

പ്രോത്സാഹിതം, &c adj. Incited, instigated, stimulated, encouraged. ഉത്സാഹിക്കപ്പെട്ട.

പ്രോൽക്ഷിപ്തം, &c. adj. Raised, lifted up. ഉ യൎത്തപ്പെട്ട.

പ്രോഥം s. 1. The nose of a horse or the tip of it. കുതിരയുടെ മോന്ത. 2. the loins or hip. കടിപ്രദേശം.

പ്രോദ്വാഹം. s. Marriage. വിവാഹം.

പ്രോദ്ധൃതം, &c. adj. Clothed. ധരിക്കപ്പെട്ട.

പ്രോഷിതം, &c. adj Abroad, absent, away from home, sojourning in another country. പ്രവാസം.

പ്രോഷ്ഠപദ s. One of the constellations containing stars in the 'Pegasus.' പുരുരുട്ടാതി.

പ്രോഷ്ഠി. s. A sort of carp. വരിമീൻ.

പ്രോക്ഷണം s. 1. Sprinkling. തളിക്കുക. 2. killing animals in sacrifice, immolation of victims. പശുബന്ധം. 3. killing, slaughter. വധം.

ഒപ്രാക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sprinkle. തളിക്കുന്നു.

ഒപ്രാക്ഷിതം. &c. adj. 1. Sprinkled. തളിക്കപ്പെട്ടതു. 2. killed. കൊല്ലപ്പെട്ടതു.

ഒപ്രൗഢ. s. 1. A woman from thirty to forty-five years of age. മുപ്പതിനുമേൽ നാല്പത്തഞ്ചിനു താഴെ പ്രായംചെന്ന സ്ത്രീ, 2. a description of the 'Nayica' or mistress a womanwhose feeling are violent, or impetuous.

ഒപ്രൗഢത. s 1. Skilfulness, dexterity, cleverness. സാമർത്ഥ്യം 2 enterprize; zeal, confident or audacious exertion. ധീരത, അഹമ്മതി.

ഒപ്രൗഢം. &c. adj. 1. Full-grown. വളൎന്തിന്തു. 2. confident. arrogant അഹമ്മതിയുള്ള. 3. married. വിവാഹംകഴിക്കപ്പെട്ട.

ഒപ്രൗഢി. s. Enterprize, zeal. confidence or audacious exertion. ഭക്തിവൈരാഗ്യം, ധീരത.

പ്ലവ. s. The thirty fifth year in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവർഷത്തിൽ മുപ്പത്തഞ്ചാമതു.

പ്ലവകൻ. s. 1. A tumbler, a dancer, a man who walks on the edge of a sword, a rope dancer. &c. തൊണിമേൽതുള്ളുന്നവൻ. 2 an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ,

പ്ലവഗം, s, 1. A monkey. കുരങ്ങു. 2. a frog. തവള.

പ്ലവംഗ. s. The fortieth year in the 'Hindu cycle of sixty. അറുപതുവർഷത്തിൽ നാല്പതാമതു.

പ്ലവംഗമം. s. 1. A monkey, an ape. കുരങ്ങു. 2. a frog. തവള.

പ്ലവംഗം. s. 1. A monkey. കുരങ്ങു. 2. a frog. തവള. 3. a deer. മാൻ.

പ്ലവനം. s. A declivity. ചരിവു.

പ്ലവൻ. 1. A man of low or degraded tribe. ചണ്ഡാലൻ. 2. one who goes by leaps or jumps, leaping, jumping, a tumbler. ചാടുന്നവൻ.

പ്ലവം. s. 1. Jumping, leaping. plunging, going by leaps or plunges. ചാട്ടം. 2. swimming. floating, diving. നീന്തൽ, മുങ്ങൽ 3. a raft, a float. പൊങ്ങുതടി 4 a frog. തവള 5. a monkey. കുരങ്ങു. 6. a diver or bird, so called മരക്കലനാവു. 7 a sort of duck 8 the continuous protracted accent the lengthened sound of vowels in poetry, or the 'Vedas' മൂന്നുമാത്രയുള്ള അച്ചു. 9 protracting a sentence through several stanzas. കളകം. 10. a declivity, shelving ground. ചരിവു. 11. a sort of grass, 'Cyperus rotundus'. കഴിമുത്തങ്ങ 12. fragrant grass in general സുഗന്ധപുൽ. 13. the wavedleaf fig tree. 'Ficus infectoria,' ഇത്തി. 14. shaking. ഇളക്കം

പ്ലവാക. s. A boat, a raft. തോണി പൊങ്ങുതടി

പ്ലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To leap, to jump, to plunge ചാടുന്നു. 2. to swim, to float, to dive. നീന്തുന്നു. 3. to shake. ഇളകുന്നു.

പ്ലക്ഷം. s. 1. The banian tree 'Ficus hitide.' കല്ലാൽ 2. one of the seven 'Dwipas' or continents into which the world is divided. സപ്തദ്വീപുകളിൽ

പ്ലാക്കാ. s. The jackfruit.

പ്ലാത്തി. s. A tree 'Rhixophora baseolarus,' also. കാട്ടുചാമ്പ.

പ്ലാവു. s. The jack-tree, 'Artocarpus integrifolia.'

പ്ലാശു. s. A tree bearing beautiful red blossoms and hence often alluded to by the poests; the wood of this tree is much used in religious ceremonies by the Brahmans, Butea frondosa' (Cœnig.)

പ്ലാശദണ്ഡു s. A staff of the 'Palasa' carried by an ascetic.

പ്ലാക്ഷം. s. The fruit of the പ്ലക്ഷം.

പ്ലീഹ. s. The spleen, the organ or the disease as in England; in the latter sense however it is equally applied to the enlargement of the mesenteric glands. പിലിശ.

പ്ലീഹോദരം s. The disease of the spleen, വ്യാധിഭേദം.

പ്ലുതം. s. 1. Bounding capering, one of the horse's paces. 2. leaping, jumping, tumbling, ചാട്ടം. 3 the third sound given to vowels; the protracted or continuous sound being three times the length of the short vowel and occupying three moments in its utterance. മൂന്നുമാത്രയുള്ള അച്ചു (സ്വരം)

പ്ലുഷം. s. See പ്ലോഷം.

പ്ലുഷ്ടം adj. Burnt. ചുടപ്പെട്ടതു.

പ്ലോഷം. s. Burning, combustion. ചുടുക.

പംഷാരം s. The residence of a class of servants at a temple.

പംഷാരൊടി. s. A certain class of servants at a temple.

പ്സാതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു.

പ്സാനം. s. Eating food, ഭക്ഷണം.

ഫ

ഫ. The twenty-second consonant in the Malayalam alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and expressed by 'Ph'.

ഫണ, s. The expanded hood or neck of the 'Cobra capello'. പാമ്പിൻെറ പത്തി.

ഫണം. s. The expended hood or neck of the 'Cobra capello'. പാമ്പിൻെറപത്തി

ഫണി. s. A snake, a serpent. പാമ്പു, സൎപ്പം,

ഫണിപിത്തം. s. The poison of serpents. പാമ്പിൻെറ വിഷം.

ഫണിജ്ജകം s. A delicate sweet smelling plant apparently a sort of basil with small leaves. തുളസിയിൽ ഒരു വക.

ഫണീന്ദ്രൻ. s. The chief of the 'Nagas' or serpent race. അനന്തൻ.

ഫല. s. The tree medicinal fruits or myrobalans collectively. ത്രിഫല.

ഫലകപാണി s. A soldier armed with a shield. പരിചക്കാരൻ.

ഫലകം. s. 1. A shield. പരിച. 2. a bone, the os frontis, or bone of the forehead. നെററിത്തടം. 3. a plant or board. 4. the buttocks.

ഫലത്രയം. s. The three myrobalans collectively. കടുക്ക, നെല്ലിക്കാ, താന്നിക്കാ.

ഫലത്രികം. s. See the preceding.

ഫലപാകാന്തം. s. A perennial plant. കാ മൂക്കുമ്പോൾ നശിക്കുന്ന വൃക്ഷം.

ഫലപൂരം. s. The common citron, 'Citrus medica'. വള്ളിനാരകം.

ഫലപ്രാപ്തി. s. Advantage, benefit, profit. acquisition. ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നു, To be advantageous, or profitable.

ഫലമൂലങ്ങൾ. s. plu. Fruits, vegetables, &c.

ഫലമൂലാശി. s. A sage who eats only fruits, greens and roots.

ഫലം. s. 1. Fruit of any plant; fruit in general. 2 fruit, (metaphorically,) result, produce, consequence സാദ്ധ്യം. 3. prosperity, flourishing, thriving വൎദ്ധന. 4. gain, profit, acquisition. ലാഭം 5. a shield. പരിച 6. the blade of a sword or knife, the head of an arrow, &c. വാളിൻെറ മൂൎച്ച, ഇത്യാദി. 7. a sort of fragrant berry and drug, commonly 'Cacole'. കാക്കോലി. 8. a nutmeg ജാതിക്കാ. 9 the three myrobalans collectively. ത്രിഫല. 10. a plough share. കൊഴു. ഫലംലഭിക്കുന്നു, To be adventageous or profitable.

ഫലവാൻ. s. A tree, especially when bearing fruit കായുള്ള വൃക്ഷം.

ഫലശ്രുതി. s. Explaining the utility or advantage derived from any thing. ഫലം പറക.

ഫലസാദ്ധ്യം. s. Usefulness, profitableness.

ഫലസിദ്ധി. s. Advantage, beneficial result, profit.

ഫലാദ്ധ്യക്ഷം s. A tree, commonly khirani, 'Minusops Kauki'. പഴമുൺപാല.

ഫലാനുമേയം. adj. Known by the result. ഫലം കൊണ്ടു അറിയപ്പെടുയു.

ഫലാന്തം. s. A bamboo. മുള.

ഫലാശനം. s. A parrot or any bird that eats fruit. കിളി.

ഫലാശി. s. One who eats fruits, a sage who eats only fruit, &c. ഫലങ്ങളെമാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഫലാഹാരം. s. Eating fruits, a collation.

ഫലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be fruitful, to yield fruit, to be productive. 2. to be successful, to scceed. 3. to be profitable, to be useful. 4. to avail, to take effect, to be effectual.

ഫലിതക്കാരൻ. s. A novelist, one who relates any new or strange thing to cause mirth.

ഫലിതം. &c. adj. 1. Fruitful, bearing fruit. ഫലമുള്ള. 2 advantageous, profitable. s. A novelty, a new or strange thing. ഫലിതം പറയുന്നു. To ralate any new or strange thing to cause mirth.

ഫലിതാൎത്ഥം. s. Purport, meaning.

ഫലിനം. s A tree especially when bearing fruit. കായോടുകൂടിനില്ക്കുന്ന മരം.adj. In fruit, bearing fruit, fruitful. ഫലമുള്ള. കായുള്ള.

ഫലിനി. s. A medicinal plant, commonly 'Priyangu'. ഞാഴൽ.

ഫലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. c. 1. To cause to take effect. 2. to make productive. 3. to make useful or profitable.

ഫലേഗ്രഹി. adj. Bearing fruit in due season, fruitful. കായ്ക്കുന്ന, കായുള്ള.

ഫലതഹ. s. The trumpet flower, 'Bignonia suave-olens' പാതിരി.

ഫലോദയം. s. 1. Gain, profit. ലാഭം 2. heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 3. joy, happiness. ആനന്ദം.

ഫല്ഗു s. 1. The opposite leaved fig tree, 'Ficusoppositi-folia' (Rox.) പേഴത്തി. 2. falsehood, false or lying speech. അസത്യവാക്ക adj. 1. Pithless, sapless. നിസ്സാരമായുള്ള 2. vain, unprofitable, unmeaning, empty, useless. നിഷ്ഫലമായുള്ള.

ഫല്ഗുനൻ. s. A name of 'Arjuna', the third son of 'Pandu'. അൎജ്ജുനൻ.

ഫല്ഗുനി. s. The constellation 'Phalguni', or the twelfth asterism. പൂരം.

ഫാണിതം. s. Raw sugar, the inspissated juice of the sugar cane. മൊറിയൻശക്കര.

ഫാണ്ടം. adj. Ready, prepared, made by extemporaneous easy process, (decoction, &c.) s. Diluted decoction, deoction easily prepared. കഷായം.

ഫാലം. s. 1. The plough-share കൊഴു. 2. the forehead. നെററി,

ഫാലലോചനൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഫാല്ഗുനം. s. The month 'Phalguna' (February and March) കുംഭവും മീനവും.

ഫാല്ഗുനി. s The day of the full moon in the month 'Phalguni'. 2. the month 'Phalguni'. ഫാല്ഗുനിമാസം.

ഫാല്ഗുനികം. s. See ഫാല്ഗുനം.

ഫു. ind. 1. An expression of disregard or contempt, ('Phoo. hoot'.) 2. imitative sound, implying the bubbling or boiling of water, &c.

ഫുല്ലം. adj Blown, opened, expanded as a flower. വിടൎന്ന.

ഫുൽകാരം. adj Arrogant, contemptuous, disdainful നിന്ദയായുള്ള.

ഫേനം. s. 1. Froth, foam. നര. cuttle fish bone, supposed to be the indurated foam of the sea. കടൽനാക്ക.

ഫേനലം. adj. Frothy, foamy. നരയുള്ള.

ഫേനാഗ്രം. s. A bubble. നീൎക്കുമള.

ഫേനിലം. s. 1. The soap tree, 'Sapindus detergens.' (Rox.) പശിഞ്ചി. 2. the fruit of the jujub. ഇലന്ത. 3 the fruit of the 'Vangueria spinosa.' adj Frothy, foamy.

ഫേരണ്ഡം. s. A jackal. കുറുക്കൻ.

ഫേരവം. s. A jackal, or shacal. കുറുക്കൻ. adj. 1 Fraudulent, crafty, a rouge or cheat. ചതിവുള്ള 2. malicious, noxious, injurious. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.

ഫേരു s. A jackal. കുറുക്കൻ.

ഫേല. s. Orts, leavings. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ഫേലകം. s. Orts, leavings of a meal or droppings from the mouth. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ഫേലി. s. Orts, leavings. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ബ

ബ. The twenty-third consonant of the Malayalam alphabet, corresponding to the letter 'B', and often confounded with the analogous semivowel വ, or 'V or W'

ബകം s. A crane. വെളിർ, കൊക്ക.

ബകാരം. s. The name of the letter ബ.

ബകുളം s. The name of a tree, 'Mimusops elengi ഇലഞ്ഞി.

ബഡവ. s. 1. A mare. പെൺകുതിര. 2. the nymph 'Aswini' or the personified asterism which is desiginated by a horse's head. അശ്വിനി.

ബഡവാഗ്നി. s. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ബഡവാനലൻ. s. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ബഡവാമുഖാഗ്നി. s. See the last.

ബത, ind. A particle analogous to, ah, hie, &c expressing. 1. Sorrow. 2. comparison. 3. pleasure. 4. oh, ho, a vocative particle.

ബദരം s. 1. The jujube tree, 'Zizyphus jujuba or scandens.' ഇലന്ത, 2. the fruit of the same.

ബദര. s 1. Cotton. തുപ്പരുത്തി. 2. a medicinal plant ബ്രഹ്മി

ബദരി. s. The jujube; see ബദരം.

ബദാം s. An almond tree, or its fruit.

ബദ്ധൻ. s. One who is bound, tied, a prisoner. കെട്ടപ്പെട്ടവൻ.

ബദ്ധപ്പാട°. s. 1. Haste, hurry. 2. business. 3. urngency, urgent business. 4. a binding, confinement.

ബദ്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To move with haste, to be in a hurry.

ബദ്ധബാഷ്പം. adj. Full of tears, (as the eyes.) നിറഞ്ഞ കണ്ണുനീർ.

ബദ്ധം, &c. adj. Tied, bound, united joined together. s. 1. A tie, a bond. കെട്ട°. 2. truth, in opposition to അബദ്ധം.

ബദ്ധവൈരം. s. Great hatred.

ബദ്ധസന്ദേഹം. ind. Doubtfully.

ബദ്ധാഞ്ജലി. s. Putting both hands together so as to contain any thing, or as a mark of respect. കൈകൂപ്പ°.

ബദ്ധാദരം. ind. Respectfully, kindly.

ബദ്ധാമോദം. ind. Joyfully.

ബദ്ധാശ്രു. adj. Full of tears.

ബദ്ധോദ്യമം. ind. Diligently.

ബധിര. s. A deaf woman. ചെകിടി.

ബധിരൻ. s. A deaf man. ചെകിടൻ.

ബന്ധകം. s. 1. Barter, exchange. 2. a tying. binding. 3. binding, confinement. 4. engagement, 5. servitude. 6. a pledge. പണയപ്പാട്ട°. സംസാരബന്ധകം, Family tie or affection.

ബന്ധകി. s. An unchaste woman, a harlot, a wanton. വേശ്യ.

ബന്ധകെസ്ഥിതം, &c. adj. Any thing pledged, or pawned. പണയത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടതു°.

ബന്ധകെസ്ഥിത. s. A cow at the dairy, or tied up to be milked. കെട്ടുതലക്കൽ നില്ക്കുന്ന പശു.

ബന്ധതന്ത്രം. s. A complete army, or one with its four divisions of chariots, elephants, horse and foot. ചതുരംഗബലം.

ബന്ധനം. s. 1. Binding, tying, confining, imprisoning. കെട്ട°. 2. a rope for tying cattle. 3. killing, slaughter. വധം. 4. the implement of binding, or tying, a rope, a chain, &c.

ബന്ധനസ്തംഭം. s. The post to which an elephant is tied. കെട്ടുതറി.

ബന്ധനാലയം. s. A prison. കാരാഗൃഹം.

ബന്ധമോചനം. s. 1. Release, letting loose. അഴിച്ചുവിടുക. 2. remission, forgiveness. 3. final beatitude.

ബന്ധമോക്ഷം. s. 1. Release, or freedom from bondage. 2. final beatitude. ബന്ധമോചനം.

ബന്ധം. s. 1. A bond; a binding tie, a tie, a fetter. കെട്ട°. 2. killing, slanghter. വധം. 3. propriety, fitness. 4. cause, motive. 5. a binder, a cross-beam in a roof. 6. restraint, confirement, stoppage. 7. the body, as that to which the soul is tied.

ബന്ധസ്തംഭം. s. A post to which an elephant is tied. കെട്ടുകുററി, കെട്ടുതറി.

ബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To tie, to bind, to confine. 2. to oblige, to place another under obligation. v. n. To be bound, or stopped.

ബന്ധിതം. &c. adj. Tied, bound.

ബന്ധു s. 1. A kinsman, or relation, but especially a distant or cognate kinsman, and subsequent in right of inheritance to the 'Sagotra'. 2. a friend. 3. one of the same nation. 4. a neighbour. 5. a temporal ally. 6. a deliverer, a protector.

ബന്ധുകൃത്യം. s. A relative duty.

ബന്ധുക്കാരൻ. s. A kinsman, a relation.

ബന്ധുക്കെട്ട°. s. A compact, a league, a plot, a plan, a scheme, a confederacy. ബന്ധുക്കെട്ടാകുന്നു, To conspire, cabal, form a party, or be leagued together.

ബന്ധുജീവകം. s. A flower, 'Pentapetes Phœnicea.' ഉച്ചമലരി.

ബന്ധുത s. 1. A multitude of relations. 2. relationship.

ബന്ധുത്വം s. Relationship, affinity, combination.

ബന്ധുദത്തം. s. A special gift, as alms to a student at his initiation, a present to his tutor, a nuptial present, &c. ബന്ധുക്കളാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടതു°.

ബന്ധുഭാവം. s. Relationship, affinity.

ബന്ധുമാൻ. s. A person who has many relatives. a kinsman, &c. ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവൻ.

ബന്ധുരം, &c. adj. 1. Uneven, undulating, wavy. താണുംഉയൎന്നുമുള്ള. 2. bowing, bent. വളഞ്ഞ 3. pleasing, delightfull, handsome. ചന്തമുള്ള

ബന്ധുവത്സലൻ. s. One who loves his relatives. ബന്ധുക്കളിൽ സ്നേഹമുള്ളവൻ.

ബന്ധുവാത്സല്യം. s. Affection or fondness among relatives.

ബന്ധുസല്ക്കാരം. s. An entertainment, &c., given to relatives.

ബന്ധുസഹായം. s. Friendly aid or assistance.

ബന്ധുസ്നേഹം s. Love or affection of relative.

ബന്ധൂകപുഷ്പം. s. 1. A tree, 'Pentaptera tomentosa' വേങ്ങ. 2. a shrub bearing a red flower, 'Pentapetes Phœnicea' ഉച്ചമലരി.

ബന്ധൂകം. s. A shrub bearing a red flower, 'Pentapetes Phœnicea' ഉച്ചമലരി.

ബന്ധുരം, &c. adj 1. Wavy, undulating, uneven. സമമല്ലാത്ത. 2. bent, bowed. വളഞ്ഞ. 3. pleasing, delightful, handsome. ചന്തമുള്ള.

ബന്ധുലൻ. s. A bastard or the son of an unchaste woman. വ്യഭിചാരണിപുത്രൻ.

ബന്ധ്യ. s. 1. A childless woman. മച്ചി. 2. a barren cow. മച്ചിപ്പശു.

ബന്ധ്യം, &c. adj. 1. Barren, unfruitful, not bearing fruit in due season. കായ്ക്കാത്ത, മച്ചിയായുള്ള. 2. detained, confined, under arrest. തടുക്കപ്പെട്ട.

ബഭ്രു. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. SIVA. ശിവൻ. 3. AGNI or fire. അഗ്നി. 4. the mungoose, 'Viverra ichneumon.' കീരി. 5. tawny colour. കരാൽനിറം

ബംഹിഷ്ഠം, &c. adj. Very much; excessively many. വളരെ.

ബക്കരം s. A young animal. നാല്കാലിക്കുഞ്ഞു്

ബർബ്ബര. s. A medicinal plant. നായർവെണ്ണ.

ബർബ്ബരദേശം. s. One of the fifty-six countries enumerated by the 'Hindus' said to be inhabited by barbarians. അമ്പത്താറു രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു്.

ബർബ്ബരം. s. A medicinal shrub, 'Siphonanthus Indica'. ചെറുതേക്ക്.

ബർവ്വകം. s. See the last.

ബർഹം s. 1. A plume, a peacock's tail. മയിൽപ്പീലി. 2. a vegetable perfume. തുണ്ണിയാകം. 3. a leaf. ഇല. 4. a wing. ചിറക്.

ബർഹി. s. A peacock. മയിൽ.

ബർഹിണം. s. A peacock. മയിൽ.

ബർഹിർമ്മുഖൻ. s. A deity. ദേവൻ.

ബർഹിശ്ശുഷ്മാ. s. AGNI, the god of fire. അഗ്നി.

ബർഹിഷ്ഠം. s. A perfume made of a certain root. ഇരുവേലി.

ബർഹിസ്. s. 1. Fire. അഗ്നി. 2. the 'cusa' or sacrificial grass. കുശ.

ബലാ. s. A plant, the sweet smelling Pavonia 'Sida retusa'. (Willd.) കുറുന്തോട്ടി.

ബലകരം, &c. adj. Strengthening. ബലമുണ്ടാക്കുന്ന.

ബലക്കുറവു്. s. Want of strength, weakness.

ബലക്കേട്. s. Weakness, infirmity, impotence.

ബലജ. s. A pretty or handsome woman. സുന്ദരി.

ബലജം s. 1. A city gate. നഗരവാതിൽ. 2. a field കൃഷിനിലം.

ബലദേവൻ s. BALADEVA, the elder brother of CRISHNA. ബലഭദ്രൻ.

ബലൻ. s. See the preceding.

ബലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To strengthen, to confirm, to corroborate. 2. to make great, to advance.

ബലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To grow strong. 2. to be established, advanced.

ബലബന്ധം. s. Force, constraint, violence. നിർബ്ബന്ധം. adj. 1. Strong, lusty. 2. powerful. 3. rich, great, considerable.

ബലഭദ്രൻ. s. BALADEVA, BALABHADRA.

ബലഭദ്രിക. s. A medicinal plant, 'Trayamana' ബ്രഹ്മി.

ബലം. s. 1. Strength, might, force. ഉറപ്പ്. 2. power, virtue, influence. ശക്തി. 3. an army, forces. സൈന്യം. 4. vigour, severity. സാമർത്ഥ്യം 5. a crow. കാക്ക. 6 bulkiness. തടി. 7. support. സഹായം. 8 a prop, a stay. ഊന്നു്. കരബലം Strength of hand, dexterity. ബലംകാട്ടുന്നു. To exercise strength. ബലംകൊടുക്കുന്നു, To give strength, to support. ബലംകൊള്ളുന്നു, To gather strength. adj. 1. Strong, powerful, stout, robust. 2. efficacious.

ബലരാമൻ. s. The demi-god named BALARAMA, half brother to CRISHNA.

ബലവാൻ. adj. & ind 1. Powerful, mighty, strong, robust, stout. 2. very, excessively many. വളരെ.

ബലവാൻ s. A strong, powerful man.

ബലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n 1. To be firm, to be fast. 2. to resist, to oppose.

ബലവിന്യാസം. s. Array of troops. അണിനിരത്തുക.

ബലവൃദ്ധി. s. Increase of strength. ബലവർദ്ധനം.

ബലശാലി. s A strenuous, brave or violent person ബലമുള്ളവൻ.

ബലഹരി. s. A tune. ഒരു രാഗം.

ബലഹാനി. s. Loss of strength, weakness.

ബലഹീനത. s. Weakness, debility, infirmity, feebleness.

ബലഹീനൻ. s. A weak, infirm man.

ബലക്ഷയം. s Weakness, impotence, exhaustion, prostration of strength, infirmity from fatigue, old age, &c.

ബലാഗന്ധ. s. A plant, the China morea, 'Morea Chinensis' വിഷവണ്ടുചുളാമണി.

ബലാൽ, ind. 1 In vain. 2. powerfully.

ബലാൽകാരം. s. 1. Violence, oppression, force. 2. exaction. 3. rape. 4. in law, the detention of the person of a debtor by his creditor and the violent measures taken by the latter (flogging, &c.) to recover his debt. ബലാൽകാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To force, to press, to oppress, to use violence. 2. to violate.

ബലി. s. 1. A king and 'Daitya,' also 'Mahabali,' the virtuous sovereign of 'Mahabalipur,' tricked out of the dominion he had obtained over earth and heaven, by VISHNU, in the 'Vamana' or dwarf 'Avatar,' and left, in consideration of his merits, the sovereignty of 'Patala,' or the infernal regions. മഹാബലി. 2. tax, royal revenue. കരം. 3. an oblation, a religious offering in general. കാഴ്ച, ദേവപൂജ. 4 the handle of a 'Chowrie' or fly flapper. ചാമരത്തിന്റെ പിടി. 5. presentation of food, &c., to all created beings, one of the five great sacraments of the 'Hindu' religion. അന്നദാനം. 6. the sacrifice of an animal, or raw flesh offered to the goddess 'Durga.' 7 fragments of food left at an oblation or meal. ബലിശിഷ്ടം. 8. an animal, or one which is fit for an oblation, a victim. ബലിക്കുള്ള മൃഗം. 9. food. ഭക്ഷണം. 10. funeral rites or obsequies. പിതൃക്രിയ. 11. a funeral ceremony observed at various fixed periods, but generally an annual ceremony; see. ചാത്തം. 12. a strong, stout, powerful man. ബലവാൻ. ബലികൊടുക്കുന്നു, To present an offering. ബലികഴിക്കുന്നു, To offer a sacrifice, to perform an oblation. ബലിയിടുന്നു, To make an offering. ബലി ഉഴിയുന്നു, To wave a kind of basket made of plantain stalks, leaves, flowers, &c., round the body of a person supposed to be possessed by an evil spirit. ബലി നീക്കുന്നു, To throw away such basket after the ceremony is performed.

ബലികൎമ്മം. s. The ceremony of offering a sacrifice. ബലികഴിക്കുക.

ബലിക്കല്ല്. s. A stone on which an offering is placed.

ബലിക്കറുക. s. Linear-bent grass, used in sacrifice. 'Agrostis linearis' (Lin).

ബലിക്കളം. s. A place in which an offering is made.

ബലിദ്ധ്വംസി. s. A name of VISHNU as having degraded BALI. വിഷ്ണു

ബലിപീഠം. s. An altar for sacrifice.

ബലിപുഷ്ടം. s. A crow; see the following.

ബലിഭുക്ക. s. A crow, as eating the fragments of an oblation, കാക്ക.

ബലിഭോക്താ. s. A crow. കാക്ക.

ബലിശിഷ്ടം. s. The leavings or fragments of food left at an offering or oblation.

ബലിഷ്ഠൻ s A very strong, powerful man. അതിശക്തിയുള്ളവൻ.

ബലിസത്മം. s. The infernal regions. പാതാളം.

ബലിമുഖം. s. A monkey. കുരങ്ങ്.

ബലീയസ്. adj. Very strong, exceedingly powerful. അതിശക്തിയുള്ള.

ബലീയാൻ. s. A very strong, powerful man. അതിശക്തിയുള്ളവൻ.

ബലിവൎദ്ദം. s. A bull or ox. കാള.

ബല്വജം. s. The 'Cusa, darb'ha', or sacrificial grass, 'Poa cynosuroides'. ആറുദൎഭ.

ബല്യം. adj. Strong, vigorous. ബലമുണ്ടാക്കുന്ന. s. Semen virile.

ബഷ്കയണി. s A cow bearing many calves. വളരെ പെറാ പശു.

ബസ്തം. s. A he goat. വെള്ളാട്.

ബഹളം. s. 1. Multitude, abundance. ബഹുത്വം 2. water in which rice has been washed kept until it ferments. അരിക്കാടി. 3. the Senna-leaved Hedysarum 'Hedysarum sennoides'. (Wield). പുനൽ മുരിങ്ങ.

ബഹിര s. Belleric myrobalan, 'Terminalia bellerica'. താന്നി.

ബഹിൎഗ്ഗമനം. s. Going out, departure. പുറത്തു പോകുക, പുറപ്പാട്.

ബഹിൎദ്വാരം. s. The principal gate of a house, or city. പുറത്തെ വാതിൽ.

ബഹിൎഭാഗം s. The outside. പുറത്തു ഭാഗം.

ബഹിഷ്കരണം. s. Expulsion, degradation or excommunication from sect or caste. പുറത്താക്കുക

ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To expel from a caste, or sect; to degrade, to excommunicate. പുറത്താക്കുക.

ബഹിഷ്കാരം. s. See ബഹിഷ്കരണം.

ബഹിസ്. ind. Outwards, external. പുറത്തു.

ബഹു. adj. 1. Much, numerous, many വളരെ 2. very large, great 3. severe. violent.

ബഹുകരൻ. s. 1. A sweeper. അടിച്ചുതളി. 2. a servant of all work. പല വേലക്കാരൻ. 3. a laborious person, വേലക്കാരൻ;

ബഹുകാലം. s. A long time. adj. Of long duration, or continuance.

ബഹുഗർഹ്യവാക്. adj. Talking much, or blameably. അതിനിന്ദവാക്.

ബഹുതമം. adj Very much, excessively many. ഏറ്റവും വളരെ.

ബഹുതരം. adj. 1. Various, multiform. 2. more, much. വളരെ.

ബഹുതിഥം. adj. Manied, (the ordinary of many.) വളരെ.

ബഹുത്വം. s. Plurality, multitude. പെരുപ്പം.

ബഹുധാ. ind. In various, or many ways or sorts, &c. വളരെ.

ബഹുനായകത്വം. s. An aristocracy, authority vested in many chiefs

ബഹുനായകം. s. An aristocracy; authority vested in many chiefs. adj. Governed by several chiefs or heads.

ബഹുപത്രം. s. An onion. ഉള്ളി.

ബഹുപാദം. s. The 'Indian' fig tree പേരാൽ.

ബഹുപുത്രി. s. A plant, 'Asparagus racemosus'. ശതാവരി.

ബഹുപ്രദൻ. s. One who is munificent, bountiful. വളരെ കൊടുക്കുന്നവൻ.

ബഹുഭക്ഷകൻ. s. A glutton, a voracious man. ഊണി.

ബഹുഭക്ഷണം. s. Gluttony, voraciousness.

ബഹുഭോക്താ. s. A glutton.

ബഹുമതി. s. See ബഹുമാനം.

ബഹുമാനനി. s. An honourable woman ബഹുമാനമുള്ള സ്ത്രീ

ബഹുമാനമുള്ളവൻ. s. An honourable man.

ബഹുമാനം. s. Honour respect. 2. recompense, reward. 3. a gift by a superior to an inferior adj Honourable; in public estimation; creditable, respectable.

ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To be honoured, respected.

ബഹുമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To honour, to esteem, to respect.

ബഹുമൂല്യം, &c. adj. Costly, precious. വിലയേറിയ,

ബഹുരൂപം. s Resin. ചെഞ്ചല്യം. adj. Multiform. അനേകരൂപം.

ബഹുരേഖ. s. 1. Wrinkles, marks of care or pain. 2. furrows. ഉഴവുചാൽ.

ബഹുരേതസ്കൻ. s A man of a lecherous disposition. അതികാമി.

ബഹുലകം. adj Much, many, abundant.

ബഹുലം. s. The dark lunar fortnight, that of the moon's decrease. adj. 1. Much, many, abundant. വളരെ 2. block. കറുത്ത.

ബഹുല. s. 1. The 'Pleiades'. കാർത്തിക. 2. cardamoms. ഏലം. 3. a cow. പശു.

ബഹുലപക്ഷം. s. A very night. കുറിരുട്ടുള്ള രാത്രി.

ബഹുലീകൃതം. adj Thrashed and winnowed. പതിർകളഞ്ഞ

ബഹുവചനം. s. The plural number in grammar.

ബഹുവാക്. adj. Talking much, a great talker.

ബഹുവാരകം. s The fruit of the smooth leaved Myxa, 'Cordia myxa.' നറുവരി.

ബഹുവിധം. adj Various, multiform, of many sorts or kinds നാനാവിധമായുള്ള.

ബഹുവേതസം. adj. Reedy, abounding in reeds or canes, (a place or soil, &c.) വഞ്ചിമികത്തെടം. (ആറ്റുവഞ്ചി ധാരാളമുള്ളയിടം)

ബഹുവ്യാപാരി. s. A servant of all-work.

ബഹുവ്രീഹി. s. One of the forms of grammatical composition, the compounding two or more words to furnish an epithet, or attribute; as ബഹുമാല, Having many necklaces, from ബഹു and മാല a necklace.

ബഹുശസ്. ind. Abundantly, plentifully.

ബഹുസന്തതി adj Having a large family of children and children's children. s. A bamboo.

ബഹുസാക്ഷി. adj. Having many witnesses.

ബഹുസുത. s. A plant, Asparagus racemosus.' ശതാവരി.

ബഹുസൂതി. s. A cow bearing many calves. പല പേറുപെറുന്ന പശു.

ബഹ്വാശി. adj Voracious, gluttonous. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.

ബഹ്വീ. adj. Much, many. വളരെ.

ബളിശം. s. A fish-hook. ചൂണ്ടൽ.

ബാകം s. A flock or flight of cranes. കൊറ്റിക്കൂട്ടം.

ബാഡവൻ. s. A 'Brahman'. ബ്രാഹ്മണൻ.

ബാഡവം s. 1. A submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. a stud, a collection of mares. പെൺകുതിരക്കൂട്ടം

ബാഡവാഗ്നി s 1. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. hell. നരകം.

ബാഢവാനലൻ. s. 1 Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. hell. നരകം

ബാഢവ്യം. s. 1. A stud, a collection of mares. പെൺകുതിരക്കൂട്ടം. 2. an assemblage of 'Brahmans.' ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം.

ബാഢതമം. adj. 1. Very much, very excessive. ഏറ്റവും വളരെ. 2. very hard. അതികഠിനം.

ബാഢം. adj. 1. Much, excessive, abundant. വളരെ. 2. hard, firm. കഠിനം.

ബാണ. s. 1. The blue Barleria. നീലക്കുറിഞ്ഞി. 2. the root or feathered part of an arrow. പുംഖം.

ബാണകൂടം. s. A quiver. അമ്പുറ.

ബാണൻ. s. 1. The name of a sovereign considered also as an 'Asur' or infernal being. the son of 'Bali' and destroyer of VISHNU, ബലിപുത്രൻ. 2. a person who runs without knowing what he is sent for. കാൎയ്യം അറിയാതെ ഓടുന്നവൻ.

ബാണപുംഖം. s. 1. The feathers of an arrow. അമ്പിന്റെ കട. 2. a plant, the purple Galega, 'Galega Purpurea.' (Lin.) കൊഴിഞ്ഞ.

ബാണം. s. 1. An arrow, &c. അമ്പ°. 2. a firework, a sky-rocket. 3. the blue Barleria. നീലക്കുറിഞ്ഞി.

ബാണാസനം. s. A bow. വില്ല°.

ബാണി. s. I. Speech. വാക്ക°. 2. the goddess of speech. &c.

ബാണിജൻ. s. A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.

ബാണിജ്യം. s. Trade, traffic, commerce. കച്ചവടം.

ബാദരം. adj. Made of cotton. പഞ്ഞികൊണ്ടു° ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.

ബാദരായണൻ. s. A name of Vyasa, the compiler of the 'Vedas'. വ്യാസൻ.

ബാധ. s. 1. Pain, affliction, torment, torture. രോഗം, ദുഃഖം. 2. opposition, contradiction. തടവ°, വിരോധം. 3. possession by evil spirits. ഉപദ്രവം.

ബാധകൻ s. A tormentor, a persecutor. പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ബാധകം. s. 1. Any thing opposing, impeding, or causing difficulty; any argument or fact, which can be urged in refutation, or in contradiction of another; inconvenience, annoyance. 2. in grammar, exception from the general rule.

ബാധപിടിത്തം s Exorcism ബാധഒഴിപ്പിക്കുന്നു, To exorcise.

ബാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, To torment, to annoy, to cause pain, to vex.

ബാധിതം. &c. adj. Tormented, annoyed, vexed, pained. ബാധിക്കപ്പെട്ട.

ബാന്ധകിനേയൻ. s. A bastard, the son of a disloyal wife. അസതിപുത്രൻ.

ബാന്ധവൻ s. 1. A relation, a kinsman. 2. a friend. ബന്ധു.

ബാന്ധവം. s. Relationship, affinity, alliance. ബന്ധുത്വം.

ബാന്ധവ്യം s. Affinity, relationship, alliance. ബന്ധുത്വം.

ബാൎഹതം s. 1. The fruit of the 'Solanum jacquini.' ചുണ്ടങ്ങ. 2. the fruit of the egg-plant. വഴുതിനങ്ങ.

ബാല. s. A young female, a girl under eight years of age. പെൺകുഞ്ഞ°. 2 a woman. സ്ത്രീ 3 sweet toddy. മധുരക്കള്ള°. adj. 1. Young, tender. 2. puerile, childish. 3. foolish.

ബാലകൻ. s. 1. A boy, an infant. 2. a youth, a young man under 16 years of a age. 3. a fool, a blockhead

ബാലകൃമി. s. A louse പേൻ.

ബാലകേതു. s. A comet. വാൽനക്ഷത്രം.

ബാലക്രീഡ. s. The play of children. പൈതങ്ങളുടെകളി.

ബാലഖില്യൻ. s. A divine personage, of the size of a thumb; sixty thousand of whom are said to have been produced from the hair of BRAHMA's body.

ബാലഗൎഭിണി. s. A cow with calf for the first time. കടിഞ്ഞൂൽ ചനപ്പശു.

ബാലംഘ്യം. s. A fragrant grass. കുണ്ടപ്പുല്ല°.

ബാലചന്ദ്രൻ. s. The horned moon, the moon's crescent.

ബാലചാപല്യം. s. Childishness, triflingness. പൈതലിന്റെസ്വഭാവം.

ബാലതനയം s. A tree 'Mimosa catechu.' കരിങ്ങാലി.

ബാലതന്ത്രം. s. Mibwifery, care of a lying-in woman and her infant.

ബാലതൃണം. s. Young grass. പൈപ്പുല്ല°.

ബാലധി s. A hairy tail, as that of a horse, &c. വാൽ.

ബാലൻ s. 1. An infant, a boy; it usually means the young child under five years old, but is equally applicable till 10 years of age. പൈതൽ 2. a fool. 3. a class of fishermen. 4. a foal.

ബാലപാശ്യ. s. An ornament of gold or silver, &c. worn between the hair divided on the forehead. മയിർപ്പട്ടം.

ബാലപീഡ. s. s A disease of children.

ബാലബുദ്ധി. s. Childishness, puerility.

ബാലഭാവം. s. 1. Youth, childhood. 2. childishness.

ബാലമക്ഷിക. s. An eye fly. കൊവിച്ച.

ബാലമൂഷിക. s. A small rat or mouse. ചുണ്ടെലി

ബാലം. s. 1. A perfume, a sort of fragrant grass. ഇരുവേലി, 2. a tail in general. വാൽ. 3. hair. രോമം.

ബാലവ്യജനം. s. A 'Chowrie', a whisk, or fly flapper. ചാമരം

ബാലഹത്യ. s. Infanticide. പൈതലിനെ കൊന്ന പാപം.

ബാലഹസ്തം. s. The tail of a horse or of any hairy animal. വാൽ കൊഞ്ചു.

ബാലാതപം. s. The morning sun. ഇളവെയിൽ.

ബാലാരിഷ്ടത. s. A disease of children.

ബാലാൎക്കൻ. s. The forenoon sun. ഉദയം മുതൽ അഞ്ചുനാഴികവരെയുള്ള വെയിൽ.

ബാലി. s. 1. The monkey son of INDRA 2 a long stripe of land.

ബാലിക. s. A girl under eight years of age. ബാല.

ബാലിശൻ. s. 1. A child. 2. an ignorant person. 3. a fool.

ബാലിശം, &c. adj. 1. Young. ബാല്യമുള്ള. 2 ignorant. foolish. 3. obstinate. മൂഢതയുള്ള.

ബാലുക. s. Sand, gravel. മണൽ.

ബാലുകം. s. A drug and perfume; see ഏലാവാലുകം

ബാലുകായന്ത്രം. s. A sand bath.

ബാലേയം. s. 1. An ass. കഴുത 2. a plant, 'Siphonanthus Indica.' ചെറുതേക്ക.

ബാലേയശാകം s. A plant, 'Siphonanthus Indica.' ചെറുതേക്ക.

ബാല്യകാലം. s. The time of youth, childhood.

ബാല്യക്കാരൻ. s. A boy, a youth, a young man.

ബാല്യദുഃഖം. s. A disease of children,

ബാല്യം. s. 1. Chilhood, infancy, youth, minority. 2. childishness

ബാല്യാവസ്ഥ. s. Childhood, youth.

ബാല്ഹികദേശം. s. 'Balkh', a country lying north-west of 'Affghanistan'.

ബാല്ഹികം. s. 1. Saffron. കുങ്കുമം. 2. assafœtida. കായം. 3. a horse from 'Balkh', considered as of a good breed. ബാല്ഹികദേശത്തെ കുതിര.

ബാഷ്പം. s. 1. A tear, tears കണ്ണുനീർ. 2. rheum. 3. vapour, steam. ആവി ബാഷ്പംതൂകുന്നു. To shed tears.

ബാഷ്പിക. s The tree which produces assafœtida. പെരുങ്കായമരം.

ബാഷ്പോദകം. s. A tear, tears. കണ്ണുനീർ.

ബാഷ്പോദം. s. A tear, tears. കണ്ണുനീർ.

ബാഹു. s. The arm. കൈ.

ബാഹുജൻ. s. The 'Cshetriya', as produced from the arms of BRAHMA. ക്ഷത്രിയൻ.

ബാഹുദ s. The name of a river, said to rise in the snowy chain of the 'Himalayas and probably the modern 'Behut, the classical 'Hydaspes.' നൎമ്മദാ നദി

ബാഹുദണ്ഡം. s. A powerful arm,

ബാഹുബലം. s. Strength of arm, dexterity of hand. കരബലം.

ബാഹുഭൂഷ s. An armlet, an ornament worn on the upper arm. കൈവള.

ബാഹുമൂലം. s. The armpit. കക്ഷം.

ബാഹുയുദ്ധം. s. Boxing, wrestling, close fight, personal struggle. കൈകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം.

ബാഹുലം. s. 1 The month 'Cartica'. കാൎത്തികമാസം. 2. mail worn on the arm. കരത്രാണം.

ബാഹുലേയൻ s. SUBRAMANYA, or CARTICEYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ബാഹുല്യം. s. Abundance, plenty, സമൃദ്ധി.

ബാഹുവീൎയ്യം. s. Strength of arm, power.

ബാഹുശക്തി. s. Strength of arm, power might.

ബാഹ്യം adj. 1 External, outer, outward. പുറത്തുള്ള. 2. public, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട. s Stool

ബാഹ്യേന്ദ്രിയനിരോധം. s. Self command, endurance of the most painful austerities. ദമം.

ബിന്ദു s. 1. A drop, a globule of water. തുള്ളി. 2. a dot, a spot. ഒരു കുത്ത. 3. a disease in th teeth. 4. the bite or mark of a tooth. 5. the part of the forehead between the eyebrows. 6. a mark or spot of coloured paint on an elephant's face or trunk. 7. 'semen virile.'

ബിംബം. s. 1. The disk of the sun or moon. ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരുടെ രൂപം. 2. an image, a picture, a shadow. വിഗ്രഹം. 3. a reflected or represented form. പ്രതിശരീരം. 4. the gourd of the 'Momordica monadelpha.' കോവൽപഴം.

ബിംബിക. s. A cucurbitaceous plant bearing a bright red gourd, 'Momordica monadelpha.' കോവൽവള്ളി.

ബിംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To reflect, to represent, to shadow forth. നിഴലിക്കുന്നു.

ബിംബിതം. adj. Reflected, represented, shadowed. നിഴലിക്കപ്പെട്ട.

ബിംബോകം. s. Any feminine act of amorous pastime, or tending to excite amorous sensations, &c. സ്ത്രീകളുടെ ശൃംഗാരചേഷ്ട.

ബിലിമ്പി. s. The 'bilimbi' tree, 'Averrhoa bilimbi'.

ബീജകോശം. s. The seed vessel of the lotus. താമരപ്പൂവിനകത്തെകായ്.

ബീജപൂരം. s. Common citron or a variety of it, 'Citrus medica'. വള്ളിനാരകം.

ബീജം. s. 1. Cause, origin in general. 2. seed, (of plants, &c.) വിത്തു്. 3. 'semen virile'. 4. the testicle. 5 truth, divine truth, as the seed or cause of being. 6. the mystical letter or syllable, which forms the essential part of the 'Mantra' of any deity. ബീജാക്ഷരം. 7. offspring.

ബീജവാപം. s. Sowing. വിത.

ബീജാകൃതം. adj. Ploughed or harrowed after sowing. (a field, &c.) വിതച്ചുടിച്ചതു്.

ബീജാക്ഷരം. s. See ബീജം, 6th meaning.

ബീജ്യൻ. s. One sprung from some family. കുലത്തിൽജനിച്ചവൻ.

ബീഭത്സം. s. Disgust, abhorrence. അറപ്പ്. adj. 1. Detesting, loathing, changing or averting in mind. 2. cruel, mischievous. 3. compassionate 4. wicked. 5. envious.

ബീഭത്സരസം. s. Disgust; distastefulness, abhorrence.

ബീഭത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To abhor, to detest, to loathe, to disrelish.

ബുകം. s. White swallow wort. വെള്ളെരുക്കു്.

ബുദ്ധൻ. s. 1. "Budd'ha", founder of the "Budd'ha" system; a general name for a deified teacher of the "Budd'ha" sect, and according to some the ninth 'avatar' of VISHNU. 2. a sage, a wise, or learned man.

ബുദ്ധമതക്കാരൻ. s. A Budd'hist, a follower of the "Budd'ha" system of religion.

ബുദ്ധമതം. s. The "Budd'ha" system of religion.

ബുദ്ധം. adj. Known, understood. അറിയപ്പെട്ടതു്.

ബുദ്ധി. s. 1. Intellect, sense, understanding, wit. 2. knowledge, wisdom judgement. 3. advice, admonition 4 inclination, wish, disposition. 5. thought. 6. skilfulness, cleverness.

ബുദ്ധികൂർമ്മത. s. Acuteness, or force of intellect.

ബുദ്ധികെട്ടവൻ. s. A dull, foolish, stupid man.

ബുദ്ധികേടു്. s. Caprice, foolishness, stupidity insensibility.

ബുദ്ധിമതി. s. 1. A wise or sensible woman. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ. 2. understanding.

ബുദ്ധിമഹത്വം. s. Superiority of understanding.

ബുദ്ധിമാൻ. s. A wise man, a man of sense, a prudent, judicious, learned, discreet or skilful man.

ബുദ്ധിമാന്ദ്യം. s. 1. Foolishness, folly. 2. ignorance, stupidity.

ബുദ്ധിമുട്ടു്. s. 1. Need, necessity, poverty. 2. distress, oppression, embarassment.

ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dispirit, to harass, to oppress, to perplex.

ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. n. To need, to want, to be straitened. 2. to be distressed. 3. to be embarrassed, to be perplexed, to be dispirited.

ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ. s. One who is without understanding, a foolish, stupid person.

ബുദ്ധിയുള്ളവൻ. s. A wise discerning person: see ബുദ്ധിമാൻ.

ബുദ്ധിശക്തി. s. An intellectual faculty, or power of the understanding.

ബുദ്ധിശാലി. s. A man of superior understanding, a skilful, clever, judicious man.

ബുദ്ധിസചിവൻ. s. A counsellor, a minister.

ബുദ്ധിസഹായൻ. s. A counsellor, a minister.

ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം. s. Skill, acuteness of intellect.

ബുദ്ധിഹീനത. s. Stupidity, folly, dullness.

ബുദ്ധിഹീനൻ. s One void of sense, a fool, a person of weak mind or intellect. മൂഢൻ.

ബുദ്ബുദം. s. A bubble. നീർകുമിള.

ബുധനാഴ്ച s. Wednesday.

ബുധൻ. s. 1. 'Budha' son of 'Chandra' or the moon: also the planet 'Mercury.' ചന്ദ്രപുത്രൻ. 2. a wise or learned man. വിദ്വാൻ.

ബുധവാരം. s. Wednesday.

ബുധിതം. adj. Known, understood. അറിയപ്പെട്ടത്.

ബുധ്നം. s. The root of a tree. വൃക്ഷത്തിൻ ചുവട്.

ബുഭുക്ഷ. s. 1. Hunger. വിശപ്പ്. 2 eagerness of appetite or desire, ravenousness. ഭക്ഷണാഗ്രഹം.

ബുഭുക്ഷിതം, &c. adj. 1. Hungry. വിശപ്പുള്ള. 2. greedy, ravenous. ആൎത്തിയുള്ള

ബുഭുക്ഷു s. A glutton, a voracious man. ഭക്ഷണാഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ബുസം. s. 1. Chaff, husk. പതിര്, ഉമി. 2. the thick part of curds. മെതക്ക്ട.

ബുസ്തം. s. 1. Force meat ball. 2. fried meat. വറുത്ത മാംസഖണ്ഡം.

ബൃംഹണം, &c. adj. 1. Nourished, fattened, nutritious 2. stiffened പുഷ്ടികരം.

ബൃംഹിതം. s. The roar of elephants. ആനയുടെ അലൎച്ച.

ബൃഹതി. s. 1. A small kind of egg plant, 'Solanum melongena.' ചെറുവഴുതിന. 2. a kind of prickly night-shade, 'Solanum jacquini'. കണ്ടകാരിചുണ്ട. 3. a large lute. വലിയ വീണ. 4. a form of metre, the stanza consists of thirty-six syllables. ഒരു ശ്ലോകം. 5. a mantle, a wrapper. മേൽപ്പുടവ. 6 reservoir, a place containing water. ചിറക്കുളം. 4. a stout woman. തടിച്ചവൾ.

ബൃഹതിക. s. 1. An upper garment, a mantle; a wrapper. മേൽപ്പുടവ. 2. a small sort of egg plant. ചെറുവഴുതിന.

ബൃഹൽ, adj. Large, great, bulky. വലിയ.

ബൃഹൽകഥ. s. A drama.

ബൃഹൽകുക്ഷി, adj. Corpulent, large or pot-bellied. കുടവയറുള്ള.

ബൃഹദ്ഭാനു. s. 'Agni' or fire. അഗ്നി.

ബൃഹദ്രഥൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ബൃഹസ്പതി s. 1. The regent of the planet 'Jupiter' identified astronomically with the planet itself In mythology, he is the son of Angirasa and the preceptor of the gods. വ്യാഴം. 2. the name of a saint and lawgiver.

ബൃഹസ്ഫികഃ. adj. Having large buttocks

ബോധകൻ. s. A person who teaches, persuades, admonishes, or excites. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ. 2. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ.

ബോധകരൻ. s. An awakener, a sort of bard or minstrel who awakens the prince or chief in the morning by music. പാടിയുണൎത്തുന്നവൻ.

ബോധക്കേട്. s. 1. Insensibility, fainting away, syncope. 2. folly. foolishness.

ബോധനൻ. s. 1. The planet 'Mercury'. ബുധൻ. 2. a wise or learned man. അറിവുള്ളവൻ.

ബോധനീയം. adj. To be explained or expounded, to be rendered intelligible. അറിയിക്കേണ്ടുന്നത്.

ബോധം s. 1. Wisdom, intellect, understanding, knowledge. 2, conviction, persuasion 3 a-wakening, arousing.

ബോധസ്വരൂപി. s. An epithet of GOD, as possessing all knowledge. സൎവ്വജ്ഞൻ

ബോധഹീനൻ. s. A dull, stupid, foolish man one void of sense.

ബോധാത്മകൻ. s. An epithet of GOD. ദൈവം.

ബോധായനൻ. s. The author of the 21st 'Upanishat ഉപനിഷൽ കൎത്താക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

ബോധായനീയം s. The 21st 'Upanishat'. ഉപനിഷത്തിൽ ഒന്ന്.

ബോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sensible of, to recognize, to own, to be convinced. 2. to approve, to consent. 3. to know, to understand 4. to be awake.

ബോധിദ്രുമം, s, The holy fig tree, 'Ficus religiosa.' അരയാൽ.

ബോധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To tell, to inform, to address, to communicate. 2. to make intelligible, to explain. 3. to persuade, to exhort. 4. to advise, to admonish, to excite, or induce. 5. to awaken, to arouse.

ബോളം. s. Myrrh. നറുമ്പശ.

ബോളി s. A kind of sweet bread or cake. അതിരസം എന്ന അപ്പം.

ബൌദ്ധൻ. s. A 'Budd'ha' or a follower of the 'Budd ha' religion.

ബ്രധ്നൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ബ്രഹ്മകല്പം. s. 1. The end of the world. ലോകാവസാനകാലം. 2. the end of the life of BRAHMA.

ബ്രഹ്മഘ്നൻ. s A murderer or slayer of a 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണനെ കൊന്നവൻ.

ബ്രഹ്മചൎയ്യം. s. The state of an unmarried man, as distinguished from that of the householder, of the wanderer, or the ascetic.

ബ്രഹ്മചാരി. s. The 'Brahmachari' or religious student; the young 'Brahman' from the time of his investiture with the sacred thread to the period of his becoming a householder; it is also applicable to a person who continues with his spiritual teacher, through life, studying the 'Vedas' and observing the duties of the student: it is also given as a title to 'Pundits' learned in the 'Vedas'; and to a class of asceties; by the 'tantras', it is assigned to persons whose chief virtue is the observance of continence or celibacy, and it is assumed by many sects of religious vagabonds: it is also applied to an unmarried man of any class.

ബ്രഹ്മചിന്ത. s. Meditating on GOD. ഈശ്വരനെധ്യാനിക്കുക.

ബ്രഹ്മജ്ഞൻ. s. One who possesses soma knowledge of GOD. ഈശ്വരനെഅറിഞ്ഞവൻ

ബ്രഹ്മണ്യം. s. The mulberry tree, 'Morus Indica.' ചെറുകമുക°.' adj. Relating to or connected with BRAHMA or a 'Brahman.'

ബ്രഹ്മത്വം. s. 1. Identification with BRAHMA or GOD. 2. the office of a priest.

ബ്രഹ്മദന്തി. s. A plant, the Jamaica yellow thistle or Prickly argemone, 'Argemone Mexicana.'

ബ്രഹ്മദൎഭ. s. Bishopsweed seed, 'Sison Ammi' അയമോദകം.

ബ്രഹ്മദാരു. s. The mulberry tree, 'Morus Indica. ചെറുകമുക°.

ബ്രഹ്മദ്രുമം. s. The 'Palasa' tree. പ്ലാശ°.

ബ്രഹ്മനാഡി. s. A pulse which rises from the first region of the human body, that is, from the podex to the sixth region, or head സുഷുമ്ന.

ബ്രഹ്മനാഭി. s. A name of VISHNU, as having proceeded from his navel the lotus, whence BRAHMA arose to create the world. വിഷ്ണു.

ബ്രഹ്മൻ. s. 1. The title of a particular priest who attends a sacrifice and kindles a holy fire. 2. the astetism 'Rohini'. രോഹിണി.

ബ്രഹ്മപുത്ര. s. The 'Brahmaputra' or 'Burampooter' river. ഒരു നദി.

ബ്രഹ്മപുത്രം. s. A sort of poison. വിഷം.

ബ്രഹ്മപുത്രി. s. The 'Saraswati' river. സരസ്വതിനദി.

ബ്രഹ്മബന്ധു. s. 1. The epithet or appellative of a 'Brahman.' ജാതിമാത്രം. 2. a term of abuse. അധിക്ഷേപം.

ബ്രഹ്മഭൂയം. s. Identification with BRAHMA. ബ്രഹ്മസായുജ്യം.

ബ്രഹ്മമയം. s. Identification with BRAHMA. ബ്രഹ്മസായുജ്യം.

ബ്രഹ്മം. s. 1. The divine cause, or essence of the world, from which all created things are supposed to emanate, and finally to return: the unknown God ആത്മസ്വരൂപം. 2. the practice of austere devotion, penance. തപസ°. 3. the 'Vedas' or scriptures. വേദം. 4. holy knowledge. പരമാത്മജ്ഞാനം. 5. one of the astronomical 'Yogas.' 6. the 'Brahmapuranum.' 7. one of the 'Upanishadas.'

ബ്രഹ്മയജ്ഞം. s. The study of the 'Vedas.' വേദാഭ്യാസം.

ബ്രഹ്മരന്ധ്രം. s. The crown or top of the head. മൂൎദ്ധാവു°.

ബ്രഹ്മവൎച്ചസം. s. Holiness, resulting from the study and observance of the 'Vedas.' പരിശുദ്ധം.

ബ്രഹ്മവാദി. s. 1. A follower of the 'Vedanta' system of philosophy. വേദാന്തി. 2. the 'Brahmachari.' or religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

ബ്രഹ്മവിൽ. s. Knowledge of BRAHMA, monotheism ബ്രഹ്മജ്ഞാനം.

ബ്രഹ്മവിന്ദു. s. Saliva sputtered out in reading the 'Vedas.' വേദം ചൊല്ലുമ്പോൾ തെറിക്കുന്ന തുപ്പം.

ബ്രഹ്മവൃക്ഷം. s. The 'Palasa' tree, 'Butea frondosa.' പ്ലാശു°.

ബ്രഹ്മവേദി s. One who possesses some knowldege of God. ബ്രഹ്മജ്ഞൻ.

ബ്രഹ്മവേദം. s. Knowledge of BRAHMA, monotheism. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം.

ബ്രഹ്മശാസനം. s. An edict or grant addressed to 'Brahmans.'

ബ്രഹ്മസായുജ്യം. s. Idnetification with BRAHMA.

ബ്രഹ്മസു. s. ANIRUDHA, the son of CAMA. അനിരുദ്ധൻ.

ബ്രഹ്മസൂത്രം. s. 1. One of the 'Vedantas.' വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം. 2. the sacrificial or sacred thread worn by the 'Brahmans.' പൂണൂൽ.

ബ്രഹ്മസ്വം. s. The property of 'Brahmans.' ബ്രാഹ്മണന്റെ മുതൽ.

ബ്രഹ്മഹത്യ. s. Brahmanicide; the sin of slaying or murdering a 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണഹിംസ.

ബ്രഹ്മഹാവു്. s. The murderer or slayer of a 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണഹിംസ ചെയ്യുവൻ.

ബ്രഹ്മാ. s. 1. BRAHMA, the first deity of the 'Hindu' triad, and the operative creator of the world 2. a 'Brahman.' 3 an officiating priest. 4 a potter.

ബ്രഹ്മാഞ്ജലി. s. The joining both hands together whilst reading the 'Vedas,' either, as an act of humility, or to mark the accentuation of the 'Sama Veda.' അടകം പിടിക്കുക.

ബ്രഹ്മാണി. s. 1. The female energy of BRAHMA സരസ്വതി 2. a sort of perfume. അരണകം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹം. s. The world, the globe. ഭുവനം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകോശം. s. The world, the globe. ഭുവനം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡം. s. 1. The globe, the world. lit. the egg of BRAHMA. 2. one of the eighteen 'Puranas' പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു. adj. 1. Excessive, immense. 2. terrible, dreadful, awful. 3. pompous.

ബ്രഹ്മാനന്ദം. s. Endless felicity or beatitude നാശമില്ലാത്ത ആനന്ദം.

ബ്രഹ്മാലയം. s. The house of a 'Brahman' ബ്രാഹ്മണ ഭവനം.

ബ്രഹ്മാസനം. s. A posture suited to devout and religious meditation.

ബ്രഹ്മാസ്ത്രം. s. An arrow, &c. given by BRAHMA.

ബ്രഹ്മി. s. 1. A plant, 'Siphonanthus Indica' 2. another plant. 'Lycopodium imbricatum'

ബ്രാഹ്മകല്പം. s. The end of a 'Calpa'.

ബ്രാഹ്മണൻ. s. A man of the first 'Hindu' tribe or of the order of priesthood, a 'Brahman'.

ബ്രാഹ്മണബ്രുവൻ. s A 'Brahman' by birth, but not by attention to his duties, one who subsists by avocations properly limited to the other tribes. പാപ്പാൻ

ബ്രാഹ്മണയഷ്ടിക. s. A shrub, 'Siphonanthus Indica', ചെറുതേക്കു. See also ബ്രഹ്മി.

ബ്രാഹ്മണി. s. 1. The wife of a 'Brahman' or a woman of the Brahmanical tribe. 2. the wife of a garland maker. 3. a plant, 'Siphonanthus Indica'.

ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ടു. s. The song of a woman who makes garlands, sung generally at nuptial festivals.

ബ്രാഹ്മണ്യം. s. 1 An assembly of 'Brahmans' 2. the state, quality, or bussiness, of a 'Brahman'.

ബ്രാഹ്മതീർത്ഥം. s. The part of the hand under the root of the thumb.

ബ്രാഹ്മൻ s. A son of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രൻ.

ബ്രാഹ്മം. s. 1. The part of the hand under the root of the thumb. 2. a mode of marriage; the presentation of the bride elegantly adorned by the father, to the bridegroom whom be has invited.

ബ്രാഹ്മി. s. 1 One of the eight divine mothers of created beings, or the personified energies of the gods; the 'Sacti' or energy of BRAHMA 2. the goddess of speech, 'Saraswati'. 3. speech. വാക്കു. 4. a potherb or common rue, 'Ruta graveolens', also the Jamaica yellow thistle, 'Argemone Mexicana'. 5 another plant, 'Siphonanthus Indica'. ബ്രഹ്മി 6. the wife of BRAHMA.

ബ്രാഹ്മ്യം. s. 1. Astonishment. ആശ്ചര്യം. 2. the worship or veneration of 'Brahmans' considered as one of the great sacraments. ബ്രാഹ്മണ പൂജ.

ഭ

ഭ. The twenty-fourth consonant of the Malayalam Alphabet and aspirate of the last letter, and corresponding to 'Bh'

ഭക്തനിരോധം s. Want of appetite, disrelish for food. ഒരു രോഗം.

ഭക്തൻ. s. One who is devoted or attached to or engrossed by any person or thing. ഭക്തിയുള്ളവൻ.

ഭക്തപരായണൻ. s. One who regards or is attached to those devoted to his service.

ഭക്തപ്രിയൻ. s. See ഭക്തവത്സലൻ.

ഭക്തം. s. Boiled rice, food അന്നം. adj. 1. Worshipping. 2. zealous, devout, pious. 3. devoted, or attached to, engrossed by.

ഭക്തരോധം. s. Want or loss of appetite. ഒരു രോഗം.

ഭക്തവത്സലൻ. s. One who is attached to those who are devoted to his service or to persons of piety. ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമുള്ളവൻ.

ഭക്തവാത്സല്യം. s. Affection or regard for the faithful and pious. ഭക്തന്മാരിൽ സ്നേഹം.

ഭക്തി. s. 1. Service, worship, culture. 2, piety, seriousness, devotedness, devotion, zeal. 3. faith, belief fidelity. 4. affection. 5. a part or portion.

ഭക്തിമാൻ. s. A zealous, pious or devoted person. ഭക്തിയുള്ളവൻ,

ഭക്തിയുക്തൻ. s. See the preceding. ഭക്തിമാൻ.

ഭക്തിവിശ്വാസം. s. Fidelity, attachment, devotedness.

ഭക്തിവൈരാഗ്യം. s. Zeal, passionate ardour for any person or thing.

ഭക്തിശാലി s. A zealous, devoted person. മഹാ ഭക്തൻ.

ഭക്തിശ്രദ്ധ. s. Fidelity, attachment, devotedness.

ഭക്തിസാധനം. s. A thing to bo regarded or reverenced

ഭഗൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ 2. one of the twelve suns or 'Adityas'. 3. the 12th lunar asterism. ഉത്രം നക്ഷത്രം

ഭഗന്ദരം. s. Fistula in ano. ഒരു രോഗം.

ഭഗം. s. 1. Pudendum muliebre. സ്ത്രീലിംഗം. 2. prosperity, fortune. ഭാഗ്യം. 3 beauty, splendour. ശോഭ. 4. excellence, greatness. ശ്രേഷ്ഠത. 5. desire, wish, love കാമം. 6. strength, vigour. ശക്തി. 7. effort, exertion. പ്രയത്നം. 8. fame. glory. കീൎത്തി 9. knowledge ജ്ഞാനം. 10. absence of passion, the tranquillity of the religous man അടക്കം. 11. Omnipotence, Supreme or Divine power. സൎവ്വശക്തി.

ഭഗവതി. s. 1. The goddess PARWATI, wife of SIVA. 2. any goddess.

ഭഗവാൻ. s. The Divine Being as possessor of the six divine perfections. It is understood to be applied primarily to VISHNU, and as 'Vaishnavas say by courtesy to BRAHMA, Siva BUDD'HU and a 'guru', or spiritual instructor. It is further usually applied to regents of planets, sun and moon, as 'Surya, Chandra, Vrihaspali, Sani;' also to regents of elements, as 'Agni, Wayu, Varuna; and to certain 'Rishis, as Vasishta, Valmica, Nareda, and Vyasa.

ഭഗിനി. s. 1. A sister സഹോദരി. 2. a Woman in general സ്ത്രീ.

ഭഗിനീപതി. A brother-in law. അളിയൻ

ഭഗോളം. s. The celestial globe. നക്ഷത്ര ഗോളം.

ഭഗ്നം. &c. adj. 1. Overcome, defeated. അപജയപ്പെട്ട. 2. torn, broken. മുറിക്കപ്പെട്ട 3. disregarded, despised, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. 4. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട.

ഭംഗ. s. 1 Hemp, 'Cannabis sativa or Indica. ചണം 2. an intoxicating liquor made from the leaves of the hemp plant.

ഭംഗം. s. 1 A wave. തിരമാല. 2 breaking, splitting, a bit or piece. പിളൎപ്പ്. 3 disappointment, defeat, discomfiture, degradation. 4 a chasm, fissure, or division. വിള്ളൽ. 5 dishonesty, deceit, fraud, circumvention; cheating. ചതിവ്. 6. loss, destruction. നാശം. 7. prevention, stoppage, impediment, interruption, obstacle. തടവ്. 8. difference, impropriety. ഭംഗംവരുന്നു. 1. To be disappointed, defeated, degraded. 2 to be interrupted, to be hindered. ഭംഗം വരുത്തുന്നു. 1. To disappoint, to defeat, to degrade, to dishonour. 2. to hinder, to interrupt, to impede.

ഭംഗസാൎത്ഥം &c, adj. Crafty, fraudulent, dishonest. കൌശലമുള്ള.

ഭംഗി. s 1. Gracefulness, elegance, comeliness, beauty. 2. manner, mode, way. 3. flattery. ഭംഗിവരുത്തുന്നു. To decorate. to beautify, to make elegant.

ഭംഗുരം, &c. adj 1. Crooked, bent. വളഞ്ഞ. 2. perishable. നാശമുള്ള

ഭജനപ്പുര. s. 1. The palace of the 'Elia Rajah' of Travancore. 2. a private residence in a temple.

ഭജനം. s. Worship, homage, adoration, service. സേവ.

ഭജനീയം, &c adj. Worshipful, adorable. സേവിപ്പാനുള്ള.

ഭജമാനം. &c adj. Right, fit, proper. യോഗ്യം.

ഭജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To serve, to worship സേവിക്കുന്നു.

ഭജിതം, &c. adj. Served, worshipped. ഭജിക്കപ്പെട്ട.

ഭഞ്ജനം. s Breaking, bruising, destroying. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭഞ്ജിക. s. A plant, 'Siphonanthus Indica.' ചെറുതേക്ക്.

ഭഞ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To break, to bruise, to destroy നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭടജനം s. A company of soldiers.

ഭടത്വം. s. 1. A corrupt and low expression. വ്യക്തിയില്ലാത്ത വാക്ക്, 2. a barbarism or form of speech contrary to the purity of

language 3. rustic language. ഭടത്വം പറയുന്നു, To speak incorrectly or corruptly.

ഭടൻ. s. 1. A warrior, a soldier, a combatant. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ. 2 a servant, a messenger. കിങ്കരൻ. 3. a rustic, barbarian.

ഭടാചാരം. s. Rusticity, rudeness, barbarism.

ഭടിത്രം s. Any thing roasted on a spit, as meat, &c. കോലിന്മേൽ കോർത്തു ചുട്ട മാംസം.

ഭട്ടതിരി. s. A titular name given to a class of 'Brahmans;' a learned man, a philosopher, especially one conversant with the philosophical systems.

ഭട്ടൻ. s. A titular name given to a class of 'Brahmans,' one versed in systems of philosophy.

ഭട്ടവൃത്തി. s. Grants made to a 'Bhattan'.

ഭട്ടസ്വാർത്തൻ. s. A judge or arbitrator among the 'Brahmans.'

ഭട്ടാരകൻ. s. 1. A sage, a 'Muni' or saint. മുനി. 2. in theatrical language, a king. നാട്യത്തിൽ രാജാവിന്റെ പേർ.

ഭട്ടി. s. The half brother and minister of 'Vicramaditya' of Ougein

ഭട്ടിനി. s. 1. A queen, who has been consecrated (?) as well as her husband, (a theatrical term) 2. the wife of a 'Brahman' ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ.

ഭണതം s. Speech, speaking. വാക്ക്.

ഭണിതം adj. Spoken, uttered; sounded പറയപ്പെട്ട.

ഭണിതി. s. Speech, speaking. വാക്ക്.

ഭണ്ഡകം. s. A wag-tail. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

ഭണ്ഡനം. s. 1. Armour, mail. കവചം. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. evil, wickedness, mischief. ദോഷം.

ഭണ്ഡൻ. s. A mime, a jester, a buffoon, an actor. പൊറാട്ടുകാരൻ.

ഭണ്ഡാകി. s. The egg plant, 'Solanum melongena.' ചെറുവഴുതിന,

ഭണ്ഡാരപ്പുര. s. A treasury.

ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി. s. A treasury box or chest.

ഭണ്ഡാരമുറി. s, A treasury,

ഭണ്ഡാരം. s. A treasury, treasure. ഭണ്ഡാരംവെക്കുന്നു, To lay up treasure.

ഭണ്ഡാരവിചാരക്കാരൻ s. A treasurer.

ഭണ്ഡി. s. A tree, from the wood of which a red dye is prepared, 'Bengal' madder, 'Rubia manjith.' (Rox). മഞ്ചട്ടി.

ഭണ്ഡിലം. s. The 'Sirisha' tree, 'Mimosa' 'Sirisha.' നെന്മേനിവാക.

ഭണ്ഡീരി. s. The 'Bengal' madder tree മഞ്ചട്ടി.

ഭദ്ര. s. 1. A name of the second, seventh and twelfth days of the lunar fortnight ദ്വിതീയ, സപ്തമി, ദ്വാദശി. 2. 'Bhadracali' ഭദ്രകാളി

ഭദ്രകം. &c. adj. Beautiful, pleasing, agreeable സൌന്ദൎയ്യമുള്ള s. 1 A sort of grass 'Cyperus pertenuis. പെരുങ്കോരപ്പുല്ല്. 2. a sort of pine, 'Pinus Devadaru. തേവതാരം.

ഭദ്രകൎമ്മം. s. A good work. സൽക്കൎമ്മം.

ഭദ്രകാളി. s. The goddess 'Bhadracali.'

ഭദ്രകുംഭം. s. A golden jar filled with water from a holy place, or with the water of the 'Ganges,' and used especially at the consecration of a king പൂൎണ്ണകുംഭം.

ഭദ്രദാരു. s. A sort of pine, 'Pinus Devadaru.' തേവതാരം.

ഭദ്രദീപം. s. A certain religious ceremony performed at two particular periods in the year.

ഭദ്രനാമ. s. The woodpecker. മരംകൊത്തിപ്പക്ഷി.

ഭദ്രൻ. s. 1. An epithet of SIVA. ശിവൻ. 2. a bull. കാള.

ഭദ്രപദ. s. A name given to the 26th and 27th lunar asterisms. പൂരുരുട്ടാതി, ഉത്രട്ടാതി.

ഭദ്രപൎണ്ണി. s. 1. A tree, 'Gmelina arborea' 2. a shrub, 'Pœderea fœtida. പെരുങ്കുറവിൽ.

ഭദ്രബല. s. 1 A kind of convolvulus, 'Convolvulus medicum. പ്രസാരണി. 2. another plant 'Pœderea fœtida.

ഭദ്രമുസ്തകം s. A fragrant grass, 'Cyperus pertenuis.' പെരുങ്കോരപ്പുല്ല്

ഭദ്രം. s. 1. Prosperity, happiness, fortune. ഭാഗ്യം 2. safety, securtiy. സുഖം, 3. a bull. കാള. 4 a round sea shell. adv. Happy, well right. adj 1 Happy, prospersous, propitious. ശുഭമായുള്ള. 2. safe, secure. 3. best, excellent, pious, virtuous. 4. wide, large, extensive. വിസ്താരമായുള്ള.

ഭദ്രയവം. s. The seed of the 'Echites antidysenterica.' കുടകപ്പാലയരി,

ഭദ്രശ്രീ. s. Sandal wood. ചന്ദനം.

ഭദ്രാശ്വം s. One of the four 'Maha Dwipas,' into which the known world is divided according to some systems, or according to another system one of the nine 'Chandas' or smaller divisons of the continent. ഭൂമിയുടെ ഒരു ഖണ്ഡം.

ഭദ്രാസനം. s. 1. A throne, properly a firm seat. സിംഹാസനം 2. a particular posture in which abstract meditation is performed by devotees. യോഗാസനത്തിൽ ഒന്നു്.

ഭദ്രാക്ഷം. s, 'Bhadra's' eye, i. e. the seed of the 'Mirabilis Jalapa' or Marvel of Peru. പന്തിരടി

ഭൻ. s. A name of 'Sucra,' regent of the planet. 'Venus.' ശുക്രൻ.

ഭം. s. 1 A star. 2. an asterism. നക്ഷത്രം. 3. a planet. ഗ്രഹം.

ഭംഭ. s. Smoke പുക.

ഭയങ്കരമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be terrible, to be dreadful.

ഭയങ്കരം. &c. adj. Terrific; fearful, formidable, frightful, dreadful പേടിപ്പിക്കുന്ന.

ഭയദ്രുതൻ. s. One routed, put to flight. പേടിച്ചോടപ്പെട്ടവൻ.

ഭയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To put in fear, to intimidate, to frighten; to threaten.

ഭയപ്പാടു്. s. Fear, alarm, fright.

ഭയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n to fear, to be in fear, to have fear, to be afraid.

ഭയം. s. Fear, alarm. fright, dread, timidity, cowardice.

ഭയശീലൻ. s. A timid person, a coward. പേടിയുള്ളവൻ.

ഭയശീലം. &c. adj. Timid, cowardly. പേടിയുള്ള

ഭയഹീനൻ. s A fearless, daring person, one destitute of fear.

ഭയഹേതു. s. Cause of fear.

ഭയാനകം, &c. adj. Terrific, fearful, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭരടൻ. s. A potter. കുശവൻ.

ഭരണം. s. 1. Cherishing maintaining nourishing, supporting രക്ഷ. 2. wages, hire അരിജീവിതം. 3. carrying bearing. ചുമക്കുക.

ഭരണി. s. 1. The second lunar mansion, containing three stars 2. a large jar. 3. an annual 'Hindu' festival.

ഭരണ്യഭുക്ക്. s A labourer, an hireling, one who works for hire. കൂലിവേലക്കാരൻ.

ഭരണ്യം. s. Wages, hire. അരിജീവിതം, ശമ്പളം.

ഭരണ്ഡൻ. s. 1. A master, an owner, a lord, a husband. 2. a sovereign, a king. ഭരിക്കുന്നവൻ.

ഭരതൻ. s. 1. The younger brother of Rama. 2. the son of 'Dushanta' by 'Sacuntala', and a distinguished sovereign of 'India.' 3. the name of a celebrated writer on dramatic composition of which he is also sometimes considered as the inventor. 4. an actor, a dancer, a mime.

ഭരതശാസ്ത്രം. s. This term is applied to the work of 'Bharatha' which appears to have been a body of 'Sutras', or rules relating to every branch of theatrical writing, and exhibition. It is said to be lost, but is constantly quoted by the commentators on the 'Natacas' or Indian dramas നാട്യശാസ്ത്രം.

ഭരദ്വാജകം. s. A sky-lark ഒരു പക്ഷി.

ഭരദ്വാജൻ. s. 1. The name of a 'Muni' or saint. 2. the son of 'Vrihaspati'.

ഭരദ്വാജം. s. A sky-lark. ആകാശംപാടിപക്ഷി.

ഭരമേല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. a. To undertake, to receive in charge.

ഭരമേല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To commit to one's charge, to give in charge.

ഭരം adj. 1. Much, excessive. 2. heavy. ഭാരം,

ഭരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To reign, to govern. to rule, to manage. 2. to support, sustain, to maintain. 3. support, to sustain. 4. to carry a load.

ഭരിതം. adj. 1. Nourished, cherished. 2. full, filled, complete.

ഭരിപ്പു്. s. Superintendance of a victualling house, or kitchen.

ഭരിപ്പുകാരൻ. s. An overseer or superintendant of a kitchen.

ഭൎഗ്ഗ്. s. Fraud, cheating.

ഭൎഗ്ഗൻ. s 1. A name of Siva ശിവൻ. 2. a cheat.

ഭൎഗ്ഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To cheat, to defraud. ഭൎഗ്ഗിച്ചെടുക്കുന്നു, To defraud, to embezzle.

ഭൎജ്ജനം. s Frying. വറക്കുക.

ഭൎത്തവ്യം. adj 1. To be nourished, protected. 2 supportable, bearable.

ഭൎത്താവു്. s. 1 A husband. 2. a lord, a master. യജമാനൻ. 3. a cherisher, a nourisher, a protector 4. a holder, a supporter, a bearer. രക്ഷിതാവു്.

ഭൎത്തൃത്വം. s. 1 Husbandry. 2. mastership, dominion. 3. the state of a husband.

ഭൎത്തൃദാരകൻ. s. In theatrical language a young prince, designated as the successor and associate to the empire. നാട്യത്തിൽ ഇളയ രാജാവു്.

ഭർതൃദാരിക. s. In theatrical language a princess നാട്യത്തിൽ രാജപുത്രി.

ഭർതൃദുഃഖം. s. Widowhood.

ഭർതൃനാശം. s. The loss of a husband.

ഭർതൃവിരഹം. s. Seperation from the husband.

ഭർതൃശുശ്രൂഷ s Faithfulness and obedience of a wife towards her husband. ഭർതൃശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു, To serve, or be faithful and obedient towards a husband.

ഭർതൃസൌഖ്യം. s. Happiness with a husband.

ഭർത്തൃഹരി s. The brother of 'Vicramaditya,' a prince and poet.

ഭർത്തൃഹീന s. A widow. വിധവ.

ഭർത്സനം s. 1. Threat, menace ഭീഷണി 2. reproach, reproving, abusing, reviling. നിന്ദവാക്ക്.

ഭർത്സിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To threaten, to menace. ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. 2. to reprove, to reproach. 3. to abuse.

ഭർത്സിതം, &c. adj. 1. Threatened. menaced. 2. reproved, reproached. നിന്ദിതം.

ഭർമ്മം s. 1. Wages, hire. അരിജീവിതം. 2. gold. പൊന്ന്.

ഭല്ലം. s. 1. A bear. കരടി. 2. a kind of arrow. മഴവമ്പ്.

ഭല്ലാതകം. s. The marking nut tree or its fruit. ചേർക്കുരു, ചേർവൃക്ഷം.

ഭല്ലാതകി. s. The marking nut or the tree; the Malacca bean, 'Semicarpus anacardium.' ചേർമരം.

ഭല്ലുകം, ഭല്ലൂകം. s. A bear. കരടി.

ഭവതി. adj. fem. Thou, but used as a respectable term of address.

ഭവദീയം, &c. adj. Your's, your honour's.

ഭവനം. s. 1. A house, a dwelling. 2. the place of abiding or being.

ഭവനീയം, &c adj. To be or become, what is or ought to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ളത്.

ഭവൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഭവന്തി s. 1. The time being, the present ഇപ്പോഴത്തെ കാലം. 2. a poisoned arrow. വിഷംതേച്ച അമ്പ്.

ഭവം s. 1. Being, existing, the self support of some thing already produced ഉൽപത്തി. 2. birth. ഉൽപാദനം 3. obtaining, acquisition. നേട്ടം. 4. the world. ലോകം. 5. excellence, superiority ശ്രേഷ്ഠത. 6 welfare, prosperity. ശുഭം. 7 the place or means of being ഉൽപത്തികാരണം. 8. the state of being. അവസ്ഥ. 9. the being or becoming possessed of any thing, as family, cattle, &c. സംസാരം.

ഭവാനി. s The goddess DURGA or PARWATI in her pacific and amiable form. പാർവ്വതി.

ഭവാൻ. s. adj. Thou, but used as a respectable term of address, as 'Sir' or 'Lord.' താൻ.

ഭവികം s. Prosperity, welfare. ശുഭം. adj. Prosperous, happy, welfaring.

ഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be, to become, to happen ഉണ്ടാകുന്നു.

ഭവിതം, &c. adj. Been, become ഉണ്ടായത്.

ഭവിതവ്യത. s. The future. ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നത്.

ഭവിതവ്യം. adj. To be or become, what is to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ള.

ഭവിതാ. adj. Actually being or disposed to be being well, faring well.

ഭവിലൻ s A catamite, an effeminate person. ദുസ്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവൻ.

ഭവിഷ്ണു adj. 1. Actually being or disposed to be. 2. being well, existing happily.

ഭവിഷ്യകാലം. s. The future tense. വരുവാനുള്ള കാലം.

ഭവിഷ്യത്ത്. adj. What is to be, what will be, future, about to be. ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നത്

ഭവിഷ്യൽഫലം. s. Fruit, result, consequence വരും ഫലം.

ഭവിഷ്യവാദി s A prophet, one who foresees future events ദീർഘദർശി.

ഭവിഷ്യാവസ്ഥ s. A future state.

ഭവുകം. adj. Prosperous, happy, well, right. സുഖമുള്ള.

ഭവ്യ s. 1. A name of PARWATI പാർവ്വതി. 2. a large sort of pepper. തിപ്പലി.

ഭവ്യൻ. s. A being, one who is or exists.

ഭവ്യം. adj. 1 Happy, auspicious, prosperous. ശുഭം. 2. well, fit, proper, right. 3. true. 4. to be become, what is to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ളത്.

ഭഷകൻ. s. A dog. നായ്.

ഭസിതം. s. Ashes ചാരം.

ഭസ്ത്ര. s. A bellows, a large hide with a valve and a clay nozzle, which is used for this purpose. ഉലത്തോൽ.

ഭസ്ത്രികൻ. s. A bellows-blower. ഉലയൂതുന്നവൻ.

ഭസ്മകാരൻ. s. A washerman. അലക്കകാരൻ.

ഭസ്മക്കഞ്ഞി. s. Rice gruel in which medicinal powder is infused.

ഭസ്മക്കുറി. s. A mark made by 'Hindus' on the forehead with ashes.

ഭസ്മഗന്ധിനി. s. A perfume, commonly 'Renuca.' അരേണകം.

ഭസ്മഗർഭ. s. The name of a tree, the 'Sisu' tree or a variety of it, 'Dalbergia Sisu.' ഇരുവിള്ള്.

ഭസ്മതിലകം. s. Marking the forehead with ashes.

ഭസ്മധൂളി. s. powdered ashes. ഭസ്മം.

ഭസ്മം. s. 1. Ashes. 2. calx.

ഭസ്മലേപനം. s. Marking the forehead with ashes.

ഭസ്മീകരണം. s. Total destruction, or reduction to powder or ashes.

ഭസ്മീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reduce to ashes, to destroy totally. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭസ്മീകൃതം, &c. adj. Reduced to ashes, totally destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്

ഭള്ളു്. s. 1. Impudence, boldness, confidence, shamelessness 2. lying, tricks, counterfeit. ഭള്ളുകാട്ടുന്നു, To play tricks, to counterfeit, to cheat. ഭള്ളുപറയുന്നു, To speak impudently, shamelessly, without fear. ഭള്ളു് ഭാവിക്കുന്നു, To counterfeit, to cheat, to trick.

ഭക്ഷകൻ. s. A glutton, a voracious man, a gormand. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഭക്ഷകാരൻ. s. A pastry cook, a confectioner. പാചകൻ.

ഭക്ഷണമുറി. s. A dining room.

ഭക്ഷണം. s. 1. Eating, feeding. 2. food, victuals. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, To take food.

ഭക്ഷണശാല. s. A dining room.

ഭക്ഷണശീലൻ. s. A glutton, a great eater. ഭക്ഷകൻ.

ഭക്ഷണാർത്ഥി. s One desirous to eat, or who is hungry. വിശപ്പുള്ളവൻ.

ഭക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat, to feed on.

ഭക്ഷിതം. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ഭക്ഷ്യകാരൻ. s. A baker, a dresser of food. പാചകൻ.

ഭക്ഷ്യം. s. Dressed food, food. ഭക്ഷണം. adj. Eatable.

ഭാ. s. 1. Light. ശോഭ. 2 beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

ഭാക്ത s. A follower, a dependant, one to whom food is regularly given. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാക്തൻ s. A follower, a dependant, one to whom food is regularly given. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാക്തികൻ s. One who is fed by another, a dependant, a retainer. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാഗധേയൻ. s. An heir, a co-heir. അവകാശി

ഭാഗധേയം s. 1. Fortune, fate, destiny. ഭാഗ്യം. 2. royal revenue. കരം

ഭാഗനം. s. The period, during which the sun passes through the twelve signs of the Zodiac, thence by ellipsis, the Zodiac.

ഭാഗം. s. 1. A part, a portion or share. 2. a side. 3. a quarter of the world. 4. a side, party. 5. a division.

ഭാഗവതം. s. 1. The famous 'Hindu' poem termed the 'Bhagavat Gita.' 2. a dramatic representation of any part of the various incidents celebrated in that work.

ഭാഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To divide, to distribute, to share, to subtract.

ഭാഗിനേയ. s. A sister's daughter. മരുമകൾ.

ഭാഗിനേയൻ. s. A sister's son. മരുമകൻ.

ഭാഗീരഥി. s. A name of the river 'Ganges.' ഗംഗ.

ഭാഗ്യകാലം. s. A happy or prosperous time.

ഭാഗ്യക്കുറി s. Lottery, a lottery ticket. ഭാഗ്യക്കുറി വെക്കുന്നു, To put into a lottery. ഭാഗ്യക്കുറി കിട്ടുന്നു, To obtain a prize in the lottery.

ഭാഗ്യക്കേടു്. s. Misfortune, unhappiness.

ഭാഗ്യപരീക്ഷ. s. Trying one's fortune, lottery.

ഭാഗ്യം. s. Destiny, fortune, good or ill luck, prosperity, felicity, happiness adj. Fortunate, happy, prosperous.

ഭാഗ്യവതി. s. A happy woman.

ഭാഗ്യവാൻ. s. A happy, prosperous or wealthy man.

ഭാഗ്യശാലി. s. A happy, prosperous or wealthy person.

ഭാഗ്യഹീനത. s. Misfortune.

ഭാഗ്യഹീനൻ. s. An unhappy or unfortunate person.

ഭാംഗീനം. adj. Bearing hemp, (a field, &c.) ചണം ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

ഭാജനം. s. Any vessel, as a pot, cup, plate, &c. പാത്രം.

ഭാജിതം. adj. Divided, portioned. ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഭാടകം. s. Price, especially paid for the use of any thing or person; wages, hire, rent. കൂലി, പാട്ടം.

ഭാണം. s A sort of dramatic entertainment, described as one, in which the interlocutors do not appear on the scene; or as the narrative of some intrigue told either by the hero or a third person.

ഭാണ്ഡക്കെട്ട്. s. A pack, a load, a sack, a bundle.

ഭാണ്ഡം. s. 1. An earthen vessel, or utensil in general, as a pot, a cup, a plate. &c. പാത്രം. 2. capital, principal. മുതൽ ദ്രവ്യം. 3. harness. കുതിരക്കോപ്പ്. 4 a load, a package, a bundle. ഭാണ്ഡം ചുമക്കുന്നു, To carry a load bundle, &c. ഭാണ്ഡം കെട്ടിയിടുന്നു, To load cattle, &c.

ഭാണ്ഡാഗാരം s. 1. A store room, a place where household goods and utensils are kept. 2. a treasury. ഭണ്ഡാരപ്പുര.

ഭാണ്ഡി. s. The 'Bengal' madder tree. മഞ്ചട്ടി.

ഭാദ്രപദം, or ഭാദ്രം. s. The name of a month (August-September), when the moon is full near the wing of Pegasus' ഭാദ്രപദമാസം.

ഭാദ്രമാതുരൻ. s. The son of a virtuous and loyal wife.

ഭാനു. s The sun. ആദിത്യൻ. 2. light. പ്രകാശം. 3. a ray of light. രശ്മി. 4. the thirteenth lunar asterism. അത്തം.

ഭാനുബിംബം. s. The disk of the sun.

ഭാനുമണ്ഡലം. s. The disk of the sun.

ഭാനുമൽ. adj 1. Luminous, splendid, resplendent. പ്രകാശമുള്ള. 2. beautiful, handsome സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

ഭാനുമാൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഭാനുവാരം. s. Sunday, ഞായറാഴ്ച.

ഭാമ. s. 1. A passionate woman. കോപമുള്ളവൾ. 2. one of the principal wives of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ പ്രധാനഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി.

ഭാമിനി. s. 1. A passionate woman. കോപമുള്ളവൾ. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.

ഭാരക്കട്ടി. s. A weight.

ഭാരക്കല്ല്. s. A large stone put on one end of a watering machine.

ഭാരതഖണ്ഡം. s. A country, 'India Proper. ഹിമവാന് തെക്ക് സേതുവിന് വടക്കുള്ള ഭൂമി

ഭാരതൻ. s. 1. An actor, a mime. 2. a descendant of 'Bharath'.

ഭാരതം. s. 1. See the following. 2. the name of the celebrated epic poem of the 'Hindus', sometimes styled the fifth 'Veda'. മഹാഭാരതം.

ഭാരതവൎഷം. s 'Bharataversha', a country, 'India Proper.' ഭാരതഖണ്ഡം.

ഭാരതി s. 1. Speech. വാക്ക്. 2. a name of 'Saraswati,' the goddess of speech. സരസ്വതി 3. a branch of the dramatic art, dramatic recitation or declamation, the delivery of the dialogue that is composed in elaborate Sanscrit stanzas.

ഭാരത്തുലാം. s. A large or main beam across rooms.

ഭാരദ്വാജി. s. Wild cotton. കാട്ടുപരുത്തി.

ഭാരം. s. 1. Weight. 2. a load a burden. 3. a charge or obligatory duty, responsibility, onus. 4. oppression or heaviness in sickness. 5. importance, consequence. 6 difficulty. 7. a certain weight of 20 'Tulams'. adj 1. Heavy, onerous. 2. obligatory. 3. indisposed. 4 important. 5. difficult. 6 acute, severe. ഭാരം വഹിക്കുന്നു, 1. To manage, to govern. 2. to carry a burden.

ഭാരയഷ്ടി. s. A pole or yoke for carrying burdens, a stick carried over the shoulder with strings attached to either end of it, forming at their lower extremity a noose, in which the articles to be conveyed are suspended. കാവടി

ഭാരവാഹൻ. s. A porter, a bearer of burdens. ചുമട്ടുകാരൻ.

ഭാരി. adj. 1. Great, tall. 2. robust. 3. heavy.

ഭാരികൻ. s. A porter. ചുമട്ടുകാരൻ.

ഭാൎഗ്ഗവൻ. s. 1. A name of PARASURAMA. 2. a name of SUCRA regent of the planet 'Venus,' and preceptor of the Titans or demons.

ഭാൎഗ്ഗവി. s. 1. A name of LECSHMI the goddess of riches. ലക്ഷ്മി. 2. a name of goddess PARWATI. പാൎവ്വതി 3 the Linear-bent grass, 'Panicum dactylon' and 'Agrostis linearis'. (Lin.) കറുക.

ഭാൎങ്ങി s. A plant, 'Siphonanthus Indica' ചെറുതേക്ക്.

ഭാൎയ്യ s. A wife espoused according to the ritual ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ, Husband and wife.

ഭാൎയ്യാപതികൾ. s. plu. Husband and wife.

ഭാൎയ്യാവാൻ. s. A husband whose wife is living. ഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

ഭാലം s. The forehead the front. നെറ്റി.

ഭാവ. s The eighth year in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ എട്ടാമത്തു്.

ഭാവഗാംഭീര്യം. s. Depth or profundity of intellect. ഗംഭീര ഭാവം.

ഭാവദർശി. s. An attentive servant, one who watches his master's countenance and learns by it what is to be done. ഭാവംനോക്കുന്നവൻ

ഭാവന s. 1. Mental perception, recollection reminiscence, the present consciousness of past ideas, or perception. ഓൎമ്മ. 2. religious and abstract meditation. ധ്യാനം.

ഭാവനം. s. See the preceding.

ഭാവൻ. s. A learned man, a 'Pundit' (in theatrical language, but especially applicable to the manager, or principal performer.) നാട്യത്തിൽ വിദ്വാൻ.

ഭാവബോധകം. s. The sign or indication of any sentiment or passion. മനോഗതത്തെ തോന്നിക്കുക.

ഭാവഭേദം. s. Change of countenance, purpose, &c.

ഭാവം. s. 1. State, or condition, of being. 2. natural state of being, innate property, disposition, nature. 3. meaning, purpose, intention. 4 mind, soul. 5. state or affection of mind, especially as an object of amatory and dramatic poetry; two kinds of 'Bhavas' are usually enumerated, 'St'hayi and Vyabhichari'; the first of which comprehends eight varieties, and the second thirty-three. The first blends both feelings and effects; and sorrow and sleep, and passion and death, &c., are equally classed amongst the 'Bhavas'; dramatic writers add two other classes, or 'Anubhav, and Vibhava' 6. act, action. 7. movement, gesture. 8. wanton sport or pastime. 9. corporeal expressions of amarous sentiments, or love, of which the origin and effects are ascribed to the organs of the body. 10. birth. 11. thing, substance. 12. a being a living thing. 13. the place of birth or pudendum muliebre. 14. the abstract idea conveyed by a word 15. the simple idea derived from the root, as expressed in one class of derivatives, as, a going, a doing, &c. 16. advice, instruction 17. a term in astronomy. 18 an organ of sense or passion. ഭാവം നോക്കുന്നു, To observe the countenance of any one. ഭാവം പകരുന്നു, The countenance, &c. to change.

ഭാവവികാരം. s. Change of countenance, purpose, &c.

ഭാവവൈവൎണ്യം. s. See the preceding.

ഭാവസംജ്ഞ. s. Gesture, sign, expression of countenance.

ഭാവാനുകൂലം. adj. Agreeable, favourable.

ഭാവി, adj. Future, what will be or what is about to be; proximately future ഭാവിപ്പാനുള്ള s. A wanton woman. പുംശ്ചലി.

ഭാവികം s. See ഭാവുകം.

ഭാവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To intend, to mean. 2. to fancy, to imagine. 3. to figure, to imagine to one's-self. 4. to begin.

ഭാവിതം, adj. 1 Mixed (with any thing as an ingredient, as assafœtida or other fragrant substances with curry, &c.) ധൂപിക്കപ്പെട്ട. 2. obtained, got. ലഭിക്കപ്പെട്ട. 3. promised, agreed, acknowledged. സമ്മതിക്കപ്പെട്ട.

ഭാവുകൻ. s. A sister's husband (in theatrical language.) നാട്യത്തിൽ അളിയൻ.

ഭാവുകം. s. Happiness, auspiciousness ശുഭം. adj Happy, auspicious, well, right. സുഖം.

ഭാഷ. s. 1. Speech. വാക്ക. 2 language 3. the dialect of any language. 4. SARASWATI, the goddess of speech. 5. form, model, pattern. 6. state, condition. 7 accomplishment. ഭാഷപറയുന്നു. To speak a language. ഭാഷപഠിക്കുന്നു, To learn a language. ഭാഷയാകുന്നു, 1. To be formed. 2. to be arranged, settled. ഭാഷയാക്കുന്നു, 1. To form. 2. to arrange, to settle, to accomplish.

ഭാഷകേട. s. 1. Deformity, ugliness. 2. want of uniformity 3. disappointment.

ഭാഷക്കാരൻ. s A linguist, one skilled in languages, an interpreter.

ഭാഷണം. s. Speech. വാക്ക,

ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി. വാൻ v. a To translate from one language into another.

ഭാഷാഭേദം. s. Difference, alteration.

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. s. A translation, a commentary

ഭാഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To speak, to converse, to talk. പറയുന്നു. 2. to mock. പരിഹസിക്കുന്നു.

ഭാഷിതം. s. Speech. വചനം.

ഭാഷ്യക്കാരൻ. s. A commentator, an annotator, an expounder of technical texts and aphorisms.

ഭാഷ്യം. s. 1. A commentary, but particularly the explanation and application of a technical 'Sutra' or aphorism; hence applied to many of the annotations on the grammatical aphorisms of 'Panini', to comment on the Vedas,' &c. വ്യാകരണ ഭാഷ്യം, വേദാന്തഭാഷ്യം, വ്യാഖ്യാനം, ഇത്യാദി. 2. a sort of building.

ഭാസു° s. 1. Light. ശോഭ. 2. a ray of light. രശ്മി.

ഭാസമാനം. adj. Shining, luminous. ശോഭയുള്ള.

ഭാസം. s. 1. Light, brightness, lustre. ശോഭ. 2. a vulture. 3. a cock. പൂവൻകോഴി. 4 a dove. മാടപ്രാവു°.

ഭാസുരം. adj. 1. Bright, shining. ശോഭയുള്ള. 2. enchanting, captivating.

ഭാസ്കരൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

ഭാസ്വന്തൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ഭാസ്വന്തം, &c adj Luminous, splendid, shining. ശോഭയുള്ള.

ഭാസ്വരം. adj. 1. Bright, shining. ശോഭയുള്ള. 2. enchanting.

ഭാസ്വാൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഭിത്തം. s. A part, a portion, piece, fragment, bit. അംശം.

ഭിത്തി. s. A wall of earth, or masonry. ചുവരു°.

ഭിദ°. s. Tearing, rending. പിളർപ്പു°.

ഭിദുരം. s. The thunderbolt, the weapon of INDRA. വജ്രായുധം.

ഭിന്ദിപാലം. s. A short arrow, thrown from the hand or shot through a tube. പിണ്ടോവു തടി.

ഭിന്നത. s. 1. A split, a rend, a tear. 2. division, separation, schism.

ഭിന്നതൻ. s. A seceder, a separatist. ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ഭിന്നമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be split, to be rent, to be torn. 2 to be divided, separated, parted. 3. to be scattered, dispersed.

ഭിന്നമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To split, to rend, to tear. 2. to divide, to separate. 3. to scatter, to disperse.

ഭിന്നം. &c. adj. 1. Split, broken, torn, rent, mutilated, disfigured. പിളക്കപ്പെട്ട. 2. divided, distinguished, different other, വേർപെട്ട. 3. blown, budded, opened 4, joined, connected.

ഭിന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To split or be split, broken, torn, rent. 2. to be divided, separated, distinguished, different. 3. to be blown, opened. 4. to be scattered, dispersed. See ഭിന്നം.

ഭിന്നിതം. &c. adj. See ഭിന്നം.

ഭിന്നിപ്പു°. s. 1. A split, a rend, a tear. 2. division. separation, schism.

ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To split, to break, to tear, to rend 2. to divide, to separate, to distinguish. 3. to scatter, to disperse.

ഭിഷക്ക. s. A doctor, a physician. വൈദ്യൻ.

ഭിസ്സ s. Food. boiled rice. ചോറു°.

ഭിസ്സട s. Scorched rice. കരിഞ്ഞ ചോറു°.

ഭിക്ഷ. s. 1. Service. സേവ. 2 hire, wages. ശമ്പളം. 3. begging, asking. ഇരപ്പു°. 4. alms ധർമ്മം. ഭിക്ഷകഴിക്കുന്നു, To subsist on alms. ഭിക്ഷകൊടുക്കുന്നു, To give alms. ഭിക്ഷഇരക്കുന്നു, To ask alms. to beg. ഭിക്ഷഎടുക്കുന്നു, To beg. ഭിക്ഷചോദിക്കുന്നു, To ask alms. ഭിക്ഷക്കുപോകുന്നു, To go a-begging.

ഭിക്ഷകൻ. s. A mendicant, a beggar, the 'Sanyasi' or religious mendicant. സന്യാസി

ഭിക്ഷക്കാരൻ. s. A mendicant, a beggar.

ഭിക്ഷക്കാരി. s. A female beggar.

ഭിക്ഷാടനം. s. Going about begging, mendicancy. ഇരപ്പാൻനടക്കുക. ഭിക്ഷാടനംചെയ്യുന്നു, To go about begging, to alms, to mendicate.

ഭിക്ഷാന്നം. s. Subsitance on alms; or food received as alms.

ഭിക്ഷാന്നാശി. s. A beggar, a mendicant, one who subsists on alms. ഇരന്നുണ്ണുന്നവൻ.

ഭിക്ഷാർത്ഥി. s. A beggar. ഇരപ്പവൻ.

ഭിക്ഷാശനം. s. Subsistance on alms, or food received as alms.

ഭിക്ഷാശി. s. A beggar, a mendicant, subsisting on alms.

ഭിക്ഷു. s. The 'Sanyasi, or religious mendicant, the 'Brahman' who has entered the fourth stage in life, and subsists entirely on alms സന്യാസി.

ഭിക്ഷുകൻ. s. A beggar See ഭിക്ഷു.

ഭീ. s. Fear, dread. ഭയം.

ഭീകരം. &c. adj Terrible, fearful, formidable, frightful. ഭയങ്കരം.

ഭീതൻ. s. A fearful, timid person, a coward. ഭയപ്പെട്ടവൻ.

ഭീതം. &c. adj. Afraid, frightened, fearful, timid. ഭയമുള്ള.

ഭീതി. s. 1. Fear, apprehension. ഭയം. 2. trembling, shaking. വിറയൽ.

ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a.. To frighten, to make afraid, to threaten.

ഭീതിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be frightened or afraid.

ഭീതിമാൻ. s. A very fearful, timid person. ഭയമുള്ളവൻ.

ഭീമൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ 2. one of the five 'Pandu' princes.

ഭീമം. s, Horror, terror, dread. ഭയം. adj. Horrible, fearful, terrific. ഭയങ്കരം.

ഭീമരം. s. War, battle. യുദ്ധം.

ഭീമസേനൻ. s. One of the five 'Pandu princes.

ഭീരു. s. A timid or fearful man or woman, a coward. പേടിയുള്ളവൻ, പേടിയുള്ളവൾ

ഭീരുകൻ. s. A timid, fearful person. ഭീരു.

ഭീരുത. s. Fear, timidity, cowardliness പേടി.

ഭീലുകം. &c. adj. Fearful, timid. പേടിയുള്ള.

ഭീഷണൻ. s, A name of SIVA ശിവൻ.

ഭീഷണം. s. Horror, terror, dread, the property that excites fear. ഭയം. adj. Horrible, terrific, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭീഷണി. s. Threatening, frightening. ഭയപ്പെടുത്തുക. ഭീഷണികാട്ടുന്നു. To use threats, to threaten, to frighten. ഭീഷണിപറയുന്നു, To speak threatening language.

ഭീഷണിക്കാരൻ s A threatener, a menacer. ഭയപ്പെടുത്തുന്നവൻ.

ഭീഷിതം, &c. adj. Threatened, menaced frightened. പേടിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ഭീഷ്മൻ. s. The grandfather of the 'Pandu princes.

ഭീഷ്മം. s Horror, horribleness, terror, the property that excites fear or terror. ഭീമം. adj. Horrible, terrific, fearful. ഭയങ്കരം.

ഭീഷ്മസു. s. The 'Ganges'. ഗംഗ.

ഭുക്തം. &c. adj 1. Eaten ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു°. 2. enjoyed, possessed അനുഭവിക്കപ്പെട്ടതു°. s. Eating food, അന്നം.

ഭുക്തശേഷം. s. Orts, what is left after a meal ഉച്ഛിഷ്ടം.

ഭുക്തസമുജ്ഝിതം. s. Orts, leavings either after a meal, or what has dropped from the mouth ഭക്ഷിച്ചശേഷിച്ചതു°.

ഭുക്തി. s. 1. Eating ഭക്ഷിക്കുക 2. food, meat. ഭക്ഷണം. 3. possession, fruition, usufruct

ഭുഗ്നൻ. s. A hump-backed person, one who is crooked or bent. കൂനൻ.

ഭുഗ്നം, &c. adj. 1. Crooked, curved. കൂനുള്ള. 2. bent, bowed. വളഞ്ഞ. 3. bending, stooping. കുനിഞ്ഞ.

ഭുജഗം. s. A serpent, a snake. പാമ്പു°.

ഭുജംഗൻ. s. A libertine, debaucher, or lecher. ധൂൎത്തൻ.

ഭുജംഗഭുക. s. 1. A peacock, മയിൽ. 2. the bird and vehicle of VISHNU, ഗരുഡൻ.

ഭുജംഗമം. s, A serpent, a snake. പാമ്പു°.

ഭുജംഗം. s. A snake. പാമ്പു°.

ഭുജംഗാക്ഷി. s. A small kind of galangal, a plant. (the ichneumon plant) വണ്ടവാഴി. (ചിററരത്ത)

ഭുജപത്രം. s. The Bhojapatra' tree. പുതണക്കവൃക്ഷം.

ഭുജബലം. s. Strengh of arm കൈയ്യൂക്കു°.

ഭുജമൂലം. s. The arm pit. കക്ഷം.

ഭുജം. s. The arm, the hand. കൈ.

ഭുജയഷ്ടി. s. A strong hand. ശക്തിയുള്ള കൈ.

ഭുജവീൎയ്യം. s. Strength of arm. കരബലം.

ഭുജശിരസ°. s. The shoulder, the shoulder blade. തോൾ,

ഭുജാന്തരം. s. The breast, the chest. മാറിടം.

ഭുജാന്തരാളം s. The breast, the chest. മാറിടം.

ഭുജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a 1. To eat, to feed, to devour. ഭക്ഷിക്കുന്നു. 2. to enjoy, to possess. അനുഭവിക്കുന്നു.

ഭുജിഷ്യ. s. A female servant. ദാസി.

ഭുജിഷ്യൻ. s. A man servant, a slave. ദാസൻ.

ഭുഞ്ജാനൻ. s. 1. An eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. an enjoyer, a possessor. അനുഭവിക്കുന്നവൻ.

ഭുവനപതി. s. An epithet of the Deity as governor of the world. ദൈവം.

ഭുവനം. s. 1. A world ലോകം. 2. water. വെള്ളം. 3. heaven. used indefinitely. 4. 'Met' man, mankind.

ഭുവനേശ്വരൻ. s. An epithet of the Deity as Lord of the universe. ദൈവം.

ഭുവർല്ലോകം s. One of the seven worlds immediately above the earth. ഭൂമിക്കുമീതെയുള്ള ലോകം.

ഭൂ. s. In composition. 1. The earth ഭൂമി. 2. A place, a site. adj Born, produced, existing. ഉണ്ടായതു°.

ഭൂകമ്പദാരുകം. s. The smooth-leaved Myxa, 'Cordia myxa'. വിടിമരം.

ഭൂകമ്പം. s. An earth-quake.

ഭൂഗോളം. s. The terrestrial globe, the earth.

ഭൂഗോളശാസ്ത്രം. s. Geography.

ഭൂചക്രം. s. The terrestrial g'obe, the world or universe.

ഭൂചരം. s. Any thing that moves on the ground an man, beast, &c. മനുഷ്യമൃഗാദി.

ഭൂഛായ. s. Darkness. ഇരുട്ട്.

ഭൂജം. s. A tree. വൃക്ഷം.

ഭൂജംബു s. The fruit of she 'Vicancatau. Flacourtia sapida'. നിലഞാവൽ.

ഭൂജാതം, &c. adj. Earthly, trrestrial. s Birth. ജനനം.

ഭൂതകാലം. s. The past or perfect tense of a verb.

ഭൂതകേശം. s. Root of the sweet flag. വയമ്പ്.

ഭൂതത്താൻ. s. A ghost, a goblin,

ഭൂതധാത്രി, s. The earth (from ഭൂത a living being and ധാത്രി a nurse.) ഭൂമി.

ഭൂതനാഥൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഭൂതപഞ്ചാത്മകം. s. The body, as composed of the five elements. ദേഹം.

ഭൂതപൂൎവ്വകം. adj. First existing. ആദ്യമുള്ളത്.

ഭൂതബാധ. s. Sorrow or vexation arising from accident or casual causes.

ഭൂതം s. 1. A goblin, a ghost or malignant spirit, considered as haunting cemeteries. lurking in trees, animating carcasses, and deludiug, or devouring human beings 2. a demi-god. 3 a living being 4. an element, five 'Bhutas' are enumerated by the 'Hindus', viz. earth, fire, water, air, and 'Acasa' or œther. adj 1. Been. become. 2. gone. past. 6. in composition, like, resembling. 4. obtained, got. 5. proper, right. 6. true.

ഭൂതയജ്ഞം. s. Sacrifice, oblation. ബലി.

ഭൂതലപോടക. s. Senna, 'Cassia Senna'.

ഭൂതലം. s. The earth. ഭൂമി.

ഭൂതവാക്ക്. s. The voice of an invisible being.

ഭൂതവേശി. s. A species of the 'Nebari (Nyctanthis tristis') with white flowers. വെള്ളത്തചെമന്തി.

ഭൂതസഞ്ചാരം. s. Possession by evil spirits.

ഭൂതാൎത്ഥവചനം. s. Truth, a fact. പരമാൎത്ഥവാക്ക്.

ഭൂതാൎത്ഥം, adj. Gone, past. കഴിഞ്ഞ.

ഭൂതാത്മാ. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 2. the body. ശരീരം

ഭൂതാവാസം. s. Beleric myrobalan, 'Terminalia belerica' താന്നിവൃക്ഷം.

ഭൂതാവേശം. s. Possession by a devil or an evil spirit.

ഭൂതി. s. 1. Superhuman power, as attributable to SIVA especially, and attainable by the practice of austere and magical rites. ഐശ്വൎയ്യം. 2. ashes. ഭസ്മം. 3. prosperity, success, riches.

ഭൂതികം s. 1 A sort of gentian, 'Gentiana cherayta. നിലവെപ്പ്. 2. a fragrant grass, 'Andropogon schœnanthus.' കവടപ്പുല്ല്. 3. another kind of grass പുതണക്കപ്പുല്ല്.

ഭൂതേശൻ. s A name of SIVA, the king of demons ശിവൻ.

ഭൂതോദയം. s. Reflection, consideration.

ഭൂദാനം. s. 1. Burying, interring, interment. 2. a burying ground. 3. a grant of land.

ഭൂദാരം. s. A hog, as tearing up the earth. പന്നി.

ഭൂദേവൻ. s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂധരം. s. A mountain. പൎവ്വതം.

ഭൂധാരൻ. s. An epithet of a King, as one who supports the earth. രാജാവ്.

ഭൂനാഗം. s. An earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ഭൂനിംബം. s A sort of gentian, commonly 'Cherayta, Gentiana cherayta.' (Rox,) നിലവെപ്പ്, പുത്തരിച്ചുണ്ട.

ഭൂപതി. s. A king. a sovereign. രാജാവ്.

ഭൂപദി. s. 'Arabian' jasmine; 'Jasmina Zambac.' മുല്ല.

ഭൂപൻ. s. A king, a prince, a sovereign. രാജാവ്.

ഭൂപാലൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

ഭൂപാളം s. A tune ഒരു രാഗം.

ഭൂപ്രദക്ഷിണം. s. Going round the world. ഭൂമിചുററി നടക്കുക.

ഭൂഭാരം. s. Kingly goverment.

ഭൂഭുക്ക s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

ഭൂഭൃത്ത്. s. 1. A king. രാജാവ്. 2. a mountain. പൎവ്വതം.

ഭൂമണ്ഡലം. s The region of the earth.

ഭൂമാ. s. Abundance, increase. വൎദ്ധന.

ഭൂമി. s. 1. The earth universe, or world. 2. land, soil, ground. 3. a place, or site.

ഭൂമിക. s. Theatrical dress, the costume of any character represented on the stage. നാട്യാലങ്കാരം.

ഭൂമിജൻ. s. The planet 'Mars,' in mythology the son of the earth. ചൊവ്വാ.

ഭൂമിജംബുക s. A tree, 'premna herbacea. നിലഞാവൽ.

ഭൂമിതാലം s. The Orchis-like Curculigo, 'Curculigo Orchioides.' നിലപ്പന.

ഭൂമിതൈലം. s. Bitumen or rock-oil.

ഭൂമിദേവൻ. s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ

ഭൂമിദേവി. s. The goddess of the earth, the earth personified.

ഭൂമിപാലകൻ. s. A king.

ഭൂമിപാലനം s. Government, management of royal affairs.

ഭൂമിഭൎത്താ s. A king. രാജാവു"

ഭൂമിസ്പൃക്ക. s. 1. The 'Vaisya or Hindu' of the third tribe, the cultivator or trader. വൈശ്യൻ. 2. a man, man, mankind. മനുഷ്യൻ.

ഭൂമീന്ദ്രൻ. s. An emperor, a sovereign.

ഭൂയസ്. ind. 1. Much many. വളരെ 2. afterwards. പിന്നത്തേതിൽ adv. Frequently, repeatedly, again. പിന്നെയും

ഭൂയാൻ. ind. 1. Much, many. വളരെ. 2. frequently. കൂടക്കൂടെ.

ഭൂയിഷ്ഠം adj. Many, very many, much, most. അധികം.

ഭൂരി. s. Gold. സ്വൎണ്ണം. adj. Much, many. വളരെ.

ഭൂരിതമം. adj Very much, excessively many. ഏറ്റവും അധികം.

ഭൂരിഫേനം. s. A plant, commonly 'Charmaghas.' ചമ്മലന്ത.

ഭൂരിമായു. s. A jackal. കുറുക്കൻ

ഭൂരുണ്ഡി. s. A sort of sun-flower or Indian turnsole, 'Heliotropium Indicum.' വേനൽപ്പച്ച.

ഭൂരുഹം. s. A tree. വൃക്ഷം.

ഭൂരേണു s. Dust പൂഴി.

ഭൂൎജ്ജപത്രം. s. The 'Bhojapatra' tree. പൂതണക്കവൃക്ഷം

ഭൂൎജ്ജം s. The 'Bhoj or Bhojpatra.' a tree growing in the snowy mountains. and called by travellers a kind of birch; the bark is used for writing on, and very generally for 'Hooka' snakes. പൂതണക്കം

ഭൂലത. s. A worm, an earth worm ഞാഞ്ഞൂൽ

ഭൂലോകം s. The earth, the habitation of mortals.

ഭൂവലയം. s. The circle or circumference of the earth or globe. ഭൂമിയുടെ ചുററു.

ഭൂവാസികൾ. s. plu. Men, inhabitants of the earth.

ഭൂശൎക്കര. s. A root something like the liquorice.

ഭൂഷ. s. Adroning, decorating with trinkets, jewels, &c. ആഭരണാലങ്കാരം.

ഭൂഷണം. s. Ornament, embellishment. അലങ്കാരം. 2. a trinket or jewel. ആഭരണം.

ഭൂഷിതം, &c. adj. Adorned, ornamented, decorated, dressed. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

ഭൂഷ്ണു adj 1. Being, existing. 2. being well, faring well.

ഭൂസുതൻ. s. 1. The planet MARS ചൊവ്വാ. 2. an 'Asur.' നരകൻ.

ഭൂസുരൻ. s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂസുധാശനൻ s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂസ്തൃണം. s. A fragrant grass, 'Andropogon schœnanthus.' പൂതണക്കപ്പുല്ലു.

ഭൃഗു s. 1. The name of a celebrated 'Muni' and one of the ten 'Brahmadicas or Prajapatis' the sons of BRAHMA, the first created of beings. 2. SUCRA, the regent of the planet VENUS. ശുക്രൻ. 3. the 'Rishi Jamadagni, the father of PARASURAMA and the grandson of the 'Muni Bhrigu' 4. a precipice. ചരിവു. 5. table land, the level summit of a mountain. മുകൾപരപ്പു.

ഭൃംഗം. s. 1. A large black bee, the humble bee. വണ്ടു. 2. woody cassia. ഏലവംഗം. 3. a bird. 4. a plant, 'Eclipta or verbesina prostrata.' കഞ്ഞുണ്ണി.

ഭൃംഗരാജം. s. The name of a spreading plant, 'Eclipta or verbesina prostrata,' or perhaps more properly 'Verbesina scandens.' കഞ്ഞുണ്ണി.

ഭൃംഗാരം. s. A golden vase especially used at royal ceremonials. പൊൻകിണ്ടി.

ഭൃംഗാരി. s. A cricket. ചീവീടു.

ഭൃംഗി s. One of SIVA's chamberlains. ശിവപരിചാരകന്മാരിൽ ഒരുവൻ.

ഭൃതകൻ s. A hired labourer, a servant. വേലക്കാരൻ

ഭൃതൻ. s. A hired, paid, or maintained person.

ഭൃതം, &c adj. 1. Hired, paid. 2. maintained. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട

ഭൃതി s. Wages, hire, salary. കൂലി, അരിജീവിതം. 2. nourishment, maintenance, support. രക്ഷണം. 3. capital, principal. മുതൽദ്രവ്യം.

ഭൃതിഭുക്ക. s. A hired labourer or servant. വേലക്കാരൻ

ഭൎത്തൃ°. s. A governor, a ruler, an upholder. ഭരിക്കുന്നവൻ.

ഭൃത്യ. s. 1. A maidservant. ദാസി. 2. hire, wages. കൂലി.

ഭൃത്യൻ. s. 1. A servant, a minister. 2. a slave.

ഭൃത്യപ്രവൃത്തി. s. The work or office of a servant. ഭൃത്യന്റെ വേല.

ഭൃശം. adj. Much, exceeding. ഏറ്റവും, അധികം. adv. Much exceedingly. ഏറ്റവും.

ഭൃശ്യം. adj Very much, excessive. ഏറ്റവും. adv. Excessively, exceedingly.

ഭൃഷ്ടം. adj. Fried. വറുക്കപ്പെട്ട.

ഭേകപൎണ്ണി. s. Asiatic Pennywort, 'Hydrocatile Asiatica. കുടകൻ

ഭേകം. s. A frog. തവള.

ഭേകി. s. A female frog, or a young frog. പെൺതവള.

ഭേത്താവ°. s. A facetious or seditious man, a traitor, or one who secretly corresponds with an enemy. ദ്രോഹി.

ഭേദഗതി. s. Alteration, variation, difference.

ഭേദനം. s. Separating, dividing, literally or figuratively; as tearing, breaking, specifying, discriminating, &c.

ഭേദം. s. 1. Dividing, separating 2. tearing, rending, breaking, &c 3. difference, distinction. 4. kind, sort, species. 5. disunion, discord disagreement. 6. sowing dissension, breaking the unanimity of confederates, one of the means of succes against an opponent. 7. change, alteration for the better. ഭേദം വരുത്തുന്നു, 1. To change, to alter. 2. to improve any thing.

ഭേദിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1 To be divided, to be disunited, to be separated. 2. to be broken, torn, rent. 3. to change, to alter, to differ from. 4. to be purged.

ഭേദിതം. adj. 1. Divided, separated. 2. torn, rent, broken. 3. disunited. പിളൎക്കപ്പെട്ടതു°.

ഭേദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To separate, to divide. 2. to break, to tear. 3. to cause to differ. 4. to disunite, to cause to disagree.

ഭേദ്യം. s. 1. Changeableness, fickleness. 2. distinction. ഭേദ്യം ചെയ്യുന്നു, 1. To change, to alter. 2. to oppress, to punish.

ഭേരി. s. A kettle drum.

ഭേരീരവം. s. The sound of the kettle drum.

ഭേരുണ്ഡം. adj. Terrible, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭേഷജം. s. 1. A medicament, medicine, a remedy, a drug. മരുന്നു°. 2. a kind of fennel, 'Nigella Indica.' കരിഞ്ചീരകം.

ഭേഷജാംഗം. s. The vehicle or medium in which medicine is administred, as water gruel, &c. അനുപാനം.

ഭൈരവൻ. s. A name of SIVA, but more especially an inferior manifestation or form of the deity: eight of which are called by the common name 'Bhairava', and are severally termed 'Asitanga, Ruru, Chanda, Crodha, Unmatta, Cupati, Bhishana' and 'Sanhara; all alluding to terrific properties of mind or body.

ഭൈരവം, &c. adj. Terrible, dreadful, horrible. s. Horror, the property of exciting terror. ഭീഷണം.

ഭൈരവി. s. 1. A name or form of Durga. കാളി. 2. a musical mode. ഒരുരാഗം.

ഭൈഷജ്യം. s. 1. A drug, a medicament, a medicine. ഔഷധം. 2. a remedy. ചികിത്സ.

ഭൈക്ഷം. s Any thing obtained by begging. ഭിക്ഷാവസ്തു.

ഭോ. ind. A vocative particle.

ഭോക്തവ്യം adj. 1. To be enjoyed, to be possessed. അനുഭവിപ്പാനുള്ള. 2. edible. ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള.

ഭോക്താ. s. 1. An eater. 2. an enjoyer. അനുഭവിക്കുന്നവൻ. 3. a husband. ഭൎത്താവ°.

ഭോക്തുകാമൻ. s. A cupidinous or sensual person. ഭോഗത്തിനു° ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഭോഗം. s. 1. Enjoyment, fruition, pleasure, sensual delight. സുഖാനുഭവം. 2. wealth, prosperity. സമ്പത്തു°. 3. nourishing, cherishing. 4. a snake's body. പാമ്പിന്റെ ഉടൽ. 5. a snake's expanded hood. പാമ്പിന്റെ ഫണം. 6. hire, rent. കൂലി. 7. the hire of dancing girls or courtezans.

ഭോഗപാലൻ. s. 1. A groom. 2. a bridegroom. മണവാളൻ.

ഭോഗഭൂമി. s. 1. INDRA's paradise, 'Swerga.' സ്വൎഗ്ഗം. 2. a fertile soil or field.

ഭോഗലാഭം. s. Interest or profit made by the use of any thing pledged.

ഭോഗലോലം. s. Sensuality, cupidity.

ഭോഗലോലുപം, &c. adj. Sensual.

ഭോഗവതി. s. 1. The capital of the 'Nagas' or serpents. നാഗങ്ങളുടെനഗരം. 2. the 'Ganges' of the infernal regions. പാതാളനദി.

ഭോഗശീല. s. A woman of pleasure. കാമിനി.

ഭോഗശീലൻ. s. A man of pleasure.

ഭോഗി. s. 1. A serpent. സൎപ്പം. 2. a prince, a king. രാജാവു. 3. a person who accumulates money for particular expenditure 4. a person brought up in luxury or enjoying it. 5. a palankeen bearer. ചൊണ്ടൻ.

ഭോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To enjoy; particularly as applied to any carnal or sensual pleasure.

ഭോഗിനി. s. A royal concubine രാജാവിന്റെ വെപ്പാട്ടി. 2. the capital of the 'Nagas' or serpents. നാഗനഗരം.

ഭോഗ്യം. s. 1. Enjoyment, or usufruct. അനുഭവം. 2. grain. adj. Fit to be enjoyed, agreeable, delicious. അനുഭവിപ്പാൻതക്ക.

ഭോജൻ. s. The name of a soveregin of 'Oujein', who is supposed to have flourished about the end of the tenth century; he was a celebrated patron of learned men, and the nine gems or poets and philosophers are often ascribed to his era.

ഭോജനപ്രിയൻ. s. An epicure, a gormand.

ഭോജനം. s. 1. Food. 2. a repast or meal. 3. eating.

ഭോജനസാധനം. s. Any article of food.

ഭോജം. s. A country, 'Patna' and 'Bhagalpur'.

ഭോജി. s. An eater. ഭക്ഷിപ്പവൻ

ഭോജ്യം. s. Food. ഭക്ഷണം. adj. Edible. ഭക്ഷിപ്പാൻതക്ക.

ഭോജ്യസംഭവം. s. Chyle, the primary juice of the bod.y

ഭോഷത്തരം. s. 1. Folly, foolishness. 2. ignorance, stupidity.

ഭോഷത്വം. s. 1. Foolishness, folly. 2. ignorance, stupidity.

ഭോഷൻ. s. A fool, a blockhead, an igno ramus, an idiot.

ഭോഷ്ക്ക. s. Falsehood, a lie, an untruth. ഭോഷ്ക്കപറയുന്നു, To tell a lie, to lie.

ഭോഷ്ക്കാരം. s. Wind from behind. കിഴ്ശ്വാസം.

ഭോസ്. ind. A particle of calling, addressing.

ഭൌതികം. adj. Relating or appertaining to evil spirits. ഭൂതസംബന്ധമായുള്ള.

ഭൌമൻ. s. 1. The planet 'Mars', as son of the earth. ഭൂമിയുടെപുത്രൻ,ചൊവ്വാ. 2. the name of a demon.

ഭൌമം, &c. adj. Earthly, terrestrial, produced in or relating to the earth. ഭൂമിസംബന്ധമായുള്ള.

ഭൌരികൻ. s. The superintendant of gold, a treasurer. സ്വൎണ്ണത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഭ്രുകുടി s. A frown. കൊട്ടുഞെരമ്പു.

ഭ്രുകുംസൻ. s. An actor wearing female attire. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രമണം. s. 1. Whirlying going, round ചുഴൽച്ച 2. wandering, literally or figuratively. ചുററുക.

ഭ്രമം. s. 1. Whirling, going round, circumgyration. ചുഴൽച്ച. 2. error, ignorance, mistake, misapprehension, illusion. അന്ധത. perturbation, confusion or perplexity of mind. ഇളക്കം. 4. a temporary aberration of reason, delirium 5. astonishment, surprise, amazement. 6. stupor, dulness. 7. roaming, wandering. 8. desire, wish. 9. a whirlpool. 10. a drain, a water-course.

ഭ്രമരകം. s. 1. Hair curled upon the forehead. നെററിക്കുറുനിര. 2 a bee. വണ്ടു. 3. a top or ball for playing with. പമ്പരം.

ഭ്രമരകീടം. s. A sort of wasp that builds a solitary nest in the angles of walls, doors, &c. കടുന്നൽ.

ഭ്രമരം. s. 1. A chafer, a beetle or large bee. വണ്ടു. 2. the honey bee. തെനീച്ച.

ഭ്രമാസകതൻ. s. An armourer, a sword cleaner, a knife grinder. കടച്ചിക്കൊല്ലൻ.

ഭ്രമി. s. 1. Whirling, going round. 2. error, mistake, blunder. ഭ്രമം.

ഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To err, to mistake, to wander. 2. to be in confusion or perplexity, to lose one's presence of mind. 3. to be deranged in mind, to be stupified, infatuated, mad. 4. to wonder, to be astonished, surprised, amazed. 5. to be charmed, to be bewitched.

ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To throw into confusion, or perplexity. 2. to astound, to astonish, to surprize. 3. to infatuate, to charm, to bewitch, to stupify 4. to turn round.

ഭ്രംശനം. s. See the following.

ഭ്രംശം. s. Error, falling or declining from a height or from propriety. പാതിത്യം.

ഭ്രംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To err, to fall or decline from a height or propriety.

ഭ്രഷ്ടൻ. s. 1. One who is fallen, figuratively, one who is vicious, depraved fallen from virtue. 2. an outcast. പതിതൻ.

ഭ്രഷ്ടം, &c. adj 1. Fallen, figuratively, vicious, depraved, fallen from virtue. 2. outcast, excommunicated. 3. fried. വറുക്കപ്പെട്ട

ഭ്രാജിഷ്ണു. adj Elegant, splendid, radiant in ornament and vesture. ഭംഗിയുള്ള

ഭ്രാതാവ്. s. A brother. സഹോദരൻ.

ഭ്രാതൃകം. adj. Fraternal, brotherly, of or belonging to a brother. സഹോദര സംബന്ധമായുള്ള.

ഭ്രാതൃജൻ. s. A brother's son. സഹോദരപുത്രൻ.

ഭ്രാതൃജായ s. A brother's wife, a sister-in-law. ജെഷ്ഠാനുജഭാൎയ്യ.

ഭ്രാതൃപത്നി. s. A brother's wife.

ഭ്രാതൃഭഗിനികൾ s. plu. Brother and sister. സോദരസോദരിമാർ.

ഭ്രാതൃവ്യൻ. s 1. A brother's son. സഹോദരപുത്രൻ. 2. an enemy. ശത്രു.

ഭ്രാതൃസ്നേഹം, s. Fraternal affection, brotherly love.

ഭ്രാത്രിയൻ. s. A brother's son, a nephew. സഹോദരപുത്രൻ.

ഭ്രാത്രീയം, &c. adj. Fraternal, belonging or relating to a brother.

ഭ്രാന്തു. s 1. Confusion, distraction of mind 2. madness, derangement of mind. ഭ്രാന്തുപിടിക്കുന്നു, To become mad ഭ്രാന്തുപറയുന്നു, To speak as a mad man or as one deranged in mind.

ഭ്രാന്തൻ s. 1. A lunatic, a mad man. 2. a stupid, ignorant man.

ഭ്രാന്തം; &c adj. 1. Whirled, revolved. 2. blundering, mistaken, under delusion or in delerium, mad.

ഭ്രാന്തി s. 1. Error, mistake, ignorance. 2. going round, whirling, revolving, giddiness 3. unsteadiness, locomotion. 4. suppostion, doubt.

ഭ്രാന്തിമാൻ. s. See ഭ്രാന്തൻ.

ഭ്രാന്തിഹരൻ. s. A counsellor, a minister. ആലോചനക്കാരൻ.

ഭ്രാമണം. s. Whirling, turning round, revolving.

ഭ്രാമരം. s. 1. Honey. ഒരു വക തേൻ. 2. a dance performed in a ring, dancing round about.

ഭ്രാമരി. s. A name of PARWATI, from having assumed the form of a bee, in order to contend with 'Mahasur.' പാൎവ്വതി.

ഭ്രാഷ്ട്രം. s. A frying pan കാരോൽ. (വാകലം)

ഭ്രൂകുടി. s. A frown. കോട്ടുഞെരമ്പു.

ഭ്രൂകംസൻ s. An actor in female apparel. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രൂ s. An eye brow. പുരികം.

ഭ്രൂകുടി. s. A frown, a look of displeasure. കോട്ടുഞെരമ്പു.

ഭ്രൂകംസൻ. s A male actor in female attire. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രൂചലനം s Raising or moving the eyebrows. പുരികംഇളക്കുക.

ഭ്രൂണം. s. The embryo or fœtus, a child. ശിശു, ഗൎഭം.

ഭ്രൂണഹാവു. s. One who occasions or procures abortion. ഗൎഭംഅലസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ഭ്രൂഭംഗം. s. A frown. കോട്ടുഞെരമ്പു.

ഭ്രൂമദ്ധ്യം s. The part of the forehead between the eye-brows. പുരികത്തിന്റെനടുവു.

ഭ്രൂവല്ലി. s. The eye-brows. പുരികം.

ഭ്രൂവിക്ഷെപം. s. Moving the eye-brows.

ഭ്രൂസംജ്ഞ. s. Motion with the eye-brows.

ഭ്രെഷം. s. 1. Deviation from rectitude, declining or falling from virtue, &c. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നുപതിക്കുക. 2. going, proceeding. നടക്കുക. 3. loss. ഛേതം. 4. a fraction. $\frac{1}{20}$.

മ

മ. 1. The twenty-fifth consonant in the Malayalam alphabet, corresponding to the letter M. 2. a name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവു 3. SIVA. ശിവൻ. 4. VISHNU വിഷ്ണു 5. this letter abbreviated is written thus ം.

മകൻ. s. A son.

മകം. s. The tenth lunar asterism in 'Hindu' astronomy containing four stars.

മകയിരം. s. The fifth lunar asterism in 'Hindu.' astronomy.

മകരകുണ്ഡലൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മകരകെതനൻ s. CAMA, the 'Hindu Cupid'. കാമൻ.

മകരതോരണം. s. An honorary wreath or string of flowers, &c. raised upon poles, and carried in front as an emblem of distinction.

മകരത്തുറാവു്. s. A shark.

മകരധ്വജൻ. s. A name of CAMA. the 'Hindu Cupid. കാമൻ.

മകരന്ദം. s. The honey or nectar of flowers. പൂന്തേൻ.

മകരപ്പൂവു്. s. A crop of paddy reaped in January.

മകരമത്സ്യം. s. A marine monster. മത്സ്യത്തിൽ വലുതായ ഒരു ജാതി.

മകരമാസം. s. The month January.

മകരം. s. 1. A sea-monster, the emblem of the 'Hindu Cupid.' മത്സ്യത്തിൽ ഒരു ജാതി. 2. the sign in the zodiac termed 'Capricornus.' ഒരു രാശി. 3. one of CUBERA's treasures. കുബെരന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു്. 4. the name of a month (January.)

മകരംരാശി. s. The sign 'Capricorn' in the zodiac.

മകരസ്സംക്രാന്തി. s. The sun's transit from 'Sagittarius' to Capricorn.'

മകരാങ്കൻ. s. 1. The 'Hindu Cupid.' കാമദെവൻ. 2. the ocean. സമുദ്രം.

മകരാലയം. s. The ocean. സമുദ്രം.

മകരാശ്വൻ. s. VARUNA, the 'Hindu Neptune,' whose steed is the alligator. വരുണൻ.

മകരി. s. 1. One of the poisonous teeth of the 'Cobra-capell.' 2. an alligator.

മകൾ. s. A daughter.

മകുടം. s. 1. A crest, a head-dress, a crown, a tiara. കിരീടം. മുടി 2. an ornament on the top of any thing, pillar or building.

മകുടി. s. A crest, a crown.

മകുരം. s. A mirror. കണ്ണാടി.

മകുഷ്ഠകം. s. A sort of kidney bean, a wild variety perhaps of the Phaseolus Mungo. കാട്ടുപയറു്.

മക്കത്തായം. s. Inheritance from father to son.

മക്കിപ്പൂ. s. A species of wormwood.

മക്കുണം. s. A bug. മൂട്ട.

മഖം. s. 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. the tenth lunar asterism മകം.

മഖശാല. s. A place of sacrifice, യാഗശാല.

മഗധൻ. s. A bard whose peculiar province it is to sing the praises of a chief's ancestors in his presence, a family bard or minstrel.

മഗധം s. 1. A country, 'South Behar.' ഒരു രാജ്യം. 2. long pepper. കാട്ടുതിപ്പലി.

മഗരി. s. 1. The first fang of the four poisonous teeth of the 'Cobra-capell.' 2. a female alligator.

മഗ്നമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be plunged, to be immersed. 2. to be sunk, to be drowned.

മഗ്നം, &c. adj. 1. Plunged, dived, immersed. 2. sunk, drowned. മുഴുകിയ.

മഘ s. The tenth lunar asterism.

മഘം. s. The tenth lunar asterism, containing four stars. മകം.

മഘവാൻ, s. 1. A name of INDRA. ദെവെന്ദ്രൻ. 2. one of the twelve 'Chacravartis' or universal monarchs of the 'Jainas.'

മങ്കു്. s. Chaff, blighted ears of corn.

മങ്ക. s. A woman.

മങ്കലം. s. An earthen vessel.

മങ്കടം. s. An earthen water pot.

മംഗല. s. A name of PARWATI the wife of SIVA. പാൎവ്വതി.

മംഗലകൎമ്മം. s. 1. An auspicious ceremony, the marriage ceremony, matrimony. 2. a virtuous act.

മംഗലഘൊഷം. s. Marriage or nuptial pomp. &c.

മംഗലദെവത. s. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

മംഗലപാഠകൻ. s. A bard, an encomiast.

മംഗലം. s. 1. Welfare, prosperity, happiness, good success. 2. preserving property; taking care of what has been gained, prudence, carefulness 3. marriage, matrimony. മംഗലം പാടുന്നു, To conclude a song. adj Happy, prosperous, fortune, faring well.

മംഗലവാദ്യം. s. Music used on joyful occasions.

മംഗലവാരം. s. Tuesday. ചൊവ്വാഴ്ച.

മംഗലസ്തുതി. s. Praise, blessing, panegyric.

മംഗലാംഗി. s. A beautiful or handsome woman. സൌന്ദൎയ്യമുള്ളവൾ.

മംഗലപ്രകം. s. Lentils, 'Cicer lens.' വെള്ളത്തുവര.

മംഗലപ്രഗന്ധി. s. A fragrant perfume, a fragrance. സുഗന്ധി.

മംഗലപ്രധാരണം. s. Marriage, matrimony. വിവാഹം.

മംഗലപ്രം. s. 1. The holy fig-tree, 'Ficus religiosa.' 2. the 'Vilwa, Marmelos aegle. മുല്ലപ്പൂവു്. 3. a fragrant sort of agallochum' or

aloe wood സുഗന്ധമുള്ള അകിൽ. 4 the marriagetoken, or ornament of gold with a cotton string tied round the neck. താലി. 5. a sort of pulse, 'Cicer lens' വെള്ളത്തുവര adj. 1. Beautiful, handsome, agreeable. 2. auspicious, propitious, conferring happiness, prosperity, &c.

മംഗലപ്രസൂത്രം. s. The cotton cord to which the marriage token or 'tali' is fastened. വിവാഹകൎമ്മത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ചരട്.

മംഗലസ്ത്രീ. s. A married woman. ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീ.

മംക്ഷു. ind. 1. Quickly, swiftly, instantly. വേഗം. 2. much, exceedingly. വളരെ.

മങ്ങലി. s. A large water jar or pitcher.

മങ്ങൽ. s. 1. Growing dim, dimness. 2. paleness, sallowness. 3. fainting, withering, decaying.

മങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To grow pale, sallow, wan. 2. to grow dim, as gold, a light, &c. 3. to wither, to be pale, to be destroyed. മങ്ങിപ്പോകുന്നു, To become dim, faint; pale. മങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be dim, faint, to be pale, to be wan. മങ്ങിയെരിയുന്നു, മങ്ങിക്കത്തുന്നു, To burn dim, or faint.

മച്ചിക. s. Excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠത adj. Best, excellent. ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.

മച്ച്. s. 1. A ceiling, or boarded floor. 2. a room which has a boarded ceiling 3. a rough kind of creeping plant. മച്ചിടുന്നു, To lay rafters or beams and put boards on them so as to form a wooden ceiling.

മച്ചകം. r. A house or room which has a boarded ceiling.

മച്ചം. s. 1. A sample. specimen. 2. a pattern, a model. 3. a little piece of gold kept for a sample to compare with what was given to the goldsmith. 4. a string of little samples of gold of different degrees of ascertained purity, by comparison with which the purity of other gold is defined. മച്ചം നോക്കുന്നു, To examine any thing by the sample given. മച്ചം പിടിക്കുന്നു, To take a model, sketch or plan of any thing. മച്ചം എടുക്കുന്നു, To cut off or take a sample of gold given to the goldsmith, &c.

മച്ചമ്പി. s. A brother-in-law.

മച്ചി. s 1. A barren woman. 2. a barren cow, &c.

മച്ചിങ്ങാ. s. A withered fruit.

മച്ചിനൻ. s. A brother-in-law.

മച്ചുപലക. s. Boards for a ceiling.

മച്ചുമ്പുറം. s. The space above a boarded ceiling.

മജ്ജനം. s. 1. Bathing. washing, ablution. immersion. കുളി. 2. sinking in the water. മുങ്ങുക. 3. marrow. മേദസ്സ്. മജ്ജനംചെയ്യുന്നു. 1. To bathe, to perform ablution. കുളിക്കുന്നു, 2. to sink. മുങ്ങുന്നു വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നു.

മജ്ജനശാല. s. A bathing room. കുളിപ്പുര.

മജ്ജാ. s. 1. Pith or sap of tree, &c. കാതൽ. 2. the marrow of the bones and flesh. ആറാമത്തെ ധാതു.

മജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To wash, to bathe. കുളിക്കുന്നു. 2. to sink, to dive, to be drowned. മുങ്ങുന്നു.

മഞ്ചകം. s. 1. A bed. a bedstead. കട്ടിൽ. 2. a platform, a scaffold.

മഞ്ചകാശ്രയം. s. A bug. മൂട്ട.

മഞ്ചട്ടി. s. Bengal madder, Rubia Manjith.

മഞ്ചം. s. 1. A bed, a bed stead. കട്ടിൽ. 2. platform, a scaffold. 3. any elevated shed raised on bamboos in a cornfield. where a watchman is stationed to protect the corn from cattle, birds, wild beasts &c. മാടം. a sort of throne, or chair of slate, a platform on which it is raised, dais.

മഞ്ചാടി. s. A tree, the seeds or beans of this tree is used by gold smiths in weighing gold, മഞ്ചാടി. 1 is 4 grams. 5. are 1 scruple, 15 are 3 scruples or 1 drain or $\frac{1}{8}$ of an ounce, 20 are 4 scruples or 1 കഴഞ്ച്.

മഞ്ചാടിയിട. s. A weight as applied to diamonds only.

മഞ്ചിക. s. 1. A basket. വലിയ കൊട്ട (കുട്ട)

മഞ്ജരി. 1. A compound pedicle. പൂന്തൊത്ത്, പൂങ്കുല. 2. a shoot, sprout, a bud. തളിർ.

മഞ്ജിഷ്ഠ. s. A bengal madder, a plant used in medicine and in dyeng. മഞ്ചട്ടി.

മഞ്ജീരം. s. An ornament for feet or toes. കാൽചിലമ്പ്.

മഞ്ജീരിക. s Seed of the sweet basil

മഞ്ജു. adj. Beautiful, pretty, agreeable, pleasing.

മഞ്ജുവാണി. s. A agreeable speech. നല്ലവാക്ക്.

മഞ്ജുളം. adj. Beautiful, greeable, pleasing. മനോഹരമായ.

മഞ്ജുളാംഗി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

മഞ്ജൂഷ. s. A large basket or box. വലിയ കൊട്ട, വലിയ പെട്ടി.

മഞ്ഞു്. s. 1. dew. 2. a fog, a mist. 3. snow, frost.

മഞ്ഞ. s. 1. yellow colour. 2. tumeric (adj)

മഞ്ഞക്കരു. s. The yoke of an egg.

മഞ്ഞക്കാമില. s. A species of Jaundice.

മഞ്ഞക്കുറിഞ്ഞി. s. The yellow Amaranth.

മഞ്ഞക്കൂരി. s. A kind of fish.

മഞ്ഞക്കൂവ. s. The yellow coloured arrow root plant.

മഞ്ഞദക്കാര. s. A sort of grass, growing in paddy fields.

മഞ്ഞച്ചെമന്തി. s. A variety of the Chrysanthenam indicum.

മഞ്ഞച്ചേര. s. A yellow kind of the Chera Snake.

മഞ്ഞനിറം. s. yellow colour.

മഞ്ഞപ്പട്ടു്. s. yellow silk, yellow cloth.

മഞ്ഞപ്പന്തീരടി. s. Marvel of peru, the yellow or variegated species.

മഞ്ഞപ്പാൽ. s. The juice of tumeric or tumenic water.

മഞ്ഞപ്പാവട്ട. s A species of yellow wood of which the stocks of native guns are made.

മഞ്ഞപ്പിത്തം. s. A species of jaundice.

മഞ്ഞപ്പീരം. s. A plant, a sort of Ghoshe with yellow flowers.

മഞ്ഞപ്പൂമരം. s. A tree bearing yellow flowers.

മഞ്ഞപ്പൊടി. The powder of the tumeric root

മഞ്ഞമന്ദാരം. s. A variety of Benhinia bearing yellow flowers.

മഞ്ഞയടയ്ക്കാമണിയൻ. s. A plant, conyza Indica.

മഞ്ഞളിക്കുന്നു. v. n. to become or turn yellow.

മഞ്ഞളിപ്പു്. becoming, or turning yellow.

മഞ്ഞൾ. s. Tumeric

മടക്കു്. s. 1. A fold, a plait a turn. 2. a bend, the bent of a joint.

മടക്കം. s 1. Discomfiture, failure, bad success 2. returning. 3. folding

മടക്കകത്തി. s. A folding or clasp knife

മടക്കുന്നു, ക്കി, ക്കാൻ v n. 1. To fold, to plait 2. to bend, 3. to confound, to perplex. 4. to route, to overcome, to put to silence.

മടക്കുവാതിൽ. s. A folding door.

മടക്കോല s. A folded letter either of 'olas' or paper.

മടക്കോലക്കാരൻ. s. A messenger, an envoy, an ambassador.

മടങ്ങു്. s. 1. A fold. 2. a turn, a tune. 3. ploughing across

മടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, ങ്ങാൻ v.a. 1. To bend; to become bent or folded. 2. to return. 3. to be cast down, dispirited. 4. to fail, to suffer loss. 5. to be routed, defeated.

മടച്ചിൽ. s. Plating, folding, braiding, wattling.

മടത്തുത്തം. s. A Tamil name for Calamine.

മടന്ത s. A species of wild yam or its stem.

മടമ്പു്. s The heel.

മടയൻ. s A stupid, ignorant, foolish person.

മടയുന്നു. v. a. 1. To plait, to braid. 2. to wattle, to weave.

മടൽ. s. 1. A bough of any palm tree, as the coconut tree, the arecanut tree.

മടൽത്തേങ്ങ. s. A fresh coconut entire.

മടൽപ്രായം. adj, Foolish, stupid, dull.

മടവാർ. s. A woman.

മടവാൾ. s. A hatchet, a small axe.

മടി. s. 1. Idleness, laziness, indolence, aversion. 2. dislike, unwillingness, backwardness. 3 the lap, the waist, the bosom. 4. bashfulness, shame, modesty. 5. fear, doubt. മടിയിൽവെക്കുന്നു, To put in the lap, to put in the cloth round the waist, to put into the pocket. മടിപിടിക്കുന്നു, To seize a person by the waist.

മടിക്കുത്തു്. s. A cloth round the waist, or the ends of the cloth passed round the loins and tucked in so as to hold the whole together.

മടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be idle, lazy, to be averse from 2. to be unwilling, to be backward. 3 to be bashful. 4. to fear, to doubt.

മടിച്ചിൽ s. 1. Plaiting, folding, platting. 2. a plait, a fold a plat.

മടിത്തോക്കു്. s. A small pistol,

മടിപ്പു്. s. 1. A fold, a plant. 2. complication.

മടിയൻ. s. An idle, lazy fellow, an idle.

മടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v.n. 1. To be bent, folded. 2 to be coiled up.

മടിശ്ശീല. s. 1. A purse. 2. principal stock.

മട്ടു്. s. Honey.

മട്ടക്ക. i. A tree.

മടക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. n. 1. To be foiled, overcome, defeated. 2. to despair. 3. to be ashamed 4. to dislike, to be averse from. 5. to be weary, faint. 6. to decline, to decrease in price.

മടപ്പ്. s. 1. Failure. 2. despair. 3. shame. 4. dislike. 5. weariness, faintness.

മടപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, ക്കാൻ. v. a. To overcome, to defeat. 2. to despair.

മടമലർ s. A fresh flower.

മടെക്കുന്നു. v. a. to take pain, to labour delightly, to be industrious.

മടെപ്പ്. s. Taking pains, labour diligently, industry.

മട. adj. 1. Bent back or down. 2. deaf. 3. withered, thin.

മട്ട്. s. 1. The lees, sediment, refuse of any liquor. 2. honey. 3. custom, manner, regulation, moderation. 4. limits, bounds മട്ടിടുന്നു, To make regulation, to fix rules, to limit.

മട്ടക്കുതിര. s. A small horse, poney.

മട്ടക്കൊമ്പ്. s. A horn growing backwards or downwards.

മട്ടച്ചെകിടൻ. s. A deaf man.

മട്ടച്ചേരുവ്. 1. A solder. 2. alloy.

മട്ടത്തരം. s. Rudeness, rusticity, roughness.

മട്ടപ്പണം, s. A gold fanam with which alloy in it.

മട്ടം. s 1. A rule, a carpenter's square 2. Alloy. 3. solder. 4, poney. മട്ടംചേൎക്കുന്നു, To mix alloy with gold.

മട്ടിപ്പാൽ. s. course incense.

മട്ടെക്കുന്നു,ച്ചു,ക്കാൻ v. n. to be ashamed.

മഠപതി. s. A mendicant, devotee.

മഠപ്പാട്. see. മഠം.

മഠപ്പുറം. s. See the following.

മഠം. s. A school, college, or residence for young Brahmins prosecuing their studies. This word is also applied to the residence of some petty kings, and head men. to that of a Guru or spiritual guide, or of a Bishop.

മഡ്ഡു. s. a sort of drum.

മണക്കുന്നു,ത്തു,ക്കാൻ. v. a. To smell, to inhale.

മണത്തക്കാളി. s. A plant bearing small black fruit.

മണത്തരി. s. Granulated particles.

മണപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to smell, to let smell.

മണം. s. smell, odour; scent, savour.

മണലി. s. a p therb.

മണൽ. s. sand.

മണൽക്കുമ്മായം. s. Mortar mixed with sand.

മണൽത്തറ adj. a sand bank, sandy ground.

മണൽത്തിട്ട. s. A sand bank, sandy ground.

മണൽവാരി. s. the meazles.

മണൽവിരി. s. Sandy.

മണവറ. s. A bride chamber.

മണവാട്ടി. s. A bride, the wife.

മണവാളൻ. s. A bridegroom, the husband.

മണി s. A jem a jewel, a precious stone. രത്നം. 2. a pearl മുത്തു. 3. the wrist. 4. 5 the wattles on the throat of sheep. 5. a belt, a gong. 6 a grain, a kernel. 7. the eye ball. 8 bits of lead tied on a fishing net. 9. the glans penis 10. one of the Nagas or serpent chiefs of Patala. 11. little bells worn round the waist by children. 12. granulated particles 13 beads 14 a ball to play with. മണി കിലുക്കുന്നു. to tinkle a bell. മണി കെട്ടുന്നു. to tie a small bell round the neck. മണിയിടുന്നു, മണിയടിക്കുന്നു, മണി കൊട്ടുന്നു. To ring a bell or bells.

മണികണ്ഠം. s. The blue jay.

മണികം s. A small water jar, a pitcher. കുടം.

മണികാരൻ. s. A jeweller, lapidary or worker in precious stones 2. a bell ringer. 3. a Tahsildar or subordinate revenue officer.

മണികൊട്ടുന്നവൻ. s. A bell ringer.

മണിക്കഞ്ചകം. s. A specious of basil described as having small leves and red flowers.

മണിക്കണ്ടം. s. The wrist.

മണിക്കരിങ്ങാലി. s. The root of a small kind of bamboo.

മണിക്കാതില. s. An ear ornament.

മണിക്കാൽ. s. The ribs of a ship, boat etc.

മണിക്കിണർ. s A draw well, a deep well.

മണിക്കിരീടം. s. A crown set with jewels.

മണിക്കുന്തിരിക്കം. s. Fine or purified incense.

മണിക്കൂർ. s. An hour.

മണിക്കെട്ട്. s. The wrist, or joint of the hand.

മണിഗന്ധകം. s. Purified sulpher.

മണിഘട്ടനം. s. Ringing or tinkling a bell. മണിയടിക്കുക.

മണിത്തിരട്ട്. s. Granulating gun powder or Sago &c.

മണിത്തിരട്ടുന്നു, ട്ടി, ട്ടാൻ. v a. To granulate.

മണിധനുസ്സ്. s. The rain bow. മേഘവില്ല്.

മണിനാക്ക്. s. The tongue or clapper of a bell.

മണിനാഗം. s. One of the Nagas or chief serpants of pataia.

മണിനാദം. s The sound of bells.

മണിപൂരകം. s. The navel or the region of it.

മണിപ്പാറ. s. 1. Black stone. 2. Black granite.

മണിപ്പിടിത്തം. s. 1. The act of granulating any powder. 2. forming of grain, seed &c.

മണിപ്രഭ. s. Brilliancy of jewels.

മണിപ്രവാളം. s. A work written in Malayalam with Sanskrit interspersed.

മണിപ്രാവ്. s A turtle dove with spots like grain around the neck.

മണിബന്ധം. s. The wrist.

മണിമയം. adj. Made or set with jewels.

മണിമാല. s. A necklace, a fillet.

മണിമാളിക. s. The belfry.

മണിമുടി. s. A crown set with jewels.

മണിമേട. s. A decorated upper room.

മണിയൻ. s. A large blue fly.

മണിയം. s. A subordinate revenue office.

മണിയറ s. A decorated room.

മണിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To thresh.

മണിവിളക്ക്. s A lamp (honorific.)

മണമണപ്പ്. s. Brackishness.

മൺകമ്മായം. s. Mortar mixed with brick dust.

മൺകൂറ. s. Soil free from stones or sand.

മൺകൊട്ട. s. A basket for carrying earth.

മൺചായില്യം. s. See മൺകുമ്മായം

മണ്ട. s. The skull. 2. an earthern plate or dish.

മണ്ടൽ. s. Running.

മണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to run, to chase

മണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. n. To run.

മണ്ഡനൻ. s A bean, one who is fond of dress. അലങ്കരണശീലൻ.

മണ്ഡനം. s. 1. ornament, decoration. അലങ്കാരം. 2. jewels. രത്നം.

മണ്ഡവത്തിൽ വാതിൽ. s A district Cutchery. കോവിലകത്തിൻ വാതിൽ.

മണ്ഡപം. s. 1. A choultry or temporary building, a public resting place. 2. an open shed or hall adorned with flowers on festival occasions 3 an open temple or open building consecrated to a deity..

മണ്ഡം. s. Scrum, foam, froth, skimmings, barm തെളി

മണ്ഡലകം. s. 1. An orb or disk. 2. a sort of leprosy with large round spots. കുഷ്ഠഭേദം. 3. a mirror വട്ടക്കണ്ണാടി. 4. a form of array, an ary, drawn up in circle. അണിഭേദം.

മണ്ഡലം. s. 1. Disk of the sun or moon. പരിവേഷം 2. an orb, a circumference in general, the circle bounding the vicw, the sensible horizon. ദിഗ്വലയം. 3. a ball, a globe. ഉണ്ട. 4. a wheel. വണ്ടി. 5. a province, region or district extending twenty or forty Yojanas every way. 6. the country or empire, over which Chakravartis are supposed to have ruled. perhaps the peninsula of India, where the term Mandala or Mandel is constant occurrence to signify a province or district as in coromandel. 7. a heap, quantity, multitude, or assemblage. കൂട്ടം. 8. a sweet meet, a sugar ball. 9. the period of 40 years, to an attitude of shooting, the fifth position in which both knees are bent വില്ലാളിയുടെ നില. 10 A form of array. അണിഭേദം.

മണ്ഡലാകാരം. adj. Circular in form. വട്ടത്തിലുള്ള

മണ്ഡലാഗ്രം. s. A sword, a scimitar. വാൾ.

മണ്ഡലാധീശൻ. s. An emperor, a king of kings. മഹാരാജാവ്.

മണ്ഡലായിതം. s A ball, a globe. ഉരുള.

മണ്ഡലി. s A large species of snake. 2. a cat. പൂച്ച 3. an assembly, flock or multitude. കൂട്ടം.

മണ്ഡലേശ്വരൻ. s. A soverign, a monarch, a king a supreme p ince governing a മണ്ഡലം.

മണ്ഡഹാരകൻ s. A distiller, 2. one who extract fermented liquor from the palmira, coconut, date tree &c. ചോവൻ.

മണ്ഡിതം. &c. adj. Ornamentd, adorned. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

മണ്ഡൂക. s A female frog. പെൺതവള.

മണ്ഡൂകപൎണ്ണം. s. A tree. പലകപ്പയ്യാനി.

മണ്ഡൂകപർണ്ണി. s. 1. മഞ്ചെട്ടി. A Bengal madder.

മണ്ഡൂകം. s. A frog.

മണ്ഡൂകി. s. A female frog.

മണ്ഡൂരം. s. Rust of iron.

മണ്ണ്. s. 1. Earth. 2. soil, clay. 3. rust, 4. mud. 5. a mud wall.

മണ്ണട്ട. s. An earth grub or insect.

മണ്ണത്താൻ. s. A washer man.

മണ്ണാത്തി. s. 1. A washer woman. 2. the name of a bird mainate.

മണ്ണാത്തിപ്പിച്ചി. s. The name of a bird.

മണ്ണാൻ. s. 1. Washerman. 2. a spider. ചിലന്തി.

മണ്ണാന്തുറ. s. A place for washing clothes.

മണ്ണാശ. s. Coveting land.

മണ്ണിൻകട്ട. s. 1. A clod. lump of earth. 2. a thing of no importance.

മൺതൈലം. s. Bitumen petroleun or rock oil.

മൺപണി. s. Working in earth or clay.

മൺപലക. s A board put between a door frame and the wall.

മൺപവിഴം. s. Counterfeit coral.

മൺപാത്രം. s. Any earthen vessel.

മൺപുര s. A house built of mud.

മൺവെട്ടി. s. A hoe used for digging earth.

മതക്കാരൻ. s. One who belongs to a religious denomination.

മതത്യാഗം. s. Apostacy.

മതത്യാഗി s. An apostate. മതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവൻ.

മതഭേദം 1. Religious difference. 2. difference of opinion, partiality.

മതംഗജം. s. An elephant.

മതം. s. 1. Purpose, intention, wish, mind, thought. 2. religion, religious system. 3. a religious sect.

മതച്ചിക. s. See the following.

മതല്ലിക, s. Excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠത, സന്തുഷ്ടി.

മതവിപരീതം s. Heresy.

മതസ്ഥാപനം. s. Religious institution.

മതാചാരം. s. The rule or established custom of a sect

മതി, 1. Understanding, intellect, mind, commonsense. ബുദ്ധി. 2, wish, will, desire, inclination. 3. opinion. 4. respect, revernce. 5. estimation, valuation, part sufficient, enough.

മതികെട്ടവൻ. s. One void of understanding, a foolish, silly person.

മതികേട്. s. Folly, foolishness, stupidity dullness, distraction. ബുദ്ധികേട്.

മതിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To estimate, to value, to approve. 2. to esteem, to respect, to regard.

മതിഭ്രമം. s. Error, mistake.

മതിഭ്രാന്തി. s. Error, misapprehension.

മതിമതി. s A wise, prudent, intelligent, woman ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

മതിമാൻ. s. An intelligent man, prudent; wiseman.

മതിയം. s. 1. The middle, the centre. 2. a door hinge. 3. the pivot of a native door.

മതിയാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. To be sufficient. enough.

മതിയാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a To make do or sufficient. മതിവരുത്തുന്നു. To make do.

മതിലകം. s. A place surrounded by a wall.

മതിലടി. s. The foundation of any building.

മതിൽ s, A wall. 2. a fortification.

മൽകുണം. s. 1. A bug മൂട്ട 2. an elephant without tusks. കൊമ്പില്ലാത്ത ആന

മത്ത് s 1. A churn stick. 2. a rammer or piece of wood for beating mortar, &c. a trap, or snare for elephants, deer, birds, &c. 4. intoxication. മത്തു പിടിക്കുന്നു, മത്തു കേറുന്നു To be or become intoxicated. മത്തു വെക്കുന്നു, To put a trap or snare.

മത്ത. s. Pumpkin, gourd.

മത്തകാശിനി. s. An excellent woman. ഉത്തമസ്ത്രീ.

മത്തഗജം. s. A furious elephant or one in rut.

മത്തങ്ങാ. s. A Pumpkin.

മത്തൻ. s. 1. One who is intoxicated with liquor or with pride, passion. 2. a furious elephant, one in rut.

മത്തം. s. adj 1 Pleased, glad delighted. 2. intoxicated. 3 furious, mad, insane, the thorn apple. datura, vinous liquior.

മത്തവാരണം. s 1. A furious elephant, or one in rut. മദയാന. 2. a painted wooden turret or veranda on the top of a large building or palace. 3. an enclosure of trees, &c. round the walls of a princely residence.

മത്തവിലാസം s. Luxury, voluptuousness.

മത്താപ്പ്°. s. A large kind of blue light.

മത്താമ്പ്°. s. A species of grass in cornfields.

മത്താലംബം. s. A fence, or enclosure round the walls of a palace either artificial as palisades or natural as a grove of trees. വേലി.

മത്തി. .s A small kind of fish, sardine.

മത്തിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v.n. To be sweet pleasant.

മത്തിപ്പ്°. s. Sweetness.

മത്തുകള്ള്°. An intoxicating or narcotic liquor.

മത്തേഭം. s. Furious elephant. മദയാന.

മത്സരക്കാരൻ. s. 1. An envicus person. 2. a contentious person. 3. a niggard, a covetous man.

മത്സരം. s. 1. Envy, animosity, impatience of another's success or prosperity. 7. passion anger. 3. rebellian. adj. 1. envious. 2. niggardly, covetuous. 3. contentious.

മത്സരിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. To envy. to be impatient at another's success. 2. to content, to dispute, to oppose, to rebel.

മത്സ്യഗന്ധം. s. The smell of fish.

മത്സ്യഘാതകൻ. s. 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. an osprey.

മത്സ്യണ്ഡി. s. Coarse or unrefined sugar, the juice of the sugar cane. ശക്കരപ്പാവ്°.

മത്സ്യധാനി. s. A fish basket, a small basket used by fisherman to put the fish into when caught. മീൻകൂട°.

മത്സ്യധ്വജൻ. s. A name of the Hindu cupid. കാമദേവൻ.

മത്സ്യനാശകൻ. 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. an osprey. 3. a king fisher. പൊന്മാൻ.

മത്സ്യനാശനൻ. See the preceding.

മത്സ്യപിത്ത. s A medicinal plant, black hellebore. Helleborus nigre. കടുകരോഹണി.

മത്സ്യം, s. 1. A fish in general. 2. a particular fish, probably the Saphari or the fish in which Vishnu was incarnated in his fish Avatar. 3. Metamorphosis or incarnation of Vishnu as a fish 4. A sign in the zodiac 5, a country, enumerated amongst the midland divisions of India. 6. One of the 18 puranas.

മത്സ്യരേഖ. s. A supposed auspicious mark on the band or foot,

മത്സ്യവേധനം. s. A. fish hook ചൂണ്ടൽ.

മത്സ്യസംഘാതം. s. A small fish. പാപ്പ്.മത്സ്യം.

മത്സ്യാക്ഷി. s. The mcon plant, Asclepias acide. മീനങ്ങാണി.

മഥനം s. 1. churning, rotation, agitation. കലക്കുക 2. torture, slaughter. കൊല്ലുക. 3. grinding, pounding. അരക്കുക 4 A tree, the wood of which is used to produce fire by attrition. 'Premna Langifolia' പാണിമഥനംചെയ്യുന്നു. 1. To churn, to stir, to agitate. 2. to torture, to kill.

മഥിതം. s. Buttermilk, without any watery admixture നീർകൂടാതെ കലക്കിയ മോര്°. churned. stirred, agitated

മഥുര. s. 1. The city of Mattra in the provinee of Agra. celebrated as the birth place and early residence of Krishna 2. the town of Madura in the Indian peninsula. adj intoxicating, inebriating.

മഥ്യമാനം. s. churning, agitating കലക്കുക.

മഥ്യം. adj. churned, agitated.

മദകരം. adj. Intoxicating, inebriating &c.

മദകരി. s. A furious elephant or one in rut.

മദകളം. s. An elephant in rut. മദയാന adj. speaking in articulately.

മദഗജം s. A furious elephant, or one in rut.

മദജലം. s. The juice that flows from an elephants temples when in rut.

മദനൻ s. The Hindu cupid, CAMADEVAN.

മദനപ്പൂ. s. An intoxicating or narcotic flower.

മദനമണ്ഡലി. s. A variegated snake സപ്പഭേദം

മദനം. s The thorn apple plant, straimoniem Dhatura metel. ഉമ്മം. 2. bee's wax. 3. a tree Mimosa catechu. 4. A throny shrub. മലങ്കാര.

മദമത്തകം. s. The hemp plant.

മദമത്സരം. s. furious, contentious, rage, pride, arrogance.

മദം s. 1. pleasure, joy, delight. സന്തോഷം. 2. juice that flows from the temples of an elephant when in rut. 3. vinous or spiritous liquaor. 4. incbriety, intoxication, drunkenness. 5 pride, arrogance. 6. fury, Insanity madness. 7. passion, desire, voluptuousness, lustfulness.

മദംപാട്° s. Furiousners, madness.

മദംപെടുന്നു. v. n. To become furious as an elephant in rut. 2. to be proud, arrogant.

മദംപെട്ട ആന. v.n. A furious elephant or one in rut.

മദംപൊട്ടുന്നു. v. n. The burst or issue as the fluid from temples of an elephant in rut.

മദയാന. s. A furious elephant or one in rut.

മദവാരണം. s. See the above.

മദസ്ഥലം or മദസ്ഥാനം. s A place where liquor is sold, a tavern, a dram shop. മദ്യം വില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.

മദാത്യയം. s. A disease. രോഗഭേദം.

മദാധികൻ. s. furious elephant.

മദിക്കുന്നു. v. n. 1. To be enraged to become furious, 2. to be in rut. 3 to be joyful.

മദിര. s. Wine, spirits, vinous or spirituous liquor. മദ്യം.

മദിരാഗൃഹം. s. A tavern, dramshop

മദിരാപാനം. s. Drinking. മദ്യപാനം.

മദോൽക്കട. s. A proud, lusty woman മദിച്ചവൾ.

മദോൽക്കടം s. An elephant in rut. മദയാന.

മദോദ്ധതം. adj. Intoxicated, inebriated.

മദ്ഗു. s. An aquatic bird, the shag. നീർക്കാക്ക.

മദ്ഗുരം. s. A sheet fish. പെരുന്തല മീൻ.

മദ്ദളക്കാരൻ s. A drummer.

മദ്ദളം or മദ്ദളം. s. A sort of drum.

മദ്ദളി or മദ്ദളി. s. A drummer.

മദ്യകുംഭം. s. A liquor vessel. 2. a person always intoxicated.

മദ്യപൻ. s. A drunkard, മദ്യപാനി.

മദ്യപാത്രം. s A liquor vessel.

മദ്യപാനം. s. Drinking of liquors.

മദ്യപാനി. s. A drunkard.

മദ്യപുഷ്പി. s. A plant, the flowers of which are used for distilling. മദനപ്പൂ.

മദ്യഭാണ്ഡം. s. A liquor vessel. ചാരായപ്പാത്രം.

മദ്യം. s. wine vinuous or spirituous liquor.

മദ്യവാസിനി. s. A shrub the blossoms of which are used for distilling.

മദ്യവീജം. s A drug used to produce fermentation.

മദ്യസന്ധാനം. s. Distillation. ചാരായം വാറുക.

മദ്യഹാരകൻ. s. A distiller. ചാരായം വാറുന്നവൻ.

മദ്ധ്യകക്ഷ്യം. s. A passage from one house or room to another. ഇടക്കെട്ട്.

മദ്ധ്യകാലം. s. Internal or intermidiate tune.

മദ്ധ്യഖണ്ഡം. s The centre piece or place.

മദ്ധ്യഗം. adj. Middle, central.

മദ്ധ്യദേശം. s. The middle region.

മദ്ധ്യപ്രദേശം. s. The middle. the centre.

മദ്ധ്യഭാഗം s. The middle, the centre.

മദ്ധ്യമ. s. 1. A girl arrived at puberty തിരണ്ടസ്ത്രീ. 2. the middle finger. നടുവിരൽ. 3. a form of metre, a verse of 4 lines of three syllables each.

മദ്ധ്യമൻ. s. 1. A common or ordinary man, one not in any way distinguished. 2. One who is in the middle. 3. a nuetral or indifferent person 4. a disappointed or degraded man

മദ്ധ്യമപുരുഷൻ. In gramar, the 2nd person.

മദ്ധ്യമമാക്കുന്നു v. a. to disappoint, to degrade, to make ashamed, to disgrace.

മദ്ധ്യമം s. 1 The waist, the middle of the body. 2. one of 7 musical notes, the 5th note of Hindu gamut' അഞ്ചാമത്തെ സ്വരം 3. the middle country. 4. disgrace, degradation.

മദ്ധ്യമലോകം. s. The middle world, the earth. ഭൂമി.

മദ്ധ്യമാവതി. s. Melody used at midday. ഒരു രാഗം.

മദ്ധ്യം. s. 1. The middle in general, the centre. നടുവ്. 2 the waist. അര 3. the middle sort. 4. the mean between excess and defect 5. a very large number, ten anthyas. 6. mean or common time in music. താളത്തിന്റെ മാത്രാനിയമം.

മദ്ധ്യരാത്രം. s. Mid night.

മദ്ധ്യരാത്രി. s. Midnight.

മദ്ധ്യവൃത്തം. s The navel. പൊക്കിൾ.

മദ്ധ്യസ്ഥത s. 1, Middle state or character. 2. interference. 3 mediation, arbitration.

മദ്ധ്യസ്ഥൻ. s. A mediater an arbitrator, a middle man, an umpire. മുന്നാമൻ.

മദ്ധ്യസ്ഥം. s. Mediation, arbitration.

മദ്ധ്യാഹ്നകാലം. s. Midday, or time of noon.

മദ്ധ്യാഹ്നം. s. Midday. ഉച്ച.

മദ്ധ്യാഹ്നസ്ഥാനം. The meridian.

മദ്ധ്യേ. part. Between in the midst.

മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗം In the middle of a road or way.

മദ്ധ്യേസമുദ്രം. adj. In the middle of the sea.

മദ്രകാരം. adj delighting. സന്തോഷകരം.

മദ്രം, മദ്രദേശം. A country enumerated among those to the N W. of Hindustan proper.

മദ്രേശൻ. s. The sovereign of Madra.

മധു. s. 1. Spirituos liquor, distilled from the blossoms of the 'Bassia Califolia' or wine. മദ്യം. 2. honey. 3 the nectar of flowers. പൂന്തേൻ. 4. the month chaithra (March-April). 5. the season of spring. ഋതു. 6. name of a demon slain by the Lord VISHNU. 7. a tree. ഇരിപ്പ വൃക്ഷം. 8. liquorice. രട്ടിമധുരം.

മധുകൻ. s. A bard. Panegyrist, one who recites the lineage and praise of sovereigns in their presence. മുമ്പിൽ നടന്നു വാഴ്ത്തുന്നവൻ.

മധുകം. s. 1. liquorice root, രട്ടിമധുരം 2. A tree - Bassia Latifolia (Lin) ഇരിപ്പ.

മധുകരം, s. 1. A bee. തേനീച്ച. 2. A plant. 3. another plant. (തിരുനാമപ്പാല.)

മധുകോഷം. s. The honey comb or hive. തേൻകൂട്.

മധുക്രമം. s. 1. Tippling മദ്യപാനം. 2. the honey comb.

മധുഘോഷം. s. The cuil, or Indian cuckoo. കുയിൽ.

മധുതൃണം. s. Sugar cane, കരിമ്പ്.

മധുദ്രുമം. s. A tree, from the blossom of which a spirit is distilled. ഇരിപ്പവൃക്ഷം.

മധുപൻ. 1. bee. തേനീച്ച. 2. a beetle. വണ്ട്.

മധുപം. s. 1. A bee തേനീച്ച. 2. medicinal plant.

മധുചർണ്ണി. s. A sort of creeper. ചിററമൃത്.

മധുപർണ്ണി. s. The Indigo plant. അമരി. 2. a tree. പെരുങ്കറവിൽ.

മധുപാനം. s. Drinking honey. 2. drinking.

മധുപാളി. s. A swam of bees. തേനീച്ചക്കൂട്ടം.

മധുമക്ഷിക. s. A bee. തേനീച്ച.

മധുമാളരി. s. A plant, the turning swallow wort.

മധുമൂലം. s. A liquorice root. രട്ടിമധുരം.

മധുയഷ്ടിക. s. Liquorice. രട്ടിമധുരം.

മധുര. s. A sort of fennel. കണ്ടിവെണ്ണ.

മധുരകം. s. A medicinal plant. തിരുനാമപ്പാല.

മധുരക്കറി. s. Gruel mixed with sugar.

മധുരക്കിഴങ്ങ്. s. An esculent root, the sweet potato.

മധുരത. s. Sweetness, the sweet taste.

മധുരനാരകം. s. The sweet lime tree.

മധുരനാരങ്ങ. s. A sweet lime.

മധുരം. s. 1. Graper, resins, 2. a plant. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മധുരിക. s. A sort of fennel. കണ്ടിവെണ്ണ.

മധുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To be or become sweet.

മധുരിപു. s. Vishnu as the destroyer of the demon.

മധുരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sweeten, to make sweet.

മധുരിമാ. very sweet, pleasant. മധുരം.

മധുലിട്. s. A bee. തേനീച്ച, വണ്ട്.

മധുവാരം. s. Tippling, drinking frequently.

മധുവ്രതം. s. 1. A bee. തേനീച്ച. 2. a beetle. വണ്ട്.

മധുശിഗ്രു. s. A variety of Hyperanthera morunga. ചെമ്മുരിങ്ങാ.

മധുശ്രേണി. s. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മധുഷ്ഠിലം. s. A tree ഇരിപ്പവൃക്ഷം.

മധുസ്രവ. s. A medicinal plant. അടകൊതിയൻ.

മധൂകം s. A tree, Bassia latifolia. ഇരിപ്പ.

മധൂച്ഛിഷ്ടം. Bee's wax. മെഴുക്.

മധൂരിക. s. Sweet fennel.

മധൂലകം. s. A sort of Bassia described as growing in watery or mountainous situations. മലയിരിപ്പ

മധൂലിക. s. A plant. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മധ്വാസവം. s. A spirituous liquor. ഇരിപ്പപ്പൂകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മദ്യം.

മന. 1. A house, particulary the house of a Brahmin.

മനക്കാമ്പ്. The mind.

മനക്കുട. s. An umbrella carried by the Brahmin women.

മനക്കരുന്ന്. s. The mind.

മനച്ചിൽ. s. Forming, making.

മനനം. s. Minding, understanding, considering.

മനം. s. The mind.

മനംചൊല്ല്. s. Supposition.

മനം മടിച്ചിൽ. s. Unwillingness, disinclination.

മനംമറിച്ചിൽ. s. Naucea, a disposition to vomit.

മനയമ്മ. s. A titular name for a woman among the worshippers of Siva.

മനയുന്നു. v. a. To make, to form.

മനയോല. s. Red arsenic.

മനശ്ചഞ്ചലം. s. Emotion or agitation of mind.

മനശ്ചലനം. s. Passion, or emotion of mind.

മനശ്ശില. s. Red arsenic.

മനശ്ശുദ്ധി. s Purity of mind.

മനസിജൻ. v. n. A title of CAMA. കാമദെവൻ,

മനസിജം. adj. Mental, intellectual.

മനസ്സരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ, v. n. To be attentive, strongly or naturally inclined.

മനസ്സാരം. s. The attention of the mind to its own sensations, consciousness of pleasure or pain.

മനസ°കൃതം adj. Attentive.

മനസ്താപം. 1. Pain of mind, heart burning 2. repentance. 3. inward vexation or enmity.

മനസ്വിനി, മനസ്വി. adj. Attentive. fixing the mind upon anything. 2. intellectual, intelligent.

മനസ്സ°. The mind, considered as the seat of perception and passion, the heart 2. the intellect. 3. inclination, wish, desire, pleasure. മനസ്സിലാകുന്നു, comprehend. മനസ്സിലാക്കുന്നു, to prompt. മനസ്സിൽ വെക്കുന്നു, to keep in mind, to recollect. മനസ്സ പോലെ, your wish, as you like. മനസ്സോടെ, willingly, cheerfully, spontaneously.

മനസ്സുകെട°. s Unwillingness, disinclination, aversion, reluctaney.

മനസ്സതിരിവ°. s. A turning of the mind, a changing of purpose.

മനസ്സലിയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ, v. a. To pity, to compassionate, to commisserate, to be tender hearted.

മനസ്സലിവ°. s. Compassion, tenderness, pity, commisseration.

മനസ്സാക്ഷി. s. Conscience, the testimony of the mind.

മനസ്സമുട്ട°. s. 1. Harass of mind, distress, perplexity. 2. want, need.

മനസ്സമുട്ടിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To harass, to distress, to perplex, to vex.

മനസ്സമുട്ടുന്നു. ട്ടി, വാൻ, v. n. To be harassed in mind, to be distressed, perlexed.

മനസ്സുരുക്കം. s. Compassion, tenderness.

മനാക്ക°. ind. A little, അല്പം. 2. tardily, slowly.

മനിച്ചം. s. 1. A servant. 2. A slave.

മനിതം. adj. Known, understood. അറിയപ്പെട്ട.

മനിഷ°ഷം. s. 1. A servant. 2. a slave.

മനിഷ. s. Intellect, understanding. ബുദ്ധി or വിദ്വാൻ. adj. Intellectual, intelligent. അറിവുള്ള,

മനു s. 1. Menu, the legislator, and saint, the son of Brahma, or a personification of Brahma himself. The name is however a generic term, and in every Calpa, or interval from creation to creation, threre are 14 successive Menus, presiding over the universe for the period of a Mannwantara respectively, in the present creation there have, it is said been six, of whom the first is Menu called also സ്വയംഭുവ° the supposed revealer of the code of laws possessed by the Hindus. 2. a Mantra or mystical formula of prayer, or incarnation മന്ത്രം 3. a man in general. plu. മനുക്കൾ mankind.

മനുകുലം. s. Mankind.

മനുജൻ. s. A man, mankind. മനുഷ്യൻ.

മനുജാധിപൻ. s. A king.

മനുജെന്ദ്രൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവ°.

മനുനീതി. 1. The institutes of Menu. 2. the strict or equitable justice.

മനുപ്രളയം. s. The period of a Menu.

മനുഷ്യജന്മം. s. Incarnation, birth as man.

മനുഷ്യജാതി s. The human race.

മനുഷ്യധൎമ്മാവ°. s. A title of Kubera, the God of wealth.

മനുഷ്യൻ. A man.

മനുഷ്യയജ്ഞം. Hospitality, അതിഥിസൽക്കാരം.

മനുഷ്യരൂപം. .. Human form.

മനുഷ്യവെഷം. Human form or dress.

മനുഷ്യസ്വഭാവം. Human nature.

മനുഷ്യാകൃതി. s. Human form.

മനുഷ്യാചാരം. s. Human custom.

മനുഷ്യാവതാരം. s. Becoming man or Being incarnate.

മനുഷ്യാവസ്ഥ. s. State of man; Human state or condition.

മനുഷ്യെശ്വരൻ. s. A king.

മനുഷ്യസ°മൃതി s. The institutes of Menu; See സ°മൃതി

മനൊഗുപ്ത s. Red arsenic മനയോല.

മനൊജൻ. s. A name of Cama or the Indian Cupid. കാമദെവൻ.

മനോജവം. adj. 1. Fatherly, parental. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള. 2. Quick in thought or comprehension.

മനോവേഗമുള്ള. s. Quickness of thought. മനോവേഗം.

മനോജവസം. &c. adj. Fatherly, parental. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.

മനോജ്ഞ. s. 1. Red arsenic. മനയോല. 2. the daughter of a sovereign, a princess. രാജപുത്രി. 3. a beautiful woman. സുന്ദരി.

മനോജ്ഞം. &c. adj. Beautiful, handsome. സൗന്ദര്യമുള്ള.

മനോദുഃഖം. Mental sorrow, grief.

മനോദാർഢ്യം. s. Firmness of mind, or purpose, confidence, courage.

മനോധൈര്യം. s. Firmness of mind or purpose, confidence, courage,

മനോനിരോധം. s. Self restrained, self command.

മനോബലം. s. Strength of mind, courage.

മനോബോധം. s. Conviction, conscience.

മനോഭയം. s. 1. Conscience, 2. fear, dread.

മനോഭവൻ. s. Cama, or the Hindu Cupid. കാമദേവൻ.

മനോഭാവം. s. 1. The state or condition of the mind. 2. the real state, or actual thought of the mind. 3. wish, desire.

മനോമയം. s. The exercise of mental power, in the united aciton of sensation, perception and reflection. See പഞ്ചകോശം.

മനോരഞ്ജന. s. Loveliness, agreeableness.

മനോരഥം. s. Wish, desire. ഇച്ഛ.

മനോരമ. s. 1. A godess peculiar to the Jainas. 2. the name of a book. വ്യാകരണത്തിൽ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം.

മനോരമം adj. Beautiful, pleasing, lovely. ആനന്ദമുള്ള

മനോരമ്യം. s. 1. Satisfaction, contentment. 2 agreeableness adj. satisfied, content, very pleasing, delightful.

മനോരസം. s. adj. Beautiful, lovely, pleasing.

മനോരാജ്യം. s. 1. Mental calculation, or determination. 2. wish, desire.

മനോല. s. Red arsenic.

മനോവഞ്ചന. s. Deceit.

മനോവികാരം. s. Passion, feeling or emotion of the mind.

മനോവിചാരം. s. 1. Wish, desire. 2. anxiety.

മനോവിശ്വാസം. s. Confidence, firm reliance.

മനോവിഷാദം. s. Perplexity, anxiety.

മനോവൃത്തി. s. The operation of the mind,

മനോവേഗം. s. The quickness of human thought. adj. as quick as thought.

മനോവ്യാപാരം. s. The operation of the mind.

മനോഹതം. &c, adj. Disappointed. ഇച്ഛാഭംഗമുള്ള.

മനോഹരം. &c, adj. Beautiful, lovely, pleasing.

മനോഹ്വ. s. Red arsenic. മനയോല.

മനഃകലക്കം. s. Disquietude, agitation of mind.

മനഃകല്പിതം. adj. Determined in the mind.

മനഃകലക്കം. s. Disquietude, agitation of mind.

മനഃകല്പിതം. adj. Determined in the mind.

മനഃകാഠിന്യം. s. Stubbornness of mind, sternness.

മനഃപീഡ. s. Disquietude of mind, grief, mental pain.

മനഃപിരിച്ചിൽ. s. Marriage among the 'Brahmans'.

മനഃപൂൎണ്ണം. adj. Willing, ready, cheerful.

മനഃപൂൎവ്വം. adj. Willing, cheerful. ready.

മന്തു. s. 1. Swollen legs and feet, elephantiasis. 2. a churn-stick. 3. a heavy piece of wood to which a handle is fixed and used for beating the ground even and firm. 4. a wooden beater used in mixing 'chunam' or mortar.

മന്തൻ. s. 1. One who has a swollen leg or the elephantiasis. 2. a stupid, slow, lazy person.

മന്തംമറിച്ചിൽ. s. Forgetfulness.

മന്തൽമീൻ. s. The sole fish, 'Pleuronectes solea'.

മന്തി. s. The black faced monkey.

മന്തു. s. Fault, offence, transgression. കുറ്റം.

മന്തുകാലൻ. s. See മന്തൻ.

മന്തുകാൽ. s. The elephantiasis.

മന്ത്രകൃൽ. s. A counsellor, a minister. മന്ത്രി.

മന്ത്രജപം s. Muttering, inaudibly mystic formula of prayers.

മന്ത്രജം. adj. Obtained or effected by means of mystical formula of prayers. മന്ത്രംകൊണ്ടു സാധിക്കപ്പെട്ടതു.

മന്ത്രജ്ഞൻ. s 1. A spy, a secret emissary or agent. ഗൂഢപുരുഷൻ. 2. a counsellor, an adviser മന്ത്രി. 3 a priest, a sacred teacher. പുരോഹിതൻ.

മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ s plu Gesture with the fingers and repeating mystical formula.

മന്ത്രം. s. 1. A section of the 'Vedas', a form of prayers, in the first or practical part or 'Candum', it includes prayers and hymns addressed to particular deities and used at peculiar sacrifices, &c.: in the 'Uttara Candum', it is applied to address to BRAHMA or god, and to didactic explanations of his nature and attributes, &c. 2. a mystical verse, or incantation. 3. a formula sacred to any individual deity. 4. secret consulation, private advice. 5. a charm, conjuration.

മന്ത്രവാദം. s. Sorcery, enchantment, corjuration.

മന്ത്രവാദി. s. A conjuror, a sorcerer, an enchanter, a magician, an juggler.

മന്ത്രവ്യാഖ്യാകൽ. s. An expounder of Mantras. വേദാൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.

മന്ത്രശക്തി. s. Advice, counsel. ആലോചന.

മന്ത്രശാസ്ത്രം. s. A division of the 'Vedas' in the first of pratical part, including prayers and hymns addressed to particular deities and used at particular sacrifices.

മന്ത്രി. s. 1. A counsellor, an adviser. 2. a king's counsellor, or minister. 3. the queen at chess.

മന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To utter incantations, to charm, to enchant, to recite mystic forms. 2. to advise, to give counsel.

മന്ത്രീന്ദ്രൻ. s. A prime minister. പ്രധാനമന്ത്രി.

മന്ഥദണ്ഡകം. s. A churning stick. കടകോൽ.

മന്ഥനം. s. Agitating, stirring, churning. കലക്കുക.

മന്ഥനി. s. A churn. തൈർക്കലം.

മന്ഥം. s. A churning stick. കടകോൽ.

മന്ഥര. s. A curved, bowed or crooked woman. കൂനുള്ളവൾ.

മന്ഥരൻ. s. 1. A soldier marching slowly. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഭടൻ. 2. one who is slow, lazy, tardy. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്നവൻ. 3. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ.

മന്ഥരം, &c. adj. 1. Slow, tardy, lazy. മന്ദം. 2. large, bulky, തടിച്ച. 3. curved, bowed. വളഞ്ഞ. 4. stupid, dull, foolish. മൂഢതയുള്ള. 5. low, vile, little. അല്പമായുള്ള. s. The mountain. 'Mandara'. മന്ദരപൎവ്വതം.

മന്ഥാ. s. A churning stick. കടകോൽ.

മന്ഥാനം. s. A churning stick. കടകോൽ.

മന്ദഗതി. s. 1. Walking or moving slowly. പതിഞ്ഞനടപ്പ്. 2. dull apprehension. മന്ദബുദ്ധി.

മന്ദഗമനം. s. Walking or marching slowly.

മന്ദഗാമി. s. A soldier marching slowly. പതുക്കെനടക്കുന്ന ഭടൻ.

മന്ദത. s. 1. Slowness, tardiness. സാവധാനം. 2. dullness, stupidity, heaviness. മൂഢത. 3. foolishness, ignorance. അജ്ഞാനം.

മന്ദൻ. s. 1. A slow, tardy, lazy person. മടിയൻ. 2. dull, stupid, heavy person. മൂഢൻ. 3. a fool. അല്പബുദ്ധി. 4. a low, vile person. അല്പൻ. 5. the planet 'saturn', from his slow motion. ശനി.

മന്ദബുദ്ധി. s. 1. Dull comprehension. 2. forgetfulness.

മന്ദഭാഗ്യൻ. s. An unfortunate person. ഭാഗ്യംകുറഞ്ഞവൻ.

മന്ദമാരുതൻ. s. A gentle breeze. പതിഞ്ഞകാറ്റ്.

മന്ദം. &c. adj. 1. Slow, stardy. 2. dull, stupid, 3. foolish. 4 thick. 5. low, vile, littl. 6. unlucky, unfortunate. 7. sick, diseased, 8. lazy, idle. 9. drunken, addicted to drunkenness. 10 faint, dim. 11. cold, phlegmatic, apathetic. 12. forgetful.

മന്ദരം. s. 1. The mountain 'Mandara' with which the ocean is said to have been churned by the 'Suras and Asuras', after the deluge for the purpose of recovering the sacred things lost in it during that perrod. 2. 'Swerga' or the paradise of the 'Hindus'. സ്വൎഗ്ഗം. 3. the 'Mandara' tree, one of the trees of paradise. മന്ദാരവൃക്ഷം 4. a string of pearls &c. മുത്തുമാല adj 1. Large, bulky. വലിപ്പമുള്ള 2 a low, sluggish, dull, lazy, &c. സാവധാനമുള്ള.

മന്ദവായു. s. A gentle breeze.

മന്ദവാരം. s. Saturday. ശനിയാഴ്ച.

മന്ദസഞ്ചാരം s. Walking or moving about slowly. പതിഞ്ഞ നട.

മന്ദസ്മിതം. s. A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി. മന്ദസ്മിതംചെയ്യുന്നു, To smile. പുഞ്ചിരിതൂകുന്നു.

മന്ദഹാസം. or **മന്ദഹാസ്യം,** s. A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി.

മന്ദാകിനി. s. The 'Ganges of heaven or milky way. ഗംഗ,

മന്ദാഗ്നി. s. lit. Dull fire. Want of appetite, or indigestion. അരുചി. The 'Hindus' ascribe digestion to internal fire, or heat.

മന്ദാരദാരു. s. One of the five trees of 'Swerga.' കല്പവൃക്ഷം.

മന്ദാരം. s. 1. One of the five fabulous trees of 'Swerga.' കല്പവൃക്ഷം. 2. the coral tree.

മൂരിക്ക°. 3. swallow-wort, 'Asclepias gigantea' എരിക്ക°.

മന്ദാക്ഷഭാവം. s. Modest deportment. ലജ്ജാഭാവം.

മന്ദാക്ഷം. s. Modesty, shame, bashfulness.. ലജ്ജ.

മന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. 1. To be or become dull, stupid. 2. to be slow, tardy. 3 to be slow, tardy. 3. to be foolish. 4, to be idle, lazy. 5 to be cold, apathetic. 6. to burn or shine dull or faint, to be dim. 7. to lose one's appetite.

മന്ദിരം. s. 1. A house, a palace. ഭവനം 2. a city or town. നഗരം. 3. a temple. ദേവാലയം

മന്ദുര. s. A stable. കുതിരപ്പന്തി.

മന്ദതരം. &c. adj. Quick, expiditicus. വേഗം.

മന്ദോദ്യമൻ. s. An inactive person, lazy person.

മന്ദോദ്യമം. &c. adj. Inactive, dilatory.

മന്ദോഷ്ണം. s. Warmth, gentle heat കുറഞ്ഞചൂട°, adj. Temperate, tepid. moderately warm. കുറഞ്ഞചൂടുള്ള,

മന്ദ്രം. s A base or low tone. such as the grumbling of clouds, &c. ഗംഭീരശബ്ദം.

മന്ന°. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a 'maund' or weight of 25 or 30 lbs.

മന്നത്വം s. 1. Deceit. 2. folly. 3. scorn. 4. ill-behaviour. 4. theft.

മന്നൻ. s. 1 A king. രാജാവ°. 2. a cheat. 3. a fool 3. a scorner. 5. a thief. 6. an ill-behaved person.

മന്നം. s. 1. A dram shop, tavern, or place for drinking. 2. a place for the inhabitants of a hamlet to meet together in for discussing public affairs.

മന്നവൻ. s. A king. രാജാവ°.

മന്നിടം. s. The earth. ഭൂമി.

മന്നിരവ°. s. Borrowing jewels &c.

മന്നോൻ. s. A king. രാജാവ°.

മന്മഥൻ. s. A name of CAMA the the god of love. കാമദേവൻ.

മന്മഥം. s. 1. The elephant or wood apple വിളാവ°. 2 love, amorous passion or desire. കാമം.

മന്മഥവർഷം. s. The twenty-ninth year in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവർഷത്തിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതാമത്തു°.

മന്യ. s. The tendon forming the nape of the neck. പിങ്കഴുത്തിലെ ഞരമ്പ°.

മന്യു. s, 1. Sorrow, grief. ദുഃഖം. 2. distress. indigence. അനൎത്ഥം. 3. anger, wrath. കോപം. 4. a sacrifice. യാഗം. 5. pride. അഹങ്കാരം.

മന്വന്തരം. s. The reign of a 'Menu', a period equal to seventy-one ages of the gods, or 306,720,000 years of mortals, or with its 'Sandhi' or interval of universal deluge, 308,448,000 years. Fourteen 'Manwantaras' constitute a 'Calpa' the grand period of creation and destruction, or 4,320,000,000 years. Each 'Manwantara' is governed by its distinct 'Menu and is provided with its own 'Indra' and minor deities, according to 'Hindu' cosmogony there have been innumerable 'Manwantaras since the first creation of the world.

മന്വബ്ദം. s. A term of fourteen years.

മമത, or മമത്വം s. 1. The interest or affection, entertained for other objects from considering them as belonging to, or connected with one's self. 2. pride, arrogance, self-sufficiency.

മയക്ക°. s. 1. Uncertainty, doubt. 2. change, alteration, a local term

മയക്കം. s. 1. Confusion or distraction of mind, mental delusion, delirium, preplexity. 2. lethargy, a morbid drowsiness 3. weariness 4. inebriation, sensual bewilderment. 5. allurement, charm. 6. dusk, twilight.

മയക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To confound, to perplex, to delude. 2. to bewilder, to allure, to charm.

മയങ്ങൽ. s. 1. A being confused, distracted, perplexed, delirious. 2. to being, drowsy, sleepy. 3. a being infatuated, bewildered, &c.

മയങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be confused, distracted, perplexed, delirious. 2. to be drowsy, sleepy. 3 to be weary, to be infatuated, to be charmed; allured. 5. to be dusk.

മയൻ. s. A demon, and artificer of the 'Racshasas or Daityas'. അസുരാശാരി.

മയം. s. 1. Softness, pliableness. 2. abundance, prevalence. 3. a camel. ഒട്ടകം. മയം വരുത്തുന്നു, 1. To soften, to make easy, to make less harsh. 2. to numble, to subdue.

മയം. part. A sanscrit affix which serves to form adjectives, attributive of that of which a thing is chiefly made, or consists, as സ്വൎണ്ണമയം, Golden, made of gold തൃണമയം, Made of grass ഗോമയം, The property of a cow, cow-dung. ശിവമയം, Belonging to

Siva. അന്നമയം, What belongs to food and nourishment, &c.

മയിർ. s. Hair.

മയിപ്പടം. s. Woollen cloth, &c.

മയിപ്പടി. s. Orris roct.

മയിപ്പട്ടം s. A trinket worn on the head where the hair is parted.

മയില. s. 1. The 'Tilaca' tree. 2. a mixture of white and black, grey colour. adj. Grey, greyish.

മയിലാഞ്ചി. s. A tree, Henna, or Ivenie, or broad leaved Egyptian Privet, 'Lawsonia spinosa. (Lin.)

മയിലാടി s. The name of a place.

മയിലാട്ടം. s. The strutting of a peacock and spreading its train

മയിലാപ്പൂർ. s. The name of a town, 'Mailapur, or St. Thome'.

മയിലെള്ള്. s. A timber tree, commonly called 'Tilaca'.

മയിലൊമ്പി. s. A tree, 'Antidesma sylvestris'.

മയിൽ. s. A peacock.

മയിൽതുത്തം. s. Blue vitriol, sulphate of copper.

മയിൽനാദം. s. The cry of a peacock.

മയിൽപണം. s. A species of coin.

മയിൽപ്പീലി. s. A peacock's tail.

മയിൽപ്പെട. s. A peahen.

മയു. s. A 'Cumara' or chorister of 'Swerga'. യക്ഷദേവൻ.

മയുഷ്ടകം. s. A sort of bean, 'Phaseolus mungo'. കാട്ടുപയറ്.

മയൂഖം. s. 1. Light, lustre, brightness. പ്രകാശം. 2. a ray of light. രശ്മി. 3. flame. അഗ്നിജ്വാല.

മയൂരകം. s. 1 A plant, 'Achyranthes aspera.' വലിയകടലാടി. 2. blue vitriol.

മയൂരഗ്രീവാഞ്ജനം. s. Blue vitriol. തുത്തം.

മയൂരചൂഡ. s. A flower, the coxcomb, 'Celosia cristata.' മയിൽകുടുമ.

മയൂരം. s. 1. A peacock. മയിൽ. 2. a a flower, 'Celosia cristata'.

മയൂരശിഖ. s. 1. A species of grass, resembling a peacock's crest. 2. the comb, or crest of a peacock മയിൽകുടുമ.

മയൂരി s. A peahen. മയിൽപ്പെട. 2. a potherb. 'Basella rubra'. ചെഞ്ചീര.

മയ്യൽ. s. 1. Pain, grief. 2. black (the colour.) 3. a collyrium. 4. evening, dusk.

മരകതം. s. An emerald.

മരക്കച്ചവടം. s. Trade in timber.

മരക്കച്ചവടക്കാരൻ. s. A timber merchant.

മരക്കറി. s. 'Curry' made of green fruit or vegetables.

മക്കയിൽ s. A wooden spoon.

മരക്കലനാവ്. s. A diver or bird so called.

മരക്കലം s. 1. A ship, a vessel. കപ്പൽ. 2. a churn. 3. any wooden vessel.

മരക്കാതൽ. s. The core of trees, &c.

മരക്കാൽ. s. 1, Crutches. 2. a wooden leg. 3. a measure, a 'marcal'. 4. tree.

മരക്കാൻ. s. A native commander of a vessel, a steersman.

മരക്കാനൽ. s. The shade of trees.

മരക്കിഴങ്ങ്. s. The root of the tapioca plant, 'Cassada. Jatropha manihot. (Lin.)

മരക്കുത്തുമതി. s. Timber monopoly.

മരക്കൂട്. s. A wooden cage or trap.

മരക്കൂട്ട് s. The principal rafters and beams of a roof.

മരക്കൂട്ടം. s. 1. A clump of trees. 2. a thicket. 3. a grove, a forest.

മരക്കുൺ s. A fungus growing on trees.

മരക്കൊട്ട. s. A tub, a bucket.

മരക്കൊമ്പ്. s. The branch or bough of a tree.

മരച്ചെമ്പ്. s. A plant, 'Arum viviparum.'

മരഞ്ചാടി. s. A monkey.

മരണകാലം. s. The time of death.

മരണശോഷി. s. The struggle of death.

മരണപത്രിക. s. A will or testament of a deceased person.

മരണഭയം s, The fear of death.

മരണഭീതി. s. Agony or dread of death.

മരണം. s. Death, decease, demise, dying.

മരണലക്ഷണം. s. A sign indication or presage of death.

മരണവായു s. The last breath of a dying person.

മരണവേദന. s. Great agony, agony of death.

മരണസങ്കടം. s. Excessive grief

മരണാന്തം. s. Death. ind. To or till death.

മരണാവസ്ഥ. s. Agony of death.

മരതകപ്പച്ച. s. An emerald.

മരതകം. s. An emerald.

മരത്തവള. s. A tree frog.

മരത്തൊലി. s. 1. The bark or rind of a tree. 2. a garment made of bark.

മരനാ. s. A palmyra-cat, a polecat.

മരപ്പട്ടി. s. A polecat.

മരപ്പണി s. Carpentry, working in wood.

മരപ്പണിക്കാരൻ. s. A carpenter,

മരപ്പാത്തി. s. wooden spout.

മരപ്പാത്രം s. A wooden vessel.

മരപ്പാവ. s. A wooden doll or image.

മരപ്പെട്ടി. s. A wooden chest or box.

മരപ്പൊത്തു. s. The hollow of a tree.

മരഫലം. s. Fruit trees.

മരമുറി. s. A granary, or corn-bin.

മരമഞ്ഞൾ. s. Tree turmeric, either the tree or its roots; it is very bitter and medicinal.

മരം. s. 1. Wood, timber in general 2. a tree. 3. a kind of drum used by tailors, &c. 4. a drum used at the offerings at a festival. 5. the stem of 'Jaffna' tobacco.

മരംകൊത്തി. s. A bird, the woodpecker.

മരവാഴ. s. A species of parasitical plant, 'Epidendrum retusum.'

മരവി. s. A wooden vessel, bowl, pot, or cup.

മരവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be or become stiff like wood, to be benumbed, paralysed.

മരവുരി. s. 1. The inner rind or bark of a tree. 2. a garment made of bark.

മരവെട്ടി. s. The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.

മരാമരം. s. The 'Sal' tree, 'Shorea robusta.'

മരാരം. s. A garnary, a place where grain, &c. is kept. പത്തായപ്പുര.

മരാളം. s. 1. A bird, a sort of goose or swan, perhaps the Flamingo. 2. lamp-black, used as a collyrium. 3. a horse. 4. a cloud. adj. Soft, mild, bland.

മരിക. s. A wooden bowl, pot, or cup.

മരിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To die, to decease.

മരിചം. s. Pepper, 'Piper nigrum.' മുളകു.

മരിചി. s. 1. A Saint, the son of BRAHMA, and one of the 'Prajapatis' and 'Brahmadicas,' or the first created beings and sovereigns of the world. 2. a ray of light. രശ്മി.

മരിചിക. s. The 'mirage,' or vapour which in hot or sandy countries especially, appears at a distance like a sheet of water. മൃഗതൃഷ്ണ.

മരു. s. 1. A region or soil destitute of water, sands, a desert. ശൂന്യസ്ഥലം. 2. a mountain. പർവ്വതം. 3. sweet marjorum, 'Origanum marjorana.'

മരുക്കം. s. Tameness, docility, quietness.

മരുക്കുന്നു, ക്കി. വാൻ. v. a. To tame, to domesticate.

മരുക്കൊഴുന്നു. s. An odoriferous plant, the Indian southern-wood, 'Artimisia austriaca, Absinthinum.'

മരുങ്ങു. s. 1. Tameness, gentleness, quietness, subjection. 2. friendliness. 3. a side. മരുങ്ങു തിരിയുന്നു, To turn to one side.

മരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To be or become tame,

മരുതു. s. The name of a tree, of which there are four species.

മരുത്തു. s. 1. Wind, air. വായു. 2. a deity. ദേവത.

മരുതം. s. A tree, the winged Terminalia, 'Terminalia alata.'

മരുത്വാൻ. s. 1. A name of INDRA, ഇന്ദ്രൻ. 2. the monkey 'Hanuman'. ഹനുമാൻ.

മരുന്നു. s. 1. Medicine, medicament. 2. a cordial, a reviving medicine. 3. a philter. 4. gunpowder. 5. spirituous liquor.

മരുന്നുകട. s. 1. An apothecary's shop. 2. a dram shop.

മരുന്നുപെട്ടി. 1. A medicine chest. 2. a cartridge box.

മരുന്മാല. s. A gramineous plant, 'Trigonella corniculata.' ജോനകപ്പുല്ലു.

മരുഭൂമി. s. A region or soil destitute of water, a desert. ശൂന്യസ്ഥലം.

മരുമകൻ. s. 1. A nephew. 2. a son-in-law.

മരുമകൾ. s. 1. A neice. 2. a daughter-in-law.

മരുമക്കത്തായം. s. Inheritance in the female line, a custom among the 'Sudras, Cshetrias, and some other classes.

മരുവകം. s. 1. A large thorny shrub, 'Vangueria spinosa.' മലാങ്കാര, 2. a species of basil, flowers മണിക്കഞ്ചകം.

മരുവലർ. s. pul. Haters, enemies. ശത്രുക്കൾ.

മരുവുന്നു, വി, വാൻ. v. n. To dwell, to reside, to abide.

മരെത്തമാലമരവാഴ. s. A plant, 'Polypodium adnascens.'

മർക്കടകം. s. A spider. ചിലന്നി. 2. an ape. കുരങ്ങ്. 3. fragrant grass. മുത്തങ്ങ.

മർക്കടം. s. 1 A monkey, an ape. കുരങ്ങ്. 2 a spider. ചിലന്നി. 3. a large crane, called in 'India' the adjutant, 'Ardia argala.'

മർക്കടി. s. 1. Cowhage, 'Carpopogon pruriens.' നായ്ക്കുരണ. 2 a variety of Grey bonduc, 'Guilandina bonducella.' കഴഞ്ചി. 3. a variety of 'Cœsalpinia bonducella.'

മർത്യ. s. 1. A woman, a female. 2. the earth, the world, the habitation of mortals.

മർത്യൻ. s. A man, a mortal. മനുഷ്യൻ.

മർത്യഭോജി. s. A cannibal. മനുഷ്യനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മർദ്ദനം. s. 1. Rubbing the body, embrocation. 2. rubbing, grinding pounding, &c. 3. beating. 4. turning, churning.

മർദ്ദലി. s. A drummer. മദ്ദളക്കാരൻ.

മർദ്ദളം. s. A sort of drum. മദ്ദളം.

മർദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub, to grind, to pound, to bruise. 2. to beat. 3. to turn, to churn.

മർദ്ദിതം, &c. adj. Rubbed, ground, pounded, &c. മർദ്ദിക്കപ്പെട്ട.

മർമ്മഭിന്നം. s. The division of a vital member.

മർമ്മം. s. 1. A joint; an articulation of the body. 2. a vital member or organ, the heart, &c. 3. secret meaning or purpose, a secret, any thing hidden, recondite. മർമ്മം നോക്കുന്നു, To observe the secret means of accomplishing any purpose. മർമ്മം അറിയുന്നു, To know or understand the secret of accomplishing any thing.

മർമ്മയിളക്കം. s. Acute pain arising from wounds, &c., in any vital member.

മർമ്മരപത്രം. s. A dry leaf. ഉണക്കില.

മർമ്മരം. s The rustling sound of cloth, or dry leaves. വസ്ത്രങ്ങളുടെ ശബ്ദം.

മർമ്മരികൻ. s. A pauper, a low or humble man. ഇരപ്പാളി

മർമ്മലക്ഷണം. s. Indication of a vital member, &c.

മർമ്മവികാരം. s. Acute pain or sickness arising from a wound &c.

മർമ്മവേദന. s. Piercing or affecting pains, &c. in the joints.

മർമ്മവേധം. s. The bursting of an artery.

മർമ്മസന്ധി. s. The union of joints, or of any of the vital members of the body. മർമ്മം കൂടിയ സ്ഥലം.

മർമ്മസ്ഥലം, or മർമ്മസ്ഥാനം. s. A vital part.

മർമ്മസ്പൃക്. adj. Sharp corrosive, giving pain. ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള.

മർമ്മാഘാതം. s. Acute pain arising from wounds, &c. in any vital member.

മർമ്മാണി. s. A medical book which treats on diseases in the vital members of the body.

മർമ്മി. s. One who conceals a secrect, a secret.

മൎയ്യാദ. s. 1. Continuance in the right way, propriety of conduct, steadiness, rectitude. 2. a boundary, a limit. 3. a bank, a shore. 4. respect, reverence, civility, politeness. 5. usual custom, or established habit. 6. way, manner.

മൎയ്യാദക്കാരൻ. s. A polite, courteous, well behaved or upright person.

മൎയ്യാദകേട്. s. Rudeness, ill-behaviour, incivility, irreverence, impropriety of conduct.

മൎഷണം. s. Patience, resignation, enduring, bearing ക്ഷമ.

മൎഷം. s. Patience, endurance. ക്ഷമ.

മൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To endure, to bear. ക്ഷമിക്കുന്നു.

മൎഷിതം, &c. adj. 1. Borne, endured. ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട. 2. patient, content.

മല. s. A mountain, a hill.

മലക്കം. s. Standing upright, and bending the head backwards.

മലഗന്ധം. s. Odour of human excrements.

മലങ്കമുക്. s. A kind of tree, a red sort of 'Lodh' See ലാക്ഷാപ്രസാദനം.

മലങ്കാക്ക. s. A raven

മലങ്കാര. s. A thorny shrub, 'Vangueria spinosa' മലങ്കാരക്കാ, The emetic nut, or nut of the bushy Gardenia, 'Gardenia dumetorum' (Retz.)

മലങ്കുരികിൽ. s. A bird, a species of sparrow; a kite.

മലങ്കുവ. s. Zedoary, (Kœm)

മലകൃഷി. s. Hill cultivation.

മലകൊളമ്പ്. s. A cultivated valley.

മലചരിവു°. s. The declivity, or slope, of a mountain.

മലജം. s. Pus, matter. ചലം.

മലഞ്ചരക്കു°. s. Hill produce.

മലഞ്ചുള്ളി. s. A plant, 'Zornia Zeylouensis'.

മലഞ്ചേമ്പു°. s. A species of wild yam, the stem of which is sometimes eaten.

മലഞ്ചെരിക്കൽ. s. Jungle or hilly places sometimes under cultivation.

മലഞ്ചോല. s. A mountain lake.

മലതാങ്ങി. s. The lance-leaved sida, 'Sida, lanceolata' (Retz)

മലത്താമര. s. The lily termed 'gloriosa'

മലദൂഷിതം, &c. adj. Foul, dirty, filthy. കറയുള്ള.

മലദൈവം. s. A hill deity.

മലദ്വാരം. s. The anus, the fundament.

മലനാട്ടു°. s. A hilly or mountainous country, 'Malayalam'.

മലന്തകര. s. A timber tree, the walleted pterocarpus, 'Pterocarpus marsupium'.

മലന്തുമ്പ, s. A plant, 'Phlomis biflora'.

മലന്തൊടലി. s. The oriental nettle tree, 'Celtis orientalis'.

മലപുവു°. s. The opposite-leaved fig-tree, 'Ficus oppositi-folia' (Rox) പേഴത്തി.

മലപ്പുറം. s. Land near a mountain.

മലപ്രദേശം. s. A hill country.

മലബന്ധം. s. Costiveness, obstruction of the bowels,

മലബാധ. s. Inclination to go to stool.

മലമകൾ. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

മലമഞ്ഞൾ. s. Turmeric brought from the hills, considered much superior to that grown in the low country.

മലമുരിങ്ങ. s. The senna leaved Hedysarum, 'Hedysarum sennoides'.

മലം. s, 1. Excretion of the body, as Serum, semen, blood, marrow, urine, fœces, ear-wax nails phlegm, tears, rheum, and sweat. 2. sin. 3. dirt, filth. 4. dregs, sediment. 5. rust. മലമൂത്രാദികൾ, Human excrement and urine.

മലമ്പണി. s. Forest work.

മലമ്പതി. s. A village, secure residence on mountains or in forests

മലമ്പള്ളം. s. 1. Land near the foot of a hill or mountains. 2. the side of a mountain.

മലമ്പാമ്പു°. s. A mountain snake, the Boa constrictor.

മലമ്പുന്ന. s. The name of a large tree, 'Calophyllum longifolium'

മലമ്പുലി. s. The royal tiger.

മലമ്പ്രാവു°. s. The rock pigeon.

മലയജം. s. Sandal wood. ചന്ദനം.

മലയടി or മലയടിവാരം. s The foot of a mountain

മലയണ്ണാൻ. s. A large squirrel.

മലയത്തി. s. A species of Indian fig-tree.

മലയൻ s. 1. The royal tiger. 2. a mountaineer.

മലയമാരുതൻ. s. A southerly wind. തെക്കൻ കാററു°.

മലയം. s. A mountain or mountainous range from which the best sandal wood is brought answering to the western Ghaut in the peninsula of 'India'.

മലയരയൻ. s. A class of mountaineers.

മലയാട്ടു°. s. A mountain sheep.

മലയത്തി. s. A tree, 'Bauhinia parviflora'.

മലയാവണക്കു°. s. A species of castor oil tree 'Ricinus lanarias' (Lin.)

മലയാളം s The country that lies along the 'Malaya' range, or the western coast of the peninsula, 'Malayalam' or Malabar'.

മലയാളി. s. 1. A native of 'Malabar or Malayalam.' 2. a mountaineer.

മലയാഴ്മ. s. The 'Malayalim' language. 2. 'Malayalim' customs.

മലയിഞ്ചി. s. 1. Hill green ginger, 'Zingiber of ficinali.' 2. a plant, 'Alpinia or Hellenia' allughas.

മലയിടുക്കു°. s. A valley between two hills

മലയിരിപ്പ. s A sort of Bassia, growing in watery or mountainous sites.

മലയിലഞ്ഞി. s. A species of Mimusops.

മലയീന്തു° s. A species of palm tree, a hill-date, 'Phoenix',

മലയുക. s. An oily nut, 'Croton moluccanum,' or 'Aleurites trilcba.

മലയു. s. The opposite-leaved fig-tree, 'Ficus oppositi-folia.' പെഴത്തി.

മലയെരിമ. s. A medicinal sort of moon plant. 'Ericyne panniculata.

മലരു°. s. 1. Fried grain. 2. a rivet head. 3. a full blown flower.

മലരഹിതം, &c adj. 1. Cleansed, cleared, purified. ശുദ്ധമുള്ള. 2. innocent. കറാമില്ലാത്ത.

മലരുന്നു,ൎന്നു,വാൻ v. n. 1 To be fried, as grain. 2. to lie on the back with the face upwards. 3. to open as a flower, to bloom.

മലക്കുന്നു, or മലൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. v. a. 1. To fry grain. 2. to place on the back or with the face upwards. 3. to open, as a flower

മലൎച്ച s. 1. Frying grain. 2. lying on the back or with the face upwards. 3. opening, expanding.

മലൎപ്പു°. s. See the preceding.

മലൎപ്പവിത്തു°. s. Grain to be fried.

മലൎപ്പൊടി. s. Fried grain powdered.

മലൎമകൾ. s. A name of LECSHMI ലക്ഷ്മി.

മലൎമങ്ക. s. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

മലൎമാതു°. s. A name of LECSHMI ലക്ഷ്മി.

മലവരവു°. s. Hill produce.

മലവഴി. s. A 'Ghaut', or way over mountains.

മലവാരം. s. 1. Tax on hill produce. 2. hill produce.

മലവാഴ. s. 1. A parasite plant. 2 hill plantains.

മലവാഴി. s. A hill deity.

മലവിചാരം. s. Conservation or superintendance of the forests.

മലവിരിപ്പു°. s. A mountain crop.

മലവെള്ളം. s. Water from the mountains.

മലവേപ്പു°. s. A variety of the Margosa tree, 'Melia azadirachta'.

മലവേലൻ. s. A tribe of mountaineers.

മലശുദ്ധി. s. Evacuation, or cleansing of the bowels.

മലശോധന. s. 1. Evacuation of the bowels, stool. 2. superintendance of the forest department.

മലഹരി. s. One of the thirty-two melodies. ഒരു രാഗം.

മലാക്ക. s. The town and peninsula of 'Malacca'.

മലാക്കച്ചാമ്പ. s. A fruit tree, 'Eugenia Jambos.'

മലാക്കപ്പേര. s The Guava tree, the white species, 'Psidium pomiferum.

മലാക്കസാമ്പ്രാണി. s. Benzoin, 'Siyrax benzoin'.

മലായി s. A native of 'Malacca', a 'Malay'

മലി s. A 'Budd'ha, a Jaina' chief ബുദ്ധൻ.

മലിനകാന്തി. s. A dim or dull light.

മലിനഛായ. s. A dim or dull light

മലിനത. s. 1. Dirtiness, filthiness, foulness. 2. blackness. 3. vileness, badness. 4 foulness. (figuratively) vice, viciousness, depravity.

മലിനതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be defiled.

മലിനമുഖൻ. s. 1. The black monkey. കരിമന്തി. 2. The god of fire. അഗ്നി. 3. a vile or wicked man. ദുഷ്ടൻ. 4. a cruel, fierce, savage, savage man. ക്രൂരൻ. 5. a ghost, a goblin. പിശാചു°.

മലിനം. &c. adj 1. Soiled, dirty, filthy, foul. മുഷിഞ്ഞ. 2. black. കറുത്ത. 3. vile, bad. 4. foul (figuratively) soiled with crime, or vile, sinful, depraved. s. Fault, defect. കുറ്റം.

മലിനാംബരം. s. A dirty, or soiled cloth. മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രം.

മലിനാംബു. s. 1 Ink. മഷി. 2. dirty water. കലങ്ങിയ വെള്ളം

മലിനി. s. A woman during menstruation. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.

മലിമ്ലുചൻ. s. 1. A thief. കള്ളൻ. 2. air, wind. കാറ്റു°.

മലീമസം &c. adj. Dirty, foul, unclean. മലിനമായുള്ള.

മലെക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. n. 1. To become perplexed, to be confused 2. to be astonished, to wonder. 3. to lie with the face upwards, or on the back.

മലെപ്പു°. s. 1. Confusion, perplexity. 2. astonishment, wonder. 3 lying with the face upwards, or on the back.

മല്പിടി. s. 1. Wrestling, boxing. 2. showing ones strength.

മല്പിടിക്കാരൻ. s. A wrestler, a boxer, a strong, stout, athletic person.

മല്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To wrestle, to box, to cuff 2. to strive, to contend.

മല്പിടിത്തം. s. 1. Wrestling, boxing. 2. strife, contention.

മല്ലു°. s. 1. Wrestling, boxing, fighting. 2. strength, stoutness, robustness. 3. a principal

rafter in a roof. മല്ലുകെട്ടുന്നു, To strive, to contend.

മല്ലകം. s. An oil vessel, a vessel made of the shell of a cocoa nut for holding oil, either for cullinary purpose or for burning as a lamp. എണ്ണക്കുടുക്ക, ഇടിഞ്ഞിൽവിളക്ക്.

മല്ലതൂൎയ്യം. s. A musical instrument, a drum or trumpet used at athletic contests. മല്ലവാദ്യം.

മല്ലൻ. s. 1. A wrestler, a boxer. 2. a strong, stout athletic, robust man, a giant. മല്ലടിക്കാരൻ.

മല്ലഭൂ. s. A palæstrum or arena, a place for athletic contests; it is also applied to the site of any conflict, as a field of battle,&c. മുഷ്ടിയുദ്ധസ്ഥലം.

മല്ലം. s 1. Ink. 2. a collyrium.

മല്ലയാത്ര. s. A march of wrestling or boxing.

മല്ലയുദ്ധം. s. The athletic art, wrestling, boxing.

മല്ലഴി. s. Scaffolding.

മല്ലാരി. s. A name of CHRISHMA and VISHNU. കൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണു.

മല്ലാക്ഷി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

മല്ലി. s. 1. Gum of the Cotton tree, 'Bombax pentandrum. 2. 'Arabian' jasmine. J. 'Zambac'. മുല്ല.

മല്ലിക. s. 'Arabian' jasmine, J. 'Zambac'. മുല്ല

മല്ലികം s. A bird, said to be a sort of goose with brown legs and bill. ഹംസഭേദം.

മല്ലികാപുഷ്പം. s. 'Arabian' jasmine. മുല്ലപ്പൂ

മല്ലികാക്ഷം. s. 1. A sort of goose with brown legs and bill. ഹംസഭേദം. 2. a horse marked with white about the eyes. കണ്ണിനു ചുറ്റും വെളുപ്പുള്ള കുതിര.

മല്ലിഗന്ധി. s. Aloe wood. മുല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ.

മല്ലിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v a. 1. To wrestle, to box. 2. to strive, to contend.

മല്ലിപത്രം. s. A mushroom. കുൺ.

മശകം. s. A gnat, a mosquito കൊതുക്.

മശകി. s. 1. A gnat, a mosquito. കൊതുക്. 2. the glomerous fig-tree.

മശാന്ദരി. s. A tree, the woolly Callicarp, 'Callicarpa lanata' (Wild)

മശൂചി. s. The small-pox. വസൂരി

മശൂചിക. s. The small-pox. മസൂരി.

മഷി. s. 1 A black powder 2. ink 3. a collyrium; see അഞ്ജനം. മഷിഎഴുതുന്നു, To apply collyrium to the eyes. മഷിതെളിക്കുന്നു, To snuff the wick of a lamp.

മഷിക്കാരൻ. s. 1. A maker of ink. 2. a conjurer who being applied to discover thieves, or any thing concealed, places മഷി in the palm of his hand or in a plate, or applies it to the eyes, and by this means the figure of the thief, and the whole transaction are supposed to be represented to himself alone.

മഷിക്കുപ്പി. s. An inkstand, an ink bottle.

മഷിക്കോൽ. s. 1. A pen. 2. a paint brush.

മഷിനോട്ടക്കാരൻ. s. A conjurer, a diviner.

മഷിനോട്ടം. s. Conjuration, divination. മഷിനോക്കുന്നു, To conjure, to divine.

മഷിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To blacken with ink, to put on ink.

മസാരം. s. An emerald.

മസാല. s. (Hind.) Spicery, seasoning.

മസി. s 1. Ink. മഷി 2. a girdle. നടക്കെട്ട്.

മസികൂപി. s. An inkstand. മഷിക്കുപ്പി.

മസിധാനം. s. An inkstand. മഷിക്കുപ്പി.

മസിധാനി. s. An inkstand. മഷിപ്പാത്രം.

മസൂരം. s. A sort of pulse or lentil, 'Ervum hirsutum' or 'Cicer lens.' വെളുത്ത അമര.

മസൂരവിദല. s. A black variety of the plant commonly called 'Teori'. നാല്പൊല്പക്കൊന്ന.

മസൂരിക s. Small-pox വസൂരി.

മസൃണം. adj. 1. Smooth, soft, not hard, not rough. മൃദുത്വമുള്ള 2. mild, bland, unctuous

മസ്കരം. s. A bamboo. മുള.

മസ്കരി. s. A 'Brahman' of the fourth or mendicant order, because he uses a bamboo staff സന്യാസി.

മസ്തകഭാഗം. s The frontal globe on the upper part of the forehead of an elephant; there are two of these projections which swell in the rutting season.

മസ്തകമൂലം. s. The neck. കഴുത്ത്.

മസ്തകം. s. 1. The head, the skull. തലമണ്ട. 2. the top or head of any thing.

മസ്തകസ്നേഹം. s. The brain. തലച്ചോറ്.

മസ്തിഷ്കം. s 1. The brain. തലച്ചോറ്. 2. the bladder. മൂത്രാശയം.

മസ്തു s. 1 The watery part of curds, whey. തൈരിൻവെള്ളം. 2. food. ഭക്ഷണം.

മസ്തുലുംഗം, s. The brain. തലച്ചോറ്.

മഹതി. s. 'Vina' or lute of 'Narada' containing seven or one hundred strings.

നാരദന്റെ വീണ. 2. an excellent or illustrious female. മഹത്വമുള്ളവൾ.

മഹത്തു°. adj. 1. Great, large, bulky. വലിയ. 2. best, excellent, illustrious. 3. glorious. s. 1. Kingdom, dominion. 2. the intelletual principle. 3. truth, reality, substance, as opposed to fraud or illusion.

മഹത്വക്കേടു°. s. Want of majesty, of glory, nominy, meanness.

മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To magnify, to celebrate, to extol, to glorify.

മഹത്വപ്പെടുന്നു ട്ടു, വാൻ. v. n. To be 'magnified' celebrated, extolled.

മഹത്വമില്ലാത്ത. adj. Void of majesty, inglorious.

മഹത്വമുള്ളവൻ. s. A majestic or exalted person.

മഹത്വം. s. 1. Greatness either in bulk or rank 2. majesty, glory, excellency.

മഹനീയം. &c. adj. 1. Great, large. വലിയ. 2. illustrious.

മഹർല്ലോകം. s. One of the seven upper worlds.

മഹസ്സ°. 1. A festival. ഉത്സവം. 2. light, lustre. തേജസ്സ°. 3. sacrifice, oblation.

മഹാ. adj. Great, grand, eminent, mighty, much, exceeding, extreme. adv. Exceedingly excessively, very. s. 1. A cow. 2. a plant bearing an unfading flow r, the amaranth. 'Gomphroena globosa'. also the plant 'Hedysarum lagopodioides'.

മഹാകന്ദം. 1. Garlie. നാറ്റുള്ളി. 2. a very large esculent root, a sort of yam

മഹാകല്പം. s. A destruction of the world occurring after every period of 4,320,000,000.

മഹാകവി. s. A very learned man. മഹാ വിദ്വാൻ.

മഹാകാലൻ. s. 1. A name or rather a form of SIVA in his character of the destroying deity, being there represented of a black colour, and of aspect more or less terrific. ശിവൻ. 2. a name of Nandi, SIVA's porter and attendant.

മഹാകാളി. s. The wife of SIVA and a terrifice form of DURGA.

മഹാകുലം, &c. adj. Of a good family, eminent by birth. അഭിജനമുള്ള.

മഹാകുലീനം. &c. adj. Of a good family. ഉത്തമകുലത്തിൽ ജനിച്ച.

മഹാകുലം, &c. adj. Of a good family.

മഹാകോടി. s. A very large number, ten trillions

മഹാഖർവ്വം. s. A large number, ten billions.

മഹാഗ്രീവി. s. A camel. (lit- long-necked) ഒട്ടകം.

മഹാംഗം. s. A camel. ഒട്ടകം

മഹാജനം. s. A liberal, magnanimous, eminent, or illustrious man. സജ്ജനം.

മഹാജാലി. s. A plant, a sort of 'Ghosha' with yellow flowers. മഞ്ഞപ്പീരം.

മഹാടവി. s. An extensive forest or wilderness. വലിയ കാടു°.

മഹാതിക്തകം. s. A medicament, a medical mixture. ഒരു ഔഷധയോഗം,

മഹാതിക്തം. s. A large 'Nimb' or Margosa tree, 'Melia Sempervirens. adj. Very bitter.

മഹാതീക്ഷ്ണം, adj Very sharp, (as flavour,) or literally (as a weapon,) or figuratively, (as perception, &c.) കൂൎത്ത.

മഹാത്മാവു°, s. 1. A liberal, lofty-minded, magnanimous person. 2, a person of religious or moral eminence.

മഹാദേവൻ. s. An epithet of God among various votaries, but most commonly a name of SIVA. ശിവൻ.

മഹാദേവി. s. PARWATHI. പാർവ്വതി.

മഹാദൈവം. s. The great GOD.

മഹാധനം. s. 1. Any thing very costly or precious 2. gold. 3. costly rainient. 4. agriculture. adj. Costly. precious valuble.

മഹാനന്ദം. s. Eternal emancipation or beatitude.

മഹാനലൻ. s. A submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

മഹാനവമി. s, An annual festival, when all the instruments and tools of trade, the arms of soldiers, &c., down to the books, iron pens for writing, &c. of school boys are consecrated to the goddess of arts സരസ്വതി, the wife of BRAHMAN.

മഹാനസം. s. A kitchen, അടുക്കള.

മഹാനിംബം. s. A large kind of 'Nimb, or Margosa tree, Melia sempervirens'. മലവേപ്പ°.

മഹാനിശ. s. Midnight. അർദ്ധരാത്രി.

മഹാനീലം. s. The emerald. പച്ചക്കല്ലു°.

മഹാനുഭാവൻ. s. 1. One who is liberal, magnanimous. 2. an eminent personage, an eminently religious person. ശ്രേഷ്ഠൻ.

മഹാൻ. 1. A great man. വലിയവൻ. 2. one of the last five breaths. ഒടുക്കത്തെ അഞ്ചു വായുക്കളിൽ ഒന്നു.

മഹാപത്മൻ. s. One of the eight principal 'Nagas' or serpents of 'Patala'. അഷ്ടനാഗത്തിൽ ഒന്നു.

മഹാപത്മം s. 1. One of CUBERA's treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്നു. 2. a very large number, one thousand billions.

മഹാപാതകൻ. s An offender in the highest degree; see the following.

മഹാപാതകം. s. 1. A crime of highest degree, as killing a 'Brahman', stealing gold from a priest, drinking spirits, adultery with the wife of another, and associating with persons who have committed such offences 2. great crime in general.

മഹാപാപം. s. 1. A sin of the highest kind. 2. hienous crime or sin in general.

മഹാപാപി. s. A heinous sinner, a great criminal.

മഹാപ്രഭു. s. A king. രാജാവു.

മഹാപ്രയാസം. s. Great difficulty.

മഹാപ്രളയം. s. 1. A destruction of the world occurring after every period of 4 320,000 000 years 2. a total destruction of the universe, happening after a period commensurate with the life of BRAHMA or 100 years each day of which is equal to the periods first stated and each night of which is of similar duration; at the expiration of this term, the seven 'Locas with the saints, gods and BRAHMA himself are said to be annihilated.

മഹാബലൻ. s. 1. A strong, robust; powerful man ഏറ്റവും ബലമുള്ളവൻ. 2. a powerful king ബലവാനായ രാജാവു. 3. air, wind. കാറ്റു.

മഹാബലി. s. 1. 'Mahabali,' a celebrated ruler dethroned in the 'Vamana-Avatar, and made sovereign of 'Patala.' ഒരു അസുരൻ. 2. a strong man. ബലവാൻ

മഹാബാഹു, s. A very powerful man. അതി ബലവാൻ.

മഹാഭാഗൻ s. A liberal, magnanimous, eminent or illustrious person സജ്ജനം.

മഹാഭാഗ്യം. & c. adj Very happy or fortunate.

മഹാഭുജൻ. s. A very powerful man.

മഹാഭൂരി. s. Ten quintillions.

മഹാമതി s. A very clever, skilful man. ബുദ്ധി അധികമുള്ളവൻ

മഹാമനസ്സ. adj Magnanimous, high-minded, liberal, munificent. ദാനശീലം.

മഹാമാത്രൻ. s. 1. A king's minister or associate, any high officer in a kingdom; as a counsellor, a general, & c. പ്രധാനൻ. 2. a man of wealth and consequence. ധനവാൻ.

മഹാമായ. s. 1. A name of DURGA, PARWATI LECSHMI ദുൎഗ്ഗ, പാൎവ്വതി, ലക്ഷ്മി. 2. worldly illusion or unreality.

മഹാമാരി. s. A name of DURGA. ദുൎഗ്ഗ 2. very heavy rain. വലിയ മഴ.

മഹാമുനി s. A name of AGASTYA. അഗസ്ത്യൻ. 2. a name a BUDDHA, or any one of the sacred persons called by that name. 3. the epithet of a warlike saint, celebrated in the 'Mahabarat.

മഹാമെരു. s The golden mountain or the centre of the seven 'Dwipas;' by some considered to be the north pole; and by others the high land of 'Tartary' north of 'Himalya'.

മഹായജ്ഞ An essential sacrifice, a sacrament of the 'Hindu' religion; five acts are enumerated of this description, severally considered as due to the 'Vedas', to the gods, to man, to the 'manes', and to all created beings; they are respectively, study of scripture, offering of sacrifice to the gods, hospitable treatment of guests, labation of water & c, to deceased progenitors, and the casting of food to the gods. to spirits & c.

മഹായശസ്സ. adj. Illustrious, celebrated;

മഹായുഗം. s. A great 'Yuga' or age, the aggregate of the four ages or a period of 4,320,000,000 years.

മഹായോഗി. s. One well versed in the Yoga 'Shastra'.

മഹാരജതം. s. Gold. സ്വൎണ്ണം.

മഹാരജനം. s. 1. Safflower. കസുംഭം. 2. gold സ്വൎണ്ണം.

മഹാരണ്യം s. A large or extensive forest. കൊടുങ്കാടു.

മഹാരഥം. s. A large car.

മഹാരാജൻ s. A sovereign, an emperor.

മഹാരാജികൻ. s. A kind of demi-god, of which there is said to be a class of 226.

മഹാരാഷ്ട്രം s. 1. A country, the 'Mahratta' country 2. the 'Mahratta' language.

മഹാരോഗം. s. Any incurable disease, as leprosy, &c

മഹാരൗരവം. s. A particular hell. ഒരുവക നരകം.

മഹാലോകർ. s. plu. People, inhabitants.

മഹാലോഹം. s. The load stone. കാന്തക്കല്ല്.

മഹാവ്യാധി. s. Any great sickness or incurable disease.

മഹാശംഖം. s. Ten thousand millions.

മഹാശയൻ. s. A magnanimous, liberal, munificent person. അതിബുദ്ധിമാൻ.

മഹാശല്കം s. A shrimp, a prawn. ചെമ്മീൻ.

മഹാശാഖി. s. A tree with large spreading branches. വലിയ കൊമ്പുള്ള വൃക്ഷം.

മഹാശൂദ്രി. s. A milk-woman, either the wife of a cowherd, or a woman of that caste. ഇടച്ചി.

മഹാശോഹം. s. One hundred thousand trillions.

മഹാശ്വേത. s. A white variety of the 'Convolvulus paniculatus.' വെണ്മ്ുതക്ക്.

മഹാസനം. s. A throne, a royal seat. സിംഹാസനം.

മഹാസഹ. s. 1. A plant or tree bearing an unfading flower, 'Gomphrœna globosa' വാടാമല്ലിക. 2. another plant. പെരുങ്കാണം.

മഹാസേനൻ. s. A name of SUBRAHMANIA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

മഹി. s. The earth. ഭൂമി.

മഹിതം. &c. adj. 1. Proper, right, agreeable, fit. യോഗ്യമുള്ള. 2. worshipped, reverenced. വന്ദിക്കപ്പെട്ട.

മഹിമ. s. 1. Greatness in general, literal or figurative, glory, power. 2. magnitude, as of SIVA's attributes; illimitability.

മഹിമാവ്. s. See the preceding.

മഹിഷമർദ്ദിനി. s. A name of the goddess DURGA. ദുർഗ്ഗ.

മഹിഷം. s. 1. A buffalo. പോത്ത്. 2. an 'Asur' or demon slain by DURGA. ഒരു അസുരൻ.

മഹിഷി. s. 1. A female buffalo. എരുമ. 2. the wife of a king, but especially the one who has been consecrated or crowned, a queen. പട്ടംകെട്ടിയ രാജഭാര്യ.

മഹിള s 1. A woman. a female സ്ത്രീ. 2. a plant bearing a fragrant seed ഞാഴൽ.

മഹിളാഹ്വയ s. A plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.

മഹീതലം. s. The earth. ഭൂമി.

മഹീദേവൻ. s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ.

മഹീധരം. s. A mountain, as supporting the earth പൎവ്വതം.

മഹീധ്രം. s A mountain, as supporting the earth. പൎവ്വതം.

മഹീപതി. s. A king രാജാവ്.

മഹീമണ്ഡലം. s. Sphereidical earth. മണ്ഡലാകാരമായുള്ള ഭൂമി, The whole earth.

മഹീമയം, adj. Earthen, made of earth or clay.

മഹീയസി. adj. 1. Very heavy, stout. വലിപ്പമുള്ള 2. very venerable.

മഹീരുഹം. s. A tree, as produced from the earth. വൃക്ഷം.

മഹീലത. s. An earthworm, as creeping on the ground. ഞാഞ്ഞൂൽ.

മഹീശൻ s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

മഹീസുതൻ. s. The regent of the planet 'Mars.' ചൊവ്വ.

മഹീക്ഷിത്ത്. s. A king, a sovereign. രാജാവ്.

മഹേച്ഛൻ. s. A liberal, magnanimous, high-minded person. മഹാത്മാ

മഹേന്ദ്രജാലം s. 1. Deception, cheating, juggling. 2 enchantment

മഹേന്ദ്രൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

മഹേരണ. s. The gum olibanum tree, 'Boswellia thurifera. മലയിന്ത്.

മഹേശ്വരൻ s. A name of SIVA. ശിവൻ.

മഹേശ്വരി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

മഹേള s. A woman. സ്ത്രീ.

മഹോൽപലം. s. A lotus flower. താമരപ്പൂ.

മഹോത്സവം. s. A great festival.

മഹോത്സാഹം, &c. adj. Diligent, persevering, making great or strenuous effort, s. Great energy, exertion. അതിശയ പ്രവൃത്തിയായുള്ള.

മഹോദയം s. 1. Final beatitude, emancipation from vitality and absorption into the divine essence. മോക്ഷം 2. abandoning, relinquishment. 3. a holy day.

മഹോദരം. s. The dropsy.

മഹോദ്യമം, &c. adj. Diligent. persevering, making great and strenuous efforts s. Great effort, energy, exertion. മഹോത്സവം.

മഹോക്ഷം. s. A large bull or ox. വലിയ കാള,

മഹൌഷധം. s, 1. Garlic. നാറ്റുള്ളി. 2. a plant, commonly 'Atis.' (Betula.) അതിവിടയം. 3 dry ginger. ചുക്ക്.

മഹൌഷധി. s. 1. Garlic. ഉള്ളി. 2. a plant, 'Atis.' 3. dry ginger. ചുക്ക്.

മക്ഷികം. s. A fly. ഈച്ച.

മഴ. s. Rain. മഴപാറുന്നു, To rain in heavy drops. മഴതുള്ളിയിടുന്നു, To rain, to fall in drops. മഴപിടിക്കുന്നു, Rain to set in. മഴപെയ്യുന്നു, To rain. മഴവരുന്നു, The rain is coming. മഴഒഴിയുന്നു or നില്ക്കുന്നു, മഴപാറുന്നു or തോരുന്നു, The rain ceases.

മഴക്കൽ. s. 1. Washing cleansing, cleaning. 2. protraction of any thing by vain speeches, delaying or putting off any thing.

മഴക്കാല്°. s. A water spout.

മഴക്കാലം. s. The rainy season, the monsoon.

മഴക്കാർ. i. A rainy cloud, a black cloud.

മഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To wash, to cleanse, to clean. 2. to protract a thing by vain speeches, to delay a law suit, to put off payment, &c

മഴക്കോൾ. s. Appearance or indication of rain.

മഴത്താര. s. A continuous drop.

മഴത്തുള്ളി s. Rain-drops.

മഴവെള്ളം. s. Rain-water.

മഴു. s. 1. An axe, a hatchet. 2. a sort of hatchet for cutting stones, a stone-cutter's chisel. 3. a battle axe.

മഴുക്കാരൻ. s. A soldier, one armed with a battle axe, a pioneer.

മറ. s. 1. 'Vedas.' 2. a screen, any covering. 3. a secret, a mystery 4. a shield.

മറക്കട. s. A large umbrella carried by Brahman women.

മറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. 1. To forget. 2. to forgive. മറന്നുപോകുന്നു, To forget, to pass from the memory.

മറക്കുഴി. s. A privy, a place of retirement.

മറതി, s. Forgetfulness, a secret.

മറന്ന. adj. Forgotten.

മറപൊരുൾ. s. A hidden thing, a thing hard to be understood, a mystery, a secret മറപൊരുളാകുന്നു, To be hidden, to be mysterious, secret.

മറപ്പുര. s. A privy, a place of retirement, a necessary house.

മറയത്തു°. adv. Aside; away, at a distance.

മറയത്താട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To hoot or drive away with a noise.

മറയവർ. s. pul. Brahmans ബ്രാഹ്മണർ.

മറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To disappear, to vanish to abscond, to hide one'sself. 2. to die. 3. to be hid.

മറവു° s. 1. A shelter, a cover, a retreat, a hiding place, concealment, 2. a screen, a covering. 3. a secret 4. confusion of business, any thing topsy-turvy.

മറവി s. 1. Forgetfulness, inattention. 2. failing of the memory.

മറി. s. 1. A young deer. 2. a deer, a hart 3. an enigma, or secret meaning. 4. a season, autumn. 5. deceit, craftiness.

മറികടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ v. a. To stride or jump over.

മറികണ്ണു°. s. A squint-eye.

മറികണ്ണൻ. s. A squint-eyed person.

മറിക്കുന്നി. s. A plant, a kind of convolvulus, 'Convolvulus argenteus or Convolvulus pes-capræ.'

മറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To overturn, to turn upside down. 2. to turn. 3. to change, to reverse, to alter. 4. to detain, to arrest, to detain on the road, to attack. മറിച്ചെഴുതുന്നു, To write over again, to write from right to left മറിച്ചുപറയുന്നു, To deny an assertion, to prevaricate. മറിച്ചിടുന്നു, 1. To turn round or over. 2. to throw down. മറിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു, 1. To arrest, to detain. 2. to change, to alter. മറിച്ചുകളയുന്നു, To turn upside down. മറിച്ചളക്കുന്നു, 1. To measure over again. 2. to measure across.

മറിച്ചിൽ. s. 1. Change, alteration. 2. a mystery 3. entanglement, confusion of business, turning any thing topsy-turvy.. 4. deceit, fraud. 5. rolling, undulation 6. returning. 7. turning over. 8 tumbling backwards or forwards heels over head.

മറിച്ചുഴിവു°. s. 1. A whirlpool. 2. hair naturally curled. 3. revolving, turning round.

മറിപ്പു°. s. 1. Detention, arrest. 2. confinement.

മറിപ്പൻ. s. The cholera morbus.

മറിപ്പിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. To detain, to arrest, to put in confinement.

മറിമാൻ. s. A young deer.

മറിമായം. s. Deceit. fraud, delusion. മറിമായം കാട്ടുന്നു, To deceive, to delude.

മറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To roll, to undulate. 2. to return. 2. to turn over or on one side 4. to tumble backwards or forwards heels overhead. 5. to fall down.

5. to veer. 7. to be reversed, or overturned. മറിഞ്ഞു നോക്കുന്നു, To look behind. മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു To fall over, to fall down. മറിഞ്ഞു പോകുന്നു, 1. To go or fall over. 2. to change, to alter. 3. to be changed. as sentiment or opinion.

മറിവു്. s. See മറിച്ചിൽ.

മറിവാതിൽ, s. A trap-door.

മറു. adj. 1. Other, another. 2. next. adv. Again.

മറു. s. 1. A mole, or spot on the body, a mark, a freckle. 2. a spot, a stain. 3. fraud. 4 deceit. 5. black, the colour

മറുകു്. s. A spot, on the body, a freckle.

മറുകടം. s. Debt liquidated to one person and contracted with another.

മറുകടിഞ്ഞൂൽ s. Bringing forth a second time.

മറുകൽ. s. Perplexity, anxiety, distraction of mind.

മറുകര. s. 1. The opposite shore. 2. the next amlet.

മറുകാൽ s. 1. A prop, a support. 2. another channel for water to be let into, or out of a field.

മറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. To be perplexed, to be anxious, to be distracted in mind.

മറുകുരു s. A relapse of small-pox, arising from being bathed too soon.

മറുകൂട്ടം. s. A fellow servant.

മറുകൂട്ടമ്പിള്ള. s, A fellow writer.

മറുകൈ. s. 1. Retaliation, revenge. 2. an antidote.

മറുക്കാരക്കാ s. The emetic nut or nut of the Bushy Gardenia, 'Cardenia dumetorum' (Retz)

മറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v, a. 1. To oppose, to resist. 2. to refuse, to reject, to deny, to disown.

മറുചട്ടം. s. 1. Reform. 2. another rule or regulation. മറുചട്ടം കെട്ടുന്നു; To reform. 2. to establish another regulation.

മറുചാലു്. s 1 Ploughing across. 2. another channel for water.

മറുചെവി. s. The other or opposite ear.

മറുജന്മം. s. 1. Regeneration, another birth. 2. transmigration of the soul after death.

മറുജാതി s. Another class.

മറുതല. s. The opposite party, or side, the opposite end.

മറുതാക്കോൽ. s. 1. A false key. 2. another key.

മറുതാശിങ്കി. s. Litharge or semi-vitrified oxide of lead, 'Lythargyrum'.

മറുദേശം. s. Another land, a foreign country.

മറുപടി. s. An answer, a reply.

മറുപണയം. s. A pawn pledged to another.

മറുപത്ഥ്യം s. A secondary and lighter medical regimen.

മറുപനി. s. The relapse of a fever.

മറുപക്ഷം. s 1. The opposite party. 2. opposite opinion.

മറുപാടു്. s. The other or opposite side.

മറുപാട്ടം, s. A copy of title deeds of land, &c. kept by the seller of such property.

മറുപിരി. s. A spiral screw, the male screw.

മറുപിള്ള. s. The after birth, the placenta.

മറുപുറം. s. Another side, the opoosite side or party.

മറുപൊരുൾ. s. Another meaning.

മറുപോതു്. s. Revenge, retaliation.

മറുപ്പു്. s. 1. Opposition, resistance. 2. denial refusal, rejection

മറുഭാഗം s. The other or opposite side.

മറുഭാഗി. s. An adversary, an opponent.

മറുഭാഷ s. 1. Another language. 2. another form or shape.

മറുമരുന്നു്. s An antidote to allay the effect of any medicine.

മറുമാസം. s. The past or next month.

മറുമുടി. s. A wig.

മറുരാജ്യം s. Another country, a foreign kingdom.

മറുരൂപം. s. Another form or shape, metamorphosis, s. change of form.

മറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To hide, to conceal, to secrete a thing. 2. to screen, to cover. 3. to bury, to inter. 4. to shift, to shuffle, to change tone. to evade or contradict, to explain away a former statement.

മററു്. adj. Other, ano her, different.

മററാനാൾ adv. The day after to morrow.

മററം s Low ground near a river; a meadow.

മററവൻ. s. The other person, another.

മററും adv. Other, etectera.

മറെറതു്. s. The other.

മററൊരു adj. Another.

മാ. s. 1. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. good. fortune, facility. adj. Great. ind. 1. A prohibitive, negative particle. 2. a particle implying doubt.

മാകന്ദം. s. The sweet mango tree. തേന്മാവു്

മാക്കല്ലു്. s. A slate stone.

മാക്കാൻ. s. A wild cat.

മാക്കിറി. s. A species of frog.

മാക്കിറക്കല്ലു്. s, A sort of collyrium, a substance prepared from the calx of brass.

മാഗധൻ. s. 1. A bard, a minstrel, whose duty it is to recite the praises of sovereigns their genealogy, and the deeds of their ancestors, in their presence, and attend on the march of an army, and animate the soldiers by martial songs. The minstrel forms a particular caste, said to spring from a 'Vaisya' father and 'Cshetriya' mother; in mythology, they are said to have been created at once by the will of SIVA, under the name of 'Bhauts', they are still numerous in some parts of 'India', especially in 'Guzerat' where they are a privileged tribe 2. the sovereign of 'Magadha'. 3. an inhabitant of 'Magadha'

മാഗധി. s. 1. Long pepper, 'Piper' longum തിപ്പലി. 2. a kind of jasmine, 'Jasminum auriculatum.' കുരുമൊഴി. 3. a dialect of the Sanscrit language, the ancient language of 'Magadha' or south 'Behar', said to be the same as 'Bali, or Pali' or sacred language of Ceylon, &c. 4. a princess of Magadha.'

മാംഗല്യകം s. A species of pulse or lentil. ഒരുവക പയർ.

മാഘപുരാണം. s. The name of a book.

മാഘമാസം. s. The month 'Magham'.

മാഘം. s. One of the months of the 'Hindu' year. (January-February). കുംഭമാസം.

മാഘ്യം. s. The many-flowered jasmine, 'Jasminum' multiflorum' കുരുക്കുത്തിപ്പൂവു്.

മാങ്ങാ. s. Mango fruit,

മാങ്ങാനാറി. s. A plant. Didynamia gymnospermia.'

മാചലൻ. s. A highway robber, a bandit. വഴിയിൽനിന്നു പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവൻ.

മാചിക്കാ. s. Gall nut. Quercus 'infectoria.'

മാചിപത്രി. s. Indian wormwood, 'Artemisia Indica.'

മാച്ചു്. s. 1. Dirt, filth, a spot. 2. sin 3. a fault. 4. deceit, fraud. 5. the after birth, or placenta.

മാച്ചാക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ.v.a. To make dirty, filthy, to spot.

മാച്ചാംകളി. s. Buffoonery, low jests.

മാച്ചിൽ. s. 1. Vanishing, dying away. 2. a being blotted out or destroyed. 3. a being hidden 4. forgetfulness.

മാഞ്ചി. s. A medicinal root, a fragrant substance, Indian spikenard, 'Valeriana Jatamansi'.

മാഞ്ചെവി. s. A plant Hart's ear or Oleanderleaved Cacalia, Cacalia Kleina;' (Lin.) also എരിമക്കള്ളി.

മാടു്. s. 1. An ox, a bullock, a cow, a buffalo, the genus 'bos'. 2. a high place or piece of ground. 3. the back of a knife, &c. 4. a raised bank round a garden, &c.

മാട. s. A cow with horns bent downwards.

മാടൻ. s. A brutish man, a fool, or senseless person.

മാടപ്രാവു്. s. A pigeon in general.

മാടഭൂപതി. s. The ancient title of the king of 'Cochin.'

മാടഭൂമി. s. The ancient name of the 'Cochin' country.

മാടം. s. 1. A hut, a cottage. 2. a slave's hut. 3. a temporary hut or watch-place erected in a field, garden, &c. for the purpose of watching, the crop. 4. an upper room. 5. the back of a knife, &c.

മാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To put or push in with the hand. 2. to call by beckoning with the hand. 3. to raise earth. മാടിവിളിക്കുന്നു, To call by motioning with the hand.

മാടോടു്. s. A tile.

മാട്ടു് s. Sorcery, enchantment, charm, bewitching.

മാട്ടം. s. 1. A mud fort. 2. a mud bank 3. stroking off with the hand. 4. banking. 5. a vessel tied in a toddy tree to receive the toddy.

മാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To use sorcery, enchantment. to bewitch. 2. to suspend a vessel in a toddy tree to receive the toddy, 3. to put one into the stocks or in fetters, to confine.

മാട്ടുബാധ. s. Possession by evil spirits, bewitching.

മാഠരൻ. s. One of the sun's attendants. സൂൎയ്യന്റെ പാർശ്വവൎത്തികളിൽ ഒരുവൻ.

മാറാപത്യം. s. The state of a 'Sanyasi,' or ascetic. സന്യാസം.

മാഢി. s. 1. The germ of leaves, the young leaf before it opens, അങ്കുരം. 2. distress, affliction.

മാണം. s. The root of a plantain tree.

മാണവകൻ. s. 1. A child, a boy above eight and not exceeding sixteen years age, ബാലകൻ. 2 a manikin 3 a pupil, a scholar, a religious student. 4. a man, an ignorant or ridiculous man, a childish man.

മാണവകം. s. A gold and pearl necklace of twenty strings.

മാണവൻ. s. A child. ബാലകൻ. 2. a manikin.

മാണവം. s. A gold and pearl necklace of sixteen strings.

മാണവീനം. &c. adj. Boyish, childish, fit or suitable for a child. ബ്രഹ്മചാരിസംബന്ധമായുള്ള.

മാണവ്യം. s. 1. A number of boys. ബ്രഹ്മചാരികൂട്ടം. 2. boyhood.

മാണി. s. A 'Brahmachari' or religious student, unmarried. ബ്രഹ്മചാരി.

മാണിക്യം. s. 1. A ruby, a carbuncle. ചുവപ്പുരത്നം. 2. a precious stone in general.

മാണിക്യരത്നം. s. A ruby.

മാണിമന്ഥം. s. Sea or rock salt. ഇന്തുപ്പ°.

മാണ്ഭംഗം. s. A field where pulse grows. ഉഴുന്നവിളയുന്നനടം.

മാണ്ഡലികൻ. s. A sovereign, a monarch. മണ്ഡലാധിപൻ.

മാണ്ഡലികം, &c. adj. Circular, globular.

മാതംഗൻ. s. 1 An out-cast, a man of a degraded caste. പറയൻ. 2. a mountaineer, a barbarian.

മാതംഗം. s. An elephant. ആന.

മാതംഗലീല. s. A book which treats on the management of elephants. ആനപ്പാവു°.

മാതംഗി. s. A name of the goddess PARWATI. പാൎവ്വതി.

മാതരിശ്വാ. s. Air, wind. വായു.

മാതലി. s. The chorister of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെസാരഥി.

മാതളനാരകം. s. 1. The pomegranate tree 'Punica granatum'. 2. the common citron tree.

മാതളനാരങ്ങാ. s. 1. The pomegranate fruit. 2. the common citron.

മാതളപ്പഴം. s. The pomegranate fruit.

മാതളം. s. 1. The common citron tree. 2. the pomegranate tree.

മാതാപിതാക്കന്മാർ. s. plu. Parents, mother and father.

മാതാമഹൻ. s. A mother's father or maternal grandfather. അമ്മയുടെ പിതാവു°.

മാതാമഹി. s. A mother's mother or maternal grandmother. അമ്മയുടെ അമ്മ.

മാതാവു°. s 1. A mother. അമ്മ. 2. a name of PARWATI the wife of SIVA. പാൎവ്വതി. മാതൃക്കൾ, the eight 'Sactis' or mothers, viz. 1. BRAHMI, consort of BRAHMA. 2. 'Maheswari', consort of SIVA. 3. 'Caumari', consort of CUMARA 4. Vaishnavi', consort of VISHNU. 5. 'Varahi', consort of VISHNU as VARAHA. 6. 'Aindri', consort of INDRA. 7. 'Chamunda', consort of CUBERA 8. Narasinhi' consort of VISHNU in the 'Narasinha Avatar'.

മാതിരി. s. A sample, pattern, specimen or model. adj. Similar, like. മാതിരിനോക്കുന്നു, To examine a sample of goods, &c.

മാതുധാനൻ. s. A variegated snake. മദനമണ്ഡലി.

മാതുലൻ. s. A mother's brother or maternal uncle. അമ്മാവൻ.

മാതുലപുത്രകം. s. The fruit of 'Datura', or thorn apple. ഉമ്മത്തിൻകായു°.

മാതുലം. s. 1. The thorn apple, 'Datura metel'. ഉമ്മത്തം. 2. a sort of grain. ചെറുകമ്പുനെല്ലു°. 3. a variegated snake.

മാതുലാനി. s. 1. The wife of a maternal uncle. അമ്മാവന്റെഭാൎയ്യ. 2. a sort of grain. ചെറുകമ്പുനെല്ലു°.

മാതുലാഹി. s. A variegated serpent. മദനമണ്ഡലി.

മാതുലി. s. The wife of a maternal uncle. അമ്മാവന്റെഭാൎയ്യ.

മാതുളുംഗകം. s. The common citron, 'Citrus medica'. വള്ളിനാരകം.

മാതൃകം. s. 1. A mother. മാതാവു°. 2. the alphabet. 3. a nurse. 4. when this word is applied to books, it denotes the original, in opposition to പുത്രിക, a copy, 'lit'. a daughter. 5 a pattern, specimen, or model.

മാതൃഘാതകൻ. s. A murderer of his mother. മാതാവിനെ കൊന്നവൻ,

മാതൃധനം. s. The mother's property.

മാതൃപാരമ്പൎയ്യം. s Genealogy of ancestors on the mother's side.

മാതൃവധം. s. The slaughter of a mother.

മാതൃവഴി. s. The genealogy of ancestors on the mother's side.

മാതൃഷ്വസാവു്. s. A mother's sister or maternal aunt. ചിററമ്മ, പേരമ്മ.

മാതൃഷ്വസേയൻ. s. The son of a maternal aunt, a cousin. ചിററമ്മയുടെ or പേരമ്മയുടെ മകൻ.

മാതൃഷ്വസ്രീയൻ. s. See the preceding.

മാതൃസോദരൻ. s. A mother's brother, a maternal uncle.

മാതൃസോദരി. s. A mother's sister, a maternal aunt.

മാതൃഹത്യ. s. Matricide, slaughter or beating of a mother. മാതാവിനെ കൊന്ന പാപം

മാതൃഹനനം. s. The slaughter of a mother. മാതൃവധം.

മാതൃഹാ (വ°) s One who slays his mother. മാതാവിനെ കൊന്നവൻ.

മാത്ര. s. 1. A little. അല്പം. 2. measure, quantity, limited measure അളവു്. 3 a minute, or moment of time. നിമെഷം. 4. a requisite material. ഉപകരണം 5 an ear-ring. കുണ്ഡലം. 6. wealth, substance 7 a short vowel. 8. quantity in metre or prosody. 9. a medicinal pill. 10. the upper or horizontal limb of the 'Nagri' characters. 11. order.

മാത്രക്കോൽ. s. A kind of stool used by mountebanks.

മാത്രം. part. 1. But. തന്നെ 2. only, solely, simply, merely, (exclusively and identically, the very thing.) 3. alone. s. 1. The whole measure, the entire thing or class of things. മുഴുവൻ. 2. quantity. അത്രമാത്രം, That much. ഇത്രമാത്രം, This much. എത്രമാത്രം How much? ഞാൻ അറിഞ്ഞതു മാത്രം, As much as I know.

മാത്രാശനം. s. Regularity and prescribed quantity of diet

മാത്സരം, &c. adj. Envious or impatient at another's prosperity.

മാത്സൎയ്യക്കാരൻ s. One who is envious or impatient at another's prosperity. മത്സരമുള്ളവൻ.

മാത്സൎയ്യം, &c. adj. Envious or impatient at another's prosperity. മത്സരമുള്ള. s. Envy at another's prosperity.

മാത്സികൻ. s. A fisherman. മത്സ്യം പിടിക്കുന്നവൻ

മാദം. s. 1. Intoxication literal or figurative. മദം. 2. pride. അഹങ്കാരം. 3. joy, ecstacy. ആനന്ദം.

മാദൃശം, &c. adj. Like me, resembling me. എന്നെപ്പോലെ.

മാദ്രി s. The wife of 'Pandu,' and mother of the younger of the 'Pandu' princes.

മാധവകം. s. A spirituous liquor made from the blossoms of the 'Bassia latifolia.' ഇരിപ്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവിൽനിന്നു ചമച്ച മദ്യം.

മാധവൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മാധവം. s. 1. The month 'Vaisacha'. ഇടവമാസം. 2. the season of spring ഋതു. 3. spirituous or fermented, liquor. മദ്യം.

മാധവി. s. 1. Sugar clayed or candied. 2. a large creeper, 'Gœrtnera racemosa. കുരുക്കത്തി മുല്ല. 3. the wife of ARJUNA, sister of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ സോദരി. 4. a bawd, a procuress.

മാധവീലത. s. A large creeper bearing white fragrant flowers, 'Gœrtnera racemosa.' കുരുക്കത്തി മുല്ല

മാധുരി s. 1. Spirituous or vinous liquor. മദ്യം. 2 sweetness of temper, amiableness.

മാധുൎയ്യം s. Sweetness of flavour or disposition. മധുരം. മാധുൎയ്യവാക്ക. Agreeable speech.

മാധൂകം. s. The long leaved Bassia, 'Bassia longifolia.' ഇരിപ്പ.

മാധൂകരം. s. The aggreage of alms, the sum of collections from different quarter. യാചിതധനം.

മാധ്യാഹ്നികം. adj Noonday, meridional.

മാധ്വൻ. s. A 'Vaishnava or follower of VISHNU വിഷ്ണുമതക്കാരൻ.

മാധ്വം. s. The religion of the 'Vaishnavas' വിഷ്ണുമതം

മാധ്വി. s. Spirituous liquor. മദ്യം.

മാധ്വീകം. s. A spirituous liquor distilled from the blossoms of the 'Bassia latifolia.' ഇരിപ്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവിൽനിന്നു ചമച്ച മദ്യം

മാനക്കേടു്. s. Disgrace, dishonour, contumely.

മാനഗ്രന്ഥി. s. Fault, transgression. തെററു്.

മാനദണ്ഡം. s. A measuring rod. അളവുകോൽ.

മാനധാനികം. s A cucumber. വെള്ളരിക്കാ.

മാനനഷ്ടം. s. Loss of honour.

മാനനീയം, &c adj Respectable, honourable. മാനിക്കത്തക്കതു്.

മാനഭംഗം. s Disgrace, dishonour, loss of honour or reputation.

മാനം. s 1. Measure in general, whether of weight, length or capacity. അളവു്. 2. arrogance, pride haughtiness. അഹങ്കാരം. 3. civility, urbanity. ആചാരം. 4. fame, reputation.

5. honour, respect. 6. shame, bashfulness. 7 heaven 8. a liquid measure. ഇടം. 9. an affix to Sanscrit words. മാനംനടിക്കുന്നു, To be proud, haughty, arrogant.

മാനംചാടി. s. A kind of fish.

മാനംപാടി s. A sky-lark.

മാനവൻ. s. A man.

മാനവം. s. The property of manhood, virility, manliness.

മാനവജ്ജിതം, &c. adj. Humble, lowly.

മാനവി. s. A woman.

മാനവിക്രമൻ. s. The titular name of the 'Calicut Rajah.'

മാനവേദൻ. s. The titular name of the 'Elia Rajah of Calicut'.

മാനശാലി. s. A man of high or strict honour.

മാനശീലൻ. s. 1. A man of a proud, arrogant, haughty dispositition. 2. a honourable man.

മാനസം. s. 1. The mind, the seat or faculty of reason, or feeling. മനസ്സ് 2. the lake 'Manas', in the 'Himalaya mountains. ദേവനദി. 3. a large shed or 'pandal.'

മാനസികം. adj. Mental. മനസ്സാകൊണ്ടുള്ള

മാനസൌകസ്സ്. s. A wild swan or goose. അരയന്നം.

മാനഹാനി. s. Disgrace, dishonour, loss of reputation.

മാനഹീനൻ. s A Disgraceful, dishonourable, disreputable person, a shameless person മാനമില്ലാത്തവൻ.

മാനക്ഷയം. s. Loss of reputation, ignominy.

മാനാത്ഥകം. adj. Weighing, measuring, &c.

മാനി. s. 1. A proud, haughty, arrogant person. 2. a man of high honour. മാനമുള്ളവൻ.

മാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a 1. To weigh, to measure. തൂക്കുന്നു. 2. a honour, to favour, to respect. 3. to be proud, arrogant.

മാനിനി. s. 1. A woman. സ്ത്രീ 2. a woman, as owing peculiar attention to the preservation of her honour.

മാനുഷൻ. s. A man, man. പുരുഷൻ.

മാനുഷി. s. A woman. സ്ത്രീ.

മാനുഷ്യകം. s. A multitude of men adj Human.

മാനുഷ്യം. s. Manhood, manliness, humanity.

മനോജ്ഞകം. s. Beauty, agreeableness, loveliness.

മാൻ. s. 1. A buck. 2. the fifth constellation. 3. an affix to words, as ബുദ്ധിമാൻ. A wise man.

മാൻപേട. s. A doe.

മാന്തൽ. s. A scratch, scratching.

മാന്തളിർപ്പട്ട്. s. Purple silk.

മാന്താളിപ്പച്ച. s. A kind of green stone.

മാന്തുന്നു, ന്തി, ന്വാൻ. v. a. 1. To claw, to scratch with the nails claws, tallons. 2. to dig with the hand, &c.

മാന്ദം. s. A disease of children.

മാന്ദി. s. A planet. ഗുളികൻ.

മാന്ദസന്നി. s. Convulsive fits of children caused by indigestion.

മാന്ദ്യം. s. 1. Sluggishness, torpor, apathy. stupidity, dulness. 2. sickness, indisposition.

മാന്നി. s. The flower of the plantain tree.

മാന്നിക്കാ. s. A small fruit attached to the above flower.

മാമ്പഴം. s. A ripe mango.

മാന്യൻ. s A respectable, venerable person. മാനിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.

മാന്യം, &c. adj Respectable, honourable, venerable. s. Land held on various tenures.

മാപനം. s. 1. Measuring അളവ്. 2. a balance, a pair of scales തുലാസ്.

മാപ്പ് s. 1 Forgiveness, pardon. 2. exemption. മാപ്പുചെയ്യുന്നു, To forgive, pardon, to cancel.

മാപ്പിള്ള. s. 1. A bridegroom. 2 a husband. 3. a son-in-law. 4. in 'Malayalam' the Syrian Christians and Mahometans, with the addition of distinctive epithets are so termed; നസ്രാണി and ജോനകൻ, being respectfully prefixed to മാപ്പിള്ള

മാമകൻ. s. A miser a niggard.

മാമകം. adj 1. Mine. ഇനിക്കുള്ളത്. 2. selfish. ആത്മീയം.

മാമഘം s. A heathen festival, celebrated every 12 years at the full moon in February at 'Cumbhaconam' കുംഭ മാസത്തിൽ വെളുത്ത വാവും വ്യാഴവും കൂടുന്ന ദിവസം.

മാമല. s. A large mountain.

മാമറയോൻ. s. 1 A 'Brahman'. ബ്രാഹ്മണൻ. 2 the moon. ചന്ദ്രൻ.

മാമാങ്കം. s. 1. See മാമഘം 2. in 'Malayalam' it was also the period of rule of a subordinate king, under the 'Raya-dynasty of 'Vijayanagaram'.

മാമുനി. s. A great 'Muni'.

മാസഗ്രന്ഥി. s. A protuberance of lump of flesh.

മാംസപിണ്ഡം. s. A lump of meat or flesh.

മാംസപുഷ്ടി. s. Stoutness of body, fatness robustness.

മാംസപേശി. s. The embryo, the foetus.

മാംസഭോജി. s. One who eats flesh. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മാംസം. s. Flesh, meat.

മാംസം. s. Flesh, meat.

മാംസളൻ. s. A strong, stout, robust man. ബലവാൻ.

മാംസാശനം. s. Eating flesh.

മാംസാശി. s. One who eats flesh. മാസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മാംസി. s. Indian spikenard. മാഞ്ചി.

മാംസികൻ. s. A fowler. കണിവച്ചു പക്ഷികളെ പിടിപ്പവൻ.

മാംസോത്തരം. adj Made with meat.

മായ. adj 1. Fraud, trick, deceit, deception, illusion. 2. magic, juggling. 3. understanding, human intellect. 4. wickedness, villainy; villanous deception. 5. trick in negociation, political fraud, diplomacy. 6. philosophical illusion, idealism, unreality of all worldly existence, personified in mythology as a female, the consort of BRAHM or god, and the immediate and active cause of creation 7 a name of LECSHMI ലക്ഷ്മി. 8. a female juggler. ക്ഷുദ്രകാരി

മായൻ. s. A name of VISHNU.

മായം, മായത്തരം. s. 1. Fraud, trick, deceit, hypocrisy. 2. disguise, dissimulation. 3. juggling, magic. 4. adulteration മായം ചേർക്കുന്നു, To adulterate. മായം തിരിയുന്നു, 1. To be disguised, or changed 2. to vanish away, to disappear. മായം ചെയ്യുന്നു, To dissemble.

മായവിദ്യ. s. Cunning sleights, delusion. phantasmagoria.

മായകാരൻ. s. A juggler, a conjurer, a mime, an actor.

മായാക്കു. s. Gall nuts 'Quercus infectoria.'

മായാദേവി. s. The mother of BUDDHA. ബുദ്ധമാതാവു.

മായാദേവീസുതൻ. s. BUDDHA, the founder of the 'Budha' sect. ബുദ്ധൻ.

മായാമയൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മായാമോഹം. s. 1. Delusion; fantasy. 2. Covetousness. 3. worldliness, depravity.

മായാവി. s. 1. A juggler, a conjurer. 2. feigner, an hypocrite, a dissembler. 3. a deceiver, a cheat. മായയുള്ളവൻ.

മായികൻ. s. 1. A juggler, a conjurer. 2. an hypocrite. 3. a cheat, a deceiver.

മായു. s. Bile, the bilious humor. പിത്തം.

മായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be destroyed, or effaced. 2. to vanish, to disappear. 3. to be hid.

മായുരം s. 1. A flock of peacocks. മയിലിന്റെ കൂട്ടം. a plant, a small species of the rough 'Achyranthes' ചെറുകടലാടി. 3. the name of a town, 'Mayaveram'.

മായുരി. s. A small species of the rough Achyranthes. ചെറുകടലാടി.

മായ്ക്കൽ. s. 1. Destruction. 2. a causing to vanish, disappear, or be effaced.

മായ്ക്കുന്നു, ച്ചു, യ്പാൻ. v. a. 1. To destroy, to efface. 2. to cause to vanish or disappear.

മായ്ച്ചിൽ s. 1. A being destroyed or effaced. 2. vanishing, disappearing.

മാരകൻ. s. A killer, a slayer, a destroyer. കൊല്ലുന്നവൻ.

മാരകം. s. 1. Death. മരണം. 2. that which causes death.

മാരജിത്തു. s. A 'Buddha'. ബുദ്ധൻ.

മാരണക്രിയ. s. Performing enchantments with intent to kill. അഭിചാരം കൊണ്ടു കൊല്ലുക.

മാരണദേവത. s. An evil spirit.

മാരണം. s. 1. Killing, slaughter. 2. enchantment

മാരധനാശി. s. A tune or melody. ഒരു രാഗം.

മാരൻ. s. A name of CAMA or the 'Hindu Cupid' കാമദേവൻ.

മാരബാണം. s. The arrow of 'Cupid.'

മാരമാൽ. s. Lewdness, lechery.

മാരാത്തി. s. The wife of a 'Maran.'

മാരാൻ s. See the following.

മാരായൻ. s. A man of a certain class, who performs various offices, as musician, barber, potter, priest.

മാരാരി. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

മാരാർത്തി. s Lust, lewdness, lechery.

മാരി. s. 1. The name of a certain form of the goddess DURGA, supposed to preside over

epidemic diseases. 2. a plague, pestilence or epidemic disease. 3. rain, a shower. any thing like a shower. 4. distress, misfortune. മാരിചൊരിയുന്നു, to rain.

മാരിഷൻ. s. In dramatic language A venerable person; especially the title of the manager or principal actor. നാടകത്തിൽ വിദ്വാനെ പറയുന്നത്.

മാരുതൻ. s. Air wind. വായു.

മാരുതാശനം. s. 1. Fasting, feeding on air. വായുഭക്ഷണം. 2. a snake. പാമ്പ്.

മാരുതി. s. 1. A name of 'Hanuman,' the monkey chief of Sri. RAMA 2. 'Bhema,' the second of the 'Pandu.' Princes

മാൎക്കണ്ഡൻ. s. The name of a 'Muni' or sage.

മാൎക്കണ്ഡെയൻ. s. A sage, the supposed author of one of the 18 'Puranas' i. e the 'Marcandeya purana.'

മാൎക്കണ്ഡെയം. s. One of the 18 'Puranas.'

മാൎക്കവം. s. The name of a spreading plant 'Eclipta or Verbesina prostrata. കഞ്ഞുണ്ണി.

മാൎഗ്ഗക്കാരൻ, s. A person of a certain religious sect used particularly of the Roman catholics who live near the 'Malabar coast.

മാൎഗ്ഗണകൻ. s. A mendicant, a beggar, a suppliant. ഇരക്കുന്നവൻ

മാൎഗ്ഗണൻ. s A beggar, a mendicant, a suppliant. ഇരപ്പാളി.

മാൎഗ്ഗണം. s, 1 An arrow. അമ്പ്. 2. research, inquiry. അന്വെഷണം 3. asking. soliciting begging. യാചന. 4. affection, affectionate solicitude or inquiry.

മാൎഗ്ഗപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To direct, to conduct.

മാൎഗ്ഗഭ്രംശം. s. Wandering from the right way, error.

മാൎഗ്ഗം. s, 1, A way road or path. വഴി. 2, the month in which the moon is full in the asterism 'Mrigasirsh' (November-December) 3. search, seeking, inquiry. 4 means manner mode of conduct religion. ക്രിസ്തുമാൎഗ്ഗം, Christianity. മാൎഗ്ഗംകൂടുന്നു, To join a religious sect മാൎഗ്ഗംചെയ്യുന്നു, To circumcise മാൎഗ്ഗംകൂട്ടുന്നു, To admit into a religious sect.

മാൎഗ്ഗംകളി. s. A kind of religious play,

മാൎഗ്ഗവിരോധം 1. Stopping up a road. 2. opposition to religion persecution.

മാൎഗ്ഗശീൎഷം. s. 1. The month 'Margasirsha' (November December.) ധനുമാസം 2. the fifth lunar asterism. മകയിരനക്ഷത്രം.

മാൎഗ്ഗിതം. adj. Sought, searched for, inquired after, pursued. അന്വെഷിക്കപ്പെട്ടത്.

മാൎജ്ജനം. s. 1. Cleaning, cleansing the person by wiping, bathing or anointing it. ദേഹത്തെവെടിപ്പാക്കുക. 2. the sound of a drum.

മാൎജ്ജനം. s. The name of a tree, commonly 'Lodh.' പാച്ചോറ്റി.

മാൎജ്ജനി. s. A brush, a broom ചൂൽ.

മാൎജ്ജാരൻ. s. The common cat. പൂച്ച.

മാൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a 1. To clean or cleanse the person ദേഹത്തെവെടിപ്പാക്കുന്നു. 2. to sweep, to clean. അടിച്ചുവാരുന്നു.

മാൎജ്ജിത s. Curds with spices. രസാള,

മാൎജ്ജിതം. &c. adj. 1. Cleaned cleansed. വെടിപ്പാക്കപ്പെട്ട, 2. swept. അടിച്ചുവാരപ്പെട്ട.

മാൎത്താണ്ഡൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

മാൎത്തികം adj Earthen made of clay or earth. മണ്ണുസംബന്ധമായുള്ള.

മാൎദ്ദംഗികൻ. s. A drummer, a player on the drum. മദ്ദളക്കാരൻ.

മാൎദ്ദവം s Softness, tenderness. adj Tender, soft. മാൎദ്ദവം വരുത്തുന്നു, To make soft.

മാൎഷ്ടി. s. 1. Cleaning the person, bathing, wiping and anointing. ദേഹത്തെവെടിപ്പാക്കുക. 2. cleaning, cleansing in general.

മാല. s. 1. A garland, a string or wreath of flowers 2. a string of beads, a rosary. 3. a necklace 4 a chaplet of flowers. മാലകെട്ടുന്നു, To make a wreath of flowers മാലകോക്കുന്നു, To string a garland of beads, &c. മാലചൂടുന്നു, To put a garland on the head മാലയിടുന്നു, 'lit'. To exchange garlands i. e. to marry

മാലകം. s. The 'Nimb' or margosa tree, 'Melia azadiracta.' വെപ്പുവൃക്ഷം. 2. a flower, 'Hibiscus mutabilis'.

മാലക്കണ്ണ്. s. Nyctalopia, purblindness.

മാലക്കാറ്റ്. s. The east wind.

മാലതി. s. 1. The great flowered jasmine, jasminum grandiflorum.' പിച്ചകം. 2. a river. ഒരു നദി.

മാലവിളക്ക്. s. Rows, or lines, adorned with lamps in a temple.

മാലാക. s. See മാല.

മാലാകാരൻ. s. A flower seller, a florist, a gardener. മാലകെട്ടുന്നവൻ.

മാലാതൃണകം. s A fragrant grass, 'Andropogon schœnanthus'. കണ്ടപ്പുല്ല്.

മാലാമീൻ. s. The mullet fish, 'Mugil cephalus.'

മാലി s. 1. A florist, a gatherer or vender of flowers, a gardener. 2. the name of a 'Racshasa,' maternal grandfather of 'Rawana'. 3. a man who wears a garland of flowers. 4. land contiguous to water or a river.

മാലിക. s. A chaplet or wreath of flowers മാല.

മാലികൻ. s. A florist, a flower gatherer or seller. മാലകെട്ടുന്നവൻ.

മാലിനി. s. 1. A name of DURGA. ദുർ. 2 the 'Ganges' of heaven. 3. the wife of a florist or gatherer of flowers. 4. a woman who wears a necklace or a garland of flowers, &c.

മാലിന്യം, s. See മലിനത

മല്യധാനം. s. A variegated snake. മദനമണ്ഡലി,

മാല്മി. s. A skipper, a ship-master, a pilot.
മാല്മിശാസ്ത്രം or കണക്ക്. s. The science of navigation.

മാലൂരം. s. A fruit tree, 'Ægle marmelos'. കൂവളവൃക്ഷം.

മാലേയപങ്കം. s. A perfume or cosmetic made of sandal. ചന്ദനക്കൂട്ട്.

മാലേയം. s. Sandal. ചന്ദനം. adj. Mountainous, produced on the 'Malaya' mountain.

മാലോകർ. s. People, the inhabitants of the world.

മാൽ. s. Sorrow, grief, pain,

മാല്യം. s. A chaplet, wreath or garland of flowers. മാല.

മാല്യവാൻ s. A mountainous range described as one of the smaller mountains of India proper', lying eastward of mount 'Meru'.

മാവു്. s. 1. The mango tree, 'Mangifera Indica. 2. flower.

മാശ്. 1. The after birth or placenta. 2. the umbilical cord.

മാശിക്കാ. Gall nuts.

മാശിപത്രിക. s. 'Madras' wormwood, 'Artemisia Maderaspatna.

മാഷപർണ്ണി. s. A kind of leguminous shrub, 'Glycine debitis'. ചെറുകാണം.

മാഷം or മാഷകം s. 1. A species of pulse or kidney bean, Phaseolus radiatus'. ഉഴുന്ന്. 2. a jeweller's or goldsmith's weight variously reckoned at five, eight or ten 'cunnis' or seeds of 'Abrus precatorius; the weight in common use is about seventeen grains troy. 3. a cutaneous disease.

മാഷീണം s A field of kidney beans. ഉഴുന്നു വിളയുന്ന സ്ഥലം

മാസപ്പടി 1. A monthly salary. 2. an inferior office under a 'Proverticaren.'

മാസപ്പടിക്കാരൻ. s 1. A person who receives a monthly salary. 2. a peon.

മാസം. s. 1. A month. the twelfth part of the 'Hindu' year; it is usually a lunar one, consisting of thirty 'Tithis' but it may be a 'Saura' or Solar month, being equal to the sun's passage through a sign of the Zodiac; there is also a 'Savan' month, consisting of thirty risings and setting of the sun; a Nacshatra month or month regulated by the lunar asterisms, and a fifth description of month called 'Vrahaspatya', depending on the motions of the planet Jupiter; the lunar month also being of two kinds as reckoned from the new or from the full moon, completes six different modes of monthly computation. 2. a ceremony which the 'Hidus' perform monthly on account of deceased ancestors during the space of one year after their demise. മാസം കഴിക്കുന്നു, To complete such ceremony.

മാസരം s. The scum of boiled rice. വാൎത്തുകഞ്ഞി.

മാസവിശേഷം. s. A monthly festival.

മാസാന്തം. s. The end or last day of the month. മാസത്തിന്റെ ഒടുക്കം. adj Monthly മാസാന്തക്കണക്ക്. A monthly account. മാസാന്തപ്പട്ടോല. A monthly abstract of accounts.

മാസാർദ്ധം. s. A period of fifteen days or half a month. പതിനഞ്ചുനാൾ.

മാസികം. adj. Belonging to a month, monthly. s A monthly ceremony, see മാസം, second meaning.

മാസൂരി. s. The beard. താടിയിലെ രോമം.

മാസ്മ. ind. A prohibitive particle. നിഷേധവാക്ക്.

മാസ്യം. adj. Monthly. മാസസംബന്ധമായുള്ള.

മാഹാ. s. A cow of good breed. പശുക്കളിൽ നല്ലവ.

മാഹാത്മ്യം.. s. Dignity, majesty.

മാഹാരാജികന്മാർ. s. plu. A class of deities. ദേവകളിൽ ഒരു ജാതി.

മാഹിനം. s. Kingdom, dominion. രാജ്യം.

മാഹിഷം. adj. Pertaining to a buffalo, as milk, &c. കന്നിനെ സംബന്ധിച്ച.

മാഹിഷ്യൻ. s. A man of a mixed class,

sprung from a 'Cshetriya' father and 'Vaisya' mother. വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനു ജനിച്ചവൻ.

മാഹേയൻ. s. The planet MARS.

മാഹേയം. &c adj Earthen, made of or from earth. ഭൂമിസംബന്ധമായുള്ള. s. A bull. കാള.

മാഹേയി. s. A cow. പശു.

മാഹേശ്വരി s. A name of DURGA, and PARWATI. ദുൎഗ്ഗ, പാർവ്വതി.

മാളവി. s. A tune or melody. ഒരു രാഗം.

മാളിക. s. 1. A palace, a mansion, the habitation of a man of wealth or rank. 2. an upper room.

മാക്ഷികം s. 1. Honey തേൻ 2. a mineral substance of which two kinds are described the സ്വർണ്ണമാക്ഷികം, and the രൂപമാക്ഷികം.

മാഴ്കൽ. s. 1. Laziness. 2. weariness, faintness, fatigue.

മാഴ്കുന്നു,ഴ്കി,വാൻ. v. n. 1. To be lazy. 2. to be weary, faint, fatigued.

മാറ്. s. 1 The breast, chest, bosom. 2. a fathom. 3. a termination, or affix to verbs in general. മാറടിക്കുന്നു, 1. To contend, to dispute. 2. to beat the chest.

മാറടിപ്പ്.s. 1. Contention, dispute. 2. beating the chest.

മാറളവ്. s. The measure of a fathom, or the space between the tips of the fingers of either hand when the arms are extended.

മാറാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To cheat, to swindle 2. to put in disorder, to derange, to invert, to place in contrary order, to put in an inverted manner. 3. to cover, to copulate, used in reference to animals.

മാറാട്ടം. s. 1. Fraud, tricking, denial detention. 2. disorder, derangement, confusion, placing in contrary order. 3. copulation, used in reference to animal.

മാറാൻ. s. A kind of large yam of an inferior kind.

മാറാപ്പ്. s. A bundle, or burden carried on the shoulders, a knapsack, a wallet a traveller's bundle or bag മാറാപ്പുകെട്ടുന്നു, 1. To tie a bundle on the shoulders. 2. to set out on a journey.

മാറാപ്പുകാരൻ. s. A traveller who carries his bundle on his shoulders

മാറാല. s. A spider's web.

മാറിടം. s. The breast, the chest.

മാറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. & n. 1. To change or be changed, to alter. to vary. 2. to turn. 3. to be turned into another form. 4. to change money. 5. to turn back, to turn aside or out of the way, to remove. 6. to lose or change an employ or situation. 7. to trade, to barter. 8. to cease, as rain, &c. 9. to leave, or subside, as fever, &c 10. to change a dress. 11. to exchange. 12. to abscond, 13. to alter or vary in speech, to tergiversate. 14. to remove to a distance. 15 to cover in. 16 to alter or amend one's conduct 17. to separate. 18. to disappear, to vanish മാറിട്ടുന്നു, 1. To contend, to dispute. 2. to undertake to do a thing. മാറിപ്പോകുന്നു, 1. To go out of the way: to turn aside. 2. to lose or change a situation. മാറിനില്ക്കുന്നു, To stand or keep at a distance, to stand aloof, not to interfere. മാറിവെക്കുന്നു, 1. To exchange, to put one thing in place of another. 2. to cheat, to swindle. മാറിപ്പറയുന്നു, To alter, to vary in speech to tergiversate, to say otherwise, to contradict.

മാറുപാട്. s. 1. Perverseness. 2. confusion. 3. change, corruption.

മാററ് s. 1. Quality of gold, touch or degree of fineness in gold or silver which appears on the touchstone. 2. change accommodation with clean cloths as by a washerman who supplies, for the time being, the property of another. 3 change of one thing for another. പത്തുമാററുള്ളപൊന്ന്,Gold of the finest kind. തങ്കം. മാററുകറവ്, Difficiency in the required fineness of gold.

മാററക്കാരൻ. s. 1. A petty merchant. 2. a changer, an unstable person. 3. a cheat, a defrauder.

മാററം. s. 1. Change, alteration. 2. change of form 3. changing money. 4. turning. 5. removing, removal. 6 change of employ or situation 7 trade, barter. 8. cessation. 9. subsiding, abating, as fever, &c. 10. change of dress 11. tergiversation, variation in speech. 12. change of conduct. 13. separation. 14. disappearance.

മാററലർ. s. plu. Enemies. ശത്രുക്കൾ.

മാററാണി. s 1. A wedge. 2. a piece of wood or iron used to drive out wooden nails or pegs.

മാററാൻ. s. An enemy. ശത്രു.

മാററി. s. A frustrator, an unfortunate person.

മാററിത്വം. s. Frustration, failure, misfortune.

മാററുകന്നു. s. A relay of buffaloes.

മാററുകാള. s. A relay of oxen.

മാററുന്നു,ററി,വാൻ.v. a. 1. To change, to alter a thing. 2. to remove. 3. to vary. 4. to change without substitution. 5. to substitute one thing for another. 6 to barter. 7. to yoke. 8. to cause to cease. 9. to separate, to put asunder. 10. to place at a distance. 11. to deprive of a situation. 12 to hide, to conceal. 13. to cause to abscond. മാററിവെക്കുന്നു, 1. To transfer, to place otherwise. 2. to put separate. 3. to hide. മാററിആക്കുന്നു. To appoint a substitute.

മാററുവസ്ത്രം. s. A change of raiment.

മാറൊലി. s. Echo, reiterated or repeated sound, മാറൊലികൊള്ളുന്നു, To resound, to be reiterated.

മികവു്. s. 1. Abundance, much. 2. plenty. 3. wonder. മികവുകാട്ടുന്നു, To perform wonders.

മികെക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v n. 1. To be abundant. 2. to increase, to abound. 3. to remain.

മിക്കതും. adv. Most, almost, mostly, chiefly.

മിക്കവാറം. adv. Almost, mostly, chiefly.

മിച്ചം. s. 1. Remainder, residue, remnant, what remains, excess, more than enough. 2. gain,

മിച്ചവാരം. s. A certain amount paid annually by a mortgagee to a mortgager of land.

മിഞ്ചൽ. s. Abundance, excess, that which is over and above.

മിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ v. n. 1. To exceed, to surpass. 2. to be abundant, to be over and above, to be left or remain, as a residue.

മിടമൻ. s. A skilful, clever, active person.

മിടല. s. A screen made of 'olas' platted together.

മിടറു്. s. 1. The throat. 2. a draught. or quantity of liquid, taken at once, a gulp.

മിടാവു്. s. A pot, a large water-pot.

മിടി. s. See. മിടിപ്പു്.

മിടിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To tap or warp with the finger. 2. to beat as the pulse, to palpitate.

മിടിപ്പു്. s. 1. The beating of the pulse. 2. tapping, rapping or fillipping with the finger.

മിടിലു്. s. 1. The throat. 2. a draught of liquid.

മിടുക്കു്. s. 1. Dexterity, skill. 2. activity, 3. capability, ability. 4. capacity. മിടുക്കകാട്ടുന്നു, To show dexterity, skill, &c.

മിടുക്കൻ. s. A dexterous, skilful, clever, active person.

മിടുക്കി. s. A clever woman.

മിട്ടാൽ. s. A bank, a shore.

മിട്ടാൽപ്രദേശം s. A bank, a shore,

മിണമിണക്കുന്നു ത്തു, പ്പാൻ v. To mumble to grumble, to mutter, to speak, or pray, with a low, inaudible sound.

മിണമിണപ്പു്. s. The act of mumbling, grumbling, speaking with a low inaudible voice.

മിണ്ടാട്ടം. s. Utterance speaking. മിണ്ടാട്ടംമുട്ടുന്നു, To be or become speechless, to be rendered speechless, to be silenced.

മിണ്ണാണിമിണ്ണൻ. s. A worthless fellow.

മിണ്ടാതെ A negative particle, Silently, silent.

മിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. To speak, to utter. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു, To be speechless, to be silent.

മിതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. To moderate, to regulate, to restrain.

മിതഭാഷണം. s. Speaking little, moderately or temperately.

മിതമാകുന്നു, യി. വാൻ. v. n. To be moderate, temperate.

മിതം. s. 1. Moderation, temperance, forbearance. 2. measure 3. limitation, bound. adj Moderate, temperate.

മിതംപചൻ s. A niggard, a miser. ലുബ്ധൻ.

മിതംപചം, &c. adj. 1. Miserly, niggardly. ലുബ്ധുള്ള. 2. moderate, temperate.

മിതാശനം. s Moderation in food, abstemiousness അല്പഭക്ഷണം adj. Abstemious, moderate in diet, eating little or sparingly.

മിതാശി. s. One who eats little or sparingly, an abstemious person. അല്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മിതി. s 1. Measuring, measure. അളവു്. 2. limit, bound. അതിരു്.

മിത്രത. s. Friendship, alliance.

മിത്രത്വം. s. Friendship, alliance.

മിത്രൻ. s 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a friend, an ally.

മിത്രം s. 1. A friend, an ally. ബന്ധു. 2. the thirteenth lunar asterism. അത്തം നക്ഷത്രം.

മിഥസ്സു്. adv. 1. Mutually, reciprocally. അന്യോന്യം. 2. privately. രഹസ്യമായി.

മിഥുനമാസം. s. The month June.

മിഥുനം. s. 1. A couple, pair, or brace, male and female. 2. a sign in the zodiac, 'Gemini.' 3. the name of a month, June.

മിഥ്യാ. ind. Falsely, untruly. adj False, untrue അസത്യം.

മിഥ്യാദൃഷ്ടി. s. Denial of future existence, atheism, heresy.

മിഥ്യാഭിയോഗം. s. Groundless complaint or demand. കാരണമില്ലാത്ത കാൎയ്യം.

മിഥ്യാഭിശംസനം. s. A false accusation. അപവാദം.

മിഥ്യാഭിശംസി. s. A false accuser. അപവാദി.

മിഥ്യാമതി. s. Error, mistake, ignorance. തെറ്റ്.

മിഥ്യാവാദം. s. A false accusation. അപവാദം.

മിഥ്യാവാദി. s. A false accuser. അപവാദി.

മിഥ്യാവികത്ഥനം. s. Flattery, false praise. മുഖസ്തുതി.

മിനക്കെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To cumber, to occupy to no purpose, to hinder.

മിനക്കെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To idle away time, to be without employment.

മിനക്കെട്. s. 1. Time lost by work being at a stand, time and labour expended to no purpose, cumbrance. 2. a being without employment, being at leisure.

മിനക്കെട്ട adj. Expended to no purpose; idle.

മിനിഞ്ഞാന്ന്. adv. The day before yesterday.

മിനുക്കം s. Shining, polish, lustre, splendour, polishing, smoothing, adorning.

മിനുക്കുകരു. s. A polishing tool or instrument.

മിനുക്കുചാണ. s. A polishing stone.

മിനുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To polish, to burnish, to make glitter, to exhibit lustre, to make smooth.

മിനുങ്ങൽ. s Glittering, sparkling, glimmering.

മിനുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To glimmer, to sparkle, to shine, to glitter, to be bright, to be polished.

മിനുപ്പ്. s. Twinkling, sparkling, dazzling.

മിനുമിനുപ്പ്. s. Sparkling, dazzling.

മിനുമിനെ. adv. Smoorhly, brightly.

മിനുസം. s. Polish, brightness, smoothness.

മിന്ന്. s. The nuptial mark or bit of gold worn on the neck by married women, the 'Tali'.

മിന്നൽ. s. 1. Lightning, flashing, shining. 2. a sudden pain, a stitch.

മിന്നൽക്കൊടി. s. A flash of lightning.

മിന്നൽപിണര്. s. A flash of lightning.

മിന്നാമിനുങ്ങ്. s. A fire-fly.

മിന്നി. s An ear ornament worn by men.

മിന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to shine, flash or sparkle. 2. to guide an elephant.

മിന്നിപ്പരിച. s. A shield painted red.

മിന്നിവാൾ. s. A polished sword.

മിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. n, 1. To shine (as lightning,) to lighten, to flash, to sparkle with light, to glimmer. 2. to have a sudden pain or stitch.

മിശ്രണം s. Mixing, uniting.

മിശ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To mix, to mingle, to blend.

മിശ്രം &c. adj. Mixed, mingled, blended. s. Mixing. mixture.

മിശ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To mix, to mingle, to blend.

മിശ്രിതം adj. Mixed, mingled, blended കൂടപ്പെട്ടത്.

മിശ്രെയ. s A species of fennel, Dill seed, Anethum graveolens (Lin) കണ്ടിവെണ്ണ.

മിഷം. s. 1. Pretence, excuse. 2. blame 3. fraud, trick ചതിവ്. 4. deception. വഞ്ചന 5 envy. അസൂയ.

മിഷ്ടം. s. A sweetmeat മധുരംകൂടിയ അപ്പം.

മിഷ്ടാന്നം s. Sauce, gravy, seasoning, a mixture of sugar and acids &c eaten with bread or rice. പായസം.

മിസി s. 1. Dill seed or Indian caraway, 'Anethum graveolens.' (Lin.) കണ്ടിവെണ്ണ. 2. common anise, 'Pimpinella anisum.'

മിഹിക. s. Frost. മഞ്ഞ്.

മിഹിരൻ s. The sun. ആദിത്യൻ.

മിളനം. s. Mixing, uniting, combining with. ചേൎക്കുക.

മിളിതം. adj. Mixed, united, combined or connected with. കൂടപ്പെട്ടത്.

മിഴാവ്. s. A large pot 2. a drum,

മിഴാവച്ചൻ. s. A drummer.

മിഴി. s. The eye-ball, the apple of the eye.

മിഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To open the eyes. 2. to be perpexed, confused.

മിറുക്ക്. s. A draught, a gulp; a local term.

മിറുക്കൽ. s. Speech; a local and low term.

മിറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To speak

മിറുമിറുപ്പ°. s. Grumbling, murmuring.

മിറുമിറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a, To grumble, to murmur..

മിച്ചം. s. Ability, strength.

മിട്ടൽ. s. Playing the 'Vena,' lute, &c.

മിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To play an Indian 'Vena', lute, or any other finger musical instrument.

മിഢം. adj. Passed as urine.

മിതിൽ. Part. See മിതെ

മിതെ. postpos. and part. On, or upon, over, above.

മിതെത. part. See the preceding.

മിനകേതനൻ. s. A name of CAMADEVA, 'Cupid. കാമദേവൻ.

മിനങ്ങാണി. s. A kind of medicine, the moon plant, 'Asclepias acida.'

മിനമാസം. s. The month of March.

മിനം. s. 1. A sign in the zodiac, 'Pisces' 2. the name of a month, March.

മിനരംഗം. s. A kingfisher. പൊൻമാൻ.

മിനാശി. s. A fisherman, മുക്കവൻ. 2. a crane.

മിനാക്ഷി. s. A name of PARWATI.

മിൻ. s 1 A fish. 2. a star.

മിൻകിടാവ°. s. Small fry, a young fish.

മിൻകൊല. s. Fishing, catching fish,

മിൻകൂട°. s. A fishing basket.

മിൻകൂട. A fish basket.

മിൻചാറ°. s. Fish soup or 'curry'.

മിൻനെയ്യ°. s. Fish oil.

മിൻപിടിത്തം. s. Catching fish.

മിമാംസ. s. One of the philosophical systems of the 'Hindus,' or rather a two-fold system, the two parts of which form two of the 'Dersans' or schools of philosophy, the first part, the 'Purna Mimams or Mimamsa' simply, originates with 'Muni Jaimini' and illustrates the 'Carma Canda' of the 'Vedas,' or the practical part (the ritual) of religion, and devotion, including moral and legal obligations പൂൎവ്വമിമാംസ. The second part, or 'Uttara Mimamsa,' ascribed to 'Vyasa' is the same as the 'Vedanta,' founded on the 'Jnana Canda,' or the theological portion of the 'Vedas,' and treating of the spiritual worship of the Supreme Being or soul of the universe. ഉത്തരമിമാംസ.

മിമാംസകൻ. s. A 'Shastri' or expounder of the law, ശാസ്ത്രി.

മിലനം. s. The act of winking, twinkling. മിലനം ചെയ്യുന്നു, To wink, to twinkle, to close or contract the eye-lids. കണ്ണടയ്ക്കുന്നു.

മിലിതം. adj. Winked. അടെയ്ക്കപ്പെട്ട.

മിവരം. adj. Mischievous, hurting, killing. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.

മിശ. s. 1. The beard. 2. mustaches.

മിളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. 1. To teturn. 2. to redeem.

മിൾച്ച. s. 1. Redeeming, redemption. 2. returning,

മിറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To transgress.

മുകക്കയറ°. s. A rein, a rope or halter for horses and cattle.

മുകട°. s. The head end of a cloth usually woven much closer than the rest.

മുകട്ടുവള. s. A beam, a cross-tree fastened on the top of the rafters of a house to keep them at a proper distance.

മുകപ്പ°. s. A shed before a house.

മുകളിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To cover the top of a house. 2. to finish a work.

മുകളെടുപ്പ°. s. An ornamental piece of work at each end of the roof of native houses.

മുകളോട°. s. A ridge tile.

മുകൾ. s. The top, the upper part, the top of a roof, the ridge.

മുകൾപ്പരപ്പ°. s. 1. Table land on the top of a mountain. 2. table land.

മുകൾപ്പാട°. s. The upper part.

മുകഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To kiss, 'lit.' to smell.

മുകൾച. s. 1. A kiss. 2. smelling.

മുകിൽ s. A black cloud.

മുകിൽവൎണ്ണൻ. s. A name of CRISHNA.

മുകിൽവൎണ്ണം. s. The colour black. adj. Of a black colour, black.

മുകന്ദൻ, s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മുകന്ദം. s. 1. Gum olibanum. കുന്തുരുക്കം. 2. one of CUBERA's treasures.

മുകരം s. 1. A mirror. കണ്ണാടി. 2. the handle of a potter's lathe. 3. a tree, 'Mimusops elengi.'

മുകുളം. s. An opening bud. പൂമൊട്ട്.

മുകുളിതം adj 1. Budded മൊട്ടായതു. 2. 2. closed. വികസിക്കാത്തതു. 3 partly opened. ഒട്ടുവികസിച്ചതു.

മുക്ക്. s. 1. A noise common in making violent efforts, the act of straining. 2. a corner. 3. dipping or sinking in water. 4. taking an oath.

മുക്കടു s. Dried ginger, pepper and long pepper. See ത്രികടു.

മുക്കണ്ണൻ. s. 1. One who has three eyes, SIVA. ശിവൻ. 2. a cocoa nut.

മുക്കണ്ണി. s. A triangle formed by three round dots

മുക്കണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be formed into a triangle, or to be traingular.

മുക്കൽ. s. 1. Using violent efforts, the act of straining. 2. dipping, immersing or sinking in water. 3. taking an oath.

മുക്കവക്കുടി. s. 1. A fisherman's or 'Mukavan's' hut. 2. a village of fishermen.

മുക്കവത്തി. s. The wife of a 'Mukavan'.

മുക്കവൻ. s. A certain tribe of fishermen, a 'Mukaven.'

മുക്കവല. s. 1. A place where three ways meet. 2. the union of three branches of a tree.

മുക്കവലവഴി. s. A place where three ways meet.

മുക്കഴഞ്ചു. s. A weight of three 'Cararjas.'

മുക്കാട്. s. A veil, a cloth that covers the head and face. മുക്കാടിടുന്നു, To veil, to cover with a veil, to pull the cloth over the head and face.

മുക്കാടി. s. A fisherman's hut.

മുക്കാണി. s. A fraction, $\frac{3}{80}$.

മുക്കാണിയൻ. s. A certain tribe of 'Brahmans' who wear the tuft of hair on the fore part of the head.

മുക്കാപ്പീരം. s. Rough Bryony, 'Bryonia Scabra, (Lin.)

മുക്കാലം. s. 1. Three different times 2. the three tenses in Grammar, the past, the present, and the future.

മുക്കാലി. s. 1. A chair or stool with three feet. 2. an instrument of punishment composed of three stakes tied together at one end, and placed upright, to which criminals, &c. are tied to receive corporal punishment.

മുക്കാൽ. s. Three quarters, $\frac{3}{4}$.

മുക്കാൽവട്ടം. s. The jurisdiction of a pagoda, a kind of parish.

മുക്കിടി. s. A decoction of butter milk and some medicines.

മുക്കിൎത്തെളിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. v. a. To take oath by putting the hand into boiling hot butter, &c

മുക്കിഴങ്ങ്. s. A species of yam, 'Dioscorea sativa'.

മുക്കുടം s. 1. A crest, a diadem a tiara. 2. three pots.

മുക്കുടിയൻ. s. A confirmed drunkard.

മുക്കുടുമി. s. 1. A tr ple lock of hair, worn by some classes af people, one on the crown and one on each temple. 2. a triple tendon let into a mortise.

മുക്കുന്നു,ക്കി,വാൻ. v. a. 1. To use the utmost strength, to make violent efforts; to strain at stool. 2. to strain in lifting any thing up. 3. to dip, to plunge, to immerse, or sink in water, or any liquid 4. to cause to sink, to drown. 5. to dye by dipping. 6. to take an oath.

മുക്കുറ. s. The bellowing or lowing of oxen. മുക്കുറയിടുന്നു, To bellow, to low.

മുക്കുററി. s. A kind of sensitive plant, 'Cœsalpinia Mimosoides'.

മുക്കൂട്ട്. s An aggregate of three oils, viz. Sesamum oil, castor oil, and Ghee.

മുക്കോണ്. s. A triangle.

മുക്ത. s A pearl. മുത്തു.

മുക്തകഞ്ചുകം. s A snake that has cast its slough. പടം കഴിച്ച പാമ്പു.

മുക്തം. &c adj. 1 Released, liberated, loosed, let go. 2. liberated from corporal existence. വിടപ്പെട്ട.

മുക്തശംകം. adj. Fearless, undaunted, without shame.

മുക്താകാരം. adj Resembling a pearl. മുത്തു പോലെഇരിക്കുന്ന.

മുക്താഫലം. s A pearl. മുത്തു.

മുക്താമണി. s. A pearl മുത്തു

മുക്താവലി. s. 1 A piece of cloth interwoven with pearls മുത്തുപടം. 2. a pearl necklace. മുത്തുമാല.

മുക്താസ്ഫോടം. s. A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മുക്തി. s. 1. Final beatitude; the delivery of the soul from the body and exemption

from further transmigration, the absorption of the emancipated spirit into its great primary source; identification with GOD. മോക്ഷം. 2. liberation, setting or becoming free or loose. മുക്തിലഭിക്കുന്നു, To attain final beatitude.

മുക്തിപടം. s. A kind of talisman.

മുക്തിമാൎഗ്ഗം. s. A way to final beatitude.

മുക്തിവിരോധം. s. The three impediments to final beatitude, viz Ignorance, അജ്ഞാനം; doubt, സംശയം; perversion, പ്രതികൂലം.

മുഖക്കണ്ണാടി. s. A looking glass, a mirror.

മുഖക്കയറ്. s. A rein, a rope or halter for horses and cattle.

മുഖക്കുരു. s. Pimples on the face especially of young persons.

മുഖഛായ. s. Likeness, resemblance of features.

മുഖജാലം. s. A time or melody.

മുഖതാവ്. s. The presence, before the face.

മുഖതാവിൽ. adv. Face to face, in the presence of or before one.

മുഖത്തു. part. In the face. മുഖത്തുനോക്കി പറയുന്നു, To speak truth without fear: lit. to look one in the face and speak out.

മുഖദർശനം. s. 1. Complaisance, compliance. 2. respect of persons, partiality. 3 seeing the countenance of the bride for the first time. 4. a complimentary present.

മുഖദാക്ഷിണ്യം. s. 1. Complaisance, compliance. 2. respect of persons, partiality.

മുഖനിരീക്ഷകൻ. s. 1. An idle, lazy person. 2. an attentive servant, one who watches the master's countenance and learns by it what is necessary to be done.

മുഖപത്മം. s. 1. A pleasing countenance. 2. complaisance.

മുഖപരിചയം. s. Personal acquaintance

മുഖപാഠം. s. That which one has learnt by heart.

മുഖപുണ്യം. s. A friendly ar kind look by which another is subdued or overcome.

മുഖപൂരണം. s. 1. A mouthful. 2. a mouthful of water for rincing.

മുഖപ്പ്. s. The fore part, the front of a building, the porch

മുഖപ്രസാദം. s. 1. A pleasant countenance. 2. complaisance, pleasantness.

മുഖപ്രീതി. s. Complaisance.

മുഖബന്ധനം. s. A stone at the mouth or front of a well. കിണററിന്റെ വായ്ക്കല്ല്.

മുഖഭാവം. s. Expression of countenance, mein.

മുഖഭൂഷണം. s. Betel, the leaf of the piper betel eaten with the 'Areca' nut, catechu, caustic lime, &c. which gives the mouth a deep red tinge.

മുഖമണ്ഡപം. s. The front porch of a temple.

മുഖം. s 1. The face or countenance. 2. the mouth 3. the entrance to a house. 4. commencement, beginning. 5. means, an expedient 6. acquaintance. 7. a division of a province. 8 appearance, aspect, look. 2. prospect, or view of something. 10. pleasure. മുഖംമുറിച്ചുപറയുന്നു, 1. To speak impartially. 2. to speak so as to offend one. മുഖംകഴുകുന്നു, To wash the face. മുഖം കനപ്പിക്കുന്നു, To frown, to look sullen. മുഖം കാട്ടുന്നു. To show one's face, to appear at court, to have an interview with a prince. മുഖംകൊടുക്കുന്നു, 1.To grant a kind hearing. 2. to fondle, to treat with great indulgence. മുഖംനോക്കുന്നു, To have respect of persons. മുഖത്തുവച്ചുകേൾക്കുന്നു, To decide causes in a division of the country. adj. 1. First, initial. 2. chief, pre-eminent, principal. 3. urgent. 4. before.

മുഖനോട്ടം. s. Respect of persons.

മുഖരം, &c. adj Foul-mouthed, speaking harshly or scurrilously. ദുർഭാഷണമുള്ള.

മുഖരിതം. adj. Sounded harshly. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത്.

മുഖരൂപം. s. The features, the countenance.

മുഖരോമം. s. The beard, the wiskers.

മുഖലക്ഷണം. s. 1. In medicine, A symptom expressed by the countenance 2. in physiognomy, an expression of countenance, as to habits, temper.

മുഖവാരം 1. A front veranda of a house. 2. the front of a building.

മുഖവാസനം. s. A perfume for the mouth, any drug as camphor or orris-root so used, or a composition usually taken in the form of a pill. മുഖസംസ്കാരം.

മുഖവികാരം. s. Change of countenance.

മുഖവീണ. s. A kind of flute, or wind instrument.

മുഖശുദ്ധി. s. Cleansing the face and mouth.

മുഖശോഭ s. Brightness of countenance.

മുഖശ്രീ s. The beauty of the face.

മുഖഷ്ഠിലൻ. s A foul-mouthed, scurrilous person. ദുർഭാഷി.

മുഖപ്ലിലം, &c. adj. Foul mouthed, speaking harshly or scurrilously. ദുർഭാഷണം

മുഖസംസ്കാരം. s. Cleansing the mouth and perfuming it. മുഖശുദ്ധി.

മുഖസ്തുതി. s. Flattery, false praise. മുഖസ്തുതി പറയുന്നു, To flatter.

മുഖസ്ഥമാക്കുന്നു; ക്കി, വാൻ. v. a. To learn by heart.

മുഖസ്ഥം. adj. Learned by heart. ഹൃദിസ്ഥമാക്കപ്പെട്ട.

മുഖസ്രാവം. s. Spittle, saliva. ഉമിനീർ.

മുഖക്ഷാളനം. s. Washing the face.

മുഖാന്തരം. s. 1. A reason, a cause. 2. instrument, means 3. introduction or means of access, interposition, help. 'Postpos'. By means of, through.

മുഖാരി. s A tune. ഒരു രാഗം.

മുഖെര. (മുഖവര) s, A beginning.

മുഖ്യത. s, Pre-eminence, superiority.

മുഖ്യതമം, &c adj. Most excellent. supreme. ഏറ്റവും മുഖ്യമായുള്ള.

മുഖ്യൻ. s. One who is pre-eminent, a chief.

മുഖ്യം, &c. adj. 1. Front, belonging to the face. 2. sacred, essential.

മുഖ്യസ്ഥൻ. s. A noble, a head man.

മുഖ്യാനയായി. s, A child or pupil, one who imitates an example sent by the parents or preceptor.

മുഗ്ദ്ധം, &c. adj. 1. Beautiful; handsome ഭംഗിയുള്ള. 2. stupid, ignorant, foolish. മൂഢതയുള്ള.

മുഗ്ദ്ധാക്ഷി. s. A beautiful or handsome woman. സുന്ദരി.

മുങ്ങൽ. s. 1. The act of sinking. 2. drowning. 3. diving, plunging, a being immersed.

മുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. n. 1. To sink. 2. to drown. 3. to dive, to plunge, to be immersed. കടത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be sunk by debt, to be over head and ears in debt.

മുച്ചാൺ വടി s. A stick of three spans in length, used in fencing.

മുച്ചിലിക്ക. s. A penal agreement in writing; a bond given to arbitrators bearing a penalty or infraction.

മുജ്ജന്മം. s. A former birth.

മുജ്ജന്മവാസന. s. Desire of a former birth.

മുഞ്ജ. s. A sort of grass, from the fibres of which a string is prepared, of which the triple thread worn by the 'Brahman' should be formed, 'Saccharum Munja'

മുഞ്ഞ. s. A kind of tree, the 'Premna spinosa, or integrifolia.' (Lin.)

മുഞ്ഞി. s. The face; a local term.

മുട. s. Dirt, filth. മുട കളയുന്നു, To cleanse, to clean.

മുടക്ക്. s. 1. Prohibition, suspension. 2. lameness contraction of a limb. 3 unevenness, of a palm leaf.

മുടക്ക് ചീട്ട്. s. A written prohibition, suspension, &c.

മുടക്കൻ. s. The outer clasp or catch of a box lock.

മുടക്കം s. 1. A stop, hindrance, impediment. 2. suspension from office. 3. neglect. 4. maim lameness 5. contraction of a limb from paralysis, &c. 6. laying out money in trade, advancing money for any specific object.

മുടക്കോല. s. An uneven palm-leaf.

മുടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To stop, to hinder, to impede, to hinder from progress in motion or action. 2. to prevent. 3. to suspend from office. 4. to repress, to suppress. 5. to obstruct. 6. to arrest. 7. to neglect one's duty. 8. to walk lame, &c. 9. to lay out or advance money.

മുടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To be stopped, to be impeded, hindered, interrupted. 2. to be or become lame or maimed. 3 to be suspended, to be discontinued. 4 to be obstructed. 5. to be arrested. 6. to be advanced.

മുടച്ചിൽ. s. See മടച്ചിൽ.

മുടന്ത്. s. Lameness, maim.

മുടന്തൻ. s. One who is lame, a lame man.

മുടന്തൽ. s. Lameness, maim.

മുടന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. n. To be lame, to walk lame.

മുടമ്പല്ല്. s. An irregular tooth.

മുടമ്പല്ലൻ. s. One who has irregular teeth.

മുടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. See മടയുന്നു.

മുടവൻ. s. A lame person.

മുടി. s. 1. A crown. 2. hair of the head. 3. hair of animals. 4. the head, the peak of a mountain. 5 a bundle of young plants of rice corn or any other grain tied in small bundles and afterwards transplanted. 6. a

knot or skein of rope. മുടികളയുന്നു, To shave. മുടിയിറക്കുന്നു, To clip or shave of the hair. മുടികെട്ടുന്നു, 1. To tie the hair in a tuft, or knot. 2. to crown. മുടിചൂടുന്നു, മുടിവെക്കുന്നു, To wear a crown.

മുടികാലൻ. s. A destroyer, a spendthrift, a prodigal.

മുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To put an end to, to bring to an end, to destroy, to waste.

മുടികൊൽ. s. A goad or pike for driving cattle.

മുടിച്ചിൽ. s. A knot, a tie, tying in a knot. മുടിഞ്ഞുകെട്ടുന്നു, To tie up in a knot or bundle.

മുടിപ്പു. s. Money tied up in bags and sent to the Revenue office. മുടിപ്പുകെട്ടുന്നു, To tie up money and forward it to the revenue office.

മുടിമണി. s. A jewel worn in a crest,

മുടിമന്നൻ. s. A king who has been crowned.

മുടിമാല. s. A chaplet, a garland worn on the head.

മുടിയൻ. s. A destroyer, a waster, a spendthrift, a prodigal.

മുടിയന്തരം. s. Destruction, wastefulness.

മുടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To come to an end, to perish, to be destroyed. 2. v. a. To tie up, to tie in a knot,

മുടിയേററു, s. Coronation of a king.

മുടില്ലു. s. 1, A thicket overgrown with gras, &c. 2. small fry, the youug of fish. 3. a tadpole.

മുടിലാരം. s. A thicket overgrown with grass &c.

മുടിവു. s. Destruction, end. conclusion.

മുടുകു. s. 1. A bracelet. 2. a species of woodbind used to tie up sugar-canes.

മുടുക്കു. s. A corner, a narrow passage.

മുട്ടു. s. 1. The knee. 2. the elbow. 3. a joint or knot of the sugar- cane. 4. want, need. necessity. 5. dashing or koncking the head agianst any thing, a blow. 6. butting of sheep. 7. knocking or tapping at a door, &c. 8 stoppage of a road. 9. perplexity, entanglement. 10. shortness or difficulty of breathing. 11. meeting or joining in battle. 12. a stay, a prop, a supporter. 13. a frame made of wooden piles and beams fixed on the side of a river to prevent the bank from being taken away by the current. 14. ruin. 15. confusion, being put to a nonplus, a being overcome by argument. 16 striking with a mallet. 17 a style. 18. dunning or making urgent demand for debt. 19. a bank thrown across a river. 20, a blockade, an hindrance, an impediment. 21. butting or tupping of lambs and calves in sucking മുട്ടുകെട്ടുന്നു, To blockade, to shut up a place or entrance. to close the avenues of a place. മുട്ടുകുത്തിനടക്കുന്നു, To walk on the knees, as children മുട്ടുകുത്തുന്നു, 1. To kneel. 2. to take great pains. മുട്ടുകൊടുക്കുന്നു, To put a prop, a stay or supporter.

മുട്ട. s. An egg in general.

മുട്ടക്കരു. s. The yoke and white of an egg.

മുട്ടക്കൂൺ. s. A round mushroom.

മുട്ടടപ്പു. s. A sickness infesting cattle, shortness of breathing.

മുട്ടത്തോടു. s. An egg shell.

മുട്ടൻ. s. A ram. 2. a stout robust man. 3. a stupid, obstinate fellow. 4. a log of wood.

മുട്ടപ്പൊരി. s. A kind of biscuit made of rice.

മുട്ടം. s. A block. or log of fire wood.

മുട്ടൽ. s. 1. An impediment or oppression in breathing, suffocation, choking 2. see മുട്ടു.

മുട്ടാക്കു. s. 1. A veil. 2. a covering.

മുട്ടാടു. s. A ram.

മുട്ടാളത്വം. s. 1. Obstinacy, ignorance, stupidity, 2. pertinacity, or conceit arising from ignorance, selfwill.

മുട്ടാളൻ s. A stupid, obstinate, unintellectual, silly person.

മുട്ടാൾ. s. See the above.

മുട്ടാൾപ്പാക്കു. s. Stupidity, obstinacy.

മുട്ടാറു. s. A river which extends only a short distance.

മുട്ടി. s. 1. A blacksmith's hammer. 2. a short block or log of wood. 3. a vessel used for drawing toddy. 4, a round or rough stone.

മുട്ടിക. s. A blacksmith's hammer.

മുട്ടിക്കത്തി. s. A block knife.

മുട്ടിക്കാലൻ. s. One whose knees knock together in walking, a konck-knee'd person.

മുട്ടിക്കാൽ. adj. Knock- knee'd, applied to men, horses, &c.

മുട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To stop, to shut or beset the avenues of a town. 2. to cause to be in want. 3. to block up a road. 4. to

distress, to harass, to harass, to molest, to press. 5 to cause sheep to butt. 6. to knock another's head against any thing. 7. to confute, to defeat by argument. 8. to knock two articles together. 9. to hinder or put a stop to the performance of religious duties. 10. to join or make touch one thing to anther. 11. to stop the breath of another, to suffocate a person. 12. to dun, to make urgent demand of or press for the payment of a debt.

മുട്ടിക്കരണ്ടി. s. A low seat or stool used by the Indians to sit on when taking food.

മുട്ടിത്തിരിച്ചിൽ. s 1. Wandering or roving about not knowing the way. 2. perplexity, not knowing the way or means of access.

മുട്ടിത്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v n. To wander or rove about not knowing the way.

മുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. & n. 1. To knock or dash against any thing. 2. to want, to need. 3 to hinder, to impede. 4. to interrupt the regular performance of any thing or duty 5. to butt as animals without horns. 6 to assault, to attack 7. to be perplexed, confused. 8. to strike with a mallet 9 to knock or tap at a door. 10. to butt as lambs and calves when sucking 11. to dun or make urgent demands for the payment of a debt. 12. to extend or join one thing to another, to build up to another wall or bank 13. to be unable to reply, to be confuted, defeated. 14. to reach, to touch. 15. to have a difficulty in breathing, to breathe shortly. 16 to be suffocated or choked. 17. to be obstructed. 18. to be harassed, to be molested. 19 to be sorrowful, grieved.

മുട്ടുപാട്. s. 1. Arrest, stoppage. 2. wearying teasing, tormenting, harassing. 3. need, necessity, urgency.

മുട്ടുപാത്രം. s A vessel pledged or deposited till the performance of a vow.

മുട്ടുമറിപ്പ്. s. Arrest, detention, urgent demand for the payment of a debt

മുട്ടുവായിപ്പ. s. A loan advanced for a short time under urgent circumstances.

മുട്ടെ. adv. All over, until, as far as.

മുണ്ട്. s. A cloth worn by the natives of India of four or five cubits long. adj. Short low

മുണ്ടകൻ. s. Wet land.

മുണ്ടകം. s. A crop sown in August and ripe in January.

മുണ്ടൻ s. 1. One who is short in stature a short man, a dwarf 2. the stem of a cocoanut tree from which toddy is extracted. 3. millet, 'Panicum millaceum.

മുണ്ടൻകൊട്ടി. s. A 'Chagon or toddy drawer.

മുണ്ടവള്ളി. s. The large-flowered bindweed, or moon-flower, 'Convolvulus grandiflorus. (Lin.)

മുണ്ടാറ്. s. A river which extends only for a short distance

മുണ്ടി. s. 1. A woman of short stature. 2. a bird, the curlew. 3. the mumps.

മുണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1 To be or become great, big. 2. to be or become short.

മുണ്ടിനീര്. s. A swelling in the glands of the neck, the mumps.

മുണ്ടിയൻ. s. A silvan or forest deity.

മുണ്ടുപെട്ടി. s. A clothes box

മുണ്ടുമുറി. s. Utensils, goods and chattels, odds and ends.

മുണ്ഡ s. 1. A woman with shaven head. 2. a widow as having her head shorn. വിധവ.

മുണ്ഡനം s. Shaving, shearing, cutting. മുണ്ഡനംചെയ്യുന്നു, To shave, to shear, to cut.

മുണ്ഡൻ. s. One who is shaven, bald, or who has no hair on his head. തലചിരക്കപ്പെട്ടവൻ.

മുണ്ഡമാല. s. A string of skulls.

മുണ്ഡം. s. 1. The head. ശിരസ്സ്. 2. a skull. adj. Shaved, bald, having no hair on the head. ക്ഷൌരംചെയ്യപ്പെട്ട

മുണ്ഡി. s. 1. A barber ക്ഷൌരക്കാരൻ 2. a plant. അടയ്ക്കാമണിയൻ.

മുണ്ഡിതം, &c. adj. Bald, shorn, shaven. ചിരയ്ക്കപ്പെട്ട.

മുതക്ക്. s. 1. A plant, the panicled bindweed, 'Convolvulus paniculatus. (Lin.) 2. a dead animal

മുതല s. A crocodile, an alligator.

മുതലവകാശം s. Inheritance, right to property

മുതലവകാശി. s. An heir or heiress.

മുതലായ. part. Meaning, etcetera, and so on, and the rest

മുതലാളൻ. s. A proprietor of land, &c.

മുതലാളി s A principal merchant a proprietor, a chief, a president, a capitalist, one to whom the stock in trade belongs.

മുതലിയാർ. s. A title of rank in 'Ceylon,' and in some parts of the 'Peninsula.'

മുതലെടുപ്പ്. s. Revenue, income, interest, advantage, profit.

മുതൽ. s. 1. The beginning. 2. the stock in trade, the principal or capital. 3. money, property. മുതൽക്കമുതൽ, Principal without interest. മുതലാക്കുന്നു, To turn into money or stock. മുതലുണ്ടാക്കുന്നു, To make money, to accumulate property. മുതൽക്കൂട്ടുന്നു, To add to the principal or capital. മുതലിടുന്നു, To form or lay out a capital.

മുതൽ. part. & postpos. From, beginning with, since.

മുതൽകാര്യം. s. Property in money, jewels, &c.

മുതൽക്കൂട്ട് s. Amount of income.

മുതൽക്ക്. adv. From, beginning with, since.

മുതൽചിലവ്. s. Principal and disbursements, or receipts and expenditure.

മുതൽദ്രവ്യം. s. Principal, capital, stock.

മുതൽപട്ടിക. s. An account of property, stock or principal.

മുതൽപലിശ. s. Principal and interest.

മുതല്പാറ്. s. The office of the headman or chief among the 'Chagons'

മുതല്പാറുകാരൻ. s. A headman or chief among the 'Chagons.'

മുതൽപിടി. s. The office of a treasurer.

മുതൻപിടിക്കാരൻ. s. A cashkeeper, a treasurer.

മുതല്പേര്. s. The head peon in a Tannah.

മുതിര. s. Horse-gram.

മുതിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To grow, to grow up, to increase. 2. to be mature, to arrive at the period of full growth or maturity. 3. to attempt, to endeavour.

മുതിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To provoke to do a thing, to excite, to train up.

മുതിൎച്ച. s. 1. Growth, increase. 2. arriving at the period of full growth. 3. attempt, endeavour.

മുതു. adj. Old, ancient. s. The back.

മുതുക്. s. The back.

മുതുകാള. s. An old bullock.

മുതുക്കൻ. s. An old man.

മുതുക്കി. s. An old woman,

മുതുചൊൽ. s. An old saying or word.

മുതുതല. s. The bottom part.

മുതുമുറി. s The bottom part.

മുതുമുത്തച്ഛൻ. s. A great-grandfather.

മുതുമുത്തശ്ശി. s. A great-grandmother.

മുത്. s. Joy, pleasure, delight. സന്തോഷം.

മുത്ത്. s. 1. A pearl. 'Margarita' 2. a kernel. 3 a kiss. 4 affection or kindness, especially towards children.

മുത്തങ്ങ. s. A kind of fragrant grass with bulbous roots, Cyperus rotundus'

മുത്തച്ഛൻ. s. A grandfather either on the father's, mother's, husband's, or wife's side.

മുത്തൻ. s. An old man.

മുത്തപ്പൻ. s. A grandfather.

മുത്തമ്മ. s. A grandmother.

മുത്തമ്പി, or **മുസ്സമ്പി**. s. A species of wood resembling black ebony.

മുത്തശ്ശി. s. A grandmother either on the father's, mother's, husband's, or wife's side.

മുത്താഴം. s. A breakfast, a morning repast.

മുത്താറി. s 'Natchenny,' a grain much eaten by the 'Hindus, Cynosurus Coracanus.'

മുത്തി. s. 1. An old woman. 2. a grandmother.

മുത്തുക്കുട. s. An umbrella set with pearls.

മുത്തുച്ചമ്പാവ് s. A superior kind of rice having the colour of a pearl.

മുത്തുച്ചിപ്പി. s. A pearl oyster shell, mother of pearl.

മുത്തുത്താവടം. s. A pearl necklace.

മുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To kiss.

മുത്തുപടം. s. A piece of cloth interwoven with pearls.

മുത്തുമണി s. A pearl bead.

മുത്തുമാല. s. A pearl necklace.

മുദിതം, &c. adj. Pleased, delighted, rejoiced. സന്തുഷ്ടം.

മുദിരം. s, A cloud. മേഘം.

മുദ്ഗപൎണ്ണി. s. A sort of kidney bean, 'Phaseolus trilobus. ചെറുപിടക്കാൽ.

മുദ്ഗം. s. A sort of kidney bean, 'Phaseolus mungo.' ചെറുപയർ.

മുദ്ഗരം s. 1. A mallet, a mace, a weapon formed like a carpenter's hammer. മുട്ടത്തടി. 2. a staff, armed with iron and larger at the

lower extremity, used for breaking clods of earth. &c. 3. a carpenter's hammer. ചുററിക.

മുദ്ര. s. 1. A seal, a signet. 2. a mark or impression of a seal or signet, a stamp, a print, &c. 3. a peon's belt plate. 5 a sign used in conversation. 5 a brand. 6. a staff of office. മുദ്രയിടുന്നു, To seal. മുദ്രകുത്തുന്നു, 1 To seal, to stamp, to mark. 2. to impress with a distinguishing mark on the body മുദ്ര പൊട്ടിക്കുന്നു, To unseal, to open a seal, മുദ്ര വെക്കുന്നു, 1. To stamp, to mark. 2. to brand.

മുദ്രക്കടലാസ്. s. A sealed or stamped paper.

മുദ്രക്കാരൻ. s. A peon, a servant bearing a badge.

മുദ്രക്കെട്ട്. s. A sealed parcel or bundle.

മുദ്രക്കോൽ. s. A stamp to mark or seal with.

മുദ്രമോതിരം. s. A seal-ring, a signet ring.

മുദ്രയരക്ക്; s. Sealing-wax

മുദ്രയോല. s. A stamp 'ola.'

മുദ്രവാൾ. s. 1. A sword of state, 2. a sword of office.

മുദ്രശിപ്പായി. s. A peon, a servant bearing a badge.

മുദ്രാങ്കിതം. adj. Stamped, sealed. മുദ്രയിടപ്പെട്ട.

മുദ്രാധാരണം. s. A distinguishing mark impressed upon a person with a hot iron മുദ്രാധാരണം ചെയ്യുന്നു, To be impressed with the 'Chank or Chacra' of VISHNU.

മുദ്രാധാരി. s. One who wears the distinguishing mark impressed on his shoulder, &c. with a hot iron.

മുദ്രാരാക്ഷസം. s. The name of a book, generally known as the ചാണക്യസൂത്രം.

മുദ്രിക. s. 1. A sealed or signed paper. 2. an engraved signet, a seal-ring.

മുദ്രിതം. adj. 1. Sealed, marked, stamped, struck. 2 unblown (as a flower.) 3. contracted, closed, sealed up മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട

മുധാ. ind. In vain, uselessly, unprofitably, വ്യർത്ഥം, വൃഥാ.

മുന s. 1. The sharp point, or end of any thing. 2 a promontory, a point of land jutting into the sea. 3. sharpness.

മുനക്കരു s. An engraving tool.

മുനമ്പ്. s. 1. A promontory, a cape, a head land, high land jutting into the sea. 2. the name of a place north of 'Cochin.'

മുനി. s. 1. A 'Muni,' a holy sage or saint, a pious, or learned person; this title is applied to 'Rishis' to the 'Brahmadicas,' and to a great number of persons distinguished for their writings, considered as inspired, such as 'Panini, Vyasa,' &c. 2. an ascetic, a devotee. a hermit. 3. an 'Arhat or Jaina' deified teacher. 4. the saint 'Agastya.' 5. a tree. Coronilla.'

മുനിച്ചിൽ. s. Silence through anger or rage.

മുനിഞ്ഞാന്ന്. adj. The day before yesterday.

മുനിപത്നി. s. The wife of an ascetic.

മുനിയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To manifest anger without speaking.

മുനിവ്. s. Silence through anger or wrath.

മുനിവാടം. s. A hermitage, the abode or retirement of holy sages.

മുനിഷി. s. 1. A 'Moonshee,' or teacher of any language. 2. a writer.

മുനിഷിപ്പ്. s. A 'Moonsiff'

മുനിസ്ഥാനം. s A hermitage, the abode or retirement of holy sages.

മുനീന്ദ്രൻ s. 1. A BUDD'HA. 2. a principal 'Muni'

മുൻ adv. 1 Before 2. first. 3. former. 4. above. മുൻകാലം, The former time, the time past.

മുൻകരം. s. Former tax.

മുൻകാൽ. s. 1. The fore-leg or foot of an animal. 2. the sikn or fore-part of the leg.

മുൻകാഴ്ച s. Preconceit, preconception.

മുൻകുടുമ. s The tuft of hair worn by some Indians on the fore-part of the head.

മുൻകൈ. s. The fore-arm.

മുൻകോപം. s. Hastiness, precipitate anger, passion.

മുൻകോപി. s. A hotheaded, hasty man, a passionate, violent man.

മുൻചൊൽ. s. 1. An old word or saying. 2. the first speech.

മുന്തി. s. The lap, the edge, skirt or selvage of a cloth. മുന്തിക്കുപിടിക്കുന്നു, To take hold of the edge or end of a cloth, to seize by the waist.

മുന്തിയ. adj. previous, former.

മുന്തിയറുക്കുന്നവൻ. s. A pick-pocket; lit. One who cuts off the end of a person's cloth.

മുന്തിരി s. 1 The grape vine. 2. a fraction in arithmetic, $\frac{1}{320}$.

മുന്തിരിക. s. 1. The three hundred and twentieth part of the whole, $\frac{1}{320}$. 2. a grape vine.

മുന്തിരിങ്ങ. s. 1. A grape vine. 2. a grape.

മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം. s. 1. A grape. 2. raisins.

മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി. s. The grape vine.

മുന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. v. n. To be or go before the rest.

മുന്നു°. adv. Before, first.

മുന്നട. s. Walking before, going in front.

മുന്നടക്കുന്നവൻ. s. One who walks before or in front.

മുന്നണി. s. The van of an army.

മുന്നമെ. adv. Formerly, aforetime.

മുന്നം. adv. Formerly, aforetime,

മുന്നരങ്ങു°. s. Commencement of a drama, or the prelude to instrumental or vocal performances; a prologue, an overture.

മുന്നറിവു°. s. Foreknowledge, pre-science, previous knowledge.

മുന്നാഴി. s. Three small measures or three parts of an 'Edangari'.

മുന്നാൾ. s, 1. A chief person, one who speaks or acts for another, the principal, president, 2. three days. 3. the third day.

മുന്നാളിൽ. adv. In former times.

മുന്നി. s. A cape, a promontory, a head land.

മുന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To incite, to guide, to cause (elephants, &c.) to walk or work.

മുന്നിടുന്നു,ട്ടു,വാൻ. v. a & n. To go or put before, or forward.

മുന്നിയമം. s. 1. Predestination, preordination. 2. pre-determination.

മുന്നിരിപ്പു°. s. A former balance remaining, what was in hand.

മുന്നില. s. 1. Precedence. 2 a petty office in a hamlet.

മുന്നിലക്കാരൻ. s. A head man of a hamlet or village. 2. a petty officer over a village.

മുന്നിൽ. adv. Before, in presence of, in front.

മുന്നുംപിന്നും. adv Before, and behind; in front and in rear; afore and after.

മുന്നൂൽ. s. A thread of three folds or twists. മുന്നൂൽകുട്ടുന്നു, To twist three threads together.

മുന്നൂറു°. adj. Three hundred.

മുന്നെ. adv. Before, formerly.

മുന്നേതു°. adj The first, that which is before either in time or place.

മുന്നോക്കം. adv. Forwards.

മുന്നോക്കി. adv. Forwards.

മുന്നോട്ടു°. adv. Forwards.

മുമ്പു°. adv. First, before, formerly, anciently.

മുമ്പട. s. The front or van of an army.

മുമ്പൻ. s. The first man, the foremost, a chief person.

മുമ്പല്ലു°. s, The fore-teeth, the fangs.

മുമ്പാകെ. part. Before, in presence of, in front.

മുമ്പായു°. adj. First, foremost.

മുമ്പായി. adv. Before, first, in front.

മുമ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To go, or put, before, or forward.

മുമ്പിൽ. adv. Before, in front, in presence of.

മുമ്പിനാലെ adv. Formarly, in former times.

മുമ്പിലത്തെ. adj Former, first, previous.

മുമ്പുമറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To turn head foremost heels over head.

മുമ്പുറം. s. The fore-part, the front.

മുമ്പെ. adv. 1. First, before, in presence of, in front. 2. formerly, before, previously മുമ്പെ ഓടുന്നവൻ, A forerunner.

മുമ്പെടൽ. s. A preceding, a being before.

മുമ്പെടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. v. n. To precede, to go before.

മുമ്പൊക്കം. adv. Forwards.

മുമ്പൊട്ടു°. adv. Forwards.

മുൻഭാഗം. s. The fore-part, the front.

മുൻവിചാരം. s. Precogitation, forethought.

മുപ്പതു°. adj. Thirty.

മുപ്പല്ലി. s. An instrument with three points, a trident.

മുപ്പഴം. s. An aggregate of three principal fruits, as plantains, mangocs, and Jack fruit.

മുപ്പറ. s 1. A measure of three 'Parahss' 2. a certain amount of tax on land.

മുപ്പറക്കൊട്ട. s. A basket coataining a measure of three 'parahs'

മുപ്പാരു° s. The three worlds, Heaven, earth, and hell.

മുപ്പിരി. s. Three threads or twists. adj. Thrice twisted, three fold. മുപ്പിരികുട്ടുന്നു, To make a cord of three twists.

മുപ്പുരം. s. 1. The three cities, a district, the modern 'Tipperah', or Tripura' ത്രിപുരം. 2. a grove. 3. a place where slaves bury their dead.

മുമുക്ഷു. s. Any one anxious for liberation, espicially from mundane existence. മൊക്ഷേച്ശു.

മുമ്മടങ്ങു്. adj. Three-fold, thrice, three twists or threads.

മുമ്മാ. s. A fraction, $\frac{3}{20}$

മുമ്മാമുക്കാണി or മുണ്ടാണി. s. A fraction, $\frac{3}{16}$

മുമ്മാല. s. Twilight.

മുമ്മി. s. A fraction.

മുമ്മുന. s. An instrument with three points, a trident.

മുമ്മുല. s. A cow with three teats.

മുമ്മൂന്നു്. adj. Three times three or nine, by threes; three abreast, three-fold.

മുമ്മൂൎത്തി. s. 1, The Trinity. 2. the 'Hindu' Triad or united form of BRAHMA, VISHNU, SIVA.

മുയലി. s. A kind of fit, epilepsy.

മുയൽ. s. A hare, a rabbit.

മുയൽചെവിയൻ. s. A kind of medicinal plant, 'Cacalia sinchifolia'

മുയ്യു്. s. A kind of fish without scales;

മുയ്യ. s. A crucible; a local term.

മുയ്യാലി. s. A brazier; a local term.

മുര. s. A vegetable perfume, 'Mura' ചിറ്റേിന്ത.

മുരച്ചു്. s. A small drum or tabor.

മുരച്ചിൽ. s 1. Difficulty. 2. wearisomeness, tiresomeness, harass. 3 fatigue, laboriousness. 4 grief. മുരച്ചിൽ വരുത്തുന്നു, To weary, to tease, to harass.

മുരജം. s. A small drum or tabor. മിഴാവു

മുരടു്. s. The root of a tree, the bottom part or stump of a tree.

മുരടത്വം. s. Stubbornness, rudeness. incivility. petulance. sauciness, obstinacy, unruliness,

മുരടൻ. s. A stubborn, rude, uncultivated man, a petulant, refractory person.

മുരടുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To shrivel up, to be blighted, to decay.

മുരട്ടുതടി. s. A knotty stick.

മുരട്ടുശീലം. s. Stubbornness, incivility, rudeness, petulance, sauciness, obstinacy.

മുരൻ, s. The name of a 'Daitya' an 'Asur' or demon killed by VISHNU.

മുരയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To weary, to tease. to torment, to harass.

മുരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be weary, to be teased, fatigued. 2. to be tormented, harassed. 3 to be pained.

മുരരിപു s. A name of VISHNU or CRISHNA, as the enemy of the demon 'Mura' whom he destroyed.

മുരൽ. s. A tube, a spout.

മുരവു്. s. A boundary, limit.

മുരവൈരി. s. See മുരാരി.

മുരശാസനൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മുരളി. s. A kind of flute, pipe or flageolet.

മുരളിക്കാരൻ. s. A player on the above instrument.

മുരളിയൂത്തു്. s. Playing on the same.

മുരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. 1. To hum. 2. to growl. to snarl, to grumble. 3. to shrivel, to decay. മുരളുനക്കുന്നു, To hem.

മുരൽ s A tree, commonly 'Piyel, Buchanania latifolia'. (Rox)

മുരൾച. s. 1. A hum, humming. 2. growling, snarl, snarling 3, shrivelling, blight.

മുരാന്തകൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മുരാരി t. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു

മുരിക്കു്. s. A tree bearing beautiful red blossoms. 'Erythrina Indica or fulgens'.

മുരിങ്ങ. s. The name of a tree, the Muringa tree, the legumes, blossoms and leaves of whieh are esculent, and the root of the young tree is used as a substitute for horse radish; in medicine the root is used as a rubefacient externally, as a stimulent internally, and the expressed oil of the seeds is employed to relieve arthritic pains, &c. 'Hyperanthera morunga'. Sans. ശോഭാഞ്ജനം.

മുരിങ്ങു്. s. 1. An oyster 2. the salt water from which salt is made.

മുരിങ്ങക്കുരു. s. The seed of the 'Hyperanthera morunga'.

മുരുത്തു്. s. 1. The back-bone. 2. the bark of some trees.

മുരുത്തോൻനാരു്. s. The fibres of the bark of a tree used for making pack thread for sacking.

മുല. s. A man's or woman's breast. മുലകുടിക്കുന്നു, To suck the breast. മുലകുടിപ്പിക്കുന്നു, To feed a child with the breast. മുലവിടുന്നു, 1. To be weaned. 2. to be satisfied with milk.

മുലകുടി s. Sucking the breast. മുലകുടിമാറുന്നു To be weaned. മുലകുടിമാറുന്നു, To wean a child മുലകൊടുക്കുന്നു, To give a child the breast. മുലമറക്കുന്നു, To be weaned. മുലയുണ്ണുന്നു, To suck the breast. മുലയൂട്ടുന്നു, To cause to suck, to feed.

മുലക്കച്ച. s. A piece of cloth to cover the breast. മുലക്കച്ചകെട്ടുന്നു, To put on such cloth.

മുലക്കണ്ണ് s. The nipple of the breast.

മുലക്കാമ്പ്. s. The nipple of the breast.

മുലപ്പടം. s. A kind of bodice or short jacket worn by women.

മുലപ്പാൽ. s The mother's or the nurse's milk, breast milk.

മുല്പെട adv. First, foremost.

മുല്ല. s 1. A flower plant, the Arabian jasmine, Jasminum Zambac.' 2. another kind Jasminum angustifolium. There are many varieties of this plant.

മുല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ. s, Aloe wood.

മുല്ലബാണൻ. s. A name of the Indian 'Cupid' കാമദേവൻ.

മുല്ലവാണാരി s. A name of SIVA. ശിവൻ.

മുശിട്. s. A bad smell of the body.

മുശിര. s. A bad smell of the body.

മുത്തുമുത്തുക്ക. s. A plant, 'Bryonia scabra.'

മുഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dirty, to soil, to make foul.

മുഷിച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. 1. To molest, to disturb 2. to displease, to trouble to harass, to tease, to torment.

മുഷിച്ചിൽ. s. 1. Displeasure, disfavour, 2. trouble, tiresomeness, wearisomeness, harass, importunity, torment. 3. dirtying, soiling.

മുഷിഞ്ഞ. adj. 1. Displeased, wearied, harassed 2. dirty, soiled foul.

മുഷിതം. adj. Stolen, robbed. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മുഷിപ്പിക്കുന്നു ച്ചു. പ്പാൻ v. a. To disturb. to trouble, to displease, to weary, to tease, to tire, to harass to importunate.

മുഷിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1 To be or grow weary, to be teased, troubled, tormented, harassed. 2. to be foul dirty, goiled.

മുഷ്ക്ക്. s. 1. Obstinacy, stubbornness. 2. force, violence. 3, strength, power, vigour. മുഷ്കുകാട്ടുന്നു, 1. To exercise power, force, violence. 2. to be stubborn, abstinate.

മുഷ്കകം. s. The name of a tree, commonly 'Ghantaparali' വെമ്പാതിരി.

മുഷ്കൻ. s. 1 An obstinate, stubborn person 2. a stout, powerful person. 3. a violent, vehement person.

മുഷ്കം s. 1. The scrotum. വൃഷണം. 2. the testicle.

മുഷ്കരത്വം s. 1 Power, dominion. 2. pertinacity, stubbornness, obstinacy.

മുഷ്കരൻ. s 1. A strong, powerful man. 2. a pertinacious, obstinate, self-willed person.

മുഷ്കരം. s 1. Power, dominion. 2. pertinacity, obstinacy, stubbornness self-will.

മുഷ്ടി. s. 1 A fist, the closed or clenched hand. 2. the hilt or handle of a sword. 3. a handful of grain, &c. given away. 4. a cubit.

മുഷ്ടിബന്ധം s. A grasp, clenching the fist.

മുഷ്ടിമുഷ്ടി. ind. Fist to fist, (fighting,) fisticuffs.

മുഷ്ടിയുദ്ധം. s. Close combat, boxing, wrestling. മുഷ്ടിയുദ്ധംചെയ്യുന്നു. To engage in close combat, to box, to wrestle.

മുഷ്ണം. adj. adj. Stolen. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മുസലം s. A pestle, particularly a wooden one used in cleaning rice. ഉലക്ക.

മുസലി. s. 1. A plant, Curculigo 'orchioides' നിലപ്പന 2. a name of BALARAMA. ബലരാമൻ 3 a house lizard. പല്ലി 4. one armed with a pestle like a club. ഉലക്കഎടുത്തവൻ,

മുസല്യൻ. s. One who deserves death by pounding with a pestle ഉലക്കകൊണ്ട് അടിച്ചുകൊല്ലപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.

മുസ്ത. s A sort of grass, 'Cyperus rotundus'. മുത്തങ്ങ

മുസ്തകം. s A fragrant grass with bulbous roots, 'Cyperus rotundus. മുത്തങ്ങ.

മുഹിരത. s. Foolishness, stupidity.

മുഹിരൻ s. A fool, a blockhead.

മുഹുൎഭാഷ. s. Repetition, tautology. ആവൎത്തിച്ചപറക

മുഹുസ്. adv Repeatedly, reiteratedly, again and again. കൂടെക്കൂടെ.

മുഹൂൎത്തകാലം. s. A propitious, and fixed time.

മുഹൂൎത്ത പദവി. s, The name of a book on astrology.

മുഹൂൎത്തം. s. 1. A division of time, the thirtieth part of the day and night or an hour of forty-eight minutes. 2. a period selected and fixed, for any auspicious ceremony; as for a marriage, &c. 3. a propitious hour. മുഹൂൎത്തം പറയുന്നു, To fix an astrologically propitious time or hour.

മുള. s. 1. A shoot, a sprout, a germ. 2. a bamboo. 3 a money stamp. 4. a disease in the hands and feet something like the chilblains. 5. a peg, stake, or post fixed in the ground. 6. external piles.

മുളക°. s. 1. Pepper, black pepper, 'Piper nigrum'. 2. pepper in general.

മുളകുകഷായം. s. Pepper water or soup with vegetables.

മുളകുകൊടി. s. A pepper vine, 'Piper nigrum.' (Lin.)

മുളകുചാറ°. s. Pepper water or soup without vegetables.

മുളകുതൂക്ക°. s. The act of weighing pepper for Government.

മുളകുപൊടി. s. Powdered pepper.

മുളകുമടിശ്ശീല. s. The pepper or commercial department of the Rajah of Travancore.

മുളകുസ്ഥലം. s. A place where pepper is collected.

മുളകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To put moistened seeds into a basket, to germinate, in order to eat them, as beans, &c. or with a view to sow them, as rice corn.

മുളങ്കമ്പ°. s. The sprout or shoot of a bamboo.

മുളങ്കാമ്പ°. s. The sprout or shoot of a bamboo.

മുളഞ്ഞ. s. The milky gum of the green 'jack' fruit.

മുളനെല്ല°. s. The seed of the bamboo.

മുളദണ്ഡം. s. The bamboo staff of a religious student or mendicant.

മുളപ്പുവിത്ത°. s. Seed that has begun to sprout.

മുളപ്പുമരുത°. s. A timber tree, commonly termed the 'Sal shorea robusta'

മുളപ്പൊടി. s. Seed that has sprouted, fried and powdered

മുളം. s, A cubit a measure from the elbow to the tip of the middle finger, containing two spans.

മുളയൻ. s. 1. A tribe of 'Pulayas' or slaves. 2. the son of a 'Pulaya' or slave.

മുളയരി. s. The seed of the bamboo.

മുളയലക°. s. A bamboo lathe.

മുളയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To moisten paddy, &c. to germinate at the beginning of festivals in heathen temples.

മുളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To go into, to creep in, to enter, to penetrate. 2. to finish (ploughing.)

മുളതൊലി. s. A legume or pod.

മുളിയില. s. A scorched or dry leaf.

മുളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. 1. To grow up, to shoot, to sprout, to germinate, to come forth out of the ground. 2. to shut in, to put in.

മുളപ്പ°. s. Germinating, sprouting, shooting forth.

മുളപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to grow up, sprout, germinate; to put seed into a basket, &c. to germinate.

മുൾ. s. 1. A thorn, a prickle 2. an iron pin, a spur. 3 a fish or snake's bone. 4. the croup. a disease of children. 5. a fork. 6. a sarcasm, keen reproach. 7. a kind of brush or comb made of a thorny leaf and used by washermen to straighten the threads of fine cloths after washing them മുള്ളു പറയുന്നു, To speak sarcastically, harshly, or scurrilously.

മുൾകൊളുത്ത°. s. A flesh hook.

മുൾതടി. s. An instrument, a mace, an iron weapon made like a carpenter's hammer.

മുൾപ്പടപ്പ°. s. A thorn-bush, bramble.

മുൾമുടി. s. A crown of thorns.

മുൾമുരിക്ക°. s. A coral tree with thorns, 'Erythrina fulgens or Indica'.

മുള്ള°. See മുൾ.

മുള്ളഞ്ചീര. s. Thorny greens; 'Amaranthus spinosus. (Lin.)

മുള്ളഞ്ചേന. s. A species of yam, 'Arum campanulatum, Dracontina polyphyllum.'

മുള്ളൻ. s. A porcupine.

മുള്ളൻപന്നി. s. A porcupine.

മുള്ളൻപായൽ. s. A prickly aquatic plant.

മുള്ളമ്പുല്ല°. s. A species of thorny grass, 'Scirpus argenteus, cyperus squamosus'. (Rox.)

മുള്ളാണി s. A sprig nail.

മുള്ളി. s. 1. A small species of egg plant, 'Solanum Indica'. 2. a kind of fish.

മുള്ളിക്കാ. s. The fruit of the 'Solanum Indica'.

മുള്ളിലവം. s. A species of silk cotton tree, 'Bombax heptaphyllum.'

മുള്ളുകത്തി; s. 1. A sharp pointed instrument used to extract thorns. 2. a kind of key.

മുള്ളുവാക്ക°. s. Sarcasm, taunt, keen reproach. harsh or scurrilous language.

മുള്ളുവാള. s. The name of a fish.

മുഴ. s. 1. A lump, a wen, an excrescence. 2. a knot, a protuberance on the body, or a tree, &c. 3. unevenness, roughness. adj. Uneven, rough, knotty.

മുഴക്കം. s. A sound, a roaring as of thunder, &c., a murmuring or rumbling noise. a reverberating sound.

മുഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To sound, to beat a drum, &c. or any sounding instrument.

മുഴക്കോൽ. s. A rod or measure used by carpenters, containing 24 Malabar inches.

മുഴങ്കാൽ. s. The knee. മുഴങ്കാലിടുന്നു, To kneel, to kneel down.

മുഴങ്കൈ. s. The elbow.

മുഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To sound, to roar, to rumble, to reverberate, as the thunder, the sea, &c.

മുഴങ്ങൈ. s. The elbow.

മുഴത്തു°. s. A knot or protuberance on a tree.

മുഴം. s. A cubit, a measure from the elbow to the tip of the little or middle finger containing two spans. മുഴംവെക്കുന്നു, To measure with a cubit.

മുഴയൻ. s. One who has a lump, or protuberance on his body.

മുഴു. adj. Whole, entire, complete.

മുഴുകൽ. s. The act of bathing, immersing, or ducking.

മുഴുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To bathe the entire body, to sink under water, to dive. 2. to be sunk in debt.

മുഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sufficient, enough, to suffice. 2. to grow up, to increase. 3. to be or grow thick, big, stout. 4. to be finished, to end.

മുഴുക്കുപ്പായം. s. A gown, an upper or outer garment.

മുഴുക്കെ. adv. Thickly, in great quantity.

മുഴുഗ്രഹണം. s. A total eclipse.

മുഴുത്ത. adj. Stout, thick, bulky, big.

മുഴുപ്പ°. s. 1. Size, bigness, thickness, greatness in circumference. 2. completion, end.

മുടിപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To finish, to complete. 2. to make bulky, or thick.

മുഴുവനാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To complete, to perfect.

മുഴുവനും. adv. Entirely, wholly; completely, all.

മുഴുവൻ adj. Whole, entire, all, complete.

മുഴുവാരം. adv. In or on the whole body.

മുഴയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To protuberate, to become knotty or uneven, to rise in a wen.

മുറ. s. 1. Duty. 2. usage, established custom or rule. 3. decorum, propriety of conduct, right, justice. 4. order, regularity. 5. manners morals, legality, lawfulness. 6. degrees of relationship, either of consanguinity or affinity. 7. a complaint, grief. 8. rule. 9. turn by which duty or work, is done.

മുറകേട°. s. Irregularity, deviation from rule, an unbecoming action, vice, disorderliness, transgression of rule or duty, impropriety of conduct.

മുറക്കാരൻ. s. 1. A man who has a turn of duty. 2. a male relation.

മുറക്കാരി. s. 1. A woman who has a turn of duty. 2. a female relation.

മുറണ്ട°. s. Stubbornness, obstinacy.

മുറണ്ടൻ. s. An obstinate, stubborn fellow.

മുറമുറയായി. adv. 1. With bitter lamentation 2. in regular order.

മുറം. s. A sieve to sift with or winnow grain.

മുറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To cry out, to weep, to complain, to murmur. 2. to establish rules, &c.

മുറവിളി. s. 1. A crying out. 2. weeping aloud, lamenting, crying. മുറവിളിക്കുട്ടുന്നു, To cry out, to lament.

മുറവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To cry out. 2. to weep aloud, to lament.

മുറൾ. s. A kind of perfume.

മുറി s. 1. A wound. 2. a part, portion, a piece, a slice. 3. a receipt. 4. a piece of cloth. 5 a room, an apartment. 6. a division of a village, a hamlet. 7, a lot. 8. a written relinquishment of a property. 9. a written bond or agreement. adj Sharp, keen, sarcastic, piercing, provoking. മുറിപൊറിക്കുന്നു, മുറിക്കുട്ടുന്നു, 1. To unite as the lips of a wound. 2. to be wounded, to receive a wound. മുറിയേല്ക്കുന്നു, To be wounded. മുറിയിടുന്നു, 1. To cast lots. 2. to cut in pieces, to cut off.

മുറിക്കുട്ടി. s. A plant, 'Hedyotis auricularia.'

മുറിക്കാരൻ. s. A villager, an inhabitant of hamlet.

മുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To break. 2. to cut, to wound, 3. to cut down. 4. to cut open, to open as a bank. 5. to affront one, to displease 6. to seperate, to disunite. 7. to partition. 8. to discontinue a regimen.

മുറിച്ചിൽ. s. 1. A breach, a separation, disunion. 2. a rude or uncivil answer, affront, provokativeness, provocation.

മുറിച്ചുകുത്തി. s. Wreathing. 2. any thing twisted, or wreathed.

മുറിച്ചുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To wreath, to plat.

മുറിത്തടി. s. A log or block of wood.

മുറിത്തോണി s. A boat's half.

മുറിപാട°. s. 1. The part cut. 2. a wound. 3. the scar of a wound.

മുറിപ്പട്ടിണി. s. Scarcity of food, just sufficient to keep off hunger.

മുറിപ്പരുത്തി. s. A medicinal plant, a species of 'Gossypium,' the leaves of which are applied to wounds.

മുറിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To eause to cut down.

മുറിമൂക്കൻ. s. A person without nose.

മുറിമൊഞ്ചു°. s. Precipitate anger, passion, hastiness.

മുറിമൊഞ്ചൻ. s. A hasty or passionate person, one who is soon angry.

മുറിയൻ. s. An unpolite, uncivil man, a rude person, a provoker.

മുറിയൻശക്കര s. Liquid sugar, molasses.

മുറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. 1. To break or separate of itself, to part, to be broken, to break asunder. 2. to be cut, to be wounded. 3 to curdle or be spoiled as milk. to be scorched in boiling or frying. 4. to separate, to be disunited, to disagree.

മുറിവു°. s. 1. A wound. 2. a rupture, a breach

മുറിവാ. s. The mouth or opening of a wound

മുറിവാക്ക°. s. An unpolite expression, a rude word, an insult, affront, provocation.

മുറുകൽ s. 1. Making haste, a being quick. 2. a being or becoming tight. 3. a becoming stiff constipated, &c.

മുറുകുന്നു, കി, വാൻ. v. n, 1. To be in haste, to be quick, swift, to be importune, to press 2. to be or become tight. 3. to become stiff, by boiling, or frying. 4. to scorch in boiling or frying. 5. to become constipated or costive. 6. to be beaten quick as music. 7. to become intoxicated.

മുറുകെ, adv. 1. Swiftly, quickly. 2. tightly, strictly, rigorously, severely. മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു, To hold fast or tightly. മുറുകെക്കെട്ടുന്നു, To tie tight മുറുകെ നടക്കുന്നു, To walk quick. മുറുകെ കൊട്ടുന്നു, To beat music quickly.

മുറുക്ക°. s. 1. A twining, twisting, wreathing. 2. pressure. 3 a kind of twisted cake or biscuit. 4. drinking. 5. eating betel, &c. 6. boiling, frying.

മുറുക്കം. s. 1. Tightness, closeness, straitness. 2. strictness, severity, rigour. 3. pressure.

മുറുക്കാണി s. A pin for winding the strings of a lute, &c.

മുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a 1. To hasten, to press. 2. to tie, to tighten. 3. to twist, to wrest; to wreath 4. to press, to use vigour, severity. 5. to boil or fry oil, ghee, &c. 6, to clench the hand fast. 7. to hold fast 8. to get intoxicated. 9. to close fast up.

മുറുക്കുപെട്ടി s. A betel box.

മുറുക്കുസഞ്ചി. s. A bag wherein betel, &c. is kept.

മുറുമുറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To murmur, to grumble, to growl.

മുറുമുറുപ്പ°. s. Murmuring, growling.

മുററ. adj. 1. Thick, close, narrow, crowded, impenetrable, impervious. 2. coarse, gross, large, bulky.

മുററം. s. A court before a house, a front or court yard.

മുററാത. adj. 1. Immature, not full grown. 2. insufficient.

മുററിമുറം. s. A small seive.

മുററുന്നു, ററി, വാൻ. v. n. 1. To grow up, to be grown over-ripe. 2 to increase. 3. to end, 4 to suffice. to be sufficient, to be enough. മുററിനില്ക്കുന്നു, To stand close together, to be crowded.

മുററും. adv. 1. Entirely, utterly, altogether. 2. only, merely.

മൂകൻ. s. A dump person. ഊമൻ.

മൂക്ക°. s. 1. The nose. 2 the stem end of a cocoa-nut. 3, the nose of a furnace through which the wind passes into the fire. മൂക്കുചീററുന്നു, 1. To blow the nose. 2. to snort.

മൂക്കടെപ്പ°. s. Stoppage in the nose from cold, &c.

മൂക്കണാങ്കയർ. s. A rope or string which is put through a bullock's nose, and used as a bridle.

മൂക്കൻ. s A person with an amputated nose.

മൂക്കറയൻ. s. A person without nose.

മൂക്കററം. adv. Up to the nose.

മൂക്കിള s. The mucus of the nose.

മൂക്കുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To perforate the nose. 2. to fall on the nose.

മൂക്കുത്തി. s. A nose-ring worn by some women.

മൂക്കുനീർ. s. The mucus running from the nose.

മൂക്കുന്നു. ത്തു, വാൻ, v. n. 1. To grow, to increase, to grow up. 2. to grow old. 3. to mature, to come to maturity. 4. to ferment. 5. to boil or bubble as oil, &c. on the fire. 6. to be proud, haughty, arrogant. 7. to be or become hot.

മൂക്കുപാലം. s. The bridge of the nose.

മൂക്കുവാൽച്ച. s. Catarrh.

മൂക്കുവിട്ട. s. The mucus of the nose.

മൂക്കൊഴുക്ക്. s. Catarrh.

മൂങ്ങാ. s. An owl.

മൂട്. s. 1. The bottom of any thing. 2. the root. 3. a plant, a set. 4. the posteriors, the seat.

മൂട. s. 1. A heap of corn. 2. a bundle of corn, rice, &c, tied up in straw or mats for exportation. 3. the fœtus born with a covering. മൂടകെട്ടുന്നു, To tie up in bundles. മൂടയിടുന്നു, To heap or store up corn.

മൂടൽ. 1. A covering, concealing, shutting, closing. 2. an obscure or dark sky. 3. obscurity, dulness, dimness. 4. stupidity.

മൂടൽമഞ്ഞ്. s. Hoar frost, a thick fog, a mist.

മൂടാക്ക്. s. A veil a covering.

മൂടി. s. The cover of a chest, of a pot, basket, &c. മൂടിക്കെട്ടുന്നു, 1. To tie a cover on any vessel. 2. to cover up.

മൂടിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ, v. c. cause to cover, &c.

മൂടുന്നു, ടി, വാൻ. v. a. 1. To cover, to veil, 2. to conceal, to hide. 3. to cover up, to inter മൂടിക്കളയുന്നു. 1. To cover up, to conceal, to hide. 2. to overflow. മൂടിവെക്കുന്നു. To cover any thing, to conceal any thing, to shut up. മൂടിയിരിക്കുന്നു, മൂടിക്കിടക്കുന്നു, To be covered.

മൂടുപടം. s. A covering, a veil.

മൂടുപടലം. s. A cataract, a film spreading over the eyes.

മൂടുപല്ലക്ക്. s. A covered palankeen, car or litter used by queens and princesses, and borne on men's shoulders

മൂടുപുടവ s. A covering, a wrapper, either of a person or thing, as a cloak, a veil, a sheet, &c.

മൂടുശീല. s. A wrapper, a cloth to cover any thing.

മൂട്ട്. A seam, a joining.

മൂട്ട. s. A bug.

മൂട്ടൽ. s. Sewing together, stitching, seaming.

മൂട്ടുതുണി. s. Cloth stitched or seamed together.

മൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To sew or stitch together. to seam, to patch. 2. to join together. 3. to kindle.

മൂട്ടുപാ. s. Mats to be sewed together.

മൂട്ടുമുറി. s. The bottom part of a tree.

മൂട്ടുശീല. s. Cloth seamed together.

മൂഢ. s. A foolish, ignorant woman.

മൂഢത. s. 1. Foolishness. 2. ignorance. 3. stupidity.

മൂഢത്വം. s. 1. Foolishness. 2. ignorance.

മൂഢൻ. s. 1. A fool, an idiot. 2. a stupid, apathetic person, a dolt.

മൂഢബുദ്ധി. s. Folly, foolishness, stupidity.

മൂഢസൂത്രം. s. A lesson keeper, a leaf turned down or any thing put into a book to mark the place of reference.

മൂണ. s. The gums.

മൂണ്ടാണി. s. A fraction, $\frac{3}{16}$.

മൂതം, &c. adj. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

മൂത്ത. adj. 1. Old, elder. 2. mature, full grown.

മൂത്തത്. s. A titular name of a low tribe of 'Brahmans'. adj. 1. Old, elder. 2. mature, full grown.

മൂത്തമ്മ. s. A mother's elder sister.

മൂത്തയെരുത്. s. An old bullock.

മൂത്തവൻ. s. 1. The elder in age, the senior. 2. the elder brother.

മൂത്തവൾ. s. 1. The elder woman. 2. an elder sister.

മൂത്തവേളി. s. A superseded wife, one whose husband has married others.

മൂത്താച്ചി. s. An old woman, a matron, a lady.

മൂത്താൻ. s. 1. An old 'Nair', an elder, a senior. 2. a certain tribe.

മൂത്താർ. s. An old 'Nair'.

മൂത്രകൃച്ഛ്രം. s. 1. Stranguary. 2. urinary affection in general, as gravel, &c.

മൂത്രകൃച്ഛ്രി. s. One afflicted with urinary affection.

മൂത്രകൂട്. s. An urinary complaint, especially inflammatory affection of the urethra including gonorrhœa.

മൂത്രദോഷം. s. Gonorrhœa, considered as an urinary complaint.

മൂത്രദ്വാരം. s. The urethra.

മൂത്രമടപ്പ്. s. Stoppage of urine, gravel.

മൂത്രം. s. Urine.

മൂത്രവാഴ്ച s. Diabetes, an immoderate flow of urine.

മൂത്രാശയം. s. 1. The bladder. 2. the lower belly, the pubic region.

മൂത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To make water, to void urine.

മൂത്രിതം. adj. Voided as urine.

മൂത്രൊഴിവ്. s. Diabetes, an immoderate flow of urine.

മൂധെവി. s. The goddess of poverty or misfortune.

മൂന്ന്. adj. Three, 3.

മൂന്നാമത്. adj The third, thirdly.

മൂന്നാമൻ s 1. A bail. 2. a middle man, one neither friend nor foe. 3. a mediator. 4. an arbitrator, an umpire.

മൂന്നാമവൻ. s. 1. A third person. 2. a mediator. 3. an arbitrator.

മൂന്നാമസ്ഥാനം. s. Suretiship മൂന്നാംസ്ഥാനംവെക്കുന്നു, To place in the charge of a third person.

മൂന്നാം. adj. The third.

മൂന്നൊന്ന്. adj. One third.

മൂപ്പ്. s. 1. Old age, oldness. 2. maturity, full growth, ripeness. 3. chief dignity, surveyorship. 4. right of inheritance. മൂപ്പവെക്കുന്നു, 1 To put one in possession of lawful inheritance 2. to appoint one to an office of dignity. മൂപ്പേല്ക്കുന്നു, 1. To take possession of a lawful inheritance. 2. to assume an office of dignity.

മൂപ്പത്തി. s. 1. A woman of distinction, a lady. 2. an old woman.

മൂപ്പൻ. s. 1 The elder, a senior. 2. an old man. 3. a head man of a class. 4. a chief man among the 'Mahomedans'.

മൂപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To enlarge, to increase. 2. to bring up, to cherish. 3. to ripen, to make ripe. 4 to boil ghee, &c.

മൂപ്പിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To pluck or take all the ripe fruit, a term used in reference to a person who has sold a garden, &c. to another, but who takes all the ripe fruit before delivering over the garden to the purchaser.

മൂപ്പിന്ന്. s. An old man, (honorific.)

മൂരൽ s. 1. Cutting. 2. reaping, mowing.

മൂരാത്ത. adj. Blunt.

മൂരി. s. 1. An ox, a bullock. 2. a billow, or large wave 3. stretching. 4. laziness, apathy, numbness, through idleness. 5. stiffness, hardness. മൂരികളയുന്നു. To put away laziness, dull sloth, apathy മൂരിയിടുന്നു. മൂരിനിവരുന്നു, To stretch one's self.

മൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To become stiff, or hard. 2. to be spoiled as rice after being boiled. 3. to be unruly, disobedient, self-willed.

മൂരിപ്പ്. s. Stiffness, hardness of boiled rice. 2. unruliness, disobedience, self-will.

മൂരുന്ന adj. Sharp, keen, cutting.

മൂരുന്നവൻ. s. A reaper.

മൂരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a 1. To mow, to reap. 2. to cut മുറി കളയുന്നു, To cut off. മുറിടുന്നു, To cut in pieces.

മൂർക്ക്വത s. 1. Foolishness ignorance, stupidity, idiocy. 2. obstinacy. 3. cruelty, wildness, viciousness.

മൂർക്ക്വൻ s. 1. A foolish, ignorant, stupid person, an idiot. 2. an obstinate person. 3. a cruel, vicious person.

മൂർക്ക്വമ്പാമ്പ്. s. A kind of venomous serpent.

മൂർക്ക്വഭാവം. s A fierce obstinate look.

മൂർച്ച. s. 1. An edge or point. 2 sharpness, keenness. 3. quickness, activity, diligence. adj. Sharp, keen, cutting, piercing. മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു, മൂർച്ചയാക്കുന്നു, To sharpen, to whet.

മൂർച്ഛ. s. Fainting, loss of conscience or sense, insensibility, ബോധക്കേട്.

മൂർച്ഛകൻ. s, One who has fainted, lost sense or consciousness. സുബോധമില്ലാത്തവൻ.

മൂർച്ഛനം. s. Fainting, syncope, swooning. ബോധക്കേട്.

മൂൎച്ഛാലൻ. s. One who is insensible, or has fainted. ബോധംകെട്ടവൻ.

മൂൎച്ഛിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. To swoon away, to faint. ബോധംകെടുന്നു.

മൂൎച്ഛിതം, &c. adj. 1. Fainted, insensible, fainting. ബോധക്കേടുള്ള 2. stupid, ignorant. മൂഢതയുള്ള. 3. tall, lofty. ഉന്നതമായുള്ള.

മൂൎത്ത, &c. adj. Sharp, keen, cutting, piercing.

മൂൎത്തം, &c adj. 1. Fainting, fainted, losing sense or consciousness ബോധക്കേടുള്ള 2. solid, material, endowed with form or shape. ആകൃതിയുള്ള.

മൂൎത്താലൻ s, One who is insensible or has fainted. മോഹിച്ചവൻ.

മൂൎത്തി. s. 1. Matter, substance, solidity. 2. the body. 3. figure, form, body in general, or any definite shape, or image. 4. roughness, coarseness. 5. a demon, an evil spirit

മൂൎത്തിതുള്ളൽ. s. Dancing, jumping or leaping from being possessed by an evil spirit.

മൂൎത്തിമത്തു°. adj 1. Material, substantial, having shape, substance, or body; hard, solid ആകൃതിയുള്ള. 2. cruel. കടുപ്പമുള്ള

മൂൎത്തിമാൻ. s. One who possesses bodily shape, or substance. ആകൃതിയുള്ളവൻ.

മൂൎത്തിയാട്ടം. s. Dancing, jumping or leaping from being possessed by an evil spirit.

മൂൎത്തീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To assume a bodily shape, form or substance. ആകൃതിപ്പെടുന്നു.

മൂൎദ്ധവേഷ്ടനം. s. A turban, a fillet, a diadem, &c. തലപ്പാവു°.

മൂൎദ്ധാഭിഷിക്തൻ. s 1. A man of the second or military class, the 'Cshetriya' or soldier. 2 a king, a prince. 3. a chief minister, a counsellor of state. 'Hindu' kings were consecrated by having poured on their heads, while seated on a throne prepared for the purpose, water from some sacred stream mixed with honey, clarified butter, and spirituous liquor, as well as two sorts of grass and the sprout of corn. The term applies to the 'Cshetriya' as indentified with the King th duties of royalty belonging especially to the military class.

മൂൎദ്ധാവു°. s. The head, the pate തല

മൂൎപ്പു°. s. Sharpness, keenness.

മൂൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sharpen, to whet.

മൂൎപ്പിച്ച. adj. Sharp, keen.

മൂൎവ്വ s. The Marool plant or 'Sanseviera' of Ceylon or Bowstring Hemp, 'Sansevicra Zeylanica.' This is a sort of creeper, from the fibres of which bow-strigs are made; they should also form the girdle worn by the 'Cshetriya' class. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മൂല. s. 1. A point of the compass, a quarter, or direction. 2. a corner, a nook. 3 a retreat.

മൂലകം. s. The radish, or 'Raphanus sativus.' കനകവാഴ.

മൂലകൎമ്മം. s. Magic, performing any thing by means of magical instruments. വശീകരണം.

മൂലക്കല്ലു°. s. A corner stone.

മൂലക്കുരു. s. The piles.

മൂലഗ്രഹണി. s. Dysentery.

മൂലദ്രവ്യം. s. 1. Capital, principal, stock. 2. treasure accumulated by ancestors.

മൂലധനം. s. 1. Principal, stock, capital. 2. treasure accumulated by ancestors.

മൂലനഗരം. s. A metropolis or principal city, the residence of a king. പ്രധാനനഗരം.

മൂലനാശം. s. Total or entire destruction. വംശനാശം.

മൂലബലം. s. The main body, or head quarters of an army from which detachments are sent. പ്രധാനസൈന്യം.

മൂലബിംബം. s. The idol in the inmost part of a temple; whence it is never or seldom taken.

മൂലഭാഷ. s. An original language.

മൂലമന്ത്രം. s. The principal mystic formula of each sect, as distinguished from the 'Gayatri' proper to all Hindus'. പ്രധാനമന്ത്രം.

മൂലം s. 1. A root, the root of a tree. വിട്ടവേർ 2. origin, ground, commencement. 3. capital, principal. മുതൽദ്രവ്യം. 4. the original text of any work as opposed to 'tica' or commentary. 5. the nineteenth lunar asterism, containing seven stars മൂലനക്ഷത്രം. 6. means. കാരണം 7. cause. ഹേതു. 8. magic. ഇന്ദ്രജാലം. 9. nearness, Proximity. സമീപത 10. the hœmorrhoids. 'Postpos. By means of through.

മൂലരോഗം. s. The disease called the piles, hœmorrhoids

മൂലരോഗി. One afflicted with hœmorrhoids or piles,

മൂലസ്ഥാനം s. 1. A king's residence. 2. a principal residence. 3. the principal seat or interior place of an image. 4. ether, heaven, space or atmosphere

മൂലാഗ്നി s The warmth of the stomach. മൂലാഗ്നികത്തുന്നു, To be very hungry, to have a strong appetite.

മൂലാതണ്ടു്. s. The spine, or back-bone.

മൂലാധാരം. s. The first region of the human body, the posteriors, including the hips.

മൂലാശനം s. Eating or living on roots.

മൂലാശി. s. One who eats or lives on roots. വേരുകളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മൂലിക. s. 1. The root of a tree, chiefly roots of trees and shrubs for medicine. 2. an intoxicating drug.

മൂലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To divide, to subtract.

മൂലോപദംശം. s. Vegetable root 'Curry'.

മൂലോപദേശം. s. Original, chief or principal doctrine.

മൂല്യം. s. 1, Price. 2. wages. hire. adj. 1. To be eradicated, to be pulled or plucked up by the root 2. to be bought, purchased. 3. to be bought for a fair and just price.

മൂവഞ്ചു്. odj. Three times five or fifteen.

മൂവന്തി. s. 1. Sunset. 2. three periods of the day, morning, noon, and evening.

മൂവർ. s. Three persons, also the 'Trimurti,' or in general a triad of persons.

മൂവാറു്. adj. Three times six or eighteen.

മൂവില. s. A plant.

മൂവെട്ടു്. adj. Three times eight or twenty-four.

മൂവെഴു്. adj. Three times seven or twenty-one.

മൂവൊമ്പതു്. adj Three times nine or twenty-seven.

മൂവൊന്നു്. adj. Three times one or three.

മൂശ. s. 1. A crucible. 2. a mould.

മൂശാലി or **മൂശാരി.** s. A brazier, a caster of metals.

മൂശേട്ട. s. Uucleanness.

മൂഷ. s. 1. A crucible, an earthen mould, for casting melted metals. മൂശ. 2. a rat, a mouse. എലി.

മൂഷികൻ. s. A rat, or mouse. എലി.

മൂഷികപൎണ്ണി. s. A plant, the rat-eared plant, 'Salvinia cucullata' എലിച്ചെവി.

മൂഷികപാഷാണം. s. Rat's bane, a kind of arsenic. എലിപ്പാഷാണം.

മൂഷികരാജ്യം. s. A country, the part of the 'Malabar' coast between 'Quilon' and 'Cape Comorin.'

മൂഷികവാഹനൻ. s. A name of GENESA.

മൂഷിതം. &c. adj Stolen. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മൂസ്സതു്. s 1. A 'Brahman' doctor or physician. 2. a tribe of 'Brahmans.' 3. an elder brother among the 'Brahmans.'

മൂളക്കം. s. 1. Humming, buzzing 2. the whizzing noise of a ball discharged from a gun, &c. See മൂളൽ.

മൂളൽ s. 1. Hum, buzzing. 2. the whizzing noise of a ball discharged from a gun, &c. 3. groaning, moaning, making a noise from pain. 4. the humming of a tune, the song of palankeen bearers.

മൂളി. s. 1. One who has lost an ear. 2. a bottle or vessel with a broken neck.

മൂളിച്ച. s. See മൂളൽ.

മൂളുന്നു, ളി, വാൻ. v. a. 1. To groan, to moan, to make any noise from pain 2. to hum, to buzz, to whiz. 3 to hum a tune or song as palankeen bearers.

മൂഴക്കു്. s. Three sixteenths of a measure.

മൃഗചൎമ്മം. s. The hide of an antelope. മാൻതോലു്.

മൃഗണ. s. Search, enquiry, research, pursuit. അന്വേഷണം.

മൃഗതൃഷ. s A mirage, vapour floating over sands, or deserts, and appearing at a distance like water.

മൃഗതൃഷ്ണ. s. A mirage, sultry vapour, see the last.

മൃഗതൃഷ്ണിക. s. Sultry vapour.

മൃഗദംശകൻ. s. A dog. നായു്.

മൃഗധൂൎത്തകൻ. s. A jackal, as lurking for his prey.

മൃഗനാഭി. s Musk which is formed in the bag attached to the belly of the musk deer near its navel. കസ്തൂരി.

മൃഗനാഭിജം. s. See the above.

മൃഗപതി. s. A lion, as lord of animals. സിംഹം.

മൃഗപാളിക. s. The musk deer.

മൃഗപൂഗം. s. A multitude or flock of animals.

മൃഗപ്രായം. adj Brutish beastly, brutal.

മൃഗബന്ധിനി. s. A net for confining deer or other animals. നായാട്ടുവല.

മൃഗമദം. s. Musk. കസ്തൂരി.

മൃഗം. s. 1. A deer, antelope. മാൻ. 2. an animal or beast in general. 3. research, enquiry, investigation. 4. the fifth lunar constellation. മകയിരം See മൃഗശിരസ്സു്.

മൃഗയാ. s. The chase, hunting. നായാട്ട°.

മൃഗയാകുശലൻ. s. A hunter, a hunting dog. നായാട്ടുനായ°.

മൃഗയു. s. 1. A hunter, a deer killer. നായാടി. 2. a jackal. കുറുക്കൻ. 3. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°.

മൃഗരാജൻ. s. A lion. സിംഹം.

മൃഗരോമജം. s. Woollen cloth, &c. കംബളി.

മൃഗവധം. s. Chase, hunting. നായാട്ട°.

മൃഗവധാജീവൻ. s. A hunter, a deer killer. നായാടി.

മൃഗവാഹനൻ. s. Air, wind. വായു.

മൃഗവ്യം. s. 1. Chase, hunting നായാട്ട°. 2. the butt or mrak in archery. ലക്ഷ്യം.

മൃഗശാബം. s. A young animal.

മൃഗശിരസ°. s. The fifth lunar mansion of the 'Hindus' containing three stars, one of which is 'orionis,' and figured by an antelope's head, whence it has its name.

മൃഗശീർഷം. s. The constellation 'Mrigasiras;' see the last.

മൃഗശീലൻ. s. A brute, a brutish, senseless man, a savage. മൃഗസ്വഭാവമുള്ളവൻ.

മൃഗശീലം. s. A brutish disposition.

മൃഗസ്വഭാവം. s. Brutishness, brutality. the nature of a beast, savageness, ferocity.

മൃഗാങ്കൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

മൃഗാജീവൻ. s. A hunter. നായാട്ടുകാരൻ.

മൃഗാജീവം. s. A hyaena.

മൃഗാദനൻ. s. 1. A hyaena. 2. a leopard.

മൃഗാദനി. s. A the hyæna.

മൃഗാധിപൻ. s. A lion, as lord of animals. സിംഹം

മൃഗാക്ഷി. s. A woman with eyes like those of an antelope.

മൃഗി. s. A female deer or antelope പേടമാൻ.

മൃഗിതം. adj. Sought, pursued. അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട

മൃഗേന്ദ്രൻ. s. A lion, the lord of animals. സിംഹം

മൃഗ്യം. adj. Searchable to be sought or inquired for. അന്വേഷിക്കപ്പെടെണ്ടുന്ന.

മൃജ. s. 1. Cleansing the body, by washing, anointing, &c. ദേഹശുദ്ധി 2, purification,

മൃഡൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

മൃഡാനി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

മൃണാളതന്തു. s. The film or fibres attached to the stem of a lotus. താമരവളയം.

മൃണാളം. s. The film or fibres attached to the stalk of a lotus. താമരവളയം.

മൃണാളശാകം. s. A kind of potherb. മണലിച്ചീര.

മൃണാളസൂത്രം. s. The fibres of the stem of a lotus.

മൃണാളി. s. A small fibre in the stalk of the waterlily.

മൃതൻ. s. One who is dead, deceased. മരിച്ചവൻ.

മൃതം. s. Solicited alms. ഇരവ°. adj. Dead, expired, defunct, deceased, extinct. മരിച്ച.

മൃതസഞ്ജീവനി. s. A drug said to have the power of restoring life. ജീവനൌഷധം

മൃതസ്നാതം. &c. adj. Bathed after mourning. പുലകുളിക്കപ്പെട്ട.

മൃതസ്നാനം. s. Bathing after mourning, funeral albution. പുലകുളി.

മൃതാലകം. s. A fragrant sort of earth. സുഗന്ധമണ്ണ°.

മൃതി. s. Death, dying, demise. മരണം

മൃത്ത°. s. 1. Earth, mud. മണ്ണ°. 2. a shrub bearing a kind of lentils or pulse. തുവര.

മൃത്തിക. s. 1. Earth, clay, soil. മണ്ണ°, 2. a fragrant earth. സുഗന്ധമണ്ണ°.

മൃത്പിണ്ഡം. s. A lump or clod of earth. മണ്ണുരുള.

മൃത്യു. s. 1. Death, dying, demise. മരണം. 2. 'Yama' the judge of the dead. കാലൻ.

മൃത്യുഞ്ജയൻ, s. A name of SIVA. ശിവൻ,

മൃത്യുഞ്ജയം. s. A burnt offering to SIVA.

മൃത്യുപുഷ്പം. s. A sugar-cane, as dying after flowering. കരിമ്പു

മൃത്യുഫല. s. A plantain tree വാഴ.

മൃത്യുലോകം. s. The southern part of the earth. തെക്കെദിക്ക°.

മൃത്യുസുതി. s. A crab which the 'Hindus' believe to die after producing its young. ഞണ്ട°.

മൃത്സ. s. A good or rich soil. നല്ലമണ്ണ°

മൃത്സ്നാ. s. 1. A good soil. നല്ലമണ്ണ° 2. a shrub bearing a kind of lentil or pulse തുവര 3. fragrant kind of earth. സുഗന്ധമണ്ണ°.

മൃദംഗം. s. A kind of small drum, a tabour.

മൃദിമാ. adj. Very soft, mild, gentle.

മൃദിഷ്ഠം. adj. Very soft, mild, gentle.

മൃദു. adj. 1. Soft. gentle, mild. 3. blunt, not sharp. s. The name of the letters, ഗ, ജ, ഡ, ദ, ബ, as soft sounds.

മൃദുതരം. adj. Softer or very soft.

മൃദുത്വക്. s. The 'Bhojapatra tree, the bark of which peels off like that of the birch and is used in making 'Hooka' snakes, &c.

മൃദുത്വം s. Softness, gentleness, mildness tenderness

മൃദുഭാഷണം. s. Soft or mild language.

മൃദുലത s. Softness, gentleness, mildness. മൃദുത്വം.

മൃദുലം. &c. adj. Soft, gentle, mild.

മൃദുലോമകം. s. A hare. മുയൽ.

മൃദുവാതം. s. A gentle breeze, zephyr. മന്ദവായു.

മൃദുശീലൻ s. A person of a mild, gentle, meek disposition.

മൃദുളം. &c. adj. Soft, gentle, mild.

മൃദ്ഭേദം. s. A brick, a stone. ഇട്ടിക.

മൃദ്വീക. s. A grape. മുന്തിരിങ്ങ.

മൃധം s. Battle combat, war. യുദ്ധം.

മൃന്മയം adj. Made of earth, earthen, മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള s. A clay soil. മണ്ണ്.

മൃഷാ. adv. 1. Falsely അസത്യം. 2. uselessly, in vain. വൃഥാ.

മൃഷാൎത്ഥകം. s. An impossibility, an absurdity. (in speech or composition)

മൃഷാവാദം. s. Irony, ironical praise.

മൃഷവാദി s. One who speaks falsely, a liar. 2. a false accuser, one who brings forward an unjust or unfounded accusation. കരളക്കാരൻ.

മൃഷ്ടഭോജനം. s. A splendid or sumptuous banquet or entertainment, മൃഷ്ടഭോജനംകഴിക്കുന്നു, To give a sumptuous entertainment.

മൃഷ്ടം. adj. 1. Cleaned, cleansed, 2. splendid, sumptuous.

മൃഷ്ടാന്നം. s. A splendid entertainment. വിശെഷഭക്ഷണം.

മൃഷ്ടാശനം. s. A sumptuous entertainment.

മൃഷ്ടാഷ്ടി. s A sumptuous entertainment.

മെച്ചം. s. 1. Pre eminent, excellent. 2. remaining over and above.

മെതി. s. 1. Treading, trampling. 2. thrashing treading out corn 3 a step-board near a tank or well. 4. the treadle of a weavers' loom.

മെതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1 To tread to trample. 2. to tread out corn, to thrash. 3. to jump.

മെതിപാവൽ. s. A creeping plant or gourd. 'Momordica muricata'.

മെതിയടി s. Wooden shoes, sandals.

മെത്ത. s. 1. A bed or mattras to sleep on. 2. a quilt. 3. a terrace.

മെത്തപ്പാ. s. A fine soft mat.

മെത്തശ്ശീല. s. Sheets or clothes for a bed.

മെത്താരണ. s. A raised place to sleep on.

മെത്രാൻ. s. A 'Metran' or bishop.

മെത്രാപൊലീത്ത. s. A 'Metrapolitan.'

മെയ്. s. 1. The body. 2. truth.

മെയ്കാവൽ. s Body guard.

മെയ്കാവല്ക്കാരൻ. s. A body guard.

മെയ്ത്തല. adv. On, upon, or, over the body. മെയ്ത്തലതൊടുന്നു, To assault one.

മെയ്പിടിത്തം. s. Mollifying contracted or otherwise diseased limbs by rubbing with oil, perfumes, &c. and extending them.

മെയ്മറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. a. lit To forget the body. i. e. 1. To lose one's self, to faint, to swoon. 2. to be intoxicated 3. to be in a passion. 4 to be desperate or daring.

മെയ്ശങ്ക. s. 1. Shame, modesty. 2. honour.

മെയ്യാക്കം s. 1. Strength of body. 2. keeping the body in subjection and proportion, elasticity of the body.

മെയ്യൊതുക്കം. s. 1. Keeping the body in subjection. 2. bodily proportion.

മെരുക്. i. A civet-cat.

മെരുകിൻചട്ടം s. The ventricle of the civet-cat where the musk is formed.

മെലിച്ചിൽ. s. Leanness, thinness, want of flesh, emaciation.

മെലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To grow thin, lean, meagre, to waste away, to be emaciated.

മെലിവ്. s. Thinness, leanness.

മെല്ലവെ. adv Gently, slowly, softly, lightly.

മെല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be or become lean, thin meager, or emaciated.

മെല്ലെ adv. Gently, slowly.

മെല്ലെനടക്കുന്നവൻ. s. One who walks slowly, softly, gently.

മെഴു or മെഴുക്. s Bees wax. മെഴുകാട്ടുന്നു. മെഴുകിടുന്നു, To wax. to rub with wax മെഴുകുപിടിക്കുന്നു or മെഴുപിടിക്കുന്നു, To form a wax mould. മെഴുകചാക്കുന്നു, To melt the wax out of a mould previous to casting.

മെഴുകുതിരി. s. A wax candle. മെഴുകുതിരി വാക്കുന്നു, To mould wax candles.

മെഴുകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. 1. To daub or smear a place with cow-dung &c. 2. to wax, to smear with wax.

മെഴുകുശീല. s. Wax-cloth.

മെഴുക്ക്. s. 1. Oil. 2. varnish. 3. the act of besmearing with cow-dung. 4. polishing. മെഴുക്ക് കളയുന്നു മെഴുക്കിളക്കുന്നു, To take oil, &c. out of any thing. മെഴുക്കെടുക്കുന്നു, To take oil, &c. out of any thing.

മെഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To grow fat, stout.

മെഴുക്കെ. adv. Thickly, well. മെഴുക്കെ തേക്കുന്നു. To plaster thick and well.

മെഴുപ്പ്. s. Fatness, stoutness.

മെഴുമെഴെ. adv. 1. Slippy, glib. 2. hesitating.

മെഴുത്ത. adj. Fat, stout.

മേകലകന്യക. s. The 'Nermada or Nerbadda river that runs from 'Vindya'. വിന്ധ്യങ്കൽനിന്ന് ഒഴുകുന്നനദി.

മേക്കലം. s. The cover of a distil.

മേക്കാത്. s. The top part of the ear.

മേക്കാമോതിരം. s. An ear-ring worn on the upper part of the ear.

മേക്കാരൻ. s. A pastor, a shepherd, a grazier.

മേക്കണുക്ക്. s. An ear-ring.

മേക്കട്ടി. s. A canopy, a tester.

മേഖല. s. 1. A woman's girdle or zone. 2. a sword knot, a string or chain fastened to the hilt and in fighting bound round the waist to secure the weapon. 3. a sword belt. വാൾക്കച്ച. 4. the edge or swell of a mountain. 5. a triple zone or string worn round the loins by the three first classes, the girdle of the 'Brahman' should be of the fibres of the 'Munja' or of 'Cusa' grass, that of the 'Cshetriya' of a 'Murwa' bow-string, and that of the 'Vaisya of the thread of the 'Sana' or hemp.

മേഖലപ്പുല്ല്. s. A kind of grass. മുഞ്ഞ.

മേഘക്കൂട്ടം. s. A multitude or successsion of clouds, cloudiness.

മേഘച്ഛന്നം. adj. Cloudy മൂടലുള്ള.

മേഘച്ഛായ. s. The shadow of a cloud.

മേഘജാലം. s. 1. A multitude or succession of clouds. മേഘക്കൂട്ടം. 2. talc.

മേഘജ്യാതിസ്സ് s. A flash of lightning or the fire of it. മിന്നൽ.

മേഘതിമിരം. s. Cloudiness, cloudy or rainy weather.

മേഘത്തൂണ്. s. A pillar of a cloud.

മേഘദീപം. s. Lightning. മിന്നൽ.

മേഘനാദൻ. s. 1. The son of 'Rawana' the reputed victor INDRA and whose voice resembles thunder, ഇന്ദ്രജിത്ത്, 2. a name of 'Waruna' or 'Neptune', the deity of water.

മേഘനാദം. s. 1. Thunder-clap, the noise or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം 2. the 'palasa' tree 'Butea frondosa' പ്ലാശ്.

മേഘനാദാനുലാസി. s. A peacock. മയിൽ.

മേഘനാമാ. s. A fragrant grass, Cyperus rotundus'. മുത്തങ്ങാ.

മേഘനിർഘോഷം. s. Low or distant thunder' the muttering or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം.

മേഘപുഷ്പം. s. Water, rain water, hail. മഴവെള്ളം.

മേഘഭവം. adj. Belong to or produced from the clouds. മേഘത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടായ.

മേഘമണ്ഡലം. s. 1. A gathering or successsion of clouds മേഘങ്ങളുടെ കൂട്ടം. 2. the atmosphere of the clouds.

മേഘമാല. s. A gathering or succession of clouds. മേഘങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

മേഘമൂർത്തി. s. The thunderbolt. ഇടിവാൾ.

മേഘം. s. 1. A cloud 2, a fragrant grass, 'Cyperus rotundus'. മുത്തങ്ങ.

മേഘരാഗം. s. One of the six modes of music.

മേഘവർണ്ണം. s. 1. Colour of clouds. മേഘനിറം. 2. indigo. അമരി.

മേഘവാഹനൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ

മേഘവാഹി. s. Smoke. പുക.

മേഘസ്തംഭം. s. A pillar of a cloud, cloudy-pillar. മേഘത്തൂൺ.

മേചകം. s. 1. The eye of a peacock's tail. 2. black or dark blue. 3. black salt. കാരുപ്പ് adj Black, dark, of a black or dark colour. കറുത്ത.

മേച്ചിലോട്. s. A house tile.

മേച്ചിൽ. s. 1. Covering or tiling the house. 2. grazing, feeding. 3. pasture, forage, food for cattle.

മേച്ചിൽക്കാരൻ. s. A tiler.

മേച്ചിൽപ്പുറം. s. 1. A tiled roof. 2. a pasture a meadow.

മേച്ചിൽസ്ഥലം s. 1. Pasture, pasturage. 2. a tiled roof or place.

മേട്. s 1. A hillock, a little hill. 2. a height, high grouud.

മേട. s. 1. A square place in the open air artificially raised from the ground. 2. a house of two or more stories.

മേടമാസം. s. The month of April.

മേടം. s. 1. The name of a month, April. 2' 'Aries', one of the signs in the zodiac.

മേടവിഷു. s. A heathen festival celebrated in the beginning of April: the astronomical new year.

മേടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To buy, to procure, to purchase, to take. to receive.

മേട്ടി. s. An assistant house servant, a term in common use.

മേട്ടുവഴി. s. 1. A road or path over a mountain. 2. a causeway.

മേഢം. s. A ram. ആട്ടുകൊററൻ.

മേഢ്രം. s. 1. Membrum virile, the penis. ലിംഗം. 2. a ram. മുട്ടാട്.

മേൽ, adv. On, upon.

മേത്തട്ട്. s. 1. A ceiling. 2. an upper story of a house.

മേത്തൻ. s. A class of 'Mahomedans.'

മേത്തരം. adj. Pre-eminent, most valuable most excellent, first or best sort.

മേത്തൊന്നി. s. A poisonous plant, 'Leea Hirta.' (Rox) see മേന്തൊന്നി. One root of this plant is supposed to be poisoning and another an antidote.

മേദകം. s. Vinous liquor for distilling.

മേദസ്. s. 1. Marrow, applicable not merely to the marrow of bones, but more properly to the serous or adepose secretion that spreads amongst the muscular fibres, and which is considered as performing the same functions to the flesh, that the marrow of the bones performs for them. 2. the pulp and juice of fruit

മേദിനി. s. The earth ഭൂമി.

മേദിനിപതി. s. A king. രാജാവു.

മേദുരം, &c. adj. Smooth, soft, bland, unctuous, saponaceous..

മേധ. s. Apprehension, conception, understanding, capacity. ധാരണബുദ്ധി.

മേധസ്. s. A sacrifice, offering, oblation. യാഗം.

മേധാവി. s. A learned man, a sage, a teacher, a 'Pundit.' പണ്ഡിതൻ.

മേധി. s. A post fixed in the centre of a threshing floor or barn, to which the cattle are attached as they turn round it to tread out the corn. കളത്തിൽ നെല്ലു മെതിപ്പാൻ കാളയെ കെട്ടുന്ന കുററി.

മേധ്യം. adj. Pure, purified. ശുദ്ധമുള്ള.

മേനക. s. A name of one of the courtezans of 'Swerga' and wife of 'Himalaya.'

മേനകാത്മജ s A name of DURGA or PARWATI. ദുൎഗ്ഗ, പാൎവ്വതി.

മേനവൻ. s. A 'Menava, or Menon,' a name given to a 'Sudra' writer.

മേനാ. s. The wife of 'Himalaya.'

മേനാവു. s. A palankeen, a litter.

മേനി. s. 1. A body; the shape, form. 2. beauty, comeliness. 3. colour. 4. excellence. 5. goodness. 6 kind, sort, sample 7. fold. 8. smoothness, softness, polish. 9 flattery. 10 boasting, ostentation മേനിപ്പഴക്കാ, A good sort of plantains. ഒരു മേനിനെല്ലു. Rice corn of one sort without mixture. മേനിപ്പഴയരി, Good rice. മേനികാട്ടുന്നു, 1. To exhibit beauty. 2. to show a sample of goods. മേനിപറയുന്നു, 1. To flatter. 2. to boast അടിച്ചമേനി New coined money. മേനിവരുത്തുന്നു, To polish, to make smooth.

മേനിക്കാരൻ s. A proud, ostentatious, impudent person.

മേനിപ്പൊലിമതി. s. Happiness, prosperity.

മേന്മെ. s. Authority.

മേൽക്കോയിമ്മ. s. Superior power, authority, or influence.

മേൽക്കോയിമ്മസ്ഥാനം. s. Superior authority.

മേന്തടി. s An upper timber.

മേന്തൊന്നി. s. A plant, 'Leea hirta.'

മേന്മീശ. s. Mustaches.

മേപ്പുലം. s. A pasture, forage for cattle.

മേയിക്കൽ. s. The act of feeding.

മേയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause animals to eat, to feed, to graze, cattle, &c

മേയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause another to feed animals or to tend cattle in grazing.

മേയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n To feed, to graze, to eat food or grass. as animals, to browse as goats. v. a. To cover a house with tiles, &c.

മെയ്ക്കൂലി. s. 1. Hire of a shepherd. 2. hire for tiling a house.

മെയ്പ്പുകാരൻ. s. A shepherd, a grazier.

മെരു. s. The fabulous mountain 'Meru,' in the centre of the seven continents, compared to the cup or seed vessel of the lotus, the leaves of which are formed by the different 'Dwipas'. Its height is said by the 'Hindus' to be 84,000 'Yojanas,' sixteen thousand of which are below the surface of the earth; the shape is variously described as square, conical, columnar, spherical, or spiral, and the four faces of it are of various colours, or white towards the east, yellow to the south, black to the west, and red towards the north; the river 'Ganges,' it is said, falls from heaven on its summit, and flows thence to the surrounding worlds in four streams, the southern branch is the 'Ganges of India,' the northern running into 'Tartary' is the 'Bhadrasoma,' the eastern is the 'Sita,' and the western the 'Chacshu or Oxus:' on the summit of Meru' BRAHMA is said to reside, attended and worshipped by the 'Rishis, Gandharbas, &c;' the regents of the points of the compass occupy the corresponding faces of the mountain, the whole of which consists of gold, and gems, considered in any but a fabulous light, mount 'Meru' appears to mean the high land of 'Tartary,' immediately on the north of the 'Himalaya' mountains.

മെരുധന്വാ. s. A name of SIVA ശിവൻ.

മെലടി, s. 1. Rent in kind paid to the owner of land or gardens. 2. delivering cattle in charge to another person to take care of.

മെലധികാരം. s. 1. Superior power. 2. supreme power. 3. promotion.

മെലധികാരി. s. One invested with superior or supreme authority; a superior.

മെലാ. A kind of negative defective verb, meaning cannot, not able, same as വഹിയ.

മെലാക്കം. s. Increase, elevation, promotion.

മെലാപ്പ്. s. A canopy, an awning.

മെലായ്ക. s. Weakness, inability, impossibility.

മെലാർ. s. plu. Men of high rank. superiors, proprietors.

മെലാൽ. adv. For the future, hereafter.

മെലാൾ. s. An overseer, a responsible person, a person in charge.

മെലിൽ. adv. Henceforth.

മെലും. adv. Moreover, further, besides.

മെലുര. s. Upper touch of gold on a touchstone.

മെലെരി. s. Fire-wood for sacrifice.

മെലെഴുത്ത്. s. 1. Government Registry of revenue. 2. a superscription, the direction of a letter, &c.

മെലെഴുത്തുകച്ചെരി. s. Chief register office. ജമാപന്തി.

മെലെഴുത്തുകാരൻ. or മെലെഴുത്തുപിള്ള. s. Chief register.

മെലെ part. Above, over, upon.

മെലെകുമ്പടി. s. The upper part of a door frame.

മെലെത്. s. What is above, over or upon.

മെലൊട്ട്. adv. Upwards. up.

മെൽ. part. &. postpos. 1. Over, above, upon. 2. across. 3. against.

മെൽകച്ച. s. A girdle.

മെല്ക്കച്ചവടം. s. Commerce.

മെല്ക്കണക്ക്. s. Principal accounts, high accounts.

മെല്ക്കരം. s. 1. The Government additional share of agricultural produce. 2. tax paid a year in advance.

മെല്ക്കാച്ചിൽ. s. 1. A kind of yam growing on the stem of the large yam. 2. heat of the skin in fever.

മെല്ക്കാണം. s. Mortgage upon mortgage.

മെല്ക്കാത്. s. The top-part of the ear.

മെല്ക്കീഴ്. adj. 1. Headlong, precipitate. 2. topsy turvy, upside down. 3. undulatory. 4. more or less.

മെല്ക്കുമെൽ adv. One above another, successively, more and more, by degrees, increasingly.

മെൽക്കൂട്ട്. s. A roof, or the beams and principal rafters

മെല്ക്കെട്ട്. s. A string tied over a lock.

മെല്ക്കെട്ടി. s. 1. An awning, a canopy. 2. a cloth spread beneath the roof or ceiling of a room to prevent the dust falling.

മെൽക്കൊമ്പ്. s. The upper branch.

മെൽക്കൊയിമ്മ. s. See മെക്കൊയിമ്മ.

മെൽചീട്ട്. s. 1. Direction on an 'ola' letter. 2. a label, or direction.

മെൽചുങ്കം. s. The chief custom place.

മെല്തട്ട്. s. 1. An upper room, an upstair house. 2. a ceiling. 3. the upper deck of a ship. 4. the upper division of an idol car.

മെല്താഴ്. s. An upper or outer lock.

മെല്നുകം. s. A yoke for cattle.

മെല്പ്പഞ്ചായം. s. An umpire in arbitration to settle a matter.

മെല്പട. s. The main body, or reserve of an army. 2. the upper part of a bank.

മെല്പടി. adj. A fore-mentioned, aforesaid. s. The upper part of a door-frame.

മെല്പട്ടക്കാരൻ. s. A Bishop, a prelate.

മെല്പട്ടം. s. The office of a Bishop or prelate.

മെല്പാട്. s. The surface, the upper side.

മെല്പാടം. s. 1. The original copy of a writing 2. high land under cultivation.

മെല്പുടവ. s. An upper or outer garment.

മെല്പുര. s. A roof.

മെല്പൂട്ട്. s. An upper lock.

മെല്പെട്ട്. adv. Upwards, up.

മെല്പൊട്ടചാട്ടം. s. Jumping up, tumbling.

മെല്പൊടി. s. Any vehicle mixed with a medicinal decoction to disguise the taste or assist in its operation.

മെല്ഫലം. s. Trees, corn, &c. any thing produced above ground.

മെല്ബലം. s. 1. An auxiliary force 2. an army of reserve.

മെല്ഭാഗം. s. The upper side, the surface.

മെല്മണിയം. s. Superintendance.

മെല്മണ്ഡലം. s. The atmosphere, the upper regions.

മെല്മയിർ. s. The hair of the body.

മെൽമുണ്ട്. s. A fine upper cloth or garment.

മെൽലാഭം. s. Extra profit, or income.

മെൽലൊകം. s. The world of celestials, heaven.

മെൽവയറ്. s. The middle, the waist.

മെൽവരവ്. s. Increase, extra gain or income, consequence.

മെൽവാ (യ്). s. The palate, the roof of the mouth.

മെൽവാചകം. s. 1. The heading or address of a letter. 2. the direction of a letter

മെൽവായിപ്പ. s. An extra loan.

മെൽവാരം. s. A particular rent, the Government share of agricultural produce.

മെൽവിചാരക്കാരൻ. s. A chief or head superintendant or overseer.

മെൽവിചാരം. s. Superintendance, over-sight.

മെൽവിത്ത്. s. Seed sown upon other seed in opposition.

മെൽവിരിപ്പ്. s. An awning, a canopy.

മെൽവിലാസം. s. The direction of a letter, superscription.

മെൽവെള്ളച്ചാട്ടം. s. Rushing of freshes from a river.

മെൽവെള്ളം. s. The freshes of water in a river.

മെവലർ. plu. Enemies, foes. ശത്രുക്കൾ.

മെവൽ s. 1. Reconciliation, agreement. 2. desire. 3. love 4. governing. 5. proving, establishing 6. abode, dwelling.

മെവിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To reconcile persons previously as variance. 2. to prove.

മെവിടുന്നു, വി, വാൻ. v. n. See the following.

മെവുന്നു, വി, വാൻ. v. a & n. 1. To agree, to be reconciled. 2. to desire. 3. to rule, to govern. 4. to prove, to establish. 5. to dwell. 6. to love.

മെശ. s. A table.

മെഷ. s. 1. A stop or hinderance. 2. trouble, difficulty. 3. a flaw, a blemish.

മെഷകംബളം. s. A blanket. കംബളി.

മെഷം. s 1. A ram മുട്ടാട്. 2. the sign 'Aries' in the zodiac. 3. the name of a month, April. മെടം.

മെഷിക. s. An ewe. പെണ്ണാട്.

മെഹനം. s. 1. Membrum virile, the penis. 2. urine. 3. passing urine.

മെഹം s. Urinary disease, especially inflamatory affection of the urethra, including gonorrhœa, &c.

മെള. s. Indian ink.

മെളക്കാരൻ. s. A musician.

മെളക്കൊഴുപ്പ്. s. The harmony of a band of music, a concert, a symphony.

മെളതാളം. s. Harmony or equal time in music.

മെളനം. s. Meeting, union, assemblage; this term is commonly applied to a large concourse of people collected at stated periods for religious or commercial purposes.

മെളപ്പണം. s. Hire paid to musicians.

മെളം s. 1. A band, set, or company of musicians or singers. 2. the music used by dancers. 3. joy. മെളം കൂടുന്നു, To unite in a musical performance or concert.

മെളാങ്കം. s. Joy, pleasure.

മെളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n 1. To mix, to join. 2. to unite in harmony the sound of various instruments. 3. to assemble in a concourse. 4. to rejoice.

മെളിതം. adj. 1. Mixed, mingled. 2. united. 3. rejoiced.

മെളിപ്പ°. s. 1. Mixture, joining. 2. uniting in the harmony of music. 3. joy, pleasure.

മൈ. s. 1. Ink 2. black, the colour, blackness.

മൈക്കണ്ണി. s. A woman.

മൈതാനനിലം. s. Even land, table land.

മൈതാനം. s. A plain, an open field. adj. Even, flat, open.

മൈത്തൽ. s. Industry, endeavour, toil, labour.

മൈത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To be industrious, to toil, to labour.

മൈത്ര. adj. Of or belonging to a friend, friendly, amicable. മിത്രമായുള്ള. s. 1. The 17th lunar asterism. അനിഴം. 2. friendship. ബന്ധുത്വം.

മൈത്രാവരുണി. s. A name of AGASTYA, അഗസ്ത്യൻ.

മൈത്രി. s. Friendship. സ്നേഹം.

മൈത്ര്യം. s. Frienship, love. സ്നേഹം.

മൈഥിലി. s. A name of Sita' the wife of RAMA. സീത.

മൈഥുനം. s. 1. Copulation; coition. 2. union, association. 3. washing.

മൈനാകം. s. 1. The name of a mountain in the 'Himalaya' range. 2 a bird, the 'Maina'.

മൈനാത്തു°. s. A washerman.

മൈരേയം. s. A sort of spirituous liquor distilled from the blossoms of the 'Lythrum fructuosum' with sugar, &c.

മൈല. s. 1. A kind of tree, the 'Tilaca'. 2. grey, a mixed colour of black and white.

മൈലാഞ്ചൻമഞ്ഞൾ. s. A good kind of turmeric.

മൈലെള്ള°. s. A kind of tree, commonly 'Tila'.

മൈലൊമ്പി. s A shrub, 'Antidesma Sylvestris'.

മൈസൂർ. s. The name of a country, 'Mysore'.

മൊച്ച. s. 1. A monkey with a white face. 2. a leguminous plant, 'Dolichos tetraspermus', cultivated.

മൊച്ചക്കൊട്ട. s. The peas of the above plant.

മൊഞ്ച°. s. Wrath, anger, passion.

മൊഞ്ചൻ. s. One who is soon angry, passionate, wrathful.

മൊട്ട°. s. 1. The tender bud of a flower. 2. a bald head.

മൊട്ട. s. 1. An egg. 2. a bald or shaven head.

മൊട്ടക്കുന്നു°. s A hilock, a small hill.

മൊട്ടത്തല. s. 1. A bald head or pate (a head without hair.) 2. a shaven head.

മൊട്ടത്തലയൻ. s A bald-headed man or one whose head is shaven.

മൊട്ടപ്പശ. s. The white of eggs used as glue.

മൊട്ടമ്പ°. s. A blunt pointed arrow.

മൊട്ടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To shave. 2. to lay eggs.

മൊട്ടസൂചി. s. A pin.

മൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v a. To drink from a vessel.

മൊന്ത. s. A cruse, a pitcher; a kind of drinking vessel with a narrow mouth.

മൊരി. s. 1. The outer or dry bark of trees. 2. dry skin.

മൊരിച്ചിൽ. s. 1. Dryness of the bark of trees. 2. dry skin. 3. dryness.

മൊരിച്ചുണങ്ങ°. s. Dry scurf on the skin.

മൊരിയൻ. s One afflicted with dry skin.

മൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To become dry.

മൊളി. s 1 Dry bark of trees. 2. dryness.

മൊളിച്ചിൽ. s. Dryness, dry skin.

മൊളിയില. s. Dry leaves.

മൊള്ള°. s. Urine, a low expression.

മൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. v. a. To make water, to pass urine, a low term.

മൊഴി. s. A word, a saying. മറുമൊഴി, An answer.

മൊഴിമടക്കം. s. Defeat in argument, inability to reply, the being put to a nonplus, puzzle.

മൊഴിമാറ്റം. s 1. Failing in keeping one's word 2. transposition of words. മൊഴിമാറുന്നു, To fail in keeping one's word.

മൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To speak.

മോക്താവു്. s. A liberator, a deliverer.

മോഘം. adj. 1. Vain, useless, fruitless. വ്യർത്ഥം. 2. left, abandoned. വിടപ്പെട്ട.

മോച. s. 1. The silk cotton tree ('Bombax heptaphyllum') ഇലവു്. 2. a plantain tree, 'Musa sapientum'. വാഴ.

മോചകൻ. s. A liberator, a deliverer.

മോചകം. s. The Muringa tree, 'Hyperanthera morunga'. മുരിങ്ങ.

മോചനം. s. 1. Liberation, freedom. 2. expiation. abolition 3. forgiveness, pardon. പാപമോചനം, Forgiveness of sin. മോചനംചെയ്യുന്നു, 1. To liberate, to expiate, to set free. 2. to abolish. 3. to pardon, to forgive.

മോചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To liberate, to free, to release. 2. to abolish. 3. to remit, to forgive.

മോചിതം. adj. Liberated, freed, set at liberty.

മോടകം. s. A plant, 'Fragraria Zeylanica'.

മോടി. s. 1. Grandeur, state. 2. beauty, neatness. 3. high-mindedness. fancy. 4. kind of enchantment used by one who puts or hides anything in a certain place, and by one who endeavours to remove it. മോടികൂട്ടുന്നു, To make a grand display. മോടികൂടുന്നു, 1. To be highminded, ostentatious 2. to grow fine, or beautiful. മോടിപിടിക്കുന്നു. To be or become grand, fine, beautiful, neat, &c. മോടിവെക്കുന്നു, To endeavour to prevent any one who is about taking away a hidden treasure, by enchantment, and 'vice versa' മോടിയെടുക്കുന്നു, To endeavour to take it by the same artifice, at the same time playing on a pipe.

മോടിക്കാരൻ. s. A high-minded, ostentatious person.

മോടിയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. a. To be fine, grand.

മോടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make fine, beautiful, grand.

മോടിവിദ്യ. s. Enchantment, sorcery; See മോടി, 4th meaning.

മോണ. s. The gums.

മോതിരക്കണ്ണി s. 1. A plant, 'Hygonia mystax' 2. a small noose, a loop.

മോതിരം. s. 1. A ring. 2. an ornament.

മോതിരവള്ളി s. 1. A creeper, 'Artabotrysi odoratissimus'.

മോതിരവിരൽ. s. The ring finger.

മോദകം. s. 1. A kind of cake or sweetmeat. 2. a tree. Sterculia'. adj. Delighting, rejoicing. causing happiness or delight. സന്തോഷകരം

മോദം s. Joy, delight, pleasure, happiness. സന്തോഷം.

മോദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rejoice, to be delighted, to be happy. സന്തോഷിക്കുന്നു.

മോദിതം, &c. adj. Rejoiced, delighted, pleased. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട.

മോദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To please, to delight, to cheer സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.

മോന്ത. s The face.

മോന്തൽ. s. The act of supping, drinking.

മോന്തായം. s. The ridge beam of a roof to which the upper ends of the small rafters are fastened.

മോന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. v. a. To sup, to drink.

മോരു്. s. Butter-milk.

മോരടം. s. Root of sugar cane. കരിമ്പിൻവേർ.

മോരടാ. s. A sort of creeper, 'Sanseviera Zeylanica'. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മോക്കഞ്ഞി. s. 'Conjee' or whey made with butter milk.

മോക്കാളൻ. s. A kind of 'Curry' mixed with butter-milk.

മോർവഴന. s. A kind of tree.

മോശക്കാരൻ s 1. A deceitful or treacherous man. 2. a dull, stupid, ignorant man. 3. a low, vile person. 4. a poor man.

മോശം. s. 1. Danger, detriment, loss. 2. deceit seducing, treachery, trick. 3. ignorance, stupidity. 4 poverty. 5. lowness, vileness. 6. a fault. മോശംവരുത്തുന്നു, 1. To deceive, to seduce. to delude 2. to damage, to detriment, to destroy. മോശംപിണയുന്നു, 1. To suffer damage. 2. to be deceived. 3. to err, to commit a fault.

മോഷകൻ. s. A thief a robber. കള്ളൻ.

മോഷണം. s. Theft. robbery. കളവു്. മോഷണംചെയ്യുന്നു, To steal, to rob, to plunder.

മോഷ്ടാവു്. s. A thief a robber. കള്ളൻ.

മോഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a To steal, to rob.

മോഹനമാല. s. A golden wreath hanging down from the neck.

മോഹനം. s. 1. Fascination. 2. seduction, the overpowering of reason and reflection by worldly and sensual allurements. 3. excitement to voluptuous desires by enchantment.

4. a tune. adj. Fascinating, stupifying, depriving of sense or understanding.

മോഹനീയം. adj. Lovely, lascivious, attractive, seductive.

മോഹം. s. 1. Love, desire, covetousness. 2. fascination. 3. loss of consciousness, a swoon. 4. confusion of mind, fainting. 5. lust, lasciviousness, sensuality.

മോഹാലസ്യം. s. Fainting, swoon.

മോഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. & n. 1. To love, to desire, to covet, to wish (Inordinately.) 2. to lose consciousness, to swoon. 3. to be fascinated. 4. to lust, to yield to carnal esire.

മോഹിതൻ. s. One who has fainted, or has lost sense or consciousness. 2. seduced, allured.

മോഹിതം, &c. adj 1. Fainting, fainted, losing sense or conciousness. 2. seduced, allured.

മോഹിനി s. An attractive, fascinating, voluptuous woman.

മോഹിനിയാട്ടം. s. The acting of an actor wearing female attire or of any actress.

മോഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To allure, to seduce, to fascinate, to enchant. 2. to excite to voluptuous desires, to woo.

മോക്ഷകം. adj. Giving salvation, or eternal bliss. മോക്ഷം കൊടുക്കുന്ന.

മോക്ഷപ്രാപ്തി. s. An attainment of slavation, or eternal bliss.

മോക്ഷമാൎഗ്ഗം. s. The way to eternal bliss.

മോക്ഷം. s. 1. Beatitude, salvation, final and eternal happiness the liberation of the soul from the body and its exemption from further transmigration. 2. liberation, freedom, release in general. In adopted usage, heaven.

മോക്ഷേച്ശ s A desire to attain final beatitude.

മോക്ഷോപദേശം. s. Teaching the way of salvation.

മോഴ s. 1. Supidity. 2. a bull or cow without horns.

മോഴപിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a, 1. To deceive. 2. to stupify.

മോറൽ. s. Cleansing, scouring.

മോറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To scour, to clean, to cleanse.

മൌക്തിക. s. A pearl. മുത്തുമണി.

മൌക്തികപ്രസവ. s. Mother of pearl, the pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മൌക്തികം. s. A pearl. മുത്തുമണി.

മൌക്തികശുക്തി. s. A pearl oyster, മുത്തുച്ചിപ്പി.

മൌഖൎയ്യം. s. Defamation, scurrility. നിന്ദ.

മൌഞ്ജി. s. A girdle, a waist-cord made of the 'Munja or Cusa grass' ബ്രഹ്മചാരിയുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ചരട്.

മൌഢ്യം. s. Ignorance, folly, especially spiritual folly or fanaticism.

മൌദ്ഗീനം. adj. Fit for or bearing, &c. (kidney beans.) ഉഴുന്നു വിളയുന്ന.

മൌനബുദ്ധി. s. Stupidity, foolishness, ignorance.

മൌനം. s. Silence, taciturnity.

മൌനവ്രതം. s. A vow to be silent.

മൌനാനുവാദം. s. Reluctant permission or leave.

മൌനി s. One whe is silent, an ascetic, a hermit or religious sage.

മൌരജികൻ. s. One who beats, or plays on, a drum. വാദ്യക്കാരൻ.

മൌൎഖ്യം. s. Stupidity, folly, fatuity.

മൌൎവ്വി. s. The string of a bow, a bow-string വില്ലിന്റെ ഞാൺ

മൌലൻ s. One of pure blood, descended from a respectable and primitive family.

മൌലം. adj. 1. Radical, proceeding from a a root or origin. 2. of pure blood, descended from a respectable and primitive family without any improper intermixture.

മൌലി. s 1. A crown, a diadem, a 'tiara' കിരീടം. 2 the head. ശിരസ്. 3. a lock or tuft of hair worn on the crown of the head കുടുമ. 4. hair ornamented and braided round the head. കെട്ടിയ തലമുടി.

മൌലിമാല. s, A chaplet of flowers.

മൌഷ്ടി s. Boxing, sparring, playing at fisty cuffs. മുഷ്ടിയുദ്ധം.

മൌഹൂൎത്തികൻ. s. An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ

മൌഹൂൎത്തൻ. s An astrologer.

മ്യാൽ. s. 1. Land on which rice corn is sown thickly, the plants of which are afterwards to be transplanted 2. land watered by rain.

മ്രാൽ, s. A species of banian tree, 'Ficus excelsa'.

 മ്ലാനം &c. adj. 1. Foul, dirty. മലിനതയുള്ള. 2. withered, faded. വാടിയ,

മ്ലാനി. s. 1. Weariness, languor. ക്ഷീണം. 2. foulness, filth. മലിനത. 3, witheredness. വാട്ടം, ഉണക്കം.

മ്ലാവു°. s. An elk,

മ്ലിഷ്ടം. s. Indistinct, speech. വ്യക്തമില്ലാത്ത വാക്ക°. adj. 1. Indistinct, as speech. വ്യക്തമില്ലാത്ത. 2. languid.

മ്ലെച്ഛജാതി A 'Mlechch'ha' or barbarian, or a man of an outcast race, See Wilson's Sanscrit Dictionary.

മ്ലെച്ഛത s. 1. Uncleanness, baseness, filthiness. 2. abomination, barbarianism.

മ്ലെച്ഛദേശം. s. Foreign countries, countries bordering on India and inhabited by pepole of a different faith and language.

മ്ലെച്ഛൻ s. 1. A brasier. ചെമ്പുകൊട്ടി. 2. a barbarian, an outcast. 3. a forester, a mountaineer.

മ്ലെച്ഛമുഖം s Copper ചെമ്പു°.

മ്ലെച്ഛം. &c. adj. 1. Barbarian, outcast. 2. unclean, filthy, base.

മ്ലെച്ഛം. s. Vermilion. ചായില്യം.

മ്ലെച്ഛസ്ഥലം. s. A filthy place.

യ. The twenty-sixth consonant of the 'Malayalam' alphabet or semi vowel. Y.

യകൃത്തു°. s. The liver. കരൾ

യജനം s. A sacrifice. യാഗം. യജനം ചെയ്യുന്നു, To sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നു.

യജമാനൻ. s. 1. An employer of priests at a sacrifice; the person who institutes its performance, and pays the expense of it. 2. a lord or master. 3. an owner, a proprietor. 4. a husband.

യജമാനസ്ഥാനം. s. A place or office of dignity, authority, &c.

യജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നു.

യജ്ജുർവ്വേദവിത്തു°. s, A sacrificer, a priest conducting a sacrifiee. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യജുസ°, or യജുർവേദം. s. The 'Yajush or Yajur,' one of the four 'Vedas:' it is divided into two principal portions, the white and black, or 'Vajusancyi,' and 'Taittireya' the former of which is attributed to the saint 'Yajnavalcya' to whom it was revealed by the sun in the form of a horse, and the latter to 'Tittiri,' to whom it was communicated by 'Yacsha' the first pupil of its original author, the sage 'Vaisampayana.' According to the 'Puranas' the 'Taittiriya' portion was named from 'Tittiria' partridge, the disciples of Vaisampayana' being changed into these birds, to pick up the texts of the Vedas' as they were disgorged in a tangible shape by 'Yajnavalcya' at the command of 'Vaisampanayana:' both portions of this 'Veda' are very full on the subject of religious rites; and the prayers peculiar to it are chiefly in measured and poetical prose.

യജ്ഞകൃത്തു°. s. A sacrificer, a worshipper, a priest conducting a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യജ്ഞപാത്രം. s. A sacrificial vessel or vase, യാഗത്തിനുള്ള പാത്രം.

യജ്ഞം s. A sacrifice, a ceremony in which oblations are performed. യാഗം. യജ്ഞം ചെയ്യുന്നു, To sacrifice.

യജ്ഞശേഷം. s. The residue of a sacrifice.

യജ്ഞസൂത്രം. s. The characteristic thread worn by the three principal classes of the 'Hindus.' പൂണുനൂൽ

യജ്ഞസേനൻ. s. A name of 'Panchala.' പാഞ്ചാലൻ.

യജ്ഞസേനി s. A name of 'Draupadi.' പാഞ്ചാലി

യജ്ഞസ്തംഭം. s. See യൂപം.

യജ്ഞാംഗം. s. 1. The glomerous fig tree, 'Ficus glomerata.' അത്തി. (Rox.) 2. a part of any sacrificial ceremony.

യജ്ഞാന്തം. s. A supplimentary sacrifice.

യജ്ഞാസ്നാനം. s. An ablution made after the conclusion of a sacrifice.

യജ്ഞിയതരു. s. 1 The glomerous fig-tree. അത്തി 2. the holy fig-tree, 'Ficus religiosa.' അരയാൽ, 3. the Palasa' tree, 'Butea frondosa.' 4. the tree that yields the 'Mimosa

catechu.' കരിങ്ങാലി. 5. another tree, 'Flacourtia sapida.' (Rox.) വയ്യങ്കതക.

യജ്ഞീയം, &c. adj. Proper for or suitable to a sacrifice. യാഗത്തിനയോഗ്യം.

യജ്ഞീയശാല. s. A temple, a shrine, a place of sacrifice. യാഗശാല.

യജ്വാവു°. s. A sacrificer in due form, or agreeably to the ritual of the 'Vedas.' യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യതനം. s. Effort, exertion, perseverance, energy. യത്നം.

യതൻ. s. One who used effort, exertion, energy. യത്നം ചെയ്യുന്നവൻ.

യതസ°. ind. Because, as, since, whence.

യതി. adv. This year. ഇയ്യാണ്ടു°.

യൽ. ind. See യതസ°.

യത്നം s. Effort, exertion, perseverance, energy. യത്നം ചെയ്യുന്നു, To labour, to struggle, to endeavour strenuously and perseveringly.

യത്നവൽ. adj. Persevering, diligent, making effort or exertion.

യഥാ. adv. As, accroding to, to the extent of. adj. Usual, customary. യഥാപ്രകാരം, As usual; as formerly.

യഥാകാമം &c. adj. Wilful, independant, uncontrolled, following one's own inclinations, optional. മനസ്സിൻപ്രകാരം നടക്കുന്ന.

യഥാക്രമം. adv. Orderly, in order, successively. methodically.

യഥാഗാമി. &c. adj. Wilful, independant, uncontrolled, following one's own inclination. തന്നിഷ്ടക്കാരൻ.

യഥാഗുണം. adv. Advantageously, opportunely, profitably.

യഥാജാതൻ. adj. 1. A foolish, stupid person. 2. a fool. 3. a barbarian, an outcast.

യഥാജാതം, &c. adj. 1. Foolish, stupid. 2. barbarous, outcast.

യഥാതഥം. adv. Properly, suitably. ഉചിതമായി. adj. Right, true. നെരായുള്ള.

യഥാപൂൎവ്വം. adv. In order, or succession, formerly.

യഥാബലം. ind. To the extent of ability, as much as possible. പ്രാപ്തിക്കുതക്കവണ്ണം.

യഥാമുഖീനം, &c. adj. Like, resembling, showing similarity or reflecting.

യഥായഥം. adv. As, thereto, appertaining.

യഥായോഗം. ind. Properly, according as is required, according to circumstances. സംഗതിക്കു തക്കവണ്ണം.

യഥായോഗ്യം. ind. According as is meet, fit. യോഗ്യതയുള്ളതക്കവണ്ണം.

യഥാൎത്ഥം. adv. 1. Properly, suitably. 2. truly. adj. True, real.

യഥാൎഹം. adv. Properly, suitably. യോഗ്യമാകുംവണ്ണം

യഥാൎഹവൎണ്ണൻ. s. A spy, a secret emissary, a disguised agent, &c ഒററുകാരൻ.

യഥാവൽ. ind. As, according to.

യഥാവിധി. adv. According to rule, or established custom. വിധിപോലെ.

യഥാശക്തി. ind. To the extent of capacity, as much as possible. ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം.

യഥാശാസ്ത്രം. adv. According to the 'Shastras,' agreeable to scripture. ശാസ്ത്രപ്രകാരം.

യഥാസംഖ്യം. ind. According to number. സംഖ്യയ്ക്കുതക്കവണ്ണം.

യഥാസുഖം. ind. Comfortably, well. സുഖത്തിനതക്കവണ്ണം.

യഥാസ്ഥാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ v. a. To restore to its former or proper state.

യഥാസ്ഥാനം. s. Former state, usual condition, proper state or place. യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു, To restore to its former state. മുമ്പിലിരുന്നപോലെ ആക്കുന്നു.

യഥാസ്ഥിതം. adj. Right, proper, fit, true.

യഥാസ്ഥിതി. ind. As before, as it was,

യഥാസ്വം. adv. As, according to or appertaining to, properly, peculiarly.

യഥേപ്സിതം. adv. 1. Willingly, voluntarily. 2. wilfully, independantly. ഇഷ്ടംപോലെ.

യഥേഷ്ടഗാമി. s. One who walks as he pleases, independant, തന്നിഷ്ടംപോലെ നടക്കുന്നവൻ.

യഥേഷ്ടം. ind. At one's will, as one pleases. തന്നിഷ്ടംപോലെ.

യഥോചിതം, &c. adj. Sufficient, suitable, proper. ഉചിതത്തിനതക്ക. adv. As much as may be fit; precisely what is required, neither more nor less.

യദാ. ind. When, at what time. എപ്പോൾ.

യദി. ind. If, a particle of suspicion or doubt. എങ്കിൽ.

യദു. s. The name of a king, the ancestor of 'Crishna' and the elder son of 'Yagati,' and fifth monarch of the lunar race.

യദൃച്ഛ s. Wilfulness, independance, following one's own fancies. adv. Of one's own accord, suddenly, spontaneously, accidentally.

യഥാ. ind. As, according to പോലെ.

യന്താവ്. s. 1. A charioteer. സാരഥി. 2. an elephant-keeper. ആനപ്പാവാൻ. 3. a check, a restraint, any person or thing that restrains, &c. തടവ്.

യന്ത്രകം s. 1. A hand-mill. 2, a potter's lathe.

യന്ത്രക്കാരൻ. s. 1. An engineer. 2. a carftsman.

യന്ത്രപ്പണി. s. 1. An engine. 2. machinery.

യന്ത്രപ്പണിക്കാരൻ. s. 1. An engineer. 2. a machine-maker.

യന്ത്രപ്പാലം. s. A draw-bridge.

യന്ത്രപ്പാവ. s. An automaton.

യന്ത്രപേഷണി. s. A hand-mill.

യന്ത്രപ്രയോഗം. s. 1. Machine working, or working of machinery. 2. witch-craft.

യന്ത്രം. s. 1. A machine in general, any implement, apparatus or contrivance. 2. a neck ornament worn by women 3. a diagram of a mystical nature, or astrological character, a talisman, an amulet. a thin piece of metal, &c. having some magical letters inscribed on it, and worn by persons who think they are possessed of a devil, or are afflicted with sickness. യന്ത്രം കെട്ടുന്നു, To wear such an amulet.

യന്ത്രി. s. A contriver, a plotter, a schemer, a projector.

യന്ത്രികൻ. sr 1. An engineer. 2 a machine maker, an artizan, a mechanic. യന്ത്രക്കാരൻ.

യന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To contrive, to plan, to project, to scheme, to invent.

യന്ത്രിതം, &c. adj. 1. Bound, tea, chained, fettered കെട്ടപ്പെട്ട. 2. checked, restrained. അടക്കപ്പെട്ട.

യമകം. s. Alliteration, rhyme, the repetition of similar sounds either in the course of a sentence or line, or at the end of two corresponding stanzas. adj. Twin, fellow, one of a pair or twins.

യമതാട. s. A kind of dagger.

യമദണ്ഡം. s. Great agony, torment.

യമദിക്ക. s. 1. The south quarter. 2 the place of the deceased; the region of YAMA.

യമദൂതൻ. s. A messenger or minister of YAMA, or death.

യമദൂതി. s. The fourth of the four poisonous teeth of the 'Cobra capell.'

യമനം. s 1 Binding, confining. ബന്ധിക്കുക. 2. controlling, restraining. അടക്കുക.

യമൻ. s. YAMA, the deity of 'Naraca' or hell, where his capital is placed, in which he sits in judgment on the dead, and distributes rewards and punishments, sending the good to 'Swerga' and the wicked to the division of 'Naraca or Tartarus' appropriated to their crimes, he corresponds with the 'Grecian' god PLUTO and the judge of hell 'Minos,' and in 'Hindu' mythology is often identified with death or time; he is the son of SURYA or the sun, and brother of the personified YAMANA or 'Jumna' river.

യമപുരം. s. Hell, the capital of YAMA.

യമപുരി. s. Hell, the capital of YAMA. നരകം.

യമഭടൻ. s. A messenger or emissary of YAMA or death.

യമം. s. 1. Restraining the passions, 2. forbearance, refraining. 3. restraining, controlling. 4. a brace a couple, a pair.

യമരാജൻ. s. YAMA, the Indian 'Pluto'. കാലൻ.

യമലോകം s. The world of departed souls. കാലപുരി.

യമളം. s. A pair, brace, or couple.

യമി. s. A sage, a 'Muni' or person restraining the passions. അടക്കമുള്ളവൻ.

യമിതം. adj Restrained, controlled. അടക്കപ്പെട്ട.

യമുന. s. The river 'Yamuna, or Jumna' which rises from the south of 'Himalaya' and merges in the 'Ganges' immediately below 'Allahabad.'

യമുനാഭ്രാതാവ. s. A name of YAMA യമൻ.

യയാതി. s. A monarch of 'India', the fifth of the lunar race.

യവകം. s. Barley.

യവക്യം. adj. Fit for or producing barley, a field, &c. യവം വിളയുന്നെടം.

യവനൻ. s. A 'Yawana' apparently as first a Greek, but since applied to both the 'Mahamedan' and 'European invaders of 'India'

യവനം or യവനദേശം. s A country, most probably 'Bactria', or it may be extended from that colony to India', to which word it bears some resemblance, or still further to 'Greece'. By late 'Hindu' writers, it is most commonly applied to 'Arabia'.

യവനിക. s. A screen, an outer tent, a cloth wall surrounding a tent or tents. മറ.

യവഫലം. s. 1. A bamboo. മുള. 2. Indian spikenard. 3. a medicinal plant, 'Wrightea antidysenterica.' കുടകപ്പാല.

യവം. s. Barley. 'Hordeum hexastichon'.

യവസം. s. Meadow or pasture grass. പൈപ്പുല്ല്.

യവസുരം. s. Spirituous or fermented liquor distilled from barley. യവത്തിൽനിന്നെടുത്ത മദ്യം.

യവക്ഷാരം, s. Alcaline salt, saltpetre, nitre, nitrate of potash. യവത്തിന്റെ ഓകം (മുള) ചുട്ടുണ്ടാക്കുന്നഉപ്പ്, വെടിയുപ്പ്

യവക്ഷോദം. s. Barley meal. യവത്തിന്റെ മാവ്.

യവാഗു. s. Sour gruel, prepared by the spontaneous fermentation of water in which rice has been boiled. പഴങ്കഞ്ഞി.

യവാഗ്രജം. s. Saltpetre. വെടിയുപ്പ്.

യവാനി. s. Bishopsweed. അയമോതകം.

യവാനിക. s. 1. Bishopsweed, 'Sison ammi' (Lin.) അയമോതകം. 2. cummin seed. ചീരകം.

യവാഷം, s. A kind of nettle, hemp-leaved Tragia. കൊടിത്തൂവ.

യവീയാൻ. s. A younger brother; or a man younger than one's self. അനുജൻ.

യവ്യം. adj. Fit for barley, sown with barley. യവം വിളയുന്നെടം.

യശസ്വൽ. adj. Famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള.

യശസ്വി adj. Famed, renowned, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള.

യശസ്സ്. s. 1. Fame, glory, celebrity, reputation. കീൎത്തി. 2. praise. eulogium. സ്തുതി.

യശഃപടഹം. s. A drum, a double-drum മദ്ദളം

യഷ്ടാവ്. s, A sacrificer, one who employs priests for a sacrifice. യാഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യഷ്ടി. s. 1. A staff, a stick. വടി. 2. a staff armed with iron. &c. used as a weapon, a club or mace. 3. a necklace. മാല. 4. liquorice. ഇരട്ടിമധുരം. 5. a string or thread especially of pearls. 6. the name of a poisonous and very bitter tree, 'Strychnos nux vomica' കാഞ്ഞിരം 7. a flagstaff കൊടിമരം 8. a woman of bad character. ദുഷ്ടസ്ത്രീ,

യഷ്ടികം. s. A bird, the lapwing. ഒരു വക പക്ഷി.

യഷ്ടിത്വം. s. 1. Folly. 2. baseness, villany. യഷ്ടിത്വംകാട്ടുന്നു, To act foolishly, basely.

യഷ്ടിമധുകം. s. Liquorice or the root of the 'Abrus precatorius' which is used for it in 'India'. ഇരട്ടിമധുരം.

യഷ്ടിഹേതികൻ. s. A club-bearer, one carrying a staff or stick ഈട്ടിക്കാരൻ.

യക്ഷകൎദ്ദമം. s. A cosmetic, perfumed sandal, mixed with camphor, agallochum, musk, and saffron, in various proportions. കുറിക്കൂട്ട്.

യക്ഷധൂപം. s. 1. Resin in general. 2. turpentine, the resinous exudation of the pine.

യക്ഷൻ. s. A demi god, attendant, especially on CUBERA, the god of riches.

യക്ഷരാജൻ. s. CUBERA, the deity of wealth, and lord of the demi-gods called 'Yacshas'.

യക്ഷി s. The wife of CUBERA. 2. the wife of a 'Yacsha'.

യക്ഷിണി. s. 1. The wife of CUBERA. കുബേരന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. the wife of 'Yacsha'. യക്ഷന്റെ ഭാൎയ്യ. 3. a sort of female fiend attached to the service of 'Durga', and frequently maintaining like a sylph or fairy an intercourse with mortals.

യക്ഷിപീഡ. s. Demoniacal possession,

യക്ഷ്മാ. s. Pulmonary consumption. ക്ഷയരോഗം.

യാഗകൎമ്മം. s. A sacrificial ceremony.

യാഗപാത്രം. s. A sacrificial vessel.

യാഗം. s. A sacrifice, any ceremony in which offerings and oblations are presented. യാഗംചെയ്യുന്നു; To sacrifice, to perform a sacrificial ceremony.

യാഗശാല. s. The place where a sacrifice or oblation is offered.

യാചകൻ. 1. s. A beggar, one who asks or solicits. ഇരക്കുന്നവൻ. 2. a mendicant.

യാചകം. s Begging, asking. ഇരക്കുക. adj. Begging.

യാചകവൃത്തി. s. Living on alms. ഇരന്നു ഭക്ഷിക്ക.

യാചന. s. Begging, asking, requesting, beseeching, entreaty, solicitation.

യാചനകൻ s. A beggar, one who asks or solicits. ഇരപ്പാളി.

യാചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To beg, to ask, to solicit, to beseech, to entreat.

യാചിതകം. s. A thing borrowed for use. ഇരവൽ.

യാചിതം. adj. Asked, begged, solicited. യാചിക്കപ്പെട്ട.

യാച്ഞ. s. Asking begging. യാചന.

യാജകൻ. s. Any officiating priest, a 'Brahman who conducts any part of a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യാജനം. s. Conducting a sacrifice. യാഗംചെയ്യിക്കുക.

യാജ്യം. s. Property or presents derived from officiating at sacrifices.

യാജ്ഞവാല്ക്യൻ. s. A celebrated saint and legislator, the supposed author of a celebrated code of laws, and the first reputed teacher of the white portion of the 'Yajur Veda' revealed to him by the sun.

യാജ്ഞസേനി, s. A name of 'Draupadi' the wife of the 'Pandus'.

യാജ്ഞികൻ. s. 1. sacrificer, an institutor of a sacrifice. 2. an officiating priest at a sacrificial ceremony. യാഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യാതന. s. Pain, agony, sharp or acute pain, the pains or torments of hell, punishments inflicted by YAMA and his agents. കൊടിയ ദണ്ഡം.

യാതനാദുഃഖം. s. The torments of hell. നരകവേദന.

യാതം. s. Driving or guiding an elephant with a goad. ആനമേയ്ക്കുക. adj. Gone, went. പോയ.

യാതയാമം. adj. Old, used, impared.

യാതാ. s. A husband's brother's wife. ഭൎത്താവിന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാൎയ്യ.

യാതു. s. A demon, a goblin, an imp or evil spirit. പിശാച്.

യാതുധാനൻ. s. A goblin, an evil spirit.

യാതൊന്ന്. adj What, whatever: the correlative of അത്.

യാതൊരളവ്. adv. 1. As much as. 2. as many as. 3. as far as, unto, until.

യാതൊരിക്കൽ. adv. Whenever.

യാതൊരുത്തൻ. adj pron. Whoever.

യാതൊരുത്തി. adj. pron. fem Whoever.

യാത്ര. s. 1. Going moving, proceeding, marching, travelling, a journey. 2. a pilgrimage. 3. the procession of an idol car, at any holy festival, or the festival itself. 4. the march of an assailing force. 5. livelihood, subsistence. യാത്രപുറപ്പെടുന്നു, To set out, to proceed, to march, to set out on a journey. യാത്ര പറയുന്നു, To take leave, to bid good bye. യാത്രയയക്കുന്നു, To accompany for a a short distance. യാത്രയാകുന്നു, To go, to start, to set out. യാത്രയാക്കുന്നു, To send on a journey. യാത്രവഴങ്ങുന്നു, 1. To take or ask leave. 2. to accompany for a short distance.

യാത്രായോഗം. s. An auspicious time for setting out on a journey.

യാദസാംപതി. s. 1 WARUNA, the Indian Neptune. വരുണൻ. 2. the ocean. സമുദ്രം.

യാദസ്പതി. s. The sea or ocean. സമുദ്രം.

യാദസ്. s. An aquatic or amphibious animal. ജലജന്തു.

യാദൃശം, &c. adj As like, how like, which like.

യാദോനിധി. s. The ocean. സമുദ്രം.

യാനപാത്രം. s. A vessel, a ship, a boat. കപ്പൽ, വള്ളം.

യാനമുഖം. s. The forepart of a carriage, the pole, or part where the yoke is fixed. രഥത്തിന്റെ മുൻഭാഗം.

യാനം. s. 1. Any vehicle or form of conveyance, as carriage, a litter, a horse, an elephant, &c. വാഹനം. 2. going, marching, proceeding. 3. invading, marching against an enemy. യാനംചെയ്യുന്നു, To go, to march, to proceed.

യാപനം. s. 1 Spending, or passing away time. കാലംകഴിക്കുക. 2. staying, abiding, being. ഇരിപ്പ്. 3 rejection, enjection, expelling, expulsion ഉന്തു. 4. livelihood, living, subsistance. ഉപജീവനം.

യാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To maintain a livelihood, or subsistance. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു.

യാപ്യം, &c. adj. Low, vile, contemptible. ഹീനം.

യാപ്യയാനം. s. A litter, a palankeen. പല്ലക്ക്.

യാഭം. s. Copulation. ക്രീഡ.

യാമൻ. s. A demi-god.

യാമം. s. 1. The eighth part of a day, a watch of three hours. 2. forbearance.

യാമാൎദ്ധം. s. A half watch, the middle of a watch. മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക.

യാമികൻ. s A patrole, moving round at every watch. കാവല്ക്കാരൻ.

യാമിനി. s A night. രാത്രി.

യാമിനീചരൻ. s. 1. One who walks about in the night, a giant. രാക്ഷസൻ. 2. a thief. കള്ളൻ. 3 a goblin, a fiend ഭൂതം. 4. a ghost, an evil spirit. പിശാച്. 5. an owl. മൂങ്ങാ.

യാമി. s. 1. A daughter or daughter-in-law newly married. പുത്രി. 2. the south. തെക്ക്.

യായജൂകൻ. s. The performer of frequent sacrifice. യാഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യാവകം. s 1. Half ripe barley. യവം. 2. awnless barley. 3. a kind of pulse ഉവര. 4 sealing wax അരക്ക്. 5. lac, the red animal dye. ചെമ്പഞ്ഞി.

യാവജ്ജീവം. ind. For life, as long as life.

യാവനം. s. Livelihood, sustenance, maintenance. കഴിച്ചിൽ.

യാവനം. s. 1. Incense. കുന്തുരുക്കം. 2. livelihood subsistance, sustenance, maintenance. adj. Produced in the country 'Yawan'.

യാവം. s. Lac, the red animal dye. ചെമ്പഞ്ഞി.

യാവൽ. ind 1. As much as. 2. as may as. 3. as far as, unto, until. 4. wholly, enirely, altogether. 5. certainly; the correlative of താവൽ.

യാവർചിലർ. adj. plu. Some.

യാവസം. s. Meadow or pasture grass പൈപ്പുല്ല്.

യാവിക്കുന്നു. ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To subsist, to obtain a livelihood or maintenance

യാഷം. s. A kind of nettle, hemp-leaved Tragia. കൊടിത്തൂവ.

യാഷ്ടികൻ. s. A warrior armed with a club. ഈട്ടിക്കാരൻ.

യിയംസാ. s Desire or wish to go. പോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

യിയക്ഷു. s. One desirous of performing a sacrifice. യാഗംചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യിയിക്ഷു. s. One desirous of going. പോകുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യിയെയിഷി. s. A woman desirous of going. പോകുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൾ.

യിയെഷ. s. Desire or wish to go. പോകുവാൻ ആഗ്രഹം.

യുക്തം, &c. adj. 1. Right. just, fit, proper. യോഗ്യം. 2. joined, combined, united with. യോജിക്കപ്പെട്ട. 3. proved, concluded by inference.

യുക്തരസ. s. A plant commonly 'Elani Mimosa octandra'. ചിററരത്ത.

യുക്തി. s. 1. Propriety, fitness 2. union, connexion combination 3 inference deduction from circumstances or argument. 4. an approved or good argument or plea. 5. an excellent expedient. 6 a happy thought wit, attention. 7. plausibility. 8. reason. 9. advice, counsel 10. insertion of circumstances in written evidence, specification in writing of place, time, &c. considered as one of the means of verifying such evidence. 11. a figure of rhetoric, emblematic or mystical expression of purpose so as to conceal it from all but its immediate object. 12. reply, answer.

യുക്തിക്കാരൻ. s. A man of wit, a man of ready apprehension, a quick-sighted person.

യുക്തിഭംഗം. adj. Improper, unfit.

യുക്തിഭാഗ്യം. s. A lucky conjuncture, good fortune.

യുക്തിഭാഷ. s. A work on geography and astronomy.

യുക്തിഭേദം. s. 1. Impropriety, unfitness. 2. unjust inference, &c.

യുക്തിമാൻ s. A man of wit, or ready apprehension.

യുക്തിമുട്ട. s. In ability to reply or answer.

യുക്തിയുക്തം. adj Proper, fit, to be admitted.

യുക്. s. 1. A pair, a brace, a couple. ഇരട്ട. 2. a joiner, one who joins or unites.

യുഗകീലകം. s. The pin or peg of a yoke. നുകക്കഴി.

യുഗന്ധരം. s. The pole of a carriage, or wood to which the pole is fastened. രഥത്തിൻെറ മേലെ നുകം.

യുഗപത്രകം. s. Mountain ebony, 'Bauhinia variegata. കൊങ്ങമന്താരം.

യുഗപൽ. ind. At one time, equally.

യുഗപാർശ്വഗൻ. s A young ox in training.

യുഗപ്രളയം. s. 1. A destruction of the universe 2. the end of an age.

യുഗം. s. 1. A pair, a couple, a brace. 2. a yoke. 3 an age, as applied to that of mankind, a period of time. 4. an age of the world, as the 'Crita, Treta. Dwapura and 'Cali'. See each in its place.

യുഗളം s. A pair, a brace, a couple. ഇരട്ട.

യുഗാന്തം s. 1. A destruction of the universe. 2. the end of a 'Yuga' or age.

യുഗ്മം. s 1. A pair, a couple, a brace. ഇരട്ട, രണ്ട്. 2. mixing, uniting.

യുഗ്മരാശി. s. A name given to four signs in the zodiac as possessing a double figure, viz മിഥുനം, കന്നി ധനു, മീനം.

യുഗ്യം s 1. Any vehicle, or conveyance. 2. any yoked animal. തേരിൽപൂട്ടുന്ന കുതിര മുതലായവ.

യുഞ്ജാനൻ. s 1. A charioteer. സാരഥി 2. a Brahman engaged in the religous exercise called 'Yoga'.

യുതം, &c. adj 1. Joined, united, connected, combined, identified. കൂടിയ. 2 attached to, engaged in or buy.

യുൽ്. s. War, battle. യുദ്ധം.

യുദ്ധക്കളം. s. The field of battle. പോൎക്കളം.

യുദ്ധകോലാഹലം s. Military pomp or display.

യുദ്ധഘോഷം. s. Military display, sound of war.

യുദ്ധനാദം. s. The sound of war or of an army.

യുദ്ധനിലം. s. The field of battle. പോൎക്കളം.

യുദ്ധനിവൃത്തൻ. s. A conqueror. ജയിച്ചവൻ.

യുദ്ധനിവൃത്തി. s. Victory, cessation of war. ജയം.

യുദ്ധഭൂമി. s. A field of battle.

യുദ്ധം. s. War, battle, contest, conflict, combat. യുദ്ധംചെയ്യുന്നു, To war, to fight, to engage or contend in battle, conflict, combat, to make war. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നു, To commence war or battle.

യുദ്ധയാത്ര s. A militray a expedition.

യുദ്ധവേഷം. s. Military attire, armour, mail.

യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യം. s. Military skill or dexterity. യുദ്ധത്തിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം.

യുദ്ധസന്നദ്ധൻ. s. One armed or accoutred for war, a warrior. യുദ്ധത്തിനു് ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

യുദ്ധസന്നാഹം. s. Warlike array, or preparation, armour.

യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യം. s. Military skill, skill in warlike exploits.

യുദ്ധാങ്കണം. s. The field of battle. പോൎക്കളം.

യുദ്ധാരംഭം. s. Raising or commencing war. യുദ്ധം തുടങ്ങുക.

യുദ്ധോദ്യമം. s Military exercise, readness for war. യുദ്ധത്തിനു ശീലിക്കുക.

യുധിഷ്ഠിരൻ. s. The elder of the five 'Pandu' princes and leader in the great war between them and the 'Curus' in the beginning of the fourth age.

യുയുത്സു. s. One desirous af engaging in combat. യുദ്ധത്തിനു് ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യുവ. s. The ninth year of the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതു വൎഷത്തിൽ ഒമ്പതാമതു്.

യുവതി. s. A young woman, one from sixteen to thirty years of age. ബാല്യക്കാരി, യൌവ്വനമുള്ളവൾ.

യുവരാജൻ s A young prince, especially the heir apparent and associated to the throne. ഇളയ രാജാവു്.

യുവാവു്. s. A young man or one of the virile age, or from sixteen to seventy. യൌവ്വനമുള്ളവൻ.

യൂക. s. A louse. പേൻ.

യൂഥനാഥൻ. s. A large elephant or leader of a wild herd ആനക്കൂട്ടത്തിൽ തലവൻ.

യൂഥപൻ. s. The leader of a wild herd of elephants. ആനത്തലവൻ.

യൂഥം. s. A multitude of birds and beasts. മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും കൂട്ടം.

യൂഥിക. s. A sort of jasmine. 'jasminum auriculatum' കുറുമുഴി.

യൂപകടകം s. A wooden ring on the top of a sacrificial post, or according to some authorities an iron ring at its base. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മേലെ വളയം.

യൂപം. s. 1. A sacrificial post to which the victim at a sacrifice is bound. യജ്ഞസ്തംഭം. 2. the mulberry tree, 'Morus Indica.' 3. a trophy. a column erected in honour of a victory. വിരുതു് തൂൺ.

യൂപാഗ്രം. s. The top of the sacrificial post. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മുകൾ.

യൂഷം. s. 1. Pease soup, pease porridge, the water in which pulse of various kinds has been boiled. 2. the mulberry tree, 'Morus Indica.'

യോക്ത്രം. s. The tie of the yoke of a plough. അമിക്കയറു്.

യോഗക്കാർ s. The members of an assembly or congregation.

യോഗജ്ഞൻ. s A devotee, one who is conversant with the 'Yoga Shastra' or rules for religious and abstract meditation. യോഗത്തെ അറിയുന്നവൻ.

യോഗപീഠം. s A seat used by a devotee or one addicted to abstract meditation. യോഗത്തിനുള്ള പീഠം.

യോഗബലം. s 1. Force, or power of a combination or union. 2. good fortune.

യോഗം. s. 1 Junction, joining, union, conjunction സംബന്ധം. 2. combination, association meeting. conflux, assembly, congregation ഒരുമ്പാടു്, സംഘം. 3. religious and abstract meditation. ധ്യാനം. 4. a means, an expedient. ചതുരുപായത്തിലൊന്നു്. 5. armour. 6. putting on armour. സന്നാഹം 7.

a lucky conjuncture; good fortune. യുക്തിഭാഗ്യം. 8. keeping the body in a fixed posture. 9. (in astronomy) the twenty-seventh part of 360° of a great circle measured on the plane of the ecliptic, and used in calculating the longitudes of the sun and moon; each 'Yoga' has a distinct name; astrologers also enumerate twenty-eight, or according to some twenty-seven, 'Yogas' differently named from the foregoing, and corresponding with the twenty-eight (twenty-seven) 'Nacshatras,' or the divisions of the moon's path, but varying according to the day of the week. 10. consequence, result, the main end or the object of any thing or act. 11. a drug, a mendicament. 12 thing, substance 13. magic, or the acquisition of supernatural powers by the mystical and magical worship of SIVA and DURGA especially. 14. propriety, fitness. 15. acquisition of something not possessed before, accession of property or wealth: in grammar this application is assigned to any unusual construction of words or compounds, unauthorized by rule, but sanctioned by the authority that employs them. 16. wealth. 17. a rule, an aphorism. 18. side, part, cause or argument to be maintained or defended. 19. connexion of one thing with another, as of cause with effect, predicate with subject, quality with substance, &c. 20. devotion, spiritual worship of GOD, or union with the Supreme Being by means of abstract contemplation; this however does not necessarily imply an abandonment of the world, or relinquishment of the usual observances of religion, but it involves an internal indifference to objects of pleasure, and pain, and utter disregard of the consequences or fruit of ceremonial rites. 21. the particular practice of the preceding sort of devotion, or the exercise of that abstraction by which union with GOD is supposed to be obtained; in the 'Gita' it is described as sitting on 'Cusa' grass, with the body firm, the eyes fixed on the tip of the nose, and the mind intent on the deity; in the 'Tantras' a fanciful operation is described, by which the vital spirit seated in the lower part of the body, and the etherial spirit placed in the head, are supposed to be brought into combination in the brain, when the devotee becomes united with BRAHME. 22. the system of philosophy, which treats of the union of the soul with BRAHME, it is the same as the 'Patanjali' doctrine, and constitutes one of the six Dersanas' or philosophical schools of the 'Hindus' 23. coition, copulation. യോഗം കൂട്ടുന്നു, 1. To assemble a company together. 2. to unite to join, to combine.

യോഗവട്ടം. s. See യോഗാഭ്യാസം.

യോഗവിഷം. s. A virulent sore.

യോഗശക്തി. s. 1. Force of union. 2. good fortune.

യോഗശാലി. s. A fortunate man.

യോഗശാസ്ത്രം. s. Rules for religious and abstract meditation.

യോഗക്ഷേമം. s. Welfare.

യോഗാഭ്യാസം s. Contemplative or religious exercises, the keeping of the body in a fixed posture for abstract meditation.

യോഗാസനം s. A religious posture the position in which the devotee sits to perform the religious exercise called Yoga.

യോഗി s. A devotee, an ascetic in general, 2. the religious or devout man who performs worldly actions and ceremonies without regard to their results and keeps his mind fixed on BRAHME or GOD alone 3. the performer of the particular exercises termed 'Yoga' സന്യാസി 4. a magician, a conjurer one supposed to have obtained supernatural powers. ഇന്ദ്രജാലൻ 5. a planintiff യോഗിപ്രതിയോഗികൾ, Plaintiff and defendant.

യോഗിനി s. 1. 1. A female devotee. 2. a f male fiend attendant on and created by 'Durga'.

യോഗീശ്വരൻ. s. A respectable devotee.

യോഗേശൻ s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2, the saint and legislator YAJNYAWALCYA.

യോഗേഷ്ടം. s. Lead കാരീയം.

യോഗ്യത s. 1. Ability, cleverness. 2. worthiness, fitness, capacity. 3. deservedness. 4. merit.

യോഗ്യൻ. s 1. A fit, proper; suitable, worthy. deserving person. 2. a comely person in appearance.

യോഗ്യഭാഗ്യം. s. Good fortune, luck, fate, hazard, danger, risk യോഗ്യഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നു, To risk one's money, &c. in merchandise, agriculture, &c. to try one's fortune.

യോഗ്യമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be fit, proper, suitable, to be worthy, to deserve, to merit.

യോഗ്യം s. A drug commonly 'Riddhi.' ഋദ്ധി. adj. 1. Fit, proper, suitable, worthy, deserving 2. decent decorous. 3 clever, skilful, able, meritorious.

യോജന, s. A measure of distance equal to four 'Crosas' which at 4000 yards to the 'Crosa or cos' will be exactly nine miles, but it is variously computed; by some it is said to be 10 'Narigas.'

യോജനഗന്ധി. s. A name of SATYAWATI, the mother of the sage and poet VYASA.

യോജനവല്ലി. s. 'Bengal' madder, 'Rubia marjith.' മഞ്ചട്ടി

യോജനീയം. s. adj. Reconcileable, capable of renewed kindness

യോജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be reconciled, to agree together in sentiment. 2. to join, to unite, to mix. 3 to use, to apply.

യോജിപ്പ്. 1. Reconciliation, agreement in sentiment. 2. union, junction, fellowship. 3. favour restored.

യോജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To reconcile, to make friends, to restore to favour, to cause to agree. 2. to join, to unite.

യോജ്യത. s. 1. Reconciliation, reconcilement, favour restored. 2. conjunction, union. 3. harmony.

യോജ്യതകേട്. s. Disagreement. difference, dissimilitude, difference of opinion; want of harmony, or order.

യോത്രം. s. The tie that fastens the yoke of the plough to the neck of the ox. അമിക്കയറ്

യോദ്ധാ. s. A warrior, a combatant. യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ.

യോധൻ. s. A warrior, a combatant. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ.

യോധസംരാവം s Mutual defiance, challenging or braving each other. പോൎവിളി.

യോനി. 1. The vulva 2. cause, origin. 3. place of birth in general.

യോനിരഞ്ജനം s. The menstrual secretion. ആൎത്തവം.

യോന്യൎശസ്. s. An affection of the vulva, Menorrhagia, or prolapsus uteri.

യോഷ. s. A woman. സ്ത്രീ.

യോഷിത്ത്. s. A woman in general. സ്ത്രീ.

യൗതകം. s A nuptial gift, presents made to a bride at her marriage by her father or friends; some consider it also as implying, a gift to the bridegroom. സ്ത്രീധനം.

യൗവതം. s. An assemblage of young women യുവതിസമൂഹം.

യൗവനകണ്ടകം. s. Pimples on the face, especially in young persons. മുഖക്കുരു.

യൗവനമുള്ളവൻ. s. A young man.

യൗവനമുള്ളവൾ. s. A young woman.

യൗവനം. s. Youth, youthfulness, manhood.

യൗവനലക്ഷണം. s. 1. The breast, the bosom. 2. beauty, handsomeness.

ര

ര. The twenty-seventh consonant of the Malayalam alphabet, corresponding to the letter R.

രക്തകം. s. 1. A plant bearing a red blossom 'Pentapetes phœnicea; it is also applied to the 'Ixora bandhuca'. ഉച്ചമലരി 2. the globe amaranth, the red variey, 'Gomphrœna globosa' 3. red garments or cloth.

രക്തകാസം. s. Spitting of blood, hemoptysis.

രക്തചന്ദനം. s. 1. Red wood, red saunders, 'Pterocarpus santolinus', 2. saffron കുങ്കുമം.

രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ. s. 1. Voluntary flow of blood 2. shedding blood 3. bleeding.

രക്തധാതു. s. 1. Red chalk or red orpiment, red ochre 2. one of the seven pulses in the human body

രക്തൻ s. 1. A man affected with passion or fondness. 2 a gamboler, a player, one who plays or sports,

രക്തപായി. s. A leech, നീരട്ട.

രക്തപാരദം. s. A leech നീരട്ട.

രക്തപിത്തം s. Plethora, spontaneous hæmorrhages from the mouth, nose, rectum and cuticle, accompanied with fever, and headache, vomiting, purging, &c.

രക്തപുഷ്പകം. s. The 'Palasa' tree, 'Butea frondosa'.

രക്തപുഷ്പം. s. 1. The oleander plant. 'Nerium odorum' the red variety. കണവീരം. 2. any tree or plant bearing red flowers.

രക്തപ്പക. s. Blood-guiltiness.

രക്തപ്രസാദനം. s. Purifying of the blood.

രക്തപ്രസാദം. s. 1. Lustiness, stoutness, 2. a red face.

രക്തപ്രിയൻ. s. A blood thirsty or bloody man.

രക്തഫല. s. A cucurbitaceous plant, 'Momordica monadelpha' കോവൽവള്ളി

രക്തബീജ. s. The fruit of the 'Abrus precatorius' കുന്നി.

രക്തബീജം. s. The pomegranate, from its red seeds.

രക്തമണ്ഡലി. s. A viper.

രക്തമന്ദാരം. s. The purple or variegated Bauhinia, or mountain ebony, 'Bauhinia purpuarea'.

രക്തമാല്യം. s. A garland of red flowers ചുവന്ന പുഷ്പംകൊണ്ടുള്ള മാല.

രക്തമോക്ഷണം. s. Bleeding, or blood-letting, venesection.

രക്തം. s. 1. Blood. 2. the colour red. 3. saffron. കുങ്കുമം. 4. copper. ചെമ്പു°. 5 minium. 6. vermilion. ചായില്യം. 7. the fruit of the Flacoutria cataphracta. 8 the life. ജീവൻ. adj. 1. Dyed, tinged, coloured stained. 2. red, of a red colour. 8. fond of attached to, affected with love or interest towards any object. 4 sporting, engaging in play or pastime. രക്തം ചൊരിയുന്നു, To bleed, to loose blood. രക്തം ചൊരിയിക്കുന്നു To shed blood, to kill രക്തം കളയുന്നു, To bleed, to draw or take blood from a person.

രക്തവസ്ത്രം. s. Red garments or red cloth.

രക്തവാഛ്ച. s. An issue of blood.

രക്തവിന്ദു. s. 1. A drop of blood. 2. a red spot forming a flaw in a gem.

രക്തശാകം. s. A kind of edible greens, 'Amaranthus'.

രക്തസങ്കോചം. s. Safflower. കുങ്കുമം

രക്തസന്ധ്യകം. s. The red lotus or water lily, 'Nymphœa rubra' ചെന്താമര.

രക്തസംബന്ധം. s. Consanguinity, relationship by blood.

രക്തസരോരുഹം. s. The red lotus. ചെന്താമര.

രക്തസാന്നിദ്ധ്യം. s. Lustiness, stoutness.

രക്തസാക്ഷി. s. 1. A witness of a murder. 2. a martyr for the truth.

രക്തസാക്ഷികൻ. s. 1. A martyr. 2. a witness.

രക്തസ്രാവം s. Gonorrhœa considered as an urinary complaint

രക്തക്ഷയം. s Consumption, impoverishment of the blood.

രക്താ. s. 1. A woman red from passion or anger. രാഗംകൊണ്ടെങ്കിലും, കോപംകൊണ്ടെങ്കിലും ചുവന്നവൾ. 2. the fruit of the 'Abrus precatorius' കുന്നി. 3. the fruit of the മഞ്ചാടി.

രക്താംഗം. s 1. Coral. പവിഴം. 2. a medicinal plant. കമ്പിപ്പാല.

രക്താംഗി. s. A platn. 'Celtis orientalis'.

രക്താംബരം s. 1. Purple, the colour. 2. purple or red cloth.

രക്താർശസ°. s. Hœmorrhoids.

രക്താക്ഷം. s. 1. A buffalo. പോത്തു°. 2. a pigeon. പ്രാവു°.

രക്താക്ഷി. s. The fifty-eighth year in the ,Hndu' cycle of sixty.

രക്തി. s. 1. Affection, attachment. സ്നേഹം. 2. excessive joy or pleasure. മഹാസന്തോഷം

രക്തോല്പലം. s. 1. The red lotus, 'Nymphœa rubra' ചെന്താമരപ്പൂവു°. 2. a water lily, 'Pontederia'. (Lin.)

രഘു. s. The name of a sovereign of 'Oude,' the great grand-father of RAMACHANDRA.

രഘുവംശം. s. The race or family of RAGHU, whence also the name of a poem by CALIDASA which treats of the ancestors of RAMA from DILIPA to that prince, and his descendants to AGNIVERA.

രങ്കൻ. s. A poor, indigent, avaricious man, a miser.

രങ്കു. s. A sort of deer, (the spotted axis.) ഒരുവക മാൻ.

രംഗം s. 1. A place where acting, &c. is exhibited, a stage: a threat. 2. a field of battle. 3 tin. 4. paint, colour, tint, dye. 5. a temple.

രംഗാജീവൻ. s. 1. A painter. ചിത്രം എഴുതുന്നവൻ. 2. an actor, a dancer. വേഷക്കാരൻ.

രചന. s. 1. Orderly and becoming arrangement or disposition in general. 2. decoration

or dressing of the hair. 3. making or preparing any thing. 4. literary composition.

രചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make, to manufacture. ഉണ്ടാക്കുന്നു. 2. to write, to compose. എഴുതുന്നു.

രചിതം, &c. adj. 1. Made, manufactured. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. 2. written, composed. എഴുതപ്പെട്ട. 3. strung.

രജകൻ. s. A washerman. വെളുത്തേടൻ.

രജകി. s. A washerman's wife or a washerwoman. രജകസ്ത്രീ.

രജതം. s. 1. A necklace. മാല. 2. silver. വെള്ളി. 3. gold. പൊന്നു. 4. white, the colour. വെളുപ്പു. 5. the name of a mountain. adj. White. വെളുത്ത.

രജനി. s. 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood-turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

രജനികരൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

രജനിചരൻ. s. 1. A 'Racshasa,' a fiend, a goblin, a ghost. രാക്ഷസൻ. 2. a watchman. കാവല്ക്കാരൻ. 3. a thief. കള്ളൻ.

രജനിചരി. s. A female fiend, imp, ghost. രാക്ഷസി.

രജനിനാഥൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

രജനിമുഖം. s. Evening, beginning of the night. സന്ധ്യാസമയം.

രജസ്വല. s. A woman during menstruation. ആൎത്തവമുള്ളവൾ.

രജസ്സ. s. 1. The second condition of humanity, the quality or property of passion, that which produces sensual desire, worldly coveting, pride and falsehood, and is the cause of pain. 2. the menstrual evacuation. 3. dust. 4. the dust or pullen of a flower. പൊടി.

രജോഗുണം. s. See രജസ്സ. first meaning.

രജ്ജു. s. A rope, a cord, a tie, a string. കയറു.

രഞ്ജകൻ. s. A colourist, a painter, a dyer. ചായക്കാരൻ.

രഞ്ജനം. s. 1. Colouring, dyeing, painting. 2. affecting the heart, exciting passion, &c. 3. union, agreement. 4. red sandal or Sappan wood.

രഞ്ജനി. s. 1. The indigo plant, 'Indigofera tinctoria.' അമരി. 2. a flower, 'Nyctanthes tristis.'

രഞ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To agree, to unite, to join. 2. to be reconciled, united.

രഞ്ജിതം, &c. adj. Agreed, united, reconciled. ചേരപ്പെട്ട.

രഞ്ജിപ്പു. s. 1. Agreement, union. 2. fellowship. 3. reconciliation, restoration to favour.

രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To reconcile, to unite, to restore to favour.

രടനം. s. A sound, a noise. ശബ്ദം.

രടിതം. s. The noise of a burning flame. ജ്വാലശബ്ദം.

രട്ടു. s. Sackcloth.

രട്ട. adj. Two, twin.

രണകം. s. Anxiety, regret. ആകുലം.

രണനിപുണൻ. s. A skilful warrior.

രണനൈപുണ്യൻ. s. A skilful warrior. യുദ്ധത്തിനു സമൎത്ഥൻ.

രണഭൂമി. s. A field of battle. പോൎക്കളം.

രണം. s. 1. War, battle. പട, യുദ്ധം. 2. sound noise. ശബ്ദം.

രണരണകഃ or രണരണം s. 1. Anxiety, regret. ആകുലം. 2. love, desire. ഇച്ശ.

രണസങ്കുലം s. Mixed or tumultuary combat. ഇടകലൎന്ന യുദ്ധം.

രണിതം. s. Sound, noise. ശബ്ദം.

രണെഭംഗം. s. Defeat. discomfiture. തൊലി.

രണെസാധു. s. A skilful warrior. യുദ്ധത്തിനു സമൎത്ഥൻ.

രണ്ടു. adj. 1. Two, double. 2. some. രണ്ടെ. Only two. രണ്ടുപ്രകാരം, In two ways.

രണ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To separate, to become divided in two. 2. to be disagreed, to be disunited.

രണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To separate, to divide in two, bisect. 2. disunite, to cause to disagree.

രണ്ടാന്തരം. s. The second sort.

രണ്ടാമതു. adj. Second, secondly, twice.

രണ്ടാമത്തെ. adj. The second, second.

രണ്ടാമത്തെഗ്രഹം. s. A secondary planet.

രണ്ടാമൻ. s. A second person, an assistant.

രണ്ടാം. adj. Second; secondary.

രണ്ടാംപണി. s. Doing a thing over again.

രണ്ടാംചോറു. s. A second course of rice.

രണ്ടാംമുഹൂൎത്തം. s. A certain matrimonial ceremony among the 'Brahmans'.

രണ്ടാംവേളി. s. A second marriage.

രണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To separate, to become divided in two. 2. to disagree, to become disunited.

രണ്ടിലൊന്നു. s. One of two, either the one or the other.

രണ്ടുനേരം. adv. Twice a day.

രണ്ടുപക്ഷം. s. 1. Two parties. 2. two opinions. 3. doubt, uncertainty. 4 the light and dark fortnight in the lunar month. adj. Doubtful, uncertain.

രണ്ടുപ്രാവശ്യം. adj. Twice, two times.

രണ്ടുംകെട്ടനേരം. s. The dubious or faint light before sun-rise and after sun-set, twilight.

രണ്ടുംകെട്ടവൻ. s. 1. An indefferent person, neither good nor bad. 2. one who is destitute of home and friends, a vagabond.

രണ്ടുവട്ടം. adj. Twice, two times.

രണ്ടുടെ. adj. Twice.

രണ്ടൊന്നു. part. Doing two things at the same time, or on the same journey.

രണ്ഡ. s. 1. A widow. വിധവ. 2. a plant, 'Salvinia cucullata'. എലിച്ചെവിയൻ.

രതം. s, 1. Coition, copulation, combination. 2. a private part, a privity. adj. Intent on. actively occupied or engaged in.

രതി. s. 1. The wife of CAMADEVA, or the 'Hindu Cupid'. കാമന്റെഭാൎയ്യ. 2. coition; copulation. ക്രീഡ. 3. attachment, desire, passion. അനുരാഗം.

രതിക്രിയ. s. Copulation.

രതിപതി. s. CAMADEVA, the deity of love. കാമദേവൻ.

രത്നകമ്പളി. s. A figured carpet.

രത്നകിരീടം. s. A crown set with jewels. രത്നംപതിച്ച കിരീടം.

രത്നകുണ്ഡലം. s. An ear-ing set with jewels. രത്നംപതിച്ച കടുക്കൻ.

രത്നഗൎഭ. s. The earth. ഭൂമി.

രത്നപരീക്ഷ. s The art of examining and choosing gems.

രത്നപ്രഭ. s. 1. The first of the seven hells or purgatories according to the 'Jainas'. 2. the splendour of a jewel.

രത്നം. s. 1. A jewel, a gem, a precious stone. 2. any thing the best of its kind, or figuratively the jewel of the species,

രത്നസാനു. s. The mountain 'Meru'. മഹാമേരു.

രത്നാകരമേഖല. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a jewel mine. രത്നംവിളയുന്ന സ്ഥലം.

രത്നാകരം. s. The ocean. സമുദ്രം.

രത്നാംഗുലീയകം s. A ring set with precious stones. കല്ലുവെച്ച മോതിരം.

രത്നി s 1. A sort of cubit; measured from the elbow to the end of the closed fist; it is also computed at twenty-one breadths of the thumb. മുളം. 2. the closed hand, or first മുഷ്ടി.

രഥകഡ്യ. s. A multitude of carriages or cars. തേർക്കൂട്ടം.

രഥകാരൻ. s. A car maker, a coach-maker, a carpenter, a man sprung from the male of the 'Mahishya' and woman of the 'Carena' or writer caste; by profession a maker of cars; a coach-maker. കരണിയിൽമാഹിഷ്യനു ഉണ്ടായപുത്രൻ, തേരുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

രഥകുഡുംബി. s. A charioteer. സാരഥി.

രഥഗുപ്തി s. A piece of wood or an iron net-work encompassing a war chariot to secure it from being injured by weapons or collision. തേരു മറയ്ക്കുന്ന മറ.

രഥദ്രു s. A timber tree, 'Dalbergia ougeinie-nsis'. തൊട്ടക്കാര.

രഥപാദം. s. A wheel. തേരുരുൾ

രഥം. s. 1. A car, a war chariot. തേരു. 2. a car, a carriage in general, any vehicle or mode of conveyance. 3. a sort of cane, 'Calamus rotang'. രഥംനടത്തിക്കുന്നു, To drive a carriage.

രഥയാനം s. Riding in a carriage. രഥത്തിൽകരേറിനടക്ക.

രഥവ്രജം. s. A multitude of chariots, or carriages തേർക്കൂട്ടം.

രഥാംഗം s. 1. A wheel. തേരുരുൾ. 2. any part of a chariot, or carriage. 3. the discus of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ചക്രം. 4. the ruddy goose.

രഥികൻ. s. The owner of a carriage, or one who rides in it. രഥക്കാരൻ.

രഥി. s. 1. A warrior who fights in a car. തേരാളി. 2. the owner of or rider in a car.

രഥിരൻ. s. The owner of or rider in a car. രഥക്കാരൻ.

രഥോത്സവം. s. A festival at which an idol-car is drawn in procession.

രഥ്യ s. 1. A number of carriages. 2. a high street. തെരുവീഥി. 3. a main or carriage road. വഴി.

രഥ്യം s. A chariot or carriage horse. രഥക്കുതിര.

രദനച്ഛദം. s. A lip. ചുണ്ടു.

രദനം. s. A tooth, a tusk. പല്ല°.

രദനവാസസ°. s. A lip. ചുണ്ട°.

രദം. s. 1. A tooth. പല്ല°. 2. splitting, tearing, dividing.

രദസം. s. 1. Speed, velocity. വേഗം. 2. joy, delight. സന്തോഷം.

രന്തുകാമൻ. s. A voluptuous or libidinous person. മഹാകാമി.

രന്ധ്രം. s. 1. A hole, a fissure, a cavity, a chasm. പൊത്ത°, ദ്വാരം 2. fault, defect. കുറം. 3 occasion, opportunity. സമയം 4. foible dissension, division, discord. ഭെയാജ്യതകെട°.

രമകൻ. s. A lover, a gallant. സ്നേഹിതൻ.

രമണൻ. s. 1. A lover, a gallant. സ്നേഹിതൻ. 2. a husband. ഭർത്താവ°.

രമണപ്പൂ. s. A flower tree, 'Sterculia guttata '

രമണം. s. 1. Sporting, play. കളി. 2. dalliance, amorous sport. ഉല്ലാസം.

രമണി. s. 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a beautiful or handsome woman. സുന്ദരി.

രമണീയം, &c. adj. Beautiful; pleasing, charming, delightful. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

രമണ്യം. s. Sport, pleasure, wanton sport or dalliance. ഉല്ലാസം.

രമാ. s. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

രമാപതി. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

രമാവരൻ. s. A name of VISHNU വിഷ്ണു

രമാവല്ലഭൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To love, to please, to delight to satisfy. 2. to sport. 3. to copulate. 4. to unite.

രമെശൻ. s. A name of VISHNU.

രമ്യത. s. 1. Uuion. 2. delight, pleasure, gladness, satisfaction c ntentment.

രമ്യം. adj. Delightful, charming; pleasing, agreeable, content, commodious.

രംഗസ°. s. Velocity, speed വേഗം

രംഭ. s. 1. A plantain. വാഴ 2. one of the 'Apsaras' or courtezans of 'Swerga.'

രംഭൻ. s. The name of a monkey.

രംഭം. s. A bamboo. മുള.

രയം. s. 1. Speed, velocity, precipitation. വേഗം. 2. the stream or current of a river. ഒഴുക്ക°.

രല്ലകം. s. 1. A blanket. കംബലം. 2. a sort of deer. ഒരുവക മാൻ.

രവണൻ. s. 1. A clamorous person. 2. a jester. 3 the Indian Cuckoo. കുയിൽ.

രവണം. s. 1. A camel. ഒട്ടകം. 2. bell metal. ഓട°. adj Sounding, sonorous. നാദമുള്ള.

രവം. s. Sound in general, cry, noise, clamour, &c. ശബ്ദം.

രവാന. s 1. A custom-house certificate. 2. a pass, or pass-port.

രവി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

രവികാന്തം. s The sun stone, a kind of gem. സൂൎയ്യകാന്തം.

രവിവാസരം. s. Sunday. ഞായറാഴ്ച.

രശന. s. 1. A woman's girdle, a sort of chain worn round the loins. അരഞ്ഞാൺ. 2. the tongue. നാവ°.

രശ്മി. s. 1. A ray of light, radiance. 2. lustre. രശ്മിയുള്ള, Radiant.

രസകർപ്പൂരം s. A white sublimate or a muriate of mercury, the preparation of which is particularly explained by AINSLIE in his 'Materia medica' of Hindustan. It corresponds very nearly with calomel.

രസക്കേട°. s. 1. Displeasure, dislike. 2. tastelessness, incipidity.

രസഗന്ധം. s. Gum myrrh. നറുമ്പശ.

രസഗർഭം. s. 1. A mineral preparation used as a stibium. 2. vermilion. ചായില്യം.

രസഗുളിക. s. Mercurial pills.

രസജ്ഞ. s. The tongue as discriminating tastes. നാവ°.

രസജ്ഞൻ. s. 1. A poet, a writer who understands the different 'Rasas' or sentiments to be described. 2. an alchymist, one who has obtained a command over the magical properties of mercury 3. a physician, a medical preparer and administerer of mercurial and chymical compounds.

രസധാതു. s. Quicksilver. രസം. 2. one of the seven essential parts of the human body, the fluids.

രസന. s. 1. The tongue. നാവ°. 2. taste. 3. juice, sap.

രസനെന്ദ്രിയം. s. The tongue, as the organ of taste നാവ°.

രസപാഷാണം. s. A kind of prepared arsenic.

രസഭംഗം. s. 1. Loss of flavour or juice, tastelessness. 2. dislike, displeasure.

രസഭസ്മം. s. A kind of muriate of mercury or calomel, mercurial powder.

രസമണി. s. A kind of bead made of mercury.

രസം. s. 1. Juice, sap, exudation, fluid, liquid. 2. mercury, quicksilver. 3. flavour, taste, savour, as sweet, sour. salt, pungent, bitter, astringent. 4 taste, sentiment or emotion, as an objection of descriptive poetry, or composition, of which nine are enumerated, viz. 'Sringara' or love 'Hasya' or mirth, 'Caruna' or tenderness, 'Raudra' or anger, 'Verya' or heroism, 'Bhayancara or terror, 'Vibhalsa' or disgust, 'Adbuta' or surprise, and 'Santa' tranquillity or content or 'Vatsalya' paternal affection 5. affection of the mind, passion &c. 6. poison. 7 semen virile. 8. water 9 the primary or essential juice or fluid of the human body, whence blood, serum sweat &c are supposed to be engendered, it corresponds best with chyle. 10. gum myrrh.

രസവതി. s. A kitchen. അടുക്കള.

രസവൽ. adj. Juicy രസമുള്ള 2, savoury, well flavoured. രുചിയുള്ള. 3 tasteful, applied to composition, &c.

രസവാദം. s. Alchymy, and Chymistry. രസവാദം ചെയ്യുന്നു, To purse the science of Alchymy.

രസവാദി. s. An alchymist, a chymist.

രസസിദ്ധൻ. s. An Alchymist, a chymist.

രസസിദ്ധി. s. The knowledge of Alchymy. the possession of peculiar familiarity with mercury obtained by the performance of chymical operations, conjoined with certain mystical and magical rites and the securing thence to the adept of happiness health and wealth, the power of transmuting metals and the art of prolonging life.

രസസിന്ദൂരം. s. A sort of factitious cinnabar, made with zinc, mercury, blue vitriol and nitre, fused together; the compound is used as an escharotic.

രസസ്ഥാനം. s A bed-room. ഉറക്കറ, ശയനപ്പുര.

രസക്ഷയം s Displeasure, dislike, disgust.

രസാ s. 1. The earth. 2. the tongue. നാവു°. 3. a plant or vine. 'Sissmpelos hexandra'. പാടവള്ളി 4. the frankincense tree, 'Boswellia thurifera'. ഇന്തു.

രസാഞ്ജനം. s. A sort of collyrium, prepared either with the calx of brass or with the 'Amomum anthorhiza'.

രസാതലം. s. Hell. പാതാളം.

രസാദാനം. s. Sucking, sucion. കുടിക്കുക.

രസാഭാസം. s Concealment of sentiment attributing evident emotions to some cause different from the real one.

രസായനൻ. s. An alchymsit.

രസായനം. s. 1. A medicine preventing old-age and prolonging life, the 'Elixir vitœ of the Alchymists. 2 butter-milk. മോരു°. 3. Alchymy, chymistry.

രസാലം. s. Frankincense.

രസാലസ s. A nerve. ഞരമ്പു°.

രസാഹ്വം. s. Turpentine, resin.

രസാള. s. Curds mixed with sugar and spices.

രസാളം. s. 1. The mango-tree, 'Mangifera Indica' മാവു°. 2. the sugar-cane. കരിമ്പു°. 3. the jacktree, 'Artocarpus integrifolia' പ്ലാവു°. 4. the olibanum tree, 'Boswellia thurifera'. ഇന്തു.

രസിക. s. 1. Curds with sugar and spice. 2. molasses, the juice of the sugar-cane. കരിമ്പിൻനീരു°. 3. the tongue. നാവു°.

രസികൻ. s A man of taste, especially as it regards literary composition, &c.

രസികം, &c adj. 1 Flavoured. having taste or flavour. 2. tasteful, as composition, &c. രുചിയുള്ള

രസിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To taste, to relish, to have a relish for. 2. to love, to regard.

രസിതം. s. 1 Sound, noise in general. ശബ്ദം. 2. a rattling of thunder. ഇടിമുഴക്കം. adj Gilded, plated, washed or spread over with gold &c. പൂശപ്പെട്ട

രസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To please to delight.

രാസോനകം. s. A kind of garlick. ഒരു വക ഉള്ളി.

രാസോനം. s. Garlick ഉള്ളി.

രഹദാരി. s. A pass or pass-port, specifying the duties to have been paid.

രഹസ്യക്കാരൻ. s A secret lover, or gallant.

രഹസ്യം s. A secret, a mystry, any thing hidden or mysterious. adj Secret, private; mysterious, obscure, hidden. രഹസ്യം പറയുന്നു, 1 To speak privately, to whisper. 2. to tell a secret.

രഹസ° s 1. Solitariness, secrecy, privacy. 2. a privity. adv Solitary, private, in private, secretly, privily.

രഹിതം, &c. adj. Left, quitted, abandoned, destitute, bereft ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷ s. 1. Preserving, saving. protecting, protection. 2. salvation, redemption. 3. an amulet, a charm.

രക്ഷകൻ. s. A preserver. protector, saviour, a redeemer.

രക്ഷകം, &c, adj. Preserving. protecting, saving. രക്ഷിക്കുന്ന.

രക്ഷകേട്. sr 1. Want of protection, preservation, care, or nourishment. 2. negligence.

രക്ഷണം s. Preservation, protection, guarding, defence, രക്ഷണം ചെയ്യുന്നു, To preserve, to protect, to cherish, to nourish.

രക്ഷണീയൻ. s. One deserving of protection. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.

രക്ഷണീയം, &c. adj. Deserving of protection രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യം,

രക്ഷഃപതി. s. A preserver, a protector.

രക്ഷസ്. s. 'Racshas', an evil spirit, apparently distinguished into three classes; one sort of 'Racshas' is of a demi-celestial nature, and is ranked with the attendants of CUBERA; another corresponds to a goblin, an imp, or ogre haunting cemeteries, animating dead bodies, disturbing sacrifices, and ensnaring and devouring human beings; third kind approaches more to the nature of the 'Titan' or relentless and powerful enemy of the gods.

രക്ഷസ്സംഘം. s. A multitude or assembly of goblins.

രക്ഷാകരൻ. s. A preserver, രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

രക്ഷാഗൃഹം. s. A house or place of refuge, an asylum.

രക്ഷാപുരം, &c. adj. Preserving, protecting.

രക്ഷാഭോഗം. s. Tax paid to a protector.

രക്ഷാശിക്ഷ. s. Protection and punishment, as the duties of a king, lord, &c.

രക്ഷി. s. A guard, a sentinel. കാക്കുന്നവൻ.

രക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To preserve, to save, protect and defend, to deliver. 2. to nourish, cherish, keep. രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു, 1. To preserve, &c. one'sself. 2. to nourish or protect another for one's own use or advantage.

രക്ഷിതം, &c. adj. Preserved, saved, protected. defended. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷിതാവ്. s. A saviour, a preserver, a protector.

രക്ഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ, v. c. To cause to protect, to procure protection.

രക്ഷിവർഗ്ഗൻ. s. A guard, a sentinel.

രക്ഷോവരൻ. s. The king of the south-west country.

രക്ഷ്ണം s. Preserving, guarding, defencc, protcetion.

രാവ്. s. The night. രാക്കാലം, Night time. രാപ്പകൽ Night and day. രാപ്പകൽ പ്രയാസപ്പെടുന്നു, To labour or toil night and day.

രാക. s. 1. The full moon, or day of the full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ. 2. a girl in whom menstruation has commenced. തീണ്ടായവൾ.

രാകാനിശാകരൻ. s. The full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.

രാകുന്നു, കി, വാൻ. v. a. To file, to rasp.

രാക്ക്. s. Filing, the act rasping.

രാക്കുപണി. s. File work, filing.

രാക്കുപൊടി. s. File-dust.

രാത്രി. s. The night.

രാഗച്ഛായ. s. Red colour. ചുവപ്പുനിറം.

രാഗദ്വേഷം. s. Envy and hatred, enmity, malice. അസൂയ

രാഗം s. 1. A tune or mode in music of which the 'Hindus' reckon many, and frequantly personify them in poetry and mythology. 2. mental affection in general, as sorrow, joy, &c. 3. envy; impatience at another's success. 4. affection, pre-possession, love. desire. 5. the 'Ragaguna' or the property of passion. 6. colour, hue, dye, tint. രാഗം പാടുന്നു, To sing a tune or hymn.

രാഗാദി. s. Envy. malice, impatience.

രാഗാദികൾ. s. plu. The affections.

രാഗാദിക്കാരൻ. s An envious, malicious, ill-natured, passionate person.

രാഗി. s. 1. A passionate man. 2. a libertine a lover കാമി. 3. a kind of grain. 'Ragy or Natchenny, Cynosurus coracanus' പഞ്ഞപ്പുല്ല്,

രാഘവൻ, s. A name of RAMACHANDRA, രാമചന്ദ്രൻ.

രാങ്കവം adj. Woollen, made of the hair of a sort of deer or any other animal. രോമജമായ മാൻമയിർപ്പടം. s. A woollen garment.

രാജ. adj 1. Royal, of or belonging to a king 2. eminent, chief, excellent.

രാജകകുദം. s. An ensign or symbol of royalty, as the white parasol, &c. രാജചിഹ്നം.

രാജകം. s. An assembly of princes. രാജസമൂഹം

രാജകരം. s. Royal tax or tribute.

രാജകല്പന. s. A royal command or edict, the command of a sovereign.

രാജകശേരു. s. A fragrant grass. 'Cyperus'. നീക്കിഴങ്ങിൽ ഒരു വക.

രാജകാൎയ്യം. s. 1. Affairs of state or government. 2. news, information.

രാജകുഞ്ജരൻ. s. A royal elephant.

രാജകുമാരൻ. s. A king's son, a prince.

രാജകുമാരി. s. A king's daughter, a princess. രാജാവിന്റെ പുത്രി.

രാജകുരു. s. A large ulcer, a 'rajah' boil.

രാജകുലം. s. A royal, noble or illustrious family.

രാജകോപം. s Royal displeasure.

രാജഗുരു. s. A king's spiritual preceptor.

രാജഗൃഹം. s. A palace.

രാജചിഹ്നം. s 1. The male or famale organs of generation. 2. royalty, symbols of royalty.

രാജചോദ്യം. s. Oppression by Government, the tyranny of a king.

രാജതം. adj. Silver, made of silver.

രാജത്വം. s. Royalty, sovereignty.

രാജദ്രോഹം. s. Treason against the king, rebellion.

രാജദ്രോഹി. s. A traitor to a king, a rebel

രാജദ്വെഷം. s. Hatred of a king.

രാജധനം. s. Royal property.

രാജധൎമ്മം. s. The duties incumbent on a king or sovereign.

രാജധാനി. s. A metropolis, a capital, a royal city or residence, a palace.

രാജനന്ദനൻ. s. A king's son, a prince.

രാജനിന്ദ. s. Reviling or despising the king

രാജനീതി. s. Justice, and other conduct becoming a king 2. the laws of a country.

രാജൻ. s. A king, a prince, a sovereign.

രാജന്യകം. s. A number of 'Cshetriyas' or men of the military tribe ക്ഷത്രിയക്കൂട്ടം.

രാജന്യൻ s. A 'Cshetriya' or man of the military or royal tribe, being the second pure 'Hindu' caste.

രാജന്വൽ. adj Possessing of or governed by a just and active monarch, a country, &c.

രാജപത്നി. s A queen രാജഭാൎയ്യ.

രാജപഥം. s. A royal path, a high road.

രാജപദവി. s. Royalty, sovereignty, dignity.

രാജപുംഗവൻ. s. A 'Brahmani' bull.

രാജപുത്രൻ. s. A king's son, a prince. 2. a 'Cshetriya' or 'man of the military tribe. 3. a soldier by profession.

രാജപുത്രി. s. A king's daughter, a princess.

രാജപുരോഹിതൻ. s. A priest attached to the royal household.

രാജബല. s A plant, Pœderia fœtida. പ്രസാരിണി.

രാജബുദ്ധി. s. Royal prudence.

രാജഭണ്ഡാരം. s. The royal treasury. രാജാവിന്റെധനം.

രാജഭയം. s. Fear or reverence of the king.

രാജഭവനം. s. A palace, a royal house.

രാജഭാരം. s. Reign, government.

രാജഭാൎയ്യ. s. A queen, the consort of a king.

രാജഭൃത്യൻ. s. A king's minister or servant.

രാജഭോഗം. s. Royal tribute.

രാജമത്സരം. s Sedition, rebellion.

രാജമന്ത്രി. s. A king's minister.

രാജമന്ദിരം. s. A palace, a royal residence.

രാജമല്ലിക s. 'Arabian' jasmine.

രാജമാൎഗ്ഗം. s. 1. The high way, a royal road, one passable for horses and elephants. 2. the customs of a king.

രാജമാഷം. s. The pulse termed 'Dolichos catiang.'

രാജമുടി s. A royal or king's crown.

രാജമുദ്ര s. A king's seal or signet.

രാജമൃഗം. s. A lion. 2. a royal tiger.

രാജയക്ഷ്മാ s. Pulmonary consumption,

രാജയോഗം. adj. Prosperous, most excellent.

രാജയോഗ്യം. &c. adj Proper or suitable for a soverign, princely, royal.

രാജരതം. s. A nobleman.

രാജരക്ഷണം s The preservation of the king, kingly protection

രാജരാജൻ. s. 1 The king of kings. an emperor or universal monarch 2. a name of CUBERA the god of wealth

രാജൎഷഭൻ. s. A bull of high breed,

രാജൎഷി. s. A kind of saint, that holy and superhuman personage which a king or man of the military class may become by the practice of religious austerities: seven classes of 'Rishis' are enumerated, the 'Devershi,'

'Brahmershi, Mahershi, Paramershi, Rajershi, Candershi, and Srutershi;' the order is variously given, but the 'Rajershi' is inferior to the four preceding ones, (see the story of WISWAMITRA in the first book of the 'Ramayana,) and the two last appear to mean the inspired saints of the 'Hindu' scriptures.

രാജവംശം. s. A royal family, royal lineage.

രാജവംശ്യം. &c. adj. Of royal parentage or descent.

രാജവള്ളി. s. A small gourd, 'Momordica charanthia.'

രാജവഴി. s. The king's high road.

രാജവാൻ. adj. Governed by a just and able monarch, (a country, &c) kingly, royal.

രാജവി. s. The blue-jay.

രാജവിരോധം. s. Sedition, rebellion.

രാജവിജി. adj. Sprung from a royal race, a prince.

രാജവീഥി. s. The king's street, a high street.

രാജവൃക്ഷം. s. 1. The 'Piyal' tree, 'Buchanania latifolia.' 2. a tree, 'Cassia fistula. കൊന്ന. (Lin.)

രാജവേശ്മം s. A palace, a royal residence, a city. രാജധാനി.

രാജവേഷം. s. Royal attire.

രാജവൈദ്യൻ. s. A royal physician.

രാജവ്രണം. s. A large ulcer, a 'rajah' boil.

രാജശക്തി. s. Royal power, or authority.

രാജശാർദ്ദൂലം. s A royal tiger. രാജമൃഗം. adj. (In composition.) Pre-eminent, excellent.

രാജശാസനം. s. 1. A royal command or edict. 2. regal government.

രാജശിക്ഷ. s. Punishment inflicted agreeable to royal laws

രാജശ്രീ. s. Excellency, royal highness, (a title,) mos n ble.

രാജശ്രേഷ്ഠൻ. s. A nobleman.

രാജസക്കാരൻ. s. A proud, arrogant, presumptuous, ostentatious person. വസ്ത്രാഭരണങ്ങളെ ധരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.

രാജസദനം. s. A palace. രാജഭവനം.

രാജസഭ. s. A royal assembly or court.

രാജസമൂഹം. s. An assembly of kings or princes.

രാജസം. s. Pride, arrogance, presumption.

രാജസമ്മാനം. s. A royal gift or present.

രാജസർപ്പം. s. A large species of snake.

രാജസിംഹം. s. A valiant king.

രാജസിംഹാസനം s. A throne.

രാജസൂയം. s. A sacrifice performed only by a universal monarch, attended by his tributary princes, as in the case of 'Yudhisht'hira' and others.

രാജസേവ. s. The king's service.

രാജസേവകൻ. s. A king's minister or servant.

രാജസൈന്യം. s. Royal forces.

രാജസ്ത്രീ. s. A queen, a princess.

രാജസ്ഥാനം. s. 1. A king's residence, a palace. 2. a royal court 3. kingship.

രാജസ്നേഹം. s. Royal favour.

രാജഹത്യ. s. The murder of a king, regicide. രാജാവിനെ കൊല്ലുക.

രാജഹംസം. s. A superior kind of white swan or goose with red legs and bill, or more properly the flamingo കൊക്കും കാലും ചുവന്നു ദേഹം വെളുത്തുള്ള അരയന്നം.

രാജക്ഷോഭം. s. Royal displeasure.

രാജാവ്. s. 1. A king a prince, a sovereign. 2 a man of the regal and military tribe, a 'Cshetriya.' 3. a master. യജമാനൻ. 4. the moon. ചന്ദ്രൻ.

രാജാദനം. s. A tree, 'Buchanania latifolia.' പയമുൺ പാല.

രാജാധികാരം. s. Reign, government, kingly authority. രാജാധികാരം ചെയ്യുന്നു, To reign.

രാജാധിരാജാ. s. A king of kings, a universal sovereign.

രജാഭിഷേകം. s. The anointing or crowning of a king. രാജാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു, To anoint or crown a king.

രാജാർഹം. s, Aloe wood. 'Amyris agallochum.' (Rox) adj. Royal, noble, fit or proper for a king. രാജയോഗ്യമായുള്ള.

രാജാവർത്തം. s A gem, described as an inferior sort of diamond, brought from the country 'Virata.'

രാജി. s 1. A row, a line. 2. an unbroken row, a continuous line. 3. a written agreement, an acknowledgment of a cause being finally settled, given by a plaintiff.

രാജിക s. 1. Black mustard, 'Sinapis dichotoma, or racemosa. കടുത്ത കടുക് 2. a species of grain, 'Natchenny, Cynosurus coracanus.'

രാജിതം, &c. adj. 1. Luminous, shining, bright. 2. illustrated. ശോഭിതം.

രാജിലം. s. A sort of snake, 'Amphisbœna'. ഒരുവക പാമ്പു.

രാജീവം. s. 1. A large fish. പരൽമീൻ. 2. a lotus. താമരപ്പൂ.

രാജ്ഞി. s. A queen, a princess, the wife of a king, a 'Ranee'. രാജാവിന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. deep coloured brass, consisting of three parts copper to one of zinc or tin.

രാജ്യം. s. A kingdom, country, or province. 2. the administration of sovereignty.

രാജ്യവംശം. s. The royal family.

രാജ്യവാസികൾ. s. plu. The inhabitants of a country.

രാജ്യവിചാരം. s. The office of a prime minister, the administration of the affairs of a country.

രാജ്യാധികാരം. s. The office of a prime minister, administration of the affairs of a country

രാജ്യാധിപത്യം. s. See the last.

രാജ്യാംഗം. s. A requisite of regal administration, variously enumerated as seven, eight or nine, viz. first, the king; second, the prime minister; thrd a friend or ally; fourth, treasure; fifth, territory; sixth, a strong hold; seventh, an army; the eighth is the population or companies of citizens, and ninth, the 'Purohit' or spiritual adviser.

രാത്രകൻ. s. A man frequenting at night the houses of harlots.

രാത്രി s. 1. Night. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ adv. By night, in the night.

രാത്രിചരൻ. s. 1. A goblin or fiend രാക്ഷസൻ. 2 a thief, a robber കള്ളൻ. 3. a patrole, a guard, a night-walker. കാവല്ക്കാരൻ.

രാത്രിജം. s. A star. നക്ഷത്രം.

രാത്രിജാഗരം. s. A dog. നായ.

രാത്രിഞ്ചരൻ. s. See രാത്രിചരൻ.

രാദ്ധാന്തം. s. Demonstrated truth; proved and established fact or conclusion. നിശ്ചയം.

രാധ. s. 1. The asterism in which the moon is full in the month 'Vaisacha', the sixteenth of the lunar asterism. വിശാഖം നക്ഷത്രം. 2. the name of a celebrated 'Gopi', the favourite mistress of Crishna during his residence in 'Vindravan' amongst the cowherds. 3. lightning, lustre.

രാധം s The month "Vaisac'ha" (April-May.) ഇടവമാസം.

രാധെയൻ. s. A name of Carna, celebrated in the 'Mahabharat'.

രാപ്പകൽ. ind. Day and night.

രാത്ഭോജനം. s. Supper, an evening repast.

രാമ s. A woman, a female, a pleasing or beautiful woman. രമ്യയായ സ്ത്രീ.

രാമചന്ദ്രൻ. s The hero Ramachandra, the second incarnation of Vishnu, under the name of Rama.

രാമച്ചം. s. Sweet rush, lemon grass or camel's hay, 'Cuss-cuss, Andropogon schœnanthus' or 'muricatum': the root of this fragrant grass is used in 'India' for 'tatties' or screens, against the hot winds and for 'Visaries' or fans, commonly called 'Cuss-cuss' fans.

രാമഠം. s. Assafœtida. പെരുങ്കായം.

രാമൻ s. 1. A name common to three incarnations of Vishnu; or Parasurama, the son of the 'Muni' Jamadagni, born at the commencement of the second, or 'Treta Yuga', for the purpose of punishing the tyrannical kings of the 'Cshetriya' race; Ramachandra, the son of Dasarat'ha, king of 'Oude', born at the close of the second age, to destroy the demons who infested the earth, and especially Rawana the 'Daitya' sovereign of Ceylon; and Balarama, the elder and half-brother of Crishna, the son of Rohini, born at the end of the 'Dwapara' or third age. 2. a name of Waruna or Neptune, regent of the waters. 3 a black man. 4. a white man. 5. a beautiful and pleasing man.

രാമം. s. 1. A sort of deer. വെൺപരുമാൻ. 2. a horse. കുതിര adj 1. Black. കറുത്ത. 2. white. വെളുത്ത. 3. beautiful, pleasing.

രാമാനം. ind. The night.

രാമായണം. s. The second epic poem of the 'Hindus' recording the adventures and exploits of Rama the son of Dasarat'ha soveregin of 'Oude'; written by the poet 'Valmici'.

രാമെശ്വരം. s. 'Rameswaram' a 'Hindu' sacred place, with a celebrated temple, situated between the Island of 'Ceylon' and the 'Coromandel' Coast; where the 'Hindu' deity Rama is said to have formed what is called Adam's bridge and thereby to have passed from 'India' to 'Ceylon'.

രാംഭം. s. The bomboo staff of a religious student or mendicant. സന്യാസിയുടെ വെണ്ടണ്ഡം.

രായം. s. 1. Gold. പൊന്ന്. 2. wealth.. ധനം.

രായസക്കാരൻ. s. A 'Rayasum,' or native secretary.

രായസം. s. The office of a secretary, secretariship.

രാവ്. s. The night, the morning.

രാവണൻ. s. The sovereign of 'Lanca Ceylon' killed by RAMACHANDRA.

രാവണി. s. The eldest son of RAWANA. രാവണന്റെ മൂത്ത മകൻ.

രാവ്പൂ s. A species of jasmine, 'Jasminum hirsutum.'

രാവിലെ. adv. In the morning, at day break.

രാശി s. 1. A sign of the zodiac. 2. a heap, pile, quantity, multitude. സമൂഹം. 3. a gold coin or 'Rasi' fanam. രാശിവെക്കുന്നു, To try one's fortune.

രാശിചക്രം. s. The zodiac.

രാശിസ്ഥാനം. s. The zodiac.

രാശീശ്വരൻ. s. The regent of a sign in the zodiac.

രാഷ്ട്രകം, s. A kingdom, a realm. രാജ്യം.

രാഷ്ട്രം. s. 1. An inhabited country or realm, a region. രാജ്യം. 2. any public calamity, as plague, famine, &c. ബാധ.

രാഷ്ട്രിക. s. A prickly sort of night-shade, 'Solanum jacquini.' കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

രാഷ്ട്രിയൻ. s. A king's brother in-law, (in theatrical language.) നാട്യത്തിൽ രാജാവിന്റെ അളിയന്റെ പേർ.

രാസഭം. s. An ass. കഴുത.

രാസ്നാ. s. 1. A plant, 'Mimosa octandra.' 2. another plant (the serpent ophioxylon?) 3. a kind of perfume. അരത്ത.

രാഹിത്യം. s. Separation.

രാഹു. s. The ascending node or Caput draconis' in mythology, the son of 'Sinhica,' and the eighth planet of the 'Hindus.' He is a 'daitya' with the tail of a dragon, whose head was severed from his body by VISHNU, but the head and tail retained their separate existence, and being transferred to the stellar sphere are said to cause eclipses, especially the former by attempting to swallow the sun and moon.

രാഹുഗ്രസ്തൻ. s. The sun or moon eclipsed.

രാഹുഗ്രഹം. s. An eclipse of the sun or moon ഗ്രഹണം.

രാഹുരശ്മി. s. An eclipse. ഗ്രഹണം.

രാഹുവേള. s. An eclipse.

രാളം. s. Resin, the resinous and fragrant exudation of the Shorea robusta. ചെഞ്ചല്യം

രാക്ഷസൻ s. A giant, an evil spirit a demon, a vampire, a fiend, but who appears to be of various descriptions, and is either a powerful 'Titan' or enemy of the gods, in a superhuman or incarnate form, as RAWANA and others; an attendant on CUBERA, and guardian of his treasures, or a mischievous and cruel goblin, or ogre, haunting cemetries, animating dead bodies and devouring human beings.

രാക്ഷസം. adj. Infernal, demoniacal.

രാക്ഷസി. s. 1. A giantess, a female fiend, the female of the 'Racshasa. 2. a kind of perfume. കാട്ടുകച്ചോലം.

രാക്ഷസേന്ദ്രൻ. s. 1. The demon RAWANA രാവണൻ. 2. CUBERA. കുബേരൻ.

രാക്ഷാ. s. Lac, the red animal dye. അരക്ക്.

രിക്ത. s. The fourth, ninth, or fourteenth days of the lunar fortnight.

രിക്തകം adj. Empty, void. ഒഴിഞ്ഞ.

രിക്തപാത്രം. s. An empty vessel വെറുമ്പാത്രം.

രിക്തം. adj 1. Empty, void ഒഴിഞ്ഞ 2. poor, indigent വകയില്ലാത്ത

രിക്തഹസ്തൻ. s. One who is empty-handed, poor. വെറുങ്കൈക്കാരൻ.

രിക്ഥം. s. Substance, property, wealth. സമ്പത്ത്.

രിക്ഥഹാരി. s. An heir, one who succeeds to the property of the deceased. and gives the funeral cake. അവകാശി.

രിംഖണം s. 1 Creeping as a child on all fours. നിരങ്ങുക 2. tumbling, slipping, sliding ഇടർച്ച. 3 deviating from rectitude, sliding from virtue. തെറ്റുക.

രിടി s. The crackling or roaring of a flame. ജ്വാലശബ്ദം.

രിപു s. An enemy. ശത്രു.

രിപുത്വം. s. Enmity. ശത്രുത,

രിഫം. s. Any twelfth sign.

രിഷി. s, A saint, a 'Rishi'.

രിഷ്ടം. s. 1. Happiness, prosperity. ശുഭം. 2. good luck, fortune. ഭാഗ്യം. 3. bad luck, ill

fortune നിർഭാഗ്യം. 4. destruction, loss, privation നാശം 5. the soap nut tree, 'Sapindus detergens' (Rox.) പളിഞ്ചി. adj. 1. Hurt, injured. 2. fortunate, lucky. 3. unfortunate. unlucky.

രിഷ്ടി. s 1. A sword. വാൾ. 2. prosperity, happiness, good fortune. ഭാഗ്യം.

രിഢ. s Disrespect, irreverence, disregard. നിന്ദ.

രിഢകം. s. The spine, the back-bone. തണ്ടെല്ല്.

രിണം. adj. Oozing, dripping, leaking, distilling. ഒഴുകിയ.

രിതി. s. 1. Manner, mode, method, way, usage, custom, practice. 2. form. 3. idiom of a language. 4. oozing leaking, distilling. 5. brass, pale brass, prince's metal. 6. going, motion. 7. natural property or disposition.

രിതിപുഷ്പം. s. Calx of brass.

രിതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To arrange in proper order, &c.

രുക. s. 1. Sickness, disease, illness. രോഗം. 2. light, lustre, splendour. ശോഭ.

രുക്പ്രതിക്രിയ. s. The practice of physic, curing, remedying. ചികിത്സ.

രുക്മകാരൻ. s. A goldsmith. പൊൻപണിക്കാരൻ.

രുക്മം. s. Gold. സ്വൎണ്ണം.

രുഗ്ണം, &c. adj. Bent, crooked, curved. വളഞ്ഞ.

രുചകം s. 1. The citron, 'Citrus medica.' 2. an ornament for the neck or breast. 3. salt. 4. natron. 5. a stomachic.

രുചി. s. 1. Taste, relish, appetite. 2. wish, desire. 3. light, lustre 4. beauty. 5. intent application to any object or undertaking. രുചിനോക്കുന്നു, To try, ('lit.' to see) the taste of any thing.

രുചികരം. adj. Delicious to the taste, savory, palatable. സ്വാദുള്ള.

രുചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To yield a taste or relish. 2. to be to one's liking.

രുചിതം, &c. adj. 1. Sweet. 2. sharpened as the appetite.

രുചിരം. adj. 1. Beautiful, handsome, charming, pleasing. ഭംഗിയുള്ള. 2. sweet. 3. stomachic.

രുച്യം, &c. adj. Beautiful, pleasing, captivating.

രുജ. s. 1. Sickness, disease. രോഗം. 2 overthrow, destruction. നാശം.

രുട്ട്. s. Anger, wrath passion കോപം.

രുതം. s. 1. The cry of birds, &c. 2. any cry or noise. ശബ്ദം.

രുദിതം. s. Crying, weeping. കരച്ചിൽ.

രുദ്ധം, &c. adj. 1. Surrounded as with a fence or river, &c. begirt. വളയപ്പെട്ട. 2. secured, protected from access. 3 obstructed, stopped shut up അടയ്ക്കപ്പെട്ട. 4. opposed, stopped impeded. തടുക്കപ്പെട്ട

രുദ്ര. s. A name of the 6th Asterism.

രുദ്രൻ. s. 1. A name or form of SIVA. ശിവൻ. 2. a demi-god, an inferior manifestation of SIVA; the 'Rudras' are said to be eleven in number, and are severally named. 'Ajaicapada, Ahivradhna, Virupacsha, Sureswara, Jayanta, Bahurupa, Tryambaca, Aparajita, Savitra and Hara.'

രുദ്രപുഷ്പം. s. Red cotton not yet cleared of the seeds. ചെമ്പരുത്തി.

രുദ്രപൂജ. s. An oblation to SIVA. ശിവപൂജ.

രുദ്രഭൂ. s. A burying ground, a cemetery. ചുടലക്കളം.

രുദ്രാണി. s. A name of DURGA or PARWATI wife of SIVA. പാൎവ്വതി.

രുദ്രാക്ഷക്കാ. s. The berry of the Elœocarpus of which rosaries are usually made by the worshippers of SIVA.

രുദ്രാക്ഷമാല s. A rosary made of the berries of the following tree.

രുദ്രാക്ഷം. s. A tree, 'Eœlocarpus ganitrus.' (Rox.)

രുധിരൻ. s. The planet Mars. ചൊവ്വാ.

രുധിരം. s. Blood. രക്തം.

രുമ. s. The salt mines in 'Sambhar,' a town in 'Ajmere.' ഉപ്പുപടന 2. the wife of the monkey 'Sugriva.' സുഗ്രീവന്റെ ഭാൎയ്യ.

രുരു. s. A kind of deer. ഒരുവക മാൻ

രുശതി s. 1. A bad word, malediction, imprecation. അശുഭവാക്ക്. 2. a curse, cursing പ്രാക്ക്.

രുഷ. s. Anger, wrath, rage. കോപം.

രുഷിതം. adj. Enraged, angry. കോപിതം.

രുഷ്ടം. adj. Enraged, angry. കോപിതം.

രുഹ. s. Linear-bent grass, 'Agrostis Linearis.' കറുക.

രുഹം. adj. 1. Springing up, growing. മുളെക്കുന്ന. 2. mounting, ascending. കരേറുന്ന.

രൂഢം, &c. adj. 1. True, certain, ascertained. നിശ്ചയമുള്ള 2. public, common, famous, notorious. പ്രസിദ്ധം. 3. budded, blown. 4. born, produced. 5. traditional, or known, applied especially to words of foreign or unknown origin.

രൂഢി. s. 1. Fame. notoriety. ശ്രുതി. 2. experience, practical knowledge. 3. traditional, or customary meaning of words, as opposed to their etymological signification.

രൂപകം. s. 1. A drama, or dramatic poem. 2. shape, form, figure. 3. a figure of rhetoric in general.

രൂപക്കേട്. s. 1. Ugliness, deformity, 2. ignorance, folly. 3. want of order or regularity.

രൂപഗുണം. s. The quality of beauty. സൗന്ദൎയ്യം.

രൂപമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make an effigy or form of any person or thing. 2. to form, to model.

രൂപമാക്ഷികം. s. Silver 'Maschica' which answers in appearance to the 'Hepatic' pyrites of iron.

രൂപമില്ലായ്മ. s. 1. Want of form or shape, ugliness. 2. any thing unknown, a secret. 3. ignorance.

രൂപം. s. 1. Form, shape, figure, mien 2. an image or figure, a reflection or resemblance of any real object. 3. appearance, semblance. 4. beauty 5. knowledge, information. 6. acquiring familiarity with any book or authority by frequent perusal. 7. colour, form, any object of vision. 8 a play a dramatic poem. adj. Like, resembling, (in composition)

രൂപംകെട്ടവൻ. s. An ignorant, foolish person.

രൂപലാവണ്യം. s. Beauty. സൗന്ദൎയ്യം.

രൂപവാൻ. s. A well shaped handsome man. സുന്ദരൻ.

രൂപശാസ്ത്രം. s. A work on dramatic science.

രൂപസൗന്ദൎയ്യം. s. Handsomeness, beauty.

രൂപാ. s. A rupee.

രൂപാജീവ. s. A whore, a harlot, വേശ്യ.

രൂപിക. s. A rupee.

രൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To form, to express form, to represent shape either to the eye, or the understanding.

രൂപി. s. A handsome man.

രൂപിണി. s. A beautiful woman. സുന്ദരി.

രൂപ്യൻ. s. A handsome man. രൂപവാൻ.

രൂപ്യമയം. adj Made of silver വെള്ളികൊണ്ടുള്ള.

രൂപ്യം. s. 1. Silver. വെള്ളി. 2. wrought silver. 3 a rupee. adj. 1. Made of silver. 2. handsome, beautiful.

രൂപ്യാദ്ധ്യക്ഷൻ. s. The master of the mint, the superintendant of the silver. or silver coinage. കമ്മട്ട വിചാരിപ്പുകാരൻ.

രൂഷിതം. adj. 1. Pounded, reduced to dust or powder. പൊടിക്കപ്പെട്ട. 2. covered, spread over, coated, inlaid.

രൂക്ഷത. s. 1. Harshness, unkindness, unfriendliness, sternness, severity. വിസ്നേഹം, പരുഷം. 2. harshness, roughness, want of smoothness or softness. 3. roughness to the taste.

രൂക്ഷം, &c. adj. 1. Harsh, unkind, unfriendly stern, severe, cruel. 2. harsh, rough, not soft or smooth. 3. rough to the taste. പരുഷമുള്ള.

രേഖ. s. 1. A line, a continuous line, a row. 2. a streak, a line or stripe. 3. a comma in writing 4. the lineaments or features of the face, the lines on the hand, &c. 5. the outlines of a drawing. 6. knowledge, information.

രേചകം. s. 1. A purge. വയറിളക്കം. 2. the purging nut plant, 'Croton tiglium.' adj. Purgative, aperient. വയറിളക്കുന്ന

രേചകി s. 'Caducca.' Yellow myrobolan or ink nut chebulic myrobolan, 'Terminalia Chebula. (Willd.) കടുക്കാ.

രേചന. s. A drug, commonly 'Sundarochani.'

രേചനം s, Purging, looseness. വയറിളക്കം.

രേചനി. s. The square-stalked bind-weed or Indian Jalap, 'Convolvulus turpethum. ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

രേചിതം. s. A horse's paces, gallop. കുതിരയോട്ടം.

രേണു s. 1. Dust, powder. പൊടി. 2. a medicinal plant.

രേണുക. s. 1. A sort of perfume and medicine, of a bitter and slightly pungent taste and greyish colour; it is procured in grains about the size of those of pepper. അരേണുകം. 2. the name of the wife of 'Jamadagni' and mother of 'Parasurama'. പരശുരാമന്റെ മാതാ.

രേതസ്. s, The seminal fluid.

രേഫം. s. 1. The letter R. ര. 2. passion, affection of the mind. രാഗം adj. 1. Low, vile, contemptible, wicked, കുത്സിതം. 2. defamed, reviled ദൂഷിക്കപ്പെട്ട.

രേവ. s. A name of a river, the 'Nerbadda or Nermada.'

രേവതി. s. 1. The 27th lunar asterism. 2. a name of the wife of BALARAMA, brother of CRISHNA.

രേവതിരമണൻ. s. The husband of 'Rewati.'

രേഷണം. s. Roaring, howling.

രൈവതകം. s 1. The name of a mountain, the eastern part of the Vindhya range, or that part in which the 'Rewa' rises. 2. a tree, 'Cassia fistula' കൊന്ന.

രൈവതൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a 'Daitya' or demon. 3. the fifth 'Muni' of the present 'Calpa.'

രൊക്കം. ind. Ready money, cash.

രൊക്കവില. s Ready money price, buying with ready money.

രോകം. s. 1. A hole, a chasm a vacuity പോ ത്ത°. 2. light. പ്രകാശം. 3. buying with ready money.

രോക്ക°. s. A plane.

രോഗം. s. Sickness, disease in general or a disease.

രോഗലക്ഷണം. s. The symptoms or signs of a disease or of its progress.

രോഗശാന്തി. s. Recovery from sickness.

രോഗഹാരി. s A physician. വൈദ്യൻ.

രോഗി. s. A sick person, a patient.

രോഗിതൻ, s. A sick person, a patient.

രോചകം. s. 1. Hunger, appetite. വിശപ്പ°. 2. a stomachic, carminitive.

രോചന, A yellow pigment commonly 'Gorochan' which see; it is used as a medicine, a dye, and a perfume.

രോചനം. s. 1 A species of silk cotton tree. 2. a tree, 'Andersonia rohitaka' 3 the lime tree. 4. citron 5 a stomachic, a carminitive. adj. 1. Splendid beautiful 2 irradiating, illuminating, beautifying. 3. whetting, sharpening (the appetite)

രോചനി s. 1. A plant: commonly 'Sundarochani'. 2. the square-stalked bind-weed or Indian Jalap 'Convolvulus turpethum'. തി കോല്പക്കൊന്ന.

രോചമാനം s. A tuft or curl of hair round the neck of a horse, or on the lower part of it കുതിരയുടെ കഞ്ചിരോമം.

രോചിതം. adj. Illuminated, brilliant.

രോചിഷ്ണു. adj. Elegnatly dressed or ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 2. splendid, brilliant. ശോഭയുള്ള.

രോചിസ°. s A light. ശോഭ.

രോദനം. s. Weeping, crying, lamentation. കരച്ചിൽ.

രോദനി. s. A species of tragia or nettle. കൊടിത്തുവ.

രോദസ°. s. 1. Heaven. ആകാശം. 2. earth. ഭൂമി.

രോദസി. s. 1. Heaven. ആകാശം. 2. earth. ഭൂമി.

രോദിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n. 1. To weep, to cry, to lament. കരയുന്നു.

രോദിതം, &c. adj. Lamented. കരയപ്പെട്ട.

രോധനം s. 1. Impeding, obstructing. 2. an obstacle, a hindrance. തടവ°.

രോധം. s An impediment, obstruction, impeding, obstructing തടവ°.

രോധസ°. s A shore, a bank. തീരം.

രോധിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To impede, to obstruct, to hinder.

രോധിതം, &c. adj. Impeded, obstructed, hindered. തടുക്കപ്പെട്ട.

രോപണം. s. A disturbing or bewildering of the mind, a confusing or confusion of ideas. ഭ്രമം.

രോപം s. 1. An arrow അമ്പ°. 4. a bewildering of the mind, confusion of ideas. ഭ്രമം. 3. a hole, a vacuity, a chasm. പോത്ത°.

രോമകർണ്ണകം. s. A hare. മുയൽ.

രോമകൂപം. s. A pore of the skin. രോമദ്വാരം.

രോമകേസരം. s. A 'Chowrie', a sort of whisk.

രോമക്കാൽ. s. A pore of the skin.

രോമക്കുത്ത°. s. A pore of the skin.

രോമദ്വാരം. s. A pore of the skin.

രോമന്ഥം. s. Ruminating. chewing the cud, or also eating without chewing what has been once swallowed and again brought into the mouth. അയവിറക്കുക, അയറുക.

രോമം s. The hair of the body; a hair.

രോമവികാരം s. Horripilation, the errection or rigidity of the hair of the body, conceived to be occasioned by and to express, exquisite delight.

രോമഹർഷണം. s. Horripilation; see the preceding.

രോമാഞ്ചം. s. Horripilation, rigidity and erection of the hair of the body. രോമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നു, The hair of the body to be erected.

രോമാഞ്ചിതം, &c. adj. Having the hair of the body erect considered as a proof of exquisite pleasure, enraptured, delighted.

രോമാവലി. s. A line of hair across the middle of the belly or navel.

രോമാളി. s. A line of hair, extending across the navel.

രോമോദ്ഗമം. s. Horripilation രോമാഞ്ചം.

രോഷം. s. Anger, wrath. കോപം.

രോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be angry കോപിക്കുന്നു.

രോഷിതം, &c. adj. Angry, passionate കോപിതം.

രോഹകൻ. s. A rider, riding, mounted; one who rides on an animal, or is carried in a vehicles വാഹനമേറിയവൻ.

രോഹണം. s. Rising in or on, mounting; ascending, growing, as a plant. കരേറുക.

രോഹം. s. A bud, a blossom. മൊട്ടു, തളിർ.

രോഹി. s. 1. A tree, 'Andersonia rohitaka' (Rox). 2. the 'Indian' fig-tree, 3. the holy fig-tree.

രോഹിണി. s. 1. The fourth lunar asterism figured by a wheeled carriage, and containing five stars, probably 'Tauri': in mythology the asterism is personified as one of the daughters of 'Dacha' and wives of the moon, 2. the mother of BALARAMA. 3. a girl nine years of age. ഒമ്പതു വയസ്സ ചെന്ന പെണ്ണ. 4. a cow of a good breed. 5. a woman stained with red pigment, or red with passion. 6. the name of a medicinal plant. കടുക രോഹിണി. 7. the moon plant, 'Asclepias acida'. 8 yellow myrobalan, 'Terminalia chebula'.

രോഹിതകം. s. A tree, 'Andersonia rohitaka' (Rox).

രോഹിതം. s. 1. Red (the colour). ചുവപ്പ. 2. a kind of deer. ഒരു വക മാൻ. 3. the 'Rohi' fish, 'Cyprinus denticulatus'. 4. INDRA'S bow unbent and invisible to mortals. 5. blood. രക്തം. 6. safflower, 'Carthamus tinctorius. കുസുംഭം. adj Red, of a red colour ചുവന്ന.

രോഹിതാശ്വൻ. s. A name of 'Agni', the god of fire, as mounted on a red or fiery steed. അഗ്നി.

രൗദ്രത. s. 1. Wrath, rage, (the sentiment as an object of poetical description) ക്രോധം. 2. heat, warmth, ഉഷ്ണം.

രൗദ്രം, &c. adj. 1. Formidable, fearful, terrible terrific ഭയങ്കരമായുള്ള. 2. sharp, acute കൂൎമ്മയുള്ള 3. wrathful, violent, irascible. ക്രൂരമായുള്ള.

രൗദ്രി. s. The twenty-fourth year in the 'Hindu' cycle of sixty. 2. 'Gauri' the wife of SIVA.

രൗമകം s. A kind of salt, according to some authorities, brought from a mountain in 'Ajmere' but in fact produced from a salt lake near the town of 'Sambher', about 20 miles west of 'Jayanagar' ഒരു വക ഉപ്പ.

രൗരവം. s. One of the divisions of 'Naraca or Tartarus. adj 1 Formidable, terrible, terrific. ഭയങ്കരമായുള്ള. 2. dishonest, fraudulent വ്യാജമുള്ള. 3. unsteady' slippy, വഴുതലുള്ള

രൗഹിണേയൻ s. 1, A name of BALARAMA. ബലഭദ്രൻ. 2. the planet Mercury. ബുധൻ.

രൗഹിഷം. s. A kind of deer.

ല

ല. The twenty-eighth consonant of the Malayalam alphabet corresponding to the letter L.

ലകാരം. s. The name of the letter ല,

ലകുചം. s. A species of the bread fruit tree, 'Artocarpus lacucha'.

ലക്ക. s. 1. Opportunity. 2. aim, scope. 3. a butt and mark to shoot or aim at. ലക്കനോക്കുന്നു, To aim at.

ലക്കം. s. Number. ലക്കം പതിക്കുന്നു, To number.

ലക്തകം. s. A rag, old or tattered cloth. കീറതുണി.

ലഗുഡം s. 1. A stick, a staff. 2 an iron club or one bound with iron. കുറുവടി.

ലഗ്നകം. s. A seeurity, a surety.

ലഗ്നം. s. The rising of a sign, its appearance above the horizon; the oblique ascension or the divisions of the equator, which rise in succession with each sign. in an oblique sphere. adj. 1. Attached to, intent on 2. ashamed 3. joined to, connected with.

ലഗ്നാധിപൻ. s. A rising sign,

ലഗ്നിക s. A young girl ten years old. പത്തു വയസ്സാചന്ന പെണ്ണ്.

ലഘിമാ. s. Excessive lightness, absence of weight, especially as an attribute of supernatural power. മഹാലഘു.

ലഘു. s. 1. A black kind of aloe wood or Agallochum. കാരകിൽ. 2. the root of the 'Andropogon muricatum. രാമച്ചം. 3. a plant, 'Trigonella corniculata' adj. 1. Light not heavy. 2. swift, quick 3. easy, not drfficult. 4. soft, beautiful, pleasing. 5, better in health. 6. less severe, abating, on the decreae, as applied to disease. 7. trivial triffling, small, little. 8. short, (as a vowel) adv. Quickly, swiftly.

ലഘുത്വം. s. 1. Lightness, absence of weight. 2. easiness, softness. 3. trivialness, meanness, littleness.

ലഘുലയം. s. The root of a fragrant grass, 'Andropogon muricatum' രാമച്ചം.

ലങ്ക. s. 1. The capital of 'Rawana' in Ceylon, the name is extendend also to the island of Ceylon' itself which according to the notions of the 'Hindus' is much more considerable in size, and lies further from the continent than in reality; it is described as being equal to $\frac{1}{12}$ of the eqatorial circumference of the earth and is one of the places lying under the first meridian, whence the longitude is computed. It is thus placed in the eastern ocean south of Ceylon, and according to 'Wilford' is the peninsula of 'Malacca;' according to some Hindu' accounts also it is distinct from 'Ceylon,' from which island 'Lanca' is said to be just visible. 2. an unchaste woman. 3 any island.

ലംഘനം. s. 1. Abstinence, fasting 2. transgression passing over. 3. violation, deviation from rectitude. 4. leaping, springing, passing over. 5. contempt. 6. one of a horse's paces, curvetting, bounding.

ലംഘിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To transgress, to pass over, to break, to violate, to deviate from 2. to despise.

ലംഘിതം, &c. adj. Transgressed, passed over, violated.

ലജ്ജ. s. Shame, modesty, bashfulness, timidity.

ലജ്ജക്കേട്. s 1 Shamelessness, impudence, want of modesty, or decency. 2. disgrace, ignominy.

ലജ്ജാശീലം, &c adj. Modest, bashful, of a modest disposition.

ലജ്ജിക. s. A whore, a harlot. വേശ്യ.

ലജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be ashamed, to be modest, bashful.

ലജ്ജിതം, &c. adj. Ashamed, modest.

ലഡു s A sweetmeat.

ലഡ്ഡുകം. s A particular kind of sweetmeat; a sort of ball made with flour fried with oil or ghee and mixed with sugar and spices.

ലത s. 1. A creeper, a creeping or winding plant in general. വള്ളി. 2. a plant, commonly 'P. iyangu' 3. a gramineous plant, 'Trigonella corniculata.' 4 heart-pea, 'Cardiospermum haliacacabum.' 5. the large 'Bengal' creeper, 'Gœrtnera racemosa.'

ലതാഗൃഹം s. An arbour, or bower, formed of creeping plants. വള്ളിക്കുടിൽ.

ലതാന്തം. s. A flower. പുഷ്പം.

ലതാപ്രതാനിനി. s. A spreading creeper.

ലതാർക്ക s A green onion, 'Allium cepa.' പച്ചനിറമുള്ള ഉള്ളി.

ലതിക. s. A twining plant. വള്ളി.

ലന്ത s. The Jujube tree, 'Zizyphus Jujuba.' (Lin) ഇലന്ത

ലന്തക്കുരു s The fruit of the Jujube tree.

ലപനം. s. 1. The mouth, face or countenance. മുഖം. 2. talk, talking വാക്ക്.

ലപിതം. s. Voice or speech. വാക്ക്. adj. Spoken.

ലബ്ധം &c. adj. Obtained, gained; acquired, received, got. ലഭിക്കപ്പെട്ട

ലബ്ധവർണ്ണൻ. s. A learned man, a sage. വിദ്വാൻ.

ലബ്ധി s. Acquisition, gain. ലാഭം.

ലഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To get, to obtain.

ലഭ്യം, &c adj. 1. Obtainable, attainable, ലഭിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക. 2. fit, right, proper. യോഗ്യം.

ലംപടൻ. s. A lecher, a libertine, a whoremonger, a gallant. കാമൻ.

ലംബനം. s. 1. A long necklace, one which depends from the neck to the navel. നീളമുള്ള മാല. 2. depending, descending, falling ഇറങ്ങുന്ന.

ലംബം adj. 1. Spacious, capacious. 2. great, large, broad, long, extended, either in breadth or length, or both, വിസ്താരമുള്ള. 3. pendulous, depending. ഞാന്നു കിടക്കുന്ന

ലംബിക. s. The uvula or soft palate. അണ്ണാക്ക°.

ലംബിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To be suspended, to depend, to hang down. ഞാന്നുകിടക്കുന്നു.

ലംബിതം. adj. Suspended, depending, falling or hanging down. ഞാന്നു കിടക്കുന്ന

ലംബോദരൻ. s. A name of GENESA, the Hindu' deity always represented with a large paunch. ഗണേശൻ. 2. a glutton. വലിയ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ലംഭനം. s. 1. Abuse, reviling. ശകാരം, നിന്ദ 2. gaining, getting. ലാഭം

ലംഭിതം, &c. adj. Abused, reviled. ദൂഷിക്കപ്പെട്ട.

ലയകാലം. s. 1. Time of destrcution, end of the world. 2. a fatal time.

ലയപുത്രി s. An actress, a dancer. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൾ.

ലയം s. 1. Destruction, loss, ruin. നാശം 2. fusion, melting, absorption. ദ്രവണം. 3. the root of the Andropogon muricatum or cusss-cuss' grass. രാമച്ചം 4. equal time in music and dancing. നൃത്തഗീതാദികൾ ഒത്തു പ്രയോഗിക്കുക. 5. adhering or clinging to, embracing, uniting. മുറുകെ പിടിക്കുക. 6. sport, pastime. വിലാസം.

ലയാലംബൻ. s. An actor, a dancer, a mime. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൻ.

ലയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1. To perish, to be destroyed. നശിക്കുന്നു. 2. to be fused, melted. ദ്രവിക്കുന്നു. 3. to be absorbed. 4. to sport, to play.

ലയിപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To destory. നശിപ്പിക്കുന്നു. 2 to fuse to melt to absorb ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു 3 to flatter, to allure, to woo. ഉല്ലാസപ്പെടുത്തുന്നു.

ലലനം. s 1 Pleasure, sport, pastime. ഉല്ലാസം. 2. lolling the tongue.

ലലന. s. 1. A woman in general സ്ത്രീ. 2 a wanton woman. കാമസ്ത്രീ 3. the tongue. നാവു°.

ലലന്തിക്. s. A. necklace hanging as low as the navel.

ലലാടം. s. The forehead. നെറ്റി.

ലലാടാസ്ഥി. s. The frontal bone. നെറ്റിയിലെ അസ്ഥി.

ലലാടിക. s. An ornament for the forehead, a jewel or star suspended there, or a kind of tiara bound over it. നെറ്റിയാഭരണം, 2. a mark made with sandal wood on the forehead. തൊടുകുറി.

ലലാമം s. 1. A mark or sign. അടയാളം. 2. a banner or flag, a symbol or ensign. കൊടി 3. a mark on the forehead. തൊടുകുറി. 4. a tail. വാൽ 5. majesty, dignity. പ്രധാനത. 6. chief, principal. പ്രമാണം 7. a horse's ornament. അശ്വാലങ്കാരം 8. an ornament. ആഭരണം. adj, 1. Chief, principal. 2. beautiful, agreeable, charming.

ലലാമകം. s. A chaplet of flowers, hanging over the forehead. പൂമാല.

ലലിതം or ലളിതം. s. A branch of feminine action, arising from the passion or sentiment of love, lolling, languishing, languid signs and gestures indicative of passion. adj. 1. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട 2. beautiful, lovely സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 3 wanton, dallying. 4. shaken, tremulous.

ലവങ്കം. s. See the following.

ലവംഗം s. 1. The clove tree, 'Myristica' or Eugenia caryophyllata'. 2. cloves, the fruit. കരയാമ്പു 3. the cassia or cinnamon tree, 'Laurus cassia ഇലവംഗം.

ലവണ s. The saline or salt taste, saltness. ഉപ്പുരസം.

ലവണം s. 1. Salt, sea salt, 2. rock or fossil salt. 3. factitious salt or salt obtained by boiling clay found near the sea shore or any earth impregnated with saline particles. ഉപ്പ° adj Salt, saline.

ലവണസമുദ്രം. s. The salt sea. ഉപ്പുകടൽ.

ലവണാകരം. s. A salt mine. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം.

ലവണോദം. s. The sea of salt water. ഉപ്പുവെള്ളം.

ലവനം. s 1. Reaping. കൊയിത്തു°. 2. cutting. കണ്ടിക്കുക.

ലവം. s 1. Reaping. 2. cutting. 3. loss, destruction. നാശം. 4. small, little. 5. smallness littleness. അല്പം 6, a minute division of time, the sixtieth part of the twinkling of an eye.

ലവാണകം. s. A sickle or reaping hook. അരിവാൾ.

ലവിത്രം. s. A sickle, or reaping hook. അരുവാൾ.

ലശുനം. s. Garlic, Allium. വെള്ളുള്ളി.

ലസത്ത°. &c. adj. Luminous, splendid ശോഭയുള്ള.

ലസനം. s. Light, splendour, brilliancy, ശോഭ.

ലസിക. Saliva, spittle. വായിലെ നീർ.

ലസ്തകം s. The middle of a bow where it is grasped.

ലസ്തം. adj. 1. Grasped, embraced. 2. skilled, skilful.

ലസ്തിക. s. A bow. വില്ല°

ലഹരി. s. 1. A large wave or surf. 2. intoxication, inebriety, drunkenness. ലഹരിപിടിക്കുന്നു, To be intoxicated.

ലഹരിദ്രവ്യം. s. Anything that intoxicates.

ലളിതം. s. See ലലിതം.

ലളിതാ, s. 1. A woman in general. 2, a beautiful woman. 3. a wanton.

ലക്ഷണ. s. 1. The female of the 'Indian' crane. വണ്ടാരക്കോഴിപ്പെട. 2. a goose, 3. an ellipsis, a word &c. understood though not experessed.

ലക്ഷണൻ. s. 1. The younger brother of RAMA 2. the 'Indian' male crane. വണ്ടാരക്കോഴി.

ലക്ഷണമുള്ളവൻ. s. One who possesses good qualities.

ലക്ഷണം. s. 1, A mark, spot or sign. അടയാളം 2. a symptom of disease, &c. 3 an indication, a predicate, any thing by which an object is designated or distinguished. 4. a rule in science. 5. perfection in outward form or shape, comeliness, beauty, proportion of parts. 6. quality or property. 7. elegance of style. 8. decency, honesty politeness, good disposition. 9. fortune telling, prognostication, divination. ലക്ഷണംപറയുന്നു, To divine, to soothsay, to foretel, to predicate.

ലക്ഷണംപറയുന്നവൻ. s. A soothsayer, a fortune-teller, a prognosticator, a diviner,

ലക്ഷണഹീനൻ. s. 1. A deformed, ugly person, one void of proper qualities. 2. an indecent person, one of a bad disposition.

ലക്ഷദീപം s. A religious ceremony, performed with great illumination.

ലക്ഷം. or ലക്ഷ. s. 1. A lac, one hundred thousand 2. fraud, disguise. ചതിവ°. 3. a mark or butt. 4. aim.

ലക്ഷാധികാരി. s. A person of property, wealth fortune

ലക്ഷിതം. adj. Divined, prognosticated, predicated.

ലക്ഷ്മണ. s. The female of the 'Saras or Indian' crane. വണ്ടാരക്കോഴിപ്പെട.

ലക്ഷ്മണൻ s The son of DASARATHA by SUMITRA. 2. the 'Indian' male crane.

ലക്ഷ്മണം. &c. adj Prospersous, fortunate.

ലക്ഷ്മാ s. 1. A mark, a spot, a sign. അടയാളം 2. chief, principal. മുഖ്യമായത°,

ലക്ഷ്മി. 1. LECSHMI, one of the three principal female deities of the 'Hindus', the wife of VISHNU and goddess of wealth and fortune. 2. prosperity, success, fortune, riches. wealth. 3. a name of 'Sita', the wife of RAMA. 4. beauty, spendour. ശോഭ. 5. the name of a medicinal root. തരുതാള 6 turmeric മഞ്ഞൾ.

ലക്ഷ്മിപതി. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a king, a sovereign, a prince. രാജാവ°.

ലക്ഷ്മിവല്ലഭൻ. s. See the last.

ലക്ഷ്മിവാൻ. s. A prosperous, fortunate, wealthy man. ശ്രീയുള്ളവൻ.

ലക്ഷ്യം. s. 1. A mark, or butt. 2. aim. ലാക്ക°. a mark, a sign, a token. അടയാളം. 4. a 'lac,' a hundred thousand. 5. fraud, disguise.

ലാക്ക°. s. 1. Aim. 2. butt or mark. ലാക്കനോക്കുന്നു, To take aim. ലാക്ക° മുറിക്കുന്നു, To hit the mark.

ലാഘവം. s. 1. Lightness, slightness, delicacy, minuteness. easiness, facility. 3 health.

ലാംഗലദണ്ഡം. s. The pole or shaft of a plough. ഇരയക്കോൽ.

ലാംഗലപദ്ധതി. s. A furrow. ഉഴപ്പൊളി.

ലാംഗലം s. 1. A plough. കലപ്പ. 2. the penis. 3. the palm tree.

ലാംഗലികി. s. 1. A shrub. 2. a small fruit tree.

ലാംഗലി. s. 1. An aquatic plant, 'Jussieua repens. നീർതിപ്പലി. 2. a cocoa-nut tree തെങ്ങ.

ലാംഗൂലം. s. 1. A hairy tail, as a horse's &c. വാൽ., 2 a granary, a basket or shed for holding grain or corn.

ലാജം. s. 1. Parched or fried grain. മലർ. 2. grain wetted or sprinkled.

ലാഞ്ഛനം. s. 1. A mark, a sign അടയാളം. 2. a name, an appellation. പേർ.

ലാഞ്ഛിതം, &c. adj. 1. Marked. അടയാളപ്പെട്ട. 2. named. പേർപെട്ട.

ലാടൻ s. 1. The name of a country in the north. 2. an inhabitant or mendicant of that country.

ലാടം s. 1. A horse-shoe. 2. cloth, clothes. 3. fault, defect.

ലാപം. s. Speaking, talking. സംസാരിക്കുന്നു.

ലാഭമുള്ള. adj. Profitable, advantageous, available.

ലാഭം. s. 1. Gain, profit lucre, advantage. 2. gain in general, acquisition, acquirement ലാഭഛേതം. Profit and loss. ലാഭത്തിൽ ഛേതം, Loss of profit. ലാഭം വരുത്തുന്നു, To gain, to obtain profit.

ലാമജ്ജകം. s. The root of a fragrant grass termed 'cuss-cuss', 'Andropogon muricatum. രാമച്ചം.

ലായം. s. A stable, a horse stable.

ലായംവിചാരിപ്പ്. s. Superintendance of the stable.

ലാല. s Saliva, spittle. വായിലെ വെള്ളം.

ലാലസ. s. 1. Ardent desire. ആഗ്രഹം 2. soliciting, begging. 3. the longing of pregnant women. 4. wanton sport, dalliance.

ലാലസം. s. Avarice. അത്യാഗ്രഹം.

ലാലസീകം. s. Sauce, gravy. ചാറ്.

ലാലാടികൻ. s. 1. An attentive servant, one who watches his master's countenance, and learns by it what is necessary to be done. യജമാനന്റെ മനസ്സിനെ അറിയുന്ന ഭൃത്യൻ. 2. 2. an idler. മടിയൻ. 3. one who is incapable for business. കാൎയ്യങ്ങൾക്ക പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.

ലാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To caress, to fondle, to indulge, to favour.

ലാവണ്യം. s. 1. Beauty, loveliness. സൗന്ദൎയ്യം. 2. saltness, the taste or property of salt. ഉപ്പുരസം.

ലാവണ്യസാരം s. Saltness, the taste or property of salt. ഉപ്പുരസം

ലാവണ്യാൎജിതം. s. Property belonging to a woman, consisting of that which has been presented to her at her marriage as a token of respect, as a mark of kindness, or by her father or mother-in-law.

ലാവം. s. A sort of quail, 'Perdix Chinensis'. കാടപ്പക്ഷി.

ലാസകൻ. s. A dancer, an actor or mime. ആട്ടക്കാരൻ.

ലാസം. s. 1. Dancing in general. 2. dancing practised by woman.

ലാസിക or ലാസകി. s. An actress, a dancing girl. ആട്ടുന്നവൾ.

ലാസ്യം. s 1. Dancing in general. ആട്ടം. 2. symphony or union of song, dance, and instrumentai music. 3. a mode of dancing.

ലാഹിരി. s. Intoxication, inebriety, drunkenness.

ലാളനം or ലാലനം. s. Caressing, fondling, fondness, indulgence.

ലാളിക്കുന്നു or ലാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To fondle, to favour, to indulge.

ലാളിതം, &c. adj. Caressed, fondled.

ലാളുമാൻ. s. 1. A woman in general. 2. a wanton woman.

ലാക്ഷ. s 1. 'Lac', a red dye, or an insect which is analogous to the cochineal insect, and like it forms, when dried and prepared, a dye of a red colour; the nest is formed of a resinous substance, which is used in sealing wax, and is usually termed 'Shellac'. 2. gum lac. അരക്ക്.

ലാക്ഷാതരു. s. The 'Palas' tree, 'Butea frondosa'. പ്ലാശ്.

ലാക്ഷാപ്രസാദനം. s. The red 'Lodh', a tree from the bark of which an astringent infusion is prepared, which is used to fix colours in dyeing. മലങ്കമുക്.

ലാക്ഷാരസം. s A kind of red dye.

ലികുചം. s. A sort of bread fruit tree, 'Artocarpus lacucha.'

ലിഖിതം. s. 1. Scripture, writing. 2. a writing, a manuscript, a written book or paper. എഴുത്ത്. adj 1. Written. എഴുതപ്പെട്ട. 2. drawn, delineated, painted.

ലിംഗധാരി. s. One who wears a 'Lingum'. ലിംഗംധരിച്ചവൻ.

ലിംഗം. s. 1. A mark, a spot, a stain, a sign, a token. 2. the penis. 3. the phallus or 'Shiva' under that emblem. 4. inference, probable conclusion 5. the premises leading to a conclusion. 6. nature or 'Pracriti', according to the 'Sanchya' philosophy, which considers this as the active power of creation. 7. gender or sex in general thus, പുല്ലിംഗം, the masculine gender; സ്ത്രീലിംഗം, the feminine gender; നപുംസകലിംഗം, the neuter gender.

ലിംഗവൃത്തി. s. A religious hypocrite, one who assumes the dress, &c. of an ascetic in order to get a livelihood.

ലിപി. s. 1. Writing in general, handwriting.

എഴുത്തു°. 2. a writing, a written paper or book, &c. 3. painting, drawing. ചിത്രമെഴുത്തു°.

ലിപികരൻ. s. 1. A writer, a scribe. 2. a painter. എഴുത്തുകാരൻ.

ലിപികാരൻ. s. A writer, a scribe. എഴുത്തുകാരൻ.

ലിപ്തകം. s. A poisoned arrow. വിഷംതേക്കപ്പെട്ട അമ്പ°.

ലിപ്തം, &c adj. 1. Smeared, anointed, plastered. പൂചപ്പെട്ട. 2. eaten. തിന്നതു°. 3. envenomed, spread or touched with any poisonous substance. വിഷംതേക്കപ്പെട്ട. 4. embraced, united, connected with, &c.

ലിപ്സ. s. Wish, desire. വാഞ്ഛ.

ലിബി. s. See ലിപി.

ലിക്ഷ. s. A nit, a young louse or the egg of a louse.

ലീഢം, &c. adj. 1. Licked. നക്കപ്പെട്ട. 2. eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ലീനം, &c. adj. Adhered, attached, united to.

ലീല. s. 1. A branch of feminine action proceeding from love. വിലാസം. 2. play, sport, pastime in general. കളി. 3. personation or imitation of the appearance, or manner of another person. വേഷം. 4. amorous or wanton sport. ഉല്ലാസം.

ലീലാഗാരം. s. A play house. ക്രീഡാഗൃഹം.

ലീലാവതി. s. A book on accounts.

ലീലാവിലാസം s. A play, amorous or wanton sport. ഉല്ലാസം.

ലുഞ്ചിതകേശൻ. s. One whose head is shaven. തല ചിരച്ചവൻ.

ലുഞ്ചിതം, &c. adj. Shaved, clipped. ചിരയ്ക്കപ്പെട്ട.

ലുഠനം. s. 1. A horse's rolling himself on the ground. പുരളുക. 2. rolling on the ground with sorrow or vexation, &c. ഉരുളുക.

ലുഠിതം. adj. Rolling on the ground, as a horse, &c. പുരളുന്ന.

ലുണ്ടാകൻ. s. A thief, or robber. കള്ളൻ.

ലുപ്തം. s. Booty, plunder. കൊള്ള.

ലുബ്ധ°. s. Avarice, niggardliness, sparingness, covetousness.

ലുബ്ധകൻ. s. 1. A hunter, a fowler. കാട്ടാളൻ. 2. a covetous or greedy person. ലുബ്ധൻ.

ലുബ്ധത്വം. s. Covetousness, avarice, niggardliness.

ലുബ്ധൻ s. A miser, a covetous, greedy, cupidinous person, a niggard.

ലുബ്ധം, &c adj. Covetous, greedy, desirous, cupidinous

ലുലാപം. s. A buffalo.

ലുളിതം, &c. adj. Shaken, trembling, tremulous, agitated, stirred. ചഞ്ചലപ്പെട്ട.

ലൂത. s. 1. A spider, ചിലന്നി. 2. an ant. ഉറുമ്പ°. 3. local inflamation produced by the urine of a spider.

ലൂനം, &c. adj. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ലൂനി. s. Cutting, reaping. കൊയ്യുക.

ലൂമം. s. A tail, a hairy tail as a horse's or monkey s, &c. കുതിര മുതലായവയുടെ വാൽ.

ലേഖകൻ. s. A writer, a scribe, a clerk, a copyist, &c. എഴുത്തുകാരൻ.

ലേഖനതൂലിക. s. 1. A brush, a pencil. 2. a pen.

ലേഖനം. s. A writing, a letter, an epistle, scripture. എഴുത്തു°. ലേഖനം ചെയ്യുന്നു, To write. എഴുതുന്നു.

ലേഖനി. s. A pen.

ലേഖനികൻ. s 1. A letter carrier, an express, a post-man. അഞ്ചൽക്കാരൻ. 2. one who signs a paper by proxy, who makes his mark from inability to write, &c.

ലേഖൻ. s. A god, a deity. ദേവൻ.

ലേഖർഷഭൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ലേഖ്യചൂൎണ്ണിക. s. A brush, a pencil. ലേഖനതൂലിക.

ലേഖ്യം. s. A letter, an epistle. എഴുതിയ ഓല 2. a manuscript. എഴുത്തു°. 3. a drawing, delineation, painting,

ലേഖ്യസ്ഥാനം. s. An office, a counting house, &c. എഴുത്തുപുര, കണക്കുപുര.

ലേഞ്ചി, s. A handkerchief or shawl to tie round the head.

ലേപകൻ. s. A plasterer, a bricklayer. പൂചുന്നവൻ.

ലേപനം. s. 1. Plastering, smearing. പൂചൽ. rubbing, anointing (the body.) തേക്കുക. ലേപനം ചെയ്യുന്നു, To plaster, to smear.

ലേപം. s. 1. Plaster, mortar, cement. ചുണ്ണാമ്പ°. 2. a medical external application.

ലേപ്യം. s Plastering, spreading or smearing ointment, mortar, &c പൂചുന്നക്രിയ.

ലേശം. s. A small quantity, smallness, littleness. adj. Small, little.

ലെഷ്ട. s. A clod of earth. മങ്കട്ട.

ലെസ്. s. A handkerchief

ലെഹനം. s. Licking, or tasting with the tongue. ലെഹനം ചെയ്യുന്നു, To lick, to taste with the tongue.

ലെഹനി. s. Borax വെങ്കാരം.

ലെഹപാകം. s. Preparation of food

ലെഹം. s. 1. An electuary in medicine. 2. food.

ലെഹ്യം. s. The food or beverage of the gods, nectar, ambrosia. അമൃതം.

ലോകഗുരു. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ലോകകാൎയ്യം. s. Worldly concerns or affairs.

ലോകജനനി. s. LECSHMI, the wife of VISHNU. and goddess of wealth and fortune. ലക്ഷ്മി,

ലോകജിത്ത്. s. A 'Buddha or Buddha' deified teacher.

ലോകത. s. The custom of the world. ലോകമൎയ്യാദ.

ലോകനാഥൻ, s. 1. One of the Jaina or Buddha saints. 2. lord of the world.

ലോകനായകൻ. s. A king, a sovereign. രാജാ.

ലോകനാശം. s The destruction of the world.

ലോകനീതി. s. The name of a treatise on morality.

ലോകപാലൻ. s. 1. A king, a sovereign, രാജാവ്. 2. the governor or preserver of the world ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ലോകപീഡ. s. Any public calamity, as war, famine, &c. ജനോപദ്രവം.

ലോകബാന്ധവൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ലോകമാതാ. s. LECSHMI, the wife of VISHNU and goddess of wealth and fortune. ലക്ഷ്മി

ലോകം. s. 1. A world; or division of the universe. In general, three 'Locas' are enumerated, or heaven, hell, and earth; another classification enumerates seven, exclusive of the infernal regions, 'Bhu-loca' the earth, 'Bhwuar-loca' the space between the earth and the sun, the region of the 'Munis, Siddhis, &c.;'Swer-loca, the heaven of INDRA, between the sun and the polar star; 'Maharloca', the usual abode of 'Bhrigu' and other saints, who are supposed to be co-existent with BRAHMA: during the conflagration of the lower worlds, the saints ascend to the next, or 'Jana-loca which is described as the abode of BRAHMA's sons SANACA, SANANDA, SANATANA, and SANATCUMARA; above this is the fifth world or the 'Tapo-loca,' where the deities called 'Vairagis' reside; the seventh world 'Satya-loca' or 'Brahma-loca' is the abode of BRAHMA, and translation to this world exempts beings from further birth; the three first worlds are destroyed at the end of each 'Calpa' or day of BRAHMA the three last at the end of his life, or of one hundred of his years; the fourth 'Loca' is permanent, but is uninhabitable from heat, at the time the three first are burning. Another enumeration calls these seven worlds earth, sky, heaven, middle region, place of births, mansion of the blest and abode of truth, placing the sons of BRAHMA in the sixth division, and stating the fifth, 'Jana-loca,' to be that where animals destroyed in a general conflagration are born again. 2. man, mankind 3. sight, seeing. 4. a multitude of people.

ലോകർ. s. plu. People, the inhabitants of this world.

ലോകരൂഢി. s 1. Public fame or notoriety. ലോകപ്രസിദ്ധം. 2. the custom of the world.

ലോകവാദം. s. Public or unfounded rumour or report.

ലോകവാൎത്ത. s. Report, rumour.

ലോകവാസം. s. Residence in this world.

ലോകാചാരം s. The custom of the world.

ലോകാന്തം. s. Heaven. പരലോകം.

ലോകാപവാദം s. Public disgrace, infamy.

ലോകായതം. s. The system of atheistical philosophy taught by CHARVACA.

ലോകായതികൻ s. A follower of the 'Charvaca' doctrine, an atheist, an unbeliever.

ലോകാലോകം. s. A mountainous belt, surrounding the outermost of the seven seas, and bounding the world

ലോകാവസാനം s. The end of the world.

ലോകേശൻ. s. 1. A name of BRAHMA ബ്രഹ്മാ. 2. a Jaina' deified sage.

ലോകോത്തരം &c. adj. Excellent, elegant, pleasing, agreeable to, or liked by all. സമ്മതം.

ലോകോപകാരം s. Any public benefit, as plenty, prosperity, &c.

ലോകോപദ്രവം s. Any public calamity, as a famine, war, &c.

ലോചകം. s. 1. A ball or lump of flesh or meat. 2. the pupil of the eye. 3. stibium or lamp black, &c. so used. 4. an ornament

worn by women on the forehead. 5. blue or black, vesture. 6. an ear-ring. 7. the plantain tree. വാഴ. 8. a bow-string. 9. a wrinkled or contracted eye-brow.

ലോചന. s. A goddess of the 'Jainas.'

ലോചനം. s. The eye. കണ്ണ°.

ലോചനാമയം. s. Diseased affection of the eye, 'Ophthalmia'

ലോചമസ്തകം. s. 1. Black cumin. കരിഞ്ചീരകം. 2. a flower, Celosia cristata'.

ലോതം. s. 1. Plunder, booty, stolen goods. കവൎച്ച, കൊള്ള 2. a tear, tears.

ലോധ്രം. s. A tree, the bark of which is used in dyeing, Symplocos racemosa പാച്ചോററി.

ലോപം. s. 1. Rejection cutting off in general especially used as a grammatical term for dropping letters, syllables, &c. ഛേദനം. 2. disappearance, destruction. നാശം.

ലോപാമുദ്ര. s. The wife of the saint AGASTYA.

ലോപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v, n. 1 To be cut off, rejected. ഛേദിക്കുന്നു. 2 to disappear, to suffer elision in grammar.

ലോപ്ത്രം or ലോത്രം. s. Plunder, booty, stolen goods. കൊള്ള.

ലോഭം s. 1. Covetousness, avarice, cupidity, intense or greedy desire. 2 niggardliness, illiberality, meanness.

ലോഭി. s. A covetous, cupidinous, greedy, avaricious man, a miser, a niggard. ലുബ്ധൻ.

ലോഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To desire, to covet.

ലോമം. s 1. A tail, a hairy tail. വാൽ. 2. the hair of the body. രോമം.

ലോമശ. s. 1. Indian spikenard, 'Varleria Jatamansi'. മാഞ്ചി 2. a sort of 'Bonduc.' 3 a plant, 'Leea hirta'

ലോമഹൎഷണം. s. Horripilation, erection of the hair of the body രോമാഞ്ചം.

ലോലൻ. s. 1 One who is fickle or unsteady. ചലനസ്വഭാവൻ 2 greedy, covetous, cupidinous. അത്യാഗ്രഹി.

ലോലം, &c. adj. 1 Shaking, tremulous, moving, unsteady, fickle. ചലനമുള്ള 2. desiring, wishing, cupidinous. ആഗ്രഹമുള്ള.

ലോലുപം, &c adj. Very desirous, or covetous. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ലോലുഭം, &c. adj. Very cupidinous, excessively desirous, or covetous or greedy. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ലോഷ്ടഭേദനം. s. A harrow.

ലോഷ്ടം. s. 1. A clod, a lump of earth. മൺകട്ട. 2. rust of iron or iron filings. ഇരിമ്പുകിട്ടം.

ലോഷ്ടു. s. A clod, a lump of earth. മൺകട്ട.

ലോഷ്ടുഘ്നം. s. A harrow.

ലോഹകാന്തം. s. The load-stone. കാന്തക്കല്ല°.

ലോഹകാരകൻ. s. A blacksmith, an ironsmith. കൊല്ലൻ.

ലോഹകിട്ടം s. Rust of iron, or iron, or iron filings. ഇരുമ്പുകിട്ടം.

ലോഹജിത്ത°. s. The diamond, as superior to iron in hardness. വജ്രം.

ലോഹദ്രാവി. s. Borax, as that which fuses metal. പൊങ്കാരം.

ലോഹപാത്രം. s. An iron or metal vessel, a pot, a boiler. ഇരിമ്പുപാത്രം.

ലോഹപൃഷ്ഠം. s A heron. തൊരപക്ഷി.

ലോഹപ്രതിമ. s 1. An image of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള രൂപം. 2. an anvil.

ലോഹമയം. adj. Made of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള.

ലോഹം. s. 1. Iron, either crude, or wrought. ഇരിമ്പ°. 2. any metal. 3. steel.

ലോഹലൻ. s. One who lisps or speaks inarticulately.

ലോഹലം, &c. adj. Iron, irony. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള

ലോഹാഭിസാരം s. Lustration of arms, ceremonies performed on the ninth of the light half of the month 'Aswini;, formerly a celebration observed by princes before opening a campaign, but now usually confined to the domestic decoration and worship of the soldier's arms.

ലോഹാഭിഹാരം. s. Lustration of arms.

ലോഹിത s. A woman red with anger, or with colour, &c. ചുവന്നവൾ.

ലോഹിതകം. s. 1. A ruby. ചുവപ്പു കല്ല°. 2. the planet 'Mars' ചൊവ്വാ.

ലോഹിതചന്ദനം. s. Saffron.

ലോഹിതം. s. 1. Blood. രക്തം. 2. red, (the colour.) ചുവപ്പ°. 3. a red kind of Agallochum ചുവന്ന അകിൽ. 4. red saunders. adj. Red or of a red colour. ചുവന്ന.

ലോഹിതാംഗൻ. s. The planet 'Mars'. ചൊവ്വാ.

ലോഹിതാശ്വൻ. s. 'Agni'; the god of fire. അഗ്നി

ലോഹിതിക. s. A woman, red with passion, anger, or colour, &c. ചുവന്നവൾ.

ലോഹിനി. s. A woman, read with passion or anger or painted red. ചുവന്നവൾ.

ലോഹിനിക. s. See the preceding.

ലൌകായതികൻ. s. An atheist, a materialist, a 'Buddha'.

ലൌകികൻ. s. A secular, as opposed to a spiritual man; one of the secular, as opposed to the regular, or religious 'Brahmins'.

ലൌകികം, &c. adj. Mundane, secular, worldly, human, what prevails amongst or is familiar to mankind, popular. ലോകസംബന്ധമായുള്ള

ലൌഹിതം, &c. adj Reddish, like or resembling red, &c. ചുവന്ന.

ലൌഹിത്യം. s. Redness. ചുവപ്പ്.

വ

വ. The twenty-ninth consonant of the Malayalim alphabet, or more properly the semi-vowel 'V', or rather 'W'.

വക. s. 1. A part, a portion. 2. a division, a section. 3. means, expedient. 4. goods, property, possessions, estate 5. species, kind, manner. 6 principal sum, stock in trade. 7. kindred, kin. family. വകപോലെ According to one's ability, വകയുണ്ടാക്കുന്നു, To provide means, വകവെക്കുന്നു, To place to the account of. വക വെച്ചു കൊടുക്കുന്നു, To make allowance of, to place to account.

വകക്കാരൻ. s. 1. A kinsman, a relation, a relative. 2. a partner, a companion.

വകക്കാരി. s. A kinswoman, a female relative.

വകച്ചിൽ. s. 1. Composition of a work 2. making a trench round the root of trees for watering them.

വകതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a 1. To distinguish, to discriminate. 2 to sort, to separate, to divide into sorts, classify.

വകതിരിവു. s 1. Distinguishing, discriminating, discrimination. 2. sorting, dividing into sorts, classification

വകപുഷ്പം. s. A tree, 'Æschynomene grandiflora'.

വകമാററം. s. Alteration, change of things, putting one thing for another.

വകം. s. 1. A crane. 2. a tree, Æschynomene grandiflora'.

വകയാക്കുന്നു, ക്കി. വാൻ. v. a. To provide means.

വകയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To divide, to put in sorts.

വകയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To compose a work. 2. to make a trench round the root of trees.

വകയുള്ളവൻ. s. A man of property, a rich man, an able man, a man who has means at his command.

വകുക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To divide; to separate, to divide into sections.

വകുപ്പ്. s. A section, a paragraph, a division a class.

വകുളം. s. A tree, 'Mimusops elengi.

വക്ക്. s. 1. A brim, edge, brink 2. a border, a hem. 3. hemp. 4. anger or rage, applied to pigs. വക്കിടുന്നു, To be angry.

വക്ക. s. A thick rope used for elephants to drag timber with.

വക്കയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. a. To fasten such rope to a timber.

വക്കത്തഴമ്പ്. s. A mark or scar made on the trunk, &c. of an elephant by the friction of the rope in dragging timber.

വക്കനാരു്. s Hemp.

വക്കൽ. s. Singing, scorching, burning slightly or superficially.

വക്കാണക്കാരൻ. s. A quarrelsome person, a disputer.

വക്കാണം. s. Quarrel, dispute.

വക്കാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To quarrel, to dispute.

വക്കീൽ. s. An agent, ambassador, or representative, an attorney. a 'Vakeel' വക്കീലാക്കുന്നു To appoint a 'Vakeel or an attorney.

വക്കീൽ മര്യാദ. s. Fees paid to a 'Vakeel' or attorney.

വക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To singe. to scorch, to burn slightly or superficially.

വക്തവ്യം. adj. 1. Fit or proper to be said or spoken. പറവാൻ യോഗ്യമായുള്ള 2. vile, bad, reprehensible നന്ദ്യം 3 subject, dependant. വശം. 4. low, bars, ഹീനം.

വക്താവു° s. 1. A speaker, an eloquent person വാചാലൻ. 2. a loquacious, talkative person. 3. a wise or learned person.

വക്ത്രം. s. 1. The face, the countenance, the mouth. മുഖം. 2. a sort of garment. 3. metre, verse, especially of the 'Vedas'.

വക്ത്രവരണം. s. A veil, or covering for the face.

വക്ത്രസംയോഗം. s. Kissing; embracing.

വക്രഗതി. s. 1. A winding or crooked course or motion, retrogade motion or movement. 2. flight, retreat.

വക്രഗ്രീവം. s. A camel. ഒട്ടകം.

വക്രത. s. 1. Crookedness. distortion, curve, winding, bend, the winding of a river. 2. cruelty, violence, malignity. 3 dishonesty' fraudulence. 4 perverseness, 5. heaviness. 6. disorder, confusion.

വക്രൻ. s 1. A name of the plant 'Mars'. ചൊവ്വാ. 2. a man of a perverse or violent temper, a cruel, malignant person. ക്രൂരൻ.

വക്രബുദ്ധി. s. Perverseness, a perverted mind.

വക്രമം. s. Flight. retreat.

വക്രം. s. 1. The winding course of a river or waterfall, the arm or bend of a river. 2. curve, bend വളവു°. adj. 1. Crooked; curved, bowed or bent, awry, distorted വളഞ്ഞ. 2. cruel, violent; malignant. 3. dishonest, fraudulent.

വക്രാംഗം. s. A bird with a bent neck, the swan or ruddy goose. അരയന്നം

വക്രാംഗി. s. 1. A plant. കടുകരോഹിണി. 2. a tall woman.

വക്രി. adj. Speaking falsely, uttering untruths, prevaricating, lying. വ്യാജം പറയുന്ന.

വക്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1 To be crooked. bent, curved. 2. to be retrogade (as planets) 3. to prevaricate, to lie, to speak untruths, to be perverse.

വക്രോക്തി. s. Equivocation' evasion, pun the covert expression of something else than the words used naturally imply, either from the manner in which they are uttered, or some other sense of which they are susceptible.

വങ്കം°. s. A form, a seat

വങ്കൻ. s. A base, vile, a bad man.

വങ്കഭസ്മം. s. A kind of sugar of lead.

വങ്കം. s. 1. The bend or elbow of a river, the winding course of a stream. വളവു°. 2. lead. 3. tin. ഈയ്യം.

വങ്കസിന്ദൂരം. s. A preparation of lead.

വംഗം. s, 1. Lead. ഈയം. 2. tin വെള്ളീയം 3 'Bengal' province, or country. 4. the egg-plant, 'Solanum menlongena.'

വങ്ങൽ. s, 1. A being singed 2. cutting.

വങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. n. To be singed. scorched, or burnt slightly. v. a. To cut.

വച. s. Orris root വയമ്പു°.

വചനം. s. 1. A word, speech, speaking. 2. a sentence, phrases, verse. 3. a dictum, aphorism, rule

വചനീയം. adj. To be spoken or said. 2. censurable. to be noticed, or reproved.

വചനെസ്ഥിതം. &c. adj. Compliant, conformable, submissive, humble.

വചസ്സ°. s. A word, speech, voice വാക്കു°.

വചിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To say, to speak, to tell, to inform പറയുന്നു. 2. to address.

വജ്രകണ്ടകം. s. Euphorbia.

വജ്രദ്രു s. Euphorbia of various species. ചതുരക്കള്ളി.

വജ്രനിഷ്പേഷം. s A clap of thunder. ഇടിവെട്ടു°.

വജ്രപാണി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വജ്രപുഷ്പം. s. The blossoms of the sesamum. എൾപൂ

വജ്രം. s. 1. A thunderbolt in general. the thunderbolt or weapon of INDRA ഇടിവാൾ. 2. the diamond (the diamond being considered analogous in hardness to the thunderbolt. or in fact to be the same substance). 3. a species of euphorbia, or twisted spurge, 'Euphorbia tortilis.'

വജ്രവല്ലി s. A shrub, the four-angled Cissus, 'Cissus quadrangularis.' ചങ്ങലമ്പിരണ്ട.

വജ്രക്ഷാരം. s. An alkaline earth, an impure carbonate of soda.

വജ്രാംഗം. s. 1. A species of euphorbia. ചതുരക്കള്ളി. 2. a snake. പാമ്പു°.

വജ്രായുധൻ. s. A name of INDRA, as having the thunderbolt for a weapon. ഇന്ദ്രൻ.

വജ്രായുധം s. The weapon of INDRA or the thunderbolt.

വജ്രി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വഞ്ചകൻ. s. 1. A rogue, a cheat, a deceiver, a knave; an impostor; a fraudulent; crafty person 2. a jackal.

വഞ്ചകം. &c. adj. Deceitful, fraudulent, crafty dishonest.

വഞ്ചന. s. Deceit, fraud, cheating.

വഞ്ചനം. s. Deceit; cheating, fraud; delusion, trick.

വഞ്ചി s. 1. A boat. 2. a kind of cane or reed growing by the river side. 3. a tree.

വഞ്ചിക. s. A treasury.

വഞ്ചിക്കാരൻ. s. A boat-man.

വഞ്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To deceive, to cheat, to trick, to embezzle, to defraud, to delude.

വഞ്ചിതം &c. adj. Tricked, deceived, cheated. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.

വഞ്ചിനാശം. s. A kind of green snake.

വഞ്ചിപ്പാട്ടു. s. A boat song.

വഞ്ചിപ്പുര. s. A boat house.

വഞ്ചിഭൂപതി. s. The 'Rajah' of Travancore.

വഞ്ചിഭൂമി. s. The country of Travancore.

വഞ്ചിവിരുത്തി. s. Land or gardens granted by government free of tax or assessment on condition of furnishing boats for the Government on certain occasions.

വഞ്ചിക്ഷ്മാ. s. The country of Travancore.

വഞ്ചിക്ഷ്മാപതി. s. The king of Travancore. തിരുവിതംകൂർരാജാവു.

വഞ്ചീശൻ. s. The king of Travancore.

വഞ്ചീശ്വരൻ. s. See the preceding.

വഞ്ചുളദ്വാദശി. s. A particular day observed by the 'Hindus.'

വഞ്ചുളം. s 1. The name of a tree. 'Dalbergia ougeiniensis'. 2. the 'Asoca' tree, Jonesia asoca. അശോകവൃക്ഷം.

വഞ്ഞി. s. A kind of reed, a cane growing by the river side.

വട. s. A pulse cake, made with oil and butter.

വടകം s. 1. Pulse ground and fried, in oil or butter. 2. a weight of eight 'Mashas.'

വടക്കുകിഴക്കു. s North-east.

വടക്കു. s. North.

വടക്കൻ. s. An inhabitant of the north, a north country man northern. വടക്കൻകാറ്റു The north wind.

വടക്കിനി s. A room on the north side or wing of a house.

വടക്കിനേത്തു. s. See the preceding.

വടക്കുനോക്കി. s. A compass.

വടക്കെ adj. Northern.

വടക്കെദിക്കു. s. The north quarter.

വടക്കോട്ടു. adv. Northward.

വടതി. adj. Northern, north.

വടം. s 1. The large Indian fig-tree, or Banian tree, 'Ficus Indicus'. പേരാൽ. 2. a string, a rope, a tie. കയറു. 3. a round figure, a circle, a cypher, a ball or globe. 4. a cable. നങ്കൂരക്കയറു.

വടവൃക്ഷം. s The large Indian fig-tree. പേരാൽ.

വടശ്രുംഗം. s. 1. A species of Amaranth. 'Gomphrena globosa'. വാടാമല്ലി. 2 a bud of the Indian fig-tree. പേരാൽമൊട്ടു.

വടാരകം s. A cord, a string, a rope. കയറു.

വടി. s A stick, a cane, a rod, a staff

വടിക്കാരൻ s. One armed with a stick, or staff.

വടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To scrape off 2. to scrape or make even 3. to shave. 4. to strike a measure. വടിച്ചളക്കുന്നു, To measure by striking

വടിപ്പു. s. 1. Scraping off. 2. making even. 3 shaving. 4. measuring.

വടിപ്പൻ. s. 1 A measure of quantity. 2. a piece of stick or iron used to strike corn, &c. off the top of a measure.

വടിപ്പയറ്റു. s. Fencing with sticks.

വടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To overflow, to flow downwards, to drip down, or trickle. 2. to become dry, to dry up.

വടിവു. s. 1. Beauty. 2. any form or figure. 3 a form of writing. 4 appearance

വടു. s 1. The 'Brahmachari' or religious student after his investiture with the sacred thread. ബ്രഹ്മചാരി. 2. a lad, a youth in general. ബാലൻ. 3. a scar, a mark of a stripe, wound, burn, &c.

വടുകം. s. 1 A scar, a mark of a stripe, of a wound, burn, &c 2. a wart, a mole. 3. an indent in a metal vessel.

വടുകത്തി. s The wife of a വടുകൻ, or a woman of that class.

വട്ടകൻ. s. 1. A bondsman, a servant. 2. a man of a certain tribe, a 'Teloogu' man.

വട്ട്. s. 1. The rim of a carriage wheel. 2. folly. 3. a round ball, any thing round, a ball to play with, a foot-ball. 4. the notch of a bow.

വട്ട. s. A common tree, the branches and leaves of which when cut produce a quantity of gum.

വട്ടക. s. 1. A bowl, a charger, a large plate. 2. a salver.

വട്ടക്കളി. s. A certain play performed by woman going round in a circle.

വട്ടക്കാക്കക്കൊടി. s. A plant, 'Asclepias volubilis'.

വട്ടച്ചണായി. s. Peas, pulse.

വട്ടച്ചൊറിയണം. s. A species of nettle 'Artica pilulifera'.

വട്ടൻ. s. A tick, or louse of cows, dogs and sheep. 2. a kind of fritter made of slices of plantains, &c.

വട്ടൻകൊത്തി. s. A species of 'Maina.'

വട്ടപ്പാലം. s. A play of children by turning round.

വട്ടപ്പുണ്ണ്. s. A sort of leprosy with large round spots.

വട്ടപ്പുന്താളി. s. Indigo.

വട്ടമോതിരം. s. 1. A ring having a round signet. 2. the iron rim of a round measure.

വട്ടം. s. 1. A circle. 2. roundness, any thing of a circular form. 3 a hand bell or sort of cymbal. 4. a potter's wheel, a mill. 5. profit or loss in exchanging money. 6. the value of gold. 7. time, term. 8. commencement, beginning. 9 preparation. 10. state condition. 11. musical time of measure. വട്ടംകൂട്ടുന്നു, To make preparations, to prepare. വട്ടമിടുന്നു, 1. To circle, to make a circle. 2. to go round.

വട്ടംതിരിച്ചിൽ. s. 1. Turning round or motion in a circle, circulation. 2. whirling round like a wheel, revolution.

വട്ടംതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To turn round. 2. to go round in a circle. 3. to whirl round like a wheel.

വട്ടവര. s. A circular line.

വട്ടവാശി. s. 1 Gain or loss in exchanging money. 2. the value of gold.

വട്ടി. s. 1. Interest on money. 2. a grass basket, or one made of split palmira leaves, &c.

വട്ടിപ്പുല്ല്. s. A sort of grass of which little baskets are made.

വട്ടിവയറ്. s. A potbelly.

വട്ടിളം. s. A large brass pan or caldron.

വട്ടുകളി. s. A kind of play at ball or draughts.

വഢഭി s. The wooden frame of a thatch. മേൽക്കൂട്ട്.

വഢിശി. s. A fish hook. ചൂണ്ടൽ.

വദ്രം. adj 1. Large, great. വലിയ. 2. a small. ചെറിയ.

വദ്രുലം. s. 1. Large cardamoms. ഏലം. 2. small cardamoms. ചിറ്റേലം.

വണക്കമുള്ളവൻ. s. A respectful, civil, polite, or humble man.

വണക്കം. s. 1. Reverence, worship. 2. respect, civility. 3. obeisance. 4. submission, obedience. 5. humility.

വണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To subdue, to humble, to make one obedient. 2. to bend.

വണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. 1. To reverence, to adore, to venerate, to respect, to salute respectfully. 2. to submit one's-self. 3. v. n. To bend, to bow.

വണിക്ക്. s. 1, A merchant, a trader, one of the three principal 'Hindu' tribes, the 'Vaisya.' 2. a sign in the zodiac, 'Libra.' തുലാംരാശി.

വണിക്പഥം. s. A street with shops on each side

വണിജ്യം. s. Traffic, trade, commerce. കച്ചവടം.

വണ്ട്. s. A kind of black beetle, or large bee.

വണ്ടകം. s. A part, a portion, a share. പങ്ക്.

വണ്ടവാഴി. s. A plant, perhaps the ichneumon plant, 'Ophioxylon serpentinum' രാസ്ന.

വണ്ടാരംകോഴി The Indian crane.

വണ്ടാർകുഴലി. s. A woman, especially a woman with long black hair.

വണ്ടി. s. 1. A cart, a carriage, a wain or waggon 2. the nave of a wheel.

വണ്ടിക്കടുക്കൻ. s. An ear-ornament worn by men.

വണ്ടിക്കയറ്. s. A cart rope, a wain-rope.

വണ്ടിക്കാരൻ. s. 1. A charioteer, a waggoner. 2 a cleaner of vessels at temples.

വണ്ടിക്കാള. s. A draft bullock.

വണ്ടിക്കുതിര. s. A carriage horse.

വണ്ടിപ്രവൃത്തി. s. The work or service of cleaning vessels at temples and victualling houses.

വണ്ടോട്. s. The shelly wings of a beetle.

വണ്ണ. s. 1. The leg. 2. the calf of the leg. 3. a woman who has borne a child or who is recently delivered.

വണ്ണക്കാരൻ. s. A stout, robust, corpulent man.

വണ്ണത്താൻ. s. A washerman.

വണ്ണൻ. s. A kind of plantain tree.

വണ്ണൻപഴം. s. A kind of ripe plantain.

വണ്ണം. part. In composition, way, manner or method. ഇവ്വണ്ണം, In this way or manner. അതിൻവണ്ണം, According to, in like manner.

വണ്ണം. s 1. Thickness, bigness 2. stoutness, robustness, corpulency. വണ്ണംവെക്കുന്നു, To grow thick, big, large, &c

വണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n To thicken, to become thick, stout, big, large.

വത്. ind. 1. A particle analogous to ah, oh, &c. expressive of sorrow. 2. compassion. 3. pleasure. 4. oh, ho, a vocative particle.

വതംസം. s. 1. A crest, ശിരോലങ്കാരം. 2. an ear-ring. കൎണ്ണാലങ്കാരം.

വൽ. ind. As, like, similar. This is more generally considered as an affix to words technically termed വതി,

വതി. A Sanscrit affix to nouns, as ഭാഗ്യവതി, from ഭാഗ്യം (blessed or happy) and വതി, A blessed woman.

വത്സ. s. A term of endearment used to children, scholars, &c.

വത്സകം. s. A medicinal tree, 'Wrightea antidysenterica.' കുടകപ്പാല.

വത്സതരം. s. A steer. മുലകുടിമാറിയ കിടാവു.

വത്സനാഭം. s. An active poison, apparently the root of a vegetable, and said to be brought from 'Nepal.'

വത്സനാഭി. s. See the preceding.

വത്സൻ. s. 1. A son. 2. a bull, calf. 3. a year.

വത്സം. s. 1. The breast, the chest. 2. a calf. 3. a year.

വത്സരം. s. A year.

വത്സല. s. An affectionate, kind woman. വാത്സല്യമുള്ളവൾ.

വത്സലൻ. s. An affectionate, kind man. വാത്സല്യമുള്ളവൻ

വത്സലം. s. Affection, fondness. വാത്സല്യം. adj. Affectionate, kind, fond.

വത്സാദനി s. A plant, heart-leaved moon seed, 'Menispermum cordifolium.' ചിറ്റാമൃതു.

വദനം. s. 1. The mouth. 2. the face, countenance, visage. മുഖം.

വദൻ. s. A speaker, an orator, one who speaks well and sensibly.

വദന്തി. s. Speech, discourse, talk. വാക്കു.

വദന്യം, or വദാന്യം, &c. adj. 1. Munificent, generous, liberal, bountiful. ഔദാൎയ്യമുള്ള. 2. speaking kindly or agreeably. നല്ലവണ്ണം പറയുന്ന.

വദം &c. adj. Speaking, able to speak, speaking well or sensibly. നല്ലവണ്ണം പറയുന്ന.

വദാവദൻ. s. A speaker, one able to speak, an eloquent man. സംസാരിക്കുന്നവൻ.

വദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak, to converse. സംസാരിക്കുന്നു.

വധം. s. Slaughter, killing, murder കുല.

വധസ്ഥലം. s. A place of slaughter, a slaughter house. കുലനിലം.

വധാത്മകം. s. The sacrifice of a sheep, &c.

വധാൎഹൻ. s. One deserving of death വധ്യൻ.

വധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To kill, to slay, to murder. കൊല്ലുന്നു

വധു. s. 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a bride, a young wife. 3. a daughter-in-law, a son's wife. പുത്രഭാൎയ്യ. 4. a woman in general, a female. സ്ത്രീ 5. a gramineous plant, 'Trigonella corniculata. ജോനകപ്പുല്ലു.

വധൂജനം. s. A woman.

വധൂടി s. 1. A son's wife പുത്രഭാൎയ്യ. 2. a young woman living in her father's house whether married or unmarried.

വധോദ്യതൻ. s. One who endeavours to kill or slay.

വധോദ്യമൻ. s. One who endeavours to kill or slay.

വധോദ്യമം. s. Attempt or endeavour to kill or slay.

വധ്യചിഹ്നം. s. A mark or symbol showing the desert of execution.

വധ്യൻ s. One deserving of death. കൊല്ലപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.

വനകരി. s. A wild elephant. കാട്ടാന.

വനഗോചരൻ. s. A hunter, a fowler, &c. any one living or follwoing his business in forests and thickets.

വനചരൻ. s. A forester, a hunter. കാട്ടാളൻ.

വനചരം s. 1. A wild elephant. കാട്ടാന. 2. a monkey. കുരങ്ങ°.

വനചാരി. s. The wife of a forester. കാട്ടാളസ്ത്രീ.

വനജന്തു. s. A wild beast, a forest animal. കാട്ടുമൃഗം.

വനജം s 1. A lotus. താമര. 2. a fragrant grass, 'Cyperus rotundus. മുത്തങ്ങ. 3. an elephant. ആന. The term is applicable to any wild plants or animals.

വനതരു. s. A forest tree.

വനതിക്തിക. s. A climbing plant, 'Cissampelos hexandra. പാടവള്ളി.

വനദഹനൻ. s. A forest fire. കാട്ടുതീ.

വനദീപം. s. The flower termed 'Michelia champaca, as illuminating a garden.

വനദേവത. s. A forest demon.

വനദ്വിപം. s. A wild elephant. കാട്ടാന.

വനനിധി. s. The ocean, the sea.

വനപാദപം. s. A forest tree.

വനപാവകൻ. s. A forest fire or conflagration. കാട്ടുതീ.

വനപ്രദേശം. s. A woodland country, a forest, a wilderness.

വനപ്രിയം. s. The 'Cocila or Indian' cuckoo. കുയിൽ.

വനഭൂമി. s. A woodland country.

വനഭോജനം. s. Eating in a forest.

വനമല്ലിക. s. A wild jasmine. കാട്ടുമുല്ല.

വനമഹിഷം. s. A wild buffalo. കാട്ടുപോത്ത°.

വനമക്ഷിക. s. A gadfly. കാട്ടീച്ച.

വനമാല. s. The garland or chaplet worn by 'Crishna'. കൃഷ്ണന്റെ മാല.

വനമാലി. s. A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

വനമൃഗം. s. 1. A wild animal. 2. a monkey.

വനമുദ്°ഗം. s. A sort of kidney bean, 'Phaseolus lobatus.' കാട്ടുപയറ°.

വനം. s. 1. A forest a wood, an uncultivated and open country കാനനം. 2. a grove, a garden. തോപ്പ°. 3 water. വെള്ളം. 4. a place for burning or burying dead bodies. ചുടലക്കളം.

വനവാസം. s. 1. Dwelling or abiding in a wilderness. 2. the abode or residence of a hermit.

വനവാസി. s. An anchorite, a hermit.

വനശൃംഗാടം. s. A plant 'Ruellia longifolia.

വനസഞ്ചാരം. s Residence, or wandering about, in a wilderness.

വനസഞ്ചാരി. s. 1. One who wanders about in a wilderness; a hermit. 2. a monkey.

വനസമൂഹം. s. A multitude of groves or forests. വലിയ കാട്ട°.

വനസൂരണം s. A species of wild yam.

വനസ്ഥം, &c. adj. Wild, savage, forest, or grove-abiding.

വനസ്ഥലി. s. A place or site of ground in a forest prepared for a residence.

വനസ്പതി s. A tree that bears fruit but no apparent blossoms. as several species of the fig, the 'jack,' &c.

വനഹുതാശനൻ. s. A forest conflagration. കാട്ടുതീ.

വനാന്തരം s. A desert, or uninhabited place.

വനായു. s. The name of a country distinguished for its breed of horses.

വനായുജം. s. A horse of the 'Vanaya' breed.

വനാശനം. s. Living or eating in a forest.

വനിത. s. 1. A woman in general. സ്ത്രീ. 2. a beloved woman, a wife, a mistress.

വനിപകൻ, or വനീയകൻ s. A beggar, a mendicant. ഇരക്കുന്നവൻ.

വനേചരൻ. s. 1. A forester, a hunter, one of a savage tribe inhabiting woods. കാട്ടാളൻ, വേടൻ. 2. an imp, a demon.

വനോദ്°ഭാവം. s, 1. Wild jasmine. കാട്ടുമുല്ല. 2. wild cotton.

വനൌകസ°. s. A monkey, an ape. കുരങ്ങ°.

വങ്കരിമാൻ s. A sort of deer.

വന്തി s. Detaining anything for the paymen, of a debt. വന്തിപിടിക്കുന്നു. To detain any thing for the payment of a debt.

വന്ദ s. A parasite plant, 'Epidendrum tesslantum &c' ഇത്തിൾകണ്ണി. 2. any parasite plant. 3. a female beggar. ഇരക്കുന്നവൾ.

വന്ദന. s. Praise, praising, adoration.

വന്ദനമാല. s. The ornamented arch of a gateway; a triumphal arch.

വന്ദനം. s. 1. Reverence, worship, adoring. 2. obeisance, respect, civility, homage. 3. praise, praising.

വന്ദനീയം. s adj Praise-worthy to be eulogised or praised. വന്ദിക്കപ്പെടത്തക്ക.

വന്ദാരു. s adj. Civil, polite, complimentary. വന്ദനശീലമുള്ള.

വന്ദി. s. A panegyrist, a bard, a herald, a servant whose duty it is to proclaim the titles of a great man, as he passes along, or a poet who sings the praises of a prince in his presence, or accompanies an army to chant martial songs; a praiser, a flatterer. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

വന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To worship, to adore, to reverence, to revere. 2. to salute reverently, to make obeisance. 3. to praise to panegyrise, to eulogise.

വന്ദിതം. &c. adj. 1. Reverenced, worshipped, adored. വന്ദിക്കപ്പെട്ട. 2. praised, eulogised സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

വന്ദി. s. mas. & fem. A captive, a prisoner, a man or woman confined.

വന്ദ്യം. &c. adj Reverential, adorable, worthy of reverence, respect, &c. വന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യം.

വന്ധകി. s. A whore, a harlot. വേശ്യ.

വന്ധകീസുതൻ. s. The son of a harlot. വേശ്യാപുത്രൻ.

വന്ധ്യ. s. A barren woman. മച്ചി.

വന്ധ്യം. s. An unfruitful tree, or one that bears no fruit. കായിക്കാത്ത വൃക്ഷം.

വൻ. adj. In composition, 1. Great. 2. strong 3. cruel.

വൻകാററു°. s. A strong wind.

വന്നി. s. The name of a tree, the 'Sumi' tree 'Mimosa suma' (Rox).

വൻതേൻ. s. Wild honey.

വൻപു°. s. Boasting, pride, arrogance. വൻപു പറയുന്നു. To boast, to vaunt.

വൻപട. s. A large army.

വൻപൻ. s. 8. A boaster, a proud, arrogant man. 2. a stout, robust, or large man.

വൻപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To vaunt, to be puffed up with pride, to grow arrogant or great.

വമ്പുലി. s. A large tiger

വമ്പെ. ind. A particle expressing, 1. Surprise, astonishment. 2. fear.

വന്മദം. s 1. Excessive intoxication. 2. great fury.

വന്മരം. s. A large timber or tree.

വന്മഴ s. Heavy or excessive rain,

വന്മീകം. s. See മല്മീകം.

വന്മോഹം. s. Excessive lust, desire, greediness, covetousness.

വന്യ s. 1. A multitude of groves. വനസമൂഹം. 2. a quantity of water.

വന്യഭോജനം. s. Eating or feeding in a wood or forest

വന്യഭോജ്യം. s. Feeding in a forest.

വന്യം. &c. adj. Forest, savage, wild, produced in a wood, &c. വനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന.

വന്യാശനൻ. s. One who eats or feeds in a forest.

വപ. s. 1. mucous or glutinous secretion of the flesh or bones; according to some also the marrow of the bone. മെദസ്സ°. 2. a hole, cavity, പോളു°.

വപനം. s. 1. Sowing seed. വിത. 2. shaving ക്ഷൌരം 3. semen virile. ലിംഗം,

വപുസ°. s. 1. The body. ശരീരം. 2. a handsome form of figure.

വപ്പു°. s. The under lip.

വപ്പുകടി. s. Biting the lower lip.

വപ്പി. s, An ugly face, a sullen countenance, a term of reproach.

വപ്രക്രിയ. s Working in a field.

വപ്രക്രീഡ. s. Butting, as of an elephant, or bull, &c.

വപ്രം. s. 1. A field വയൽ. 2. a rampart. a mud wall. കോട്ട 3. the foundation of any building. അടിസ്ഥാനം 4. the gate of a fortified city. ഗോപുരവാതിൽ. 5. a shore or bank. കര. 6. lead ഈയ്യം,

വമഥു. s. 1. Vomiting, ejecting any thing from the mouth. ഛൎദ്ദി. 2. water ejected from an elephant' trunk. തുമ്പിക്കൈയിലെ വെള്ളം.

വമനം. s. Vomiting, ejecting any thing from the mouth. ഛൎദ്ദി.

വമം. s. Vomiting ഛൎദ്ദി.

വമി. s. Vomiting, sickness. ഛൎദ്ദി.

വമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To vomit, to be sick.

വമിതം. adj. Vomited. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട.

വംശകൎത്താവു°. s. The original progenitor of a race or family.

വംശചരിതം. s. A chronicle or genealogical history.

വംശചരിത്രം. s. A genealogical table or list, the history of a race or dynasty, &c.

വംശപാരമ്പര്യം. s. Genealogy, pedigree.

വംശം. s, 1. Race, lineage, family, tribe, extraction. കുലം. 2. assemblage, multitude. കൂട്ടം 3. a bamboo മുള.

വംശരോചന. s An earthy concretion of a milk white colour, formed in the hollow of the bamboo, and known by the name of bamboo manna.

വംശവഴി. s. Generation, genealogy, lineage, family line.

വംശശലാക. s. 1. The bamboo pipe that forms the body of the 'Vina' or lute 2. any small bamboo pin or stake, as the bar of a cage, &c.

വംശാങ്കുരം. s. 1. Family blood. 2. offspring of a family.

വംശാദികം. s. A pipe, a fife, a flute.

വംശികം. s. Aloe wood.

വംശ്യൻ. s 1. A son. 2. a pupil, a scholar.

വംശ്യം &c. adj. Of a good family.

വയനാ. s. The name of a knotty tree.

വയനാവടി. s. A knotty stick,

വയനാട്° s. The name of a country in Malabar, 'Wayanad'

വയമ്പ്°. s. Orris root. 2 sweet flag 'Acorus calamas.' 3. a kind of fish.

വയല്°. s. A field, an open spot of ground.

വയൽച്ചുള്ളി, s. The long-leaved Barleria, bearing a dark blue flower, 'Barleria longifolia.

വയസ്ഥ. s. 1. The moon plant, 'Asclepias acida. മീനങ്ങാണി. 2 emblic myrobalan, Phyllanthus emblica. നെല്ലി. 3 yellow myrobalan, 'Terminalia chebula'. കടുക്കാമരം 4. a woman's female friend or companion, a confidante.

വയസ്ഥൻ. s. 1. A man in the prime of life, a mature, middle aged person, one past childhood or from sixteen to s venty, 2. a friend an associate, a contemporary.

വയസ്യൻ s. A f iend, a contemporary, an associate or c mpanion. ചങ്ങാതി.

വയസ്യാ. s. A woman's female friend, companion or confidante.

വയസ്സി. s. An old man.

വയസ്സിനി. s. An old man.

വയസ്°. s. 1. Age, time of life. 2. youth. 3. a bird. വയസ്സുചെല്ലുന്നു, വയസ്സുപുകുന്നു, To grow old, to become aged.

വയസ്സുചെന്നവൻ s. An old man.

വയറ°. s. 1. The belly, the abodmen. 2. the stomach. വയറിളക്കുന്നു. To evacuate the bowels by medicine. വയറിളകുന്നു, bowels to be evacuated.

വയറ s. Meadow or pasture grass.

വയറൻ. s A man with a larg or potbelly.

വയറി s. A woman with a large abdomen.

വയറിളക്കം. s. Evacuation or purging of the bowels by medicine.

വയറാട്ടി. s. A midwife.

വയറുനോവ്°. s. Pain in the bowels.

വയോധികൻ. s. A young or middle aged man.

വയോവൃദ്ധൻ. s. An old man.

വയ്ക്കോൽ s. 1. Straw. 2. unfruitfulness, the being seedless.

വയ്ക്കോൽതുറു. s. A heap of straw.

വയ്ക്കോൽപിരി. s. A band of twisted straw.

വയ്ക്കോൽപുര. s. straw hut.

വയ്ക്കോൽപ്പുറം. s. A heap of straw.

വയ്യങ്കതകം°. s. The name of a tree, 'Flacourtia sapida.' (Box.)

വയ്യാകരണൻ. s. A grammarian.

വയ്യാവേലി. s. A causeless dispute, molestion or oppression.

വയ്യാവേലിക്കാരൻ. s. One who raises a dispute without any cause, an unjnst oppressor.

വര 1 A line, a continuons line. 2. a mark, a streak. 3 a line, or furrow of the forehead. 4 a wrinkle on the body. 5. lines or marks on the joints of the fingers inside, also on the palms of the hand. 6 a square on a chess-board 7. a die. 8. learning to write. 9. the three myrobalans. 10. a sort of perfume. 'Renuca'. 11. a plant, 'Cissampelos hexandra'.

വരകു°. s. A specious of grain. 'Paspalum frumentum'. There are different kinds of വരകു°.

വരകരി. s. Seed of the above.

വരകോൽ s. 1. A carpenter's guage. 2. a rule, a ruler.

വരച്ചിൽ. s. 1. Drawing a line. 2. ruling, marking 3. the state of being wrinkled

വരട്ട്. s. A dry cocoa-nut. ഉണക്ക തെങ്ങ

വരട. s. 1. A goose or female swan. അരയന്നപ്പെട. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരടം s. 1 The many-flowered jasmine. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരടി s. 1. A goose or female swan. അരയന്നപ്പെട. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരട്ടകാ. s. Dry fruit.

വരട്ടചാണകം. s. Dry cow-dung.

വരട്ടതെങ്ങ. s. A ripe or dried cocoa-nut.

വരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To dry. 2. to fry, to broil. 3. to cure, to heal a wound, or to apply medicine to dry up a sore.

വരട്ടപിത്തം. s. A species of disease, a bilious complaint.

വരട്ടമഞ്ഞൾ. s. Drid turmeric.

വരണ. s. The smooth Tapia or garlic pear, 'Cratœa tapia, or Capparis tifoliata. നീർമാതളം.

വരണം. s. 1. Appointing, selecting, choosing. 2. surrounding, enclosing 3. screening, covering. 4. nourishing supporting. 5. an outer building, an enclosure, a wall of masonry, മതിൽ. 6. a tree, 'Capparis trifolicata'.

വരണസി. s. The city 'Benares'. കാശിനഗരം.

വരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. a. 1. To harrow. 2. to rake or collect grass, weeds, &c. 3 to hoe up grass.

വരണ്ഡം. s 1. Eruption or pimples on the face. മുഖക്കുരു. 2. a portico. 3. a heap of grass or straw. വയ്ക്കോൽ തുറു. 4 the string of a fish hook. 5. packet, a package.

വരത്തൻ. s. 1. A stranger. 2. an uninvited guest.

വരത്രം. s. 1. An elephant's leathern girth. ആനയുടെ കച്ചക്കയറ്. 2. a thong, a stripe of leather.

വരദ. s. A girl, a virign. കന്യക.

വരദൻ. s. One who grants a prayer. or confers a boon, a benefactor വരത്തെകൊടുക്കുന്നവൻ.

വരദം, &c. adj. 1. Granting a prayer, conferring a boon. 2. propitious, favourable, indulgent.

വരദാനം. s. 1. Granting a boon, or blessing. വരത്തെ കൊടുക്കുക. 2. a place of pilgrimage.

വരൻ. s. 1. A husband. ഭർത്താവ്. 2. a bridegroom. മണവാളൻ. 3 an excellent man. ശ്രേഷ്ഠൻ. 4. a name of SIVA ശിവൻ. 5. the elder brother

വരപ്രസാദം. s. A gift, a benefit, a favour, a blessing.

വരം. s. 1. A boon, favour, blessing, especially a supernatural or divine gift. അനുഗ്രഹം. 2. a gift, a talent. 3. excellency. ശ്രേഷ്ഠത. 4. requesting, soliciting especially prevailing on any person by entreaty to undertake any business. അഭപക്ഷ 5. saffron. കുങ്കുമം. adj. 1. Best exellent. ശ്രേഷ്ഠം. 2. eldest. മൂത്ത. 3. a little approved, slightly liked, better, preferable. ind. Better, sooner, rather, preferable.

വരമ്പ്. s. 1. A bank, a low ridge thrown up in corn fields to retain water or to separate them. 2. a causeway. 3. a limit, a border, a boundary. 4. a pathway. വരമ്പിടുന്നു, To make a bank, to bank. വരമ്പുകുത്തുന്നു, To repair a bank.

വരമ്പുവഴി. s. A causeway.

വരയാട്. s. A kind of sheep, marked with streaks.

വരരുചി. s. The name of a poet, and philosopher.

വരവ്. s. 1. Coming, advent. 2. income, revenue, receipts, emolument, profit pay.

വരവുചെലവ്. s Income and expenditure, receipts and disbursements.

വരവൎണ്ണിനി. s. 1. An excellent woman ഉത്തമസ്ത്രീ. 2. a virtuous woman. 3. a woman in general. 4 turmeric മഞ്ഞൾ. 5, lac. 6. a brownish yellow pigment. ഗോരോചന. 7 a name of GUARI 8. SARASWATI. 9. LECSHMI.

വരവാണി. s. An eloquent speaker, a good orator. മധുരവാക്ക പറയുന്നവൻ.

വരളി. s. Dry cow-dung.

വരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To become dry. 2. to be fried or broild.

വരാ. s. A plant. 2. the three myrobalans. 3. a sort of perfume.

വരാംഗകം. s. Cassia bark, or woody cassia. ലവംഗത്തൊലി.

വരാംഗന. s. An excellent woman.

വരാംഗം s. 1. The head ശിരസ്സ്. 2. a privity, a private part, male or female. 3. the vulva. യോനി. 4. cassia bark. ലവംഗത്തൊലി. 5. an elegant form or body.

വരാംഗരുചോപാപതം. adj. Handsome and well shaped.

വരാടകം. s. 1. A small shell termed a 'cowrie' used as money in some parts of 'India.' കവടി. 2. the seed vessel of the lotus. താമരയൂം. 3. a rope, a cord, a string.

വരാടി. s. A small shell termed a 'cowrie'. കവടി.

വരാടിക. s. The 'Nagesara' plant.

വരാരോഹ. s. An excellent or elegant woman. ഉത്തമസ്ത്രീ.

വരാൽ. s. The name of a fish.

വരാസി. s Coarse cloth. സ്ഥൂലവസ്ത്രം.

വരാഹൻ. s. 1. The gold coin termed a 'pagoda'. 2. a name of VISHNU in the third 'avatar' in which he assumed the form of a boar. വിഷ്ണു.

വരാഹമിഹിരൻ. s. The name of a celebrated astronomer.

വരാഹമൂൎത്തി. s. An 'avatar' of VISHNU when he assumed the form of a boar. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു അവതാരം.

വരാഹം. s. 1. A hog, a boar. പന്നി. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a fragrant grass. മുത്തങ്ങാ. 4. one of the eighteen smaller 'Dwipas' or divisions of the universe.

വരാളി. s. A division of music. ഒരു രാഗം.

വരി. s. 1. A kind of paddy growing spontaneously, the grains are oblong, and armed with rough beards. 2. a line, a row. 3. a mark, or dot in writing 4. a plant, 'Asparagus racemosus' 5. tribute, tax, a levy. 6. spots on the face and on the breast. 7. length, distance. 8. rice corn, paddy. 9. the lines on the inside joints of the fingers. 10 a course, or layer, of stones or bricks in a wall, &c. 11. a collection, contribution. 12. the penis of animals. വരിയിടുന്നു, 1. To make or put a line 2. to levy a contribution. വരിപിഴെക്കുന്നു, To miss the line. വരികൊടുക്കുന്നു, To subscribe to a contribution

വരിക്ക. adj. Good, sweet, applied to fruits only.

വരിക്കണ്ണി. s A kind of creeper, or woodbine. 'Smilax aspera'.

വരിക്കമാങ്ങാ. s. A sweet or good kind of mango, 'Mangifera Indica'.

വരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To receive, to take, to accept.

വരിച്ചിൽ. s. 1. Tying, binding rods, &c. along a roof in a regular order at a certain distance from each other. 2. tying a rope round a vessel in a kind of net work. 3. oppression.

വരിനെല്ലു. s. A superior kind of paddy or rice grain, which grows spontaneously in rivers and tanks, &c.

വരിപ്പു. s. 1. A ledge. 2. a ginger, or turmeric bed. വരിപ്പുതാക്കുന്നു, To raise a ginger bed.

വരിപ്പണം. s. Tribute money, tax.

വരിപ്പുലി. s. A striped tiger.

വരിമാൻ. s. A deer said to resemble an ass.

വരിമീൻ. s. A sort of carp.

വരിയൻ. adj. Striped, variegated.

വരിയൻപുലി. s. A tiger with long stripes on its skin, the royal tiger.

വരിയാത്തുകിഴങ്ങു. s. 'Indian' or 'China' Rhubarb, 'Rheum Palmatum.'

വരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To write, to draw lines. 2. to bind lathes or sticks in a regular order for covering a roof with cocoa-nut leaves, &c. 3. to tie together. 4. to tie a net work over a vessel. 5. to oppress by tying a rope round the arms. 6. to tie up bundles.

വരിവസിതം, &c. adj. Served, honoured adored as a deity or spiritual teacher.

വരിവസ്യ. s. Service, honour, especially such devoted obedience as a pupil pays his spiritual preceptor.

വരിവെള്ളം. s. A stream of running water after a shower of rain.

വരിഷകാലം. s. 1. The rainy season. 2. the space or period of a year.

വരിഷം. s. 1. A year. 2. the rains, or rainy season.

വരിഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rain, to shower down.

വരിഷ്ഠ s. A most excellent woman. മഹാശ്രേഷ്ഠ.

വരിഷ്ഠൻ. s. A most excellent man. മഹാശ്രേഷ്ഠൻ.

വരിഷ്ഠം. adj. 1. Largest, greatest. 2. best, most preferable. അതിശ്രേഷ്ഠം. 3. heaviest, mightiest.

വരീയസ്സ, adj. 1. Very large, largest, most large. മഹാവലിയ. 2. best, most preferable. 3 extremely young' tender, infantine.

വരീയാൻ. s. A most excellent person. മഹാശ്രേഷ്ഠൻ.

വരുണദിക്ക. s. The west point or quarter. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക

വരുണൻ. s. 1. WARUNA, the 'Hindu Neptune', or deity of water, and regent of the west. 2. one of the twelve 'Adityas'.

വരുണമണ്ഡലം. s. The watery region, ruled by WARUNA.

വരുതി. s. 1, Command, order. 2. authority, power. 3. report.

വരുത്തം s. Labour, trouble, toil. difficulty, sorrow.

വരുത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v c. To send for by means of another person.

വരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To cause to come, to send for.

വരുന്നു. ന്നു, വാൻ. v. n. 1. To come. 2 to arrive 3. to happen, to occur. വന്നുകൂടുന്നു To occur, to happen.

വരുംകാലം s. 1. The future time, the future, 2. the future tense in 'Grammar'.

വരുംകൊല്ലം. s. The coming or next year.

വരുംഫലം, s. Future or remote consequence.

വരുംവഴി. adv. In the way, on the road, when coming.

വരൂഥം. s. 1. A sort of ledge. round a carriage as a defence from the effects of collision. 2. armour, mail.

വരൂഥിനി. s. An army. സേന.

വരെ. part. As far as, until, till, to, up to.

വരെയും. part. Up to, until.

വരെക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To make, to draw a line. 2. to describe, to delineate. 3. to rule. 4. to write.

വരേണ്യൻ. s. A chief person. പ്രധാനൻ.

വരേണ്യം, &c. adj. Chief, noble, principal, pre-eminent. പ്രധാനമായുള്ള.

വരെയും postpos. Up to, as far as.

വക്കരം. s. A young animal.

വക്കത്തു°. s. Richness.

വക്കാപ്പലൊഞ്ചി. s. A tree 'Sapindus cornifolius'. (Willd) also ഉരിഞ്ഞി (ഉഴിഞ്ഞ)

വൎഗ്ഗം. s 1. A class, tribe or species. 2 a multitude of similar things as 'Cawargam the class of guttural letters. 'Tri-warga' a class of three (objects, &c. as love. duty and wealth). 3. a chapter, a book, a section. 4. a square number (in arithmetic)

വൎഗ്ഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To multiply.

വൎച്ചസ°. s. 1. Form, figure, shape. ആകൃതി. 2. light, lustre, തേജസ°. 3. fœces. മലം.

വൎച്ചസ്കം s. Fœces, excrement. മലം;

വൎജ്ജനം. s. 1. Quitting, abandonment, shunning, avoiding. ത്യാഗം 2. injury, hurting. 3. killing. കൊല.

വൎജ്ജനി. s Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

വൎജ്ജനീയം. adj. 1. Improper, censurable, wicked; proper to be avoided. 2. irregular, to be excepted. ത്യജിക്കത്തക്കതു°.

വൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To relinquish, give up, abandon; to quit. വിട്ടുകളയുന്നു.

വൎജ്ജിതം. adj 1. Abandoned, avoided. ത്യജിക്കപ്പെട്ട. 2. excluded, excepted. നീക്കപ്പെട്ട.

വൎജ്ജ്യം. adj. 1. Improper, censurable, wicked; proper to be avoided. ത്യജിക്കേണ്ടുന്ന. 2. irregular, to be excepted.

വൎണ്ണകം. s. 1. A paint, a pigment, as indigo, orpiment &c. ചായം 2 touch, standard, fineness, purity of gold. മാറ്റു°.

വൎണ്ണകൻ. s. A panegyrist, a bard, a poetical encomiast by tribe and profession. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

വൎണ്ണകം, s. 1. Perfume for the person, especially pounded or ground. 2. sandal, ചന്ദനം.

വൎണ്ണതൂലി. s. A pen. എഴുത്തുതൂവൽ

വൎണ്ണനം. s. 1. Describing, expatiating, explaining, pointing out qualities or excellencies, &c. 2. painting, colouring, writing; &c. 3. praise, panegyric.

വൎണ്ണനീയം. adj Describable, &c. വൎണ്ണിക്കത്തക്ക.

വൎണ്ണപത്രം. s. A pallet, a leaf, &c. on which a painter mixes his colours.

വൎണ്ണഭേദം s. 1 A difference of tribe. 2. difference or variety of colour.

വൎണ്ണം s. 1. A tribe class, caste, or order. 2. colour, hue, tint. 3. coloured cloth thrown over the back of an elephant's housings. ചെമ്പാരിപ്പടം. 4. praise. സ്തുതി. 5. quality property. ഗുണം. 6 fame, celebrity. ശ്രുതി. 7 the order or arrangement of a song or poem 8 a musical mode 9. a letter in the alphabet 10 form figure. ആകൃതി. 11. sort, kind. 12. touch, the purity of gold as ascertained by its streak on the touchstone. മാറ്റു°. 13. staining the body with coloured unguents.

വൎണ്ണസംകരം. s. A mixed race or tribe.

വൎണ്ണി. s. 1. A painter. 2. a scribe, a writer. 3. a religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

വൎണ്ണികൻ. s. A writer, a scribe, a secretary, &c. എഴുത്തുകാരൻ.

വൎണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To praise, to extol. 2. to describe, to explain to point out qualities. വൎണ്ണിച്ചുപറയുന്നു. 3. to colour, to paint, to dye. 4. to exaggerate, to colour, to varnish.

വൎണ്ണിതം. adj. 1. Praised, eulogised, extolled. panegyrised, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 2. described, pointed out.

വൎത്തകൻ. s. A merchant, a trader.

വൎത്തകം. s. 1. A sort of quail, 2. a horse's hoof. 3. trade, traffic, commerce.

വൎത്തനം. s. 1. Staying, abiding, being, the property of a fixed presence. ഇരിപ്പ്. 2. profession, occupation, livelihood വൃത്തി, തൊഴിൽ. 3 a road, a way. വഴി. 4. a ball at one end of a spindle to assist its rotary motion. 5. a ball of cotton from which the threads are spun. adj. Fixed, stationary, stable. സ്ഥിരമായുള്ള.

വൎത്തനി. s. 1. The eastern country, eastern 'India' 2. a road. വഴി.

വൎത്തമാനം. s. 1. News, intelligence, information, intimation, notice. 2. a matter, a business. 3. in grammar. the present tense.

വൎത്തി. s. 1. Sandal, or any other perfume for the person. 2. the wick of a lamp തിരി. 3. a lamp. വിളക്ക്. 4. a tent. a bougie. 5. a collyrium prepared from various substances, and dried in a lozenge form; it is exhibited ground with water or milk. അഞ്ജനം. 6. a line, a ruled line. വരി. 6. the ends of a cloth.

വൎത്തിക. s. A quail. കാടപ്പക്ഷി. 2. the wick of a lamp. തിരി.

വൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To act, to behave. 2 to be going on in a state of action.

വൎത്തിഷ്ണു adj. Stationary, fixed, abiding staying. സ്ഥിരമുള്ള.

വൎത്തുളം. adj. Round, circular, globular, spherical. ഉരുണ്ട.

വൎത്മാ s. 1. A road, path, way. വഴി. eyelid കണ്ണിന്റെ പോള.

വൎദ്ധകൻ. s. A plant.

വൎദ്ധകി. s. A carpenter. തച്ചൻ.

വൎദ്ധന s. Increase, growth, enlargement, augmentation.

വൎദ്ധനൻ. s. One who is prosperous, thriving.

വൎദ്ധനം. s. 1. Increase, growth, enlargement, augmentation, prosperity. 2. cutting, dividing. adj. Increasing, growing, thriving, prosperous.

വൎദ്ധനി. s. 1. A small water jar. ചെറുകുടം. 2. a brush, a broom. ചൂൽ.

വൎദ്ധമാനകം. s. A lid, a cover. മൂടി.

വൎദ്ധമാനം s. 1. The castor-oil tree. ആവണക്ക്. 2. a lid, a cover; especially a shallow earthen platter or saucer used also as a top to water jars, &c മൂടി adj. Increasing, thriving, prosperous.

വൎദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To increase, to grow, to be multiplied to thrive, to prosper, to flourish.

വൎദ്ധിതം. adj. Increased, grown, enlarged, thriven. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ട.

വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To increase, to augment, to cause to grow, prosper &c.

വൎദ്ധിഷ്ണു. adj. Growing, or thriving. വൎദ്ധിക്കുന്ന.

വൎദ്ധ്രി. s. A leather thong. തോൽവാർ.

വൎമ്മൻ. s. A title affixed to the names of princes or persons of rank.

വൎമ്മം. s. Mail, armour. കവചം.

വൎമ്മി. s. One armed with a coat of mail. കവചമിട്ടവൻ.

വൎമ്മിതം. &c. adj. Armed, accoutred.

വൎയ്യ s. A girl choosing her own husband. ഭൎത്താവിനെ വരിപ്പവൾ.

വൎയ്യം. &c. adj. Chief, principal, excellent. പ്രധാനം.

വൎവ്വരം. s. 1. A sort of basil, 'Ocimum pilosum.' ഒരുവക തുളസി. 2. a sort of potherb. 3 a region, a country inhabited by barbarians 4. wooly or curly hair, as the hair of an African.

വൎഷ. s. The rains or rainy season.

വൎഷകരി s. A cricket.

വൎഷകാലം. s. The rainy season, the monsoon.

വൎഷണം. s. Raining, rain. മഴ.

വൎഷപ്രതിബന്ധം. s. Failure of rain.

വൎഷം. s 1. Rain. മഴ. 2. a year. 3. a great division of the known continent, nine of which are reckoned; 'Curu, Hiranmaya. Romanaca, Ilavrata, Hari, Cetumala, Bhadraswa, Cinnara, and Bharata.' 4. 'Jumbu Dwipa, or India'. 5. a cloud.

വർഷംതോറും. adv. Every year, yearly, year by year.

വർഷത്തു. s. One of the six seasons, the rainy season.

വർഷവരൻ. s. A eunuch, an attendant on the women's apartment.

വർഷവിഘാതം. s Stoppage or failure of rain.

വർഷാഗമം s. The beginning of a year or of the rainy season.

വർഷാഭു. s, 1. A frog. തവള. 2. the spreading hog-weed. തവിഴാമ.

വർഷാഭ്വി s. 1. Hog-weed. തവിഴാമ 2. an earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ. 3. a she frog, or any small frog.

വർഷാരംഭം. s. The beginning of a year, the beginning of the rainy season.

വർഷാശനം. s. A yearly pension, അടുത്തൂൺ.

വർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To rain. v. a. To shower down flowers, arrows, &c.

വർഷിഷ്ഠൻ. s. A very old man. അതിവൃദ്ധൻ.

വർഷീയാൻ. s. A very old, or aged man. അതിവൃദ്ധൻ.

വർഷുകം. adj. Rainy, watery. വർഷിക്കുന്ന.

വർഷുകാബ്ദം. s. A rainy cloud. പെയ്യുന്ന മേഘം.

വർഷോപലം. s. Hail. ആലിപ്പഴം.

വർഷ്മം. s. 1. The body. ശരീരം. 2. measure. അളവു. 3. elevation, height. ഉന്നതി

വല. s. 1. A net. 2 a spider's web. വലയിടുന്നു, വല വീശുന്നു, To throw or cast a net വല വെക്കുന്നു, To set a net. വലകെട്ടുന്നു, To make a net.

വലകെട്ടു. s. Net-making.

വലക്കണ്ണു. s. The meshes of a net.

വലക്കാരൻ s. 1. A fisherman. 2. a hunter using nets. 3. a clever able man.

വലച്ചിൽ. s. 1. Weakness, weariness, fatigue 2. poverty, need. 3. distress, embarrassment in circumstances. 4 loss. 5. pledging, pawning. 6. dimness of sight.

വലഘാട്ടിരൽ. s. The liver.

വലജ s, A beautiful woman. സുന്ദരി.

വലജം. s. The door of a temple, the door of a house. ക്ഷേത്രദ്വാരം.

വലത്തു. adj. Right, not left adv. On the right side. s. Reverential salutation, by circumambulating a person or object, keeping the right side towards them. വലത്തു വയ്ക്കുന്നു, വലത്തിടുന്നു. To circumambulate a person or object.

വലത്തുകൈ. s The right hand.

വലത്തുകൈക്കാരൻ. s. A right handed man.

വലത്തുഭാഗം. s. The right side.

വലത്തുട. adv. On the right.

വലത്തെ. adj. Right, not left.

വലൻ. s. The name of an ASUR.

വലപ്പാടു. s. 1. The extent of a net. 2. a village of fishermen. 3. the right side.

വലഭാഗം. s. The right side.

വലമണി. Metal weights fixed to the bottom of fishing nets.

വലമഥനൻ. s. A name of DEVENDRA or INDRA. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലം. s. 1. The right side. 2. reverential salutation by circumambulating a person or object വലംവെക്കുന്നു, To circumambulate.

വലയഗ്രഹണം. s. An annular eclipse.

വലയം. s. 1. A bracelet, an armlet. വള, കടകം 2. a boundary, an enclosure. 3. a circle. 4 sore throat, inflammation of the larynx.

വലയിതം. adj. Surrounded, encompassed. ചുററപ്പെട്ട.

വലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To be fatigued, weary. 2. to be in need. 3. to be in reduced circumstances, to be distressed, embarrassed. 4 to wander or roam about.

വലരിപു. s. A name of INDRA. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലവരി. s. A tax paid by fishermen.

വലശാസനൻ. s. A name of INDRA. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലാക. s. A small kind of crane. വെള്ളിപ്പക്ഷി.

വലാകിനി. s A flock of small cranes.

വലാരാതി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വലാഹകം. s 1. A cloud. മേഘം 2. a fragrant grass മുത്തങ്ങാ. 3. a mountain പൎവ്വതം.

വലി. s. 1. A wrinkle a line on the neck. 2. dragging, drawing 3. a pull, a tug. 4. rowing, pulling 5 attraction 6 convulsion, spasm, the fainting sickness. 7. panting.

വലികം. s. The edge of a thatch. ഇറമ്പു.

വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To drag, to draw along. 2. to pull, to tug. 3. to row, or pull with oars, 4 to pull tight. 5. to attract. വലിച്ചുകെട്ടുന്നു, To tie tight.

വലിച്ചിൽ s. 1. Drying up, or in. 2. absorption. 3. drawing or pulling in. 4. extending, extention.

വലിത്രയം. s. Three lines on the neck considered as indicative of exalted fortune.

വലിനൻ. s. One who has the above lines. വലികളുള്ളവൻ.

വലിപ്പം. s. 1. Greatness, bigness. 2. honour, dignity. 3 pride, haughtiness. വലിപ്പം കാട്ടുന്നു. To be proud, haughty, ostentatious. വലിപ്പം ഭാവിക്കുന്നു, To be proud, haughty.

വലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to pull, drag, tug, row, &c.

വലിഭൻ. s. See വലിനൻ.

വലിമ. s. 1. Greatness, majesty. 2. strength, power.

വലിയ. adj. Great, large, strong.

വലിയആവണക്ക്. s. A large species of the castor oil plant.

വലിയഉപ്പുതെളി. s. A plant, 'Ruellia Zeylanica.'

വലിയഎരുതു്. s. A large bull, or ox.

വലിയകടലാടി. s. A large species of the plant termed 'Achyranthes aspera.'

വലിയകപ്പൽമുളക്. s. Cayenne pepper, 'Capsicum longum, or frutescens.'

വലിയചീര. s. A large kind of greens.

വലിയചീരകം. s. A large species of Cumin seed.

വലിയചൊറിവള്ളി. s. The large nettle, cowhage.

വലിയച്ചൻ. s. A maternal uncle, also the mother's eldest brother.

വലിയതു്. adj. What is great, large, strong.

വലിയതകര. s. A large species of the 'Cassia Tora, Cassia Arborea.'

വലിയതന്തലകൊട്ടി. s. The five leaved Crotolaria, 'Crotolaria Verrucosa.'

വലിയതാകുന്നു, വല്യതാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be or become great, to be enlarged, to be augmented.

വലിയതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To enlarge, to augment.

വലിയതോക്ക്. s. A cannon, or large gun.

വലിയനന്ദിയാർവട്ടം. s. A plant, 'Tabernœmontana coronaria.'

വലിയപയറു്. s. A large kind of bean.

വലിയ പാൽവള്ളി. s. A large species of the plant, used as a substitute for Sarsaparilla, 'Echites frutescens,'

വലിയ പീരപ്പെട്ടി. s. A large species of a gourd bearing a bitter fruit.

വലിയപ്പൻ. s. 1. A father's or mother's elder brother. 2. a grandfather.

വലിയമാങ്ങാനാറി. s. A plant, 'Verbesina biflora.'

വലിയമുക്കാപ്പീരം. s. A large species of the rough Bryony, 'Bryonia scabra.'

വലിയമ്മ. s. 1. A mother's or father's elder sister. 2. a grandmother.

വലിയമ്മാവൻ. s. A mother's eldest brother.

വലിയറവൻ. s. A great, a strong man.

വലിയവെടി. s. Firing of cannon, cannonade.

വലിയവെടിപ്പള്ളി. s. A company of artillery men.

വലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To become dry. 2. to be absorbed. 3. to extend, to become lengthened. 4. to creep as young children before they can walk. 5. to pant.

വലിയെ. adv. 1. Suddenly, instantly. 2. without cause, unreasonably. 3. with constraint, forcibly.

വലിരൻ. s. A squint- eyed person. കോങ്കണ്ണൻ.

വലിവു്. s. 1. Panting, palpitation. 2. becoming dry, absorption, sucking up.

വലീകം. s. The edge of a roof. ഇറമ്പു്.

വലീമുഖം. s. A monkey. കുരങ്ങു്.

വലീവൎദ്ദം. s. A bullock. കാള.

വല്യതു്. adj. What is great, large.

വല്യതായുള്ള. adj. Great, large, big.

വലെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To weary, to teaze. 2. to distress, to embarrass, to oppress. 3. to pawn, to pledge.

വല്കം. s. The bark of a tree. മരത്തിന്റെ തൊലി.

ല്കലം. s. The bark of a tree. മരത്തിന്റെ വതൊലി.

വല്ഗ. s. A bridle, a rein. കടിഞ്ഞാൺ.

വല്ഗത്തു്. adj. Gentle, soft.

വല്ഗിതം. s. A horse's gallop. കുതിരയുടെ പതിഞ്ഞ നട.

വല്ഗുകം, &c. adj. Handsome, beautiful.

വല്ഗുദർശന. s. A fascinating woman.

വല്ഗുഹാസം. s. A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി.

വല്മീകം. s A hillock, a mole hill, &c but especially the large accumulation of soil sometimes made by the white ants. പുററു.

വല്ല. adj. Any. Also a particle meaning impossibility, cannot, &c.

വല്ലകി. s. The 'Vina or Indian' lute. വീണ.

വല്ലജാതിയും. adv. Somehow, any how.

വല്ലതും. ind. Any, any thing, any thing whatever.

വല്ലതെങ്കിലും. ind. Any, any thing whatever, any how,

വല്ലന്തി. s. Misfortune, evil.

വല്ലപ്പാട്. s. A place, or space of ground used as a dam for watering fields or for letting out water.

വല്ലപ്പോഴും. adv. At any time, whensoever.

വല്ലഭ. s. 1. A beloved wife. ഭാൎയ്യ. 2. a mistress.

വല്ലഭത്വമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To magnify, to make great.

വല്ലഭത്വം. s. 1. Majesty, dignity, greatness, might. 2. supremacy superintendancy. 3. the state of a husband.

വല്ലഭൻ. s. 1. A superintendant, an overseer. 2. a husband, a lover, a friend ഭൎത്താവു. 3. a chief herdsman. 4. a mighty, powerful man.

വല്ലഭം. adj. 1. Beloved, desired, dear. 2 supreme, superintending.

വല്ലം. s. 1. a large basket, or receptacle of basket work, &c. for keeping grain, &c. 2. a dam or place for watering fields or for letting out water.

വല്ലരി. s. 1. A creeping or climbing plant വള്ളി. 2. a compound pedicle. 3. a bunch of flowers. പൂക്കുല

വല്ലവട്ടി. s. A basket, a safe, any place in which provisions are kept.

വല്ലവനും. adj. pron. Any one.

വല്ലവൻ. s. 1. A cook. പാചകൻ. 2. a herdsman or cowherd. ഇടയൻ.

വല്ലവി. s. The wife of a herdsman. ഇടച്ചി.

വല്ലവിധത്തിലും. adv. Somehow, in some way in any way, any how.

വല്ലാത്ത. adj. Bad ill, corrupt; vicious, hurtful unwholesome, pernicious, adverse, dangerous.

വല്ലായ്മ s. 1. Wickedness, badness, viciousness, perniciousness. 2 adversity, distress. 3. contrariety. 4. danger.

വല്ലി. s. 1. A creeper, a climbing, or creeping plant. 2. hire or wages paid to 'Pulayas' or slaves. 3. a plant, 'Ligusticum ajwaen.

വല്ലിജം s Pepper. കൊടിമുളകു.

വല്ലിയാൾ. s. A 'Pulaya,' or slave.

വല്ലിശൻ. s. A name of 'Subrahmanya.' സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

വല്ലൂരം. s. An arbour, a bower, a place overgrown with creeping plants. വള്ളിക്കുടിൽ,

വല്ലോവാൻ or വല്ലോൻ. s. Some one, any one

വല്ലൂരം, s. 1. Dried flesh, ഉണങ്ങിയ ഇറച്ചി. 2. hog's flesh, the flesh of the wild hog. പന്നിയിറച്ചി 3. an uncultivated field or one overrun with grass. 4. a thicket.

വല്ലെടത്തും. adv, Any where, somewhere.

വല്ലെടവും. adv, Anywhere, somewhere.

വാല്ലാനം. adj. Some one.

വശ. s. 1 A husband's sister ഭൎത്താവിന്റെ സോദരി. 2. a wife. ഭാൎയ്യ 3. a female elephant. പിടിയാന 4. a barren woman. മച്ചി.

വശക്കേട്. s. 1. Infirmity weakness. 2 inexperience, inexpertness, unskilfulness, inaptness. 3 disorder, loss of health. 4 state of being disabled.

വശക്രിയ. s Subduing or overpowering by drugs, gems, charms or incantations.

വശത. s. 1. Skilfulness. dexterity. 2. experience, practice. 3. influnce, power, possibility. 4. study, learning 5 subjection, dependence. 6. property, possession. 7. good order, regularity,

വശൻ. s. One who is under the influence of another.

വശമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To subdue, to tame, to subject. 2. to learn. to practice. 3. to assume possession.

വശം s. 1. Wish, desire. ഇഛ. 2. possession custody, charge 3 dependence, subjection, submission, the state of being completely tamed and overpowered 4. authority, supremacy, mastership. 5. possibility, power, ability. 6. learning, study 7. prudence, expertness. skill. 8. experience, practice. 9.

side, party. adj. 1. Humbled, subdued, tamed, overpowered. 2. enthralled, subdued by charm and incantations, fascinated, charmed, enchanted. വശപ്പെട്ടന്ന.

വശവൎത്തി. s. A servant, one who is subject to another, a dependant.

വശള or വശളച്ചീര. s. A kind of potherb,

വശി s. 1. One of the eight superhuman attributes of SIVA. 2. an ascetic, one who has subdued the passion.

വശികം, adj. Void, empty ഇല്ലാത്ത, വെറും

വശിത. s. 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.

വശിത്വം. s. See വശത.

വശിഷ്ഠൻ. s. WASISHTHA. a 'Rishi or sage of the first order.

വശീകരക്കാരൻ. s. An enticer, an allurer, a charmer.

വശീകരണം. s. 1. The art of bringing one over to one's side or interest. enticement, allurement, attraction 2. subduing, overpowering, or obtaining of, by drugs, charms, incantations, &c. enchanting, charming.

വശീകരം. s. 1. Enticement, allurement, attraction 2 charm, enchantment. വശീകരം ചെയ്യുന്നു, To enchant, to charm.

വശീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bring one over to one's side or interest. 2. to entice, to allure, te attract. 3. to enchant, to charm.

വശീകൃതം, &c. adj. Brought over to one's party or interest, subdued, overpowered by drugs, charms, &c. enticed, allured, enchanted. വശീകരിക്കപ്പെട്ട.

വശീരം. s. Sea salt. കടലുപ്പ്.

വശ്യ. s. A docile and obedient wife. അനുസരണമുള്ള ഭാൎയ്യ.

വശ്യൻ. s. A dependant, an obedient servant, a slave. വശനായുള്ളവൻ.

വശ്യപ്രയോഗം. s Enticement, allurement, subduing, overpowering by drugs, charms, incantations. &c. magical performance.

വശ്യം. s. See വശീകരണം. adj. Docile, tame, humble, governable.

വഷളത്വം. s. Baseness, vileness, depravity.

വഷളൻ s. A bad man, a wicked, vile, depraved person.

വഷളാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To corrupt, to deprave, to debase.

വഷൾ. adj. Bad, depraved, base. s. An exclamation used on making an oblation to a deity by fire.

വഷൾ. ind. An exclamation used in making an oblation to a deity with fire.

വഷൾകാരം. s. Burnt-offering, oblation with fire ഹോമം.

വഷൾകൃതം. adj. Offered in sacrifice with fire.

വസ. s. 1. The serum or marrow of the flesh. മെദസ്സ്. 2. the marrow of the bones. 3. adeps, fat, suet.

വസതി. s. 1. A house, a dwelling, a residence. ഭവനം. 2. abiding, abode, residence. വാസം. 3. night. രാത്രി.

വസനം. s. 1. Cloth or clothes. വസ്ത്രം. 2. covering, clothing. ആച്ഛാദനം. 3. a dwelling, a house ഭവനം. 4. an ornamet worn by women round the loins.

വസന്തകാലം. s. The season of spring.

വസന്തഘോഷി. s. The 'Indian' cuckoo or 'coil'. കുയിൽ.

വസന്തജ്വരം. s. A pestilential fever, a fever prevalent in the spring.

വസന്തഭൈരവി. s. A 'Raga' or musical mode. ഒരു രാഗം.

വസന്തം. s. 1. 'Wasanta', spring, or its deified personification. പുഷ്പസമയം. 2. dysentery, diarrhœa.

വസന്തൎത്തു. s. The season of spring. വസന്തകാലം.

വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To dwell, to reside or lodge, to abide, to stay.

വസിതം. s. 1. Dwelling, inhabiting. 2. abiding, residence.

വസിരം. s. 1. Sea salt. കടലുപ്പ്. 2. a pungent fruit considered as a sort of pepper, 'Pothos officinalis. അത്തിതിൎപ്പലി.

വസിഷ്ഠൻ. s. A celebrated 'Muni'.

വസു. s. 1. A species of demi-god, of whom eight are enumerated. viz. 'Dhawa, Dhruwa, Soma' or the moon, 'Vishnu, Anila' or wind, 'Anala' or fire, 'Prabhusha,' and 'Prabhava' 2 a ray of light. രശ്മി. 3. wealth, substance, riches. ധനം. 4. 'Agni' or fire. അഗ്നി. 5. a gem, a jewel. രത്നം 6 gold. പൊന്ന്. 7. the 23rd lunar asterism of the 'Hindus'. 8. water. വെള്ളം.

വസുകം. s. 1. A fossil salt brougt from a district in 'Ajmere, Sambher' salt. ഒരു വക ഉപ്പ്. 2. the Gigantic swallo-wort, 'Asclepias

Gigantea'. (Lin) എരിക്ക°. 3. a tree, 'Æschynomene grandiflora'.

വസുകീടൻ. s. A suppliant, a beggar, a petitioner. യാചകൻ.

വസുദേവൻ s. 'Wasudeva' the proper name of the father of 'Crishna.'

വസുധ. s. The earth. ഭൂമി.

വസുന്ധര s. The earth, as having wealth. ഭൂമി.

വസുമതി. s. The earth, as possessing wealth. ഭൂമി.

വസൂരി. s. The small pox.

വസൂരിക. s. The small pox.

വസൂരിക്കല. s. A small-pock mark.

വസ്തം. s. 1. A goat. വെള്ളാട°. 2. a house. ഭവനം.

വസ്തി. s. 1. The abdomen, or lower part of the belly. 2. the end of a cloth. പുടവയുടെ കര. 3. a syringe. വസ്തിപിടിക്കുന്നു, To administer an injection.

വസ്തു, s. 1. Thing, article. matter, substance. 2. natural disposition, essential property, nature, essence.

വസ്തുത. s. Matter, affair, circumstance.

വസ്തുവക. s. Property, personal or real, possessions, goods and chattels.

വസ്തുവൃത്തം. s. News, affair, circumstance.

വസ്ത്യം. s. A house. ഭവനം.

വസ്ത്രകുട്ടിമം. s. An umbrella. കുട.

വസ്ത്രപുത്രിക. s. A doll, a puppet. പാവ.

വസ്ത്രപുഷ്ടി. s. Abundance of apparel.

വസ്ത്രം. s. 1. Cloth, clothes, raiment, a robe അന്നവസ്ത്രം, Food and raiment. 2. covering, a cover.

വസ്ത്രയോനി. s. The basis, or material of cloth, as cotton, silk, wool, &c.

വസ്ത്രവേശ°മം. s. A tent. കൂടാരം.

വസ്ത്രഹീനം, &c. adj. Destitute of clothing, naked, bare. നഗ്നം.

വസ്നകം. s. Salt. ഉപ്പ°.

വസ്നം. s. 1. Price. വില. 2. wages, hire കൂലി, ശമ്പളം. 3. cloth, clothes. വസ്ത്രം. 4. wealth.

വസ്നസ. s. A tendon, a nerve, a fibre, described as a hollow tube resembling a string attached to the bones, and supposed to be for the passage of the vital air. വലിയ ഞരമ്പ°.

വസ്വൗകസാര s. 1 The capital of INDRA. 2. 'Alaca', the residence of CUBERA. അളകാപുരി.

വഹനം. s. 1. A boat, a raft, a float. തോണി. 2. bearing, conveying. ചുമക്കുക.

വഹം. s 1 The shoulder of an ox കാളയുടെ ചുമൽ. 2 any vehicle or means of conveyance, as a horse, a car, &c.

വഹിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To bear, to support, to substain. 2. to carry, to convey.

വഹിത്രം. s. A boat, a vessel, a raft, a float. തോണി, ചെങ്ങാടം.

വഹിയ. s. A negative verb, meaning, Cannot, not able, must not, ought not.

വഹിയായ°മ. s. Impossibility, inability.

വഹിസ°. ind. Outwards, external. പുറത്ത°.

വഹ്നി. s. 1. Fire, or its deity 'Agni'. അഗ്നി. 2. Ceylon leadwort, 'Plumbago Zeylanica'. കൊടുവേലി. 3. the marking nut tree. ചേര വൃക്ഷം. 4. appetite, digestion, the metaphorical fire of the stomach. 5. the third asterism 'Pleiades'. കാർത്തികനക്ഷത്രം.

വഹ്നികോൺ. s. The south east point, over which the god of fire is supposed to preside.

വഹ്നിച്ചമത. s. The 'Sami' tree, 'Mimosa suma'. ശമി.

വഹ്നിമണ്ഡലം. s. The element of fire.

വഹ്നിശിഖം. s. Safflower 'Carthamus tinctorius'. കസുമ്പപ്പൂ.

വഹ്നിസഞ്ജ്ഞകം. s. Ceylon leadwort, 'Plumbago Zeylanica'. കൊടുവേലി.

വഹ്യം. s. A vehicle, a conveyance of any sort.

വള. s. 1 A bracelet in general. 2 a wooden needle driven into the rafters of a native roof to fasten them together. 3. a ring.

വളകഴിപ്പൻ. s. A kind of venomous snake with black and white rings.

വളകടി. s. The bite of a small worm which is accompanied by an itchy sensation.

വളച്ചിൽ. s. 1. Arching. 2. bending, crookenning 3 encompassing, enclosing, surrounding. besieging, hemming in.

വളഞ്ഞ. adj Crooked, bent.

വളപുര. s A kind of small cabin, tilt, or cover put on a native boat.

വളപ്പ°. s 1 Arch-work 2 enclosure. 3. circuitous or round about (road.)

വളപ്പുഴ. s. A small worm.

വളഭി. s. The wooden frame of a thatch.

വളം. s. 1. Dung, muck, manure. 2. a small worm. വളംചെയ്യുന്നു, To manure. വളംഇടുന്നു, To put manure to trees, &c.

വളയം. s. A ring, a bracelet, an armlet.

വളയലുപ്പു്. s. A kind of salt.

വളയർവട്ടക. s. 1. A spittoon or spitting pot. 2. a round bird-cage. പതൽഗ്രഹം.

വളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To bend, to be or become crooked, to bow, to curve. v. a. To surround, environ, to beseige, to compass about, to hem in.

വളരു്. s. 1. A stick or bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant. 2. a plant. 3. a small beam put on the main beam of a roof to which the rafters are fixed.

വളരുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. n. To grow, to grow up, to increase, to vegetate, to increase in stature.

വളരെ,വളര. adv. Much, many, very. വളരെ ദൂരെ, Very far.

വളർ. s. See വളരു്.

വളർക്കുന്നവൾ. s. 1. A foster mother. 2. a female servant who brings up a child.

വളർക്കുന്നു, ർത്തു, ർപ്പാൻ. v. a. 1. To bring up, to rear. 2. to nourish, to foster. 3. to educate to train up.

വളർച്ച. s. 1. Growth, increase, increase of stature. 2. tallness, height.

വളർത്തൽ. s. The act of bringing up, nourishing, cherishing.

വളർത്തുന്നു. ത്തി, വാൻ. v. a. To bring up.

വളർമ്മ. s. See. വളർച്ച.

വളർക്ഷം. s. White, the colour. വെളുപ്പു്. adj White വെള്ള, വെളുത്ത.

വളവു്. s. 1. An arch, a vault. 2. a circle 3. bend, a bow. 4 the bend of a river. 5. crookedness, curve. 6 an enclosure, house hold premises.

വളവുതടി. s. A crooked timber.

വളവുപടി. s. A curved piece of wood fixed on the top of a baggage boat or of a boat used for merchandise

വളി. s. Wind from behind, breaking wind.

വളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grow mouldy, to fust, to taste or smell ill, to spoil. 2. to be foolish, to blush, to betray shame or con fusion.

വളിച്ചി. s. 1. A fool, a blockhead, an ignormus. 2. one who betrays shame or confusion.

വളിപ്പു്. s. Mouldiness, fustiness, the state of being spoiled.

വളുസം. s. A tie, an untruth, a fiction.

വളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To arch over, to vault. 2. to curve, to bend, to bow, to make crooked. 3. to enclose, to encompass, to surround, to environ.

വള്ളക്കാരൻ. s. A boat-man, rower.

വള്ളത്തടി. s. A timber roughly cut in the shape of a canoe.

വള്ളത്തുടർ. s. The lock chain of a boat.

വള്ളപ്പടി s. A piece of wood fixed across a boat and used as a seat.

വള്ളപ്പലക. s. A plank or board put in the bottom of a canoe to sit or lie on.

വള്ളപ്പാട്ടു്. s, A boat song.

വള്ളം. s. A boat, a canoe, made of the trunk of a tree.

വള്ളൽ. s. Indentation, the state of being bulged in.

വള്ളി s. 1. A creeper, a creeping, climbing or winding plant in general. 2. the sweet potatoe plant, 'Convolvulus Batats.' വള്ളി എടുക്കുന്നു. To receive an earnest. വള്ളി കൊടുക്കുന്നു. to give an earnest.

വള്ളിക്കാഞ്ഞിരം.. s. A medicinal plant, Cocculus radiatus.'

വള്ളിക്കാണം. s. Earnest money.

വള്ളിക്കിഴങ്ങു്. s. The sweet potatoe.

വള്ളിക്കുടിൽ.. s, A shrub, an arbour, a bower, a place overgrown with creepers.

വള്ളിക്കെട്ടു്. s. An arbour, a bower, a place grown over with creepers.

വള്ളിക്കൊട്ട. s. A basket.

വള്ളിത്തുള. s. A hole made in the end of a log of timber to put a rope, &c. in to tie or drag it, also a hole in the end of a canoe through which the lock chain is passed

വള്ളിത്തേരകം. s. A tree, 'Ficus aquatica.' (Wild.)

വള്ളിനാരകം. s. The common citron tree, 'Citrus medica.'

വള്ളിനാരങ്ങാ s. The citron fruit.

വള്ളിപ്പലാശം. s. A species of the 'Palasa' tree.

വള്ളിപ്പുലി. s. A small kind of leopard.

വള്ളിമോടകം. s. A creeping or climbing plant.

വള്ളിവഴുതിന, s. A species of the egg plant.

വള്ളുവക്കോനാതിരി, s. The title of the king of 'Wallawanad'.

വള്ളുവനാട്, s. 'Wallavanad, the name of a country or district.

വള്ളുവൻ. s. One of a certain class of slaves.

വള്ളോടി s. One of a certain class.

വക്ഷസ്സ. s. The breast, the bosom, the chest മാറിടം.

വക്ഷസ്ഥലം. s. The breast, the bosom. മാറിടം.

വക്ഷോജം. s. The female breast. മുല.

വക്ഷോരുഹം. s. A female's breast. മുല.

വക്ഷ്യപ്രമാണം. &c. adj. Utterable.

വഴക്ക. s. 1. An action, a cause, a law-suit, a plaint, a claim. 2. dispute, quarrel. 3 enmity. വഴക്കപറയുന്നു, വഴക്കടിക്കുന്നു. To claim. to make a complaint, to dispute. വഴക്കുതീർക്കുന്നു To settle a dispute or decide a cause. വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു To create a quarrell, to raise or cause a dispute. വഴക്കപിടിക്കുന്നു. To commence a quarrel or dispute. വഴക്കറുന്നു. A cause or dispute is settled. വഴക്കൊഴിയുന്നു. To give up a claim, cause, or quarrel.

വഴക്കം. s. 1. Submission. 2. humility, obedience 3. bending, flexibleness. 4. withering, fading.

വഴക്കകാരൻ. s. 1. An adversary. 2. a quarrelsome person. 3 complainant, a plaintiff

വഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To subdue, to tame, to humble, to train. 2. to bend, to make flexible.

വഴങ്ങൽ. s. 1. Submission, succumbing. 2. obedience. docility. 3. flexibility. 4. withering. fading.

വഴങ്ങില. s. Dried or withered, plantain leaves, &c.

വഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v n. 1. To submit to, to succumb. 2. to obey, to be tame, docile, 3. to wither, to dry, to fade. 4. to bend, to be flexible.

വഴന. s. Cassia, (the tree,) 'Laurus cassia'.

വഴി s. 1. A way, a road, a path. 2. original cause. 3. access. 4 a way. manner. means, expedient a medium or way by which any thing takes place or is effected. 5. usage. 6. lineage, descent. 7 propriety, justice. വഴികാട്ടുന്നു, To show one the way or road, to guide, to direct. വഴി കാണുന്നു. 1. To find the way. 2. to find out means or an expedient. വഴി മാറുന്നു, To go out of the way, to go aside. വഴി നടക്കുന്നു To travel, to go a journey, to go on the way or along the road. വഴി നടത്തിക്കുന്നു, To put one into the right way, to dircet. വഴി തെറ്റുന്നു. To err, to lose or miss the road. വഴി പിഴക്കുന്നു, To go astray, to miss the way. വഴി പറയുന്നു, To tell one the way, to instruct. വഴിയടക്കുന്നു, To stop the way, to impede.

വഴികാട്ടി. s. A guide, 'lit. & met'.

വഴികേട. s. Impropriety, injustice:

വഴിക്കോപ്പ. s. Provender or provisions, &c. for a journey.

വഴിക്കാരൻ. s. A traveller, a wayfarer.

വഴിച്ചിലവ. s. Travelling expenses.

വഴിച്ചിൽ. s, Running over, overflowing.

വഴിച്ചേരി. s. A bye path frequented by custom house officers in order to apprehend smugglers.

വഴിച്ചോറ s. provision, or provender, &c. for a journey.

വഴിതെറ്റ. s. 1. Error. 2. going out of the way.

വഴിതടവ. s Impediment or hindrance in the way or journey.

വഴിത്തല. s. The road side, the junction of roads.

വഴിത്താര. s. A trodden path.

വഴിത്തിരി. s. Touch line, or train of a cracker.

വഴിത്തിരിച്ചിൽ s. A place where two or more ways meet.

വഴിത്തിരിവ. s. 1 A place where two or more ways meet. 2. knowing the way.

വഴിത്തുണ. s. 1. Assistance by the way. 2. a companion, a fellow traveller.

വഴിനടപ്പ. s. 1. Walking, going on foot. 2. passing, of people on a road. 3. a frequented road.

വഴിപാട. s. 1. An offering, a present, a gift. a vow. 2. line, race, lineage. family. വഴിപാടുകഴിക്കുന്നു, To perform an offering. &c.

വഴിപാട്ടുകാരൻ. s. One who makes an offering 2. one of a race or family.

വഴിപോക്കൻ. s. 1. A traveller, a wayfaring man. 2 a stranger.

വഴിമരുന്നു. s. A train of gunpowder.

വഴിമാററം. s. Going out of the way, turning aside.

വഴിയമ്പലം. s. An inn, a resting place for travellers.

വഴിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To achieve, to accomplish.

വഴിയായി. postpos. By, through.

വഴിയുന്നു, ഞ്ഞു. വാൻ. v. n. To run over, to overflow.

വഴിയൂട്ട°. s. Victuals or food given to travelling Brahmans by Government.

വഴിയെ. adv. By the way; behind.

വഴിയൊട്ട°. adv. Backwards.

വഴുക. s. The fibrous part of the stem of a palmira or coco-nut tree. വഴുക പിരിക്കുന്നു, To twist rope of the fibres of the palmira stem.

വഴുക്ക. s. The tender pulpy substance inside a young cocoa-nut.

വഴുക്കൽ. s. Sliding, slipping.

വഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To slide, to slip. 2. to slip out of the hand. 3. to forget.

വഴുതൽ. s. 1. Sliding, slipping, a slip, a false step. 2. escaping, slipping out of the hand. 3. forbearance, mistake.

വഴുതിന. s. The vegetable usually termed Brinjal, the egg plant, or 'Solanum melongena'.

വഴുതിനങ്ങ. s. The fruit of the egg plant.

വഴുതുന്നു, തി, വാൻ. v. n. 1. To slip, to slide. 2. err. 3. to escape, to retreat, to abscond. 4. to be defeated. 5. to forbear, to suffer.

വഴുത്തി. s. A small species of the egg plant. ചെറു വഴുതിന.

വഴുപ്പ°. s. Slipperiness, glibness.

വഴുവഴുപ്പ°. s. Slipperiness, smoothness.

വഴുവഴെ. adj. Slippery, smooth, glib.

വറ. s. 1. Frying, grilling. 2. a gummy substance, a kind of glue. വറതെയ്ക്കുന്നു, To glue, to varnish.

വറകലം. s. A frying pan.

വറകോഴി. s. A kind of bird.

വറട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To fry, to grill 2. to scorch, to parch. to dry up. 3, to heal as a wound by the application of medicine.

വറവ°. s. 1. Frying, parching. 2. famine, scarcity. 3. the dry season. 4. drought, dryness

വറളി. s. Cow-dung dried for fuel.

വറളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. 1. To grow dry. 2. to grow very lean. 3. to dry up, to be healed.

വറള്ച. s. 1. Drying, drying up. 2. healing.

വറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To fry, to grill, to parch വറുത്തിടുന്നു, To season with spices, &c.

വറുതി. s. 1. Dryness, drought. 2. heat, the heat of the sun. 3. famine, dearth.

വറുത്തൽ. s. Frying, grilling, parching, roasting.

വറുത്തുപ്പേരി. s. Fried fruit or vegetables.

വറുത്തെരിശ്ശേരി. s. A kind of curry.

വററ°. s. Grains of boiled rice.

വററൽ. s. 1. Dried vegetables, fruits. 2. a being dry. 3. reducing by boiling, evaporation.

വററൽചുണ്ട. s. A kind of prickly night-shade.

വററൽമുളക°. s. Dried pepper or 'chillies.'

വററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To dry, to drain off. 2. to decoct, to reduce by boiling, to evaporate.

വററുന്നു, ററി, വാൻ. v. n. 1. To grow or become dry, to be drained. 2 to be reduced, diminished. 3. to be decocted, to be evaporated.

വാ. ind. A particle of, 1. Comparison, (as, like, so.) 2. alternative or option, (or, either else, sometimes.) 3. doubt and consideration, (or, whether.) 4. exception, (only no other.) 5 asseveration, or confirmation, (indeed, even, very.) 6. a conjunction, (and.) 7. an expletive.

വാ. s. 1. The mouth. 2. the mouth of a bag, of a wound, &c. 3 the edge of any cutting instrument. വാ പൊത്തുന്നു, 1. To stop the mouth. 2. to cover the mouth out of respect. വാ മുറുക്കുന്നു, To close the mouth fast. വാ മൂടുന്നു, To cover the mouth with the hands. വാ പിളക്കുന്നു, To open the mouth വാ പറയുന്നു, To talk much or ill.

വാക. s. 1. A tree, 'Mimosa sirisha; also called കരുവാക, കണ്ണൻവാക, നിലവാക, നെന്മേനിവാക. 2. a kind of fish. 3. a species of yam.

വാകചി s. A medicinal plant, 'Conyza or Serralata anthelmintica.' കാർകോലരി or കാർപ്പൊകിൽ.

വാകഃ. s. See the following.

വാക്ക°. s. 1. A word. 2, speech, language, 3 speaking. 4 a phrase, a proverb or adage. വാക്കകൊടുക്കുന്നു, To promise.

വാക്കത്തി. s. A large knife, a bill, a cleaver.

വാക്കിടലാറം. s. Abuse, scurrility, wordy violence.

വാക്കെട്ട°. s. 1. A muzzle. 2. muzzling വാക്കെട്ടുന്നു, To muzzle, to tie the mouth.

വാക്കലറം s. Abuse, scurrility, wordy violence.

വാക°ചാതുൎയ്യം. s. Eloquence, elocution.

വാക°ചാപലൃം. s. Gossipping, chattering, idle or improper talk.

വാക°ഛലം. s. Prevarication, equivocation. സംശയംവെച്ചു പറക.

വാക്കതൎക്കം. s. A verbal dispute, or altercation a quarrel, wordy violence.

വാക°പതി. s. 1. An eloquent man. സംസാരി. 2. a name of VRIHASPATI or JUPITER. വ്യാഴം.

വാക°പാരുഷ്യം. s. Abuse, scurrility, defamation, wordy violence or assault.

വാക്യം s. 1 1. A sentence. 2. a rule or aphorism 3 a verse.

വാക്യാൎത്ഥം s. The meaning of a word or sentence.

വാഗീശൻ. s 1. An eloquent man, a fluent speaker. വശ്യവാക്കായുള്ളവൻ. 2. an author, an orator, a poet, &c. 3. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°.

വാഗീശ്വരി. s. A name of SARASWATI, goddess of speech. സരസ്വതി.

വാഗുര s. 1. A snare, or trap. 2. a net for confining deer, &c. നായാട്ടുവല.

വാഗുരികൻ. s. A hunter, a deer-catcher. നായാട്ടുകാരൻ.

വാഗ°ജാലം. s. A multitude of words.

വാഗ°ദത്തം. s. A promise, lit that which is given by word, or giving one's word. വാഗ°ദത്തം ചെയ്യുന്നു, To promise.

വാഗ°ദുഷ്ടം, &c. adj. Abusive, ill-spoken, speaking ill, either morally or grammatically.

വാഗ°ദേവി. s. A name of SARASWATI

വാഗ°ദോഷം. s. Abuse, reproach, speaking ill of നിന്ദവാക്ക°.

വാഗ°ഭവം. adj. Produced or created by speech.

വാഗ്മി. s. 1. A loquacious, talkative person, one who talks much. സംസാരി 2. an eloquent man, fluent speaker. വാക്കിനു സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ. 3. a name of VRIHASPATI. വ്യാഴം.

വാഗ്വാദം. s. 1. A verbal dispute, strife, quarrel, altercation. 2. an argument, discussion. വാക്കതൎക്കം.

വാഗ്വിശേഷം. s. 1. An effective speech or word. 2. word of mouth, viva voce.

വാഗ്വൈഭവം. s. Eloquence, elocution, rhetoric.

വാങ്ങൽ. s. 1 Taking, receiving. 2. purchasing. 3. removing. 4. retraction, drawing back. 5. reduction in arithmetic. 6. removing from the fire.

വാങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to receive, take or buy.

വാങ്ങിയം, or വാങ്ങ്യം. s. Taking in additional space for a room.

വാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. a. 1. To take a thing offered or given, to receive. 2. to buy, to purchase. 3 to draw back, to retract. 4. to take from the fire. 5 to take or cut off. 6. to remove. 7. to reduce.

വാങ°മയം s. 1. Eloquence. 2. rhetorical composition, rhetoric, belles-lettres.

വാങ°മാധുൎയ്യം. s. Agreeable or pleasant speech.

വാങ°മുഖം. s. The opening of a speech, an exordium. വാക്കിന്റെ ആരംഭം.

വാങ°മൂലം. s. A deposition made before a judge or before arbitrators.

വാചകം. s. 1. A word, diction, a phrase. 2. dictation. 3. prose, as distinguished from verse. വാചകം ചൊല്ലുന്നു, To dictate.

വാചംയമൻ. s. A holy sage, practising rigid taciturnity, devoid of passion, and unmoved by pain or pleasure.

വാചസ്പതി s. A name of VRIHASPATI. വ്യാഴം.

വാചാടം, &c. adj. Talkative, talking much and idly or blameably.

വാചാലൻ. s. A talkative man, a chatterer, one who talks much and idly or blameably. വളരെ പറയുന്നവൻ.

വാചികപത്രം. s. 1. A letter, a despatch. കറി 2. a newspaper, a gazette. വൎത്തമാനക്കടലാസ°.

വാചികം. s. News, tidings, intelligence. വൎത്തമാനം.

വാചികശിക്ഷ s. Reproof, correction.

വാചികഹാരകൻ. s. A messenger, a carrier.

വാചോയുക്തം. adj. Speaking much or well.

വാചോയുക്തി. s. Speaking much or well.

വാചോയുക്തിപടു. s. An eloquent man, one who speaks well and much. വാക്പ്രയോഗനിപുണൻ.

വാച്ചി. s. 1. A carpenter's adze. 2. a scraper.

വാച്ചിപ്പുറം. s. The place where the sweepings, &c. of a house are thrown.

വാച്ചിൽ. s. See the last.

വാച്ചൊൽ. s. A by-word.

വാച്യം. adj. 1. Fit or proper to be spoken. പറവാൻതക്ക. 2. attributive, adjective, to be predicated of any thing. 3. declinable as an adjective, taking the three genders. 4. bad, vile. 5. contemptible, low.

വാച്യലിംഗം. s. A gender in grammar.

വാജപേയം. s. A particular sacrifice. യജ്ഞഭേദം.

വാജം. s. 1. The feather of an arrow. അമ്പിന്റെ തൂവൽ. 2. a wing or feather. 3. speed, haste, celerity. വേഗം. 4. sound. ശബ്ദം. 5. 'Ghee' or clarified butter നെയ്യ്.

വാജി. s. 1. A horse. കുതിര. 2. an arrow. അമ്പ്. 3. a bird. പക്ഷി. 4. a plant. ആടലോടകം.

വാജിദന്തകം. s. A plant, 'Justicia adhenatoda'. ആടലോടകം.

വാജിമേധം. s. The sacrifice of a horse.

വാജിശാല. s. A stable. കുതിരപ്പന്തി.

വാഞ്ഛ. s. Wish, desire. ആഗ്രഹം.

വാഞ്ഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To desire, to wish, to long for. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വാഞ്ഛിതം, &c. adj. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

വാട. s. 1. Scent, smell, perfume. 2. a bulwark, a mud wall or any enclosure of a town or village.

വാടക. s. The hire of cattle.

വാടക്കിടങ്ങ്. s. The moat or trench of a fort.

വാടക്കുഴി. s. A moat, a fort ditch.

വാടതിരുവി. s. Velvet leaf, 'Cissampelos pareira.'

വാടം. s. 1. An enclosure, a piece of enclosed ground, whether a simple enclosure as a courtyard, or one for trees and plants as an orchard, a garden, a plantation, &c. വളപ്പ്. 2. a road, a way. വഴി. 3. the groin.

വാടൽ. s. 1. Fading, withering. 2. wearing away, pining away, decaying.

വാടാക്കുറിഞ്ഞി s. Globe amaranth, 'Comphrena globosa,'

വാടാമഞ്ഞൾ. s. The name of a drug.

വാടാമല്ലിക. s. An amaranth plant.

വാടാവിളക്ക്. s. A perpetual light, one always kept burning.

വാടി s. 1. The site of a house or building. 2. a house, a dwelling. ഭവനം. 3. a flower garden. പൂങ്കാവ്. 4. an enclosure, a fenced place.. വളപ്പ്.

വാടിക. s. 1. A garden, an orchard. പൂങ്കാവ് തോട്ടം. 2. the site of a house.

വാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To dry, to cause to wither or fade away.

വാടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To wither, to fade, to grow dry, to dry up. 2. to decay, to pine away. 3. to become lean. 4. to be sad or of a sad countenance.

വാട്ടം. s. 1. Dryness, decay, decline. 2. witheredness, deadness. 3, leanness. 4. sadness. 5. paleness.

വാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To cause to wither, or fade away.

വാട്യാലകം. s. A plant, 'Sida cordifolia. കുറുന്തോട്ടി.

വാഢം, adv. 1. Much, excessive, excessively വളരെ 2. well, very well. നന്നായി adj. Much, abundant, exceeding. അധികം.

വാണക്കാരൻ. s. One who makes or fires a rocket.

വാണക്കുററി s. A rocket case.

വാണക്കോൽ. s. 1. The shaft of a rocket. 2. the shaft of an arrow.

വാണൻ. s. The name of a sovereign, considered also as an 'Asur.'

വാണം. s. 1, An arrow. അമ്പ്. 2. a rocket.

വാണി. s. 1. Speech, sound. വാക്ക്. 2 SARASWATHI, the goddess of speech സരസ്വതി. 3. weaving നെയ്ത്ത്.

വാണിജൻ. s. A merchant, a trader, a dealer ചെട്ടി.

വാണിജ്യം. s. Trade, traffic. കച്ചവടം.

വാണിനി. s. 1. A sharp or clever woman, an intriguing woman. 2. an actress, a dancer നൎത്തകി 3. a furious woman, one literally or figuratively intoxicated. മദിച്ചവൾ.

വാണിഭക്കാരൻ. s. A merchant, a trader.

വാണിഭച്ചരക്ക്. s. Merchandise, goods.

വാണിഭം, s. Trade, traffic, merchandise.

വാണിയക്കാരൻ. s. A merchant, a trader.

വാണിയൻ. s. 1. A merchant, a trader. 2. an oil merchant, an oilman.

വാണിയം. s. Commerce, trade, traffic.

വാണീഭഗവതി. s. A name of SARASWATI. സരസ്വതി.

വാണീവിലാസം. s Eloquence, fluency of speech. വാഗ്വൈഭവം.

വാതു. s. A bet, a wager, a stake. വാതുകൂറുന്നു To bet. to lay a wager.

വാതകം. s. A plant, 'Marsilea quadrifolia'.

വാതകി. s. A person afflicted with rheumatism or gout. വാതരോഗമുള്ളവൻ.

വാതകോപം. s. Acute rheumatism.

വാതക്കാരൻ. s. A person afflicted with acute rheumatism or gout.

വാതക്കുരു s, An inflammatory boil.

വാതക്കൊടി. s. A kind of potherb described as growing in marshy ground, 'Justicia grandanissa.'

വാതധ്വജം. s. See the following.

വാതനാഡി. s A flatulent pulse, or that which is considered to be governed by a flatulent principle.

വാതനീരു. s. Rheumatic humour, or swelling.

വാതപോതം. s. The 'Palasa' tree, 'Butea frondosa. പലാശം.

വാതപ്പനി. s. 1. Rheumatic fever. 2. fever attending elephantiasis.

വാതപ്രമി. s. A swift antelope, surpassing the wind in speed. പെരുമാൻ.

വാതഫുല്ലാന്ത്രം. s. Cholic, flatulency, borborygmi.

വാതമണ്ഡലി. s. A whirl wind. ചുഴലിക്കാററു

വാതമൃഗം. s A swift antelope.

വാതം. s, 1. Air, wind. 2. rheumatism. gout, inflammation of the joints. 3 air, wind as one of the humours of the body.

വാതംകൊല്ലി. s. A kind of potherb described as growing in marshy ground, Justicia grandanissa.'

വാതരക്തം. s. Acute rheumatism or gout.

വാതരോഗം. s. A theumatic disease, acute rheumatism or gout .

വാതരോഗി. s, One afflicted with acute rheumatism or gout.

വാതവൽ. adj. Windy, gusty. കാററുള്ള.

വാതവായു. s. Flatuleney.

വാതശോണിതം. s: Acute rheumatism or gout.

വാതസഖൻ. s. 'Agni', fire. അഗ്നി.

വാതസാരഥി. s. 'Agni', the god of fire. അഗ്നി.

വാതസ്കന്ധം. s. The portion of the atmosphere where the wind blows. വായുമണ്ഡലം.

വാതായനം. s. 1. A window, an air hole, or loop-hole. കിളിവാതിൽ. 2. a porch, a portico, a covered shed or pavilion. പൂമുഖം.

വാതായു. s. An antelope, a deer. മാൻ.

വാതാശനൻ. s. A snake; a serpent. സർപ്പം.

വാതാളി. s. A whirlwind, a gale ചുഴലിക്കാററു.

വാതിൽ. s. A door, a doorway, the entrance to a house, a gateway. വാതില്ക്കൽ At the door.

വാതിൽകാപ്പവൻ. A door-keeper, a warder, a porter

വാതിൽപ്പടി. s. The door sill.

വാതിൽമാടം s. An upstair house surrounded by windows.

വാതൂലം s. A whirlwind, a gale, a hurricane. ചുഴലിക്കാററു, കൊടുങ്കാററു. adj Gouty, rheumatic. 2. mad, insane.

വാത്യ. s. A whirlwind, or hurricane, a strong wind, a gale.

വാത്സകം. s. A herd of calves. കിടാക്കളുടെ കൂട്ടം

വാത്സല്യം s. Tenderness. affection, fondness, paternal love.

വാത്സല്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To caress. to fondle.

വാത്സ്യായനൻ s. The name of a 'Muni'.

വാത്സ്യായനം. s. The name of a book.

വാദനം. s. Sound, sounding (as musical instruments). ശബ്ദം.

വാദം s. 1. Discourse dissertation, discusion. 2. debate, dispute, disputation, argument 3. strife, contention

വാദലം. s. Liquorice, or the root of the Abrus precatorius' which is used for it. എരട്ടിമധുരം.

വാദാലം. s. A sheat fish. മത്സ്യഭേദം.

വാദി. s. A disputant, a disputer, a debater.

2. a complainant, a plaintiff in a law-suit, an accuser. 3. a sage, a pleader, an expounder of the law and 'Shatras. 4. the leading or key note (in music)

വാദിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. To argue, to discuss, to debate, to dispute, to plead, to discourse, to contend.

വാദിത്രം. s. A musical instrument. വാദ്യങ്ങളുടെ സമഷ്ടി

വാദിപ്രതിവാദികൾ. s. plu. Plaintiff and defendant.

വാദിസാക്ഷി. s. A plaintiffi's witness.

വാദ്യക്കാരൻ. s. A musician, a player on music.

വാദ്യഘോഷം. s. The sound of musical instruments.

വാദ്യധ്വനി. s. The sound of musical instruments. വാദ്യഘോഷം.

വാദ്യപ്രയോഗം. s. Practice of music.

വാദ്യഭാണ്ഡം. s. A multitude of musical instruments, a band of music.

വാദ്യം. s. 1. Any musical instrument. 2. music. വാദ്യം കൂട്ടുന്നു 1. To join in a band of music. 2. to commence music.

വാധ്യായൻ, or വാധ്യാൻ s. A instructor, a teacher, a spiritual preceptor.

വാധ്യായപ്രവൃത്തി. s. The duty of a spiritual preceptor.

വാനം. s 1. Dry wood. 2. dry fruit. 3. heaven.

വാനപ്രസ്ഥൻ. s. A 'Hindu' in the third prescribed stage of life, when he leaves his wife and family for the life of a hermit in the woods, the hermit, the anchorite,

വാനപ്രസ്ഥം. s. 1 The name a tree, 'Bassia latifolia. ഇരിപ്പ. 2. the 'Palasa' tree 'Butea frondosa'. പലാശം.

വാനമല്ലി. s. The narrow leaved Jasmine, 'Jasminum angustifolia.'

വാനം. s. 1. Heaven. 2. dry fruit 3. a trench dug for the foundation of a building. വാനംതോണ്ടുന്നു. To dig a trench for a foundation.

വാനമ്പാടി. s. The skylark.

വാനരൻ s. A monkey, an ape കുരങ്ങ്.

വാനവർ. s. plu. Deities. ദേവകൾ.

വാനവർകോൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വാനസ്പത്യം. s. A tree bearing fruit from blossoms, as the mango eugenia &c.

വാനാററം. s. A bad smell from the mouth, foetid breath.

വാനീരം. s. Saliva, spittle.

വാനീരം. s. A sort of reed or cane, 'Calamus rotang. ആററുവഞ്ഞി.

വാനോർ s. plu. See വാനവർ.

വാന്താന്നം. s. Vomited, ejected food. ഛർദ്ദിച്ച ചോറ്.

വാന്തി. s. Vomiting, ejecting from the mouth.

വാപദണ്ഡം. s. A weaver's loom. നെയ്ത്തുകാരന്റെ പടപ്പ്.

വാപനം. s. Sowing. വിത.

വാപം. s. 1. Sowing. വിത. 2. shaving. ക്ഷൗരം. 3 weaving. നെയ്ത്ത്.

വാപി s. A large oblong pond, a pool, a lake പൊയ്ക.

വാപിതം. adj. 1. Sown, as seed. വിതയ്ക്കപ്പെട്ട. 2 shaven. വടിക്കപ്പെട്ട.

വാപീതടം. s. The bank of a pond. കുളവരമ്പ്.

വാപ്പിരട്ട്. s. Abuse, scurrility, wordy violence, assault.

വാപ്പുണ്ണ്. s. Ulceration of the mouth, a quinsy.

വാപ്യം s. A sort of costus 'Costus speciosus'. കൊട്ടം.

വാമ. s. A woman. സ്ത്രീ.

വാമദേവൻ. s A name of SIVA ശിവൻ.

വാമനൻ. s. 1. A dwarf, a short man. 2. a low, vile person. ഹീനൻ. 3 VISHNU in the character of a dwarf, in which he appeared on his fifth 'Awatar' to prevent 'Bali' from obtaining dominion of the three worlds. 4. the elephant that supports the south quarter. പിതൃപതിയുടെ ഗജം.

വാമനം s. 1 One of the 18 'Puranas'. അഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽഒന്ന്. 2. shortness of stature.

വാമനി. s. A female dwarf. മുണ്ടി.

വാമൻ. s 1. An elegant man. സുന്ദരൻ. 2. an adversary. വിരുദ്ധൻ. 3. a name of SIVA. ശിവൻ.

വാമഭാഗം. s. The left side. ഇടത്തുഭാഗം.

വാമമൂൎത്തി. s. VISHNU in the character of a dwarf

വാമം, &c. adj 1. Left, not right. ഇടത്ത്. 2. reverse, contrary, inverted. പ്രതികൂലം. 3. beautiful, pleasing. ഭംഗിയുള്ള.

വാമലൂരം. s An ant or mole hill, especially the hillocks of ground thrown up by the white ants. പുററ്.

വാമലോചന. s. A handsome woman. സുന്ദരി.

വാമാംനി. s. A woman. സ്ത്രീ.

വാമി. s. 1. A mare. പെൺകതിര. 2. a she ass പെൺകഴുത. 3. a young female elephant പിടിയാന.

വാമുള്ള്. s. 1. The croup. 2. keen or scurrilous language.

വാമൊഴി. s. A deposition, a declaration.

വാമൊതിരം. s. The iron rim round a measure.

വാംശി. s. The manna of the bamboo. മുളനൂറ്.

വാംശികൻ s. A flute player, a piper, a fifer. ഓടക്കുഴലൂതുന്നവൻ.

വായദണ്ഡം. s. A weaver's loom. നെയിത്തുകാരന്റെ പടപ്പ്.

വായന. s. 1. Reading, learning, study. 2. playing a finger instrument.

വായനക്കാരൻ. s. 1. A reader. 2. a learner, a student. 3. a player on a musical instrument.

വായനക്കോൽ s. The quill or bow of a lute, a fiddlestick, &c.

വായനം. s. Sweetmeats or cakes, the eating of which is no breach of a religious fast.

വായസം. s. 1. A crow. കാക്ക. 2. turpentine. തിരുവട്ടപ്പശ.

വായസി. s. 1. An esculent vegetable 2 the name of a tree, black ebony. കരിന്തകാളി.

വായസൊളി s. A medicinal root, commonly 'Cacoli'. കാകകാളി.

വായസാരാതി. s. An owl. മൂങ്ങാ.

വായാടി s. A very talkative, loquacious person, a babbler.

വായാളി. s. A talkative, loquacious person.

വായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To read, to peruse. 2. to learn. 3. to play on a musical instrument, as a lute, &c.

വായിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to read. 2. to teach. 3. to teach one to play on a musical instrument

വായു. s. 1. wind, air. 2. a vital air of the body. 3. flatulency, indigestion, rheumatic distemper. 4. a personification of wind, 'Wayu'.

വായുകോൺ. s. The north west quarter of the world.

വായുകോപം. s. 1. The violence or raging of the wind 2. acute pain from flatulency

വായുഗണ്ഡം. s. Flatulency, indigestion, dys pepsy.

വായുഗുല്മം s. 1. A whirlpool, an eddy. നീർചുഴിവ്. 2. a kind of disease.

വായുഗുളിക. s. Medicinal pills to dispel flatulency.

വായുപുത്രൻ. s A name of 'Bhima', son of 'Wayu' by the wife of 'Pandu'

വായുമണ്ഡലം. s. The region of the air.

വായുമാൎഗ്ഗം. a. The atmosphere, sky.

വായുമുട്ടൽ s. Stoppage of breath, or difficulty of breathing, cough, catarrh.

വായുരോഗം. s. Flatulency considered as a disease.

വായുവാസ്പദം. s. Ether, atmosphere.

വായുസഖൻ. s. Fire. അഗ്നി.

വായുസ്തംഭനം. s. 1. Stoppage of breath. 2. cessation of wind.

വായുക്ഷോഭം. s. Flatulency, indigestion.

വായോല. s. A written agreement making over land, &c. to another person.

വായ്ക്കര. s. The sea shore, a river side.

വായ്ക്കരി. s. A funeral ceremony among the heathen.

വായ്ക്കല്ല്. s. A large stone placed on the mouth or side of a well.

വായ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To increase, to thrive, to grow, to flourish. 2. to succeed, to prosper. 3, to occur, to happen.

വായ്ത്തല. s. The sharp edge of a cutting instrument.

വായ്ത്താരി. s. A shout, huzza.

വായ്ത്താളം. s. A shout or kind of chorus.

വായ്പ്. s. Growth, increase, flourishing.

വായ്പ or വായിപ്പ s. 1. A loan. 2. a debt. വായ്പമേടിക്കുന്നു, വായ്പ വാങ്ങുന്നു, To borrow. വായ്പകൊടുക്കുന്നു, To lend, to give on loan. വായ്പവീട്ടുന്നു, To pay or discharge a debt.

വായ്പട. s A bravado, boast, brag.

വായ്പാഠം. s. Learning by heart or rote.

വാർ. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. the name of a sweet scented medicinal grass, a drug.

വാരണതുണ്ഡൻ. s. A name of GANAPATI. ഗണപതി

വാരണബുഷ. s. The plantain tree, 'Musa sapientum'. വാഴ.

വാരണമുഖൻ s. A name of a GANAPATI. ഗണപതി.

വാരണം s. 1. Defence resistance, opposition, prohibition, obstacle or impediment, തടവ് 2. warding off a blow, guarding, warding. 3 armour, a cuirass, or mail for the body. കവചം. 4. an elephant. ആന.

വാരണവദനൻ. s. A name of GENESA. ഗണപതി

വാരണശാല. s. An elephant stall.

വാരനാരി. s. A harlot. വേശ്യ.

വാരമുഖ്യ. s. The head of a set of harlots. വേശ്യമാരിൽ പ്രധാനി.

വാരം. s. 1. A multitude, a quantity. വൃന്ദം. 2, occasion, opportunity. സമയം. 3. a week, a day of the week. ആഴ്ച 4 the veranda of a house. 5. rent or share of the produce of a field belonging to the land lord. 6 the declivity or side of a mountain. 7. a garden bed. വാരമിടുന്നു, To adjust the share of produce of a field, belonging to each party, i. e. to the owner and the cultivator.

വാരൽ. s 1. Cutting or preparing 'olas' to write on, cutting shreds off. 2. taking up by handsful. 3. taking up or putting in, filling.

വാരവധു. s. The Chief of a set of harlots.

വാരവാണം s. Armour for the body or breast, an iron cuirass or a thick quilted jacket worn for the same purpose. പടച്ചട്ട.

വാരസ്ത്രീ. s A whore, a prostitute. വേശ്യ.

വാരാണസി. s. The city 'Benares'. കാശി.

വാരാന്നിധി. s. The ocean. സമുദ്രം.

വാരാഹപുടം. s. A method of preparing. medicines.

വാരാഹപുരാണം. s. One of the 18 'Puranas'. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.

വാരാഹി. s. 1. An esculent root, a yam' 'Dioscorea'. 2. one of the divine mothers. അഷ്ടമാതൃക്കളിൽ ഒന്നു. 3 a plant. നിലപ്പന.

വാരി. s 1 Water. വെള്ളം. 2. a place or stall, where elephants are tied or fastened ആനകെട്ടുന്ന തറി 3. a hole or trap to catch elephants. ആനക്കുഴി 4. a post to which an elephant is bound. ആനകെട്ടുന്ന കുറ്റി 5. a rope that fastens an elephant ആനകെട്ടുന്ന കയറു. 6. a full river, a reservoir, any deep water. 7 a flood, an inundation. പ്രളയവെള്ളം. 8 abundance. 9 prosperity. 10. a lathe, a reaper. 11. a kind of scented grass

വാരിഎല്ലു. s. A rib.

വാരികണം. s. A drop of water. വെള്ളത്തുള്ളി

വാരിക്കുഴി. s. A hole, or trap, for catching elephants, a pitfall.

വാരിചരം. s. An amphibious animal.

വാരിജം. s. A lotus. താമര. 2. any aquatic plant.

വാരിജസംഭവൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു.

വാരിദം. s. A cloud. മെഘം.

വാരിധരം. s. A cloud. മെഘം.

വാരിധാര. s. See ജലധാര.

വാരിധി. s. The sea. സമുദ്രം.

വാരിനിധി. s. The ocean. സമുദ്രം.

വാരിപർണ്ണി. s. An aquatic plant, 'Pistia stratiotes'. നീർപ്പോള.

വാരിപൂരം. s. 1. A flood, an inundation, a torrent of rain water വെള്ളപ്പെരുപ്പം. 2. the flow of the tide. വേലിയേറ്റം.

വാരിപ്പുറം. s. 1 The side opposite the ribs. 2. the top of a roof.

വാരിപ്രവാഹം. s. A water-fall, a cascade, a torrent. അരുവി.

വാരിയൻ. s. One of a certain class, a servant at a temple

വാരിരാശി. s The ocean or sea. സമുദ്രം.

വാരിവാരണം. s. A dam or bank to confine water. ചിറ.

വാരിവാഹം. s. A cloud. മെഘം.

വാരിവൃദ്ധി. s. The flow of the tide വേലിയേറ്റം.

വാരിശ്യാരു. s. The wife of a വാരിയൻ, or woman of that class

വാരുണം s 1 One of the 18 'Puranas'. പതിനെട്ടു പുരാണത്തിലൊന്നു. 2 the ocean സമുദ്രം 3. the west, the region of WARUNA. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കു. 4 the 24th lunar asterism of the 'Hindus'. ചതയം നക്ഷത്രം.

വാരുണി s. 1. A name of the saint AGASTYA. അഗസ്ത്യൻ. 2 any distilled spirituous liquor. മദ്യം 3 the west, the region of WARUNA. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കു. 4 the 24th lunar asterism of the 'Hindus'. ചതയം നക്ഷത്രം.

വാരുന്നു, രി, വാൻ v. a. 1. To take up by the handsful 2. to take away. വാരിക്കൊടുക്കുന്നു, To give liberally. വാരിക്കൂട്ടുന്നു, To heap up. വാരിയിടുന്നു, To throw earth, sand, &c. upon another.

വാരുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To trim a palmira leaf to write upon, &c. to cut straight.

വാതരാ. adj. Strong, robust.

വാക്കളമാൻ. s. A kind of animal, according to some authorities, a young deer.

വാക്കാരൻ. s. A peon or sipahi.

വാക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. v. a. To pour, to strain. 2. to cast melted metal.

വാൎച്ച. s. Effusion. issue, pouring out, a running or flowing down.

വാൎത്ത. s. 1. Tidings, intelligence, news. വൎത്തമാനം. 2 rumour, report. ജനശ്രുതി 3. livelibood, business, profession. ജീവിതം.

വാൎത്തകഞ്ഞി s. The water of boiled rice, or rice gruel.

വാൎത്തതിരുവുടമ്പ്. s. An iron image, a molten image.

വാൎത്തൻ. s. 1 One who is well, or in health 2 one who follows any business or profession.

വാൎത്തം. s. 1. Health. സൗഖ്യം. 2 chaff. പതിരു്. adj. 1. Well, healthy. 2. following any business or profession.

വാൎത്താകം. s The egg plant, or its unripe vegetable fruit, 'Solanum melongena'. വഴുതിന, വഴുതിനങ്ങാ.

വാൎത്താകി. s. The 'Brinjal' or egg plant, 'Solanum melongena'. ചെറുവഴുതിന

വാൎത്തായനൻ. s. 1. A spy, an emissary, an agent. ഒറ്റുകാരൻ. 2 an ambassador, an intelligencer. സ്ഥാനപതി.

വാൎത്താവഹൻ s. 1. A chandler. തിരികൾ വില്ക്കുന്നവൻ. 2. a messenger. ദൂതൻ. 3. one who carries a letter or news, or goes on an errand.

വാൎത്താവൃത്തി. s. 1. A householder 2. the duty of a householder, or of a domestic.

വാൎത്തികൻ.s 1 An intelligencer, an informer, an agent or envoy. വൎത്തമാനമറിയിക്കുന്നവൻ 2. a man of the third or merchantile tribe. വൈശ്യൻ.

വാൎത്തിക്യം. adj. Relating to news, intelligence, &c.

വാൎദ്ധകം. s. 1 Old age വൃദ്ധത. 2. the infirmity &c. of age. 3. a number of old men. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വാൎദ്ധക്യം s. Old age. വൃദ്ധത.

വാൎദ്ധുഷി. s. An usurer. പലിശയു കൊടുക്കുന്നവൻ.

വാൎദ്ധുഷികൻ. s. An usurer. പലിശയുകൊടുക്കുന്നവൻ.

വാൎദ്ധുഷ്യം. s. Interest, usury, usurious loan. പലിശ.

വാൎപ്പട്ടാളം. s. A regiment wearing belts.

വാൎപ്പ്. s. 1. The act of casting or founding metal. 2. a caldron, a boiler.

വാൎപ്പപണി. s. 1. Founding, working in brass, &c. 2. any article that has been cast, or molten.

വാൎപ്പപണിക്കാരൻ. s. A caster of metals, a brasier, a brass or iron founder.

വാൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause, or order, to cast.

വാൎമ്മണം. s. A number of coats of mail. കവചങ്ങളുടെ കൂട്ടം

വാൎമ്മിണം. s. A number of men in armour, കവചികളുടെ കൂട്ടം.

വാൎഷികം s. The name of a drug. ബ്രഹ്മി. adj 1. Yearly, annual or belonging to a year. 2 growing, &c. in the rainy season or fit or suited to it, &c.

വാൎഹതം s. The fruit of the 'Solanum jacquini.' ചുണ്ടക്കാ.

വാലകം. s. Incense. കുന്തുരുക്കം.

വാലധി. s. A hairy tail. പുച്ഛം.

വാലവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To place for straining, or running off.

വാലം s. 1. The hair of the head. തലമുടി. 2 a scented grass. ഇരുവേലി. 3. cast in weighing. 4. negligence.

വാലാക്കുഴ s. An ornamented wooden lance, an emblem or royalty.

വാലാക്കുഴക്കാരൻ. s. A person who bears the above emblem before a king or prince.

വാലാട്ടിപ്പക്ഷി. s. The wagtail.

വാലിക. s. A kind of ear ornament.

വാലുകം. s. 1. White sand. വെളുത്ത മണൽ. 2. a granulated substance, apparently vegetable, and used as drug or perfume ഏലാവാലുകം.

വാലുന്നു, ന്നു, വാൻ v. n. 1. To take root or grow as potatoes, yams, &c. 2. to be strained, to run, drip, or flow down.

വാൽ s. 1. A tail, in general, 2. a trail, or train. 3. a neck of land. 4. a cue.

വാല്കം s Cloth made of the bark of trees. ചണത്തൊലി മുതലായതു കൊണ്ടു് നൂൽ ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്ത്രം.

വാല്ക്കാണം. s. Duty or toll levied on cattle.

വാലാക്കൊഞ്ചു. s. The tail of a horse, or of any hairy animal.

വാലാക്കോതമ്പു. s. 1. Barley. 2. a bearded wheat.

വാലനക്ഷത്രം. s. A comet.

വാല്മികി. s. The author of the 'Ramayana'

വാല്മികൻ s. WALMICA or WALMICI the author of the 'Ramayana.'

വാല്മികം. s. A name of the 'Ramayana,' by WALMICA.

വാല്മീൻ. s. A comet.

വാല്മുളകു. s. Cubebs, 'Piper cubeba.'

വാല്ഹികം. s. 1. Assafœtida. കായം. 2 the name of a country. 3. a horse of the 'Walhica' breed.

വാവു. s. 1. The time of the change of the moon or of the full moon. 2. a holiday in general.

വാവട. s. 1. A thin narrow board nailed on the lower ends of the small rafters of a roof. 2. a kind of sweetmeat made at the വാവു festival.

വാവടയോടു. s. Edge tiles.

വാവദൂകൻ. s. A fluent, bold or loquacious speaker. വാക്കുപ്രയോഗനിപുണൻ.

വാവൽ s. A large bat.

വാവലയം. s. See വാമൊതിരം.

വാവിടാജന്തു. s. A dumb animal.

വാവിഷ്ഠാണം. s. Abuse, censure. cursing, rude reproach. വാവിഷ്ഠാണം പറയുന്നു, To abuse, to censure, to reproach.

വാവൃത്ത. adj. Chosen, appointed.

വാവൃത്തം, &c. adj. Chosen, appointed. വരിക്കപ്പെട്ട.

വാശ. s. A plant, 'Justicia ganderussa.' ആടലോടകം.

വാശകം. s. A plant, 'Justicia ganderussa.' ആടലോടകം.

വാശി. s. 1 Obstinacy, stubbornness. 2. surplus or deficiency in measurement, or weight. 3. the being out of measurement in carpenter's work, &c. 4. the state of being better either in health or quality. adj Better, either in health or as quality preferable. വാശി is also affixed to words denoting fractions, as a mere expletive, as അരവാശി, Half. കാൽവാശി, A quarter part. വാശി കാണുന്നു, To find excess or deficiency in quantity in measuring. വാശിപിടിക്കുന്നു, 1. To be obstinate, stubborn. 2. to take account of what is out of measurement.

വാശിക s. A plant, 'Justicia ganderussa.' ആടലോടകം.

വാശിക്കാരൻ. s. An obstinate, stubborn fellow.

വാശിത s. 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.

വാശിതം. s The cry of birds, or animals. മൃഗാദികളുടെ ശബ്ദം. adj Perfumed, scented.

വാശ്ശൂരം. s. Night. രാത്രി.

വാശ്ശൂളം. ind Any thing.

വാഷ്പം. s. 1. Vapour, hot mist, steam, &c. ആവി. 2. a tear. കണ്ണുനീർ.

വാസകുടി. s. A tent കൂടാരം.

വാസഗൃഹം. s. A bed-chamber, an inner or sleeping room. ഉള്ളറ.

വാസതേയി. s. Night. രാത്രി.

വാസന. s. 1. Smell, odour, scent, fragrance, flavour. 2. the knowledge of any thing derived from memory, the present consciousness of past conceptions, 3. practice, experience. 4. elegance, neatness. ഭംഗി. 5. natural inclination. വാസനപിടിക്കുന്നു, 1. To yield or emit fragrance or smell. 2. to smell at.

വാസനക്കാരൻ. s. An experienced person.

വാസനപ്പൊടി. s. Sweet scented powder.

വാസനം. s. 1. A wrapper, a cover. 2. cloth, clothes. 3. abiding, abode. 4. perfuming, fumigation, fumigating or perfuming with fragrant vapour or with incense, &c.

വാസനശീല s. A woman of a good or amiable disposition.

വാസനശീലൻ. s. A man of an amiable disposition.

വാസനാബലം. s. 1. The influence of experience. 2. natural inclination.

വാസന്തി. s. 1. A large creeper, 'Gœrtnera racemosa' കുരുക്കുത്തിമുല്ല 2. a spceies of jasmine, 'Jasminum auriculatum.,

വാസന്തികം. adj. Relating or belonging to spring, vernal. 2. suitable to the spring season,

വാസം. s. 1. A house, dwelling, habitation. 2. site, situation, abode, place of staying. 3. cloth. clothes. 4 perfuming.

വാസയോഗം. s. Fragrant powder sprinkled on the clothes.

വാസയോഗ്യം. adj. Suitable or proper for a residence, വസിപ്പാൻ യോഗ്യമായുള്ള.

വാസരം. s. A day. ദിവസം.

വാസരാന്തം, s, Evening. സന്ധ്യ.

വാസവൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വാസവി. s. The daughter of INDRA and mother of VYASA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രി.

വാസകസജ്ജിക. s. A woman dressed in all her ornaments to receive her lover.

വാസസ്സ്, s. Cloth, clothes. വസ്ത്രം.

വാസിത. s. 1, A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.

വാസിതം &c. adj. Perfumed, scented. സുഗന്ധംപിടിക്കപ്പെട്ട.

വാസിഷ്ഠം. s. 1. The name of a book ഒരു പുസ്തകം. 2. part of the Vedas. വേദത്തിൽ ഒരു അംശം.

വാസുകി s. The serpet 'Wasuci,' sovereign of snakes. സൎപ്പരാജൻ.

വാസുദേവൻ s. A name of CRISHNA കൃഷ്ണൻ

വാസു. s. A young girl in theatrical language നാട്യത്തിൽ ബാലസ്ത്രീ

വാസോചിതം. adj Suitable for a dwelling or residence. വസിപ്പാൻ യോഗ്യമായുള്ള

വാസൊസാരത്തം s. Excellent or elegant raiment. വിശേഷവസ്ത്രം.

വാസ്തവം. s. 1. An appointment 2 determination. demonstration, നിശ്ചയം. 3. news, intelligence. adj Determined, demonstrated, fixed, substantiated. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

വാസ്തവ്യം. adj. To be appointed to be determined.

വാസ്തു. s. 1. The site of a habitation. 2, a house, habitation. ഭവനം.

വാസ്തുകം. s. A potherb, 'Chenopodium album' വാസ്തുച്ചീര.

വാസ്തുച്ചീര s. See the preceding.

വാസ്തുദേവത. s. A demon.

വാസ്തുബലി s. A ceremony performed after the erection of a new house or building.

വാസ്തൊഷ്പതി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വാസ്ത്രം. s. Cloth, made or covered with cloth. വസ്ത്രംകൊണ്ടുള്ളതു്.

വാഹകൻ s. 1. A bearer, a carrier, a porter 2. a horseman.

വാഹകം. s. 1. A horse. 2. a bullock. 3. a vehicle, a carriage or conveyance of any kind.

വാഹടൻ. s. The learned author of the medical book called അഷ്ടാംഗഹൃദയം.

വാഹടായ്യൻ s. See. വാഹടൻ.

വാഹദ്വിഷൽ. s. A buffalo. പോത്തു്.

വാഹനം s. A vehicle or conveyance of any kind, as a horse, an elephant, a carriage, &c.

വാഹം s. 1. A horse. കുതിര. 2. a measure of capacity. അളവു്. 3. a bull. കാള. 4. air, wind. വായു. 5. any army. സേന. 6. a buffalo പോത്തു്. 7. a vehicle, a carriage or conveyance of any kind. വാഹനം

വാഹസഞ്ചാദനം, s. Driving a carriage, &c.

വാഹസം. s A large snake, the Boa constrictor. പെരുമ്പാമ്പു്.

വാഹികം s. 1. A large drum. 2. a car, &c. drawn by oxen.

വാഹിത്ഥം. s The part of an elephant's forehead, below the frontal globes. ആനയുടെ മസ്തകത്തിൽ താഴത്തെടം.

വാഹിനി. s. 1. A river. നദി. 2. an army, a body of forces, consisting of 81 elephants, 81 cars, 243 horse, and 405 foot, a cohort, a battalion. സേന.

വാഹിനീപതി. s. 1. A general, a leader or commander of an army. സേനാപതി. 2. the ocean. സമുദ്രം.

വാഹു s. The arm കൈ.

വാഹുലേയൻ. s. A name of the deity 'Carticeya'.

വാഹ്ലാകം. s. 1. A country lying north-west of 'Affghanista, Balkh'. 2. a horse from 'Balkh', considered as of a good breed. 3. saffron. കുങ്കുമം. 4. assafœtida. കായം.

വാള. s. A kind of fish.

വാളകം. s. 1. A bracelet. വള. 2. a finger ring. കൈമോതിരം.

വാളൻ. s. 1. A man of the sawyer class, a sawyer. 2. a fisherman.

വാളൻപുളി s. The tamarind, 'Tamarindus Indica'.

വാളമര. s. The sword bean, 'Dolichos gladiatus.'

വാളം. s. 1. A bar of iron. 2. the name of a scented grass ഇരുവേലി.

വാളലകു്. s. The blade of sword

വാളി. s. A golden ornament which women wear on the upper part of the ear

വാളിക. s. An ear ornament, see the last.

വാളുന്നു, ളി, വാൻ. v a To sow, to cast seed into the ground. വിതയ്ക്കുന്നു.

വാളുറ. s. The sheath of a sword, a scabbard.

വാളേറ്. s. Sword fencing, throwing a sword up and catching it again.

വാൾ. s. 1. A sword. 2. a saw.

വാൾക്കാരൻ. s. 1. A swordsman, a soldier armed with a sword. 2. a sawyer.

വാൾപ്പലകക്കാരൻ. s. 1. A soldier armed with a shield.

വാൾപ്പാട്. s. The length of a sword in distance.

വാൾപ്പുലി. s. A rhinoceros.

വാൾമീൻ. s. The sword fish.

വാഴ. s. A plantain tree, 'Musa sapientia or paradisiaca'.

വാഴക്കാ. s. A green or unripe plantain.

വാഴക്കാച്ചിൽ. s. A kind of large yam planted round plantain trees.

വാഴക്കാലാ. s. A place from which plantain trees have been cut away.

വാഴക്കുല. s. An entire bunch or cluster of plantains.

വാഴച്ചീപ്പ്. s. A comb, or section of a bunch of plrntains.

വാഴപ്പഴം. s. A ripe plantain.

വാഴപ്പിണ്ടി. s. The stem of a plantain tree.

വാഴപ്പോള. s. The rind or bark of the plantain tree.

വാഴമാണം. s. The large bulbous root of the plantain tree.

വാഴയില. s. The plantain leaf.

വാഴാനിലം. s. Uncultivated land, barren or waste land.

വാഴി. s. A governor, a ruler.

വാഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to govern. 2. to appoint one to a high office or dignity. 3. to consecrate.

വാഴുന്നവർ. s. 1. Governors. 2. cultivators of land. 3. inhabitants, dwellers.

വാഴുന്നു, ണു, വാൻ. v. a. 1. To reign, to govern. 2. to cultivate, to farm. 3. to live. 4. to live well, happily, prosperouly, to fare well.

വാഴ്ച. s. 1. Reign, government. 2. cultivation, culture, farming. 3. living well or prosperously.

വാഴ്ത്തൽ. s. 1. Praising, lauding. 2. blessing, congratulation.

വാഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. v. c. 1. To praise, to laud. 2. to bless, to wish one well.

വാഴ്വ്. s. 1. Prosperity, health, and happiness. 2. blessing wishing well.

വാറ്. s. 1. A leather belt or thong. 2. a peon's or soldier's belt. 3. an affix to verbs having the signification of when. 4. a kind of fish.

വാറിട s, A shred of a pal mira leaf taken off lengthwise.

വാറ്മീൻ. s. A kind of fish.

വാറോല. s. An anonymous writing on 'ola' suspended on trees or in any public place, a placard.

വാറ്റ്. s. 1. Straining, pouring off, decanting. 2. distilling.

വാറ്റൽ. s. The act of straining, pouring off.

വാറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ, v. a. 1. To strain, to pour off, to decant. 2. to distil.

വി. A Sanscrit particle, prefixed to words of that language, and implying. 1. Certainty. ascertainment. 2. separation, disjunction, 3. Aversion repugnance 4. impatience, intolerance 5. variety, difference. 6 cause, motive. 7. motion, progress. 8. privation. It generally corresponds to the English adjuncts a, ex, dis, in, un, &c., and is frequently an expletive.

വി. s. A bird in general. പക്ഷി

വികങ്കതം. s. The name of a small tree. വൈയങ്കത.

വികചം. adj. Blown, opened, expanded spread, as a flower, &c. വിടൎന്ന.

വികടക്കാരൻ. s. An opposer, a perverse, obstinate, wicked, malicious, or ill tempered person; a disturber; a meddler.

വികടൻ. s. An opposer, a perverse, obstinate wicked, malicious or ill-tempered person, a disturber.

വികടമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be contrary, perverse. 2. to disagree with the health.

വികടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a To pervert, to throw obstacles in the way, to frustrate.

വികടം. s. 1. A malicious obstacle, or impediment. 2. a contradiction. 3. disagreement, disunion. 4. opposition, perverseness; contrariness. adj. 1. Large, Great. formidable, frightful, terrific. 3. contrary, perverse. 4. chaging in form or appearance.

വികടസരസ്വതി. s. One who speaks perversely, one who speaks ill or blameably.

വികടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To throw impediments in one's way, to frustrate. 2. to contradict, to oppose, to thwart. 3. to disturb.

വികടിപ്പ്. s. See വികടം.

വികത്ഥനം s 1. Irony, ironical or unmerited praise. 2. praise. 3 egotistical boasting.

വികമ്പിതം. &c. adj. 1. Trembling, tremulous, agitated. ചഞ്ചലമുള്ള. 2 palpitating, heaving.

വികരം. s. Sickness, disease. വ്യാധി.

വികരുണൻ. s. An unmerciful, unfeeling man, one destitute of compassion or tenderness.

വികത്തനൻ. s. 1. The sun, ആദിത്യൻ, 2. a son who has usurped his father's kingdom. പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തെ അപഹരിച്ചവൻ.

വികഷ്ണം. s. Pulling, drawing, attraction. വലിക്കുക.

വികലം. adj 1. Defective, imperfect ഊനമുള്ള 2. decayed, impaired, withered, waned. 3. confused, confounded, agitated. ചഞ്ചലപ്പെട്ട.

വികലാംഗൻ. s. A cripple, one who is deformed or maimed. അംഗഹീനൻ.

വികല്പം. s. 1. Error, ignorance. mistake. തെറ്റ്. 6. alternative option. 3. doubt, indecision. സംശയം. 4. change. മാററം.

വികല്പിതം. adj. 1. Optional, admitting of two uses. 2. doubtful, undecided. സംശയമുള്ള.

വികസ. s. Bengal madder, 'Rubia manjth'. മഞ്ചട്ടി.

വികസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To blow, open, or expand, as a flower. വിടരുന്നു. 2. to be spread abroad

വികസിതം, adj 1. Blown, as a flower, budded, opened, expanded. വിടൎന്ന. 2. spread abroad.

വികസ്വരം. &c. adj. Opening, expanding. വിടരുന്ന.

വികാരം. s. 1. Change, transmutation, transformation, alteration, or deviation from the natural state 2. sickness, disease, change from a state of health. 3. emotion, sensibility, passion, feeling, transition from the natural or quiescent condition of the soul. 4. ugliness, deformity. adj 1. Ugly, deformed. 2. unnatural.

വികാരി. s. 1. The thirty-third year in the 'Hindu' cycle of sixty. 2. a Bicar of a church, 'an adopted phrase'.

വികാശനം. s. 1. Opening, expanding, blowing. വിടച്ച്. 2. appearance, display. 3. loneliness.

വികാശം. s. 1 Display, manifestation, open or splendid appearance. 2 opening, expanding 3 budding, blowing, as a flower. വിടച്ച്. 4 solitude, loneliness, privacy, 5 pleasure, enjoyment. സുഖാനുഭവം. 6. ether. heaven. ആകാശം.

വികാസം s. Expanding, display. expansion, opening, budding, blowing. വിടച്ച്

വികാസി. adj Expanding, opening, blowing, budding.

വികിരം. s. 1. a bird in general. പക്ഷി. 2. scattering.

വികിരണം. s. 1. Gigantic swallow-wort, 'Asclepias gigantea. എരിക്ക്. 2. scattering, spreading about or abroad. വിതറൽ.

വികുൎവ്വാണം. &c. adj; Joyful; cheerful, happy. സന്തോഷമുള്ള.

വികൃതൻ. s. 1. One who is sick, diseased, രോഗി. 2. one who entertains a feeling of disgust, aversion &c.

വികൃതം s. Disgust, aversion. അചിരകെട്ട് adj. 1. Entertaining a feeling of disgust, averse estranged. 2. sick, diseased, 3. imperfect unfinished, incomplete. 4. changed, altered.

വികൃതി. s. A base, vile, wicked, depraved, filthy, or nasty person, a liar.

വികൃതി. s. 1. Change, or alteration of any kind, whether of purpose, mind, form. nature, &c. either permanent or temporary. മാററം. 2. sickness, disease, change from a state of health. രോഗം 3. fear, apprehension. പേടി 4 baseness, wickedness, depravity. ദുഷ്ടത. 5 ill-naturedness, perverseness. 6. the twenty-fourth year of the 'Hindu' cycle of sixty. വികൃതികാട്ടുന്നു, To show ill-will or perverseness വികൃതി പറയുന്നു, To speak perversely, or wickedly.

വികൃതിത്വം. s. Filthiness, baseness, depravity, corruption, grossness.

വികോശം, adj Uncovered. denuded, unsheathed. ഉറയൂരിയ, നഗ്നമായുള്ള.

വിക്ക്. s. An impediment in the speech.

വിക്കൻ. s. A stammerer, one who has an impediment in his speech.

വിക്കൽ. s. Stammering, speaking with difficulty.

വിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To stammer, to

speak with hesitation 2. to rise in the throat, as water, &c. when drunk hastily.

വിക്രമ. s. The fourteenth year in the 'Hindu' cycle of sixty.

വിക്രമൻ. s. A hero, a valiant or brave man, a warrior.

വിക്രമം. s. 1. Heroism, prowess, heroic valour, bravery. 2. great power, or strength. 3. walking, going, proceeding. 4. overpowering, overcoming. വിക്രമം കാട്ടുന്നു, To display one's valour or power.

വിക്രമശാലി. s. A hero, a valiant or brave man

വിക്രമാദിത്യൻ. s. The name of a celebrated prince, the sovereign of 'Ougein:' there are however many princes of this name, and it has been applied to R ja' BHOJA to SALIVAHANA, to PRITHVI 'Raja,' as well as to five or six others; the name also occurs variously written as VICRAMA, ADITYA VICRAMASENA, VICRAMASINHA VICRAMARCA, &c.

വിക്രമാബ്ദം. s The era supposed to have been founded by VICRAMADITYA still in use among the 'Hindus' commencing 56 years before the Christian era

വിക്രമാൎക്കൻ s. A name of a famous 'Hindu' sovereign, VICRAMADITYA.

വിക്രമി. s. 1. A hero, a valiant or brave man a warrior. 2. a lion. സിംഹം.

വിക്രയം. Sale, selling, vending ക്രയവിക്രം, lit. Buying and selling, trade, traffic, കച്ചവടം വിക്രയം ചെയ്യുന്നു, To sell, to vend. വില്ക്കുന്നു.

വിക്രയി. s. A seller, a vender. വില്ക്കുന്നവൻ.

വിക്രയികൻ. s. A vender, a seller, a dealer. വില്ക്കുന്ന വൻ.

വിക്രാന്തൻ. s 1. A hero, a warrior. വിക്രമി. 2. a lion. സിംഹം.

വിക്രാന്തം. s. Prowess, heroic strength and valour.

വിക്രാന്തി. s. 1. Prowess, heroic strength and valour. 2. great power or strength. വിക്രമം.

വിക്രാന്തിമാൻ. s. A hero, a warrior. വിക്രമി.

വിക്രായികൻ s. A vender, a seller. വില്ക്കുന്നവൻ, കച്ചവടക്കാരൻ.

വിക്രിയ s. Change of mind, form, purpose, &c. മനോമാറ്റം.

വിക്രീതം. adj. Sold, vended. വില്ക്കപ്പെട്ട.

വിക്രേതാ. s. A vender, a seller. കച്ചവടക്കാരൻ.

വിക്രേയം, adj. Vendible, saleable, വില്ക്കത്തക്ക.

വിക്ലബം. adj. Overcome with fear or agitation; confused, confounded, lost, bewildered. പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ട

വിഖ്യാതൻ. s. One well known, a celebrated man. പ്രസിദ്ധൻ.

വിഖ്യാതം, &c. adj. Famous, notorious, known. പ്രസിദ്ധമായുള്ള.

വിഖ്യാതി. s. Fame, celebrity, notoriety. കീൎത്തി, ശ്രുതി

വിഖ്യാപനം s. 1 Explaining, expounding, exposition. പൊരുൾതിരിപ്പ്. 2. communicating, declaring, അറിയിക്കുക.

വിഗതനാസികൻ. s. One deprived of his nose. മൂക്കില്ലാത്തവൻ.

വിഗതനേത്രൻ s. One deprived of his eyes. കണ്ണില്ലാത്തവൻ.

വിഗതൻ. s. One who is gone, departed, separated വേർപെട്ടവൻ.

വിഗതം. &c. adj. 1 Gloomy, dark, obscured. 2. gone, departed, disappeared, severed, parted.

വിഗതവസ്ത്ര. s. A naked woman.

വിഗതായുധൻ s One deprived of his weapons, an unarmed man

വിഗതാൎത്തവ. s. A woman past child bearing. പേറു മാറിയവൾ.

വിഗതി s. Returning, going backwards. പിന്നോക്കം പോക.

വിഗൎഹണം. s. Abuse, abusing, censure, reproach. ശകാരം.

വിഗൎഹിതം, &c. adj 1 Abused, reviled. 2. low, vile, base. ശകാരിക്കപ്പെട്ട.

വിഗളിതം. adj Fallen, dropped, oozed. 2. removed.

വിഗാഢം, &c. adj. Immersed, plunged, bathed, bathing മുഴുകപ്പെട്ട

വിഗാനം s. 1 Ill-report, detraction, scandal. അപശ്രുതി. 2. censure, reproach. കുത്സനം.

വിഗ്രൻ s. One who is noseless. മൂക്കില്ലാത്തവൻ

വിഗ്രം, &c. adj Noseless. മൂക്കില്ലാത്ത.

വിഗ്രഹം. s 1. The body. ദേഹം. 2. extension, diffusion. പരപ്പ്. 3. an idol, an image. 4 form, shape. രൂപം. 5. war, battle, contest യുദ്ധം.

വിഗ്രഹാരാധന. s. Idolatry, the worship of images.

വിഗ്രഹാരാധനക്കാരൻ. s. An idolater, a worshipper of images.

വിഘസം. s. 1. The residue, or remains of food which has been offered to the gods, to the manes, to a venerable guest, or to a spiritual preceptor. ഉച്ഛിഷ്ടം. 2. food in general. ഭക്ഷണം.

വിഘാതം. s. 1. An impediment, an obstacle; a prohibition, prevention or obstruction തടവു്. 2. destruction. നാശം.

വിഘ്നം, s Impediment, obstacle, hindrance. വിഘ്നപ്പെടുത്തുന്നു, വിഘ്നംവരുത്തുന്നു To hinder, to impede, to obstruct' to prevent; to raise an obstacle, to cause an impediment. വിഘ്നപ്പെടുന്നു, To be hindered, or impeded, to be obstructed.

വിഘ്നരാജൻ. s. A name of GENESA. ഗണപതി.

വിഘ്നേശൻ. s. A name of GENESA. ഗണപതി.

വിങ്ങൽ. s. Throbbing with pain, ache.

വിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To throb with pain, to ache, വിങ്ങിപറയുന്നു, To complain from pain, to grieve.

വിചകിലം. s. A particular kind of jasmine.

വിചയനം. s. Search, research, seeking. അന്വേഷണം.

വിചയം. s. Search, research. അന്വേഷണം.

വിചൎച്ചിക. s. Scab, herpes, itch. ചിരങ്ങു്.

വിചലം, &c. adj Unsteady, unfixed; moving, going ചലനമുള്ള.

വിചക്ഷണൻ s. 1. A learned person or 'Pundit', a holy teacher. വിദ്വാൻ. 2. one who is wise learned, clever, able, sensible. അറിവുള്ളവൻ.

വിചക്ഷണം, &c adj. 1. Wise, learned, clever, able, sensible. 2 proficient, skilful അറിവുള്ള.

വിചാരക്കാരൻ. s. 1 An inquirer, an investigator. 2. a superintendent; a manager, a conductor. 3. a counsellor.

വിചാരണകൎത്താവു്. s. 1. An inquirer, an investigator. 2. a superintendent.

വിചാരണ. s. 1. Investigation, inquiry, deliberation, the exercise of judgment or decision after due examination or discussion. 2. superintendance, management. വിചാരണചെയ്യുന്നു, To investigate, to inquire into, to deliberate, to make examination. ദൈവവിചാരണ, Divine providence, dispensation.

വിചാരം. s. 1. The exercise of judgment or reason, on a present subject, investigation, consideration, deliberation. 2. discussion, dispute. 3. thought, reflection. 4. superintendence, management, charge. 5. grief, sorrow, care, solicitude; anxiety. വിചാരപ്പെടുന്നു, വിചാരം പിടിക്കുന്നു, 1. To care, to be anxious or solicitous, to take thought for, to be concerned. 2. to be sorrowful.

വിചാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To investigate, to inquire into, to search out. 2. to think, to consider, to reason, to reflect, to deliberate upon. 3 to manage, to superintend, to conduct. 4. to condole with, to console 5. to take care. 6. to provide or procure.

വിചാരിതം, &c. adj. Investigated, judged, discussed. വിചാരിക്കപ്പെട്ട.

വിചാരിപ്പു്. s. Snperintendance, management, stewardship.

വിചാരിപ്പുകാരൻ. s. A superintendent, manager, a steward.

വിചാൎയ്യം, adj. 1. To be investigated, or inquired into. 2. manageable. വിചാരിപ്പാനുള്ള.

വിചികിത്സ. s. 1. Doubt, uncertainty. സംശയം. 2. error, mistake. തെറ്റു്.

വിചികീൎഷ s. Desire to obtain, desire to make. ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

വിചിത്രം. s. Any thing variegated beautiful, or wonderful. adj. 1. Variegated, spotted. 2. beautiful, handsome. 3. wonderful, surprising.

വിച്ച. s. 1. Wonder, surprise 2. a play.

വിച്ചക്കളി. s. A kind of play of young children.

വിച്ഛന്ദകം. s A building of several stories and surrounded by a portico, or having a portico to the east, and west only; a palace, a temple.

വിച്ഛായം. s. The shadow of a flock of birds.

വിച്ഛിത്തി. s. Loss, disappearance, destruction. നാശം.

വിച്ഛിന്നം. adj. 1. Disunited, parted, portioned, divided. വേർപെട്ട 2. shared equally. വിഭാഗിക്കപ്പെട്ട. 3. cut, separated, severed, scattered. ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട.

വിച്ഛേദം s 1. Seperation, disjunction, removal. വേർപാടു്. 2 prohibition, prevention. വിരോധം. 3. dividing, cutting. 4. the division of a book, a section, a chapter, കാണ്ഡം.

വിജനനം. s. Birth, bearing, delivery. ജനനം.

വിജനപ്രദേശം. s. 1. A solitary, or desert place. 2. an uninhabited country.

വിജനം. s. A private, lonely or solitary place.

വിജയ. s 1. The twenty-seventh year, in the 'Hindu' cycle of sixty. 2. a peculiar lunar day, the third, eighth or thirteenth day of a lunar fortnight; it is also applied to the tenth day of the light, half of the month 'Aswini' (Sept Oct.) on which the image of Durga,' set up during the great festival in honour of her, is cast into the water. 3. hemp, 'Cannabis sativa കഞ്ചാവ്.

വിജയച്ഛന്ദം. s. A kind of necklace of 504 rows or strings.

വിജയദശമി. s. A peculiar lunar day. See. വിജയം. 2nd meaning.

വിജയനഗരം s. 'Vizayanagaram,' a town in the 'Vizagapatam' district.

വിജയൻ. s, 1. A name of ARJUNA അൎജ്ജുനൻ 2. the porter at VISHNU's gate. വിഷ്ണുവിന്റെ വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ

വിജയം. s. Conquest, triumph, victory.

വിജയി. s. A conqueror one who is victorious, triumphant. ജയിച്ചവൻ.

വിജയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To conquer, to gain the victory, to defeat, to overcome.

വിജാനൻ s. A wise, learned, sensible man. അറിവുള്ളവൻ.

വിജിഗിഷ. s. Desire of victory, anxiety to overcome or conquer ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.

വിജിതം, &c. adj. Desirous to conquer or overcome; hence signifying a warrior, an invader, an antagonist a disputant, an opponent in general. ജയത്തിനു ആഗ്രഹമുള്ള

വിജിതം, &c adj Conquered, overcome, defeated. ജയിക്കപ്പെട്ട.

വിജിലം. adj. Sauce or condiments, &c. mixed with the water of boiled rice.

വിജൃംഭണം. s 1. Pastime, sport, especially amorous. ഉല്ലാസം. 2. opening expanding, blossoming, unfolding. വിടൎച്ച

വിജൃംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To open, to unfold, to expand. വിടരുന്നു.

വിജൃംഭിതം. adj Expanded, opened, unfolded വിടരപ്പെട്ട. s. 1 Wish, desire. ആഗ്രഹം. 2 pastime, sport ഉല്ലാസം.

വിജ്ഞപ്തി. s. Information, representation, respectful communication of information or opinion on any subject. ബോധിപ്പിക്കുക.

വിജ്ഞം, &c. adj. 1. Skilful, able, clever, conversant. വിദഗ്ദ്ധം. 2. wise, learned. അറിവുള്ള.

വിജ്ഞാതം, &c. adj Celebrated, famous, known; notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട.

വിജ്ഞാനം. s. 1. Knowledge, science, learning; worldly knowledge or wisdom, that which comprehends any subject; also the being conversant with the arts of painting, architecture, &c. and with books, works on law and other branches of science and literature. 2. business, employment.

വിജ്ഞാനി s. A skilful, clever, conversant person. വിദഗ്ദ്ധൻ.

വിജ്ഞാപനം. s. 1. Teaching instruction, communication of knowledge not religious. പഠിപ്പിക്കുക. 2 address, representation, communication, solicitation, or application. അറിയിപ്പ്.

വിജ്ഞാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1 To teach, instruct പഠിപ്പിക്കുന്നു 2. to represent, address, communicate, apply, or solicit. അറിയിക്കുന്നു.

വിജ്ഞാപിതം &c. adj 1. Taught, instructed. പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട 2 communicated, represented. അറിയിക്കപ്പെട്ട.

വിജ്ഞാനേശ്വരീയം. s. The famous book in 'Hindu' law, also named 'Mitachera' written by വിജ്ഞാനേശ്വരൻ.

വിജ്ഞേയം adj. Cognizable, comprehensible, what is to be or may be known or understood. അറിയപ്പെടുവാൻതക്ക.

വിട. s. 1. Leave, dismission, sending 2. വിടവാങ്ങുന്നു, To take leave to go.

വിടകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v n. 1. To go. 2. to say to speak (honorific;) a term used by inferiors in speaking to superiors.

വിടക്ക്, s. 1. The dead body of an animal. 2 decay. 3. badness.

വിടങ്കം. s. An aviary, a dove-cot. പ്രാക്കൂട്, പക്ഷിക്കൂട്.

വിടൻ. s 1. A cheat, a rogue. ധൂൎത്തൻ. 2. a debaucher, a gallant, a lover. കാമുകൻ കാമചാരൻ.

വിടപം. s. 1 The expansion of a tree, or its branches with new shoots മരത്തിന്റെ പടൎപ്പ് 2. expansion, spreading പരപ്പ്. 3. a shrub, a bush. കുറുന്തുവൽ. 4. a new shoot. 5 a clumb, a cluster മാക്കൂട്ടം. 6. the perinœum or septum of the scrotum.

വിടപി. s 1 A tree വൃക്ഷം. 2. the large 'Indian' fig-tree, 'Ficus Indicus'. പേരാൽ.

വിടരുന്നു,ന്നു,വാൻ. v. n. 1. To blow, open or expand, as a flower. 2. to open, to split, separate.

വിടക്കുന്നു,ത്തു,പ്പാൻ. v. a. & n. 1. To open, to split, to burst asunder. 2. to separate, to be divided. 3. to spread, to open out, to open, to unfold.

വിടച്ച. s. Opening, splitting, cleaving, rending, a fissure.

വിടത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. v a. 1. To open, to split. 2. to separate, to divide.

വിടർപ്പു°. s. 1. A division, a cleft, a crack, a rent. 2 separation, parting.

വിടർവു°. s. See the last.

വിടല. s. A cocoa-nut nearly ripe.

വിടവു°. s. 1. An opening, an aperture, a breach, a gap. 2. a crevice, a crack. a cleft, a fissure, a narrow opening. 3. breach of friendship, separation, disagreement; disunion.

വിടവഴക്കം. s. Taking leave to go

വിടവഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. To take leave to go.

വിടവിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. n 1. To be cracked, to be opened; to be divided. cleft, split, broken. 2. to disagree, to separate.

വിടാതെ. A negative particle meaning, Incessantly, without intermission, or stopping.

വിടുക്കുന്നു,ത്തു,വാൻ. v a. See വിടക്കുന്നു.

വിടുതൽ s. 1. Sending, dismissing. 2. liberty, release.

വിടുകയ്യൻ. s. An abandoned character a riotous liver, a prodigal.

വിടു. adj. In composition only, Abandoned, vile, mean, base.

വിടുതി. s. A lodging, a temporary residence. വിടുതി പിടിക്കുന്നു, To lodge, to abide for a short time, to stay

വിടുതിക്കാരൻ. s. A guest, a lodger.

വിടുതിമുറി. s. A lodging room, a guest-chamber.

വിടുതിസ്ഥലം. s A lodging place or room.

വിടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To open, to spread 2, to break, to crack.

വിടുധൂർത്തൻ. s. An abandoned character, a riotous liver, a prodigal.

വിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1, To become loose, slack, separate or untied, to part. 2. to open, to expand. 3. to shoot, to put forth as a root. 4. to cease, to terminate. v. a. 1. To set at liberty, to let go, to let loose; to loosen, to slacken; to untie, to undo. 2. to leave, to quit, relinquish, abandon; or give up. 3. to depart. 4 to shoot, or discharge. 5. to forget. 6 to pardon, to remit, to cancel. 7. to send വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു, To surrender, to deliver up, to give, to remit, to abate. വിട്ടുകളയുന്നു, To omit. to leave off to quit entirely വിട്ടൊഴിയുന്നു, To leave, to abandon വിട്ടുപോകുന്നു, 1. To leave. 2. to forget. 3. to omit.

വിടുപണി. s Service, servitude, dependance.

വിടുഭോഷൻ. s. A perfect fool.

വിടുവാക്കു°. s. Useless or unprofitable language, idle talk.

വിടുവായൻ. s. A babbler, an idle talker; one who talks much.

വിടുവിഡ്ഢി. s. A perfect fool.

വിടുവേർ. s. The root of a tree a fibrous root.

വിട്ടം. s. A tie-beam in a roof.

വിഡം. s. A factitious salt procured by boiling soil found near the sea shore, or any earth impregnated with saline particles.

വിഡംഗം s. A vegetable and medicinal substance considered of great efficacy in vermifuge. വിഴാൽ.

വിഡംബനം s. 1. Afflicting, distressing. 2. imitation, copying, especially assuming a similar appearance or dress.

വിഡൗജസ°. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിഡ്വരം. s. A tame or village hog. നാട്ടുപന്നി.

വിഡ്വരാഹം. s. A village or tame hog. നാട്ടുപന്നി.

വിഡ്ഢി. s. A fool. ഭോഷൻ.

വിഡ്ഢിത്വം. s. Folly. ഭോഷത്വം.

വിണ്ണു°. s. Heaven, the etherial region. ആകാശം.

വിണ്ണ. s. Greediness, eagerness of appetite or desire.

വിണ്ണർ. s. plu. Deities. ദേവകൾ.

വിണ്ണർകോൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിത s Sowing, dispersion of seed. വിതപിടിക്കുന്നു, Seed sown to take root, to grow.

വിതച്ചടി. s. Harrowing after sowing. വിതച്ചടിക്കുന്നു, To plough or harrow after sowing.

വിതണ്ഡ. s. 1. Criticism; refutation, subverting another's opinion or interpretation, and establishing one's own. 2. hostility. 3 an esculent root, 'Arum colocasia.'

വിതതം. adj. 1. Spread, expanded, stretched. വിടൎന്നപ്പെട്ട. 2. pervaded, diffused. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട.

വിതതി. s. 1. A quantity, collection, or multitude 2 a clump, a cluster (of trees, &c) കൂട്ടം. 3. spreading, expansion. പരപ്പ°.

വിതഥം. s. A falsehood, a lie. ഭോഷ°ക°. adj False, untrue. സത്യമില്ലാത്ത.

വിതംസം. s. A cage, a net, a chain or any apparatus for confining beasts or birds. കൂട°.

വിതരണം. s. 1. Gift, donation. ദാനം. 2. cleverness, ability. മിടുക്ക°. 3. abandoning quitting. വിട്ടൊഴിയുക.

വിതൎക്കം. s. 1. Reasoning, discussion, deliberation. 2. doubt; perverse speech, controversy. 3. consideration of probabilities, mental anticipation of alternatives, conjecture.

വിതൎദ്ധി. s. 1. A raised quadrangular building, a sort of covered terrace of wood in the centre of the courtyard of a temple or palace. 2. a quadrangular resting place made of wood, a seat, a bench. 3. a place in a courtyard for sitting in or standing under. 4. a floor on four pillars or posts in the midst of a quadrangular house. 5 a terrace furnished with pillars, a verandah, a balcony.

വിതറൽ. s. Scattering, strewing, dispersing, disperging.

വിതറുന്നു, റി, വാൻ. v. a. To scatter, to disperge, to strew, to disperse.

വിതസ്തി. s. A long span measured by the extended thumb, and little finger, considered equal to twelve fingers. നെടുഞ്ചാൺ.

വിതാനം. s. 1. An awning, a canopy. മേല്കട്ടി. 2 a tester, a ceiling. മേൽത്തട്ട°. 3. spreading, expansion. വിസ്താരം. 4. sacrifice, offering, oblation. യാഗം. 5. a kind of metre. 6, leisure, rest, interval of occupation.

വിതാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To spread, to adorn with a canopy.

വിതുന്നം. s. 1. A potherb, 'Marsilia quadrifolia.' 2. a tree, 'Grislea tomentosa.' ധാതകി. 3. another plant. അപരാജിതം.

വിതുന്നകം. s. 1. A plant, 'Flacourtia cataphracta.' താലിശപത്രം 2. coriander seed കൊത്തമ്പാലയരി. 3. blue vitriol. തുരിസ°.

വിതുമ്പൽ. s Desiring, longing for.

വിതുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. a. To desire, to long for. വിതുമ്പികരയുന്നു, To cry for.

വിൽ. s. 1. One who is clever, able, skilful, conversant. സമൎത്ഥൻ 2. a conqueror.

വിത്ത°. s 1. Seed of plants 2. race, posterity. വിത്തിടുന്നു, To sow, or plant seed.

വിത്തനാഥൻ. s. A wealthy or rich man. ധനാഢ്യൻ.

വിത്തം. s Wealth, property, substance, thing, riches സമ്പത്ത°. adj 1. Investigated examined discussed, judged. 2 known, notorious, famous. 3. gained, acquired

വിത്തര. s. A certain rent paid by a cultivator to the landlord or proprietor, or as tax to the Government, amounting to half the quantity of seed sown.

വിത്തി. s. 1. Discussion, discrimination, judgment. 2. knowledge. അറിവ°. 3. gain, acquisition. സമ്പാദ്യം. 4. probability, likelihood.

വിത്തുകാൽ. s. A certaian rent or tax amounting to a quarter of the seed sown.

വിത്തുകെട്ടൽ s. Moistening seed for sowing.

വിത്തുകൊട്ട. s. A seed basket in which seed is moistened for sowing.

വിത്തുപാട°. s. The quantity of ground sown.

വിത്തുപാട്ടം. s. A certain rent on land amounting to the quantity of seed sown.

വിത്തുപാതി. s. An agreement entered into between the cultivator and the proprietor of land, the proprietor allowing the cultivator half the quantity of seed and receiving half the produce.

വിത്തുമാററം. s. 1. Harrowing after sowing. 2. changing seed.

വിത്തെത്താറി. s. A kind of large wooden scraper used in collecting corn together.

വിത്തേശൻ. s. 1. A name of CUBERA the god of wealth. കുബെരൻ. 2. a rich man ധനവാൻ.

വിത്രസ്തം, &c. adj. Frightened, alarmed, afraid. ഭയപ്പെട്ട.

വിത്രാസം. s. Fear, alarm, പേടി.

വിത്സന്തം. s. A bird in general. പക്ഷി.

വിദഗ്ധത. s. 1. Sharpness, shrewdness, cleverness wit. സാമൎത്ഥ്യം. 2. intrigue.

വിദഗ്ധൻ, s 1 A learned or clever man, a scholar. സമൎത്ഥൻ, വിദ്വാൻ. 2. one who is skilful shrewd, witty. 3. an intriguer, a libertine.

വിദഗ്ധം, &c. adj. 1. Clever, shrewd, sharp, knowing, witty. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. 2. intriguing.

വിദരം. s. 1. Tearing, rending. പിളൎക്കുക. 2. the 'Indian' prickly pear, 'Cactus Indicus.' ഇലക്കള്ളി.

വിദലം. s 1. A shallow basket made of split bamboos, a vessel of wicker work. ധാന്യപാത്രം. 2. split peas. മുൽഗം. 3. pomegranate bark,

വിദളം. s. 1. Split peas or pulse. 2. pomegranate bark. 3. a piece of any split substance. പുളു ഇത്യാദി. 4. dividing, splitting, separating. പിളൎക്കുക. 5. a shallow basket made of split bamboos, a vessel of wicker work. ധാന്യപാത്രം.

വിദൎഭ, s 1. A district and city, said to be to the S. W. of Bengal, and supposed by Wilford to be 'Berar' proper. 2. a dry or desert soil.

വിദാരകം. s 1. A tree or rock in the middle of a stream, dividing its course. 2. a hole or pit for water sunk in the bed of a dry river, &c. ആററുമണലിൽ കുഴിച്ചകുഴി.

വിദാരണം. s. 1. Tearing, breaking, splitting, severing, dividing, പിളൎക്കുക, ചീന്തുക. 2. paining, afflicting വെദനപ്പെടുത്തുക. 3 killing, slaying വധം

വിദാരി, s. 1. A plant, 'Hedysarum gangeticum. 2. Asiatic 'Gmelina Asiatica' 3. the panicled bindweed, 'Convolvulus paniculatus.' ഖുവൺമുതക്ക്.

വിദാരിക. s. A plant, 'Hedysarum alhagi.'

വിദാരിഗന്ധ s. A plant, 'Hedysarum gangeticum.' ദീൎഗംഘമൂല.

വിദിതം, adj. 1. Known, understood. അറിപ്പെട്ട. 2. promised, agreed, assented. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട. 3. represented, submitted, solicited.

വിദിമരം. s. A tree, the smooth leaved myxa, 'Cordia myxa.'

വിദിശ. (വിദിക്) s. An intermediate point of the compass.

വിദീൎണ്ണം. adj. 1. Torn, split, burst broken. കീറപ്പെട്ട. 2. expanded, opened തുറക്കപ്പെട്ട.

വിദു. s. The hollow between the frontal globes of an elephant. ആനയുടെ മസ്തകത്തിൻമദ്ധ്യം.

വിദുട്. s. An intelligent or learned man.

വിദുരൻ. s. 1. An intelligent, learned or clever man. അറിവുള്ളവൻ. 2. the younger brother of DHRITARASHTRA, and counsellor of DURYODHANA 3. a libertine, an intriguer.

വിദുരം. &c. adj. Wise, knowing, intelligent. അറിവുള്ള.

വിദുഷി. s. A learned female. അറിവുള്ളവൾ.

വിദുളം. s. A sort of reed, 'Calamus rotang,' also the same growing in water. ആററുവഞ്ചി.

വിദൂരം adj. Very far or remote.

വിദൂഷകൻ s. 1. An actor, especially, an interlocutor in the prelude or prologue to a drama 2. a detractor or an abuser of other people. ദൂഷണക്കാരൻ. 3. a wag, a jester.

വിദൂഷണം. s. Censuring, reviling, abuse, satire.

വിദെഹ s. A district in the province of 'Behar' corresponding with the ancient 'Mithila' and the modern 'Tirhut.'

വിദെഹം adj Incorporeal, without body. ദെഹമില്ലാത്ത.

വിദ്ധകൎണ്ണം. s. The name of a plant, 'Cissampelos hexandra. പാടവള്ളി.

വിദ്ധം, &c adj. 1. Bored, perforated, pierced. തുളയപ്പെട്ട. 2. thrown, cast, directed, sent. അയക്കപ്പെട്ട. 3. like, resembling സമമായുള്ള. 4. opposed impeded. വിരൊധിക്കപ്പെട്ട. 5. beaten, whipped. അടിക്കപ്പെട്ട.

വിദ്യ s. 1. Science, knowledge, learning, whether sacred or profane, though more especially the former; it is sometimes classed into fourteen divisions, or the four 'Vedas,' the six 'Vedangas' or grammar, astronomy, &c the Puranas' as the eleventh class, and the 'Mimansa' or theology, 'Nyaya' or logic, and 'Dharma or law, as the remaining three. 2. art 3. magic, juggling,

വിദ്യമാനം. s. Circumstance, situation, condition. being, being present or in existence.

വിദ്യാധനം. s. Property acquired by science, as instruction, &c.

വിദ്യാധരൻ. s. A demi-god of a particular order or class.

വിദ്യാഭ്യാസം. s Exercise in sciences, study of arts and sciences, experimental science.

വിദ്യാൎത്ഥി adj Desirous of acquiring science, whether sacred or profance, though more especially the former. s. A student.

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ s. The name of a certain king and brother-in-law of 'Rawana.'

വിദ്യുത്ത്. s. Lightning, മിന്നൽ പിണർ.

വിദ്യുന്മാല. s. A flash of lightning. മിന്നൽപിണർ

വിദ്യുന്മാലി. s. A cloud. മെഘം.

വിദ്യൊതം. s. Shining, brightness. പ്രകാശം.

വിദ്യോതിതം. adj. Shining, vivid, bright. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.

വിദ്രധി. s. Phlegmonoid inflammation, especially deep seated, or internal abscess. ഒരു രോഗം.

വിദ്രവം. s. 1. Flight, retreat, escape, running away. ഓട്ടക. 2. intellect, understanding. ബുദ്ധി. 3. censure, blame, reproach. നിന്ദ 4. liquifaction. 5. flowing out, oozing. ഇറ്റ വീഴ്ക.

വിദ്രാവണം. s. 1. Liquifaction. 2. flowing out. 3. oozing.

വിദ്രാവം. s. Flight. retreat, running away. ഓടിപ്പോകുക.

വിദ്രവ്യം. adj. To be liquified, &c.

വിദ്രുതം. adj. 1. Liquid, liquified as an oily or mataliic substance on being heated. ഉരുകിയ. 2. flown, fled.

വിദ്രുമം. s. Coral. പവിഴം. 2. a young sprout or shoot. മുള.

വിദ്രുമലത. s. A sort of vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി.

വിദ്വാൻ. s. A learned man, a man of letters; a sage, a theologian, an intelligent or wise man; a 'Pundit', a scientific man പണ്ഡിതൻ.

വിദ്വിഷത്തു°. s. An enemy, an adversary. ശത്രു.

വിദ്വേഷണം. s. Resentment, hatred, enmity. വൈരം.

വിദ്വേഷം. s. Enmity, hatred, resentment. വൈരം.

വിദ്വേഷി. s. An enemy, an adversary, a persecuter. വൈരി.

വിധ. s. See വിധം.

വിധനഷ°കൻ. s. An archer deprived of his bow,

വിധം. s. 1. Manner, way, mode. 2. kind, sort. 3. form, formula, rule. 4. fodder, the food of horses, elephants, &c. 5. prosperity, thriving. 6. hire, wages. 7. act, action.

വിധവ s. A widow.

വിധവാപുത്രൻ s. A widow's bastard.

വിധാതാ. s. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

വിധാതൃഭൂ. s. 'Nareda, the Muni' and son of BRAHMA. നാരദൻ.

വിധാനം. s. 1. Way, form, manner, mode. 2 contrivance, expedient, means, method. 3 rule, precept, ordinance, injunction. 4 evenness, levelness.

വിധി s. 1. A sacred precept, an act or rite prescribed by the 'Vedas' for effecting certain consequences. 2. rule usage, form, formula. 3. destiny, fate, luck 4 adecree, determination, order, injunction, command. നിയോഗം. 5, judgement, decision, sentence. തീർപ്പ°. 6 an act, or action. 7. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°. 8. a text, sentence in some authority of law or religion 9 the fourth asterism. രോഹിണി. വിധി നിഷേധങ്ങൾ, Rule and exception. വിധിപ്രകാരം, According to rule, conformab y to established ordinances.

വിധികൎത്താവു°. s. A judge.

വിധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To decree, to judge. 2. to order, to command. 3. to decide, to sentence, to doom, to destine. 4. to do.

വിധിദൎശി. s. A priest whose business at a sacrifice is, to see that every thing is done according to the prescribed rules and to correct any deviation from them.

വിധിപേർപ്പ°. s. Copy of a decree.

വിധിവശം. s. Fate, destiny, or doom.

വിധിവിഹിതം. s. The will of BRAHMA.

വിധു. s. 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. camphor. കർപ്പൂരം. 4. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°.

വിധുതം. adj. Left, abandoned, relinquished. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, വിടപ്പെട്ട.

വിധുന്തുദൻ. s. 'Rahu', the personified ascending node. രാഹു.

വിധുരം, s 1. Separation. വേർപാട°. 2. agitation of mind from terror, or distress. പരിഭ്രമം. adj. 1 Agitated, distressed, overcome with anxiety, distress, &c. 2. bewildered, confused (with fear, liquor, &c)

വിധുവനം. s. Trembling, tremor. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൂതം, &c adj 1. Shaken, trembling, tremulous, unsteady. ഇളക്കപ്പെട്ട. 2. abandoned. വിടപ്പെട്ട.

വിധൂനനം. s. Shaking, trembling, tremor. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൃതം. adj. 1. Seized, held. 2. withheld, restrained. പിടിപ്പെട്ട.

വിധേയൻ. s. One who is compliant, obedient, docile, governable. ചൊല്ലു കേൾക്കുന്നവൻ.

വിധേയം, &c. adj. Compliant, tractable obedient, docile, governable. ഇണക്കമുള്ള s. Power, possession.

വിധ്വംസനം. s. Aversion, disrespect, enmity, dislike.

വിധ്വംസം. s. See the last.

വിന. ind. Without, except കൂടാതെ.

വിനത. s. The wife of 'Casyapa' and mother of ARUNA and GARUDA. ഗരുഡന്റെ മാതാവു്.

വിനതം, &c. adj 1. Bent, bowed stooping. കുനിഞ്ഞ 2. crooked, curved. വളഞ്ഞ. 3. humble, modest. അടക്കമുള്ള.

വിനയഗ്രാഹി. adj. Compliant, tractable humble, governable. വണക്കമുള്ള.

വിനയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be humble, mild, obedient.

വിനയം. s. 1. Humility, lowliness 2. mildness, modesty, affability. 3. reverence, obeisance. 4. decorum, decency, propriety of conduct or behaviour. 5. politeness, civility.

വിനയി. s. One who is humble, lowly, modest, &c.

വിനശനം. s. 1. A country, north-west of 'Delhi, Curucshetra', the vicinity of the modern 'Panniput.' കുരുക്ഷേത്രം. 2. destroying, destruction. നാശം.

വിനാഡി. s. A minute division of time, an instant.

വിനാഡിക. s. See the preceding.

വിനായകൻ. s. 1. GENESA. ഗണെശൻ. 2. 2. BUDD'HA ബുദ്ധമുനി 3 GARUDA the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ

വിനാശകൻ. s. A destroyer, a destructive person an annihilater. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

വിനാശനം. s. Destroying, destruction.

വിനാശം s. 1. Ruin, destruction, annihilation. 2. disapperance, loss.

വിനാശി. s. A destroyer, a destructive person. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

വിനാഭശാന്മഖം. adj. Ripe, mature. പഴുത്ത.

വിനാഴിക. s. A minute of time.

വിനിദ്രത. s. Vigilance, wakefulness, awaking. ജാഗരണം.

വിനിമയം. s. Barter, exchange. തമ്മിൽമാറുക.

വിനിയോഗം. s. 1. Giving or parting with any thing for a consideration or in expectation of some advantage. 2. appointment to an office.

വിനിവൃത്തനം. s 1. Completing, finishing, completion. 2. production, excitement.

വിനിവൃത്തം, &c. adj. Stopped, ceased, refrained, resting, or desisting.

വിനിവൃത്തി. s. Stoppage, ceasing desisting.

വിനിവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To finish, to complete.

വിനിഹതൻ, s. One killed or struck. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ.

വിനിഹതം. s. 1. A portent, a comet, a meteor. 2. a great or unavoidable calamity

വിനീതൻ, s 1. A humble modest, unassuming or unpretending man. 2. a merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ. 3. a horse trained for the manage.

വിനീതം, &c. adj. 1. Modest, humble, unassuming, unpretending. 2. complaint, governable, tractable. 3 placid, meek, mild, virtuous, gentle. 4. well-behaved, decent. decorous. 5. trained, (as a horse or ox, &c.)

വിനീതി s. 1. See വിനയം. 2. righteousness.

വിനുതം. adj. Praised, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

വിനുതി s. Praise, commendation. സ്തുതി.

വിനേതാ s 1. A guide, an instructor, a teacher വഴികാട്ടുന്നവൻ. 2. a king, a ruler. രാജാവു്.

വിനോദം. s. 1. Eagerness, vehemence. 2. play, sport, pastime, amusement. 3. handsomeness, pomp, splendour. 4. magic, enchantment.

വിനോദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To amuse one's self, to sport.

വിന്തു്. s. A small insect.

വിന്ദു s. 1 A drop of water or of any liquid, 2. a spot, a dot, a mark. 3 semen virile. adj 1. Intelligent; knowing. 2. liberal, munificent.

വിന്ദുജാലം s. Coloured marks or spots on an elephant's face and trunk, &c. പതകരി.

വിന്ധ്യം. s. The 'Vindhya or Bindh mountain or the mountainous range which runs across 'India' from the province of 'Behar' nearly to 'Guzerat', and properly divides 'Hindustan' from the 'Deckin'.

വിന്നം adj. 1. Gained, obtainad ലബ്ധം. 2. judged, discussed നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. 3. fixed, placed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട.

വിന്യാസം. s. 1. Assemblage, collection, collecting or depositing any thing. 2. site, place, receptacle, that in or on which any thing is placed or deposited. 3 placing, putting.

വിപഞ്ചി s. A 'Vina' or lute. വീണ.

വിപണം. s. Sale, contract of sale. വില്പ്പക.

വിപണി. s. 1. A place where things are sold, a shop, a stall. പീടിക. 2. a fair, a street of a market, market, a market place. ചന്ത. 3. a dealer, a trafficker a shop-keeper or merchant. കച്ചവടക്കാരൻ.

വിപത്തു°. s. 1. Adversity, calamity, distress, misfortune. ആപത്തു°. 2. a wrong path or road.

വിപത്തി. s. 1. Adversity, distress, misfortune; calamity, danger. ആപത്തു° 2 pain, agony. വേദന. 3. death, dying. മരണം.

വിപഥം. s. A bad road ചീത്തവഴി.

വിപന്നം, &c. adj. 1. Unfortunate, declined fallen into adversity or misfortune, suffering under reverse of circumstances 2. lost, destroyed, annihilated. നശിക്കപ്പെട്ട.

വിപരീതക്കാരൻ. s One who is opposed, an opponent, an adversary, an enemy, a perverse man.

വിപരീതം, &c. adj. Contrary, opposite, adverse, against reverse, inverse, &c. s. Opposition, contrariety, reverse, contradiction

വിപൎയ്യയം s. 1. Contrariety, opposition 2. reverse in general, and thence applied to that of which reverse is predicted, as misery, calamity, (the reverse of fortune,) error, misapprehension. (the reverse of reason, or truth): inverted order or succession, (the reverse of that which is usual or prescribed,) &c.

വിപൎയ്യാസം. s. 1. Contrariety, contradiction, opposition. 2. reverse.

വിപശ്ചിത്തു°. s. A 'Pundit.' or learned Brahman, a teacher. പണ്ഡിതൻ.

വിപക്ഷൻ. s. 1. An enemy, a foe, an adversary. ശത്രു. 2. a disputant, an opponent.

വിപാകം. s. 1 Cooking, dressing. പാചകം 2. unexpected or improbable result. 3. change of form or state 4 ripening, maturing literally or figuratively. പക്വത. 5. moderation, temperance. പരിപാകം.

വിപാടിക. s. See the following.

വിപാദിക. s. A kibe, a sore or blister on the foot. കാലിലെ ആണി. 2. a riddle, an enigma. കടങ്കഥ.

വിപാശ. s. The 'Vipasa' or the 'Beyah' river in the 'punjab'

വിപിനചരൻ. s. 1. A 'Racshasa.' രാക്ഷസൻ. 2. a forester. കാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ. 3. a hunter. നായാട്ടുകാരൻ.

വിപിനതലം. s. A wood, a forest. വനം.

വിപിനം. s. A wood, a forest. വനം.

വിപുല. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a form of the 'Arya' metre.

വിപുലത. s. 1. Largeness, greatness. വലിപ്പം. 2. depth, profundity. ആഴം.

വിപുലം. adj. 1. Large, great. വലിയ. 2. deep, profound. ആഴമുള്ള.

വിപ്രകാരം. s. Injury, contumely, abuse. നിന്ദ. 2. wickedness. ദുഷ്ടത.

വിപ്രകൃതം, &c adj. Reviled, abused, treated with contempt or contumely. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

വിപ്രകൃഷ്ടകം, &c. adj. Remote, distant. ദൂരമുള്ള

വിപ്രകൃഷ്ടം, &c. adj. Remote, distant ദൂരമുള്ള.

വിപ്രതീസാരം. s. 1. Repentance. അനുതാപം. 2. evil, wickedness, evil action. ദോഷം.

വിപ്രൻ. s. A 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണൻ.

വിപ്രയോഗം s 1. Separation, absence, especially separation of lovers. വേർപാടു°. 2. disunion, disjunction. 3 quarrel, disagreement 4. an assembly of 'Brahmans.'

വിപ്രലബ്ധ s. A woman deceived or tricked by her lover. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവൾ.

വിപ്രലബ്ധൻ. s. 1. One who is deceived, tricked or cheated വഞ്ചിതൻ. 2. disappointed.

വിപ്രലംഭം. s. 1. Tricking, deceiving, disappointing, deceiving by a false affirmation, or by not keeping a promise. വഞ്ചന. 2. separation, especially of lovers. 3. disunion, disjunction. വേർപാടു°.

വിപ്രലാപം. s. 1. Quarrel, wrangling, mutual contradiction. വാക്തൎക്കം 2 idle or unmeaning discourse. വ്യൎത്ഥസംസാരം.

വിപ്രശ്നിക. s. A female fortune-teller. പ്രശ്നകാരി.

വാപ്രാലയം s. The house of a Brahman ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭവനം.

വിപ്രിയം s 1. Offence transgression 2. displeasure, dislike അനിഷ്ടം. adj Disliked, unbeloved. അനിഷ്ടമായുള്ള.

വിപ്രുട°. s. 1. A drop of water, &c. നീർത്തുള്ളി. 2. a spot, a mark, a dot. അടയാളം

വിപ്ലവം s. 1. Affray, assault, a tumultuous contest without weapons. കലഹം. 2 warfare in which the sovereign is not concerned; depredating war, plundering, devastation. കൊള്ള 3 rapine extortion. 4. evil, calamity. അനൎത്ഥം, ഉപദ്രവം.

വിപ്ലു.. s. A dark mark on the body. കറുത്തമറു.

വിപ്ലുതം, &c. adj 1. Depraved, wicked, addicted to vile practices, as gaming, whoring, &c. ദുഷ്ട. 2. contrary, adverse. വിരൊധമുള്ള.

വിഫലം. adj Vain, idle, unmeaning, fruitless, useless. നിഷ്ഫലം.

വിബന്ധം. s. Ischury, or constupation. മൂത്രകൃഛ്റം, മലബന്ധം.

വിബുധനദി. s. A name of the river 'Ganges.' ഗംഗ.

വിബുധൻ. s. 1. A god, an immortal. അമർത്യൻ. 2. a 'Pundit,' or learned man. പണ്ഡിതൻ.

വിബുധെന്ദ്രൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിഭ. s. 1. A ray of light രശ്മി. 2. light, lustre. ശൊഭ. 3. beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

വിഭക്തൻ. s. One who has divided, with his coparteners his paternal or hereditary estate. അവകാശം പകുതി ചെയ്യുവൻ.

വിഭക്തം, &c. adj. 1. Divided, portioned, partitioned. പകുക്കപ്പെട്ട. 2. separated, parted. വെർപെടുക്കപ്പെട്ട.

വിഭക്തി. s. 1. In grammar, The case or inflexion of a noun, declension. 2. part, portion, inheritance, or share of inheritance, &c. പകുതി.

വിഭക്തിജ്ഞാനം. s. Knowledge of Grammar.

വിഭജനം. s. 1. Separation. വെർപാട്. 2. allotment of shares or portions. പകുതി.

വിഭജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To divide, share, or make a partition. 2. to separate.

വിഭവ. s. The second year in the 'Hindu' cycle of sixty.

വിഭവം s. 1. Substance, thing, property, wealth, riches. സമ്പത്ത്. 2. emancipation from existence. 3, magnanimity, lofty mindedness

വിഭാകരൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി

വിഭാഗത. s. 1. Apportioning, or allotment of shares or portions. 2. capability. പ്രാപ്തി. 3. discerning, distinguishing. തിരിച്ചറിവ്.

വിഭാഗം. s. 1. Share, part, portion. 2. the share or portion of an inheritance. 3. partition of inheritance പകുതി വിഭാഗപത്രം, A will, a testament. പകുതിക്കുറി.

വിഭാഗി. s. A divider, a sharer. പകുക്കുന്നവൻ.

വിഭാഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To divide, to share, to apportion, to allot, to make a partition.

വിഭാജ്യം adj Divisible, portionable, what may be divided or apportioned. വിഭാഗിക്കപ്പെടത്തക്ക.

വിഭാവന. s. 1. Discussion, examination, discrimination. ശൊധന. 2 perceiving, seeing, distinguishing. തിരിച്ചറിവ്.

വിഭാവരി. s. 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ.

വിഭാവസു. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

വിഭാവിതം adj. 1. Seen, perceived, marked. ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. 2. judged, discriminated. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

വിഭിദാ. ind. Alternative, either of two ways.

വിഭിന്നം. adj. 1. Mixed, intermixed, mingling. കലൎന്നപ്പെട്ട. 2. scattered, dispersed. ചിതറപ്പെട്ട.

വിഭീതകം. s. Belleric myrobalan, 'Terminalia bellerica.' താന്നി.

വിഭീഷണൻ. s. The brother of DESAMUKHA.

വിഭീഷണം s. The property of exciting fear. ഭയങ്കരം. adj Fearful, formidable, terrific, horrible ഭയങ്കരമായുള്ള.

വിഭു s. A master, an owner. നാഥൻ, ഉടയക്കാരൻ. adj 1. One omnipresent, all-pervading. 2. eternal. നിത്യമായുള്ള.

വിഭുത്വം. s. 1. Omnipresence. 2. lordship, ownership.

വിഭൂതി s. 1. Superhuman power consisting of eight faculties, especially attributed to SIVA and supposed to be attainable by human beings through a course of austere worship, attended with magical rites, in honour of that deity and his spouse DURGA; the eight properties thus supposed to be assumable at will, are അണിമ extreme minuteness or Invisibility; ലഘിമ extereme lightness or incorporeality: പ്രാപ്തി attaining or reaching any thing or every thing, as illustrated by the power of touching the moon with tip of the finger; പ്രാകാമ്യം the fulfilment of every wish; മഹിമ illimitable bulk; ഈശിത. supreme dominion over animate or inanimate nature; വശിത the power of enchanting or changing the course of nature, and കാമാവശായിത the accomplishment of every promise or engagement. 2. ashes of cow-dung, &c. with which SIVA is said to have smeared his body, and thence used in imitation of him by his devotees.

വിഭ്രമാ. s. Increase, multiplicity. വൎദ്ധന.

വിഭൂഷണം. s. Ornament, embellishment, decoration. അലങ്കാരം.

വിഭൂഷിതം. &c, adj. Adorned, ornamented, decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രമം. s 1. Female caprice, whim, playfulness, wantonness, capriciousness. ശൃംഗാരരസം. 2. error, mistake, blunder. തെററ്. 3. doubt, apprehension സംശയം 4. giddiness, whirling, going round. പരിഭ്രമം.

വിഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be confused, apprehensive, to be embarrassed, to be flurried 2. to err, to mistake. 3. to turn round. പരിഭ്രമിക്കുന്നു.

വിഭ്രാജിതം. &c. adj Elegant, splendid, richly dressed or decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രാട്. s. One who is elegant, splendid richly dressed or decorated. അലങ്കൃതൻ

വിഭ്രാണം, &c. adj. Elegant, splendid, shining, beautiful,

വിഭ്രാന്തം, &c. adj Hurried, erring, &c. through precipitation. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രാന്തി. s. 1 Error, mistake, confusion. പരിഭ്രമം. 2. hurry, flurry.

വിമതൻ. s. An enemy, one adverse, ശത്രു

വിമതം. s. Enmity. ശത്രുത.

വിമനസ്സ്. s. Sadness, perplexity, disorder, broken heartedness. മനോദുഃഖം adj. Sad, perplexed disordered, heart broken. മനോദുഃഖമുള്ള.

വിമനസ്കം, &c. adj. Sad, bewildered, heart-broken.

വിമർദ്ദനം s. 1. The trituration of perfumes. അരച്ചുകൂട്ടുക. 2. grinding, rubbing., pounding. അരെക്കുക. 3 killing, destroying. നശിപ്പിക്കുക.

വിമർശനം. s. Discussion, investigation, reasoning, examination by reason. വിചാരണ

വിമല. s. The name of a plant ചമ്മലത

വിമലത. s. 1. Cleanness, clearness, purity. 2 transparency. നിമ്മലത.

വിമലം, &c. adj. 1. Immaculate, undefiled. നിമ്മലം. 2. clean, pure, (either literally as clothes, or figuratively as the heart or mind.) നിമ്മലം. 3. white. വെളുത്ത. 4. transparent.

വിമളം. s. A sort of collyrium, a substance prepared from the calx of brass. മാക്കിരക്കല്ല്.

വിമാതൃജൻ. s. A step-mother's son, a stepson. ഭാൎയ്യയുടെ പുത്രൻ.

വിമാനം. s. 1. A car, or chariot, of the gods, sometimes serving as a seat or throne, and at others carrying them through the skies self-directed, and self moving. ദേവരഥം. 2. any car or vehicle. രഥം 3. a horse. കുതിര. 4. a place, the place of an emperor or supreme monarch. രാജധാനി. 5. a shrine in a temple. ദേവാലയം. 6 the fourth lunar asterism of the Hindus, Rohini,' രോഹിണിനക്ഷത്രം. 7. a house of seven stories. ഏഴുനിലയുള്ള മാളിക. 8. the world of celestials. ദേവലോകം.

വിമാംസം. s. Unclean meat, as the flesh of dogs, &c. അശുദ്ധമാംസം.

വിമാൎഗ്ഗം. s. 1. A bad road, ചീത്ത വഴി. 2. a broom, a brush. ചൂൽ.

വിമിശ്രം, &c. adj. Mixed, blended. ഇടകലർന്ന.

വിമുക്തം. &c. adj. 1. Loosed, liberated, freed മോചിക്കപ്പെട്ട. 2. hurled, thrown. എറിയപ്പെട്ട.

വിമുക്തി. s. Liberation, especially final emancipation from future transmigration. മോചനം, മോക്ഷം.

വിമുഖത s. Displeasure, a look of dissatisfaction നിരസം, അനിഷ്ടം 2. an averted or down-cast countenance. മുഖച്ചുവഴ്.

വിമുഖൻ. s. One who is dissatisfied, or has a down-cast countenance. ദുർമുഖൻ.

വിമുഖം, &c. adj. Averted, having the face cast down or turned away. ദുർമുഖം.

വിമൂഢം. s. Stupidity, foolishness.

വിമോചനം s. 1. Relinquishment, quitting abandoning. ഉപേക്ഷ 2. remission, expiation.

വിമോചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. relinquish, to quit, to abandon. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, 2. to remit, to forgive, to absolve.

വിമോചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To exempt, to free.

വിമോഹനം. s. Seducing, tempting, confounding the mind and exciting the passions, (the act.) adj. Facinating seducing, bewitching, tempting, (the instrument or agent.)

വിമോഹം s. Covetousness, greediness.

വിമോക്ഷണം s. Quitting, abandoning, resigning ത്യാഗം.

വിംബം s. See. ബിംബം

വിംബിക. a. See ബിംബിക

വിമ്മലപ്രനാട്. s. The name of a country or province on the coast of Malabar, 'Tekencur.

വിമ്മലപ്രാധിശൻ. s. The title of the 'Tekencur Rajah.

വിമ്മിട്ടം. or വിമ്മിഷ്ടം. s. 1. Difficulty, distress. 2. difficulty of breathing, oppression in the chest.

വിയത്. s. Sky, heaven, ether, atmosphere. ആകാശം.

വിയദ്ഗംഗ. s. The Ganges or river of heaven, the milky way. ആകാശഗംഗ.

വിയമം. s. 1. Forbearance, restraint, rest. cessation. അടക്കം 2. pain, or distress of various kinds. പീഡ.

വിയൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To sweat, to perspire.

വിയൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to perspire.

വിയൎപ്പുതുള്ളി. s. A drop of sweat.

വിയാതൻ s. A shameless, impudent fellow' നാണംകെട്ടവൻ.

വിയാമം. s. 1. Forbearnce, rest, cessation. അടക്കം. 2. pain or distress of various kinds. പീഡ.

വിയുക്തം adj. Separated, parted, put asunder. വേൎപെട്ട.

വിയോഗം. s. 1. Absence, separation, especially of lovers. 2. disunion, disjunction. വേൎപാട്.

വിയോഗി. s. 1. The ruddy goose. ഹംസഭേദം 2. one who is separate, absent, remote, apart.

വിര. s. 1. A. worm, a grub. 2. seed of herbs and plants. വിത്തു.

വിരകൽ. s. Mixing.

വിരകുന്നു, കി, വാൻ. v. a To mix, to mingle, as clay, &c. കുഴെക്കുന്നു, മെതിക്കുന്നു

വിരക്തൻ. s. 1. One who feels aversion or disgust, one who is indifferent about any person or thing, a hater. 2. one who is interested or feels passion or regard for any person or any thing.

വിരക്തം. &c. adj. 1. Averse, indifferent, free from inclination or affection. 2. empassioned interested, feeling passion or regard for any person or any thing.

വിരക്തി s. 1. Aversion, disgust, indifference. 2 disregard for one's relations or connexions.

വിരക്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To have aversion or disgust, to be indifferent about any thing. അലംഭാവം വരുന്നു.

വിരചിതം. adj. 1. Made, prepared; effected. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. 2. written, composed.

വിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To frighten, to terrify, to drive or chase away, to scare.

വിരതി. s. Stopping, ceasing, rest, interval. cessation. ഇളവു, നിവൃത്തി.

വിരദാനം. s. Giving seed corn away after a sufficient quantity has been sown. വിത്തുദാനം.

വിരപ്പാട്. A certain quantity of seed land. വിത്തുപാട്

വിരമനം. s. Rest, repose, cessation from fatigue or labour. അടക്കം

വിരമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n To rest, to repose, to refresh one's self അടങ്ങുന്നു.

വിരലളവു. s. Measuring, or measurement by the finger.

വിരലായം. s. A finger's length.

വിരലിട. s. 1. The space between the fingers. 2 finger's breadth.

വിരൽ. s. 1. finger. 2. a toe. 3. a finger's breadth.

വിരൽച്ചുറ്റ്. s. A whitlow.

വിരൽമോതിരം. s. A finger ring.

വിരവു. adj. Soon, quick.

വിരവിൽ. adv. Soon, quickly.

വിരവോടെ. adv. Soon, quickly.

വിരസത. s Displeasure dislike. വിമുഖത.

വിരസം. s Rupture of disagreement among friends, dislike. രസക്കേട്.

വിരഹം s. Separation, parting, absence, especially the separation of lovers. വേൎപാട്.

വിരഹി s. One who is separate, absent or apart from. വേൎപെട്ടവൻ.

വിരഹോൽകണ്ഠിത. s. A woman whose lover or husband is absent.

വിരളം. adj, 1. Fine, delicate, thin. (but with interstices) 2. apart. wide, separated by intervals. 3 remote, rare, occurring at distant or repeated intervals of time.

വിരളി s. A scare-crow, any thing put to frighten away birds, beasts, &c.

വിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n To be frightened, to be actuated by fear, to be scared.

വിരൾച്ച Fear, dread, terror.

വിരാഗം. s. 1. The absence of desire or passion, indifference to pleasure or pain. 2. dislike disagreement.

വിരാഗി s. One who is destitute of desire or passion, one indifferent to pleasure or pain.

വിരാജത്ത്°. adj Bright, shining, glittering, splendid. ശോഭയുള്ള.

വിരാജിതം. adj. Splendid, beautiful. ശോഭിക്കപ്പെട്ട.

വിരാട്ട°. s. 1. GOD, the Supreme Being. ഏകസ്വരൂപൻ. 2. a man of the regal or military class. ക്ഷത്രിയൻ. 3. splendour, beauty. ശോഭ.

വിരാവം. s. Sound, noise. ശബ്ദം ഒച്ച.

വിരാൾപുരുഷൻ. s. A name of BRAHMA as assumer of the androgynous form in his own person.

വിരി. s. 1. A back saddle, a pannel, a painted cloth or blanket used for a saddle. 2. a cover, or covering. 3. a screen. 4. the smooth-leaved myxa, 'Cordia myxa.' നറവരി.

വിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To open, to lay open, to spread, to extend. 2 to loose or spread, the hair. 3. to hatch.

വിരിച്ചിൽ. s. 1. Opening, spreading, expansion. 2. a crack, a split, a rent. 3. shining 4. hatching, hatch.

വിരിഞ്ഞ. adj. 1. Expanded or blown as a flower. 2. split, cracked. 3. hatched.

വിരിഞ്ചൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°.

വിരിഞ്ചി. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°. 2. of VISHNU. വിഷ്ണു. 3. of SIVA. ശിവൻ.

വിരിപന്തൽ. s. A shed, or temporary place or house.

വിരിപ്പ°. s. 1. A mattress or any thing spread to lie or sit on. 2. paddy sown in April and ripening in August.

വിരിപ്പാവ°. s. A cloth, &c. given to a bride on her marriage.

വിരിയമ്പാമ്പ°. s. A viper.

വിരിയം. s. A paddy bird.

വിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v n. 1. To open, expand, or blow as a flower. 2. to split, to crack. 3. to shine. 4. to be hatched.

വിരിയെ. adv. Quickly, soon.

വിരിയോല. s. A strip of the Palmira leaf used to put over the head during rain.

വിരിവ°. s. Opening, spreading, expansion, extension, breadth.

വിരിശ°. s The name of a tree. വിരിശിൻപഴം, The fruit of it.

വിരുത°. s. 1. A reward or prize gained by contest with competitors or by any performance. 2. trophy. 3. a distinguishing sign, standard, or banner. 4. dexterity, cleverness വിരുതു കിട്ടുന്നു, To obtain a prize or reward വിരുതു കെട്ടുന്നു, To tie or wear a distinguishing mark or honour. വിരുതു കൊടുക്കുന്നു, To bestow a prize or reward. വിരുതിടുന്നു, 1. To challenge to a centest for a prize. 2. to wear any mark of distinction or honour.

വിരുതുകൊടി. s. A distinguishing flag or banner.

വിരുത്തി. s. Land, &c. granted by the crown free of tax or rent on the condition of performing any service required by Government.

വിരുത്തിക്കാരൻ. s. A person who holds Government land free of tax or assessment on the condition of performing any service required by Government without pay.

വിരുദ്ധൻ. s. An opponent, an opposer, an enemy.

വിരുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To offend, to oppose, to hinder.

വിരുദ്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be offended, to be opposed, hindered.

വിരുദ്ധം. s. Opposition, hindrance, a stumbling block, impediment. adj. 1. Opposed, hindered. 2. reverse, contrary, opposite. 3. excluded, disqualified.

വിരുന്ന°. s. A feast, an entertainment, a banquet. വിരുന്നുകഴിക്കുന്നു, To give an entertainment. വിരുന്നു വിളിക്കുന്നു, To invite to a feast. വിരുന്നു വരുന്നു, To come to a feast, to come as a guest.

വിരുന്നുകാരൻ. s. A guest.

വിരുന്നുക്ഷണം. s. Invitation to a feast or entertainment.

വിരുന്നുവരവ°. s. Coming as a guest.

വിരുന്നുവിളി. s. Invitation to a feast or entertainment.

വിരുന്നൂട്ട°. s. A banquet, an entertainment.

വിരുന്നൂണ°. s. A feasting, a feast, an entertainment.

വിരുന്നുണ്ണി. s. An un-invited guest, one who attends an entertainment for the sake of getting something to eat in order to save his own money.

വിരൂപത. s. 1. Ugliness, deformity. 2. distortion.

വിരൂപൻ. s. An ugly or deformed person, a monster.

വിരൂപം. s. 1. Ugliness, deformity 2. distortion. adj. 1. Ugly, deformed, mis-shapen 2. distorted, frightful, hideous, monstrous.

വിരൂപപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To distort, to disfigure.

വിരൂപാക്ഷൻ. s A name of SIVA, as having a third, or perpendicular eye on his forehead. ശിവൻ.

വിരൂപി s. 1. An ugly woman, a monster. 2. the wife of YAMA.

വിരൂക്ഷണം. s. Censure, blame, reviling, abuse പാരുഷ്യം.

വിരേചനം. s. Purging, evacuation by stool.

വിരേചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To purge, to be evacuated.

വിരേചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To evacuate the bowels by medicine, to administer a purge or purgative.

വിരോചനൻ. s 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ. 3. fire. അഗ്നി. 4 The son of the sovereign 'Prahlada, and father of BALI.

വിരോചനസുതൻ. s. BALI, the sovereign of 'Mahabalipur'.

വിരോധകാരൻ. s. An adversary, an opposer, a foe.

വിരോധനം. s. 1. Opposition, resistance, contradiction. 2. hindering, obstructing, preventing.

വിരോധം. s. 1. Enmity, animosity ദ്വെഷം. 2. opposition, contradiction, resistance. 3. prevention, hindrance. 4. disobedience. 5 restraint check, control, confinement വിരോധം പറയുന്നു, To speak against, to oppose. വിരോധം ചെയ്യുന്നു, 1. To oppose, to withstand. 2. to create enmity. 3. to hinder, to prevent 4. to restrain.

വിരോധാൎത്ഥം. s. 1 The contrary meaning. 2. intentional opposition.

വിരോധി. s 1 An enemy, an opponent. 2. the twenty-third year in the 'Hindu' cycle of sixty, adj. 1 Inimical, adverse, hostile. 2 opposing, preventing. 3. obstructive. 4. exclusive, disqualifying

വിരോധികൃൽ s. The forty-fifth year in the 'Hindu, cycle of sixty.

വിരോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To oppose, to withstand, to resist, to contradict. 2 to forbid, to prohibit. 3. to hinder, to prevent

വിരോധോക്തി. s. Quarrel, dispute, mutual contradiction. വാക്കുതൎക്കം, വിരോധവാക്ക്.

വില. s. Price, value. വിലകെട്ടുന്നു, To pay the value of any thing. വില വെക്കുന്നു, To set a price. വില പറയുന്നു, To tell the price, to bargain. വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നു; വിലയ്ക്കുകൊള്ളുന്നു വില കൊടുക്കുന്നു. To buy. വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു, വില വാങ്ങുന്നു, To sell. വില ചോദിക്കുന്നു To ask the price. വിലയിടുന്നു, To fix the price of any thing. വില കാണുന്നു, To value, to take an estimate. വില തീൎക്കുന്നു, To settle the price. വിലപിടിക്കുന്നു, 1. To go off by sale, to be saleable. 2. to be valuable, to be worth the price.

വിലക്ക്. s. 1. Prohibition, forbidding, exception, contradiction. 2. putting or crossing out, removing. 3 separation, as of a menstruous woman. വിലക്കുവെക്കുന്നു, To place something as a token of prohibition.

വിലക്കം. s. A stitch, colic.

വിലക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to prohibit or forbid.

വിലക്കുകൊരിക. s. The last course at a meal.

വിലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To prohibit, to forbid. 2 to prevent. 3. to separate quarrelling persons 4. to cross out writing.

വിലക്കുറവു. s. A low price, cheapness, decrease in price.

വിലങ്ങു. s. Fetters, chains. വിലങ്ങിലാക്കുന്നു, To fetter or put in fetters or irons.

വിലങ്ങൻ. s. A prisoner.

വിലങ്ങുകാരൻ. s. A prisoner.

വിലങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To go aside or out of the way. 2. to fall across or athwart, to go wrong, to be transverse. 3 to come in contact with, to run or fall foul of. 4. to cross over. 5. to take one across a river or ferry over. വിലങ്ങിപ്പോകുന്നു, 1. To go aside or to a distance. 2. to go across.

വിലങ്ങെ adv. Across, athwart.

വിലച്ചരക്ക്. s 1. Goods exposed for sale. 2. merchandise. 3. valuable article.

വിലച്ചതം. s. Loss in cost price, selling an article for less than the cost price.

വിലജ്ജം, &c. adj. Shameless, impudent, unabashed ലജ്ജയില്ലാത്ത.

വിലതീർവു. s. A bill of sale transferring property without any the smallest reservation or future claim.

വിലത്തരം. s. Price, value of corn levied as a taxorrent.

വിലദ്വാരം. s. The entrance to a cave. ഗുഹാമുഖം.

വിലനയം. s. Cheapness. adj. Cheap.

വിലപിടിച്ച. adj. Valuable, precious.

വിലമകൾ. s. A prostitute.

വിലമതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To appraise, to estimate, to value.

വിലമതിപ്പ്. s. Appraisement, valuation, estimate.

വിലമരുന്ന്. s. High-priced or valuable medicines.

വിലം. s. 1. A hole, a chasm, a vacuity. പൊത്ത്. 2. a cave, a cavern. ഗുഹ. 3. a sort of reed. വഞ്ഞി.

വിലംഭം. s. Gift, donation, giving. ദാനം.

വിലയം. s. Destruction of the world. ലോകനാശം.

വിലയിടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To fall in price.

വിലയിടിവ്. s. Falling in price.

വിലയുള്ള. adj. Valuable, precious.

വിലയേറിയ. adj. Valuable, precious.

വിലവാശി. s. Difference in price either more or less.

വിലസത്ത്. adj. 1. Shining, beautiful splendid. 2. sporting, wanton.

വിലസഹായം. s. Cheapness. adj. Cheap.

വിലസിതം. adj. 1. Shining, beautiful, splendid. ശോഭയുള്ള. 2. sporting, wanton. വിലാസമുള്ള.

വിലസുന്നു, സി, വാൻ. v. n. 1. To shine. 2. to move. 3. to walk for pleasure, to sport.

വിലക്ഷണം, &c. adj. 1. Indecent, uncomely. 2. unprecedented, extraordinary. 3. other, different. s. State or condition for which no cause can be assigned, vain or causeless state.

വിലക്ഷം, &c. adj. 1. Astonished; surprised. ആശ്ചര്യമുള്ള. 2. abashed, ashamed. ലജ്ജയുള്ള.

വിലാപം. s. Lamentation, bewailing, grief, distress. കരച്ചിൽ, ദുഃഖം.

വിലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To lament. to bewail, to be in grief or affiiction. ദുഃഖിക്കുന്നു.

വിലാപ്പുറം. s. The side, the part of the body below the arm.

വിലാഭം. adj. Unattaining, unattainable. ലഭിച്ചുകൂടാത്ത.

വിലാവ്. s. A side of the human body.

വിലാസം. s 1. Feminine gesture, affected aversion or bashfulness. 2. sport, pastime, play, especially amorous pastime, dalliance, wantonness.

വിലാസിനി. s. 1. A matron, a lady. 2. a whore, a harlot.

വിലാളം s. 1. A cat. പൂച്ച. 2. an instrument or machine. യന്ത്രം.

വിലിഖിതം. adj. 1. Unwritten. എഴുതപ്പെടാത്ത. 2. well written. നന്നായി എഴുതപ്പെട്ട. 3. dug, delved out. തോണ്ടപ്പെട്ട.

വിലീനം. adj 1. Liquid. liquified, semi fluid, as oil or butter, &c. ഉരുക്കപ്പെട്ട. 2. disappeared perished, removed from sight, either temporally or permanently. കാണാതെപോയ.

വിലുളിതം. adj. Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ട.

വിലേഖനം. s. 1. Digging, delving, rooting up. തോണ്ടൽ. 2. dividing. splitting. കീറുക. 3. making marks or furrows വരെയുക.

വിലേപനം. s. 1. Perfume for the person, unguent or oil of sandal, saffron, camphor, bdellium, &c. 2. smearing the body with fragrant oils, &c പൂചുക. 3. plastering.

വിലേപനി. s. 1. A woman adorned with perfumes. 2. rice gruel. കഞ്ഞി.

വിലേപം s. 1. Ointment, unguent, especially fragrant unguent of sandal, agallochum, &c. 2. mortar plaster. 3. anointing, plastering.

വിലേപി. s. Rice gruel. കഞ്ഞി.

വിലേശയം. s. 1. A serpent, a snake. പാമ്പ്. 2. a rat. എലി. 3 a hare. മുയൽ. 4. any animal living or burrowing in holes.

വിലോകനം. s. Sight, seeing, looking. കാഴ്ച. വിലോകനം ചെയ്യുന്നു, To see, to look.

വിലോചനം. s. The eye. കണ്ണ്.

വിലോമം. s. The reverse, opposite course or order. മറുപാട്. adj. Reverse, opposite, contrary, backward, against the 'hair or grain.'

വിലോലം. s. Shaking, trembling. ഇളക്കം adj. Shaking, trembling, tremulous. ഇളക്കമുള്ള.

വിലോലനം. s. Shaking, stirring, agitating. ചഞ്ചലം.

വിലോളിതം. adj. Shaken, agitated. ഇളകപ്പെട്ട.

വിൽക്കഴന്ന്. s. The knotched extremity of a bow.

വിൽക്കാശു്. s. A kind of coin.

വില്ക്കുന്നവൻ. s. A seller, a vender.

വില്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. v. a. To sell, to vend, to dispose of. വിറ്റൊടുക്കുന്നു. To raise money by selling one's property. വിറ്റൊടുക്കുന്നു, 1. To complete selling any thing. 2. to consume by selling one's property, to destroy wantonly, to squander. വിറ്റുതിന്നുന്നു, വിറ്റുണ്ണുന്നു, To live by selling one's property.

വില്ക്കുറുപ്പു്. s. A class of people who make bows.

വില്നടുവു്. s. The middle of a bow.

വില്പാടു്. s. The distance to which an arrow reaches when shot.

വില്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to sell.

വില്ലു്. s. 1. A bow. 2. the steel spring of a watch, lock, &c. 3. the rainbow. 4. the sign 'sagittarius'. വില്ലു കുലയ്ക്കുന്നു, വില്ലുപൂട്ടുന്നു. To brace the bow. വില്ലുകൊത്തുന്നു, The rainbow to appear. വില്ലുകുട്ടുന്നു, To be ready to discharge arrows in hunting.

വില്ലങ്കക്കാരൻ. s. 1. One who raises disputes, a quarrelsome, litigous person. 2. a malicious, perverse person.

വില്ലങ്കം. s. 1. Difficulty. impediment. 2. contest, dispute, wrangling. 3. perverseness, opposition.

വില്ലങ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To contend, to dispute, to wrangle.

വില്ലൻ. s. 1. An archer, a bowman. 2. a hunter.

വില്ലാളി. s. An archer, a bowman.

വില്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be intoxicated, to be tipsy.

വില്ലിട. s. The distance to which an arrow reaches when discharged.

വില്ലുകാരൻ. s, An archer, a bowman.

വില്ലുവലി. s. Bracing a bow.

വില്ലുവല്ലാൻ. s. A skilful archer.

വില്ലുവിദ്യ. s. Archery.

വില്ലൂന്നി. A kind of snake.

വില്ലേവു്. s. Shooting or discharging an arrow.

വില്ലൊലി. s. The twang of a bow.

വില്വം. s. 1. The prickly Cratæva, a fruit tree, commonly named Bel, 'Ægle marmelos, കൂവളം. 2. also its fruit. 3. the religious Cratæava; Cratæva religiosa.

വിവധം. s 1. A road, a high-way. 3. പെരുവഴി. 2. a yoke for carrying burdenes. കാവടി. 3. a load. ചുമടു്.

വിവരണം s. 1. Explanation, exposition, gloss, comment വ്യാഖ്യാനം. 2. interpretation, translation.

വിവരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To explain to detail.

വിവരമായി. adv. Particularly, in detail, namely.

വിവരം s. 1. A hole, a chasm, a vacuity. പൊത്തു്. 2. details, a descriptive account, explanation, particulars. 3. contents of a speech, letter, &c. 4. affair, circumstance, case. 5. a narrative of all the circumstances in detail. 6. cause, reason. part. Namely, that is to say. വിവരം പറയുന്നു, To state the particulars of any thing, to explain, to narrate.

വിവരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To particularize; to detail, to describe, to relate.

വിവൎണ്ണൻ s. A man of a low caste, one of degrading occupation, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

വിവൎത്തനം, s. Revolving, turning round, going round, circumambulating an altar, &c. പ്രദക്ഷിണം.

വിവശത. s. 1. Ecstacy, the state in which the mind is for a time absent or lost. 2. 2 distress, oppression; apprehension of death. പരവശത. 3 desire of death, sedateness at that period; or having the mind free from worldly cares, or fears.

വിവശൻ. s. 1. One who is apprehensive of death. പരവശൻ. 2. one who is desirous of death, having the soul free from worldly cares and fears.

വിവസ്വാൻ. s. A god. ദേവൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3 a name of ARUNA, the charioteer of the sun. അരുണൻ.

വിവക്ഷ s. 1. Wish to speak. പറവാനുള്ള ആഗ്രഹം. 2. wish, desire. ആഗ്രഹം.

വിവക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വിവക്ഷിതം adj. 1. Wished. desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. 2. spoken. പറയപ്പെട്ട.

വിവക്ഷു s. One who wishes to speak. പറവാനാഗ്രഹമുള്ളവൻ.

വിവാദം. s. 1. Contest, debate, contention, dispute, quarrel. 2. contest in law, a legal dispute, litigation, a law-suit.

വിവാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1 To debate, to dispute, to contend, to quarrel. 2. to litigate.

വിവാഹഭൎത്താവു. s. A husband.

വിവാഹം s Marriage, wedding matrimony; wedlock. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു, വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, To marry. വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു, To give in marriage.

വിവാഹസ്ത്രീ. s. A married woman.

വിവിക്തം. adj. 1. Lonely, solitary, desert. നിൎജ്ജനം, 2, pure. ശുദ്ധം.

വിവിധം. adj. Various, diverse, multiform' of many sorts or kinds, different, dissimilar പലവിധം.

വിവൃതം, &c. adj, 1. Expanded, extended, extensive, large. വിസ്താരമുള്ള 2. evident, displayed, made manifest. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.

വിവേകം s. 1. Discretion, prudence, judgement, discrimination, the faculty of distinguishing things by their properties, &c. classing them according to their real, not apparent nature. 2. in the Vedanta' system it is applied to the power of distinguishing truth from untruth, or reality from delusion.

വിവേകാത്മാ. s. A reasonable soul.

വിവേകാവസ്ഥ. s. The state or years of discretion.

വിവേകി. s. A discreet, prudent, or judicious, person; a sage, a person who has acquired the faculty mentioned under വിവേകം.

വിവേചനം. s. Discrimination, judgement, distinguishing truth from falsehood. വിവേചനംചെയ്യുന്നു, To distinguish, to discern.

വിവേശനം. s. Entrance, pervading. പ്രവേശനം.

വിവേശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To enter, to pervade. പ്രവേശിക്കുന്നു.

വിവ്വോകം. s. Affectation of indifference, one of the branches of amorous dalliance, or feminine action, tending to excite love or desire.

വിശക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ v. n. To hunger; to be hungry (with a dative)

വിശങ്കടം. adj Great, large വലിയ.

വിശങ്കം, &c. adj. Fearless, undaunted. നിൎഭയമുള്ള.

വിശദം s White, the colour. വെളുപ്പനിറം. adj. 1. White, of a white colour. 2 pellucid, clean pure. സ്വച്ശമായുള്ള 3. evident; manifest, apparent. വ്യക്തമായുള്ള.

വിശപ്പു. s. Hunger, appetite.

വിശം. s. 1. The film or fibres of the water lily. താമരവളയം. 2. daily expense or 'batta.'

വിശയം. s 1. Doubt, uncertainty. സംശയം. 2. refuge, asylum. ശരണം.

വിശരണം. adj. Destitute of protection or support, without shelter, hopeless. ആശ്രയമില്ലാത്ത.

വിശരം. s. Killing, slaying, slaughter. കൊല.

വിശല്യ s 1. The creeping plant termed heart-leaved moon seed, 'Menispermum cordifolium.' ചിററമൃതു 2. a sort of potherb. 3. a plant, commonly 'Dandi' നാകദന്തി. 4 another plant മെന്തൊന്നി. 5. the square-stalked bind weed or Indian jalap. 'Convolvulus turpethum.' ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

വിശസനം.s. Killing, slaying, slaughter. കൊല.

വിശരി s. A fan.

വിശാഖ s. 1. The sixteenth lunar asterism. 2. a cucurbitaceous plant, 'Momordica charantia' പാവൽ.

വിശാഖൻ. s. 1. A name of SUBRAHMANYA or CARTICEYA സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 2. a solicitor, a petitioner, a beggar യാചകൻ.

വിശാഖപട്ടണം s. The name of a town or city.

വിശാഖം s. 1. An attitude in shooting, with the feet standing a span apart. 2. a spindle. രാട്ടുസൂചി. 3. the sixteenth lunar asterism.

വിശാംപതി. s. The chief of the merchantile tribe.

വിശായം. s. Sleeping, and watching alternatively. മാറിമാറി ഉറങ്ങുക.

വിശാരദം, &c. adj. Learned, wise. വിദ്യയുള്ള 2. confident, bold, presuming. ധൈൎയ്യമുള്ള 3 famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള.

വിശാല s. 1. The city of 'Ougein.' ഒരു നഗരം. 2. the bitter apple, 'Cucumis colocynthis.' കമ്മട്ടി.

വിശാലത. s. 1 Width breadth. 2. magnitude, bulk. വലിപ്പം.

വിശാലതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ v. a. To enlarge, to widen, to extend, to make spacious. വലിയതാക്കുന്നു.

വിശാലത്വക്ക s The name of a tree, 'Echites scholaris.' ഏഴിലംപാല.

വിശാലം. adj. 1. Great, stupendous, large. വലിയ. 2 spacious, extensive, wide, broad. വിസ്താരമുള്ള

വിശിഖ s. 1. A high-way, a broad or carriage road. പെരുവഴി 2. a spade, a hoe. തൂമ്പ. 3. a very minute arrow, a sort of needle or spindle.

വിശിഖം. s. 1. An arrow. അമ്പ്. 2. an iron crow. ഇരിമ്പുപാര.

വിശിഷ്ടത. s. Possession of, attachment to.

വിശിഷ്ടൻ. s. One endowed with or possessed of (qualities.)

വിശിഷ്ടം, &c. adj Endowed with possessed of, having inherent or attached to വിശെഷം.

വിശുദ്ധൻ. s. 1. One who is holy, pure, innocent. 2. a name of GOD, as the Holy One.

വിശുദ്ധം, &c. adj. 1. Pure, purified, clean, cleansed, holy. 2. pious, virtuous. 3. entire. 4. humble, modest.

വിശുദ്ധി. s. 1. Purity, purification, cleanness. 2. holiness. 3. removal of doubt. 4. the lower part of the tongue.

വിശൃംഖലം, &c. adj Unchecked, unrestrained, unfettered, (literally or figuratively.) തടവു കൂടാത്ത.

വിശെഷകം. s. 1. A mark on the forehead made with sandal, &c. and worn either as an ornament or sectarial distinction. തൊടുകുറി. 2. an attribute, a predicate. 3. relation, narrative, annunciation. adj. Discriminative, distingushing, attributive, characteristic.

വിശെഷജ്ഞൻ. s. A person of sound or superior wisdom.

വിശെഷജ്ഞാനം. s. Sound or superior wisdom.

വിശെഷണം. s. 1. In grammar, An adjective an epithet, an attribute. 2. distinguishing, discriminating.

വിശെഷത. s. 1. Distinction, difference 2. preferance. 3. peculiarity, eminence, excellence.

വിശെഷതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To prefer, to distinguish.

വിശെഷദിവസം. s. A festival day, a festivity, a particular or special day.

വിശെഷബുദ്ധി. s. Excellent or superior talent, or intellect.

വിശെഷമാകുന്നു, യി, വാൻ. v n. To be preferred, to the preferable, to be better, to be distinguished.

വിശെഷം. s. 1. Distinction, difference, individual or specific identity, &c. consequent distinction from every other individual or sp cies. 2. excellence, eminence. 3. preference, peculiarity. 4. in logic, the peculiar attribute, 'predicable proprium'. 5. any thing extraodinary or unusual. 6. narrative detail, particulars. 7. a charitable or virtuous action. 8. a figure of rhetoric, distinguished as of three kinds all implying variety of means or effect adj 1. Different distinct. 2. excellent, eminent, chief better. 3. peculiar, special 4 preferred, distinguished 5. extraordinary unusual. 6. much, great. 7. charitable. വിശെഷമായുള്ള, Extraordinary. വിശെഷം പറയുന്നു, 1. To tell news, to communicate intelligence. 2. to speak.

വിശെഷാൽ. adv. Chiefly, especially, peculiarly, particularly.

വിശെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To excel, to surpass, to surmount.

വിശെഷിച്ചു. part. Moreover, and.

വിശെഷിച്ച്. part. Moreover besides.

വിശെഷൊക്തി. s. A figure of rhetoric coupling cause with effect, so as to explain any peculiar manner or condition.

വിശെഷ്യം. s. In grammar, a substantive. adj. Principal, primary, chief.

വിശൊദ്ധ്യം. s. Minute investigation or inquiry.

വിശൊധനം. s. Minute investigation.

വിശ്രമം. s Rest, repose; cessation from fatigue or labour.

വിശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To repose; rest, or refresh one's self

വിശ്രംഭം s 1. Trust, confidence. വിശ്വാസം 2 affection, affectionate inquiry. കുശലപ്രശ്നം. 3 festive, sportive noise or tumult. ആഘൊഷം.

വിശ്രവണം. s. 1. Deafness. ചെകിട്. 2. inattention. ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ.

വിശ്രാണനം. s. Gift, giving donation ദാനം.

വിശ്രാണിതം, &c. adj Given, bestowed. നൽകപ്പെട്ട.

വിശ്രാന്തൻ. s. One at rest, reposing. വിശ്രമിച്ചവൻ.

വിശ്രാന്തം &c. adj Rested, reposed. വിശ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിശ്രാന്തി. s Rest, repose, cessation from toil or occupation. വിശ്രമം.

വിശ്രാമം. s. Rest, repose.

വിശ്രാവം. s. Fame, celebrity. ശ്രുതി.

വിശ്രുതം, &c. adj. 1. Known. അറിയപ്പെട്ട. 2. celebrated, famous, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട. 3. pleased, delighted, happy. സന്തോഷമുള്ള.

വിശ്രുതി. s. Fame, celebrity; renown, notoriety. ശ്രുതി.

വിശ്ലെഷം. s. 1 Separation, distance, especially of lovers or husband and wife വെർപാട°. 2. disunion, disjunction in general. വിയോഗം.

വിശ്വ. s. 1 Dry ginger ചുക്ക°. 2. the name of a tree, the bark of which is said to be used in dyeing red. അതിവിടയം.

വിശ്വകദ്രു s. 1. A dog trained for the chase. നായാട്ടുപട്ടി. 2. sound, noise. ശബ്ദം.

വിശ്വകൎത്താവ°. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°. 2. the Lord of the universe.

വിശ്വകൎമ്മാവ°. s. 1. The sun ആദിത്യൻ. 2. the son of BRAHMA and artist of the gods. ദെവതക്ഷാവ°.

വിശ്വകെതു. s. ANIRUDD'HA, an incarnation of CAMA as the son of PRADYUMNA.

വിശ്വജിത്ത°. s. 1. A particular ceremony or sacrifice വിശെഷയാഗം. 2. the cord or noose of VARUNA വരുണപാശം. 3. all conquering.

വിശ്വതുളസി. s. White basil or 'Indian' tea 'Ocimum album.'

വിശ്വദെവകൾ. s. plu. Demi-gods of a certain class.

വിശ്വനാഥൻ. s. A name of SIVA, especially as the object of peculiar worship at 'Benares.' ശിവൻ.

വിശ്വനായകൻ. s. A ruler, a king. രാജാവ°.

വിശ്വൻ s. A deity of a particular class in which ten are enumerated: their names are said to be VASU SATYA, CRATU, DACSHA, CALA. CAMA, DHRITI. CURU. PURURAVA; and MADRAVA; they are worshipped particularly at the funeral obsequies in honour of deceased progenitors in general, and receive an oblation of clarified butter at the daily and domestic 'Sradd'ha

വിശ്വപാലകൻ s. The governor of the universe

വിശ്വഭെഷജം. s. Dry ginger. ചുക്ക°.

വിശ്വം. s The univer e, or world. adj. All entire, whole, universal.

വിശ്വംഭര. s The earth, as bearing and nourishing all. ഭൂമി.

വിശ്വംഭരൻ. s. 1. A name of VISHNU വിഷ്ണു. 2. of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിശ്വരൂപൻ. s. A name of VISHNU, as having a universal form. വിഷ്ണു.

വിശ്വരൂപം. &c. adj. Taking all forms, existing in all forms, universal, omnipresent. സൎവ്വവ്യാപ്തം.

വിശ്വസാരകം. s. The prickly pear, 'Cactus Indicus'. (Rox) ഇലക്കള്ളി.

വിശ്വസാക്ഷി. s. A universal witness, an epithet of deity. സൎവ്വസാക്ഷി.

വിശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To believe, or give credit to. 2. to confide in, to trust; to rely on; to have faith in. വിശ്വസിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്നു, To expect.

വിശ്വസിതം, &c. adj. Trusted, believed, or confided in.

വിശ്വസൃക. s The Creator of the universe. ലൊകസ്രഷ്ടാവ°.

വിശ്വസൃജൻ. s. A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ°.

വിശ്വസൃഷ്ടി. s. The creation of the universe or world. ലൊകസൃഷ്ടി.

വിശ്വസ്ത s. A widow. വിധവ.

വിശ്വസ്തൻ. s. A trust-worthy or confidential person, one to be trusted or confided in. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

വിശ്വസ്തം, &c adj. Faithful, trusted, confided in. വിശ്വാസമുള്ള

വിശ്വാത്മാ s. A name of BRAHMA, or soul of the world. ബ്രഹ്മാവ°.

വിശ്വാമിത്രൻ. s. A 'Muni' the son of 'Gadhi' originally a monarch, but who, by long and painful austerities, is said to have become a 'Brahmarishi.'

വിശ്വാവസു. s. 1. One of the 'Gandharbas' or celestial singers. ഗന്ധൎവ്വൻ. 2. the thirty-ninth year of the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതുവൎഷത്തിൽ ഒന്ന°.

വിശ്വാസപാതകൻ. s. A treacherous man, a perfidious person.

വിശ്വാസപാതകം. s. 1. Treachery, perfidiousness unfaithfulness. 2. the denying a trust or deposit

വിശ്വാസപാതകി. s. A treacherous woman.

വിശ്വാസഭക്തി. s. Fidelity, devotedness.

വിശ്വാസമുള്ളവൻ. s. A faithful, or trusty person.

വിശ്വാസം s 1. Belief, faith. 2. credit, trust, confide ce, assurance, dependence on. 3. faithfulness, veracity. 4. kindness, favour. 5. devotion.

വിശ്വാസയോഗ്യം, &c. adj. Worthy of trust, or confidence.

വിശ്വാസവഞ്ചനം. s. Breach of faith or confidence, treachery, perfidy

വിശ്വാസി. s. A believer, one confiding or depending on another.

വിശ്വാസ്യം, &c. adj. Trust-worthy, faithful വിശ്വസിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

വിശ്വേശ്വരൻ. s. SIVA under a form or appellation in which especially he is worshipped at 'Benares', where a celebrated temple is appropriated to him in the character of lord or god of the universe. ശിവൻ.

വിശ്വൈകനാഥൻ. s. A universal lord, the only Lord of the world, GOD.

വിഷ. s. The name of a tree, the bark of which is used in dyeing red. അതിവിടയം.

വിഷകണ്ഠൻ. s A name of SIVA, as having his throat blackened by eating poison. ശിവൻ.

വിഷക്കല്ല്. s. A fabulous stone applied on the bite of snakes.

വിഷഖണ്ഡചൂഡാമണി. s. A kind of antidote to poison. China Moroea, 'Moroea Sinensis.'

വിഷജ്വാല. s. Deadly poison.

വിഷണ്ണത. s. Dejection, despondency, lassitude, want of energy or spirit.

വിഷണ്ണം, &c. adj. Dejected, desponding, spiritless, disinclination to exertion.

വിഷദന്തം. s. The poisonous tooth of a snake. വിഷപ്പല്ല്.

വിഷദൻ. s. A serpent. സർപ്പം.

വിഷദംഷ്ട്രം. s. A poisonous snake. സർപ്പം.

വിഷധരൻ. s. 1. A serpent. സർപ്പം 2. a name of SIVA, from having eaten the poison which blackened his throat. ശിവൻ.

വിഷധരം. s. 1. A serpent, a snake. പാമ്പ്. 2. a cloud. മേഘം.

വിഷധർമ്മ. s Cowhage, 'Carpopogon pruriens.'

വിഷനരി. s. A mad jackal.

വിഷപ്പട്ടി. s. A mad dog.

വിഷപ്പല്ല്. s. A poisonous tooth of a serpent.

വിഷപാനം. s. Drinking poison. വിഷം കുടിക്ക.

വിഷപുച്ഛം. s. A scorpion. തേൾ.

വിഷഭയം. s. Dread of being poisoned,

വിഷഭുക്തി. s. Eating poisoned food or taking poison.

വിഷഭോജനം. s. Eating food that has been poisoned. വിഷഭക്ഷണം.

വിഷമച്ഛദം. s. A plant, 'Echites scholaris, ഏഴിലംപാല.

വിഷമൻ. s. A malignant, mischievous person.

വിഷമന്ത്രക്കാരൻ s. A snake-catcher, one who by pretended charms, &c. attracts snakes and cures the bite.

വിഷമം. s. 1. Difficulty, pain. 2. unevenness, roughness, inequality. 3. oddness. 4 an inaccessible place, a thicket. adj. 1 Difficult, (of access,) rough, uneven. 2. difficult as a book, &c. (of cmoprehending) 3 painful, difficult, troublesome, (in general.) 4. odd, (in numbers) 5. unparallelled, unequalled. 6 evil, bad.

വിഷമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be troubled, to be in a state of difficulty, distress, or perplexity. 2. to be painful, mortal, or difficult of cure, as applied to diseases.

വിഷമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To throw into difficulties, to harass, to vex, to perplex.

വിഷം. s 1. Poison, venom, virus. 2. any thing hurtful or destructive 3 a particular vegetable poison, see വത്സനാഭി. 4. water. വെള്ളം. വിഷമേറുന്നു, Poison to mount or take effect, or diffuse itself in the body. വിഷമിറങ്ങുന്നു, Poison to descend, to be counteracted, or expelled. വിഷമിറക്കുന്നു, To counteract, dispel, or expel poison. വിഷംകൊടുക്കുന്നു, To administer poison

വിഷംതീണ്ടൽ. s. A being bit by a poisonous snake

വിഷംതീണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. v. n. To be bit by a poisonous animal.

വിഷംതേച്ചയമ്പ്. s. A poisoned arrow.

വിഷയം s 1. Sense, any object of sense; any thing perceivable by the senses, as colour, form, flavour, odour and sound ശബ്ദാദി. 2. a country whether inhabited or not. ദേശവിശേഷം. 3. department, sphere element, home that, which is peculiarly known or frequented, as a particular study by its professors, a particular town by its townsfolk, water by fish air by birds &c. 4. an object in general, as of affection or desire &c. 5 respect, relation, in such phrases as, 'in this respect, in that respect.' When used as a postpos it means, Respecting, regarding. 6. origin, original cause. 7. semen virile.

വിഷയായി. s. 1. A king. രാജാവ്. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 3. CAMADEVA. 4. an epicurean, a sensualist, one heedful of objects

of sense or attentive to worldly objects. 5. a materialist, one who disbelieves the existence of any thing which is not an object of sense. നാസ്തികൻ.

വിഷയി, &c. adj. Attached to objects of sense, carnal, worldly, sensual. ജഡസംബന്ധം. s. 1. An organ of sense. ഇന്ദ്രിയം 2. a sensualist. കാമി. 3. a materialist, one who denies or disbelieves the existence of any thing, that, is not an object of sense. നാസ്തികൻ. 4. a king രാജാവു°. 5. the deity CAMADEVA. കാമദേവൻ.

വിഷയേന്ദ്രിയം. s. An organ of sense.

വിഷയൈഷി. s. A sensualist.

വിഷവൃക്ഷം. s. A tree bearing a small nut nearly the size of a filbert, considered one of the strongest poisons, 'Andrachne Cadishaw.'

വിഷവൈദ്യൻ. s. A dealer in antidotes, one professing by charms, &c. to cure the bite of a snake.

വിഷവൈദ്യം. s. The administration of antidotes, the cure of poisons by drugs or charms.

വിഷശിരസ്സ°. s. 1. A wasp. കടന്നൽ 2. a bee. തേനീച്ച.

വിഷസൂചകം. s. The 'Greek' partridge, 'Perdix rufa.' ചെമ്പോത്തു°.

വിഷഹരം. s. Dispelling poison, an antidote.

വിഷഹാരി. s. A dealer in antidotes, one professing by charms, &c. to cure the bite of snakes.

വിഷാക്തം. adj. Poisoned, or smeared with poison, as an arrow. വിഷംതേച്ച.

വിഷാണം. s. 1. A horn of an animal പശുക്കളുടെ കൊമ്പു°. 2. a tusk of an elephant ആനക്കൊമ്പു°. 3. the tusk or fang of the boar. പന്നിയുടെതേറ്റ. 4. a sort of costus, 'Costus speciosus.' കൊട്ടം.

വിഷാണി. s. A plant, the fruit of which is compared to the horn of a ram, &c. commonly 'Mesha Sringi'. മേഷശൃംഗി, ആട്ടുതൊടാപ്പാല.

വിഷാണിക. s. A plant, see the preceding.

വിഷാദം. s. 1. Sadness, dejection, lassitude, lowness of spirits. 2. distress, affliction. 3. doubtfulness as to the result of any thing, anxiety. 4. disappointment.

വിഷാദി. s. One who is sad, dejected or low in spirits.

വിഷാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be sad, dejected, low in spirits. 2. to be doubtful as to the result of any thing.

വിഷു. s. 1. A tropic. a solstice, or tropical point. 2. a 'Hindu' festival, the astronomical new year 3. the fifteenth year in the 'Hindu' cycle of sixty.

വിഷുക്കണി. s The first thing seen on awaking in the morning of the day of the equinox.

വിഷുക്കൈനേട്ടം. s. Gifts or presents received or given at the astronomical new years.

വിഷുഫലം. s The supposed result (either good or bad) of the comparison of a person's nativity with a solstice.

വിഷുവത്തു°. s. The equinox രാവും പകലും ഒത്തിരിക്കുന്ന കാലം.

വിഷുവം. s. The equinox, the time when the night and day are equal. രാവുംപകലുംഒത്തിരിക്കുന്ന കാലം.

വിഷുസംക്രാന്തി. s. The time at which the sun arrives at a tropical point.

വിഷൂചി. s. The epidemic cholera morbus.

വിഷൂചിക. s. The epidemic cholera morbus.

വിഷ°കംഭം. s. 1. The first of the twenty-seven astronomical periods called 'yogas'. 27 യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തതു°. 2. obstacle, hindrance, impediment. തടവു°. 3. spreading, extension. പരപ്പു°. 4. a posture of the devotees called 'yogis'.

വിഷ്കിരം. s A bird in general. പക്ഷി.

വിഷ്ടം. s. The world. ലോകം.

വിഷ്ടരം. s. 1. A seat, a stool a chair, &c. പീഠം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. a handful of 'cusa' or sacred grass tied up and used as a seat. കുശപ്പുല്ലുകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

വിഷ്ടരശ്രവസ്സ°. s. A name of CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു.

വിഷ്ടി. s 1. Consigning to torture, casting into hell കൊടിയ ദണ്ഡം. 2 unpaid labour, working without wages. കൂലിയില്ലാത്തവേല. 3. occupation; act, action. പ്രവൃത്തി. 4. hire, wages: ശമ്പളം. 5. the seventh of the variable 'Caranas' or astronomical periods so termed, each answering to half a lunar day. ഏഴാമത്തെ കരണം.

വിഷ്ഠ. s. Fœces, excrement, human ordure.

വിഷ്ഠൻ. s. An outcast, a man of the lowest caste.

വിഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To ease nature.

വിഷ്ണു. s. 1. VISHNU, one of the three principal 'Hindu' deities and considered to be the preserver of the world. During the periods of temporary annihilation, he is

supposed to sleep on the waters, floating on the serpent 'Sesha'; BRAHMA is fabled to have sprung from a lotus, which originally grew from the navel of VISHNU, and the holy river 'Ganges' is said to spring from his foot. The different 'Avatars' are considered as emanations of this deity, and in CRISHNA he is supposed to have been really and wholly incarnate. LECSHMI is his wife, and he is usually represented as a mild and benevolent deity. 2. one of the demigods called 'Vasas'. 3. 'Agni' or fire. 4 the name of an ancient lawgiver.

വിഷ്ണുകല. s. A form of VISHNU.

വിഷ്ണുക്രാന്ത s 1. A plant, the chickweed-leaved Evolvulus. വിഷ്ണുക്രാന്തി. 2. a flower, a plant which bears a flower greatly resembling the forget-me not.

വിഷ്ണുക്രാന്തി. s A medicinal plant, the chick weed-leaved Evolvulus, 'Evolvulus alsinoides'.

വിഷ്ണുഗുപ്തൻ. s. The saint 'Chaundilya'. ചാണക്യൻ.

വിഷ്ണുദൈത. s. A medicinal plant the chick-weed leaved Evolvulus. 'Evolvulus alsinoides'. വിഷ്ണുക്രാന്തി.

വിഷ്ണുപദം. s. The sky, heaven, atmosphere. ആകാശം.

വിഷ്ണുപതി. s. 1. The 'Ganges'. ഗംഗ. 2. one of the twelve 'Sancranthis or periods at which the sun enters a sign of the zodiac. സങ്ക്രമം.

വിഷ്ണുരഥം, s. 'Garuda', the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

വിഷ്ഫാരം s. The twang of a bow. ഞാണൊലി.

വിഷ്യൻ. s One who deserves death by poison. വിഷം കൊടുത്തു കൊല്ലേണ്ടുന്നവൻ.

വിഷ്വക്. ind. Every way, all around.

വിഷ്വക്സേന. s A plant, commonly 'Priyanga'. ഞാഴൽ.

വിഷ്വക്സേനൻ. s A name of VISHNU. വിഷ്ണു

വിഷ്വക്സേനപ്രിയ. s. 1. A sort of yam, 'Dioscorea'. 2. LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

വിഷ്വദ്രൃങ്ങ് s One who goes every where. എല്ലാടവും നടക്കുന്നവൻ.

വിസകണ്ഠിക. s. A small crane. വെള്ളിപ്പക്ഷി

വിസപ്രസൂനം. s. A lotus. 'Nelumbium speciosum'. താമരപ്പൂവ്.

വിസം. s. The film or fibres of the stalk of the water-lily. താമരവളയം.

വിസമ്മതം. s. 1. Dissent, disagreement, difference of opinion. സമ്മതക്കേട്. 2. unwillingness. ഇഷ്ടക്കേട്, വിസമ്മതം പറയുന്നു, To dissent, to disagree.

വിസംവാദം. s. 1. Disappointing; deceiving, falsifying one's word, deceiving by a false affirmation or not keeping a promise. അന്യഥാത്വം. 2. contradiction, disagreement.

വിസരണം. s. Spreading, extending. വിരിക്കുക, നിവർത്തുക.

വിസരം. s. A multitude, an assemblage, a flock. കൂട്ടം.

വിസർഗ്ഗം s 1 Abandoning, relinquishing, getting rid of or free from any thing. വിടുക 2. evacuation, avoiding by stool, &c. 3. the soft aspirate or 'Viserga' marked by two perpendicular dots, thus. ഃ. 4. a division of the sun's course, the southern course.

വിസർജ്ജനം. s 1. Gift, donation. ദാനം. 2. quitting, relinquishing. ത്യജിക്കുക. 3. sending, dispatching, dismissing. അയക്കുക.

വിസർജ്ജനീയം, &c. adj. 1. To be quitted, to be relinquished, abandoned. വിട്ടുകളയേണ്ടുന്ന. 2. to be sent, to be dispatched, to be dismissed. അയക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.

വിസർജ്ജിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ. v. a To quit, to relinquish, to abandon. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

വിസർപ്പണം. s. Spreading, extending. നിവർത്തുക

വിസാരം. s. 1. A fish മത്സ്യം. 2. going smoothly, creeping, gliding. ഇഴയുക, ഒഴുകുക.

വിസാരിണി. s. Flowing, gliding, creeping. ഒഴുകുക.

വിസാരിതം. adj. 1. Effected, performed. സാധിക്കപ്പെട്ട. 2. set on foot, occasioned.

വിസിനി. s. An assemblage of lotus flowers. താമരപ്പൊയ്ക.

വിസിരം. s. A pungent fruit considered as a sort of pepper, 'Pothos officinalis'. തിപ്പലി

വിസൃതം. adj. Spread, extended, expanded. നിവർത്തപ്പെട്ട

വിസൃത്വരം, &c adj. Going smoothly, gliding, creeping, flowing ഒഴുകുന്ന.

വിസൃമരം, &c adj Creeping, flowing, gliding.

വിസ്തം s. A weight of gold. a 'Carsha' or sixteen 'Mashas' about half an ounce troy.

വിസ്തരണം. s, 1 Prolixity. 2. spreading, expansion. വിസ്താരം.

വിസ്തരം. s. 1. Prolixity. 2. spreading, expansion. വിസ്താരം.

വിസ്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To explain, to expound, to enlarge on, to speak at large. 2. to investigate, to discuss 3. to spread out, to extend. 4. to dilate.

വിസ്താരക്കാരൻ. s. 1. An expounder. 2. one who makes long speeches, a boaster. 3. one who investigates.

വിസ്താരം s 1. Spreading, extension, diffusion. 2. width, amplitude, great extent. 3. investigation, examination, trial. വിസ്താരമാക്കുന്നു. വിസ്താരമുണ്ടാക്കുന്നു, To make wide, to make larger. വിസ്താരം വരുത്തുന്നു, To widen, to enlarge. വിസ്താരം കഴിക്കുന്നു. To investigate, to discuss.

വിസ്തീൎണ്ണത. s. Largeness. vastness, extensiveness, prolixity. വിസ്താരം.

വിസ്തീൎണ്ണം. adj. 1. Expanded. 2. large, great, wide. വിസ്താരമുള്ള.

വിസ്ൃതകരം. s. Spreading or opening the hand, the open hand. വിടൎത്തിയ കൈ.

വിസ്ൃതം. adj. Spread, diffused, extended. നിവൎത്തപ്പെട്ട, പരന്ന.

വിസ്ഫാരം. s. The twang of a bow. ഞാണൊലി.

വിസ്ഫോടം. s. A boil, a pustule. കുരു.

വിസ്മയം. s. 1. Wonder, surprise, astonishment. അത്ഭുതം. 2. pride, arrogance. അഹങ്കാരം. 3. doubt, uncertainty. സംശയം.

വിസ്മയരസം. s. Expression or appearance of astonishment. അത്ഭുതഭാവം.

വിസ്മയാന്വിതം, &c. adj. Astonished, surprised. വിസ്മയത്തോടു കൂടിയ.

വിസ്മയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To wonder, to be surprised, astonished.

വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To surprise, to astonish.

വിസ്മാപനം. s. 1. Deceit, illusion. വഞ്ചന. 2. a magical or enchanted city, one that appears and disappears unexpectedly or unexpected situations, a city of the 'Gandharbas.' 3. astonishing, surprising, causing wonder or surprise.

വിസ്മിതം, &c. adj. Astonished, surprised. വിസ്മയിക്കപ്പെട്ട.

വിസ്മൃതൻ. s. One who is astounded, confused, bewildered. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ടവൻ.

വിസ്മൃതം, &c. adj. Forgotten. മറക്കപ്പെട്ട, ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിസ്മൃതി. s. Forgetfulness, forgetting. മറവി.

വിസ്മൃതിക്കാരൻ. s. A forgetful person. മറവിയുള്ളവൻ.

വിസ്രഗന്ധം. s. A smell like that of raw meat.

വിസ്രഗന്ധി. s. Yellow orpiment. മനയോല.

വിസ്രബ്ധം, &c adj 1. Trusted, confided in. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട. 2. loved, regarded. സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട. 3 placid, tamed, humbled. ഇണക്കമുള്ള. 4. steady, diligent. ജാഗ്രതയുള്ള.

വിസ്രം. s. A smell like that of raw meat. പച്ചമാംസത്തിന്റെ ഗന്ധം.

വിസ്രംഭം. s. 1. Trust, confidence. വിശ്വാസം. 2. affection, regard, affectionate solicitude. സ്നേഹം. 3. acquaintance. പരിചയം.

വിസ്രസ്സ. s. Old age, decrepitude. താൎദ്ധക്യം.

വിസ്രാവം. s. Oozing, flowing, dripping. ഒലിക്കുക.

വിഹഗം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a cloud. മേഘം. 4 the sun ആദിത്യൻ. 4. the moon. ചന്ദ്രൻ.

വിഹംഗമം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2 an arrow. അമ്പ.

വിഹംഗം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ.

വിഹംഗിക. s. A pole for carrying burdens. കാവടി.

വിഹതം, &c. adj. 1 Opposed, impeded, resisted വിരോധിക്കപ്പെട്ട. 2. hurt, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.

വിഹനനം. s. 1. Opposition, obstruction impediment. വിരോധം. 2. injury, hurting. 3. killing. കൊല്ലുക.

വിഹരണം. s. Consecration.

വിഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To move, to walk about for pleasure. 2. to play, to sport. 3. to consecrate. വിഹരിച്ച അഗ്നി. Consecrated fire.

വിഹസനം. s. A gentle laugh, a smile. പുഞ്ചിരി.

വിഹസിതം. s. A gentle laugh, a smile. പുഞ്ചിരി.

വിഹസ്തത. s. 1. Confusion, perplexity, bewilderment. ഭ്രമം. 2. negligence, inactivity. അജാഗ്രത.

വിഹസ്തം, &c. adj. Confounded, perplexed, bewildered. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിഹാപിതം. s. Gift, donation. ദാനം.

വിഹായസ്സ. s. 1. The sky, the atmosphere. ആകാശം. 2. a bird. പക്ഷി.

വിഹാരം. s. 1. Walking for pleasure or amusement. ഉല്ലാസമായി നടക്കുക. 2. wandering, roaming, going about സഞ്ചാരം. 3 a Jaina' temple. 4. play, sport, pastime. ഉല്ലാസം.

വിഹിതം. s. 1. Wish, pleasure. ഇഷ്ടം. 2. displeasure. അനിഷ്ടം

വിഹീനം, &c. adj. Abandoned, left, deserted. deprived of ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, ഭേർപെട്ട

വിഹൃതം. s. One of the modes of feminine dalliance or those actions arising from and indicating love. വിലാസം

വിഹൃതി. s. Opening, expanding, spreading വിടൎച്ച.

വിഹ്വലത. s. Agitation, alarm, the state of being overcome with fear or agitation. a being beside one's self, or unable to restrain one's self. ഭയംകൊണ്ടുള്ള ചഞ്ചലം, പരിഭ്രമം.

വിഹ്വലം. &c. adj. Agitated, alarmed, overcome with fear or agitation, beside one's self. unable to restrain one's self. പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിള. s. 1. A crop of corn. 2. produce of fields, gardens, &c. 3. a garden, high ground.

വിളക്ക്. s. 1. A lamp, a lantern. 2. solder, soldering.

വിളക്കുകൂട്. s. A lantern.

വിളക്കത്തലയൻ. s. A barber.

വിളക്കം. s 1. Brightness, brilliancy, polish. 2. clearness, illustration. 3. soldering. 4 registry.

വിളക്കിൻതിരി. s. The wick of a lamp.

വിളക്കുതണ്ട്. s. A candlestick, a lamp stand.

വിളക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To solder. to cement. 2. to burnish, to polish, to brighten.

വിളക്കുമാടം. s. A place where lamps are placed and lighted.

വിളക്കമാനം. s. 1. Brightness, brilliancy, polish. 2. clearness.

വിളക്കുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To light up a place.

വിളക്കുവെപ്പ്. s. The lighting up of lamps.

വിളക്കുവെപ്പുകാരൻ. s. A person appointed to look after the lamps, a lamp lighter.

വിളക്കെണ്ണ. s. Lamp oil.

വിളക്കേണി. s. A lamp ladder.

വിളമ്പറ്റ്. s. A certain funeral ceremony.

വിളംഗം. s. A vermifuge plant. വിഴാൽ.

വിളംഗസാരം. s. The seed of a vermifuge plant. വിഴാലരി.

വിളങ്ങൽ. s. Shining, a being clear, radiant.

വിളങ്ങിച്ചുട്ടതൽ. s. Additional rent.

വിളങ്ങിപ്പേർ. s. Rent roll.

വിളങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To shine, to reflect light. 2 to be clear, plain, open, evident. 3. to be polished, burnished, cleaned v. a. To register names.

വിളച്ചിൽ. s. 1. Produce of corn. 2 ripeness of corn in the fields, a full grown crop. 3. production of salt, minerals, &c. 4. play of children.

വിളച്ചിൽകേട്. s. 1. Loss in a crop, or produce, from not being reaped soon enough. 2. partial failure in a crop.

വിളനിലം. s. A fertile field, a corn field.

വിളഭൂമി. s. A field, a fertile soil, a corn field.

വിളമ്പൻ. s. 1. A person who superintends the distribution of food at an entertainment. 2. a superintendant of a victualling house.

വിളമ്പരം. s. A proclamation, publication, notification. advertisement. വിളമ്പരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, To proclaim, to publish, to announce, to advertise.

വിളമ്പൽ. s. Serving out or distributing food to a company.

വിളമ്പുകാരൻ. s. One who serves out food.

വിളമ്പുന്നു, മ്പി വാൻ v. a. To distribute or serve out food. വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നു. To distribute or serve out food.

വിളംബനം. s. Delay, tardiness, slowness. താമസം.

വിളംബം. s. 1. Slowness, tardiness. താമസം. 2. falling or hanging down, pendulousness. തൂങ്ങൽ.

വിളംബി. s. The thirty-second year in the 'Hindu' cycle of sixty. അറുപതു വർഷത്തിൽ ഒന്ന്.

വിളംബിതം. s. Slow time in music, 'adagio.' adj 1. Slow, tardy, retarded, താമസമുള്ള. 2 falling. pendulous, hanging or falling down. തൂങ്ങുന്ന.

വിളയച്ചേതം. s. Loss in a crop, or produce, partial failure in a crop.

വിളയാടുന്നു. ടി, വാൻ. v. n. To play.

വിളയാട്ടം. s. Play.

വിളയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to grow or be; to set, to plant or propagate. 2. to purify salt.

വിളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To grow, to grow ripe as corn in a field, or as cocoanuts, &c. 2. to be made, to be bred, to be formed, or produced, as salt, minerals, metals, &c. 3. to play.

വിളയുപ്പ്. s. A kind of salt.

വിളരക്ഷ. s. 1. Taking care of and protecting the produce of fields, &c 2. any ugly figure put in a corn field and supposed to act as charm in protecting the produce.

വിളർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To become pale, white, wan.

വിളർച്ച. s. Paleness from disease.

വിളർപ്പ്. s. Paleness.

വിളവ്. s. 1. Standing corn. 2. full grown corn. 3. ripeness of corn. 4. a crop, produce of corn, &c.

വിളവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To cultivate, to sow, to plant.

വിളവുകല്ല്. s. A precious stone.

വിളവുകേട്. s. Failure in a crop.

വിളവെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To reap the produce.

വിളവോടെ. adv. With the produce.

വിളറുന്നു, റി, വാൻ. v n. To become pale, white wan.

വിളാകം. s. A garden.

വിളാമ്പശ. s. Gum arabic.

വിളാമ്പഴം. s. The wood apple.

വിളാവ്. s. The wood apple tree or the tree which produces the gum arabic. 'Feronia Elephantum.' (Rox).

വിളി. s. 1 Call, calling. 2. summons. 3. invitation. 4. blowing, sounding. വിളികേൾക്കുന്നു, To hear a call.

വിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To call, to call out. 2. to summons. 3. to invite. 4 to sound. 5 to publish, to proclaim വിളിച്ചുകൂടുന്നു, To be called, together. വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നു, To call together. വിളിച്ചുചൊല്ലുന്നു 1 To publish, (as banns.) 2. to call out വിളിച്ചുചോദിക്കുന്നു, To call and ask വിളിച്ചുപറയുന്നു, 1. To make known, to publish. 2. to call out and say. വിളിച്ചെണ്ണുന്നു, 1. To enumerate, to particularize. 2. to threaten aloud, to scold.

വിളികൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. n. To be published.

വിളിപ്പാട്. s. The distance at which a call can be heard.

വിളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To send one to call another, to send for. 2. to summons. 3. to invite.

വിളിമ്പ്. s. 1. Brim, rim. 2. the margin or edge of any thing.

വിട്. s. 1. A man of the merchantile tribe വൈശ്യൻ. 2. a man in general മനുഷ്യൻ. 3. ordure, excrement, dung. വിഷ്ഠ.

വിട്ഖദിരം. s. A fœtid Mimosa. വെളുത്ത കരുങ്ങാലി.

വിട്ചരം. s. The tame or village hog. നാട്ടുപന്നി

വിള്ള്. s. A crack, an aperture.

വിള്ളൽ. s. 1. Cracking, breaking, bursting. 2. opening, separating, an aperture.

വിള്ളിച്ച. s See the preceding.

വിള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v n. 1. To crack, to break, to burst. 2. to separate, to part, to fall in pieces. 3 to open.

വിക്ഷതം &c. adj. Struck, hurt, wounded. മുറിയപ്പെട്ട.

വിക്ഷവം. s. A cough. കാസം, ചുമ.

വിക്ഷിപ്തം, &c. adj. 1. Sent thrown. എറിയപ്പെട്ട 2. scattered. dispersed. ചിതറപ്പെട്ട.

വിക്ഷേപണം, s. 1. Casting, throwing, throwing away. എറിഞ്ഞുകളക 2. sending, dismissing, dispatching അയയ്ക്കുക. 3. confusion, perplexity.

വിക്ഷേപം. s. See the last.

വിക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cast, to throw എറിയുന്നു 2. to send, to dismiss to dispatch. അയയ്ക്കുന്നു.

വിഴാലരി. s. The seed of the വിഴാൽ.

വിഴാൽ. s A vermifuge plant, a vegetable and medicinal plant, the seed of which is considered of great efficacy as a vermifuge; the plant is perhaps the 'Embelia ribes.'

വിഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To dirty, to make foul.

വിഴുങ്ങൽ s. Swallowing, devouring, absorbing.

വിഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ v. a. To swallow, to devour, to absorb. വിഴുങ്ങിപ്പറയുന്നു, To speak inarticulately, to slur or utter with the omission of a letter or syllable.

വിഴുത്തിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To put off dirty clothes.

വിഴപ്പ്. s. 1. Dirtiness, filthiness. 2. a dirty or filthy garment. വിഴപ്പുമാറുന്നു, To change dirty clothes.

വിഴപ്പുവസ്ത്രം. s. A dirty or filthy garment.

വിറ. s. Trembling, shaking, shivering, tremor.

വിറക്. s. Fire-wood, fuel. വിറകുപൊത്തുന്നു, To put fuel on the fire.

വിറങ്ങലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To become stiff from cold, to be benumbed, to grow or become stiff, fixed.

വിറങ്ങലിപ്പ്. s. 1 Stiffness, or numbness caused by cold. 2. stiffness of the limbs.

വിറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to tremble or shake.

വിറയൻ. s. One who trembles, a coward.

വിറയൽ. s. Trembling, shaking, shivering, tremor.

വിറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be covetous.

വിറവാതക്കാരൻ. s. One affected with paralysis or tremor.

വിറവാതം. s. Paralysis, tremor.

വിറമ. s. A gimblet, an auger.

വിറെയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To tremble, to shiver, to shudder as from fear or cold. 2. to fear, to quake.

വിറ്റുതിന്നി. s. One who lives by selling his property.

വിറ്റുമുതൽ. s. Produce in money of sale. വിറ്റുമുതൽ ചെയ്യുന്നു, To raise money by selling any thing.

വികാശം. s. 1. Solitude, privacy. നിൎജ്ജനം. 2. display, manifestation. പ്രകാശം

വിക്ക്. s. 1. A blow, a hit, a stroke. 2. a nail. 3. a kind of large drum. വിക്കുപിടിക്കുന്നു, To beat such drum.

വിക്കം. s. 1. A swelling. 2. intumescence, tumour, any thing puffed out with wind.

വിക്കാണി. s. A pointed nail.

വിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To beat, to strike, to hammer.

വികൻ. s. A stout, lusty, robust person.

വിങ്ങൽ. s. Swelling, being puffed out with wind.

വിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. 1. To swell, to be puffed out with wind. 2. to become stout, robust.

വിചി. s. 1. A wave. തിരമാല. 2. a hell. നരകം.

വിചിമാല. s. A wave. തിരമാല.

വിചുന്നു, ചി, വാൻ. v. a. To cast or throw a fishing net.

വിച്ച്. s. A throw, a cast.

വിച്ചി. s. A fan.

വിച്ചുപാള. s. A kind of fan made of the thick film or spatha of the betel-nut tree.

വിച്ചുവല. s. A casting or fishing net.

വിജകോശം. s. 1 The seed vessel of the lotus. താമരക്കാ. 2. any seed vessel.

വിജനസാധനം. s. A fan.

വിജനം. s. 1. A fan. 2. thing, substance. വസ്തു.

വിജപൂരം. s. Common citron or a variety, 'Citrus medica.' വള്ളിനാരകം.

വിജം. s. 1. Cause, origin in general. കാരണം. 2. seed (of plants, &c.) വിത്ത്. 3. semen virile. 4. receptacle, place of deposit or preparation കലവറ. 5. truth, divine truth as the seed or cause of being. തത്വം.

വിജാകൃതം. adj. Ploughed or harrowed after sowing, (a field, &c.) വിതച്ചുടിച്ച.

വിജി. s. A father, a progenitor. പിതാവ്.

വിജ്യൻ. s. One sprung from some family. കുലത്തിൽ പിറന്നവൻ.

വിഞ്ഞ്. s. Wine, the liquor of the grape.

വിട്. s. A house, a dwelling.

വിടൻ. s. A head man, or chief.

വിടാരം. s. A house, a dwelling.

വിടിക. s. 1. The betel plant, 'Piper betel'. വെററിലക്കൊടി 2. the preparation of the areca-nut with spices and 'chunam' and enveloped in the leaf of the piper betel 'Betel, Paun'. വെററിലച്ചുരുൾ.

വിടുന്നു, ടി, വാൻ v. n. 1. To be paid or discharged, as a debt. 2. to be revenged. 3. to be complete, to conclude, as a fast, &c.

വിട്ടി. s. The name of a timber tree, the blackwood.

വിട്ടിപ്പെണ്ണ്. s. A maid-servant, a female slave.

വിട്ടുകാരൻ. s. A householder, the head of a family, the owner of a house.

വിട്ടുകാരി. s. The mother of a household or family, a female owner of a house.

വിട്ടുകാൎയ്യം. s. Household affairs, including the management of the household and all domestic duties.

വിട്ടുടയവൻ. s. The head of a family, the owner of a house.

വിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To pay, to discharge, as a debt. 2. to revenge.

വീട്ടുമിടുക്കു°. s. Boldness, self confidence, assurance, as much as to say 'my house is my castle, who dare molest me.'

വീട്ടുമുതൽ. s Family property.

വീട്ടുമുറി. s. A room in a house. 2. a bond for money or for a debt paid, but the bond not returned.

വീട്ടുവേല. s. House work.

വീട്ടുവേലക്കാരൻ. s. A domestic, or house servant.

വീട്ടുവേലക്കാരി. s. A house maid.

വീണ. s. The 'Hindu Vina'. or lute, a fretted instrument of the guitar kind usually having seven wires or strings, and a large gourd at each end of the finger board: the extent of the instrument is two octaves; it is supposed to be the invention of 'Nareda' the son of BRAHMA, and has many varieties enumerated according to the number of strings, &c. adj Spoiled (as sugar in boiling.)

വീണക്കമ്പി. s. The strings of a 'Vina' or 'Indian' lute.

വീണക്കാരൻ. s. A player on the 'Vina' a lutanist.

വീണത്തരം. s. Triflingness, meanness.

വീണൻ. s. A vain, trifling, idle fellow.

വീണവായന. s. Playing on the 'Vina'. വീണവായിക്കുന്നു, To play on the 'Vina'

വീണശൎക്കര. s. Treacle, or liquid 'Sarkara. particularly what has been spoiled in boiling'

വീണാദണ്ഡം. s. The neck of a 'Vina'.

വീണാവാദൻ. s. A player on the 'Vina', a lutanist.

വീണ്ടു°. adv. Again.

വീണ്ടുചവയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To ruminate, to chew the cud.

വീണ്ടും. adv. Again.

വീണ്ടുവരവു°. s. Return, coming again.

വീണ്ടുവിചാരം. s. Reconsideration.

വീണ്ടുവിചാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To reconsider, to think over again.

വീണ്ടുവിടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. v n. 1. To redeem, to ransom 2. to reprieve, to respite.

വീണ്ടെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. To redeem, to ransom, to rescue.

വീണ്ടെടുപ്പു°. s. Redemption, ransom, respite.

വീതകവചൻ. s. A warrior destitute of the coat of mail.

വീതകാരൻ. s. 1. A sharer. 2. one who takes a turn or term.

വീതന. s. A side or cartilage of the larynx.

വീതം. s 1. A horse or elephant untrained to or unfit for war യുദ്ധപരിചയമില്ലാത്ത കുതിരയെങ്കിലും ആനയെങ്കിലും. 2. a portion, a share. 3 rate, rule. 4. a turn. a term. adj. At the rate of. വീതം വെക്കുന്നു, To divide, to put into shares or portions.

വീതശങ്കം. adj. Fearless, undaunted.

വീതസന്ദേഹം. adj. Undoubted, doubtless, indubitable.

വീതി s. Breadth, width.

വീതിഹോത്രൻ. s. 1. 'Agni' or fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

വീതുളി. s. A carpenter's chisel.

വീഥി. s. 1. A road. വഴി. 2. a street. 3. a raw line. 4 a terrace in front of a house. 5. a stall, a shop.

വീധ്രം, &c adj. Clean, clear, pure. വെടിപ്പുള്ള

വീപ്പ s. A cask, a barrel.

വീപ്പക്കുററി. s. A cask, a tub

വീന്യു°. s Gratitude.

വീന്യു കെട്ടവൻ s. An ungrateful man.

വീന്യുകേടു°. s. Ingratitude.

വീയൽ s; Fanning.

വീയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to fan.

വീയുന്നു, യി, വാൻ. v. a. To fan.

വീരകടിയൻ. s. One who is employed by the inhabitants of a place to blow the chank or trumpet both on joyful and mournful occasions.

വീരകേരളൻ. s. The title of the third prince of Cochin, or second brother of the reigning prince

വീരഗംഭീരൻ s A hero, a proud champion.

വീരചങ്ങല. s. 1. A warrior's bracelet. 2 a gold bracelet in general.

വീരണം. s A fragrant grass. രാമച്ചം.

വീരതരം. s A fragrant grass, the 'cuss-cuss' root; 'Andropogon muricatum'. രാമച്ചം.

വീരതരു s. 1. The name of a large tree, 'Pentaptera arjuna' (Rox) നീൎമരുതു°. 2. the long leaved Barleria, 'Barleria longifolia' വയൽച്ചുള്ളി

വീരതൃണം s A fragrant grass രാമച്ചപ്പുല്ലു°.

വീൎയ്യം. s. Heroism, bravery.

വീരനാദം. s. A battle cry, a war hoop. പട വിളി.

വീരൻ. s. A courageous, brave, valiant, man, a hero, a warrior, a champion, a powerful, mighty man.

വീരപത്നി. s. The wife of a hero. വീരന്റെ ഭാൎയ്യ.

വീരപാനം. s. The drink of warriors taken during the battle for refreshment or before it to elevate courage.

വീരപുണ്ഡരീകം. s. A drug, commonly 'Pundariya'.

വീരഭദ്രൻ. s. 1. A distinguished hero. 2. one of SIVA's attendants.

വീരഭാൎയ്യ. s. The wife of a hero.

വീരമൎദ്ദളം. s A war or large drum.

വീരമാതാ. s. The mother of a hero.

വീരമാൎത്താണ്ഡൻ. s An eminent hero, a hero illustrious as the sun.

വീരമുദ്രികം. s. An ornament or ring worn on the middle toe.

വീരം. s. 1, Heroism, the heroic 'Rasa' or feeling as an object of poetical description especially. 2. strength. 3 bravery and boasting. adj. 1. Excellent, eminent, (used chiefly in composition.) 2. heroic, brave. 3. powerful, mighty. 4. strong, robust.

വീരയുദ്ധം. s. A mighty or great battle.

വീരരസം. s. Heroism, the heroic Rasa' or feeling as an object of poetical description especially. വീരരസം നടിക്കുന്നു, To exhibit the heroic 'Rasa'.

വീരരായൻ s. 1. A gold coin current in 'Malabar' 2. proper name.

വീരവാദക്കാരൻ s 1. One who challengs to combat. 2 a boasting warrior, a boaster.

വീരവാദം. s A challenge to combat, defiance, bravado. വീരവാദം കൂറുന്നു, വീരവാദം പറയുന്നു, 1. To challenge to combat 2. to boast.

വീരവാദ്യധ്വനി s. The sound of war music.

വീരവാദ്യം. s War music. വീരവാദ്യമടിക്കുന്നു, To beat the war drum, to beat to arms.

വീരവാളിപ്പട്ട°. s. A kind of silk stuff of various colours.

വീരവൃക്ഷം s. The marking nut tree, 'Semicarpus anacardium ചേരുമരം.

വീരശൂരൻ. s. A valiant. or brave man.

വീരശൃംഖല. s. A warrior's bracelet.

വീരസൂ. s The mother of a hero. വീരമാതാവ°.

വീരസേനജൻ. s. 'Nala', a prince and hero of several celebrated poems. നളൻ.

വീരസേനൻ. s. The father of Nala. നളന്റെ പിതാവ°.

വീരഹത്യ. s. Killing a hero.

വീരഹത്യദോഷം. s. The crime of killing a hero.

വീരഹൻ. s A 'Brahman' who has suffered the sacred domestic fire to become extinct, either from carelessness, impiety, or absence

വീരഹാവ° s. One who has killed a hero. വീരനെ കൊന്നവൻ.

വീരാശംസനം. s. The post of danger, the place in battle which is the most perilous and exposed യുദ്ധത്തിൽ വിഷമസ്ഥലം.

വീരാസനം. s, A throne.

വീരാസനസ്ഥൻ. s. A king, a heroic prince.

വീരാളി adj Variegated, of various colours.

വീരാളിപ്പായ°. s. A coloured mat.

വീരുത°. s. 1. A creeper or spreading creeper വള്ളി 2. a branching shoot.

വീരേശ്വരൻ. s. 1. A great hero. 2. VIRABHADRA, one of SIVA,s attendants.

വീൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v n. 1. To breathe, to sigh 2. to perspire, to sweat 3. to swell. 4. to be inflated with wind. 5. to grow stout.

വീൎപ്പ°. s. 1. Breath. breathing, sighing. 2. perspiration, sweat. 3. swelling, tumefaction. 4. inflation വീൎപ്പുകളയുന്നു, വീൎപ്പുകഴിക്കുന്നു, വീൎപ്പുവിടുന്നു, To breath out. വീൎപ്പുമുട്ടുന്നു. To be suffocated. വീൎപ്പുമുട്ടിക്കുന്നു, To suffocate.

വീപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to swell, to inflate. 2. to cause to perspire.

വീൎപ്പുമാത്രം ind, Only breath or sign.

വീൎപ്പുമുട്ട° or മുട്ടൽ s Stoppage or difficulty of breathing, suffocation.

വീൎയ്യപരാക്രമം. s. Heroic valour or prowess.

വീൎയ്യം. s. 1. Strength, vigour, power. 2. dignity, consequence. 3 fortitude, firmness 4. bravery, valour. heroism. 5. semen verile. 6. lustre, splendour.

വീൎയ്യവാൻ. s. 1. A brave or valiant man. 2. a strong, stout, robust man 3. a conqueror.

വീൎയ്യശക്തി. s. Valiancy, prowess.

വീൎയ്യശാലി. s. A brave or valiant man. 2. a strong, stout, robust man.

വീവധം. s. 1, A yoke for carrying burdens. കാവടി. 2. a burden. ചുമട്. 3. storing or heaping corn. മുടക്കുട്ടുക. 4 a road വഴി.

വീശക്കണക്ക്. s. Fractions in arithmetic, a fraction.

വീശൽ. s. 1. Blowing as the wind. 2. fanning. 3. brandishing a sword. 4. casting a net, fishing. 5. swinging. the arms in walking.

വീശം. s. 1. The sixteenth part of a whole, $\frac{1}{16}$. 2. a weight of gold, equal to that of a grain of rice corn.

വീശുന്നു, ശി, വാൻ. v, n, 1. To blow as the wind 2. v. a. to emit scent, as a flower, 3. to emit rays. 4. to fan. 5. to brandish, or flourish a sword. 6. to cast or let down a net. 7, to swing the arms in walking. 8, to wisk off, as flies, &c. 9. to winnow.

വീളി s. A vile, mean or base person.

വീളിത്വം. s. Vileness, villany, baseness, meanness, wickedness.

വീളുന്നു, ണ്ടു വാൻ. v. a. To redeem, to ransom. വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു, വീണ്ടെടുക്കുന്നു, To redeem, to ransom, to save.

വീക്ഷ. s. Sight, seeing. കാഴ്ച.

വീക്ഷണം. s. Sight, seeing, look, looking. കാഴ്ച, നോട്ടം.

വീക്ഷം. s. 1. A visible object. കാഴ്ച. 2. surprise, astonishment. അത്ഭുതം,

വീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To see, to look. കാണുന്നു, നോക്കുന്നു,

വീക്ഷിതം, &c. adj. Seen, beheld, looked upon. കാണപ്പെട്ട, നോക്കപ്പെട്ട.

വീക്ഷ്യമാണൻ. s. One who beholds, looks. കാണുന്നവൻ.

വീക്ഷ്യം. s. 1. A visible object കാഴ്ച. 2. wonder, surprise. അത്ഭുതം. adj 1. Visible perceptible. കാണപ്പെടത്തക്ക. 2. wonderful astonishing. അത്ഭുതമുള്ള.

വീഴില്ലം. s. Censure, blame, reviling. വീഴില്ലം പറയുന്നു, To censure, to blame, to revile.

വീഴുന്നു, ണു, വാൻ. v. n. 1. To fall, to fall down. 2. to perish, to be destroyed, to be overthrown. 3. to be hindered, to be stopped. 4 to be neglected.

വീഴ്കാട്ട്. s. Loss, deficiency.

വീഴ്ച. s. 1. Fall, falling. 2. neglect 3. stoppage, hindrance. 4. failing, failure. 5. lapse. 6. destruction, overthrow.

വീഴ്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To fail. 2. to be neglected. 3. to be stopped, to be hindered.

വീഴ്ചവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ, v. a. 1. To neglect, to cause to fail. 2. to stop, to hinder.

വീഴ്ത്തൽ. s. 1. Causing to fall, casting or throwing down. 2. pouring out. 3. making water.

വീഴ്ത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. 1. To cause to fall, to cast or throw down, to overthrow. 2. to pour out. 3. to make water.

വീറു. s. 1. Power, strength, valour. 2. greatness, pride, arrogance, pomp. 3. disgust, dislike. വീറു കെടുന്നു, Strength or valour to vanish or be extingished. വീറു കാട്ടുന്നു, 1. To show strength or valour. 2. to show pride, arrogance, pomp.

വീറുന്നു, റി, വാൻ. v, n. 1. To be puffed up with pride. 2. to be puffed up or inflated with wind.

വുങ്ങ്. s. The name of a tree, commonly 'Caranj, Galedupa arborea.' (Rox) or the woody Dalbergin, 'Dalbergia arborea. (Willd) പുങ്ങ്.

വൃകധൂപം. s. 1. Compounded perfume. 2. turpentine. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

വൃകം. s. A wolf. ചെന്നായ്. 2. a crow. കാക്ക 3 the 'Vacapushpa' tree, 'Æschynomene grandiflora.' വാകപ്പൂഷ്പം.

വൃകോദരൻ. s. 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 2. a name of 'Bhima'. ഭീമൻ

വൃക്ണം. &c. adj. Cut, divided, broken. മുറിക്കപ്പെട്ട.

വൃക്യ s. 1. Excellent meat. മുഖ്യമായുള്ള ഇറച്ചി. 2. a grass basket. വട്ടി.

വൃജിനം. s. 1. Sin, vice, wickedness. ദോഷം. 2. red leather. ചുവന്നതോൽ. 3. distress, affliction. ദുഃഖം. adj. 1. Crooked, bent, curved. വളഞ്ഞ. 2. wicked. ദോഷമുള്ള

വൃണം. s. A wound, an ulcer, a sore.

വൃണിതം, &c. adj Chosen, selected, preferred, appointed. വരിക്കപ്പെട്ട.

വൃതൻ. s. One who is chosen, selected. വരിക്കപ്പെട്ട

വൃതം, &c. adj. 1. Chosen, selected, preferred, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 2. covered, screened, defended. മറയ്ക്കപ്പെട്ട 3. served. സേവിക്കപ്പെട്ട.

വൃതി. s. 1. Selecting, choosing, preferring. appointing. തെരഞ്ഞെടുപ്പ്. 2. soliciting. asking, requesting. 4. surrounding' encompassing, enclosure. ചുററൽ. 4. an enclosure, a place enclosed for particular cultivation. വേലികൊണ്ടു ചുററപ്പെട്ട. 5. hiding, secreting മറയ്ക്ക.

വൃത്തഭേദം. s. 1. Difference in metre. 2. variation of a circle,

വൃത്തം. s. 1. Verse, metre. ശ്ലോകം. 2. conduct, observance of the enjoined practice in private or social life. 3. practice, profession, means of gaining a subsistence. 4. a circle. 5. a kind of thin cake made of pulse. 6. news adj 1 Chosen, selected, appointed തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. 2. round, circular. വട്ടുള്ള. 3. past, gone, been. കഴിഞ്ഞ. 4. firm, hard. ഉറപ്പുള്ള 5. read, studied വായിക്കപ്പെട്ട 6. dead, deceased. മരിച്ച. 7. covered. മൂടപ്പെട്ട.

വൃത്തരത്നാകരം. s. The name of a book.

വൃത്തവാൻ. s. A neat, cleanly, spruce person. വൃത്തിയുള്ളവൻ.

വൃത്താകാരം adj. Round, of a circular form. വട്ടത്തിലുള്ള.

വൃത്താന്തം. s. 1. Tidings, news intelligence വത്തമാനം. 2. sort, kind, difference. വിധം. 3. mode, manner. പ്രകാരം. 4. whole. മുഴുവൻ. 5. interval, rest, leisure, opportunity. സമയം. 6. topic, subject. കാൎയ്യം 7. an event or occurrence. സംഗതി. 8. a tale, a story കഥ. 9. property, nature. ഗുണം.

വൃത്താദ്ധ്യയനർദ്ധി. s. Holiness, sanctity, supposed to result from observance of the rules of life and study of the 'Vedas'

വൃത്തി. s. 1. Livelihood, profession. means of acquiring subsistence. ജീവിതം, ഉപജീവനം. 2. cleanness, cleanliness, spruceness. neatness, elegance without dignity. വെടിപ്പ്. 3 neat work 4 dramatic representation or composition, considered to be of four sort, or 'Causici, which exhibits love or passion. 'Bharati', which appears to imply declamation especially, 'Satwati of which the objeet is virtue and heroism, and 'Arabhati', which treats of magic delusion, wrath, battle. 5. gloss, comment 6 being, abiding, staying. ഇരിപ്പ. 7. seizing, stopping. with holding restraining പിടിത്തം വൃത്തികഴിക്കുന്നു To support life, to obtain subsistence വൃത്തികല്പിക്കുന്നു. To appoint means of acquiring subsistence.

വൃത്തികെട്ടവൻ. s. A sloven, a dirty fellow.

വൃത്തികേട്. s. 1. Slovenlines, neglect or want of cleanliness, uncleanness, want of neatness, or elegance. 2. ugliness.

വൃത്തിഹീനൻ. s. A sloven, one who is negligent of personal cleanliness, a dirty fellow.

വൃത്യത്ഥം. adj. Preferable, elegible,

വൃത്രൻ s. 1. An enemy. ശത്രു. 2. darkness. ഇരിട്ട. 3. a demon slain by INDRA. അസുരൻ.

വൃത്രഹാവ്. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃത്രാരി. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃഥാ ind. 1. Vain, useless, fruitless. 2. wrong, incorrect. 3. in vain. 4. freely.

വൃഥാദാനം s. Unprofitable donation, gift to encomiasts, harlots, money lost at play, &c.

വൃഥാലാപം. s. Vain or unprofitable discourse or talk. പാഴ്വാക്ക്.

വൃഥാവൽ. ind In vain, to no purpose, unprofitable.

വൃഥാവാദം. s. Vain or unprofitable language. ഉപകാരമില്ലാത്ത വാക്ക്.

വൃദ്ധ s. An old woman, either one past child bearing, or one with grey hair.

വൃദ്ധത. s. Old age. വാർദ്ധക്യം.

വൃദ്ധത്വം. s. Old age. വാർദ്ധക്യം.

വൃദ്ധദാരകം s. A potherb, 'Convoloulus argenteus. മറിക്കുന്നി.

വൃദ്ധനാഭൻ. s. 1. One who is pot-bellied, corpulent. കടവയറൻ. 2. one who has a large or projecting navel. പൊക്കിൾതടിച്ചവൻ.

വൃദ്ധനാഭി. s. 1. A pot-belly, corpulency. v. 2. a large projecting navel. 3. one who is pot-bellied, corpulent.

വൃദ്ധൻ s 1. An old man, one past seventy, an elder. 2. a wise or learned man. പണ്ഡിതൻ. 3. a saint, a sage

വൃദ്ധം. s. Benzoin, 'Styrax bezoin.' സാമ്പ്രാണി adj 1. Old aged, ancient. 2, full-grown, large, expanded to the proper size. 3. wise learned 4. increased, augmented. 5. heaped accumulated.

വൃദ്ധശ്രവസ്. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃദ്ധസമൂഹം. s. An assembly of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെകൂട്ടം.

വൃദ്ധസംഘം. s An assembly of old men, a council or meeting of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധി s. 1. Increase, augmentation in general as in bulk, conseqence, wealth, &c. വർദ്ധനം. 2. the third of the three

conditions or objects of regal power, extension of power or revenue, or any indication of progression. 3. use, ascending, mounting. കരേറാം. 4. prosperity, success ശുഭം. 5 one of the eight principal drugs or medicinal roots, described as mild and cooling, sweet and bitter, &c. as a remedy for phlegm, leprosy and worms. അഷ്ടമരുന്നുകളിൽഒന്നു. 6 the eleventh of the astronomical 'yogas' 27 യോഗങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാമത്തേതു. 7. a particular period or division of time. 8. the increase of the digits of the sun or moon 9. enlargement of the scrotum. 10. interest, usury; especially returning the principal with a proportionate increment, as in the case of seed-corn lent. മുതൽപലിശ. 11. happiness, pleasure. സുഖം. 12. wealth, property. സമ്പത്തു. 13. cutting off, abscission, ഛേദനം, 14. (in law,) forfeiture, deduction.

വൃദ്ധിക്കാരൻ. s. One who has an enlarged scrotum.

വൃദ്ധിജീവിക. s. The profession of usury. പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുക.

വൃദ്ധിമൽ. adj. 1. Wealthy, or prosperous, 2 increasing.

വദ്ധിമാൻ. s. A wealthy or prosperous man.

വൃദ്ധിവിക്കം. s. Enlargement of the scrotum.

വൃദ്ധോക്ഷം. s. An old bull. മൂരികാള.

വൃദ്ധ്യാജീവൻ. s. A usurer. പലിശക്കുകൊടുക്കുന്നവൻ.

വൃന്തം. s. 1. The footstalk of a leaf or fruit. ഞെട്ടു. 2, the nipple. മുലക്കണ്ണു. 3. the stand of a water jar. തിരിക.

വൃന്ദം. s. 1. A heap, a multitude, a quantity. കൂട്ടം. 2. a company, an association. സംഘം

വൃന്ദാരകതമം. &c. adj. 1. Very beautiful or charming. ഏറ്റവും സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2 very excellent or elevated, very reputable or venerable. ഏറ്റവുംമുഖ്യമായുള്ള.

വൃന്ദാരകൻ. s. 1. A deity, an immortal. ദേവൻ, 2. a chief. the head or leader of a crowd or herd; &c തലവൻ

വൃന്ദാരകം. adj. 1. Handsome, agreeable, pleasing സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. best, excellent, chief. പ്രധാനമായുള്ള 3. reputable, respectable, eminent ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള

വൃന്ദാരകാരാതി. s. An 'Asur' or enemy of the gods.

വൃന്ദാരം. &c. adj 1. Beautiful, handsome, pleasing സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. eminent, reputable. ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള

വൃന്ദാവനം. s. The abode or residence of the gods.

വൃന്ദിഷ്ഠം. &c. adj. 1. Very beautiful or charming. ഏറ്റവുംസൌന്ദൎയ്യമുള്ള 2. very excellent or elevated, very reputable or venerable. ഏറ്റവുംമുഖ്യമായുള്ള

വൃശ്ചികദംഷ്ടം. &c. adj Stung by a scorpion. തേൾ കുത്തിയ.

വൃശ്ചികമാസം. s. The month of November.

വൃശ്ചികം. s 1 A scorpion. തേൾ 2. a sign in the Zodiac, 'Scorpio.' 3 a crab ഞണ്ടു. 4. the name of the month November, when the sun is in 'Scorpio.' 5. a sort of beetle found in cow-dung. 6. a thorny shrub, 'Vangueria spinosa.'

വൃശ്ചീവം. s The spreading hog-weed, 'Boerhavia diffusa.' തഴുതാമ

വൃഷ s. 1. A plant, the rat eared plant. 'Salvinia cucullata.' എലിച്ചെവിയൻ. 2. cowhage, 'Carpopogon or dolichos pruriens.' നായ്ക്കുരണ.

വൃഷാകപി. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a cat. പൂച്ച.

വൃഷണം. s. The testicles or scrotum.

വൃഷണാശ്വൻ. s. The treasure of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ ഭണ്ഡാരം

വൃഷതം. s. A kind of deer ഒരുവക മാൻ.

വൃഷദംശകം. s. A cat. പൂച്ച.

വൃഷദശ്വൻ. s. Wind, or air. വായു

വൃഷദാജ്യം. s. A mixture of curds and 'Ghee' used in offerings to the gods. തൈരും നെയ്യും കൂട്ടിയ ഹോമദ്രവ്യം.

വൃഷധ്വജൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. GENESA. ഗണേശൻ.

വൃഷൻ. s. 1. An excellent or pre-eminent person. ശ്രേഷ്ഠൻ 2. a name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 3. a man of a lecherous disposition, one of the four descriptions into which men are divided in erotick works. 4. a name of VISHNU വിഷ്ണു 5. a name of CAMA. 6. an enemy, an adversary. ശത്രു. 7. a strong athletic man.

വൃഷഭം s. 1. A bull. കാള 2. a drug. ഇടവകം also 'Rishabha.' 3. (in composition) preeminent, excellent. 4. a sign in the Zodiac, Taurus. ഇടവം രാശി.

വൃഷം. s. 1. A bull. കാള. 2. the sign in the Zodiac, 'Taurus.' ഇടവംരാശി. 3. virtue, moral merit. സുകൃതം 4. virtue personified as a bull or the bull of SIVA. 5. a rat. എലി. 6. a drug. ഇടവകം. 7. a plant, 'Justicia ganderussa.'

വൃഷലൻ. s. 1. A horse. കുതിര 2. a 'Sudra or man of the servile tribe. 3. the sovereign 'Chandragupta. 4 a sinner, a reprobate, a wicked or unrighteous man. പാപി.

വൃഷലി. s. 1. A girl who before marriage arrives at the age of puberty. 2. a woman of a low caste, a 'Sudra' female.

വൃഷവാഹനൻ. s. A name of SIVA, whose vehicle is a bull. ശിവൻ.

വൃഷസ്യന്തി. s. 1. A lascivious woman. മൈഥുനേച്ഛയുള്ളവൾ. 2. a cow in heat.

വൃഷാ. s. 1. INDRA, as god of the firmament. ഇന്ദ്രൻ. 2. CARNA, the hero. കർണ്ണൻ. 3. a strong or athletic man. ശക്തൻ.

വൃഷാകപായി. s. 1. LECSHMI the goddess of riches. ലക്ഷ്മി. 2. GAURI ഗൗരി. 2. SACHI' the wife of INDRA. 4. SWAHA, the wife of 'Agni' god of fire.

വൃഷാകപി. s. 1. CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു. 2. SIVA. ശിവൻ. 3. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 4 'Agni' or fire. അഗ്നി.

വൃഷി. s. The seat of the religious student or one used by asceties formed of 'Cusa' grass. കുശകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

വൃഷ്ടി. s. 1. Rain. മഴ. 2. a red goat. ചുവന്ന ആട്.

വൃഷ്ടിഘാതം. s. The dry season, drought. ഉണക്കം.

വൃഷ്യം. adj. Strong, powerful, provocative, strengthening, (food or medicine.) ബലകരം.

വൃസി. s A seat made of 'Cusa' grass. കുശപ്പുല്ലു കൊണ്ടുചമച്ച ആസനം.

വൃഹതി. s. 1. The indian night-shade. 'Solanum Indicum'. ചുണ്ട. 2. a small kind of egg plant. 'Solanum melongena.' ചെറുവഴുതിന. 3. a large lute വീണ. 4. a form of metre, the stanza in which consists of thirty six syllables ശ്ലോകം. 5. a mantle, a wrapper. ഉത്തരീയം.

വൃഹതിക. s. 1. An upper garment, a mantle, a wrapper ഉത്തരീയം. 2. a small sort of egg plant. ചെറുവഴുതിന.

വൃഹൽ. adj. Great, large. വലിയ

വൃക്ഷച്ഛായ. s. The shade of a single tree. മരത്തിന്റെ നിഴൽ.

വൃക്ഷച്ഛായം. s. The shade of many trees or a grove.

വൃക്ഷഭേദി. s. 1. A carpenter's chissel, or adze. 2. a hatchet. മഴു.

വൃക്ഷമൂലം. s. The root or bottom of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്.

വൃക്ഷം. s. A tree in general.

വൃക്ഷരുഹ. s. A parasite plant. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.

വൃക്ഷവാടിക s. A garden or grove, attached to the residence of a minister of state or a courtezan, &c. മന്ത്രിയുടെ പൂങ്കാവു.

വൃക്ഷാദനം. s. 1. A carpenter's chisel or adze. 2. a hatchet, a chopper. മഴു. 3. the 'Indian' fig tree. പേരാൽ.

വൃക്ഷാദനി. s. A parasite plant. 'Epidendrum.' ഇത്തിൾക്കണ്ണി.

വൃക്ഷാമ്ലം. s. 1. The hog plant, 'Spondias mangifera.' അമ്പഴം. 2. acid seasoning, or the fruit of the tamarind so used. പുളിഞ്ചാറു.

വെക്ക. s. Heat, warmth of a close place. വെക്കകൊള്ളുന്നു, To receive warmth. വെക്കപിടിക്കുന്നു, To become heated.

വെക്കം. adv. Soon, quick, a local term.

വെക്കൽ. s. 1. Heating, warming. 2. placing, depositing. 3 cooking.

വെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To heat, to make warm to boil.

വെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To place, to put, to lay, to deposit. 2. to keep, to detain, to preserve 3. to leave. 4. to defer, to delay 5. to cook. 6. to calcine. 7. to build. 8. to suppose. 9 to plant. 10 v. n. To accumulate, to collect, to form. വെച്ചേക്കുന്നു, To leave, to abandon.

വെങ്കതലി. s. The name of a plant.

വെങ്കലം s. Bell metal, queen's metal, any amalgam of tin and copper, or zinc and copper.

വെങ്കായം. s. An onion, 'Allium cepa'.

വെങ്കാറു. s. A white cloud.

വെങ്കീരി. s. A white mongoose.

വെങ്കുട. s. A white umbrella or parasol, especially as one of the emblems of royalty.

വെങ്കൊററക്കുട. s. A royal umbrella.

വെങ്ങൽ. s. Going, approach, appearing before.

വെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To go, to approach, to appear before.

വെച്ചു, part. or post-pose. 1. Among, in, at, considering, supposing, thinking, as though.

വെച്ചുകഞ്ഞി. s. Rice gruel.

വെച്ചിങ്ങ. s. A very young cocoa-nut.

വെഞ്ചെത്തി. s. The name of a plant, a white species of Ixora, Ixora lanceolata or alba'. (Willd.)

വെടി. s. 1 The report of a gun, shooting, a shot. 2. idle talk. 3. fiction. വെടിവെക്കുന്നു, To fire a gun, to shoot. വെടികൊള്ളുന്നു, A shot to take effect, to be shot, to be wounded. വെടിപിഴെക്കുന്നു, To miss fire. വെടിപറയുന്നു, To talk idly.

വെടിക്കയർ. s. A quick match.

വെടിക്കാരൻ. s. A gunner. 2. a sportsman.

വെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To split, to crack.

വെടിക്കുഴൽ. s. 1. The barrel of a gun. 2. a pop gun.

വെടിക്കുഴാ. s. A pop-gun.

വെടിക്കെട്ട്. s. Fireworks in general.

വെടിഗന്ധകം. s. Brimstone used for making gunpowder.

വെടിച്ചിൽ. s. 1. A cleft, a split, a crack 2. leaving, deserting, forsaking

വെടിത്തിരി. s. A fusee, a quick-match.

വെടിപ്പ്. s. 1. Cleanness, cleanliness. 2. neatness, tidiness, elegance.

വെടിപ്പഴുത്. s. A hole, perforation, or mark made by a ball.

വെടിപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be clean, neat, tidy, elegant.

വെടിപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1 To clean, to make neat, tidy, elegant.

വെടിപ്പാട്. s. The distance to which a ball reaches when fired from a gun.

വെടിപ്പുര. s. A powder magazine.

വെടിമരുന്ന. s. Gun powder.

വെടിമുഴക്കം. s. The loud noise of firing guns

വെടിമ്പ്. s. A crack, a cleft, a chasm.

വെടിയൽ. s. Abandoning, forsaking, relinquishing.

വെടിയുണ്ട. s. A cannon ball, a bullet.

വെടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. 1. To leave, to abandon 2. to let go. v n. 1. To split as timber, to crack as a wall. 2. to open, to separate.

വെടിയുപ്പ്. s. Nitre, saltpetre, or nitrate of potash.

വെട്ട്. s. 1. A cut. a blow with a sharp instrument, a notch. 2. a wound, a gore. 3. engraving. 4. a stroke of the sun. 5. a stitch. a sudden sharp pain. വെട്ടുകൊള്ളുന്നു, To receive a cut, wound, &c. to be wounded,

വെട്ടൻ. s. A vicious or goring buffalo.

വെട്ടം. s. 1. Light, a light. 2. clearness. വെട്ടം വരുന്നു, The light is coming, to become light. വെട്ടംകാട്ടുന്നു, To show or hold a light. വെട്ടംവീഴുന്നു, Light to fall on any thing, to dawn. വെട്ടംവെക്കുന്നു, To light. വെട്ടവെളിയായി, Publicly, notoriously.

വെട്ടരിവാൾ. s. A small hoe for weeding or eradicating clusters of gramineous plants. 2. a sickle or instrument for cutting corn, &c. a hook.

വെട്ടൽ. s. 1. Cutting, digging, &c 2. killing. 3. a sudden sharp pain, acute pain. 4. scratching or blotting out.

വെട്ടി. s 1. The name of a tree. 2. worthlessness.

വെട്ടിത്താളി. s. 1. The leaves of the വെട്ടി, used in bathing to remove the oil from the skin. 2. the name of plant.

വെട്ടിമരിച്ചവൻ. s. One who has died from being wounded.

വെട്ടിവാളൻ. s. 1. A wasp. 2. a hornet.

വെട്ടിവേല s. The work of cutting roads.

വെട്ടുകത്തി. s A large knife, a chopper, a bill.

വെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. 1. To cut with a knife, a sword, axe, &c. 2. to hew, to hew down or fell a tree, to cut off or sever the head, to cut down 'the enemy in battle'. 3. to dig a well, or water reservoir 4. to engrave any hard, substance, as a seal, &c. 5. to fence. 6 to gore, as a buffalo. വെട്ടിക്കളയുന്നു, To cut off. വെട്ടിക്കയർക്കുന്നു, To become angry in fencing. വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു, To conquer, or subdue. വെട്ടിയടക്കുന്നു, 1. To subdue. 2. to cover, to inter. വെട്ടിമൂടുന്നു, 1. To cover in, to inter. 2. to cover with branches, &c. in order to burn them for manure.

വെട്ടുപന. s. A palmira tree from which leaves are cut.

വെട്ടുപാട്. s. 1. A cut, wound. 2. the scar of a wound &c,

വെട്ടുവഴി. s. A frequented way, or road.

വെട്ടെ adv. Openly, plainly, candidly.

വെൺകഞ്ഞകം. s. Basil, the white sort. 'Ocimum album'.

വെൺകടമ്പ്. s. A variety of the കടമ്പ, bearing white flowers.

വെൺകടുക് s. White mustard.

വെൺകനലി. s. The name of a tree.

വെൺകരിങ്ങാലി. s. A white variety of the 'Mimosa catechu'.

വെൺകല്ല്. s. White stone, alabaster.

വെൺകളാവു്. s. A 'Bungalo', or house plastered with lime.

വെൺകളി. s. Lime, 'chunam'.

വെൺകളിമാടം s. An upstair house plastered with lime or 'chunam'

വെൺകറുക. s. A kind of linear bent grass with white blossoms.

വെൺകാമരം. s. The name of a tree.

വെൺകായൽ. s. A large lake.

വെൺകാര. s. The name of a thorny shrub.

വെൺകാരം. s. White or refined borax.

വെൺകുന്നി. s. The 'Abrus precatorius,' having a white seed, the root of which is said to be the real liquorice.

വെൺകുമുദം. s. The white Nymphecea, or lotus. വെളുത്ത ആമ്പൽ.

വെൺകുറിഞ്ഞി. s. A medicinal plant, 'Justina betonica'. (H. B.)

വെൺകുരുന്തോട്ടി. s. A species of Pavonia.

വെൺകൊട്ടം. s. A white species of costus.

വെൺചണായി. s. A sort of pulse or lentil, 'Ervum hirsutum, or Cicer lens. വെളുത്ത അമര.

വെൺചന്ദനം. s. Sandal wood, a white sort.

വെൺചമരി. s. A kind of deer, or rather the 'Bos Grunniens, erroneously classed by the 'Hindus' amongst the deer, the white species.

വെൺചമരിമാൻ. s. See the last.

വെൺചാമരം. s. A 'Chowri' or long brush most usually made of the tail hairs of the 'Yac' or 'Bos Grunniens.' and employed to whisk off insects, flies &c.

വെണ്ട. s. 1. The name of a potherb, the 'Venda'. 2. an ornament tied on a dog's neck.

വെണ്ടകം. s. The name of a forest tree.

വെണ്ടക്കാ. s. The edible fruit of the വെണ്ട.

വെണ്ടെല്ല്. s. An old bone.

വെണ്ണ. s. Butter. വെണ്ണയെടുക്കുന്നു, To churn milk and extract butter.

വെണ്ണക്കല്ല്. s. White stone, alabaster.

വെണ്ണനൈ. s. 1. 'Ghee' or clarified butter. 2. butter.

വെണ്ണീറ്. s. Ashes.

വെണ്ണെഞ്ചു്. s. The breast of animals.

വെണ്ണെല്ല്. s. 1. Old bones. 2. a kind of white rice corn.

വെൺതകര s. The oval leaved cassia with white flowers, 'Cassia tora'.

വെൺതന്തലകൊട്ടി. s. A white species of 'Crotalaria,'crotalaria verrucosa.' (W. and R)

വെൺതഴ s. A white emblems or ensign especially as one of the emblems of royalty.

വെൺതാമര. s. The pelated white lils, 'Nelunbium speciosum'

വെൺപടാവു്. s. A large leather oil vessel.

വെൺപട്ട്. s. 1. Wove silk. 2. linen cloth.

വെൺപറമ്പ്. s. An open field.

വെൺപാട്ടം. s. Rent of fields or gardens.

വെൺപാതിരി. s. A plant, commonly 'Ghantaparali', the white trumpet flower plant.

വെൺപാല. s. A tree, the oval-leaved rosebay, 'Nerium antidysentericum'.

വെൺപെരിമാൻ. s. A sort of deer.

വെണ്മ s. 1 Whiteness. white. 2. brightness വെണ്മ വരുത്തുന്നു, To make white, or clean, to bleach.

വെണ്മട്ടം. s. Plain work, not carved.

വെണ്മണൽ. s. White sand.

വെണ്മതി. s. The moon.

വെണ്മഴു. s. A hatchet. a battle axe.

വെണ്മാടം. s. A terraced roof house.

വെണ്മുഞ്ഞ. s. A species of the 'Premna spinosa or integrifolia'.

വെണ്മുതക്ക്. s. A plant, the panicled bindweed, with white flowers, 'Convolvulus paniculatus'.

വെണ്മുരിക്ക് s. A white species of the 'Erythrina Indica'.

വെതുപ്പ്. s. Warmth, warmness, gentle heat.

വെതുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To warm, to heat to a gentle degree, to make warm.

വെതുപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. n. To become warm, to be heated to a gentle degree.

വെതുമ്പൽ s. 1. Warmth, gentle heat. 2. heating, making warm.

വെതുമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To make warm, to heat to a gentle degree.

വെതുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ v. n. 1. To grow warm, or gently heated. 2. to fade.

വെന്ത, &c. adj 1, Boild. 2. decocted. 3. burnt. 4. baked.

വെന്തല. s. A skull.

വെന്താർതാവൽ. s. 1. A speceies of the shaggy button weed 'Spermacose hispida'. (Lin.) 2. 'Bergia verticillata'.

വെന്തിങ്കൾ. s. The full moon.

വെന്തിരുതാളി. s. A white species of convolvulus, 'Convolvulus Ipomœa.'

വെന്തുമ്പ s 1. A speceies of the Malabar cat mint, 'Nepeta Malabarica'. 2. Justicia echioides'.

വെന്തേക്ക്. s. A timber tree.

വെന്നവൻ. s. A conqueror, a vanquisher.

വെന്നി. s. A kind of 'Curry'.

വെന്നിപ്പറ. s. A drum beaten after a victory. വെന്നിപ്പറ അടിക്കുന്നു, To beat such drum.

വെന്നിലാവു. s. Full moon.

വെന്നീർ. s. Pure water.

വെണ്ണൊച്ചി. s. The five-leaved chaste tree, 'Vitex negundo'.

വെപ്പൻ. s. 1. A cook. 2. a person who supplies cane to the sugar mill at the time of crushing the cane.

വെപ്പു. s. 1. Putting, placing depositing. 2. treasure. 3. cooking. 4 building. 5. planting. 6. calcination, calcinating.

വെപ്പാട്ടി s. A concubine, a kept woman.

വെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v a. To cause to place, &c. the causal of വെക്കുന്നു.

വെപ്പുകാടി s Sour gruel; the water of boiled rice in a state of fermentation.

വെപ്പുകാരൻ. s. 1. A cook 2. a person who supplies cane to the sugar mill at the time of crushing the cane.

വെപ്പുപുര. s. A cook room, a kitchen.

വെപ്പുപൊടി. s. Calcined powder.

വെപ്പുവള്ളം. s. A built boat a large boat.

വെപ്പുവെള്ളം. s. Decoction, maceration.

വെമ്പടാവു. s. Bright moon-light.

വെമ്പൽ. s. 1 Flurry, confusion, perplexity. 2. haste, hurry. 3 fear, terror.

വെമ്പറമ്പു. s. An open field or garden without trees

വെമ്പാടം. s. An open corn field.

വെമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. a. 1. To be flurried, confused. perplexed. 2. to be in haste or in a hurry. 3. to fear, to dread.

വെയിൽ. s. Sunshine, the heat of the sun. വെയിലത്തു, In the sun. വെയിൽ കൊള്ളുന്നു, To bask in the sun, to expose one's self to the heat of the sun.

വെയിൽക്കേടു. s. Damage or loss from excessive heat, drought

വെരകൽ. s. See വിരകൽ.

വെരുകു. s. A civet cat. വെരുകിഞ്ചട്ടം The bag of the civet cat wherein the civet collects.

വെർമ്മ s. A gimlet, an awl.

വെലി. s. An oblation, a sacrifice.

വെലിക്കൽ, s. A stone on which an offering is placed.

വെലിക്കൽപ്പുര s. A room in which is placed the stone on which offerings are made.

വെലംകൽ s. Conquering, overcoming, victory.

വെല്ലക്കട്ടി s. A lump of coarse sugar.

വെല്ലം. s. 1. Coarse sugar or 'Sharcara.' 2. molasses.

വെല്ലൽ. s. Conquering, overcoming, victory.

വെല്ലുന്നു, ന്നു, ലംവാൻ v. a. To conquer, to overcome, to get the victory, to vanquish, to subdue.

വെല്ലുവിളി. s. 1. A challenge to fight. 2. a shout of victory. വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, To challenge to fight.

വെവ്വേറെ. adv. 1 Separately, severally. 2. differently; variously വെവ്വേറെ വെക്കുന്നു, To lay things separately, or apart from each other.

വെവ്വേറുവഴി. adv. In different ways, separate modes, separately, severally.

വെളി. s 1. The air, the atmosphere. 2. an open field. the field. 3. publicity, notoriety. 4 out of doors, outside 5 a kind of yam of spontaneous growth. വെളിയിൽ പോകുന്നു, To go to the privy, to go out. വെളിയിലാക്കുന്നു, 1. To put out. 2 to release from prison.

വെളിച്ചപ്പാടു s. An oracle of the gods, a person who professes to be possessed by the gods, and to make known their wishes.

വെളിച്ചപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be revealed, to be made known, 2. to be manifest or come to light.

വെളിച്ചമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be light, to be clear, evident. 2. to dawn.

വെളിച്ചം. s. 1. Light, luminous matter. 2. a light. 3. publicity. വെളിച്ചം കാട്ടുന്നു, To give or show a light.

വെളിച്ചിമരം. s. A kind of tree which emits light in the night.

വെളിച്ചെണ്ണ. s. Lamp oil.

വെളിന്താളി. s. The stem of a kind of yam of spontaneous growth.

വെളിപാട°. s. Revelation, manifestation.

വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To make public, to make known, to discover, to reveal.

വെളിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To appear, to come to light, to be manifest.

വെളിമ്പറമ്പ°. s. An open field.

വെളിയം. s. An open place.

വെളിരു°. s. A stork or crane.

വെളിവ°. s. 1. Light. 2. mental view. 3 sensibility, sobriety.

വെളിവാതിൽ. s. A window.

വെളിവുകെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be or become delirious, insensible. 2. to be intoxicated.

വെളിവുകെട്ടവൻ. s. 1. One who is delirious, insensible. 2. an intoxicated man.

വെളിവുകേട°. s. 1. Delirium, insensibility, fainting. 2. inebriety, intoxication

വെളുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To dawn, to begin to grow light. 2 to grow white, or clean by washing. 3. to be destroyed, to perish.

വെളുക്കെ. adj 1. At dawn, early in the morning. 2. white.

വെളുത്ത adj. 1 White, of a whitish colour.

വെളുത്ത അടയ്ക്കാമണിയൻ. s. 'Colosia argentea or margariticea,' or a species of the Indian Spheranthus.

വെളുത്തഅമൽപൊരി. s. Ophioxylon of serpents, a white variety.

വെളുത്തകരവിരം. s. The name of a plant, the white oleander, 'Nerium odorum.'

വെളുത്ത കാക്കക്കൊടി. s. 'Echites matrophylia.'

വെളുത്തചെമ്പകം. s. A flower tree, 'Mesua ferrea.'

വെളുത്തചെമ്പരത്തി. s. The white variety of the shoe-flower.

വെളുത്തചെമന്തി. s. A white variety of the 'Nyctanthes arbor tristis.'

വെളുത്തതുളസി. s. White basil, 'Ocimum album.'

വെളുത്തപക്ഷം. s. Crescent, the moon in her state of increase.'

വെളുത്തമന്താരം. s. A species of Bauhinea bearing a white flower, 'Bauhinia candida or acuminata.'

വെളുത്തവാടാമല്ലിക. s. A white species of the Amaranthus.

വെളുത്ത വാവ°. s. The full moon.

വെളുത്തശംഖുപുഷ്പം. s. The white variety of the shell flower, 'Clitoria ternatea.'

വെളുത്തശീല. s. A clean cloth, a cloth that is washed.

വെളുത്തീയം. s. Tin, white lead.

വെളുത്തുപ്പ°. s. White salt.

വെളുത്തേടൻ. s. A washerman.

വെളുപ്പ°. s. 1. The white leprosy. 2. whiteness 3. a whitish colour given by washing. 4. paleness caused by sickness. 5. the dawn of day.

വെളുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a 1. To make white and clean by washing, to whiten, to bleach. 2. to burnish, to polish.

വെളുപ്പവ്യാധി. s. The leprosy.

വെളുമ്പൻ. s. A white or fair man.

വെളുമ്പി. s. A white or fair woman.

വെളുവെളുപ്പ°. s. Whiteness.

വെളുവെളെ. adj Very white.

വെൾവയമ്പ°. s. A white species of sweet flag or orris root; see വയമ്പ°.

വെള്ള. s. 1. White, the colour. 2. 'Chunam'. 3. clean cloth. 4 the outside of timber trees. 5. the white kernel of a cocoa nut after being dried in the sun 6. any thing white used to frighten fish. 7. truth. 8. a white flag. adj White, light coloured. വെള്ളയിടുന്നു, 1. To plaster with 'chunam', to whitewash. 2 to dawn. വെള്ളതേക്കുന്നു, വെള്ളപൂശുന്നു, To white-wash. വെള്ളമാറുന്നു, To put on clean clothes.

വെള്ളക്കരിമ്പ°. s. White sugar-cane.

വെള്ളക്കംബളി. s. A white blanket.

വെള്ളക്കരു. s. The white of an egg.

വെള്ളക്കല്ല്. s. White stone, alabaster.

വെള്ളക്കള്ളൻ. s. A disguised thief or robber.

വെള്ളക്കാച്ചിൽ. s. A white yam.

വെള്ളക്കാട്. s. A place wholly covered with water.

വെള്ളക്കാരൻ. s. 1. A white man, a European 2. a waterman, one who brings or carries water. 3. a fisherman.

വെള്ളക്കാൽ. s. 1. Dawn, (the rays of) 2. a spring at the bottom of a well, &c. വെള്ളക്കാൽവീശുന്നു, To begin to dawn.

വെള്ളക്കിണ്ടി. s. A water pot with a spout.

വെള്ളക്കുട. s. A white and large umbrella, an emblem of royalty.

വെള്ളക്കുതിര. s. A white horse.

വെള്ളക്കുറവ്. s. Shallowness or want of water.

വെള്ളക്കൂവ. s. The white arrow-root.

വെള്ളക്കേട്. s. Loss or damage by water, inundation.

വെള്ളക്കൊടി. s. A white flag, a flag of truce.

വെള്ളക്കൊപ്പര. s. White 'Copra.'

വെള്ളച്ചായം. s. White paint.

വെള്ളച്ചീര. s. A species of greens with a white stem.

വെള്ളച്ചെമന്തി. s. The white 'Chrysanthenum Indicum.'

വെള്ളച്ചോറ്. s. Boiled rice kept over night in water for breakfast.

വെള്ളടമ്പ്. s. 'Sentia Indica' or 'Convolvulus flagelliformis.'

വെള്ളതുത്ത്. s. Sulphur of zinc or white vitriol.

വെള്ളൻ. s. A true, honest man.

വെള്ളപ്പട്ട്. s. 1. White silk. 2. linen cloth.

വെള്ളപ്പാഷാണം. s. White arsenic.

വെള്ളപ്പോള. s. 1. A water bubble. 2. a parasitical plant.

വെള്ളപ്രാവ്. s. A domestic or tame pigeon.

വെള്ളമന്താരം. s. A species of 'Bauhinia' bearing white flowers, 'Bauhinia candida'.

വെള്ളം. s. 1. Water. 2. a fluid. 3. the twentieth lunar asterism.

വെള്ളംകുടി. s. 1. drinking water. 2. provisions for a journey. 3. a drinking party.

വെള്ളംകുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To drink water.

വെള്ളംകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To give water, to water.

വെള്ളരി. s. A plant, the cucumber, 'Cucumis utilatissimus' or 'sativus'. വെള്ളരിക്കാ, Its fruit. 2. rice freed from the husk without previous maceration.

വെള്ളവസ്ത്രം. s. White cloth, a white garment.

വെള്ളവിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. To spread a white cloth

വെള്ളവീശുന്നു, ശി, വാൻ. v a. To display a white flag in token of a desire for peace, to show a flag of truce

വെള്ളവെങ്കായം. s. Garlic, 'Allium sativum.'

വെള്ളാട്. s. A goat.

വെള്ളാട്ടി. s. A slave woman or maid servant.

വെള്ളാട്ടിൻകൂട്ടം. s. A flock of goats.

വെള്ളാന. s. A white elephant.

വെള്ളാമ. s. A white tortoise.

വെള്ളാമ്പൽ. s. The white Nymphœa or lotus.

വെള്ളായ്മ. s. Agriculture, farming, husbandry.

വെള്ളായ്മക്കാരൻ. s. An agriculturist.

വെള്ളാരങ്കല്ല്. s. White marble, white stone, white spar.

വെള്ളാരമ്പാറ. s. See the above.

വെള്ളാളൻ. s. One of the agricultural tribe.

വെള്ളി. s. 1. Silver. 2. the planet Venus. 3. Friday. 4. a white speck an the eye. 5. a small silver coin.

വെള്ളിക്കച്ചപ്പുറം. s. A silver girdle.

വെള്ളിക്കമ്പി. s Silver wire.

വെള്ളിക്കശവ്. s. Silver lace.

വെള്ളിക്കാറ. s. A silver collar.

വെള്ളിക്കാശ്. s. A silver coin.

വെള്ളിക്കോൽ s. A steel yard, a balance.

വെള്ളിത്തകട്. s. Thin plates of silver.

വെള്ളിത്തടി. s. A silver staff borne by persons in attendance on a prince or great personage.

വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ. s. An attendant on a prince or great personage bearing a silver staff.

വെള്ളിനാണിയം. s. Silver coin of any kind.

വെള്ളിനൂൽ. s. Silver thread or wire.

വെള്ളിപ്പണം. s. A silver 'fanam.'

വെള്ളിപ്പത്താക്ക്. s. A Spanish dollar.

വെള്ളിപ്പക്ഷി. s. A small kind of crane.

വെള്ളിപ്പാത്രം. s. A silver vessel.

വെള്ളിയരഞ്ഞാണം. s. A silver chain worn round the waist.

വെള്ളിയാഴ്ച. s Friday.

വെള്ളിരൂപാ. s. A silver Rupee.

വെള്ളില. s. A flower plant, 'Mussœnda frondosa.'

വെള്ളിലാവ്. s. The name of a tree, 'Cissus-pedata'.

വെള്ളീയം. s. 1. Tin. 2. pewter.

വെള്ളുള്ളി. s. 1. Garlic, 'Allium sativum' 2. white onions.

വെള്ളൂരകം. s. See the following.

വെള്ളൂരൻ s. The name of a plant used as a substitute for the mallow leaf, 'Sida populifolia.'

വെള്ളൂപ്പം. s. See the last.

വെള്ളെരിക്ക s. White swallow-wort, 'Asclepias gigantea,'

വെള്ളെലി. s. A white mouse or rat.

വെള്ളെഴുത്ത്. s. Purblindness, dimness of sight.

വെള്ളെഴുത്തുകാൽ. s A piece of wood or small post between the wall plate and beam that supports the small rafters in a roof.

വെള്ളോട്. s. 1. White copper. 2. bell metal,

വെള്ളോവരം. s. A sort of creeper from the fibres of which bow strings are made, 'Sanseviera Zeylanica. മൂർവ.

വെറി s. 1. Drunkenness intoxication fury from liquor. 2. confusion, perturbation, giddiness. 3. anger. 4. famine.

വെറിപ്പെടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To become intoxicated, drunken from liquor. 2. to be furious, mad. 3. to be confused, giddy,

വെറിയൻ. s. 1. A drunkard; a mad or furious man 2. a fool. 3 a beggar.

വെറിയാക്കുന്നു ക്കി, വാൻ. v a. 1. To intoxicate. 2. to infuriate, to make mad. 3. to spoil an entertainment by not providing a sufficiency, or not having things well prepared

വെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. 1. To abhor, to hate, to detest, to dislike. 2. to reject, to avoid, to abstain from 3 to deny; to renounce, to abolish to abandon.

വെറുതെ adv. 1. In vain, without advantage, uselessly 2. freely.

വെറുപ്പ്. s. Abhorrence, aversion, disgust, dislike, repugnance, unbearableness, abomination, detestation, contempt.

വെറുപ്പാകുന്നു; യി, വാൻ. v. n. 1. To be abominable, to be disgusting. 2. to have a dislike to.

വെറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c 1. To cause abhorrence, disgust, dislike, &c. 2. to make contemptible.

വെറുമ. s. Emptiness, vacuity, poverty.

വെറും. adj. Empty, void. വെറുംകൈ, An empty hand വെറുംചോറ്. Boiled rice only. വെറും കൈപ്പിടുത്തം, 1. Assault without weapons. 2. wrestling വെറും ഭോഷ്കം, A downright falsehood. വെറുംഭൂമി, An empty or uncultivated piece of ground.

വെറും പാട്ടച്ചീട്ട്. s. A lease of land, agreement to pay a certain annual rent.

വെറുമ്പാട്ടം. s. Rent of land or gardens.

വെറുമ്പാത്രം. s. An empty vessel.

വെറുമ്പാക്കി. s. A beggar, a poor man.

വെറുവെറെ adv. Separately, severally.

വെറ്റത്തരം. s. Poverty, destitution.

വെറ്റൻ. s One destitue of house and property, a vagabond, a poor man.

വെറ്റൻകുട്ടി s An orphan child, one without either father or mother.

വെറ്റില s. Betel-leaf or the 'Piner betel' eaten with the areca nut, 'Chunam' &c.

വെറ്റിലക്കൊടി. s. The betel vine, 'Piper betel.'

വെ A particle affixed to words and means, as, whereas, while.

വെകട. s. A tune or mode of music.

വെകടൻ, s. 1. A youth, an adolescent. ബാലകൻ 2. a jeweller. 3. an actor.

വെകൽ. s. 1. The act of burning, sultriness. 2 heating. 3. cooking.

വെകുന്നു, ന്തു. വാൻ v. n. 1. To burn, to be cousumed by fire. 2. to seethe to be boiling hot. 3. to be sultry, hot, warm. 4 to be cooked. 5 to become heated as any thing damp lying on a heap 6 to spoil, to decay. 7. to decay or become rotten as timber. 8. to be decocted

വെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hobble, to stagger, to reel.

വെഗമുള്ളവൻ. s. A runner, a courier, an express, one who is quick, swif, nimble, agile.

വെഗം. s. 1. Quickness, speed, haste, velocity, sifiness, dispatch 2. a stream, a current. 3. explusion or evacuation of the natural

excrements. 4. sudden impulse, transition of mind. 5. violence, impetuosity, heat, warmth, wrath. adj. 1. Quick, speedy. 2. violent, impetuous. adv. Quickly, speedily.

വേഗവാൻ. s. A runner, a courier, an express, one who is quick, swift, nimble, agile.

വേഗസരം. s. A mule. കോവർകഴുത.

വേഗി. s. 1. A runner, a courier, an express, one who is swift, quick, nimble. 2. a violent, impetuous, hasty person.

വേഗേന, വേഗാൽ. adv. Quickly, swiftly, speedily, hastily.

വേങ്ങ. s. The name of a tree, 'Terminalia alata tomentosa or Pterocarpus. (Lin.)

വേങ്ങപ്പുലി. s. A royal tiger.

വേട്. s. A root growing out of the branch of a tree.

വേടത്തി. s The wife of a 'Weden or a woman of that tribe.

വേടൻ. s. 1. A forester, a hunter. 2. one of a tribe of wild people, that live in the woods. This name is given to the rude tribes who seem to have been aborigines in the peninsula of 'India'.

വേട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To hammer, to beat, to knock.

വേട്ട. s. 1. Hunting, chase. 2. fowling. വേട്ടയാടുന്നു, To hunt, to chase. വേട്ടയ്ക്കുപോകുന്നു, To go a hunting.

വേട്ടകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To show or exhibit what has been taken in hunting.

വേട്ടകൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. v. a. To hunt, to chase.

വേട്ടക്കാരൻ. s. A hunter, a sportsman, a fowler, a huntsman.

വേട്ടക്കുന്തം. s. A hunter's spear.

വേട്ടക്കൊരുമകൻ. s. The son of PARWATI.

വേട്ടവൻ. s. A married man, a husband.

വേട്ടവൾ. s. A married woman, a wife.

വേട്ടവിളി. s. The cry or shouting of victory made by hunters.

വേട്ടാവളയൻ. s. A wasp.

വേട്ടാളൻ. s. 1. A wasp. 2. a hornet.

വേട്ടുവൻ. s. 1. One of a tribe of wild people. 2. 'Magha', the tenth lunar asterism of the 'Hindus'.

വേണം. A defective verb, May, must, ought, desire, want, &c. This verb is frequently added to others as an auxiliary or intensitive verb.

വേണാട്. s. The ancient name of Travancore.

വേണാട്ടുകര. s. See the preceding.

വേണാട്ടുരാജാവു്. s. The rajah of Travacore or 'Wenade.'

വേണി. s. 1. Unornamented or braided hair, braided or plaited hair hanging down the back. ഇരുപ്പിരിയൻമുടി. 2. hair of the head. തലമുടി. 3. a medicnal grass, 'Andrcpogon serratum'. 4. stream, current. ഒഴുക്കു്. 5. assemblage of wat r, the conflux of rivers, &c.

വേണു. s. 1. A bamboo. മുള. 2. a flute or pipe. ഓടക്കുഴൽ. 3. the name of a king.

വേണുകം. s. A pike used for driving an elephant. ആനവളർ.

വേണുഗാനം s. The art of playing on the flute or pipe കുഴൽഊത്തു്.

വേണുധ്മൻ. s. 1. A player on a fife or flute. ഓടക്കുഴൽ ഊതുന്നവൻ. 2. a goldsmith.

വേണുനാദം s. The sound of the flute or pipe. ഓടക്കുഴൽനാദം.

വേണുന്ധമൻ. s. A player on the flute or pipe. കുഴൽ ഊതുന്നവൻ.

വേണുന്നു. part. Necessary, requisite, needful.

വേണ്ട, A negative defective, verb, May not, must not, ought not don't want, &c. not necessary, need not. This word is frequently added to other verbs to form a negative.

വേണ്ടതു്. adv. What is requisite, necessary, or needful to be done.

വേണ്ടതക്കവൻ. s. A fit, a proper person, a useful man.

വേണ്ടാത്ത, A negative relative participle, meaning 1. Unnecessary, not wanted, not required, needless. 2. improper, unfit. 3. wicked, evil.

വേണ്ടാത്തരം. s. Malevolence, wickedness, bad conduct, evil practice.

വേണ്ടായ്ക. s. Needlessness, unnecessariness.

വേണ്ടാസനക്കാരൻ. s. A malicious, malevolent person, a wicked, ill-disposed person.

വേണ്ടാസനം. s. Malice, malevolence, malignity, wickedness, evil-doing. വേണ്ടാസനം കാട്ടുന്നു, To act maliciously, wickedly.

വേണ്ടി postpos, & part For, for the sake of, on account of വേണ്ടിവന്നു, It became necessary or requisite, it was un-avoidable. വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, It is necessary, required, needful.

വേണ്ടിക. s. 1. Usefulness, fitness. 2. agreeableness, concord.

വേണ്ടില്ല, or **വേണ്ടുവതില്ല.** 1. Consenting reluctantly or with pleasure. 2. it does not matter. it is of no consequence.

വേണ്ടുന്ന. part. Necessary, requisite, required.

വേണ്ടും. adj. Necessary, requisite, proper.

വേണ്ടുംപ്രകാരം. adv. See the following.

വേണ്ടുംവണ്ണം. adv. Well. sufficiently, properly. right.

വേണ്ടുവോളം. adv. Sufficiently, as much as necessary, abundantly.

വേതു. s. The name of a tree, the leaves of which are used in bathing, especially by women during the time of lying in.

വേതനം. s 1. Wages, hire. ശമ്പളം, കൂലി. 2. livelihood, subsistence. വൃത്തി. 3. silver വെള്ളി.

വേതസം. s. A rattan, reed or cane, 'Calamus ratang. ആററുവഞ്ഞി.

വേതസ്വാൻ, adj Reedy. abounding with reeds or canes (a place or soil, &c.) വഞ്ഞി വളരുന്ന ഭൂമി.

വേതാട്ടം. s. Bathing; see വേതു.

വേതാട്ടുകുഴി. s. A pit or hole made to receive the water used by females in bathing.

വേത്താവു. s. A sage, one who knows the nature of the soul and God.

വേതാളം. s. An evil spirit, a demon, a familiar spirit; a dead body, supposed to be occupied and animated by an evil spirit.

വേത്രധരൻ. s. 1, A porter, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ. 2. a staff bearer. വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ.

വേത്രം. s. 1. A reed, a cane, a rattan. വഞ്ഞി, പുരമ്പു. 2. a stick, a staff വടി.

വേത്രയഷ്ടി. s. A rattan stick or staff വടി.

വേത്രവതി. s. The 'Betwah' river which runs in the province of 'Malwah', and following a north easterly direction for about 340 miles, falls into the 'Jumna' below 'Colpi'. വടക്കു ഒരു നദിയുടെ പേർ.

വേത്രി. s. A porter, a warder, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ.

വേദകലഹം. s. Religious persecution. massacre.

വേദക്കാരൻ. s. A religionist, a follower of the 'Vedas'.

വേദജപം. s. Inaudible reading or muttering of prayers or the 'Vedas'.

വേദജ്ഞൻ. s. One skilled in. or conversant with, the 'Vedas.

വേദന. s. 1. Pain, agony, distress. 2. affliction, trouble, vexation. 3. sensation, perception, knowledge conveyed by the senses. 4 knowledge.

വേദനപ്പെടുത്തുന്നു,ത്തി വാൻ. a. a. To torment, to torture, annoy; to vex, to pain, to distress.

വേദനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be tormented, to be tortured, to be vexed, to be annoyed. 2 to suffer pain, agony or distress.

വേദനായകൻ. s. 1. An epithet of God. ദൈവം. 2. a name of Vishnu. വിഷ്ണു.

വേദനിന്ദകൻ. s. 1. An atheist, an unbeliever. 2. a 'Jaina' or 'Bud'dha' or any seceder from the belief of the divine origin and character of the 'Vedas'.

വേദപാഠകൻ. s. 1. One skilled or versed in the 'Vedas'. 2. an instructor in or teacher of the 'Vedas'.

വേദപാരകൻ. s. One skilled or versed in the 'Vedas'. വേദജ്ഞൻ.

വേദപാരായണം. s. Learning or studying the 'Vedas.' വേദം പഠിക്കുക.

വേദപുസ്തകം. s. The Bible, the sacred scriptures, a term of Christian usage.

വേദഭേദം. s. A division of the 'Vedas'. മന്ത്രം.

വേദമന്ത്രം. s. The repetition of the mystical syllable 'Om.'

വേദമാതാ. s. The mystical prayer or 'Gayatri' personified as mother or source of the 'Vedas'.

വേദം. s. 1. A 'Veda'; the general term for the sacred writings of seripture of the 'Hindus'; supposed to have been revealed by Babhma, and after being preserved for a considerable period, to have been arranged in the present form by Vyasa; the principal 'Vedas' are three in number, the 'Rich Veda', which chiefly relates to ritual worship, the 'Vajush Veda,' especially concerning the ceremonies observed in sacrifices, and the 'Sama' 'Vida' containing odes, or hymns which are usually chanted to which a fourth, the 'Atharva Veda', containing mystical verses, or incantations, or magical formulas, is usually added, and the 'Ithihasa and 'Puranas' or ancient history and

mythology are sometimes considered as a fifth. 2. metre. 3. gloss, comment, explanation. 4 knowledge. വേദം ചൊല്ലുന്നു, To repeat or study the 'Vedas'.

വേദംപഠിക്കുന്നവൻ. s. A catechumen, one who is learning the 'Vedas' or scriptures.

വേദവാക്യം. s. Scripture, sacred writing.

വേദവിൽ. s. A 'Brahman' versed in the 'Vedas' വേദജ്ഞൻ.

വേദവിപരീതം. s. Heresy.

വേദവിരുദ്ധം. s. Heresy, schism.

വേദവിരുദ്ധസിദ്ധാന്തി. s. An heretic, an impostor.

വേദവിരോധക്കാരൻ s. An heretic.

വേദവിരോധം. s. Heresy.

വേദവിരോധി. s. An heretic.

വേദവിഹിതം. s. The sacred precepts, acts or rites preseribed by the 'Vedas'.

വേദവ്യാസൻ. s. A name or epithet of 'Vyasa' the compiler and arranger of the 'Vedas'.

വേദസാരം. s. The name of a book, the essence of religion, theology.

വേദസിദ്ധാന്തം s. Theology.

വേദാംഗം. s A sacred science, considered as subordinate to, and in some sense a part of the 'Vedas'; six sciences come under this denomination; 'Sicsha', or the science of pronunciation and articulation; 'Calpa', the detail of religious or ritual ceremonies: 'Vyacarana' or grammar, phylology: Ch'handar' prosody: 'Jyotish or astronomy, astrology; and 'Niructi or the explanation of the difficult or obscure words and phrases that occur in the 'Vedas'.

വേദാത്മകൻ. s. GOD ദൈവം

വേദാദിവൎണ്ണൻ. s. The mystical name of GOD. ദൈവം.

വേദാന്തക്കാരൻ s. 1. One skilled or versed in the 'Vedanta' system. 2. a follower of the 'Vedanta' philosphy.

വേദാന്തം. s. 1. Literally, the end, substance, or essence of the 'Vedas', a refined system of philosophy founded by 'Vyasa in the Uttara Mimamsa'. and commented on by 'Madwacharya, Sancaracharya, and Ramanujacharya' in the 'Dwaita, Adwaita, and 'Visistha adwaita' systems. The three admit GOD, soul or spirit and matter. The first, and last, admit a distinct existence of matter, but not its eternity. The second denies the real existence of matter and ultimately resolves all existence into that of GOD alone Simply stated, the 'Vedanta' is a system of pantheism. 2. the 32 books, appendices, called 'Upanishadas' attached to the 'Vedas' and containing, upon the whole, the same system

വേദാന്തസംഗ്രഹം. s. The title of one of the 'Vedantas'.

വേദാന്തി. s. A 'Vedanti, a follower of the 'Vedanta philosophy.

വേദാന്തികൻ, s A 'Vedanti, on skilled in the 'Vedantas'.

വേദാഭ്യാസം. s. 1. The study of the seriptures. 2. the repetition of the mystical syllable Om

വേദി. s. 1. A raised square piece of ground used for sacrifice, a kind of altar. ബലിക്കൽ. 2. a quadrangular spot in the courtyard of a temple or palace, usually furnished with a raised floor or seat and covered with a roof supported by pillars. 3. a 'pundit' a teacher. പണ്ഡിതൻ. 4 a name of SARASWATI the wife of BRAHMA. സരസ്വതി.

വേദിക. s. 1. A quadrangular open shed in the middle of a court-yard, crected for various purposes. 2, ground prepared for sacrificial ceremonies, a rude kind of altar.

വേദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. To know, to learn, to understand.

വേദിയൻ. s. A ,Pundit', a learned 'Brahman' a teacher. ബ്രാഹ്മണൻ.

വോദോക്തം, &c. adj. Scriptural, taught or declared in the 'Vedas'

വേദോക്തി. s. Scripture. വേദവാക്യം,

വേദ്യം adj. 1. To be known or ascertained. അറിയപ്പെടുവാനുള്ളതു. 2. to be explained or taught.

വേധനം s. 1 Perforation, piercing. തുളക്കുക 2 depth. (in measurement) താഴ്ച.

വേധസാധനം. s. A perforating instrument, an auger, an awl, &c.

വേധനി. s. 1. An instrument for piercing an elephant's ear. 2. a small gimlet or perforating instrument used to pierce gems, shells, &c. വിന്മ

വേധനിക s. A small pointed perforating instrument, used especially to make holes in jewels, pearls, shells, &c. an auger, an awl, a gimlet, &c,

വെധമുഖ്യകം. s. Zedoary, 'Curcuma Zerumbet'. ചെറുകച്ചോലം.

വെധം. s. 1. Piercing, perforation. തുളയ്ക്കുക. 2. depth (in measurement) താഴ്ച.

വെധസ്സ്. s. 1 BRAHMA ബ്രഹ്മാവ്. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3 a wise or learned man വിദ്വാൻ.

വെധാവ്. s. 1. A wise or learned man. വിദ്വാൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

വെധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To bore, to pierce, to perforate. തുളയ്ക്കുന്നു. 2. to divide, to split. പിളക്കുന്നു.

വെധിതം. adj. Bored, pierced, perforated തുളയ്ക്കപ്പെട്ട.

വെധിനി. s. A leech. അട്ട.

വെധ്യം. s. A mark, a butt. ലാക്ക്. adj. To be perforated or bored.

വെനപ്പച്ച s. Indian turnsole, 'Heliotropium Indicum'.

വെനൽ. s. 1. Heat, warmth. 2. summer.

വെനൽക്കാലം. s. The hot or summer season.

വെനൽച്ചെരി. s. A shed.

വെൻ s. A false balance, weighing scales which are not true.

വെന്തിരൻ. s. The name of a venemous snake, a species of 'Cobra.'

വെപഥു. s. 1. Trembling, tremor. വിറയൽ. 2. leanness, thinness. മെലിച്ചിൽ.

വെപനം. s. Trembling, tremor. വിറയൽ.

വെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To tremble, to shake.

വെപിതം. adj. 1 Trembling, shaking, tremulous. വിറയ്ക്കുന്ന. 2. thin, lean. മെലിഞ്ഞ.

വെപ്പ്. s. The margosa or 'Nimb' tree, 'Melia azadirachta'. (Lin.) ആര്യവെപ്പ്.

വെപ്പൽ. s. Staggering, reeling, unsteadiness.

വെപ്പില. s. The leaf of the margosa tree.

വെപ്പിലക്കട്ടി. s. A kind of 'curry' made of the leaves of the margosa tree, salt, pepper, tamarinds, onions, &c.

വെപ്പെണ്ണ. s. Margosa oil.

വെമാ. s. A loom. നെയിത്തുകോൽ.

വെമ്പ്. s. See. വയമ്പ്.

വെമ്പാട. s 'Vempada', a tree or creeper, the bark of which is used in medicine.

വെര. s. The name of a bird, a paroquet.

വെർ. s. 1. A root in general, whether of a tree or plant. 2. the cause, origin, or foundation. വെരറുക്കുന്നു, To cut the root, to root up. വെരിറങ്ങുന്നു To take root, or the root to descend വെരുപായുന്നു, The root to spread. വെരുപിടിക്കുന്നു, To take root. വെരൂന്നുന്നു, To take root or the root to become firm. വെരോടുന്നു, വെരുപാകുന്നു, The root to spread.

വെർതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To separate, to put asunder. 2. to choose, to select.

വെർതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു. വാൻ. v. n. 1. To be separated, to be put asunder. 2. to be chosen.

വെർതിരിവ്. s. 1. Separation, putting, asunder or apart. 2. choice, selection.

വെർപാട്. s. 1. Separation, division. 2. dissevering. 3. disunion, disjunction. 4. disagreement, quarrel. 5. opposition, contrariety.

വെർപാടാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be separated, to be divided. 2. to be adverse, to be opposed, to be contrary.

വെർപാടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To separate, to divide 2. to disunite, to make adverse.

വെർപിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To separate, to part.

വെർപിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. 1. To separate, to put asunder. 2. to dismiss.

വെർപെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. a. To separate, to divide.

വെർപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. See the last.

വെർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1 To separate, to part, to be divided. 2. to be disunited, to be disjointed. 3. to disagree.

വെർവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To separate, to part, to be dissevered.

വെല s. 1. Time. 2. tide. 3. limit, boundary. 4. the sea 5 the sea shore. 6. leisure, interval, opportunity. 7. work. labour, business, service, or employ. 8 effort, exertion. 9. difficulty. വെലയാക്കുന്നു, To employ വെല ചെയ്യുന്നു, വെലയെടുക്കുന്നു, To work, to labour.

വെലകം. s. The name of a timber tree, probably a species of oak.

വെലക്കാരൻ. s. 1. A man servant. 2. a workman, a labourer, a day-labourer.

വെലക്കാരി. s. A maid servant.

വെലതുള്ളൽ. s. A dance before a temple. വെലതുള്ളുന്നു, To dance before a temple.

വെലത്തി. s. The wife of a വെലൻ, or a woman of that tribe.

വെലൻ s. A man of a certain low tribe.

വെലപ്പെണ്ണ്. s. 1. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. a maid servant.

വെലയിറക്കം. s. 1 The ebb tide. 2. the commencement of a dance at a temple.

വെലയെററം. s 1. The flood tide. 2 the conclusion of a dance at a temple.

വെലായുധൻ. s. One armed with a javelin, a spearman, a lancer, a soldier armed with an iron lance.

വെലി. s. 1. Tide 2. a hedge, a fence, an enclosure. വെലികെട്ടുന്നു. To hedge or fence in. വെലിയടയ്ക്കുന്നു, To stop a gap in a fence.

വെലിക്കടമ്പ. s. A stile.

വെലിക്കഴാ. s. 1. A sliding gate in a fence. 2. a breach or gap in a fence.

വെലിക്കിഴങ്ങ്. s. The tapioca plant.

വെലിപ്പരുത്തി. s. A species of Hibiscus tree growing in fences and on the banks of rivers.

വെലിപ്പുഴ. s A gap or breach in a fence, an opening in a fence.

വെലിയിറക്കം. s. The ebb tide.

വെലിയെററം. s. The flood tide

വെൽ. s. 1. A weapon in general. 2. a javelin, a lance.

വെൽക്കാരൻ. s A spearman, a lancer, a soldier armed with a spear.

വെല്ലജം. s. Black pepper, 'Piper nigrum' നല്ലമുളക്.

വെല്ലം. s. The name of a plant, the seed of which is used as a vermifuge. വിഴാൽ.

വെല്ലിതം. adj. 1. Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ട 2. trembling, tremulous. വിറയ്ക്കുന്ന. 3. crooked, വളഞ്ഞ.

വെവ്. s 1. Burning, combustion, 2. seething, boiling. 3. sultriness heat, warmth. 4. suffocation. 5. dry rot in timber.

വെവലാധി. s. 1. Anxiety, care, perplexity, flurry, confusion. 2. tremor trembling.

വെവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To burn 2. to seethe, to boil, to cook. 3. to make hot.

വെവുന്നു, ന്തു, വാൻ. v n. 1. To burn 2. to seethe, to be boiling hot 3. to be sultry, hot, to become heated.

വെവുപടി. s. A board or piece of wood put at the end and between the beams of timber and stones in a building to prevent the decay of the beams.

വെവെട്ടക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be suffocating, to be heated, to be sultry. 2. to become heated or take fire as any accumulation of damp materials. 3. to perspire, to sweat.

വെശ s. A courtezan.

വെശന്തം. s. A basin, a small pond. ചെറുകുഴി.

വെശം. s. 1. Dress, decoration. അലങ്കാരം. 2. outward appearance, disguise. 3. the abode of harlots. വെശ്യാഭവനം. 4. a house in general. ഭവനം. 5. entrance, ingress. പ്രവേശം.

വെശ്മഭൂ. s. 1. The site of a house. 2. a garden, a compound round a house.

വെശ്മം. s. A house ഭവനം.

വെശ്യ s. A harlot, a prostitute, a whore, a fornicatress, a courtezan.

വെശ്യാഗൃഹം. s. A brothel, the habitation of harlots.

വെശ്യാജനസമാശ്രയം. s. A habitation of harlots, a brothel.

വെശ്യാപതി. s. A debauchee, a fornicator. വിടൻ.

വെശ്യാപുത്രൻ. s. An illegitimate son, the son of a harlot

വെശ്യാവൃത്തി. s. Whoredom, fornication.

വെശ്യാസംഗക്കാരൻ. s. A whoremonger.

വെശ്യാസംഗം. s. Whoredom.

വെശ്യാസ്ത്രീ. s. A whore, a prostitute.

വെഷക്കാരൻ. s. 1. A pompous, ostentatious person, one who decorates himself in fine apparel. 2. one who puts on theatrical attire. 3. a masquerader.

വെഷണം. s. Entrance, ingress, possession, occupation. പ്രവേശനം.

വെഷധാരി. s. 1. A hypocrite, a false devotee. 2 one who puts on a mask, a person in disguise.

വെഷധൃക. s. See the last.

വെഷം s. 1. Ornament, dress, decoration. 2. disguise, a mask 3 outward appearance, shape, show വെഷമിടുന്നു, To put on an assumed form or disguise. വെഷം കെട്ടുന്നു, To decorate one's self, to put on a disguise or mask. വെഷംമാറുന്നു, To disguise one'sself.

വെഷവാരം. s. A condiment, as pepper, cloves, mace, &c.

വെഷ്ടകം s 1. Gum, resin. പശ. 2 a turban. തലപ്പാവ്. 3 a wall, a fence. വെലി

വെഷ്ടനം. s. 1. Surrounding, that which encompasses. ചുററൽ. 2. a turban, a tiara, a

di·dem. തലപ്പാവു°. 3. a wall, an enclosure, a fence. വേലി. 4. an attitude in dancing, a particular position of the hands, also a crossing of the feet.

വേഷ്ടം. s. 1. A fence, an enclosure. വേലി 2. surrounding, enclosing. ചുററൽ. 3. exudation, gum, resin. പശ. 4. a turban തലപ്പാവു°.

വേഷ്ടി. s. An upper garment. ഉത്തരീയം.

വേഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To surround, to encompass, to enclose.

വേഷ്ടിതം, &c. adj. 1. Surrounded, encompassed, enclosed. ചുററപ്പെട്ട. 2. stopped, secured from access. അടയ്ക്കപ്പെട്ട.

വേസഥ. s. Certainty, ascertainment, confirmation. വേസഥവരുത്തുന്നു, To make certain or sure, to confirm.

വേഹൽ. s. A cow miscarrying from taking the bull unseasonably.

വേള. s. 1. Time, period. കാലം. 2. leisure, interval, opportunity. അവസരം. 3. wild mustard. കാട്ടുകടുകു°.

വേളാൻ. s. A potter.

വേളി. s. 1. Marriage. 2. a wife. വേളികഴിക്കുന്നു, To marry.

വേൾക്കുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To marry.

വേറാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be separate. 2. to be different.

വേറാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To separate. to part. 2. to change.

വേറിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To separate, to part, to put separate. 2. to dissever.

വേറു°. adj. 1. Other, another. 2. separate. 3. different, various.

വേറുകൂറു°. s. 1. Separation. 2. difference. 3. partiality.

വേറുതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To separate, to part. 2. to select, to choose.

വേറെ. adj. 1. Other. 2. different. 3. separate. adv. Separately, differently. വേറെ കാൎയ്യം, Another thing. വേറെവഴി. Another or different way or sect. വേറെ വെക്കുന്നു, 1. To lay aside, or apart by itself. 2. to cook separately. വേറെപാൎക്കുന്നു, To live in another or different place, to live separately. വേറെ ചിന്ത, 1. Another or different mind or sentiment. 2. inattention, absence of mind.

വേറൊരുത്തൻ. s. Another one, another person

വേറൊരുത്തി. s. Another woman.

വേഴനിലം. s. Ground abounding with reeds or rushes.

വേഴം. s. A reed, 'Arunda tibialis or karka.

വേഴാമ്പൽ. s. A bird, a kind of cuckoo, 'Cuculus melano-leucus.'

വേഴ്ച. s. Love, affection, attachment.

വൈ. ind. 1. A particle of affirmation, (so, indeed.) 2. an expletive. 3. a vocative. particle.

വൈകടികൻ. s. A jeweller, one who cuts and polishes gems. രത്നങ്ങളെ തേക്കുന്നവൻ.

വൈകല്യം. s. 1. Confusion, agitation. ഇളക്കം. 2. defect, imperfection. ഊനം.

വൈകക്ഷകം. s. 1. A garland or string of flowers worn as a scarf or like the sacred thread over the left shoulder and under the right arm hanging down below the hip. പൂണുൽ പോലെ ധരിക്കുന്ന പൂമാല. 2. an upper garment, a rapper. ഉത്തരീയം.

വൈകക്ഷ്യകം. s. See the last.

വൈകാതെ. Without delay, without stopping, quickly. താമസം കൂടാതെ.

വൈകാൎയ്യം. s. 1. Difficulty. 2. difference. വ്യത്യാസം.

വൈകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To detain, to delay, to cause to be late.

വൈകീടാതെ. See വൈകാതെ.

വൈകുണ്ഠൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൈകുണ്ഠം. s. The paradise or abode of 'Waicuntha or VISHNU, its locality is uncertain and variously described either as in the northern ocean or on the eastern peak of mount 'Meru,' &c.

വൈകുന്നു, കി, വാൻ. v. n. 1. To pass as time, to become late. 2. to delay.

വൈകുന്നേരം. s. Evening, eventide.

വൈകുല്യം. s. Contrariety, grudge, hatred; a dissolute state of mind.

വൈകൃതം. s. Aversion, disgust. നീരസം. adj. Changed, in mind or form. മാറപ്പെട്ട.

വൈകൃത്യം. s. Aversion, disgust. നീരസം. adj. 1. Changed, in mind or form. മാറപ്പെട്ട. 2. wicked. ദുഷ്ടമായുള്ള.

വൈക്രാന്തം. s. A kind of gem, said to resemble a diamond and to be of similar properties. ഒരുവക രത്നം.

വൈഖരി. s. 1. Articulation. 2. distinct speech. വ്യക്തവാക്കു°.

വൈഖാനസൻ. s. A name of the third religious order, a hermit, an anchorite. വാനപ്രസ്ഥൻ

വൈചിത്ര്യം. s. 1. Variegation of colour. വിചിത്രം. 2. handsomeness, beauty. സൗന്ദര്യം. 3. wonder, surprise. അത്ഭുതം.

വൈജനനം. s. The last month of uterine gestation, പ്രസവമാസം.

വൈജയന്തം. s. 1. The palace of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെമാളിക. 2. the banner or emblem of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.

വൈജയന്തി. s 1. A banner, a flag, an ensign. കൊടിക്കൂറ. 2. the name of a book. 3. the name of a tree or plant. 'Æschnomene sesban'. 4. another tree, 'Premna spinosa, &c.' മുഞ്ഞ.

വൈജയന്തികൻ. s. A flag or ensign bearer an Ensign. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.

വൈജയന്തികം. s. 1. The name of a plant, 'Æschynomene sesban'. 2. a flag; a banner. കൊടി.

വൈജാത്യം. s. 1. Sharpness, shrewdness, cleverness. 2. excellence.

വൈജ്ഞാനികം, &c. adj. Skilful, clever, dexterous. proficient. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

വൈഡാലവ്രതികൻ. s. A hypocrite, a religious impostor, one who under the appearance of piety and virtue is covetous, malicious, and cruel.

വൈഡൂൎയ്യം. s. One of the nine gems, the cat's eye, 'Lapis luzuli.'

വൈണവം. s. A bamboo staff. മുളങ്കമ്പു. adj. Produced by or made of a bamboo.

വൈണവികൻ. s. A flute player. കുഴൽകാരൻ.

വൈണികൻ. s. A lutist, a player on the 'Vina.' or 'Indian' lute. വീണ വായിക്കുന്നവൻ.

വൈണുകം. s. A goad or bamboo pike headed with iron, used to drive an elephant.

വൈതത്ഥ്യം. s Falsehood, untruth. അസത്യം.

വൈതനികൻ. s. A hireling, a labourer. സേവിപ്പവൻ.

വൈതംസികൻ. s. 1. A fowler, a hunter. കെണിവെച്ചു പക്ഷിമൃഗാദികളെ പിടിക്കുന്നവൻ. 2. a vender of flesh or meat, either of beasts or birds. മാംസം വില്ക്കുന്നവൻ.

വൈതരണി s. 1. The river of hell, or town of 'Yama' യമപുരത്തിലുള്ള നദി. 2. the mother of the 'Racshasas'. 3. a dangerous place.

വൈതാനം. s. 1. A canopy, an awning. മേക്കട്ടി 2. a sacrifice, off ring, oblation ബലി. 3. spreading, expansion.

വൈതാളികൻ. s. 1. A bard, whose duty is to awaken the prince at dawn, with music and songs. പാടിയുണൎത്തുന്നവൻ. 2 one who has a demon for a familiar, the servant of a 'Vetala'.

വൈത്യൻ. s. A person of a low class വേലൻ.

വൈദഗ്ധൻ. s. 1. A clever, skilful man. 2. a sharp, witty man.

വൈദഗ്ധം. s. 1. Cleverness, dexterity, skill. സാമൎത്ഥ്യം. 2. acuteness, sharpness. 3. cuning, craft. adj 1. Clever, dexterous, skilful. 2. sharp, witty.

വൈദഗ്ധ്യം. s. 1. Cleverness, dexterity, skill. 1. acuteness, sharpness, wit, knowingness. 3. cunning, craft.

വൈദൻ. s. A learned knowing person.

വൈദൎഭൻ. s. The soverign of 'Viderb'ha the father of DAMAYANTHI.

വൈദൎഭം. s. Crafty or indirect speech. ഉപായവാക്കു.

വൈദൎഭി. s. 1. DAMAYANTHI, the wife of 'Nala'. 'Rucmini' one of CRISHNA's wives. 3. the wife of AGASTYA.

വൈദി. s. A learned woman.

വൈദികത്വം. s. Scriptural character or origin.

വൈദികൻ. s. A 'Brahman' well v rsed in the 'Vedas' a regular, as opposed to a secular 'Brahamn' വേദത്തെ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവൻ.

വൈദികം. adj. Scriptural derived from or conformable to the 'Vedas,' not secular. വേദസംബന്ധമായുള്ള.

വൈദുഷ്യം. s. Learning, sapience. അറിവു.

വൈദേഹകൻ. s. 1. A trader by profession. ചെട്ടി, കച്ചവടക്കാരൻ. 2. a trader by birth or the offspring of a 'Vaisya' father and 'Brahman' mother. വൈശ്യൻ

വൈദേഹി. s. 1. Sita', the daughter of 'Janaca' and wife of 'Rama'. 2. long pepper. തിപ്പലി. 3. the wife of a trader.

വൈദ്യ s. A drug, commonly 'Cacoli.' കാകോലി.

വൈദ്യക്കാരൻ. s. A medical man, a doctor.

വൈദ്യഗ്രന്ഥം. s. A medical book.

വൈദ്യചിന്താമണി. s. The name of a medical book.

വൈദ്യനാഥൻ s. A form of SIVA, presiding over one of the divisions of 'Patala'. ശിവൻ.

വൈദ്യൻ. s 1. A physician, a doctor, a medical man. 2. a learned man.

വൈദ്യമാതാ. s. The name of a tree, 'Justicia ganderussa.' ആടലോടകം.

വൈദ്യം. s 1. Practice of physic, the science of medicine. 2. medical aid, advice or prescription, healing. adj Medical, practicing or relating to medicine. വൈദ്യംചെയ്യുന്നു, To apply medicine, to doctor.

വൈദ്യശാസ്ത്രം. s. 1. Science of medicine. 2. a treatise on medicine.

വൈധനിക. s. 1. A surgical instrument, as a knife, a lancet, &c 2. a small pointed perforating instrument.

വൈധവ്യം. s. Widowhood.

വൈധാത്രൻ s. SANATCUMARA, the son of BRAHMA, and said to be eldest of the progenitors of mankind. ദേവർഷി.

വൈധൃതം, &c. adj 1 Seized, held. 2. restrained, withheld. പിടിക്കപ്പെട്ട

വൈധേയൻ. s. A fool, an idiot, a foolish, ignorant person. മൂഢൻ

വൈധേയം. &c. adj Foolish, ignorant, idiotic മൂഢതയുള്ള.

വൈനതേയൻ. s A name of GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU ഗരുഡൻ.

വൈനാശികൻ. s. 1. A dependant, a subject, a slave. ദാസൻ. 2. a spider. ചിലന്നി 3. an astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

വൈനീതകം. s. A mediate conveyance, as a porter carrying a letter, a horse dragging a chariot, &c. വാഹനം.

വൈപരീത്യം s. Contrariety, opposition, reverse. വിപരീതം.

വൈപുല്യം. s. 1. Largeness, greatness. വിപുലത. 2. depth, profundity. അഗാധം.

വൈഭവം. s. 1. Dexterity, cleverness, ability. 2. wealth, riches. സമ്പത്ത്. 3. happiness' prosperity.

വൈഭോഗം. s. 1. Wealth, riches. സമ്പത്ത്. 2. happiness, delight, pleasure.

വൈഭോഗി. s A voluptuary.

വൈമല്യം. s. Cleanness, purity. വിമലത.

വൈമാത്രേയൻ. s. A step-mother's son, a stepson. രണ്ടമ്മയിൽ പിറന്ന വരിലൊരുവൻ.

വൈമാനികൻ. s. A charioteer.

വൈമുക്തം. s. Liberation, emancipation. adj. Liberated, emancipated, being at a liberty or loose.

വൈമുഖ്യം. s. Disgust, aversion, dislike. നീരസം.

വൈമേയം s. Barter, exchange. തമ്മിൽമാററം.

വൈയങ്കത. s. The name of a tree, 'Flacourtia sapida.'

വൈയാകരണൻ. s. A grammarian, a compiler of a grammar വ്യാകരണശാസ്ത്രജ്ഞൻ.

വൈയാകരണം adj. Grammatical, relating to grammar.

വൈയാഘ്രം. adj. Covered with a tiger's skin, (a car, &c.) പുലിത്തോൽകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ.

വൈരക്കല്ല്. s. A diamond, or precious stone.

വൈരക്കള്ളി s. A species of Euphorbia.

വൈരച്ചാണ. s. A stone used to polish gems.

വൈരത്തുശി. s A diamond needle used by glaziers, and lapidaries

വൈരനിര്യാതനം. s. Revenge, retaliation, requital of injury. പക മീളുക.

വൈരപ്പൊടി. s. A precious stone.

വൈരപ്രതിക്രിയ s. Revenge.

വൈരമന്നി. s. An ear or neck ornament.

വൈരം s. 1. Enmity, hatred, hostility, resentment, animosity. 2. heroism, prowess, bravery 3 a diamond 4. an angle. വൈരമുണ്ടാക്കുന്നു, To cause enmity, hatred.

വൈരശുദ്ധി s Revenge, retaliation, satiated revenge പകമീളുക

വൈരസൂചി. s A diamond needle used by glaziers, and lapidaries.

വൈരസേനി. s. A name of NALA. നളൻ.

വൈരസ്യം s. Displeasure, dislike. നീരസം.

വൈരാഗി. s. A devotee, an ascetic, one of a particular class of devotees or mendicants. വിരാഗമുള്ള വൻ.

വൈരാഗ്യക്കാരൻ s. 1. A zealous, enthusiastic person വിരാഗമുള്ളവൻ. 2. an obstinate, pertinacious person.

വൈരാഗ്യശതകം. s. A book on self denial, patience and taciturnity in one hundred verses

വൈരാഗ്യം s. 1. Absence of worldly passion or desire വിരാഗം 2. the profession of religious medicity. 3. 'in local usage', zeal, a a sort of perseverance, right or wrong, fanaticism. ഭക്തിവൈരാഗ്യം, Religious zeal, fervour; enthusiasm. 4. jealousy. 5. obstinacy, pertinacity.

വൈരി. s. 1. An enemy, an adversary. ശത്രു. 2. a hero, a champion. 3. a hawk.

വൈരിഞ്ചം. adj. Relating to BRHAMA, VISHNU, SIVA.

വൈരിഞ്ചി. s. 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 2. VISHNU വിഷ്ണു. 3. SIVA. ശിവൻ.

വൈരൂപ്യം. s. Deformity, disfiguration, ugliness. വിരൂപം.

വൈരോചനൻ. s. A name of 'Mahabali', a sovereign, one of the 'Chacravartis'. മഹാബലി.

വൈരോചനി. s. 1. BUDD'HA. ബുധൻ. 2. 'Bali'. ബലി. 3. the son of 'Surya'. സൂൎയ്യപുത്രൻ.

വൈവധികൻ. s. A chandler, a vender of grain. oil, fruit, sweetmeats. &c. എണ്ണ മുതലായവയെ വില്ക്കുന്നവൻ.

വൈവർണ്യം. s. 1. Change of colour or complexion. നിറഭേദം. 2. change of colour in general. 3. deviation or cessation from tribe or caste, &c. 4. heterogeneousness, difference.

വൈവസ്വതൻ. s. 1. The seventh 'Menu', or the 'Menu' of the present 'Manwantara' or period so called. 2. a name of 'Yama'. യമൻ. 3. one of the 'Rudras'. 4. the planet Saturn.

വൈവാഹം. adj. Nuptial, matrimonial. വിവാഹസംബന്ധമായുള്ള.

വൈശദ്യം. s. 1. White, the colour. വെളുപ്പുനിറം. 2. purity, cleaness. സ്വച്ഛത. adj. 1. White. of a white colour. 2. pure, clean, pelucid.

വൈശാഖമാസം. s. The month 'Vaisacha' (April-May.) എടവമാസം.

വൈശാഖം. s. 1. The month in which the moon is full near the southern scale, (April-May) എടവമാസം. 2. a churning stick. കടകോൽ. 3. an attitude of shooting, standing with the feet a span apart. എയ്യുന്നവന്റെ ഒരു നില.

വൈശാഖസ്നാനം. s. Ablution performed in the morning during April-May. എടവക്കുളി.

വൈശിഷ്യം. s. 1. Excellency, eminence, peculiarity. വിശേഷം. 2. preference. 3. distinction, difference.

വൈശിഷ്ട്യം. s. Endowment with, possession of, inherence or attachment to. വിശേഷത.

വൈശേഷികൻ. s. A follower of the 'Vaiseshica' doctrine.

വൈശേഷികം. s. A school of philosophy, the 'Vaiseshica' doctrine instituted by 'Canada,' differing from the system of 'Gautama.'

വൈശ്യ s. A woman of the 'Vaisya' tribe.

വൈശ്യൻ. s. The 'Vaisya,' or a man of the third or agricultural and mercantile tribe.

വൈശ്യം. s. 1. A ceremony of the 'Brahmans' performed at noon. ബ്രാഹ്മണൎക്ക് ഉച്ചക്കയുള്ളതിൽ ഒരു കൎമ്മം. 2. the third or mercantile tribe.

വൈശ്യവൃത്തി. s. The duty or business of a trader or 'Vaisya'.

വൈശ്രവണൻ. s. A name of CUBERA the god of wealth. കുബെരൻ.

വൈശ്വദേവം. s. The twenty-first lunar asterism. ഉത്രാടം.

വൈശ്വാനരൻ. s. 1. 'Agni', the god of fire. അഗ്നി. 2. the Ceylon lead-wort. കൊടുവേലി.

വൈശ്വാനരം. s. 1. A solitary place. വിജനസ്ഥലം. 2. a barren or unfruitful country, or a country subject to famine or scarcity. ക്ഷാമമുള്ള ദിക്ക്. 3. 'Cartica,' the third lunar asterism.

വൈശ്വി. s. The second of the constellations called 'A sharha' and the twenty-first of the whole.

വൈഷമ്മിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To die, to decease.

വൈഷമ്യം. s. 1. Difficulty, pain. പ്രയാസം. 2. unevenness, inequality, roughness 3. solitariness, singleness. വിജനഭാവം. 4. death, demise. മരണം.

വൈഷയികൻ. s. A sensualist, one addicted to the pleasure of sense.

വൈഷ്ടം. s. A world. ഒരു ലോകം.

വൈഷ്ണവൻ s. 1. A 'Vaishnava or follower of VISHNU, or one of his sect വിഷ്ണുമതക്കാരൻ. 2. a titular name of a man of a certain tribe who serves at a temple. പിഷാരവടി.

വൈഷ്ണവം s. 1. The 'Vaishnava' system, as distinguished especically from the 'Saiva or Baudd'ha'. വിഷ്ണുമതം. 2. the sect or class or votaries of VISHNU. 3. the 'Vishnu-purana'. പുരാണത്തിലൊന്ന്. adj Relating or belonging to VISHNU.

വൈഷ്ണവി s. 1. A name of the goddess DURGA. ദുൎഗ്ഗാ. 2. one of the seven 'Matris', the personified energy or sacti of VISHNU. സപ്തമാതൃക്കളിലൊരുത്തി. 3. the shell-flower, 'Clitoria ternatea.' ശംഖപുഷ്പി.

വൈസാരിണം. s. A fish. മത്സ്യം.

വൈഹാസികൻ. s. A comic actor, a buffoon, an actor. ഗോഷ്ഠികാട്ടുന്നവൻ.

വോഢാ. s. 1. A porter, a bearer. ചുമക്കുന്നവൻ. 2. a charioteer. രഥം നടത്തുന്നവൻ. 3. a guide, a leader. വഴി കാട്ടുന്നവൻ.

വോളം. s. Gum myrrh. ചശ.

വൗഷൽ. ind. An exclamation used in offering an oblation to the gods or manes. ആൎപ്പുവിളി.

വ്യക്തത. s. 1. Manifestation, appearance. 2. distinctness, clearness, perspicuity.

വ്യക്തൻ. s. A learned or wise man. വിദ്വാൻ.

വ്യക്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make evident, manifest, apparent, clear, perspicuous. തെളിയിക്കുന്നു.

വ്യക്തം, &c. adj. 1. Evident, manifest, apparent, distinct, absolutely and specifically known or understood. സ്പഷ്ടമായുള്ള. 2. wise, learned. വിദ്യയുള്ള. 3. individual, specific. പ്രത്യകം.

വ്യക്തവൎണ്ണം. s. Distinction, clearness, plainness. തെളിവു.

വ്യക്തി. s. 1. Individuality, specific appearance or being. 2. appearance, manifestation. പ്രത്യക്ഷം. 3. case, inflexion, or the proper form of any inflected word.

വ്യഗ്രത. s. 1. Agitation, alarm, fright. ഭീതി. 2, perplexity, distraction, bewilderment. വ്യാകുലം.

വ്യഗ്രൻ. s. One who is agitated, confounded, perplexed, bewildered. വ്യാകുലൻ.

വ്യഗ്രപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be agitated, alarmed perplexed. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

വ്യഗ്രം, &c. adj. 1. Bewildered, perplexed, distracted. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട 2. agitated, alarmed, frightened. വ്യാകുലപ്പെട്ട.

വ്യംഗൻ. s. A cripple. മുടന്തൻ.

വ്യംഗം. s. 1. A frog. തവള. 2. a freckle, a natural spot on the skin. a natural blemish. മറു. 3. discolouration of the face, dark spots on the cheek.

വ്യംഗ്യം. s. Sarcasm, the covert but intelligible expression of suspicion or contempt.

വ്യജനം. s. A fan. വിശറി.

വ്യഞ്ജകം. s. External indication of passion or feeling. ഹസ്തസംജ്ഞ.

വ്യഞ്ജനപ്പുര. s. A store room.

വ്യഞ്ജനം. s. 1. Sauce, condiment, any thing to give relish to food. കറി. 2. a mark, a spot, a sign, a token. അടയാളം. 3. the beard. മുഖരോമം. 4. a privy part either male or female. 5. consonant. കകാരാദ്യക്ഷരം.

വ്യഡംബകം. s. The castor oil plant, 'Ricinus communis.' ആവണക്കു.

വ്യതികരം. s. 1. Misfortune, calamity. ദുൎഭാഗ്യം. 2. reciprocity, reciprocal action or relation. അന്യോന്യത.

വ്യതിക്രമം. s. 1. Inverted or retrogade order, inversion, reverse. പ്രതിലോമം, മറുപാടു. 2. contrariety, opposition in general; as the contrary of what is right or wrong, crime, vice; the contrary of prosperity, adversity, misfortune, &c. വിപരീതം.

വ്യതിരിക്തം. adj. Different, distinct. വേറെ.

വ്യതിരേകം. s. 1. Difference, separateness. 2. contrariety. 3. a figure in rhetoric, the dissimilitude of things compared in some respects to each other.

വ്യതിപാതം. s. 1. Great or portentious calamity, or portend, indicating or occasioning it, as a comet, an earthquake, &c. 2. disrespect, contempt. ധിക്കാരം. 3. the seventeenth of the astrological 'Yogas.' പതിനേഴാമത്തെ യോഗം.

വ്യത്യയം. s. 1. Contrariety, opposition, reverse. വിപരീതം. 2. inverted or retrogade order.

വ്യത്യസ്തം. adj. 1. Different. വ്യത്യാസമുള്ള. 2. contrary, opposite. 3. reversed, inverted.

വ്യത്യാസം. s. 1. Difference. 2. contrariety, opposition, reverse. 3. alteration, change. 4. inverted or retrogade order. വ്യത്യാസം പറയുന്നു, To speak differently. വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നു, 1. To alter, to make different. 2. to reverse

വ്യഥ. s. 1. Pain, distress, trouble. വ്യസനം. 2. fear, alarm, disquietude of mind. മനോദുഃഖം.

വ്യഥിതം. adj. 1. Pained, distressed. വ്യസനപ്പെട്ട. 2. alarmed, frightened. വ്യാകുലപ്പെട്ട.

വ്യധം. s. 1. Perforating, piercing. തുളെക്കുക. 2. striking, smiting. അടിക്കുക.

വ്യധ്യം. s. A butt, a mark to shoot at. ലാക്കു.

വ്യധ്വം. s. A bad road. ചീത്തവഴി.

വ്യഭിചാരം. s. 1. Adultery; prostitution. 2. erring, straying, following improper courses, doing what is prohibited or wicked. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു, To commit adultery, to go astray.

വ്യഭിചാരി. s. 1. An adulterer. 2. one who goes astray (literally or figuratively.) 3. a property, or class of properties into which the consequences and symptoms of amorous desire, as an object of poetical description, are classed: the 'Bhavas,' called 'Vyabhicharis' are thirty two in number, to which two others are sometimes added, making thirty-four, viz. 1. 'Nirveda,' humility, self-abasement; 2. 'Glani,' weakness, exhaustion; 3. 'Sanca,' apprehension; 4. 'Asuya', calamity. 5. ,Mada' inebriety; 6. 'Srama' fatigue. 7 'Alasya' indolence. 8. 'Dainya' indegence, distress, 9 'Chinta', secret desire, contemplation of the object beloved; 10 'Moha' loss of sense or presence of mind from fear, anxiety, &c 11. Smriti' recollection, but especially the recollection of an absent or faithless lover excited by present objects; 12. 'Dhriti' the enjoyment or consciousness of amatory woe, resignation or abandonment to despair, &c; 13. 'Vrila', shame; 14 'Chapalata' fickleness, unsteadiness, want of firmness and steadiness; 15. 'Harsha' delight; 16 'Avega' hurry, fluried haste; 17 Jarata', ignorance, imbecility; 18. Garwa' pride, arrogance, 19. 'Vishada' want of energy or spirits, depression of mind; 20. 'Autsucya' regret, painful remembrance of some object lost or absent; 21 'Nidra', sluggishness, sleepiness; 22. 'Apasmara' epilepsy; 23. 'Sopta' sleep; 24. 'Vibodha', waking; 25. 'Amersha' wrathful impatience; 26. 'Avahit'ha', dissimulation; 27. Ugrata' passion, rage. 28. 'Mati' intelligence, knowledge; 29. 'Upalambha', reviling, railing; 33. 'Vyadhi', sickness, disease; 31. Unmada', madness, delirium; 32. 'Marana', death; the other two are; 33. 'Trasa', fear; 34. 'Vitarca', doubt, deliberation.

വ്യഭിചാരിണി. s. 1. An adultress. 2. a female who follows improper courses.

വ്യയം. s. 1. Expenditure, expense 2. ruin, destruction, disappearance adj Expended, spent. വ്യയം ചെയ്യുന്നു, 1. To expend, to disburse, to give away money. ചെലവാക്കുന്നു. 2. to lessen, to diminish

വ്യയിതം. adj. 1. Expended spent. ചെലവാക്കപ്പെട്ട 2. gone, dissipated, dispersed.

വ്യയീകൃതം. adj 1. Expended, spent. ചെലവാക്കപ്പെട്ട. 2. dispersed, destroyed.

വ്യൎത്ഥകം ind. In vain, uselessly, fruitlessly. ഉപകാരം കൂടാതെ.

വ്യൎത്ഥം. adj. 1. Useless, vain fruitless, unprofitable, unmeaning ഫലമില്ലാത്ത. 2. empty. വ്യൎത്ഥമാക്കുന്നു, To make void, useless, or unprofitable.

വ്യവധ. s. 1. A covering, a screen, any thing which holds or conceals from sight. മറ, മൂടി. 2. the state of being coverd, concealment, disappearance. മറവു°.

വ്യവധാനം. s. 1. Covering, disappearance, either the thing which conceals, or the state of being concealed from sight. മറ, മറവു°. 2. intervening, intervention.

വ്യവധായകം, &c adj 1. Concealing, screening, hiding. മറയ്ക്കുന്ന. 2. intervening, intermediate, separating.

വ്യവസായക്കാരൻ. s One who is industrious, persevering, &c. അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നവൻ.

വ്യവസായം. s. 1. Effort, exertion, persevering or industrious effort, perseverance, industry. അദ്ധ്വാനം, ഒരുമ്പാടു°. 2. cultivation 3. plan, device, trick.

വ്യവസായി. s. An industrious, persevering man, one who uses effort, exertion, &c. പാടുപെടുന്നവൻ.

വ്യവസിതം. s. Certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. adj 1 Certain. നിശ്ചിതം. 2. tricked, cheated വഞ്ചിതം. 3. energetic, taking pains, making effort, or exertion. ഉത്സാഹമുള്ള.

വ്യവസ്ഥ s. 1. Certainty. നിശ്ചയം. 2. a decree, a written declaration of the law; applied in practice to the written extracts from the codes of law stated as the opinions of the 'Hindu law officers attached to the courts of justice. 3. separating, placing remote or apart. വേറുപിരിക്കുക

വ്യവസ്ഥിതം. adj. 1. Constant, invariable, established. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട, ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട. 2. separated, distinct. 3. excerpted, extractad.

വ്യവസ്ഥിതി. s. Certainty, ascertainment. നിശ്ചയം.

വ്യവഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To dispute to litigate. 2. to argue, to reason, to plead. 3. to make use of. 4 to claim.

വ്യവഹൎത്താ. s. 1. A judge, an umpire, one conducting a judicial procedure. വിസ്തരിക്കുന്നവൻ 2. a litigant, a plaintiff, one instituting a dispute at law. വാദി, സങ്കടക്കാരൻ,

വ്യവഹാരക്കാരൻ. s. A disputant, a litigant, a claimant.

വ്യവഹാരജ്ഞൻ, s. A person who has passed his minority, a young man of age, or one who has passed his sixteenth year, at which period he can assert his own rights in a court of law.

വ്യവഹാരദർശനം. s. Judicial investigation, trial.

വ്യവഹാരപദം. s. A title of jurisprudence, any act cognizable in a court of law.

വ്യവഹാരപാദം. s. A division of legal proceedings, one of the four parts which are necessary to conduct a regular suit, or the plaint the defence, the proof and the decision.

വ്യവഹാരമാതൃക. s Legal procedure or process in general, simple judicature, law as in all ordinary cases administered.

വ്യവഹാരമാൎഗ്ഗം. s. A title of jurisprudence, see വ്യവഹാരവിഷയം.

വ്യവഹാരമാല, s. The 'Vyavaharamala' or code of laws by which judicature is to be regulated and decisions to be made.

വ്യവഹാരം. s. 1. Law-suit, litigation, a cause' contest at law. 2. argument, reasoning. 3. civil administration of public affairs. 4. practice of the courts of civil and criminal law, judicial procedure, administrative justice as the examination of evidence, &c. 5. usage, custom, profession, business. 6. steadiness, propriety, adherence to law and custom. 7. title of jurisprudence, act cognizable in courts of justice. വ്യവഹാരം ചെയ്യുന്നു, To administer or conduct public affairs. വ്യവഹാരം പറയുന്നു, To dispute, to litigate, to claim.

വ്യവഹാരവിധി. s. Law, the law. the precepts or code by which judicature is to be regulated and decisions to be made

വ്യവഹാരവിഷയം. s. A title of jurisprudence, an act which may become the object of dispute among men, and should therefore be regulated by law: according to 'Menu' there are eighteen heads, but these are the principal only, and many things not comprised under them may still be actionable: the eighteen are, 1. ഋണാദാനം, debt; 2. നിക്ഷേപം, deposit; 3. അസ്വാമിവിക്രയം, sale without ownership, 4. സംഭൂയ സമുത്ഥാനം, concerns amongst partners; 5. ദത്തസ്യാനപകൎമ്മം, subtraction of what has been given; 6. വേതനാദാനം, non payment of wages; 7. സമ്വിദഃവ്യതിക്രമം, non performance of agreement; 8. ക്രയവിക്രയാനുശയം, rescission of sale and purchase; 9. സ്വാമിപാലയോൎവിവാദം, disputes between master and servant; 10. സീമവിവാദം, disputes about boundaries; 11. വാക്പാരുഷ്യം defamation, abuse; 12. ദണ്ഡപാരുഷ്യം, assault; 13. സ്തേയം, theft, larceny, 14 സാഹസം robbery and other violence, 15 സ്ത്രീസംഗ്രഹണം, adultery; 16. സ്ത്രീപുംധൎമ്മം, duties of man and wife; 17. വിഭാഗം, portioning of property, inheritance; 18. ദ്യൂതം, gambling of any kind as fighting animals, laying wagers, &c.

വ്യവഹാരസഭ. s. A hall of judgment, a court of justice.

വ്യവഹാരസ്ഥലം. s. A court of judgment.

വ്യവഹാരസ്ഥാനം. s. A title of jurisprudence, see വ്യവഹാരവിഷയം.

വ്യവഹാരിക. s. 1. Usage, custom. 2. a brush, a broom.

വ്യവഹാരികം, &c. adj. 1. Customary, usual. 2. engaged in customary duty or avocation. 3 connected with or relating to legal process. 4. litigant, being party to a suit.

വ്യവഹാരി. s. 1. A disputant, a litigant. 2. a plaintiff, one instituting or engaged in a dispute at law. 3. one following his ordinary affairs or avocation.

വ്യവഹിതം. adj 1. Placed or situated contiguous to, attached or adhering to, &c. ചേൎന്ന, ഉൾപ്പെട്ട. 2. covered, concealed. മറയപ്പെട്ട.

വ്യവായം. s. 1. Copulation, coition. സംയോഗം. 2. covering, disappearance. മറവ്.

വ്യസനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To be sorrowful, to grieve, to suffer pain or calamity.

വ്യസനം. s. 1. Sorrow, grief, affliction, agony, pain, melancholy, sadness. 2. calamity, misfortune. 3. fate. 4. fault, vice, crime, frailty. 5 intent application or attachment to an object, vehement desire.

വ്യസനാൎത്തം, &c. adj Afflicted or suffering pain or calamity. ദുഃഖിക്കുന്ന.

വ്യസനി. adj. Addicted to evil practices, as gaming, drinking, &c ദുൎന്നടപ്പുള്ള.

വ്യസ്തപദം. s. Perplexed and indistinct statement, want of precision in an accusation or defence (in law.) തെളിവുകുറഞ്ഞ വ്യവഹാരം.

വ്യസ്തം, &c, adj. 1. Confounded, confused, bewildered ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട. 2. pervaded, penetrated, spread. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട. 3. present and essential, or inherent in all the parts of any thing, in opposition to the 'Samasta,' or that which pervades the whole together.

വ്യളീകം. s. 1. Pain, torture. വ്യസനം. 2. deceit, delusion, trick, tricking, cheating. 3.

fault, transgression. കാറം. 4. any thing displeasing. 5. any improper act. adj. 1. Disagreeable, displeasing, offensive. 2 improper, unfit to be done 3 painful. 4. strange.

വ്യാകരണക്കാരൻ. s. A grammarian.

വ്യാകരണം. s. Grammar.

വ്യാകുലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. 1. To grieve, to sorrow, to suffer pain, or calamity. ദുഃഖിക്കുന്നു. 2. to be perplexed, confounded, bewildered. ഭ്രമിക്കുന്നു.

വ്യാകുലം. s. Grief, distress, anxiety, perplexity, confusion adj Perplexed, confounded, bewildered, overcome with fear. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വ്യാകൃതി. s. Fraud, deception, disguise. വഞ്ചന.

വ്യാകോശം or വ്യാകോഷം. adj. Budded, blown, (as a flower.) വിടൎന്ന.

വ്യാക്ഷൺ. s. Wish, desire, but especially the longing of pregnant women.

വ്യാഖ്യ. s. See വ്യാഖ്യാനം.

വ്യാഖ്യാതം, &c. adj. 1. Spoken, said. പറയപ്പെട്ട. 2 conquered, overcome, ജയിക്കപ്പെട്ട. 3. explained, expounded. വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട.

വ്യാഖ്യാതാ. s. A commentator, an expositor.

വ്യാഖ്യാനക്കാരൻ. s. See the last.

വ്യാഖ്യാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To explain, to expound: to comment on

വ്യാഖ്യാനം. s. Explanation, exposition, comment, commentary or gloss വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നു, To comment on, to make a commentary, to explain.

വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To explain, to expound.

വ്യാഘാതം. s. 1. Striking, beating അടി. 2, impediment, obstacle തടവു്. 3 the thirteenth astronomical 'Yoga.' ജ്യോതിഷത്തിൽ പതിമ്മൂന്നാമത്തെ യോഗം. 4. rhetorical figure, the production of two different effects from a similar cause or by similar agency

വ്യാഘ്രചൎമ്മം. s. A tiger's skin. കടുവാത്തൊകൽ.

വ്യാഘ്രചിത്രം. s. A leopard, 'Felis leopardus'. പുലി

വ്യാഘ്രനഖം. s. 1. A sort of perfume. പുലിച്ചുവടി. 2. a scratch or impression of the finger nails അള്ളൽ.

വ്യാഘ്രപാത. s. The name of a tree, 'Flacourtia sapida'. (Rox.) വൈയങ്കത.

വ്യാഘ്രപാദം. s. The name of a tree, 'Flacourtia sapida'. വൈയങ്കത.

വ്യാഘ്രപുച്ഛം. s. The castor oil tree, 'Palma Christi.' ആവണക്കു്.

വ്യാഘ്രം. s. 1. A royal tiger, 'Felis Tigris'. കടുവാ. 2. in composition as a prefix, Best, pre-eminent. ശ്രേഷ്ഠത. 3. a variety of the castor oil plant. ആവണക്കു്.

വ്യാഘ്രാടം. s. 1. The name of a tree, 'Flacourtia sapida.' വൈയങ്കത. 2. a sky lark. വാനമ്പാടി.

വ്യാഘ്രി. s. A prickly sort of nightshade, 'Solanum jacquini.' കണ്ടകാരി.

വ്യാജക്കാരൻ. s. A deceiver, defrauder, a liar, an impostor.

വ്യാജച്ചരക്കു്. s. Contraband or smuggled goods.

വ്യാജനിന്ദ. s. Apparent censure, but covert praise, a figure of rhetoric.

വ്യാജം. s. 1 Deceit, fraud, cunning. 2. a lie, a falsehood 3. a pretence. 4. disguise either of purpose or person. 5. wickedness വ്യാജം ചെയ്യുന്നു, To deceive, to defraud. വ്യാജം പറയുന്നു, To lie, to tell a lie.

വ്യാജവൃത്തി. s. Fraudulency, an evil design or project.

വ്യാജസ്തുതി. s. Praise or censure conveyed in language that expresses the contrary, affected reproach or ironical commendation.

വ്യാജോക്തി. s. Covert expression of any thing so as to mislead others from its real cause.

വ്യാജ്യം. s. A law-suit, dispute, or quarrel, a claim. വ്യവഹാരം.

വ്യാഡൻ. s. 1. A name of INDRA ഇന്ദ്രൻ. 2. a villain, a rogue. കള്ളൻ.

വ്യാഡം. s. 1. A snake. പാമ്പു്. 2. a carnivorous animal or beast of prey. വനമൃഗം.

വ്യാധൻ. s. 1. A hunter, or fowler, one who lives by killing deer, &c നായാടി, കാട്ടാളൻ. 2. a low or wicked man. ഹീനൻ.

വ്യാധി. s. 1. Sickness, illness, disease, malady. 2 leprosy. 3. a speck on the eye. 4. proud flesh in a sore.

വ്യാധിക്കാരൻ. s. One who is sick, or diseased. രോഗി.

വ്യാധിഘാതം. s. The cassia fistula tree. 'Cassia fistula.' കൊന്ന.

വ്യാധിതൻ. s. A sick man. വ്യാധിക്കാരൻ.

വ്യാധിതം, &c. adj. Sick, ill, diseased. രോഗമുള്ള.

വ്യാധുതം, &c. adj. Shaken, shaking, trembling, tremulous. ഇളക്കപ്പെട്ട.

വ്യാനൻ. s. One of the five vital airs, that which is diffused throughout the body. പഞ്ചവായുക്കളിൽ ഒന്നു.

വ്യാപകൻ. s. One who is omnipresent, GOD. വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.

വ്യാപകം, &c. adj. 1. Pervading, diffusive, comprehensive, spreading or extending widely. 2. (in law) compreheding all the points of an argument, pervading the whole plea. s. Essential and inherent property. വ്യാപകംചെയ്യുന്നു, To pervade, to extend widely. വ്യാപിക്കുന്നു.

വ്യാപനം. s. See വ്യാപാരം.

വ്യാപന്നം. adj 1. Dead, deceased, expired. മരിച്ച. 2. hurt, injured, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.

വ്യാപരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To operate, to work, to practise.

വ്യാപാദനം. s. 1. Killing, slaying. ഹിംസ 2. wishing or seeking to injure any one; ill-will, malice. ഹിംസാചിന്തനം.

വ്യാപാദം. s. Evil design; malice prepense, the wish, or project to injure another person. ഹിംസാചിന്തനം.

വ്യാപാരം. s. 1. Trade, commerce, merchandise. 2. occupation, business, practice. 3. work. 4. enchantment, sorcery. വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To trade, to traffic, to deal, to work 2. to perform enchantment.

വ്യാപാരശക്തൻ. s. One who is competent to an action.

വ്യാപാരശക്തി. s. Competency to an act.

വ്യാപാരശീലൻ. s. 1. A laborious, industrious assiduous person. 2. one who perseveres in his duties.

വ്യാപാരി. s 1. A trader, a merchant. 2. one busy or occupied. 3. motive, the cause or agent of motion or occupation.

വ്യാപി. adj. Diffusive; comprehensive, the pervading property or power.

വ്യാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n 1. To pervade, to spread, to extend. 2 to be omnipresent to be any where, or every where present.

വ്യാപ്തം. adj. 1. Pervaded, occupied or penetrated by. 2. encircled, surrounded, encompassed.

വ്യാപ്തി. s. 1. Pervading; inherence, the inherent and essential presence of any one thing or property in another, as of oil in the sesamum seed, heat in fire, or pantheistically as the deity in the universe, &c. 2. universal permeation, omnipresence. 3. dissimulation, trick.

വ്യാപ്യം. s. 1. An instrument or agent. 2. the cause of an inference, as smoke of the inferred presence of fire &c. 3. a drug, 'Costus speciosus'. കൊട്ടം.

വ്യാമം. s. A fathom, the space between the tips of the fingers of each hand when the arms are extended. മാറു.

വ്യാമിശ്രം. adj. Mixed, mingled, blended, joined. സമ്മിശ്രം.

വ്യാമുഖം. s. Familiarity, acquaintance.

വ്യാമോഹനവാക്യം. s. See the following.

വ്യാമോഹനശ്ലോകം. s. A riddle, an enigma, a conundrum or charade, &c.

വ്യാമോഹം. s. Wish, desire.

വ്യായതം, &c. adj. 1. Busy, occupied. ബദ്ധപ്പാടുള്ള 2. long. ദീൎഘമായുള്ള. 3 hard, firm. ഉറപ്പുള്ള. 4. much, excessive. അധികം.

വ്യായാമം. s. 1. Fatigue, labour. അദ്ധ്വാനം. 2. business, occupation. വേല. 3. athletic exercise, as playing with heavy clubs, wielding a bow wi h a chain in place of a string, alternate rising and falling at full length on the ground, &c 4 manhood, manliness. 5. difficulty 6. business, occupation.

വ്യാവക്രോശി. s. Mutual imprecation. തമ്മിൽ ശപിക്കുക.

വ്യാവഹാരികൻ. s. A counsellor, a minister. മന്ത്രി

വ്യാവഹാസി. s. Mutual or reciprocal laughter. തമ്മിൽ ചിരിക്കുക.

വ്യാവൃത്തം. adj. 1. Chosen, appointed. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 2. encompassed, surrounded. വളയപ്പെട്ട. 3. removed, uncovered. മാറ്റപ്പെട്ട 4. praised hymned കീൎത്തിക്കപ്പെട്ട, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 5. excepted, excluded. നീക്കപ്പെട്ട

വ്യാവൃത്തി. s. 1 Praise, commendation, eulogium സ്തുതി 2. choice, selection തിരഞ്ഞെടുപ്പു. 3. rejection, exception, exclusion. തള്ളൽ.

വ്യാസക്തൻ. s 1. A minister, a member of royal government. മന്ത്രി. 2. one occupied, busy. ബദ്ധപ്പാടുള്ളവൻ.

വ്യാസക്തം. &c. adj Bewildered, confused, perplexed ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട

വ്യാസൻ. s. The sage Vyasa', the supposed original compiler of the 'Vedas and Puranas; also the founder of the Vedanta system of philosophy.

വ്യാസം. s. 1. Diffusion, extension. 2. the diameter in geometry. 3. a measure. അളവു.

വ്യാസിദ്ധം, &e. adj 1. Prohibited, forbidden. വിരോധിക്കപ്പെട്ട. 2. contraband, not allowed to be sold but to particular persons or in certain places. അനവദിക്കപ്പെടാത്ത.

വ്യാഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak, to articulate. പറയുന്നു.

വ്യാഹാരം. s. 1. Voice, speech. ശബ്ദം. 2. a word, an articulate sound. വാക്ക്.

വ്യാഹൃതം. adj. Spoken, articulated. പറയപ്പെട്ട.

വ്യാഹൃതി. s. 1. Voice, speech. ശബ്ദം. 2. a word, an articulated sound. വാക്ക്.

വ്യാളഗ്രാഹി. s. A snake catcher, one who lives by catching and exhibiting snakes പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.

വ്യാളം. s. 1. A snake. പാമ്പ്. 2. a tiger or beast of prey. സിംഹവ്യാഘ്രാദി. 3. a vicious elephant. മദയാന. adj. Wicked, vicious, villainous, bad.

വ്യാളായുധം. s. A sort of perfume. പുലിച്ചുവടി.

വ്യാഴം. s. 1. 'Jupiter', the planet, also its regent as preceptor of the gods. 2. Thursday.

വ്യാഴവട്ടം. s. 1. A cycle, the revolution of 'Jupiter' round the sun in twelve years. 2. every Thursday.

വ്യാഴാഴ്ച. s. Thursday.

വ്യുത്ഥാനം. s. 1. Independance, following one's own inclination. സ്വാതന്ത്ര്യം. 2. opposition, contradiction, doing that which is prohibited. പ്രതിവിരോധം. 3 obstruction, prohibition, hindering or opposing any one. വിരോധം. 4. completion of religious contemplation, the end of a period of abstraction. സമാധിനിവൃത്തി.

വ്യുത്പത്തി. s. 1. Science, learning, converse with the sacred works. 2. formation of words, derivation, etymology.

വ്യുഷ്ടം. s. 1. Dawn, break of day. പ്രഭാതം. 2. fruit, consequence. ഫലം.

വ്യുഷ്ടി. s. 1. Fruit, consequence. ഫലം. 2. increase, prosperity. വർദ്ധന. 3. praise. സ്തുതി.

വ്യൂഢകങ്കടൻ. s. One who is armed, mailed. കവചമിട്ടവൻ.

വ്യൂഢം. adj. 1. Arranged, arrayed, placed in order or array. അണിനിരത്തപ്പെട്ട. 2. compact, firm, well knit. ദൃഢസന്ധി. 3. large, great. വലിയ.

വ്യൂഢി. s. Array, orderly arrangement or disposition.

വ്യൂതം. adj. Woven. നെയ്യപ്പെട്ട.

വ്യൂതി. s. Weaving. നെയ്ക.

വ്യൂഹപാർഷ്ണി. s. The rear of an army. പുറകിലത്തെ സൈന്യം.

വ്യൂഹം. s. 1. Military array. അണി. 2. a flock, a multitude. വൃന്ദം. 3 logic, reasoning. തൎക്കം. 4. making, manufacture. ഉണ്ടാക്കുക.

വ്യോകാരൻ. s. A blacksmith. കൊല്ലൻ.

വ്യോമകേശൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

വ്യോമദേശം. s. The atmosphere, the sky. ആകാശം.

വ്യോമമാൎഗ്ഗം. s. The atmosphere. ആകാശമാൎഗ്ഗം.

വ്യോമം. s. 1. The sky, heaven, or atmosphere. ആകാശം. 2. water. വെള്ളം.

വ്യോമയാനം. s. A carriage of the gods. ദേവരഥം.

വ്യോഷം. s. The aggregate of three spices, or black pepper, long pepper, and dry ginger ത്രികടു.

വ്രജനം. s. A stick of bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant, a goad.

വ്രജം. s. 1. A cow pen, a station of cowherds തൊഴുത്ത്. 2. a road, വഴി. 3. a flock, a herd, a multitude. കൂട്ടം.

വ്രജിനം. s. 1. Sin. പാപം. 2. disease രോഗം. 3. heat, heatedness. ഉപതാപം. 4. crookedness. വളവ്.

വ്രജ്യ. s. 1, Wandering about, either as an act of religious austerity, or in quest of alms. തീൎത്ഥയാത്ര. 2. march of an assailant, attack. invasion. 3. march in general. യാത്ര.

വ്രണകാരി. s. The marking nut tree, 'Semicarpus anacardium.' ചേരുമരം.

വ്രണം. s. A sore, an ulcer, a wound.

വ്രതതി. s. 1. Expansion, spreading. പരപ്പ്. 2. a creeper, a climbing plant. വള്ളി.

വ്രതം s. 1. A vow, any meritorious act of devotion, the voluntary or avowed observance, or imposition of any penance, austerity, or privation, as fasting, continence, exposure to heat and cold, &c. 2. eating.

വ്രതി. s. 1. An employer of priests. 2. one who performs an act of devotion or vow, a a devotee, an ascetic, one engaged in the performance of a vow or penance. വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ.

വ്രശ്ചനം. s. 1. A small saw or chisel. 2. cutting.

വ്രഹി. s. A well. കിണർ.

വ്രാജിതാ. s. A charioteer. തേർനടത്തുന്നവൻ.

വ്രാതം. s. A multitude, an assemblage. കൂട്ടം.

വ്രാത്യൻ. s. A Brahman in whose youth the customary observances have been omitted and who has not received the investiture with the sacred thread.

വ്രിഡ. s. Shame, bashfulness. ലജ്ജ.

വ്രിഹി. s. Paddy or rice of various kinds, or sorts. ധാന്യം.

വ്രിഹിഭേദം. s. A sort of grain, 'Panicum Miliaceum'

വ്രിളാവതി. s. A modest, bashful woman. ലജ്ജയുള്ളവൾ.

വ്രിളാവാൻ. s. A modest, bashful man. ലജ്ജയുള്ളവൻ.

വ്രിള. s. Shame, bashfulness. നാണം.

വൈവ്രഹെയം. adj. Fit for or sown with rice, (a field, &c.)

ശ

ശ. The thirtieth consonant in the Malayalam alphabet and first of the three sibilants, it is termed the palatal sibilant and corresponds to 'sh' pronounced softly.

ശകടം. s. 1. A cart, a car. ഗാഡി. 2. a military array, the car shape. 3. in chess, the bishop.

ശകൻ. s. A sovereign, any prince who gives his name to an era, especially applied to 'Soliwahana.'

ശകലം. s. 1. A part, a portion, a piece. അംശം. 2. bark, rind. തൊലി.

ശകലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To break in pieces.

ശകലിതം adj. Broken, parted, ഒടിയപ്പെട്ട

ശകാബ്ദം. s. The 'Saliwahana' era.'

ശകാന്തൻ. s. The prince 'Vicramarca.' 2. a name of 'Saliwahana'.

ശകാരം. s. Abuse, censure, rude reproach, cursing

ശകാരി. s. VICRAMADITYA the celebrated sovereign of 'Ougein'. വിക്രമാദിത്യൻ.

ശകാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To abuse, revile, to censure.

ശകുനപ്പിഴ. s. A bad sign or omen.

ശകുനം. s. 1. A bird in general. 2. an omen. an augury, especially as derived from the flight of birds. ശകുനംനോക്കുന്നു. To agur, to observe signs or omens.

ശകുനശാസ്ത്രം s. The science of prognosticating by omens and augury.

ശകുനി. s. 1, A bird പക്ഷി. 2. the maternal uncle of the 'Caurava' princes. 3. one of the astronomical periods called 'Caranas.'

ശകുന്തം. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. an eagle the 'Indian' vulture. കഴുകൻ.

ശകുന്തി. s. A bird in general. പക്ഷി.

ശകുലം. s. A fish. മീൻ.

ശകുലാദനി s. A medicinal plant, commonly 'Catuci, Wrightea antidysenterica.' കുട്ടരോഹണി.

ശകുലാർഭകം. s. A sort of fish, the gilt head, 'Sparus emarginatus.'

ശകുലാക്ഷകം. s. Bent grass with white blossoms, 'Panicam Dactylon.'

ശകുലി. s. A fish. മത്സ്യം.

ശകൃൽ. s. Fœces, excrement. വിഷ്ഠ.

ശകൃത്തരി. s. A calf. കിടാവ്.

ശക്തൻ. s. A powerful or brave man, an able man.

ശക്തം &c. adj. 1. Able, capable, strong, powerful. 2. diligent, attentive, intent.

ശക്തി. s. 1. Power, regal power as resulting from majesty, perseverance, and counsel. 2. power, strength, prowess force, ability. 3. an iron spear or dart. വേല്. 4. the energy or active power of a deity personified as his wife, as GAURI of SIVA, LECSHMI of VISHNU 5 the female sombol (as the counter part of the emblem of SIVA) and worshipped either literally, or figuratively by a sect of the 'Hindus,' thence termed 'Sactas.'

ശക്തിധരൻ. s. 1. One who is powerful. 2. one who is armed with a spear, a spearman a lancer. 3. a name of SUBRAHMANIA or CARTICEYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ശക്തിപൂജ. s. An offering made to a 'Sacti'.

ശക്തിമാൻ. s. A strong, powerful, able man.

ശക്തിഹേതികൻ. s. One who wears an iron spear, a soldier armed with an iron lance, a spearman, a lancer. വേൽക്കാരൻ.

ശകന്ധു. s. One who speaks civilly or kindly.

ശക്യത. s. Ability, strength, power.

ശക്യതരം. adj. Unfit, unworthy. യോഗ്യമല്ലാത്ത.

ശക്യൻ. s. 1. A powerful, skilful, able man. സമൎത്ഥൻ. 2. a friend, a worthy man. യോഗ്യൻ.

ശക്യം. adj. Possible, practicable, to be effected or done. കഴിയുന്ന.

ശക്രധനുസ്സ്. s. The bow of INDRA, the rainbow. മേഘവില്ല്.

ശക്രൻ. s. 1. A name of INDRA, the chief of the inferior gods and ruler of Swerga ഇന്ദ്രൻ. 2. a plant, 'Wrightea antidysenterica' കടകപ്പാല.

ശക്രപാദപം. s. A sort of pine, 'Pinus devadaru. (Rox.) ദേവതാരം.

ശക്രപുഷ്പി. s. A sort of potherb, also 'Visalya.'

ശക്രഭവനം. s. Sky, heaven, the abode of INDRA.

ശക്രവല്ലി. s. A sort of creeper.

ശക്ലൻ. s One who speaks civilly or kindly. പ്രിയം പറയുന്നവൻ.

ശക്വരം. s. A bull, an ox. കാള.

ശങ്ക. s. 1. Fear, awe, terror, apprehension. ഭയം. 2. doubt, uncertainty, hesitation. സംശയം. 3. a bashfulness, modesty. ലജ്ജ. 4. reverence, respect, honour, esteem.

ശങ്കകേട്. s. 1. Fearlessness. 2. dishonour, disrespect. 3. shamelessness, immodesty.

ശങ്കരൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ 2. the name of a celebrated teacher of the 'Vedanta' philosophy.

ശങ്കരം, &c. adj. Auspicious, propitious, conferring happiness or good fortune.

ശങ്കരി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ശങ്കാവിഷം. s. Doubt, suspicion.

ശങ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fear, to be apprehensive. 2. to doubt, hesitate, suspect. 3. to object, to make doubtful. 4. to obey, to reverence, to honour, to respect. 5. to be bashful

ശങ്കിടി. s. Singing together.

ശങ്കിടിക്കാരൻ. s. One who sings with others, one of a set of singers.

ശങ്കിതൻ. s. One who is alarmed, frightened. ഭയമുള്ളവൻ.

ശങ്കിതം, &c. adj 1. Alarmed, frightened. 2. doubtful, uncertain. 3. weak, unsteady.

ശങ്കു. s. 1. A peg, a pin, a stake, a pole. കുററി. 2. the trunk of a lopped tree. 3. the scate fish. 4. a javelin. 5. a name of SIVA. ശിവൻ. 6. the penis. 7. a number. 8. the small fibres of a leaf. 9. the gnomon of a dial, usually twelve fingers long. 10. fear, terror.

ശങ്കുകൎണ്ണം. s. 1. An ass. കഴുത. 2. a camel. ഒട്ടകം. 3. a mule. കോവർകഴുത.

ശങ്കുംകുപ്പി. s. The oval-leaved smooth 'Volkameria, Volkameria Inermis.' (Lin)

ശങ്കുല. s. A pair of pincers or nippers used to cut the betel nut into small pieces.

ശംഖ്. s. See ശംഖം.

ശംഖധവളം. s. The whiteness of a shell.

ശംഖധ്മാനം. s. Blowing the conch.

ശംഖനഖം. s. 1. A small shell. 2. a perfume, commonly നഖി.

ശംഖനാദം. s. The sound of the conch.

ശംഖപാലൻ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a 'Naga' or serpent of 'Patala.'

ശംഖപുഷ്പം. s. The ring-leaved Clitoria, or shell-flower, of which there are several varieties 'Clitoria ternatea'.

ശംഖപുഷ്പി. s. A sort of grass, 'Andropogon aciculatum.'

ശംഖം. s. A conch or 'chank,' especially as used by the 'Hindus' either in libations or when perforated at one end and blown as a horn. 2. one of CUBERA's treasures. ഒരു നിധി. 3. the temple or frontal bone. നെററിയെല്ല്. 4. a large number, ten, or a hundred billions or a number formed by the addition of sixteen cyphers to unity. 5. perfume. 6. a screw.

ശംഖസ്വനം. s. The sound of the conch or horn.

ശംഖിനി. s. 1. A description of women, one of the four classes into which females are divided in erotic writings. 2. a sort of grass, 'Andropogon aciculatum.' ചണ്ണ.

ശംഖ.പിരി. s. 1. The winding in shells. 2. the winding in a screw.

ശംഖ.വിളി. s. Blowing or sounding the conch.

ശചി. s. 1. The wife of INDRA. 2. the astronomical 'Carana' or period named 'Vishti.' 3. a plant, 'Asparagus racemosa.' ശതാവരി.

ശചിപതി s. INDRA ഇന്ദ്രൻ.

ശടി. s. Zedoary, 'Curcuma zerumbet.' otherwise considered as a synonime of the 'ambahaldi, or Curcuma amada,' the margo smelling ginger, so termed because the fresh root possesses the smell of a green mango. (Rox)

ശഠത. s. 1. Obstinacy, perverseness, depravity, wickedness 2. dishonesty. ശഠത പറയുന്നു, To speak obstinately or perversely, to dispute improperly ശഠത പിടിക്കുന്നു, To be or become obstinate, perverse.

ശഠൻ. s. 1. An obstinate, perverse, depraved person. 2. a rogue, a cheat. 3. a blockhead, a fool.

ശഠം, adj. Obstinate, perverse, depraved, wicked, dishonest.

ശണം. s. Indian hemp, Cannabis sativa.

ശണപുഷ്പിക. s. Crotolaria of several species.

ശണസൂത്രം. s. 1. A net made of hemp or Sana, or the thread of the Crotolaria juncea. 2. cordage, twine.

ശണ്ഠ. s. 1. A quarrel, dispute, contention, fight, battle. ശണ്ഠയിടുന്നു, ശണ്ഠകൂടുന്നു, To quarrel, to fight, to contend. ശണ്ഠകൂട്ടുന്നു. To raise quatrels, to excite to battle. ശണ്ഠതുടങ്ങുന്നു, To begin a quarrel.

ശണ്ഠി. s. An obstinate, stubborn fellow, an impudent man.

ശതകം. s. 1. A hundred നൂറ്. 2. a century, a cento, a collection of one hundred stanzas.

ശതകുപ്പ. s. 1. Anise, anise seed 2. a sort of dill or fennel, 'Anethum sowa or graveolens.'

ശതകോടി. s. INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം. 2. one thousand millions.

ശതക്രതു. s. INDRA, or one who has offered a hundred sacrifices. ഇന്ദ്രൻ.

ശതഘ്നി. s. 1. A weapon. ആയുധം. 2. a moat.

ശതദ്രു. s. The 'Sutlej' river which rises in the 'Himalaya' mountains, in the vicinity it is supposed of the 'Rawandrad' or lake, and running to the S. W. unites in the 'Punjab' with the 'Bryati or Vipasa,' when it forms the 'Hyphasis' of the Greeks, and falls into the 'Indus' below 'Multon.'

ശതധാ. ind. In many ways, in a hundred ways, a hundred-fold.

ശതപത്രകം. s. The woodpecker. മരങ്കൊത്തി.

ശതപത്രം. s. 1. A lotus in general, 'Nelumbium speciosum, or 'Nymphœa nelumbo' the flower of it having a hundred petals 2. a peacock. മയിൽ. 3. a parrot, the king parrot.

ശതപത്രോദ്ഭവൻ. s. A name of BRAHMA, as sprung from a lotus. ബ്രഹ്മാവ്

ശതപദി. s. A centipede. പഴുതാര.

ശതപത്രി. s. A lotus.

ശതപൎവ്വാ. s. 1. A bamboo. മുള. 2. bent grass, 'Panicum dactylon. കറുക. 3. orris root. വയമ്പ്. 4. the wife of SUCRA. 5. the day of full moon in the month. 'Aswini.'

ശതപൎവ്വിക. s. 1, Bent grass or Doob കറുക. 2. orris root. വയമ്പ്. 3. barley. യവം.

ശതപൎവ്വേശൻ. s. The planet VENUS or its regent. ശുക്രൻ.

ശതപുഷ്പ s. 1. A sort of dill or fennel or bishopsweed, 'Anethum sowa or graveolens. ശതകുപ്പ. 2. anise seed, 'Pimpinella anisum.

ശതപ്രാസം. s. The oleander flower, 'Nerium odorum or oleander, (Lin.) കണവീരം. the leaves of the plant being compared to a dart.

ശതഭിഷക്. s. The twenty-fourth lunar asterism or mansion, containing 100 stars. ചതയം.

ശതഭീരു. s. Arabian jasmine, 'Jasminum Zambac.'

ശതമഖൻ. s. A name of INDRA, as having performed a hundred sacrifices of horses.

ശതമന്യു. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ശതമാൎജ്ജൻ. s. An armourer, a cutler.

ശതമാനം. s. 1. A 'Pala' of silver. 2. an 'Adhaca' or measure so called.

ശതമൂലി s A plant, Asparagus racemosus. ശതാവരി.

ശതം. s. A hundred adj. 1. A hundred. 2. many.

ശതയഷ്ടിക. s. A necklace of 100 strings.

ശതയോഗം. s. The name of a medical book.

ശതവീൎയ്യ s. White 'Doob' grass, 'Panicum dactylon,' with white blossoms. വെണ്കറുക.

ശതവേധി. s. A sort of dock or sorrel, 'Oxalis monadelpha or Rumex vesicarius. പുളിയാരൽ.

ശതശം. ind. 1. In many ways. പലപ്രകാരം. 2. in a hundred ways, a hundred-fold. നൂറു പ്രകാരം.

ശതഹ്രദ. s. 1. Lightning. മിന്നൽപ്പിണർ. 2. the thunderbolt. ഇടിവാൾ.

ശതഹ്രാസം. s. The sweet smelling oleander plant, 'Nerium odorum. കണവീരം.

ശതാംഗം. s. A car, a chariot. രഥം.

ശതാധിപൻ. s. A centurion, or captain, of 100.

ശതാനന്ദൻ. s. 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു്. 2. the 'Muni' GAUTAMA, the founder of the logical school of philosophy. 3. the eldest son of GAUTAMA, (according to the 'Ramayana,') and Purohit, or religious adviser of 'Janaca' king of 'Mithila.'

ശതാനീകൻ. s. 1. An old man. വൃദ്ധൻ. 2. the name of a sovereign, the second of the lunar kings of the fourth age.

ശതാവരി. s. 1. A plant, 'Asparagus racemosus. 2. the wife of INDRA.

ശത്രു. s. 1. An enemy, a foe, an adversary. 2 a political enemy, a neighbouring prince as being one with whom disputes are likely to occur.

ശത്രുഘ്നൻ. s. The second brother of RAMACHANDRA, the son of SUMITRA, and brother of 'Lacshmana.'

ശത്രുജയം. s. Conquering of, or victory over, an enemy.

ശത്രുത. s. 1. Enmity, hostility. 2. hatred.

ശത്രുത്വം. s. Enmity, hostility.

ശത്രുദമനം. s. Subduing or pacifying an enemy.

ശത്രുനാശം. s. Destruction or slaughter of an enemy.

ശത്രുപക്ഷക്കാരൻ. s. A conspirator, a plotter, an intriguer, a traitor.

ശത്രുപക്ഷം. s. A conspiracy, a plot, intrigue.

ശത്രുപീഡ. s. Oppression, molestation.

ശത്രുബലം. s. The strength; force, or influence of an enemy.

ശത്രുഭയം. s. Fear of an enemy, fear, cowardice in war.

ശത്രുഭൂമി. s. An enemy's country.

ശത്രുവ്യാപാരം. s. Sorcery, conjuring with a view to take away life.

ശത്രുസംഹാരം. s. Destruction of an enemy or foe.

ശത്രുഹരം. s. Destruction or slaughter of an enemy.

ശദ്രി. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. ARJUNA. അർജ്ജുനൻ. 3. an elephant. ആന.

ശനകൈസ്. ind. 1. Slowly tardily. 2. Independantly, at will. മന്ദത്തിൽ.

ശനി. s. 1, The planet 'Saturn' or its regent. 2. Saturday.

ശനിപ്പിഴ. s. An inauspicious season under the planet 'Saturn'.

ശനിപ്രിയം. s. The emerald, or sapphire,

ശനിയാഴ്ച. s. Saturday.

ശനിഭഗവാൻ. s. The planet 'Saturn'

ശനിവാരം. Saturday.

ശനൈശ്ചരൻ. s. The planet 'Saturn' or its mythological personification. ശനി.

ശനൈസ്. ind. 1. Slowly, tardily. പതുക്കെ. 2. independantly, at will.

ശപഥം. s. 1. An oath; a protestation or asseveration, by oath or ordeal. 2. an imprecation, or curse. 3 cursing, wishing ill to, 4. a vow, a solemn promise. 5. a wager, a bet, a pledge. ശപഥം ചെയ്യുന്നു, To bind one's self by an oath. ശപഥമിടുന്നു, To lay a wager, to pledge.

ശപനം. s. 1. An oath, confirmation of the truth by oath ordeal. 2. imprecation, cursing, malediction, abuse.

ശപം. s. 1. An oath. 2. an imprecation, a curse. ശാപം. 2. a corpse. ശവം.

ശപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To curse, to anathematize. 2. to revile, to wish evil to or imprecation on, to imprecate. 3. to devote

ശഫം. s. 1. A hoof in general. കുളമ്പു്. 2. the hoof of a horse. കുതിരയുടെ കുളമ്പു്.

ശഫരി s. A sort of carp, 'Cyprinus chrysoparius' നരിമീൻ.

ശബരൻ. s. A barbarian, or one of the half savage race inhabiting the mountainous districts of 'India', and wearing leaves, the feathers of the peacock, &c. as decorations. കാട്ടാളൻ

ശബരാലയം. s. A hut or abode of a Barbarian. or mountaineer.

ശബരി. s. The wife of the preceding, or a woman of that tribe.

ശബരീമൃഗം. s. A kind of deer or rather the 'Yac' or Bos Grunniens'.

ശബളം. s. A variegated, colour. 2. water. വെള്ളം. adj. Variegated, of a variegated colour.

ശബളി. s. 1. A brindled cow. 2. the cow of plenty, 'Camadhenu'. കാമധേനു.

ശബ്ദഗ്രഹം, s. The ear. ചെവി.

ശബ്ദനം. &c. adj. Sounding, sonorous. s. Sounding uttering sounds.

ശബ്ദബ്രഹ്മം. s. BRAHMA.

ശബ്ദം s. 1. Sound in gereral, noise, clamour. 2. a sound, a word, 3. a voice. 4. in grammar, a declinable word as a noun, pronoun, &c. ശബ്ദമിടുന്നു, To give a sound, to make a noise.

ശബ്ദയോനി. s. The root of a word.

ശബ്ദശാസ്ത്രം. s. Grammar, &c. which treats of words. വ്യാകരണം.

ശബ്ദാൎത്ഥം. s. The meaning of a word or sentence.

ശബ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To sound, to emit sound, to make a noise. to speak.

ശബ്ദോല്പത്തി. s. The origin of sound, the root of a word.

ശമകൻ. s. A pacifier, a pacificator, tranquillizer.

ശമഥം. s. Quiet, tranquillity, rest, calm.

ശമനത. s. See ശമനം.

ശമനൻ. s. 1. A name of YAMA, the ruler of 'Tartarus. യമൻ. 2. an antelope. മാൻ.

ശമനം. s. 1. Mental tranquillity, calmness. stillness, indifference. 2. killing animals for sacrifice, immolation. 3. abuse, malediction.

ശമനസ്വസാ. s. The river Jumna or its personification.

ശമനി. s. Night. രാത്രി.

ശമം. s. 1. Quiet, tranquillity peace, rest, calm. 2. quiet of mind, stoicism, indifference, the absence of passion as one of the qualities of the 'Vedanti' or follower of the Vedanta doctrine. 2. abuse, imprecation, melediction.

ശമലം. s. Foeces, ordure. വിഷ്ഠ.

ശമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be at rest, to be tranquil, quiet, easy. 2. To be pacified; to be calmed or appeased. 3. to have the passions tamed and quiescent.

ശമിതം. &c. adj. Pacified, appeased. 2. quiet, tranquil, sedate, calm.

ശമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To propitiate, to pacify, to appease, to mitigate, to calm 2. to tranquillise, to quiet, to alleviate, 3. to tame. 4. to restrain, to prevent.

ശമി. s. 1. A legume or pod. പുട്ടിൽ. 2. the 'Sami' tree, 'Mimosa suma' (Rox).

ശമിധാന്യം s. Pulse, grain which grows in legumes or pods.

ശമീരം. s. A small variety of the 'Mimosa suma'.

ശം. ind. Happy, happily, auspiciously.

ശമ്പ. s. Lightning മിന്നൽപ്പിണർ.

ശമ്പളക്കാരൻ. s. One who serves for monthly wages, a hired servant.

ശമ്പളം. s. Wages, salary, stipend, hire.

ശംബം. s. 1. The thunderbolt or weapon of INDRA. വജ്രായുധം. 2. the iron head of a pestle. പുണ്ണ°. 3. an iron chain worn round the loins.

ശംബരം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a religious observance, 3. wealth. സമ്പത്തു°. 4. war യുദ്ധം. 5. a sort of deer. ഒരുവക മാൻ.

ശംബരാരി. s. CAMH, the 'Hindu' deity of love. കാമദേവൻ.

ശംബരി. s. A drug, a medicinal plant.

ശംബലം s. Provender for a journey, stock for travelling expenses. വഴിച്ചോറു°. 2. a bank, a shore. കര. 3. envy, impatience or dislike of another's success. അസൂയ.

ശംബാകൃതം. adj. Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുത.

ശംബുകം. s. A bivalve shell.

ശംഭം. s. INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം.

ശംഭളി. s. A bawd, a procuress. അതിവശ്യ.

ശംഭു s. 1, A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°. 2. of SIVA ശിവൻ. 3. of VISHNU വിഷ്ണു. 4. a Jaina or Jaina' teacher.

ശമ്മല s. 1. Difficulty, hardness, that which is hard to accomplish. 2. perplexity, troublesomeness. 3. entanglement, embrarrassment. ശമ്മലതീൎക്കുന്നു. To remove difficutly, to disentangle.

ശമ്യ. s. The pin of a yoke. നുകക്കഴി.

ശമ്യാകം. s. The Cassia fistula tree. കൊന്ന.

ശംവം. s. 1. The thunderbolt of INDRA. 2. the iron head of a pestle.

ശംവരം. s. Water, വെള്ളം.

ശംസ. s. 1. Speech. വാക്കു°. 2. wish, desire. ആഗ്രഹം. 3 praise, commendation, flattery, eulogy, സ്തുതി.

ശംസനം. s. Speech വാക്ക്.

ശംസിതം. adj. 1. Certain, ascertained. നിശ്ചയമുള്ള. 2. calumniated, falsely accused. അപവാദപ്പെട്ട. 3 said, declared പറയപ്പെട്ട. 4. praised, celebrated സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 5. wished, disired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

ശംസ്താവ്. s. An encomiast. a panegyrist, a flatterer. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

ശയനഗൃഹം. s. A sleeping room. ഉറങ്ങുവാനുള്ള മുറി, കിടക്കുന്നമുറി.

ശയനപ്രദക്ഷിണം. s. Circumabulation of VISHNU.

ശയനപ്രിയൻ. s. One fond of lying down and sleeping.

ശയനമോഹം. s. Wantonness.

ശയനം. s. 1. Sleep, sleeping, repose, rest, lying down. കിടക്കുക 2. a bed or couch. കിടക്ക, കട്ടിൽ. 3. copulation.

ശയനീയം s. A bed, a couch. adj. Fit for or suitable to sleep, to be slept on, &c.

ശയം s. 1. A hand കൈ 2 a snake. പെരിമ്പാമ്പ് 3. sleep, sleeping. ഉറക്കം. 4. a bed, a couch. കിടക്ക.

ശയാനൻ. s. A sleepy, dull, sluggish person.

ശയാലു. adj. Sleepy, slothful, sluggish. s. A snake, the Boa

ശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To lie down, to rest, to sleep. കിടക്കുന്നു.

ശയിതൻ. s One who is sleepy, slothful, sluggish. ഉറങ്ങുന്നവൻ.

ശയിതം. s. Sleep, sleeping. adj. Asleep, sleepy.

ശയു. s A large snake, the Boa constrictor. പെരിമ്പാമ്പ്.

ശയ്യ. s. 1. A bed, a couch, a sofa. മെത്ത, കിടക്ക. 2. tying in knots, stringing ശയ്യവിരിക്കുന്നു, To make a bed.

ശരകൂടം. s. A multitude of arrows.

ശരക്കോൽ s. 1. The shaft of an arrow. 2. a stem of grass.

ശരച്ചന്ദ്രൻ. s. The autumnal moon.

ശരജന്മാ. s. A name of 'Carticeya'. കാൎത്തികെയൻ.

ശരണം. s. 1. Refuge, shelter, asylum 2. a preserver: a protector, that which or who protects or preserves 3 a house. 4. protection, preservation, defence 5. quarter in battle. ശരണംചൊല്ലുന്നു, To salute in a humble manner. ശരണംപ്രാപിക്കുന്നു, To take shelter to obtain or find refuge.

ശരണാഗതൻ. s. A refugee, an appellant, one who comes for protection or refuge.

ശരണാൎത്ഥി. s. An unfortunate, wrethed man, one involved in calamity or ruin and dependant on others for protection or aid.

ശരണായുധം. s. A cock, so called from having natural spurs.

ശരണ്യം s. 1. Protection, a protector, that which or who affords refuge, and defence. 2. a house. 3. protection, defence. adj. Fit to be protected, poor, miserable, helpless.

ശരത്തു. s. The sultry season, or that of autumn. ശരൽക്കാലം.

ശരധി. s. A quiver. അമ്പറ.

ശരപംഖജം. s. A medicinal plant.

ശരപുംഖം. s. The feathers, or feathered part, of an arrow.

ശരപ്പാട്. s. The distance to which an arrow reaches when shot.

ശരപ്രയോഗനിപുണൻ. s. One skilled in archery.

ശരപ്രയോഗം. s. Archery, shooting arrows.

ശരഭം. s 1. A fabulous animal, supposed to have eight legs and to inhabit particularly the snowy mountains. 2. a mountain sheep. വരയാട്. 3. a grasshopper. 4. a young elephant. 5. a monkey in RAMA's army.

ശരം. s. 1. An arrow. അമ്പ്. 2. a sort of reed or grass, 'Saccharum sara.' അമ്മപ്പുല്ല്. 3. water. വെള്ളം. 4. mischief, injury, hurt.

ശരൽ s. 1. The season of autumn or the sultry season 2. a year.

ശരല്കാലം s The season of autumn or the sultry season.

ശരവ്യം s. A mark, a butt. ലാക്ക്.

ശരാഭ്യാസം s Archery, practise with the bow and arrow.

ശരാരി s. A sort of bird, commonly the 'Ali' or 'Sarali, Tardus ginginiamus'.

ശരാരു. s A mischievous, noxious, hurtful person. ഹിംസാശീലൻ.

ശരാലി. s. The 'Sarali', a sort of bird.

ശരാവതി s. The name of a river.

ശരാവം s. A lid, a cover. മൂടി.

ശരാശരി. ind. On an average.

ശരാശ്രയം. s. A quiver. അമ്പറ.

ശരാസനം. s. A bow. വില്ല്.

ശരി. ind. 1. Equality. 2. right, proper, exact, correct. 3. even, not odd. ശരിവരെ Fully, completely, perfectly. ശരിയായി, Exactly, rightly, justly, equally.

ശരിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make equal, right, just.

ശരിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. a. 1. To make equal, to put right. 2. to retaliate.

ശരീരഖേദം. s. Bodily affliction.

ശരീരദുഃഖം. s. Bodily affliction, or pain.

ശരീരധൎമ്മം. s. The natural state of the body, the constitution.

ശരീരനാശം. s. Bodily decay, corruption.

ശരീരപുഷ്ടി. s. Corpulency.

ശരീരം s. 1 The human body. 2. the constitution, temperament, or health.

ശരീരരക്ഷ. s. Preservation or care of the body.

ശരീരവൃത്തി. s. Bodily cleanliness.

ശരീരസുഖം. s. Bodily health.

ശരീരസംസ്കാരം. s. Decoction or care of the body.

ശരീരസാദം. s. Bodily cleanliness or purity.

ശരീരസ്വാസ്ഥ്യം. s. Bodily health.

ശരീരസ്മരണം s. Consciousness of one's own existence.

ശരീരാവസ്ഥ. s. The state of the body, constitution.

ശരീരി. s. An animal, a sentient being, or the sentient soul as invested with a body. പ്രാണി, ജീവൻ.

ശരു. s. 1. Passion, anger. കോപം. 2. the thunderbolt of INDRA. വജ്രായുധം. 3. an arrow അമ്പ്.

ശക്കര. s. 1. 'Sarcara', clayed or candied sugar. 2. country sugar, പഞ്ചസാര. 3. a stony nodule, or gravel. ചരല്. 4. soil abounding in gravel. 5. a potsherd, the fragment of a broken pot or tile. ഓട്ടുനുറുക്ക്.

ശക്കരപ്പാവ്, s. The inspissated juice of the sugar-cane, sirup.

ശക്കരപ്പായസം. s. Pottage sweetened with sugar.

ശക്കരയുപ്പേരി. s. Sugar sauce or condiment.

ശക്കരവാക്ക്. s. Sweet words, sugared words, deceit, flattery.

ശക്കരാവതി. s. Gravel, a soil abounding in gravel, or gritty and stony fragments.

ശക്കരിലം. adj. Stony, gravelly, abounding in stony or gravelly particles, (a spot or place.)

ശൎമ്മൻ. s. A name or appellation common to 'Brahmans.'

ശൎമ്മം s. Joy, pleasure, happiness. സന്തോഷം. adj. Happy, glad.

ശൎവ്വൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശൎവ്വരി. s. 1. Night. രാത്രി. 2. a woman. സ്ത്രീ. 3 turmeric. മഞ്ഞൾ.

ശൎവ്വരീനാഥൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശൎവ്വരീശൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശൎവ്വാണി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ശലഭം. s. A grasshopper.

ശലം. s. The quill of a porcupine. എയ്യൻ പന്നിയുടെ മുള്ള്.

ശലലം. s The quill of a porcupine. എയ്യന്റെ മുള്ള്.

ശലലി. s. The quill of a porcupine.

ശലാക s. 1. A javelin, a dart. 2. an arrow അമ്പ്. 3. a ramrod, peg or pin. 4. a bar or rod of metal. 5. a surgeon's probe or tent. 6 a rib of an umbrella, the bar of a cage, &c. 7. a small piece of pointed wood or bamboo serving as a tooth-pick, or a larger one serving as a ruler, &c. 8. a bone. 9 a thorny shrub, 'Vangueria spinosa.' മലങ്കാര.

ശലാടു. s. Unripe fruit. പച്ചക്കായ്.

ശൽക്കം. s. 1. A part, a portion, a piece. ഖണ്ഡം. 2. bark, rind. തൊലി. 3. the scale of a fish. ചെതമ്പൽ.

ശല്മലി s. The silk cotton-tree, 'Bombax heptaphyllum'. മുള്ളിലവ്.

ശല്മലിപിഞ്ഛം. s. The gum of the silk cotton-tree. എലവിൻ പശ.

ശല്മലിവേഷ്ടം. s. The gum of the silk cotton-tree.

ശല്യക്കാരൻ. s. A mischievous fellow, a common disturber.

ശല്യൻ. s. A king, the maternal uncle of YUDHISHT'HIR.

ശല്യം. s. 1 A thorny shrub, 'Vangueria spinosa'. മലങ്കാര. 2. a porcupine. മുള്ളൻ 3. an arrow അമ്പ് 4. a dart, a javelin. കുന്തം. 5. an iron crow. ഇരുമ്പുപാര. 6 the point of a goad or iron head of an arrow. 7. a bamboo road or stake. 8 difficulty, embarrassment, distress. പ്രയാസം 9 abuse defamation. 10. trouble. vexation, molestation, disturbance, mischief ഉപദ്രവം ശല്യംചെയ്യുന്നു, To trouble, to molest, to vex.

ശല്ലകം. s. 1. A plant, 'Bignonia Indica.' 2. bark, rind. തൊലി.

ശല്ലകി. s. 1. A porcupine. മുള്ളൻ. 2. the gum olibanum tree.

ശല്ലാവു°. s. Muslin cloth, fine cloth.

ശവക്കുഴി. s. A grave.

ശവദാഹം. s. The burning or burial of a corpse.

ശവപ്രായം. adj. Insensible, inanimate, void of life or motion, destitute of feeling, as a dead body.

ശവം. s. A corpse, a dead body.

ശവരൻ. s. 1. A barbarian, one inhabiting the mountainous district of 'India' and wearing the feathers of the peacock, &c. as decorations. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

ശവസംസ്കാരം. s. The burial or burning of a corpse.

ശശധരൻ. s. The moon, either from its dark spots resembling a hare, or from that animal being the emblem on her banner.

ശശൻ. s. A man of mild and virtuous character, but uxorious and woman led, one of the four characters in which men are classed by erotic writers.

ശശം. s. 1. A hare, a rabbit. മുയൽ. 2. the 'Lodh' tree.

ശശലോമം. s. The skin of the hare or rabbit.

ശശാങ്കചൂഡൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശശാങ്കധവളം. adj. As white as the moon.

ശശാങ്കൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശശാങ്കമൂൎത്തി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശശാങ്കശെഖരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശശാദനം. s. A hawk, a falcon. പുള്ളു°.

ശശി. s. 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. camphor. പച്ചക്കർപ്പൂരം. 2. the 'Mirgashirsha' asterism. മൃഗശീർഷനക്ഷത്രം.

ശശികല. s. A digit of the moon. ചന്ദ്രക്കല.

ശശിഖണ്ഡം. s. A digit of the moon.

ശശിചൂഡൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശശിധരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശശിപ്രഭ. s. Moonlight. നിലാവു°.

ശശിമണി. s. A kind of moon-gem. ചന്ദ്രകാന്തം.

ശശിമണിശില. s. A kind of moon-stone. ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ലു°.

ശശിശകലം. s. A digit of the moon.

ശശിശെഖരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശശൊർണ്ണം. s. The hair of the hare or rabbit.

ശശ്വൽ ind. Again and again, frequently, repeatedly; perpetually. പിന്നെയും പിന്നെയും. എല്ലായ്പോഴും.

ശഷ്കുലി. s. The outer ear or opening of the external auditory passage.

ശഷ്പൻ. s. A mean, worthless person.

ശഷ്പം. s. 1. Young grass. പയ്പുല്ലു°. 2. loss of intellect or confidence.

ശസ്തം. s. Happiness, excellence. സുഖം. adj. 1. Happy, well, right. സുഖമുള്ള. 2. excellent, best. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള 3. praised, eulogised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ശസ്യമഞ്ജരി. s. 1. The ear or spike of corn. കതിരു°. 2. the fruit stalk.

ശസ്യം. s. 1. Fruit. 2. good quality, merit.

ശസ്യശൂകം. s. The beard of corn, the awn.

ശസ്ത്രകം. s. 1. Iron. ഇരിമ്പു°. 3. steel. ഉരുക്കു°.

ശസ്ത്രജീവി. s. A soldier by profession.

ശസ്ത്രപ്രയൊഗം. s. Surgery, surgical operation, making an incision with a lancet.

ശസ്ത്രമാൎജ്ജൻ. s. An armourer.

ശസ്ത്രം. s. 1. A weapon, used in the hand 2. a lancet of surgical instrument in general. 3. an arrow. അമ്പു°. 4. iron. ഇരിമ്പു°. 5. steel. ഉരുക്കു°.

ശസ്ത്രവൈദ്യൻ. s. A surgeon.

ശസ്ത്രശാല. s. 1. An armoury, an arsenal. ആയുധശാല 2. a surgery.

ശസ്ത്രാജീവൻ. s. A soldier by profession. ആയുധക്കാരൻ.

ശസ്ത്രാഭ്യാസം. s. 1. Military exercise or practice. 2. the practice of surgery.

ശസ്ത്രി. s. A knife.

ശാകടം. s. 1. A draught ox. 2. a cart load.

ശാകബൎബ്ബരം. s. A medicinal shrub, 'Siphonanthus Indica'. ചെറുതെക്കു°.

ശാകം. s. 1. A potherb in general, any leaf, flower, fruit, stalk, root, &c. used as a vegetable. 2. one of the 'Dwipas', or divisions of the world, being the sixth or that surrounded by the milky or white ocean, and including according to Wilford the 'British' isles. 3. power. strength. ശക്തി. 4. the 'Sirsha tree, Mimosa sirisha'. 4. the 'Teak tree, Tectona grandis'.

ശാകാന്നം. s; Vegetable food, living on vegetables.

ശാകുനികൻ. s. A bird catcher, a fowler. പക്ഷി പിടിക്കുന്നവൻ.

ശാകോപദംശം. s. A vegetable 'curry'.

ശാക്തിമാൻ. s. A spearman, a lancer.

ശാക്ത്യം s. The sect of those who worship the female principle or 'sacti.'

ശാക്യൻ. s. BUDDHA.

ശാക്യമുനി. s. A name of BUDDHA, the real or supposed founder of the 'Baudd'ha religion. ബുദ്ധമുനി.

ശാക്യം. s. The 'Baudd'ha religion.

ശാക്യസിംഹൻ. s. A name of BUDD'HA.

ശാഖ. s. 1. A branch, the branch of a tree. 2. a branch or subdivision of the 'Vedas.' 3. an arm 4. a sect, a faction, a party. 5. any subdivision.

ശാഖം s. The name of a plant, 'Galedupa arborea.

ശാഖാനഗരം. s. A suburb; lit. the branch of a city.

ശാഖാമൃഗം. s. A monkey, an ape. കുരങ്ങ്.

ശാഖാശിഫ. s. A root proceeding from a branch, as in the 'Indian' fig tree, the branches of which shoot downwards to the ground and take fresh root there.

ശാഖി s. 1. A tree. വൃക്ഷം. 2. a 'Veda.'

ശാംഖികൻ. s. A shell-cutter, a worker in shells. ശംഖ് കടയുന്നവൻ.

ശാടകം. s, A petticoat. സ്വല്പവസ്ത്രം.

ശാടി. s. 1. A sheet. 2. a petticoat or dress.

ശാഠ്യക്കാരൻ. s. An obstinate, stubborn, perverse fellow, a wicked or villanous man.

ശാഠ്യം. s. 1. Obstinacy, stubbornness, perverseness. 2. depravity, wickedness, villany.

ശാദ്വലം. s. A place abounding in fresh or green grass, a green meadow.

ശാണം. s. 1. A touch stone. ഉരകല്ല്. 2. a whet or grind-stone ചാണ

ശാണി. s. 1. A touch-stone. ഉരകല്ല്. 2. a whet or grind-stone. ചാണ.

ശാണ്ഡില്യം s. The name of a tree, 'Ægle marmelos.' കൂവളം.

ശാതകുംഭം. s. 1. Gold. 2. the Oleander plant, 'Nerium odorum'. കണവീരം.

ശാതം. s. Joy, pleasure, happiness. adj. 1. Happy, well, prosperous. 2. feeble, thin. 3. sharpened, whetted. മൂൎച്ചകൂട്ടിയ.

ശാത്രവൻ. s. An enemy. ശത്രു.

ശാത്രവം. s. Enmity, hatred, hostility. ശത്രുത.

ശാദം. s. 1. Mud, mire. ചേറ്. 2. young grass. പയ്പുല്ല്.

ശാദഹരിതം. adj. Green or fresh with young grass.

ശാദ്വലം. adj. Abounding in fresh or green grass.

ശാനം s. 1. A touch- stone. ഉരകല്ല്. 2. a grinding stone. ചാണ.

ശാന്തത. s. 1. Calmness, mildness, meekness, peaceableness, serenity, tranquillity. 2. patience, endurance.

ശാന്തതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To calm, to tranquillize; to pacify, to appease, to mitigate.

ശാന്തതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To become calm, tranquil, serene. 2. to be appeased, pacified.

ശാന്തൻ s. 1. A meek person, &c. 2. an ascetic.

ശാന്തം, &c. adj. Calm, mild, meek, quiet, gentle, serene, tranquil, pacified, patient, &c.

ശാന്തശീലം. s. A meek disposition.

ശാന്തി. s. 1. See ശാന്തത 2. stoicism, the absence of passion and indifference to objects of pleasure or pain; it is especially applied to the tranquillity of devotion, or quietism, by which the mind is wholly fixed on the object of its meditation, or worship, and utterly regardless of external impressions. 3. good fortune, auspiciousness, felicity. 4. rest, repose. 5. remission, alleviation, mitigation. 6. preliminary ceremonies to avert inauspicious accidents at any religious celebration. ശാന്തികഴിക്കുന്നു, To perform such ceremonies.

ശാന്തിക്കാരൻ. s. A stoic, an ascetie, one who performs certain ceremonies at a temple.

ശാന്തിവൃത്തി. s, The employment of a 'Santicara' or his allowance.

ശാന്ത്വം. s. 1. Conciliation. 2. comforting, consoling.

ശാപമോക്ഷം. s. Removal of a curse.

ശാപം. s. 1. A curse, malediction, or imprecation. 2. an oath, affirmation by oath or ordeal.

ശാബകം. s. The young of any animal. മൃഗക്കുട്ടി.

ശാബം. s, The young of any animal.

ശാബരം. s. 1. The 'Lodh' tree, 'Symplocos racemosa' പാച്ചോററി. 2. fault, offence, കുററം. 3. sin, wickedness. പാപം.

ശാംബരി. s. 1. Juggling, juggle. ഇന്ദ്രജാലം. 2. a female juggler.

ശാംബരികൻ. s. 1. A juggler. 2. a worker in shells.

ശാംഭവൻ. s. A worshipper of SIVA.

ശാംഭവം. s. A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

ശാംഭവി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ശാമം. s. Conciliation, appeasing, reconciling.

ശാമിത്രം. s. 1. Sacrificing. 2. tying cattle.

ശാര. s. A kind of rice corn or paddy, of which there are several varieties.

ശാരദ. s. 1. A name of SARASWATI. സരസ്വതി. 2. a musical instrument, a sort of lute or guitar.

ശാരദൻ. s. 1. A novice. 2. a modest, diffident person.

ശാരദം s. 1. A sort of tree, 'Echites scholaris. ഏഴിലമ്പാല. 2. sunshine in autumn. adj. 1. Modest, diffident. 2. new. 3. produced in the sultry season.

ശാരദി. s. The name of a tree, 'Echites scholaris.

ശാരൻ. s. 1. Air, wind. വായു. 2. a piece or man at chess, backgammon. &c.

ശാരം. s. Variegated colour. adj. Variegated in colour.

ശാരിക. s. A bird, the proper or hill 'Maina Gracula religiosa.'

ശാരി. s 1. A piece or man at chess, draughts, &c. 2. an elephant's housings. 3. a bird termed the hill 'Maina, Gracula religiosa.'

ശാരിഫലം. s. A chequered board, or cloth for chess, &c ചൂതുപലക.

ശാരിബ. s. A plant, the root of which is used as a substitute for sarsaparilla, 'Periploca Indica.' നറുനീണ്ടി.

ശാരീരം. s. 1. Excrement, excretion. 2. personal chastisement, corporeal punishment. adj. Corporeal. bodily, belonging to or produced from the body.

ശാൎക്കരം. adj. Stony, gravelly.

ശാൎങ്ഗധന്വാവ്. s. A name of VISHNU.

ശാൎങ്ഗപാണി. s. A name of VISHNU, as holding a bow in his hand.

ശാൎങ്ഗം. s. 1. A bow in general. വില്ല്. 2. the bow of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വില്ല്.

ശാൎങ്ഗി. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശാത്രവൻ. s. An enemy. ശത്രു

ശാൎദ്ദൂലം. s. 1. A royal tiger. വ്യാഘ്രം. 2. (in composition.) pre-eminent, excellent.

ശാൎവ്വരം. s. Darkness, gloom.

ശാൎവ്വരി. s. Night. രാത്രി.

ശാല. s. 1. A hall, a chamber, a house, a large room in a house. 2. a large branch of a tree, in composition its meaning is regulated by the word prefixed.

ശാലം. s. A fish, a sort of gilt head.

ശാലി. s. 1. Rice in general, but especially in two classes: one like white rice growing in deep water, and the other a red sort, requiring only a moist soil: there are a great many varieties of this grain. 2. in composition it has the meaning of possessing, having, as പരാക്രമശാലി, One possessing bravery, a valiant man; ബുദ്ധിശാലി, One who possesses wisdom; a very wise man; ഗുണശാലി, One who possesses excellent qualities.

ശാലിനി. s. Rice corn. നെല്ല്.

ശാലിവാഹനൻ. s. A sovereign of India, conqueror of VICRAMADITYA, and institutor of the era now called 'Saca'.

ശാലിവാഹനശകാബ്ദം. s. The 'Saca' era.

ശാലീനത. s. Shame, bashfulness.

ശാലീനം, &c. adj. 1. Ashamed, bashful. ലജ്ജയുള്ള. 2. like, resembling. സദൃശമായുള്ള.

ശാലൂകം. s. The esculent root of the different kinds of nymphœa or water-lily. ആമ്പലിന്റെ കിഴങ്ങ്.

ശാലൂരം. s. A frog. തവള.

ശാലേയം. s. 1. A sort of fennel, 'Anethum sowa'. കണ്ടിവെണ്ണ. 2. a rice-corn field. നിലം.

ശാല്മലി. s. 1. The silk cotton tree, 'Bombax heptaphyllum. ഇലവ്. 2. one of the seven 'Dwipas', or divisions of the known continent. സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്ന്.

ശാല്മലിവേഷ്ടം s. The gum of the silk cotton tree. ഇലവിൻപശ.

ശാല്യന്നം. s. Boiled rice. ചോറ്.

ശാല്യം. s. A rice-corn field.

ശാവം. s. 1. Tawny, (the colour.) 2. imaginary pollution, proceeding from the death of a relation. പുല.

ശാശ്വതൻ. s. 1. The eternal being, GOD. നിത്യൻ. 2. a name of VYASA. വ്യാസൻ.

ശാശ്വതം, &c. adj. Eternal, perpetual, endless. നിത്യം. s. 1. Eternity, endless duration. നിത്യത്വം. 2. heaven, ether.

ശാശ്വതികം, &c, adj. Eternal, perpetual, endless. എന്നുമുള്ള.

ശാഷ്കലൻ. s. An eater of flesh or fish. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ശാഷ്കലികം. s. A multitude of pies. ഇച്ചിയോട്ടകൂടിയ ഒരു വക മുറുക്ക്.

ശാസന. s. See ശാസനം.

ശാസനൻ. s. 1. A punisher, a reprimander. 2. a killer.

ശാസനം. s. 1. An order, edict, or command. 2. a royal grant of land or of privileges; a charter &c. usually inscribed on stone, or copper. 3. a writing, a deed, a written contract or agreement. 4. punishment. 5. reproof, rebuke, reprimand. 6. governing, ruling, government.

ശാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To order, to command, to direct. 2. to reprove, to rebuke, to reprimand.

ശാസിതൻ. s. 1. One who is commanded. reproved, rebuked.

ശാസിതം. &c. adj 1. Ordered, commanded. 2. governed, ruled. 3. reproved, rebuked 4. punished.

ശാസിതാ. s. 1. One who orders, or commands. 2. a governor, a commander.

ശാസ്താ. s. 1. One who orders, commands, or sends. 2. a ruler, a governor, a commander. 3. a 'Buddha' or 'Jaina' 4. a teacher, an instructor.

ശാസ്തി. s. 1. A command, an order. ശാസനം, ആജ്ഞ 2. governing, ruling. അധികാരം. 3. punishment, reprimand. ശിക്ഷ.

ശാസ്തിയൻ. s. A governor of twelve kingdoms or provinces. പന്ത്രണ്ടുരാജ്യത്തെക്ക് അധിപൻ.

ശാസ്ത്രകൃൽ. s. 1. A Rishi or sage. മുനി. 2. an anthor in general. ഗ്രന്ഥകൎത്താവ്.

ശാസ്ത്രഗൎത്തം. s. The profundity of science

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ. s. One acquainted with the 'Shastras' skilled in the knowledge of law and religion especially, one skilled in arts and sciences. ശാസ്ത്രപരിചയമുള്ളവൻ.

ശാസ്ത്രം. s, 1. Scripture, science, art, doctrine; institutes of religion, law or letters; especially considered as of divine origin, or authority. Used singly, it implies works of literature or science in general; and it is therefore customarily connected with some other word to limit its application, as the 'Vedanta Shastras'. or treatises of philosophical theology, the 'Dharma Shastras.' books of law, &c It is also applied to less important branches of knowledge, as the 'C vya Shastras, or poetical works; 'Silpi Shastras,' works on the mechanical arts; and 'Cama Shastras' or erotic compositions, In the singular number it is also used comprehensively to signify the body of all that has been written on the subject, as 'Dharma Shastra, the institutes or codes of law 2. a book in general.

ശാസ്ത്രവിൽ. s. One who understands or is conversant with the scriptures, skilled in sacred science. ശാസ്ത്രജ്ഞൻ.

ശാസ്ത്രവിദ്യ. s. Science of books, learning, literature.

ശാസ്ത്രശാല. s. A college, a hall of learning.

ശാസ്ത്രാംഗം. s. A portion of the 'Shastras.'

ശാസ്ത്രി. s. A 'Pundit,' a teacher of sacred sciences, an expounder of the law, a lawyer, a learned man, a doctor, one skilled in arts and sciences.

ശാസ്യം. s. 1. Order, command, compulsion 2. government, ruling. 3. punishment, reprimand. ശാസനം. adj. 1. To be regulated or ordained, to be enforced, to be provided for by any act of government or judicature. 2. punishable, doserving punishment or reproof ശാസ്യം ചെയ്യുന്നു, 1. To order, to command, to compel. 2. to rule, to govern. 3. to punish, to reprimand.

ശിക്യം. s. 1. The string or loop suspended from either end of a pole to receive a burden. ഉറി. 2. the burden so carried. 3 the strings of a balance. തുലാസിന്റെ ചരട്.

ശിക്യിതം. adj. Carried or suspended in a string or loop; see the last. ഉറിയിൽചുമക്കപ്പെട്ട.

ശിഖണ്ഡകം. s. 1. The crest or lock of hair left on the crown of the head at the time of tonsure. പിറപ്പുമയിർ, കുടുമ. 2. a peacock's tail. മയിൽപ്പീലി.

ശിഖണ്ഡം. s. 1. The tail of a peacock. മയിൽപ്പീലി. 2. locks of hair left on the crown or the sides of the head at the period of tonsure in children. കുടുമ.

ശിഖണ്ഡി s. 1. A peacock. മയിൽ. 2. the son of 'Drupada'.

ശിഖരം. s. 1. The peak or summit of a mountain. കൊടുമുടി. 2. the top of a tree. 3. the point, end, top in general. അഗ്രം 4. horripilation. രോമാഞ്ചം 5. the armpit. കക്ഷം. 6. the edge or point of a sword. വാൾമുന.

ശിഖരി. s. 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. the rough Achyranthes, 'Achyranthes aspera'. വലിയ കടലാടി

ശിഖാ. s 1. Point, top in general. അഗ്രം. 2. a pyramid. 3. a crest. 4. a peacock's crest മയിൽക്കുടുമ. 5 a lock of hair on the crown of the head കുടുമ. 6 a flame. ജ്വാല. 7 a ray of light. രശ്മി. 8. a radicating branch വിടുവേരുള്ള കൊമ്പു. 9 any branch. കൊമ്പു. 10. chief, principal. പ്രധാനം.

ശിഖാലംബി. s. A wreath, a long necklace. മാല.

ശിഖാവളം. s. A peacock മയിൽ. adj. Crested, pointed.

ശിഖാവാൻ. s. 1. A name of AGNI or fire. അഗ്നി. 2. the personified descending node. കേതു.

ശിഖാവൃദ്ധി.s. Usurious interest payable daily.

ശിഖി. s. 1. A peacock മയിൽ. 2. fire അഗ്നി. 3. a bull. കാള. 4. an arrow. അമ്പു. 5. a tree. വൃക്ഷം. 6. 'Cetu', the personified descending node, 'Cauda draconis'. കേതു

ശിഖിഗ്രീവം. s. Blue vitriol. മയൂരഗ്രീവവൎണ്ണാജനം, തുരിശു.

ശിഖിപിഞ്ഛം.s. A peacocks tail മയിൽപ്പീലി

ശിഖിപിഞ്ഛശേഖരൻ s. A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

ശിഖിവാഹനൻ. s. A name of 'Carticeya' or 'Subrahmanya'. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ശിഗ്രു. s. 1. The 'muringa' tree, 'Muringa guilandina' and 'hyperanthera'. മുരിങ്ങ. 2. potherb in general.

ശിഗ്രുജം s. The seed of the 'Muringa'. മുരിങ്ങക്കുരു.

ശിഗ്രുപത്രം. s. The leaves of the 'Muringa' used as a potherb. മുരിങ്ങയില

ശിഗ്രുപല്ലവം. s. The branches of the 'Muringa' bearing new leaves.

ശിഗ്രുമൂലം s. The pungent root of the 'Muringa Hyperanthera muringha' മുരിങ്ങവേരു

ശിങ്കു. s. Chaff shrivelled or blighted corn, grain, &c.

ശിങ്കളം. s. 1. The country of Ceylon. 2. the Cingalese language.

ശിങ്കി s. A class of people, a Cingalese,

ശിങ്കികളി. s. A play or dance of foresters.

ശിഞ്ജനം. adj. Tinkling. കിലുങ്ങുന്ന.

ശിഞ്ജിതം s. The tinkling sound of silver and other metallic ornaments, worn round the waist, arm or ancles, &c. ആഭരണങ്ങളുടെ ശബ്ദം.

ശിഞ്ജിനി s. 1. A bow string. ഞാൺ. 2. metallic rings worn round the toes, an ornament of the feet. കാലാഴി.

ശിതദ്രു. s. The 'Satadru or Sutlej' river.

ശിതം, &c. adj 1. Pointed, sharpened, whetted. മൂൎച്ചകൂട്ടിയ 2. thin, emaciated, wasted, declined. മെലിഞ്ഞ. 3. weak, feeble. ക്ഷീണതയുള്ള.

ശിതി s. 1. Black, the colour. കറുപ്പു. 2. white, the colour. വെളുപ്പു. 3. the 'Bhojpatra' or birch.

ശിതികണ്ഠൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശിതിസാരകം. s. A sort of ebony, 'Diospyros glutionsa' പനിച്ചി.

ശിഥിലത. s. 1. Slackness; looseness, flaccicity. അയവു. 2 languor, inertness, feebleness. ബലക്ഷയം. 3. meanness, vileness. നിസ്സാരം.

ശിഥിലം. adj. 1. Slack, loose, lax, flaccid, flabby അയഞ്ഞ 2. old, used, decayed. പഴകിയ. 3. languid, inert, feeble. ബലക്ഷയമുള്ള 4. mean, vile. നിസ്സാരമായുള്ള.

ശിപിവിഷ്ടൻ s. 1. A bald headed man. കഷണ്ടിത്തലയൻ. 2. a man naturally void of prepuce. 3. a name of SIVA. ശിവൻ

ശിഫ. s. 1. A fibrous root. 2. the root of the water lily. താമരക്കിഴങ്ങു.

ശിഫം. s. A branch with a root growing from it. വിടുവേരുള്ള കൊമ്പു.

ശിഫാകന്ദം. s. The root of the water lily. താമരക്കിഴങ്ങു.

ശിബി. s. The name of a monarch.

ശിബിക s. 1. A palankeen, a litter. പല്ലക്കു

ശിബിരം s. 1. A camp. പടകുടി. 2. a royal camp or residence. രാജപാളയം. 3. a guard or defence for soldiers കാവൽ.

ശിംബ s. A legume, a pod. ധാന്യപ്പുട്ടിൽ.

ശിംശപ s. The name of a red kind of timber tree 'Dalbergia Sisu' ഇരിവിള്ളു.

ശിംശപം s. A tree, 'Dalbergia Sisu'

ശിംശുമാരം. s A kind of sea elephant, the sea horse കടലാന.

ശിര. s. A vessel of the body, really or supposed to be of a tubular form, as a nerve, tendon, or gut, &c.

ശിരച്ഛേദനം. s. Beheading, decapitation. ശിരച്ഛേദനം ചെയ്യുന്നു, To behead, to decapitate.

ശിരജം. s. The hair of the head. തലമുടി.

ശിരം. s. The head. തല.

ശിരസ്. s. 1. The head. തല 2. the top of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രം. 3. the van of an army. മുൻപട. 4 chief, principal, head. പ്രമാണി.

ശിരസ്കം. s. 1 A helmet. 2. a cap, a turban, &c. തലപ്പാവ്.

ശിരസ്ത്രാണം. s. 1. A helmet. തലക്കോരിക. 2. a cap, a turban, &c. തലപ്പാവ്.

ശിരസ്തോദം. s. Diseased affection of the head ശിരോരോഗം,

ശിരസ്ഥ. s. The office of a 'Shirastadar'.

ശിരസ്ഥദാർ, s. A revenue term; the head native officer of a 'Cutchery, Shirastadar'.

ശിരസ്ഥൻ. s. A chief, a leader; also a head secretary, or head accountant, in native courts.

ശിരസ്യം, s. Clean, unentangled hair.

ശിരി s. 1. A sword. വാൾ 2. an arrow. അമ്പ്. 3. murderer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ

ശിരീഷം s. A kind of tree; 'Mimosa Sirisha'. നെന്മേനിവാകമരം

ശിരോഗൃഹം. s. An upstair house, a turret. മാളിക.

ശിരോധരം. s. The neck കഴുത്ത്.

ശിരോധി. s. The neck. കഴുത്ത്,

ശിരോമണി s, A gem worn in the crest or on the top of the head. മുടിമണി.

ശിരോരത്നം. s. A gem worn in the crest. മുടിമണി.

ശിരോരുക്. s. Head ache, pain or diseased affection of the head. തലക്കുത്ത്, ശിരോരോഗം.

ശിരോരുഹം. s. The hair of the head. തലമുടി.

ശിരോരോഗം. s. See ശിരോരുക്.

ശിരോലങ്കാരം. s. A chaplet tied on the crown of the head, a head-dress.

ശിരോവള്ളി. s. The crest or comb of the peacock.

ശിരോവേഷ്ടനം. s. A turban. തലപ്പാവ്.

ശിരോവേഷ്ടം. s. 1. A turban. തലപ്പാവ്. 2. a cap, &c.

ശിരോവേഷ്ടി. s. A cover for the head. തൊപ്പി.

ശിരോസ്ഥി. s. The skull. തലയോട്.

ശില. s. 1. A stone a rock. കല്ല്. 2. a flat stone. 3. an image, a statue of stone.

ശിലം. s. Gleaning ears of corn. കാലാപെറുക്കുക.

ശിലാജതു. s. 1. Bitumen, or rock-oil. ഭൂമിതൈലം. 2. red chalk.

ശിലാജിത്. s. Bitumen.

ശിലാത്മജം. s. Iron. ഇരിമ്പ്.

ശിലാപുഷ്പം. s. Storax or benzoin. കന്തുരുക്കമരം.

ശിലാമയം. adj. Made of stone. കല്ലുകൊണ്ടു ചമച്ച.

ശിലാരസം. s. Incense, benjamin or olibanum. കന്തുരുക്കം.

ശിലാലി. s. The name of a person who wrote on the art of dancing.

ശിലി. s. 1. The timber of a door frame. കട്ടിള 2. a transverse beam, or a beam or stone placed across the top of a post or pillar. 3. a small earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ശിലീന്ധ്രം. s. 1. A mushroom. കൂൺ. 2. the flower of the plantain tree. വാഴയുടെ പൂവ്.

ശിലീമുഖം. s. 1. A bee വണ്ട്. 2. an arrow. അമ്പ്.

ശിലേയം. s. Storax or benzoin. കന്തുരുക്കമരം; ശൈലേയകം. adj. Like a stone or rock, as hard as, &c. കല്ലുപോലുള്ള

ശിലോച്ചയം. s. A mountain. പർവ്വതം.

ശില്പകാരൻ. s. An artizan, a mechanic.

ശില്പകാരിക. s. An independant female artizan.

ശില്പം. s. 1. An art, any manual or mechanical art 2. happiness pleasure. സന്തോഷം.

ശില്പവേല. t. The trade or profession of an architect.

ശില്പശാല or ശില്പിശാല s. A workshop, a manufactory. പണിപ്പുര.

ശില്പാശാരി. s. An artist, an artificer.

ശില്പി. s. An artist, an artificer, an artizan, an architect, a mechanic. ശില്പാശാരി.

ശില്പിശാസ്ത്രം. s. A work or treatise on architecture and mechanical arts.

ശില്പിശാസ്ത്രി. s. An architect.

ശിവ. s. 1. The goddess DURGA or PARWATI. 2. the 'Sami' tree, 'Mimosa sumi.' (Rox.) 3 yellow myrobalan, 'Terminalia chebula.' കടുക്കാ. 4. a jackal കുറുക്കൻ. 5 emblic myrobalan. നെല്ലിക്കാ 6. the mother of the twenty-second Jaina.' 7. bellows. ഉലത്തി. 8. a furnace.

ശിവകം. s A post to which cows and calves are tied. കെട്ടുകുററി.

ശിവങ്കരം, &c. adj. Prosperous, auspicious conferring happiness or good fortune. ശുഭകരം.

ശിവധാതു. s. The milk stone, opal or chalcedony. ഒരു വക കല്ല്.

ശിവൻ. s. The deity SIVA, the most formidable and perhaps the most popular of the 'Hindu' triad, the adoration of which he is the object, is of a more gloomy nature than that of the rest. and is the particular god of the 'Tantricas,' or followers of the books called 'Tantras.'

ശിവപുരക്കർ. s. The worshippers of SIVA or 'Saivas.'

ശിവപുരം. s. 1. The capital of SIVA. 2. a temple dedicated to SIVA.

ശിവപുരാണം. s. The name of one of the 18 'Puranas.'

ശിവപേരൂർ. s. A name of 'Trichoor.'

ശിവപുരി. s. The city 'Benares.' കാശി.

ശിവഭക്തൻ. s. A worshipper, or votary of SIVA.

ശിവമതക്കാരൻ. s. A worshipper of SIVA.

ശിവമതം. s. The worship or sect of SIVA.

ശിവമല്ലി. s. The Æschynomine grandiflora.' വെളുത്ത എരിക്ക്.

ശിവം. s. 1. Prosperity, happiness, pleasure. സൌഭാഗ്യം. 2. auspiciousness, well being. ശുഭം. 3 final emancipation, eternal b'iss. മുക്തി. 4 an auspicious planetary conjunction 5. one of the astronomical periods termed 'Yogas.' യോഗങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 6. the phallic emblem of SIVA ശിവലിംഗം 7. the penis. 8. water. വെള്ളം. 9. quicksilver. രസം 10. borax പൊങ്കാരം. adj. Prosperous, happy, auspicious.

ശിവരാത്രി. s. The night preceding the new moon in the month of February celebrated among the 'Saivas' by fasting and watching to the honor of SIVA

ശിവലോകം. s. The paradise of SIVA.

ശിവാദ്വിജൻ. s. A 'Saiva Brahman.'

ശിവക്ഷേത്രം. s. A temple of SIVA.

ശിവിക. s. A palankeen, a litter. പല്ലക്ക്.

ശിശിരകാലം. s. The cold season. മഞ്ഞുള്ള കാലം.

ശിശിരം. s. Cold, the cold season. adj. Cold, frigid, chilly, freezing. തണുപ്പുള്ള

ശിശിരത്ത്. s. The cold season. മഞ്ഞുകാലം.

ശിശു. s. 1. A child, an infant, a babe. 2. the young of any animal, a calf, a pup, &c. 3. a pupil, a scholar. 4 a boy under eight years of age. ബാലകൻ.

ശിശുകം. s. 1. A porpoise. കൊഴുമീൻ. 2. another fish resembling the porpoise. 3. a child, a young animal. കുട്ടി.

ശിശുക്രന്ദീയം. s. A book or work treating of infantine or juvenile grievances.

ശിശുത്വം. s. 1. Infancy, childhood, the period up to eight years of age. 2. boyhood, pupilage, the period before sixteen.

ശിശുനായകത്വം. s. The government of a kingdom by a young prince during his minority.

ശിശുപാലൻ. s. The sovereign of a country in the central part of 'India or Chedi,' opposed to CRISHNA and slain by him: his death forms the subject of one of the 'Hindu' epic poems called 'Sisupala Badha,' by MAGHA.

ശിശുമാരം. s. 1. The gangetic porpoise. 2. a name or form of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശിശ്നം. s. The penis. ലിംഗം.

ശിഷ്ടദാനം. &c. adj. 1. Innocent, virtuous. 2. guilty, sinful, wicked.

ശിഷ്ടജനം. s. Good people. adj. Good, virtuous

ശിഷ്ടൻ. s, 1. A pious man. 2. an obedient, docile person.

ശിഷ്ടം, &c. adj. 1. Obedient, docile. 2. ordered, commanded, disciplined, trained. 3. remaining, rest. s. Rest, remainder, what is left.

ശിഷ്ടി. s. 1. An order or command. ആജ്ഞ. 2. ruling, commanding.

ശിഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To remain, to be left.

ശിഷ്ടിപ്പ്. s. 1. The remainder, remnant, rest, leavings. 2. balance, what is left, what remains over and above.

ശിഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To leave, to spare, to preserve.

ശിഷ്യത്വം. s. Pupilage, the state of being a scholar.

ശിഷ്യൻ. s. 1. A disciple, a catechumen, a pupil, a scholar. 2. a servant, a boy.

ശിഷ്യപ്രവൃത്തി. s. The duty of a scholar, pupil, &c.

ശിക്ഷ. s. 1. Discipline, instruction, learning, study, acquisition of knowledge അഭ്യാസം. 2. training 3 punishment, correction, chastisement. 4. putting to death 5. modesty, good. well. 6. one of the six 'Vedangas' or sciences attached to the 'Vedas;' the proper pronunciation of the vocal sounds which occur in them as explained by 'Panini.' ശിക്ഷ കഴിക്കുന്നു, To punish, to chastise, to flog, to beat.

ശിക്ഷയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be prepared.

ശിക്ഷയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To prepare, to mend 2. to clean, to make smart. Also ശിക്ഷ വരുത്തുന്നു.

ശിക്ഷാരക്ഷ. s. Punishment, and protection, the prerogatives of a king, lord, &c.

ശിക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To exercise. to discipline, to teach, to instruct, to train. 2. to chastise, to castigate, to punish, to correct, 3. to kill. ശിക്ഷിച്ചുകളയുന്നു, To punish, to put to death.

ശിക്ഷിതൻ. s. 1. A skilful, clever. conversant person, a learned man വിദഗ്ദ്ധൻ. 2. a man who has been punished.

ശിക്ഷിതം, &c. adj. 1. Skilful, clever, conversant 2. modest, diffident. 3. tamed, trained (as an animal.) 4. docile. 5. studied, learned. 6. punished, chastised.

ശിക്ഷിതാവ്. s. 1. An instructor, a teacher. 2 a trainer. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ശീകരം s 1. Thin rain, or rain driven by wind. ചാററൽ മഴ. 2. a drop of water. വെള്ളത്തുള്ളി.

ശീഘ്രഗതി s. Going quick or expeditiously.

ശീഘ്രഗാമി. s. A qucik or expiditious walker. വേഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ.

ശീഘ്രത. s. Speed, velocity, expedition, quickness.

ശീഘ്രം. s. Speed, velocity, expedition, diligence promptitude, haste adj. Quick, speedy. adv. Quickly, speedily, swiftly.

ശീട്ട്. s. A note, a bill, a 'chit' or note of hand, a small letter.

ശീതകൻ. s. 1. A lazy man, one who is dilatory or dull, cold apathetic. മടിയൻ. 2. one devoid of care or anxiety.

ശീതകം. s. Cold weather or the cold season, winter.

ശീതജം. adj Produced in the cold season. തണുപ്പുകാലത്തുണ്ടായ.

ശീതജ്വരം. s. Ague fever.

ശീതഭീരു. s Arabian jasmine, 'Jasminum Zambac'. മുല്ല.

ശീതം. s. 1. Cold, coldness, chilliness. തണുപ്പ്. 2. water. വെള്ളം. 3. cold weather, the dewy or cold season. മഞ്ഞുകാലം. 4. a small tree, 'Cordia myxa'. നറുവരി 5. the sandal tree. adj 1 Cold, chilly, frigid. തണുപ്പുള്ള. 2. idle, lazy. മടിയുള്ള 3 cold. dull; apathetic, stupid. മൂഢതയുള്ള 5. decocted, boiled.

ശീതരശ്മി. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശീതശിവം. s. 1. A sort of resin, 'Storax benzoin.' കുന്തുരുക്കം. 2. rock salt. ഇന്തുപ്പ്. 3. a kind of fennel, 'Anethum sowa'. 4. a fragrant wood from which a perfume is prepared. ശൈലേയകം.

ശീതളം. s. 1. Coldness, cold. തണുപ്പ്. 2. green vitriol. 3 storax. 4. sandal 5. white sandal. വെഞ്ചന്ദനം' 6. a lotus. താമര. 7. a pearl. മുത്ത്'. 8. the root of the 'Andropogon muricatum.' രാമച്ചം. 9. a plant, 'Marsilea quadrifolia.' 10. the moon. ചന്ദ്രൻ. 11. the smooth-leaved Myxa, 'Cordia myxa'. നറുവരി 12. crude camphor. കർപ്പൂരം. 13. the 'Champaca' tree, 'Michelia champaca. ചെമ്പകം.

ശീതാംഗൻ. s. A species of paralysis.

ശീതാംശു. s. 1. Camphor. കർപ്പൂരം. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ശീതാലു. adj. 1. Cold, shivering, shrinking from cold. കുളിരുള്ള 2. lazy, idle. മടിയുള്ള.

ശീതി. s. barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ശീധു. s. Rum, distilled from molasses.

ശീമ. s. A district, a country, a kingdom; by adopted use. and without any word prefixed it denotes Europe.

ശീർണം. &c. adj. 1, Thin, small, slender. ലോലമായുള്ള 2. wasted, decayed, withered. ശുഷ്കിച്ച.

ശീർഷകം. s. 1. A helmet. തലക്കോരിക. 2. the skull. തലയോട്. 3 judgment, award, sentence, the fruit or result of judicial investigation. തീർപ്പ്.

ശീർഷച്ഛേദ്യൻ. s. One who merits death by decapitation, തലവെട്ടി കൊല്ലപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

ശീർഷണ്യം. s. 1. A helmet. തലക്കോരിക. 2. clean and unentangled hair.

ശീർഷം. s. The head. തല.

ശീല. s. 1. Cloth in general. 2. the small piece of cloth concealing the privities of men.

ശീലക്കെട്. s. 1. Ill-nature, bad disposition, misconduct, ill-behaviour. 2. want of practice, inexperience, inexpertness.

ശീലഗുണം. s. Good conduct, good behaviour.

ശീലത്തരം. s. Cloth of various kinds.

ശീലദോഷം. s. Misconduct, ill behaviour, evil disposition. adj. Unfortunate.

ശീലപ്പേൻ. s. A body louse.

ശീലഭേദം. s. Difference or change of conduct.

ശീലം. s. 1. Temper, disposition, habit, nature, quality, property. 2. good conduct, steady observance of morals. 3. experience, practice, use. 4. aptness.

ശീലവാൻ. s. A person of a good or amiable disposition.

ശീലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To accustom one's-self to a thing, to practice; to learn, to become acquainted with, to exercise (as the memory.)

ശീലിതം, &c. adj. Skilled, learned, conversant, exercised. ശീലിക്കപ്പെട്ട.

ശീലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To teach, to train, to accustom another to any thing.

ശില്യ°. s. A stanza.

ശുകതരുണി. s. A female parrot.

ശുകനാസം. s. The name of a tree, 'Bignonia Indica', the flowers being compared to a parrot's beak. പലകപ്പയ്യാനി.

ശുകൻ. s. The son of VYASA, the author and narrator of the 'Bhagavat,' the minister of 'Ravana'.

ശുകം. s. 1. A parrot. കിളി. 2. the 'Sirisha' tree. 3. a plant. 4. a drug and perfume. 5. cloth, clothes. വസ്ത്രം 6. the ends or hem of a cloth. വസ്ത്രത്തിന്റെ കര. 7. a turban, a helmet. തലപ്പാവു°. 8. a tree, 'Bignonia Indica'.

ശുക്. s. 1. Sorrow, grief, distress, regret. ദുഃഖം. 2. calamity, affliction.

ശുക്തം. s. 1. Sour gruel. 2. vinegar, acid or any acid preparation കാടി, പുളിപ്പ°. 3. harshness. ചവർപ്പ°. adj. 1. Sour. പുളിയുള്ള. 2. pure, clean. ശുചിയുള്ള. 3. harsh, hard. പാരുഷ്യം.

ശുക്തി. s. 1. A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി. 2. a conch. 3. a small shell. 4. a cockle

ശുക്തിക. s. A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.

ശുക്തിജം. s. A pearl. മുത്തു°.

ശുക്തിമാൻ. s. One of the seven principal mountains or mountainous ranges of 'India'.

ശുക്രക്കണ്ണ°. s. A squint-eye.

ശുക്രക്കണ്ണൻ. s. A squint-eyed man.

ശുക്രക്കണ്ണി. s. A squint-eyed woman.

ശുക്രൻ s. 1. The planet 'Venus', or its regent, the son of 'Bhrigu' and preceptor of the 'Daityas' or Titans. 2. the name of a month, 'Jyeshtha', (April-May). 3. a name of fire. അഗ്നി.

ശുക്രം. s. 1. Semen virile. 2. a morbid affection of the 'iris', change of colour, ulceration, &c. accompanied with imperfect vision.

ശുക്രവാരം. s. Friday. വെള്ളിയാഴ്ച.

ശുക്രശിഷ്യൻ. s. A demon, a titan, a powerful being opposed to the gods. അസുരൻ.

ശുക്ല. s. 1. Clayed or candied sugar. ഉണ്ടശ്ശക്കര, പഞ്ചസാര. 2. a name of SARASWATHI. സരസ്വതി. 3. the third year in the 'Hindu' cycle of sixty. 4. a plant or white orris root. വെളുത്ത വയമ്പ°.

ശുക്ലപതനം. s. The voluntary discharge of semen

ശുക്ലപക്ഷം. s. The bright lunar fortnight, or the first 15 days from new to full moon. വെളുത്തപക്ഷം.

ശുക്ലപുഷ്പം. s. 1. A white species of amaranth 'Gomphrœna globosa'. വെളുത്ത വാടാമല്ലിക. 2. a species of jasmine, 'Jasminum pubescens'.

ശുക്ലം. s. 1. White, the colour. വെളുപ്പ°. 2. one of the astronomical 'Yogas'. 3. a disease of the cornea, opacity, albugo. 4. silver. വെള്ളി 5. a semen virile. ബീജം. adj. White, of a white colour. വെളുത്ത. ശുക്ലംപാടുന്നു, ശുക്ലംപുറപ്പെടുന്നു, Dark fleshy spots to form on the cornea of the eye.

ശുക്ലവർണ്ണം. s. The colour white. വെളുപ്പ°.

ശുക്ലസ്രാവം. s. Gonorrhœa.

ശുക്ലക്ഷയം. s. A disease.

ശുക്ലാംബരം. s. White cloth, or white raiment. വെളുത്ത വസ്ത്രം.

ശുചി. s. 1 Purification, mental or corporeal purity. ശുദ്ധി, 2. the colour white, whiteness. വെളുപ്പ°. 3. a name of fire. അഗ്നി. 4. mental

purity, virtue, goodness. 5. accuracy, correctness. 6 the passion or sentiment of love. ശൃംഗാരരസം. 7. the month 'Ashadha' 8 a faithful and tried minister and friend. adj. 1. Pure, pious, free from passion or vice. 2. white. 3. clean, cleansed, purified. 4. correct, free from fault or error. 5 delicate, nice, elegant.

ശുചികരം. s. Purification by ablution, &c. purgation. adj. purifying, purgative.

ശുചികരസ്ഥലം. s. 1. A place of purification. 2. purgatory, an adopted phrase.

ശുചികരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To purify, to make pure. ശുദ്ധമാക്കുന്നു.

ശുണ്ഠി. s. 1. Dry ginger. ചുക്ക°. 2. anger, peevishness. കോപം.

ശുണ്ഠിക്കാരൻ. s. 1. A very angry passionate person. കോപി 2. a peevish, irritable, petulent fellow.

ശുണ്ഡ. s. 1. A tavern. മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം. 2. spirituous liquor. മദ്യം. 3. an animal called the water elephant, the hippopotamus perhaps. 4. an elephant's proboscis or trunk. തുമ്പിക്കൈ. 5. the exudation from an elephant's temples.

ശുണ്ഡം. s. 1. An elephant's trunk or proboscis. തുമ്പിക്കൈ. 2. dust, powder.

ശുദ്ധകൎമ്മം. s. A sacrament, a holy rite.

ശുദ്ധജലം. s, Pure or clean water. നല്ല വെള്ളം.

ശുദ്ധത. s. 1. Holiness, purity. 2. simpleness, foolishness, want of wisdom, indiscretion.

ശുദ്ധൻ. s. 1. A holy, innocent man. 2. a simpleton.

ശുദ്ധബുദ്ധി. s. Simplicity.

ശുദ്ധഭൂമി. s. Clear ground, sacred ground.

ശുദ്ധഭോഷ്ക°. s. An utter falsehood.

ശുദ്ധമനസ്സ°. s. A pure mind.

ശുദ്ധമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be or become clean, pure, clean. 2. to be holy.

ശുദ്ധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To cleanse, to purify, to clear. 2. to sanctify, to make holy, to hallow.

ശുദ്ധം. &c. adj. 1. Holy, pure, purified, clean, cleansed. 2. faultless correct. 3. entire, complete, perfect, unmingled, simple, innocent. 4. white. 5. silly, not wise. adv. Entirely, completely, wholly, perfectly.

ശുദ്ധവൃത്തം. s. 1. Approved occupation. 2. work well or completely done.

ശുദ്ധശൂന്യം. s. Utter destruction. ശുദ്ധശൂന്യമാക്കുന്നു, To destroy or annihilate completely.

ശുദ്ധാനന്ദം. s. A figure of rhetoric.

ശുദ്ധാന്തം. s. 1. A seraglio, a Haram. 2. the private or women's appartments in the palace of a prince. 3. the king's wife or concubine.

ശുദ്ധി. s. 1. Holiness. purity, purification. 2. cleanness, cleansing, cleaning. 3. correction, correctness. 4. evacuation of the bowels. ശുദ്ധിചെയ്യുന്നു, ശുദ്ധി വരുത്തുന്നു, To cleanse, to purify.

ശുദ്ധികരം. adj. Cleansing, purifying.

ശുദ്ധിമൽ adj. Holy, pious

ശുദ്ധിമാൻ. s. A hold or pious person, a saint. ശുദ്ധിയുള്ളവൻ,

ശുദ്ധീകരണം. s. 1. Sanctification, purification, holiness, sanctity. 2. the purifying influence, the medium or author of obtaining moral purity.

ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a, 1. To sanctify, to make holy, to consecrate. 2, to purify, to cleanse.

ശുദ്ധോദനൻ. s. A proper name.

ശുദ്ധോദം. s. Pure or clean water. ശുദ്ധജലം

ശുനകൻ. s. A dog. നായ°.

ശുനാസീരൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ശുനി s. A bitch. പെൺപട്ടി.

ശുഭകൎമ്മം s. An auspicious ceremony.

ശുഭകൃത്ത°. s. The thirty-sixth year in the 'Hindu' cycle of sixty.

ശുഭഗതി. s. Bliss, beatitude, glory.

ശുഭഗ്രഹം. s. An auspicious planet, as 'Mars, Jupiter' and 'Venus'.

ശുഭദന്തി. s. 1. The female elephant of the N. W. quarter. 2. a woman with beautiful teeth.

ശുഭദിനം. s. A holy or festival day, a good, happy, auspicious or propitious day.

ശുഭം. s. 1. Welfare, happiness, good, good f rtune, auspiciousness, prosperty. 2. any auspicious ceremony. 3. one of the astronomical 'Yogas.' 4. a valedictory expression, farewell, &c. adj. 1. Happy, well, right, fortunate auspicious, prosperous 2, handsome, beautiful. 3 splendid, shining. ശുഭകാൎയ്യം, A g od or happy thing. adj Happily, prosperously

ശുഭംയു s. A happy, fortunate, prosperous person. അഭ്യുദയ യുക്തൻ.

ശുഭവാക്ക്. s. 1. A valediction, a kind salutation. 2. a kind word or expression.

ശുഭസ്ഥാനം. s. An auspicious position of a planet.

ശുഭാത്മിക. s. A valediction, a kind salutation.

ശുഭാന്വിതം, &c. adj. Happy, prosperous, fortunate.

ശുഭാവഹം, &c. adj. Happy, prosperous, fortunate.

ശുഭാശുഭം. s. Good and evil; better and worse.

ശുഭ്രത. s. 1. Whiteness. വെളുപ്പ്. 2. purity, pureness. നിൎമ്മലത.

ശുഭ്രദന്തി. s. 1. The female elephant of the N. W. quarter. 2. a woman with white teeth.

ശുഭ്രൻ. s. 1. A person of dignity, consequence. തേജസ്വി. 2. a man of splendour or celebrity.

ശുഭ്രം. s. 1. White, the colour. വെളുപ്പ്. 2. purity, cleanness ശുദ്ധി. 3. sandal. ചന്ദനം 3. talc. വെള്ളി. adj. 1. White. 2. pure, clean. 3. shining.

ശുഭ്രവസ്ത്രം. s. A white or clean cloth. വെളുത്ത വസ്ത്രം.

ശുഭ്രാംശു. s. 1. The moon, from her white rays ചന്ദ്രൻ. 2. camphor. കൎപ്പൂരം.

ശുംഭത്ത്. adj. 1. Shining, splendid. ശോഭയുള്ള. 2 beautiful, handsome. കൌതുകമുള്ള.

ശുല്കം. s 1. Toll, duty, customs or taxes levied at ferries or passes. ചുങ്കം. 2. a present made by the bridegroom to the bride at the time of bringing her home to his family. 3. money given to the parents of the bride. 4. money given at the purchase of any thing to ratify the bargain. 5. the profits of household labour employment of domestic utensils, care of milch cattle, preservation of ornaments, superintendance of servants, &c. when considered as the perquisite of the wife and her own legal property.

ശുല്ബഭസ്മം. s. A powdered preparation of copper. ചെമ്പുഭസ്മം

ശുല്ബം. s. 1. Copper. ചെമ്പ്. 2. a rope, a cord, a string. കയറ്. 3. a sacrificial observance. 4. institute, law.

ശുശ്രൂഷ. s. Service, serving, ministry, ministering. ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു, To serve, to minister to.

ശുശ്രൂഷക്കാരൻ. s. A servant, a minister.

ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To serve, to minister to.

ശുഷി. s. 1. A hole, a chasm. 2. drying. ഉണക്കം 3. the hollow or groove in the fang of a snake. ശുഷിയിടുന്നു, To make a hole.

ശുഷിരം s 1. A hole, a vacuity, a chasm. 2. a wind instrument adj. Perforated, bored, pierced, full of holes or spaces.

ശുഷ്കകാഷ്ഠം. s. Dried firewood, fuel. ഉണക്കവിറക്.

ശുഷ്കതരു. s. A tree that is dried up.

ശുഷ്കദരിദ്രൻ. s. A miserably poor man.

ശുഷ്കപത്രം. s. A dry leaf. ഉണക്കില, കരിയില

ശുഷ്കമാംസം. s. 1. Dry flesh. ഉണക്കിറച്ചി. 2. dried meat.

ശുഷ്കം. adj. Dry, dried. ഉണങ്ങിയ.

ശുഷ്കവ്രണം. s. A scar, a sicatrised sroe. ഉണങ്ങിയ വ്രണം.

ശുഷ്കാന്തി. s. Diligence, strenuous effort; endeavour, zeal, attention.

ശുഷ്കാന്തിക്കാരൻ. s. A diligent, strenous, zealous person.

ശുഷ്കാന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be diligent, to use effort, to be intent on, to be zealous,

ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. See the last.

ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. To stir up, to encite, to urge forward, to encourage, to stimulate.

ശുഷ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To grow thin, lean. മെലിയുന്നു. 2. to dry, to wither, ഉണങ്ങുന്നു.

ശുഷ്മലൻ. s. A man of a lecherous dispostion

ശുഷ്മാ. s. 1. Fire. അഗ്നി. 2. light, lustre. ശോഭ. 3. ability, strength, power, prowess. ബലം.

ശൂകകം. s. Barley, or a bearded kind of wheat resembling it. യവം, ഓവുള്ള ധാന്യം.

ശൂകകീടം s. 1. A caterpillar. പുഴു. 2. a scorpion. തേൾ.

ശൂകധാന്യം. s. Barley or any bearded corn resembling it ഓവുള്ള ധാന്യം.

ശൂകം. s. 1. The awn or beard of barley or paddy. നെല്ലിന്റെ ഓക്. 2. compassion, clemency, tenderness. കരുണ.

ശൂകരം. s. A hog പന്നി.

ശൂകശിംബി s. Cowhage, 'Carpopogon or dolichos pruriens' നായുരുണ.

ശൂദ്ര. s. A woman of the ,Sudra' tribe, ശൂദ്രസ്ത്രീ.

ശൂദ്രധൎമ്മം. s. The duty of the 'Sudra' tribe, the service of the other three.

ശൂദ്രൻ. s. A 'Sudra' a man of the fourth or servile tribe, said, to have sprung from the feet of BRAHMA. അടിജൻ

ശൂദ്രി. s. A woman of the 'Sudra' tribe, or the wife of a 'Sudra' ശൂദ്രസ്ത്രീ

ശൂന്യഗൃഹം. s. An empty or desolate house, one long shut up and neglected. ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭവനം.

ശൂന്യപ്രദേശം. s. A desert, a waste country, an uninhabited place.

ശൂന്യമന്ദിരം. s. A desolate house, a ruined town, &c. നശിച്ചദിക്ക്.

ശൂന്യമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be destroyed, to be annihilated, to be or lie waste.

ശൂന്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To make void, to reduce to nothing, to annihilate, to destroy. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be void, to be or lie waste.

ശൂന്യം. s. 1. Emptiness, nothingness. nothing. 2. a vacuum, a waste. 3. desolation, destruction. 4. sky, œther. 5. a dot, a spot. 6. a cypher. 7. enchantment, sorcery, magic, witchery, witchcraft. adj. 1. Empty, void, blank, vacant. 2. lonely. desert, waste, uninhabitated

ശൂന്യവാദി. s. A 'Sangata,' a sceptic, an atheist, one of a class said to have risen out of the followers of 'Sancaracharya;' they deny the immortality of the soul, the existence of any GOD or spiritual being, and appear to have a great resemblance to the 'Cartesians,' to whom they were a few centuries anterior in origin. നാസ്തികൻ.

ശൂന്യാവാസം. s. A lonely or desert abode.

ശൂര. s. A valiant or brave woman.

ശൂരണം. s. 1. An esculent root, 'Arum campanulatum.' (Rox. 2. the name of a tree, Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി.

ശൂരത. s. Courage, prowess, heroism, bravery, valour, valiantness.

ശൂരൻ. s. 1. A hero. a valiant or brave man. ശൌൎയ്യവാൻ. 2. the proper name of a giant. 3. a lion. 4. a boar.

ശൂൎപ്പകൻ. s. A demon, the enemy of CAMA DEVA.

ശൂൎപ്പകാരാതി. s. A name of CAMA or 'Cupid'. കാമദേവൻ.

ശൂൎപ്പക്രിയ. s. The act of winnowing corn.

ശൂൎപ്പനഖ. s, The sister of the 'Daitya Ravana, whose nails are said to have been as large as winnowing basket. രാവണന്റെ സൊദരി.

ശൂൎപ്പം. s. A winnowing basket.

ശൂൎമ്മി. s. 1. An iron image. 2. an anvil.

ശൂല. s. 1. A disease, as colic, &c. 2. an instrument used for putting criminals to death, an impaling stake.

ശൂലനോവു്. s. A sharp pain in the belly, as colic, &c.

ശൂലപാണി. s. A name of SIVA whose weapon is a trident. ശിവൻ.

ശൂലം. s. 1. A sharp pain in general, or especially in the belly, as colic, &c. 2. weapon, especially a trident, a pike, a dart. 3. the spear on the top of a banner or ensign. കൊടിക്കുന്തം 4. an astronomical 'Yoga.' യോഗം. 5. an iron pin or spit. 6. an impaling stake, or intrument used for putting criminals to death. കഴു.

ശൂലരോഗം. s. A disease, as colic &c.

ശൂലരോഗി. s. A person afficted with the above disease.

ശൂലാകൃതം. adj. Roasted on a spit, (as meat.) ഇരുമ്പുകോലിന്മേൽ കോൎത്തുചുട്ടതു്.

ശൂലായുധം. s. A trident.

ശൂലാരോപണം. s. See the next.

ശൂലാരോഹണം. s. Impaling, impalement. കഴുവേറുക.

ശൂലി. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. CAMADEVA.

ശൂല്കാരം. s. Hissing.

ശൂല്യം, &c. adj. 1. Roasted on a spit. കോലിന്മേൽ കോൎത്തു് ചുട്ടതു്. 2. deserving impalement. കഴുവിനു യോഗ്യമായുള്ള.

ശൃംഗാലൻ. s. 1. A Jackal. നരി. 2. a coward, a poltroon. 3. a rogue, a cheat. വഞ്ചകൻ. 4. an Ill-natured or harsh speaking man. ദുൎഭാഷകൻ.

ശൃംഗാലം. s. 1. A jackal. നരി. 2. the name of a demon.

ശൃംഖല. s. 1. A belt or chain worn round a man's body. പുരുഷന്റെ ഉടഞ്ഞാൺ. 2. a chain or fetter in general. ചങ്ങല. 3. a chain for confining an elephant. ആനച്ചങ്ങല.

ശൃംഖലകം. s. A young camel with wooden rings or clogs on its feet. ഒട്ടകക്കുട്ടി.

ശൃംഖലിതം, &c. adj. Bound, chained fettered, captive. ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.

ശൃംഗം. s. 1. The horn of any animal. കൊമ്പു. 2, a horn or trumpet. കുഴൽ. 3. a mark, a sign. അടയാളം. 4. a top of a mountain. കൊടുമുടി. 5. a syringe. ശസ്ത്രി 6. sovereignty. പ്രഭുത്വം. 7. dignity, elevation. ശ്രേഷ്ഠത.

ശൃംഗാടകം. s. A place where four roads or streets meet. നാലുവല വഴി.

ശൃംഗാരം s. 1. The passion or sentiment of love, as an object of poetical discription or dramatic representation, 2. ornament, decoration, embellishment. അലങ്കാരം 3. beauty. സൗന്ദൎയ്യം. 4. coition, copulation, 5. maks made with red lead on an elephant's head and trunk by way of ornament. 6. cloves. 7. fragrant powder for the dress or person.

ശൃംഗാരയോനി. s. The Indian 'Cupid' or CAMA. കാമൻ.

ശൃംഗാരരസം. s. The sentiment of love, happy or successful love.

ശൃംഗാരവേഷം. s. Decoration. embellishment.

ശൃംഗാരി. s. 1. An empassioned lover. 2. dress, decoration. 3 an elephant. ആന

ശൃംഗാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To adorn, to decorate.

ശൃംഗി. s. 1. A medicnal plant. ഇടവകം. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a tree. വൃക്ഷം 4. an elephant. ആന. 5. anv horned animal. കൊമ്പുള്ള മൃഗം. 5 a medicinal tree. അതിവിടയം. 7. a sort of sheat fish. പെരുന്തല മീൻ.

ശൃംഗിണി. s. A cow of a good breed. നല്ല വക പശു.

ശൃംഗിവേരം. s. Dry ginger. ചുക്കു.

ശൃംഗീടവല്ലഭം. s. Dill seed, a sort of fennel 'Anethum graveolens or sona'. ശതകുപ്പ.

ശൃംഗികനകം. s. Gold for ornaments

ശൃതജലം. s. Boiled water. വെന്ത വെള്ളം.

ശൃതം. adj. Boiled, (water. milk, ghee, &c) വെന്ത. s. Decoction. കഷായം.

ശൃതാംഭസു. s, Decoction. കഷായം.

ശേഖരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v a. To collect, to bring things properly together, to provide.

ശേഖരം. s. 1. A garland of flowers, &c. worn on the crown of the head, a chaplet. ശിരോലങ്കാരം. 2, a crest or crown. മുടി. 3. an assemblage, an assembly or gathering together. 4. preparation. 5. collection. 6. side party.

ശേഖരികം. s. The rough Achyranthes, 'Achyranthes aspera' വലിയ കടലാടി.

ശേഖരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To collect things or persons together, to assemble. 2. to heap or pile up. 3. to prepare or make ready, to provide.

ശേഖരിപ്പു. s. 1. Preparing, bringing together. 2. collection, heap.

ശേഖരിപ്പുമുതൽപിടി. s. 1. A Government treasurer.

ശേതം, &c. adj. White. വെളുത്ത.

ശേഫസു. s. The penis. ലിംഗം. also. ശേഫം, ശേപസു, ശേഫം.

ശേഫാലിക. s. A flower, 'Nycthanthes arbortristis'.

ശേമുഷി. s. Intellect, understanding. ബുദ്ധി.

ശേലു s. The name of a small tree, 'Cordia myxa' നറുവരി.

ശേവധി. s. A treasure or 'Nidhi' as belonging to CUBERA the god of wealth നിധി.

ശേഷക്കാരൻ. s. A survivor, a relative.

ശേഷക്കാരി. s. A female relative.

ശേഷക്കാർ. s. plu. Survivors.

ശേഷക്രിയ. s. Funeral rites of ceremonies.

ശേഷൻ. s. The king or chief of the serpent race, as a large snake with a thousand heads considered at once the couch and canopy of VISHNU, and the upholder of the world which rests on one of his heads. അനന്തൻ. 2. a name of BALADEVA. ബലഭദ്രൻ.

ശേഷം. part. & postpos. After, after that, afterwards, moreover.

ശേഷം. s 1. The remainder, what remains. as in division in arithmetic, 44 divided by 8. the quotient is 5 and the remainder 4. 2. leavings, the rest. balance, residence. 3. what is left, omitted or rejected.

ശേഷി. s. 1. Ability, power, capability. പ്രാപ്തി. 2. use, subjection.

ശേഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n 1. To remain, to be left. 2. to survive ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു, To survive.

ശേഷിപ്പു. s. The remainder, remnant rest, leavings balance, what is left, what remains over and above.

ശേഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To leave, to suffer to remain, to spare, to preserve.

ശെഷിയാകുന്നു,യി,വാൻ. v. n. To be able, to be capable of, to be adequate to.

ശൈഖരികം. s. The name of a plant, 'Achyranthes aspera.' വലിയകടലാടി.

ശൈഖരിണം s. A mountain. പൎവ്വതം.

ശൈത്യം. adj. Cold, fresh. s. A cold. തണുപ്പു.

ശൈഥില്യം. s. 1. Looseness, laxity, flaccidity, flabbiness. 2. langour, inertness, feebleness. 3. liberty.

ശൈനകൻ. s. A proper name.

ശൈബ്യ. s. One of the wives of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ ഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി

ശൈലകന്യ. s. A name of PARWATHI. പാൎവ്വതി.

ശൈലകം. s. 1. A fragrant grass which grows on the hills. മലയിരുവെലി. 2. storax or benzoin.

ശൈലം. s. 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. storax. 3. bitumen. adj. 1. Mountainous, mountaineer, &c. 2. stony, rocky.

ശൈലനന്ദിനി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ശൈലവാസി. s. 1. A mountaineer. a savage, a barbarian. 2. a lion, a tiger, &c. സിംഹം, ഇത്യാദി.

ശൈലാടൻ. s. 1. A lion. സിംഹം. 2. a mountaineer, a savage, a barbarian.

ശൈലാധിവാസൻ. s. A mountaineer, a savage, a barbarian.

ശൈലാലയൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശൈലാലി. s. An actor, a dancer, a tumbler, &c. ചാക്കിയാർ.

ശൈലൂഷൻ. s. 1. An actor, a dancer, a tumbler, &c. നാട്യൻ. 2. a rogue a cheat. വഞ്ചകൻ. 3. the master of a band, or one who beats time. താളംപിടിക്കുന്നവൻ.

ശൈലൂഷം. s. Acting, dancing, tumbling. നാട്യം.

ശൈലെയം. s. 1. A fragrant resin. (Storax or or benzoin.) 2. a vegetable perfume, commonly 'Mura'.

ശൈലെയി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

ശൈല്യം. s. Hardness, stoniness. കടുപ്പം.

ശൈവക്കാരൻ. s. A worshipper of SIVA.

ശൈവൻ. s. A worshipper of SIVA.

ശൈവം. s. 1. The name of one of the 18 'Puranas'. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു. 2. the worship or sect of SIVA. 3. that which relates to SIVA. adj. Relating or oppertaining to SIVA,

ശൈവലം. s. The name of an aquatic plant, 'Vallisneria' octandra. പായൽ.

ശൈവലിനി s. A river in general. നദി.

ശൈവാദ്യശമജ്ഞൻ. s. A scholar, a man completely versed in any science.

ശൈശവം. s. Infancy, childhood, pupilage, the period under sixteen.

ശൈശെഷ്യാപാദ്ധ്യായിക. s. Instruction of youth, tuition. അഭ്യസിപ്പിക്കുക.

ശൈക്ഷൻ. s. A young 'Brahman' in his noviciate, one who has begun to read the 'Vedas'.

ശൊകം. s. Grief sorrow, affliction. ദുഃഖം.

ശൊകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To regret, to grieve, to sorrow. ദുഃഖിക്കുന്നു.

ശൊചനം. s. Sorrow, grief, grieving. ദുഃഖം.

ശൊചിഷ്കെശൻ. s. Fire or its deity. അഗ്നി.

ശൊചിസ്സ. s. Light, lustre, radiance, flame. ശൊഭ, രശ്മി, ജ്വാല.

ശൊച്യം. adj. Clean, pure, holy. ശുദ്ധം.

ശൊഠൻ. s. 1. A fool, a blockhead. മൂഢൻ. 2. a sluggard, an idler. മടിയൻ. 3. a rogue, a cheat. വഞ്ചകൻ 4. a low man, one of a degraded tribe or business. ഹീനൻ. 5. a villain, a criminal, a sinner. ദുഷ്ടൻ.

ശൊണം. s. 1. Crimson, the colour of the red lotus 2. the 'Sona' river in north 'India,' which runs into the 'Ganges' below 'Patna.' ആറു. 3. the name of a flower, 'Bignonia Indica.' 4. a red sort of sugar-cane. ചെങ്കരിമ്പു. 5. blood. രക്തം. adj. 1. Of a crimson colour, crimson. 2. red in the face from passion, &c.

ശൊണരത്നം. s. The ruby. ചുവന്നകല്ലു.

ശൊണവൎണ്ണ. s. See the following.

ശൊണാ. s. A woman red in the face, from passion. ശൊണവൎണ്ണ.

ശൊണാകം. s. The name of a tree, 'Bignonia Indica.'

ശൊണിതം. s. 1. Blood. രക്തം 2. red, crimson. 3. saffron. adj. Red, crimson, purple.

ശൊണി. s. A woman red in the face from passion.

ശൊഫഘ്നി. s. Hog weed, 'Boerhavia diffusi-alata. തമിഴാമ.

ശൊഫം. s. Swelling, intumescence. വീക്കം.

ശോധന. s. 1. Search, examination, research. 2. cleaning, cleansing, purifying. 3. correcting, freeing from faults or errors. 4. the refining of metals. 5. trial, test. 6. subtraction (in arithmetic.) 7. fœces, ordure, evacuation by stools. ശോധനചെയ്യുന്നു, To examine, to search, &c. used in all the meanings of the word, ശോധന ശോധന കഴിക്കുന്നു, To search, to examine in a peculiar or artful way, to elicit truth to detect delinquency, or to try character. ശോധനകൊടുക്കുന്നു, To permit an examination.

ശോധനക്കാരൻ. s. An examiner, a searcher, a scrutator, an officer of Government.

ശോശനക്കോൽ. s. A probe.

ശോധനം. s. See ശോധന.

ശോധനി. s. A broom. ചൂല്.

ശോധനീയം, &c. adj. 1. To be examined. 2. to be cleansed or purified. 3. to be corrected. ശോധനചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്നതു.

ശോധിതം, &c. adj. 1. Examined. ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ട. 2. cleaned, cleansed. 3. strained. 4. refined. 5. corrected.

ശോധ്യം, &c. adj. 1. To be examined ശോധന ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള. 2. to be cleansed, purified. 3. to be corrected.

ശോഫഘ്നി. s. The spreading hog-weed, 'Boerhavia diffusa.' തമിഴാമ.

ശോഫം. s. Intumescence, swelling. വീക്കം.

ശോഭ. s. 1. Light, lustre, radiance, splendour, brilliancy, brightness. 2. beauty. 3. magnificence. pomp.

ശോഭകൃൽ s. The thirty sixth year of the 'Hindu' cycle of sixty.

ശോഭകേട്. s 1. Dishonour, disgrace. 2. want of lustre, or splendour. 3. want of beauty 4. unpropitiousness, inauspiciousness.

ശോഭനം. s 1. Shining, splendour. 2. beauty, handsomeness. 3. propitiousness, auspiciousness. 4. the fifth astronomical 'Yoga.' 5. a planet 6. consummation of marriage, and the ceremony on that occasion. adj. 1. Beautiful. handsome. 2. shining, splendid. 3. propitious, auspicious, well right.

ശോഭാഞ്ജനം s. The 'Muringa' tree, the legumes, the blossoms and leaves of which are esculent, and the root of the young tree is used as a substitute for horse radish; in medicine the root is used as a rubefacient externally, as a stimulent internally, and the expressed oil of the seeds is employed to relieve arthritic pains, 'Hyperanthera Moringa.' മുരിങ്ങ.

ശോഭാരഹിതം. adj. Obscured, dimmed, darkened. ശോഭയില്ലാത്ത.

ശോഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To shine, to be or become splendid, &c.

ശോഭിതം. adj. 1. Shining, splendid. 2. handsome, beautiful.

ശോഷണം. s. 1. Drying up, withering, wasting away, leanness. മെലിച്ചിൽ. 2. suction, sucking.

ശോഷം. s. 1. Pulmonary consumption. രാജയക്ഷ്മാവ്. 2. drying up. 3. intumation, swelling. വീക്കം.

ശോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To wither, to dry up or be dried up; to lose the strength of the body, to be affected by pulmonary consumption, to waste or pine away, to grow lean or thin.

ശോഷിതം, &c. adj. Dried up, withered, wasting away, affected by pulmonary consumption

ശോഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To make lean. 2. to cause to dry, to wither, to consume.

ശോഷ്യം. adj. Lean, thin.

ശൌകം s. A flock of parrots. കിളിക്കൂട്ടം.

ശൌക്ലികേയം. s. A sort of poison. ഒരുവക വിഷം.

ശൌക്ല്യം. s. Whiteness. വെളുപ്പ്.

ശൌചം s. 1. Purification by ablution, &c. cleansing, cleaning. 2. the state or property of freedom from defilement, purity, cleanness. 3. easing nature. ശൌചം കഴിക്കുന്നു, ശൌചിക്കുന്നു, To cleanse, to wash.

ശൌണ്ഡൻ. s. An intoxicated person. പാനമത്തൻ.

ശൌണ്ഡം, &c. adj. Drunk, intoxicated. മത്തുള്ള.

ശൌണ്ഡി. s. A distiller, a toddy drawer ഈഴവൻ.

ശൌണ്ഡികൻ. s. A distiller, a vender of spirituous liquors.

ശൌണ്ഡി s. 1. Long pepper. തിപ്പലി. 2. another sort, 'Piper chavya.'

ശൌദ്ധോദനി. s A name of BUDD'HA the founder of the 'Buddha sect. ബുദ്ധമുനി.

ശൌരി. s 1. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു. 2. the planet 'Saturn.' ശനി.

ശൌൎയ്യം. s. Strength, power, heroism, valour, prowess.

ശൌൎയ്യവാൻ. s. A hero, a brave, valiant man.

ശൗൽകൻ. s. A superintdendant of tolls or customs, a custom-house officer. ചുങ്കം വിചാരിപ്പകാരൻ.

ശൗൽകികെയം. s. A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

ശൗല്ബികൻ. s. A coppersmith. ചെമ്പുകൊട്ടി

ശ്ച്യോതം. s. Sprinkling, pouring forth, aspersion. ഒലിക്കുക.

ശ്മശാനക്കുഴി. s. A grave ശവക്കുഴി.

ശ്മശാനഭൂമി. s. A grave yard. ശവമിടുന്ന സ്ഥലം.

ശ്മശാനം. s. A cemetery, a place where dead bodies are burnt or buried. ചുടലക്കളം. ശ്മശാനവൈരാഗ്യം, A good resolution formed on the occasion of a funeral is soon forgotten.

ശ്മശ്രു. s. The beard, mustacheos, &c. മുഖരോമം.

ശ്മശ്രുനികൃന്തകൻ. s. A barber. ക്ഷൗരക്കാരൻ.

ശ്യാമ. s. 1. A girl within sixteen years of age യൗവനസ്ത്രീ. 2. night. രാത്രി. 3. a plant, commonly 'Priyangu.' 4. a sort of convolvulus with black flowers. 'Convolvulus turpethum' നാൽക്കൊല്പക്കൊന്ന. 5 a sort of grain, 'Panicum frumentaceum' ചാമ.

ശ്യാമം. s 1. Black or dark blue, (the colour) കറുപ്പുനിറം 2. green. പച്ചിലനിറം. 3. a cloud. മേഘം 4. the 'Cocila' or Indian 'cuckoo.' കുയിൽ. 5. a potherb, 'Convolvulus argenteus.' 6. thorn apple, 'Datura metel.' ഉമ്മത്ത.

ശ്യാമവൎണ്ണം. s. Black, or dark blue colour. കറുത്തനിറം. adj. Of a black or dark blue colour കറുത്തനിറം adj. Of a black or dark blue colour. കറുത്ത.

ശ്യാമള. s. A name of PARWATI പാൎവ്വതി.

ശ്യാമളം s. 1. Black, dark blue. കറുപ്പുനിറം. 2. purple. adj. Of a dark blue or purple colour.

ശ്യാമാകം. s. A kind of grain generally eaten by the 'Hindus, Panicum frumentaceum.' ചാമ.

ശ്യാലൻ. s. A wife's brother. അളിയൻ.

ശ്യാലി. s. A wifes's sister. ഭാൎയ്യയുടെ സോദരി.

ശ്യാവം s. Brown (the colour) മന്തിളിർപ്പു നിറം. adj. Of a brown colour.

ശ്യേതം s. White (the colour.) adj. Of a white colour, white.

ശ്യേതാ. s. A woman of a white or pale complexion. വെളുത്തവൾ.

ശ്യേനം. s. 1. A hawk, a falcon. പരിന്ത. (പരുന്തു°). 2. white (the colour.) 3. whiteness, paleness.

ശ്യേനി. s. 1. A woman of a white or pale complexion. 2. a female kite.

ശ്യോനാകം. s. A plant, 'Bignonia Indica.' പലകപ്പയ്യാനി.

ശ്രംഗി. s. The name of a medicinal tree, 'Atis or Betula.' അതിവിടയം.

ശ്രദ്ധ. s. 1. Earnestness, ardency, diligent attention. താല്പൎയ്യം. 2. faith, belief, devotion, confidence. വിശ്വാസം. 3. wish, desire, strong inclination. ഇഛ. 4. respect, reverence.

ശ്രദ്ധായുക്തൻ. s. A deligent man. See ശ്രദ്ധാവാൻ.

ശ്രദ്ധാലു. s. A woman longing for any thing, as in pregnancy. adj. 1. Faithful, believing, 2. wishing, desiring, desirous.

ശ്രദ്ധാവാൻ. s. 1. A laborious, industrious, pains-taking person. 2. a confider, a truster, a faithful person

ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be eager, to be ardent, to be earnest in or attentive to. 2. to confide in to trust.

ശ്രന്ഥനം. s. 1. Stringing flowers, &c. പൂകോൎക്കുക 2. tying, binding. കെട്ടുക. 3. loosing, untying. അഴിക്കുക.

ശ്രമക്കാരൻ. s. 1. A laborious, industrious, persevering, pains-taking person, one who undergoes or incurs weariness or fatigue. 2. an assistant cook.

ശ്രമണൻ. s. 1. A religious character, an ascetic. 2. a beggar, a religious mendicant. ഭിക്ഷു.

ശ്രമദക്ഷിണ. s. Hire given to assistant cooks.

ശ്രമം. s. 1. Labour, toil, endeavour, exertion. 2. fatigue, weariness. 3. difficulty, trouble. 4. military exercise, fencing.

ശ്രമി. adj. Wearying, tiring, undergoing or incurring weariness or fatigue. 2. a laborious person.

ശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To endeavour, to labour, to toil, to use diligent exertion. 2. to be wearied, fatigued.

ശ്രയണം. s. Asylum, refuge, shelter, protection. അഭയസ്ഥാനം

ശ്രയണി. s. A multitude.

ശ്രവണദ്വാദശി s. A particular day, the twelfth day of the dark lunar fortnight under the twenty-second lunar asterim.

ശ്രവണപുടം. s. The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രവണം. s. The ear. ചെവി. 2. hearing, listening, attention, docility. കേൾക്കുക. 3. service. 4. oozing, dropping. ഒലിക്കുക. 5. the twenty-second lunar mansion of the 'Hindus'. ഓണം.

ശ്രവണെന്ദ്രിയം. s. The sense of hearing.

ശ്രവം. s. 1. The ear. ചെവി. 2. oozing, dropping.

ശ്രവസ്സ. s. The ear. ചെവി.

ശ്രവിഷ്ഠ. s. The twenty-third lunar asterism also called 'Dhanisht'ha', corresponding to the Dolphin. അവിട്ടം.

ശ്രാണ. s. Rice gruel. അരിക്കഞ്ഞി. adj. Boiled, dressed, (any thing except butter-milk or water.)

ശ്രാദ്ധദേവൻ. s. A name of YAMA, the regent of death.

ശ്രാദ്ധം. s. A funeral ceremony observed at various fixed periods and for different purposes, consisting of offering with water and fire to the gods and manes, and gifts and food the relations present and assisting 'Brahmans' or priests. It is usually performed for a parent redently deceased, or for three paternal ancestors, or for all ancestors collectively, and is supposed necessary to secure the ascent and residence of the souls of the deceased in a world appropriated to the manes: the following distributions, of this ceremony are specified, some in honour of three ancestors, some in honour of one ancestor, regular, occasionals for the attainment of some particular object, daily, for the obtaining of increase of prosperity, and one in which the balls of meat offered to the deceased individually and coilectively are blended together. There are many other kinds, those for a person recently deceased are one on the day after mourning expires, and twelve others in twelve successive months; one at the end of the third fortnight, one in the sixth month, and one in the twelfth, concluding with a 'Sapindana', on the anniversary of the persons death, in general they are all performed in the course of the two or three first days, and the 'Sradd'ha' for the deceased is only annually repeated. ചാത്തം. adj. Faithful, believing.

ശ്രാന്തം, &c. adj. 1. Wearied, fatigued തളൎന്ന. ക്ഷീണമുള്ള. 2. calm. tranquil. ശാന്തതയുള്ള.

ശ്രാന്തസംഹാരം. s. Affording rest or relief to the weary, giving them seats, beds, &c.

ശ്രാന്തി. s 1. Weariness, fatigue. തളൎച്ച, ക്ഷീണം. 2. calmness, tranquillity. ശാന്തത.

ശ്രാമ്പി. s. A tower.

ശ്രായം. s. Refuge, reliance, shelter or protection. adj. Sacred or belonging to the goddess 'Sri'.

ശ്രാവണം. s. The month 'Srawana' (July-August.) adj. Produced in or under the asterism 'Srawana'.

ശ്രാവണികം. s. The month 'Srawana'.

ശ്രാവ്യം. adj. 1. Harmonious. 2. audible. കേൾപ്പാൻതക്ക.

ശ്രിതൻ. s. One who is served, honoured, reverenced.

ശ്രിതം, &c. adj. 1. Cherished, protected, refuged. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട. 2. served, honoured, worshipped.

ശ്രീ. s. 1. LECSHMI, the wife of VISHNU and goddess of riches, plenty, and prosperity. ലക്ഷ്മി. 2. fortune, prosperity, success, thriving. ശ്രെയസ്സ. 3. wealth, riches. ധനം. 4. beauty, splendour. lustre. ശോഭ. 5. the three objects of life collectively. or love, duty and wealth. 6 a name of 'Saraswati', the goddess of learning. സരസ്വതി 7. 'PARWATI, the wife of SIVA. പാൎവ്വതി. 8 light പ്രകാശം. 9. fame, glory. ശ്രുതി, 10. cloves. കരയാമ്പൂ. 11. a kind of auspicious invoation at the commencement of any writing, a prefix to the names of deities. 12. a prefix of respect to proper names of persons, as 'Sri Jayadeva, Sri-Rama', also to works, as ,Sri-Bhagawat Gita'. 13. an affix to titles, as രാജശ്രീ, Royal state, majesty, excellency a title. 14. dress, decoration. 15. state, paraphernalia. 16. superhuman power. 17. intellect, understanding.

ശ്രീകണ്ഠൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ശ്രീകണ്ഠം s. The name of a country. N. W. of 'Delhi or about Tahnesur'.

ശ്രീകണ്ഠി. s. A mode in music. ഒരു രാഗം.

ശ്രീകരം. adj. Giving fortune or prosperity.

ശ്രീകാന്തൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീകാൎയ്യക്കാരൻ. s. The superior of a fane, a superintendant of the affairs of temples, churches, &c.; a churchwarden.

ശ്രീകാൎയ്യം. 1. Any sacred thing or business. 2. the office of a churchwarden or superintendant of temples.

ശ്രീകാലസ്തി. s. 'Calastri' the town and hill.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ. s. CRISHNA.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം. s. The name of a poetical work.

ശ്രീകോവിൽ. s. The sanctuary of a temple.

ശ്രീഖണ്ഡം. s. Sandal wood. ചന്ദനം.

ശ്രീഘനൻ. s. A 'Bud'dha or Baud'dha saint. ബുദ്ധൻ.

ശ്രീചക്രം. s. 1. A magical diagram. 2. an astrological division of the body, the uterine or public region. 3. a wheel of INDRA's car. 4. the circle of the globe or earth.

ശ്രീജൻ. s. CAMA, the 'Hindu' Cupid, or deity of love. കാമൻ.

ശ്രീതല്ലം. s. 1. Fortune, prosperity, success 2. wealth, riches. ധനം. 3. beauty, splendour, lustre. ശോഭ.

ശ്രീദൻ. s CUBERA, the god of riches. വൈശ്രവണൻ. 2. one who gives wealth.

ശ്രീദേവി. s. The goddess LECSHMI, the deity of plenty and prosperity.

ശ്രീധരൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീനന്ദനൻ. s. A name of CAMA, the deity of love. കാമൻ.

ശ്രീനാരായണൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു

ശ്രീനിവാസൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു

ശ്രീപതി. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു 2. a king, a prince. രാജാവു്

ശ്രീപത്മനാഭൻ. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു

ശ്രീപദം. s. A high way, a royal road. പെരുവഴി.

ശ്രീപർണം. s. 1. A lotus. താമരപ്പൂവു്. 2. a tree, the wood of which is used to procure fire by attrition. 'Premna spinosa' മുഞ്ഞ.

ശ്രീപർണി. s. 1. A medicinal shrub or tree, commonly 'Cayaphal' പെരുകമിൽ, 2. a shrub. 'Gmelinaraborea'. 3. the silk cotton. tree. ഇലവു്

ശ്രീപർണിക. s. 1. A shrub. 'Gmelina arborea.' 2. a medicinal plant, commonly 'Cayaphal'.

ശ്രീപാദം. s. A foot.

ശ്രീപീഠം. s. An altar for sacrifice.

ശ്രീപുത്രൻ. s. 1. A name of CAMA. കാമൻ. 2 a horse. കുതിര.

ശ്രീഫലം. s. A fruit tree, Ægle marmelos'.

ശ്രീഫലി. s. 1. The indigo plant, Indigofera tinctoria. അമരി. 2. Emblic myrobalan. നെല്ലി.

ശ്രീഭഗവതി. s. The goddess LECSHMI.

ശ്രീഭണ്ഡാരം. s. A sacred treasury.

ശ്രീഭൂതബലി. s. An offering to demons.

ശ്രീമതി. s 1. A pleasing or beautiful woman. 2 a wealthy woman.

ശ്രീമത്തു്. adj. 1. Pleasing, beautiful. 2. wealthy, opulent 3. prosperous, fortunate, thriving ശോഭയുള്ള

ശ്രീമഹാദേവൻ. s. A name of SIVA.

ശ്രീമാൻ. s. 1. An opulent or wealthy person, സമ്പന്നൻ. 2. a prosperous, fortunate, thriving person 3. one who is famous, illustrious 4 the name of a tree, commonly 'Tila or Tilaca' മെമലെള്ളു്.

ശ്രീമുഖം. s. The seveith year in the 'Hindu' cycle of sixty.

ശ്രീയുക്തം, &c. adj. Famous, illustrious ശ്രുതിയുള്ള. 2. fortunate, wealthy. സമ്പത്തുള്ള.

ശ്രീരംഗപട്ടണം. s. 'Srirangapattanam' or 'Seringapatam'.

ശ്രീരംഗം. s. 'Seringam' near 'Trichinopoly', renowned for its sanctity and its famous 'Hindu temple'

ശ്രീരാഗം. s. The third of the 'Ragas' or personified musical modes.

ശ്രീരാമൻ. s. RAMACHANDRA, the hero of the 'Ramayana'.

ശ്രീരാമോദന്തം. s. The name of a small poem.

ശ്രീലൻ. s. 1. One who is fortunate; prosperous. 2. a rich or wealthy man. ധനവാൻ.

ശ്രീവത്സകി. s. A horse having a curl of hair on his breast. നല്ല കുതിര.

ശ്രീവത്സം. s. 1. A particular mark, usually said to be a curl of hair, on the breaste of VISHNU. 2. a hole in the wall made for felonious purposes. തുരങ്കം.

ശ്രീവത്സലാഞ്ഛനൻ s. A name of VISHNU, as having a particular mark on his breast. വിഷ്ണു

ശ്രീവത്സാങ്കിതൻ. s. A name of VISHNU വിഷ്ണു.

ശ്രീവത്സാങ്കിതവക്ഷസൻ s. A name of VISHNU.

ശ്രീവാസം. s. 1. Turpentine. 2. the lotus, as the abode of LECSHMI.

ശ്രീവിലാസം. s. See വിലാസം. in both its meanings.

ശ്രീവൃക്ഷം. s. The holy fig-tree, 'Ficus religiosa'. അരയാൽ.

ശ്രീവേഷ്ടം. s. Turpentine. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

ശ്രീശൻ. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. RAMACHANDRA. രാമചന്ദ്രൻ.

ശ്രീശുകൻ. s. The son of VYASA, the author or narrator of the 'Bhagawat.

ശ്രീശൈലം. s. The pagoda of 'Sri Sailam,' also termed 'Parwatam', a place of superior sanctity among the 'Hindus', situated in the 'Kurnool' country, on the river CRISHNA.

ശ്രീസഞ്ജ്ഞം. s. Cloves. കരയാമ്പു.

ശ്രീഹസ്തിനി. s. The sun flower, 'Heliotropium Indicum. വെനപ്പച്ച.

ശ്രീഹാനി. s. Prodigality, extravagance, waste or destruction of property. വ്യയം.

ശ്രുതം. s. 1. A sacred science, holy writ, &c. 2. the object of hearing, that which is heard. adj. 1. Heard. 2. understood.

ശ്രുതി. s. 1. The 'Vedas' generally or collectively, scripture, holy writ. വേദം. 2. an ear. ചെവി. 3. hearing. 4. intelligence, news, rumour, report, fame, reputation. 5. in music a division of the octave, a quarter tone or interval of which twenty-two are enumerated, four constituting a major tone, three a minor, and two a semi-tone; the 'Srutis' are personified as nymphs. 6. a long trumpet. 7. the twenty-second asterism of the 'Hindus'. ഓണം. ശ്രുതികെൾക്കുന്നു, To hear a report or rumour. ശ്രുതിപിടിക്കുന്നു, To assist in piping. ശ്രുതികൂടുന്നു, The sound or tone to be increased. ശ്രുതികൂട്ടുന്നു, To increase the sound or tone; to play loud or in harmony.

ശ്രുതികെട്ട°. s. Ill fame, infamy, disgrace, dishonour.

ശ്രുതിക്കാരൻ. s. An assistant piper, or fifer, a trumpeter.

ശ്രുതിപിധാനം. s. Stopping the ear. ചെവി പൊത്തുക.

ശ്രുതിപുടം. s. The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രുതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To report, to make known, to publish.

ശ്രുതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To report, to make known, to publish abroad.

ശ്രുതിവേധം. s. Perforating the ears. കാതു തുളയ്ക്കുക.

ശ്രേണി. s. 1. A line, a row, a range. വരി. 2. a street. 3. a company of artizans following the same business. 4. a corporation, a company of traders or those dealing in the same articles. 5. a bucket, a baling vessel.

ശ്രേണിക. s. A tent. കൂടാരം.

ശ്രേയസി. s. 1. A plant resembling pepper, 'Pothos officinalis.' അത്തിത്തിപ്പലി 2. a shrub 'Cissampelos hexandra.' പാട. 3. yellow myrobalan. കടുക്കാ.

ശ്രേയസ°. s. 1. Fame; reputation, a good name യശസ°. 2. virtue, moral merit. സുകൃതം. 3. final happiness or beatitude. മോക്ഷം. 4. good fortune, auspiciousness, prosperity. ശുഭം.

ശ്രേയസ°കരം. adj. Preferable, better.

ശ്രേയാൻ. s. An excellent, or most excellent man, best. ശ്രേഷ്ഠൻ.

ശ്രേഷ്ഠത. s. Excellency, excellence, superiority, pre-eminence, presidence, dignity, preference.

ശ്രേഷ്ഠൻ. s. 1. One who is pre-eminent a superior person. a most excellent person. 2. oldest, senior. 3 CUBERA. കുബെരൻ. 4. a king. രാജാവു°. 5. a 'Brahman'. ബ്രാഹ്മണൻ.

ശ്രേഷ്ഠം, &c. adj. 1. Superior, excellent, most excellent, pre-eminent, preferable. 2. oldest, senior.

ശ്രേഷ്ഠാശ്രമൻ. s. The householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ശ്രേഷ്ഠി. s. An artist eminent by birth.

ശ്രോണം. s. 1. Rice gruel. കഞ്ഞി. 2. the constellation 'Sravana'. ഓണം.

ശ്രോണൻ. s. A cripple, a lame man. ഇരുകാൽമുടവൻ.

ശ്രോണി. s. 1. The hip and loins. കറക°. 2. a road, a way. വഴി.

ശ്രോണിഫലകം. s. 1. The hip and loins. or the hip only. കറക°. 2. the hip-bone, the os ilium.

ശ്രോതസ്സ°. s. 1. The ear. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ശ്രോതാ. s. A hearer, an auditor.

ശ്രോത്രചലനം. s. Flapping the ears, as an elephant.

ശ്രോത്രപുടം. s. The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രോത്രമലം. s. Ear-wax. ചെവിപ്പീ.

ശ്രോത്രം. s. The ear. ചെവി.

ശ്രോത്രരോധം. s. Deafness. ചെവിയടപ്പ°.

ശ്രോതൃവിൾ. s. Ear-wax. ചെവിപ്പീ.

ശ്രോത്രാമൃതം. s. Harmony, harmoniousness, sweetness of sound.

ശ്രോത്രിയൻ. s. 1. One versed in the study of the 'Vedas'. വേദജ്ഞൻ 2. a 'Brahman' following a particular branch or school of the 'Vedas'. 3. a modest, docile, well behaved man. സാധുശീലൻ.

ശ്രോത്രേന്ദ്രിയം. s. The sense of hearing.

ശ്രൌതം. s. 1. Conversancy with the 'Vedas'. 2. the ear. ചെവി.

ശ്രൌഷൾ ind. An exclamation used in making an offering with fire to the gods or manes.

ശ്ലഥം adj. Slackened, loose, relaxed. അയഞ്ഞ, മുറുക്കമില്ലാത്ത.

ശ്ലക്ഷ്ണം or ശ്ലഷണം. adj. Small, fine, minute. നേൎത്ത 2. gentle, smooth, mild, amiable. മൃദുവായുള്ള. 3. honest, sincere. പരമാൎത്ഥമായുള്ള.

ശ്ലാഘ. s. 1. Praise, applause, panegyric, flattery, eulogium approbation. പ്രശംസ, സ്തുതി 2. service, obediece. അനുസരണം.

ശ്ലാഘനീയം. &c. adj. Laudable, prasise-worthy, entitled to praise or veneration, venerable. സ്തുത്യം.

ശ്ലാഘിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To praise, to laud, to eulcgize. സ്തുതിക്കുന്നു. 2. to flatter, to coax. പ്രസംസിക്കുന്നു. 3. to boast.

ശ്ലാഘിതം. &c. adj. praised, applauded, flattered, eulogized. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ശ്ലാഘ്യം.&c. adj. Venerable, respectable praiseworthy, entitled to praise or veneration, distinguished. സ്തുത്യം s. Dignity, privilege.

ശ്ലാഘ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To ennoble, to venerate, to honour, to distinguish any one. ബഹുമാനിക്കുന്നു.

ശ്ലിഷ. s. An embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ശ്ലീപദം. s. Elephantiasis, enlargement of the legs. പെരുങ്കാൽ.

ശ്ലേഷ. s. 1. Union, junction, the proximity oj contact. ചേൎച്ച 2. association, society, presence. സഹവാസം, 3. an embrace, embracing. ആലിംഗനം. 4 adhering or clinging to, &c. 5. a figure of rhetoric, cloice or connexion of words, so as to admit of a double interpretation, a species of paronomasia or pun.

ശ്ലേഷ്മ. or ശ്ലേഷ്മം. s. Phlegm, or the phlegmatic humor, one of the three principal humors or fluids of the body. കഫം.

ശ്ലേഷ്മജ്വരം. s. Phlegmatic fever.

ശ്ലേഷ്മകോപം. s. Increase of phlegm.

ശ്ലേഷ്മണൻ. s. A phlegmatic person.

ശ്ലേഷ്മധാതു s. A phlegmatic pulse, that which is governed by the phlegmatic principle.

ശ്ലേഷ്മനാഡി. s. A low pulse.

ശ്ലേഷ മരോഗി s. A phlegmatic person.

ശ്ലേഷ്മവൃദ്ധി. s. Increase of phlegm.

ശ്ലേഷ്മവ്യാധി. s. Phthisis, consumption.

ശ്ലേഷ്മളൻ. s. A phlegmatic person, one who is greatly affected with phlegm, a consumptive person.

ശ്ലേഷ്മാതകം. s. The smooth-leaved myxa, 'Cordia myxa.' നറുവരി.

ശ്ലോകം. s. 1. A poetical verse or stanza. 2. fame, celebrity.

ശ്ലോകാൎത്ഥം. s. The meaning or interpretation of a verse.

ശ്വദംഷ്ട്ര. s. The name of a fruit, 'Flacourtia cataphracta.' താലിശപത്രം.

ശ്വനിശം. s. A night during which dogs bark cr howl.

ശ്വപശൻ. s. A name of a low or degraded caste.

ശ്വപാകൻ. s. A man of a degraded tribe, an outcast.

ശ്വഭ്രം. s. A hole, a gap, a chasm. പൊതു്.

ശ്വയഥു s. Swelling, intumescence, dropsy. വീക്കം.

ശ്വവൃത്തി. s. Service, servitude. സേവ.

ശ്വശുരൻ. s. 1. A father-in-law, wife's or husband's father. 2. venerable man, one to be treated as a father in law. ശ്വശുരന്മാർ, A father and mother-in-law.

ശ്വശുൎയ്യൻ. s. 1. A brother-in-law, a wife's or husband's brother. 2. a husband's younger brother.

ശ്വശ്രു. s. A mother-in-law. ഭൎത്താവിന്റെഅമ്മ.

ശ്വഃശ്രേയസം. s. 1. Happiness. 2. prosperity, good fortune. adj. 1. Happy, well, right. 2. prosperous.

ശ്വസനൻ. s. 1. Air, wind. വായു. 2. the name of a thorny plant, 'Vangueria spinosa'. മലങ്കാര.

ശ്വസനം. s. 1. Breating, breath. 2. sighing.

ശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To breathe. 2. to live. 3. to open, to expand.

ശ്വസിതം. s. Breathing, breath. നിശ്വസം.

ശ്വസ്. ind. 1. To-morrow. നാളെ. 2. particle implying suspiciousness.

ശ്വസ്തനം. adj. Future, what will be to-morrow, &c.

ശ്വാവ്. s. A dog നായ്.

ശ്വാനി. s. A bitch. പെൺനായ്.

ശ്വാപദം. s. A beast of prey in general.

ശ്വാവിൽ. s. A porcupine. മുള്ളൻ.

ശ്വാസവേഗം. s. Quickness of breathing.

ശ്വാസം. s. 1. Breath, breathing, respiration. 2. air, wind. 3. sighing, a sigh. ശ്വാസംവലിക്കുന്നു, 1 To draw a long breath 2. to breathe hard, to pant.

ശ്വാസംവലി. s. 1. panting. 2. dying breath.

ശ്വിത്രം. s. The white leprosy.

ശ്വേതകാംബോജി. s. Root of the 'Fluggea Leucophyrus.'

ശ്വേതഗരുൽ. s. 1. A goose. 2. a swan. അരയന്നം.

ശ്വേതപുനൎന്നവി. s. The white variety of the one-styled Trianthema, 'Trianthema decandia' (Willd.) വെളുത്ത തമിഴാമ.

ശ്വേതമരിചം. s. The seed of the 'Hyperanthera morunga.' മുരിങ്ങക്കാ.

ശ്വേതം. s. 1. White (the colour,) whiteness. വെളുപ്പ്. 2. silver. വെള്ളി. 3. the plant 'Venus', or its regent 'Sucra'. ശുക്രൻ. adj. White, of a white colour.

ശ്വേതരക്തം. s. Pale red or pink (the colour.) പാടലവൎണ്ണം.

ശ്വേതവാഹനൻ. s. 1. ARJUNA, the son of INDRA, from using a white horse. അൎജ്ജുനൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ശ്വേതസുരസ്. s. A white variety of the 'Nyctanthes arbour tristis'. വെളുത്തചെമന്തി.

ഷ. The thirty first consonant of the Malayalim Alphabet, and second sibilant, correspondig to 'sh'

ഷട്. ind. Six. 6.

ഷട്കം. adj. 1. Six. ആറ്. 2. having six, six-fold, &c.

ഷട്കൎമ്മം. s. The holy rites of the 'Brahmans,' six acts or duties, in the first case, adoration sacred duty, alms giving, sacrifice, teaching the 'Vedas', and accepting suitable donations; in the second the acts that may be performed by magical texts, as killing infatuating, enthralling expelling exciting animosity, and the stopping or privation of any faculty. ബ്രാഹ്മണൎക്കുള്ള ആറ് കൎമ്മം.

ഷട്കൎമ്മി. s. 1. 'Brahman'. ബ്രാഹ്മണൻ. 2. an adept in the 'Tantras', &c

ഷട്പദം. s. A large bee. വണ്ട്.

ഷട്പലം. s. Six species collectively, or long pepper, black pepper, dried ginger, the root of long pepper, the fruit of the plumbago, and of the 'Piper chavya.'

ഷഡംഗം. s. 1. Six parts of the body collectively, as the two arms, two legs, and the head and waist. 2. the six supplementary parts of the 'Vedas', or grammar, prosody, astronomy, pronunciation, the meaning of unusual terms, and the ritual of the 'Hindu' religion. 3. six drugs collectively.

ഷഡംഗുലം. s. A measure of six inches or quarter of a Malabar 'Cole'.

ഷഡഭിജ്ഞൻ. s. A 'Bud'dha,' or 'Bauddh'a' sage.

ഷഡാധാരം, s. The six regions of the human body, which according to the Physiologists are, 1. The posteriors മൂലാധാരം. 2. the genitals. സ്വാധിഷ്ഠാനം. 3. the navel. മണിപൂരകം, നാഭി 4 the heart and stomach. ഹൃദയം 5. the lower part of the tongue. വിശുദ്ധി, അടിനാവ്. 6. the forehead. ആജ്ഞ, നെററി.

ഷഡാനനൻ. s. A name of CARTICEYA, as having six faces. കാൎത്തികേയൻ.

ഷഡൂൎമ്മി. s. Six folds or plaits collectively.

ഷഡൂഷണം. s. Six spices collectively, as long pepper, black pepper, dried ginger, the root of long pepper, the fruit of the plumbago, and of the 'Piper chavya'.

ഷഡ്ഗ്രന്ഥ. s. 1. Orris root, 'Acorus calamus. വയമ്പ്. 2. a variety of the 'Cœsalpinia bonducella.'

ഷഡ്ഗ്രന്ഥം. s. A variety of the 'Cœsalpinia bonducella.'

ഷഡ്ഗ്രന്ഥിക. s. Zedoary, 'Curcuma zerumbet.

ഷഡ്ജം. s. The fourth note of the 'Hindu' gamut.

ഷഡ്ഭാഗം. s. 1. An hexagon, a figure with six sides or angles. ആറുപട്ടം. 2. a sixth part.

ഷഡ്ഭാവം. s. The sixth position of a planet.

ഷഡ്രസം. s. Six flavours or tastes collectively, as sweet, salt, pungent, bitter, sour, astringent. മധുരം, ലവണം, എരിവ്, കൈപ്പ്, പുളി, ചവർപ്പ്.

ഷണ്ഡത. s. The state of being a eunuch, hermaphredite. നപുംസകം.

ഷണ്ഡൻ. s. 1. A eunuch, or impotent man, an hermaphrodite. നപുംസകൻ. 2. a bull at liberty.

ഷണ്ഡം. s. 1. A quantity of lotuses. 2. a multitude, a heap, a quantity. കൂട്ടം.

ഷൺനയം. s. Six military positions, viz. Making peace, war, marching, halting, neutrality, defence സന്ധി, വിഗ്രഹം, യാനം, ആസനം, ദ്വൈധീഭാവം, ആശ്രയം.

ഷണ്മുഖൻ. s. A name of 'Carticeya' the 'Hindu Mars.'

ഷത്വം. s. Six.

ഷഷ്ടി. s. Sixty. adj. Sixty.

ഷഷ്ടികം. s. A kind of rice of quick growth. നവര.

ഷഷ്ടികൃം. adj. Fit for rice of quick growth, (a field, &c.) വാരവിളയുന്നടം.

ഷഷ്ടിതമം. adj. Sixtieth.

ഷഷ്ഠി. s The sixth lunar day, of either lunar fortnight. ആറാമത്തെതിഥി.

ഷഷ്ഠിപൂൎത്തി. s. The end of the sixth lunar day.

ഷാണ്മാതുരൻ. s. A name of 'Carticeya,' കാൎത്തികേയൻ.

ഷിഡ്ഗൻ. s. A gallant, a paramour or libertine.

ഷോഡശം. adj Sixteen, sixteenth.

ഷോഡശി. adj. Sixteen.

സ

സ. The thirty-second consonant in the 'Malayalim' Alphabet, corresponding to S.

സകനിഷ്ഠം. ind. With a younger brother.

സകലത്വം. s. The aggregate, the whole.

സകലൻ. s. One who is all in all; GOD.

സകലമാനം. adj. All, entire, the whole, universal.

സകലം, &c. adj. All, entire, whole. s. The aggregate, the whole. When a substantive follows the adjective സകലം, ഉം is added to the substantive, as സകല മനുഷ്യരും. All men; സകല വസ്തുക്കളും, All things; സകലകാൎയ്യവും, Every thing; സകലലോകവും, The whole world. This substantive is declined through all cases except the vocative, and ഉം is suffixed to the word; as സകലത്തിന്റെയും, സകലത്തെയും, സകലത്തിനും, സകലത്തിലും, സകലത്തിൽനിന്നും, സകലത്തോടും.

സകലേശൻ. s. The Lord of all.

സകാമം. ind. With desire.

സകാരം. s. The name of the letter സ.

സകൎമ്മൻ. s. One who is equally or alike industrious, laborious.

സകാശം. adj 1. Near. 2. like, similar.

സകുലം. adj. Of the same family, akin, related to.

സകുല്യൻ. s. 1. A kinsman, one of the same family name and common origin. 2. a distant kinsman or relation.

സകൃൽ. ind. 1. Once ഒരിക്കൽ. 2. with, together with. കൂടെ. 3. always. സദാ.

സക്തൻ. s. 1. A friend, a lover. 2. one who is attached to. 3. an attentive person.

സക്തം, &c. adj. 1. Attached, joined, in contact with, beloved. 2. diligent, attentive, intent.

സക്താ. s. A female friend, an attached or beloved female.

സക്തി. s. 1. Attachment, love. 2. contact, union, junction, cohesion.

സകൃൽഫല. s The 'Sami' tree, 'Minosa suma' (R x) വന്നി.

സക്ഥി. s. The thigh. തുട.

സഖ. s. See. സഖി.

സഖി. s. 1. A friend, a companion, an associate. 2. a woman' female friend or companion, a confidante, &c.

സഖിത്വം. s. Friendship.

സഖ്യത. s 1. Friendship. 2. a league, a convenant.

സഖ്യം. s. 1. Friendship 2 partnership, league. സഖ്യംചെയ്യുന്നു. To make a league or convenant.

സഗരൻ. s. The name of a a celebrated sovereign of 'Ayodhya'.

സഗർഭ്യൻ. s. A brother of whole blood, one by the same father and mother.

സഗോത്രൻ. s. 1. A distant kinsman. 2. a kinsman of the same family name, or one sprung from a common ancestor, and connected by funeral oblations of food and water.

സഗോത്രം. s. A family, a race, or lineage.

സഗ്ധി. s. Eating together. സഹഭക്ഷണം.

സങ്കടക്കാരൻ. s. A complainant, a plaintiff, a petitioner.

സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To molest, to trouble, to torment, to vex

സങ്കടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. 1. To mourn, to grieve, to be in trouble. 2. to be molested.

സങ്കടം. s. 1. Complaint, plaint, petition, grievance. 2. molestation. trouble, misfortune. 3. difficulty trouble. 4. illness, indisposition, pain, sorrow. adj. 1. Narrow, contracted. 2. crowded. സങ്കടം പറയുന്നു. To complain. സങ്കടം കേൾക്കുന്നു. To hear or attend to a complaint or cause. സങ്കടംതീക്കുന്നു. To hear a complaint to decide or determine a cause, സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. To bring a complaint, to petition.

സങ്കടവയ്യോല. s. A written complaint, a petition.

സങ്കരം. s. 1. Dust, sweepings. ചവറു. 2. mixing, blending, confcunding. കഴക്കൽ 3. a mixed caste, or race; one proceeding from the promiscuous intercourse of the four 'Hindu' tribes in the first instance, and again from their commerce with the descendants of such a connection, or the indisc iminate cohabitation of these descendants amongst one another. most 'Hindus' of the present age are of one of the many branches of this race the highest of which is impure, and inferior to the 'Sudras.'

സങ്കർഷണൻ. s. A name of BALARAMA, the elder brother of CRISHNA. ബലഭദ്രൻ.

സങ്കർഷണം. s. 1. Attracting, drawing. ആകർഷണം 2. ploughing, making furrows. ഉഴവു.

സങ്കലനം. s. 1 Addition (in arithmetic) 2. contact, junction. ചേൎച്ച 3 binding, clinging to, twining intermixture. ചേർച്ച. 4. heaping as corn, &c.

സങ്കലിതം. s. Arithmetic. adj. 1. Heaped, piled, arranged. 2. brought in contact, blended, intermixed. 3. added.

സങ്കല്പജൻ. s. A name of CAMADEVA or the 'Hindu' Cupid. കാമൻ.

സങ്കല്പനം. s. See സങ്കല്പം.

സങ്കല്പം. s 1. A resolve, mental determination, or resolution; volition. will, project, design. 2. a religious or solemn, vow, or declaration of purpose.

സങ്കല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To resolve, to devise, to determine firmly, to declare solemnly.

സങ്കസുകം. &c adj. 1. Unsteady, fickle, changeable. 2. doubtful, uncertain 3. weak, feeble. 4. bad, wicked. ചപലം.

സങ്കാശം. &c. adj. 1. Like, similar (in composition) സമം. 2. near. സമീപം.

സങ്കീർണ്ണം. &c. adj. 1 Crowded, confused. 2. miscellaneous. 3. impure. 4 mixed. 5. of mixed and consequently impure origin or caste. കലൎന്ന. 6. contracted, narrow ഇടുങ്ങിയ. 7. spread, diffsed. പരന്ന.

സങ്കീർത്തനം. s. 1. Praising, celebrating 2 praise, honour. 3. a hymn or psalm. സങ്കീർത്തനം പാടുന്നു. To celebrate, to sing praise.

സങ്കുചിതം. adj. 1. Unblown, unopened. 2. closed, shut. 3. narrowed, contracted. വിടരാത്ത.

സങ്കുലക്ലിഷ്ടം. adj 1. Mixed 2. of mixed and consequently impure origin or caste. 3 contradictory, inconsistent.

സങ്കുലം. &c, adj. Confused, crowded, impervious. s. 1. Inconsistent and contradictory speech. 2. a crowd, a mob.

സങ്കേതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a, To engage, to agree, to design, to resolve.

സങ്കേതം. s. 1. Engagement, agreement, design, resolution. 2. rendezvous. 3. a sign, gesture, nod. token. 4. condition, provision. 5. refuge, shelter. സങ്കേതമിടുന്നു, 1. To appoint or fix a time or rendezvous. 2. to

make an engagement er appointment. 3. to m ke a sign. 4. to appoint a place of refuge.

സങ്കേതസ്ഥലം. s. A place of refuge or shelter.

സങ്കോചപിശുനം. s. Saffron, 'Crocus sativus' കുങ്കുമം

സങ്കോചം. s. 1. Shrivelling up, contracting closing. കുമ്പൽ. 2. binding. tying. 3. doubt, hesitation സംശയം 4. timidity, modesty, bashfulness ലജ്ജ. 5. saffron. കുങ്കുമം

സങ്കോചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To shrivel up, to contract, to close. 2. to doubt, to hesitate, & c.

സങ്ക്രന്ദനൻ s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സങ്ക്രമണം s. See the following.

സങ്ക്രമം. s. 1. Difficult progress, clambering up rocks, fording rivers, making way throgh almost impervious or inaccessible passes 2. a bridge, or other means of effecting such a passage. 3. the passage of a planetary body through the zodiac. 4. going, moving. travelling.

സങ്ക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1. To pass from one to another. 2. to encroach on. 3, to move, to go, to travel.

സങ്ക്രാന്തം. adj. Passed, gone from one to another., transferred. സങ്ക്രമിക്കപ്പെട്ട.

സങ്ക്രാന്തി. 1. The actual passage. of the sun, or other planetary bodies from one sign of the zodiac into another. 2. passge in general, passing from one time or condition of life to another; from one place to another, &c. 3. going, proceeding in general.

സംഖ്യ. s. 1. Number in general, 2. a nuber, or numeral. 3. counting, reckoning. എണ്ണം 4. deliberation, reasoning, reflection. 5. intellect, understanding.

സംഖ്യം. s. War, battle. യുദ്ധം

സംഖ്യാതം. &c. adj. Numbered, counted, reckoned. എണ്ണപ്പെട്ട

സംഖ്യാവാൻ. s. 1. A learned person, a 'Pundit, a teacher. പണ്ഡിതൻ 2. an intelligent, discriminating person ബുദ്ധിമാൻ 3 having, or being possessed of number, numbered.

സംഖ്യേയം, &c. adj. Numerable. to be counted or numbered. എണ്ണപ്പെടതക്ക

സംഗതജാനു. s. Knock-knee. കൊട്ടുകാൽ.

സംഗതജാനുകൻ. s. A knock-kneeded person. കൊട്ടുകാലൻ.

സംഗതം. adj. 1. Apposite, proper (as speech) യുക്തം. 2. mixed, united ചേൎക്കപ്പെട്ട. 3 met, encountered. എതിരേല്ക്കപ്പെട്ട. s. 1, Friendship 2. uniou, meeting.

സംഗതി. s 1. Meeting, association, union. 2. subjeet, purpose, matter, cause, affair, business, circumstance, occurrence, contents of a writing, article, subject. സംഗതി വരുന്നു, To hnppen, to occur.

സംഗതിക്കാരൻ s. A person to whom any thing, or matter espeeially belongs.

സംഗമം, ത്തിന്റെ. s 1. Meeting, union, mixture, junction, association of friends or lovers, the encounter of persons. 2. confluence, as of rivers. 3. the fitness, or suitableness of two things to each other, &c. 4. copulation, coition.

സംഗമിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. 1. To meet, to unite, to associate. 2. to be fit, or adapted. 3. to copulate,

സംഗം. s. 1. Meeting, encountering. 2. joining uniting. union. 3. junction, confluence of rivers. 4. desire, wish, cupidity. മോഹം.

സംഗരം. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. promise assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ. 3. a bargain, a transaction of sale. 4. misfortune, calamity. ആപത്ത്.

സംഗവചനം. s. Junction of words, a compound word.

സംഗീതക്കാരൻ. s. A singer, a songster, a singing master.

സംഗീതക്കാരി. s. A songstress, or famale singer.

സംഗീതം. s. Vocal music, singing; a psalm or hymn, a song accompanied with musical instruments. സംഗീതം പാടുന്നു, To sing a hymn.

സംഗീതവാദ്യം. s. Vocal and instrumental music,

സംഗീതവിദ്യ s. Science of vocal and instrumental music.

സംഗൂഢം. &c. adj. 1. Heaped, piled, arranged. കൂട്ടപ്പെട്ട 2. united, joined, brought in contact ചേൎക്കപ്പെട്ട 3. contracted abridged. ചുരുക്കപ്പെട്ട 4. hidden, concealed, obscure.

സംഗോപനം. s. Hiding, concealement. മറെക്കുക

സംഗ്രഹം. s. 1. A compilation, an abridgement, analysis, contents. സംക്ഷേപം 2. collection, acquisition, amassing. കൂട്ടൽ 3. taking, seizing receiving. എടുക്കുക. 4. assent, promise

പ്രതിജ്ഞ. 5. elevation, loftiness. ഉയർച്ച. 6. clenching the fist. മുഷ്ടി. 7. effort, exertion. പ്രയത്നം.

സംഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To acquire, to amass, to lay up, to hoard up. 2. to collect, to compile. 3. to keep or lay up in mind.

സംഗ്രഹിതം, &c. adj. 1. Abridged. സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട. 2. collected, acquired, amassed കൂട്ടപ്പെട്ട. 3. taken, seized. അപഹരിക്കപ്പെട്ട.

സംഗ്രാമപടഹം. s. A large military drum. യുദ്ധപടഹം.

സംഗ്രാമം. s. War, battle, combat. യുദ്ധം. സംഗ്രാമം ചെയ്യുന്നു, 1. To make war. 2. to fight. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

സംഗ്രാഹം. s. 1. The gripe of a shield. കൈനാട. 2. clenching the fist. 3. the fist. മുഷ്ടി. 4. laying hold of forcibly, seizing, griping. പിടിക്കുക. 5. receiving, reception, acceptance.

സംഗ്രാഹ്യം. adj. 1. To be amassed, to be compiled. 2, to be seized, or held fast.

സംഘക്കാർ. plu. People assembled, a congregation.

സംഘടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To unite, to meet. to come in contact. ചേരുന്നു. 2. to occur, to happen. സംഭവിക്കുന്നു.

സംഘടിതം, &c. adj. United, met, encountered. ചേൎന്ന.

സംഘടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. 1. To cause to meet, to unite, to bring in contact. സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. 2. to bring about. സാധിക്കുന്നു.

സംഘട്ടനം. s. 1. Meeting, encountering. സംഗം 2. occurrence. 3. assemblage, an associaion. a congregation, a company. സംഘം. 4. union, junction, contact. 5. close] contact, cleaving or adhering to, the intertwining of wrestlers, the embrace of lovers, &c.

സംഘം. s. 1. A multitude, an assemblage, association, congregation, a collection or number of living beings either of the same or different species, &c 2. a heap, a quantity in general. കൂട്ടം. There are said to be eighteen 'Sanghas' in 'Malabar.

സംഘർഷം. s, 1. Envy, emulation, rivalry, vieing or contending for superiority. സ്പർദ്ധ 2. tri turation, rubbing, grinding. അരെയ്ക്കുക. 3 going gently, gliding, flowing. ഒലിക്കുക.

സംഘാതം. s. 1. A flock, multitude. heap or quantity. കൂട്ടം. 2. a division of 'Tartarus.' നരകഭേദം. 3. killing, striking, hurting. ഹനനം.

സചിവൻ. s. 1. A friend, a companion. an associate. സഹായി. 2. a minister, a counseller. മന്ത്രി.

സചേലസ്നാനം, s. Bathing with one's clothes on, especially after any great defilement. അടിച്ചുനനച്ചുകുളിക്കുക.

സച്ചിദാനന്ദൻ. s. An epithet of the Deity, as the eternal source of wisdom and happiness.

സച്ചിദാനന്ദം. s. The eternal source of wisdom and happiness.

സച്ചിത്സ്വരൂപൻ. s. See the following.

സച്ചിന്മയൻ. s. An epithet of the Deity, as the eternal source of wisdom and happiness.

സജഗ്ധി. s. Eating in company. പലർകൂടി ഉണ്ണുക.

സജംബാളം. adj. Muddy, clayey. ചെറുള്ള.

സജാതി s. The son of a man and woman of the same tribe. adj. Of the same tribe, of the same sort or species.

സജാതീയം. &c. adj. 1. Descended from parents of the same tribe or caste 2. of the same tribe. 3. of the same species.

സജ്ജ. s. 1. Dress, decoration. അലങ്കാരം. 2. armour, mail. കവചം.

സജ്ജന. s. 1. Caparisoning an elephant. ആനയലങ്കാരം. 2. dress, decoration. അലങ്കാരം. 3. arming, accoutring.

സജ്ജനം. s. A guard, a sentry, a piquet. adj. 1. Of good family; of honorable parentage; well born 2. respectable, reputable. 3. good, virtuous. സജ്ജനങ്ങൾ, Good people.

സജ്ജനസമ്പർക്കം. s. See the following.

സജ്ജനസംസർഗ്ഗം. s. Fellowship of, or keeping company with, good people.

സജ്ജൻ. s. 1. One armed, accoutred. സന്നദ്ധൻ. 2. prepared, ready. ഒരുങ്ങിയവൻ.

സജ്ജം, &c. adj. 1. Armed, accoutred കവചമിടപ്പെട്ട. 2. prepared, got ready. ഒരുക്കപ്പെട്ട 3. ornamented, decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 4. covered, clothed. മൂടപ്പെട്ട.

സജ്ജിതം, &c. adj. 1. Armed, accoutred കവചമിടപ്പെട്ട. 2. dressed, decorated, ornamented അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 3. prepared, made ready ഒരുക്കപ്പെട്ട.

സജ്യൻ. s. An archer.

സജ്യം. s. A bent bow.

സജ്വരം. s. Heat, the heat of fire, burning, scorching, a burn.

സഞ്ചയനം. s. 1, Collecting, gathering. 2. a funeral ceremony in which the ashes of a body that has been burnt are collected together.

സഞ്ചയം. s. Heap, quantity, number, multitude, a collection. കൂട്ടം.

സഞ്ചരം. s. 1. A defile, any narrow or difficult pass, a road along the edge of a mountain, &c. 2 a difficult passage, travelling along almost impracticable routes.

സഞ്ചരണം. s. 1. Travelling, journeying, frequenting. 2. wandering, roaming; going about.

സഞ്ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To wander, to roam about, to walk about. 2. to travel, to journey. 3. to frequent. 4. to move, to go. 5. to circulate, as wind, air &c.

സഞ്ചലനം. s. Trembling, shaking. ചലനം.

സഞ്ചായം. s. Extra gain or profit; extra income.

സഞ്ചാരജീവി. s. One who is indigent, distressed, in want of aid or protection.

സഞ്ചാരമില്ലാത്ത. adj. 1. Solitary, unfrequented. 2. remote. 3. wanting circulation.

സഞ്ചാരം s. 1. Traversing, wandering, roaming, moving going about. 2. difficult progress. 3. difficulty, distress. 4. circulation, as of wind, air, &c. 5. conversation, converse, keeping company with.

സഞ്ചാരി. s. 1. A wanderer, one who roams or travels about. 2. a fickle or changeable man. 3. income. 4. a division of the 'Bhavas,' the same as വ്യഭിചാരി, which see or the reverse of സ്ഥായി, or fixed and steady sentiments. 5. air, wind. adj. 1. Fickle, changeable, not permanent. 2. moving, going. 3. difficult, inaccessible.

സഞ്ചാരിക. s. 1. A female messenger or go-between. ദൂതി. 2. a fickle, changeable woman, 3 a bawd.

സഞ്ചാരിണി. s See the preceding.

സഞ്ചി. s. A purse, a bag, a pouch.

സഞ്ചിക്കാരൻ. s. One who carries a purse or bag.

സഞ്ചിതം. adj Amassed, collected, gathered together. ചേൎക്കപ്പെട്ട.

സഞ്ചിന്തനം. s. Thought, meditation.

സഞ്ചോദനം. s. Sending, commanding, directing.

സഞ്ജനം. s. A cluster or group of four houses. നാലുകെട്ടു.

സഞ്ജാതം. adj. Born, produced.

സഞ്ജീവനം. s. A cluster of group of four houses. നാലുകെട്ടു.

സട. s. 1. An ascetic's, clotted hair, or the hair collected into a loose braid and twisted forwards upon the forehead. ജട. 2. a mane 3 a crest,

സണ്ഡീനം. s. Perching, alighting, as a bird.

സതതം. adj. Eternally, continually. നിത്യം. adj. Eternal, continual, perpetual. നിത്യമായുള്ള,

സതാപ്പു. s. Rue.

സതി s. 1. A virtuous woman or wife. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ 2. the goddess 'Uma' 3. end, destruction.

സതീനം. s. Peas, or a particular kind of pulse. ഒരു വക പയറു.

സതീൎത്ഥ്യൻ. s. A fellow-student, a pupil of the same spiritual preceptor. സബ്രഹ്മചാരി

സതിലകം s. Pulse in general, or a particular kind. പയറു.

സൽ. adj. 1. True. 2. good, virtuous. 3. being existing. 4 excellent, best. 5. venerable, respectable. 6. wise, learned. 7. firm, steady 8 fit, right proper.

സൽകഥ. s. A good or pleasing story, good-news or the Gospel.

സൽകരിക്കുന്നു, ച്ചു; പ്പാൻ. v. a. 1. To salute, to hail, to welcome. 2. to reverence, to evince or show respect. 3. to unite, to meet

സൽകൎമ്മം. s. 1. In composition only, a solemn engagement. 2. a good or virtuous action.

സൽകാരം. s. 1. Honour, respect, politeness. 2. salutation, reverence, welcome,

സൽകീൎത്തി. s. Good report, reputation, fame.

സൽകുലം. s. 1. A respectable or genteel family or tribe. 2. legitimacy

സൽകൃതം, &c. adj. 1. Worshipped' adored. ആരാധിക്കപ്പെട്ട 2. respected, revered 3. welcomed, saluted.

സൽകൃതി s. Doing good, acting properly, virtue, morality.

സൽക്രിയ s. 1. Doing good, a good work, charity, virtue, &c. 2, worship homage. 3. respectful salutation' welcome, courtesy. 4. funeral or obsequial ceremonies. 5. any purificatory ceremony.

സൽഗതി. s. Salvation, a good or happy exit, or departure.

സൽഗുണം. s. A good nature, or quality, a kind disposition. 2. goodnes, virtue.

സൽഗുണരഹിതം. adj. 1. Pithless, sapless. സാരമില്ലാത്ത. 2 vain, unprofitable, useless. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

സൽഗുരു. s. A spiritual preceptor.

സത്ത or സൽ. s. 1. Juice, sap, essence. 2 result, effect, use. 3. power, ability.

സത്ത. s. 1. Being, existence. 2. goodness, excellentcy, adj. good, excellent virtuous.

സത്തമ. s. A most excellent or virtuous woman.

സത്തമൻ. s. A respectable, excellent person.

സത്തമം, &c. adj. 1. Best, excellent. 2. very venerable or respectable. 3. most virtuous.

സത്തുക്കൾ. plu. Good or excellent people.

സൽപഥം. s. A good road. നല്ലവഴി.

സൽപാത്രം. s. 1. Worthiness. യോഗ്യത. 2. a good vessel.

സൽപുത്രൻ. s. A virtuous son, a legitimate son.

സൽപുമാൻ. s. A good or honest man.

സൽപുരുഷൻ. s. A good or honest man.

സൽപ്രയോജനം. s. Profitableness. adj. Profitable, beneficial.

സൽപ്രിയം. s. Lovingkindness, tenderness.

സൽപ്രീതി. s. Lovingkindness, tenderness.

സൽഫലം. s. 1. Good fruit, or reward. 2. the pomegranate.

സൽബുദ്ധി. s. 1. Good or sound sense. 2. wit, genius. 3. sobriety, virtue. 4. piety.

സൽബോധം. s. 1. Sobriety. 2. sound sense.

സത്ഭക്തി. s. Piety, devotion.

സത്ഭാവം. s. 1. Pride, arrogance, haughtiness, ostentation. അഹംഭാവം.

സത്ഭാവി. s. A proud, haughty, arrogant, person.

സദ്ഭോജനം. s. A good meal, good eating. നല്ലഭക്ഷണം.

സത്മം. s. A house, dwelling. ഭവനം.

സത്യ s. A woman who speaks truth.

സത്യകം. s. Ratification of a barg?in അച്ചാരം. adj. True, veracious. സത്യമുള്ള.

സത്യകർമ്മം. s. A sacrament, a solemn engagement partaking of the nature of an oath.

സത്യക്കുറി. s. The written form of an oath.

സത്യകാരം s. Ratification of a bargain. അച്ചാരം വെയ്ക്കുക.

സത്യജ്ഞൻ. s. God. ദൈവം.

സത്യൻ. s. 1. One who speaks truth a true, honest, sincere man. 2. Ramachandra. രാമചന്ദ്രൻ.

സത്യപ്രമാണം. s. A fundamental rule, an oath,

സത്യപ്രമാണി. s. A trusty or righteous person.

സത്യഭംഗം. s. Breach of truth,

സത്യം. s Truth, verity, veracity, sincerity, 2. an oath. 3. the first 'Yuga' or age, the golden age. 4. demonstrated conclusion. adj. 1. True, veracious 2. sincere, honest, speaking the truth. adv. Indeed, verily, a term of asseveration, and interrogation. സത്യംചെയ്യുന്നു. To make or take oath, to swear.

സത്യയുഗം. s. The first of the four 'Yugas' or ages, the period of general virtue and purity, or the golden age, comprising a term of 1,728,000 years.

സത്യലോകം. s. The upper of the seven 'Locas' or worlds, and the abode of the Deity, and heaven of truth.

സത്യവചനം. s. A true of faithful saying.

സത്യവചസ്സ്. s. 1. 'Rishi,' a saint, sage, or seer. 2. a man who speaks the truth.

സത്യവതി. s. 1. The mother of Vyasa' 2. the wife of Nareda. 3. the wife of 'Rishica' a saint.

സത്യവതിസുതൻ. s, The poet Vyasa. വ്യാസൻ.

സത്യവാക്ക്. s. 1. A true or faithful saying. 2. a 'Rishi,' a saint. adj. Speaking truth, veracious, sincere.

സത്യവാചകം. s. The terms of an oath.

സത്യവാദി. s. One who speaks truth, a person of veracity, one who is true, sincere.

സത്യവാൻ. s. 1. One who is true, possessing oer practicing truth, honest, sincere, just, a saint. 2. the name of a king.

സത്യവൃത്ത. adj. Practicing or speaking the truth.

സത്യവേദക്കാരൻ. s. A Christian, one who adheres to true religion.

സത്യവേദം s. 1. The sacred scriptures, or the true 'Vedas'. 2. the true religon.

സത്യവ്രതൻ. s. 1. The name of a king, the twenty-fifth of the solar dynasty in the second age. 2. one who practices or adheres to the truth, sincere, honest,

സത്യശീലൻ, s. One who practices or adheres to the truth; one who is honest, sincere.

സത്യസങ്കല്പൻ. One who solemnly vows to adhere to the truth.

സത്യസങ്കാശം. adj. Likely. probable, plausible, like the truth.

സത്യസന്ധ. s. 'Draupati,' the wife of the 'Pandu' princes.

സത്യസന്ധൻ. s. BHARATA, the younger brother of RAMA.

സത്യസന്ധം. &.c. adj. Veracious, adhering, to, or observing the truth.

സത്യസ്വരൂപൻ. s. Ar epithet of deity, the true GOD.

സത്യഹീനൻ. s. A dishonest, insincere man, one void of veracity.

സത്യാകൃതി. s. Ratification of a bargain. അച്ചാരം.

സത്യാനൃതം. s. Commerce, trade, traffic. കച്ചവടം.

സത്യാപനം. s. Ratification of a bargain. അച്ചാരം.

സത്രപം. adj. Modest, bashful. ലജ്ജയുള്ള.

സത്രപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To hasten, to be in a hurry. 2. to be flurried.

സത്രം or സത്ത്രം. s. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. liberality, munificence. ദാനം. 3. covering, clothing, concealing. മറവു. 4. fraud, roguery, cheating ചതിവു. 5. a wood, a forest. കൊടുങ്കാടു. 6. wealth. സമ്പത്തു. 7. a house. ഭവനം. 8. a 'choultry' or halting house for travellers. വഴിയമ്പലം. 9. haste, hurry. 10. an entertainment. സത്രം കഴിക്കുന്നു. To perform or offer a sacrifice.

സത്രശാല. s. 1. A place of sacrifice. 2. an eating room or appartment in which 'Brahmans,' &c. are presented with food gratuitously.

സത്രാ. ind. With, together with, along with, കൂടെ.

സത്രി. s. 1. A liberal housekeeper; one constantly performing sacrifices and distributing alms. ധൎമ്മിഷ്ഠൻ. 2. an ambassador, an agent residing in a foreign country. സ്ഥാനാപതി. 3. a priest superintending or performing sacrifice.

സത്വഗുണം, s. See the following.

സത്വം or സത്ത്വം. 1. One of the three 'Gunas' or properties of man and nature; the quality of excellence or goodness; that which enlightens constitutes knowledge. and is the cause of trush, and the predominance of which renders the 'person', in whom it resides, virtuous. gentle, devout, charitable, chaste, honest &c. and the 'thing', pure, mild, &c. 2. Substance, thing, either elementary substance, as earth, air, fire. &c. or any thing of which some property may be predicated. വസ്തു. 3. mind, intellect. ബുദ്ധി. 4. nature, natural property, or disposition. സ്വഭാവം. 5. vigour, power. ബലം. 6. strength. ശക്തി. 7. self-possession, or command. ധൈൎയ്യം. 8. essence, substance. 9. being. existence. പ്രാണൻ. 10. wealth. സമ്പത്തു. 11. certainty. നിശ്ചയം. 12. life, the principle of being. ജീവൻ. 13. a substantive noun. 14. an animal, a being. പ്രാണി.

സത്വരം. &c. adj. Quick, expeditious. adv. Quickly, expeditiously.

സത്വസമ്പത്തു. Vigour, power. ബലം, വീൎയ്യം.

സത്വസമ്പന്നം. &c. adj. 1. Equable, even-minded, neither elated by prosperity nor depressed by misfortune. 2. good, excellent.

സത്വസ്ഥം. &c. adj, Good, pure, virtuous. free from every bad quality or property. സത്വഗുണമായുള്ള.

സത്സംഗം. s. Good company or fellowship. സജ്ജനസംസൎഗ്ഗം.

സത്സേവിതൻ. s. An epithet of the deity. ദൈവം.

സദനം. s. 1. A house. ഭവനം. 2. water. വെള്ളം.

സദയം. ind. With favour, with kindness. ദയയോടെ.

സദസ്സ. s. An assembling, a meeting. സംഘം.

സദസ്യൻ. s. 1. An assistant or bystander at a sacrifice, &c. 2. one whose business it is to notice and correct mistakes. 3. a spectator, any person present at an assembly.

സദാ. ind. Always, at all times.

സദാകാലം. ind. For ever, eternally, continually.

സദാഗതി. s. 1. The wind, air. കാററു. 2. perpetual motion 3. final happiness, emancipation from life. 4. the supreme spirit.

സനാതനം, &c. adj Eternal, everlasting, perpetual. നിത്യമായുള്ള.

സദാനന്ദൻ. s. 1. The eternal God ദൈവം. 2. a name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ്.

സദാനന്ദം. s. Eternal happiness or joy. നിത്യാനന്ദം.

സദാനീര. s. The 'Caratoya,' a small river in the north of 'Bengal.'

സദാനേരവും. adv. Always, at all times, continually, without intermission.

സദാഫലം. s. 1. The coconut tree. തെങ്ങ്. 2. the glomerous fig tree. 3. the jack. പിലാവ്.

സദാരൻ. s. A husband, a man whose wife is living, a family man. ഭൎത്താവ്.

സദാവൃത്തി. s. Daily maintenance or subsistence. 2. daily work.

സദാശിവൻ. s, Siva, as always auspicious.

സദൂരം. &c. adj. Far off, distant. ദൂരമുള്ള

സദൃക്. adj. Like, similar, resembling. സദൃശം.

സദൃശത. s. Likeness, similitude, resemblance.

സദൃശൻ s. One who is like, similar.

സദൃശം. &c. adj. 1. Like, similar, resembling. 2. fit, proper, right സദൃശമാകുന്നു. To be like, to resemble. സദൃശമാക്കുന്നു. 1 To liken, to represent as having a resemblance. 2. to compare.

സദൃശിക്കുന്നു ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To liken, to make to resemble. 2. to compare.

സദൃശീകരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. See. the last.

സദൃക്ഷം. &c. adj. Like, similar.

സദേശം. adj. 1. Near, proximate. അടുത്തുള്ള. 2. of the same country or place.

സദ്മം s A house, a dwelling. ഭവനം.

സദ്യ s. A feast, an entertainment സദ്യകഴിക്കുന്നു. To make a feast, to give an entertainment

സദ്യസ്സ്. adv. At this present instant, now, at present, instantly, momentarily, at the moment. in an instant.

സദ്യോജാതൻ. s. A name of Siva ശിവൻ.

സദ്യഃഫലം. s. Instant of present advantage.

സദ്വൎത്തമാനം s. Good news, glad tidings. the Gospel,

സദ്രസഥം. s. A village. ഗ്രാമം.

സദ്വൃത്തം. s Amiableness. a good or amiable disposition. നല്ലശീലം adj. 1. Amiable, well-behaved 2. well rounded, handsomely orbicular.

സദ്വൃത്തി. s. One who is amiable, of a good or amiable disposition, well behaved.

സധൎമ്മം. adj. 1. Like; equal, resembling. 2. of the same sect or caste, performing like duties.

സധൎമ്മി. &c. adj. Observing the same customs or laws.

സധൎമ്മിണി. s. A wife wedded according to the ritual of the 'Vedas' വേട്ടവൾ

സധ്യഞ്ച്. adj Accompanying, going with, a companion. സഹായി.

സനൽകുമാരൻ s. One of the four sons of Brahma and the eldest of the progenitors of mankind.

സനാ ind. Always, eternally, perpetually. നിത്യം

സനാതനൻ. s. 1. Brahma. ബ്രഹ്മാവ്. 2. Vishnu 3. Siva ശിവൻ

സനാതനം. &c. adj. 1. Eternal, continual, perpetual. നിത്യമായുള്ള. 2. firm, fixed, permanent. സ്ഥിരമായുള്ള.

സനാഥ s A woman whose husband is living. ഭൎത്താവുള്ളവൾ.

സനാഥം. adj. Joined with, placed on. കൂടവെച്ചത്.

സനാഭി. s. A kinsman, one of the same family name; it is considered also the same as the 'Sapinda' or gentile, a relation as far as the seventh degree, and qualified to offer the funeral cake. അടുത്ത സംബന്ധക്കാരൻ adj. 1. Like, resembling. സദൃശമായുള്ള. 2. affectionate. പ്രിയമുള്ള.

സനാശി s. A song. ഒരു രാഗം.

സനി .s 1. Service, worship. വന്ദനം. 2. a request, solicitation, respectful solicitation as aderessed to a spiritual preceptor &c. അപേക്ഷ. 3. quarter, region, point of the compass. ദിക്ക്.

സനിഷ്ഠീവം. s. Speech uttered with emission of saliva or sputtered.

സനിഷ്ഠ്യൂതം. s. Sputtered speech, utterance interrupted by saliva.

സനീഡം. adj. Near, proximate. സമീപം.

സൻ. adj. 1. True. 2. good, virtuous. 3. being, existing. 4 excellent, best. 5. venerable, respectable.

സന്തതൻ s. The eternal Being. നിത്യൻ.

സന്തതം adv. Always, continually, eternally. എല്ലായ്പോഴും. adj. Eternal, continual. നിത്യം.

സന്തതി. s. 1. Race, lineage. 2. a son, a daughter, offspring, progeny, issue, seed. 3. succession, descent. 4. a continuous line, a row, a range. 5. extent, expanse, spreading, stretching.

സന്തപ്തം, &c. adj 1. Suffering pain or distress, distressed, afflicted, wretched. തപിക്കപ്പെട്ട. 2. suffering from extreme heat. 3. burnt, scorched. 4. the state of being red hot. ചുട്ടു പഴുത്ത 5. inflamed with passion. കോപം കൊണ്ടു ജ്വലിച്ച.

സന്തമസം. s. Great, or universal darkness, complete or utter darkness. കൂരിരുട്ട്, അന്ധതമസം.

സന്തർപ്പണം. s. The ceremony of feeding Brahmans. ബ്രാഹ്മണൎക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക.

സന്താനകൎമ്മം. s. Family usages or duties.

സന്താനകാമം. s. Desire of offspring.

സന്താനം. s 1. Family, race, lineage. സന്തതി. 2. offspring, progeny, issue, a son or daughter. 3. one of the trees of the paradise of the gods. കല്പകവൃക്ഷം. 4. spreading, expansion. പരപ്പ്.

സന്താനിക. s. 1. Cream, the coagulum of milk പാലിന്റെ പാട. 2. a cobweb. ചിലന്തിവല. 3. the blade of a knife or sword. വാൾത്തല. 4. froth, foam. പത

സന്താപനം. s. 1. Burning, scorching. തപനം. 2. paining, affliction. സന്താപം. 3. exciting passion. 4. one of the arrows of CAMADEVA, or love. കാമബാണം.

സന്താപം. s. 1. Heat, burning heat. ചൂട് 2. torment, pain, affliction, distress. വേദന 3. passion.

സന്താപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be afflicted, to be distressed, pained, or sorrowful. 2. to suffer from heat. 3. to be inflamed with passion.

സന്താപിതം, &c. adj 1. Pained, distressed, afflicted. 2. suffering from heat. 3. inflamed with passion.

സന്തി. s. 1. End, destruction. അവസാനം. 2. gift, giving. ദാനം.

സന്തുഷ്ടം, &c. adj 1. Delighted, pleased. 2. satisfied, contented.

സന്തുഷ്ടി. s. 1. Pleasure delight. 2. satisfaction, contentment.

സന്തോഷക്കേട്. s 1. Unhappiness, sorrow. 2. displeasure. 3. dejection of spirits, sadness.

സന്തോഷ പ്രാൎത്ഥന. s. Affectionate solicitation.

സന്തോഷമില്ലായ്മ. s. 1. Joylessness, grief, sorrow, sadness. 3. unhappiness. 3. displeasure.

സന്തോഷം. s. Joy, pleasure, delight, gladness. satisfaction, happiness.

സന്തോഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ; or സന്തോഷപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. To rejoice, to be pleased. glad, delighted, satisfied or happy.

സന്തോഷിതൻ. s. A joyful man.

സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To please, to delight, to gladden, to satisfy.

സന്ദംശം. s. A pair of tongs or nippers. ചവണ.

സന്ദൎഭം. s. 1. Weaving garlands, collecting flowers into a heap or chaplet, &c 2. stringing, collecting, arranging. മാലകോൎക്കുക.

സന്ദൎശനം. s. Looking, seeing. സന്ദൎശിക്കുന്നു, To look, to see. കാണുന്നു.

സന്ദാനം. s 1. A rope or cord, especially for tying cattle. പശുക്കയറു. 2. the elephant's temples, or part whence the ichorous fluid issues when the animal is in rut. മസ്തകഭാഗം.

സന്ദാനിതം, &c. adj. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ദാവം, s. Flight, retreat. പിന്തോട്ടം.

സന്ദിഗ്ദ്ധമതി. s. A sceptic, one who is uncertain or doubtful of religious observances. &c. സംശയബുദ്ധി.

സന്ദിഗ്ദ്ധം. adj. Doubted, questioned. സംശയിക്കപ്പെട്ട. s. A doult. സംശയം.

സന്ദിഗ്ദ്ധാൎത്ഥം. s. 1. A disputed debt, either in its amount or existence തൎക്കമുള്ള കടം. 2. doubtful interpretation or meaning. സംശയാൎത്ഥം.

സന്ദിതം, &c. adj. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ദിഷ്ടം. s. News, tidings, information. വൃത്താന്തം. adj. 1 Told, communicated, related as news or information. അറിയിക്കപ്പെട്ട 2. promised, agreed, engaged. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട

സന്ദിഷ്ടാൎത്ഥൻ. s. A herald, a pursuivant, a royal messenger who communicates oral instructions or orders.

സന്ദേശപത്രം. s. A letter of correspondence, an epistle.

സന്ദേശം. s. News, tidings, information; a message. വൃത്താന്തം

സന്ദേശവാക്ക. s. Communication of intelligence.

സന്ദേശഹരൻ. s. A messenger, an envoy, an ambassador. ദൂതൻ, സ്ഥാനാപതി.

സന്ദേഹം. s. Doubt, uncertaianty, hesitation, suspicion, supposition, scruple. സംശയം.

സന്ദേഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To doubt, to hesitate, to suspect സംശയിക്കുന്നു.

സന്ദോഹനം. s. Assembling, collecting together. കൂട്ടുക.

സന്ദോഹം. s. Assemblage, flock, multitude. കൂട്ടം.

സന്ദ്രാവം. s. Flight, retreat, running away. ഓട്ടം.

സന്ധ. s. 1. Promise, vow, assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ. 2. state, condition. അവസ്ഥ. 3. steadiness, fixation. ഉറപ്പ്. 4. the steady continuance in any state സ്ഥിരത. 5. intimate union or assocication, identification. 6. twilight. സന്ധ്യ. adj 1. Possessing as an integrant part, intimately blended with. കൂടിയ. 2. holding, possessing, having placed in or on. 3. joined, united. ചേൎന്ന.

സന്ധം. s. Relation. സംബന്ധം.

സന്ധാനം. s. 1. Distillation, distiliing, the manufacture of spirituous liquors. മദ്യം വാറുക. 2. mixing, joining. ചേൎക്കുക. 3. intimate union, combination, association. 4. a relish, something eaten to excite thirst. ചമ്മന്തി. 5. sour rice gruel. പുളിച്ചകഞ്ഞി. 6. spirituous liquor. ചാരായം. 7. reception, receiving, supporting, sustaining. താങ്ങുക. 8. association, company. കൂട്ടം. 9. tying, binding. ബന്ധിക്കുക. സന്ധാനം ചെയ്യുന്നു, 1. To join, to unite. ചേൎക്കുന്നു. 2. to distil. വാറുന്നു.

സന്ധാനി. s. A braziery, a foundery, a place where the base metals are stored or wrought ലോഹാദികൾ വാൎക്കുന്നസ്ഥലം.

സന്ധാനിതം, &c. adj. United, bound. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ധി. s. 1. Union, junction, connexion combination, conjunction ഐക്യത. 2, peace, making peace, pacification. സമാധാനം 3. a hole, or chasm. ദ്വാരം. 4 a hole made in a wall or underneath it to enter a house for hostile or felonious purposes, a breach, mine, &c. തുരങ്കം. 5 a joint an articulation of the body. 6. the union of letters, either at the end and beginning of different words or in the middle of compound terms, to avoid dissonance or hiatus. 7. a division of a drama, apparently applicable to each subject represented, or sentiment excited, as considered severally and detached from the rest, though contributing to the connexon of the whole, contrast of incident change of situation, transition of passion or emotion, &c. 8. an interval, a pause or rest. നിറുത്തു. 9. a period at the expiration of each 'Yuga' or age, or one sixth of its duration, intervening before the commencement of the next; a 'Sandhi' also of same length, as the 'Satya Yuga' occurs at the end of each 'Manwantara', and each 'Calpa'. 10. the vulva. 11. breaking, dividing

സന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. s. 1. To join, to unite, to combine 2. to put together, to construct, to compose. 3. to fix, to place. v, n. 1. To meet, to join, to come in contact. 2. to be sufficient, to be adequate or equal to.

സന്ധിതം, &c. adj. United, bound, tied, strung fastened together. ചേൎക്കപ്പെട്ട, കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ധിനി. s. A cow with calf, or that has taken the bull, ചനയേററ പശു.

സന്ധിപ്പ്. 1. Unitiug, joining; connecting. 2. pacifiction. 3, nourishing, maintenance. 4. satiety, sufficiency, enough.

സന്ധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To cause to join; or meet, to unite, to make equal to.

സന്ധിബന്ധനം. s. 1. A tendon, a nerve a ligament. ഞരമ്പ്. 2. binding or tying fast.

സന്ധിബന്ധം. s. 1. A tie. a band, a bandage. 2. union, connexion. adj Bound firmly together, tied fast.

സന്ധിവേല. s. A particular period, and one which connects the part of the day or fortnight, or morning, moon and evening, new moon, the first or third day of the fortnight and full moon.

സന്ധു. s. Doubt, uncertainty.

സന്ധ്യ s. 1. Evening, eventide. 2. twilight, either morning or evening. 8. the name of a river. 4. the period that elapses between the expiration of one 'Yuga' or age and the commencement of another. 5. a period of time, forenoon, or mid day. 6 reflexion. 7. promise, assent 8. boundary, limit. 9. joining union. 10. a flower, according to some the tuberose, to others, the jasmine. 11. religious abstraction, meditation, repetition of 'Mantras' sipping water, &c. to be performed by the three first classes of 'Hindus', at particular and stated periods in the course of every day, especially at sun-rise, sun-set, and also, though less essentially, at noon 12. twilight, personified as the daughter of BRAHMA, and wife of SIVA.

സന്ധ്യാംശം. s. 1. Twilight 2. the period at the end of each 'Yuga'.

സന്ധ്യാ രാഗം. s. Tuberose Polyanthes, 'Polyanthes tuberosa'. (Lin.)

സന്ധ്യാവന്ദനം. s. The religious prayers and ceremonies of the first three classes of the 'Hindus' performed at particular and stated periods of the day, especially at sun rise and sun-set. സന്ധ്യാവന്ദനം കഴിക്കുന്നു, To perform these ceremonies.

സന്നകദ്രു s. The name of a tree, commonly 'Piyal, Buchanaia latifolia,' (Rox) മുരൾവൃക്ഷം.

സന്നതൻ. s. One who is revered, reverenced. നമിക്കപ്പെട്ടവൻ.

സന്നതം, &c. adj. Reverenced, revered. നമിക്കപ്പെട്ട.

സന്നതി. s. 1. Reverenced, obeisance, reverential salution. ആചാരം 2. scund. ശബ്ദം.

സന്നദ്ധ°. s. A written order, a letter.

സന്നദ്ധൻ. s. One who is armed, mailed, accoutred. കവചമിട്ടവൻ.

സന്നദ്ധം &c adj. 1. Armed, mailed, accoutred യുദ്ധായുധം ധരിക്കപ്പെട്ട. 2. arrayed, arranged, prepared. അണഞ്ഞ 3. murderous, felonious, provided with arms for the destruction of others. 4. wearing amulets, provided with charms.

സന്നമനം. s. Reverence. obeisance, reverential salutation. വണക്കം. സന്നമനം ചെയ്യുന്നു, To reverence, to revere.

സന്നമിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To revere, to reverence, to salute.

സന്നം. s. 1. A little, a small quantity, smallness. 2. thinness, leanness. 3. fineness adj. 1 Little, small, narrow. 2. thin, lean. 3. fine.

സന്നയം. s. 1. Multitude, number, quantity. സംഘം. 2. rear, rearguard പിമ്പട.

സന്നഹനം. s. Preparation. ഒരുമ്പാട°.

സന്നാഹം. s. 1. Armour, mail, accoutrements. കവചം, ആയുധക്കോപ്പ°. 2. preparation. ഒരുമ്പാട°.

സന്നി. s. Convulsions. a fit സന്നിപിടിക്കുന്നു, To be attacked or afflicted with convulsions or convulsive fits.

സന്നികർഷണം. s. 1. Proximity. 2. approximation, approximating, bringing or approaching near to. അടുപ്പം, അണവു°.

സന്നികൃഷ്ടം, &c. adj. 1. Near, proximate അണഞ്ഞ. 2. very mean, low, vile. നികൃഷ്ടം.

സന്നിജ്വരം. s. Fever attended by convulsions.

സന്നിധാനം. s. 1. Presence. 2. proximity, approximation. സമീപം. 3. appearance. perceptibility. പ്രത്യക്ഷം.

സന്നിധി. s. 1. Proximity, approximation. 2. perceptibility, presence, appearance, becoming or being visible or perceptible.

സന്നിപാതം. s. 1. A morbid state of the three humours, a paralytic disease. 2. collection, assemblage, multitude.

സന്നിബദ്ധം. adj. Bound firmly, fast tied, or fettered മുറുക്കക്കെട്ടിയ.

സന്നിബന്ധനം. s. Binding or tylng fast. മുറുക്കെ കെട്ടുക.

സന്നിഭൻ. s. One who is similar, equal to, like.

സന്നിഭം, &c. adj. Like, similar.

സന്നിവൃത്തി. s. Restraint, forbearance, avoiding, forsaking അടക്കം.

സന്നിവേശം s. 1. An open space either in a town or its vicinity where the people take exercise or diversion. വെളിമ്പ്രദേശം. 2. fabrication, manufacture, construction, preparation. 3. vicinity, proximity, neighbourhood. സമീപം.

സന്നിഹിതം. adj. Near, proximate, at hand, present. അടുത്ത, അണഞ്ഞ.

സന്മനസ°. s. A man of good or sound sense, wit, genius, sobriety, virtue, piety.

സന്മാൎഗ്ഗം. s. 1. A good road or way. 2. morality, virtue. 3. true religion.

സന്മാൎഗ്ഗി. s. A pious man.

സന്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. n. To become a 'Sanyasi,' to renounce, or abandon the world.

സന്യാസം. s. The profession of a 'Sanyasi.' 2. abandonment of all worldly affections and possessions. 3. 'Indian' spikenard.

സന്യാസി. s. 1. A 'Sanyasi,' a 'Brahman' of the fourth order, a religious mendicant. 2. a devotee, an ascetic, one who has abandoned the world.

സപത്നൻ. s. An enemy, an adversary, or foe. ശത്രു.

സപത്നി. s. A woman whose husband has other wives.

സപത്നികൻ. s. A husband, a man whose wife is alive ഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

സപദി. adv 1. Instantly, in a moment, at the moment. തൽക്ഷണം. 2. quickly, swiftly.

സപൎയ്യ. s. Worship, reverence; adoration, respect. വന്ദനം.

സപക്ഷൻ. s. A partizan, a follower, an adherent, one of the same side or party.

സപിണ്ഡൻ s. A kinsman, especially one connected by the offering of the funeral cake to either or all of the manes of the father, grandfather, and great gandfather, and their wives respectively, as sprung from them in directly collateral lines; the relationship stops with every fourth, as the fifth cannot perform the offering of a cake to the father, even of the deceased. The following are enumerated as 'Sapindas,' the son, the son's son, and son's grandson, widow, daughter, and daughter's son: the father, the mother, the brother, brother's son, and brother's grandson; father's daughter's son, father's brother's son and grandson, paternal grandfather's daughter's son; paternal grandfather, paternal grandmother, paternal grandfather's brother, brother's son and grandson; and lastly the great grandfather's daughter's son: these all present oblations in which the deceased is either included or may participate: other enumerations including the oblations he was bound to offer, &c. extend the connexion of 'Sapinda' to seven persons both in as ascending and descending line.

സപിണ്ഡി. s. A kinswoman.

സപിതി. s. Drinking together. കൂടിക്കുടിക്കുക.

സപ്ത. adj. Seven. എഴു.

സപ്തകം. adj. 1. Seven. എഴു. 2. seventh. എഴാമത്തു.

സപ്തകി. s. A woman's girdle. ഉടഞ്ഞാൺ.

സപ്തച്ഛദം. s. The name of a tree, 'Echites scholaris. എഴിലംപാല.

സപ്തതന്തു. s. A sacrifice, an offering or oblation. യാഗം.

സപ്തതി. adj. Seventy. എഴുപതു.

സപ്തദശ. s. Seventeen. പതിനെഴു.

സപ്തദശം. adj. Seventeen. പതിനെഴു.

സപ്തധാ. ind. In seven ways. എഴുപ്രകാരം.

സപ്തധാതു. s. The seven parts of the body, or chyle, blood, flesh, adeps, marrow, bone and semen.

സപ്തപൎണ്ണം. s. A tree, 'Echites scholaris. എഴിലംപാല.

സപ്തമധാതു. s. The seminal fluid. ശുക്ലം.

സപ്തമം. adj. Seventh. എഴാം.

സപ്തമാതൃക്കൾ. s. plu. The seven divine mothers.

സപ്തമി. s. The seventh lunar day, of either lunar fortnight.

സപ്തൎഷികൾ. s. plu. The constellation 'Ursa Major,' or great bear, the seven stars of which are the seven great saints 'Marighi, Arti Angiras, Pulastya, Pulaha, Cratu, and Vasishtha.'

സപ്തല s. 1. The double jasmine J. 'Zambac, fl multiplicatas. പിച്ചകം. 2. a name of a plant, commonly 'Charmaghas. 3 the trumpet flower, 'Bignonia suave- olens.'

സപ്തസമുദ്രം. s. The seven seas.

സപ്തസാഗരം. s. See the last.

സപ്താൎച്ചിസ്സ. s. 1. 'Agni' or fire, as formed of seven flames. അഗ്നി. 2. the planet 'Saturn.' ശനി.

സപ്താശീതി. s. Eighty-seven. എണ്പത്തെഴു.

സപ്താശ്വൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

സപ്തി s. A horse. കുതിര.

സഫലമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be productive, fruitful, to bear fruit, to yield profit.

സഫലമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make productive, fruitful. 2. to effect.

സഫലം, &c. adj Productive, bearing fruit, fruitful, yielding profit, effective.

സബലൻ. s. One who is powerful, able.

സബാന്ധവൻ, s. A man whose wife is alive. ഭാൎയ്യയുള്ള പുരുഷൻ.

സബ്രഹ്മചാരി. s. A fellow student, one engaged in the same studies and observing the same austerities.

സഭ. s. 1. An assembly, a meeting. സമൂഹം. 2. a house. ഭവനം. 3. a royal court; an assembly of wise and learned men, a senate. സഭാവാസികൾ. 4. a court or hall of an assembly. 5. the place of assembly. 6. a church. സഭകൂടുന്നു, An assembly or congregation to collect or meet together സഭകൂട്ടുന്നു, To call together, to summon to a meeting or assemly. സഭകൂട്ടിക്കുന്നു, To cause a meeting to be called or assembled. ധൎമ്മസഭ, 1. A jury. 2. an assembly of arbitrators.

സഭക്കാർ. s. plu. The people or members of a congregation or assembly.

സഭൎത്തൃക. s. A woman whose husband is alive. ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീ.

സഭയിൽ ചെന്നവർ. s. plu. The members of a congregatian, the parishioners.

സഭാകമ്പം. s. Timidity in haranguing, bashfulness in speaking in public.

സഭാജനം. s. 1. The people of an assembly. 2. courtesy, politeness, civility in receiving or taking leave of a friend.

സഭാപതി. s. 1. The head of an assembly. സഭയിൽ പ്രധാനി. 2. the keeper of a gaming house.

സഭാവാസി. s. An assessor.

സഭാസത്ത്. s. One of a company, or meeting.

സഭാസദൻ. s. See the preceding.

സഭാസ്തംഭം. s. 1. The pillar which supports the hall of an assembly. 2. the pillar of state.

സഭാസ്താരൻ. s. One of a company, an assistant at an assembly or meeting. കൂട്ടത്തിലൊരുത്തൻ.

സഭികൻ. s. 1. One of a company, or meeting. സഭയിലൊരുവൻ. 2. the keeper of a gaming house.

സഭ്യൻ. s. 1. One who is fit for an assembly. കൂട്ടത്തിനു യോഗ്യൻ. 2 an assistant at an assembly 3. a person of honourable parentage.

സഭ്യം, &c. adj 1. Belonging to an assembly, fit for or suitable to an assembly. 2. trusted. confidential, faithful.

സമ. s. A year. സംവത്സരം.

സമഗതി. s. Sameness, similarity. 2. evenness, equality.

സമഗ്രം. adj. All, entire, whole, full, complete. സമസ്തം.

സമംഗ s. Bengal madder, 'Rubia manjith'. മഞ്ചട്ടി. 2. a sort of fern 'Sycopodium imbricatum.'

സമജം. s. 1. A multitude of beasts. മൃഗക്കൂട്ടം. 2. a multitude of blockheads മൂഢക്കൂട്ടം. 3. a forest, a wood. കാട്ടുകാട്.

സമജ്ഞ. s 1 Reputation, fame, renown, celebrity. കീൎത്തി. 2. an appellation പേർ.

സമജ്യ. s. 1. An assembly, a meeting. കൂട്ടം. 2. fame, celebrity. കീൎത്തി.

സമഞ്ജസം. s. Propriety, fitness. യോഗ്യത. adj. 1. Fit, right, proper. യോഗ്യം. 2. correct, accurate. കുറവില്ലാത്ത. 3. virtuous, good. നല്ല

സമത s 1. Sameness, similarity. 2. evenness, equality. തുല്യത.

സമത്വം s. 1. Sameness, similarity. 2. evenness, equality

സമദ. s. See സമ്മദം or സമ്മതം.

സമധികം. &c. adj. Exceeding, very much. ഏററവും.

സമനസ്സ് or സമ്മനസ്സ്. adj. With the mind, mindful, attentive. താല്പൎയ്യമുള്ള.

സമനില. s. Equilibrium.

സമനിലം s. Level ground.

സമൻ. s. One who is similar, like, an equal. തുല്യൻ.

സമന്തതസ്സ്. ind 1. All round, on every side. ചുററും, എല്ലാടവും. 2. wholly, altogether. ആസകലവും

സമചിത്തം. s. An equable temper.

സമന്തദുഗ്ധ. s. The milk hedge plant, 'Euphorbia tirucalli', &c. ചതുരക്കള്ളി.

സമന്തഭദ്രൻ. s A "Jina" or "Budd'ha".

സമന്താൽ. ind. All around, on every side. ചുററും.

സമപാദം. s. An attitude in shooting, standing with the feet even.

സമഭാവം s. The same purpose.

സമഭൂമി. s A plain, even ground, a flat country. സമനിലം.

സമമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n To be or become equal. even, level.

സമമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. 1. To level, to equalize. 2. to make level or equal, to make even.

സമം, &c. adj 1. Like, similar. 2. full, complete. 3. same, even, equal. 4. equable, uniform. s. A figure of rhetoric indentity or sameness of objects compared with one another. part. With, together with.

സമയക്കേട്. s. Unseasonableness.

സമയം. s A time. 2. leisure, opportunity, interval. 3. season, fit or proper time for any thing 4. an oath, affirmation by oath or ordeal. ശപഥം. 5. a confederation, agreement, or engagement. പരസ്പരനിശ്ചയം. 6. agreement, contract or bargain. 7. religious obligation or observance 8. order, instruction. കല്പന. 9 established moral or ceremonial custom ആചാരം. 10 demonstrated conclusion. സിദ്ധാന്തം. സമയംനോക്കുന്നു, To watch, or wait for, an opportunity. സമയം ചെയ്യുന്നു, 1. To make oath. 2. to make an agreement, engagement, or appointment. സമയംപൊയ്പോയി The opportunity is lost.

സമയാ. ind. 1. Within, midst. മദ്ധ്യം 2. at such a time, at a fixed or appointed time. 3. duly, seasonably, in due time or season.

സമയത്തും°. 4. near, nigh. അന്തികം. സമയാസമയം, In season and out of season.

സമരഭീരു. s. A coward in war. യുദ്ധഭീരു.

സമരം. s. Battle, war, combat, conflict. യുദ്ധം.

സമരാത്രി. s. The equinox.

സമൎത്ഥകം. s. Aloe wood, 'Amyris agallocha.' അകിൽ.

സമൎത്ഥത. s. 1. Strength, power, prowess. 2. ability, capability, adequacy, qualification.

സമൎത്ഥനം. s. Deliberation, deciding on the propriety or impropriety of any thing. 2. reconciling differences, allaying a dispute. യോജിപ്പ°. 3. objecting, objection. 4. perseverance in an arduous undertaking, attempting difficulties or impossibilities.

സമൎത്ഥൻ. s. 1. One who is powerful, strong. 2. able, capable, adequate. 3. perfectly versed in, or master of. 4. an accomplished, qualified person.

സമൎത്ഥം. &c. adj. 1. Powerful, strong. 2. able capable, adequate to, accomplished, qualified. 3. perfectly versed in or master of.

സമൎദ്ധകം, &c. adj. Granting a boon.

സമൎപ്പണം. s. 1. A gift, an offering. 2. finishing, completion. സമൎപ്പണംചെയ്യുന്നു, 1. To offer. 2. to finish, to complete.

സമൎപ്പിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. v. a. 1. To give, to offer, to present, to hoard up. 2. to finish, to complete.

സമൎപ്പിതം. adj. 1. Given, offered, presented. 2. finished, completed.

സമൎയ്യാദം, &c. adj. 1. Near, proximate. സമീപമായുള്ള. 2. bounded, limited. 3. correct in conduct.

സമവൎത്തി. s. YAMA, the ruler of 'Tartaras, കാലൻ.

സമവായം, s, 1. A flock, multitude, assemblage, collection, aggregate, quantity. കൂട്ടം. 2. one of the categories, or 'Padarthas, in logic, 'relation'.

സമവായസംബന്ധം. s. One of the categories in logic. 'relatio'

സമവേതൻ. s. One of a mixed tribe.

സമവേതം, &c. adj. 1. Mixed, mingled, blennded, 2. collected, assembled.

സമഷ്ടി. adj. 1. Collected, assembled. 2. contracted, abridged.

സമഷ്ഠില s. A sort of potherb said to grow in watery places.

സമസനം. s. 1. Contraction, contracting. കുറുക്കൽ. 2. combination, conjunction, formation of compound terms.

സമസുപ്തി. adj. The end of the 'Calpa' and the destruction of the world.

സമസ്തം, &c. adj. 1. All, whole, entire, universal. complete. 2. compound, compounded, സംബന്ധിക്കപ്പെട്ട. 3. abridged, contracted. ചുരുക്കപ്പെട്ട. s. A whole, the aggregate of all the parts.

സമസ്താധാരൻ. s. An epithet of the Deity as upholding every thing. ദൈവം.

സമസ്ഥം, adj, 1. Even, equal, level, uniform. 2. like, similar. സമം.

സമസ്ഥാനം. s. 1. The king's court. 2. a metropolis or capital; where a king resides. 3. a country.

സമസ്യ s. Part of a stanza proposed by one person to be completed by another as a trial of skill.

സമസ്യാൎത്ഥ. s. Part of a stanza to be completed as a trial of skill,

സമക്ഷം or സമക്ഷമം. s. Presence, sight. adv. Before, in presence, or in sight of.

സമാകൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To diffuse, a fragrant smell.

സമാകൎഷി, adj. Possessing a diffuse fragrance.

സമാഖ്യ s. 1. Fame, reputation. കീൎത്തി. 2. confederation, convention,

സമാഗതം, &c adj. 1. Arrived, approached. അടുത്ത 2. met, encountered. 3. united, joined. ചേൎക്കപ്പെട്ട.

സമാഗതി. s. 1. Arrival, approach. അടുക്കുക. 2. union, joining. 3. encountering, meeting. 4. similar condition or progress.

സമാഗമം. s. 1. Union, junction. ഐക്യത 2. arrival, approach.

സമാഘാതം. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. beating, striking, killing. അടിക്കുക, കൊല്ലുക.

സമാചാരം. s. 1. Correctness of conduct. 2. common civility, politeness. 3. news, intelligence.

സമാജം. s. 1. A crowd, flock or multitude (of any thing except beasts.) കൂട്ടം. 2. an assembly, a meeting. സംഘം. 3. an elephant. ആന.

സമാധാനം. s. 1. Peace, tranquillity. 2. concilation, agreement, consent. 3. reconciling differences. സമാധാനം ചെയ്യുന്നു, To make

peace, to reconcile adverse, parties സമാധാനമാകുന്നു, To become peaceful, to return to a state of peace സമാധാനമാക്കുന്നു To reconcile persons together, to bring to a state of tranquillity, സമാധാനം പറയുന്നു, To treat about peace, to speak peace.

സമാധി. s. 1. Deep and devout meditation, restraining the senses and confining the mind to contemplation on the true nature of the spirit, &c. the abstract contemplation of an ascetic. 2. silence. മൌനം 3. promise, assent. engagement. പ്രതിജ്ഞ 4. reconciling differences, putting a stop to disputes. നിരപ്പാക്കുക. 5. perseverance in a difficult undertaking, attempting impossibilities. 6. a religious vow or obligation. 7. a figure of rhetoric, connexion or proximity of two events accidentally connected and expressed by a common verb and the government of the verb by a double nominative. 8. demonstrated conculsion. സിദ്ധാന്തം. 9 a grave or tomb. ശവക്കുഴി. സമാധിയിരിക്കുന്നു, To be in deep and devout meditation. സമാധിവെക്കുന്നു, സമാധിചെയ്യുന്നു. To inter, to bury.

സമാനൻ. s. 1. One of the five vital airs, that which is considered essential to digestion 2. an equal. തുല്യൻ 3. one, uniform, the same. ഒരുത്തൻ. 4. a good, virtuous, or eminent person.

സമാനം, &c. adj. 1. Like, similar. 2. one, uniform, same. 3. good, virtuous, eminent. സ്വകൃതമായുള്ള s. Corresponding letter of the alphabet, as a long vowel to its short one.

സമാനോദൎയ്യൻ. s. A brother of whole blood. സോദരൻ.

സമാപനം. s. Conclusion, completion, finsh. അവസാനം. 2. a section, a chapter, a division. 3. killing, destroying, slaughter, വധം. 4. profound meditation. ധ്യാനം, 5. gain, acquisition. ലാഭം.

സമാപന്നം adj. 1. Finished, done, complete, concluded 2. got, gained, obtained. 3. distressed, afflicted. 4. killed. 5. accomplished, perfect, (in any branch of study.)

സമാപ്തം. adj. Finished, done, concluded, completed.

സമാപ്തി. s. 1. End, completion, perfection, conclusion, finish. 2. reconciling differences, putting an end to disputes, &c, സമാപ്തിയാക്കുന്നു, To finish, to perfect, to complete. സമാപ്തിവരുത്തുന്നു, To finish, to complete, to bring to an end or conclusion.

സമാംശം. s. An equal share. പങ്കു°.

സമാംശി. s. A co-heir entitled to an equal share. പങ്കുകാരൻ, കൂട്ടവകാശി

സമാംസമീന. s. A cow bearing a calf every year. ആണ്ടുതോറും പെറുന്ന പശു.

സമായുതം, &c. adj. 1. Joined, connected, attached to or united with. ചേൎക്കപ്പെട്ട. 2. decorated, adorned. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. s. A rhetorical or poetical figure.

സമായോഗം. s. 1 Union, junction, connexion, association. ചേൎച്ച. 2. heap, multitude, assemblage കൂട്ടം. 3. cause, origin, motive; object. കാരണം.

സമാരംഭം. s. Beginning, commencement.

സമാരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n, To begin.

സമാൎത്ഥകം. adj. Of the same meaning.

സമാലംഭം. s. Smearing the body with coloured perfumes, as with saffron, sandal, &c. കളഭം തേക്കുക.

സമാലോകം. s. Sight, seeing, looking.

സമാവൎത്തനം. s. A ceremony performed by the 'Brahmans' at the age of sixteen years.

സമാവൎത്തം. s. See the preceding.

സമാവൃത്തൻ. s. A pupil who has completed his studies and taken leave of his preceptor

സമാവൃത്തം. s. See. സമാവൎത്തനം.

സമാശ്രയം. s. Protection, refuge, asylum.

സമാശ്രിതം, &c. adj. Protected, defended, cherished.

സമാസം. s. 1. Contraction, abridgement. 2. in grammar, Composition of words, formation of compound terms. 3 composition of differences, reconciling quarrels.

സമാസാദിതം. adj. Done, effected, attained, obtained, accomplished.

സമാസാദ്യം. adj. Attainable, what may be obtained or effected.

സമാസാൎത്ഥ. s. Part of a stanza to be completed

സമാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To contract, to abridge. 2. to unite, to join.

സമാസീനം, &c. adj. Sitting, seated together.

സമാഹതം. s. Killing, slaughter.

സമാഹരണം. s. Uniting, combining, collecting, composition.

സമാഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To unite, to combine, to collect, to compose.

സമാഹാരം. s. 1 Assemblage, aggregation, collection, either in fact or thought. 2 contraction, abridgement. 3. in grammar,

composition of words. 4. conjunction of equal words or sentences, the power of the particle 'and'

സമാഹിതം, &c, adj. 1. Promised, agreed or assented to. 2. absorbed in meditation, absent, abstracted or having the senses steadily held in subjection. 3. concluded, demonstrated, following from what has been said. 4. composed, reconciled, put an end to, as a contest or dispute. 5 placed, deposited. 6 pure, purified. 7 finished, completed. 8 cool, collected, firm. 9. assembled.

സമാഹൃതം. adj. 1. Accepted, received, taken. 2, collected, combined.

സമാഹൃതി s. Composition, abridgement, an abridgement.

സമാഹ്ലാദം. s. Great joy. ആനന്ദം.

സമാഹ്വയം. s. 1. A match, a main, a contest or conflict of animals or birds for sport, cock-fighting, &c. കോഴിപ്പോരു്മുതലായതു്. 2. calling, calling out. വിളി. 3. a name or appellation. നാമധേയം.

സമിതി s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. assembly, company, multitude. സഭ 3. association, meeting, union. സംഗം 4. sameness, likeness, equality സമത്വം

സമിത്തു്. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം 2. fuel, wood, grass, &c. so employed. വിറകു്.

സമീകം. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. a spike, a dart. കുന്തം.

സമീകൃതം, &c. adj 1. Equalized, made equal or even. 2 imitated, done in like manner, &c. 3. added, summed up.

സമീപത s. Nearness, proximity, contiguity, neighbourhood.

സമീപം. adj. Near, proximate, contiguous, at hand.

സമീപസ്ഥൻ. s. A neighbour, one who is near അയല്പക്കക്കാരൻ.

സമീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. To approach, to approximate, to draw near

സമീരഗുളിക. s. Pills for dispelling wind or flatulency. വായുഗുളിക.

സമീരണൻ. s. 1. Air, wind. വായു. 2. a traveller. വഴിപോക്കൻ

സമീരൻ. s. Air, wind. വായു.

സമീക്ഷ s. 1. Nature, essential nature or according to the 'Sanchya' system, crude matter or any of its twenty-four essential parts. 2. understanding, intellect. 3. sight, seeing, inspection, looking. 4. effort. 5. a book. a work complementary to the 'Vedas,' treating on the modes of sacrifice. 6. search, investigation.

സമീക്ഷണം. s. Search, looking for, investigation. നോട്ടം, ശോധന

സമീക്ഷം. s. The 'Sanchya' system of philosophy.

സമുഖം. s. 1. Presence, proximity. 2. face or countenance of a great or honourable person. adj. Eloquent. വാക്സാമൎത്ഥ്യമുള്ള

സമുചിതം,&c.adj Fit, right, proper. യോഗ്യം.

സമുച്ചയം. s. 1. Assemblage, collection, either. in thought or fact. 2. conjunction of words or sentences, the power of the particle 'and' or 'also.'

സമുച്ഛ്രയം. s. 1. Height, elevation, exaltation. ഉന്നതി. 2. opposition, enmity. വിരോധം.

സമുച്ഛ്രിതം, &c. adj. High, elevated, lofty.

സമുജ്ഝിതം, &c. adj. Abandoned, left, quitted, resigned. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

സമുത്തം. qdj. Wet, moist, damp. നനഞ്ഞ.

സമുത്ഥം, &c. adj. 1. Rising, risen, getting or got up. ഉയൎന്ന. 2. born, produced. ഉത്ഭവിച്ച.

സമുത്ഥാനം. s. 1. Performance of work, occupation, effort, industry. 2. positive indication or symptom of disease. 3. rising getting up. 4 common growth or increase, (as of size or wealth, &c.) 5. healing a wound or sore.

സമുത്പന്നം, &c. adj Born, produced. ഉല്പാദിതം.

സമുത്പിഞ്ജം. s. An army in great disorder, adj Excessively confused or confounded. bewildered, lost, overcome.

സമുത്സുകൻ. s. One who is sorrowful, regretting, missing or grieving for any one absent, &c. ദുഃഖിതൻ.

സമുത്സുകം, &c. adj Sorrowful, regretting, or grieving for any one absent, &c. ദുഃഖിതം.

സമുദകതം, &c. adj. Drawn, raised, lifted or thrown up from a deep place. ഉയൎത്തപ്പെട്ട.

സമുദയം. s. 1. Multitude, number, heap or quantity. കൂട്ടം. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. ascent, rise. ഉയൎച്ച. 4. effort, exertion, perseverance. ഉത്സാഹം.

സമുദായം. s. 1. Multitude, assembly, number, heap or quantity. കൂട്ടം. 2. war, battle. യുദ്ധം.

സമുദിതം, &c. adj. 1. Risen, ascended. ഉയൎത്തപ്പെട്ട. 2. Produced, excited, occasioned.

സമുദ്ഗകം or സമുൽഗകം. s. A casket, a covered box. ചെപ്പ്.

സമുദ്ഗമം. s. 1. Rising, ascent. ഉയൎച്ച. 2. birth, production. ഉൽഭവം.

സമുദ്ഗീൎണ്ണം. adj 1. Brought up (as food,) vomited. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട 2. raised or lifted up (from a depth, &c.) ഉയൎത്തപ്പെട്ട 3. uttered, exclaimed, raised, (as a cry, &c)

സമുദ്ധത. s. Misbehaviour, ill-manners, discreditable conduct. ദുൎന്നടപ്പ്.

സമുദ്ധതൻ. . 1. An ill-behaved, unruly person. 2. a proud, arrogant person. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.

സമുദ്ധതം, &c. adj. 1. Ill-mannered, misbehaved, conducting one's self discreditably. ദുൎന്നടപ്പുള്ള. 2. arrogant, proud, puffed up with pride. ഗൎവ്വമുള്ള. 3. drawn or raised up.

സമുദ്ധരണം. s. 1. Food vomited or thrown up. ഛൎദ്ദിച്ച ചോറ്. 2. drawing up, raising, lifting, as water from a well, &c ഉയൎത്തൽ. 3. eradicating a tree, &c

സമുദ്രകഫം. s. Cuttle fish bone. കടൽനാക്ക്.

സമുദ്രക്കര. s. The sea shore.

സമുദ്രതീരം. s. The sea shore.

സമുദ്രപത്രം. s. Broad leaved bindweed, 'Convolvulus speciosus.' (Lin.) സമുദ്രാപ്പച്ച

സമുദ്രം. s. 1. A sea or ocean. 2. abundance. adj 1. Sealed, stamped. 2. abundant.

സമുദ്രരാജൻ. s. A name of the Indian 'Neptune.' വരുണൻ.

സമുദ്രലവണം. s. Sea salt, കടലുപ്പ്.

സമുദ്രാന്ത. s. 1. A shrub, 'Hedysarum alhagi.' 2. the cotton plant. തുലരുത്തി 3 a gramineous plant. 'Trigonella corniculata.'

സമുദ്രാപ്പച്ച. s. Broad-leaved bindweed, 'Convolvulus speciosus.' (Lin.)

സമുദ്രീയം, &c. adj. Marine, oceanic, maritime. സമുദ്രസംബന്ധമുള്ള.

സമുന്ദനം. s. Wetness, damp, moisture. നനവ്.

സമുന്നതൻ. s. 1. One who is high, lofty. 2. a man of rank or consequence. 3. a proud, arrogant man. വലിപ്പമുള്ളവൻ.

സമുന്നതം, &c. adj. 1. High, lofty, elevated. ഉയൎന്ന. 2. exalted, dignified.

സമുന്നതി s. 1 Height, elevation. 2. consequence, rank, dignity, exaltation. 3. pride, loftiness.

സമുന്നദ്ധ. s. A conceited or proud woman. ഡംഭമുള്ളവൾ.

സമുന്നദ്ധൻ. s. 1. One who thinks himself learned. വിദ്വാനെന്നു ഭാവിക്കുന്നവൻ. 2. a proud, arrogant, self-conceited person.

സമുന്നദ്ധം. &c. adj. 1. Conceited of learning, thinking one's self learned. 2. proud, arrogant 3. produced, born.

സമുന്നം, &c. adj Wet, moist, moistened. നനഞ്ഞ.

സമുന്നയം. s. Raising, elevating, hoisting.

സമുപജോഷം. adv. Happily, fortunately. സന്തോഷത്തോടെ.

സമുരു. s. A deer one of the kind of which the skin may be used as a student's seat, &c. മാൻതോൽ.

സമൂഹക്കാർ. s. plu. People assembled, or belonging to an assembly.

സമൂഹം. s. An assembly; assemblage, aggregate in general, a flock, crowd, a multitude, a heap or quantity, &c.

സമൂഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To assemble or to collect together.

സമൂഹ്യം. s. Sacrificial fire. യാഗത്തിനുള്ള അഗ്നി.

സമൃദ്ധകൻ. s. A prosperous or successful man. പുഷ്ടൻ.

സമൃദ്ധം; &c. adj. 1. Happy, prosperous, thriving. പുഷ്ടിയുള്ള 2. grown, increased, augmented വളൎന്ന.

സമൃദ്ധി. s. 1. Thriving, increase. 2. prosperity, success. 3 power, supremacy, away.

സമൃദ്ധിയാകുന്നു. യി, വാൻ. v. n. 1. To thrive, to increase. 2. to prosper, to abound.

സമൃദ്ധിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To increase, to cause to prosper or thrive.

സമേതം. adj Near, approximated, approached. അടുത്ത.

സം. ind. A particle and prefix implying, 1. Union, junction (with, together;) 2. assemblage, collection; 3 beauty or perfection; 4. intensity; as a prefix it corresponds to 'con, co, com, &c.

സമ്പൽ. s. 1. Success, prosperity, increase of any favourable kind, or of wealth, fame, power, &c. 2. advancement in good qualities, perfection, excellence.

സമ്പൽക്കരി. s. A name of LECSHMI as the procurer of wealth. ലക്ഷ്മി.

സമ്പത്തു്. s. 1. Riches, wealth, possessions, fortune, property, affluence. 2. prosperity, success, increase of wealth, power or affluence.

സമ്പത്തി. s. Prosperity, success, increase of wealth, power or happiness.

സമ്പത്തുകാരൻ. s. One who is rich, wealthy, prosperous, happy, possessed of, endowed with.

സമ്പന്ന. s. 1. A rich woman, a wealthy, fortunate or prosperous woman. 2. an accomplished woman.

സമ്പന്നൻ. s. 1. A rich man, a wealthy, fortunate or prosperous man. 2. an accomplished man.

സമ്പന്നം. &c. adj. 1. Accomplished, completed, effected, obtained. 2. prosperous, fortunate, thriving, happy 3. possessed of; endowed with.

സമ്പരായകം. s. War, battle. യുദ്ധം.

സമ്പരായം s 1. Calamity, adversity. അനർത്ഥം. 2 futurity. 3. war, battle, യുദ്ധം.

സമ്പാകൻ. s. A reasoner, a logician, താൎക്കികൻ.

സമ്പാകം. s. The Cassia fistula tree, 'Cassia fistula. adj. 1. Reasoning. 2. impudent, shameless 3. small, little, low. 4. lecherous, libertine.

സമ്പാതം. s. 1. Descending, falling, coming down. 2. lighting, as a bird &c.

സമ്പാതി. s. A fabulous bird, the son of GAKUDA.

സമ്പാദനം s Gaining, acquiring; acquisition, acquirement; attainment; earning.

സമ്പാദിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To procure, obtain, acquire, get or earn.

സമ്പാദിതം. adj. Attained, obtained, gained, gotten.

സമ്പാദ്യം. s. Acquisition, attainment, earning. adj. Attainable, obtainable.

സമ്പുടകം s. A casket, a covered box

സമ്പൂൎണ്ണം, &c. adj. 1. Complete, finished. 2. whole, entire. 3. satisfied, satiated, full.

സമ്പ്രതി ind. Now, at present; at this time. ഇപ്പോൾ.

സമ്പ്രതി. s. 1. A head or public accountant to whom others are to give up their accounts. 2. the office of a public accountant.

സമ്പ്രതികണക്കു്. s. 1 Public accounts. 2. the office of a 'Sambrati' or public accountant.

സമ്പ്രതികാരൻ. s. See the following.

സമ്പ്രതിപ്പിള്ള s. A head or public accountant of a district.

സമ്പ്രതിരോധകം. s. Durance, actual confinement or restraint തടവു്.

സമ്പ്രതീതി. s. Fame, notoriety. ശ്രുതി.

സമ്പ്രദായക്കാരൻ. s. 1. A skilful man. 2. one acquainted with usages and customs. 3. one who observes traditional customs.

സമ്പ്രദായം. s. 1. Traditional doctorine; what has been transmitted from one teacher to another and is established as of sacred authorit . 2. usage, custom, habit of a tribe or race. 3. skill, artifice, dexterity. 4. means, way.

സമ്പ്രദായി. s. 1. A skilful man. 2 one acquainted with usages and customs. 3. one who observes traditional customs or usages.

സമ്പ്രധാരണം. s. Determination, deliberation, the determining on the propriety or impropriety of any thing. നിശ്ചയം.

സമ്പ്രയോഗം. s. 1 Connexion, relation: mutual proportion, dependance, or association. 2. order, natural and connected series, or arrangement. 3. copulation. 4. magic. 5. union, joining.

സമ്പ്രഹാരം. s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 1 killing, wounding, striking. വധം.

സമ്പ്രാപ്തം, &c. adj. 1 Attained, obtained, gotten. 2. effected accomplished.

സമ്പ്രാപ്തി. s. Obtaining, getting, acquisition.

സമ്പ്രീതി. s. Love, affection.

സംഫുല്ലം. adj Blown, blossomed, expanded opened (as a flower) വിടൎന്ന.

സംബന്ധക്കാരൻ. s. A relation, relative or connexion.

സംബന്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n To become connected with or related to, &c.

സംബന്ധം. s. 1 Connexion, relation; affinity either natural or essential, as of a property with a substance, subject matter with a work, proper meaning with a word. 2. prosperity, success. 3. fitness, propriety. 4. interest 5. the application of authority to prove an assertion. adj. 1. Relating or belonging to, connected with, endowed with, possessing as a predicate or property. 2. adjunct, annexed, or connected, inherent,

&c 3. able, capable. 4. fit, right, proper. 5 bound, tied, attached. സംബന്ധംകൂടുന്നു, To form connexion with.

സംബന്ധി. s. 1. A relation, a connexion, related to. 2. connected with, belonging or relating to. 3 possesssing good qualities, learned, able, liberal &c. 4. having adjoined or connected with, inherent.

സംബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be related, or connected, to belong, relate, allude, or appertain, to.

സംബന്ധിച്ചു. part. Relating or belonging, with reference to, in conformity with.

സംബരൻ. s. The name of a demon or 'daitya'.

സംബരം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. restraint, forbearance, self control, 3. a religious observance of the "Budd'has".

സംബളം. s. 1. Provender or stock for travelling expenses. 2. wages, salary, hire. ശമ്പളം.

സംബാകൃതം. adj. Twice ploughed. രണ്ടുചാലുഴുത.

സംബാധം. adj. Narrow, contracted, confined, impassable, either from being naturally confined or from being blocked up or crowded ഇടുക്കമുള്ള.

സംബോധനം. s. 1. Addressing, calling, calling to. വിളി. 2. in grammar, the power of the vocative case. സംബോധനംചെയ്യുന്നു, To address or speak to.

സംബോധം. s. 1. Explaining, instructing, informing. 2. throwing, sending. 3. loss, destruction നാശം.

സംഭരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To provide, to prepare; to get any thing ready or complete.

സംഭവം. s 1. Birth, production. 2. cause, origin, motive. 3. occurrence. 4. possibility. 5. capacity, appropriateness, adaptation, the conformity of the receptacle to the thing received, or supporter to the thing supported 6 agreement, engagement 7. mixing, union, combination 8. acquaintance, intimacy 9. ability, adequacy. 10. loss, destruction.

സംഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be born, produced, or to arise. 2. to happen, to occur.

സംഭാരം. s. 1. Provision, preparation, getting any thing ready, or complete പട്ടംകൂട്ടുക. 2. supporting, maintaining 3. multitude number, quantity, heap, assemblage. ശേഖരം. 4. fulness, completion. പൂൎണ്ണത.

സംഭാവന. s 1. Honour, worship. 2. possibility. 3 fame, celebrity. 4. fitness, adequateness, suitableness. 5. (in grammar) the sense of the potential mood.

സംഭാവനം. s. 1, Possibilliy. 2. worship, honour, respect 3 reward സംഭാവനം ചെയ്യുന്നു, To reward to honour

സംഭാവിതം. adj. 1. Possible. 2. honourable, respectable. 3. equal or adequate to.

സംഭാഷ. s. 1. Conversation, discourse. 2. war cry, watch word.

സംഭാഷണം. s. conversation, discourse. സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു, To converse, to discourse, to associate with.

സംഭാഷിതം, &c. adj. conversed, spoken, discoursed.

സംഭിന്നം, adj. 1. Divided, separated, broken വേർപെട്ട. 2. shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ട

സംഭൃതം, &c. adj. 1. Born, produced ജനിക്കപ്പെട്ട. 2, equal, adequate.

സംഭൂയസമുത്ഥാനം. s. Partnership, association in trade, joint execution of work or conduct of business.

സംഭൃതം adj. 1. Ready, prepared, complete. ഒരുങ്ങിയ. 2 gained, got possessed of ലഭിക്കപ്പെട്ട. 3 collected, assembled, ശേഖരിക്കപ്പെട്ട. 4. filled, full. നിറഞ്ഞ. 5. nourished, maintained. പോഷിക്കപ്പെട്ട.

സംഭൃതി. s. 1. Nourishment; support പോഷണം, 2. plenitude, fullness. പൂൎണ്ണത. 3. Preparation; provision ഒരുക്കം.

സംഭേദം. s. 1. The confluence of two rivers, or the junction of a river with the sea. 2. the mouth of a river. 3. union, junction ചേൎച്ച breaking, splitting, bursting. പിളൎപ്പ.°.

സംഭോഗം. s. 1. Enjoyment, pleasure delight സന്തോഷ അനുഭവം. 2. coition, copulation, cohabitation. 3. use, employment. പ്രയോഗം.

സംഭോഗി. s. 1 A sensualist, &c. കാമി. 2. One who enjoys pleasure or property.

സംഭ്രമം. s. 1 Fear, terror. 2. haste, hurry. 3 flurry, confusion, haste or hurry arising from joy, fear, &c. 4. honour, respect. 5 turning roud, whirling, revolving.

സംഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1. To be confused, flurried, bewildered. 2. to be elated &c.

സമ്മതക്കച്ചീട്ടു. s. A written agreement.

സമ്മതക്കാരൻ s. One consenting or agreeing, an approver.

സമ്മതൻ. s. One who approved, liked. 2. one highly respected.

സമ്മതപത്രം, s. A will, a testament.

സമ്മതം or **സമ്മതി**. s. 1. Agreement, consent assent; approval, approbation, accord, acquiescance compliance, similarity of opinion or purpose. 2. pleasure. 3. desire, wish. 4. order, command. 5. leave, permission, 6. regard, affection, love. 7. respect, homage. 8. self or real knowledge, ind. agreed, be it so. സമ്മതമാകുന്നു, സമ്മതമായിരിക്കുന്നു, To consent, to agree with. സമ്മതമാകുന്നു, or സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു. സമ്മതപ്പെടുത്തുന്നു. സമ്മതം വരുത്തുന്നു.To persuade, to bring to any particular opinion.

സമ്മതിക്കുന്നു: ച്ചു, പ്പാൻ.. v. n. To consent, to agree to, to acquiesce in, to comply with; to be of the same of opinion or mind; to approve, to like, to be pleased with.

സമ്മദം. s. Joy, pleasure, happiess. സന്തോഷം adj. Happy, glad.

സമ്മർദ്ദം s. 1. War, battle, combat. യുദ്ധം 2. 2. confusion, the state of being crowded. adj. crowded, confused.

സമ്മർദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To crowd together, to be confused.

സമ്മർദ്ദിതം. adj. Crowded, confused,

സമ്മാനം s. 1. A gift. a present. 2. a prize, a reward. 3. respect, honour.

സമ്മാനവാക്ക. s. 1. Respectful address, civility, respect, salutation. 2. praise, flattery

സമ്മാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To give (a present), to reward. 2. to honour, to respect.

സമ്മാൎഗ്ഗം, s. Morality, virtue, 2. a good way. 3. true religion.

സമ്മാൎജ്ജനം. s. Cleaning, cleansing. വെടിപ്പാക്കുക, സമ്മാൎജ്ജനം ചെയ്യുന്നു. To clean, to sweep out.

സമ്മാൎജ്ജനി. s. A broom, ചൂൽ.

സമ്മിതം. adj. Like, similar, same. സമം.

സമ്മിശ്രം, adj. Mixed, mingled, blended, joined, confused. ചേൎക്കപ്പെട്ട, സമ്മിശ്രപ്പെടുന്നു. To meddle in, to be mixed, mingled, blended, joined, to be confused.

സമ്മിശ്രമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be mixed, mingled, blended, joined, confused.

സമ്മിശ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To mix, to blend, to join, to confuse.

സമ്മുക്തം. &c. adj. 1. connected, joined with, attached. ചേൎക്കപ്പെട്ട. 2. mixed.

സമ്മുഖം. &c. adj. Encountering, facing, in front of.

സമ്മുഗ്ദ്ധം. &c. adj. Stupid or ignorant.

സമ്മൂൎച്ഛനം. s. 1. Uniform or universal expansion or permeation, pervading, coextension. സൎവ്വത്ര വ്യാപ്തി. 2. height, elevation. ഉയൎച്ച. 3. fainting, insensibility. മോഹാലസ്യം.

സമ്മൃഷ്ടം. adj. 1. Strained, filtered. അരിയ്ക്കപ്പെട്ട. 2. cleansed, cleaned. ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട.

സമ്മേളനം s. Union, junction, intercourse, fellowship, company, ചേൎച്ച, സഹവാസം.

സമ്മോദം. s. Joy, pleasure, delight.

സമ്മോഹനം. s. Seduction, enchantment.

സമ്മോഹനാസ്ത്രം. s. A weapon of enchantment.

സമ്മോഹം. s. Wish, desire. ഇച്ഛ.

സമ്യക്ക. adj. 1. True, right. സത്യം. 2. accompanying, going with. 3. pleasant, agreeable. 4. same, common, identical uniform. 5. accurate, correct. 6. all, entire. ind. 1. All, wholly. 2. properly, fitly, in the right manner. സംയതം or സമ്യതം. &c. adj. Bound, confined, fettered, imprisoned. കെട്ടപ്പെട്ട.

സംയൽ. s. War, battle, combat. യുദ്ധം.

സംയമനം. s. 1. Binding, confinement. ബന്ധനം. 2. restraining, checking. 3. forbearance, self denial, control. 4. a religious vow or obligation.

സംയമം. s. Restrained, forbearance. 2. humanity, avoiding the infection of pain on others.

സംയമിക്കുന്നു ,ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To restrain, to confine, to check, to control.

സംയാതം. s. Accompanying, going with.

സംയാമം. s. 1. Forbearance, check, control, restraint. 2. humanity, abstaing from giving pain to others.

സംയുക. adj. 1. Possessed of or endowed with good qualities. 3. connected, associated with. 3. joined, united.

സംയുക്തൻ. s. One who is connected, joined with or attached to.

സംയുക്തം &c. adj. 1. Connected, joined with, united, attached, annexed, compounded. 2. endowed with, possessed of.

സംയുഗം. s. 1. War, battle. യുദ്ധം. 1. union, mixture.

സംയുതം. &c. adj. Connected, joined, blended, attached to.

സംയോഗം. s. 1. Intimate union or association. 2. concord, agreement, harmony, company. 3. cohabitation; copulation. 4. accession. സംയോഗംചെയ്യുന്നു. 1. to be united or associated with. 2. to cohabit with.

സംയോഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be united or associated with. 2. to cohabit.

സംയോജനം. s. 1. Copulation, coition. 2. joining, uniting.

സംയോജിതം. &c. adj. Joined, attached, annexed യോജിക്കപ്പെട്ട.

സംയോജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. to reconcile, to make to agree. 2 to join, to annex

സംയോജ്യത. s. Reconcilation, agreement, concord, union.

സംയോജ്യതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. To be reconciled, to be united

സംയോജ്യം. &c. adj. Reconcilable, agreeable.

സംരഞ്ജനം. s. Intimate union, agreement, concord.

സംരംഭം s 1. Rage, wrath. കോപം. 2. arrogance, pride. അഹംഭാവം.

സംരക്ഷണ or സംരക്ഷണം s Protection, support, maintenance, nourishment. സംരക്ഷണംചെയ്യുന്നു to protect, to support, nourish, cherish or maintain.

സംരാട്ട. s. A paramount sovereign, one who rules over other princes, and hasperformed the Raja Suya sacrifle.

സംരാവം. s. Sound' noise. ഒച്ച.

സംരൂഢം. &c. adj. 1. Confident, audacious, presumpting. ധൈൎയ്യമുള്ള. 2. budded, blossomed. അങ്കുരിച്ച.

സംരോധം. s. 1. Hindering, stopping, opposing, preventing. വിരോധം. 2 throwing, sending.

സംരോധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hinder, to stop, to impede, to prevent. വിരോധിക്കുന്നു.

സംലാപം. s. Conversation, discourse. സംഭാഷണം.

സംവൽ ind. 1. A year. 2. A year of 'Vikramaditya's era.

സംവത്സരം s. A year.

സംവദനം. s. 1. Subduing by charms, over powering anything or person by magical compounds or drugs or mystical gems. &c. 2. a charm, an amulet.

സംവനനം. s Subduing by magical drugs or charms; see the last.

സംവരണം. s. 1. A causeway, a bridge, a mound, &c. 2. self-control, &c.

സംവൎത്തകി. s. BALADEVA the elder brother of CRISHNA.

സംവൎത്തകം. s. The plough of BALARAMA or BALADEVA which was also his weapon. കലപ്പ.

സംവൎത്തനം. s, Turning or whirling round. ചുറ്റുക.

സംവൎത്തം. s. 1. Destruction of the universe. പ്രളയം. 2. a cloud. മേഘം.

സംവൎത്തിക. s. The new leaf of a water lily. ആമ്പലിന്റെ പുതിയ ഇല.

സംവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To turn or whirl round. ചുറ്റുന്നു.

സംവൎദ്ധകം, &c. adj. Augmenting, augmentative, prospering, &c. വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.

സംവൎദ്ധനം. s. 1. Augmenting, increasing. 2. pro pering, thriving.

സംവസഥം. s. A village. ഒരു ഗ്രാമം.

സംവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To dwell, to abide. പാൎക്കുന്നു.

സംവഹനം s. Bearing, carrying. ചുമക്കുക.

സംവഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub the person, to knead the limbs. തിരുമ്മുന്നു. 2. to bear, to carry. ചുമക്കുന്നു.

സംവാദം. s Communication of intelligence, or news. സംവദിക്കുന്നു, To communicate with, to talk to, or converse with.

സംവാസം. s. 1. A house, a dwelling. 2. an open space within or without a town, for the meeting and diversion of the inhabitants.

സംവാഹകൻ s. An attendant employed in rubbing and kneading the limbs.

സംവാഹനം s. 1. Rubbing the person, kneading the limbs. തിരുമ്മുക. 2. bearing, carrying. ചുമക്കുക.

സംവിൽ. s. 1. Intellect, understanding ബുദ്ധി. 2. promise, assent. സമ്മതം 3. contract, engagement agreement. ഉടമ്പടി. 4. knowledge. അറിവു. 5 a watchword, a cry of battle. 6. war, battle യുദ്ധം. 7. name, appellation. പേർ. 8. sign, signal. കൊടി, അടയാളം. 9. institute, prescribed custom or observation. ആചാരം. 10 pleasing, delighting.

സംവിദിതം. adj 1. Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട. 2. known, uaderstood. അറിയപ്പെട്ട.

സംവിധാനം. s. 1. A cover, a covering. 2. concealment,

സംവിഷ്ടം. adj. Being, pervading. ഇരിക്കുന്ന.

സംവീതം, &c. adj. Surrounded, enclosed, encompassed. ചുററപ്പെട്ട.

സംവീക്ഷണം. s. Search, inquiry, looking for or after any thing. അന്വെഷണം.

സംവൃതം, &c. adj. 1. Covered, concealed, hidden. മറയ്ക്കപ്പെട്ട. 2. furnished with, filled with, possessed of.

സംവൃത്തി. s. 1. Hiding, concealing. മറവു. 2. possession, endowment.

സംവെഗം. s. 1. Hurry, flurry, haste proceeding from fear, &c. ധൃതി. 2. haste, speed.

സംവെദം. s. Perception, consciousness. അറിവു.

സംവെശം. s. 1. Sleep, sleeping. ഉറക്കം. 2. dreaming, a dream. സ്വപ്നം. 3. a stool, a chair, a seat. ഇരിപ്പിടം.

സംവ്യാനം. s. 1. An upper garment. ഉത്തരീയം. 2. cloth, clothes, vesture. വസ്ത്രം. 3. covering, a covering. മൂടി.

സംശപ്തകൻ. s. A picked man or soldier, one of a selected band sworn never to recede, and stationed to prevent the flight of the rest; a brother in arms. ആയുധപാണി.

സംശയം. s. 1. Doubt, uncertainty. 2. hesitation, scruple, suspicion. 3. irresolution. 4. scepticism.

സംശയാപന്നമാനസൻ. s. One who is irresolute, dubious, uncertain; a sceptic.

സംശയാലു. adj. Dubious, doubting, sceptic.

സംശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, v. n. To doubt, to suspect, to hesitate, to be dubious, to be uncertain.

സംശയിതം, &c. adj. Doubted, uncertain, dubious. സംശയിക്കപ്പെട്ട.

സംശയിതാ s. A sceptic, one who is dubious, sceptical. സംശയിക്കുന്നവൻ.

സംശരണം. s. Commencement of a combat, charge, attack.

സംശിതം. adj. 1. Certain, certified, ascertained, established 2. completed, effected, finished. 3. completing, effecting, diligent and attentive in accomplishing.

സംശുദ്ധി. s. 1. Purification in general. 2. cleansing the body.

സംശൊധനം. s. Cleansing, cleaning, purifying the body by ablution, &c.

സംശ്രയം. s. Protection, refuge, asylum; a place of safety. സങ്കെതസ്ഥലം.

സംശ്രവം. s. Promise, assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ.

സംശ്രിതൻ. s. A servant, a follower, a dependant. ആശ്രിതൻ.

സംശ്രിതം, &c. adj. 1. Protected, supported. 2. united to, joined ചെൎന്ന.

സംശ്രുതം, &c adj. Promised, agreed, assented. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട.

സംശ്ലെഷം. s. 1. Embrace, embracing. തഴുകൽ. 2. union, connexion, junction, contact, association.

സംസക്തം, &c. adj. 1. Near, adjoining, contiguous. അടുത്ത. 2. possessing, endowed with, affected by. 3. connected or acquainted with.

സംസക്തി. s. 1. Proximity, contact. സമീപത. 2. union, conjunction. ചെൎച്ച. 3 acquaintance, intimacy, connexion with പരിചയം.

സംസൽ. s. An assembly, a meeting.

സംസരണം. s. 1. A high way' the principal road through a village or town. രാജവീഥി. 2. the unrestrained march of troops. പടയുടെ തടവുകൂടാതെയുള്ള ഗമനം. 3. the beginning of war or battle. യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം. 4. the world. ലൊകം. 5. birth, the production of living beings, especially of animals. ജന്തുക്കളുടെ ജനനം. 6 going, proceeding in general. ഗമനം. 7. a resting place for passengers near the gates of a city. സത്രം.

സംസൎഗ്ഗം. s. 1. Fellowship, intercourse, familiarity, acquaintance. 2. union, contact, proximity, approximation.

സംസാരം. s. 1 Worldly or mundane existence from birth to death. a. the world, the habitation of mortals. ലൊകം. 3. conversation, talk, talking 4. the married state. 5. a family. 6 a wife.

സംസാരി. s. 1. A talkative person, a speaker, an orator. 2. a sentient being 3. a man who has a family.

സംസാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To converse, to speak, to talk. 2. to have intercourse with.

സംസിദ്ധി. s. 1. Natural, disposition. ശീലം. 2. the natural state or quality. 3. perfection, completion, accomplishment.

സാസൃതി. s. The world. ലൊകം. 2. flow, stream current. ഒഴുക്കു.

സംസൃഷ്ടം. adj. 1. United, joined, connected. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 2. clean dressed, clad in clean

garments. 3. re united, rejoined. 4. connected as partners, or coparceners.

സംസൃഷ്ടത്വം. s. 1. Union, association. 2. reunion. 3. (in law) the voluntary co residence or re union of father and son or of brothers with each other after partition of property.

സംസൃഷ്ടി. s. A coparcener, a brother whether of whole or half blood, who, after the partition of family propety; continues or returns to reside with his father, his paternal uncle or his other brothers.

സംസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To purify. 2. to complete, to accomplish.

സംസ്കാരപൂൎവ്വം. s. An eclipse. ഗ്രഹണം.

സംസ്കാരം. s. 1. Completing, accomplishing, finishing, perfecting. 2. apprehension, conception. 3. the power of memory, the faculty of recollection. 4. faculty in general, one of the twenty-four qualities enumerated by logicians. 5. an essential and purificatory rite or ceremony amongst the 'Hindus'. 6. embellishment, decoration, elegance. 7. purity, perfection. 8. preparing as an article of medicine or food, cooking, dressing, compound, &c. 9. purification, consecration 10. burial, or burning of a dead body.

സംസ്കാരഹീനൻ. s. A man of the three first classes who has not been invested with the mystic thread, and who has not received the other ceremonies necessary to purification.

സംസ്കൃതൻ. s. 1. A man of the three first classes who has received all the purificatory rites. 2. a learned man.

സംസ്കൃതം, &c. adj. 1. Wrought, made, artificially produced, 2 excellent, best 3. adorned, decorated. അലങ്കൃതം 4. prepared dressed, cooked പാകംചെയ്യപ്പെട്ട 5 cleansed. purified ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട. 6 finished, perfect, completed. നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട s. Language formed by perfect grammatical rules, the classical and sacred language of the Hindus', the Sanscrit language.

സംസ്ക്രിയ. s. 1. Funeral ceremonies, as burying a dead body &c. 2. any purificatory rite.

സംസ്തരം. s. 1. A bed, a couch. കിടക്ക 2. a bed made of leaves, &c. 3. a sacrifice യാഗം.

സംസ്തവം. s. Acquaintance, intimacy പരിചയം.

സംസ്താവം. s. The place occupied at a sacrifice by the 'Brahmans' reciting hymns and prayers. യാഗമണ്ഡപം.

സംസ്ത്യായം. s. 1. An assemblage, collection, heap. കൂട്ടം. 2. vicinity, proximity. സമീപം. 3. expansion, diffusion, spreading. പരപ്പ°. 4. a house. ഭവനം.

സംസ്ഥ s. 1. Continuance in the right way. correct conduct. 2. state or condition of being, time of life, &c. 3. stop, stay. 4. end, completion. 5. an assembly or meeting. കൂട്ടം. 6. a royal mandate or ordinance 7 death, dying. മരണം. 8 loss, destruction നാശം. 9. manifestation, apperance. 10. resemblance, likeness.

സംസ്ഥാനം. s. 1. Form, figure, shape. ആകൃതി. 2. a place where four roads meet. നാല്ക്കവല 3. death, dying മരണം. 4. fabrication, construction. 5. a vicinity, a neighbourhood, a common place of abode. 6. a large hereditary landed estate. 7. a country, a province.

സംസ്ഥാപനം. s. 1. Completion, finishing. നിവൃത്തി. 2. establishment, fixation. സ്ഥാപനം.

സംസ്ഥിതൻ. s. One who is dead, deceased. മൃതൻ.

സംസ്ഥിതം. &c. adj. 1. Dead, deceased മൃതം. 2 ended, finished 3. established, fixed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട 4. staying, stationary. നില്ക്കുന്ന. 5. placed in or on. വെക്കപ്പെട്ട.

സംസ്ഥിതി. s. 1. Death, dying. മരണം 2. abode, abiding, being or being stationary. വാസം. 3. well being welfare. ക്ഷേമം.

സംസ്പൎശ. s. 1. Touching, contact, laying hold of തൊടുക. 2. a fragrant plant, commonly 'Checaivat.'

സംസ്പൎശനം s Touching, contact, laying hold of.

സംസ്പൃഹ. s. Great desire, longing for. അധിക ആഗ്രഹം.

സംസ്ഫോടം s. War, battle യുദ്ധം.

സംസ്മരണം. s. Remembering, calling to mind. ഓൎക്കുക.

സംസ്മൃതി. s. Remembering, remembrance. ഓൎമ്മ.

സംഹതജാനുകൻ s. A knock knee'd person. മുട്ടിക്കാലൻ.

സംഹതം, &c. adj. 1. Strongly knit, well limbed. ശക്തിയുള്ള 2. compact, close. 3. joined, attached or approximated to. 4. closed, shut. അടക്കപ്പെട്ട 5. collected, assembled. കൂട്ടപ്പെട്ട 6 struck, hurt, wounded, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.

സംഹതലം. s. The two hands open, and the palms brought together.

സംഹതി. s. An assemblage, a flock, multitude, number, heap. സമൂഹം.

സംഹനനം. s. 1. The body or constitution. ദേഹം 2. rubbing the limbs. 3. killing, destroying,

സംഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To rub the limbs. 2. to kill, to destroy.

സംഹരണം. s. Destroying, annihilating, killing. നശിപ്പിക്കുക.

സംഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To kill, to destroy, to annihilate. നശിപ്പിക്കുന്നു.

സംഹാരം. s. 1 Destruction, annihilation, killing. നശിപ്പ°. 2. the end of the world. ലോകാവസാനം. 3. a division of 'Tartarus.' നരകഭേദം. 4. abridgement, abbreviation. ചുരുക്കുക. 5. collection, assemblage.

സംഹാരഭൈരവൻ. s. One of the 'Rudras'.

സംഹാരി. s. A destroyer, a killer, a murderer. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

സംഹിത. s. 1. An arrangement of the text of the 'Vedas' into short sentences, regulated when the style is verse, by the species of verse, and when prose by the subject, and denominated after the person or persons by whom the arrangement was originally made, it is also sometimes considered as synonymous with a 'Sacha,' a branch or school of the 'Vedas,' of which sixteen are reckoned to the 'Rig Veda', one hundred and one to the 'Yajush,' one thousand in the 'Sama,' and nine in the 'Atharvan' 2. in grammar, proximity of two letters without an intermediate pause, 'Sandhi' or junction, though usually considered rather as the state preparatory to the actual junction than the junction itself. 3. a compilation, a code, a digest.

സംഹൂതി. s. Clamour, shout, tumultuous exclamation. പലർകൂടി വിളിക്കുക, ആൎപ്പ°

സംഹൃതം, &c. adj. 1. Seized, laid hold of. പിടിക്കപ്പെട്ട. 2. destroyed സംഹരിക്കപ്പെട്ട 3. scattered, thrown. വിതറപ്പെട്ട.

സംക്ഷയം. s. 1. The destruction of the world. ലോകനാശം. 2. loss, destruction in general നാശം.

സംക്ഷിപ്തം. adj. Abridged abbreviated, compressed. കുറയ്ക്കപ്പെട്ട ചുരുക്കപ്പെട്ട.

സംക്ഷേപണം. s. Abridgement, brevity. ചുരുക്കൽ.

സംക്ഷേപം. s. Abridgement, abbseviation, conciseness, compression.

സംക്ഷേപി. s. An abbreviator. കുറയ്ക്കുന്നവൻ.

സംക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To abridge, to abbreviate, to shorten, to compress,

സംക്ഷോഭം. s. 1. Overturning, upsetting. മറിച്ചിൽ. 2. shaking, trembling. വിറയൽ.

സരഘ. s. A bee. തേനീച്ച.

സരടം. s. A lizard, a chamelion. a guana ഓന്ത°, ഉടമ്പ°.

സരണി. s. 1. The name of a plant, Pœderia fœtida' പ്രസാരണി. 2. a road, a way, a path. വഴി. 3. a straight or continuous line വര.

സരത്നി. s. A short cubit, from the elbow to the extremity of the closed fist. പിടിമുളം.

സരന്ധ്രം s. A hole, a chasm, പൊത്ത°.

സരമ s. 1. A bitch. പട്ടിച്ചി. 2. the wife of RAWANA's brother.

സരം s 1. A bank; a causeway. ചിറ. 2. a lake, a pool. പൊയ്ക. 3. going, motion, ഗമനം.

സരയു. s. The 'Saryu' river.

സരസൻ s. One who has a pleasant temper or disposition, an agreeable person. 2. a jester, a baffoon. രസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

സരസം. s 1. A tank, a pond a pool, a lake. പൊയ്ക. 2. sport, wanton jest or joke. 3. taste, relish sentiment, elegance. adj. 1. Tasty, juicy, relishing, sapid. രസമുള്ള. 2. comprising the expression of the poetical 'Rasas' or sentiments, (a work, &c.)

സരസി. s. A bank, a causeway. ചിറ.

സരസിജം. s. A lotus. താമരപ്പൂവ°.

സരസിരുഹം. s. A lotus താമരപ്പൂവ°.

സരസ°. s 1. A tank, a large pond or pool. പൊയ്ക. 2. a piece of water in which the lotus grows or may grow.

സരസ്വതി s. 1 The wife of BRAHMA and goddess of speech and eloquence, the patroness of music and the arts, and said to be the inventress of the 'Sanscrit' language and 'Devanagari' letters. 2, speech, the faculty, or its exercise. വാക്ക°. 3. the name of a river the 'Sursooty' in the province of 'Delhi' 4. a river in general. നദി. 5 an excellent woman. 6. the wife of a 'Muni',

സരസ്വാൻ s. 1. The sea or ocean. സമുദ്രം. 2. a male river. നദിവിശേഷം.

സരള s. Indian jalap. ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

സരളദ്രവം. s. A fragrant resin, the exudation of the 'Saral' or pine tree. തിരുപട്ടയൻ.

സരളദ്രുമം. s. The ,Saral' tree. ചരള വൃക്ഷം.

സരളൻ. s. A sincere, honest, candid, upright man.

സരളം. s. A sort of pine, 'Pinus longifolia'. ചരളം. adj 1. Honest, sincere candid 2. straight, upright 3. easy, simple.

സരാജകം. s. A country governed by a king. രാജാവുള്ള രാജ്യം

സരാവം. s. A lid or a shallow cup or saucer used as one.

സരിത്ത്. s. 1. A shallow stream. 2, a river. നദി.

സരിത്പതി. s. The ocean, സമുദ്രം.

സരീസൃപം. s. A snake. പാമ്പ്.

സരോജം. s. A lotus. താമര.

സരോരുഹൻ, s. A name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവ്

സരോരുഹം. s. A lotus. താമരപ്പൂവ്.

സൎഗ്ഗബന്ധം s. A principal or great poem, one containing many 'Sergas or cantos'

സൎഗ്ഗം s. 1. Nature, natural property or disposition. ശീലം. 2. relinquishment, abandonment, letting go or getting rid of വിടുക. 3. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം 4. a chapter; a book, a section. കാണ്ഡം. 5. creation. സൃഷ്ടി. 6. effort, exertion. പ്രയത്നം. 7. assent, സമ്മതം. 8. voiding as excrement. മലശോധന.

സൎജ്ജകം. s. 1. The 'Sal' tree മുളമ്പുമരത്തു. 2. the 'Pentaptera arjuna' വേങ്ങ.

സൎജ്ജനം. s. 1. Abandoning quitting. വിടുക. 2. voiding as excrement. 3. making, creating. 4. the reserve or rear of an army. പിറകിലെ സൈന്യം.

സൎജ്ജം. s. The Sal tree, 'Shorea robusta' മുളമ്പുമരത്തു.

സൎജ്ജരസം. s. Resin in general or the resinous exudation of the Sal tree. ചെഞ്ചല്യം.

സൎജ്ജിക. s. Natron, alkali or the impure car bonate of Soda, used in 'India' as soap for clearing linen.

സൎജ്ജികാക്ഷാരം. s. Impure carbonate of Soda, alkali, natron.

സൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1 To reliquish, to abandon, to let go. 2. to void as excrement.

സൎപ്പകഞ്ചുകം s. The skin of a snake. പാമ്പിൻ പടം.

സൎപ്പക്കല്ലു. s. 1. An idol in the form of a snake. 2. a place made for serpents to lodge in,

സൎപ്പക്കാവു. s. A serpent grove.

സൎപ്പദംശം. s. The bite of a snake. പാമ്പിൻ കടി.

സൎപ്പതുള്ളൽ. s. A dance performed at a serpent grove.

സൎപ്പബലി. s. An offering to snakes.

സൎപ്പഭൂഷണൻ. s. A name of VISHNU.

സൎപ്പമണി. s The snake stone or carbuncle, or a jewel said to be found in the head of a snake.

സൎപ്പം s. 1. A serpent, a snake. 2. gentle or twining motion, gliding, flowing, creeping. ഇഴയുക. 3. the ninth lunar asterism. ആയില്യനക്ഷത്രം.

സൎപ്പംപാട്ടു. s. A song sung to serpents at a grove.

സൎപ്പരാജൻ. s. VASUCI, sovereign of the serpent race, inhabiting 'patala' or the region under the earth.

സൎപ്പശാപം. s. A curse said to fall on any one who has been guilty of the sin of killing a snake, &c. or of pulling down their lodging places.

സൎപ്പശായി. s. A name of VISHNU whose couch is composed of snakes. വിഷ്ണു.

സൎപ്പിസ. s. 'Ghee' or clarified butter. നെയ്യ്.

സൎപ്പേന്ദ്രൻ. s. VASUCI, sovereign of the serpent race, inhabiting Patala' or the region under the earth. വാസുകി.

സൎവ്വകാരണൻ. s. The first cause or creator of all things; GOD.

സൎവ്വഗൻ. s. 1. An epithet of the deity, as all pervading. 2. air, wind. വായു.

സൎവ്വഗം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. the soul or spirit. ആത്മാവു. 3. the sky, or atmosphere. ആകാശം. 4. the mind. മനസ്സ. adj. All-pervading.

സൎവ്വജിൽ. s. 1. One who defeats all, a universal conqueror 2. the twenty first year of the 'Hindu' cycle of sixty.

സൎവ്വജ്ഞൻ. s. 1. One who is omniscient, all-wise, GOD. ദൈവം. 2. BUDD'HA. ബുദ്ധമുനി. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

സൎവ്വജ്ഞം, &c. adj. All-wise, omniscient.

സൎവ്വതസ. ind 1. Every way, all round. ചുറ്റം. 2. wholly, altogether, entirely. മുഴുവനും.

സൎവ്വതാപനൻ. s. A name of the 'Hindu' Cupid. കാമദേവൻ.

സൎവ്വതോഭദ്ര. s. 1 The name of a tree 'Gmelina arborea' പെരുങ്കുമിഴ്. 2. an actress or wife of an actor or dancer, ആട്ടക്കാരി.

സൎവ്വതോഭദ്രം. s. 1. A temple or palace of a square form with an entrance opposed to each point of the compass. രാജമന്ദിരാണം. 2. the 'Nimb' or margosa tree, 'Melia azadirachta.' വേപ്പ്. 3. the carriage of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ രഥം. 4. a form of military array. അണിഭേദം. 5. a kind of charade, in which the same word answers several questions. 6. a whimsical form of verse, so contrived that the same meanings, and words occur whether the line be read backwards or forwards or in several other directions.

സൎവ്വതോമുഖൻ. s 1. A name of SIVA ശിവൻ 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 3. soul, spirit. ആത്മാവ്.

സൎവ്വതോമുഖം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. sky, heaven. ആകാശം. 3. 'Swerga,' the heaven of INDRA. സ്വൎഗ്ഗം.

സൎവ്വത്ര. ind. 1. Every where, in all places. എല്ലാടവും. 2. always, at all times. എല്ലായ്പോഴും.

സൎവ്വത്രഗമനം. s. Perambulation, going or wandering round or about.

സൎവ്വത്രചാരി s. 1. Air, wind. വായു 2. a wanderer.

സൎവ്വത്രവ്യാപാരം. s. Co-extending, pervading, omnipresence.

സൎവ്വദാ ind. Always, at all times. എല്ലായ്പോഴും.

സൎവ്വദൃക്ക. s. One who sees all എല്ലാം കാണുന്നവൻ. adj. All seeing.

സൎവ്വധാരി. s. The twenty-second year of the 'Hindu' cycle of sixty.

സൎവ്വധുരാവഹൻ. s. 1. An ox, &c. fit for any carriage or draught. 2. one capable of any work.

സൎവ്വധുരീണൻ. s. An ox, &c. fit for any carriage or draught.

സൎവ്വൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. of VISHNU. വിഷ്ണു.

സൎവ്വഭക്ഷകൻ. s. Fire, as the devourer or destroyer of all things

സൎവ്വമംഗലൻ. s. 1. An epithet of the deity. ദൈവം. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

സൎവ്വമംഗലാ. s. A name of PARWATI, as ever auspicious. പാൎവ്വതി

സൎവ്വമയം. s. Heaven, sky. ആകാശം. adj. General, universal, comprehensive, comprehending.

സൎവ്വം. adj. All, whole, complete, universal, entire.

സൎവ്വംസഹാ. s. The earth. ഭൂമി.

സൎവ്വരസൻ. s. A scholar, a learned man. നിപുണൻ.

സൎവ്വരസം. s. 1. Kitchen salt. ഉപ്പ്. 2. saltness, saline flavour or taste. 3. resin. the exudation of the pine or 'Sal' tree. ചെഞ്ചല്യം.

സൎവ്വല. s. An iron crow. ഇരുമ്പുപാര.

സൎവ്വലിംഗി s. A heretic, an impostor; one who not belonging to the orthodox faith, wears the dress and assumes the character of an ascetic.

സൎവ്വവല്ലഭത്വം. s. Omnipotence, almighty power.

സൎവ്വവല്ലഭൻ. s The Almighty.

സൎവ്വവല്ലഭം, &c. adj. Omnipotent, all powerful, almighty.

സൎവ്വവേദൻ s. A 'Brahman' who has read the four 'Vedas'. നാലു വേദത്തെയും അറിഞ്ഞവൻ.

സൎവ്വവേദാ. s. A man who gives away all his property to the priests who have been employed by him at particular sacrifices, of which such a destination of the principal's whole wealth is an essential part.

സൎവ്വവ്യാപി. s. The omnipresent GOD.

സൎവ്വസംഗത്യാഗം. s. Abandoning all terrestrial objects, thoughts and passions, devoteerism, bigotry.

സൎവ്വസന്നാഹം s. Assembling a complete army. പൂൎണ്ണസേനയെ കൂട്ടുക.

സൎവ്വസന്നഹനാൎത്ഥകൻ. s. One who arms or assembles a complete army.

സൎവ്വസസ്യാഢ്യാ. s. The earth. ഭൂമി.

സൎവ്വസാക്ഷി. s The universal witness, i. e. GOD. ദൈവം.

സൎവ്വസ്വദക്ഷിണൻ s. 1. A 'Brahman' who has studied the four 'Vedas'. 2. a clever or skilful man.

സൎവ്വസ്വം. adj. All, the whole.

സൎവ്വാംഗം s. 1. The whole body, all its members. 2. the 'Angas' or portions of divine knowledge collectively

സൎവ്വാംഗസുന്ദരൻ. s. One who is all or very beautiful.

സൎവ്വാംഗസുന്ദരി. s. A very beautiful woman.

സൎവ്വാണി. s. 1. A name of DURGA or PARWATI. പാൎവ്വതി. 2. an offering or present to 'Brahmans'. ബ്രാഹ്മണൎക്കചെയ്യുന്ന ദാനം.

സൎവ്വാധി. s. 1. One who is invested with universal power or authority. 2. a chief office or the office of prime minister.

സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ. s. A chief or prime minister, a chief officer of government.

സൎവ്വാധികാൎയ്യം. s. Chief authority, the office of a minister of state.

സൎവ്വാധിപത്യം. s. Supreme power or authority.

സൎവ്വാധിപതി. s. A chief or prime minister, one invested with supreme power.

സൎവ്വാധ്യക്ഷൻ. s. One who possesses or is invested with a supreme authority.

സൎവ്വാധ്യക്ഷം. s. Supreme authority.

സൎവ്വാനുഭൂതി. s. The name of a plant, the Indian Jalap, 'Convolvulus turpethum.' ത്രികോല്പക്കൊന്ന.

സൎവ്വാന്നഭക്ഷകൻ. s. One who eats every thing or every where.

സൎവ്വാന്നഭോജി. s. One who eats all sorts of food. സകലവക ഭക്ഷണത്തെയും ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

സൎവ്വാന്നീനൻ. s. 1 One who eats all sorts of food. 2. fire. അഗ്നി.

സൎവ്വാഭിസന്ധി. s. An impostor, a pretended devotee.

സൎവ്വാഭിസാരൻ. s. One who arms or assembles a complete army. പൂൎണ്ണസേനയെ കൂട്ടുന്നവൻ.

സൎവ്വാഭിസാരം. s. Assembling a complete army.

സൎവ്വാൎത്ഥസിദ്ധൻ. s. BUDD'HA the founder of "Budd'ha" faith. ബുദ്ധമുനി.

സൎവ്വാൎത്ഥസിദ്ധി. s. The name of a monarch.

സൎവ്വേശ്വരൻ. s. 1. A name of SIVA as the universal deity. ശിവൻ. 2. a universal monarch.

സൎവ്വേശ്വരി. s. A name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

സൎവ്വൌഘൻ. s. One who assembles a complete army.

സൎവ്വൌഘം. s. 1. Assembling a complete army. 2. great speed or despatch. അതിവേഗം.

സൎഷപം. s. 1. A sort of mustard seed, 'Sinapis dichotoma.' ഒരുവക കടുക്. 2. a sort of poison. ഒരുവക വിഷം.

സലക്ഷണം. adj. Of a good quality or property.

സലിലനിധി. s. The sea or ocean. സമുദ്രം.

സലിലം. s 1. Water. വെള്ളം. 2. a kind of grass. ഇരുവേലി.

സല്ലകി. s. The gum olibanum tree, 'Boswellia thurifera.' ഈന്ത.

സല്ലാപം or സംലാപം. s. 1. Conversation, familiar discourse. സംഭാഷണം. 2. a dialogue.

സല്ലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To converse, to talk familiarly.

സവനം. s. 1. Bathing as a religious exercise, or preparatory to a sacrifice, purificatory ablution in general. 2. extracting and drinking the juice of the acid asclepias. 3. bearing, as children, bringing forth young.

സവം. s. 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. offspring, progeny. സന്തതി. 3. water. വെള്ളം. 4. the juice or honey of flowers. പൂന്തേൻ.

സവയസൻ. s. A friend, a contemporary. സ്നേഹിതൻ.

സവയസ്ഥൻ. s. An equal in years, one of the same age. ഒരു പ്രായക്കാരൻ.

സവിതാവ്. s. The sun. ആദിത്യൻ.

സവിധം. adj. 1. Near, proximate. അടുത്ത. 2. of the same kind.

സവിധെ. ind. Near. സമീപെ.

സവിസ്മയം, adj. Astonished, surprised. വിസ്മയപ്പെട്ട.

സവേശം. adj 1. Near, proximate. സമീപം. 2. ornamented, decorated. അലങ്കൃതം.

സവ്യൻ. s, A charioteer. തേരു നടത്തുന്നവൻ.

സവ്യം. s. Left, left hand. ഇടത്തുകൈ. adj. 1. Left, not right. ഇടത്ത്. 2. south, southern. തെക്കൻ. 3. reverse, contrary, backward. പിറകോട്ട്.

സവ്യസാചി. s. A name of ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ.

സവ്യാനം. s. An outer garment. ഉത്തരീയം.

സവ്യേഷ്ഠാവ്. s. A charioteer. തേരു നടത്തുന്നവൻ

സതൃഷൻ. s. One who is thirsty. ദാഹമുള്ളവൻ.

സസ്യമഞ്ജരി. s. The ears of rice corn. നെല്ലിന്റെ കതിര്.

സസ്യം. s 1. Corn, grain. നെല്ല്. 2. herbs, vegetables.

സസ്യശൂകം. s The beard or awn of corn. നെല്ലിന്റെ ഓവ്.

സസ്യസംവരം. s. The 'Sal' tree, 'Shorea robusta.' മരുത്.

സഹ. ind. 1. With, together with. കൂടെ. 2. even, also. 3. a particle implying association, connexion. 4. union, junction. 5. increase, addition. 6. presence, present time. 7. completeness, entireness. 8. resemblance, &c

സഹകാരം. s. A fragrant sort of mango. തേന്മാവ്.

സഹഗമനം s. 1. Accompanying, going or associating with, &c. കൂടെപ്പോക. 2. a woman's burning herself with the dead body of her husband. അഗ്നിപ്രവേശനം.

സഹചരൻ. s. A familiar friend or companion, an attendant, a contemporary. കൂട്ടകാരൻ.

സഹചരി. s. 1. Yellow barleria. പൊന്നിറമുള്ള ചെറുകറിഞ്ഞി. 2. a wife. ഭാൎയ്യ. 3. a woman's female friend or confidante. തോഴി.

സഹചൎയ്യ. s. 1. Entire observance of all rites and customs. 2. companionship, association.

സഹചാരം. s. Accompanying, going or associating with. കൂടെപ്പോക.

സഹചാരി. s. A companion, an associate, a contemporary. കൂടെനടക്കുന്നവൻ.

സഹജ. s. A sister of whole blood. സോദരി.

സഹജൻ. s. A younger brother; a brother of whole blood. അനുജൻ.

സഹജം, &c. adj. 1. Co-existent, cognate, born or produced together. കൂടെപ്പിറന്ന. 2. innate, inherent, natural. s. Natural state or disposition. സ്വാഭാവികം.

സഹജാരി. s. A natural enemy, one hostile by birth, as the son of the same father by another woman.

സഹദേവൻ. s. The youngest of the five 'Pandava' princes.

സഹദേവി. s. The name of plant bearing a fragrant seed, the ash coloured fleabane, 'Priyanga.' പൂവാങ്കുറുന്തല. 'Conyza Cinera.' (Lin.)

സഹധൎമ്മിണി s. A woman married according to the ritual of the Vedas.' ഭാൎയ്യ.

സഹനത. s. Patience, endurance, quiet, resignation. ക്ഷമ.

സഹനൻ. s. A patient or quiet man. ക്ഷമയുള്ളവൻ.

സഹനം. s. Bearing, enduring, resignation. ക്ഷമ. adj. Patient, enduring, quiet, resigned. ക്ഷമയുള്ള.

സഹപാനം. s. Drinking together. കൂടെക്കുടിക്കുക.

സഹഭാവി. s. A friend, a companion, an adherent or partizan. കൂട്ടകാരൻ.

സഹഭോജനം. s. Eating in company. കൂടിഭക്ഷിക്കുക.

സഹയാനം s. Accompanying, going or associating with. സഹയാനംചെയ്യുന്നു. To accompany, to go or associate with. കൂടെപ്പോകുന്നു.

സഹവാസം. s. Intercourse, friendship, fellowship, association, company, familiarity. സഹവാസം ചെയ്യുന്നു, To have intercourse, to associate with.

സഹസ്. s. 1. The month AGRAHAYANA. (November-December.) 2. strength, power. ബലം 3. light. പ്രകാശം.

സഹസാ. ind. Quickly, precipitately, inconsiderately, without consideration or pause, rashly, with violence. വിചാരിക്കാതെ.

സഹസ്യം. s. The month 'Pausha'. (December January.)

സഹസ്രകിരണൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രദംഷ്ട്രം. s. A sort of sheat fish.

സഹസ്രനാമം. s. A ceremony performed by a number of 'Brahmans' together.

സഹസ്രനേത്രൻ. s. 1. An epithet of the deity, as the all-vigilant, all seeing, all-perceiving; all inspecting. 2. a name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സഹസ്രപത്രം. s. A lotus. താമരപ്പൂ.

സഹസ്രഭോജനം. s. An entertainment or banquet given to a thousand persons.

സഹസ്രം. s. A tnousand. ആയിരം.

സഹസ്രരശ്മി. s. The sun, as having 1000 rays. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രലോചനൻ. s. 1. An epithet of the deity as the all-seeing. all-perceiving. 2. a name of INDRA. ദേവേന്ദ്രൻ.

സഹസ്രവീൎയ്യ. s. Linear bent grass, 'Panicum dactylon, the Agrostis linearis of LINNAEUS. കറുക.

സഹസ്രവേധി. s. 1. Assafœtida പെരുങ്കായം. 2. a sort of cane, 'Calamus fasciculatus'.

സഹസ്രാംശു s. The sun. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രാക്ഷൻ. s. A name of INDRA, lit, thousand eyed, used figuratively, vigilant, all-pereceiving, all-inspecting, all-powerful. ഇന്ദ്രൻ.

സഹസ്രി. s. 1. A body of a thousand, men, &c. a regiment. 2. a commander or prefect of a thousand, a Colonel.

സഹസ്രേക്ഷണൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സഹാ. s. 1. Barleria, the white sort. ചെറുകുറിഞ്ഞി. 2. globe amaranth. പാടാങ്കുറിഞ്ഞി.

സഹായക്കാരൻ. s. A helper, an assistant, an aider, an abetter.

സഹായത. s. 1. A multitude of companions, a company of associates or followers. സഹായക്കാരുടെ കൂട്ടം. 2. association, assistance, friendship. സഹായം.

സഹായത്വം. s. Companionship, fellowship, friendship.

സഹായൻ. s. An assistant, a helper, a companion, a follower or adherent.

സഹായം. s. 1. Benefit, favour. 2. aid, help, assistance, succour. 3. indulgence, kindness. 4. cheapness in price. 5. protection.

സഹായവാൻ. s. An assistant, a helper, a companion.

സഹായി. s. An assistant, a helper, a companion, a follower.

സഹായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To aid, to assist, to help, to back.

സഹാരം. s. The mango. മാങ്ങാ.

സഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To suffer, to support, to endure, to brook, to bear, to undergo. 2. to pardon.

സഹിച്ചുകൂടാത്ത. adj. Intolerable, insufferable, unbearable, unpardonable.

സഹിതൻ. s. A companion, an attendant or adherent.

സഹിതം, &c adj. 1. Accompanied by, in company with, associated with, &c. 2. borne, endured.

സഹിതാ. s. A female companion or associate, a female attendant.

സഹിത്വം. s. Patience, endurance. ക്ഷമ.

സഹിയായ്മ. s. Impatience, unbearableness, intolerance.

സഹിഷ്ണുത. s. Patience, endurance, resignation.

സഹിഷ്ണു. s. One who is patient, enduring, resigned ക്ഷമയുള്ളവൻ. adj. Patient, enduring, resigned.

സഹുരി. s. The sun. ആദിത്യൻ.

സഹൃദയൻ. s. One who is good or kind hearted.

സഹോക്തി. s. A figure in rhetoric, the addition of some other circumstance to the principal one.

സഹോദരൻ. s. A brother of whole blood, one by the same father and mother.

സഹോദരി. s. A sister of whole blood.

സഹോരൻ. s. A saint, a pious man.

സഹ്യം. adj. 1. Sufferable, bearable, tolerable, to be borne or suffered. 2. agreeable, sweet. s. One of the principal ranges of the mountains of 'India'.

സഃ. The personal pronoun 'he' in Sanscrit.

സാ. 1. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. the goddess GAURI ഗൌരി 3. she, the third personal feminine pronoun in Sanscrit.

സാകം. ind. With, together with. കൂടെ.

സാകല്യം. s. The whole, the entire, all. മുഴുവൻ.

സാകേതം. s. A name of 'Ayodhya' or ancient OUDE.

സാഗതം. adj Going together, accompanying. ഒന്നിച്ചുപോക.

സാഗരം. s The sea, the ocean. സമുദ്രം.

സാംഖ്യം. s. The 'Sanchya' system of philosophy ascribed originally to the 'Muni' CAPILA.

സാംഗം. s. 1. One of the 18 law books. 2. completion, perfection. 3. union, meeting.

സാംഗ്രാമികൻ. s. A commander, a general.

സാചി. ind. Crookedly, awry, indirectly, bent. വളഞ്ഞ.

സാചികൃതം. s. Prejudice, distortion or perversion of mind. adj. 1. Made crooked. 2. seen crookedly or tortuously, distorted, misrepresented.

സാചിവ്യം. s. 1. Ministry, administration. 2. friendship, fellowship.

സാതത്യം. adj. Eternal, perpetual. എല്ലായ്പോഴുമുള്ള.

സാതം. s. Pleasure, delight. സന്തോഷം. adj. 1. Given. കൊടുക്കപ്പെട്ട. 2. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട.

സാതല. s. The name of a shrub, commonly 'Charmagha'. ചമ്മലത.

സാതി. s 1. End, conclusion, cessation from action. അവസാനം. 2. gift, giving. ദാനം. 3. destruction. നാശം. 5. sharp pain. അതിവേദന.

സാതിസാരൻ. s. One afflicted with dysentery, dysenteric.

സാത്വകി. s. A name of DURGA ദുൎഗ്ഗ.

സാത്വികൻ. s 1. A saint, a sage. ഒരു മുനി. 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു്.

സാത്വികം. s. One of the 'Bhavas' or classes into which the affections of the mind or their expressions are distinguished, in poetry and the drama; this class holds a middle place between the 'Sthayi' and 'Vyabhichari Bhavas' and implies the honest and spontaneous indication of strong feeling, as evinced especially in eight acts, viz. inability to move whilst the faculties or limbs are unaffected, perspiration, horripilation, inarticulate speech, trembling, or tremor, change of colour, tears, and mental absorption or indifference, approaching to loss of sense, to every object but one which engrosses the attention. adj. 1. Spontaneous, sincere (as applied to the actions or signs of the 'Satwica Bhava.') 2. relating to or proceeding from the 'Satwa' quality, honest, true, good, gentle, amiable, &c.

സാദം. s. 1. Purity, cleanness. ശുദ്ധി 2. lassitude, weariness, exhaustion. തളൎച്ച, ക്ഷീണം, ആലസ്യം. 3. perishing, decay. നാശം.

സാദി. s. 1. A charioteer, a horseman, a cavalier. 2. a warrior.

സാദൃശ്യൻ. s. One who is like, similar.

സാദൃശ്യം. s. 1. Likeness, similarity, resemblance. 2. example, proof.

സാധകൻ s. A wise or learned man, ജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

സാധന. s. 1. Denial. 2. practice, usage.

സാധനക്കെട്ട്. s. A bundle of 'ola' letters.

സാധനദൂഷണം. s. The badness or defect of any article or thing സാധനദൂഷണം പറയുന്നു, To represent the badness or defect of any thing, to depreciate it.

സാധനം. s. 1. Accomplishing, effecting. കാൎയ്യനിവൃത്തി. 2. matter, materials, that of which any thing is composed or consists. 3. thing, substance, വസ്തു. 4. means, contrivance, expedient. 5. instrument, agent. 6. authority for the use of a word. 7. the premises leading to a conclusion. 8. cause. കാരണം 9. the penis. ലിംഗം. 10. enforcement of the delivery of any thing, especially judicially, as the infliction and levy of a fine, &c. 11. going, motion. ഗമനം. 12. following. അനുചരണം. 13. killing, destroying. കൊല്ലുക. 14. obsequies, ceremonies observed after the death of a relative. ശേഷക്രിയ. 15. a drug, medicament. മരുന്ന്. 16 wealth. ദ്രവ്യം. 17. an army. സേന. 18. friendship. സ്നേഹം. 19. killing materials, depriving them (especially mercury) by oxidation, &c. of their metallic properties for medicinal or alchemical purposes. 20. proof, substantiation, 21. an 'ola' letter, a writing, a written document.

സാധാരണ. s. 1. The forty fourth year in the 'Hindu' cycle of sixty. 2. a harlot, a courtezan.

സാധാരണധൎമ്മം. s. Common or universal duty, conduct to be observed by all castes or orders, as humanity, &c.

സാധാരണം. s. 1. A common rule or precept, one applicable to many persons, or things. 2. a specific or generific character, one common to all the individuals of a species, or all the species of a genus, &c. adj. 1. Like, similar. തുല്യം. 2. common, vulgar, belonging to all or many. 3. generic.

സാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. & n. To obtain, to accomplish a thing or business to gain, to conquer. to succeed by dint of perseverance, to meet with success, to bring to a head, to bring about, to effect, to achieve, to realize, to execute, to be trained.

സാധിതം, &c. adj. 1. Amerced, fined, punished by fine (as a culprit) 2. awarded (as a thing or fine) 3. awarded to or in favour of, (as the person to whom the fine is to be paid.) 4. accomplished, finished. 5. obtained.

സാധിതാവ്. s One who is capable of accomplishing any business.

സാധിപ്പ് s. Accomplishment, completion, perfection, fulfilment.

സാധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To accomplish by means of others, to give success. 2. to train.

സാധിഷ്ഠം. adj 1. Very hard. ഏറ്റവും കട്ടപ്പമുള്ള 2. very fit proper or right ഏറ്റവും യോഗ്യമായുള്ള

സാധീയസ്. adj. 1. Very right, or proper. 2. very hard or firm. 3. very handsome.

സാധു. adj. 1. Honest, upright, good, virtuous, pious, 2. fit, proper. 3. excellent. 4. handsome, pleasing. 5 well born. 6. tame docile, tractable, mild, meek, gentle. s. A derivative or inflected noun.

സാധുത്വം. s. 1. Honesty, uprightness. goodness, virtue, piety. 2. meekness. 3. fitness. 4. excellence.

സാധുവാഹി s. A tractable or well trained horse.

സാധുവൃത്തി. s. The institutes or moral and ritual observances of the 'Hindus.'

സാധുശീലൻ. s. A person of a meek, or mild disposition, &c.

സാധുശീലം. s. A meek or mild disposition, &c. adj Of a mild disposition.

സാധ്യനാമം s. A name or appellation given to the different classes; that given to the 'Brahman,' is ശൎമ്മൻ; to the 'Cshetrya,' വൎമ്മൻ; to the 'Vaisya,' ഗുപ്തൻ; and to the Sudra,' ദാസൻ.

സാധ്യൻ. s. 1. An inferior deity or demi god, one of a class of twelve. പന്ത്രണ്ടു ദേവകളിൽ ഒന്നു. 2. a deity in general.

സാധ്യം. s. 1. Event, effect. 2. object, purpose, intention. 3. possibility, practicability. 4. accomplishment, completion. 5. the twenty-second astronomical YOGA. 6. (in law) the matter in dispute, the thing to be proved. adj 1. Possible, practicable, to be accomplished, or perfected 2. to be inferred or concluded (in logic.) 3. to be cured, curable (in medicine)

സാധ്യസിദ്ധി. s. 1. Proof, conclusion, the establishment of that which was to be proved. 2. completion, accomplishment. fulfilment. നിവൃത്തി.

സാധ്യസിദ്ധിപാദം. s The fourth stage or division of a suit at law, judgement or decision. തീൎപ്പു.

സാധ്വസം s. Fear, terror. ഭയം.

സാധ്വി s. A chaste woman, a virtuous wife. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ.

സാനന്ദം. ind. Happily, felicitously. ആനന്ദമാകുംവണ്ണം.

സാനസി. s. Gold. പൊന്നു.

സാനു. s. 1. Table land, level ground on the top or edge of a mountain മുകൾപ്പരപ്പു. 2. the summit, top or ridge of a mountain. 3. the declivity or side of a mountain.

സാനുജൻ. s. A mountaineer.

സാനുമാൻ. s. A mountain. പൎവ്വതം.

സാന്തപനം. s. A sort of penance performed by the 'Hindus'; feeding six successive days, severally, on cow's urine, cow's ordure, milk, curds, 'Ghee', and water in which 'Cusa' grass has been steeped, and fasting on the seventh.

സാന്ത്വനം. s. 1 Conciliation, reconcilement. 2. friendly or affectionate salutation, and inquiry. 3 speaking in a kindly and conciliatory manner. 4. entreating, begging.

സാന്ത്വം. s. 1. Conciliation, reconciling, appeasing 2. pleasing and consolatory language. 3. cleverness, dexterity.

സാന്ദൃഷ്ടികം s. Immediate consequence. തല്ക്കാലഫലം.

സാന്ദ്രം. adj. 1. Thick coarse, gross. 2. pleasing, agreeable. പ്രിയമാകുന്ന. 3 close, compact, but having interstices. തിങ്ങിയ. 3. unctuous, oily.

സാന്ദ്രസ്നിഗ്ധം, &c. adj. Thick, and unctuous.

സാന്നഹനികം. s. Calling to arms, sounding (as an alarum,) &c.

സാന്നായ്യം s. An intended oblation, the thing to be offered with fire, usually clarified butter.

സാന്നിധ്യം. s Proximity, vicinity, nearness, presence. സമീപത.

സാന്നിപാതികം. adj. 1. Complicated, (as disease); relating to the morbid state of the three humors collectively. 2. miscellaneous, promiscuous, collective.

സാപത്ന്യം. s. Plurality of wives, or the condition of the wife of one; who has other wives.

സാപ്തപദീനം. s. Friendship. ചങ്ങാതിത്വം.

സാഫല്യം. s. Productiveness, fruitfulness.

സാമജം s. An elephant. ആന adj Producing from or produced by the 'Sama Veda'.

സാമനിതി. s. The 'Sama Veda'.

സാമന്തൻ. s. 1. The chief of a district, ഇടപ്രഭു. 2. a king's minister. മന്ത്രി.

സാമന്തം, &c. adj 1 Limitative, boundary, bounding. അതിരുള്ള. 2. bordering, neighbouring.

സാമം s. 1. The 'Sama' or third of the four 'Vedas, the Chhandogya Upanishad' belongs to this 'Veda'. 2. conciliation, reconciling, appeasing, one of the four political means, or expedients for obtaining an object. ശാന്തത. 3. speaking kindly and tenderly.

സാമയികം, &c. adj. 1. Seasonable, punctual observing time or season. 2. precise, exact, stipulated according to agreement.

സാമൎത്ഥ്യൻ. s. An able or skilful man.

സാമൎത്ഥ്യം. s. 1. Skill, dexterity, ability, capability, adequacy. 2, fitness, suitableness. 3. power, strength. 4. prowess.

സാമവായികൻ. s. A principal minister or counsellor. പ്രധാന മന്ത്രി.

സാമവേദജ്ഞൻ. s. One skilled in the 'Sama Veda'.

സാമവേദം. s. The 'Sama Veda'.

സാമവേദവിൽ. s. A reciter of the prayers, &c. of the 'Sama Veda'.

സാമവേദി. s. One skilled in the 'Sama Veda' or a follower of its doctrines.

സാമാജികൻ. s. An assistant or spectator at an assembly. സഭ്യൻ.

സാമാൻ or സാമാനം, s. Things, articles, goods baggage, materials, furniture, apparatus, tools, instruments, &c.

സാമാന്യൻ. s, A common man, one who does not distinguish himself from others. അല്പൻ.

സാമാന്യം. s. 1. Kind, sort, specific or generic property or character 2. common, general 3. a figure of rhetoric, the connexion of different objects by common properties.

സാമാന്യശാസനം. s. A general edict or enactment.

സാമാന്യേന. adv. Common, commonly, generally.

സാമി. ind. 1. Half. അൎദ്ധം. 2. blameably.

സാമിധേനി. s. A prayer used on adding fuel to the sacrificial fire.

സാമീപ്യം. s. Proximity, nearness. സമീപത.

സാമുദ്രം. s. 1. A spot or mark on the body. മറുക°. 2. sea salt ഉപ്പ°. 3. cuttle fish bone കടൽനാക്ക°. adj. Marine, sea, sea born. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ

സാമുദ്രികൻ. s. An interpreter of spots on the body. ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ

സാമുദ്രികം. s. 1. Chiromancy, the interpretation of spots on the body ലക്ഷണം പറയുക. 2. a book on that subject. 3 a sea boat കടൽവഞ്ചി. adj. Relating to spots on the body, or the circumstance of good or ill fortune supposed to be indicated by them.

സാമുദ്രികാലക്ഷണം s Indication of spots on the body, chiromancy.

സാമോദം. adj Joyful, pleased.

സാമോപായം. One of the four political means or expedients for obtaining an object, conciliation. സമാധാനം.

സാമ്പരായം. s. 1. Misfortune, adversity. ആപത്തു°. 2. war, യുദ്ധം. 3. a subsequent or later period. ഉത്തരകാലം.

സാമ്പരായികൻ. s. A warrior, a hero. യോദ്ധാവു°.

സാമ്പരായികം. s. War, battle. യുദ്ധം.

സാമ്പ്രതം. ind. 1. Now, at this time. ഇപ്പോൾ 2 fitly, properly, opportunely. യുക്തമായി.

സാമ്പ്രഹാരം. s. War. battle. യുദ്ധം.

സാമ്പ്രാണി. s. A fragrant gum, Benjamin, or Benzoin; incense, 'Styrax Benzoin'

സാമ്പ്രാണിത്തൈലം. s. Benzoic balsam.

സാമ്പ്രാണിധൂപം. s. Incense. സാമ്പ്രാണിധൂപം കാട്ടുന്നു, To burn, or offer, incense.

സാമ്യം. s. 1. Equality. sameness. 2. likeness, similarity. adj. 1. Equal, same. 2. like, similar.

സാമ്രാജ്യം. s. Imperial rule, dominion, empire

സായകം. s. 1. An arrow, അമ്പ°, 2. a sword വാൾ.

സായം s. Evening, close of day. സന്ധ്യ° At the close of the day, in the evening.

സായങ്കാലം. s. Eventide, evening. സന്ധ്യാസമയം.

സായാഹ്നം. s. Evening, eventide. സന്ധ്യാസമയം

സാരംഗം. s. 1. The name of a bird, 'Chataca, Cuculus melanoleucos'. 2. a deer or antelope. മാൻ 3 an elephant. ആന. 4 a parasol. കുട 5. variegated colour. പലനിറം. 6. a garment, cloth, clothes വസ്ത്രം. 7. a cloud. മേഘം 8 a peacock. മയിൽ. 9, gold. പൊന്നു°. 10 a jewel. രത്നം. 11. camphor കൎപ്പൂരം. 12. a flower. 13. the 'Coil. കുയിൽ. adj. Variegated, of a variegated colour.

സാരംഗി. s. A musical instrument, a kind of fiddle. ഒരു വക വീണ.

സാരജ്ഞൻ. s. A man who understands the importance of any subject, a wise or skilful man.

സാരണൻ. s. A counsellor and ambassador from RAWANA to RAMA.

സാരണി s. 1. A small river. ആറു°. 2. the name of a plant, 'Pœderia fetida'. 3. a sluice a drain, a canal or water pipe. ഓവു°, തോടു°.

സാരത s. See സാരം.

സാരഥി s. A charioteer, a coachman. തേർനടത്തുന്നവൻ.

സാരൻ. s. 1. A man of prowess, valour, a hero. ശൌൎയ്യവാൻ. 2 a man of consequence. 3. an excellent man.

സാരബുദ്ധി. s. Ingenuity, acuteness, genus, wit

സാരം. s. 1. The pith or sap of trees, &c കാതൽ. 2. strength, vigour. 3 the essence of any thing, the essential or vital part of it. 4. any thing of moment, importance. 5. marrow 6. firmness, hardness. ഉറപ്പ്. 7. the coagulum of curds, &c, cream. 8. prowess, valour. heroism. ശൌൎയ്യം. 9. wealth. 10. propriety, fitness. 11. water. adj Best, excellent.

സാരമേയം. s. A dog.

സാരരഹിതം, &c. adj. 1. Insipid. 2. worthless, low, mean. 3. trifling, little

സാരവം adj. Belonging or relating to the 'Sarya' river, (the Setlej.) സരയൂനദിയിൽ ഉണ്ടായത്.

സാരസനം. s. 1. A woman's zone or girdle, formed of twenty-five strings. ഉടഞ്ഞാൺ. 2. a military belt or girdle worn round the waist or chest, upon the coat of mail, to bind it to the body.

സാരസം. s. 1. A lotus. ആമ്പൽ. 2. the 'Saras or Indian' crane. 3. a woman's zone. ഉടഞ്ഞാൺ.

സാരസി. s. A kind of garment or cloth.

സാരസ്യം. s. 1. Ingenuousness. 2. sweetness, taste.

സാരസ്വതം. adj Belonging or relating to the 'Saraswata' country. 2. eloquent learned. 3. relating to the goddess 'Saraswati', or to the river. s. The north-west part of the province of 'Delhi' or part of the 'Punjab'.

സാരഹീനൻ. s. A dull, stupid fellow, a blockhead, a person of no consequence, a mean, or worthless person.

സാരാംശം. s. The good part, the important part.

സാരി. s. A man at chess or backgammon &c.

സാരിക. s. A kind of bird, 'Turdus salica,' (Buck.) but applied also to the Maina, 'Gracula religiosa'.

സാരൂപ്യം. s. Obtaining the same from as that of the deity, after the image (of God.)

സാരോപദേശം. s. Important instruction or doctrine.

സാൎത്ഥം. s. 1. A multitude of similar animals. 2. a company of traders, a caravan, &c 3. a number or multitude in general. adj. 1. Opulent, wealthy. 2. of like meaning or purport 3. significant, importing, having meaning.

സാൎത്ഥവാഹൻ. s. A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ, ചെട്ടി.

സാൎദ്രം. adj. Wet, moist, damp. നനഞ്ഞ.

സാൎദ്ധം. ind. With, together with കൂടെ.

സാൎവകാലം. ind. Always, eternally, continually. എല്ലായ്പോഴും.

സാൎവ്വഭൌമൻ. s. 1. The elephant of Cubera, as regent of the north. കുബേരന്റെ ഗജം. 2. an emperor, a universal monarch. ഭൂപാലൻ.

സാൎവ്വഭൌമം, &c. adj. Relating to or consisting of the whole earth, known through out the earth, &c.

സാൎവ്വലൌകികം. adj. Universally known, prevailing through out the universe.

സാൎവ്വവേദൻ. s. A 'Brahman' or any one conversant with all the 'Vedas'.

സാലഗ്രാമം. s. The 'Salagramam', or stone sacred to Vishnu said to be found in the bed of the river 'Gandaca'.

സാലപൎണ്ണി. s. 1. The name of a shrub, 'Hedysarum gangeticum'. ദീൎഘമൂല. 2. she cotton tree. തുല്യരത്തി.

സാലഭഞ്ജിക. s. A doll, a puppet. പാവ.

സാലം s. 1. A wall round any building. മതിൽ 2. the 'Sal' tree, 'Shorea robusta.' മരുത്. 3. a tree in general. വൃക്ഷം.

സാലവാഹനൻ. s. The sovereign, Salawahana.

സാലശൃംഗം. s. The upper part or coping of a wall.

സാലാവൃകം. s. 1. A dog. നായ്. 2. a wolf. ചെന്നായ്. 3. a jackal. നരി.

സാല്വ, s. A shawl, especially a Cashmere shawl.

സാലോകം. s. The paradise of Vishnu.

സാല്വം. s. 1. The name of a demon, the enemy of Vishnu. 2. the name of a country or place.

സാവകം. adj. 1. Generative, productive, causing birth. 2. parturient.

സാവകാശം. s. Leisure, opportunity.

സാവധാനക്കാരൻ. s. 1. A mild, quiet man. 2. a dilatory man.

സാവധാനം. s. 1. Cautiousness, circumspection, prudence. 2. attention. 3. quietness, mildness, gentleness. 4. dilatoriness.

സാവധാനശീലം. s. A mild or gentle disposition.

സാവനം. s. 1. The conclusion of a sacrifice, the ceremonies by which it is terminated. 2. a month of thirty solar days.

സാവിക. s. A midwife.

സാവിത്രൻ. s. 1. A 'Brahman'. 2 SIVA. ശിവൻ 3. a 'Vasu' or demi-god so named. 4. the sun. ആദിത്യൻ.

സാവിത്രം. s. 1. The sacrificial string. പൂണൂൽ 2. the embryo or fœtus.

സാവിത്രി. s. 1. UMA, the wife of SIVA. 2. the holy verse of the 'Vedas' the repetition of which forms an essential part of the ceremonies enjoined to the 'Brahman,' as daily observances; the prayer is personified as 'Saraswati,' the wife of BRAHMA, and mystical mother of the 'Hindu' classes, which are said to be regenerated by investiture with the sacrificial thread or string. 3. the wife 'Satyawana'.

സാഷ്ടാംഗം. s. (From സ 'with,' അഷ്ട 'eight,' and അംഗം 'the body') Prostration to the ground, so as to touch it with the two hands, the two feet, the breast the forehead. and the two shoulders. സാഷ്ടാംഗമായി വീഴുന്നു, To prostrate one's-self to the ground.

സാസ്നം. s. The dewlap of an ox. കാളയുടെ താട.

സാഹചര്യം. s. Company, association, society.

സാഹസക്കാരൻ. s. 1. A violent, felonious, rapacious, brutal, cruel person, an oppressor. 2. hasty, peevish man. 3. an industrious, laborious man.

സാഹസപ്രവൃത്തി. s. An act of violence, cruelty, inconsideration, precipitation.

സാഹസം. s. 1. Punishment, chastisement. 2. violence, the perpetration of any act of rapine or aggression 3 oppression, cruelty 4. impatience, rashness. 5 hatred 6 rape, ravishment. 7. precipitation, inconsideration. 8. strenuousness, industry, labouring diligently. സാഹസം കാട്ടുന്നു or ചെയ്യുന്നു, 1. To do violence. 2. to oppress, to act cruelly, to commit any act of rapine, &c. 3 to force. 4. to punish. 5 to labour diligently.

സാഹസി. s. 1. A violent brutal, cruel, rapacious man 2. a peevish, hasty, impatient man 3. a robber, a freebooter.

സാഹസ്രൻ. s. A commander of a regiment composed of a thousand strong.

സാഹസ്രപതി. s. A commander of a regiment of a thousand strong.

സാഹസ്രം. s. 1. An army or detachment of a thousand strong. 2. an aggregate of many thousands. ആയിരങ്ങളുടെ കൂട്ടം. adj. 2. Bought with a thousand 2. paid per thousand, as interest, duty, &c. 3. relating or belonging to a thousand.

സാഹായ്യം. s. 1. Friendship, fellowship. 2. assistance, aid, succour. സഹായം.

സാഹിത്യം. s. 1. Society, association, connexion, combination. 2. composition, or the formation of metrical verses

സാക്ഷ. s. A bar, a bolt. സാക്ഷായിടുന്നു, To bar, to bolt.

സാക്ഷരാംഗുലി. s. A signet, a seal ring.

സാക്ഷാൽ. ind. Before, in the presence, in sight, evidently, apparently, manifestly, as, as it were, like, in reality, truly, very, real, genuine, sole, proper.

സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To appear or manifest one's self.

സാക്ഷാൽകാരം. s. Appearance, manifestation.

സാക്ഷി 1 A witness, an eye-witness, seeing one who gives testimony 2. evidence, testimony, witnessing, attesting, testifying. സാക്ഷിവെക്കുന്നു. To take one as an evidence, to call to witness. സാക്ഷിപറയുന്നു. To give evidence. to bear testimony, to testify. സാക്ഷിനില്ക്കുന്നു, To stand as witness സാക്ഷികേൾക്കുന്നു To hear evidence സാക്ഷിതെളിക്കുന്നു. To prove by witness, or evidence. സാക്ഷിതെളിയുന്നു, To be proved by evidence.

സാക്ഷിക്കാണം. s. Fee paid to one who witness the execution of title deeds.

സാക്ഷിക്കാരൻ. s. A witness, an evidence.

സാക്ഷിത്വം. s. Testimony, evidence.

സാക്ഷിപ്പട്ടിക. s. A list of witness.

സാക്ഷിഭൂതൻ. s. One who has become a witness.

സാക്ഷിഭോജനം. s. Dining with kings.

സികത s. 1. Sandy soil. മണൽപ്രദേശം. 2. gravel, sand. മണല്. 3. gravel or stone (the disease.) മൂത്രമടപ്പ്.

സികതാമയം. s. A sand hill, or sand bank, an island with sandy shores.

സികതാവൽ. adj. Sandy, (in general) മണലുള്ള.

സികതം. adj Sprinkled, wet. നനയപ്പെട്ട.

സികംഥകം. s, Bee's wax. മെഴുക്.

സിക്ഥം. s. 1, Bee's wax. മെഴുക°. 2. a grain of boiled rice. 3. a handful or mouthful of boiled rice.

സിചയം s. Cloth, clothes. വസ്ത്രം.

സിത. s. 1. Clayed or candied sugar. പഞ്ചസാര. 2. 'Arabian' jasmine. 3. bent grass with white blossoms. 4. moonlight. നിലാവ°. 5. a handsome or well made woman.

സിതഛത്രം. s. A white umbrella, especially as one of the emblems of royalty. വെൺകൊറ്റക്കുട.

സിതഛത്രി s. 1. A sort of fennel, 'Anethum sowa'. ശതകുപ്പ. 2. a mushroom കൂൺ

സിതൻ. s 1. A fair or handsome man വെളുത്തവൻ. 2. the planet 'Venus'. ശുക്രൻ.

സിതപക്ഷം. s. The light lunar fortnight. വെളുത്തപക്ഷം.

സിതം. s 1. White, the colour, whiteness. വെളുപ്പ°. 2. silver. വെള്ളി. 3. sandal. ചന്ദനം adj. 1. White, fair. 2. bound, tied. 3. finished destroyed. 4, completed, concluded.

സിതവാഹി. s. A white cow.

സിതശിവം. s. Rock salt. കല്ലുപ്പ°.

സിതശൂകം. s. Barley. യവം.

സിതാഭ്രം, ത്തിന്റെ. s. 1 Camphor. കർപ്പൂരം 2. a white cloud. വെളുത്തമെഘം.

സിതാംഭോജം. s. The white lotus. വെളുത്ത താമര.

സിദ്ധൻ. s. 1. A divine personage of undefined attributes or character; a sort of demi god or spirit, inhabiting together with the 'Vidyadharas, Munis,' &c. the middle air or the region between the earth and the sun 2. an inspired or prophetic writer, as VYASA and others or one to whom the past, present, and future are supposed to be known, a sage, a seer. 3. the twenty first of the astronomical 'Yogas'. 4 an adept, a magician, one who by the performance of certain mystical and magical rites is supposed to have acquired superhuman powers. 5 an ascetic, who by mystical and austere practices has effected one or all of five purposes. viz the affluence, the form, or the society of the gods, residence in the divine 'Locas', or identification with a deity.

സിദ്ധധാതു s. Quicksilver.

സിദ്ധം, &c. adj. 1. Accomplished, effected, completed, 2. liberated, emancipated. 3 always, eternal. 4. celebrated, famous' ശ്രുതിപ്പെട്ട. 5. judged, decided, terminated, (as a law suit). 6. adept, initiated, in alchymy or magic. 7. demonstrated, proved 8. finished, 9. cooked, dressed. 10. ready, prepared, compounded (in medicine) 11 shining, splendid സിദ്ധംവരുത്തുന്നു, 1. To demonstrate, to prove. 2. to accomplish, to finish, &c.

സിദ്ധരസം. s Quicksilver. adj. Mineral' metallic, &c.

സിദ്ധാന്തകൌമുദി. s. The name of a grammar.

സിദ്ധാന്തക്കാരൻ s. 1. A man of firm or fixed determination. 1. an obstinate, resolute, persisting person, a stubborn man.

സിദ്ധാന്തസാരം. s. A famous Sanscrit work.

സിദ്ധാന്തം. s. 1 Demonstrated conclusion, established truth; it may be either the result of an argument in which one opinion is refuted and another undeniably established, or the concurrent doctrine of all the authorities on any subject similarly interpreted. 2. obstinacy, stubbornness, persistency, urgency, fixed determination. 3. religious profession or worship. 4. a Sanscrit work on astronomy.

സിദ്ധാന്തി. s. 1. A follower of the 'Mimansa' philosophy. 2. a man of firm or fixed resolution. 3. an obstinate, stubborn or resolute person.

സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be urgent, to be in earnest, to be zealous, to be resolute.

സിദ്ധാൎത്ഥം. s. White mustard seed. കടുക°.

സിദ്ധാൎത്ഥി s. The fifty-third year in the Hindu' cycle of sixty.'

സിദ്ധി. s. 1 Fulfilment, accomplishment, the entire completion of any undertaking or attainment of any object. 2. result, effect. 3. success, prosperity. 4. a 'Yoga,' either the sixteenth of the astronomical periods termed 'Yogas,' or the sixteenth of the twenty-eight astrological 'Yogas.' 5, final emancipation from existence, extreme felicity or beatitude, 6, a medicinal root, also 'Riddhi.' 7. knowledge, understanding. 8. concealment secreting, covering. 9 firmnness, fortitude. 10. the supposed acquirement of supernatural powers by the completion of magical, mystical or alchymical rites and processes. 11. accuracy correctness, indisputable conclusion or position.

സിദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v a, & n. 1 To succeed, to take effect, to be accomplished. 2. to effect,, to accomplish, to complete, to finish. 3. to obtain.

സിദ്ധൌഷധം. s. An approved medicine.

സിധ്മം. s. A blotch, a scab. ചുണങ്ങ്.

സിധ്മല. s. 1. Dried or salt fish. ഉണക്കമീൻ. 3. a scab. ചുണങ്ങ്. 3. a sort of leprosy. ഒരുവക കുഷ്ഠം.

സിധ്മളൻ s. One afflicted with blotches or scabs. ചുണങ്ങുള്ളവൻ.

സിധ്യം. s. The asterism PUSHYA, stars in cancer. പൂയം.

സിധ്രക. s. A plant, so called. കവറ കണ്ണ.

സിനീവാലി or സിനീബാലി. s. 1. The day preceding that of new moon, or that on which the moon rises scarcely visible. 2. the goddess UMA.

സിന്ദുകം. s. A small tree so called, the three-leaved or five-leaved chaste tree, 'Vitex negundo or trifolia. കരിനൊച്ചി.

സിന്ദുവാരം. s. The three-leaved chaste tree, 'Vitex trifolia. കരിനൊച്ചി.

സിന്ദൂരം. s. Red lead, minimum, vermillion, a medicinal preparation made of minerals.

സിന്ദൂരിക്കുന്നു, ച്ചു പ്പാൻ. v. a. To prepare സിന്ദൂരം of minerals,

സിന്ധു. s 1. The ocean, the sea. സമുദ്രം. 2. the 'Sindh' country along the 'Indus' 3. the river 'Indus or Sindh'. 4. a river in general. 5. the five-leaved chaste tree 6. an elephant. ആന. 7. a division of a 'Raga' or musical mode. 8. the juice that exudes from an elphant's temples.

സിന്ധുകക്കടകം. s. A sea crab.

സിന്ധുജം. s. 1. Rock salt. ഇന്തുപ്പ്. 2. a horse. കുതിര. adj. 1. Born or producd in 'Sindh. 2. river or sea-born, aquatic, marine.

സിന്ധുദേശം. s. The country of 'Sindh'.

സിന്ധുരം. s. An elephant. ആന.

സിന്ധുവാരം, s. A horse of good breed brought probably from 'Sindh' or the borders of 'India' and 'Persia'.

സിന്ധുവാരി. s. A mare of good breed.

സിന്ധുസംഗമം. s. The mouth of a river or its point of junction with the sea. തുറമുഖം.

സിപ്ര. s. 1. The 'Sipra', a river near 'Ougein' ഒരുനദിയുടെ പേർ. 2. a woman's zone. 3. a female baffalo.

സിമം. s. All, entire.

സിംഹക്കുട്ടി. s. A young lion, a lion's whelp, or cub.

സിംഹകേശരം. s. 1. A lion's mane. 2. the name of a tree, 'Mimusops elenji. ഇലഞ്ഞി.

സിംഹതലം. s. The open hands joined.

സിംഹനാദം. s. 1. War cry, warhoop, shouting or roaring upon making an onset. 2. lion's roar.

സിംഹപുച്ഛി. s. The name of a plant, 'Hedysarum lagopodiodies. ഓരില.

സിംഹമാസം. s. The month of August ചിങ്ങമാസം

സിംഹം. s. 1. A lion 2. a sign in the zodiac, 'Leo'. ചിങ്ങരാശി. 3. August. ചിങ്ങമാസം. 4. a king adj. In composition, Pre-eminent.

സിംഹയാന. s. A name of DURGA, her vehicle being a lion. ദുൎഗ്ഗ.

സിംഹരഥ. s. The goddess DURGA. ദുൎഗ്ഗ.

സിംഹസംഹനനം. &c. adj. Handsome, well shaped.

സിംഹളം s. 1. The name of a country, 'Ceylon. 2. 'Cingalese' language.

സിംഹാനം. s. 1. Rust of iron. ഇരിമ്പിൻ കിട്ടം. 2. the mucus of the nose.

സിംഹാസനം. s. A throne, a royal throne, as supported by figures of lions, &c.

സിംഹാസ്യം. s. The name of a plant, 'Justicia adhenatoda', &c. ആടലോടകം.

സിംഹി. s. 1. The name of a plant, 'Justicia'. 2 the egg plant. ചെറുവഴുതിന. 3. a prickly nightshade. ചുണ്ട. 4. a lioness. പെൺസിംഹം. 5. the mother of 'Rahu'. രാഹുവിന്റെ അമ്മ.

സിംഹുണ്ഡം. s. The milk hedge plant, the twisted spurge, 'Euphorbia tirucalli'. ചതുരക്കള്ളി.

സിപ്ര. s. 1. The 'Sipra', a river near 'Ougein'. 2. a woman's zone. ഉടഞ്ഞാൺ. 3. a female buffalo. എരുമ.

സിപ്രം. s. Perspiration, sweat. വിയൎപ്പ്.

സിര. s. 1. Any tubular vessel of the body, or one so considered, as a nerve, an artery, a tendon, &c. ഞരമ്പ്. 2. a bucket, a baling vessel. തേകുന്ന പാത്രം.

സില്ഹകം. s. Incense; gum benjamin, or olibanum, &c. കുന്തുരുക്കം.

സില്ഹം. s. Incense, gum benjamin. കുന്തുരുക്കം.

സിഹ. s. A plant, the oleander-leaved spurge, 'Euphorbia neriifolia ' ഇലക്കള്ളി.

സീത. s. 1. A furrow, the track of the plough-share. 2. SITA, daughter of JANACA and wife of RAMACHANDRA. 3. one of the four branches into which the 'Ganges' is fabled to divide on its fall from mount 'Meru'. 4. the goddess LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 5. UMA, the wife of SIVA. 6. the goddess presiding over fruits, &c. an 'Indian' FLORA or POMONA.

സീത്യം. adj. Ploughed, tilled. s. Corn, grain, rice, &c.

സീൽകാരം. s. Uttering an inarticulate sound. such as is made with the lips when a person shivers with cold, &c.

സീമ. s. 1. A boundary, a limit, a landmark, &c serving to fix the limits of estates, &c. അതിർ. 2 a country, or district, and hence without any word prefixed. 3. applied to designate Europe. 4. the nape of the neck. 5. the scrotum.

സീമച്ചുണ്ണാമ്പ്. s. Chalk, 'Creta alba.'

സീമന്തപുത്രൻ. s. A first born son. പ്രഥമപുത്രൻ.

സീമന്തം. s. 1. A separation of the hair on each side, so as to leave a distinct line on the top of the head 2. a purificatory and sacrificial ceremony performed in the sixth or eighth month of a 'Hindu' female's pregnancy.

സീമന്തോന്നയനം. s. One of the 'Sanscaras', or a purificatorty and sacrificial ceremony, observed by 'Hindu' women in the fourth, sixth or eighth month of their pregnancy.

സീമന്തിനി. s. A woman in general. സ്ത്രീ.

സീമാ. s. 1 A boundary, a limit. 2 a district 3. a field. 4. a bank, a shore. 5. rectitude, observances of due bounds in morals, &c. 6. the nape of the neck; 7. the scrotum.

സീരപാണി s. A name of BALADEVA, the elder brother of CRISHNA, as using the plough for a weapon. ബലദേവൻ.

സീരം. s. A plough, കലപ്പ.

സീരി. s. BALARAMA.

സീവനം. s Sewing, stitching. തയ്യൽ.

സീവനസാധനം. s. A needle സൂചി.

സീസകം. s. Lead. കാരീയം.

സീസം. s. Lead.

സീഹുണ്ഡം. s. The milk hedge plant, 'Euphorbia antiquorum' &c. ചതുരക്കള്ളി.

സു. ind. 1. A particle and prefix, analagous to good, well, or the 'Greek, Eu' and implying, reverence, worship, honour. 2. well easy, very, the reverse of ദുർ. 3. assent. 4. increase, prosperity. 5. excess, exceeding. 6. pain, distress. 7. pleasure, delight.

സുകന്ദകം. s. An onion. വെള്ളുള്ളി.

സുകര. s. A tractable cow.

സുകരം. adj. Easy, practicable, attainable.

സുകർമ്മം. s. 1. One of the astronomical 'Yogas' യോഗങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 2. a virtuous or good action. സൽക്രിയ.

സുകർമ്മാവ്. s. The artist or architect of the gods 1. a virtuous or good man, one who does what is right and proper. 3. one who is active, diligent.

സുകലൻ. s. A man liberal both in giving and using.

സുകുമാരൻ. s. 1. An elegant young man. സുന്ദരൻ. 2. the name of a 'Daitya'

സുകുമാരം. adj. 1. Soft, smooth, tender. 2. young, youthful.

സുകുമാരി. s. A beautiful young woman സുന്ദരി

സുകൃതൻ. s. A pious man, a well wisher, one well disposed towards others; a virtuous person.

സുകൃതം. s. 1. Virtue, moral merit. 2. well doing. 3. kindness, friendly aid or assistance. 4. fortune, auspiciousness adj, 1. Virtuous, pious well disposed 2. fortunate auspicious 3. befriended, assisted, treated with kindness. സുകൃതം ചെയ്യുന്നു, 1. To perform a good action. 2. to befriend, to treat with kindness.

സുകൃതി. s Well doing, virtue. 2. kindness, acting in a friendly or kindly manner. adj. 1. Virtuous, pious, good. 2. fortunate.

സുകൃൽ adj. 1. Virtuous, pious. 2. fortunate.

സുഖകരം. adj. Conferring or affording pleasure, happiness, &c. delighting, pleasing.

സുഖക്കേട്. s. Uneasiness, trouble, perplexity, disquite, unhappiness.

സുഖഗതി. s. A good or happy exit or departure.

സുഖം s. 1. Happiness, enjoyment, pleasure, delight, joy. 2. ease. 3. health, welfare. 4. heaven, paradise. 5. prosperity. 6. safety, security. adj. 1. Happy. joyful, delighted, &c. 2. healthy. സുഖദുഃഖം, Pleasure and pain; prosperity and adversity. സുഖമായിരിക്കുന്നു, To be well, to be in health.

സുഖവർച്ചകം. s. Natron, alkali.

സുഖവർച്ചലം. s. Natron, alkali.

സുഖവിരോധം. s. Impediment or interruption to happiness, or pleasure, pain arising from the enjoyment of pleasure.

സുഖവൃത്തി s. A state of happiness, pleasure, living in the enjoyment of ease and prosperity.

സുഖസന്ദോഹ്യ s. A tractable cow, one easily and quickly milked. ഇണക്കമുള്ള പശു.

സുഖസന്നി. s. A species of paralysis.

സുഖാധാരം. s. 'Swerga,' the heaven of INDRA, and paradise of the 'Hindus'.

സുഖിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To feel pleasure or joy, to be happy, to do well, to live in prosperity or pleasure.

സുഖിതൻ. s A happy man.

സുഖിമാൻ. s. One who lives in the enjoyment of ease, pleasure or prosperity.

സുഖിയൻ. s. A kind of sweet meat.

സുഖി. s. A pleasant, happy, or healthy and wealthy man, or woman, one possessing happiness or pleasure.

സുഖേന. adv. Joyously, pleasantly, happily.

സുഗതൻ. s. A 'Budd'ha' in general, one of the generic terms for a deified sage and teacher of the 'Baudd'ha' sect. ബുദ്ധമുനി.

സുഗന്ധ s. 1. The ichneumon plant. വണ്ടവാഴി. 2. Zedoary, 'Curcuma zerumbet.' 3. a fragrant grass.

സുഗന്ധം. s. I. Fragrance, odour, a sweet scent or smell. 1. a fragrant grass.

സുഗന്ധവൎഗ്ഗം. s. Spices.

സുഗന്ധി. s. 1. perfume, fragrance. 2. a fragrant grass 3. a drug and perfume, commonly 'Elamaluca.' ഏലാവാലുകം. adj. 1. Fragrant, sweet-smelling. 2. virtuous, pious.

സുഗന്ധിത. s. Fragrance, pleasing scent, such as is produced by the trituration of perfumes.

സുഗമം. adj. 1. Aceessible, good, (as a road) 2. easy, practicable.

സുഗഹനാവൃതി. s. An enclosure round the place of sacrifice to exclude profane access or sight.

സുഗാത്രം. s. A pleasing or elegant form or person. നല്ലദേഹം.

സുഗുണം. s. A good quality or nature.

സുഗോത്രം. s. A good family or race. നല്ലവംശം. adj. Of a good family or race.

സുഗ്രീവൻ. s. 1. A monkey king, the son of the sun and sovereign of 'Cishcindhya' and friend and confederate of RAMACHANDRA. 2. the father of the ninth 'Jina' of the present age. 3. SIVA. 4. INDRA.

സുചരിത്ര. s. A virtuous wife.

സുചിരം ind. Very long, a long time.

സുചേലകം. s. Cloth or fine cloth.

സുജനം. adj Virtuous, good, respectable.

സുജാതി. s. A good or respectable tribe or family നല്ലജാതി.

സുത s. A daughter. പുത്രി. 2. a princess. രാജപുത്രി.

സുതൻ. s. 1. A son. പുത്രൻ. 2. a prince. രാജപുത്രൻ.

സുതരാം. ind. 1. Better, more excellent. 2. consequently, of course.

സുതലം. s. A division of the four regions, the sixth in descent.

സുതശ്രേണി. s. A plant, 'Salvinia cucullata'. എലിച്ചെവിയൻ.

സുതാത്മജൻ. s. A grandson, either in the male or female line.

സുതാത്മജ. s. A grand daughter, either in the male or female line.

സുത്യ. s. Religious bathing. സ്നാനം.

സുത്രാമാ s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സുത്വാ. s A student who has performed his ablutions subsequent; or, according to some, preparatory, to a sacrifice.

സുദന്തി. 1. The female elephant supposed to support the north-west of the world. 2. an actress, a dancer.

സുദൎശനം. s 1. The discuss, or missile weapon of VISHNU വിഷ്ണുവിന്റെ ആയുധം. 2. Mount 'Meru'. മെരു 3. the rose apple 'Eugenia jambu' ജാംബവം. 4. beauty, handsomeness. സൌന്ദൎയ്യം. adj. Well or good looking, well seeing, easy to be seen.

സുദാമാവ്. s 1. A cloud. മേഘം. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. INDRA's elephant. ഇന്ദ്രഗജം. 4. the name of a cowherd.

സുദായം. s. 1. A nuptial present, or dowry. സ്ത്രീധനം. 2. a special gift as alms to a student at his initiation.

സുദിനം. s. A fine day.

സുദീൎഘം. adj. Very long, (in space or time.)

സുദുൎല്ലഭം. adj. Difficult to be attained, unattainable, impracticable.

സുദുശ്ചരം. adj. Very arduous or painful, difficult to be performed or attained.

സുദൂരം. adj. Very distant.

സുദൃഢം. adj Very hard or firm.

സുധ. s. 1. Nectar, the beverage of the immortals or gods അമൃത്. 2. lime, mortar, plaster. വെങ്കളി. 3. the milk hedge plant' 'Euphorbia antiquorum', &c. കള്ളി. 4 juice. 5 water. വെള്ളം. 6. lightning. മിന്നൽ. adj Useless, in vain, an exclamation in making an offering to the gods.

സുധമ്മ. s. The council, or assembly of the gods.

സുധമ്മൻ. s. One of the principal disciples of 'Mahavira', the last 'Jina' of the present age; he survived his master, and the different asceties or candidates for holiness are traced from him in regular succession, none of the other ten disciples of 'Mahavira' having left successors.

സുധമ്മാവ്. s. A man attentive to the proper maintenance of his family.

സുധാകരൻ. s, The moon. ചന്ദ്രൻ.

സുധാജീവി. s. A bricklayer, a plasterer. കല്ലാശാരി.

സുധാപാണി. s. The divine physician DANWANTARI, as bearing in his hands the beverage of the gods.

സുധാംശു. s. The moon as being the supposed repository of the beverage of the gods. ചന്ദ്രൻ.

സുധാംശുതൈലം. s. Camphorated oil.

സുധാശനം, s. Nectar, the food of the gods. അമൃത്.

സുധി. s. 1. A 'Pandit', a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ. 2. a good understanding. നല്ലബുദ്ധി.

സുനയനം. s. A deer. മാൻ.

സുനാസീതൻ. s. An epithet of INDRA as the leader of the gods.

സുനിഷണ്ണകം. s. A potherb, 'Marsilia quadrifolia.'

സുനീതി. s. 1 Propriety of behaviour, good manners. 2. the mother of DHRUVA.

സുന്ദരൻ. s. A handsome man.

സുന്ദരം, &c. adj. Beautiful, handsome, fair. s. Beauty, handsomeness, fairness.

സുന്ദരാംഗൻ. s. A handsome well made man.

സുന്ദരാംഗി. s. A woman of beautiful form.

സുന്ദരി. s. A beautiful or handsome woman.

സുപന്ഥാ. s. 1. A good road. നല്ലവഴി. 2. a country, &c. having good roads.

സുപൎണ്ണൻ s. GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU, as having a plume of beautiful feathers. ഗരുഡൻ.

സുപൎവ്വാവ്. s. 1. A god, a deity. ദേവൻ. 2. a lunar day in which religious ceremonies are particularly performed, as the new moon, the eighth and fourteenth day of each fortnight.

സുപാത്രൻ. s. An able or clever man.

സുപാനം. s. Drinking well, easily, or deeply.

സുപാൎശ്വകം. s. The veined leaf fig-tree, Ficus venosa.' കല്ലാൽ.

സുപിധാനം. s. Rubbing, kneading the hands and feet.

സുപ്തജ്ഞാനം. s. Dreaming, a dream. സ്വപ്നം.

സുപ്തം. s Sleep, deep or sound sleep. ഉറക്കം. adj. Sleepy, asleep.

സുപ്തി. s. 1. Sleep, sleeping. 2. numbness, insensibilitry, paralysis, drowsiness, sleepiness.

സുപ്രതീകൻ. s. 1 The elephant of the north-east quarter. വടക്കകിഴക്കെ മൂക്കിലെ ആന. 2. CAMADEVA. കാമദേവൻ. 3. SIVA. ശിവൻ.

സുപ്രയുക്തം, &c. adj 1. Joined, attached, closly connected or in contact. 2. well managed, as an instrument or weapon.

സുപ്രയോഗം. s. 1. Dexterity, expertness. 2. contact, approximation.

സുപ്രയോഗവിശിഖൻ. s. A good archer.

സുപ്രലാപം. s. Elequence, elegant discourse, speaking or discoursing well.

സുപ്രസന്നം, &c. adj. Well pleased, favouring, favourable.

സുബന്തം. s. Etymology, a grammatical term

സുബുദ്ധി. s. 1. Sobriety, temperance, calmness. 2. good sense.

സുബെദാർ. s. A 'Subedar,' or military officer.

സുബോധം. s. Soberness, sobriety; temperance; calmness, freedom from inordinate passion; seriousness, gravity. സുബോധം ഉണ്ടാകുന്നു, To become calm, sensible, sober, &c.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ s. SUBRAHMANYA, a name of the 'Hindu' Mars, or 'Carticeya,' as being the peculiar guardian of the 'Brahmans.'

സുബ്രാഹ്മണൻ. s. A chief 'Brahman.' ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ.

സുഭഗ. s. 1. A respectable and auspicious mother. 2. a woman beloved by her husband.

സുഭഗത്വം. s. 1. Pleasure, gratification. 2. auspiciousness.

സുഭഗം, &c. adj 1. Pleasing to the eye, grateful to the sight. സൗന്ദൎയ്യമുള്ള 2. beloved, liked. പ്രിയമുള്ള. 3. fortunate, auspicious. ശുഭമുള്ള.

സുഭഗാസുതൻ. s. The son of an auspicious mother.

സുഭദ്ര s. The wife of ARJUNA and sister of JAGANNATHA, whose image is worshipped with those of that deity and his brother BALARAMA, and carried in procession with them in the 'Rath Yatra,' or anuually. 2. movement of the car of JAGANNATH.

സുഭദ്രൻ. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു

സുഭദ്രം, &c. adj. Propitious, auspicious, fotunate.

സുഭാഷിതം. s. Good language, a good or wise saying, a proverb. adj. 1. Spoken well or eloquent-well spoken, speaking or discoursing well.

സുഭിക്ഷ. s. The name of a tree, 'Grislea tomentosa.' താതിരി

സുഭിക്ഷം. s. 1. The name of a tree, 'Grislea tomentosa.' 2. plenty, fruitfulness, abundance, fertility, exuberance.

സുഭ്രമൻ s. A name of 'Cartivirya,' as the eighth 'Chacrawerti,' or universal monarch, according to the 'Jainas.'

സുഭ്രൂ. s. A woman. സ്ത്രീ

സുമതഃ, &c. adj. Friendly, well or kindly disposed.

സുമതി. s. 1. Friendship, kindness. 2. the fifth 'Jina or Jaina' teacher of the present era.

സുമന. s. The great flowered jasmine. പിച്ചകം.

സുമനം. s. 1. Wheat. കോതമ്പ്. 2. the thorn apple 'Datura metel' ഉമ്മത്തു്. adj. H nd-some, beautiful. സുന്ദരം

സുമനസ്സ്. s. 1. A god, an immortal. സുരൻ. 2. a flower in general. പുഷ്പം 3 a Pundit,' a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ 4. a student of the 'Vedas' and supplementary sciences.

സുമനോരജസ്സ്. s. The pollen of a flower. പൂവിൻപൊടി

സുമം. s. A flower പുഷ്പം.

സുമംഗലം, &c. adj Very fortunate or auspicious, prosperous.

സുമിത്ര. s. 'Sumatra,' a wife of DASARAT'HA, and the mother of Lachmana.'

സുമുഖത s, Pleasantness, agreeableness, a friendly or pleasing countenance, amiability. പ്രസാദഭാവം.

സുമുഖൻ s. 1 A handsome faced man, an amiable man. 2. the son of Garuda'. 3. one of the serpents of 'Patala,' 4 a 'Pundit,' a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ.

സുമുഖം s A handsome face. adj 1. Pleasing, agreeable, amiable. 2. lovely, handsome faced.

സുമുഖി. s. A handsome woman, a woman of a pleasing or amiable countenance.

സുമുഹൂൎത്തം s. An auspicious time or season. നല്ല സമയം.

സുമേധ. s Good capacity, or understanding.

സുമേരു s 1. The sacred mountain 'Meru'. മേരുപൎവ്വതം 2. SIVA. ശിവൻ. adj Best, excellent. ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.

സുയോധനൻ s. A name of DURYODHANA, the chief of the 'Curu' family.

സുരക്തം. adj. 1. Deeply or well coloured or dyed 2. deep red, crimson. 3. strongly affected or impassioned.

സുരകുലം s The race of the gods.

സുര s. Spirituous or fermented liquor, ardent spirits. മദ്യം. adj. In composition only of, or belonging to, the deities or gods.

സുരഗണം. s. The assembly of the gods.

സുരഗുരു. s. VRIHASPATI, regent of Jupiter and preceptor of the 'Suras' or gods.

സുരംഗം s. 1. A hole, such as is made by rats, or by burglars in a wall, or in blasting rocks, a mine in fortification, a trench, a subterraneous passage. തുരങ്കം. 2 red sanders. 3. vermilion. ചായില്യം. സുരംഗം വയ്ക്കുന്നു, To dig a mine.

സുരജ്യേഷ്ഠൻ. s. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്.

സുരത. s. Godhead, divinity.

സുരതം s Copulation, coition. ക്രീഡ adj. Compassionate, tender.

സുരതരു s A generic name of the five celestial trees which are fabled to yield whatever is desired.

സുരദീൎഘിക. s. The 'Ganges' of heaven, the milky way. ആകാശ ഗംഗ.

സുരദ്വിട്. s. An 'Asur' or infernal being, the natural enemy of the gods.

സുരധനുസ്സ് s. The rainbow. മേഘവില്ല്.

സുരനദി s The 'Ganges' of heaven. ആകാശ ഗംഗ.

സുരനിമ്നഗ. s. The 'Ganges'. ഗംഗ.

സുരനിവഹം. s. An assembly of gods. ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരൻ s. 1. A deity, a celestial or demi-god. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a sage, a learned man.

സുരപർണം. s A drug, probably a leaf, commonly called 'Machi perni,' and discribed as pungent. and bitter, anthelmintic, stomachic, and remover of phlegm and cattarrh. മക്കിപ്പൂ.

സുരപതി. s. INDRA, a king of the celestials. ഇന്ദ്രൻ.

സുരപുരി. s. The capital of INDRA.

സുരഭി. s. 1. A perfume, a fragrant, or sweet smelling substance. സുഗന്ധം. 2. the 'Michelia Champaca'. 3. nutmeg. ജാതിക്കാ. 4. spring. വസന്തകാലം. 5. the gum olibanum tree, 'Bosnelia thurifera' ഇന്ദ്രന്ത 6. a fabulous cow, the cow of plenty, granting every wish. 7. a sort of drug and perfume, 'Mura'. 8. one of the divine 'Matris'. 9. the earth ഭൂമി. adj 1. Fragrant, sweet, smelling. 2. pleasing, beloved. 3. friendly, a friend. 4. celebrated, famous. 5. wise, learned. 6. handsome. 7. good, virtuous.

സുരലോകം. s. 'Swerga.' the heaven of INDRA, and residence of the celestials.

സുരവരൻ. s. A name of INDRA ഇന്ദ്രൻ.

സുരവർത്മാ. s. Heaven, sky, ether, atmosphere.

സുരഷി. s. A 'Rishi' or sage of a divine order, as NAREDA, &c

സുരസ. s. 1. The mother of the 'Nagas' സർപ്പങ്ങളുടെ അമ്മ. 2. a holy basil. തുളസി. 3. a plant, commonly 'Rasan'.

സുരസം. s. 1. Holy basil. തുളസി. 2. sweetness, good flavour. 3. gum myrrh. 4. cassia or cinnamon bark. ഇലവംഗത്തൊലി. 5 mercury. രസം.

സുരസംഘം. s. An assembly of the gods ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരസേവിതൻ. s. An epithet of the deity as worshipped by the celestials. ഈശ്വരൻ. adj. 1. Sweet. well flavoured, sapid, juicy.

സുരസൈന്യം. s. A celestial host.

സുരക്ഷിതം, &c. adj. Well saved. സുരക്ഷിതമായി പോകുന്നു, To enjoy a safe conduct.

സുരാ. s. Spirituous liquor in general, personified also as a nymph produced at the churning of the sea.

സുരാകുണ്ഡം. s A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാചാൎയ്യൻ. s. VRIHASPATI, regent of Jupiter and preceptor of the Suras or gods. വ്യാഴം.

സുരാപാത്രം. s A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാപാനം s. 1. Drinking spirituous liquor. മദ്യപാനം. 2. an intoxicating drink. 3. eating any thing to excite thirst and promote drinking.

സുരാപായി. s. A drunkard, one who drinks spirituous liquors.

സുരാഭാണ്ഡം. s. A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാമണ്ഡം. s. The upper part or froth of vinous liquor during fermentation, yeast barm.

സുരാരി. s. An Asur or infernal being and enemy of the gods.

സുരാലയം. s. 1. The sacred mountain Meru, the extremity of the world's axis and residence of the gods. 2. Swerga or paradise. 3. a tavern.

സുരാഷ്ട്രജം s. 1. A fragrant earth. 2. a sort of bean, a black variety of the 'Phaseolus mungo'.

സുരാഷ്ട്രം. s. A country on the western side of 'India', the neighbourhood of the modern 'Surat'.

സുരംഗ. s. 1. A hole made under ground, or through the walls of a building for military or felonous purposes, a mine, a breach, &c. തുരങ്കം. 2. the murunga tree, 'Hyperanthera morung മുരിങ്ങ.

സുരംഗാഹി. s. A house-breaker.

സുരുചിരം, &c. adj. Agreeable, pleasant' beautiful.

സുരൂപൻ. s. A handsome or well formed man സുന്ദരൻ. 2. a wise, learned man. വിദ്വാൻ.

സുരൂപം. s. An image, a picture.

സുരൂപി. s. 'masc. and fem' A handsome or fair person.

സുരേന്ദ്രൻ, s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സുരേശൻ. s. A name of INDRA, the king of the 'Suras' or celestials.

സുരേശ്വരൻ. s. SIVA, or a personification of him, especially as one of the elevn 'Rudras'

സുരോദം, s. The fabulous sea of spirituous liquor.

സുലഭമാകുന്നു, യി, വാൻ, v. n. To be easy, feasible. facsle, to be attainable, &c.

സുലഭം. adj. Easy, feasible, facile, attainable, of easy acquisition, or attainment, not difficult, to be obtained or effected.

സുലളിതം, &c. adj. Agreeable, pleasant, beautiful.

സുലോചനം. s. Spectacles, or eye-glasses. കണ്ണട.

സുവചനം. s. Eloquence, speaking well or eloquently. നല്ലവാക്ക്.

സുവച്ചസ്. s. Speaking much, and elegantly or well.

സുവൎണ്ണകം. s. The Cassia fistula tree, 'Cassia fistula' കൊന്ന.

സുവൎണ്ണകാരൻ. s. A goldsmith.

സുവൎണ്ണം. s. 1. Gold. 2. a weight of godl equal to sixteen 'Mashas', which at five 'Rettis' to each 'Masha' makes the 'Suwarna' equal to 176 grains troy. 3 a sort of sandal wood. 4. a kind of red chalk or ochre. 5. wealth, property. 6. the cassia fistula tree. കൊന്ന 7. a flower. Messua ferrea' adj. 1. Of a fine colour, 2. brilliant, bright. 3. of a good tribe or caste.

സുവല്ലി s. The name of a medicinal plant. 'Serralata anthelmintica' കാൎക്കോകിൽ

സുവഹ. s. 1. The name of a flower. 'Nyctanthes tristis'. 2. a shrub, Mimosa octandia' 3. a scandent shrub, 'Cissus pedata'. 4. 'Rasan' conjectured to be the ichneumon plant. 5. the 'Boswellia thurifera'. ഇന്ത

സുവഹം. adj 1, Bearing or conveying well and pleasantly. 2. pleasant of burthen, to be borne with pleasure. 3. patient enduring.

സുവാസം. s. 1. A pleasant or respectable dwelling. നല്ല ഇരിപ്പിടം. 2, an agreeable perfume. സുഗന്ധ വാസന.

സുവാസിനി. s. A woman married or unmarried residing in her father's house.

സുവിനീതം, &c. adj Well trained, properly behaved.

സുവിശേഷകൻ. s. One who brings good news, an Evangelist.

സുവിശേഷം. s Good tidings, joyful news, adopted to express the Gospel

സുവേഷം. s, A fine appearance or dress, decoration, ornament.

സുവ്രതം, &c adj Virtuous strict, rigidly observing any religious vow or obligation.

സുവ്രതാ. s. 1. The mother of the fifteenth Jaina' of the present age. 2. a cow easily milked, one of tractable and gentle disposition. 3. a virtuous wife,

സുശാസന. s. Good government.

സുശീതലം. adj. Very cold or cooling, frigid, freezing.

സുശീലം. s. Natural amiability, excellence of temper or disposition. adj. Of a good disposition or temper, well disposed, good natured.

സുഷമ. s. Exquisite beauty or splendour.

സുഷമം. &c adj. 1. Very beautiful, handsome, pleasing. 2. same, even, all.

സുഷവി. s. A sort of gourd, 'Momordica charantia' പാൽവള്ളി 2. black cumin seed, generally confounded with 'Calongi, Nigella Indica'. കരിഞ്ചീരകം.

സുഷി. s. 1. A hole. പൊത്ത്. 2. drying.

സുഷിരം. s. 1 A hole. പൊത്ത്. 2. a wind instrument. കുഴൽ. adj. Perforated, pierced. തുളയുള്ള.

സുഷിരാ. s. A vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി.

സുഷിമം. s. 1. Cold. തണുപ്പ്. 2. a sort of snake. പാമ്പ്. 3 the moon gem adj 1. Cold, frigid. തണുപ്പുള്ള. 2. pleasant, agreeable.

സുഷുപ്തൻ. s. One who is fast asleep. ഉറങ്ങുന്നവൻ.

സുഷുപ്തം, &c adj, Fast asleep.

സുഷുപ്തി. s. Profound or deep sleep or repose entire insensibility, ഗാഢനിദ്ര.

സുഷുമ്നാ s. A tubular organ of the body. ഒരു നാഡി.

സുഷേണൻ. s. 1 VISHNU. വിഷ്ണു. 2. the physician of the monkey chief SUGRIVA.

സുഷേണം. s. 1. The Carinda fruit, 'Carissa carondas' പെരുങ്കളാവു്. 2. a cane or reed the ratan. ചൂരൽ.

സുഷേണിക. s. The Indian jalap plant, Convolvulus turpethum'. നാരുപ്പാപ്പക്കൊന്ന.

സുഷ്ഠു. ind. 1. Much, very much, very. അധികം. 2. well, good, excellent.

സുഷ്ഠുത്വം. s 1 Great abundance. 2. excellence. ശ്രേഷ്ഠത.

സുസമ്പത്ത്. s. Fortune, prosperity.

സുസംസ്കൃതം. adj. 1. Dressed, seasoned, prepared with condiments, spices, &c. 2. entirely perfected, very highly finished.

സുസഹം. adj. Easily borne or suffered.

സുസ്ഥത. s. 1. Health. 2. happiness, welfare.

സുസ്ഥം, &c. adj. 1. Well, healthy. 2. happy, faring or living well.

സുസ്ഥിരം, &c. adj. Firm, steady, stable.

സുസ്നാതൻ. s. A student who has performed his ablutions preparatory or subsequent to a sacrifice.

സുസ്നിഗ്ദ്ധൻ s. A friend, an amiable, kind, affectionate person. നല്ല സ്നേഹമുള്ളവൻ.

സുസ്നേഹം. s. Friendship, affection.

സുസ്വരം. s. A pleasant voice.

സുഹിതം, &c. adj. 1. Satiate, satisfied. 2. fit, right, suitable. 3. kind, friendly.

സുഹൃത്ത്. s. 1. A friend. 2. an ally. ബന്ധു

സുഹൃദയം, &c. adj. Kind or good hearted.

സൂകതരുണി. s. A sow.

സൂകരം. s. 1. A hog, or pig in general. 2. a sort of deer, the hog deer.

സൂക്തി. s. Eloquence, speaking well or elegantly. നല്ലവാക്ക്.

സൂചകൻ. s. 1. A spy, an informer, a discoverer. ഒറ്റുകാരൻ. 2. a teacher, an instructor. ഉപദേശി. 3. a dog. നായ്. 4. a crow. കാക്ക. 5. a cat. പൂച്ച. 6. a scoundrel, a villain. ദുഷ്ടൻ. 7, a manager or chief actor of a company.

സൂചകം. s. 1. Information, informing. 1. a hint, gesture, or gesticulation conveying information by signs. 3. discovery, detection. 4 commencement.

സൂചന s. 1. A hint, gesture, or gesticulation, conveying information by signs. 2. information, informing. 3 piercing. 4 sight, seeing. 5. keenness, acuteness, sharpness, exactness.

സൂചനയുള്ളവൻ. s. One who is accurate, expert.

സൂചി. s. 1. A needle. 2. intimation of a passion or feeling by signs, gesture, gesticulation. 3. piercing, perforating.

സൂചിക്കാണം. s. A fee given to the person who writes title deeds.

സൂചിക്കാന്തം. s. A loadstone, the mariner's needle.

സൂചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To hint by signs or gesture, to inform, to make known.

സൂചിക്കണ്ണ. s. The eye of a needle.

സൂചിതം. adj. Communicated, told, made known. അറിയിക്കപ്പെട്ട.

സൂചിപ്പണി. s. Needle work.

സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To warn, to apprize of. 2. to commence.

സൂച്യഗ്രം. s. The point of a needle.

സൂത. s. A woman lying in. പ്രസവിച്ചവൾ.

സൂതകം. s. 1. The imaginary pollution, or impurity proceeding from the birth of a child or death of a relation, &c. 2. impurity.

സൂതൻ. s. 1. A charioteer. തേരാളി. 2. a carpenter. 3. a man of a mixed race descended from a 'Cshetriya' father and mother of the sacerdotal tribe. 4. the name of a sage. 5. a bard, an encomiast.

സൂതം s Quicksilver, mercury. പാരതം. adj. 1. Born, engendered ജനിച്ച 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട. 3. drank. കുടിക്കപ്പെട്ട. 4. gone, departed. പോയ.

സൂതി. s 1. Birth, delivery, parturition, bringing forth, child-birth. പ്രസവം. 2. offspring, progeny. സന്തതി. 3. sewing. തൈയ്യൽ.

സൂതികർമ്മം. s. Attendance on a woman during child birth.

സൂതികാ. s. 1. A woman recently delivered. 2. a midwife. പ്രസവിക്കുന്നവൾ.

സൂതികാഗൃഹം, s A part of a house appropriated to the women, or to a lying in woman especially, a nursery.

സൂതികാവായു. s. An hysterical disease.

സൂതിമാസം s. The last month of pregnancy. പ്രസവിപ്പാനുള്ള മാസം.

സൂത്ഥാനം. s. Dexterity, cleverness. മിടുക്ക്. adj. Dexterous, clever.

സൂത്യ. s. 1. Religious bathing, ablution preparatory or subsequent to a sacrifice. 2. drinking the juice of the acid asclepias at a sacrifice.

സൂത്രക്കാരൻ. s. 1. An artist, a contriver, a machinist, a maker of any machinery or complicated mechanical work. 2. a crafty, cunning man.

സൂത്രചക്രം s. 1. A water wheel by which water is raised. 2. a compass.

സൂത്രധാരൻ, or സൂത്രധാരി. s. 1. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 2 the principal actor or manager of a company, and chief interlocutor in the prelude to a drama 3. a machinist. 4. one who wears the sacred thread.

സൂത്രപ്പട്ടിക. s. An ornamented piece of wood on the centre or over the joining of a folding door.

സൂത്രപ്പണി. s. Machinery, engineery, contrivance, any complicated piece of workmanship, an engine.

സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ. s. A machinist, a constructor of engines or machines.

സൂത്രഭാഷ്യം. s. A principal work on grammar, &c.

സൂത്രം. s. 1 A thread in general. 2. a rule, a precept, in morals or science, a short, obscure, and technical sentence, enjoining some observance in law or religion, or intimating some rule in grammar, logic, &c. in each case it is the fundamental and primitive part of 'Hindu' learning and is the form in which the works of the early and supposed inspired writers appear; the ingenuity and labour of subsequent authors having expanded and explained the original 'Sutras in various commentaries and glosses. 3. an opinion or decree in law. 4. a string a collection of threads, as that worn by the three first classes. 5. a secret, a mystery. 6. an artifical piece of work. 7. artifice, contrivance, craftiness, guile.

സൂത്രവേഷ്ടനം. s. A weaver's shuttle. ഓടം.

സൂത്രാമാ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സൂദനം. s. Destroying, killing. കൊല. adj. 1. Destructive, destroyer. നാശകരം. 2. dear, beloved. പ്രിയമുള്ള.

സൂദൻ. s. 1. A cook. പാചകൻ. 2. sauce, seasoning. കറി. 3. a made dish, any thing seasoned.

സൂന. s 1. A daughter. പുത്രി. 2. the uvlua. ചെറുനാവു. 3. a slaughter house or place where animals are killed. കൊലനിലം. 4. a shambles. ഇറച്ചി വില്ക്കുന്നസ്ഥലം

സൂനം. s. 1. A flower. പുഷ്പം. 2. bringing forth (as young,) parturition. പ്രസവം. adj 1. Blown, budded (as a flower. വിടൎന്ന. 2. empty, vacant. ഒഴിവുള്ള. 3. borne, produced. ജനിച്ച.

സൂനി. s. A butcher. a hunter. one who kills animals. മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ.

സൂനു. s. 1. A son. പുത്രൻ. 2. a daughter. പുത്രി. 3. a younger brother. അനുജൻ. 4. the sun. സൂൎയ്യൻ.

സൂനൃതം. s. Agreeable discourse or speech but also true. സത്യവാക്ക. adj 1. True. 2. fortunate, auspicious. 3 agreeable, pleasant (as speech) 4. dear to, beloved by.

സൂപകാരൻ. s. A cook. പാറിപ്പകാരൻ.

സൂപധൂപനം. s. Assafœtida. കായം.

സൂപം. s. 1. Sauce, condiment, split pease dressed. പരിപ്പ. 2. a vessel. പാത്രം. 3. അമ്പ.

സൂപപ്രപൎണ്ണി. s. A sort of bean, 'Phaseolus trilobus.' കാട്ടുപയറു.

സൂരണം. s. An esculent root; 'Arum campanulatum. ചേന.

സൂരതൻ. s. One who is compassionate, tender, ദയയുള്ളവൻ.

സൂരതം, &c. adj. 1. Compassionate, tender. ദയയുള്ള. 2. calm, tranquil. ക്ഷമയുള്ള.

സൂരൻ s. 1. The sun. സൂൎയ്യൻ. 2. a learned man. വിദ്വാൻ.

സൂരസൂതൻ. s. ARUNA, the personification of the dawn, as the charioteer of the sun. അരുണൻ.

സൂരി s. 1. A 'Pundit', a learned man a scholar. വിദ്വാൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

സൂൎപ്പം. s. A winnowing basket.

സൂൎമ്മി. s. An image of metal, chiefly of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം.

സൂൎയ്യ s. 1. The wife of the sun. ആദിത്യന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. a drug, a bitter gourd.

സൂൎയ്യകാന്തം. s. 1. A gem, sometimes applied to the crystal lens, but usually to a stone of fabulous existence or properties. 2. the sun flower, 'Helianthis amens.

സൂൎയ്യകാന്തി. s. 1. Sunshine, the splendor or heat of the sun. വെയിൽ. 2. the flower of the sesamum plant. എള്ളിന്റെ പൂവു.

സൂൎയ്യകിരണം. s. A beam or ray of the sun.

സൂൎയ്യക്രാന്തി. s. A plant, 'Ipomœa Quamodit'.

സൂൎയ്യഗ്രഹണം. s. 1. The sun. 2 an eclipse of the sun. 3. the personified ascending and descending node, or 'Cetu' and 'Rahu'. 4. the bottom of a water jar.

സൂൎയ്യഛായ. s. Reflection of the sun.

സൂൎയ്യതനയ. s. The 'Jumna' or 'Yamuna' river. യമുനാ നദി.

സൂൎയ്യൻ. s 1. The sun 2. the gigantic swallow-wort, 'Asclepias gigantea'. എരുക്ക.

സൂൎയ്യപടം. s. A kind of gold or silver cloth.

സൂൎയ്യപഥം. s. The sun's course.

സൂൎയ്യപുടം. s. Exposure to the sun.

സൂൎയ്യപുത്രൻ. s. 1. 'Sani' or the planet 'Saturn'. ശനി. 2. 'Yama'. യമൻ. 3. 'Warnua', the Indian 'Neptune.' വരുണൻ.

സൂൎയ്യപ്രഭ. s. 1. The disk or orb of the sun, also a circlet placed around an image. 2. the light or splendor of the sun.

സൂൎയ്യബിംബം. s. The disk, or face of the sun.

സൂൎയ്യമണ്ഡലം. s. The sun's orbit.

സൂൎയ്യവംശം. s. The solar race of kings, or race of the sun, originally reigning in 'Ayodhya' or 'Oude'.

സൂൎയ്യവൎത്തി. s. Folded Croton, 'Croton plicatum'. (Willd.)

സൂൎയ്യവാരം. s. Sunday. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യവാസരം. s. Sunday. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യശോഭ. s. Sunshine, the brightness or splendor of the sun.

സൂൎയ്യസാരഥി. s. The charioteer of the sun, ARUNA or the personified dawn. ആദിത്യന്റെ തേരാളി.

സൂൎയ്യാസ്തമനം. s. Sunset.

സൂൎയ്യേന്ദുസംഗമം. s. The day of the new moon when it rises invisible. കറുത്തവാവു.

സൂൎയ്യോദയം. s. Sun-rise.

സൂൎയ്യോപരാഗം. s. An eclipse of the sun. സൂൎയ്യഗ്രഹണം.

സൂക്ഷം. s. 1. Care, attention, observation, watchfulness. 2. reality, certainty. 3 ingenuity, subtlety, craft. 4. exactness, minuteness. adj. 1. Careful, attentive, observing 2. real, true, certain. 3. minute, exact. 4. little, small. 5. subtle, crafty.

സൂക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To take care of to watch over, to be attentive, to be careful. 2. to look attentively, to observe. 3. to lay up in store.

സൂക്ഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To secure, to cause to take care of, to cause to watch.

സൂക്ഷ്മ. s. Small cardamoms. ചിറ്റേലം. 2. a kind of jasmine, 'Jasminum auriculatum.'

സൂക്ഷ്മഗ്രാഹി. s. A person of deep, or minute comprehension, a man of acute penetration. സാരജ്ഞൻ.

സൂക്ഷ്മദൎശി. s. See the following.

സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി. s. 1. Acuteness, quickness, sharp-sightedness, intelligence 2. an acute, quick, sharp-sightedness, intelligence. 2. an acute, quick, sharp-sighted person.

സൂക്ഷ്മദേഹം. s. The sentient soul, the mind as invested with the living principle and with memory, understanding, reason and will, affection or passion, distinguished from സ്ഥൂലദേഹം, the corporeal and material body, and from കാരണദേഹം, the incorporeal and immortal soul.

സൂക്ഷ്മബുദ്ധി. s. Acuteness of intellect, ingenuity, sagacity. സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ളവൻ, A sagacious man.

സൂക്ഷ്മം. s. 1. Smallness, minuteness, littleness. 2. fineness, delicateness, thinness. 3. an atom 4. dexterity, ingeniousness, craft, subtlety. 5. fraud, cheating. 6. the subtle and invisible spirit or soul that pervades the universe. 7. a figure of rhetoric. the subtle expression of act or intention. 8. care, attention, adj. 1. Little, small. 2. minute, atomic. 3. fine delicate, thin. 4. ingenious, subtle, crafty.

സൃക് s. A creator. സ്രഷ്ടാവു.

സൃക്കണി. s. The corner of the mouth. കടവായു.

സൃഗം. s. A short arrow thrown by the hand. പിന്നൊറ്റതടി.

സൃഗാലം. s. 1. A jackall. കുറുക്കൻ. 2. a 'daitya' or demon. അസുരൻ.

സൃണി. s. A hook used to drive an elephant. അങ്കുശം.

സൃണിക. s. Saliva, spittle. വായിലെ വെള്ളം.

സൃതം. s A small drop of water. ചെറിയ നീൎത്തുള്ളി. adj. 1. Gone 2. flowing.

സൃതി. s. 1. A road, a path, a way. വഴി. 2. going, proceeding. ഗമനം. 3. hurting, injuring.

സൃപാടി. s. A measure. ഒരു അളവു.

സൃപാടിക. s. The bill or beak of a bird.

സൃമരം. s. A kind of animal, according to some authorities, a young deer. വക്കളമാൻ.

സൃഷ്ടം, &c. 1. Created, made. 2. much, many. 3 ascertained. 4. joined attached, connected, 5. ornamented, adorned. 6. left, abandoned.

സൃഷ്ടി. s. 1 Creation, creating. 2. a creature. 3. nature, natural property or disposition. 4 the absence of properties 5. the existence of properties and qualities.

സൃഷ്ടികൎത്താവു. s. The Creator, the Lord or Maker of all.

സൃഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, ച്ചാൻ. v. a. To create, to make.

സൃഷ്ടിജീവൻ. s. A created being, a creature.
സൃഷ്ടിതാവ്. s. The Creator.

സൃഷ്ടിപ്പ്. s. Creation.

സേകപാത്രം. s. A bucket or baling vessel. തേക്ക് പാത്രം.

സേകം. s. Sprinkling, aspersion, as of a fluid. തളിപ്പ്.

സേചനം. s. 1. A bucket or baling vessel. തേക്ക് പാത്രം. 2. sprinkling, aspersion. തളിക്കുക. 3. dripping, oozing. ഇററ് വീഴുക.

സേതു. s. 1. A mound, a bank, a causeway, an elevated piece of ground separating fields and serving during their inundation in the rains, for the passage of travellers, a bridge. &c. കെട്ടിയ ചിറ. 2. a tree, 'Trapia cratœva'. നീർമാതളം.

സേതുബന്ധം. s. 1. The ridge of rocks extending from the south extremity of the Coramandel coast towards the Island of Ceylon, supposed to have been formed by HANUMAN by command of RAMA as a bridge for the passage of his forces when going against RAVANA, commonly called 'Adam's' bridge. 2. any dyke or dam, &c.

സേതുസ്നാനം. s. Bathing at or near 'Adm's' bridge.

സേന. s. An army, a host, a multitude. സേന കൂട്ടുന്നു, To collect troops, to assemble an army.

സേനാഗജം. s. A war elephant.

സേനാഗൃഹം. s. A barrack, a military house, or residence.

സേനാംഗം. s. A component part of an army, as elephants, chariots, infantry, &c

സേനാധിപൻ. s. A general, or commander of an army.

സേനാനായകൻ. s. See, സേനാപതി.

സേനാനി. s. 1. A general, the commander of an army. സേനാപതി 2. CARTICEYA, the military deity of the 'Hindus'. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

സേനാപതി s. 1. A general, the commander of an army. 2. CARTICEYA.

സേനാമുഖം. s. A division of an army or a battalion, a company or the three 'patti,' consisting of three elephants, three chariots, nine horse and fifteen foot, the front of an army.

സേനാരക്ഷൻ. s. A guard, a piquet, a sentinel, &c.

സേനാശ്വം. s. A troop horse, a charger. പടക്കുതിര.

സേവ. s 1. Service, servitude, attendance. 2. worship, devotion, homage. 3. courting favour. 4. military service സേവയിൽ പതിക്കുന്നു, To enrol as a servant or soldier.

സേവക. s. A kind of thread biscuit.

സേവകനാഴി. s. A vessel used for making thread biscuit.

സേവകൻ. s. An attendant, a servant, a slave, a man devoted or attached to, a dependant, a peon, a soldier.

സേവകാവൃത്തി. s. Servility, dependance, servitude.

സേവധി. s. A divine treasure, a substance considered as the treasure of CUBERA.

സേവനം. s. 1. Sewing, darning, stitching. തുന്നുക. 2. a sack. ചാക്ക്. 3. service.

സേവനി. s. A needle. സൂചി.

സേവാബലം. s 1. Influence, of one's situation. 2. military fortitude or courage.

സേവാമൂർത്തി. s. A deity.

സേവാവൃത്തി. s. Servitude, servility, dependance, living by daily service.

സേവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To serve, to attend on. v. a. 1. To serve, worship or honour. 2. to court, to flatter, to endeavour to please. 3. to take (as medicine, &c.)

സേവിതം, &c. adj. 1. Served, obeyed, honoured, worshipped, adored. 2. protected, preserved.

സേവ്യൻ. s. One who is worthy of being served, worshipped, &c.

സേവ്യമാനം. adj. 1. Worthy of service or adoration, to be served or obeyed, to be worshipped or honoured. 2. to be taken as medicine, &c.

സേവ്യം. s. The root of the 'Andropogon muricatum'. രാമച്ചം. adj. 1. Worthy of service or adoration, to be served or obeyed, to be worshipped or honoured. 2. to be taken as medicine.

സൈകതം. s. A sand bank, or an island with sandy shores. മണൽത്തിട്ട.

സൈതവാനി. s. The 'Bahuda' river. വിന്ധ്യങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നദി.

സൈനാപത്യം. s. The command of an army, the dignity or duty of a general.

സൈനികൻ. s. A guard, a sentinel, a piquet.

സൈനികം. s. A body of forces in array.

സൈന്ധവൻ. s. 1. A native of 'Sindh'. 2. a horse.

സൈന്ധവം. s. 1. A horse. കുതിര. 2. rock salt. ഇന്തുപ്പ്. adj. 1. Produced or born in 'Sindh'. 2. marine, aquatic, ocean or river born.

സൈന്യപൃഷ്ഠം. s. The rear or reserve of an army. സൈന്യത്തിന്റെ പിമ്പുറം.

സൈന്യം. s. An army, military forces, a host.

സൈന്യാധിപൻ. s. A general or commander of an army.

സൈന്യാവാസം. s. 1. A camp. 2. a royal camp or residence.

സൈരന്ധ്രി. s. 1. An independant female artisan working in another person's house. 2. 'Draupadi, wife of the 'Pandu' princes.

സൈരികൻ. s. 1. A ploughman. ഉഴക്കാരൻ. 2. a plough ox, &c. ഉഴക്കാള.

സൈരിഭം. s. 1. A buffalo. പോത്തു. 2. 'Swerga', INDRA's heaven.

സൈരേയകം. s. Barleria, 'Barleria cristata. ചെറുകറിഞ്ഞി.

സോഢം, &c. adj. 1. Borne, suffered. endured സഹിക്കപ്പെട്ട. 2. patient, enduring. ക്ഷമയുള്ള. 3. able, clever, powerful.

സോൽപ്രാശം. s. 1. Irony, sneering praise and covert censure. നിന്ദാസ്തുതി. 2. a horse laugh. പെട്ടിച്ചിരിക്ക. adj. Excessive, much violent. അതി.

സോദയം. adj. Accumulated. augmented, with interest with profit. കൂടപ്പെട്ട.

സോദരൻ. s. A brother of whole blood.

സോദരി. s. A sister of whole blood.

സോദൎയ്യൻ. s. A brother of whole blood.

സോന്മാദം. adj. Mad, insane. ഉന്മാദത്തോടു കൂടിയ.

സോപകാരം, &c. adj. 1. Equipped, stocked, furnished or provided with necessary means or implements. 2. assisted, abetted, befriended.

സോപപ്ലവം. s. The sun or moon in eclipse ഗ്രഹണത്തോടുകൂടിയ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും.

സോപാനം. s. Stairs, steps, or a staircase. കല്പട.

സോമഗ്രഹണം. s. An eclipse of the moon. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.

സോമചൂഡൻ. s. SIVA. ശിവൻ.

സോമജൻ. s. 'Budd'ha' the son of 'Soma', regent of 'Mercury'.

സോമതീൎത്ഥം. s. A place of pilgrimage in the west of 'India'.

സോമദൈവതം. s. 'Budd'ha' regent of 'Mercury' and son of Soma' or the moon.

സോമൻ. s. 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. CUBERA. കുബെരൻ. 3. a monkey chief. 4 SIVA. ശിവൻ. 5 one of the demi gods called VASUS. 6. camphor. 7. a sort of native cloth.

സോമപൻ. s. The performer of a sacrifice or a sacrificer who drinks the juice of the acid asclepias.

സോമപാനം. s. Drinking the juice of the 'Soma' plant. or acid asclepias.

സോമപീതി. s. A drinker of the juice of the acid asclepias.

സോമപുത്രൻ. s. The son of 'Soma' or the moon, 'Budd'ha' regent of 'Mercury.

സോമം s. 1. The moon-plant, 'Asclepias acida'. 2. the acid juice of the asclepias acida, used by 'Brahmans' in their sacrifices. 3. nectar. 4 water വെള്ളം. 5. rice water or gruel. കഞ്ഞി. 6. heaven. sky, ether. ആകാശം. 7. camphor. കൎപ്പൂരം.

സോമയാഗം. s. A sacrifice.

സോമയാജി. s. A sacrificer who drinks at the cermony, the juice of the acid asclepias.

സോമരാജി. s. The name of a medicinal plant, 'Serraluta anthelmintica'. കാൎക്കോൽ.

സോമരായം. s. 2. The moon plant or acid asclepias, 'Asclepias acida'. 2, a plant, the common rue, 'Ruta graveolens'. (Lin)

സോമപതി s. A priest or sacrificer who uses the juice of the acid asclepias at a sacrifice.

സോമവംശം. s. The lunar dynasty or series of princes supposed to descend, through 'Budd'ha' from 'Soma' or the moon. ചന്ദ്രവംശം.

സോമവല്കം. s. 1. A white kind of mimosa, 'Mimosa catechu'. 2. a medicinal plant, commonly 'Cayaphal'.

സോമവല്ലരി. s. The moon plant, 'Asclepias acida'. മീനങ്ങാണി.

സോമവല്ലി. s. 1. The creeping plant termed heartleaved moon-seed, 'Menispermum cardifolium'. ചിററമൃതു. 2. a medicinal plant. കാൎക്കോകിൽ. 3. the moon-plant. മീനങ്ങാണി.

സോമവാരം. s. Monday. തിങ്കളാഴ്ച.

സോമശേഖരൻ s. A name of SIVA, whose crest is the moon.

സോമസിദ്ധാന്തൻ s. 1. A rationalist of a sect of the 'Saivas.' 2. one of the 'Buddhas.'

സോമസിദ്ധാന്തം. s. A particular doctrine, a system of theological philosophy, followed by a branch of the worshippers of SIVA.

സോമൽഭവ s. The 'Narmada or Nerbudda' river. വിന്ധ്യങ്കൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന നദി.

സോമോപരാഗം. s. An eclipse of the moon. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.

സോല്ലുണ്ഠനം. s. Irony, or apparent praise and covert censure. നിന്ദാസ്തുതി.

സൗകര്യം. s. 1. Easy and extempore composition, or preparation of food or medicine. 2. any thing that is made or done well and easily.

സൗഖ്യപ്രദേശം. s. A healthy climate.

സൗഖ്യം. s. 1. Pleasure, happiness, prosperity, delight, health, good condition, pleasant situation. 2. rest, comfort, relief. adj. 1. Pleasant, delightful. 2. healthy, in good condition, comfortable.

സൗഗതൻ. s. 1. A 'Saugata', a heretic, an atheist. നിരീശ്വരൻ 2. a 'Buddha'.

സൗഗതികൻ. s. 1. 'Buddha' mendicant. 2. a mendicant 'Brahman.' 3. an atheist, an unbeliever. അവിശ്വാസി

സൗഗന്ധികം. s. 1 The white water lily, 'Nymphœaltus.' ചെങ്ങഴിനീർ പുഷ്പം. 2. a fragrant grass. കവട്ടപ്പുല്ല്. 3. sulphur. ഗന്ധകം. 4. a ruby. ചുവപ്പ കല്ല്.

സൗചികൻ. s. A tailor. തുന്നക്കാരൻ.

സൗജന്യം. s. 1. A free gift, a present, a reward. 2. goodness.

സൗദാമിനി s. 1. Lightning. മിന്നൽപ്പിണർ. 2. one of the 'Apsaras' or Nymphs of 'Swerga.' 3. a city so named.

സൗദായികം. s. A present &c. received by a woman at her marriage from her father or mother or any relative as a mark of regard and thence her own property.

സൗധം. s. Any grand edifice, a place or mansion. രാജഭവനം.

സൗന്ദര്യം. s. Beauty, lovelines, handsomeness, fairness

സൗഭഞ്ജനം. s. The muringa tree, 'Hyperanthera murunga' മുരിങ്ങമരം.

സൗഭാഗിനേയൻ s. The sun of an auspicious mother. സുന്ദരിയുടെ പുത്രൻ.

സൗഭാഗ്യം. s. 1. Auspiciousness, good fortune, good success. 2. the fourth of the astronomical 'Yogas'.

സൗമിത്രൻ s LACSHMANA, the younger brother of RAMA. ലക്ഷ്മണൻ.

സൗമേധികൻ. s. A sage, a seer, one possessing supernatural knowledge of power. വിശേഷജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

സൗമ്യ. s. The forty third year in the 'Hindu' cycle of sixty.

സൗമ്യത. s. Meekness, mildness, placidness, gentleness, patience.

സൗമ്യൻ. s. 1. 'Buddha', the planet, Mercury or his regent, so called from being considered to be the son of 'Soma' or the moon. ബുധൻ. 2. a meek person. 3. an agreeable person. സുമുഖൻ.

സൗമ്യം, &c adj. 1. Handsome, pleasing. 2. meek, gentle, mild, placid. 3. belonging to 'Soma' or the moon.

സൗരഭേയൻ. s. An ox. കാള.

സൗരഭേയി. s. A cow of good breed. നല്ലവക പശു.

സൗരഭ്യം. s. 1. Fragrance, odour. സുഗന്ധം. 2. pleasantness, agreeableness, beauty. 3. fame, character, reputation for learning or other merit.

സൗരമയം. s. The solar. in contradistinction to the lunar month. സൂര്യമാസം.

സൗരം. s. The solar month consisting of thirty risings and settings of the sun. സൂര്യമാസം.

സൗരാഷ്ട്രകം. s. 1. A musical mode ഒരു രാഗം. 2. a sort of white or bell metal. വെള്ളോട്.

സൗരാഷ്ട്രം. s. 'Surat.'

സൗരാഷ്ട്രികം. s. A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

സൗരി. s. The planet 'Saturn.' ശനി.

സൗവർച്ചലം s. 1. 'Sochal' salt. 2. natron, alkali. തുവർച്ചിലക്കാരം.

സൗവർണ്ണം. s. Gold. സ്വർണ്ണം. adj. Golden, made or consisting of gold.

സൗവാസ്തവം. adj. Pleasantly situated, created on a good site.

സൗവിദൻ. s. A guard or attendant of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം കാക്കുന്നവൻ.

സൗവിദല്ലൻ. s. A guard or attendant of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം കാക്കുന്നവൻ.

സൗവീരം. s. 1. The jujube tree or its fruit. 2. sulphuret of antimony. അഞ്ജനം. 3. sour

gruel. പുളിച്ചകഞ്ഞി. 4. a district apparently the part of the gangetic provinces, occupied by the 'Siviras', now called 'Suirs'.

സൗവീരാഞ്ജനം. s. Sulphuret of antimony. സ്രോതോഞ്ജനം. സുവീരദേശത്തുണ്ടാകുന്ന അഞ്ജനം.

സൗഷ്ഠിക. s. A sort of poison. ഒരുവക വിഷം.

സൗഷ്ഠവം. s. 1. Excess, exceedingness, much. 2. excellence, goodness ശ്രേഷ്ഠത്വം. 3. beauty. 4 a part of a drama. 5 lightness, fleetness. വേഗം.

സൗഹാർദ്ദം. s. A friendship.

സൗഹിത്യം. s. 1. Satiety, satisfaction. പൂൎത്തിയാക. 2. fulness, completion. സമ്പൂൎണ്ണത.

സൗഹൃദം. s. Friendship. ബന്ധുത്വം.

സ്കന്ദനം. s. 1. Purging, looseness. മലശോധന, 2. going, moving. ഗമനം.

സ്കന്ദൻ. s. 1. 'Scanda' or 'Carticeya', the son of SIVA, and military deity of the 'Hindus'. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 2 a king, a prince. 3. a clever or learned man.

സ്കന്ധജം. s. A tree which grows from a principal stem.

സ്കന്ധദേശം. s. 1. The withers of an elephant. or the part where the rider sits. ആനക്കഴുത്തിൽഇരിക്കുന്നടം. 2. the shoulder. ചുമല്പ്.

സ്കന്ധം. s. 1. The shoulder or head of the humerus. ചുമല്പ്. 2. the body. ശരീരം. 3. the trunk of a tree. കാററി. 4 a multitude, quantity. സംഘം. 5 war, battle. യുദ്ധം. 6 a book, a section, a chapter, especially of the 'Bhagawat'. കാണ്ഡം. 7. any article essential to the coronation of a king, as a jar filled with holy water, a parasol, a 'chouri', &c. 8. part of an army or a form of array. 9. an engagement, an agreement. 10. any one of five branches of human or mundane knowledge, or objects of understanding. 11. the five objects of sense. or form, taste, smell, &c.

സ്കന്ധവാഹം. s. An ox of burthen ചുമട്ടുകാള.

സ്കന്ധശാഖ. s. The fork or principal branch of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ തായിക്കൊമ്പ്.

സ്കന്ധസ്. s. 1. The shoulder. ചുമൽ. 2. the trunk of a tree. കാററി.

സ്കന്ധാഗ്നി. s. The stem of a tree on fire in consequence of attrition.

സ്കന്ധാവാരം. s. 1. A camp. പാളയം. 2. an army, or division of it attached to the person of the king. 3. a royal capital.

സ്കന്നം. adj. 1. Fallen, fallen down or from. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു വീണ. 2. oozing or oozed, trickled out or down. കാന്നത്. (കാല്പന്നത്)

സ്കാന്ദം. s. One of the eighteen 'Puranas' containing the history and actions of SUBRAHMANYA. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സ്ഖലനം s. 1. Stumbling, slipping, stripping. ഇടൎച്ച. 2. falling from virtue or truth. സ്വധൎമ്മാദേശപതനം 3. making a mistake or blunder in speech or pronounciation. 4. knocking or falling together, shock, collision. 5. striking or rubbing one thing against another.

സ്ഖലിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. n. To slip, to stumble or fall. ഇടരുന്നു.

സ്ഖലിതം. s. 1. Circumvention, stratagem, (in war.) 2. falling, stumbling, slipping. ഇടൎച്ച. 3 falling or deviating from virtue or truth 4. involuntary nocturnal discharge of semen. 5 a woman's issue of blood. adj. 1 Slipped, fallen ഇടരുന്ന. 2. gone. പോയ. 3. shaken, agitated, disturbed. 4 shaking, wavering, unsteady, (literally or figuratively.)

സ്തനനം. s. 1. sound, noise in general. ശബ്ദം. 2. the grumbling of clouds. മുഴക്കം. 3. breathing hard, groaning as a person in pain. ഞരക്കം.

സ്തനന്ധയൻ. s. An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടി.

സ്തനന്ധയി. s. An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു.

സ്തനപ s. An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു.

സ്തനമുഖം. s. A nipple. മുലക്കണ്ണ്.

സ്തനം. s. The female bosom, or breast. മുല.

സ്തനയിത്നു. s. 1. A cloud. മേഘം. 2. thunder. ഇടിമുഴക്കം. 3. sickness. രോഗം. 4. death. മരണം.

സ്തനാന്തരം. s. 1. The heart, or its site, placed however immediately under the centre bone of the sternum. ഹൃദയം 2. a mark on the breast said to be indicative of future widowhood.

സ്തനിതം. s. 1. The rattling of thunder, the grumbling of thunder clouds. ഇടിമുഴക്കം. 2 the noise of clapping the hands. കൈകൊട്ടിന്റെ ശബ്ദം

സ്തന്യം. s. 1. Woman's milk. മുലപ്പാൽ. 2. milk in general. പാൽ.

സ്തബകം, s. A cluster of flowers, a nosegay. പൂങ്കുല.

സ്തബരകം. s 1. A fence or railing. വേലി. 2. a pillar. തൂൺ.

സ്തബ്ധം, &c. adj. 1. Stopped, blocked up. അടയ്ക്കപ്പെട്ട. 2. hard, firm, stiff. ഉറച്ച. 3. dull, stupid, insensible. മൂഢതയുള്ള.

സ്തബ്ധരോമാ. s. A hog. പന്നി

സ്തംബകരി. s. Rice or corn. അരി.

സ്തംബഘ്നം. s. 1. A small hoe for weeding or eradicating clusters of gramineous plants. ചെറിയ തുമ്പാ. 2. a sickle or instrument for cutting corn. അരുവാൾ 3. a basket for holding the heads of wild rice when cut.

സ്തംബഘ്നം. s A hoe or sickle, &c. See the last

സ്തംബം. s. 1. A shrub, a plant that has no particular or decided stem. 2. a clump of grass. 3. a sheaf of corn, &c. കറ്റ 4. the post to which an elephant is tied. ആനയെ തളയ്ക്കുന്ന മരം 5. a mountain. പർവ്വതം. 6. a post, a pillar in general. തൂൺ. 7, stupidity, insensibility.

സ്തംബരോമാ. s. A hog.

സ്തംബഹനനം. s. A hoe, a sickle or sharp instrument for eradicating weeds, cutting or reaping corn, &c. അരുവാൾ

സ്തംബേരമം. s. An elephant. ആന.

സ്തംഭനം. s. 1. The suppression of any bodily faculty, by magical means, 2. stopping, hindering obstruction.

സ്തംഭം, s. 1. A post, a pole, a piller. തൂൺ 2. stupidity, insensibility. ജഡത്വം. 3. coldness, (corporeally) want of feeling, or excitability, stiffness. മരവിപ്പ്. 4 the suppression of any faculty by magical means. 5. hindrance; obstruction, വിരോധം.

സ്തംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To stop, to cease 2. to be suppressed, to be hindered. 3. to be stupid or insensible. 4. to become stiff.

സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To stop, to hinder 2. to suppress any bodily faculty by magical means

സ്തവകൻ. s. A panegyrist, a praiser,

സ്തവകം. s 1. A clust r of flowers, a nosegay പൂങ്കുല. 2 a multitude in general കൂട്ടം. 3. praise, eulogium സ്തുതി.

സ്തവം, s] Praise, eulogy, panegyric സ്തുതി.

സ്തിമിതം. adj. 1. Wet, moist നനഞ്ഞ. 2. unsteady, shaking wavering, (literally or figuratively) സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

സ്തുതം &c. adj. Praised, eulogized, panegyrised, hymned, glorified. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

സ്തുതി s, Praise, eulogy, panegyric' encomium.

സ്തുതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To praise, to eulogize, to glorify. 2. to flatter, to commend or approve.

സ്തുതിപാഠകൻ. s. A bard, one who accompanies a chief or an army, to recite the titles and praises of the one and inspire the other by chaunting martial exploits; &c.

സ്തുതിപ്രവൻ. s. 1. A bard, a herald, one who accompanies a chief or an army, to recite the titles and praises of the one, and to inspire the other by chaunting martial exploits, &c. 2. a panegyrist, a praiser.

സ്തുത്യൻ. s. A laudable, or praise worthy man സ്തുതിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.

സ്തുത്യം. &c. adj. Laudable, praiseworthy, to be praised. സ്തുതിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യം.

സ്തുഭൻ. s. A he-goat. ആട്ടുകൊറ്റൻ.

സ്തൂപം. s. 1. A mound, a heap, a pile of earth, &c. കുമ്പാരം. 2. a turret. താഴികക്കുടം.

സ്തൂയമാനൻ. s. One who is praised, eulogized, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ.

സ്തേനൻ. s. A thief, a robber. കള്ളൻ.

സ്തേമം. s. Wetness, moisture നനവ്.

സ്തേയം. s. Theft, robbery. മോഷണം.

സ്തൈനം. s. Theft, robbery, മോഷണം.

സ്തൈന്യൻ. s, A thief, a robber. കള്ളൻ

സ്തൈന്യം. s. Theft, robbery. മോഷണം.

സ്തൈയി. s A thief. കള്ളൻ. 2. a goldsmith തട്ടാൻ.

സ്തോകകം. s The 'Chataca, Cuculus Melanoleucos' വേഴാമ്പൽ

സ്തോകം. s. 1. Littleness, smallness. അല്പം 2. 2. the Chataca. വേഴാമ്പൽ

സ്തോതാവ്. s. A bard, a herald, a praiser, a panegyrist. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

സ്തോത്രം s. 1. Praise, eulogy, applause, thanksgiving, thanks 2. a hymn, an ode, &c. സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു, To praise. to laud, to thank, to give or render thanks to, to worship with thanksgiving.

സ്തോമം. s. 1, A heap, a number. a multitude or flock കൂട്ടം. 2. praise, eulogium. സ്തുതി. 3. wealth riches. ധനം 4 sacrifice. oblation യാഗം. corn, grain. ധാന്യം, സ്തോമം ചെയ്യുന്നു, 1 To praise, to eulogise. 2. to fl t er, to coax.

സ്ത്രീ s 1. A woman, or female in general. 2. a wife, adj. Female, feminine.

സ്ത്രീചിഹ്നം. s. The vulva.

സ്ത്രീചൊരൻ. s. A libertine, a lecher.

സ്ത്രീജനപ്രിയൻ. s. A lover of the female sex.

സ്ത്രീജനം. s. The female sex.

സ്ത്രീജാതി. s. The female sex.

സ്ത്രീജിതൻ. s. A hen-pecked husband.

സ്ത്രീത്വം. s. Womanhood, womankind, feminality, effeminacy.

സ്ത്രീധനം. s. A marriage dowry or porti n, a nuptial present, the peculiar property of a woman given to her on her marriage by her father or friends.

സ്ത്രീധൎമ്മം. s. The menstrual excretion.

സ്ത്രീധൎമ്മിണി. s. A woman during menstruation.

സ്ത്രീനായകത്വം. s. Female goverment.

സ്ത്രീപരൻ s. A libertine, a lover, a lecher.

സ്ത്രീപ്രജ. s. A female child. പെൺകുട്ടി.

സ്ത്രീബുദ്ധി. s. Effeminacy, softness.

സ്ത്രീരഞ്ജനം. s Betel-nut leaf, &c. as chewed by the 'Hindus' and by women especially. വെറ്റില.

സ്ത്രീരത്നം, s. A most excellent woman.

സ്ത്രീലക്ഷണം. s. The modesty, decorum, decency, or propriety of the female sex.

സ്ത്രീലിംഗം. s 1. The feminine gender. 2. the female sex, the vulva.

സ്ത്രീലൊലൻ. s. A whoremonger, a libertine.

സ്ത്രീവെഷധാരി. s. One dressed in female attire. പെണ്ണിന്റെ വെഷം ചമഞ്ഞവൻ.

സ്ത്രീവെഷം. s. Female attire or dress.

സ്ത്രീവ്യഞ്ജനം. s. The vulva.

സ്ത്രീസഭ. s. An assemblage of women, a number of females.

സ്ത്രീസെവ. Devotedness to women.

സ്ത്രീസ്വഭാവൻ. s. An attendant on the women's apartment, a eunuch.

സ്ത്രീസ്വഭാവം. s. Feminality, female nature.

സ്ത്രൈണം. s. Womanhood. adj. Female.

സ്ഥഗം. &c. adj. 1. Fraudulent, dishonest. 2. shameless, abandoned. ലജ്ജയില്ലാത്ത.

സ്ഥണ്ഡിലം. s. 1. A level square piece of ground prepared for a sacrifice. ചതുരശ്രഭൂമി, 2. a boundary, limit, a landmark. എല്ക (എല്യക)

സ്ഥണ്ഡിലശായി. s. A devotee or ascetic who as on act of mortification or penance sleeps on the ground which has been prepared for sacrificial purposes. സ്ഥണ്ഡിലത്തിൽ ശയിക്കുന്നവൻ.

സ്ഥപതി. s. 1. A performer of the 'Vrihaspati' sacrifice. ബൃഹസ്പതിയാഗം ചെയ്യുവൻ. 2. a guard or attendant of the women's apartments. സ്ത്രീകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ. 3. a sovereign, a chief രാജാവ്. 4 an architect, a master carpenter or builder. തച്ചുപ്രമാണി. 5 a carpenter, a wheel-wright. തച്ചൻ.

സ്ഥലം. s. 1. place, site. 2. soil, dry or firm ground. 3. a spot of dry ground prepared by art, or drained and raised. 4. seat, residence.

സ്ഥലി. s. A spot of dry ground prepared by art, or drained and raised.

സ്ഥവിരൻ. s 1. An old man. വൃദ്ധൻ. 2. a name of BRAHMA ബ്രഹ്മാവ്.

സ്ഥവിരം. &c. adj 1. Old, aged. വൃദ്ധതയുള്ള. 2 firm, fixed, steady. സ്ഥിരമായുള്ള.

സ്ഥവിഷ്ഠം. &c. adj. Very fat, corpulent or big. സ്ഥൂലതമം.

സ്ഥവിയാൻ s A very fat, corpulent or big man ഏറ്റവും തടിച്ചവൻ.

സ്ഥാണു s. 1. SIVA. ശിവൻ. 2. a stake, a pin. കുറ്റി 3. a spear, a dart കുന്തം. 4 the trunk of a tree of which the branches have been lopped off മരക്കുറ്റി. adj. Firm, fixed, steady, stable സ്ഥിരമായുള്ള.

സ്ഥാണ്ഡിലൻ s. 1. An ascetic sleeping on the bare ground, or ground prepared for a sacrifice. 2. a mendicant, a religious beggar.

സ്ഥാനക്കാരൻ. s. 1. One who is appointed to some place, situation or rank. 2. one who is invested with rights, privileges or immunities.

സ്ഥാനപാലൻ. s. A guard, a keeper, a watchman കാവല്ക്കാരൻ.

സ്ഥാനഭ്രംശം. s. The being displaced, fallen or removed from the natural or usual situation, the being put out of office.

സ്ഥാനഭ്രഷ്ടം. s. See the preceding.

സ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻ. s 1. One who has been displaced or removed from his natural or usual situation, an ex officer, one who has lost his place. 2. one who has been degraded.

സ്ഥാനമാനം s. A title, rank, office, privilege, immunity.

സ്ഥാനം. s. 1. Place, spot, site, situation. 2. stay, staying, standing, continuanee, being

fixed or stationary and exempt from increase or diminution. 3. rank, office, situation, station, commission. 4. privilege, right, title, immunity. 5. a house, a dwelling; residence. 6. one of the three objects of government, the middle state, as neither loss nor gain, nor discomfiture nor success, nor expenditure nor accumulation, &c. 7. a town, a city. 8. a section, a chapter, a book.

സ്ഥാനാപതി. s. An ambassador, an envoy, one who is the representative of a king or prince.

സ്ഥാനാപത്യം. s. Embassage, embassy.

സ്ഥാനി. s. 1. A man of rank, one who is appointed to some high situation. 2. one who is invested with titles or privileges, a chief. 3. one who occupies any place or situation.

സ്ഥാനികൻ. s. 1. A governor or superintendant of any place or district. 2. one who superintends or officiates in a temple.

സ്ഥാനികം. s. The office of a, superintending ,Brahman' in a temple.

സ്ഥാനികരം. s. 1. Place, spot, site, 2. abode, residence.

സ്ഥാനീയം. s. 1. A city, a town. നഗരം. 2. place, situation. adj. Relating or suitable to any place, fit for or belonging to it &c.

സ്ഥാനെ. ind. 1. Properly, suitably, fitly. 2. because, on account of. 3. truly.

സ്ഥാപകൻ. s. 1. Director of the stage business, a stage manager. 2. a founder, the erecter of a temple, city, &c.

സ്ഥാപത്യൻ. s. A guard of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.

സ്ഥാപനം. s. 1. Fixing or concentrating the thoughts upon the subject of meditation, abstraction, mental control. 2. placing, founding, fixing, erecting, establishing. 3 ordering, directing, 4. depositing. 5. a dwelling, a habitation.

സ്ഥാപനി. s. 1. Ordering or arranging, as a drama, stage management. 2. the name of a plant. 'Cissampelos hexandra.'

സ്ഥാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fix, to found, to erect, to establish, to place. 2. to establish, to make good or confirm. 3. to order, to direct. 4. to deposit. 5. to make firm, stable, steady.

സ്ഥാപിതം, &c. adj. 1. Fixed, founded, erected, established. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട. 2. certain, ascertained. 3 firm, steady. 4. ordered, directed 5. placed, deposited. 6. hid in the ground, buried.

സ്ഥായി s. 1. A class of those properties or effects of love which are the objects of poetic description: see സ്ഥായിഭാവം. 2. love, affection. 3. thankfulness, gratitude. adj. Permanent, steady, firm, unchangeable, invariable.

സ്ഥായിക്കാരൻ s. One who is steady, firm, unchangeable, a steady friend.

സ്ഥായിഭാവം s. A property of effect of love which is the object of poetical or dramatic description, and is classed sometimes as one of three, but more usually as one of two orders of such properties, this order being opposed especially to the 'Vyabhichari Bhavas'; the feelings or conditions termed 'Sthayi', are eight, viz. love, mirth, sorrow, heroism, anger, fear, aversion, and astonishment.

സ്ഥായിരസം. s. The property or effect of love.

സ്ഥായുകൻ. s. The overseer of a village. ഗ്രാമാധിപൻ.

സ്ഥാലം. s. 1. A caldron. 2. any culinary utensil. പാത്രം.

സ്ഥാലി. s. 1. An earthen pot or boiler. കലം. 2 any small pot.

സ്ഥാവരം. s. 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. a bow-string. ഞാൺ. 4. family property, jewels, &c. which have been long in a family and which ought not to be sold or given away. adj. 1. Fixed, stationary, stable, unmoveable, inanimate. ഇളകാത്ത. 2. regular, established.

സ്ഥാവിരം. s. Old age, any time after seventy in men and fifty in woman. വാൎദ്ധക്യം.

സ്ഥാസകം. s. 1. Perfuming the person, smearing the body with fragrant unguents, as of sandal, &c. ചന്ദനം പൂശുക. 2. a bubble of water or any fluid. നീൎക്കുമിള.

സ്ഥാസ്നു. adj. 1 Firm, stable. ഉറച്ച. 2. durable, permanent, eternal. നിലനില്ക്കുന്ന.

സ്ഥിതൻ. s. One who is steady, firm, stable, unchangeable, a steady friend.

സ്ഥിതപ്രേമാവ് s. A faithful friend. മായമില്ലാത്ത സ്നേഹിതൻ.

സ്ഥിതം, &c. adj. 1. Steady, firm, immoveable, unchangeable. 2. stayed, stopped. 3. agreed, engaged, contracted, promised. 4 determined, resolved, decreed, established.

സ്ഥിതി. s. 1. Stay, staying, being fixed or stationary, fixture, residence. ഇരിപ്പ്. 2. existence, state, condition. 3. stability, firmness,

steadiness. നിശ്ചയം. 4. constancy. 5. durability. 6 correctness of conduct. continuance in the path of duty, faithfulness. 7. determination, order, decree. 8. stop, cessation, pause. നിൎത്തു. 9. property, wealth. ഐശ്വൎയ്യം. സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു, 1. To stay, to be fixed, to be stationary. 2. to reside. 3 to become firm, steady. 4. to continue. സ്ഥിതിവരുത്തുന്നു, 1. To fix, to establish. 2. to make firm, sure or certain, to determine, to settle.

സ്ഥിര. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. a plant. 'Hedysarum gangeticum ദീൎഘമൂല. 3. a medicinal root, commonly 'Cacoli.

സ്ഥിരഗന്ധം, സ്ഥിരപുഷ്പം, s. The'Champaca, Michelia champaca. ചെമ്പകം

സ്ഥിരത. s. Stability, firmness, steadiness, constancy, permanency, durability.

സ്ഥിരതരം, &c. adj. 1. Fixed, firm, stationary. 2. permanent, durable, eternal.

സ്ഥിരനക്ഷത്രം. s. A fixed star.

സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To establish, to confirm, to make firm, to settle, &c. to determine.

സ്ഥിരപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ v. n. To be established, to be determined, to be fixed

സ്ഥിരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. n. To make firm' fast, to fix, to establish.

സ്ഥിരമില്ലാത്ത. adj. Unstable' unsteady, inconstant, moveable.

സ്ഥിരം, &c. adj. 1. Stedfast, steady, stable, fixed, firm, immoveable. 2. durable, permanent, lasting 3. firm, steady, (moraly) uninfluenced by pleasure or pain, &c. 4. constant, faithful. 5. cool, collected, 6. hard, soild.

സ്ഥിരായുസ്സ s. The silk cotton tree, 'Bombax heptaphyllum. ഇലവു.

സ്ഥിരീകരണം. s. Confirmation, establishment, edification, fixation.

സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To confirm, to establish.

സ്ഥൂണ. s. The post or pillar of a house. തൂൺ. 2. an iron image. വാൎത്ത ഇരിമ്പു വിഗ്രഹം. 3. an anvil. അടകല്ലു.

സ്ഥൂണം. s. A post or pillar of a house. തൂണു.

സ്ഥൂലത. s. Fatness, corpulency, bulkiness.

സ്ഥൂലതമം, &c. adj. Very fat, or corpulent. ഏറ്റവും തടിച്ച.

സ്ഥൂലദേഹം. s. A material body, opposed to സൂക്ഷ്മദേഹം, a subtile or spiritual body.

സ്ഥൂലൻ. s. 1. One who has a material body. 2. one who is corpulent, stout, fat. തടിച്ചവൻ.

സ്ഥൂലം, &c. adj. 1. Fat. corpulent, bulky, thick. തടിച്ച. 2. dull, stupid, ignorant. മന്ദബുദ്ധിയുള്ള. 3. large, great. വലിയ.

സ്ഥൂലലക്ഷൻ. s. 1. A munificent, liberal man. വളരെ കൊടുക്കുന്നവൻ. 2. one who is learned or well read. വിദ്വാൻ.

സ്ഥൂലലക്ഷ്യൻ. s. A munificent, liberal man. വളരെകൊടുക്കുന്നവൻ.

സ്ഥൂലശാടകം. s. Thick or coarse cloth. കട്ടിയുള്ള വസ്ത്രം.

സ്ഥൂലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n 1. To flatten, to become fat, corpulent, bulky. 2 to increase, to become large, big.

സ്ഥൂലിപ്പു. s. 1. Fatness, corpulency, bulkiness. 2. largeness, greatness.

സ്ഥൂലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To fatten, to make corpulent. 2. to imply.

സ്ഥൂലോച്ചയം s. 1. Incompleteness, deficiency, defect. അപരിപൂൎണ്ണത. 2. the middle pace of an elephant, neither quick nor slow. ആനയുടെ മദ്ധ്യമഗതി. 3. pimples on the face. മുഖക്കുരു. 4. a hill at the foot of a mountain or a rocky fragment detached from the primitive site and forming a separate projection or promontory. പൎവ്വതമുന. 5 a hollow at the root of the elephant's trunk. തുമ്പിക്കരത്തിന്റെ ദ്വാരം.

സ്ഥൂലോപലം. s. A round stone or rock. ഉരുണ്ടപാറ.

സ്ഥേയാൻ s. 1. A judge; an arbitrator, one who decides on a dispute between two parties. വിധിനിശ്ചയിക്കുന്നവൻ. 2. one who is firm, stable, fixed നല്ലനിശ്ചയമുള്ളവൻ.

സ്ഥൈൎയ്യമില്ലാത്ത. adj Wavering, unsteady, fickle. സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

സ്ഥൈൎയ്യം. s. Firmness, steadiness, stedfastness സ്ഥിരത. adj. 1. Firm, stable, fixed. സ്ഥിരമുള്ള 2. permanent, eternal.

സ്ഥൌണേയം. s. A sort of perfume, commonly 'Ganthiala'. തുണിയാങ്കം.

സ്ഥൌരി s. 1. A pack horse, one that carries burdens on his back like an ox or ass ചുമടുകുതിര. 2. a strong horse. ബലമുള്ളകുതിര.

സ്നവം s. Oozing, dripping, trickling. സ്രവണം, ഒലിപ്പു.

സ്നസ. s. A tendon, a muscle. ഞെല്ല്, പെരുഞരമ്പ്.

സ്നാതകൻ. s. An initiated householder, a man of the three first classes, who having completed the term prescribed for the studies becomes a house keeper: if at the end of this period he has not acquired a knowledge of the 'Vedas' he is called 'Vratasnataca', if he has acquired that knowledge earlier, he is termed 'Vidyasnataca', and if he finishes his regular studies at the same time that the period of study expires, he is named Ubhayasnataca'

സ്നാതൻ. s. 1. One who is bathed, washed കുളിച്ചവൻ. 3. an initiated householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

സ്നാനം. s. 1. Bathing, washing, ablution, purification by bathing. കുളി. 2. any thing proper for ablution, as water, perfumed powder for the body, &c. സ്നാനം ചെയ്യുന്നു, To bathe, to wash. കുളിക്കുന്നു.

സ്നാനീയം. adj. Ablutionary, fit or proper for bathing in, or to be used at bathing, as perfumed powders, &c. കുളിപ്പാൻ കൊള്ളുന്ന.

സ്നാപനം. s. Bathing, ablution.

സ്നായു. s. A tendon, a muscle, described as a tubular vessel attached to the bones at either end, and carry vital air. പെരുഞരമ്പ്.

സ്നിഗ്ദ്ധ. s. 1. An amiable, kind, affectionate woman, a female friend. സ്നേഹമുള്ളവൾ. 2. marrow. മജ്ജ.

സ്നിഗ്ദ്ധത. s. 1. Affection, kindness. സ്നേഹം. 2. unctuousness. oiliness.

സ്നിഗ്ദ്ധൻ s. A friend, one who is kind, affectionate, amiable. സ്നേഹിതൻ.

സ്നിഗ്ദ്ധം. s. 1. A poisond arrow. വിഷം തേച്ച അമ്പ്. 2. bee's wax. മെഴുക്. 3. thickness, coarseness. adj. 1. Amiable, kind, affectionate. സ്നേഹമുള്ള. 2. smooth, oily, unctuous, greasy. എണ്ണമയമുള്ള. 3. coarse, thick.

സ്നു. s. Table land, the level summit or edge of a mountain. മലമ്പരപ്പ്.

സ്നുക്ക s. The milk hedge plant, 'Euphorbia antiquorum,' &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നുതം, adj. Flowing, dropping oozing; distilled. ഒഴുകിയ.

സ്നുഷ. s. A daughter-in law. പുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ.

സ്നുഹ. s. The milk hedge plant, 'Euphorbia antiquorum', &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നുഹി. s. The milk hedge plant, 'Euphorbia antiquorum, &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നേഹധൎമ്മം. s. The office or duty of love.

സ്നേഹപാത്രം s. An oil vessel. എണ്ണപാത്രം. adj. Worshy of friendship.

സ്നേഹമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make friendly, to reconcile. 2. to cultivate or court another's friendship.

സ്നേഹം. s. 1. Love, affection, fondness. kindness, friendship, intimacy. 2 oil, unguent, any unctuous substance. എണ്ണ.

സ്നേഹവാൻ s. 1. A friend, a kind and affectionate persor. 2. one beloved.

സ്നേഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v a. To love, to regard with affection, to befriend.

സ്നേഹിത. s. A female friend.

സ്നേഹിതൻ. s. A friend, a beloved, a companion, a comrade.

സ്നേഹിതം, &c. adj. Friendly, affectionate, kind, beloved, the object of affection.

സ്പന്ദനം s. 1. Motion, moving, movement, agitation. ചലനം. 2. trembling, shaking. വിറയൽ.

സ്പന്ദിതം, &c. adj Moved, trembling, shaking. ചലിക്കപ്പെട്ട.

സ്പൎദ്ധ. s. 1. Envy, emula.ion, rivaltp, vieing or contending for superiority. daring, braving. മത്സരം. 2. equality, sameness. സമം. 3. suceessive evevation.

സ്പൎദ്ധാലു. s An envious, emulous person, a rival സ്പൎദ്ധയുള്ളവൻ.

സ്പൎശ. s. A wanton, an unchaste woman വേശ്യ.

സ്പൎശനൻ. s. Air, wind. വായു.

സ്പൎശനം. s. 1. Touch, contact. തൊടുക. 2. feeling. 3. gift, donation. ദാനം.

സ്പൎശം. s. Touch, contact. തൊടുക. 2. the thing touching or feeling. 3 gift, donation. ദാനം. 4. sickness, disease. ദീനം. 5. morbid heat. ചൂട്. 6. a consonant of either of the five classes of the alphabet. 7. an enemy, a disease, &c. the agent or instument of pain, trouble or distress.

സ്പൎശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To touch, to feel, to reach so as to be in contact. തൊടുന്നു.

സ്പൎശൻ. s. 1. A spy, a secret agent or emissary. ഗൂഢപുരുഷൻ. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. fighting with a dangerous animal as a tiger, a buffalo, &c. for reward. അങ്കം,

സ്പഷ്ടത. s. 1. Manifestation, appearance. 2. clearness, intelliibleness.

സ്പഷ്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be evident, manifest, apparent, conspicuous. 2. to be clear, intelligible.

സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make evident, manifest, apparent. 2. to make clear, intelligible. 3. to expend, to explain to elucidate.

സ്പഷ്ടം. adj. 1. Evident, manifest, apparent, conspicuous. 2. clear, easy, intelligible.

സ്പൃക്ക. s. Touch, feeling, touching, contact തൊടുക.

സ്പൃക്ക. s. 1. A gramineous plant, 'Trigonella corniculata. ജോനകപ്പുല്ല്. 2. the rough leaved Trophis, 'Trophis aspera'.

സ്പൃക്തം, &c. adj. Touched, felt, being in contact. സ്പശിക്കപ്പെട്ട.

സ്പൃക്തി. s. Touch, feeling, contact, touching, coming in contact. തൊടുക.

സ്പൃശി. s. The prickly night-shade, 'Solanum jacquini'. കണ്ടകാരി.

സ്പൃഷ്ടി. s. 1. Touch, feeling, contact തൊടുക. 2. affection, kindness, tender regard. പ്രേമം.

സ്പൃഹ. s. Wish, desire, hope. ഇച്ഛ.

സ്പൃഹയാലു. adj. Wishing, desiring, cupidinous. മോഹമുള്ള.

സ്പൃഷ്ടം. s. 1. Morbid heat. ചൂട്. 2. the agent or instrumental cause of pain or distress as an enemy. a disease, &c. ദുഃഖവിഷയം.

സ്ഫടം. s. A snake's expanded neck or hood പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫടികപ്പാത്രം. s. A glass vessel.

സ്ഫടികമണി. s. A crystal or glass bead.

സ്ഫടികമാല. s. A wreath of crystal beads.

സ്ഫടികം. s. Crystal.

സ്ഫടികവൎണ്ണം. s. The colour of crystal, white.

സ്ഫരണം. s. Throbbing, trembling. വിങ്ങൽ, ചഞ്ചലം.

സ്ഫാതം. adj. 1. Swollen, enlarged. വിങ്ങിയ. 2. successful, prosperous. സാദ്ധ്യമുള്ള, വൎദ്ധനയുള്ള. 3. much, many. വളരെ.

സ്ഫാതി. s. 1. Increase, growth. വൎദ്ധനം. 2. swelling, intumescence. വീക്കം

സ്ഫാരണം. s. Throbbing, trembling, shaking. വിങ്ങൽ, വിറയൽ

സ്ഫാരം. s. 1. Throbbing, quivering. വിങ്ങൽ. വിറയൽ. 2. a bubble or flaw in gold, &c, കമള. adj. Large, great. വലിയ.

സ്ഫിക്ക. s. The buttocks. ആസനം

സ്ഫികതടം. s. The buttocks. ആസനം.

സ്ഫിരതമം. adj. 1. Very great. ഭൂരിതമം

സ്ഫിരം. adj. 1. Much, many. വളരെ. 2. swollen. വിങ്ങിയ.

സ്ഫിതം adj. 1. Swollen, enlarged. വിങ്ങിയ 2 successful, prosperous, rising in rank or fortune വൎദ്ധനയുള്ള. 3. much, many. വളരെ.

സ്ഫുട. s. The expanded hood of a snake. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫുടത. s. Openness, clearness, expansion.

സ്ഫുടനം. s, 1. Opening, expanding. വിടൎച്ച 2. tearing, rending. പിളൎച്ച,

സ്ഫുടം adj. 1. Blown, opened, expanded, as a flower. വിടൎന്ന. 2. apparent, manifest. വ്യക്തമായുള്ള. 3 spread, diffused. പടൎന്ന. 4 white. വെളുത്ത. 5. burnt, broken. പൊട്ടിയ. 6. rent, torn. പിളൎന്ന.

സ്ഫുടിതം adj. 1. Opened expanded, budded, blown. വിടൎന്ന. 2. burst, broken. പൊട്ടിയ.

സ്ഫുരണ. s. See the following.

സ്ഫുരണം. s, 1 Trembling, throbbing, pulsation. വിങ്ങൽ, ചലിക്കുക. 2. quivering of the lips, throbbing of the eyes. &c.

സ്ഫുരൽ. adj 1. Quivering, trembling, shaking, throbbing. വിങ്ങുന്ന, വിറയ്ക്കുന്ന. 2. expanded, swelling.

സ്ഫുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v n. 1. To quiver, to tremble, to shake. വിറയ്ക്കുന്ന, ചലിക്കുന്ന 2. to expand, to open, to blow. വിടരുന്ന.

സ്ഫുലിംഗം. s. A spark of fire. തീപ്പൊരി.

സ്ഫുല്ലപുഷ്പം. s. A full blown flower. വിടൎന്ന പൂവ്.

സ്ഫുല്ലം. adj Opened, blown, expanded, started. വിടൎന്ന, വികസിച്ച.

സ്ഫൂൎജ്ജകം. s. A sort of ebony. 'Diosphyros glutinosa' പനച്ചി.

സ്ഫൂൎജ്ജഥു. s. A clap of thunder, the sound of lightning. ഇടിവെട്ട്.

സ്ഫേഷ്ഠം. adj. Very much or many. ഭൂരിതമം.

സ്ഫോട. s The expanded hood of a serpent പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫോടകം. s. A boil, a tumor. പരു.

സ്ഫോടനം. s. Tearing, rending. കീറൽ

സ്ഫോടനി. s, A gimblet, an auger.

സ്ഫോടം. s. 1. A boil, a tumor. പരു. 2. breaking, bursting. പൊട്ടുക.

സ്മ. ind. An expletive. പാദപൂരണം.

സ്മയം. s. 1 Pride, arrogance. ഗർവ്വം. 2. surprise, astonishment. അത്ഭുതം.

സ്മരകൂപകം. s. Pudendium muliebre.

സ്മരഗുരു. s. A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

സ്മരഗൃഹം. s. The vulva.

സ്മരഛത്രം. s. The clitoris.

സ്മരണം. s. 1. Recollecting remembering, memory, recollection. ഓൎമ്മ. 2. thought, thinking. വിചാരം. 3. regretting, remembering with regret.

സ്മരധ്വജം. s. 1. The penis. 2. the vulva. 3. any musical instrument.

സ്മരൻ s. CAMADEVA, the deity of love. കാമദേവൻ.

സ്മരസഖൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

സ്മരഹരൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

സ്മരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To think. 2. to recollect or remember, to call to mind. ഓൎക്കുന്നു.

സ്മാരം. s. Remembering, recollecting, memory.

സ്മാൎത്തൻ s. 1. One following or professing the law, usually applied to the disciples of 'Sancaracharya'. 2. a judge among the 'Brahmans.'

സ്മാൎത്തം, &c. adj. 1. Legal, canonical, according to the doctrine of the 'Smirtis.' or inspired code of laws. 2. following or professing the doctrine of the law books.

സ്മിതം s. A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി adj 1. Blown, expanded, (as a flower.) വിടൎന്ന. 2. smiling.

സ്മൃതം, &c. adj. Recollected, remembered called to mind. ഓൎക്കപ്പെട്ട.

സ്മൃതി s. 1. Recollection, remembrance, memory. ഓൎമ്മ 2. law, the body of law as delivered originally by 'Menu Yajnawalcya;' and other inpsired legislators to their respective pupils, and committed by them from recollection to writing. 3. a law book, a code of laws, jurisprudence 4 wish, desire. ആഗ്രഹം. 5. understanding. ബുദ്ധി.

സ്മൃതിമാൻ. s. 1. One who remembers or recollects or who has a good memory. 2. a person acquainted with the code of laws.

സ്മൃതിവിരുദ്ധം. adj. Illegal, unjust, contrary to law.

സ്മൃതിശാസ്ത്രം s. The system of law, a code, a digest, &c. as the Menu Samhita, the 'Mitacshara,' &c.

സ്മൃതിഹേതു. s. The proximate cause of recollection, the act of the mind by which any thing is called to memory, association, recollection.

സ്മേരം. s. 1. Blowing, opening, expanding, (as a flower.) വിടരുക. 2. manifestation appearance. പ്രത്യക്ഷത. 3. smiling, laughing. ചിരി. adj 1. Blown, opened, expanded, (as a flower, &c) വിടൎന്ന. 2. apparent, evident. 3. smiling, laughing.

സ്യദം, s. Speed, velocity, swiftness. വേഗം.

സ്യന്ദനം. s 1. A war chariot. തേർ. 2. dropping, oozing, trickling. ഒഴുകുക. 3. water. വെള്ളം. 4. going swiftly. വേഗം പോക. 5. saliva. വായിലെവെള്ളം. 6. a timber tree, 'Dalbergia ougeiniensis.' adj. Quick; expeditious

സ്യന്ദനരോഹൻ s A warrior who fights in a chariot. തേരാളി.

സ്യന്ദിനി. s 1. Saliva. വായിലെ വെള്ളം. 2. oozing, trickling, dropping. ഒഴുകുക.

സ്യന്നം. adj. Flowing, dropping or trickling. ഒഴുകിയ.

സ്യാലൻ. s, A wife's brother. അളിയൻ.

സ്യൂതം s. A sack. ചാക്ക്. adj. Sewn, stitched. തുന്നപ്പെട്ട.

സ്യൂതി s. 1. Sewing, stitching, working with needle and thread. തുന്നൽ. 2. offspring, lineage. സന്തതി.

സ്യൂനം. s. A sack. ചാക്ക്.

സ്യോതം, s. A sack or coarse canvas bag. ചാക്ക്.

സ്യോനം. s. 1. A coarse canvas bag or sack. ചാക്ക്. 2. a ray of light. രശ്മി. 3 happiness, pleasure

സ്യോനാകം s. The name of a tree, 'Bignonia Indica.'

സ്രക്ക. s 1. A chaplet, a wreath of flowers worn over the forehead. 2. any garland or string of flowers. പൂമാല.

സ്രംസി s. The name of a tree commonly 'Pilu' and appiled to several sort of 'Careya arborea and Salvadora persica,' &c. ഉകമരം.

സ്രവണം. s Urine. മൂത്രം 2. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ്. 3 Oozing, flowing. trickling, issue. ഒഴുക്ക്.

സ്രവന്തി. s. A river in general. നദി.

സ്രവൽഗർഭ. s. A cow miscarrying by accident. ഗർഭം അലസിയ പശു.

സ്രവം. s. 1. Oozing, issuing, dropping, trickling flowing, the gradual issue or flowing of any fluid. ഒലിക്കുക, വാച്ച. 2. a fountain. ഉറവ.

സ്രവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To issue out, to ooze, to drop, to flow, to trickle down. ഒലിക്കുന്നു, വാലുന്നു, ഒഴുകുന്നു.

സ്രഷ്ടാ. s. 1. GOD the Creator, or Maker. സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ. 2. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു. 3. SIVA. ശിവൻ. 4. a maker.

സ്രസ്തം, &c. adj. 1. Fallen down, off or from സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു വീണ. 2. separated, disjointed. വേർപെട്ട.

സ്രാക്ക. ind. Quickly, instantly. ദ്രുതം, വേഗം.

സ്രാമ്പി. s. An upstair house, mansion, a place. മാളിക.

സ്രാവം. s. Oozing, flowing, dropping, issue. ഒലിക്കുക.

സ്രുൿ. s. A sort of ladle or long spoon generally made of wood, and used to pour 'Ghee or clairfied butter upon the sacrificial fire. ഹോമപാത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സ്രുതം. adj. Flowing, dropping, falling as a fluid. സ്രവിക്കപ്പെട്ട.

സ്രുവ. s. The name of a shrub, 'Sanseviera Zeylanica'. പെരുങ്കുരമ്പ.

സ്രുവം. s. A ladle with a double extremity, or two oval excavations, made of wood and used to pour 'Ghee' upon the sacrificial fire. കരിങ്ങാലികൊണ്ടുള്ള ഹോമ പാത്രം.

സ്രോതസ്സ. s. 1. A current, a natural or rapid stream. ഒഴുക്ക. 2. a river in general നദി. 3. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 4. a flow or course of water. 5. a spring. ഉറവ.

സ്രോതസ്വിനി. s. A river. നദി.

സ്രോതോഞ്ജനം. s. Antimony. സൌവീരാഞ്ജനം.

സ്വ A prefix, meaning, own, proper, peculiar, used in composition only.

സ്വകം. adj. Own, proper, peculiar.

സ്വകർമ്മകൃൽ. s. An independent workman, one doing business of his own account.

സ്വകർമ്മം. s. Private or one's own duty, peculiar occupation.

സ്വകാൎയ്യം. s. A private affair or business, a secret, a private concern. adj Private, secret.

സ്വകീയം. adj. 1. Of one's own family തനിക്കുള്ള. 2. own in general, as property, &c.

സ്വഗതൻ. s. One who keeps to himself, apart, aside. 2. a sceptic.

സ്വഗതം s. Aside (in theatrical language.)

സ്വച്ഛന്ദചാരി s. One who walks about at his own pleasure. തന്നിഷ്ടക്കാരൻ.

സ്വച്ഛന്ദത. s. Self-will, uncontrolledness. തന്നിഷ്ടം.

സ്വച്ഛന്ദൻ. s. A self willed person, unrestrained, uncontrolled, തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നവൻ.

സ്വച്ഛന്ദം. &c. adj Unrestrained, uncontrolled, self-willed. തന്നിഷ്ടപ്രകാരമുള്ള.

സ്വച്ഛം, &c. adj. 1. pure, clean, free from stain or soil. ശുദ്ധം 2. transparent, pelluced. 3. white. 4. healthy, sound, convalescent.

സ്വജനദ്വേഷി. s. An enemy to his own kindred. തന്റെ ജനത്തെ ദ്വേഷിക്കുന്നവൻ.

സ്വജനപ്രിയൻ. s. 1. One who loves his own people. 2. one beloved by his own people or kindred.

സ്വജനം. s. One's own people, a distant kinsman. തന്റെ ജനം.

സ്വജം adj Self-born, produced in or by one's self. തങ്കൽനിന്നു ഉണ്ടായതു. s. 1. Blood. രക്തം. 2. sweet perspiration. വിയൎപ്പു.

സ്വജാതി. s. One's own nation, tribe or sect.

സ്വതസ്സ, & സ്വതെ. ind. Of itself, by one's self of one's own accord, voluntarily, own, proper, peculiar. തനിക്കുള്ള.

സ്വതന്ത്രൻ. s. 1. One who is independent, free. 2. unrestrained, uncontrolled. തന്നിഷ്ടം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ.

സ്വതന്ത്രം &c. adj 1. Independant free. 2. self-willed, unrestrained, uncontrolled. 3. full grown, of age, no longer subject to the authority of parents, &c. തന്നിഷ്ടമായുള്ള s. Independence, freedom, exemption from control, liberty. തന്നിഷ്ടം

സ്വതെയുള്ള adj. 1. Natural, inherent. 2. own, peculiar.

സ്വത്തു. s. One's own property.

സ്വത്വം s. 1. Self-existenee, independent being or condition. 2. own right or property.

സ്വദേശജൻ. s. A native, one born in the country. തന്റെ ദേശത്തു ജനിച്ചവൻ.

സ്വദേശം. s. One's own, or native country.

സ്വദേശി. s. A native, one born in the country.

സ്വധ. s. 1. A personification of 'Maya' or worldly illusion, the self-contained associate of the creator. മായ. 2. a nymph, the food

of the manes personified and sometimes represented as the wife of 'Agni' or fire.

സ്വധനം. s. One's own property, private property,

സ്വധൎമ്മം. s. 1. Peculiar duty or occupation, as praying, of a BRAHMAN; fighting, of a soldier, &c. 2. property, peculiarity.

സ്വധാ. ind. 1 An exclamation used on presenting an oblation to the manes. 2. the food of deceased ancestors.

സ്വധിതി. s. An axe. വെണ്മഴു.

സ്വനം. s. Sound in general. ഒച്ച.

സ്വനി. s. Sound, noise. ശബ്ദം.

സ്വനിതം. s The noise of thunder. ഇടിമുഴക്കം. adj. Sounded, sounding, making a noise. ശബ്ദിക്കുന്ന

സ്വന്തം. adj. One's own, proper, private, peculiar, belonging to one's self തനിക്കുള്ള.

സ്വപനം. s. Sleep, sleeping. ഉറക്കം.

സ്വപരചക്രജം. s. Native and foreign produce.

സ്വപക്ഷപ്രഭവം. adj. Produced or effected by one's own people or party. തന്റെ ജനങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്നതു°.

സ്വപക്ഷം. s. One's own side or party. തന്റെ പക്ഷം.

സ്വപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To sleep.

സ്വപ്നക്. s. One who is sleepy, drowsy, sluggish. നിദ്രാശീലൻ.

സ്വപ്നപ്രായം. adj. Sluggish, drowsy സ്വപ്നസമം.

സ്വപ്നം. s. 1. A dream, dreaming. 2. sleep. ഉറക്കം, സ്വപ്നംകാണുന്നു, To dream.

സ്വബലം s One's own strength or might.

സ്വബുദ്ധി. s. One's own mind, or intention, one's own understanding തന്റെബുദ്ധി.

സ്വബോധം. s. One's own knowledge, conviction.

സ്വഭാവം. s. Nature, natural state, property or disposition.

സ്വഭാവികം. adj Natural, peculiar, inherent. സ്വതെയുള്ള.

സ്വഭൂ. s. 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. BRAHMA ബ്രഹ്മാവു°.

സ്വമേധ. s. One's own accord, will or intention.

സ്വം. s. 1 A kinsman. സ്വജാതി. 2. the soul. ആത്മാവു°. 3 self, indenti y, individuality. ആത്മീയം. 4. wealth, property. ധനം.

സ്വയം. ind. Self, himself, herself, spontaneously, of one's own self or own accord.

സ്വയംകൃതം, &c. adj. Self formed, natural, spontaneous, private.

സ്വയംജ്യോതിസ°. s. The proper, or original light, i e. GOD, self existent uncreated light.

സ്വയംബരം. s. Marriage. വിവാഹം.

സ്വയംഭൂ. s. 1. Self existence. 2. GOD, the self existent and independent Being. 3. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു°. 4. VISHNU. വിഷ്ണു. 5 SIVA. ശിവൻ.

സ്വയംവരം. s. A girl shoosing her husband. ഭൎത്താവിനെ വരിപ്പവൾ.

സ്വയംവരം. s. 1. Selection of a husband. ഭൎത്താവിനെവരിക്കുക. 2. marriage.

സ്വരപത്തനം. s. The 'Sama Veda'. സാമവേദം.

സ്വരമണ്ഡലിക. s A kind of stringed musical instrument.

സ്വരം s 1. Sound, in general. 2. a musical note 3. vocal voice, the voice. 4. an accent. 5 air, breath through the nostrils. 6. a vowel.

സ്വരവാസന s. Melodiousness, harmony.

സ്വരസാദം s. A disease.

സ്വരാംശം. s. A half or quarter tone in music.

സ്വരിതം. s. The third, or circumflex accent. adj 1. Accented. 2. articulated. 3. sounded as a note, pitched.

സ്വരു. s. 1. INDRA's thunderbolt. ഇടിവാൾ. 2. an arrow അമ്പു°. 3. a sacrifice. യാഗം. 4. shavings of the wood of which a sacrificial post is made. യൂപത്തിന്റെ ചെത്തുപൂൾ. 5. sunshine. വെയിൽ.

സ്വരുചി adj. Wilful, self-willed, uncontrolled.

സ്വരുവം. s. 1. A certain class among the 'Sudras'. 2. adultery.

സ്വരൂപം. s. 1. Natural figure shape, form, state or condition 2. natural and obvious purpose, a conclusion. 3. an image. 4. a province. 5. collecting together. ഒരുമിച്ചുകൂടിയ. adj. 1. Wise, learned. 2. pleasing, handsome.

സ്വരൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To collect, to heap, to embody.

സ്വർ. ind (Aptote noun) Heaven, paradise, the residence of INDRA and the celestials. 2. sky, ether, firmament. 3. one of the divisions of the universe, the space between the sun and polar star and region of the planets and constellations; in this sense, this word

is one of the three mystical words, to be repeated daily at the morning ceremonies, &c. with the holy 'Gayatri'.

സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തി. s. The attainment or obtaining of heaven, entrance into heaven.

സ്വൎഗ്ഗം. s. 1. Heaven. 2. the paradise of INDRA and the residence of deified mortals and gods.

സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം. s. The kingdom of heaven.

സ്വൎഗ്ഗലോകം. s. Heaven, the world of Paradise.

സ്വൎഗ്ഗവാസി. s. An inhabitant of heaven.

സ്വൎഗ്ഗസ്ഥം, &c. adj. Heavenly, celestial.

സ്വൎഗ്ഗാനുഭവം. s. The enjoyment or attainment of heaven.

സ്വൎഗ്ഗാനുഭൂതി. s. The enjoyment of heaven.

സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം. s. Ascension to heaven. സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നു, To ascend to heaven.

സ്വൎണ്ണക. s. The Cassia fistula tree. കൊന്ന.

സ്വൎണ്ണകലശം. s. A gold vessel.

സ്വൎണ്ണകാരൻ. s. A goldsmith. തട്ടാൻ.

സ്വൎണ്ണകുംഭം. s. A golden pot പൊൻകുടം.

സ്വൎണ്ണഛായ. s. Gold colour. പൊൻനിറം.

സ്വൎണ്ണനിറം. s. 1. Gold colour. 2. the Cassia fistula tree. കൊന്ന.

സ്വൎണ്ണപുഷ്പം. s. The spatulate-leaved parasite plant Limodorum, 'Limodorum spatulatum.' പൊന്നാമ്പു.

സ്വൎണ്ണപീഠം. s. A gold chair, seat, or altar.

സ്വൎണ്ണപ്രഭ. s. The glittering of gold.

സ്വൎണ്ണമണി. s. A gold bead.

സ്വൎണ്ണമയം. adj. Made of gold.

സ്വൎണ്ണമയഹരി s. The 'Cassia Sophera' plant. പൊന്നാന്തകര.

സ്വൎണ്ണഭസ്മം. s. Gold dust. പൊൻപൊടി.

സ്വൎണ്ണമാല. s. A gold necklace.

സ്വൎണ്ണമാക്ഷികം. s. A mineral substance, the gold Macshica' of a bright yellow colour apparently the common pyritic iron ore. See മാക്ഷികം.

സ്വൎണ്ണം s. Gold. പൊന്നു.

സ്വൎണ്ണരേഖ. s. A line made with gold.

സ്വൎണ്ണരേണു. s. 1. A medicinal powder of a gold colour. 2. gold dust.

സ്വൎണ്ണഹരിതാരം. s. Golden coloured orpiment or arsenic. പൊന്നരിതാരം.

സ്വൎണ്ണക്ഷീരി. s. A medicinal kind of moon plant said to be brought from the 'Himalaya' mountains, 'Cleome felina'.

സ്വൎന്ദി. s. The ganges of heaven or milky way. ആകാശഗംഗ.

സ്വൎഭാനു. s. 'Rahu,' the personified ascending node. രാഹു.

സ്വൎവ്വേശ്യ. s. A nymph of heaven. അപ്സരസ്സ്.

സ്വൎവ്വൈദ്യൻ. s. Either of the twin sons of the sun by nymph 'Aswini' and physicians of' Swerga'.

സ്വല്പഖട്വ. s. A small bed stead, cot or couch. ചെറുകട്ടിൽ.

സ്വല്പം. adj. Trifling, very small or few. അല്പം.

സ്വവശൻ. s. One who is independent, uncontrolled, free.

സ്വവംശം. s. One's own tribe or race.

സ്വവാസന. s. One's own pleasure.

സ്വവേഷം. s. One's own shape or form, proper form.

സ്വസാ. s. A sister. സഹോദരി.

സ്വസാപതി. s. A brother-in-law.

സ്വസ്തി. ind. 1. A particle of benediction, health, prosperity, hail. 2. an auspicious particle. 3. a term of sanction or approbation, (so be it, amen.)

സ്വസ്തികം. s. 1. A temple of a particular form with portico in front. 2. any lucky or auspicious object. 3. the meeting of four roads. നാല്കവലവഴി. 4 a building or palace of a particular shape, described as surrounded by a terrace or portico, on the north, west, and south sides, and having the door or entrance on the east. 5 a kind of mystical figure the inscription of which on any person or thing is generally considered to be lucky.

സ്വസ്തിവാചനം. s An initiatory religious rite among the 'Brahmans' when they strew boiled rice on the ground and invoke the blessings of the gods on the ceremony about to commence.

സ്വസ്ഥത s. 1' Rest, ease, leisure, tranquillity. 2. health, soundness, convalescence.

സ്വസ്ഥനാൾ. s. The day of rest, the Sabbath.

സ്വസ്ഥൻ. s. One who is at rest, at leisure, tranquil without care, content, happy.

സ്വസ്ഥമാകുന്നു, യി, വാൻ v. n. 1. To be at rest, ease, leisure, to be tranquil. 2. to be happy, content. 3. to be healthy, sound, convalescent.

സ്വസ്ഥമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make at ease, to tranquilize. 2. to heal. 3. to make happy or contented.

സ്വസ്ഥം, &c. adj. 1. Free from work, being unemployed, being at rest, ease, leisure, tranquil, content, happy. 2. confident, resolute, firm, relying on one's self. 3. healthy, sound, convalescent.

സ്വസ്ഥവൃത്തി. s. The state of being at rest, ease, leisure, &c.

സ്വസ്ഥാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make happy, contented. 2. to put in its proper place.

സ്വസ്ഥാനം. s. 1. One's own proper place. 2. happiness, contentedness, a state of ease, rest. 3. self-dependance.

സ്വസ്ഥിതി. s. One's own proper place.

സ്വസ്നേഹം. s. Self-love.

സ്വക്ഷം, &c. adj. 1. Handsome eyed. 2. acute, sensitive, having keen organs.

സ്വാതന്ത്ര്യം. s. Independence, liberty, freedom from control or restraint. adj. Independent, free at liberty.

സ്വാതി. s. The fifteenth lunar mansion or asterism consisting of but one star, 'Arcturus.'

സ്വാദ s. 1. Relish, taste, flavour. രുചി. 2, tasting, either food or drink. 3. the sweet taste or flavour, sweetness. 4. a grape. adj. 1. Sweet, delicious. 2. agreeable, desired excellent. 3. handsome.

സ്വാദുകണ്ടകം. s. A sort of creeper, 'Tribulus lanuginosus.'

സ്വാദുരസാ s. 1, A medicinal root, commonly Caculi. കാകോളി. 2. vinous liquor മദ്യം. 3. a grape. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

സ്വാദുദം. s. Fresh water. നല്ലവെള്ളം.

സ്വാദ്വി. s. A grape. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

സ്വാധിഷ്ഠാനം. s. The second of the six regions of the human body, the upper part of the abdomen. ആറാധാരങ്ങളിൽ ഒന്നു°.

സ്വാധീന. s. 1. A woman who is independent. 2. one who is subservient.

സ്വാധീനക്കാരൻ. s. 1. One who is independent, one's own dependant. 2. one who is subservient, an ally, a dependant, one who is at the discretion of another.

സ്വാധീനൻ. s. 1. One who is independent, one's own dependant. 2. one who is subservient, an ally.

സ്വാധീനപതിക. s. A woman independent of her husband, or lover.

സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. a. To make dependant, to bring into one's own power, to subject, to subdue, to control, to make subservient, to bring under one's influence.

സ്വാധീനമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n To be independent, to be uncontrolled, to be one's own dependant, to have in one's own power or at one's own command or control, to have the use of.

സ്വാധീനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make dependant, to make subservient, to bring into one's power, to sbbdue, to subject. 2. to tame; to train, to control, to manage.

സ്വാധീനം. s. 1. Independence, proper right, uncontrolledness, one's own power or property. 2. subserviency, alliance. adj. Independent, uncontrolled. 2. one's own dependant. 3. in one's own power, at one's own command. 4. subservient, allied.

സ്വാധ്യായം. s. 1. Voluntary study അഭ്യാസം. 2. inaudible reading or muttering of the 'Vedas,' &c. മന്ത്രം.

സ്വാധ്യായവാൻ. s. A student of the scriptures. വേദം അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.

സ്വാധ്യായി s. 1. A tradesman, a citizen, a dealer. കച്ചവടക്കാരൻ. 2. a student of the 'Vedas'. വേദം അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.

സ്വാനം. s. Sound, noise. ശബ്ദം.

സ്വാന്തം. s. 1. The mind, the faculty of thought and feeling. മനസ്സ°. 2. a cave, a cavern. ഗുഹ. adj. Sounded, making a sound. ശബ്ദിക്കുന്ന.

സ്വാപതേയം. s. Wealth, property. ധനം.

സ്വാപം. s. 1. Sleep, sleeping. ഉറക്കം. 2. sleepiness, sloth, sluggishness. മടി. 3. paralysis, palsy, loss of sensation. 4. ignorance. അജ്ഞാനം. 5. dreaming, a dream. സ്വപ്നം.

സ്വാഭാവികം. adj. Native, natural, peculiar, inherent. സ്വഭാവമായുള്ള.

സ്വാമി. s. 1. A master, a lord. എജമാനൻ. 2. a sovereign, a prince, a monarch, a governor. രാജാവു°. 3. a husband. ഭർത്താവു°. 4. a god, a deity. ദേവൻ. 5. an owner, proprietor. 6. a spiritual preceptor. ഗുരു. 7. a learned man. വിദ്വാൻ.

സ്വാമിദ്രോഹം. s. Treachery, unfaithfulness to a superior.

സ്വാമിദ്രോഹി. s. A traitor.

സ്വാമിനി. s. 1. A mistress, a lady, a proprietress. 2. a queen, a princess.

സ്വാമിഭക്തി, s. Devotedness or attachment to or confidence in a lord, a master, a prince, &c.

സ്വാരസ്യം. s. Principal or chief aim, object, intention, or meaning, lit. its own juice. adj. Pleasing, delicious.

സ്വരാൾ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സ്വാൎത്ഥം. s. 1. Property, substance. സമ്പത്തു്. 2. same effect or meaning, a pleonasm.

സ്വാസ്ഥ്യം. s. 1. Wealth, property. ധനം. 2. content, happiness, complacency, satisfaction. സന്തുഷ്ടി. 3. fortitude, firmness, self-possession. ധൈൎയ്യം.

സ്വാഹാ. ind. An exclamation used in making oblations of oiled butter to the gods. s. A personification of the preceding, as the wife of fire, and goddess presiding over burnt offerings.

സ്വാഹാദേവി. s. The wife of 'Agni' or fire. അഗ്നിയുടെ ഭാൎയ്യ.

സ്വിൽ. ind. 1. A particle of questioning, (hey, what?) 2. an exclamation of doubt or surprize. 3. an expletive.

സ്വിന്നം &c. adj. Fatigued, weary, weak, feeble തളൎന്ന, ക്ഷീണമായുള്ള.

സ്വീകരണം. s. 1. Abstraction, restraining the organs of sense and preception. 2. reception, acceptation.

സ്വീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To receive, to accept, to take, to admit, to adopt. 2. to use, to enjoy, to make a thing one's own.

സ്വീകാരം. s. 1. Reception, adoption, acceptance of a thing. 2. admission, the allowance of an argument. 3. enjoyment of any thing.

സ്വീകാൎയ്യം. s. Acceptableness, worthy of reception.

സ്വീൽകാരം s. Whistling, whistle. സ്വീൽകാരം ചെയ്യുന്നു, To whistle.

സ്വേര. s. Wilfulness, following one's own will, purpose, desire, or inclination. സ്വേരയായിരിക്കുന്നു, To follow one's own purpose or inclination to volunteer.

സ്വേച്ഛാവൃത്തി. s. Following one's own purpose or inclination.

സ്വേദജം. adj. Engendered by heat and damp, as insects and worms. വിയൎപ്പിൽ നിന്നു് ഉണ്ടായതു്.

സ്വേദം. s. 1. Perspiration, sweat. വിയൎപ്പു്. 2. warmth, heat ചൂടു്. 3 warm vapour, steam. ആവി. adj. Warm, prespiring.

സ്വേദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To perspire, to sweat. വിയൎക്കുന്നു.

സ്വേദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To cause to perspire, or sweat.

സ്വേദിനി. s. An iron plate or pan used as a frying pan, &c.

സ്വൈരക്കേടു്. s. 1. Uneasiness, discomfort. 2. troublesomeness, teasing, tormenting with importunity.

സ്വൈരത. s. Independence, wilfulness.

സ്വൈരൻ. s. 1. A self-willed person, one uncontrolled. 2. a slow, lazy person. 3. one living at ease.

സ്വൈരം, &c. adj. 1. Self willed, unrestrained 2. slow, lazy. 3. healthy s. 1. Following one's own inclination. 2 pleasure. 3. health. 4. ease, comfort. സ്വൈരം കെടുക്കുന്നു, To trouble, to tease, to weary with importunity. സ്വൈരം കൊടുക്കുന്നു, To leave at ease, to leave alone.

സ്വൈരി. s. One who is self-willed, uncontrolled, unrestrained.

സ്വൈരിണി. s. 1. An unchaste woman, an adultress. 2. a wanton woman. കാമചാരിണി.

സ്വൈരിത. s Wilfulness, independence, freedom from control.

സ്വോദരപൂരകൻ. s. One who pampers his appetite, an epicure. തന്റെ വയറു പോററുന്നവൻ.

സ്വോദരപൂരണം. s. Pampering the appetite. തന്റെ വയറു പോററുക.

ഹ

ഹ. The thirty-third consonant of the Malayalam alphabet, corresponding to 'H.'

ഹ. ind. 1. An expletive. പാദപൂരണം. 2. a vocative particle, (ho, hola!) 3. a term of rejection or disdain. 4. a particle of abuse or reproach.

ഹകാരം. s. The name of the letter ഹ.

ഹഞ്ജാ. ind. (In theatrical language,) a vocative particle used in calling to a female slave.

ഹഞ്ജെ. ind. (In theatrical language,) a vocative particle used in calling to a female slave. ചേടിയെ വിളിക്കുക.

ഹട്ടചൌരകൻ. s. A thief, one stealing at fairs and markets. ചന്തസ്ഥലത്തു മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

ഹട്ടം. s. A market, a moveable market, a fair. ചന്തസ്ഥലം.

ഹട്ടവാസിനി. s. 1. A sort of drug and perfume. 2. a whore. വേശ്യാസ്ത്രീ.

ഹട്ടി. s. A petty market or fair. ചന്ത.

ഹഠം. s. 1. Violence, force, rapine. ബലാല്കാരം. 2. oppression. ഞെരുക്കം. 3. an aquatic plant, 'Pistia stratiotes'.

ഹഠാത്മകം. s. Force, constraint, violence. ബലബന്ധം.

ഹഠാൽ. ind With violence, force, violently, oppressively. ബലാല്കാരമായി.

ഹണ്ഡ. ind, An interjection of calling to a low female.

ഹണ്ഡേ. ind. A vocative particle to be addressed in theatrical language to a female of inferior rank. ചേടിയെ വിളിക്കുക.

ഹതകൻ. s. A coward, a paltroon, a scoundrel. ഭീതൻ, ദുഷ്ടൻ.

ഹതൻ. s. One who is hurt, struck or killed. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ.

ഹതം. &c. adj 1. Disappointed, ഇച്ഛാഭംഗം വന്ന. 2. multiplied, (in arithmetic.) കൂട്ടപ്പെട്ട. 3. struck, hurt, killed, ഹനിക്കപ്പെട്ട. 4. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട. s. Multiplication.

ഹതാശം, &c. adj. 1. Cruel, merciless. ദയയില്ലാത്ത. 2 desponding, despairing. ഇടിഞ്ഞ 3. vile, wicked ദുഷ്ടതയുള്ള. 4 barren. മച്ചിയുള്ള. 5. weak, powerless. ശക്തിയില്ലാത്ത.

ഹതി. s. Hurting, killing. കൊല്ലുക.

ഹത്യ. s. Killing, slaying, slaughter, murder, (used in composition only as, ബ്രഹ്മഹത്യ, The murder of a 'Brahman' പിതൃഹത്യ, A patricide, or murder of a father.)

ഹത്യാശം, &c. adj. 1 Cruel, merciless. ക്രൂരമായുള്ള. 2. desponding, despairing, 3. vile wicked. 4. barren. 5 weak, powerless.

ഹദ്രൻ. s. A man dejected or in low spirits. മനസ്സിടിഞ്ഞവൻ.

ഹന്ദൻ. s. A killer. a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ

ഹനനം. s. 1. Killing, slaying, destroying. കൊല. 2. injuring, hurting, striking. അടിക്കുക.

ഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To kill, to slay, to destroy. കൊല്ലുന്നു 2. to injure, to hurt, to strike, to smite. അടിക്കുന്നു.

ഹനു s. 1. The jaw. താടിയെല്ല്. 2. a drug and perfume. 3. a weapon. ആയുധം. 4. sickness. രോഗം. 5. death, dying. മരണം.

ഹനുചലനം. s. Ruminating, chewing the cud. അയറുക.

ഹനുമാൻ, ഹനുമൻ, ഹനുമൻ. s. The monkey chief HANUMAN, the son of ANJANI, by PAVANA or the wind, the friend, ally and spy of Rama in his invasion of 'Ceylon', since, deified, and worshipped by the followers of VISHNU

ഹന്ത. ind. 1. An inceptive particle. 2 an exclamation of grief (ah, alas!) കഷ്ടം. 3. of pity. 4. of pleasure. 5. of hurry or haste.

ഹന്തവ്യൻ. s. One deserving of being put to death കൊല്ലപ്പെട്ടവാൻ യോഗ്യൻ.

ഹന്താ. s. 1 A murderer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ. 2. a measure of food, four times four double handfuls.

ഹന്തുകാമൻ s One desirous of committing murder. കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഹന്തോക്തി. s. Tenderness, compassion. ദയ.

ഹന്നം. adj Passed as ordure. ഒഴിഞ്ഞ.

ഹം. ind. 1. An interjection of wrath or anger. 2. an expression of courtesy or respect.

ഹംസൻ. s. 1. BRAHMA ബ്രഹ്മാവ്. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. the sun. ആദിത്യൻ. 4. a liberal, or moderate prince, one not covetous nor ambitious.

ഹംസം. s. 1. A goose, a swan. അരയന്നം. 2. a particular 'Mantra' or mystical or magical

prayer. 3. a horse കുതിര. 4. one of the vital airs. 5. envy, malice. അസൂയ. 6 (in composition) best, excellent. 7. preceding, before, in front.

ഹംസകം s. An ornament for the feet described as being made like a goose's foot. കാൽച്ചിലമ്പ്.

ഹംസകൂടം s. The hump on the shoulder of the 'Indian' ox.

ഹംസനാദം. s. Cackling, the cry or noise of a goose.

ഹംസപാദം. s. Vermilion. ചായില്യം.

ഹംസരഥൻ. s. BRAHMA, as having a swan for his vehicle.

ഹംഹോ. adj. 1. An interjection of calling (ho hola!). 2. a particle of haughtiness or arrogance. 3. an arrogantly interrogative particle.

ഹയഗ്രീവൻ. s. A prince of the 'Daithyas, who, during BRAHMA's sleep at the end of a 'Calpa', stole, it is said, the 'Vedas'; in the recovery of them, he was slain by VIHNU, after his descent as the 'Matsya' or fish 'Awatar'.

ഹയനം. s. A covered carriage. മൂടുരഥം.

ഹയപുച്ഛി. s A leguminous plant, 'Clycine debilis.' പെരുങ്കാണം എന്ന മരുന്ന്.

ഹയമാരകം. s. The plant termed 'Nerium odorum. കണവീരം.

ഹയം. s. 1. A horse. കുതിര. 2. the number seven. ഏഴ്.

ഹയവാഹനൻ. s. 1. A name of CUBERA whose vehicle is the horse. കുബേരൻ. 2. the son of SURYA or the sun.

ഹയ്യംഗവീനം. s. Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

ഹരകൻ. s. 1. A rogue, a cheat. കള്ളൻ. 2. a person of reflexion വിചാരമുള്ളവൻ. 3. SIVA. ശിവൻ. 4. a taker, a conveyer, a seizer. അപഹാരി.

ഹരണം. s. 1. Taking (either in a good or bad sense;) accepting, receiving, seizing, carrying off or away 2. a special gift, as a nuptial gift, &c. സ്ത്രീധനം 3 murder, killing. കൊല്ലുക. 4. the arm. കൈ.

ഹരൻ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. 'Agni' or fire. അഗ്നി. 3. an ass. കഴുത. 4. (in arithmetic) division.

ഹരബീജം. s. Quicksilver. രസം.

ഹരം. adj. Expelling, delivering, counteracting.

ഹരവീൎയ്യം. s. Quicksilver. രസം.

ഹരി. s. 1. VISHNU. or as considered to be the same deity, CRISHNA. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. YAMA യമൻ. 3. air, wind. വായു. 4. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 5. the moon. ചന്ദ്രൻ. 6. the sun. ആദിത്യൻ. 7. a lion. സിംഹം. 8. a ray of li ht. രശ്മി 9. a horse കുതിര. 10 a parrot. കിളി. 11. an ape. കുരങ്ങ്. 12. a snake. സൎപ്പം. 13. a forg. തവള. 14. SIVA. ശിവൻ. 15. one of the nine 'Warshas' into which the known continent is divided. 16. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്. 17 fire. അഗ്നി. 18 green colour. പച്ചനിറം. 19 tawny. the colour. കപിലവൎണ്ണം. 20. a golden colour or yellow. പൊന്നിറം 21. the 'Cocila' or 'Indian' cuckoo കുയിൽ. 22. the twenty second lunar asterism. തിരുവോണം. 23 the eighteenth lunar asterism തൃക്കേട്ട. adj. 1. Green. പച്ച. 2. tawny. 3. yellow

ഹരികൻ. s. 1. a thief, a robber. കള്ളൻ. 3. a gambler. 3. a horse of a yellowish blue tint.

ഹരികേശൻ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.

ഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To cut off, to take away, to remove, to deduct. 2. to carry off, to usurp. 3. to expel, to deliver, to counteract evil effects.

ഹരിചന്ദനം. s. 1. A yellow or fragrant sort of sandal wood. ചെഞ്ചന്ദനം. 2. one of the trees of Paradise. 3. saffron. മഞ്ഞൾ. 4. moon light. നിലാവ്. 5. the ferina of the lotus.

ഹരിണം. s. 1. A deer. മാൻ. 2. yellowish white, (the colour) 3. white. വെളുപ്പുനിറം. 4. a minor division of the world, supposed to be 'Madagascar'.

ഹരിണി s. 1. A doe. മാൻപേട. 2. a woman one of the four kinds, the same as 'Chitrine' or female of the man termed 'Mriga' 3. a golden image. പൊൻ ബിംബം. 4 a form of metre, a variety of the class termed 'Atyashti' or verse of four lines of 17 syllables each.

ഹരിതകം. s. A potherb. ചീര, ഇലക്കറി.

ഹരിതമഞ്ജരി, s. 'Indian' Acalypha, 'Acalypha 'Indica'. കുപ്പമേനി.

ഹരിതം s. 1. The colour green. പച്ചില നിറം 2. a lion. സിംഹം adj. 1. Green, of a green colour, 2. grassy, verdant.

ഹരിത. s. 1. A quarter, region or point of the compass ദിക്ക 2. a kind of deer. മാൻ. 3. bent grass. 4, a woman of a tawny colour. കപിലനിറമുള്ളവൾ.

ഹരിതാലകം. s. 1. Yellow orpiment. അരിതാരം. 2. the green pigeon. ചുളപ്രാവ് 3. theatrical decoration, painting the person, &c

ഹരിതാലം. s. Yellow orpiment. അരിതാരം.

ഹരിൽ s. 1. A quarter or region, a point of the compass. ദിക്ക. 2. green, the colour. പച്ചിലനിറം. 3. a swift horse, or a horse of the sun. 4. kidney bean, Phaseolus Mungo'. 5. a lion. സിംഹം. 6. the sun. ആദിത്യൻ.

ഹരിദശ്വൻ. s. The sun. ആദിത്യൻ

ഹരിദ്ര. s. Turmeric, either the plant or powdered root. മഞ്ഞൾ.

ഹരിദ്രം. s. Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

ഹരിദ്രവം. s. 1. Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ. 2. the powder of the blossoms of the 'Mesua ferrea'.

ഹരിദ്രാഭം. s. 1. Yellow, the colour. മഞ്ഞൾനിറം. 2. zedoary, Curcuma Zerumbet. മഞ്ഞളുവ. adj. Of a yellow colour.

ഹരിദ്രാരാഗം. adj. Fickle, capricious, unsteady, in affection or attachment. സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

ഹരിദ്രു. s. The name of a plant, 'Curcuma zanthorhizon.

ഹരിപ്രിയ. s. 1. LECSHMI the wife of VISHNU ലക്ഷ്മി. 2. 'tulasi' or basil. തുളസി. 3. the twelfth day of the lunar fortnight. ദ്വാദശി

ഹരിമഞ്ജരി. s. The name of a plant.

ഹരിമന്ഥകം. s. 1. Chick pea, 'Cicer artietinum. കടലയ്ക്കാ. 2. a sort of kidney bean.

ഹരിന്മണി. s. An emerald. മരതകം.

ഹരിവാൻ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഹരിവാലുകം. s. A perfume and drug, commonly 'Elabalaca'. ഏലാവാലുകം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ. s. A sovereign, the twenty-eighth of the solar dynasty in the second age, celebrated for his piety and liberality, and who on those accounts, it is said, was elevated with his subjects to heaven; having been insidiously induced by NAREDA, to relate his actions, with unbecoming pride, he descended from 'Swerga.' a stage at each sentence, till stopping in time, and doing homage to the gods, he was fixed with his capital in the mid-air.

ഹരിശ്ചന്ദ്രപുരം. s. The city of HARISCHANDRA.

ഹരിഹയൻ. s. 1. A name of INDRA ഇന്ദ്രൻ 2 the sun. ആദിത്യൻ 3 SCANDA സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 4. GENESA ഗണേശൻ.

ഹരിതകി. s. Yellow or chebulic myrobalan, ('Terminalia Chebula,) seven varieties of this are distinguished. കടുക്കാ.

ഹരേണു. s. 1. A drug and perfume, commonly 'Renuca'. അരേണുകം. 2. pulse, peas. വട്ടച്ചണായി.

ഹർമ്മ്യം. s. A palace, a mansion, the habitation of a man of wealth or rank. മാളിക.

ഹര്യക്ഷം. s. 1. A lion. സിംഹം. 2. CUBERA. കുബെരൻ.

ഹർഷകം, &c. adj. Delighting, pleasing, delightful. സന്തോഷകരം.

ഹർഷണം. s. 1. A cause of pleasure, any thing which confers pleasure. സന്തോഷിപ്പിക്കുക. 2. the fourteenth of the astronomical 'Yogas'. 3. a morbid affection of the eyes. 4 pleasing, making happy, rejoicing, being happy. adj. Causing delight, delighting, delightful, pleasurable, pleasant. സന്തോഷകരം.

ഹർഷമാണം, &c. adj. Joyful, cheerful, happy. സന്തോഷമുള്ള.

ഹർഷം. s. Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തോഷം. adj. Delightful, pleasing.

ഹർഷശീലൻ. s. One who is happy, glad, delighted. സന്തുഷ്ടൻ.

ഹർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be pleased, delighted, to rejoice, to be happy, to be charmed.

ഹർഷിതം, &c. adj. Rejoiced, pleased. സന്തോഷമുള്ള.

ഹലധരൻ. s. A name of BALARAMA, as armed with a plough. ബലഭദ്രൻ.

ഹലഭൃതി. s. 1. Agriculture. കൃഷി. 2. a saint so named.

ഹലം. s. A plough. കലപ്പ.

ഹലാ. ind. A vocative particle addressed in theatrical language to a female friend.

ഹലായുധൻ. s. A name of BALARAMA, as armed with a plough. ബലഭദ്രൻ.

ഹലാഹലം. s. A sort of poison. വിഷം

ഹലി. s. 1. A name of BALADEVA ബലഭദ്രൻ. 2. a ploughman, a cultivator. കൃഷിക്കാരൻ. 3 a furrow. ഉഴവച്ചാൽ 4. agriculture. കൃഷി.

ഹലിപ്രിയ s. 1. A spirituous liquor. മദ്യം. 2. Cadambu, Nauclea cadamba'. കടമ്പു്.

ഹല്യം. adj. Ploughed, tilled. ഉഴുത.

ഹല്ല്. s. A consonant.

ഹല്ലകം. s. A red lotus. ചെന്താമരം.

ഹല്ലന്തം. s. Words which end in consonants.

ഹല്ലീഷം. s. A dance performed by women in a circle. വട്ടക്കളി.

ഹവം. s. 1. Sacrifice, oblation. യാഗം 2. call, calling വിളി. 3. order, command നിയോഗം. 4. challenging, defying. പോൎവിളി.

ഹവിസ്. s. 1 Clarified butter. നെയ്. 2. an intended oblation, the article to be so offered, usually clarified butter. ഹോമിപ്പാനായിട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

ഹവ്യപാകം. s. 1. An offering dressed for the gods. 3. the vessel in which it is prepared.

ഹവ്യം. s. 1. Clarified butter. നെയ്. 2. fresh butter. വെണ്ണ. 3. an intended oblation.

ഹവ്യവാഹനൻ. s. 1. Fire. അഗ്നി. 2. 'Cartica. കാൎത്തിക.

ഹസനം. s. Laughter, laughing. ചിരി.

ഹസനി. s. A portable fire-place or pan. നെരിപ്പോട്, തീക്കലം.

ഹസന്തി. s. A portable furnace or fire pan. തീക്കലം, നെരിപ്പോട്.

ഹസന്തിക s. A portable fire-place, or pan. നെരിപ്പോട്.

ഹസം s. Laughter, laughing, laugh ചിരി.

ഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To laugh. ചിരിക്കുന്നു. 2. to laugh at, to ridicule. പരിഹസിക്കുന്നു.

ഹസിതം. s. 1. A laugh, a smile. ചിരി. 2. the bow of CAMA. കാമന്റെ വില്ല്. adj. 1. 1. Blown, budded, (as a flower) വിടൎന്ന. 2. smiling, laughing. ചിരിക്കുന്ന.

ഹസ്തകടകം. s. A bracelet, worn at the wrist.

ഹസ്തതലം. s. The palm of the hand ഉള്ളങ്കൈ.

ഹസ്തതാഡനം s. Striking with the hand. കൈകൊണ്ടു അടിക്കുക.

ഹസ്തധാരണം. s. Warding off a blow, stopping, resisting (in a conflict) തടുക്കുക.

ഹസ്തമുഷ്ടി. s. The first or closed hand. മുഷ്ടി.

ഹസ്തം. s. 1. The hand. കൈ. 2. an elephant's trunk. തുമ്പിക്കൈ 3. the thirteenth lunar asterism designated by a hand and having five stars. ഹസ്തനക്ഷത്രം. 4. a head of hair, or abundance of hair. തലമുടി. 5. a cubit measured by the hand and arm, or from the elbow to the tip of the middle finger. മുഴം. 6. a bellows. തുരുത്തി.

ഹസ്തവാരണം s. Resisting an assault, warding off a blow. കൈകൊണ്ടു തടുക്കുക

ഹസ്തസംജ്ഞ. s. Beckoning with the hand. കൈകൊണ്ടു കാട്ടിപ്പറക.

ഹസ്തസൂത്രം. s. A bracelet, one worn at the wrist.

ഹസ്തി. s. An elephant. ആന.

ഹസ്തിനഖം s. A sort of covered way, a raised place of earth or masonry covering the access to the gate of a city or fort.

ഹസ്തിനാപുരം. s. Ancient 'Delhi', the capital of YUDHISHTHIR, and his brethren, the remains of which still exist about 57 miles N E. of the modern city, on the banks of the old channel of the 'Ganges'.

ഹസ്തിനി. s. 1. A female elephant. പിടിയാന. 3. a female; one of the four kinds into which they are classed, and described as of low stature, corpulent habits, curly hair, dark complexion, libidinous appetite and furious passions. 3 a drug and perfume, also ഹട്ടവിലാസനി.

ഹസ്തിപകൻ. s. An elephant driver or keeper.

ഹസ്തിമദം s. The juice that exudes from the elephant's temples when in rut.

ഹസ്തിശാല s. An elephant stall or stable. ആനക്കൂട്.

ഹസ്തകരണം. s. Marriage. വിവാഹം.

ഹസ്ത്യം adj 1. Given with the hand. കൈകൊണ്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട. 2. done with the hand, manual.

ഹസ്ത്യാരോഹൻ. s An elephant rider or driver. ആനക്കാരൻ.

ഹസ്രം, &c. adj. Stupid, ignorant. foolish. മൂഢതയുള്ള.

ഹള. ind. (In theatrical language,) A vocative particle, addressed to a female friend.

ഹാ. 1. An interjection, of weariness. 2. of sorrow pain. 3 an exclamation of pleasure, wonder and surprise 4 a term of reproach, the word corresponds to ah, alas, oh, ha, &c.

ഹാകഷ്ടം. interj. Alas! ah! woe, expressing horror.

ഹാടകം. s Gold. പൊന്ന്. adj. Golden, of gold. (as a weight or coin.)

ഹാനം s. 2. Abandoning, relinquishing. വിടുക. 2. prowess, valour. ശൌൎയ്യം.

ഹാനി. s. 1. Loss, privation. നാശം. 2. detriment, damage. harm. 3. abandonment, relinquishment, quittance. 4. ruin. ഹാനിവരുത്തുന്നു, 1. To desctry, to ruin, to sustain loss 2. to kill.

ഹായം s. 1. A year. സംവത്സരം. 2. a flame, a ray. ശോഭ. 3. a sort of rice. ഒരുവക ധാന്യം.

ഹാരകൻ s. 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a rogue; a cheat. 3. a gambler. 4. a plunderer, a ravisher, one who carries off any thing. 5. (in arithmetic) a divisor.

ഹാരകം. s. (In arithmetic) Division, divisor.

ഹാരഭേദം s. A kind of garland of pearls.

ഹാരമദ്ധ്യഗം. s. The central gem of a necklace. നടുനായകം.

ഹാരം. s. 1. A string, or garland of pearls. മുത്തുമാല. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. taking, conveying.

ഹാരി. s 1. Defeat, discomfiture, etiher in war or gambling. തൊലി. 2. a traveller's progeny or family 3 a pearl മുത്ത്. 4. one who takes or gets. adj 1. Pleasant, agreeable, charming, handsome. 2. taking, getting.

ഹാരിതം. s. 1. The green or wood pigeon. ചുളപ്രാവ്. 2. roguery, cheating, fraud. വ്യാജം.

ഹാൎദ്ദം. s. Affection, love, kindness. സ്നേഹം.

ഹാല. s. Wine, vinous or spirituous liquor. മദ്യം.

ഹാലൻ. s. 1. BALARAMA. ബലഭദ്രൻ. 2. a name of SALIWAHANA.

ഹാലം. s. 1. Wine, vinous or spirituous liquor. മദ്യം 2. a plough. കലപ്പ.

ഹാലാഹലം. s. A sort of poison. വിഷം.

ഹാലി. s. A wife's younger sister. ഭാൎയ്യയുടെ അനുജത്തി.

ഹാലികൻ. s. A ploughman. ഉഴുന്നവൻ

ഹാലികം, &c. adj. Belonging or relating to a plough, as a ploughman, cattle, &c.

ഹാവം. s. Any feminine act of amorous pastime, or tending to excite amorous sensations, coquetry. blandishment, dalliance.

ഹാസം s. 1. Laugh, laughter, laughing. ചിരി 2. a jest, a joke. 3. mimicry.

ഹാസ്തികൻ. s. A rider of an elephant, an elephant driver. ആനക്കാരൻ.

ഹാസ്തികം. s. A herd of elephants ആനക്കൂട്ടം.

ഹാസ്തിനപുരം. s. 'Hastinapur, ancient 'Delhi.'

ഹാസ്തിപാദം. adj Having a foot like an elephant, afflcted with elephantiasis. പെരുക്കാലുള്ള.

ഹാസ്യം. s. 1. A horse laugh, laughter, laughing, mirth. 2. ridicule, scorn. പരിഹാസം.

ഹാസ്യരസം. s The sensation or feeling of laughter. നിന്ദാഭാവം.

ഹാഹാ. s. GHNDHARBA, a demi-god of an inferior order attandant on CUBERA and the other gods, and especially the chanter for their praises. ind. An interjection of surprise, mirth, or sorrow, grief or pain, alas! ha!

ഹി. ind. 1. Because, for, on account of. 2. assuredly, certainly (asseveration.) 3. indeed, surely (interrogation.) 4 a particle implying difference or distinction. 5. an expletive. 6. ah! alas! 7. an interjection of envy or contempt 8. an interjection of hurry.

ഹിക്ക. s. Hiccough. എക്കിട്ടം.

ഹിംഗു. s. Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ഹിംഗുനിൎയ്യാസം. s. 1. The 'Nimb' or margosa tree, വെപ്പുമരം. 2 assafœtida (gum) കായം.

ഹിംഗുലം. s. Vermilion. ചായില്യം.

ഹിംഗുലി s. The egg-plant, 'Solanum melongena'. ചെറുവഴുതിന.

ഹിംഗുലു. s. Vermilion. ചായില്യം.

ഹിജ്ജളം. s. The name of a plant, 'Hyjal.'

ഹിഡിംബ. s. A female 'Racshasa.'

ഹിഡിംബജിൽ s. BHIMA, the second of the 'Pandus' ഭീമൻ.

ഹിഡിംബൻ. s. A prince of the 'Racshasas' slain by Bhima'.

ഹിഡിംബാപതി. s. HANUMAN. ഹനുമാൻ.

ഹിഡിംബാരമണൻ. s. HANUMAN, the monkey friend and ally of RAMA. ഹനുമാൻ.

ഹിണ്ഡികൻ. s. An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ഹിണ്ഡീരം s. Cuttle fish bone, considered to be the indurated foam of the sea. കടൽനാക്ക്.

ഹിതൻ. s. 1 A friend, an affectionate, kind person. ബന്ധു. 2. a worthy person.

ഹിതം. s. 1. Will, pleasure, wish. 2. acceptableness, pleasantness. adj. 1. Agreeable, acceptable, pleasant, delightful, fit, worthy, suitable. 2 friendly, affectionate, kind.

ഹിതവാദി. s. 1. A director, an adviser. 2. one giving good counsel, directing or advising what is right.

ഹിതാശംസ. s. Friendly or kind speech, or advice, speaking kindly. സന്തോഷവാക്ക്.

ഹിതാകതി. s Compassion, clemency, tenderness. ആൎദ്രത.

ഹിതോപദേശം. s. Friendly or proper advice.

ഹിന്താലം. s. The marshy date tree, 'Phœnix or Elate palundosa'. ഈന്തപ്പന.

ഹിന്തു s. A 'Hindu' or Indian.

ഹിന്തോളം. s. 1. One of the 'Ragas' or personified musical modes, ഒരു രാഗം. 2. a swing a kind of palankeen. അന്തോളം.

ഹിമം. s. 1. Frost, ഉറച്ച മഞ്ഞു 2. cold, dew. മഞ്ഞു. 3. sandal. ചന്ദനം. 4. the 'Himalaya' mountains. adj. Cold, frigid. തണുത്ത

ഹിമവാൻ. s. The 'Himalaya' range.

ഹിമവാലുക. s. Camphor. കർപ്പൂരം.

ഹിമസംഹതി. s. Ice and snow. ഉറച്ച മഞ്ഞു.

ഹിമാദ്രി s. The snowy range of mountains skirting the north of 'India, the Imaus or Emodus'.

ഹിമാംശു. s. 1. The moon ചന്ദ്രൻ 2. camphor. കർപ്പൂരം.

ഹിമാലയൻ. s. The 'Himala or Himalaya' range of mountains, which bounds 'India' on the north and separates it from 'Tartary, the Imaus or Emodus'. of the ancients giving raise to the 'Ganges the Indus', and 'Brahmaputra,' and many other considerable rivers, and containing elevations which have been calculated to exceed the 'Cordilleras:' in mythology, the mountain is personified as the husband of 'Menaca' and the father of 'Ganga or the Ganges' and DURGA or UMA in her decent as PARWATHI, the mountain nymph to captivate SIVA and withdraw him from a course of ascetic austerities practised in those regions.

ഹിമാവതി. s. A medicinal sort of moon-plant, 'Encyne panniculata'. മലയരിമ എന്നൊരു മരുന്നു.

ഹിംസ. s. 1. Injury, mischief, &c. it is usually distinguished as of three sorts mental (as malice,) verbal, (as abuse,) personal, (as striking, beating, wounding, &c.) 2. slaughter, killing, slaying, murder. കൊല.

ഹിസാകർമ്മം. s. Incantation to destroy, or the paractic of malice, or employment of magical texts for malevolent and injurious purpose.

ഹിംസാലു. adj. Mischievous, hurtful.

ഹിംസാലുകൻ. s. A mischievous or savage dog. കടിക്കുന്ന നായ്.

ഹിംസാശീലൻ. s. 1. A mischievous, injurious person. 2. a murderer.

ഹിംസിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. 1. To injure. 2. to kill, to murder. കൊല്ലുന്നു.

ഹിംസീരൻ. s. 1. A tiger. കടുവാ. 2. a wretch, a villain.

ഹിംസ്രകൻ. s. 1. A beast of prey. കാട്ടുമൃഗം. 2. a murderer. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഹിംസ്രം. s. A beast of prey. കാട്ടുമൃഗം. adj. 1. Mischievous, hurtful, injurious. 2. murderous. 3. formidable, terrible. 4. fierce savage.

ഹിരണ്മയം. s. One of the 'Wershas' or divisions of the continent, the part between the mountainous ranges of 'Sweta' and 'Sringavan'. adj. Made of gold, golden. സ്വൎണ്ണമയം.

ഹിരണ്യഗർഭൻ. s. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

ഹിരണ്യഗർഭം. s. A ceremony of being born of, or passing through a golden cow, performed by the Rajah of Travancore. ഹിരണ്യഗർഭംകഴിക്കുന്നു, To perform such ceremony.

ഹിരണ്യം. s. 1 Gold. പൊന്നു. 2. either of the precious metals, crude bullion, unwrought gold or silver. 3. wealth, property. സമ്പത്തു. 4. imperishable matter, that which is eternal. 5. silver, crude, or wrought. വെള്ളി 5. thing, substance. വസ്തു.

ഹിരണ്യരേതസ്സ്. s. 1. Fire അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. SIVA. ശിവൻ

ഹിരണ്യവാഹ. s. The river 'Sone'.

ഹിരുക്ക ind 1. Without, except ഒഴികെ. 2. in the midst of, among. ഇടയിൽ. 3. near. സമീപെ.

ഹിലമോചിക. s. A potherb, 'Hingtsha repens'. കാനകവാഴ.

ഹിഹി. ind. An interjection of surprise or merriment.

ഹീ ind. 1. An exclamation or interjection of surprise. 2 of fatigue or dispondence. 3. of sorrow. 4. a particle implying cause, (therefore, so.)

ഹീനജാതി. s A low caste. adj. Outcast, vile, degraded.

ഹീനത s. 1. Defect, deficiency. 2. baseness, vileness, meanness, lowness, degradation, contempt.

ഹീനൻ. s. A low, mean, base, vile, degraded, ignoble person.

ഹീനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To debase, to degrade, to despise.

ഹീനം, &c adj. 1. Deficient, defective. 2. blameable, vile, bad. 3. ignoble, mean. 4.

left, abandoned, quitted. 5. worn, wasted decayed. 6. weak.

ഹീനാംഗം, &c. adj. Crippled, maimed, defective. ഊനമുള്ള.

ഹീര. s. The goddess LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ഹീരൻ. s 1. SIVA ശിവൻ. 2. a snake. പാമ്പ്. 3. a lion. സിംഹം.

ഹീരം. s. A diamond. വൈരക്കല്ല്.

ഹീരാംഗം. s. INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം.

ഹീഹീ. ind. 1. The interjection of surprise (ah, ha.) 2. an interjection of laughter, (hee, hee!)

ഹുതഭുക. s. 1. 'Agni' or fire. അഗ്നി. 2. Ceylon lead-wort. കൊടുവേലി.

ഹുതഭുക്പ്രിയ. s. The wife of 'Agni' or fire. അഗ്നിയുടെ ഭാൎയ്യ.

ഹുതം. adj. 1. Offered with fire, burnt as an oblation. ഹോമിക്കപ്പെട്ട. 2. called, invoked. വിളിക്കപ്പെട്ട.

ഹുത. s. Calling, invocation. വിളിക്കുക.

ഹുതാഗ്നി. s. Sacrificial fire. ഹോമിക്കപ്പെട്ട അഗ്നി.

ഹുതാശനൻ. s 1. Fire or its deity. അഗ്നി. 2. Ceylon lead-wort. കൊടുവേലി.

ഹും. ind. 1. An interjection of remembering, (ah, ha!) 2. of repulse reproach or displeasure, (away) 3. interrogation (hey?). 4. assent (yes.) 5. doubt. 6. a mystical syllable of frequent occurrence in incantations.

ഹുങ്. s. 1. Strength, power. 2. pride, haughtiness, arrogance.

ഹുങ്കാരം. s. A roar, a loud noise.

ഹുങ്കൃതി. s. A roar, a loud noise.

ഹു ind. An interjection of calling, of contempt, of pride, and of grief or weeping.

ഹുതി.s. 1. Call, calling. വിളിക്കുക. 2. calling to in defiance, challenge.

ഹൂം. ind 1. A particle of doubt or consideration (humph, ha.) 2. an interrogatory particle (hey, indeed.) 3. a particle of assent, (yes, well, so be it, amen.) 4. an interjection. of anger. 5. of fear. 6. of reproach. 7. of aversion, repulse, or dislike, &c. 8. a magical or mystical monosyllable.

ഹൂഹൂ s. A 'Gandharba', or chorister of heaven. ദേവഗായകൻ.

ഹൃണിയ. s. 1. Censure, reproach. നിന്ദ. 2. shame, bashfulness. ലജ്ജ.

ഹൃത്ത്. s. 1. The heart. 2. the mind, the seat or faculty of thought or feeling.

ഹൃദയകമലം. s. 1. The heart. ഹൃദയം. 2. the seat or faculty of hought and feeling.

ഹൃദയംഗമം. adj 1. Apposite and proper (as sp·ech). യുക്തമായുള്ള 2. affecting. touching ഉള്ളിൽ പററുന്ന.

ഹൃദയം. s 1. The heart. 2. the mind, the seat or faculty of thought or feeling.

ഹൃദയവാൻ. s. A good hearted, kind, humane person.

ഹൃദയസ്ഥപ്രകാശനം. s. A hint, or sign, an indication of ·sentiment by gesture, &c. ആംഗികം.

ഹൃദയസ്ഥാനം. s. The breast, the chest.

ഹൃദയാലു. adj. Good hearted, kind, humane.

ഹൃദയി. s. A kind hearted person,

ഹൃദ്യം, &c. adj. Dear, beloved, cherished, desired. പ്രിയമുള്ള. 2, greateful, pleasant, agreeable. 3. produced in or from the heart, 4. affectionate, kind.

ഹൃദ്രോഗം. s. 1. Heart burn. നെഞ്ചെരിച്ചിൽ 2. any disease of the heart. ഹൃദയത്തിലെ രോഗം.

ഹൃഷിതം, &c. adj. 1. Astonished, surprised. അതിശയിക്കപ്പെട്ട 2. pleased, delighted സന്തുഷ്ടം, സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട. 3. exquisitely delighted.having the hair of the body erect with pleasure. 4. disappointed, balked, deceived. 5, bent, bowed. വളഞ്ഞ. 6. armed, accoutred. കോപ്പിട്ട.

ഹൃഷികം. s. Any organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ഹൃഷികേശൻ. s. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.

ഹൃഷ്ടൻ. s. One who is pleased, glad, delighted. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ഹൃഷ്ടമാനസൻ. s. One who is happy, glad, delighted. സന്തുഷ്ടൻ.

ഹൃഷ്ടമാനസം. s. Gladness, delight, pleasure. സന്തുഷ്ടി

ഹൃഷ്ടം s. Delight, gladness, pleasure. സന്തോഷം. adj, 1. Pleased, glad, delighted. 2. laughing, smiling. ചിരിക്കുന്ന. 3. having the hair of the body, erect with pleasure. 4. surprised, astonished. 5. disappointed.

ഹൃഷ്ടി s. 1. Delight, gladness, pleasure, happiness. സന്തോഷം. 2. pride, arrogance. ഡംഭം.

ഹേ. ind. 1. A vocative particle. 2. a particle of calling out to, or challanging. 3. an interjection expressing envy or malice.

ഹേതി. s. 1. A weapon. ആയുധം. 2. a ray of the sun. ആദിത്യരശ്മി. 3. a flame. അഗ്നിജ്വാല.

ഹേതു. s. 1. Cause, origin, reason, motive. 2. means.

ഹേതുകം. s. An active case, an instrument or agent. കാരണം. adj. 1. Causal, instrumental. 2. relating or belonging to the cause or motive.

ഹേതുത. s. Causation, cause, causativeness, the abstract existence of cause or motive.

ഹേതുകൎത്തൻ. s. An author, an originator.

ഹേതുവായിട്ട്. postpos. On account of, because of, by reason of, in consequence of, for the sake of.

ഹേതുസപ്തമി. s. A causal form of the ablative case.

ഹേത്വന്തരേണ. postpos. See ഹേതുവായിട്ട്.

ഹേമകൂടം, s. One of the ranges of mouutains dividing the known continent into nine 'Wershas'; this range is the second south of 'Havritha' or the central division and is immediately to the north of the 'Himalaya' forming with it the boundaries of the 'Cinara Versha'.

ഹേമദുഗ്ധം s. The glomerous fig tree, Ficus glomerate. അത്തി

ഹേമന്തകാലം. s. The cold season, winter. ശീതകാലം.

ഹേമന്തം. s, The cold season, winter. ശീതകാലം.

ഹേമന്തത്തു s. The cold season. ശീതകാലം.

ഹേമപുഷ്പകം. s. 1. The 'Asoca' tree. അശോകവൃക്ഷം. 2. the 'Champaca' tree. ചെമ്പകം.

ഹേമപുഷ്പം s, 1. The Asoca tree. 2. the China rose, the flower.

ഹേമപുഷ്പിക. s. 1. The Champaca tree, Michelia Champaca. ചെമ്പകം. 2. yellow jasmine. ചെങ്കുറുമൊഴി

ഹേമം, s. 1 Gold. പൊന്ന്. 2. compulsion, force, viloence, order.

ഹേമാംഗൻ s. 1. GARUDA. ഗരുഡൻ. 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ്.

ഹേമാദ്രി. s. The mountain Meru.

ഹേമാവ്. s. 1. Gold. സ്വൎണ്ണം 2. an 'Apsara' or courtesan of INDRA's heaven. 3. a handsome woman. സുമുഖി.

ഹേമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To compel, to force, to order.

ഹേയം. adj. To be left, to be abandoned. ത്യാജ്യം.

ഹേരംബൻ. s. 1. GENESA. ഗണേശൻ. 2. a buffalo. പോത്ത്. 3. a hero inflated with his own valour and prowess. ഡംഭമുള്ള യോദ്ധാവ്.

ഹേല. s. 1. Wanton dalliance, lascivious endearment ശൃംഗാരചേഷ്ട. 2. disrespect, contempt. നിന്ദ.

ഹേലനം. s. 1. Disrespect, disregard, contempt കുത്സ 2. dalliance, wantoning. ശൃംഗാരം.

ഹേലി. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. dalliance, wanton sport. വിലാസം.

ഹേഷ. s. Neighing. (as a horse, or braying, as an ass.) കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹേഷാരവം. s. The whinny or neighing of a horse. കുതിരക്കരച്ചിൽ

ഹേഷി. s A horse. കുതിര.

ഹേഹേ ind. 1. A particle of addressing, a vocative particle. 2. an interjection of calling aloud.

ഹൈ. ind. 1. A vocative particle. 2. an interjection of calling.

ഹൈമനം. s. 1. The winter season. ശീതകാലം. 2. the month Margasirsha'. adj. 1. Cold, wintry. 2. growing in winter. 3. suitable to winter.

ഹൈമം. s. Hoar frost. മഞ്ഞ്. adj 1, Golden. 2 cold, frigid, freezing.

ഹൈമവതം. s. 'Bharata Wersha or India'.

ഹൈമവതി. s 1 PARWATI. പാൎവ്വതി. 2. Chebulic myrobalan കടുക്കാ. 3. a white kind of orris root. വെളുത്ത വയമ്പ്. 4. a medicinal kind of moon plant. മലയെരിമ.

ഹൈയംഗവീനം s. 1. Clarified butter prepared a day before it is nsed. നെയ്യ്. 2. fresh butter. പുതുവെണ്ണ.

ഹോ. ind. 1. A vocative particle. 2. an interjection of calling out to or challenging.

ഹോതാ. s. A priest who presides at a sacrifice and recites the prayers of the 'Rig Veda,' one conversant with that 'Veda'

ഹോത്രം. s. 1. An article intended or fit for offering with fire, generally clarified butter. 2. burnt offering, oblation with fire.

ഹോത്രിയം s. A place where oblations are offered. ഹോമിക്കുന്ന സ്ഥലം.

ഹോമകുണ്ഡം. s. A hole in the ground or an altar, for receiving the fire for an oblation, ഹോമിപ്പാനുള്ള കുഴി.

ഹോമദ്രവ്യം. s. Clarified butter, or any thing offered in sadrifice. ഹോമിപ്പാനുള്ള വസ്തു.

ഹോമം. s. A burnt offering, the casting of clarified butter, &c. into the sacred fire as an offering to the gods accompanied with prayers or invocations according to the object of the sacrifice.

ഹോമാഗ്നി s. Sacrificial fire.

ഹോമി. s. The offerer of an oblation. ഹോമിക്കുന്നവൻ.

ഹോമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sacrifice, to offer in sacrifice.

ഹോര. s. 1. The rising of a sign of the zodiac. 2. part of the duration of a sign, the twenty-fourth part of a day, an hour. 3. a mark, a line. 4. science or work in science, probably on astrology.

ഹോഹൊ. ind. 1. An interjection of calling. 2. an exclamation of challenging or defiance.

ഹൌ. ind. 1. An interjection of defiance or challenging. 2. a vocative particle.

ഹ്യ. ind. Yesterday. ഇന്നലെ.

ഹ്രദം. s. 1. A deep lake, a large or deep piece of water. കയം. 2. a ray of light. രശ്മി.

ഹ്രദിനി s. 1. A river in general. നദി. 2. lightning. മിന്നൽ.

ഹ്രസിമാ. s. Smallness, shortness. നീളക്കുറവു.

ഹ്രസിഷ്ഠം. adj Very short or small. ഏറ്റവും നീളം കുറഞ്ഞ.

ഹ്രസ്വഗവേധുക. s. The name of a plant 'Hedysarum lagopodioides'. ആനക്കുറുന്തോട്ടി.

ഹ്രസ്വതമം. &c. adj. Very short or small. ഏററം നീളംകുറഞ്ഞ.

ഹ്രസ്വൻ. s. A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഹ്രസ്വം, &c. adj. 1. Short, low in stature. പൊക്കമില്ലാത്ത, നീളമില്ലാത്ത. 2. short as a vowel. ദീൎഘമില്ലാത്ത.

ഹ്രസ്വശാഖ. s. 1. A small tree, one with small branches and roots. ചെറുതായ കൊമ്പും വിടുവേരും ഉള്ള വൃക്ഷം. 2. a bush, a shrub.

ഹ്രസ്വാംഗൻ. s. A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഹ്രസ്വാംഗം. s. 1. A medicinal root, commonly Jivaca'. ജീവകം. 2. a plant, 'Periploca tunicata,' one of the eight principal medicaments of the 'Hindus'. തിരുനാമപ്പാല.

ഹ്രാദി. adj. Sounding, making a sound or noise, ശബ്ദിക്കുന്ന

ഹ്രാദിനി. s. 1. Lightning. മിന്നൽപ്പിണർ. 2. INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം. 3. the olibanum tree. ഇരുന്തു. 4. a river in general. നദി.

ഹ്രാസം. s. Sound, noise. ശബ്ദം.

ഹ്രീ. s. Shame. bashfulness. modesty. ലജ്ജ.

ഹ്രീക. s. 1, Modesty, shame. ലജ്ജ. 2. fear, terror. ഭീതി.

ഹ്രീകു. adj. Modest, ashamed. ലജ്ജയുള്ള. s. 1. Lac. അരക്കു. 2. tin. വെള്ളീയം.

ഹ്രീണൻ. s. One who is ashamed, modest, bashful. ലജ്ജയുള്ളവൻ.

ഹ്രീണം, &c. adj. Ashamed.

ഹ്രീണിയ. s. 1. Censure, blame. ആക്ഷേപം. 2. shame. ലജ്ജ.

ഹ്രീതം, &c. adj. Ashamed, bashful, modest. ലജ്ജിക്കപ്പെട്ട.

ഹ്രീബേരം. s. A drug and perfume, commonly 'Bala'. ഇരുവേലി.

ഹ്രീളു. s. Shame, bashfulness. ലജ്ജ.

ഹ്രേഷ. s. The neighing of a horse or ass &c. കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹ്രേഷിതം. s. The neighing of a horse. കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹ്ലാദം. s. Pleasure, joy. സന്തോഷം.

ഹ്ലാദിനി. s. The oilbanum tree. ഇരുന്തു.

ക്ഷ

ക്ഷ. The thirty-fourth consonant in the Malayalam alphabet corresponding to 'Csha' or 'Ksha'.

ക്ഷണതു. s. A wound or sore, an ulcer. മുറിവു, വ്രണം.

ക്ഷണദ. s. Night. രാത്രി.

ക്ഷണദൻ. s. An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ക്ഷണദം. s. Water. വെള്ളം.

ക്ഷണനം. s. Killing, slaughter, destruction. സംഹാരം.

ക്ഷണപ്രഭ. s. Lightning. മിന്നൽപ്പിണർ.

ക്ഷണമാത്രം. ind. A moment, a minute.

ക്ഷണം. s. 1. A measure of time equal to thirty Calas' or four minutes. 2. an instant, or moment of time. 3. a festival. ഉത്സവം. 4. vacation from work, state of being unemployed, leisure, opportunity. അവസരം. 5. an invitation to a festival, &c.

ക്ഷണിത. s. Lightning. മിന്നൽ.

ക്ഷണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To invite to a feast, or festival, to call.

ക്ഷതജം. s. 1. Blood. രക്തം. 2. puss, matter. ചലം.

ക്ഷതം s. A wound, a sore, a hurt. വ്രണം. adj. Broken, rent, torn, wounded, &c. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷതവ്രതൻ. s. A violator of a vow or religious engagements, an excommunicated person. ഭ്രഷ്ടൻ.

ക്ഷത്താവു്. s. 1. A charioteer, a coachman. തേർനടത്തുന്നവൻ. 2. a door keeper, a porter. വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ. 3. the son of a 'Sudra' by a 'Cshetriya' woman. ക്ഷത്രിയിൽ ശൂദ്രനു് ഉല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 4. the son of a 'Sudra' man and 'Vaisya' woman. വൈശ്യയിൽ ശൂദ്രനു് ഉല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 5. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു്.

ക്ഷത്രിയ. s. A woman of the 'Cshetriya' tribe.

ക്ഷത്രിയൻ. s. A 'Cshtriya' or man of the second or military and regal tribe.

ക്ഷത്രിയവംശം. s. The 'Cshetriya' tribe.

ക്ഷത്രിയസമൂഹം. s. A number of 'Cshetriyas' or men of the military tribe.

ക്ഷത്രിയാണി. s. A 'Cshetriya' woman.

ക്ഷത്രിയി. s. The wife of a 'Cshetriya'.

ക്ഷന്താ. s. A patient or resigned man.

ക്ഷപ. s. 1. Night. രാത്രി. 2. a plant. കരിന്തുമ്പ.

ക്ഷപണകൻ. s. A 'Buddha', one of the chiefs or leaders of a heretical sect.

ക്ഷപണൻ. s. 1. A shameless, impudent fellow. 2. a 'Jaina', a follower of the shameless sect or 'Jaina' system.

ക്ഷപണം. s. 1. Killing, slaying. കൊല. 2. destruction. നാശം. adj. Shameless, impudent.

ക്ഷപാകരൻ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ക്ഷപിതം, &c. adj. Killed, destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷമ. s. 1. The earth. ഭൂമി. 2. patience, forbearance, suffering, endurance. സഹനം. 3. pardon, forgiveness.

ക്ഷമൻ. s. 1. An able man. സമർത്ഥൻ, ശക്തൻ. 2. a kind, benevolent man.

ക്ഷമം. s. 1. Ability, adequateness. ശക്തി. സാമർത്ഥ്യം. 2. propriety, fitness. യോഗ്യത, 3. benevolence. ഹിതം. adj. 1. Patient, resigned, enduring, 2. able, adequate. 3. benevolent, friendly.

ക്ഷമാദേവി. s. The earth. ഭൂമി.

ക്ഷമാബലം. s. Great patience.

ക്ഷമാവരൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവു്.

ക്ഷമാവാൻ. s. One who is patient, resigned, benevolent, kind, friendly.

ക്ഷമാശക്തി. s. Great patience or forbearance.

ക്ഷമി. s. A patient man.

ക്ഷമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To bear, to suffer, to endure. 2. to bear with, to spare. 3. to pardon, to forgive; to absolve.

ക്ഷമിതാ. s. A patient, enduring man.

ക്ഷയഥു. s. Cough, consumption. യക്ഷ്മാവു്.

ക്ഷയപക്ഷം. s. The decrease or wane of the moon.

ക്ഷയം. s. 1. Loss, waste, destruction, removal, &c. 2. decrease. 3. a destruction of the universe. പ്രളയം. 4, a house, an abode. ഭവനം. 5. consumption, emaciation. 6. sickness in general.

ക്ഷയരോഗം. s. Consumption, 'Phthisis, pulmonalis.'

ക്ഷയരോഗി. s. A consumptive man.

ക്ഷയവൃദ്ധി. s. Profit and loss. decrease and increase, കുറച്ചിലും കൂടുതലും.

ക്ഷയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To waste away, to diminish, to disappear, to wane, to decrease, to decay, to be destroyed, wasted, decreased.

ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To waste, to destroy, to decrease.

ക്ഷരം. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a cloud. മേഘം.

ക്ഷവഥു. s. 1. Cough, catarrh. ചുമ. 2. sneezing. തുമ്മൽ. 3. irritation of the throat, sore throat. തൊണ്ടപ്പഴുപ്പു്, ചെയടപ്പു്.

ക്ഷവം. s. 1. Sneezing. തുമ്മൽ. 2. cough. catarrh. ചുമ. 3. a species of mustard' 'Sinapis dichotoma.' (Rox.) കറുത്ത കടുകു്.

ക്ഷാത്രം. s. A military quality, also hatred, anger. ക്രോധം.

ക്ഷാന്തം, &c. adj. Patient, forbearing, enduring. സഹിക്കുന്ന.

ക്ഷാന്തി. s Patience, endurance, forbearance, suffering, bearing. ക്ഷമ, സഹനം.

ക്ഷാന്തു adj. Patient, enduring, forbearing. ക്ഷമിക്കുന്ന.

ക്ഷാമകാലം. s. Famine, a time of scarcity. ദുർഭിക്ഷകാലം.

ക്ഷാമം. s. 1. Scarcity, famine. ദുർഭിക്ഷം. 2. weakness, infirmity. ക്ഷീണം. 3. slenderness, thinness, emaciation. ക്ഷയം. adj. 1. Scarce. 2. slender, thin, emaciated. 3. weak, infirm.

ക്ഷാമാസഹ്യം. s. 1. Improper regimen, diet, &c. contra-indicated in disease. അപഥ്യം.

ക്ഷാരകം. s. 1. A blossom or young flower bud. പൂമൊട്ട°. 2. a cage or basket for birds or fishes. കൂട. 3. juice, essence. ചാറ°, രസം.

ക്ഷാരദ്രു. s. The name of a tree, commonly 'Ghantapadali.' ഘണ്ടാപാടലി.

ക്ഷാരൻ. s. A rogue, a cheat. ചതിയൻ.

ക്ഷാരമദ്ധ്യ. s. The name of a shrub, 'Achyranthes aspera;' also അപാമാർഗ്ഗം its alkaline ashes make it useful in washing clothes. വലിയ കടലാടി.

ക്ഷാരമൃത്തിക. s. Saline soil. ഉവർമണ്ണ°.

ക്ഷാരം. s. 1 Salt. ഉപ്പ°. 2. ashes. ചാമ്പൽ. 3. glass. കുരുട്ടുകല്ല°. 4. juice, essence. സാരം, ചാറ°. 5. molasses, treacle. നീർ. 6. borax. borate of soda. പൊങ്കാരം. 7. alkali, either soda or potash. കാരം. ക്ഷാരംവെക്കുന്നു, To apply plasters to sores, &c.

ക്ഷാരിക. s. Hunger. വിശപ്പ°.

ക്ഷാരിതം, &c. adj. 1. Guilty. കുററമുള്ള. 2. calumniated, falsely accused especially of adultery. അപകീർത്തിപ്പെട്ട. 3. distilled from saline matter, strained through alkaline ashes. വാററപ്പെട്ട.

ക്ഷാളനം. s. Washing, cleansing, cleaning. കഴുകുക.

ക്ഷാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To wash, to clean, to clear, to cleanse. കഴുകുന്നു.

ക്ഷാളിതം, &c. adj. Washed, cleansed. കഴുകപ്പെട്ട.

ക്ഷിതി. s. 1. The earth ഭൂമി 2. an abode, a dwelling, a house. ഭവനം. 3. loss, destruction, wane. നാശം. 4. the period of the destruction of the universe. പ്രളയകാലം.

ക്ഷിതികണം. s. Dust. പൊടി.

ക്ഷിതിവർദ്ധനം. s. A corpse. ശവം.

ക്ഷിപകൻ. s. 1. A warrior, fighter. ശൂരഭടൻ. 2. a thrower.

ക്ഷിപണം. s. Sending, dismissing, throwing, casting, &c. അയയ്ക്കുക, എറിയുക.

ക്ഷിപണി. s. 1. A missible weapon.. അമ്പ°. 2. an oar. തണ്ട°.

ക്ഷിപ°ണു. adj. 1. Obstructive, throwing obstacles in the way. മുടക്കുന്ന. 2. calumniating, despising.

ക്ഷിപ്തം. &c. adj. Thrown, cast, sent, dismissed വിടപ്പെട്ട, അയക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷിപ്രതമം. adj. Very quick, very swift ഏററവും വേഗം.

ക്ഷിപ്രം. adj. Quick, swift. adv. Quickly, swiftly quick swift. വേഗം.

ക്ഷിയ. s. Loss, waste, destruction. നാശം.

ക്ഷിജനം. s. The whistling of hollow reeds or bamboos.

ക്ഷീണത. s. 1. Weakness, feebleness. 2. slenderness, thinness, emaciation. 3. fatigue. തളർച്ച

ക്ഷീണം. &c. adj. 1. Weak, feeble. തളർച്ചയുള്ള 2. thin, emaciated, slender.

ക്ഷീണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be weak, to be or become feeble. 2. to waste, to emaciated.

ക്ഷീബൻ. s. One who is intoxicated, drunk. പാനമത്തൻ.

ക്ഷീരകണ്ഠൻ. s. An infant, a young child. ശിശു.

ക്ഷീരകാകോളി. s. A drug, and one of the eight principal medicaments of the 'Hindus'

ക്ഷീരജം. s. Coagulated or curdled milk. തയിർ.

ക്ഷീരദലം. s. Gigantic swallow-wort, 'Asclepias Gigantea'. എരിക്ക°.

ക്ഷീരനീരം. s. 1 Embracing, embrace. ആലിംഗനം 2. a mixture of milk and water. പാൽകൂടിയവെള്ളം.

ക്ഷീരപാത്രം. s. s. A milk vessel. പാൽപ്പാത്രം.

ക്ഷീരപാനം. s. Drinking milk പാൽകുടി.

ക്ഷീരഭാജനം. s. s. A milk vessel. പാൽപ്പാത്രം

ക്ഷീരം. s. 1. Water. വെള്ളം, 2. milk. പാൽ.

ക്ഷീരവികൃതി. s. Inspissated milk. ഉടച്ചതയിർ

ക്ഷീരവിദാരീ. s. A species of convolvulus or panicled bindweed, either the white or black kind, 'Convolvulus paniculatus. മുതക്ക°.

ക്ഷീരവൃക്ഷം. s. The glomerous fig tree. 'Ficus glomeratus.'

ക്ഷീരശരം. s. Cream, the surface or skin of milk. പാൽപ്പാട.

ക്ഷീരശുക്ല. s. A species of Convolvulus or panicled bindweed, 'Convolvulus paniculatus.' (Willd.) ഭൂമികൂഷ്മാണ്ഡകം, പാൽമുതക്ക്.

ക്ഷീരസാഗരകന്യക. s. A name of LECSHMI ലക്ഷ്മി.

ക്ഷീരസാഗരം. s. The fabled sea of milk. പാൽക്കടൽ.

ക്ഷീരസ്ഫടിക. s. A precious stone described as a milky crystal, (opal or cat's eye?)

ക്ഷീരാന്നം. s. Milk and rice.

ക്ഷീരാബ്ധി. s. The sea of milk, one of the seven seas supposed to surround as many worlds.

ക്ഷീരാബ്ധിതനയ. s. A name of LEGSHMI ലക്ഷ്മി

ക്ഷീരാംബുരാശി. s. The sea of milk പാൽക്കടൽ.

ക്ഷീരാവി. s. A sort of asclepias, 'Asclepias rosea.' (Rox,) കിറുകിണ്ണിപ്പാല

ക്ഷീരി. s. A small shrub, 'Asclepias rosea.' ദുഖിക.

ക്ഷീരിക. s. 1. A sort of mimusops, 'Mimusops kauki.' (Rox.) പഴമുൺപാല. 2. gigantic swallow-wort, 'Asclepias gigantea.' എരിക്ക് 3. euphorbia, several kinds, കള്ളിപ്പാല.

ക്ഷീരോദം. s. Onion. ഉള്ളി.

ക്ഷീരോദതനയ. s. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ക്ഷീരോദം. s. The fabled sea of milk. പാൽക്കടൽ.

ക്ഷുണം. s. The soap berry tree, 'Sapindus saponaria. പുളിഞ്ചി. adj. Bruised, pounded. ചതച്ച.

ക്ഷുണനൻ. s. One versed in sacred science, but described as unable to explain or teach it. വേദത്തിൽ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവൻഎങ്കിലും അതിനെപഠിപ്പിപ്പാൻപ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.

ക്ഷുതം. s. 1. Sneezing ഉമ്മൽ. 2. cough. ചുമ.

ക്ഷുതാഭിജനനം. s. Black mustard. കറുത്തകടുക്.

ക്ഷുത്ത്. s. 1. Hunger. വിശപ്പ്. 2. saeezing. ഉമ്മൽ.

ക്ഷുദ്ര. s. 1. A woman maimed or crippled, wanting a limb. &c, അംഗഹീന. 2. a dancing girl. നടി, 3. a whore, a harlot. വേശ്യ. 4. a fly. ഈച്ച, 5. a bee. തേനീച്ച. 6. a gnat, a mosquito, &. കൊതുക്. 7. a prickly nightshade. 'Solanum Jacquini.' കണ്ടകാരി. 8 the egg plant, 'Solanum melongena' വഴുതിന. 9. sorred, 'Oxalis monadelpha.' പുളിയാറൽ. 16. a cruel woman.

ക്ഷുദ്രകംബു. s. A small shell. പിരിശംഖ്.

ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. s. A sorcerer, a magician.

ക്ഷുദ്രക്കാരി. s. A sorceress.

ക്ഷുദ്രഘണ്ടിക. s. A tinkling ornament, a girdle of small bells. കിങ്ങിണി.

ക്ഷുദ്രജന്തു. s. 1. Any small animal, as a dog, a cat, &c. 2. a kind of worm.

ക്ഷുദ്രതമം, &c. adj. 1. Very small, minute. ഏറ്റവുംചെറിയ. 2. very mean or low. ഏറ്റവുംനിസ്സാരമായുള്ള. 3. finely pounded or levigated. നന്നായി പൊടിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷുദ്രനാസികൻ. s. One who has a small nose. ചെറിയ മൂക്കുള്ളവൻ.

ക്ഷുദ്രൻ. s. 1. A little or small man. ചെറിയവൻ. 2. a mean or low man. നിസ്സാരൻ. 3. a mean, niggardly, avaricious man. ലുബ്ധൻ. 4. a cruel man നിർദ്ദയൻ. 5. a poor, indigent man. അഗതി.

ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം. s. Sorcery, magic art, witchcraft. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം ചെയ്യുന്നു, To practice sorcery.

ക്ഷുദ്രബാധ. s. Possession by an evil spirit, enchantment.

ക്ഷുദ്രം. s. 1. Smallness, littleness. അല്പം 2. cruelty. ക്രൂരത 3. trickery, sorcery, witchcraft, magic. adj. 1. Small, little. ചെറിയ. 2. mean, low. ഹീനമായുള്ള 3. mean, niggardly. avaricious. ലുബ്ധുള്ള. 4. cruel. ക്രൂരതയുള്ള. 5. poor, indigent. ക്ഷുദ്രംചെയ്യുന്നു, To practice sorcery, or perform witchcraft, to bewitch.

ക്ഷുദ്രവാർത്തകി. s. The egg plant, 'Solanum melongena'. ചെറുവഴുതിന.

ക്ഷുദ്രശത്രു. s. A cruel enemy.

ക്ഷുദ്രശംഖം. s. A small shell. പിരിശംഖ്.

ക്ഷുദ്രാണ്ഡം. s. The spawn of fish, small fry, പാർപ്പ്.

ക്ഷുദ്രാമ്ലം. s. Wood sorrel, 'Oxalis monadelpha', പുളിയാറൽ.

ക്ഷുധ. s. Hunger. വിശപ്പ്.

ക്ഷുധാഭിജനനം. s. Black mustard. കറുത്തകടുക്.

ക്ഷുധിതം, &c. adj. Hungered, hungry. വിശപ്പുള്ള

ക്ഷുധുനൻ. s. A savage, a barbarian. ദുഷ്ടൻ.

ക്ഷുപം. s. A small tree, one with short branches and roots, a bush, a shrub. ചെറിയ വൃക്ഷം.

ക്ഷുബ്ധം. s. 1. A churning stick. കടകോൽ. 2. fear, alarm. ഭയം. adj. Agitated, alarmed. ഭയപ്പെട്ട.

ക്ഷുഭിതം, &c. adj. 1. Frightened, alarmed, afraid. ഭയപ്പെട്ട. 2. agitated, literally or metaphorically. ഇളക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷുമ. s. 1. Linseed, 'Linum usitatissimum'. 2. a sort of flax ചണം 3. gram. മുതിര. 4. the indigo plant. അമരി.

ക്ഷുരകൻ. s. 1. A barber. ക്ഷൗരക്കാരൻ 2. the name of a tree, commonly 'Tila'. മമെലെള്ള്.

ക്ഷുരകി. s. A female barber. ക്ഷൗരക്കാരി.

ക്ഷുരപ്രം. s. A kind of arrow with a horseshoe head. കത്തിയമ്പ്.

ക്ഷുരഭാണ്ഡം. s. 1. The sheath of a dagger or large knife. 2. a barber's razor case. കത്തിക്കൂട്.

ക്ഷുരമർദ്ദി. s. A barber. ക്ഷൗരക്കാരൻ.

ക്ഷുരം. s. 1. The long leaved Barleia, bearing a dark blue flower, 'Barleria longifolia'. വയൽച്ചുള്ളി. 2. also 'Tribulus lanuginosa'. ഞെരിഞ്ഞിൽ, ഗോക്ഷുരം 3. a hosre's hoof. കതിരക്കുളമ്പ്. 4. the hoof of a cow, &c. പശു മുതലായവയുടെ കുളമ്പ്. 5. the foot of a bedstead. കട്ടിൽക്കാൽ. 6. a razor. ക്ഷൗരക്കത്തി.

ക്ഷുരി. s. 1. A male or female barber. 2. a knife. കത്തി. 3. a razor. ക്ഷൗരക്കത്തി.

ക്ഷുരിക. s. A large knife ചുരിക.

ക്ഷുല്ലകം, &c adj. 1. Small, little. ചെറിയ. 2. hard. കട്ടപ്പുമുള്ള. 3. poor, indigent. ദരിദ്രമായുള്ള. 4. low, vile. ഹീനമായുള്ള. 5 wicked, malicious abandoned. ദുഷ്ട 6 young, youngest. ഇളയ. 7. pained distressed വേദനപ്പെട്ട.

ക്ഷുല്ലതാതകൻ. s. A paternal uncle. ചിററപ്പൻ.

ക്ഷുല്ലം, &c. adj. Small, little ചെറിയ.

ക്ഷേത്രജൻ. s. A son, the offspring of the wife by a kinsman or person duly appointed to procreate issue to the husband. പുത്രൻ.

ക്ഷേത്രജ്ഞൻ. s. 1. The soul. ആത്മാവ്. 2. a skilful, clever, dexterous man പ്രവീണൻ. 3. a husbandman, &c. കൃഷിക്കാരൻ. 4. a libertine, a whoremonger. വേശ്യാസംഗക്കാരൻ.

ക്ഷേത്രം. s. 1. A field. വിളഭൂമി. 2. the body. ശരീരം. 3 a wife. ഭാര്യ. 4. a sacred place, a place of pilgrimage. പുണ്യസ്ഥലം. 5. a geometrical figure. 6. a 'Hindu' temple.

ക്ഷേത്രസംബന്ധം. s. Right or privilege in a temple.

ക്ഷേത്രസംബന്ധി. s. One who enjoys rights or privileges in a temple.

ക്ഷേത്രാജീവൻ. s. A cultivator, a peasant, one who gets his livelihood by the labours of the field. ഉഴവുകാരൻ.

ക്ഷേത്രി. s. A husbandman, a peasant. കൃഷിക്കാരൻ.

ക്ഷേത്രിയം. s. 1. Meadow grass, herbage, pasturage. മേച്ചിൽസ്ഥലം. 2. physicing, operating. 3. a medicament, what is fit to be administered in medicine. 4. an incurable disease. പൊറുക്കാത്ത വ്യാധി.

ക്ഷേപണം. s. 1. Sending, directing, dismissing. അയക്കുക 2. passing away time. നേരംപോക്ക്. 3. disrespect. നിന്ദ.

ക്ഷേപണി. 1. An oar. കഴക്കോൽ, തണ്ട്. 2, a net, a fishing net. വല.

ക്ഷേപം. s. 1. Sending, dismissing അയക്കുക. 2 throwing, casting വിടുക. 3 pride, haughtiness. ഡംഭം. 4. delay, delatoriness. താമസം. 5 disrespect, contempt. നിന്ദ. 6. passing away time. നേരംപോക്ക്. 7. a clump of flowers, &c. പുഷ്പസഞ്ചയം.

ക്ഷേപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ v. a. 1. To send, to dismiss, to direct. അയക്കുന്നു 2. to throw, to cast. എറിയുന്നു, പ്രയോഗിക്കുന്നു 3. to delay, to procrastinate. താമസിപ്പിക്കുന്നു. 4. to despise. to contemn, to abuse, to reproach. നിന്ദിക്കുന്നു. 5. to pass away time. നേരംപോക്കുന്നു.

ക്ഷേപിതൻ. s. One who is sent, an apostle. അയക്കപ്പെട്ടവൻ.

ക്ഷേപിതം, &c adj. 1. Sent, dismissed. അയക്കപ്പെട്ട. 2. thrown; cast. എറിയപ്പെട്ട. 3. contemned. despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷേപിഷ്ഠം, &c. adj. Very quick, quickest. എററവും വേഗം.

ക്ഷേമ. s. 1. A name of DURGA. ദുർഗ്ഗ. 2. a plant or perfume. കാട്ടുകാച്ചിലം.

ക്ഷേമകരം. & ക്ഷേമകാരം. adj. Auspicious, propitious conferring happiness or good fortune. ശുഭകരം, സുഖകരം.

ക്ഷമം. s 1. Happiness, well being, welfare, health. സുഖം, ശുഭം. 2. preserving, protecting keeping what is acquired. സൂക്ഷിക്കുക. 3. final emancipation, or eternal happiness. നിത്യാനന്ദം. adj. Happy, well, propitious, right, in good health. &c. ശുഭം.

ക്ഷേത്രം. s. A multitude of fields, &c. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

ക്ഷൈരേയി. s. Milk and rice, any preparation of milk. പാൽച്ചോറ്.

ക്ഷോണി. s. The earth. ഭൂമി.

ക്ഷോണിപാലൻ. s. A king, a sovereign. രാജാവു്.

ക്ഷോണിതലം. s. The earth. ഭൂമി.

ക്ഷോണിപതി. s. A king, a soverign. രാജാവു്.

ക്ഷോദം. s. 1. Powder, pulverized substance. പൊടി. 2. the stone or slab on which any thing is ground or powdered, a mortar. കുഴിയമ്മി 3. dust. പൂഴി.

ക്ഷോദിതം. s. Powder, dust, substance pulverised or ground. പൊടി.

ക്ഷോദിമ. s. Minuteness, exceeding smallness or inferiority. അത്യല്പം.

ക്ഷോദിഷ്ഠം. &c. adj 1. Finely powdered or levigated. നന്നാ പൊടിക്കപ്പെട്ട. 2. very small or minute. ഏറ്റവും അല്പം.

ക്ഷോഭം. s. 1. Fear, dread. ഭയം. 2. shaking, trembling, perturbation. ഇളക്കം. 3. anger. കോപം. 4 grief, sorrow. ഖേദം.

ക്ഷോഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To fear, to be afraid. ഭയപ്പെടുന്നു. 2. to be angry. കോപിക്കുന്നു. 2. to grieve, to be sorrowful. ഖേദിക്കുന്നു.

ക്ഷോമം. s. 1. Wove silk വെളുത്തപട്ടു് 2. a room on the top of a house. മാളികമുറി.

ക്ഷോണി. s. The earth. ഭൂമി.

ക്ഷൗണിപ്രാചീരം. s. The ocean. സമുദ്രം.

ക്ഷൗദ്രം. s. Honey. ഒരുവക തേൻ. 2. water. വെള്ളം.

ക്ഷൗമം. s. 1. An airy room on the top of a house. മാളിക. 2. an apartment on the top of a hall. 3 the back of an edifice. 4. a fortified place in front of a building. മതിലിന്റെ മുമ്പുറത്തു് ഉണ്ടാക്കുന്ന പടകുടി. 5. a building of a particular form. 6. wove silk. വെളുത്ത പട്ടു്. 7. linen; made of linen, covered with it, &c.

ക്ഷൗമി. s. Lin or flax, 'Linum usitatissimum'.

ക്ഷൗരകൻ. s. A barber.

ക്ഷൗരക്കത്തി. s. A razor.

ക്ഷൗരക്കാരൻ. s. A barber.

ക്ഷൗരക്കാരി. s. A female barber.

ക്ഷൗരം s. Shaving the head, shaving. ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നു or കഴിക്കുന്നു, To shave.

ക്ഷൗരികൻ. s. A barber. ക്ഷൗരക്കാരൻ.

ക്ഷ്ണുതം. adj. Whetted, sharpended. മൂർച്ചിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷ്മാ. s. The earth. ഭൂമി.

ക്ഷ്മാപതി. A king, a prince. രാജാവു്.

ക്ഷ്മാഭൃത്തു്. s. 1. A king, a prince. രാജാവു്. 2. a mountain. പർവ്വതം,

ക്ഷ്വേഡ. s. 1. A war hoop, a battle cry. പടവിളി 2. a bamboo rod or stake. മുളവടി.

ക്ഷ്വേഡം or ക്ഷ്വേളം. s. 1. Poison, venom. വിഷം. 2. sound, noise. ശബ്ദം. 3 tinkling or buzzing in the ear from hardening of the wax, &c. 4. a 'Ghosha' with yellow flowers. 5, the flower of the 'Ghosha' plant. 6. the fruit of a red kind of swallow-wort. adj. 1. Crooked, bent. വളഞ്ഞ. 2. wicked, depraved. ദുഷ്ട.

ക്ഷ്വേഡിതം or ക്ഷ്വേളിതം. s. A battle cry, a war hoop. സിംഹനാദം.

ള The thirty-fifth consonant in the Malayalam alphabet, corresponding to L pronounced full, but no words in the language begin with it.

ഴ

ഴ. The thirty-sixth consonant in the Malayalam alphabet, corresponding to 'R' pronounced with the tip of the tongue raised to the baca part of the roof of the mouth, but no words in the language begin with it.

റ

റ. The thirty-seventh consonant in the Malayalam alphabet, corresponding to "R" pronounced like "r" in "rough", but when doubled thus ററ pronounced like two 'ts.'

റാഞ്ചൻ. s. A species of kite.

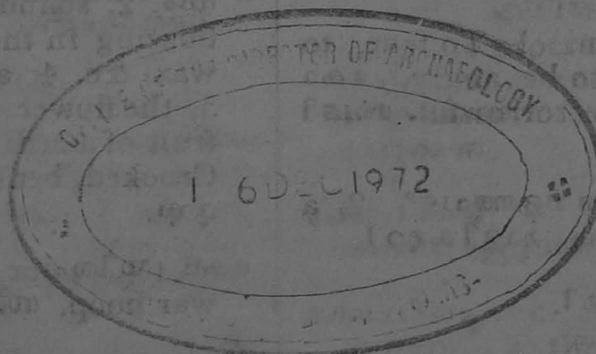
റാഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. v. a. To carry away in the claws, as a kite, &c.

റാട്ട്. s. A spinning wheel.

റാണി. s. A 'Ranee' or queen.

റാത്തൽ. s. A pound weight.

റൊട്ടി. s. Bread.

(ബയിലിൻ്റെ ഗുണ്ടർട്ടിൽ വന്നിട്ടില്ലാത്തതും ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ മലയാളപദങ്ങൾ ഈ അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അവയിൽ Appendix A സാമാന്യശബ്ദങ്ങളും Appendix B സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.)

APPENDIX. A.

അ

അംശകൻ. s. A co-heir.
അംശക്കുറ്. s. Dignity.
അംശനം. s. Act of dividing.
അംശപത്രം. s. A partition deed.
അംശപരികർമ്മം. s. Practice method.
അംശഭാക്ക്. s. co-heir.
അംശഭുക്ക്. s. A partner.
അംശയിതാ (വ്). s. A sharer.
അംശവസ്ത്രം. s. Robe worn by Christian priests at the time of sacraments.
അംശസ്വരം. s. The key note.
അംശാവതരണം. s. Secondary incarnation.
അംശിപ്പ്. Apportionment.
അംശുധരൻ. s. The sun.
അംശുപട്ടം. s. A kind of silk.
അംശുപതി. s. The sun.
അംശുബാണൻ. s. The sun.
അംശുമത്ത്. s. 1. Radiant, luminous. 2. കൂർത്ത pointed. 3. നാരുള്ള. fibrous.
അംശുമർദ്ദനം. s. Opposition between certain planets.
അംശുമാല. s. Garland of light, halo,
അംശുല s. Radiant.
അംശുവാഹി. s. The sun.
അംശുശാലി. s. The sun.
അംശുഹസ്തൻ. s The sun.
അംശ്യ s Divisible.
അംസകണ്ഠിക. s. Name of a bone.
അംസകഹരം. s Glenoid cavity.
അംസചക്രം. s Pectoral girdle.
അംസതാപം. s. Name of a disease affecting the shoulder.
അംസപഥം. s. A route through which merchandise is transported on shoulders (of men or beasts of burden.
അംസപീഠം. s. A portion of the scapula.
അംസഫലകം. s. The shoulder blade.
അംസഭാരം. s. A burden carried on the shoulder.
അംസഭാരി. s. One bearing a burden on the shoulder.
അംസഭൂഷ. s. An armlet.
അംസശോഷം. s. Emaciation of the shoulder due to rheumatism.
അംസസ്ഥലി. s. Shoulder blade.
അകം. t. Inside, the mind, a place, region, locality, a house, an inner, apartment for women, love-theme, inner court yard of a temple.
അകക്കണ്ണ്. The inner eye, inner vision.
അകക്കരപ്പൻ. A kind of infantile disease.
അകക്കൂത്ത്. A kind of dance.
അകക്കോട്ട. An inner fort, a citadel.
അകങ്കാലൻ. Name of a deityn in Tira dance.
അകങ്കോയിൽ. inner apartment for women.
അകങ്കോയ്മ. A feudatory state.
അകച. s. bald.
അകചൻ. s. The dragon's tail.
അകചാരി. s. Dance performed behind the curtain.
അകച്ചുറ്റ്. The inner prakara of a temple.
അകടവികടം. t. Confused.
അകടിക്കുക. s. To go asunder, to shatter, to split to break.
അകടു. s. Not hot, amicable, not irate, not cruel.
അകഡമം. s. A kind of diagram with the letters.
അകതണ്ട്. The heart, mind.
അകതരണി. A kind of small pox.
അകതളിർ. The heart, mind.
അകതാർ. The heart, mind.
അകതാര. The sharp edge of a weapon like the sword.
അകത്തടി. Work of sweeping or cleaning the inside of a temple.
അകത്തണ്ട്. The mind,
അകത്തമ്മ. A woman who stays indoors.

അകത്തവർ. A mistress of the house.
അകത്തഴി. Provisions.
അകത്താൻ. Master of the house.
അകത്താർ. The mind.
അകത്താർ. Mistress of the house.
അകത്തി. t, Agastya's plant, Indian pea tree, sesbania, grandi flora.
അകത്തോൻ. A domestic servant.
അകത്തോൾ. A Nampoothiri woman.
അകത്ഥന. Not boasting.
അകഥക. Not speaking.
അകഥഹം. A kind of diagram with the letters.
അകഥിത. Not mentioned.
അകഥ്യ. Unspeakable.
അകനിന്ദ. Scorn, contempt.
അകനിഷ്ഠൻ. The highest, the greatest,
അകന്ന. Remote.
അകന്നവർ. Enemies.
അകന്മഷ. Sinless, faultless, pure.
അകപ്പട്ടവൻ. A complication in small pox
അകപ്പരിവാരം. Attendants in a palace or a temple domestic servants.
അകപ്പാട്. Entanglemen, danger.
അകപ്പാട്ടി. Name of a spirit worshipped by Kanikkar.
അകപ്പെടുക. To be caught in, to be included to come by, to come under the influence of, To be entrapped, to come to pass,
അകപ്പൊരുൾ. t. The inner meaning, the inner substance, the inner spirit, assets in a house, literature having love for its theme.
അകബളിത. s. Un devoured, unswallowed
അകമര. s. undesirous
അകമലം. s. Sin,
അകമലർ The mind or heart.
അകമലിവ്. Kindness.
അകമിതാവ്. s. One who is not a lover or husband.
അകമേ. Internally.
അകമ്പടി. t. Service in a temple or a palace, body guard.
അകമ്പടിക്കാരൻ. Body guard or attendant.
അകമ്പിത. s. Unmoved, firm.
അകമ്പുറം. 1. Discrimination, judgment. 2. Treachery, deceit.
അകമ്യ. s. One of the eight privileges, attached to a landed property.
അകയ്ക്കുക. t. Sprout, Shoot, flourish, grow luxuriantly.

അകരം. t, 1. Brahman-Street. 2. a house,
അകരണൻ s. The supreme being.
അകരണി. s. Failure. 2. disappointment.
അകരണീയ. s. Not to be done.
അകരുണ(ൻ). s, Merciless.
അകക്ക്രൻ. s. Name of a Naga,
അകർണ്ണ. s Devoid of ears, deaf. 2. having no rudder,
അകർണ്ണം. s. A serpent.
അകർണ്ണദീപം, അകർണ്ണദ്വീപം s. Name of an island, a kind of aloes-wood produced there.
അകർണ്ണ്യ s. Not fit for the ears.
അകർത്താ(വ്) s. One who is not an agent or author,
അകർത്തൃക. s. Without an author or creator.
അകർത്തൃത്വം. s. The state of being not an agent. absence of authority.
അകർമ്മം. s. Inaction, idleness. 2. an improper act, a forbidden act.
അകർമ്മകം. s. Intransitive.
അകർമ്മകൃത്ത്. s. Inactive.
അകർമ്മണ്യ. s. Inefficient, unskilful.
അകർമ്മാ (വ്) s. One who is without work.
അകർമ്മി. s. One who abstains from action. 2. an evil doer.
അകർശിത. s. Not lean, not emaciated.
അകല് (ൽ). s. Leave off separate.
അകലത്ത്. At a distance.
അകലിക്കുക. t To split, separate, remove.
അകലിത s. Not known, not counted, not obtained, not bound.
അകലുഷ. s. Pure, clear.
അകല്ക 1. s. Sinless.
അകല്ക 2. s. Moonlight.
അകല്കത. s. Honesty.
അകല്കത. s. Humble.
അകല്പിത. s. Not intended.
അകല്മഷ. s. Poure, sinless.
അകല്ലോല. s. Waveless.
അകവ. s. Not bad.
അകവച. s. Having no armour.
അകവലിവ്. Inward current or flow.
അകവശം. നാ. Inside.
അകവാപ്പ്. നാ. Cancer.
അകവാൾ. നാ. A kind of small pox.
അകവി. s. One who is not a poet. 2. foolish.
അകശ്മല. s. Not dirty, not wicked.
അകസാമാനം. നാ. Furniture.

അകളങ്കൻ. s. God.
അകളങ്കിത. s. Unblemished, pure.
അകഴി. t. Moat k. A fortditch. Tu. ditch. Te. trench.
അകാണ്ഡ. s. 1. Without a trunk. 2. untimely.
അകാണ്ഡപാതം s. An unexpected occurance.
അകാണ്ഡപാതജാത. s. Dying as soon as born.
അകാണ്ഡേ. s. Unexpectedly.
അകാതര. s. Not dejected
അകാനോനികം. Against the cannons
അകാന്തി. s. Illegibility want of brightness.
അകാമ. s. Free from desire, devoid of love or lust.
അകാമഹത. s. Not affected by lust or desire.
അകാരണൻ. s. An epithet of god.
അകാരാദിസൂചി. s. An alphabetical Index.
അകാരിതം. s. A class of verbs.
അകാരുണിക. s. Unkind; Merciless.
അകാരുണ്യം. s. Unkindness.
അകാൎപ്പണ്യം. s. Generosity.
അകാൎമ്മുക. s. Unfit for work; inefficeint.
അകാൎയ്യം. s. A criminal action.
അകാൎയ്യകാരി, (രിണി) s. One who neglects one's duty.
അകാലകൂശ്മാണ്ഡം. s. (ആലങ്കാരികം) a useless birth.
അകാലജനനം. s. a premature birth.
അകാല നിൎയ്യാണം. s. Untimely death.
അകാലപക്വ. s. Ripe before the proper time.
അകാലപലിത. s. Prematurely grey.
അകാലമൂൎത്തി. s. The supreme being.
അകാലവൎഷം. s. Untimely rain.
അകാലസ്തനിതം. s. Untimely thunder.
അകാലൎയ്യ. s. 1. Unseasonable. 2. inauspicious
അകാഷായ. s Not ochri coloured.
അകാളിക. s. Not black.
അകിഞ്ചന. s. Without anything, utterly destitute.
അകിതവൻ. s. One who is not a gambler.
അകില്ബിഷ. s. Sinless.
അകിഴ്. An earth wall.
അകീൎത്തന, (നം.) s. Not praising.
അകുഞ്ചിത. s. Not bent, not bowed.
അകുടപൻ. s. An ignorant person.
അകുടുംബ. s. 1. Without a family. 2. not belonging to a noble family.
അകുടുംബി. s. One without a wife. 2. one who is not a house holder.
അകുണ്ഠക. s. Not fat, lean.
അകുതി. s. A helpless person.
അകുതുകം. s. Absence of curiosity.
അകുതോഭയ. s. Fearless.
അകുത്സ s. Absence of scorn.
അകുപിത. s. Not angry.
അകുപ്യം. s. Any base metal.
അകുപ്യകം. s. Gold or, silver.
അകുബ്ജ. s. Not hump-backed, not bent.
അകുല. s. Low, not of a good family.
അകുലട. s. A virtuous woman.
അകുലത. s. Lowness of family.
അകുലിക. s. Not high born, not of the same family.
അകുലീന. s. Not of good famliy.
അകുശല. s. 1. Not clever. 2. not proficeint. 3. inauspicious. 4. unhappy.
അകുശലം. s. Evil.
അകുസുമിത. s. Not flowered.
അകൂട. s. Honest not false, not firm.
അകൂൎച്ച. s. 1. Not deceitful. 2. bald. 3. beardless.
അകൃതക. s. Not made, natural, true.
അകൃതകാമ. s. Having desires unfulfilled.
അകൃതകൃത്യ s. 1. With duty unfulfilled. 2. wi h object unfulfilled. 3. unsatisfied.
അകൃതക്ഷേത്രം. s. Uncultivated land.
അകൃതഘ്ന. s. Not ungrateful.
അകൃതജ്ഞ. s. Ungrateful.
അകൃതധി. s. Uneducated ignorant.
അകൃതനിശ്ചയ. s. Undecided.
അകൃതലക്ഷണ. s. Undefined.
അകൃതവിദ്യ. s. un educated.
അകൃതവേതന. s. Having no wages.
അകൃതവേദി. s. One who is ungrateful.
അകൃതവേഷ. s. Unadorned.
അകൃതശോഭ. s. Natural beauty.
അകൃതാൎത്ഥ. s. Having one's object unaccomplished.
അകൃതാസ്ത്ര. s. Unskilled in archery.
അകൃതി. s. An unlucky person, unskilful.
അകൃതോദ്വാഹ. s. Unmarried.
അകൃത്യകാരി. s. Evil doer.
അകൃത്യയാഗം. s. Vicarious sacrifice.
അകൃത്രിമ. s. Natural.
അകൃപാലു. s. Unkind, merciless.

അകൃമില. s. Not wormy. 2. a barren woman

അകൃഷ്ട. s. Un ploughed.

അകൃഷ്ണം. s. Camphor.

അകൃഷ്ണൻ. s. The spotless moon.

അകൃഷ്യ. s. Uncultivable.

അകേതന. s. 1. Houseless. 2. having no banner.

അകേതു. s. Having no symbol. 2. shapeless.

അകേശ. s. Hairless, bald.

അകേശിക. s. Having very little hair.

അകൈതവ. s. Honest.

അകൈതവം. s. truthfulness.

അകോടം. s. s The aracanut palm.

അകോപന. s. Not irascible.

അകോമള. s. Not beautiful.

അകോവിദ. s. 1. Unwise. 2. unskilled. 3. not learned.

അകോശ. s, Without wealth.

അകൗടില്യം. s. Absence of fraud. 2. absence of wickedness.

അക്കം. k. A number. digit.

അക്കടി t. difficulty, danger, mishap.

അക്കണം. s. At once.

അക്കൻ. t. 1. An elder sister. 2. wife of an elder brother. 3. elder cousin sister.

അക്കനം. നാ. 1. A letter. 2. the world. 3. respect. 4. nature 5. the supreme spirit.

അക്കപ്പിഴ. Misfortune.

അക്കപ്പൂ. നാ. A water plant.

അക്കപ്പോര്. t. Public duel; quarrel. 2. worry, trouble.

അക്കര. t. The opposite bank.

അക്കരം. t. An infantile disease. 2. inflammation of the ear.

അക്കരംകൊല്ലി. നാ. A medicinal herb.

അക്കരപ്പിഴ. Misfortune.

അക്കല്. നാ. 1. Intelligence, mind. 2. knowledge, wisdom.

അക്കല്ദാമാ. നാ. A potter's field.

അക്കി. s. 1. Fire. 2. the digiestive fire.

അക്കിത്രാണം. Excessive desire for food.

അക്കിളിപ്പ്. നാ Danger, trouble.

അക്ക്. Not ready.

അക്ഷുറവ്. Neighbouring (house)

അക്രമ s. Disorderly, confused.

അക്രമം. s. 1. Disorder. 2. iniquity crime.

അക്രമരാഹിത്യം. s. Non violence.

അക്രമിക. s. Not in regular suceession.

അക്രയം. s Not buying.

അക്രാന്ത. s. 1. An unconquered. 2. the egg plant

അക്രാരിത്തെങ്ങ്. Sea-Coconut palm.

അക്രിയ. s. 1. Not doing any work. 2. inactivity.

അക്രിയൻ. s. One who abstains from religious rights.

അക്രീത. s. Not purchased or bought.

അക്രുദ്ധ. s. Not angry, wrathless.

അക്രുധ. s. Wrathlessness.

അക്രൂര. s. Not cruel, merciful.

അക്രേയ. s. Not purchasable.

അക്രോധം. s. Absence of anger.

അക്രോധനൻ. s. One who is wrathless.

അക്ലമം s. Absence of fatigue.

അക്ലാന്ത. s Untired. 2. not withered.

അക്ലാന്തി. s. Absence of fatigue.

അക്ലിഷ്ടകർമ്മാ(വ്). s. One who is unwearied in work.

അക്ലിഷ്ടവ്രത. s. Unwearied in observing austerities.

അക്ലേശം. (1) s. Freedom from trouble.

അക്ലേശം. (2) s Without difficulty.

അക്വേറിയം. നാ. An acquarium.

അക്ഷം s. 1. An axle, axis. 2. ചൂതുകളി. dice play.

അക്ഷകൻ. നാ. A kind of chicken-pox.

അക്ഷകർണ്ണം. s. The hypotenuse.

അക്ഷകോവിദ. s. Skilled in gambling.

അക്ഷക്രിയ. s. Dice play.

അക്ഷക്രീഡ. s. Dice play.

അക്ഷജം. s. 1. Direct knowledge. 2. a diamond. 3. a thunder bolt.

അക്ഷണം. (1) s. Suddenly, at once.

അക്ഷണം. (2) s. Improper time.

അക്ഷണിക. s. Not transitory.

അക്ഷത. s. 1. Unwounded, unbroken. 2. a virgin maiden.

അക്ഷതൻ s Eunuch 2. Siva.

അക്ഷതാഡനം. s. Drumming in the evenlng.

അക്ഷതികം. s. Cotton.

അക്ഷദണ്ഡം. s. An axle tree.

അക്ഷദർശകൻ. s 1. A judge, 2. a super intendent of gambling

അക്ഷധരം s. A dice board.

അക്ഷൻ. s. Garuda.

അക്ഷന്തവ്യം. s. Unpardonable.

അക്ഷപടം. s. A piece of cloth used as a dice board.

അക്ഷപടലം. s. Accountant's office.
അക്ഷപടലാദ്ധ്യക്ഷൻ. s. A superintendent of accounts.
അക്ഷപാടകൻ. s. 1. One proficient in law. 2. a Judge.
അക്ഷപാതം s. Cast of dice.
അക്ഷപാദൻ. s. Name of Gautama.
അക്ഷപിത. s. Undestroyed
അക്ഷപീഡ. s. 1. Injury to the organs. 2. name of a plant.
അക്ഷഭാരം. s. 1. A cart load. 2. the lower part of a chariot.
അക്ഷമ. (1) s. Impatient, intolerant.
അക്ഷമ. (2) വി. s. Impatience, intolerance.
അക്ഷമം. s. 1. A sparrow. 2. impatiently.
അക്ഷമാത്രം. s. A moment.
അക്ഷമാല. s. A rosary made of the seeds of Eleocarpus ganitrus.
അക്ഷമി. s. An impatient person.
അക്ഷമനനം. s. Control of the senses
അക്ഷയ. s. 1. Imperishable, inexhaustible. 2. Name of a goddess.
അക്ഷയഗുണൻ. s. SIVA.
അക്ഷയതൂണീരം. s. An inexhaustible quiver.
അക്ഷയൻ. s. God. the imperishable. SIVA. an ascetic.
അക്ഷയപാത്രം. s. A vessel of inexhaustible supply of victuals given by the sun god to Panclali, wife of the Pandavas during their exile in the forest.
അക്ഷയപുരുഷൻ. s. SIVA.
അക്ഷയലോകം. s. The heaven.
അക്ഷയ്യ. s. Un decaying, imperishable.
അക്ഷയ്യദീപം. s. A perpetual lamp.
അക്ഷര. s. Eternal.
അക്ഷരം. s. A letter, syllable, script.
അക്ഷരക്കരു. A type.
അക്ഷരച്യുതി. s. Spelling mistake.
അക്ഷരജ്ഞാനം. s. Literacy, education.
അക്ഷരത്രയം. s. The combination of 'a' 'u' and 'm'.
അക്ഷരൻ. s. The imperishable, the supreme spirit.
അക്ഷരന്യാസം. s. Writing, composing. 2. the alphabet.
അക്ഷരപുരുഷൻ. s. The supreme being.
അക്ഷരബ്രഹ്മം. s. The supreme being.
അക്ഷരമാല. s. The alphabet.
അക്ഷരമുഖം. s. The first letter, the letter 'a'.
അക്ഷരമുഖൻ. s. A student.
അക്ഷരമുദ്ര. s. A letter type.
അക്ഷരമുഷ്ടി. s. 1. A kind of abbreviation using only the first letters of words. 2. the art of communicating ideas by means of finger signs.
അക്ഷരലേഖിനി. s. A type writer.
അക്ഷരവജ്ജിത. s. Illiterate, unlettered.
അക്ഷരവിദ്യ. s. Literacy, education.
അക്ഷരവിഴ്ച. s. A mistake or omission of letters in writing or reading.
അക്ഷരശിക്ഷ. s. Studying the alphabet, education.
അക്ഷരശുദ്ധി. s. Correct spelling.
അക്ഷരശൂന്യൻ. s. An illiterate person.
അക്ഷരശ്ലോകം. s. A competition of verse recital by way of entertainment.
അക്ഷരസംഖ്യ. s. A number indicated by a letter or letters.
അക്ഷരസംഘാതം. s. Alphabet.
അക്ഷരസംയുക്തം. s Literate, educated.
അക്ഷരാഭ്യാസം. s. Studying the alphabet.
അക്ഷരാരംഭം. s. Beginning of the study of letters or alphabet
അക്ഷരാത്ഥം. s. Literal meaning.
അക്ഷരി. s. The rainy season.
അക്ഷരേഖ. s. The axis of the earth. 2. the terrestrial latitude.
അക്ഷലില s. Dice play, gambling.
അക്ഷവതി. s. A game of dice. 2. a gambling house.
അക്ഷവാടം. s A gambling house, a gambling table, a wrestling ground.
അക്ഷവിദ്യ s. The art of gambling.
അക്ഷസൂത്രം s. The string of a rosary, a rosary of Eleocarpus seeds
അക്ഷാംശം. s. Degree of latitude.
അക്ഷാഗ്രം. s. The axle (2) the end of an axle. the axil, the angle between leaf and stem.
അക്ഷാങ്കുരം. s. An axillary bud.
അക്ഷാന്ത. s. Impatient.
അക്ഷാന്തി. s. Intolerance, jealousy, anger.
അക്ഷാമ. s. Plentiful, abundant.
അക്ഷാരം. s. Natural salt, a kind of rock salt.
അക്ഷാരലവണം. s. Natural salt.
അക്ഷാവലി. s. A rosary.
അക്ഷി s. The eye.
അക്ഷികം. s. That which is pleasing to the eye. 2. the red sandal wood.
അക്ഷികമ്പം. s. Twinkling

അക്ഷികൎണ്ണം. s. The serpent.
അക്ഷികൂട(കം). s. The pupil of the eye, the eye ball, the prominent part of the fore-head above the eye.
അക്ഷികോണം. s. The corner of the eye.
അക്ഷിഗത. s. Seen (2) hated.
അക്ഷിഗോചര. s. Visible.
അക്ഷിഗോളം. s. The eye ball.
അക്ഷിത. s. 1. Undecayed, uninjured, imperishable.
അക്ഷിതം. s. Water. 2. hundred thousand millions.
അക്ഷിതരം. s. Water.
അക്ഷിദ്വന്ദ്വം. s. The pair of eyes.
അക്ഷിപടലം. s. The coat of the eye. 2. a disease of the eye.
അക്ഷിപഥം. s. Sight, the range of division.
അക്ഷിമണി. s. Pupil of the eye.
അക്ഷിയുഗം s. Pair of eyes.
അക്ഷിരോമം. s. The eye lash.
അക്ഷിസ്പന്ദനം. s. Throbbing of the eye.
അക്ഷീണ. s. Un wearied.
അക്ഷീണൻ. s. Name of a son of Visvamithra.
അക്ഷീരം. s. A veriety of Margosa tree.
അക്ഷു s. A sort of net.
അക്ഷുത്ത്°. s. Absence of hunger.
അക്ഷുദ്ര s. Not small.
അക്ഷുദ്രൻ. s. Siva.
അക്ഷുബ്ധ s. Unagitated, calm.
അക്ഷേത്ര. s. 1. Destitute of fields. 2. uncultivated. 3. not a wife. 4. not geometrical.
അക്ഷേത്രം. s. A bad geometrical figure. 2. that which is not a body. 3. a bad field.
അക്ഷേത്രജ്ഞൻ s. One who is destitute of spiritual knowledge.
അക്ഷേത്രി. s. One who owns no fields.
അക്ഷോഭ. s. Unagitated unmoved.
അക്ഷോഭ്യ s. Immovable, imperturbable.
അക്ഷോഭ്യം s. That which is unshakable.
അഖചിത s. Not in laid or set.
അഖട്ടി s. Bad conduct.
അഖണ്ഡൻ. s. God.
അഖണ്ഡനം. s. Not breaking. 2. non-refutation.
അഖണ്ഡനാമജപം. s. Repeating the name of a deity unintermittingly.
അഖണ്ഡനീയ. s. Unbreakable indistructible, irrefutable.
അഖണ്ഡാത്മബോധം. s. Perfect self realisation.
അഖൎവ്വ. s. Large, not small.

അഖാത. s. Not dug. 2. unburied.
അഖില. s. Whole.
അഖിലരൂപൻ. s. God.
അഖിലവ്യാപി. s. God.
അഖിലാത്മാ (വ്°.) s. The universal spirit.
അഖിലാധാരൻ s. The supporter of all, god.
അഖിലേശൻ. s. The lord of every thing god.
അഖേദം. s. Absence of affliction or fatigue.
അഖേദി. s. Not distressed.
അഖേദിത്വം. s. Fluency of speech.
അഖ്യാത. s. Not reputed, unknown.
അഖ്യാതി. s. Infamy.
അഗ. s. Not moving. 2. unapproachable.
അഗം. s. A mountain.
അഗജാരമണൻ. s. Siva.
അഗണിത. s. Numberless.
അഗണ്യ s. Countless.
അഗതി. s. Destitute, a helpless person.
അഗതിമന്ദിരം. s. An asylum for the destitute.
അഗപതി. s. Himalaya.
അഗൎഭപ്രാണായാമം. s. Restraining breath without meditation and prayer.
അഗൎവ്വ. s. Not proud, humble.
അഗസ്ത്യകൂടം. s. Name of a peak of the Sahya mountain.
അഗസ്ത്യദിക്ക്°. s The south.
അഗസ്ത്യാശ്രമം. s. Hermitage of Agastya.
അഗസ്ത്യേശ്വരം. s. Name of a Thirtha on the Narmada.
അഗാധ s. deep.
അഗാധം. s. A deep hole.
അഗാധത. s Depth.
അഗാരം. s. A house.
അഗാരി. s. A house holder.
അഗിരം. s. Fire.
അഗുണ. s. Devoid of attributes.
അഗുപ്ത. s. Unguarded, unprotected.
അഗുരു s. 1. Light, not heavy. 2. a short syllable.
അഗൂഢ s Manifest.
അഗൃഹൻ s. A hermit.
അഗോചര. s. Not obvious.
അഗോചരം s. Any thing which is beyond the cognizance of the senses.
അഗോപനീയ. s. Not to be hidden or concealed.
അഗൌരവ. s. Not serious, light, not respectable, not heavy.

അഗ്നി. s. Fire.
അഗ്നികണം. s. A spark of fire.
അഗ്നികുണ്ഡം. s. A fire pit,
അഗ്നികെതു. s. Smoke.
അഗ്നിക്രിയ. s. Funeral ceremony.
അഗ്നിക്രീഡ. s. Fire works.
അഗ്നിചൂഡൻ. s. A bird having a red tuft.
അഗ്നിചൂൎണ്ണം. s. Gun powder.
അഗ്നിജിഹ്വ. s. Flame of fire.
അഗ്നിജീവി. s. A blacksmith, coppersmith etc.
അഗ്നിജ്വാല. s. Flame of fire.
അഗ്നിത്രാണം. s. Protection from fire.
അഗ്നിദിക്ക്. s. The south east,
അഗ്നിദെവൻ. s. God of fire.
അഗ്നിനിധാനം. s. Fire place. hearth.
അഗ്നിനെത്രൻ. s. SIVA.
അഗ്നിപ്രഭ. s. The lustre of fire.
അഗ്നിബലം. s. Digestive power.
അഗ്നിബാധ. s. Conflagration.
അഗ്നിമാന്ദ്യം. s. Loss of appetite.
അഗ്നിമാരി. s. Small pox.
അഗ്നിയൊഗം. s. Gun powder.
അഗ്നിരാശി. s. A heap of fire.
അഗ്നിവീഥി. s. A plot of land sloping to the south east.
അഗ്നിശമനി. s. Fire extinguisher.
അഗ്നിശൈലം. s. A volcano.
അഗ്നിസഹായം. s. 1. Smoke. 2. a wild pigeon,
അഗ്നിസഹായൻ. s. The wind.
അഗ്നിസ്തൊകം. s. A spark.
അഗ്നിസ്ഫുലിംഗം. s. A spark.
അഗ്ര. s. Foremost, first, chief, best.
അഗ്രം. s. Point, tip.
അഗ്രകരം. s. The fore part of the hand.
അഗ്രഗൻ. s. A leader.
അഗ്രചരണം. s. The fore part of the leg, the toes.
അഗ്രചൎമ്മം. s. The fore skin.
അഗ്രചൎമ്മി. s. One who is uncircumcised.
അഗ്രചൂഡം. s. A top ornament.
അഗ്രജ. s. Elder.
അഗ്രജൻ. s. An elder brother.
അഗ്രജിഹ്വ. s. Tip of the tongue.
അഗ്രണി s. A leader, chief.
അഗ്രദൂതൻ (തി). s. A herald.
അഗ്രധാനി. s. The ridge-beam of a building.
അഗ്രൻ. s. The foremost person.
അഗ്രനിരൂപണം. s. 1. Predetermination. 2. fore telling.
അഗ്രപത്രം. s. The terminal leaf.
അഗ്രപത്രകം. s. The Indigo plant.
അഗ്രപീഠം. s. The place of honour.
അഗ്രപൂജ. s. Highest act of reverence.
അഗ്രഭാഗം. s. The fore part.
അഗ്രസന്ധ്യ. s. Early dawn.
അഗ്രസരൻ. s. A leader.
അഗ്രഹസ്തം. s. The right hand.
അഗ്രാംശം. s. The best portion.
അഗ്രാക്ഷി. s. 1. A pointed look. 2. a side glance.
അഗ്രാസനം s. The seat of honour.
അഗ്രസെനൻ. s. The president.
അഗ്രാഹ്യ. s. unintellegible, in comprehensible.
അഗ്രിമ. s. best.
അഗ്രിമൻ. s. The fore most person.
അഗ്രിയ. s. 1. best. 2. eldest.
അഗ്രെ. s. 1. At first. 2. in the beginning.
അഗ്ര്യ. s. Chief.
അഗ്ര്യം. s. A roof.
അഗ്രെജാതൻ. s. An elder brother.
അഗ്രെഭവൻ. s. An elder brother.
അഗ്രെസരികൻ. s. An attendant, a leader.
അഗ്ര്യദ്വാരം. s. The front door.
അഗ്ര്യസ്ഥാനം. s. Top most place.
അഘടിത. s. Not suited.
അഘല. s. Destroying sin, fearful.
അഘഹാരൻ. s. Destroyer of sin.
അഘാതം. s. Prohibition of slaughter.
അഘായുസ്സ്. s. Leading a sinful life.
അഘൊര. s. Not terrible.
അഘ്ന്യ. s. Not to be killed.
അഘ്ന്യ. s. A cow.
അഘ്രെയം. s. Liquor.
അങ്കം s. A mark, sign, stain, blot.
അങ്കം. s. Battle, a duel.
അങ്കം. s. The body, the limb, a cot.
അങ്കക്കൊഴി. s. Game cock.
അങ്കഗണിതം. s. Arithmetic.
അങ്കണം. s. Court yard.
അങ്കത്തട്ട് A wooden plat form on which a duel is fought.
അങ്കന. s, Woman.
അങ്കനം. s. The act of marking, stamping.
അങ്കപൂരണം. s. Multiplication of numbers.

അങ്കപ്പലക. s. The shoulder [blade of an elephant.
അങ്കപ്പോരു°. A public duel.
അങ്കലാപ്പ്°. t. Covetousness, anxiety; worry,
അങ്കവസ്ത്രം t. An upper garment.
അങ്കവാല്°. t. The tail plume of a cock, cock's tail.
അങ്കശാല. t. A theatre.
അങ്കാം. Temporary.
അങ്കാശത. s. Having come within reach.
അങ്കി. t. A gown, an over coat, fire.
അങ്കിതം. s. A scar.
അങ്കുരകം s. A nest.
അങ്കുരണം s. Sprouting.
അങ്കുരദളം s. Cotyledon.
അങ്കുശപാണി. s Ganapati, Kali.
അങ്കുശിക. s. Spamsodic pain.
അങ്കോടി. Awkward act or speech.
അംഗജൻ s. Kamadevan.
അംഗജവൈരി. s. SIVA.
അംഗനാപ്രിയം. The mango tree,
അംഗപാലൻ. s. A body guard.
അംഗഭംഗം. s The loss of a limb.
അംഗമർദ്ദം. s Rheumatism.
അംഗയഷ്ടി. s. A slender body.
അംഗരക്ഷ s. An armour.
അംഗരക്ഷകൻ. s. A body guard.
അംഗലേപം. s. The act of anointing the body
അംഗലജ്യം. s. The margosa tree.
അംഗവം s. Dried fruit. 2. ripe fruit.
അംഗവസ്ത്രം. s. An upper garment.
അംഗവാക്യം. s. A subordinate cause.
അംഗവിക്ഷേപം. s. 1. Gesticulation. 2. movement of the limbs and arms.
അംഗവിദ്യ. s, Knowledge of lucky or unlucky marks on the body.
അംഗവൈകല്യം. s. Deformity.
അംഗവൈകാര്യം. s. Gesture.
അംഗവൈകൃതം. s. A wink, nod, Sign.
അംഗശോഷം. s. Emaciation of the body.
അംഗസംജ്ഞ. s. Gesture.
അംഗഹീന. s. Crippled.
അംഗാരകം. s. Charcoal, a spark, a fire pot.
അംഗാരനേത്രൻ. s. Siva.
അംഗാരലോചനൻ. s. Siva.
അംഗികരണം. s. Agreeing, consenting.
അംഗീകരിക്കുക. s. Recognise, approve.
അംഗീകൃത. s. Agreed to.
അംഗുലം. s. A finger, the thumb.
അംഗുഷ്ഠം. s. The thumb.
അംഹസ്സ്°. s. Sin.
അംഘ്രി. s. A foot.
അങ്ങിങ്ങു°. Here and there.
അങ്ങത്തു°. നാ. Nighbouring house.
അങ്ങത്ത. t. You.
അങ്ങനെ. t. In that manner.
അങ്ങാടിച്ചുങ്കം. t. Tax collected from the shops in a bazaar.
അങ്ങാടിത്തെരുവ്°. A market-street.
അങ്ങാടിനിലവാരം. Market rate.
അങ്ങാടിപ്പാട്ട°. The talk of the town.
അങ്ങാടിപ്പിള്ളേരു°. Street boys.
അങ്ങാടിപ്പെണ്ണ°. A prostitute.
അങ്ങാടിവാർത്ത. Rumour.
അങ്ങാടിവില. Market price.
അങ്ങോട്ടിങ്ങോട്ട°. To and fro.
അചകടവിചകട. Foul.
അചക്ഷുസ്സ്°. s. Blind.
അചഞ്ചല. s. Not moving.
അചണ്ഡ. s. Gentle.
അചണ്ഡി. s. A mild woman. 2. a mild cow.
അചതുര. s. Not skilful.
അചന്ദ്ര. s. Moonless.
അചപല. s. Steady.
അചരം. s. Immovable.
അചരമ. s Middle.
അചലകില. s. The earth.
അചലപതി. s. The Himalaya.
അചലാധിപൻ. s. A king.
അചാപലം. s. Steadiness, firmness.
അചിത്ത. s. Senseless.
അചിന്തനീയ. s. Unthinkable, inconceivable.
അചിന്തിത. s. Unexpected.
അചിര. s. Not lasting. 2. recent, new.
അചുംബിത. s. Not kissed, fresh, new.
അചേതന s. Senseless, inert.
അചേലക. s. Naked.
അചേഷ്ട. s. Inactive.
അച്ചം. t. Agitation of mind.
അച്ചടി. t. Printing.
അച്ചടിക്കരു. Printing type.
അച്ചടിക്കുക. To mint.
അച്ചടിപ്പട്ട°. t. A printed silk.
അച്ചടിപ്പ്°. Printing impression.
അച്ഛൻ. Father.
അച്ചനാർ. A Christan p

അച്ചപ്പം. A kind of cake.
അച്ചപ്പൻ. Grand father.
അച്ചമ്മ. s. Grand mother.
അച്ചാർ Pickles.
അച്ചാരം. t. Ernest money.
അച്ചിക്കോന്തിയൻ. An uxorious husband.
അച്ചിട്ട Exact correct.
അച്ചിത. Sneer, 2, ugliness.
അച്ചിരിയൻ. A demon.
അച്ചിൽ. Snail.
അച്ച്. Model.
അച്ചുകുത്ത്. Vaccination marking type cutting.
അച്ചുപിഴ. A mistake in printing.
അച്ഛ. s. Clear. transparent.
അച്ഛത. s. Purity, clearness.
അച്ഛം s. A bear.
അച്ഛച്ഛൻ. s. A paternal grand father.
അച്ഛൻ. s. The planet Venus.
അച്ഛനമ്മമാർ. Parents.
അച്ഛന്ന. s. Open, clear.
അച്ഛൻ പെങ്ങൾ. A paternal aunt.
അച്ഛമ്മ. A paternal grand mother.
അച്ഛവാരം. s. Friday.
അച്ഛാച്ഛൻ. A paternal grand father.
അച്ഛായ. s. Clear.
അച്ഛേദിക. s. Not to be cut.
അച്ഛേദ്യ. s. In divisible.
അച്ഛോടനം. s. Hunting.
അച്ഛോദ. s. Having clear water.
അച്ഛോദ. s. Name of a river.
അച്യുത. s. Permanent.
അച്യുത. s. Parvathi.
അച്യുതം. s. The big tree.
അച്യുതൻ. s. Vishnu.
അച്യുതസോദരി. s. Parvathi.
അജം s. Brahma.
അജക. s. A young she-goat.
അജകം. s. A kind of small goat.
അജഗളാന്തരം. s. Disparity between a goat and an elephant.
അജൻ. God.
അജപതി. s. A goat hebrd, the best of goats.
അജപൻ. s. A goat-herd.
അജബന്ധു s. Silly like a goat a dull-witted man.
അജലൻ. s. 1. A goat-herd. 2. one who does not (properly) repeat prayers.
അജമൂഴ. s. Adam's apple.
അജമോജ. s. common caraway.
അജംഭ. s. Toothless.
അജംഭം. s. a frog.
അജംഭൻ. s. The sun.
അജയ. s. Invincible, unsurpassed.
അജയ. s Defeat, failure.
അജയുദ്ധം. s. Goat-fight.
അജര. s. 1. Not subject to old age. 2. a house-lizard.
അജരം. s. Gold, a horse.
അജരൻ. s. Supreme spirit.
അജലോമം. s. Goat's hair.
അജാഗര. s. 1. Unmindful. 2. not awake.
അജാജീവൻ. s. A goat-herd.
അജാനി. s. He who has no wife.
അജാനികൻ. s. A goat-herd.
അജിതേന്ദ്രിയൻ. s. He who has not subdued his senses.
അജിര. s. 1. Swift, quick. 2. name of a river.
അജിഹ്വ. s. Tongueless.
അജിഹ്മ്യം s. A flog.
അജിശത്തം. s. A serpent.
അജിത. s. Unwearied.
അജീവ. s. Lifeless.
അജീവന. s. Devoid of livelihood.
അജൈഡകം. s. Goats and rams.
അജൈത്ര s. Not successful.
അജൈവ. s. Inorganic.
അജ്°സലം. s. 1. A burning coal. 2. leather. 3. shield.
അജ്ഞൻ. s. Stupid or ignorant person.
അജ്ഞാത. s. Un known.
അജ്ഞാതകർത്തൃക. s. Anonymous.
അജ്ഞാതനാമാ (വ്°). An anonymous person.
അജ്ഞാതവാസം. s. Life in cognito.
അജ്ഞാനം. s. Ignorance.
അജ്ഞാനി. s. An ignorant person.
അജ്ഞേയവാദം. s Agnosticism.
അജ്ഞേയവാദി. s. An agnostic.
അജ്രം. s. A field, a plain.
അഞ്ചം. s. A cup, small vessel. 2. portion, a part.
അഞ്ചല്°(ൽ). t. Fear, terror.
അഞ്ചലം. s End, tip 2. corner or outerangle (of the eye.)
അഞ്ചാം. Fifth.
അഞ്ചാംതരം. Infrior.
അഞ്ചാംപട്ടം. The fifh order of priest hood.
അഞ്ചാംപത്തി. Fifh column.

അഞ്ചാള. A species of sea fish.
അഞ്ചാറ്. A few.
അഞ്ചിത. s. To bend, curve, honoured.
അഞ്ചിതപത്രം. s. A kind of lotus with curved leaves
അഞ്ചിലത്താളി. A kind of creeper.
അഞ്ചുകുളി. Bath taken on the fifth day after child birth.
അഞ്ചുപത്താക്ക്. A neck ornament worn by Muslim woman.
അഞ്ചുപൂജ. The five daily services in major Hindu temples.
അഞ്ചുപ്പ്. Five kinds of salt.
അഞ്ചുവണ്ണക്കട. An umbrella of five colours.
അഞ്ജലിക. s. 1. A small mouse. 2. A kind of spider.
അഞ്ജലിമുദ്ര. s. A particular hand pose.
അഞ്ജസ്സ്. s. 1. Speed. 2. strength, 3. fitness. 4. ointment.
അഞ്ജി. s. Colour, a commander.
അഞ്ജിക്കുക. s. Ancint, paint.
അഞ്ജിഷ്ഠൻ. s. The sun.
അഞ്ഞൂററവർ. A commander of five hundred soldiers.
അട. (1) t. A kind of cake made of flour.
അട. (2) Incubation.
അട. (3) t. Pledge, shelter, leaf.
അടകുടി. t. A dependant family.
അടക്കം. t Politeness, including.
അടക്കലം t. Refuge.
അടക്കിവിചാരം. Control of administration.
അടക്കോഴി. t. A breeding hen.
അടങ്കം. t. Wholly.
അടങ്ങനെ t. Fully.
അടച്ച്. Wholly.
അടനമ്പ്. A rudder of a country boat.
അടന്ത. Slow pace.
അടപടലെ Completely.
അടപതിയൻ. A medicinal creeper.
അടപലക. A wooden creeper.
അടപ്പം. t. A betel pouch.
അടപ്പ്. t. Lid, cover, to shut, to stop.
അടയൻ. A kind of sea fish.
അടയർ. t. Enemies.
അടയല് (ൽ). A dam or bund.
അടയലർ. t. Enemies, foes.
അടയാണി. A small channel for draining water.
അടയുക. t. To be shut, to close.
അടയോല. t. A lease deed or mortgage deed.
അടയ്ക്കാക്കുരുവി t A house sparrow.
അടയ്ക്കാപ്പഴം. The guava fruit. പേരയ്ക്കാ.
അടയ്ക്കാമണിയൻ. An annual medicinal herb.
അടയ്ക്കാമരം. areca-nut palm.
അടയ്ക്കുക. To shut, close, to cover with a lid, to enclose, pack. to conceal, to shut off. to suspend work, to stop an opening, to remit, to deposit to be obstructed.
അടർക്കളം. A battle field
അടലർ. t. Enemies, foes.
അടലിടം. A battle field.
അടവി. t. 1. Forest, jungle, refuge. 3. an eagle. 4. dexterity. അടവ്
അടവികൻ. A jungle dweller.
അടവിജംബീരം. s. Wild lime കാട്ടുനാരകം.
അടവിപതി. s. A forest chief.
അടവിപുരി. s. Name of an ancient kingdom.
അടാത. t. Unsuitable.
അടാവഴി. An impassable way.
അടികലശൽ. Cor fused scuffle.
അടികുടി. Slaves, tenants.
അടിക്കല്ല്. Foundation stone.
അടിക്കളം. A threshing floor.
അടിക്കാട്. Rubbish.
അടിക്കാരൻ. 1. A quarrelsome person. 2. a demon worshipped by the pulayas.
അടിക്കിടാവ്. The first child.
അടിക്കുറിപ്പ്. A foot note.
അടിച്ചെരുപ്പ്. A sandal.
അടിതട. Thrusting and parrying.
അടിതളി. Sweeping and sprinkling.
അടിതോല് (ൽ). Cloth.
അടിച്ചി. t. A maid-servant.
അടിത്തറ. Basement, foundation.
അടിദ്രവ്യം. Dowry.
അടിപിടി. A quarrel.
അടിപിടിയവൻ. An attendant.
അടിപ്പൻ. A metal plate. കിണ്ണം.
അടിപ്പാട്. Bottom, lower region.
അടിമക്കച്ചവടം. Slave trade.
അടിമത്തം. Slavery.
അടിമുടി. From head to foot.
അടിയൻ. t My humble self.
അടിയന്തരാവസ്ഥ. A state of emergency.
അടിയറ. An offering to a king or deity
അടിയാട്ടി A female slave.
അടിയാധാരം. t. An original document.

അടിയുക. t. Vo settle as durt.
അടിയുറവ്°. A spring, foundation
അടിയേ, From the very bottom.
അടിയൊഴുക്ക്°. An under current.
അടിവര Under line
അടിവ്°. Deposit, sediment.
അടുക. t. Decay. to become dry
അടുക്കളക്കാരൻ. t A cook.
അടക്കളക്കാര്യം, Domestic affair
അടുക്കളക്കാറം. Adultery.
അടുക്കളത്തോട്ടം A kitchen garden.
അടുക്കളമിടുക്ക്°. Show of valour in one's own house
അടുക്ക്°. t. Arrangement, system. layer, handle of a knife. unite.
അടുക്കുപാത്രം. A set of vessel packed one inside of or above another.
അടുങ്ങുക. To get near.
അടുത്ത്°. Near, near by.
അടുത്തൂൺ. Pension.
അടോലം A honey comb
അട്ട 1) t. Decayed, rotten, cooked. 2) s. a millipede. 3) Loftly, Loud, Frequent.
അട്ടം. t. That which is heaped up. a ceiling used as store room,
അട്ടക്കാല്°. The nodal root of climbers like pepper vine.
അട്ടനാറി, A shrub.
അട്ടമുറിയൻ. A kind of pepper vine,
അട്ടറ. Rain water dripping from trees.
അട്ടാലം. s A watch tower.
അട്ടിക്കടിയൻ. A fox.
അട്ടിന Given
അട്ടിമധുരം Liquorice
അട്ടിൽ t. Kitchen.
അട്ടുക. t. To join
അണങ്ങ്°. A kind of mosquito
അണപ്പ്°. s. Panting, heaving
അണയുക. t. To approach. to embrace
അണയ്ക്കുക. t. Connect, join, to fasten, bring to, to dedicate. put out. pant.
അണവ്°. Approach, arrival, relation.
അണി. t. Ornament.
അണി. k. Beauty.
അണി t. Array of an army
അണിമതി The beautiful moon
അണിയലം. t. Dress, costume
അണിവ്°. t. Ornament.
അണിവെടി Con inucus shots from a row of mortars
അണുകായുധം. An atomic weapon.
അണുകുക. t. Urite, join
അണുകൃമി. s Jerm
അണുങ്ങ്°. A small flee. mosquito.
അണുദർശിനി. s Magnifying glass.
അണുപ്രിയ. s. Very small
അണുഭ. s. Lightning.
അണുമാത്രം. s. Of the size of an atom.
അണുവാദം. s, Atomic theory.
അണ്ട. t. Nearness, a bund, a hole, the burner of a lantern.
അണ്ടം. s. The universe.
അണ്ടം. s. Elephant's dung.
അണ്ടത്തി. t. A ferry woman.
അണ്ടൻ. t. A beggar, a big worm found in dung hills.
അണ്ടൻ കാക്ക. t. Jungle crow.
അണ്ടർ. The gods.
അണ്ടർ. t. Cow herds, shepherds. enemies, foes.
അണ്ടാവ്°. t. A large vessel made of copper brass.
അണ്ടികള്ളി. A species of fresh waterfish.
അണ്ടിനെയ്യ്°. The oil extracted from the rind of cashewruts
അണ്ടിമാങ്ങ. A cashew apple.
അണ്ഡഭാണ്ഡം. s. The universe.
അണ്ഡയോനി. s. The sun.
അണ്ഡരസം. s. The liquid essence of an egg.
അണ്ഡവാഹിനി s. The Falopian tube, oviduct.
അണ്ഡാകാരം. s Egg-shaped, oval.
അണ്ഡാശയം s. Ovary.
അണ്ഡീരകം. s. A kind of bird.
അണ്ഡീരൻ s. Strong man.
അണ്ണാച്ചി t. A term of respect used in referring to Virasivas.
അണ്ണാച്ചിപ്പഴം. t. A pine-apple.
അണ്ണാപ്പലി. A kind of cake.
അണ്ണാവി. t. Teacher, instructor.
അൺപുക. To approach, join, dwell abide.
അതാ. s. From there, hence
അതകൻ. s. A wanderer, traveller.
അതകുത. t. Confusion.
അതക്കുക. t. To knead, rub in the hand.
അതഥ്യം s. False hood.
അതന. s. Great, much.

അതപ s. Not hot, cold.
അതപ്ത. s. Not heated, not afflicted.
അതയ്ക്കുക. t. To Swell up.
അതരം. Trouble.
അതൎക്കം. s. Doubt less.
അതൎക്കിത. s. Undoubted.
അതൎക്ക്യ. s. In conceivable.
അതലാന്തികം. The Atlantic ocean.
അതളി. t. Confusion.
അതാതു്. Each and every.
അതായതു്. t. Namely.
അതാവു്. Pain.
അതി. s. Very much.
അതികണ്ടക. s. Exceedingly terrible.
അതികണ്ടകം. s. A kind of nettle.
അതികഥ. s. An exaggerated tale.
അതികരുണം. s. With extreme compassion.
അതികാന്ത. s. Extremely beloved.
അതികാന്തം. s. A kind of gem.
അതികായ. s, Gigantic.
അതികൃച്ഛ്രം. s. Extreme hardship, name of a severe penance.
അതികൃത. s. Exaggerated.
അതികൃശ. s. Very thin.
അതികൃഷ്ണ s. Very dark.
അതികോപി. s. Extremely irate person.
അതിക്രുദ്ധ. s. Extremely angry.
അതിഗത. s. Bygone.
അതിഗമിക്കുക. s. Surpass.
അതിഗവ. s. Stupid. 2) indescribable.
അതിഗഹന. s. Very deep.
അതിഗുണ. s. Worthless.
അതിഗുരു. s. Very heavy.
അതിഗ്രഹ. s In comprehensible.
അതിഗ്രാഹ്യ. s. Controlled.
അതിഘം s Weapon, wrath.
അതിഘോഷം. s Tumult, loud cry of victory.
അതിഘോഷം. s Very loudly.
അതിഘ്ന. s. Very destructive.
അതിചണ്ഡ. s Extremely cruel.
അതിചര. s Very changeable.
അതിചരണം. s. Transgression, excessive practice.
അതിചരിക്കുക. s. Go beyond
അതിചാരം. Passing by.
അതിചിരം. s For a very long time.
അതിച്ഛന്ദസ്സ്. s Free from worldly desires.
അതിജന. s. Unin habited.
അതിജാഗര. s. Very wakeful
അതിജീവിക്കുക. s. Survive.
അതിതരണം. s. Crossing over. 2) Surmouenting.
അതിതീക്ഷ്ണ s. Very sharp. 2) A kind of grass. 3) Redmustard.
അതിതീവ്ര. s Extremely pungent.
അതിതുംഗ .s. Exalted
അതിതൃഷ്ണ s. Excessive thirst.
അതിഥിക്രിയ. s. Hospitality.
അതിഥിഗൃഹം. s. Guest house.
അതിഥിപതി. s. A host.
അതിദാനം. s. Liberality.
അതിദൂരം s. A great distance.
അതിദേശിക്കുക. s. Transfer.
അതിനിദ്ര. s. 1. Given to excessive sleep. 2. sleepless.
അതിനീച s. Very low.
അതിപക്ഷതി. s A month old.
അതിപഞ്ച s. Past five.
അതിപതനം. s. 1. Neglect, 2. act of flying beyond
അതിപത്തി. s. Lapse.
അതിപത്രം. s. The teak tree.
അതിപന്ന s. 1. Gone beyond. 2. transferred. 3 missed.
അതിപരൻ. s. A great envy.
അതിപരുഷ. s. Very rough.
അതിപാതം. s. Passing away.
അതിപാതകം. s. An extremely helnous sin
അതിപൂരുഷൻ. s. Hero.
അതിപ്രവൃദ്ധ. s. Arrogant.
അതിപ്രസക്ത s. Excessively attached to.
അതിപ്രസക്തി. s. Excessive attachment, very close contact.
അതിപ്രസരം. s. Excessive influence.
അതിപ്രൗഢ s. 1. Pompous. 2. a girl who has attained unmarriagable age.
അതിബലം. s. 1. Excessive power or strength. 2 a powerful army.
അതിബലൻ. s. A strong or poweful warrior.
അതിബാല. s. A very young girl, a girl past her childhood.
അതിബാലകൻ. s. An infant.
അതിബുദ്ധി. s. Extraordinary intelligence.
അതിഭാരം s Excessive burden.
അതിഭൂമി. s. 1. Excess culmination. 2. that which surpasses.
അതിമംഗല്യ. s. Very suspicious.

അതിമതി. s Haughtiness.
അതിമധുര. s. Extremely charming.
അതിമൎത്ത്യ. s. Super human divine.
അതിമാംസ. s. Fat, fleshy, plump.
അതിമാനം. s. Excessive self conceit.
അതിമാനി. s. Self conceited person.
അതിമിത്രം. s. Close friend.
അതിമൃത്യു s. Beyond death.
അതിമോഘ s. Thoroughly fruitless.
അതിമോഹം. s. Excessive desire.
അതിയാൻ. He.
അതിർ. t. Boundary, border.
അതിരക്ത. s. Very loving.
അതിരസം. s. Extreme sweetness.
അതിരാജാ. s. 1. One who surpasses a king. 2. an extra ordinary king.
അതിരാത്രം. s. Mid-night.
അതിരി. s. 1. Stack of sheaves of corn. 2. heap of hay.
അതിരുക. s. 1. To fear. 2. to be alarmed. to tremble.
അതിരുക്ക്°. s. An extremely beautiful woman 2. excessive pain.
അതിരുക്ഷിത. s. Extremely angry.
അതിരുക്ഷ. s. 1. Extremely severe. 2. very affectionate.
അതിരൂപ. s. 1. Formless. 2. very beautiful.
അതിരൂപത. s. An arch diocese.
അതിരൂപൻ. s. A very handsome person.
അതിരേചക. s Highly purgative.
അതിരോമശം. s. 1. A species of monkey. 2. a wild goat.
അതിൎത്തി. t. A boundary, limit, border.
അതിൎത്തിക്കല്ല്°. s. A stone to mark the boundary of a plot of land.
അതിർപ്പം. s. Wonder, surprise.
അതിലംഘനം. s. Transgression, violation.
അതിലംഘി. s. An offender.
അതിലംഘിക്കുക Violate, transgress.
അതിലേ s. 1. Belonging to that. 2. by that way.
അതിലോക. s. Extra ordinary, supernatural.
അതിവക്താ(വ്°). s. A very talkative person.
അതിവക്ര. s. Very crooked.
അതിവചനം. s. 1. Very loud talk. 2. improper word.
അതിവൎണ്ണാശ്രമൻ. s. One who is beyond castes and orders.
അതിവൎത്തനം. s. A pardonable offence.
അതിവൎത്തിക്കുക. s Surpass, transcend.
അതിവഹിക്കുക. s. 1. To carry over. 2. to pass time.
അതിവാതം. s. Storm.
അതിവാദം. s. Insulting language. 2. improper speech.
അതിവാദി. s. A very talkative person.
അതിവാഹനം. s. Heavy burden. 2. passing time
അതിവികടൻ. s. A very mischivous person.
അതിവൃത്തി. s 1. Surpassing. 2. transgression. 3 exaggeration. 4 violent effusion (as of blood) 5. excessive action.
അതിവേധം. s. Close contact.
അതിവ്യായാമം. s. Over exertion.
അതിശയ. s. Superior.
അതിശയനം. s. Superiority, pre-eminence.
അതിശയനീയ. s. Surpassable, worderful.
അതിശയിത s. Surpassing. 2. abundant.
അതിശയോക്തി. s. Exaggeration.
അതിശേഷം. s. Remainder. 2. a small remainder.
അതിശ്രുത s. Very renowned.
അതിശ്വ. s. Superior to or worse than a dog.
അതിശ്വാ(വ്°). s. An excllent dog.
അതിസക്തി. s. Over attachment. 2. close contact.
അതിസമ്പത്ത്°. s. Exceedingly rich.
അതിസര s. Going beyond. 2. leading.
അതിസരം. s. Effort, exertion.
അതിസൎവ്വൻ. s. The supreme being.
അതിസാര s. Very essential, extremely strong.
അതിസൂക്ഷ്മം. s. Extremely minute or subtle.
അതിസൂക്ഷ്°പം. s. A house sparrow.
അതിസൃഷ്ടി s. Superior creation.
അതിസൌരഭം s. Great fragrance. 2. the mango tree.
അതിസ്ഥിര s. Very firm or stable.
അതിസ്നേഹം. s. Excessive fondness.
അതിസ്പർശം. s. A technical epithet of vowels and semivowels.
അതിസ്വാരം. s. The lowest note of the saman scale.
അതീക്ഷ്ണ s. Not sharp. 2. not severe. 3. not pungent.
അതീത. s Gonelev, past. 2. negelected. 3. passed away. 4. left behind. 5. exceeding. 6 gone beyond.
അതീതൻ. s. A sage, an ascetic.
അതീതസംഖ്യ. s. Beyond enumeration.

അതീവ്ര. s. Not sharp.
അതു്. t. That.
അതുക്കുക. t. Squeeze, crush.
അതുച്ഛ. s. Not small, great.
അതുല. s. Unequalled matchless.
അതുഷ്ട, s. Not pleased, dissatisfied.
അതൃണാദ. s. Not eating grass.
അതൃണ്യ. s. A small quantity of grass.
അതൃപ്ത. s. Unsatisfied.
അതൃപ്തി. t. Discontentm nt.
അതേജസ്സ്.s. 1. Shadow, darkness. 2. feebleness.
അതാ. t Lo, behold.
അത്ത t. Mother in law.
അത്തൻ. t. An elder brother.
അത്തപ്പാടി. a. A wretched person.
അത്തരം. Of that sort.
അത്തല. The other side or party.
അത്താൻ. t. Paternal aunt's son. 2. elder sister's husband..
അത്തായിത്തായി; Stammering.
അത്താലെ. Therefore.
അത്താഴം. t. Supper.
അത്താഴച്ചക്ക. Pomegranate.
അത്താഴപ്പൂജ. s. The night sirvice in a temple
അത്തിത്താമര. A kind of small pox.
അത്തിരി. 1. A. vilage 12. a camel. 3. a horse
അത്തുക. t Adhere 2. to smear. 3. to lean. 4. to rub with.
അത്തൂരം So far.
അത്തൻ. s. The sun. 2. the wind. 3 a traveller.
അത്ഭുതസ്വനൻ s. An epi het of S va.
അത്ഭുതാവഹ. s. Marvellous.
അത്യഗ്നി s. Surpassing fire. 2. too rapid digestion.
അത്യഗ്ര. s. Close in front.
അത്യന്താപേക്ഷിത. s. Absolutely necessary.
അത്യാക്രമണം. s. Assault, attack.
അത്യാചാരം. s. 1. Injustice. 2. irrelegious act.
അത്യാദരം. s. Extreme respect.
അത്യാനന്ദം. s. Extreme delight.
അത്യുക്തി. s. Exaggeration
അത്യുഗ്ര s. Very fierce.
അത്യുഗ്ര s. Asafoetida. (പെരുങ്കായം).
അത്യുഷ്ണം. s Excessive heat.
അത്രത്തോളം. s 1 Upto to that place. 2. so much
അത്രമാത്രം. So much. (അത്രയും)
അത്രയുമ്. Only a little.
അത്രേം. So much.
അത്രാന്തരേ. s. Mean while.
അഥാപി. s. More oves.
അദൃശ്യ. s. The invisible
അദ്വിതീയ s. Matchless.
അദ്വൈതവാദി. s. One who preaches Adwaita or the doctrine of duality.
അധന്യ s. Unhappy.
അധമത്വബോധം. s. Inferiority eomplex.
അധമഭൂമി s. A bad house site.
അധമാംഗം. s The foot.
അധമാചാരം. s. Vilest conduct.
അധര. s. 1. Low, mean. 2. the lower region
അധരപാനം. s. Kissing.
അധരപുടം. s. The lower lip.
അധരബിംബം. s. The lower lip ruddy as the ripe fruit of the Bimba plant.
അധരമധു. s. The nectar of the lip. (അധരയൂഷം).
അധരവസ്തി s. Enema.
അധരിത s Lowered. defeated.
അധരോഷ്ഠ. s. The lower lip.
അധഃകരിക്കുക. s To subdue. despise.
അധഃകൃത s. Depressed. 2) inferior.
അധഃകൃതൻ. s A member of a depressed caste or commurity.
അധഃപതനം. s Downfall.
അധഃപതിക്കുക. s. Decline.
അധികപ്പറ്റു്. s. Superflueity
അധികപ്രസംഗം s. Impudence impertinence.
അധികപ്രസംഗി. s. An impudent person.
അധികാരം. s. Authority, power.
അധികാരപത്രം s. A charter. 2. a document granting, rights or privileges.
അധികാരപരിധി. s. Jurisdiction.
അധികാരപ്പെടുത്തുക. s To authorise.
അധികാരപ്രമത്ത s. Intoxicated with power.
അധിപതി s. Over lord.
അധിമാത്ര. s. Excessive.
അധിമാസം. s s. The month in which there are two new moons.
അധിരാജൻ. s. The emperor.
അധ്യാസിക്കുക. s. To sit down upon, occupy.
അധ്യേതാവു്. s. A student.
അധ്വാവു്. s. Road, passage.
അനക്ഷര. s. Uneducated.
അനക്ഷരം. s. 1 Foul or abusive words. 2. mispronunciation.
അനക്ഷരകുക്ഷി. s. An illiterate person.

അനച്ച. s. Heat.
അനധ്യയനം. s. Vacation holiday.
അനന്തത s Eternity.
അനന്തപത്മനാഭൻ. s. The deity of the Sree Padmanabha's Temple at Trivandrum.
അനന്തപുരം. Trivandrum.
അനന്ദ. s. Cheerless.
അനന്യസാധാരണ s. Extra ordinary.
അനപലപനിയ. s. Irreproachable.
അനപായ. s. Imperishable.
അനഭിജ്ഞ. s. Ignorant.
അനഭിലഷണിയ. s Impreper.
അനഭിലഷിത s. Not desired.
അനത്ഥം. s. Uselessness, evil.
അനർഹ. s. Un worthy.
അനവദ്യ. s. 1. Irreproachable 2. a maiden.
അനവസരം. s. Inopportune time.
അനാച്ഛാദനം. s. Unveiling.
അനാഡംബരം. s. Not bombastic.
അനാമത്തു്. s. Any thing given in trust. 2. deposit, Security,
അനാമയം. t. 1. Health, 2. Happiness.
അനാരോഗ്യം. s. Unhealthiness.
അനാര്യ. s. Not honourab e.
അനാസ്ഥ. s. Indifference, unconcern.
അനിത്യ. s. Not ever lasting.
അനിദ്ര. s. Sleepless.
അനിന്ദിത. s. Not despised
അനിയന്ത്രണിയ. s. Uncontrolable.
അതിർവചനിയം. s.Un utterable
അനിർവ്വചനിയൻ. s. The supreme being.
അനിവാര്യം. s. Un avoidable.
അനിശ്ചിതം. s Uncertain.
അനീതി. s. 1. Freedom from calamity. 2. injustice wrong action.
അനുകമ്മം. s. Imitation. 2. a subsequent rite or ceremony.
അനുകാലം. s Opportunely.
അനുകീത്തനം. s. Praising.
അനുക്ത. s. Unuttered.
അനുക്രമണിക. s. A table of contents.
അനുക്ഷണം. s. Every moment.
അനുഗത. s. Followed, attended.
അനുഗതൻ s. Companion.
അനുഗന്താവു്. s. A follower.
അനുചിതാത്ഥം. s. An improper meaning.
അനുതപ്ത. s. 1. Filled with regret. 2. heated.
അനുതാപം. s. Remorse repentance.
അനുതാപി. s. One who repents.
അനുദിത. s. Unuttered, unsaid.
അനുദ്യോഗസ്ഥൻ. s. A non official.
അനുദ്രുത. s. Followed, pursued.
അനുധാവനം. s. Following, pursuing.
അനുനാദം s. Echo.
അനുനാസികം. s. Nasal. (മൂക്കിന്റെ സഹായത്തോടെ ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദം.)
അനുനിമിഷം. s. Every moment.
അനുപതനം. s. Following, chasing. 2. falling upon, attacking.
അനുപഥം. s. Following the path, along the road.
അനുപദ. s. Word for word.
അനുപാതം. s Proportion.
അനുപാലനം. s. Keeping up. 2. preserving.
അനുപൂരക. s Supplementary.
അനുപേക്ഷണിയ. s. Unavoidable, indispensable.
അനുപ്രദാനം. s. A gift, donation.
അനുപ്രയോഗം. s. Associated action. 2. auxilary verb.
അനുപ്രവേശം s. Entering after. 2. imitation. 3. attack, assualt.
അനുബദ്ധ. s. Connected with, attached.
അനുബന്ധി. s. Thirist, hiccup. (ഇക്കിൾ)
അനുബന്ധിക്കുക. s. To bind or fasten.
അനുഭവപ്പെടുക. s. To experience.
അനുഭാവി. s. Sympathesir.
അനുഭൂത s. Experienced.
അനുഭൂതി. s. Apprehension.
അനുയാത. s. Accompanied.
അനുയാത്ര s Escort(അകമ്പടി.) 2. that which is required for a journey
അനുയോജിക്കുക. s. To agree, to comply with.
അനുയോജ്യ. s. Suitable
അനുയോജ്യൻ. s. A servant.
ഞനുരക്ത. s. beloved, loving.
അനുരഞ്ജനം s. Concilation.
അനുരസം. s. Echo. 2. a secondary flavour.
അനുരാത്രം. s. Every night.
അനുരോധിക്കുക. s. 1. To obstruct, to bar. 2. to bind. 3. to surround. 4. to adhere, comply with
അനുവാചകൻ. s. A reader.
അനുവാദകൻ. s. A translator, 2. a seconder, supporter. 3 one who repeats.
അനുവാദപത്രം. s. A permit, licence.
അനുവേധം. s. 1. Piercing. 2. obstructing. 3. fusion. 4. union.

അനശാസിത. s Directed, ordered.
അനസിദ്ധാന്തം. s. A corollary.
അനസൃത. s. Suitable, fit.
അനസ്മരിക്കുക. s. Remember.
അനസ്യൂത. s. Sewed together. 2. attached to.
അനൈക്യം. s. Disunity.
അനൗചിത്യം. s. Impropriety.
അനൗദ്ധത്യം s. Humility
അനൗദ്യോഗിക. s. Unofficial.
അനൗപചാരിക. s. Informal.
അന്ത. s. A father.
അന്തം. s. End, limit. 2. death 3. boundary, extremity. 4. vicinity. 5. final syllable or letter of a word.
അന്തകൻ. s. A destroyer.
അന്തർദാഹം. s. 1. Internal heat. 2. burning thirst.
അന്തർദൃഷ്ടി. s. The inner eye.
അന്തർദ്ദേശീയ. s. International.
അന്തർനാടകം. s. A short drama within a main drama.
അന്തർബ്ബോധം. s. Sub-conciousness.
അന്തർഭാവം. s. Inclusion.
അന്തർമ്മുഖ. s. 1, Directed inwards. 2. having an inward entrance.
അന്തർമ്മുഖം. s. A sort of surgical scissors.
അന്തർവാഹിനി. s. Subterranean river.
അന്തസ്സത്ത s. Inner reality, inner spirit.
അന്തസ്സ്. s. 1. Dignity, nobility. 2. self respect. അഭിമാനം. 3. pomp. പ്രൗഢി. 4. pride, arrogance.
അന്താരാഷ്ട്ര s. International.
അന്തിക്രിസ്തു s. Anti christ.
അന്ത്യകൂദാശ. s. Extreme unction.
അന്ത്യജൻ. s. Sudhra.
അന്ത്യയാത്ര. s. 1. The last journey. 2. death.
അന്ത്യശാസനം. s. Ultimatum.
അന്ത്യോപചാരം. s. 1. The last homage. 2. funeral rites.
അന്ധകൻ. s. A blind person.
അന്ധകാരയുഗം. s. The dark ages.
അന്നം. t. Swan.
അന്നനടയാൾ. s. A graceful woman.
അന്നനാളം. s. Gullet.
അന്നപാനം. s. Food and drink.
അന്മേനി. A lay man.
അന്യാദൃശ. s. Of another kind.
അന്യാപദേശം. s. A figure of speech.
അന്വേഷകൻ. s. An enquirer.
അപഗ്രഥനം. s. Act of analysing.
അപഗ്രഥിക്കുക. s. To analyse.
അപനീത s. 1. Misled 2. pulled off.
അപമാനിത s Insulted.
അപയശസ്സ്. s. Disgrace.
അപര്യാപ്തം s. Incomplete.
അപലപനീയം. s. Blamable, Condemnable.
അപലപിക്കുക s. To blame.
അപവാദി. s. 1. One who defames, a scandal monger. 2. one who contradicts.
അപിഹിത. s. Not concealed, clear.
അപ്രാപ്ത s. 1. Not obtained. 2. not reached or arrived. 3. unaccomplished. 4. incompetent, inefficient.
അപ്രാപ്യ s. Inaccessible, unattainable, unobtainable.
അബ്ജനകം. s. Hydrogen.
അഭംഗി. s. 1. Ugliness. 2. awkwardness.
അഭംഗുര. s. Imperishable, firm, unchangeable.
അഭയാർത്ഥി. s. Refuge.
അഭൂതപൂർവ്വം. s. Unprecedented.
അഭേദ്യ. s. Unbreakable.
അഭ്യവഹിത. s. Laid, put down.
അഭ്യശനം. s. 1. Pervading, reaching. 2. gaining.
അഭ്യസ്തവിദ്യൻ. s. Educated.
അഭ്യുന്നതി. s. Elevation, prosperity.
അമംഗള. s. Inauspicious, evil.
അമംഗളം. s. Ill-luck, misfortune.
അമങ്ങുക. s Subside, crouch, sink.
അമരപദം. s. 1. Immortabity. 2. heaven.
അമ്പലപ്രാവ്. Blue rock pigeon.
അമ്പാടി. t. 1. A cowshed. 2. hamlet of cow herds.
അമ്പ്. t. 1. An arrow. 2. kindness.
അമ്മായിയപ്പൻ. Father-in-law.
അമ്മായിയമ്മ. Mother-sn-law.
അമ്ലാനം. s. 1. Globe amaranth. 2. a lotus.
അയിര്. Ore (അയിര്)
അയസ്കാണ്ഡം. s. 1. An iron arrow. 2. excellent iron. 3. a large quantity of iron.
അയിത്തം. s. Untouchability.
അരം. t. 1. A file, rasp. 2. post of a sence. 3. the spoke of a wheel. 4. extremely, sufficiently. 5. destruction, ruin.
അരക്ക്. t. 1. Vermilion ചായില്യം. 2. redness.
അരക്കട്ട്. Waist.
അരക്കെട്ട്. The loins.

അരക്ഷിത. s. Uuprotected, unguarded.
അരയാട Loin cloth ഉടുതുണി.
അരിക°. Border of any thing, edge, brink.
അരിപ്രാവ°. Spotted dove.
അരിമ Love, affection.
അരിയ. t. Beloved, extraordinary.
അരിയുണ്ട Rice ball.
അരിശ്ശസ്സ°. Piles.
അരിഷ്ട. Imperishable, eternal.
അരുളപ്പാട°. A command, order.
അർത്ഥാലങ്കാരം. s. A feguire of speech dependent on the sense.
അർദ്ധഗോളം. s A hemisphere.
അർവ്വാചീന s. Modern, recent.
അലംഘനീയ. s. Inviolable.
അലച്ചിൽ. t. Roaming, wandaring
അലയാഴി. The surging sea
അലയ്ക്കുക t. To dash against something, beat, slash. 2. to beat the breast in grief. 3. to chatter, prattle. (ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക)
അലർ. k. Lamentation, complaint.
അലസ്യ. s. Idle, lazy.
അലൌഹ്യം. s. Impropriety.
അല്പജ്ഞത. s. 1. Knowing little. 2. ignorent.
അവരാർദ്ധം. s. 1. Latter half. 2. the least part.
അവരോഹണക്രമം. s. Decending order.
അവസ്കന്ദം. s. Attack, assult.
അവികല. s. Entire, perfect.
അവികസിത. s. Undeveloped.
അവിക്കുക. Cooking, boiling or steaming.
അവിചല. s. Steady.
അവിതക്കം. s. Certainly.
അവിഭക്ത. s. Undivlded.
അവിഭാജ്യ. s. Indivisible.
അവിരാമ. s. Uninterrupted.
അവിവാദം. s. Non dispute.
അവിവാഹിത. s. Not married.
അവേക്ഷണം. s. Observation.
അവ്യവസ്ഥ. s. Irregularity, unsteadiness.
അശ്വപതി. s. 1. A horse man. 2. lord of horses.
അസമത. s. Inequality.
അസഹനീയ. s. Intolerable.
അസഹായ. s. Helpless.
അസാന്നിദ്ധ്യം. s. Absence.
അസന്മാർഗ്ഗിക s. Immoral.
അസുലഭ s. Rare.
അസ്ഥിപഞ്ജരം. s. Skeletion.
അസ്ഥിമാടം. s. A tomb.
അഹർവൃത്തി s. Livelihood.
അളവുചങ്ങല. A chain for measuring land.
അളിപിളി. 1. disorder. 2. broil. (ബഹളം.)
അൾത്താര. Altar.
അഴിഞ്ഞാടുക. To be loose in morals.
അരയ്ക്കുക. tu. Abominate, abhor.
അററാദായം. Income.

ആ

ആകാശഗതാഗതം. Air-transport.
ആകാശനിരീക്ഷണം. Aerial observation.
ആകാശമാർഗ്ഗം. Air-passage.
ആക്രമണം. Act of aggression.
ആക്രമണകാരി. Incursionist
ആക്രമണസൈന്യം. Expeditionary force.
ആക്രമണാത്മകം. Offensive.
ആഖ്യാനം. Annals.
ആഖ്യാനകാരൻ. Annalist.
ആചാരം. Ceremony, custom.
ആണിക്കല്ല°. Key stone.
ആത്മകഥ. Auto biography.
ആത്മനിഷ്ഠത Subjectivity.
ആത്മസാൽക്കരണം. Absorption, assimilation.
ആത്മാഭിമാനം Amour propre.
ആദരണീയം. Venerable.
ആദർശവാദം. Idealism.
ആദ്യരക്തസാക്ഷി. Proto-martyr.
ആദിപാപം. (പ്രഥമപതനം). Fall.
ആദിവാസി. Aboriginal.
ആധാരമായ. Basic.
ആധാരരേഖ. Datum line.
ആധാരസൂത്രം. Datum string.
ആനുവംശികം. Hereditary.
ആപത°സൂചന Caveat.
ആഭ്യന്തരനയം Domestic policy.
ആഭ്യന്തരയുദ്ധം, Civil war.
ആഭ്യന്തരരക്ഷ. Domestic safety.
ആമുഖം I troduc.ion
ആയുധമത്സരം. Arms race.
ആയുധവൽക്കരണം. Armament.
ആയുധവൽക്കരണമത്സരം. Competitive armament.

ആരാച്ചാർ. Executioner.
ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യം. freedom of worship.
ആലങ്കാരികം. Decorative.
ആവശ്യപ്പെടൽ. Requisition.
ആശ്വാസം. Relief.
ആശ്രിതഭൂഭാഗങ്ങൾ. Dependent territories.
ആശ്രിതരാജ്യം. Dependency.
ആൾക്കരം Head tax, poll tax.
ആൾപ്പണയം. Hostage.
ആൾമാറാട്ടം. Impersonation.

ഇ

ഇച്ഛ. (സങ്കല്പം.) Will.
ഇടക്കാലഗവണ്മെൻറ്. Interim government
ഇടപെടാതിരിക്കൽ. Non interference (non intervention)
ഇടപെടുക. Intervene.
ഇതിഹാസനായകൻ. Epic hero.
ഇരട്ടത്താപ്പുനയം. Duplicity.
ഇരട്ടഭരണം. Dyarchy.
ഇരട്ടഭിത്തി. Double wall.
ഇരട്ടവളവ്. Double curve.
ഇരട്ടവായ്ക്കത്തി. Double edged knife.
ഇരുമണ്ഡലമുള്ള. Bicameral.
ഇഷ്ടിക. Brick.
ഈച്ചക്കൂട്. Beehive hut.

ഉ

ഉക്തി. (വചനം.) Dictum.
ഉച്ഛിഷ്ടം. heavings of meal.
ഉത്തമവിശ്വാസം. Good faith.
ഉത്തരവാദിത്വം. Responsibility.
ഉത്തേജനം. Incitement.
ഉത്കൃഷ്ടപദം. Office of dignity.
ഉത്ഖനകൻ. Excavator.
ഉത്ഖനനയഷ്ടി. Digging stick.
ഉത്ഖനനം. Excavation.
ഉദ്ഗ്രഥനം. (ഏകീകരണം(. Integration.
ഉദ്ഘോഷകൻ. (അഗ്രദൂതൻ). Herald.

ഉദാരവാദം Liberalism.
ഉദാസീനസമ്മതം. Acquiescence.
ഉദ്ധരണി. Quotation
ഉദ്ധാരണം. Extract
ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവി. Bureaucrat.
ഉന്മുക്തി. Immunity.
ഉന്മൂലനവാദി. Abolitionist.
ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. Livelihood.
ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പ്. Bye-election.
ഉപദേശകസമിതി. Advisory committee.
ഉപദേശം. Advice.
ഉപനിവേശം. Colonisation.
ഉപഭാഷ, Dialect.
ഉപരിസഭ. Upper chamber.
ഉപാഖ്യാനം. Anecdote.
ഉൾക്കൊള്ളുന്ന. Inclusive.
ഉൾപ്പെട്ട Involved.
ഊന്നുതൂൺ. Abutment.

എ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മററി. Executive committee.
എതിർ അവകാശവാദി. Counter claimant.
എതിർ അവകാശവാദം. Counter claim.
എതിർകക്ഷി. defendant.
എതിർദേശീയത്വം. Counter nationalism.
എതിർനടപടി. Counter measure.
എതിർനിവേദനം. Counter memorial.
എല്ലക. Land mark.

ഏ

ഏകഛത്രാപതി. Absolute monarch.
ഏകഛത്രാധിപത്യം. Monarchy.
ഏകാധിപതി. Autocrat, despot.
ഏകാധിപത്യം. Autocracy, despotism.
ഏകീകരണനിയമം. Consolidation act.
ഏകീകരണം. Unification.
ഏകോപനം. Co-ordination.
ഏററമുട്ടൽ. Skirmish.

ഒ

ഒട്ടകസ്സവാരിക്കാരൻ. Dromedarian.
ഒന്നിടവിട്ട. Alternate
ഒത്തുതീർപ്പ്. Settlement.
ഒഴിവാക്കൽ. Exception.
ഓടിപ്പോയവൻ. Deserter.
ഓവുള്ള. Grooved,
ഔദ്യോഗികചിഹ്നം. Emblem.
ഔപചാരികത്വം. Formality.

അം

അംഗത്വം. Membership.
അംഗരക്ഷകൻ. Body guard.
അംഗീകരണം. Adoption, approval.
അംഗീകരിക്കുക. Validate.
അംഗീകാരം. Recognition.
അംഗം. Member.
അംഗം (ഉപകരണം). Organ.

ക

കടന്നാക്രമണം. Onslaught, raid.
കടൽക്കൊള്ള. Piracy.
കടൽക്കള്ളൻ. Pirate, corsair.
കണ്ടുപിടിക്കൽ. Discovery.
കണ്ടുപിടുത്തം. Invention.
കന്യകാമഠം. Nunnery.
കപ്പൽയാത്ര. Voyage.
കപ്പൽക്കൂട്ടം. Fleet.
കപ്പൽചരക്ക്. Cargo.
കപ്പേള. Chapel.
കമാനജാലകം. Arch-window.
കമാനവീഥി. Arch way.
കമാനം. Arch.
കമ്മി. Deficit.
കരാർ. Compact, contract.
കരുതൽ. Vigilance.
കല. Art.
കലാകാരൻ. Artist.
കല്പിതകഥ. Fiction.
കസവുപണി. Brocade.
കഴിവില്ലായ്മ. Incompetency.
കഴുമരം. Gibbet.
കർത്തവ്യം. Duty.
കക്ഷിമാററം. Defection.
കാനേഷുമാരി. Census.
കാര്യങ്ങൾ. Affairs
കാര്യസൂചി. Agenda.
കാലഗണന. Chronology.
കാലനിർണ്ണയരീതി. Dating method.
കാൽഭാഗം. Quarter.
കാലാനുക്രമിക, കാലാനുക്രമം. Chronological
കാലാവധി. Tenure, term.
കാലാവസ്ഥപ്രവചനം. Aeromancy.
കാലിമേയ്ക്കൽ. Pastoral.
കാവൽക്കാരൻ Watch man.
കാവൽഗവണ്മെൻറ്. Care taker government.
കാവലാൾ. Watch-dogs.
കാർഷികോപകരണാവശേഷങ്ങൾ. Agrofacts.
കിരാതത്വം. Barbarism, barbarousness.
കിലുക്കാംപെട്ടി. Rattle.
കീഴടക്കൽ. Capture.
കീഴടക്കുക. Reduce, Vanquish.
കീഴടങ്ങൽ. Surrender.
കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ചുള്ള, മാമൂൽനിയമം. Customary.
കീഴ്പ്പെടുത്തുക. Over run.
കുടിയേറിപ്പോകൽ. Emigration.
കുടിയേറിപ്പോകുന്നവൻ. Emigrant, emigree.
കുടിയേററക്കാരൻ. Colon.
കുടിയേററക്കാർ. Emigrants.
കുടിലമാർഗ്ഗം. Labyrinth.
കുടിൽവ്യവസായം. Cottage Industry.
കുടീരം. Dynasty tomb.
കുടുക്കുക, കുടുങ്ങുക. Implicate.
കുത്തക Monopoly.
കുത്തനെ, ലംബമാനം. Vertical.
കുത്തിത്തിരിപ്പ്. Manipulation.
കുമിള. Bubble.
കുലീനാധിപത്യം. Aristocracy.
കുററപത്രം. Charge sheet, indictment.
കുററസമ്മതം, കുമ്പസാരം. Confession.
കുററാരോപണം. Accusation.
കുററം ചുമത്തൽ. Imputatation.
കൂടിയാലോചിക്കുക. Negotiate.
കൂട്ടക്കൊല. Carnage.
കൂട്ടിച്ചേർക്കുക. Co-opt.

കൂട്ടുകുടുംബം. Joint family.
കൂട്ടുകെട്ട്. Bloc, block.
കൂട്ടുടമ്പടി. Covenant.
കൂന്താലി. Ard.
കൂറില്ലാത്ത. Disloyal.
കൂറ്. Loyalty, allegiance.
കെടുതി, നാശം. Ravages.
കെട്ടുകഥ. Fable
കേടുപാടുകൾ. Damages.
കേടുപാടുതീർക്കുക. Repairs.
കേന്ദ്രീകരണം. Centralisation.
കേന്ദ്രം Centre, port.
കൈക്കോടാലി. Hand axe.
കൈത്തൊഴിൽക്കാരൻ. Crafts man.
കൈയ്യെഴുത്ത്. Manuscript.
കൈയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥം Codex.
കൈവശക്കാരൻ. Possessor.
കൈവേലക്കാരൻ Artisan.
കൊടിത്തണ്ട്. Flag staff.
കൊത്തിയ Engraved.
കൊത്തുപണി Carving.
കൊത്തുപണിചെയ്യുക. Engrave, incise.
കൊത്തുളി. Chisel.
കൊലപാതകി Assassin.
കൊലചെയ്യുക Assassinate.
കൊളുത്ത്. Buckle.
കൊള്ളക്കപ്പൽ. Piratical vessel.
കൊള്ളക്കാരൻ. Marauder.
കൊള്ളയടിക്കുക. Ransack, sack.
കോടതി. Court.
കോട്ട. Fort.
കോട്ട ദുർഗ്ഗം Citadel.
കോട്ടകെട്ടൽ Fortification.
കോപ്പ. Bowl.
സാമ്പത്തിക, സാമൂഹ്യ, കൗൺസിൽ. Economic and social council.
കൗതുകവസ്തു Curio.
ക്രിസ്തീയരാജ്യം Christendom.
ക്രിസ്തീയസഭാസംബന്ധി. Ecclesiastical.

ഖ

ഖജനാവ് Exchequer.
ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം. Cut motion.
ഖണ്ഡിക്കുക. Rescind.
ഖണ്ഡം (ചീള്). Splinter.

ഗ

ഗർഭഗൃഹം. Adytum (Arch), cella.
ഗറില്ലായുദ്ധം. Guerilla, war-fare.
ഗുഹാഗൃഹം Earth-house.
ഗുഹാനിവാസം. Cave habitation.
ഗുഹാമനുഷ്യൻ. Cave man.
ഗുഹാവാസികൾ. Cave dwellers.
ഗുഹാക്ഷേത്രം. Shrine, (cave temple.)
ഗൂഢഭാഷയിലാക്കുക. Encode.
ഗൂഢാലോചന. Conspiracy.
ഗോമേദകം. Agate.
ഗ്രന്ഥസമാഹാരം. Corpus
ഗ്രാമവസതി. Country house.

ഘ

ഘടകവസ്തു Component parts
ഘടകം (സാധകം). Constituent.

ച

ചതുരംഗമാതൃക. Chequer Motif.
ചവറുകുന്ന് (കപ്പ) Midden
ചായപ്പണി. Painting.
ചാരൻ. Spy.
ചാരവൃത്തി. Espionage.
ചിഹ്നം (പ്രതീകം). Symbol.
ചിരസ്മരണീയം. Monumental.
ചുമതലഏറ്റെടുക്കുക. Assumption of charge.
ചുമതല ഒഴിയുക. Relinquishment of charge.
ചുമത്തുക. Impose.
ചുറ്റുമതിൽ. Wall enclosure.
ചുറ്റുവേലി. Enclosure.
ചൂടുവയ്ക്കൽ. Branding.
ഛിന്നഭിന്നമായ. Dismembered.

ജ

ജഡാത്മവാദം. Animalism.
ജനബാഹുല്യമുള്ള. Over populated.
ജനസഭ. s Popular chamber.
ജനസാമാന്യം. Commonalty.
ജനസംഖ്യ. Population.

ജനഹിതപരിശോധന. Referendum.
ജനാചാരം. Folk ethics.
ജനാധിപത്യപരം. Democratic.
ജനാധിപത്യം. Democracy.
ജപ്തി. Confiscation.
ജപ്തിചെയ്യുക. Confiscate.
ജലഘടികാരം. Clepsydra.
ജലരേഖ. Water mark.
ജലവാഹി. Aqueduct.
ജാതി (ഗണം). Genus.
ജാതിവാദം. Casteism
ജീവചരിത്രം. Biography.
ജീർണ്ണാവശിഷ്ടങ്ങൾ. Ruins.
ജേതാവ്. Captor, conqueror, victor.
ജോലി. Employment, occupation.
ജംഗമസ്വത്ത്. Movable property.
ജ്യേഷ്ഠത (വരിഷ്ഠത). Seniority.

ട

ടിപ്പണി. Annotation.
ടിപ്പണി (നോട്ട്, കുറിപ്പ്). Note.

ത

തടസ്സം. Bar, impediment.
തടവ് (കാരാഗൃഹവാസം). Imprisonment.
തടവുകാരൻ. Captive, prisoner.
തന്ത്രം. Strategy.
തപഃപ്രാബല്യം. s. The influence of an austere life.
തപോലോകം. s. See തപസ്സ്.
തപോവനം. s. Wilderness inhabited by devotees.
തപ്തം, &c. adj. Heated; inflamed, burnt with heat pain or sorrow. തപിക്കപ്പെട്ട.
തപ്പ്. s. A timbrel, a tabret or drum. 2. groping, feeling with the hand searching for. 3. error, mistake, a fault, a blunder. 4. escape, absconding തപ്പടിക്കുന്നു.
തപ്പുകൊട്ടുന്നു. To beat the tabrut.
തപ്പൽ. s. See തപ്പ്, (Except in the first meaning.)
തപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. 1. To cause to feel about. 2. to allow to escape, to extricate, to save.
തപ്പിട്ട. s. A tabret or timbrel.
തപ്പിതം. s. An error, a mistake, a fault, a blunder.
തപ്പുകാരൻ. s. One who beats a tabret or timbrel.
തപ്പുതൽ. s. Error, fault, mistake, blunder.
തപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v a. 1. To feel about with the hand, to search for by feeling, to grope. 2 to escape, to elude 3. to doubt. 4. to fall into a mistake to be involves in difficulties. തപ്പിനടക്കുന്നു, To grope about for, or insearch of തപ്പിപ്പോകുന്നു. 1. To err. 2. to escape, തപ്പിഎടുക്കുന്നു. To grope for and take.
തമകൻ s. One of the five last breathes. ജീവവായുക്കളിൽ ഒന്നു.
തമനകൻ. See the preceeding.
തമപ്പാലച്ചു. s. A herb, lycopodium phlegmaria.
തമം. s. 1. See തമസ്സ്. 2. a word added to the positive in order to form the superlative: as ഗുണം good. ഗുണതമം. best.
താക്കീത്. Admonition.
താങ്ങ്. Buttress.
താമസക്കാരൻ. Dweller.
താല്കാലികം. Provisional.
താവളസ്ഥലം. Camping site.
താവളം. Camp.
തിരസ്കാരം. Condemnation.
തിരികല്ല്. Grinding stone, quern.
തിരിച്ചടി. Retaliation.
തീക്കനൽ. Ember.
തീക്കല്ല്. Chert, dagger, flint.
തീയതി. Date.
തീയതിയടയാളം. Datemark.
തീരവാണിജ്യം. Coasting trade.
തീരുമാനം. Decision, resolution.
തീരുവ. Customs.
തീവ്രവാദി. Extremist.
തീർത്ഥാടകൻ. Pilgrim.
തീർപ്പ്. Pilgrim.
തുണ്ടുഭൂമി. Plot.
തുളച്ചുകയറ്റം. Penetration.
തൂക്കം. Weight.
തെരഞ്ഞെടുപ്പ്. Election.
തെരഞ്ഞെടുപ്പ്ഹർജി. Election petition.
തെളിവ്. Evidence.
തൊട്ടുകിടക്കുന്ന. Contiguous.
തൊങ്ങി (കൊള്ളമുതൽ). Booty.
തൊഴിലാളി. Labourer, worker.
തൊഴിലില്ലായ്മ. Unemployment.
തോൾവള. Armlet.

ദ

ദിവ്യകാരുണ്യം. Eucharist.
ദീർഘവൃത്താകാരം. Elliptical.
ദുരുപയോഗം. Abuse.
ദുർഭരണം. Misrule.
ദേശദ്രോഹി. Traitor.
ദേശീയോല്പാദനം. Dom-stic production.
ദേശീയഗാനം. National anthem.
ദേശീയപതാക. National flag.
ദൗത്യസംഘം. Legation.
ദ്വാരപാലകൻ. Janitor.
ദ്വിഭരണസമ്പ്രദായം. Diarchy, dyarchy.
ദ്വിരാഷ്ട്രസഖ്യം. Dual alliance.

ധ

ധനകാര്യബില്ല്. Finance bill.
ധീരോദാത്തത. Chivalry.
ധ്വംസിക്കുക. Devastate

ന

നഗരരാഷ്ട്രം. City state.
നടപടികൾ Proceedings.
നടപ്പിലാക്കൽ. Implementation.
നയതന്ത്രജ്ഞൻ. Diplomat.
നയതന്ത്രം. Diplomacy.
നവീകരണം. Renovation, revival.
നവോത്ഥാനം. Renaissance, revivalism.
നഷ്ടപരിഹാരം. Indemnity, compensation.
നാടുകടത്തൽ Banishment, deportation, exile.
നാടോടിക്കഥ Folk lore.
നാണ്യപ്പെരുപ്പം. Inflation.
നാമനിർദ്ദേശം. Nomination.
നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുക. Designate.
നികുതി. Duty, tax.
നികുതിചുമത്തൽ. Taxation.
നിയമനിർമ്മാണം. Legislation.
നിയമനം. Appointment.
നിയമപണ്ഡിതൻ. Jurist.
നിയമപരം Judicial.
നിയമവകുപ്പ്. Judiciary.
നിയമസഭ. Legislative assembly. Legislative council.
നിയമസാധുത. Legality.
നിയോജകമണ്ഡലം. Constituency.
നിരങ്കുശഭരണം. Tyranny.
നിരക്ഷരത്വം. Illiteracy.
നിരാശ്രയൻ. Destitute.
നിരായുധീകരണം. Disarmament.
നിരീക്ഷകൻ. Observer.
നിരുപാധികം. Unconditional.
നിരോധനം. Ban.
നിലവാരം. Standard.
നിവാസി. Inhabitant.
നിവേദനം Petition, submission.
നിഷേധാത്മകം. Negative.
നിഷ്കാസിക്കുക. Expel.
നിഷ്ക്രമണം. Exodus.
നിഷ്പക്ഷത Impartiality, neutrality.
നിഷ്പക്ഷം. Neutral.
നിഷ്ഫലത Voidance.
നിസ്സർഗ്ഗമായ. Inherent.
നിസ്സംഗത. Isolation.
നിർണ്ണായകകാലം. Crucial period.
നിർത്തിവയ്ക്കൽ. Adjournment.
നിർത്തിവയ്ക്കുക. Adjourn.
നിർദ്ദിഷ്ടം. Prescribed.
നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി Recalcitrance.
നിർബ്ബന്ധസൈന്യസേവനം. Conscription.
നിർബ്ബന്ധിത ഒത്തുതീർപ്പ്. Compulsive settlement.
നീതി Justice
നുഴഞ്ഞുകയററക്കാരൻ. Infiltrator.
നെരിപ്പോട്. Brazier.
ന്യായനിർണ്ണയം ചെയ്യുക. Adjudicate.
ന്യൂനപക്ഷം. Minority

പ

പകരം നില്ക്കുന്ന. Alternate.
പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ. Copyist.
പങ്കുവയ്ക്കൽ. Apportion.
പടപ്പാട്ട്. Battle hymn.
പടവിളി Battle cry.
പത്രക്കുറിപ്പ് Press note
പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം. Freedom of Press.
പരമപാവനൻ. His Holiness.
പരമപൂജ്യൻ. Reverend.

പരമാധികാരി. Paramount.
പരമാധികാരം Paramountcy.
പരിണാമവാദി. Evolutionist.
പരിണാമവാദം. Evolutionism.
പരിണാമം. Evolution.
പരിത്യജിക്കുക. Abandon.
പരിത്യാഗം (ത്യാഗം) Renunciation.
പരിഷ്കരണവാദി. Revisionist.
പരിഷ്കാരങ്ങൾ. Reforms.
പരിസമാപ്തി. Finality.
പരോപകാരി. Philanthropic.
പലകപ്പാലം. Clapper bridge.
പവിഴം. Coral.
പശ്ചാത്തലം. Back ground.
പള്ളിപ്പറമ്പ്. Cashel.
പാട്, കളങ്കം. Patch.
പാട്ടം. lease.
പാണൽ. Bard.
പാതകം. Crime.
പതാളം. Hades (Gr. Mithol)
പാപമോചനം. Redemption.
പാർപ്പിടസൗകര്യം. Accommodation.
പിടിവാശി. Bigotry.
പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ. Heir, successor.
പിൻവാങ്ങൽ. Retreat.
പിൻവാങ്ങുന്ന Recessing.
പിരിച്ചുവിടുക. Disband, dissolve.
പിരിഞ്ഞുപോകുക (വിട്ടുമാറുക). Secede.
പുത്രികാരാജ്യം (ഉപനിവേശം). Colony, dominion.
പുനരധിവാസം. Resettlement.
പുനരവലോകനം. Review.
പുനർനിർമ്മാണം. Reconstruction.
പുനഃസ്ഥാപിക്കുക. Reinstate.
പുരാണം. Mythology.
പുരാതനതത്വം Archaelogy.
പുരാതനത. Primitiveness, archaism.
പുരാതനവസ്തുക്കൾ. Antiquities.
പുരാലേഖവിദ്യ Epigraphy.
പുരാവൃത്താഖ്യാനം. Chronicle.
പുരോഹിതവർഗ്ഗം (പുരോഹിതൻ). Clergy.
പുറത്തളം. Ante chamber.
പുറത്താക്കൽ. Expulsion.
പുറംതള്ളൽ. Repulsion.
പൂമുഖം Portico.
പൂശൽ (ലേപനം). Plating.
പൂർവ്വഗാമി. Fore runner, procurer.
പൊതുജനാഭിപ്രായം. Public opinion.
പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പ്. General election.
പൊതുനന്മ Common good.
പൊതുനയം. Public policy.
പൊതുനിയമം. General act.
പൊതുഭരണം. General administration.
പൊതുഭൂമി. Common land.
പൊതുമാപ്പ്. Amnesty.
പൊതുവരുമാനം. Revenue
പൊതുസമ്മേളനം General conference.
പൊരുത്തപ്പെടുത്തൽ. Adjustment.
പൊരുത്തമില്ലായ്മ. Incompatibility.
പോഷകം. Auxiliary.
പൗരത്വം. Citizenship.
പൗരബോധം. Civic sense.
പൗരസമത്വം. Civil equality.
പൗരാണികം. Legendary.
പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വവിരോധം. Anti-clericalism.
പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വം. Clericalism.
പ്രകടനം Performance.
പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ. Naturalists.
പ്രകോപനപരമായ. Provocative.
പ്രഖ്യാപനനടപടി. Declaratory act.
പ്രഖ്യാപനം Announcement, declaration proclamation, promulgation.
യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം. Declaration of war.
പ്രഖ്യാപനംനടത്തുക. Promulgate, proclaim.
പ്രചാരകൻ. Propagator.
പ്രതിനിധിസഭ Chamber of deputies.
പ്രതിനിധിസംഘം Delegation.
പ്രതിനിർദ്ദേശം Counter proposal.
പ്രതിപുരുഷൻ. Legate.
പ്രതിപ്രവർത്തനം. Reaction.
പ്രതിമാശില്പം Statuary.
പ്രതിരോധം. Defence.
പ്രതിരൂപണം. Modelling.
പ്രതിലോമശക്തി. Forces of reaction.
പ്രതിവിപ്ലവം. Counter revolution.
പ്രതിഷേധം. Protest.
പ്രതീക്ഷിതം Anticipated.
പ്രത്യക്ഷതെരഞ്ഞെടുപ്പ്. Direct election.
പ്രത്യക്ഷനടപടി. Direct action.
പ്രത്യാക്രമണം. Counter attack.
പ്രത്യാഘാതം Counter stroke.
പ്രധാനമന്ത്രി. Premier, Prime minister.
പ്രമാണപത്രം. Certificate.
പ്രവർത്തനങ്ങൾ. activities.

പ്രവേശകൻ. Usher. പ്രവേശദ്വാരം. gate way entrance.
പ്രശ്നാവലി. Questionnaire.
പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം. Freedom of speech.
പ്രാകൃതാവസ്ഥ. Savagery.
പ്രാക്ചരിത്രം. Pre-historic, prehistory.
പ്രാചീനകാലം. Antiquity.
പ്രാതികൂല്യം. Repugnancy.
പ്രാഥമികം. Preliminary.
പ്രായപൂർത്തിയായവൻ. Major.
പ്രായംതികയാത്തആൾ. Minor.
പ്രാരംഭപ്രവർത്തനം. Preparatory work.
പ്രീണിപ്പിക്കൽ. Appeasement.

ഫ

ഫലപ്രദത്വം. Effectiveness.
ഫലപ്രദമായ. Effective.

ബ

ബത്ത. Allowance.
ബലപ്രയോഗം duress
ബലംപ്രയോഗിച്ചുനടപ്പിലാക്കുക. Enforce.
ബഹിഷ്ക്കരിക്കുക. Boycott.
ബഹിർഗ്ഗമനം. Egress.
ബഹുഭർത്തൃത്വം. Polyandry.
ബഹുഭാര്യാത്വം. Polygamy.
ബഹുവാദി. Pluralist.
ബഹുവാദം. Pluralism.
ബാധ്യത. Accountability, obligation, burden.
ബോംബാക്രമണം. Bombardment.

ഭ

ഭദ്രാസനപ്പള്ളി. Cathedral.
ഭരണഘടന. Constitution.
ഭരണപരം. Administrative.
ഭരണവ്യവസ്ഥ. Administrative set up.
ഭരണസൗകര്യം. Administrative convencinces.
ഭരിക്കുക. Administer.
ഭക്ഷണപാത്രങ്ങൾ. Table ware.
ഭാരതീയവിദ്യ. Indology.
ഭാഷാന്തരണം. Interpretation.
ഭാഷാപണ്ഡിതൻ Linguist.
ഭീമാകാരമായ. Colossal.
ഭൂഖണ്ഡം. Continent.
ഭൂദേവി. Earth goddess.
ഭൂഭാഗം Territory.
ഭൂമികയ്യേറ്റക്കാരൻ. Squatters.
ഭൂരിപക്ഷം. Majority.
ഭേദഗതി. Amendment.

മ

മഠം. Abbey, cloister Monastery.
മണ്ണിഷ്ടിക. Mud brick.
മണ്ണൊലിപ്പ്. Erosion.
മണ്ഡലം. Chamber.
മൺകൂന. Barrow.
മൺപാത്രനിർമ്മാണം. Ceramics.
മതപരിവർത്തനം. Proselytize.
മതഭ്രാന്തൻ. Fanatic, religiose.
മതവിഭാഗം. Sect.
മതവിരുദ്ധത. Hetrodoxy. (മതശാസ്ത്രജ്ഞൻ–Theologian.)
മതംമാററൽ. Conversion.
മദ്ധ്യവർത്തി. Intermediary.
മദ്ധ്യസ്ഥകോടതി. Tribunal.
മനുഷ്യത്വം Humanism, humanitarianism.
മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ. Humanrights.
മനോബലം (ആത്മബലം). Morale.
മന്ത്രിസഭ. Cabinet, council of ministers, ministry.
മരണനിരക്ക്. Death rate.
മരുമക്കത്തായം Matriarchy.
മഹാകാവ്യം Epicpoetry.
മഹാപ്രളയം. Great flood.
മഹാമഹിമ. Excellency.
മഹാമാന്യൻ. His highness.
മഹാശ്രേഷ്ഠൻ. His eminence.
മഴു. Battle axe.
മാടമ്പിസ്ഥാനം. Knight hood.
മാദ്ധ്യസ്ഥകോടതി. Arbitration tribunal.
മാധ്യസ്ഥം. Mediation, arbitration.
മാനവയുഗം Human epoch.
മാൻകൊമ്പ്. Antler pick.
മാന്ത്രികൻ. Magician.
മാന്ദ്യം Depression.
മാർഗ്ഗദർശി. Pilot.
മിന്നൽപട. Blitz krieg.

മിശ്രവിവാഹം. Intermarriage.
മുതലാളിത്തം. Capitalism.
മുദ്രാവാക്യം. Slogan.
മുനകൂത്ത. Pointed.
മുൻകൈ. Initiative.
മുൻഗണന. Priority.
മൃഗശാല Zoo.
മേഖല. Area.
മേൽനോട്ടം. Supervision.
മൊത്തം. Gross.
മൗനസമ്മതി. Tacit consent.

യ

യഥാർത്ഥ. Bonafide.
യഥാർത്ഥവാദം. Realism.
യവനിക. Dorsal.
യഹൂദൻ. Jew.
യഹൂദവിരോധം Anti-semitism.
യാത്രക്കാരൻ. Passenger.
യാത്രാവന്ദനം. Fare well.
യാദൃച്ഛികം. Contigent.
യുഗവർത്തകം. Epoch making.
യുഗം. Age.
യുദ്ധക്കപ്പൽ. War ship.
യുദ്ധക്കൊതി. Bollicosity, jingo, jingoism.
യുദ്ധപതാക, War flag.
യുദ്ധമോഹമുള്ള Belligerent.
യുദ്ധവിരാമം. Armistice.
യുദ്ധാഹ്വാനം. Battle call.
യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ. Implements of war.
യുദ്ധോത്സാഹം. Belligerents of war.

ര

രക്തബന്ധം. Kinship.
രത്നവിദഗ്ദ്ധൻ. Lapidary.
രത്നാഭരണം. Jewellery.
രഹസ്യയോഗം. Secret session.
രഹസ്യവാദി. Music.
രഹസ്യവാദം. Misticism.
രക്ഷാധികാരി. Patron.
രക്ഷാധികാരം. Patornage.
രക്ഷിതൻ Ward.
രക്ഷോപായം Sefe guard.
രാജകവി. Court poet.
രാജകിരീടം. Royal crest.
രാജകുടുംബം. Royal family.
രാജദണ്ഡം. Sceptre.
രാജദായം. Appanage.
രാജദ്രോഹം, Base majesty.
രാജപത്നി. Queen consort.
രാജപദവി. King ship.
രാജവാഴ്ച Monarchy.
രാജസദസ്യൻ. Courtier.
രാജ്യദ്രോഹം, Treason.
രാജ്യരക്ഷ. Defence.
രാജ്യസഭ. Council of states.
രാജ്യാഭിഷേകം, കിരീടധാരണം, Coronation.
രാജ്യം. Country.
രാഷ്ട്രപതി President.
രാഷ്ട്രീയമായ. Political.
രൂപരേഖ. Blue print, out line.
രേഖാചിത്രം. Diagram.
രംഗഭൂമി. Theatre.

ല

ലഹള. Riot.
ലക്ഷ്യം. Aim, objective.

വ

വകുപ്പ്. Dipartment.
വക്കാലത്ത്. Advocacy.
വക്താവ്. Mouth piece.
വക്രരേഖ. Curve.
വണ്ടി. Escort car.
വനനിവാസം. Forest habitate.
വനവാസികൾ. Forest dwcller.
വരൾച്ചപ്രദേശം. Dust bowl.
വലയീകരണം. Encirclement.
വസ്തുനിഷ്ഠത. Objectivity.
വർഗ്ഗസമരം. Class-war.
വർഗ്ഗസംഘർഷം Class struggle.
വർഗ്ഗം. Class. race, tribe.
വർണ്ണവിവേചനം. Racial discrimination.
വാക്കുകൊടുക്കൽ. Engagement.
വാണിജ്യമണ്ഡലം. Chamber of commerce.
വാസഭൂമി. Habitation area.
വാസസ്ഥാനം. Domicile.
വാക്മ. Cast.

വാർപ്പ്. Moulding,
വാർഷികസംഖ്യ. Annuity.
വികേന്ദ്രീകരണം. Decentralization.
വിക്രിയപത്രം. Sale deed.
വിഗണിക്കുക. Over ride.
വിഘടനം. Disintegration, dismemberment, dissolution.
വിദേശ അധികാരി. Foreign authority.
വിദേശഅധിവാസം. Foreign domicile.
വിദേശകാര്യം. Foreign affairs.
വിദേശകാര്യാലയം. Foreign office.
വിദേശനയം. Foreign policy.
വിദേശനാണ്യം. Foreign exchange.
വിദേശബന്ധങ്ങൾ. External relations.
വിദേശമൂലധനം. Foreign capital.
വിദേശവിമാനം. Foreign air craft.
വിദേശസ്ഥഭാരതീയർ. Indians overseas,
വിദേശി. Foreigner.
വിഭജിച്ചുനൽകിയ. Allocated.
വിഭാഗവാദം. Denominationalism.
വിഭാജകഘടകം. Divisive factor.
വിഭാജനം. Allocation.
വിഭാജ്യത. Divisibility.
വിമാനത്താവളം. Airbase.
വിമാനം. Aeroplane.
വിമോചനം. Emancipation, liberation.
വിയോജനവാദി. Separatist.
വിയോജിപ്പ്. Disagreement.
വിരാമം. Cessation.
വിലയിരുത്തൽ. Appraisal.
വിവർത്തകൻ. Interpreter.
വിവാദവിഷയം. Bone of contention.
വിവാദാസ്പദം. Controversial.
വിവാദി. Disputant.
വിവേചനശക്തി. Discretion.
വിശദീകരണം. Clarification.
വിശേഷാധികാരം. Prerogative.
വിശ്വനാഗരികൻ. Cosmopolite.
വിശ്വരാജനീതി. Cosmopolitics.
വിശ്വാസപത്രം. Credentials.
വിശ്രമാവധി. Vacation.
വിളംബരം. Proclamation, declaration.
വീരകൃത്യങ്ങൾ. Exploits.
വീരാരാധന. Hero worship.
വെടിനിർത്തൽ. Cease fire.
വെപ്പാട്ടിസ്ഥാനം. Concubinage.
വേൽക്കാരൻ. Lancer.
വേല്. Lance.
വേഷഭൂഷ. Attire.
വേറിട്ടുനില്പൽ. Non involvement.
വൈദേശികം. Externel.
വൈവിധ്യം. Variety.
വോട്ടവകാശം. Suffrage.
വോട്ടർപട്ടിക. Poll.
വംശജൻ. Descendant.
വംശപരമ്പര. Ancestry.
വംശാവലി. Genealogy.
വംശം. Sept.
വ്യക്തിവാദി. Individualist.
വ്യക്തിവാദം. Individualism.
വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം. Individual freedom.
വ്യതിചലനം. Deviation.
വ്യവസായവിപ്ലവം. Industrial revolution.
വ്യാപാരനിരോധം. Embargo.
വ്യാപാരപ്പെരുപ്പം. Boom.
വ്യൂഹരചന. Regimentation.

ശ

ശക്തികേന്ദ്രം. Strong hold.
ശക്തിച്ചേരികൾ. Power blocs.
ശത്രുതയുള്ള. Hostile.
ശത്രുരാജ്യം. Enemy state.
ശപഥപത്രം. Affidavit.
ശവകടീരസ്മാരകഫലകം. Epitaph.
ശവകടീരം. Tomb.
ശവക്കോട്ട. Burial ground.
ശവപ്പെട്ടി. Coffin.
ശവലേപനം. Embalming
ശവസംസ്കാരക്രിയകൾ. Burial rites.
ശവസംസ്കാരപ്രാർത്ഥന. Burial service.
ശവസംസ്കാരാങ്കണം. Burial yard.
ശവസംസ്കാരം. Inhumation.
ശവംമറവുചെയ്യൽ. Burial.
ശിശുഹത്യ. Infanticide.
ശിക്ഷനൽകൽ. Conviction.
ശീതസമരം. Cold war.
ശീർഷണി. Heades.
ശുദ്ധിപത്രം. Corrigendum.
ശുപാർശ. Recommendation.
ശുഭവാദം. Optimism.
ശേഖരിക്കുക. Collect.
ശൈലി. Idiom.
ശ്രദ്ധാഞ്ജലി. Homage.
ശ്രേഷ്ഠകൃതി. Master piece.

സ

സക്കാർപത്രിക. Court circular.
സഖ്യരാഷ്ട്രം. Ally.
സഖ്യശക്തികൾ. Allied powers.
സഖ്യം. Defensive alliance.
സങ്കരണം. Inter grade.
സങ്കല്പം Assumption.
സങ്കീർണ്ണം. Complex.
സങ്കേതലിപി. Decode.
സങ്കേതശബ്ദം. Pass word.
സങ്കേതസൂചി. Code of signals.
സജീവരാഷ്ട്രതന്ത്രം. Active politics.
സഞ്ചിതനിധി. Consolidated fund.
സത്യപ്രശ്നം. Question of fact.
സന്ദേശകൻ. Despatcher.
സന്ധിസംഭാഷകൻ. Negotiator.
സന്ധിസംഭാഷണം. Parley.
സമകാലീനം Contemporary.
സമർത്ഥനം. Endorsement.
സമാധാനവാദി Pacifist.
സമാധാനവാദം. Pacifism.
സമാധാനസ്ഥാപകൻ. Peace maker.
സമുദ്രഗതാഗതം Maritime traffic.
സമുദ്രയുദ്ധം. Maritime war.
സമ്മതി. Approval, consent.
സമ്മതിദായകപ്പട്ടിക. Electoral roll.
സമ്മേളനം. Assemblage, conference, session.
സൽക്കാരം. Banquet.
സഹകരണം. Co-operation.
സഹകരണസംഘം. Co-operative society.
സഹജഡ്ജി. Associated justice.
സഹപ്രവത്തകൻ. Coleague.
സഹവത്തിത്വം. Co-existence.
സഹായധനം. Subsidy.
സഹൈശ്വരമണ്ഡലം. Co prosperity sphere.
സർവ്വനാശം Holo crust.
സർവ്വസമ്മിതി. Unanimity.
സർവ്വസൈന്യാധിപൻ. Commander-in-chief.
സംഘം. Association.
സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധൻ. Technologist.
സാങ്കേതികം. Techrical.
സാധുത. Validity.
സാമീപ്യം. Contiguity.
സാമ്പത്തികത്തകർച്ച. Economic break down.
സാമ്പത്തികസമത്വം Economic equality.
സാമ്പത്തികോപദേഷ്ടാവ്. Economic advisor.
സാമ്രാജ്യസ്ഥാപകൻ. Empire builder.
സാഹസികൻ. Adventurer.
സാർത്ഥവഹനം. Convoy.
സാർത്ഥവാഹകസംഘം. Caravan.
സാക്ഷരത്വം. Literacy.
സാക്ഷിമുദ്ര. Attestation.
സിദ്ധാന്തവാദം. Ideology.
സിമിത്തേരി Cemetry.
സിവിൽനിയമലംഘനം. Civil disobedience.
സിവിൽനിയമം. Civil law.
സുവർണ്ണയുഗം. Golden age.
സുനഹദോസ്. Synod.
സൃഷ്ടിവർണ്ണനം. Cosmography.
സൃഷ്ടിശാസ്ത്രം. Cosmogony.
സൈനികപ്രവത്തനങ്ങൾ. Miiitary operations.
സൈനികവിമാനം. Military air craft.
സൈനികസന്നാഹം. Mobilization.
സൈനികസ്വേച്ഛാധിപത്യം. Military despotism.
സൈന്യവ്യൂഹനം. Manoeuvres.
സൗഭ്രാത്രം Fraternity.
സൗമനസ്യം. Good will.
സൗഹൃദബന്ധങ്ങൾ Cordial.
സംഗമം. Conference.
സംഘടന. Organisation.
സംഘടിതപ്രവത്തനം. Collective action.
സംഘട്ടനം Encounter.
സംഘർഷം. Conflict.
സംഘം. Association.
സംപൂജ്യൻ. Reverend.
സംബന്ധിപ്പിക്കുക Affiliate.
സംഭാഷണങ്ങൾ. Negotiations.
സംയോജനകത്താവ്. Annexer.
സംയോജനവാദി. Annexationist.
സംരക്ഷണം. Conservation.
സാംഗത്യം. Compatibility.
സാംസ്കാരികഐക്യം. Cultural affinity.
സ്ഥാനാർത്ഥി Candidate.
സ്ഥാവരസ്വത്ത്. Immovable property.
സ്മാരകോത്സവം. Jubilee.
സ്മാരകം. Monument, commemoration.
സ്വയംഭരണം. Autonomy.
സ്വാതന്ത്ര്യദിനം Independence day.
സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം. Declaration of independence.

ഹ

ഹർജി Application.
ഹത്യ. Assassination.
ഹാനി. Impairment.
ഹിതം. Bentfit
ഹൃദയാകാരം. Cordiform.

APPENDIX. B.

അ

അക്കം. Digit
അഗ്നിജാതം. Pyrogenetic.
അഗ്നിപർവ്വതക്ഷിപ്തപദാർത്ഥം. Pyroclast.
അഗ്നിപർവ്വതം. Volcano.
അഗ്നിപർവ്വതവിജ്ഞാനം. Volcanology.
അഗ്രപാദം. Propod.
അഗ്രാവരണം. Calyptra.
അചരം. Invariable. non variant, steady.
അചാലകം Non conductor.
അചേതനം. Inanimate.
അജീർണ്ണം. Indigestion.
അജീവജീവോൽപത്തി. Abiogeny.
അടയാളവില. Marked price.
അടച്ച. Sealed.
അട്ടക്കാറ്. Stratus cloud.
അണക്കെട്ട്. Aricut.
അണു (പരമാണു) Atom.
അണുകഭക്ഷി. Micrrphagous.
അണുശക്തി. Atomic power.
അണുസിദ്ധാന്തം. Atomic theory.
അണ്ഡകോശം. Ovicell.
അണ്ഡജം Oviparous.
അണ്ഡനിക്ഷേപി. Ovipositor.
അണ്ഡപർണ്ണം Carpel.
അണ്ഡവാഹിനി. Oviduct.
അണ്ഡാകൃതി. Oval.
അണ്ഡാണു Ovum.
അണ്ഡാശയ Oarian
അണ്ഡാശയകം Ovariole.
അണ്ഡാശയം. Ovary.
അതിക്രമണം Transgression.
അതിചാലകത. Super conductivity.
അതിജനനിബിഡത. Over population.
അതിജീവിതം. Survival.
അതിപരവലയം. Hyperbola.
അതിഭാരം Over load.
അതിർരേഖ Rion.
അതിവിരൂപത. Monostrocity.
അതിവൃദ്ധി. Over growth.
അതിവ്യാപനം. Over lap, over lapping.
അതിശീതളതം. Super cooliug,
അതിശീതിതം Super cooled.
അതിസംതൃപ്തി. Super saturation.
അതിസമതലം. Hyper plane.
അതിസംവേദനശീലം. Hyper sensitivity.
അത്തി Fig
അധശ്ചഛദിക. Subopercular.
അധി അസ്ഥികന്ദം Epicondyle.
അധികടകോണം. Obtuse angle.
അധികപാലം. Epicranium.
അധികർണ്ണിക. Epi otic.
അധികസ്ഥലി. Geocratic.
അധികാരി Commisary.
അധിഗ്രസനി. Epipharynx.
അധിഗ്രസിക. Supraoesophageal.
അധിചക്രം. Epicycle.
അധിചർമ്മം Epiderm, epidermis.
അധിചാലകത Supra conductivity.
അധിജഘനാസ്ഥി. Epipubis.
അധിജന്തുകം. Epizoic.
അതിജീവിസസ്യം. Epiphyte.
അധിഝർഝരിക. Supraethmoid.
അധിപത്രകം. Epipterygoid.
അധിപർണ്ണം. Suprafolias.
അധിപാദം. Epipodium.
അധിപൃഷ്ഠകം. Supradorsal.
അധിബോധകം. Episematic.
അധിമലാശയം. Suprarectal.
അധോജത്രുകധമനി. Subclavius.
അധോജത്രുകസിര. Subclavian vain.
അധോജനിതം Hypogene.
അധോജിഹ്വഗ്രന്ഥി. Subligual gland.
അധോധ്രുവീയം Subpolar.
അധോനതം. Declinate
അധോബീജപത്രം. Hypocotyle.
അധോമുഖം. Decurrent.
അധോലഗ്നം. Subjacent.
അധോഹിമാനി. Subglacial.
അധ്യന്തകപാലം. Supraoccipital.
അധ്യയനം. Study.
അധ്യാന്ത്രം. Supraintestinal.
അധ്യാരോപണം. Superimposition.
അധ്യാരോപണീയം Superposable.
അധ്യാരോപിക്കുക. Superpose.
അധ്യാരോപിതം Super imposed.
അധ്യാവരണം Integument.
അധ്യാവരണി. Integumentary.

അനന്തങ്ങൾ. Infinities.
അനന്തം. Infinite, infinity.
അനന്തസ്പർശി. Asymptcte.
അനപവാഹക്ഷേത്രം. Undrained area.
അനശ്വരത. Immortality.
അനാവരണം. Exposure.
അനാവർത്തകം. Non-recurring.
അനിയമിതം. Erratic.
അനിയമിതഗതി. Drift.
അനിർധാര്യത. Indeterminacy.
അനിലീൻലവണം. Aniline salt.
അനുകരണം. Mimicry.
അനുകാരകം. Mimic.
അനുകാരി. Imitative.
അനുകൂലനവരണം. Orthoselection.
അനനുകൂലനി. Nonadaptive.
അനുക്രമം. Consecutive; secquence.
അനുക്രമികവിശ്ലേഷണം. Sequential analysis.
അനുചലനം. Taxls.
അനുനാദകം. Resonator.
അനുനാദി. Resonant.
അനുപർണം. Stipule.
അനുപർണീയം. Stipulate.
അനുപാതം. Proportion.
അനുപാതപൂർവ്വപദം. Antecedent of ratio.
അനുപ്രവാഹം. Down stream.
അനുപ്രസ്ഥം. Transverse.
അനുപ്രസ്ഥഭ്രംശം. Flaw.
അനുബന്ധം. Appendage.
അനുബന്ധപേശി. Appendicular muscle.
അങ്കസ്ഥിഷ്കഗുഹ. Epicoele.
അനുരണകമുറി. Live room.
അനുരണനം. Reverberation.
അനുരണനകോഷ്ഠം. Reverberation chamber.
അനുരേഖം. Trace.
അനുരേഖകം. Tracer.
അനുരേഖണം. Tracing.
അനുവർത്തനം. Compliance.
അനുവർത്തി. Consequent.
അനോക്സിഅമ്ലം, Hydracid.
അന്തഃകങ്കാളം. Endoskeletion.
അന്തഃകായം. Endosome.
അന്തഃകേന്ദ്രം. Incentre.
അന്തഃകോണം. Interior angle.
അന്തഃകോശം. Interacellular.
അന്തഃഖണ്ഡം. Intercept.
അന്തഃപർണ്ണം. Intrafoliar.
അന്തഃപാളി. Endite.
അന്തഃപുലിയം Intramuscicular.
അന്തഃപ്രകോഷ്ഠിക. Ulna.
അന്തഃപ്രജനനം. Inbreeding.
അന്തഃപ്രജാതം. In bred.
അന്തഃപ്രവേശി. Indraft.
അന്തഃപ്ലാസം Endoplasm enosure.
അന്തഃസ്ഥാപനം. Embedoling.
അന്തഃസ്രാവി. Endocrine.
അന്തഃസ്രാവികം. Endocrinology.
അന്തർ. Inner.
അന്തർഗ്രഥനം. Inteslocking.
അന്തർജാതം. Endogenous.
അന്തർനതം. Inflected, unflexed.
അന്തർന്യാസം. Intussusception.
അന്തർബീജാണ്ഡദ്വാരം. Endostome.
അന്തർഭൗമം Undergreund.
അന്തർലിംഗി. Intrasexual.
അന്തർലീനം. Interent.
അന്തർവർധനം. Intergrowth.
അന്തർവാഹം. Inflow, influx.
അന്തർവാഹി. Inhalent.
അന്തർവൃതി. Inrapetiolar.
അന്തവൃത്തം. Incircle.
അന്തർവേധനം. Intrusion interpenetrate.
അന്തർവേശനം. Inclusion, inter polation.
അന്തർവേശി. Inter calary.
അന്തരാകണകം. Intra atomic.
അന്തരംഗം. Splanchnic.
അന്തരകണികം Intergranular.
അന്തരാകശേരുകം. Inter vertebral.
അന്തരാകോശം. Inter cellular,
അന്തരാതന്ത്രിക. Interneural.
അന്തരാതന്മാത്രികം. s. Intermolecular.
അന്തരാദാരുകം. Interxylary.
അന്തരാനിലയം. Inter ventricular.
അന്തരാഫലകകോണം. Inter facia angle.
അന്തരാഫലകം. Interface.
അന്തരായിത്രം. Intercepter.
അന്തരാരോപണം. Interplantation.
അന്തരാവസ്ഥ. Siadium.
അന്തരാവൃന്തകം. Inter petiolar,
അന്തരാവേശം. Enclave.
അന്തരാളം. Interstio
അന്തരാളി. Interstiteal.
അന്തരാളിസമ്മർദരേഖ. Speed isobar.
അന്നപഥം, ആന്ത്രം. Enteron.

അന്യത്രജാത. Allogenic.
അന്യോന്യക്രിയ. Inter action.
അന്യോന്യചാലകത. Transconductance.
അന്യോന്യപ്രവാസനം Inter migration.
അന്യോന്യവാർത്താവിനിമയം. Inter communication.
അന്യോന്യവിസരണം. Inter diffusion.
അന്വേഷക ദൂരദർശിനി. Finder.
അപകേന്ദ്രണയന്ത്രം. Centrifuge.
അപചയനം. Reduction.
അപചയം. Catabolism, Katabolism.
അപചായകം. Reductant.
അപചേയം. Reducible.
അപജാതം. Apogeny.
അപദളനം. Cataclasi.
അപദ്വാരം, Apophyle.
അപനതം. Anticlinal.
അപഭ്രഷ്ടത. Degeneracy.
അപഭ്രഷ്ടമണ്ഡലം. Degenerate system.
അപമാർജകം. Detergent.
അപരൂപണം. Shear
അപവർത്തകത. Refractivty.
അപവർത്തകപ്രതലം. Refracting surface.
അപവർത്തനം. Refraction.
അപവർത്തനശീലമായ. Refrangible.
അപവർത്തനാങ്കം. Refractive index.
അപവർത്തനാങ്കമാപി. Refracto meter.
അപവാഹതം Deflation.
അപവാഹപദ്ധതി. Drainage.
അപവാഹി. Efferent.
അപവിന്യാസം Derangement.
അപവിലയനം. Exsolution.
അപസന്ധി. Abjunction.
അപസരണം. Divergence.
അപസാമാന്യം. abnormal.
അപസൂചകം. Aposematic.
അപസ്വരത Mistuning.
അപാദം. Apodus.
അപാരഗമ്യം Impermeable.
അപാരചിത്രദർശി. Episcope.
അപാക്ഷം Dorsal.
അപോഹനം ചെയ്യുക. Dialyse.
അപ്രദക്ഷിണം. Anticlockwise.
അപ്രവേശ്യം. Impervious.
അഭാജ്യം. Prime.
അഭികല്പന. Design.
അഭികാരകം. Reactant.
അഭിക്രിയ. Reaction.
അഭിഗൃഹീതം. Postulate.
അഭിജ്ഞാനം Detection.
അഭിധ്രുവം. Pole ward.
അഭിമുഖകോണം. Opposite angle.
അഭിയാനം Excursion.
അഭിലേഖം. Record.
അഭിലേഖനം. Recording.
അഭിലേഖി. Recorder
അഭിശീർഷം. Head ward.
അഭിസമുദ്രം. Sea ward.
അഭിസരണം. Convergence.
അഭ്രം Mica.
അമര Bean.
അമർച്ച Depression.
അമർത്ത. Depressed.
അമിശ്രണീയം. Immiscible.
അംഗം Organ.
അംഗുലീനാളം. Dactylopora.
അംശം. Degree.
അംശാങ്കനം. Calibration. graduation.
അംശാങ്കിതം. Graduated.
അംശീകരണം. Fractionation.
അംശീകാരകം. Fractionatory.
അയയൽ. Loosening
അയവിറക്കൽ. Rumination.
അയവിറക്കുക. Ruminate.
അയവിറക്കുന്ന മൃഗം Ruminant.
അയിർ. Ore.
അയൂക്ലിഡിയജ്യാമിതി. Metageometry.
അരയ്ക്കൽ. Grinding.
അർദ്ധകം. Bisector.
അർദ്ധ ക്ലോമം. Demibranch.
അർദ്ധഗുണാന്തര സമാന്തരഫലകം. Parallelotope.
അർദ്ധഗോളം. Hemisphere.
അർദ്ധഗോളീയം. Hemispherical.
അർദ്ധചന്ദ്രാകാരം. Semilunar.
അർദ്ധനം Bisection.
അർദ്ധപട്ടം Demiplate.
അർദ്ധരാസികം Quasichemical.
അർദ്ധസൂത്രം. Meiosis.
അർദ്ധാകൃതിവർഗ്ഗം Hemi morptic class.
അർദ്ധിക്കുക. Bisect.
അലോഹം. Non metallic.
അല്പകാലികം Ephemeral.
അല്പവർധിതം Rudimentary.
അല്പോഷ്ണം. Luke warm.
അവകേന്ദ്രം. Hypocentre.

അവക്ഷേപം. Precipitate.
അവക്ഷേപണം. Precipitation.
അവക്ഷേപിതം. Precipitated.
അവഖാതിക Riffle.
അവഗമ്യം. Perception.
അവഗമ്യത. Perceptibility.
അവഗ്രഹരൂപി. Sigmoid.
അവതാനനം. Pronation.
അവതാനിനി Pronator.
അവനമനം. Rake.
അവശേഷം. Relic.
അവസംവലനം. Down warping.
അവിനാശ്യത. Indestructibility.
അനേശ്യത. Impenetrability.
അശ്മീഭവനം. Petrification.
അശ്മീഭൂതം. Petrifi d.
അശ്രാവ്യം. Inaudible.
അശ്രുവാഹിനി. Lacrimal duct.
അശ്വമാർഗ്ഗം. Bridle path.
അസമർത്ഥം. Incompetent.
അസമ്മേയത. Incommensurability.
അസ്പഷ്ടം. Implicit.
അഴന്തിമണൽ. Quick sand.
അളിന്ദം. Atrium.

ആ

ആകലനം. Estimation.
ആകാശക്കപ്പൽ. Air-ship.
ആകാശഗംഗ. Milky way.
ആകാശസർവ്വേക്ഷണം. Air surverying.
ആകാശീയഫോട്ടോ. Aerial photograph.
ആകൃതികം. Morphological.
ആകൃതികവിജ്ഞാനം. Morphology.
ആഗോളീകരണം. Aspherizing.
ആഗ്നേയം. Igneous
ആഗ്നേയശില. Igneous rock.
ആഘൂർണം. Moment.
ആഘൂർണി. Momental.
ആച്ഛദം, യോനി. Vagina.
ആച്ഛദി. Vaginate.
ആച്ഛദിക. Vaginula.
ആച്ഛാദനം. C vering.
ആടുക. Oscillate.
ആടുന്ന Oscillating.
ആട്ടം Oscillation.
ആതിഥേയൻ. Host.
ആത്തിച്ചക്ക. Custard apple.
ആദർശം. Ideal.
ആദിജീവി. Protozoic.
ആദിപ്രരൂപം. Prototype.
ആദിമജാതി. Tribe.
ആദിമം. Primitive.
ആദിവാസി. Aboriginal.
ആദ്യകശേരുക. Protovertebra.
ആദ്യരൂപം. Archetype.
ആദ്യവശേഷം. Rudiment.
ആദ്യരരസലം. Protoxylum.
ആധാരകോണം. Base angle.
ആധാരഭിത്തി. Footwall.
ആനതി. Inclination.
ആനമനം Flexure.
ആനമ്യത. Pliability.
ആനമ്യം. Pliable.
ആന്തരപരജീവി. Endoparasite.
ആന്തരം. Intrinsic
ആന്തരമിശ്രണം. Endomixis.
ആന്തരികം. Domestic.
ആന്ത്രഅന്ധനാളം. Enteric caeca.
ആന്ത്രഗുഹ. Enterccoele.
ആന്ത്രം. Intestine.
ആന്ത്രയോജനി. Mesentery.
ആന്ത്രവലനം. Typhlosole.
ആന്ത്രികം Intestinal.
ആപൂർണനം. Infilling
ആപേക്ഷികത. Relativity.
ആപേക്ഷികം Relative.
ആപേക്ഷികീയം. Relativistic.
ആപേക്ഷികത. Relativity.
ആപ്പിൾടൺപാളി. Applenton layer.
ആപ്ലാവനം. Inundation.
ആമാശയഗ്രഹണിധമനി. Gastroduodenal artery.
ആംബർ. Amber.
ആരം. Radial.
ആരേഖം Diagram.
ആരോഹകം. Scansorial.
ആരോഹണസിദ്ധാന്തം. Ascension theory.
ആരോഹിക്രമം. Ascending order.
ആരോഹിമൂലം. Climbing root.
ആരോഹിസസ്യം. Climbing plant.
ആർകിമിഡീസ്തത്വം. Archimedes principle.
ആർദ്രത Humidity
ആർദ്രതാതാപമാനലേഖി. Hugrothermograph.

ആർദ്രതാമാപനം. Hygrometry.
ആർദ്രതാമാപി. Hygrometer.
ആർദ്രതാ വിജ്ഞാനം. Hygrology.
ആർദ്രഭൂമിജം. Hygrophyte.
ആർദ്രീകരണം. Humidification.
ആർദ്രീകരിക്കുക. Humidify.
ആലംബം. Fulcrum.
ആലിപ്പഴമഴ. Sleet.
ആലിപ്പഴവർഷം. Hailstorm.
ആലിസ് ഉറവ. Alice spring.
ആലേഖനം. Plotting.
ആലേഖം. Plot, graph.
ആലേഖിതം. Plotted.
ആൽക്കഹോൾ. Alcohol.
ആൽക്കഹോളമാപി. Alcoholometer.
ആൽക്കഹോളമിതി. Alcoholometry.
ആൽക്കിലീൻ. Alkylene.
ആൽപീന. Alpina.
ആവരണം. Capping, cover, envelope, test.
ആവരണപ്രസ്തരം. Regolith.
ആവരണാങ്കം. Screening constant.
ആവർത്തകം. Periodic.
ആവർത്തനകോണം. Angle of refraction.
ആവർത്തിതം. Repeated.
ആവാസ കാലാവസ്ഥ. Ecoclimate.
ആവാസം. Habitat.
ആവാസരൂപം. Ecotype.
ആവിത്താപനപാത്രം. Steaming vessel.
ആവിർഭാവം. Apparition.
ആവിഷ്കാരകൻ. Inventor.
ആവിഷ്കാരം. Invention.
ആവൃതി, Enclosure.
ആവൃതികല. Cortical tissue.
ആവൃത്തി. Frequency.
ആവൃത്തിവക്രം. Curve of frequency.
ആവേഗം. Impulse.
ആവേഗി. Impulive.
ആശ്ലേഷി. Osculating.
ആഷ്‌വൃക്ഷം. Ash tree.
ആഹാരനാളി. Gut.
ആൾഡോബയോസ്. Aldobiose.
ആൾഡോസ്. Aldose.

ഇ

ഇടതൂർന്ന അധിവാസം. Compact settlement.
ഇടമോണ. Diastema.
ഇടർബിയം Ytterbium.
ഇടവേള. Interval.
ഇടസ്ഥലം. Interspace.
ഇടുങ്ങിയ മലയിടുക്ക്. Defile.
ഇണചേര(ക്ക)ൽ. Mating.
ഇനാമൽ. Enamel.
ഇൻസുലിൻ. Insulin.
ഇമിനോ. Imino.
ഇരതേടിപ്പിടുത്തം. Predatism.
ഇരപിടിയൻ. Predator.
ഇലകൊഴിയൽ. Defoliation.
ഇലക്ട്രോമീറ്റർ. Electrometer.
ഇലവർങ്ഗതൈലം. Cassia oil.
ഇൽമെനൈറ്റ്. Ilmenite.
ഇലാസ്തികം. Elastic.
ഇലാസ്റ്റിൻ. Elastin.
ഇല്ലാജിക അമ്ലം. Ellagic acid.
ഇളംകാറ്റ്. Breeze.
ഇഴജന്തു. Reptile.
ഇറക്കുമതിവ്യാപാരം. Import trade.
ഇറിഡിയം. Iridiom.

ഈ

ഈന്തപ്പഴം. Date.
ഈയംപൂശൽ. Tinning.
ഈയം പൂശിയ. Tinned.
ഈയം പൂശുക. Tin.

ഉ

ഉച്ചതമം. Maximum.
ഉച്ചതര അവസ്ഥ. Highs.
ഉച്ചതരസ്തരം. Higher level.
ഉച്ചതാപച്ചൂള. Refractory furnace.
ഉച്ചതാപമണ്ഡലം. Pyrosphere.
ഉച്ചതാപമിതി. Pyrometry.
ഉച്ചതാപസഹം. Refractory.
ഉച്ചഭാഷിണി. Loud speaker.
ഉച്ചഭൂമി. Highland.
ഉച്ചലനം, ബന്ധനം. Buffering.
ഉച്ചാവചം. Relief.
ഉച്ഛ്വസനം. Exhalation.
ഉത്കേന്ദ്രത. Eccentricity.
ഉത്ക്രമണം. Reversal.
ഉത്ക്രമണമണ്ഡലം. Reversing layer.

ഉത്ക്രമണീയത. Reversibility.
ഉത്ക്രമണീയം. Reversible.
ഉത്ക്രമിതം. Reversed.
ഉത്പന്നം. Product
ഉൽകേന്ദ്രം. Eccentric.
ഉൽപരിവർത്തകം. Mutagen.
ഉൽപരിവർത്തനം. Mutation.
ഉൽപരിവർത്തിതം. Mutant.
ഉൽപാദകത. Productivity.
ഉൽപാദനം. Production.
ഉൽപ്രവാസം. Emigration.
ഉത്ഫുല്ലനം. Efforescence.
ഉത്സംവലനം. Upwarping.
ഉത്സർജനകത. Emittance, emissivity.
ഉത്സർജനനം. Emission.
ഉത്തമസംഖ്യ. Golden number.
ഉത്തമസാധാരണ അളവ്. Greatest common factor.
ഉത്തരായണരേഖ. Tropic of cancer.
ഉത്തലം. Convex.
ഉത്താനകം. Supinator.
ഉത്താനനം. Supination.
ഉത്തേജകം s. Irritant.
ഉത്തേജനം. Irritation, excitation.
ഉത്തേജനശീലത. Irritability.
ഉത്തോലകം. Lever.
ഉത്ഥാപകം. Lift, elevator.
ഉത്ഥാപനം. Lifting.
ഉത്ഥിതം. Raised.
ഉദര അനുബന്ധം. Appendage.
ഉദരഗ്രന്ഥി. Gland.
ഉദരതലം. Venter.
ഉദരം. Abdomen.
ഉദ്യാനകൃഷി Horticulture.
ഉദ്വലനം. Upfold.
ഉപകരണം. Apparatus, implement, instrument.
ഉപകല്പം. Subperiod.
ഉപകക്ഷാംഗം. Subcoxa.
ഉപകോശം. Subshell.
ഉപക്രമകം. Subsere.
ഉപഗണം. Suborder.
ഉപഗാമിവൃത്തം. asymptotic circle.
ഉപഗോളാകാരം. Subglobular.
ഉപഗ്രഹം. Satellite.
ഉപചർമം. Cuticle.
ഉപഡിവിഷൻ. Subdivision.

ഉപതാരമണ്ഡലം. Subconstallation.
ഉപപത്തി. Proof.
ഉപപ്രമേയം. Corollary.
ഉപഫൈലം. Subphylum.
ഉപഭാഷ Dialect.
ഉപഭുക്തം Consumed.
ഉപഭോഗം. Consumption.
ഉപമണ്ഡലം. Canton, subfield.
ഉപയോഗം. Utlization.
ഉപരിജിഹ്വ. Superlingua.
ഉപരിനതി Uptilt.
ഉപരിമണ്ഡലം. Epizone.
ഉപലബ്ധി. Recovery.
ഉപവംശം. Subgenus.
ഉപവർഗം. Subclass.
ഉപവലയം Subring.
ഉപവൃത്താകാരം. Suborbicular.
ഉപശംഖാഭം. Subconchoidal.
ഉപശീർഷകം. Subheading.
ഉപസമബാഹു. Subequilateral.
ഉപസൗരം Perihelion.
ഉപസിലിണ്ഡറീയം. Subcylindrical.
ഉപാചയം Metabolism.
ഉപാസ്ഥി. Cartilage.
ഉപാസ്ഥിമത്സ്യം. Selachian.
ഉപോല്പന്നം. By product
ഉപ്പുകട്ട. Salt cake.
ഉപ്പുചതുപ്പ്. Salt marsh.
ഉപ്പുപാടം. Salt pan.
ഉഭയനിഷ്ഠകോണം. Common angle.
ഉഭയപ്രതിരോധനം. Buffering.
ഉഭയമുണ്ഡകണ്ടിക. Tylote.
ഉഭയലിംഗി. Hermaphrodite.
ഉഭയാഗ്രവക്ക്. Cuspidal edge.
ഉഭയാഗ്രം. Spinode.
ഉരമണൽ. Abrasive sand.
ഉരുകൽ Melting.
ഉരുട്ടമണ്ണ്. Ball clay.
ഉരുളൻകല്ല്. Boulder.
ഉരോസ്ഥി. Sternum
ഉരോസ്ഥിഖണ്ഡം. Sternebra.
ഉല Bellows.
ഉലക്ക. Pestle.
ഉവുല. Uvula.
ഉഷ്ണമേഖല. Tropics.
ഉഷ്ണമേഖലാ പ്രദേശം. Tropical region.
ഉറഞ്ഞമണ്ണ്. Rime.

ഉറുമ്പിൻപൊത്ത്. Formicarium.
ഉളിപ്പല്ല്. Incisor.
ഉൾക്കടൽ Embayment.
ഉൾനാടൻ. Inland.
ഉൾനിറയ്ക്കൽ Stuffing.
ഉൾനിറച്ചജന്തു. Stuffed animal.

ഊ

ഊതകക്ഷയി. Necrotic.
ഊതകക്ഷയം. Necrosis.
ഊതിഭ്രംശനം Histolysis.
ഊതികീയം. Histological.
ഊതിക, ഊതകവിജ്ഞാനം. Histology.
ഊത്തുകാറ്റ്. Gusty wind.
ഊർജമാപി. Spectro radiometer.
ഊർജവൽക്കരണം. Energyzation.
ഊർജവിജ്ഞാനം. Energetics.
ഊർജം. Energy.
ഊർണനം. Flocculation.
ഊർണാജിനം. Fur.
ഊർധ്വഖനനം Stoping.
ഊർധ്വപേശി. Arrestor muscle.
ഊർധ്വവർത്തി. Superior.
ഊർവിക. Femur.
ഊഷരം. Barren.
ഊഷ്മഗതികം. Thermodynamic.
ഊഷ്മഗതിവിജ്ഞാനം. Thermodynamics.
ഊറൽ. Sediment, sedimentation.
ഊറൽകളിമണ്ണ്. Sedimentary day.

ഋ

ഋജുകോണം. Straight angle.
ഋജുരേഖ Straight line.
ഋണകോണം. Negative angle.
ഋണഗുണം. Negative attribute.
ഋണാത്മകം. Negative.
ഋതു. Orthotropcus, season.
ഋതുനിഷ്ഠം. Seasonal.
ഋതുസ്രാവം. Menstruation.

എ

എക്കൽ. Alluvium, loess.
എക്കൽക്കുന്ന. Paha hill.
എതിരൊഴുക്ക്. Back wash.
എതിർകാറ്റ്. Back wind.
എറുമ്പുതീനി Myrmecoppagous.
ഏകഅണുകം. Monoatomic.
ഏകഅമ്ലികം. Monoacidic.

ഏ

ഏകകാലസമീകരണം. Simultaneous equation.
ഏകകോശം. Unicellullar.
ഏകകോഷ്ഠകം. Unilocular.
ഏകഖനിജീയം. Monomineralic.
ഏകഗുണിതം. Monoploid.
ഏകചരം. Monovariant, univariate.
ഏകചലം. Monoplanetic.
ഏകചാലിതം. Monoplanetism.
ഏകതന്മാത്രീയം. Monomolecular.
ഏകദളി. Monopetalous.
ഏകദിശധാര. Rectified current.
ഏകദിശാകരണം. Rectification.
ഏകദിശീയം. Unidirectional.
ഏകദേശനം. Approximation.
ഏകധാന്യകൃഷി. Monoculture.
ഏകനതാക്ഷം. Monoclinic.
ഏകനതികം. Monocline.
ഏകപദി. Monomial.
ഏകപർണ. Unifoliate.
ഏകപർണക. Unifoliolate.
ഏകപാർശ്വികം. Unilateral.
ഏകപംക്തികം. Uniserial.
ഏകപ്രരൂപം. Monotype.
ഏകബീജപത്രി. Monocotyledon.
ഏകരൂപത. Monotrophy.
ഏകരൂപതാവാദം. Uuiformitarianism.
ഏകരൂപി. Monotropic.
ഏകലകം. Monomer.
ഏകലിംഗത. Unisexualism.
ഏകലിംഗി. Unisexual.
ഏകസമാനത. Uniformity.
ഏകസമാനം. Uniform.
ഏകാങ്കബിന്ദു. Unit point.
ഏകാന്തര അക്ഷം. Alternating axis.
ഏകാന്തരക്രമം. Alternate.
ഏകാന്തരണം. Alternation.
ഏകാഹാരജന്തു. Monophagous animal.
ഏകാക്ഷീയം. Uniaxial.
ഏകികം. Unitary.
ഏകോദ്ഭവം. Monogenic.
ഏത്തം. Chadouf.
ഏലംവൃക്ഷം. Elm.
ഏറുവല. Cast net.

ക

കക്ക. Oyster.
കങ്കാളജനകം. Skeletogenous.
കങ്കാളീയം. Skeletal.
കഞ്ചുകിതം. Tunicate.
കടച്ചിൽക്കഷണങ്ങൾ. Turnings.
കടന്നൽ. Wasp.
കടലോരധാര Littoral currents.
കടൽകാക്ക, ജലകാകൻ. Cormorant.
കടൽത്തീരനിക്ഷേപം. Beach deposit.
കടൽപന്നി. Porpoise.
കടുത്തതരി. Grit.
കടുംകൃഷി. Intensive farming.
കടുംതൂക്കപാറ Precipice.
കടുംനീല. Deep blue. കട്ട. clot.
കഠകം. Selerite.
കഠിനമാക (ക്ക) ൽ. Hardening.
കഠിനഹിമം. Hard rime.
കണവ, കൂന്തൽ മത്സ്യം. Cuttle fish.
കണഹിമപ്രഭാവം. Navigation.
കണഹിമം. Neve.
കണിക. Granule.
കണികാമയം. Granulose, granulor.
കണികാശ്മം. Granulite.
കണികീയം. Granulitic.
കണിഭൂതം. Granulated.
കണം. Particle.
കണ്ടകി. Echinate.
കണ്ടിക. Strongyl.
കണ്ടം (ദളപുടം). Spur.
കണ്ഠം. Larynx.
കണ്ഡര. Tendon.
കണ്ഡിക. Spicule.
കണ്ഡികാവിന്യാസം. Spiculation.
കത്തിനിർമ്മാണം. Cutlery.
കഥീഡ്രൽനഗരം. Cathedral city.
കനച്ച. Rancid.
കന്നുകാലിക്കളം. Paddock.
കന്മതിൽ. Reef.
കപോലകോണം. Genal angle.
കപോലം. Gena.
കപ്പൽകൃമി. Shipworm.
കപ്പൽഛിദ്രം. Quary.
കപ്പി. Pulley.
കമ്പാനകഞ്ചനി. Seismonaslic.

കമ്പാന കഞ്ചനം. Seismonasty.
കമ്പിത്രം. Vibrator.
കയ്യേറ്റം. Encroachment.
കരമാർഗ്ഗം. Over land route.
കതങ്കൽ സമാനം Granitoid.
കതമ്പുശക്കര. Cane sugar.
കതംപൂപ്പുരോഗം Smat.
കതംപൂപ്പ്. Sooty, mould.
കല. Membranous.
കല, ഊതകം. Tissue.
കലനം. Calculus.
കലാന്തരാളം. Fontanelle.
കലോറി സിദ്ധാന്തം. Caloric theory.
കല്പിതം, ആഭാസി. Virtual.
കൽക്കരി Coal.
കൽക്കരിഗ്യാസ്. Coal gas.
കൽക്കരിതൈലം. Coal oil.
കൽക്കരിനിചയം. Coal reserve.
കൽക്കരിപ്രദേശം. Coal field.
കൽവെട്ട്. Lolomy.
കവകജാലം. Mycelium.
കവകവിജ്ഞാനം. Mycology.
കവർച്ചമുന്നറിയിപ്പ്. Burglar alarm.
കവാടം. Valve.
കശുവണ്ടി, പറങ്കിഅണ്ടി. Cashew nut.
കശേരുക. Vertebra.
കശേരുക, കായം. Centrum.
കശേരുകസിര. Vertebral vein.
കശേരുകി. Vertebrate.
കളങ്കം Macula.
കളിമണ്ണ്. Clay soil.
കള്ളി. Cactus.
കള്ളുപന, ചക്കരപന. Toddypalm.
കറ, കറയാക്കുക. Stain.
കറുത്തവാവ്. New moon.
കർക്കടകരേഖ. Tropic of Cancer.
കർത്തരോധം. Impedance.
കർണ്ണം. Hypotenuse.
കർഷിതം Plucked.
കക്ഷകം, കക്ഷീയം. Orbital.
കക്ഷമയസിര. Chambered vein.
കക്ഷാരേഖം Compartment diagram.
കക്ഷീയഗതി Orbital motion.
കക്ഷ്യ Orbit.
കാക്കത്തൂവൽ പേന. Crowquill pen.
കാചനീയം. Vitrifiable,

കാചനം. Vitrification.
കാടുനീക്കൽ. Deforestation.
കാട്ടുമലമ്പ്രദേശം. Fell.
കാഠിന്യം. Hardness.
കാണ്ഡം. Trunk.
കാതൽ. Heart wood.
കാന്തക്കല്ല്. Load Stone.
കാന്തത. Magnetism.
കാന്തതാമാപി. Magnetometer.
കാന്തദിക്സൂചകം. Magnetic Compass.
കാന്തവൽക്കരണം. Magnetisation.
കാനശീലത. Permeability.
കാന്തശീലതാമാപി. Permea meter.
കാന്തികം. Magnetic.
കാന്തിമാനം. Magnitude.
കാപ്രിലിക് അമ്ലം. Caprylic acid.
കാപ്രോയിക അമ്ലം. Caproic acid.
കായഖണ്ഡം. Somite.
കായദ്രവ്യം. Soma plasm.
കായാന്തരണം. Metamorphosis.
കായാന്തരിണി. Metamorphic.
കായികം. Somatic.
കാരിരുമ്പ്. Pig iron.
കാര്യക്ഷമത. Capacity of work.
കാലവർഷം. Monsoon.
കാലമാപനം. Timing,
കാലാനുക്രമം. Chronology.
കാലാവസ്ഥ, Climatc.
കാലാവസ്ഥ. Extreme climate.
കാലാവസ്ഥാനിയമം. Climate law.
കാലാവസ്ഥാമാനചിത്രം. Climate map.
കാലാവസ്ഥാമേഖല. Climate zone.
കാലികം. Temporal.
കാലം Period.
കാല്പനികം. Imaginary.
കാററാടിയന്ത്രം. Wind mill.
കാററുകളയുക. Deflate.
കാററും മഴയും. Squally rain.
കാർബണിക (ജൈവ). Organic.
കാർബണീകരണം Carbonising carbonisation.
കാർബണീകാരി. Carbonator.
കാർബണീകൃതം. Carbonator.
കാർബൺചക്രം. Carbon cycle.
കാർബോളിക അമ്ലം. Carbolic acid.
കാർമൂടിയ ആകാശം. Over cast sky.
കാർഷികപട്ടണം Firm town.
കിടങ്ങുകുഴിക്കൽ. Trenching.
കിടങ്ങ്. Moat.
കിണത. Callose, callosity, callus.
കിണ്വനം, നുരയൽ. Ferment.
കിരണം Irradication.
കിരണിതം. Irradicated.
കിരീടം. Corona.
കിലുക്കപ്പാമ്പ്. Rattle snake.
കിഴക്കൻകാററ്. Easterlies.
കിറുകിറുക്കൻ. Decrepitation.
കീടനാശിനി. Insecticide.
കീടഭോജി. Insectiverous.
കീടം Insect, pest.
കീലകിതം. Pivoted.
കീലം Spindle.
കുടപ്പാറ, ഛത്രശില Caprock,
കുടിക്കാവുന്ന Potable.
കുടിയേററക്കാരൻ. Immigrant.
കുടിയേററൽ. Immigration.
കുടിലം. Tortuous.
കുടുംബം. House hold.
കുഞ്ഞിക. Hyoid.
കുണ്ഡലിതം. Circinate.
കുണ്ഡലിനി. Helix
കുണ്ഡലിനീപഥം. Helical path.
കുണ്ഡലിനീരൂപം Helicoid.
കുണ്ഡം, ചാൽ. Furrow.
കുതിരശ്ശക്തി. Horse power.
കുത്തക. Monopoly.
കുത്തിവയ്പ്. Inoculation.
കുത്ത്, ബിന്ദു Dot.
കുന്താകാരം. Hastate.
കുന്താഗ്രമാക്ഷികം, കുംഭാകാരം. Spear pyrites.
കുംഭീരൂപം. Napiform.
കുമിള, ബുൽബുദം. Bubble.
കുമിളിക്കുക. Efferverse.
കുമ്മായം. Mortar.
കുരിശുരൂപം. Cruciform.
കുരുക്ക് Burb.
കുല, ഗുച്ഛം, കൂട്ടം. Cluster.
കുലുക്കി Shaker.
കുല്യാസിദ്ധാന്തം. Canal theory.
കുഹരം Vacuity
കുളമ്പുള്ള. Ungulate.
കുഴൽപ്പുല്ല്. Reed.
കുറയൽ, ഹ്രാസം. Diminution.
കുറവുശതമാനം Decrease percentage.
കുറവ്. Minus, decrease, decrement.

കുറുക്കൻ. Jackal.
കുറുനാമ്പുരോഗം. Bunchy top disease.
കുററിക്കാട്. Brush wood.
കുററിച്ചെടി. Shrub.
കൂട്ടചക്രം. Verticillaster.
കൂട്ടുപലിശ. Compound interest.
കൂൺ. Mushroom.
കൂൺവൃത്തം, കുമിൾവൃത്തം. Fairy ring.
കൂപകം. Shaft.
കൂർചകം. Penecillus.
കൂമ്പ്. Tapering.
കൂർമ്മം. Tortoise.
കൃത്രിമനഭോമണ്ഡലം. Planetarium.
കൃത്രിമോല്പന്നം. Synthetic product.
കൃഷിയോഗ്യസ്ഥലം. Culturable area.
കേന്ദ്രകം. Centroid.
കേന്ദ്രകം, കേന്ദ്രീയം. Nuclear.
കേന്ദ്രരേഖ. Line of centre.
കേന്ദ്രീയബിന്ദു. Central point.
കേന്ദ്രീയമധ്യാഹ്നരേഖ. Central meridian.
കേന്ദ്രീയസിരാവ്യൂഹം. Central nervous system.
കേശികാത്വം. Capillarity.
കൈചിത്രം. Hand sketch.
കൈത്തോട്. Rill.
കൈപ്പിടി. Handle.
കൈവല. Hand net.
കൈവശഭൂമി. Holding.
കൊക്ക്, ബകം. Heron.
കൊക്ക്. Bill.
കൊക്കൊക്കൊഴുപ്പ്. Cocoa fat.
കൊച്ചുചിറക്. Ferilet.
കൊടിക്കാറ്. Banner cloud.
കൊടിൽ. Forceps.
കൊടുങ്കാററ്. Squall, gale.
കൊതുമ്പുമയം. Spathaceous.
കൊതുമ്പ്. Spathe.
കൊന്തപ്പല്ല്. Forget me not.
കൊയനാവ്. Quinine
കൊയ്ത്താൾ, കൊയ്ത്തു യന്ത്രം. Harvester.
കൊല്ലി, ഗിരികന്ദരം. Canyon.
കൊല്ലി. Cleugh.
കൊളുത്ത്. Hold fast
കൊളുത്ത്, തോട്ടി. Hook.
കൊഴുപ്പ്, മൃഗക്കൊഴുപ്പ്. Tallow.
കോടരം. Cavity.
കോടി. Rank.
കോഡ്ലിവർ എണ്ണ. Cod liver oil.
കോണമാപകം. Protractor.
കോണികകോണം Conical angle.
കോണം. angle.
കോമ്പല്ല്, ശ്വാനദന്തം. Canine (teeth).
കോരസ്പർശി. Valvate.
കോൽ. rod.
കോശകേന്ദ്രദ്രവ്യം. nucleoplasm.
കോശകേന്ദ്രം nucleus.
കോശഗുണനം Cell multiplication.
കോശജനകം Cyto genous.
കോശജനിതം. Cyto genetic.
കോശപരം, കോശകീയം. Cyto logical.
കോശഭിത്തി. C ll wall.
കോശനാളം Cyto pharynx.
കോശവിജ്ഞാനം. Cyto logy.
കോശാന്തർവസ്തു. Cell content.
കോശാംഗം. Organelle.
കോശികാദ്രവ്യകം. Cytoplast.
കോഷ്ഠകം. Parenthesis.
കോളനീകരണം. Colonisation colonization.
കോളാമ്പി, ഉച്ചഭാഷിണി. Horn speaker.
ക്വഥനാങ്കമാപി. Ebullios cope.
ക്വഥനാങ്കം. Boiling point.
ക്വഥനം, തിളയ്ക്കൽ. Ebullition.
ക്വാണ്ടീകരണം. Quantization.
ക്ലോമമുഖം. Glottis.
ക്രമക്കേട്, വൈരുദ്ധ്യം. Discrepancy.
ക്രമഗുണിതം. Factorial.
ക്രമബദ്ധവിശ്ലേഷണം. Systematic-analysis.
ക്രമവീക്ഷണം. Scanning.
ക്രമസൂചകസംഖ്യ. Cardinal number.
ക്രമം, Order.
ക്രമാനുസാരം. Respectively.
ക്രാന്തികകോണം. Critical angle.
ക്രിയ. Action.

ഖ

ഖഗോളവസ്തു Heavenly body.
ഖഗോളീയം. Ecles ial.
ഖഡ്ഗാകാരം. Ensiform.
ഖണ്ഡനം. Fragmentation.
ഖണ്ഡം, തുണ്ട്. Fragment.
ഖണ്ഡം. Segment.
ഖണ്ഡിതം. Segmcnted.

ഖനകൻ, Miner.
ഖനനം. Mining.
ഖനി. Mine.
ഖനി, വെട്ടുമട. Quarry.
ഖനിജകാരകം. Mineralizer.
ഖനിജനം. Mineralization.
ഖനിജവിജ്ഞാനം. Mineralogy.
ഖനിജം. Mineral.
ഖവൃത്തം. Eclestial circle.

ഗ

ഗണനസംഖ്യ. Cardinal number.
ഗണനാകാരൻ. Enumerator.
ഗണനീയം. Significant.
ഗണനം, എണ്ണൽ. Enumeration.
ഗണിതം. Mathematics.
ഗണനീയരൂപം. Mathematical form.
ഗതാഗതം. Traffic.
ഗതിക. Kinetic.
ഗതികം. Dynamic.
ഗതി. M vement, motion.
ഗതിമാനം. Moving.
ഗതിവിജ്ഞാനം. Dynamics.
ഗതിശീലത Mobility.
ഗതിശീലം. Mobile.
ഗദാകാരഗ്രന്ഥി. Club shaped gland.
ഗദാകാരം Clavate.
ഗദാമൂലരോഗം. Club root disease.
ഗന്ധകം. Brimstone.
ഗന്ധഗ്രന്ഥി. Scent gland.
ഗവാക്ഷം, ജനൽ. Fenestra.
ഗവേഷകൻ. Researcher.
ഗവേഷണം. Research.
ഗളനാളം. Jugular canal.
ഗർത്തനം. Pitting.
ഗർത്തമയം. Pitted.
ഗർത്തം Pit.
ഗർത്തിക. Socket.
ഗർഭകാലം. Gestation.
ഗർഭാധാനം. Impregnation.
ഗർഭാശയഗ്രീവ. Cervix uteri.
ഗർഭാശയധമനി. Uterine artery.
ഗർഭാശയം. Uterus.
ഗിരിപല്വലം tarn.
ഗിരിപിണ്ഡം. Massif.
ഗുഡികാമയം. Rudaceous.
ഗുണകം. Multiplier.
ഗുണനഖണ്ഡനം, Factorisation.
ഗുണനം. Multiplication.
ഗുണം. Quality, attribute.
ഗുണാങ്കം Coefficient.
ഗുണാത്മകം. Qualitative.
ഗുണ്യം. Multiplicant.
ഗുദാം. Ware house.
ഗുപ്തം, ലീനം, ഒളിഞ്ഞ. Latent.
ഗുരുത്വകേന്ദ്രം. Centre of gravity.
ഗുരുത്വമാപി. Gravimeter.
ഗുരുത്വാനുവർത്തനം. Geotropism.
ഗുരുത്വം. Gravity.
ഗുരുത്വം, ഗുരുത്വാകർഷണം. Gravitation.
ഗുൽഫപ്രപദിക. Tarsometa tarsus.
ഗുൽഫാസ്ഥി. Tarsal.
ഗുൽഫം tarsus.
ഗുല്മവനം, കുററിക്കാട്. Coppice.
ഗുൽമവാസി. Fruti colous.
ഗുളിക. Tubercle, tuber culam.
ഗുളികീയ, Tuber culas.
ഗൂഢജീവി, തമോജീവി. Corypto zoite.
ഗോത്രം, കുലം. Clan.
ഗോപകം. Procryptic.
ഗോമേദം. Agate.
ഗോലി. Pellet.
ഗോളാകസ്ഥി. Pisiform.
ഗോളകൃമി. Round worm.
ഗോളകം. Dome.
ഗോളതാരകം. Spheraster.
ഗോളം. Sphere.
ഗോളകാരം Globose, globular.
ഗോളാഭം. Globoid, spheroidal.
ഗോളിക. Globule.
ഗോളീയകോണികം. Sphero conic.
ഗോളീയം, ഗോളാകാരം. Spherical.
ഗോളം. Globe.
ഗ്രന്ഥി Gland.
ഗ്രസിക Gallet.
ഗ്രസ്തം Infested.
ഗ്രഹണചക്രം. Cycle of eclipses.
ഗ്രഹണി. Duo denum.
ഗ്രഹണം. Eclipse
ഗ്രഹീയം Planetry.
ഗ്രഹം. Planet.

ഗ്രാമനഗരീകരണം. Rurbanisation.
ഗ്രാമീണകർഷകൻ. Fellah.
ഗ്രാമീയം. Rural.
ഗ്രാമ്പു. Clove.

ഘ

ഘടകം. Component.
ഘടകം, അവയവം. Constituent.
ഘടന, രചന. Constitution.
ഘടന Structure.
ഘടനാത്മകം. രചനാത്മകം. Constitutional.
ഘടികാരചാലനം. Clock drive.
ഘടികാരതാരം. Clock star.
ഘടികാരയന്ത്രം, ഘടീയന്ത്രം. Clock work.
ഘടികാരം (ഘടി). Clock.
ഘടികാരം. Watch.
ഘണ്ടാകാരം. Campanulate.
ഘനകോണം. Solid angle.
ഘനത്വം Density.
ഘനമാനം. Cubicmeasure.
ഘനമൂലം Cube root.
ഘനരോമിലം. Tomentose.
ഘനരോമം. Tomentum.
ഘനസംഖ്യ. Cubenumber.
ഘനാകാരം, ഘനവസ്തു. Solid.
ഘനാസ്ഥി. Cuboid
ഘനീഭവനം Solidific action.
ഘനീഭവിക്കുക Solidify.
ഘർഷണകോണം. Angle of friction.
ഘർഷണഗുണാങ്കം Coeficent of friction.
ഘർഷണധ്വനി. Stridulation.
ഘർഷണം. Friction.

ച

ചക്കരക്കിഴങ്ങ്. Sweet potato.
ചക്രകം. Trochlea verticil circulant.
ചക്രം, ആവർത്തനം. Cycle.
ചക്രണമാപി. Cyclo meter. ചക്രണം. Spin.
ചക്രവാളം. Frontier.
ചക്രവാളം, ക്ഷിതിജം. Horizon.
ചക്രീകം. Discoidal.
ചക്രീയ പ്രക്രിയ. ചക്രീയ പ്രക്രമം. Cyclic.
ചക്രീയ വ്യഞ്ജകം. Cyclic expression.
ചക്രീയം. Trochoidal, cyclic.
ചങ്ങാടം. Raft.
ചട്ടുകം. Spatula.
ചണച്ചെടി. Himp.
ചതുപ്പുനിലം. Swamp, quagmire.
ചതുപ്പുപ്രദേശം. Marsh.
ചതുപ്പ്. Bog.
ചതുഷ്കോണം. Quadrangle.
ചതുർഥാനുപാതി Fourth proportional.
ചതുർഥാംശം. Quarter, quadrant.
ചതുർഭുജം Quadritaleral.
ചന്ദ്രകാന്തമണി. Moon stone.
ചന്ദ്രകേന്ദ്രീകം. Seleno centric.
ചന്ദ്രഗോളശാസ്ത്രം. Selenography.
ചന്ദ്രഗ്രഹണം. Lunareclipse.
ചരക്കുകൂലി. Freight.
ചരമാവസ്ഥ. Culmination.
ചരം. Motile.
ചലച്ചിത്രക്യാമറ. Motion picture, camera.
ചലച്ചിത്രം. Motion picture, camera.
ചലനക്രിയ. Locomotary function.
ചലനം, ഗമനം. Locomotion.
ചലവാസി Nomad.
ചലവാസിത. Nomadism.
ചർമ്മശോധനം. Tanning.
ചർമ്മശോധനം ചെയ്യുക. Tan.
ചർമ്മശോധനവല്കം. Tan bark.
ചർമ്മം. Parchment, corium dermis.
ചർവണരൂപി. Molariform.
ചർവണം. Chewing.
ചാണക്കല്ല്. Honestone, hornstone.
ചാന്ദ്രദിനം. Lunar day.
ചാന്ദ്രമാസം Lunar month, lunation.
ചാപം. Arc.
ചായംകൊടുക്കൽ. Dyeing.
ചാരനിറം, ധൂസരം. Grey.
ചാരായം. Liquor.
ചാലകക്കമ്പികൾ. Leads.
ചാലകത. Conductivity.
ചാലകതാമാപി. Conductometer.
ചാലകൻ. Pilot.
ചാലനം. Conduction.
ചാൽ (കല്യ). Canal.
ചാവുകടൽ, മൃതസാഗരം, ജീവിയില്ലാക്കടൽ. Dead sea
ചാർജകധാര. Charging current.

ചാക്ഷുഷം. Visual.
ചികിത്സ. Cure.
ചിത്രണം. Mottling.
ചിത്രിതം Mottled.
ചിത്രീകരണം, Representation.
ചിമ്പുകചാളി. Prostheca.
ചിമ്പുകാംഗം. Mentum.
ചിരട്ട. Co-conut shell.
ചിരസമ്മതഭൗതികം. Classical physics.
ചിരസമ്മതസിദ്ധാന്തം. Classical theory.
ചിരസമ്മതം. Classical.
ചിരസ്ഥായി. Perennial.
ചിരസ്ഥായിത്വം. Durability.
ചിലപ്പൻപക്ഷി. Jungle bablar.
ചിഹ്നം. Sign.
ചിറക്. Fin.
ചിറോടം, ചെറുവള്ളം. Canoe.
ചീനക്കളിമൺവ്യവസായം. Ceramic Industry.
ചീള്, പട്ട്. Strip.
ചീളുകൾ Shavings.
ചീർപ്പ്, കങ്കതം. Comb.
ചുങ്കമില്ലാത്തതുറമുഖം. Free port.
ചുണ്ണാമ്പ്. Lime.
ചുണ്ണാമ്പുകല്ല്. Lime stone.
ചുണ്ണാമ്പുകല്ല്. Dolomitic lime stone.
ചുമട്ടുമൃഗനിര. Pack train.
ചുരുണ്ട, കുണ്ഡലിതം. Coiled.
ചുരുളൽ, കുണ്ഡലനം. Coiling.
ചുരുൾ, വളയം, കുണ്ഡലി. Coil.
ചുളുക്ക്. Ruga.
ചുഴലിക്കാറ്റ്, ചക്രവാതം. Cyclone.
ചുഴലിക്കാറ്റ്. Whirl wind.
ചുഴലിപ്രവാഹം. Eddy current.
ചുഴലി. eddy, vortex.
ചൂരൽപന. Rattan palm.
ചൂഷകാംഗം. Haustorium.
ചൂള. Furnace.
ചൂള, അടുപ്പ്. Hearth, kiln.
ചൂളം Whistle.
ചെങ്കല്ല്. Laterite.
ചെങ്കുത്തുപാറ. Cliff.
ചെടിക്കമ്പുകൾ, മുറിത്തുണ്ടുകൾ. Cuttings.
ചെലുത്തൽ. Ingestion.
ചെറുഗ്രാമം. Hamlet.
ചെറുപട്ടണം. Town ship.
ചെറ്. Loam.
ചേർച്ച, അവിരോധം. Consistency.
ചൊറിയണം. Nettle.
ചോർച്ച Leakage.
ചോർപ്പ്. Funnel, infeindibulum.
ചോളം. Corn.
ചോളം. Maize, great millet.
ചംക്രമണം Traversing.
ഛത്രകം, തൊപ്പി. Cap.
ഛത്രാകാരം. Pileiform.
ഛത്രം Pileus.
ഛിദ്രണം. Perforation.
ഛിദ്രീകരിക്കുക, തുളയ്ക്കുക. Perforate.
ഛിദ്രീകൃതം. Perforated.
ഛിന്നകം. Frustum.
ഛിന്നരേഖ, ഖണ്ഡിതരേഖ. Broken line.
ഛേദകരേഖ. Secant.
ഛേദം incision.
ഛേദ്യം. sectile.

ജ

ജടിലം. Complictaed.
ജഠരനാളം. Gastropore.
ജഠരനിർഗമി. Pyloric.
ജഠരനിർഗമം. Pylorus.
ജഡം. Inert.
ജഠരാന്ത്രസിര. Gastro intestinal vein.
ജഠരീയം. Gastral.
ജഡത്വം. Inertia.
ജഡത്വീയം. Inertial.
ജഡം. Inert.
ജനകകോശം. Mother cell.
ജനകം Generator.
ജനഗണനം. Census.
ജനനകോശം. Generative Cell.
ജനനഗ്രന്ഥി. Gonad.
ജനനനിരക്ക്. Natality.
ജനനികം, ജനനാംഗം. Genital.
ജനനികം, ഭ്രൂണീയം. Germinal.
ജനനേന്ദ്രിയം Genilatia genitals.
ജനസാന്ദ്രത. density of population.
ജനസാംഖ്യകം Demography.
ജനസംഖ്യ. population.
ജനസംഖ്യാപഠനം. Demographic.
ജനനനിരക്ക്. Birth rate.
ജനിതകവിജ്ഞാനം. Genetics.

ജനിതകം Genetic. ജനസ്സ്. Breed.
ജന്തുപരജീവി. Zooparasite.
ജന്തുഭക്ഷി. Zoophagous.
ജന്തുപ്രേമി. Zoophylous.
ജന്തുഭൂമിശാസ്ത്രം. Zoogeography.
ജന്തുശാല. Menageric.
ജന്തുശാസ്ത്രം. Zoology.
ജരായു. Chorion.
ജലഗർത്തിക. Pothole
ജലജീവിശാല. Aquarium.
ജലദർശി. Hydroscope.
ജലയോജനം. Hydration.
ജലയോജിതം. Hydrated.
ജലരന്ധ്രം. Hydathode.
ജലരാശി. Body of water.
ജലവാദി. Neptunist.
ജലവിജ്ഞാനം. Hydrology.
ജലവിതരണം. distributary. കൈവഴി.
ജലവിശ്ലേഷണം Hydrolysis,
ജലസസ്യം. Hydrophyte.
ജലീയം, Hydraulic.
ജലേക്ഷിക. Osphradium.
ജാതിവൃത്തം. Phylogenesis.
ജാലികാകല. Reticular tissue.
ജാലികാജാലകം. Lattice.
ജാലികാരൂപി. Reticulate, reticulated.
ജാലിക Reticulam,
ജാലം. Mesh work.
ജാലം, വ്യൂഹം. Net work.
ജില്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ. district habit.
ജിഹ്വാകാരം Lorate. ജീനി. Saddle.
ജീവോപരിവാസി. Epibiotic.
ജീവകധാനി. Zooecium.
ജീവകോശം. Living cell.
ജീവകം Vitamin.
ജീവകദ്രവ്യകം Protoplast.
ജീവദ്രവ്യം. Protoplasm.
ജീവനശക്തി. Vitality.
ജീവപ്രഭൃതം. Zoogene.
ജീവവിഷം. Toxin.
ജീവശാസ്ത്രം. Biological Science.
ജീവാണു Bacteria
ജീവാന്തർവാസി. Endobiotic.
ജീവാശ്മം ഉത്ഖാതം. Fossil.
ജീവി. Organism.
ജൈവപരിണാമം. Organic evolution.
ജൈവശക്തിവാദം. Vitalistic theory.
ജൈവം. Vital.
ജോതിഷ്കേതു. Streamer.
ജോത്സ്യം. Astrology.
ജഠരഗ്രന്ഥി. Cardiac gland.
ജഠരാഗമി. Cardia.
ജ്യാമിതി. Geometry.
ജ്യാമിതീയധാരിത. Geometric capacitance.
ജ്യാമിതീയം. Geometrical.
ജ്യോതസ്സ്. Luminosity.
ജ്വരനാശി. Febricide.
ജ്വരമാപി. Clinical thermometer.
ജ്വലനം. Ignition.
ജ്വാലകവാതകം Burner gas.
ജ്വാലകം Burner.
ജ്വാലാനളിക. Diatreme.

ത

തടം. Bed.
തലം. Surface.
താപം. Temperature.
തുരിശ്ശ്. Blue stone.
ത്രികോണം Triangle.
ത്രികോണമിതി. Trigonometry.

ദ

ദണ്ഡം Beam.
ദിഗംശം. Azimuth.
ദൂരദർശിനി. Telescope.
ദ്വ്യവയവം. Bimerous.
ദ്വിആവർത്തിഭിന്നിതം. Binary fraction.
ദ്വികുടകം. Bilophodont.
ദ്വികർണ്ണം. Binamul.
ദ്വികർണ്ണശ്രവണം. Binaural hearing.
ദ്വികോഷ്ഠകം Bilocular.
ദ്വിധ്രുവയന്ത്രം. Bipole muchine.
ദ്വിനേത്രി. Binocular.
ദ്വിപദഗുണാങ്കം. Binomial coefficient.
ദ്വിപദപ്രമേയം. Binomial theorem.
ദ്വിപദം. Binomial
ദ്വിപദവിതരണം. Binomial distribution.
ദ്വിപദവ്യഞ്ജകം. Binomial expression.
ദ്വിപദസമീകരണം. Binomial equation.
ദ്വിപാദം. Bipedal.

ധ

ധനഗുണം. Positive attribute.
ധനർബന്ധിനി. Curly bracket.
ധനർവാദ്യം. Bowed instrument.
ധാരിത. Capacity.
ധ്രുവാക്ഷം. Polar axis
ധ്രുവീയകോണം. Polar angle.
ധ്വജാഭമേഘം. Banner cloud.

ന

നട്ടെല്ല്. Back bone.
നതികോണം. Dip angle.
നദീതടം. River.
നിക്ഷേപം. Deposit.
നിർഗമനകോണം. Angle of emergence.
നിർണായകകോണം. Critical angle.
നീലകൃഷ്ണ. Blue black.
നീലപ്പൂവ്. Blue mold.
നീലമണ്ണ്. Blue ground.
നീലമുദ്രണം. Blue print.

പ

പക്കവഴി, ചുററുവഴി, ഉപമാർഗ്ഗം. By-pass.
പങ്കായം. Paddle.
പഞ്ചഭുജം. Pentagon.
പഞ്ചാംഗം. Almanac.
പചനം, ദഹനം. Digestion.
പടക്കം. Cracker.
പടപടപൊട്ടൽ. Crackle.
പടിക്കാരം. Alum.
പടംപൊഴിക്കുക. Moult.
പതച്ച, പതയുള്ള. Frothy.
പതിപ്പചിഹ്നം. Impression.
പദാനുക്രമം (സ്ഥാനാനുക്രമം). Hierarchy.
പദിക. Pedal.
പദ്ധതി. Plan, project, system.
പനവർഗ്ഗം. Palm.
പന്തച്ചെടിവർഗ്ഗം. Fern.
പന്നിക്കൊഴുപ്പ്. Lard.
പരജീവി. Parasite.
പരന്നകല്ല്. Flats
പരമകാഷ്ഠ. Climax.
പരമകാഷ്ഠ, ചരമം. Extreme.
പരമ്പരാഗതം. Hereditary.
പരൽ. Crystal.
പരവലയം Parabola.
പരസ്പരവ്യവഹാരം. Inter course.
പരാഗണം. Pollination.
പരാസരണം. Osmosis.
പരികലനയന്ത്രം. Calculating machine.
പരികലനം. Calculation, computation.
പരികല്പന. Hypothesis.
പരികല്പിതം. Hypotheetical.
പരികേന്ദ്രം. Circum centre.
പരിക്രമണം. Revolution.
പരിചക്രം. Pericycle.
പരിചർമ്മം. Periderm.
പരിണാമവാദം Evolutionism.
പരിണാമം, വികാസം. Evolution.
പരിണാമം, നിഗമനം. Conclusion.
പരിത്യക്തസ്ഥാനം. Deserted site.
പരിധി. Circumference.
പരിനതം. Periclinal.
പരിപക്വത. Maturity.
പരിപഥം. Circuit.
പരിപ്പ്. Nut.
പരിഫേനം. Foam.
പരിബന്ധം. Bound.
പരിമാണം. Magnitude.
പരിമിതം. Determinate.
പരിരക്ഷണം. Preservation.
പരിവഹണം. Transportation.
പരിവത്തനം, അന്തരം. Change.
പരിവത്തനം. Modification.
പരിവത്തനം. Transpose, variant.
പരിവൃത്തം. Circumcircle.
പരിഷ്കൃതി. Finishing.
പരിഷ്കൃതം Finished.
പരിസഞ്ചരണം. Circulation.
പരിസ്ഥിതി, അവസ്ഥ. Condition.
പരീക്ഷണശാല. Laboratory.
പവനരോധി. Break wind.
പവിഴം, പ്രവാളം. Coral.
പശ. Gum.
പഴുതാര. Centipede.
പറിച്ചുനടൽ. Transplanting.
പർണകം. Leaflet.
പർണവൃന്തം. Leaf stalk.
പർണാഭകൃതി. Fluke.
പർണ്യവസ്തു, ചരക്ക്. Commodity.
പർവം. Internode.
പക്ഷി. Finlet.

പാതം. Node.
പാരമ്പര്യം. Heredity. Inheritance.
പാരഗതം. Transmitted.
പാരശ്വസനം, സസ്യസ്വേദനം. Transpiration.
പാലിക. Cupule.
പാലംകെട്ടൽ, സേതുബന്ധനം. Bridging.
പാവില. Papilla.
പാളികരണം. Lobulation.
പാററ, കൂറ. Cockroach.
പാർശ്വം. Flank.
പിണ്ഡം. Corpus, mass, body.
പിത്താശയധമനി. Cystic artery.
പിത്തം. Gall.
പിരിഞ്ഞയയ്ക്കൽ. Detorsion.
പിശക്, തുടി, തെററ്. Error.
പിശറ്, ഉഗ്രത്ത്. Gust.
പീഠഭൂമി. Plateau.
പീഡാകാരികളെനീക്കൽ. Disinfestation.
പുഞ്ജം, ഗുച്ഛം. Bunch.
പുടകം. Folder.
പുരാന്തശായി. Out lier.
പുരം. Burgh.
പുൽമേട്. Grass land.
പുഷ്പകം. Floret.
പുഷ്പഗുച്ഛം. Panicle.
പുഷ്പിതം. Floriferous.
പുളിമരം. Tamarind.
പുറം തോടിലെ താഴ്ച. Depression of the crust.
പുറംപാളി മൊരി. Crust.
പൂക്കൽ. Blossoming.
പൂങ്കുല. Bloom.
പൂഞ്ഞ്. Hump.
പൂപ്പൽ. Mould.
പൂരകകോണം. Complementary angle.
പൂരകഫലനം. Complementary function.
പൂരകസ്വഭാവം. Complementary factor.
പൂരകം. Complement, complementary.
പൂരകം. Filler.
പൂവാൽ. Catkin.
പൂർണ്ണ ആവർത്തകാലം. Complete period.
പൂർവ്വഗാമി. Pre cursor.
പൂർവപദം. Antecedent.
പൃഷ്ഠം. Floor.
പേശീയം. Muscular.
പൈതൃകധനം. Patrimony.
പൈതൃകം. Legacy, parental.
പൊടിക്കുന്ന യന്ത്രം. Mill.
പൊടിയായ്. Powdery.
പൊതുഅന്തരം. Common difference.
പൊതു അനുപാതം. Common ratio.
പൊതുഘടകം. Common factor.
പൊതുഭുജം. Common side.
പൊതുപരിച്ഛേദം. Common section.
പൊതുവംശഗതി. Common descent.
പൊതുസവിശേഷതകൾ. Facies.
പൊതുസ്പർശരേഖ. Common tangent.
പൊതുഹാരകം. Common denominator.
പോക്ക്, ഉപനതി. Trend.
പോതഭാരം. Cargo.
പോഷകആഹാരം. Nutriment.
പോഷകം. Nutrient.
പോഷണക്കുറവ്. Mal nutrition.
പോഷണം. Nourishment, nutrition.
പ്ലവനം. Flotation, Floatation.
പ്ലവം. Float.
പ്രകടനം. Demonstration.
പ്രകാശവാഹി.. Lumini ferrous.
പ്രകാശിക. Optic.
പ്രകീർണ്ണകമണ്ഡലം. Disperse system.
പ്രകീർണ്ണനം, പരിക്ഷേപണം. Dispersal.
പ്രകൃതി' സ്വഭാവം, ശീലം. Habit.
പ്രക്രമചിത്രം. Flow sheet.
പ്രക്രമം. Process.
പ്രക്രിയ. Prccess.
പ്രഗ്രഹണം, ഗ്രസനം. Capture.
പ്രചണ്ഡം. Violent.
പ്രജനനം. Breeding.
പ്രതലം. Surface.
പ്രതികാന്തത. Diamagnetism.
പ്രതികൃതി. Facsimile.
പ്രതിക്രിയ. Reaction.
പ്രതിച്ഛേദം. Intersect.
പ്രതിജ്ഞാപനം. Enunciation.
പ്രതിബന്ധകം. Conditional.
പ്രതിബിംബം. Image.
പ്രതിരക്ഷ. Immunity.
പ്രതിരോധം. Resistance.
പ്രതിരൂപം. Pattern.
പ്രതിലോമം. Inverse.
പ്രതിവസ്തു. Antibody.
പ്രതിവലനം. Over fold.
പ്രതിസിദ്ധാന്തം. Counter principle.
പ്രതിസ്ഥാപനം. Substitution.
പ്രതീകാത്മകം. Symbolic.
പ്രതീകം. Symbol.

പ്രത്യേകത. Distinction.
പ്രദക്ഷിണം. Clock wise.
പ്രദീപ്തം. Illuminated.
പ്രദൂഷണം Pollution.
പ്രധാനസന്ധി. Master joint.
പ്രബലസമീരൻ. Strong breeze.
പ്രഭാവക്ഷേത്രം. Dormancy.
പ്രമാപി. Gauge.
പ്രമുഖം. Dominant.
പ്രമേഹം, Diabetes.
പ്രയോഗകർത്താവ് Experimenter.
പ്രയോഗം. Applicatiou.
പ്രരൂപം. Type.
പ്രവചനകേന്ദ്രം. Forecasting station.
പ്രവണത. Gradient, tendency.
പ്രവാഹമാപി. flow meter.
പ്രവാസം. Migration.
പ്രവേഗം. Velocity.
പ്രവേശനസ്ഥാനം. Threshold.
പ്രവേശദ്വാരം. Inlet
പ്രവേശി, വരുന്ന In coming.
പ്രവേശ്യത. Admittance.
പ്രശാന്തം, ശാന്തം. Calm.
പ്രശ്നം. Problem.
പ്രസരണം. Variance.
പ്രസാരണം, പ്രക്ഷേപണം. Broad casting.
പ്രസവം. Parturition.
പ്രസുപ്തി. dormancy.
പ്രസ്താവന, പ്രമേയം. Proposition.
പ്രസ്ഫോടം, പൊട്ടിത്തെറി. burst.
പ്രക്ഷേപകോണം Angle of projection.
പ്രക്ഷേപം, Throw.
പ്രക്ഷേപം Projection.
പ്രക്ഷോഭം. Agitation.
പ്രാരൂപികം Typical.
പ്രൗഢൻ. Adult.

ഫ

ഫലകം. Facet.
ഫലനം, Function.
ഫലപുഷ്ടി, Fertility.
ഫലഭിത്തി. Peri carp.

ബ

ബദ്ധ അന്തരാളം. Closed interval.
ബദ്ധ ആകൃതി. Closed figure.
ബദ്ധപരിപഥം. Closed circuit.
ബദ്ധം. closed.
ബന്ധഹീനം. Non-bounding.
ബന്ധുത്വം. Kinship.
ബഹിഃപ്രജനനം. Out breeding.
ബഹിരാകാശം. Space.
ബഹിരാവരണം. Mantle.
ബഹിഷ്കോണം. Exterior angle.
ബഹിർമാർഗം. Out skirt.
ബഹിർവൃത്തം. Escribed circle.
ബഹു അക്ഷം. Poly axon.
ബഹുകം, Multiplet.
ബഹുദന്തി. Taxodont.
ബഹുപദം. Polynomial.
ബഹുഭുജം. Polygon.
ബഹുരൂപകം. Poly morph.
ബഹുരൂപി. Poly morphous.
ബഹുലകോണം. Multiple angle.
ബഹുലത. Multiplicity.
ബഹുസംയോജകം. Multi valent.
ബാണാഗ്രം. Arrow head.
ബാലനഗരം. Juvenile town.
ബാഷ്പീകരണം Evaporation.
ബാഷ്പീഭവിക്കുക. Volatilize.
ബാഹ്യചർമ്മം. Ectoderm.
ബാഹ്യദലനളിക. Calyx tube.
ബാഹ്യദലപുഞ്ജം. Calyx.
ബാഹ്യദളം. Sepal.
ബാഹ്യം Extrinsic
ബിന്ദുകത Stigmatism.
ബിന്ദുമാപി. Stalagmometer.
ബിന്ദു Point.
ബീജഗണിതം. Algebra.
ബീജഗ്രന്ഥി Spermary.
ബീജപത്രം Cotyledon.
ബീജാണു Spore.
ബീജാണുജനനം. Sporogenesis. sporogeny.
ബീജാണുപർണം. Sporophyll.
ബീജാകന്യാസം. Placentation.
ബീജാവരണം. Testa.
ബൃഹത്കോണം. Reflex angle.
ബൃഹസ്പതി, വ്യാഴം. Jupitor. (cr.)
ബ്രഹ്മാണ്ഡം. Cosmos.

ഭ

ഭസ്മീകരണം. Incineration.
ഭാജ്യസംഖ്യ. Composite number.

ഭാജ്യം. Dividend.
ഭാരവാഹി (മൃഗം) Draft animal.
ഭാസുരകാന്തി. Brilliance, brilliancy.
ഭാസുരം. Brilliant.
ഭാസ്വരഗോമേദകം. Oriental agate.
ഭിന്നത, അപസ്വരം. Discord, discordance, discordancy.
ഭിന്നിതം, Fraction.
ഭിന്നിതം. Compound fraction, mixed fraction.
ഭിന്നിതം Simple fraction.
ഭിന്നം Vulgar fraction.
ഭൂകമ്പം. Earth quake.
ഭൂകേന്ദ്രകം, Geocentric.
ഭൂഗോളശാസ്ത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം. Geography.
ഭൂജലം, Ground water.
ഭൂവാസി. Geo biont.
ഭൂസന്ധി, Isthmus.
ഭൗതികം. Physical.
ഭ്രമിളം, Vortex.
ഭ്രൂണവിജ്ഞാനം. Embryology.
ഭ്രൂണോത്ഭവം. Embryogeny.
ഭ്രൂണീയം. Embryonic.
ഭ്രൂണം. Embryo.

മ

മകരന്ദം, അമൃത്. Nectar.
മജ്ജ. Pulp, marrow.
മടക്ക്, Fold.
മണൽക്കുമ്പാരം. Dune.
മണൽക്കല്ല്. Sandstone.
മണൽപ്രദേശം. Sandy area.
മണിബന്ധം. Carpus.
മണ്ണൊലിപ്പ്. Earth flow.
മണ്ഡലം. Whorl.
മണൽക്കൂട്ടം. Aggregate soil.
മൺപാത്രങ്ങൾ. Pottery.
മൺപാത്രം. Earthen ware.
മത്സരം. Competition.
മത്സ്യം വളർത്തൽകേന്ദ്രം. Fish farm.
മത്സ്യവയൽ. Fishery.
മദകാലം. Rut.
മദ്യനിർമ്മാണശാല (വാററുശാല). Brewery.
മദ്യംവാററുക. Brew.
മധ്യരേഖ. Meridian.
മധ്യം, Intermediate.

മനയോല. Realgar.
മനഃശാസ്ത്രം Psychology.
മനുഷ്യവംശം. Mankind.
മന്ദസമീരണൻ. Gentle breeze.
മന്ദസമീരൻ. Light breeze.
മന്ദിതം. Retarded.
മയൂരം. Peacock.
മരക്കരി. Charcoal.
മരക്കല്ല്. Wood stone.
മരക്കററി, കററി. Stump.
മരച്ചീനി. Tapioca.
മരാമത്ത്. Repair.
മരീചിക. Mirage.
മരുകവചം. Desert armer.
മരുജീവിതം. Desert life.
മരം, തടി. Lumber.
മരംമറിക്കുക. Lumbering.
മലനാളം. Sewer.
മലഭോജനം. Coprophagy.
മലഭോജി. Coprophagous.
മലയിടുക്ക്. Gorge, ravine.
മലവാസി. High lander.
മലാശയം. Rectum.
മലിനം. Tarnished. മലം. scum.
മല്ലി. Coriander.
മസ്തിഷ്കീയം. Cerebral.
മഹാകല്പം. Era.
മഹാനഗരം. Metropolis.
മഹോർമി. Surge.
മഴക്കാറ്. Nimbus.
മറുപിള്ള. Placenta.
മർദ്ദം. Pressure.
മാതളം. Pomegranate.
മാതൃക, പ്രതിരൂപം. Pattern.
മാതൃഭൂമി, Home land.
മാധ്യമം. Media.
മാധ്യസ്ഥം. Medial.
മാധ്യം, Median.
മാധ്യം. Mean.
മാനകി, മാനകം. Normative.
മാനകീകരണം. Standardisation.
മാനകീകൃതം. Standardised.
മാനചിത്രകല. Cartography.
മാനചിത്രം. Map.
മാനവത. Humanity.
മാനവവിജ്ഞാനി. Anthropologist.
മാനവവിജ്ഞാനം. Anthropology.
മാനവീകരണം. Humanization.

മാപി. Meter.
മായംചേർക്കൽ. Adulteration.
മാവ്. Malt.
മാററക്കൃഷി. Shiftnig cultivation.
മാറെറാലി, പ്രതിധ്വനി. Echo.
മാർഗം. Course.
മാംസഭുക്ക്. Carnivore.
മാംസഭോജി. Sarcophagous.
മാംസളം. Fleshy.
മിതസമീരൻ. Moderate breeze.
മിതസ്ഥായി Metastable.
മിതം, സാധാരണം. Moderate.
മിന്നുന്ന. Silvery.
മിശ്രഗുണനം. Compound multiplication.
മിശ്രണീയത. Miscibility.
മിശ്രണം. Blend.
മിശ്രസംഖ്യ. Compound number.
മിഴിമണ്ഡലം. Iris.
മീൻപിടുത്തം. Fishing.
മീവൽപ്പക്ഷി. Swallow.
മുകുളനം. Budding.
മുഖഗഹ്വരം. Quecal cavity.
മുഖപട്ടം. Quecal plate.
മുഖപഥം Stomodaeum.
മുഖപിണ്ഡം. Quecal mass.
മുഖപേശി. Quecal muscle
മുഖവാഹിനി. Ureter.
മുഖിക. Mouth piece.
മുഖീയം. Facial.
മുഖ്യൻ. Chieftain.
മുഖ്യസിര. Cardinal Vein.
മുഖ്യം (മൂലധനം). Principal.
മുങ്ങു(ക്ക)ക. Immerse.
മുങ്ങ(ക്ക)ൽ. Immersion.
മുട്ടയറ, Brood chamber.
മുട്ടവിരിക്കൽ. Hatching.
മുട്ടവിരിയൽശാല. Hatchery.
മുത്ത്. Pearl.
മുത്തുച്ചിപ്പി. Mother of pearl
മുദ്ര. Imprint.
മുനമ്പ്, Fore land. Head land.
മുൻഗണന. Priority.
മുലക്കണ്ണ്. Nipple.
മുലക്കണ്ണുകൾ. Teats.
മുല്ല Jasmine.
മുള്ളൻ. Bristle.
മുള്ള്, ശൂലം. Spine.
മൂടൽ, ധൂമിക, Haze.
മൂടൽമഞ്ഞ്. Fog, mist.
മൂടി, അടപ്പ്. Lid.
മൂടിയ, മങ്ങിയ. Hazy.
മൂട്ട Vermin, bedbug.
മൂത്രമാർഗ്ഗം. Urethra.
മൂത്രാശയം. Urinary bladder.
മൂലകം Element.
മൂലധനം. Capital.
മൂലധമനി. Common artery.
മൂലനം. Radication.
മൂലസിര. Common vein.
മൂലാധാരം. Perinaeum.
മൂലാക്ഷകേന്ദ്രം. Radical centre.
മൂലം ജനകം. Parent.
മൂലാംകരം Radicle.
മൂല്യനിർണയം. Evaluation.
മൂല്യം. Value.
മൂശ Creecible.
മൂളൽ. Humming (of bees)
മൃത്തിക, കളിമണ്ണ്. Clay.
മൃദാശ്മം. Pelite.
മൃദീയം. Edaphic.
മൃദുസമീരൻ. Gentle breeze.
മേഖല. Cingulum, girdle.
മേച്ചിൽ സ്ഥലം. Foldage.
മേട്. Escarpment.
മേൽവെള്ളം. Head waters.
മൈഥുനം. Coition. coitus.
മൊട്ടക്കുന്ന്. Hummock.
മൗലികാവകാശം. Fundamental right.

യാന്ത്രികപരിവഹനം. Automatic transport-ation.
യാന്ത്രികം. M·chanical.
യൂക്കാലിപ്റ്റസ്. Blue gum tree.
യൗഗികം. Compound.

രക്തകണിക. Blood c·rpuscle.
രക്തക്കരി. Blood charcal.
രക്തക്ഷേത്രം. Blood islands.
രക്തധാര. Blood stream.

രക്തപരിസഞ്ചരണം. Blood circulation.
രക്തവാഹിനി. Blood vessel.
രക്തവ്യാസം. Bore (of a gun).
രക്തസംഭരണം. Blood supply.
രക്തസ്രാവം. Bleeding.
രണ്ടിയ്ക്കൽ. Bifurcation.
രസവാദം. Alchemy.
രസവാദി. Alchemist.
രാസികരശ്മി. Actinic ray.
രൂപാന്തരണം. Transformation.
രോധികാസിദ്ധാന്തം. Bartheory.

ല

ലക്ഷണം. Character.
ലക്ഷം കോടി. (Englisn) billion.
ലഘ്വക്ഷം. Minor axis.
ലഘുചാപം. Minor arc.
ലംബാഗ്രം. Acuminate.
ലവണം Salt.
ലെൻസിൻെറ ദ്വാരം. Aperture of a lens.
ലോലകം. Pendulam.

വ

വയോഘടന. Age composition.
വലയം. Annulus.
വായുകോഷ്ഠം. Air chamber.
വായുതാപം. Air temperature,
വായുനിർഗമനം. Air drainage.
വായുപമ്പ്. Air pump.
വായുമർദ്ദകം. Air compressor.
വായുമാർഗ്ഗം. Air route.
വായുമിശ്രണം. Aeriation.
വായുവിജ്ഞാനം. Aerology.
വായുസഞ്ചി. Air sac, air bladder.
വാർഷിക ചലനം. Annual motion.
വാർഷികം. Annual.
വാർഷിക വിചരണം. Annual variation.
വിജ്ഞാനം. Science.
വിതാനം Extension.
വിധി. Method.
വിപഥനം. Abberation.
വിമാന ചാലനം. Air migration.
വിമാനം Aircraft.
വിമാനയാത്രാ, മാനചിത്രം. Air travel map.
വിമാനയുഗം. Air age.
വിശ്ലേഷണം ചെയ്യുക Analyse.
വിശ്ലേഷാത്മകം. Analytical.
വിശ്ലേഷിക കോണിക ഗണിതം. Analytical geometry.
വിശ്ലേഷിക ജ്യാമിതി. Analytical geometry.

ശ

ശങ്കുകോണം. Conical angle
ശരൽക്കാലം. Autumn.
ശരാശരി കൈവശ ഭൂമി. Average holding.
ശരീരകോശം. Body cell.
ശരീരക്രിയാത്മകത. Phyliology.
ശാഖാനദി. Tributary.
ശാഖാ പരിപഥം. Branch circuit.
ശാഖാബിന്ദു. Branch point.
ശിഖരം. Apex.
ശീർഷകോണം. Apex angle.
ശുദ്ധവംശക്രമം. Blood time.
ശുഷ്കത Aridity.
ശൂന്യം. Zero.
ശൂലം. Aculcus.
ശ്രവണകേന്ദ്രം. Acoustic centre.
ശ്രവണ തന്ത്രിക. Auditory nerve.
ശ്രവണനളി. Auditory tube.
ശ്രേണി. Series.

സ

സങ്കരണം, സങ്കരം. Cross.
സങ്കരണം. Interbreeding.
സങ്കരം, സമ്മിശ്രം, സങ്കീർണ്ണം. Complex.
സങ്കുചനം, Contraction.
സങ്കേതം. Signal.
സജാതം. Cognate.
സഞ്ചയനം. Cumulation.
സഞ്ചാരമാന ചിത്രം. Communication map.
സഞ്ചി. Bladder.
സത്യം. വസ്തുത. Fact.
സന്തുലനം. Equilibrium.
സന്ദിഗ്ദ്ധസ്ഥിതി. Ambiguous case.
സന്ധി. Joint.
സന്ധിപ്രദേശം. Cardinal area.
സമകാലീനം. Contemporary.
സമകോണം. Right angle.
സമത Parity.
സമതലം Plane.
സമദൂരസ്ഥം. Equidistant.
സമന്വയം. Co-ordination.
സമഭുജം. Equilateral.
സമരൂപം. സർവ്വസമം. Identical.
സമവിന്യാസം. Conformity.

സമർത്ഥം. Competent.
സമം. സമമിതം. Regular.
സമ്പത്തു് Resources
സമാന്തരികം Parallelogram.
സമാന്തരം Parallel.
സമീക്ഷവൃത്തം. Coaxal circle.
സമീകരണം. Equation.
സമീകരിക്കുക. Compensate.
സമീകാരകം Compensation.
സമീകൃത ആഹാരം. Balanced diet.
സമുദായവിജ്ഞാനം. Sociology.
സമുദായം. Community
സമുദ്രനിക്ഷേപം. Marine deposit.
സമൂഹനം. Grouping.
സമൃദ്ധി. Enrichment.
സമേകനം Consolidation.
സമ്മേളനം. Coalescence.
സസ്യസമുദായം. Plant community.
സഹചരൻ. Companion.
സഹവാസം. Cohabitation.
സഹസംബന്ധം. Correlation.
സഹായകവൃത്തം. Auxiliary circle.
സർവ്വസമം Congruent.
സാങ്കേതികസംഖ്യ. Code number.
സാദൃശ്യം Analogy.
സാന്ദ്രത. Concentration, density.
സാന്ദ്രീതം, സാന്ദ്രീകരിക്കുക. Concentrate.
സാമഗ്രി. Equipment.
സാന്ദ്രത. Density.
സാമർത്ഥ്യം, ക്ഷമത. Competency.
സാമീപ്യം. Neighbourhood.
സാമൂഹികം. Collective.
സാരംഗപ്പക്ഷി. Bustard.
സാർത്ഥകത Significance.
സാംക്രമികരോഗം Contagecus disease.
സിദ്ധാന്തം Theory.
സിന്ദൂരം Vermillion, scarlet.
സീമ. Limitation, Margin.
സീമാന്തം Marginal.
സുഗ്രാഹിത. Sensitivity.
സൂചകം. Indicator.
സൂത്രം. Formula.
സൂര്യകാന്തി. Sunflower.
സൂര്യഗ്രഹണം. Solareclipse.
സൂക്ഷ്മദർശി. Microscope.
സൂക്ഷ്മപരീക്ഷണം. Dedicate test.
സൂക്ഷ്മാണു Microbe.
സൂക്ഷ്മം. Imperceptible.
സോഡാക്കാരം Caustic soda.
സംക്രമണം Infection.
സംക്രാന്തിവൃത്തം. Declination circle.
സംഖ്യ. Number.
സംഗതകോണങ്ങൾ. Corresponding angles.
സംഗതമാകുക. Correspond.
സംഗമനം, Association.
സംഗമനം Concurrence.
സംഗമം Confluence.
സംഗ്രഥനം Concretion.
സംഗ്രഥിതം, Composite.
സംഗ്രഹം Collection.
സംഘടനം. Composition.
സംഘനനം Condensation.
സംഘനിതം. Condensed.
സംഘനിത്രം. Condenser.
സംഘാടകൻ Organizer.
സംഘം Group.
സംപതിക്കുക. Coincide.
സംപാതം. Coincidence.
സംഭരണം. Supply.
സംഭവ്യത probability.
സംഭാവ്യം. Probable.
സംയുക്തപർണ്ണം Compound leaf.
സംയോജനം, സംയോഗം. Combination.
സംരക്ഷണം. Conservation.
സംരക്ഷിതം. Protected.
സംവൃതരൂപം. Closed form.
സംസക്തത Coherence.
സംസക്തി. Cohesion.
സംസ്കൃതി. Culture.
സംഹനനം, Compaction.
സ്തംഭം. Column.
സ്പന്ദനം. Pulsation.
സ്പന്ദം. Pulse.
ഹനസന്ധിക. Guadrate.
ഹരിതകൃഷ്ണം. Qreenish black.
ഹാരകം Denominator.
ഹാരകം. Common denominator.
ഹിമകാരിമിശ്രം. Freezing mixure.
ഹിമകുണ്ഡകം. Ice bath.
ഹിമജലം. Ice water.
ഹിമജിഹ്വ, Ice tongue.
ഹിമധൂമിക. Smog.
ഹിമധൂളി, ഹിമകണം. Firn.
ഹിമനദി. Glazier.
ഹിമനദീയം. Glacial.
ഹിമപാതം. Ice fall
ഹിമബദ്ധം. Ice bound.
ഹിമഭഞ്ജകം Ice breaker.
ഹിമമയം. Icy
ഹൃദയസ്ഥലം. Heart land.
ഹൃദയാകാരം. Heart shaped.
ഹൃദയാവരണം. Pericardiac.
ഹൃദ്വികാസം. Diaster.
ഹേതുവിജ്ഞാനം. Etiology.
ഹേമന്തഋതു. Hemantic season.
ഹൈഡ്രജനീകരണം. Hydrogenation.

ശുദ്ധിപത്രം

പേജ്.	കോളം.	വരി.	തിരുത്ത്.
12	2	33	അടയ്ക്കാമരം.
15	2	12	indeed
18	2	30	Perceptible.
44	1	12	from.
44	I	14	nut.
46	2	10	അലകടൽ.
55	2	41	മാത്സര്യം.
61	2	42	അറയുന്നു.
65	1	11	stars.
70	1	6	ആധൃതം.
82	1	8	religious.
83	1	14	extinguished.
98	1	4	herself.
103	1	39	ഉദ്ഭവം- ഓട്ടം.
104	1	40	ഉദ്ഭാവം- ഓട്ടം.
117	2	25	ഉയർത്തപ്പെട്ടത്
121	1	35	Unfixed.
156	2	40	compound.
159	1	15	street.
160	2	28	assault.
162	1	21	missile.
169	2	2	കലർത്തുന്നു.
171	2	30	slate.
174	2	28	surprise.
176	2	3	(be വിട്ട് വായിക്കണം.
196	2	36	tinkle.
238	2	2	ഞെരി.
240	1	11	കൊട്ടുകാരൻ.
244	2	3	കോടി കായ്ക്കുന്നു,
274	2	34	Cot.
276	2	9	ചതുരംഗസേന.
279	1	41	to.
289	1	43	ഓരില.
292	1	37	sundry.
295	1	32	scald.
297	2	15	silk.
297	2	35	pedestal.
304	2	18	ചെമ്പുകൊട്ടി.
323	2	25	ജാഗരിക്കുന്നു.
331	2	30	of.

344- തപോനിധി എന്ന പദത്തിനുശേഷം അതിന്റെ തുടർച്ചയായി 903-ാം പേജിലെ തപോബലം തൊട്ട് തമം വരെയുള്ള പദങ്ങൾ വായിക്കുക.

പേജ്.	കോളം.	വരി.	തിരുത്ത്.
385	2	46	divided.
415	1	36	especially.
419	2	2	personification
485	1	44	extending.
489	2	36	പരിഗ്രാഹ്യം.
489	2	3	പരിക്രമിക്കുന്നു.

ബെയ്‌ലിയെപ്പററി

ബെയ്‌ലിയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്‌ഷ്ണറി തന്നെയാണു്......പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഒരു ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാണു്. ബൈബിൾ തർജ്ജമ കഴിഞ്ഞു് സായ്പ് ആരംഭിച്ച ആ നിഘണ്ടു 1846-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. അതോടുകൂടിത്തന്നെ അദ്ദേഹം എഴുതിത്തീർത്ത ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം ഡിക്‌ഷ്ണറി 1848-ലും അച്ചടിക്കപ്പെട്ടു. മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിനാണു് ഭക്തിബഹുമാനപുരസ്സരം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സമർപ്പണനിവേദനത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ, അവിടുന്നു് അതിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഔൽസുക്യത്തെയും, പൊതുവെ സ്വപ്രജകളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസവർദ്ധനത്തിനും സാഹിത്യോന്നമനത്തിനും നല്കിവന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളെയും മുക്തകണ്ഠമായി ശ്ലാഘിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബെയ്‌ലി ഈ മൂന്നുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടാതെ, പള്ളിയുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പററി ഒരു സംവാദം, ഡോക്ടർ വാട്സിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും ചോദ്യോത്തരപുസ്തകങ്ങൾ, മറേസായ്പിന്റെ വ്യാകരണ സംഗ്രഹം, രണ്ടു് ആട്ടിൻകുട്ടികൾ, രാമമോഹനറോയിയുടെ ഉപനിഷദ്‌വ്യാഖ്യാനം, മിസ്സ് ഷെർവുഡ്ഡിന്റെ ഭാരതീയ തീർത്ഥാടകൻ (Indian Pilgrim) ഇവയും മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ബെയ്‌ലി സായ്പിനു കൂടെക്കൂടെ തലവേദനയുടെയും മററും ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നു; എങ്കിലും അതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുസ്ഥിരമായ കൃത്യനിഷ്ഠയ്ക്കു് ശൈഥില്യം വരുത്തിയില്ല. കോട്ടയത്തു് സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായിരുന്നു. 1830-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് ശീമയ്ക്കുപോയെങ്കിലും ഏറെത്താമസിയാതെ തിരികെപ്പോന്നു......അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രി 1824-ൽ കോട്ടയത്തുവച്ചു് മരിച്ചുപോയി......1850-ൽ മുപ്പത്തിനാലുവർഷത്തെ മതസംബന്ധവും ഭാഷാസംബന്ധവുമായ തന്റെ കൈകാര്യം നിസ്തുലമായ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി നിർവ്വഹിച്ചതിനുമേൽ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും 1871-ൽ 80-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബെയ്‌ലി സായ്പിൻെറ പാവനമായ നാമധേയം ഭാഷാഭിമാനികളായ കേരളീയർ ഒരുകാലത്തും വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല.

ഉള്ളൂർ.

Cover Printed at John Mathew Bros., Kottayam.